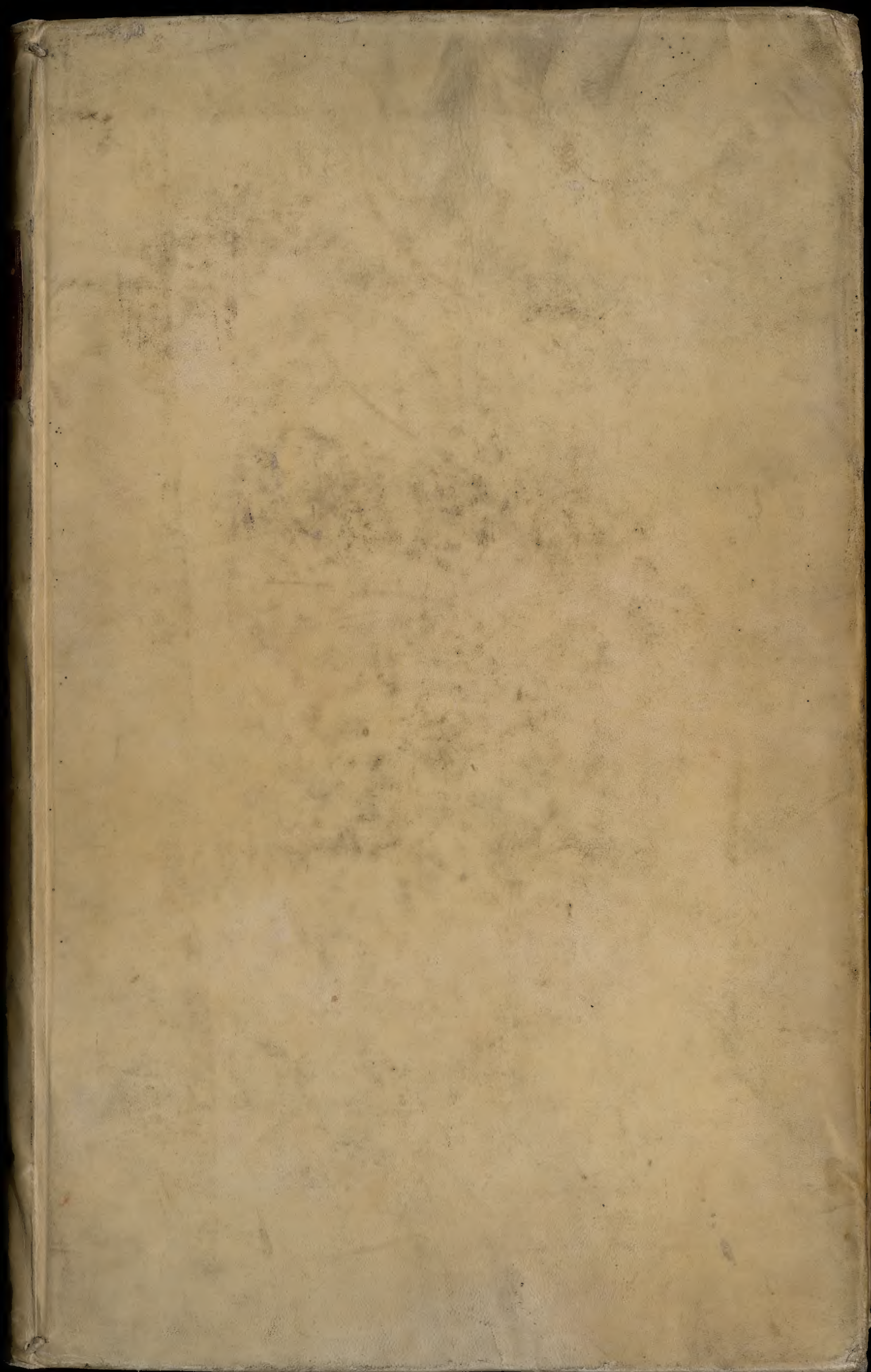

ROMANUM,

S.D.N. CLEMENTEM XII.

LAERTII CHERUBINI...

EDITIO NOVISSIMA.

TOMUS SEPTIMUS

AB INNOCENTIO XI. AD INNOCENTIUM XII.

PATIENTIA VIGILANTIA LABORE

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc.

M. DCC.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S.D.N. CLEMENTEM XII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à RR. PP. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA:

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS SEPTIMUS.

AB INNOCENTIO XI. AD INNOCENTIUM XII.

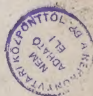
Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. 1672.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

AROLUS SEXTUS, Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR, Semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtembergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Romani Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè exponi curarit, quem in modum BULLARIUM MAGNUM ROMANUM NOVISSIMUM A BEATE LEONE MAGNO USQUE AD PONTIFICEM NUNC REGNANTEM, *cum suis* SUPPLEMENTIS *in Folio* & *Novem Tomis* prelo comiserit, vereatur autem, ne æmulorum invidiâ hanc Editionem imitantium gravis in tanto opere Impendii & laboris sui fructu frustretur: Ideoque Nobis demissè supplicarit, quatenus ejus indemnitati Privilegio Nostro Cæsareo succurrere clementissimè dignaremur; Nos submissæ pariter ac æquæ ejus petitioni annuendum censuerimus: Ac proindè Autoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscunque rem Librariam seu negotiationem exercentibus firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nomitatum BULLARIUM MAGNUM ROMANUM, sub hoc aliovè titulo aut formâ per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum intrà Sacri Romani Imperii, & Regnorum ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare aliorsumvè impressum apportare citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentum ausit vel præsumat, si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus ubicunque locorum repertis, perperam quippè recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER sivè propria auctoritate, sivè Magistratus loci illius auxilio sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & Decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & parti læsæ ex æquo pendendâ, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte Libri impressus reperiatur, & consueta ejus quinque Exemplaria Consilio Nostro *Imperiali* Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum subditis & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Secularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis qui in Magistratu existentes vel suo vel superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: sed, si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur in Civitate Nostra Vienna die vigesimâ secundâ Augusti anno millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Regnorum Nostrorum Romani decimo quinto, Hispanicorum vigesimo tertio, Hungarici & Bohemici verò decimo sexto.

CAROLUS.

UT FRID. COMES DE SCHÖNBORN.

(L.S.)

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majest. proprium
I. S. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *pro dimidia parte suprascriptum Sac. Cæs. Maj. Privilegium concessit* MARCO-MICHAELI BOUSQUET & SOCIIS, *ex conventione factâ inter eos Idibus Decembris anni* 1726.

BIBLIOPOLA LECTORI.

ILLI *qui de* BULLARIO ROMANO ad CLEMENTEM usque DECIMUM *procedente sibi providerunt, longis, procul dubio, abhinc temporibus aventer illius exoptant* Continuationem. *Quam quidem ego, multorum Illustrium Virorum Romanorum industriâ in colligendis Summorum Pontificum edictis adjutus, multis exaratam laboribus exhibeo.* Duo *in præsenti istius* Continuationis *evulgo* Volumina, *quæ* Bullis Paparum CLEMENTIS X. Successorum, INNOCENTII *nimirum* XI., ALEXANDRI VIII., INNOCENTII XII., CLEMENTIS XI., INNOCENTII XIII. *& S. P. & D. N. D.* BENEDICTI XIII. *hactenùs emanatis absolvuntur.*

Tertium memorati Additamenti Volumen jam hodiè madet sub prelo, istudque publico sistet lumini Bullas *in præcedentibus Editionibus omissas, quibus jungentur illæ quæ à S. S.* BENEDICTO XIII. *post contentas in* Secundo Volumine *emanarunt: Celebres admodum Viri* Bullas *quibus præcedentes destituuntur Editiones, quarumque magnus profectò est numerus, summâ conquisiverunt industriâ, præ cæteris Illustris quidam S. R. E. Prælatus earum triginta circiter antiquitate materiarumque pondere, Præmonstratensium Ordinem concernente præcipuas, comparavit.*

Mirum proinde non est quod unà cum reliquis Tertium *hoc* Volumen *publicam adspicere lucem non possit, cùm in colligendis quas continet* Bullis *tantum temporis fuerit insumptum.*

Ut illi quibus sunt Editiones Romana seù Lugdunensis, pro comparando sibi Opere completo, singulorum Novæ Editionis Voluminum sumptus facere non sint coacti, Tribus Additamentorum Voluminibus *inscripsi titulum* CONTINUATIO, Pars Prima, *&c.*

Romanorum Pontificum effigies hìc quoque, complurium Illustrium Virorum consilio persuasus, planè judicavi omittendas, ex eo quod, ut ad primi Voluminis initium dixi, parum omninò habeant plerumque similitudinis, neque proinde, nisi ad pretium operis hujusce, quod universalis propemodum usus est, valdè augendum inserviant.

En, Lector, *labores, quos pro hujus Operis perfectione suscepi, & adhuc hodiè suscipere non desisto, retributionis loco à te nihil, nisi amicam eorum, quæ ulteriori illius Continuationi conductura censueris, communicationem exspecto.* Vale.

INDEX

INDEX

INITIORUM OMNIUM, ET QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc opere continentur.

A

B

C

D

E

G

H

I

L

M

N

O

P

Q

R

S

U

INDEX
SEX ROMANORUM
PONTIFICUM,

Quorum Constitutiones juxta temporum seriem continentur in hac *Continuatione*,

Parte Prima.

Parte Secunda.

INDEX

INITIORUM QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM; AC RUBRICARUM PONTIFICUM;

Quæ in hoc opere continentur.

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem INNOCENTII PAPÆ XI.

Index Initiorumquarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem ALEXANDRI PAPÆ VIII.

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem INNOCENTII PAPÆ XII.

74. Li-

FINIS.

BULLA

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS SEPTIMUS,

SIVE

CONTINUATIO, PARS PRIMA.

INNOCENTIUS UNDECIMUS PONTIFEX CCXLIV.

ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

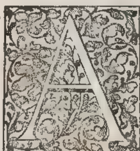
Anno 1676. INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus anteà dictus, Filius Livii Odescalchi Novocomensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis tit. SS. Cosmæ, & Damiani, & postea S. Honuphrii; Creatus die 21. Septembris 1676. Coronatus die 4. Octobris ejusdem anni; Creavit Cardinales 43. obiit die 12. Augusti 168 . Sepultus in Basilica Vaticana; Vacavit Sedes mens. 1. dies 25. Anno 1676.

In Hostiæ consecratæ furtum animadvertitur.

I. INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Furtum ipsum exponitur.

§. 1. D Nostri Apostolatus auditum detestanda quorumdam iniquitatis filiorum pervenit audacia, qui omnis impietatis terminos supergressi, manus sacrilegas ne à Sancto quidem Sanctorum, augustissimo scilicet Eucharistiæ Sacramento, quod transiturus de hoc mundo ad Patrem Salvator, & Dominus Noster Jesus Christus in memoriam cruenti illius Sacrificii, quo se ipsum pro generis humani redemptione in ara Crucis Deo Patri immolavit, ineffabili divini amoris sui largitate corpus suum in cibum, & sanguinem in potum Nobis tribuendo instituit, continere tanti tamque tremendi formidine Mysterii compelluntur.

Pœna taxatur.

§. 2. Quocircà ad reprimendam horrendam ejusmodi impietatem, quæ animum Nostrum ipsâ sui immanitate confudit, in nomine ejusdem Domini Nostri Jesu Christi exurgentes Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, & deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ adversùs hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, à S. Sede Apostolica generaliter deputatorum consilio, hâc Nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione auctoritate Apostolicâ statuimus, & decernimus, ut deinceps omnes, & singuli utriusque sexus, qui de furto Hostiæ consecratæ sivè unius, vel plurium particularum consecratarum cum Sacra Pyxide, vel sine illa, per legitima indicia judicialiter juxta Sancti Officii Inquisitionis contrà hæreticam pravitatem auctoritate Apostolicâ instituti regulas, & praxim confessi, aut convicti fuerint, quive propriâ malitiâ, vel de alterius ordine seu mandato, Hostiam, sive unam, vel plures particulas consecratas prædictas apud se retinuerint, vel aliò transferre, seu asportare præsumpserint, condignis pœnis, & animadversionibus pro facinoris atrocitate puniantur, & nisi constiterit, non fuisse ad malum finem, etiam pro prima vice Curiæ Seculari tradantur, non obstante minori ætate, dummodò vigesimum attingant annum, quibus pœnis etiam mandantes subjaceant.

Causæ cognitio Ecclesiasticis deter-tur Judicibus.

§. 3. Porrò omnimodam cognitionem causarum furti Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium particularum consecratarum hujusmodi cum Pyxide, vel sine illa tanquàm delicti hæresim, vel vehementem hæresis suspicionem continentis, ad Judices Ecclesiasticos, & ad Sanctæ Inquisitionis Officium prædictum privativè spectare eadem auctoritate harum serie, & motu simili declaramus.

Decretum super obstativis.

§. 4. Decernentes præsentes Nostras Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd quilibet in præmissis, seù eorum aliquo jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, sivè aliàs specificâ & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel sufficienter, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apostolicæ potestatis plenitudine simili concesso vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti,

seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quâcunque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus, quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiàm juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quibusvis personis, Collegiis, & locis, etiam specificâ, & individuâ mentione dignis, etiam sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiàm irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seù consistorialiter ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seù quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & exactissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissimè, & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Præsentes debitis in locis affigendæ.

§. 7. Volumus insuper, & eâdem auctoritate prædictâ mandamus, ut eædem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam faciliùs deducantur, nec quispiam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipsas præsentes, seù earum transsumpta ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est, publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perindè afficere, & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

§. 8. Utque earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs tam in judicio, quàm extrà illud ubique locorum fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostri Statuti, Deceti, declarationis, derogationis, voluntatis, ac mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 12. Martii 1676. Pont. anno primo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1676. quarto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno primo.

S. Datarius. J. G. Slusius. Visa de Curia S. de Pilastris D. Ciampinus.

Immunitates quædam & exemptiones à Vectigalium aliorumque onerum publicorum solutione revocantur.

II.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à temporali non minùs quàm spirituali gregis commodo promovendo.

EX quo divinæ bonitati placuit humilitatem Nostram, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, in excelsa Sedis Apostolicæ specula collocare, omne quidem studium, operamque in id contulimus, ut spiritualibus Dominici gregis curæ Nostræ commissi commodis pro viribus Nobis à Domino concessis consuleremus. Dum autem salutare hoc propositum assiduè urgemus, paternam sollicitudinem Nostram ad temporales quoque Nostrorum, & dictæ Sedis subditorum necessitates libenter convertimus, ut reductis ad æquitatis, & justitiæ normam illis, quæ publicam inopiam prægravant, Rempublicam, quantùm Nobis ex alto conceditur, salvam præstare, illiusque utilitatibus providere satagamus.

Exemptiones ejusmodi ordinariis oneribus obsunt.

§. 1. Cum itaque (sicut Nobis innotuit) per quasdam immunitates, & exemptiones à vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede prædicta, illiusque forsitan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu aliàs quomodolibet concessæ reperiuntur, Camera prædicta, ac Communitates, Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. ditionis eam redituum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, ut non solùm ordinariis oneribus, quibus de præsenti ob tot sumptus in causam communem laudabili pietate factos supra vires gravatæ existunt, satisfacere nequeant, sed etiam novis oneribus universos, & præsertim pauperiores, ad supplenda ea, quæ aliquibus, illisque plerumque locupletioribus remittuntur, affigi, nisi res ad æqualitatem redigantur, necesse sit futurum.

Et non exemptos prægravant.

Quare Prædecessorum exemplo revocantur.

§. 2. Hinc est quod Nos Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantùm cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V. Pauli etiàm V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, nec non quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores & datas, ac occasiones & alia, etiam speciali ac individuâ expressione digna, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes; Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hâc nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione, omnes & quascumque exemptiones, & immunitates, à solutione subsidii triennalis, nec non quarti illius adjuncti, quatrinorum

carnis,

Exemptionum species.

carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archivi, fogliettæ, triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates & Universitates directè, vel indirectè pro eorumdem onerum Cameralium solutione publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis & manutenendis, aliisque indigentiis, & usibus quibuscumque, tàm Cameræ, quàm Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi & hospitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quâcumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiàm speciali notâ, & expressione dignos ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis & præeminentiæ existentibus, ac quâvis dignitate, etiam Ecclesiasticâ, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra & jurisdictiones intrà limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persolvunt, & tàm incolis, quàm extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione ac ex aliâ quâcumque, quantumvis favorabili, ac urgentissimâ, & de necessitate specialiter exprimenda causâ, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum. & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolicâ confirmatis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque & qualitercumque, in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sivè in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate sequutâ quæcumque, nec non quasvis litteras etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formâ Brevis, Motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitùs & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita & annullata viribusque & effectu penitùs ac omninò vacua esse, nec ulli prorsùs in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contrà præsentium litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem, pro ratâ eos tangente, in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus & per omnia; perindè ac si dictæ exemptiones & immunitates eis nullatenùs concessæ fuissent, nec litteræ ac cedulæ motus proprii, chirographa & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Quibusnam exemptiones auferantur.

Etiam Cameralium appaltuum ratione exemptis.

Verba revocatoria.

Quæ pro futuro tempore intelligenda.

§. 3. Prætereà omnia & quæcumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad Limites Juris communis, motu, scientiâ, deliberatione & potestatis plenitudine & tenore prædictis reducimus.

Ecclesiasticis concessa ad Juris terminos reducuntur.

§. 4. Illa verò quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe nostrâ existentibus per dilectos Filios Clericos Regulares dictæ Societatis Jesu, sivè alios quoscumque administrari consuetis, similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgò dicitur, à fundato & magazzeno, prout ante hac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

Collegiis Urbis victus & vestitus permittitur.

§. 5. Ac demùm similia privilegia & indulta, Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, pro tempore viventium, ab illis respectivè concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata, & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus. Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sivè consanguineorum, vel affinium à die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

Nepotibus & conjunctis Pontificum concessa à die suæ assumptionis abolentur.

§. 6. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam Secularibus, quàm Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum & jurium dictæ Cameræ nostræ ab ipsâ Camera, vel aliis illius nomine in appaltuum & locationum instrumentis, & illorum ratione, ex contractu tituloque verè oneroso concessas.

Excipiuntur immunitates certis personis de jure vel ex oneroso cùm Camera contractu competentes.

§. 7. Ac insuperà revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & personis datas & concessas; in vim contractus ex causâ verè onerosâ, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliàs, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infrà, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas non nisi legitimas, ac licitas & honestas prout de jure approbare intendimus. Et propthereà quicumque illas obtinent, eas in dicta Camerâ citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earundem immunitatum, & exemptionum ac litteræ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerâ prædictâ admissæ, & admissa, ac in illâ ejusque libris registratæ, & registrata fuerint & sint, quatenùs tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosis, & legitimis, ut suprà aliàs in eâdem Camerâ verificatæ, & approbatæ, ac præviâ judiciali discussione sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tantùm, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiù non fuerint verificatæ, minimè suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Nec non exemptiones Universitatibus concessæ ex causis declarandis.

Et à Cameræ Commissario examinandis & verificandis.

§. 8. Præterea nostræ intentionis non est, sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immuni-

Præservantur Cardinalium, Cameræ Clericorum aliorumque privilegia.

munitates, & exemptiones ejusdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eâdem Camerâ sederunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui Commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii P. P. IV. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit, Licet fel. rec. Paulus &c. cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amussim juxtà illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & illarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum. & ad illas tantum, & pro tempore & personis, ac eo modo, & formâ, quibus de Jure Communi illis competunt, & aliàs juxtà ipsius Juris Communis, ac supradictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam ut præfertur, sivè in possessorio, sivè in petitorio suffragari volumus & decernimus.

Quæ revocantur ad terminos Constitutionis Pii IV. aliorumque.

§. 9. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut suprà exceptas, ac eas quas ex causâ vere onerosâ concessas in Camerâ prædictâ, ut præfertur admitti contigerit, ullatenùs admittant: & si secùs fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Injungitur Ministris observantia.

§. 10. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodòlibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitùs, & omninò perpetuò supprimimis, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Litigantibus super præmissis silentium imponitur.

§. 11. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodòlibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullatenùs justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâvis quantùmlibet legitimâ, piâ, juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invalditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensûs, aut alio quovis quantumnis magno & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & Ordinationum suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandócumque spectabit inviolabiliter observari.

Decretum super obstativis.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque, quâvis auctoritate, & potestate fungentes nunc & pro tempore existentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 12. Quocircà dilectis filiis nostris, ac S. R. E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem nostram Constitutionem, & in eâ contenta quæcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Executores designantur.

§. 13. Non obstan. supradictarum litium pendentiâ, aliisque omnibus, & singulis præmissis; nec non nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, ac quatenùs opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernen. in eâdem Camerâ præsentandis, & registran. ita ut præsentes in eâ præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali notâ, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, & etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camerâ nostrâ Apostolicâ initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautelâ firmatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caveatur, expresse; quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub po-

Derogatio contrariis.

steriori

ſteriori datâ per quaſcumque perſonas eligendas de novo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur, nec non pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpectivè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentes publicandæ.

§. 15. Ut autem eædem præſentes Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & auctoritate noſtrâ decernimus, illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Et tranſumptis fides adhibenda.

§. 16. Utque earundem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 15. Januarii 1677. Pontificatus Noſtri anno primo.

D. 15. Januarii 1677. Pont. Anno primo.

J. G. SLUSIUS.

III.

Facultates transferendi Penſiones annuas, ſublatâ Urbani VIII. Conſtitutione revocatoriâ, pro dimidiâ parte conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à fidelium commodo.

CIrcumſpecta Sedis Apoſtolicæ providentia Chriſti fidelium commodis jugiter invigilans, ea quæ aliàs pro Eccleſiarum, & Beneficiorum Eccleſiaſticorum exoneratione optimo quidem conſtituta fuere conſilio, ſi optatus inde effectus minimè proveniat, ſed gravia potiùs exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare ſtudet, ſicuti magiſtra rerum experientia faciendum ſuadet, ac æqui bonique ratio, nec non Eccleſiarum, & Beneficiorum ipſorum utilitas, & Chriſti fidelium pax, & tranquillitas noſcuntur poſtulare.

Urbani VIII. Conſtitutio recenſetur.

§. 1. Cum itaque dudum fel. rec. Urbanus P. P. VIII. Prædeceſſor Noſter, omnes, & ſingulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quaſcumque penſiones annuas ſuper Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium menſarum, & quorumvis Eccleſiaſticorum, tam ſecularium, quam regularium beneficiorum quomodocunque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam diſtributionibus quotidianis reſervatas, quæ tamen per exactionem integrarum penſionum hujuſmodi ab ipſis translatariis factam, realem, & actualem effectum ſortita non eſſent, pro ſummâ, quæ medietatem veri annui valoris fructuum menſæ, ſeu beneficii, ſuper quibus penſio transferenda, ſeu translata reſervata reperiretur, excederet, quibuſvis perſonis, etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, vel aliâ quâvis dignitate, etiam Cardinalatûs honore fulgentibus, ſivè etiam ad favorem quorumcumque locorum, piorum, & Collegiorum, quovis intuitu, & conſideratione, etiam motu proprio, ac ex certâ ſcientiâ, & de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, tam per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, quàm ipſum Urbanum Prædeceſſorem conceſſa eatenus, revocaverit, caſſaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi penſiones hujuſmodi pro eâ parte, quæ medietatem fructuum, etiam incertorum, vel diſtributionum, quatenùs ſuper illis eſſent impoſitæ, non excederet, firmæ, & illæſæ remanerent. Et inſuper voluerit, & ordinaverit, eos qui prætextu exceſſus medietatis fructuum, ſeu diſtributionum hujuſmodi partem penſionum tranſlatarum ſolvere recuſarent, ad exceſſum ipſum probandum teneri, nec interim iſtius diſpoſitionis prætextu proceſſum executivum, aut ſolutionem integræ penſionis, quatenùs aliàs illis locus eſſet, impediri, aut retardari debere, & aliàs prout in ejuſdem Urbani Prædeceſſoris Conſtitutione deſuper editâ in Cancellariâ Apoſtolicâ Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. die XXIV. Januarii publicatâ, cujus tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Exponuntur incommoda inde provenientia.

§. 2. Verùm cum quotidiano experimento compertum ſit, prænarratam Conſtitutionis hujuſmodi diſpoſitionem Eccleſiis, & Beneficiis penſionum hujuſmodi onere gravatis, illaſque obtinentibus, qui exceſſum medietatis fructuum iiſdem penſionibus gravatorum probare, & interea donec rei judicatæ effectum deſuper obtinuerint, penſiones ipſas ſolvere tenentur, parum eſſe proficuam, & è converſo tàm transferentibus, quàm translatariis penſionum hujuſmodi non modicum adferre incommodum; illis quidem, quod propter ignorantiam, tàm veri valoris annui fructuum, & diſtributionum, tum quantitatis aliarum penſionum deſuper reſervatarum frequentiſſimè, ac ferè ſemper dubii ſint, & incerti, quas penſiones transferre poſſint; his verò quòd lites ſuper penſionibus in eos translatis, quas Eccleſiarum, & Beneficiorum hujuſmodi poſſeſſores, ſub prætextu exceſſus prædicti impugnant, ſuſtinere, & proſequi cogantur: ita, ut ejuſmodi litibus diſcutiendis, & decidendis Tribunalia aſſiduè fatigentur, partes verè ærumnoſis diſpendiis prægraventur.

Quare ejuſmodi facultates.

§. 3. Hinc eſt, quod nos litibus, & diſpendiis hujuſmodi anſam præcidere, ac tam Eccleſiarum, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quàm illas, & illa obtinentium, nec non eorum, quibus ejuſmodi facultates transferendi penſiones ab hac S. Sede conceſſæ ſunt, & in poſterum concedentur, ac illorum, in quos penſiones ipſæ transferentur, commoditati, ſecuritati, & indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac quorumcunque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi penſiones hujuſmodi, ſeu illarum loco fructus, reditus, & proventus Eccleſiaſticos reſervatos, & reſervandos quibuſvis perſonis, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis præeminentiæ, & dignitatis exiſtentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, ſeu aliàs ſpecificâ, & individuâ mentione & expreſſione dignis, etiam motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis clauſulis, derogationibus, & decretis, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam per nos, & Sedem prædictam hactenus quomodolibet conceſſorum litterarumque Apoſtolicarum, tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis, Cedularum motus proprii deſuper expeditarum, & Chirographorum cujuſvis Romani Pontificis motu ſubſcriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliaque omnia & ſingula, etiam ſpecialem, & individuam men-

Quibusvis Perſonis quomodolibet conceſſæ

mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pariter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactissimè specificatis habentes; Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero, omnes & singuli, etiam S. R. E. Cardinales, seu quàvis aliâ præeminentiâ, & dignitate præditi, & aliàs quomodolibet qualificati, seu specificam, & individuam mentionem requirentes, quibus ejusmodi indulta, privilegia, & facultates, transferendi pensiones annuas super fructibus, reditibus & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus, Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium aliarumque mensarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, Personatuum, Officiorum, Præposituratum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumve quorumlibet cum cura, & sine cura, secularium, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & instituti regularium beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, reditus, & proventus hujusmodi reservatos, sivè per viam cassationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu aliàs quomodolibet hactenus à Sede Apostolica concessa sunt, & in futurum tam per Nos, quàm per Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorundem privilegiorum, indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, seu dimidiâ minorem partem ipsarum pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis seu in eos factæ translationis de præsenti percipiunt; & pro tempore percipient, seu legitimè percipere possunt, & poterunt, respectivè transferre valeant.

Et hic speciatim enumeratæ

Ad dimidiam partem restringuntur.

§. 4. Ita tamen ut ejusmodi translationes, si servatâ ceteroqui dictorum privilegiorum, indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum, & fructuum transferendorum in eis expressam formâ & dispositione, factæ fuerint, tametsi fructus, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque beneficiorum hujusmodi, pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominùs validæ, firmæ, & efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum aliorumque prædictorum, in vim prædictæ Constitutiònis Urbani Prædecessoris, quam hac in parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Illæsis translationibus debito ordine factis.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam specificâ & individuâ mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcusse observari.

Decretum super obitativis.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios aliosve quoslibet quàcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 7. Non obstantibus, facultatibus, privilegiis, indultis, aliisque præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales prædicti sub regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, cæterisque nostris & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non prædictâ Urbani Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis præfatis, aliisve personis, & Collegiis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariis.

§. 8. Ut autem præsentes litteræ omnibus faciliùs innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicata omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent.

Præsentes publicandæ.

§. 9. Ipsarum verò præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicu-

Transumptorum fides.

jus

jus personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 7. Februarii 1678. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

IV.

Obedientia Superioribus præstanda Quitensis aliarumque in Indiâ Provinciarum Religiosis injungitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Bullæ præsentis occasio.

§. 1. EXponi nobis nuper fecit Dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in Provinciis Indiarum, & præsertim Quitensi dicti Ordinis non raro evenit, ut post solemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in Loco specialiter ad id designato post legitimam electionem Prioris Provincialis per scrutinium factam à majori parte Electorum unanimi consensu in unum intendentium post electi Prioris Provincialis confirmationem à Præsidente Capituli publicè promulgatam & post cæteras electiones tum Definitorum, & Visitatorum, tum Priorum Localium, ac Doctrinariorum ritè similiter expeditas, vix hujusmodi electionibus factis, aut imminente ejusdem Capituli dissolutione, vel immediatè post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imò, & annos quibus tàm Prior Provincialis, quàm cæteri Superiores legitimè, ut præfertur electi, respectivè munere suo pacificè functi fuerint, nihilominus nonnulli malo spiritu adducti, eo quod fortassis in prædictis Capitulis non obtinuerint ea, quæ sibi anteà consequenda proposuerant, & altè cordi hærebant obtinenda, contra jam electum, confirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potissimè insurgant, ac etiam contra Definitores, Visitatores, reliquosque Priores Locales, & Doctrinarios eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanasque causas tantæ contumaciæ adducentes, quinimò ad aliam electionem potissimè Prioris Provincialis tumultuosè, & clandestinè irrumpant, & ad Tribunalia secularia causam sæpè per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes super validitate, aut nullitate electionis prædicti Prioris Provincialis cæterarumque electionum; unde Provincia illa miserrimè turbatur.

Quæ est denegata à quibusdam Quitensis Provinciæ Religiosis Prioribus Provincialibus reliquisque Superioribus ritè electis debita obedientia. Prætextus.

Incommoda inde fluentia.

§. 2. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorundem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinariorum, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiæ translatæ in auctoritatem rei judicatæ tum absolutoriæ, tum condemnatoriæ à prædicto Priori Provinciali vel Definitorio aut à Prioribus Localibus prolatæ, cæterique actus judiciales & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes pro nullis, & invalidis habentur, utque pertinaciùs in sua persistant obstinatione, non obtentâ à Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera, & ad longum tempus contra præscriptum constitutionum Ordinis prædicti, ac decretorum hujus Sanctæ Sedis, vagantur.

Causa rei Vicario delatæ.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, ob immanem terræ, marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facilè succrescentibus hujusmodi malis opportuna possit à Superiore Generali dicti Ordinis aptari medela, Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio ad effectum.

§. 4. Nos igitur effrænem illam Licentiam insurgendi contra Superiores eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum prædictarum quieti, quantum nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus; ut si in Quitensi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictis electio Prioris Provincialis facta fuerit per scrutinium secretum à majori parte Electorum, eaque à Præsidente Capituli successivè confirmata, omnes, & singuli Provinciarum hujusmodi respectivè Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & dignitatum seu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis pœnis ipso facto incurrendis teneantur, non solum ab aliâ electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Rectori Provinciali, aliisque, ut suprà respectivè electis, & institutis, secutâ confirmatione prædictâ à Præsidente factâ, debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quâcumque protestatione, aut appellatione, etiam post confirmationem hujusmodi factâ, vel interpositâ de Jure.

Indiarum Religiosi Provinciali ritè electo subjiciuntur.

Idque sub pœna inhabilitatis & excommunicationis.

Non obstantibus etiam Electionis defectibus.

§. 5. Nos enim ad hunc effectum ex certâ scientiê, & de Apostolicæ potestatis plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales juris, & facti, si fortè intervenerint in supradictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici Auditores quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tamquam legitimè, & Canonicè factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias prædictas respectivè Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitiméque de eâ constiterit, & intimata fuerit, quibus de Jure constare, & intimari debet.

Nec lite pendente super validitate aut nullitate Capituli.

§. 6. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis instet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad Locum destinatum convenire, & juxtà Sacros Canones, Concilii Tridentini decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis constitutiones novum Capitulum Provinciale hujusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, seu nullitatis prætensæ quisquam contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullomodo quicquam opponere possit.

Nec superveniente sententiâ annullatoriâ.

§. 7. Idemque sit, & intelligatur, etiamsi post dictum Capitulum Provinciale congregatum, supervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur sen-

tentia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova creatio Prioris Provincialis, seu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium, quæ omnia ad effectum annullandi Capitulum Provinciale congregatum, seu etiam peractum, prout supra dictum est, tamquam inutilia, ac si nullatenus emanassent omnino habeantur, & judicentur, proindeque Capitulum prædictum Provinciale ita, & prout supra celebratum ab eodem Priore, seu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo aliàs canonicè & legitimè celebratum sit.

Cujus tamen publicatio propterea non differenda.

§. 8. Ne tamen ex hoc aliquis ullo modo occasionem sumere possit, malitiosè occultandi, alterandi, seu differendi exhibitionem, & publicationem quarumcumque Litterarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum, in capite, tum in membris, si fortè à Priore, vel Vicario Generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem pœnis, & censuris ille, etiamsi sit Prior Provincialis actualis, ad cujus manus litteras hujusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifestari, seu intimari debent.

Præsentes quoque debitis in locis promulgandæ.

§. 9. Cæterum, ut nemo præsentium Litterarum ignorantiam prætendere possit, volumus, ut illæ statim atque ad Quitensem aliasve Indiarum Provincias prædictas respectivè pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earundem Provinciarum Capitulis Provincialibus, post recognitionem Præsidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis, ipsæ præsentes Litteræ unà cum reliquis Constitutionibus de more legendis, legantur, salvâ tamen semper in præmissis authoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris. ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die 24. Martii 1678. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. 24. Martii 1678. Pontif. Anno secundo.

J. G. SLUSIUS.

Privilegia nonnullis Sanctitatis suæ Familiaribus concessa.

INNOCENTIUS PAPA XI.

V.

Venerabilibus Fratribus Antonio Pignatello, Archiepiscopo olim Lariffen. Episcopo Licien. cubiculi nostri Præfecto, Stephano de Augustinis Archiepiscopo Heracleæ, Datario, & Horatio Matthæo, Archiepiscopo Damasceno, Palatii nostri Apostolici, ac Josepho Eusanio Episcopo Sorphyrien. Sacrarii nostri respectivè Præfectis, nec non dilectis filiis Magistris Joanni Gualtero Slusio Leodien. Secretario Brevium nostrorum Secretorum, Joanni Baptistæ de Luca Venusien. Auditori nostro, & Mario Spinulæ Januen. in utràque Signaturâ nostrâ Referendariis, Litterarum nostrarum in formâ Brevis quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Prælatis domesticis nostris, ac Camillo Mugiasco Comen. Pincernæ, Petro Joanni Bernardi Vencien. Architriclino, Thomæ Odescalco Vestiario, & Elemosynario secreto, Joanni Francisco Ripæ, & Hieronymo Peregrino Comen. Francisco Antonio Cavedono Venusin. Hugoni Humberto de Servient. Gratianopolitan. Antonio Albertino Neapolitan. Matthæo Santini Lucan. Augustino Favorito Lunen-Sarzanen. notarum arcanarum Secretario, & Francisco Santuccio Romano, Medico Secreto, Cubiculariis intimis, seu Secretis, & Francisco Liberato Sutrin. Subdatario, ac Joanni Puccio Politianen. & Michaeli Angelo Boldrino Cortonen. Capellanis Secretis, nec non Josepho Sancti Fiamma Comen. Carolo Antonio Prosperi Hortan. Josepho Tiberio Quadri Romano, & Deodato Bovio Mantuan. respectivè Civitatum, vel Diœcesium Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, cubiculi nostri Adjutoribus familiaribus, continuis commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Familiarium nomina.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia, devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Exorditur à Familiaribus favendi consuetudine.

§. 1. Hinc est, quòd nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiàm familiari experientiâ juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Jure vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, & certâ scientiâ nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respectivè

Motu proprio creat Sedis Apostolicæ Notarios, Palatii Comites, Equites, Nobiles Romanos, & Urbis, aliarumque Civitatum Cives.

in

in Noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſinè tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolicâ auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien. & Beneventan. omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ, mediatè, vel immediatè ſubjectorum Cives cùm omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus; Vobiſque, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino ſublatas, ita ut nedùm quoad criminalia, ſed ètiàm quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inanè exiſtat quicquid ſecùs per vos aut quemlibet veſtrum reſpectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac Secularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium, aſſecutione, & exercitione, tàm in Urbe, quàm in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, nec non ſeſſionum, & conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurùm, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, ac ſi privilegia, facultates exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque Litteris, inſtrumentis, & ſcipturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de Nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives prout libuerit, vos inſcribere, & illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non factis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit cum iis ſubſciptionibus ſubreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur.

Præſervatur Concilii Tridentini reformatio, & in quibuſdam Privilegium reſtringitur.

§. 2. Nec non honoris causâ inſignia gentis noſtræ ſivè integrè, ſivè cum veſtris reſpectivè compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Permittuntur gentilitia Suæ Sanctitatis inſignia.

§. 3. Et inſuper vos veſtraque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque Locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, nec non actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, & quantitatis, naturæ ac cujusvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro veſtris, ac familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tàm urbanis, quàm ruſticis, ordinariis, & extraordinariis realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum & moliturarum & mercium, cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ etiam in aliud territorum, ſeu Provinciam, terrâ, mari, & flumine, nec non equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quâcumque aliâ quantumvis gravi, & graviſſimâ causâ (pro ſubventione contrà infideles dumtaxat exceptâ nunc & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores & exactores quocumque privilegio, exemptione & facultate ſuffultos aliàs, quam ut præfertur valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Eximuntur durante ſervitio à decimis, impoſitionibus taxis, vectigalibus ac tributis.

§. 4. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpectivè, ut quæcumquæ duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum curâ, aut dignitas etiam major & principalis, Canonicatus & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum, aliàs Canonicè conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, dummodò alia omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere:

Indultum retinendi duo beneficia ſub eodem tecto, in tribus Eccleſiis.

§. 5. Nec non etiam quamdiu nobis inſervieritis tantùm in beneficiis Eccleſiaſticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianarum) per vos pro tempore reſpectivè obtenti etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Eccleſiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per Locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque & ſingulos nihilominus veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, reditus & proventus durante ſervitio prædicto cùm eâ integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cùm quâ illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſivè locis perſonaliter reſidereris, percipere, exigere & levare:

Indultum non reſidendi durante ſervitio, & in abſentia percipiendi fructus.

§. 6. Ac interim vel poſtmodùm, ſi volueritis, in Romanâ Curiâ, vel extrà eam à quocumque quem malueritis, Catholico Antiſtite, gratiam & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes

Suſcipiendi Ordines terminato ſervitio etiam extra tempora & ſine Ordinarii licentiâ.

omnes, & Sacros Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extrà tempora à Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis, etiam in altaris ministerio ministrare:

Audiendi Jus Civile, legendi & causas Ecclesiasticas & civiles patrocinandi.

§. 7. Nec non etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, Leges, & Jura civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodò trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, Jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè & licitè possitis & valeatis, auctoritate & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium, qui à censuris & reservatis absolvere & vota commutare valeat.

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à Jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores, Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm, in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sinè tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, nec non vota quæcumque (ultramarino visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Conceditur Facultas pensiones etiam aliàs translatas ad summam usque 300. ducatorum transferendi.

§. 9. Vobisque ulteriùs, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque Loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ tam in dictâ Curiâ quàm extrà eam, ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopalium & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cùm curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summâ videlicet trecentorum ducatorum Auri de Camerâ, quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam plures cassata & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quâ tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis Nostræ super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

Facultas testandi & de possessionibus ad summam usque ex mille ducatorum quomodolibet etiam sine solemnitatibus disponendi.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus, ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus, vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, &

labo-

labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquifitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quâvis occafione, vel causâ, feu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamfi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliifque pretiofioribus rebus confiftant, tàm in dictâ Curiâ quàm extrà eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipfa exiftentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamfi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & fuppellectilium non venirent, fed fpecialibus indigerent vocabulis, præfentibus, ac fi fpecificè, & figillatim exprimerentur, & denominarentur, pro fufficienter expreffis, ac declaratis haberi volumus) ufque ad fummam fex millium ducatorum auri de Camerâ, pro unoquoque veftrum, ac etiam de ipfis fructibus, reditibus, & proventibus, & penfionibus debitis, & debendis (fervatâ tamen formâ Conftitutionum Apoftolicarum jam editarum, & fi quas deinceps edi contigerit fuper fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibufvis aliis fimilibus, vel diffimilibus facultatibus habitis, & habendis, tàm pro decentibus, & honeftis impenfis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus fervierint, etiam ultrà fervitii meritum, ac in veftrorum confanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & ufum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate veftris, & cujuslibet veftrûm abfolutis teftari, & teftamento, codicillis, fideicommiffis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibufcumque modis, & titulis, fcripturâ etiam minùs folemni coram duobus, vel tribus teftibus, aut etiam cedulâ folâ manu veftra fcriptâ, vel fcripturâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præfentis, vel aliarum vobis pro tempore conceffarum fimilium facultatum, aut quod in vim illarum teftari, feu difponere velitis, & intendatis, femel, atque iterum, aut pluries difponere, ftatuere & ordinare, ita ut quicquid teftatum, geftum, aut ordinatum, feu aliàs difpofitum à vobis fuerit, etiàm in vim fimplicis diftributionis, ac aliàs omni alio modo valeat & fervari debeat, ipfaque teftamenta, codicillos, & difpofitiones, ordinationes, legata, & ftatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apoftolicâ earumdem tenore præfentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberantur à fpolio, & conceditur bonorum ad hæredes feu familiares delatio.

§. 11. Et infuper ftatuimus, & ordinamus, vobifque indulgemus, quòd fi vos ab inteftato, & fine ullâ, vel cum minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum & proventuum, prædictorum difpofitione in dictâ Curiâ, vel extrà eam tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet veftrûm refpectivè manfione, ac etiam extrà Beneficia veftra, vel alia loca debitæ à vobis refidentiæ perfonalis, etiam nullâ fubfiftente causâ, ab humanis decedatis, omnia & fingula bona, res & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non fpolia cujufcumque quantitatis, & valoris exiftentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoftolicam, feu in dictis Beneficiis Succeffores non pertineant, fed ad hæredes veftri fanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares veftros arbitrio perfonæ feu perfonarum, quas ad id fcripto nominaveritis, diftribuantur, nifi de aliâ difpofitione, vel intentione veftrâ fcriptura, etiam minùs folemnis, fecùs appareat, quam tunc velut efficacem ipfæ perfonæ, vel alii Judices, feu Executores omninò exequi, & adimplere, illifque fe conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Difpofitiones confirmantur & defectus fupplentur.

§. 12. Et nihilominùs quæcunque hujufmodi teftamenta, legata, donationes, difpofitiones, & alia forfan à vobis, etiam nullâ, vel minùs fufficienti facultate fuffultis, de hujufmodi bonis, juribus fupràdictis, etiam in favorem confanguineorum, & prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus indè fecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, contra pro dicta fumma fex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnefque, & fingulos juris, & facti, ac folemnitatum omiffarum, & omittendarum, nec non fubftantiales, aliofque defectus quofcunque, fi qui intervenerint, aut intervenerunt in eifdem, etiamfi tales fint, vel fuerint, quòd fpecialis, fpecifica, & expreffa de illis mentio præfentibus habenda effet, fupplemus.

Super Prædictis non moleftandi.

§. 13. Diftrictiùs inhibentes quibufvis Archiepifcopis, Epifcopis, aut aliis Ecclefiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ Præfidentibus, & Clericis, ac eorum, nec non Fabricæ Bafilicæ Principis Apoftolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterifque, cujufque dignitatis, ftatus, gradus, & conditionis exiftentibus, etiam quâvis auctoritate, & poteftate fungentibus, fub excommunicationis majoris, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis, ne Univerfitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perfonas, nec non teftamentorum, voluntatum, & ordinationum hujufmodi Executores prædictos directè, vel indirectè, quovis quæfito colore, vel ingenio moleftare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Claufulæ præfervativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & fingula, præfentefque Litteras, & teftamenta, donationes, difpofitiones, & alia quæcunque, nec non quæ in præmiffis facta funt, aut fieri contigerit, tàm vigore præfentis, quàm etiam aliarum conceffionum vobis factarum, & deinceps in genere, ac in fpecie faciendarum cum inde fecutis, & fecuturis, etiamfi vos intrà Curiam, aut in quacunque alia mundi parte extra Ecclefias, & Beneficia perfonalem refidentiam requirentia qualitercunque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veftra fola voluntate, & nullâ fubfiftente causâ non refidendi, ab humanis decedere contigerit. fub Litteris rec. mem. Pii Papæ IV. Prædeceffloris Noftri contra quofcunque Epifcopos, Archiepifcopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclefiarum Rectores, cæterofque refidentiæ perfonali prædictæ adftrictos, extrà illam quomodocunque decedentes, feptimo Kalend. Decembris Pontificatus fui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & fub quibufcunque aliis Conftitutionibus, aut revocationibus, fufpenfionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apoftolicis, Cancellariæ Apoftolicæ Regulis, ex quibufcunque caufis, quantumcunque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, divini cultus augmentum, ac confiftorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, fed femper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priftinum, & validiffimum ftatum, & etiàm fub pofteriori data, etiàm cum derogationibus, & claufulis, etiàm derogatoriarum derogatoriis: irritantibusque, & aliis Decretis, per vos eligenda apponendis, & latiffimè fpecificandis, repofita, reftituta, & plenariè reintegrata, ac de novo conceffa, validaque, & efficacia fore, nec non perpetuâ firmitate fubfiftere, fuofque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, ftylo, confuetudine, aut aliàs quomodocunque fortiri potuerunt ac vim veri, legitimi, jurati, ftipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Ca-

meram

meram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas, confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seù quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seù aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantùmlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sivè indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiàm in alia simili gratia, seù confirmatione illius vobis quomodòcunque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenùs teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Designantur Executores.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ easdem præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscunque quâvis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodòlibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione propositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatur contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam ad Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterùm edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentis, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentiâ percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camerâ intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, nec non Legibus, etiam Imperialibus & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum & officiorum dictæ Curiæ & Regnorum, Provinciarum & Urbis ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis & Consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus & locis aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus & locis aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque collegio, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum & onerum Exactoribus & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientiâ similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac aliàs quomodòlibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacitè quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam origiginarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcunque dicti Hospitalis tàm ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Aposto-

licâ auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicatæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Litteras Apostolicas, & quasvis etiàm derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de Consilio Cardinalium eorundem fiat, & tùm demùm Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Litteræ derogationum hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in formâ Brevis, aut aliàs Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Ante usum Notariatûs fidei confessio & fidelitatis juramentum præstandum.

§. 18. Volumus autem, quòd antequàm gratiâ creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, & suprà factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædictâ propositos expressè emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Transumptorum fides.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extrà, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi & pensiones transferendi non suffragantur iis qui ea aliàs obtinuerunt.

§. 20. Volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares & continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1678. Pontificatus Nostri anno tertio.

Die 5. Novembris año 1678. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

VI.

Constitutio Confirmatoria Litterarum patentium à Provinciæ Quitensis Vicario Generali super Cellæ emptione datarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procuratoris de emptione factâ expositio.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit Dilectus Filius Franciscus Montanno Frater expressè Professus, & Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in S. Theologia Magister, quòd cùm dicta Provincia quandam Cellam intrà Clausuram Conventus S. Philippi Oppidi Madriti ejusdem Ordinis Toletan. Diœcesis existentem, pro usu & habitatione Procuratoris ejusdem Provinciæ, pro tempore existentis sub certis conditionibus tunc expressis emisset, Dilectus etiam Filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis vigore facultatis sibi super hoc à Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositâ attributæ, emptionem Cellæ hujusmodi, cum omnibus & singulis conditionibus, aliisque in publico desuper confecto Instrumento contentis, confirmavit & approbavit, & aliàs prout pleniùs continetur in ejus patentibus litteris desuper emanatis tenoris qui sequitur, videlicet.

Vicarii Literæ Patentes.

Magister Fr. Dominicus Valvasorius Mediolanensis, totius Ordinis Eremitarum S. P. Augustini Vicarius Generalis Apostolicus. Cùm nihil necessarium magis Religiosis sit, quàm Cellæ provisio, quæ proprius eorum locus est, in quo à cæteris semoti degunt, & privatis orationibus post communes preces Deo famulantur; Idcircò Provincia Nostra Quitensis in Conventu Nostro Sancti Philippi Matriti prudenti judicio Cellam emit, in quâ sui pro tempore Procuratores suique Alumni, qui ad publica Provinciæ ejusdem peragenda negotia sunt destinati, commodiùs ibi, ac religiosiùs degere possint; utque prædicta emptio firmiùs subsistat, & si quis defectus in eâ irrepserit, opportunè sanetur, benè, ac sapienter Sacræ Congregationi Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium supplicem libellum porrigendum curavit tenoris sequentis videlicet.

Libellus S. R. E. Cardinalibus porrectus.

Eminentissimi, & Reverendissimi D. D. Fr. Franciscus Montano Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus, atque in S. Theologia Magister humiliter exponit EE. VV. quòd aliàs prædicta Provincia per Scripturam publicam emit à Conventu Sancti Philippi Matritensis quamdam Cellam intrà clausuram existentem pro usu, & habitatione sui pro tempore Procuratoris, pro pretio mille & sexcentorum ducatorum monetæ de Vellon, ut vocant, cum effectu exhibitorum sub sequentibus conditionibus, videlicet.

Emtionis Conditiones.

Prima, quòd prædicta Cella perpetuis futuris temporibus sit Provinciæ Quitensis, maneatque sub ejus, & sui pro tempore Procuratoris dispositione, absque eo quod Provincia Castellæ, ejus Provincialis, nec prædictus Conventus Matritensis de prædicta Cella disponere, aliquid in eâ innovare, alterare, vel diminuere in toto, vel in parte possint.

Secunda, quòd Provincia Quitensis, ejusque pro tempore Procuratores eidem Cellæ, utpote sui juris, de rebus & supellectilibus Religiosis convenientibus, & necessariis providere possit. Et quòd si aliquandò contigerit, prædictum Conventum Matritensem ædificium pro parte ad portam curruum ut vocant, respiciente, extendere, seu continuare; Tunc illa pars prædictæ Cellæ correspondens assignanda sit eidem Provinciæ Quitensi, quatenùs ipsa propriis expensis prædictam partem ædificet pro commodiori habitatione eorumdem Procuratorum.

Tertia, quòd si ejusdem Provinciæ Quitensis aliquis ex Patribus pro tempore Procuratoribus, in eâdem Cellâ è vivis decedere contigerit; tunc nec prædicta Provincia Castellæ, neque Conventus Matritensis quicquam ex mobilibus, vel suppellectilibus in prædictâ Cellâ manentibus, seu ad eam pertinentibus ullomodo prætendere possint; Sed ea omnia usui Patrum Procuratorum prædictæ Provinciæ Quitensis omninò reserventur & relinquantur.

Quarta, quòd ut omnibus innotescat, & etiam ex notorietate constet, prædictam Cellam ad Provinciam Quitensem jure optimo pertinere, ipsius nomine prædicti Procuratores titulo, & inscriptione prædictum jus declarante, illam insignire possint.

Quinta, quod si dictus pro tempore Procurator extrà Conventum, & Villam Matritensem absentiam fecerit, tunc alicui Religioso sibi beneviso de familia ejusdem Conventus cum notitia R. P. Prioris Localis pro tempore existentis, clavem ipsius Cellæ relinquere debeat, consimilem clavem apud se retinendo. Quæ omnia, & alia perpetuitati, securitati, & omnimodæ indemnitati prædictæ Provinciæ Quitensis favorabilia, latiùs & expressè constant ex Instrumento rogato per Acta Vincentii Suares Notarii Regii de numero ejusdem Villæ Matritensis sub die 12. Decembris 1675. Cujus datur collationata copia ad quod &c.

Confirmatio à Congregatione expetita.

Cùm autem prædicta Provincia Quitensis ex illo tunc tempore emptionis in quietâ, & pacifica possessione prædictæ Cellæ maneat, eamque titulo & inscriptione ad effectum in quartâ conditione relatum insigniverit, & in partibus tàm remotis constituta summoperè desideret jus suum omninò roboratum, & munitum habere; supplicat humilis Orator nomine prædictæ Provinciæ EE. VV., ut prædictam emptionem unà cum omnibus, & singulis conditionibus, obligationibus & clausulis, in prædicto Instrumento contentis, & expressis, auctoritate Apostolicâ in formâ specificâ approbare & confirmare dignentur, supplendo omnes & singulos defectus juris & facti, si qui irrepserint. Tantique memor beneficii &c. Cui supplici Libello benignissimè rescriptum fuit in hac forma. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Ordinis, benignè commisit P. Vicario Generali ejusdem Ordinis, ut veris existentibus narratis, & quatenùs prædicta Cella sit intrà Conventum Matriti ejusdem Ordinis sita, petitam confirmationem pro suo arbitrio & conscientiâ, Oratori impertiatur. Romæ 22. Aprilis 1678. Cardinalis Caspar Carpineus. J. B. Archiepiscopus Januen. Secretarius.

Et impetrata.

Cùm igitur ex prærecensito Instrumento nobis præsentato, & ex aliis fide dignis testimoniis liquidò constet de ennarratorum veritate, & quòd prædicta Cella intrà Conventum Nostrum S. Philippi Matritensis sit sita: Nos propterea justis Provinciæ Nostræ Quitensis petitionibus inclinati, tenore præsentium, & auctoritate Nobis concessâ à S. Congregatione in præinserto Decreto, omnes & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui irrepserint in prædictæ Cellæ emptione sanamus, & sanatos esse censentes, eamdem emptionem cum omnibus & singulis suis conditionibus, obligationibus, & clausulis contentis, & expressis in prærecensito Instrumento rogato per Acta Vincentii Suares, ad quod &c. approbamus, & confirmamus, & approbatam & confirmatam esse volumus, & declaramus. Præcipimus autem R. P. Provinciali Provinciæ Castellæ, & R. P. Priori Locali Conventus Nostri Sancti Philippi Matriti nunc, & pro tempore existentibus, in meritum salutaris obedientiæ, sub privationis graduum & Officiorum, vocisque activæ & passivæ, & in subsidium, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hâc una pro trinâ Canonicâ monitione præmissâ in his scriptis, licèt inviti, ferimus, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio ipso facto incurrendis pœnis, ne sub quovis prætextu, aut quæsito colore per se, vel per alios, directè, vel indirectè contrà prædictam emptionem, seu contrà prædictam Provinciam Quitensem, vel contrà ejus pro tempore Procuratorem, quoad liberam dispositionem, usum, vel possessionem prædictæ Cellæ attentare, vel innovare respectivè audeant, sed potiùs in casu necessario tam Provinciam Quitensem, quàm ejus pro tempore Procuratorem, sub iisdem pœnis in suo jure, usu & possessione dictæ Cellæ respectivè ponant, conservent, restituant & manuteneant. Volumus autem, quod Superior Localis Conventus Nostri Sancti Philippi Matritii Authenticam harum nostrarum Litterarum copiam in communi registro ejusdem Conventus apponi, ac registrari curet, ut de juribus Provinciæ Quitensis perpetuò constare possit. Datum Romæ in Conventu Nostro Sancti Augustini die 22. Julii 1678. Fr. Dominicus Valvasorius V. G. Apostolicus licèt indignus Ordinis Eremitarum Sancti Patris nostri Augustini &c. nostri Muneris affixo Sigillo. Locus † Sigilli.

Cujus vigore à Vicario Emtio tenore præsentium approbatur.

Præsentes exactè observari.

Registrari præcipiuntur.

Et Apostolicâ confirmatione munitur.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Procurator præmissa, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret; Nos ipsius Francisci Procuratoris votis hac in re, quantùm cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium Consilio emptionem prædictam à dicto Dominico Vicario Generali confirmatam & approbatam, ut præfertur, expeditasque desuper illius patentes Litteras præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam, quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, *fel. record.* Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, ejusque Provinciarum Quitensis & Castellæ, ac Conventus prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1678. Pontificatus nostri Anno tertio.

D. 20. Decembris 1678. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

Gene-

VII.

Generalis & Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in Provincia Quitensi Constitutiones & Decreta pro pace ejusdem Provinciæ conservanda, confirmantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

IN Supremo militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licèt meritorum nostrorum suffragio constituti, ea quæ à Religiosorum Ordinum Superioribus pro salubri eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt, directo ac felici gubernio, paceque religiosâ, ac fraternâ animorum concordiâ inter eos stabiliendâ & solidandâ, providè prudenterque constituta sunt, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici nostri muniminis præsidio, cum id à nobis petitur, libenter roboramus.

Indicantur Decretorum autores.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit Dilectus Filius Franciscus Montano Frater expressè Professus, ac Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus, Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini in Sacra Thologia Magister, quòd cum Ven. Fr. Nicolaus Olina Episcopus Cortonen. aliàs dùm in minoribus constitutus, Generalatus dicti Ordinis munere fungebatur, litibus & dissidiis, quibus Provincia prædicta vexabatur, finem imponere, illisque ansam in futurum præcidere cupiens, causis & instrumentis, quæ eadem Provincia ad ipsum remiserat, sedulò examinatis, nec non dicto Francisco Provinciæ prædictæ Procuratore, ac dilectis pariter filiis Augustino de Montesdoca, & Josepho della Concha ejusdem Ordinis Professoribus, in Sacra Theologia etiam Magistris in judicium contradictorium non semel vocatis, sæpiùsque etiam privatim auditis, de prudenti consilio Assistentium Ordinis prædicti, pro antedictæ Provinciæ Quitensis reformatione, & bono regimine nonnulla Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes die 20. Octobris 1677. condidisset, illaque sub interminatione Divini judicii, & sub quibusdam pœnis per trangressores incurrendis inviolabiliter observari præcepisset; Dilectus etiam Filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis, ut lites, & contentiones, quæ non infrequenter, tùm in celebratione Capitulorum Provincialium, tùm aliis in occasionibus Religiosorum dictæ Provinciæ pacem turbare poterant longiùs eliminarentur, die 30. Julii 1678. de consilio suæ Congregationis alias nonnullas super præmissis provisiones fecit, ac Decreta, Statuta, Ordinationes, Declarationes, & Provisiones hujusmodi in unum corpus redigi, & in capitula, seu articulos distingui mandavit tenoris qui sequitur, videlicet.

Recensentur Decreta ipsa, quæ præcipiunt.

De Constitutionibus Apostolicis observandis, conventiculis removendis, cum restrictione quoad Electores.

I. Et primò cùm experientiâ didicerimus, ex Capitulorum Provincialium celebratione, lites ac discordias præcipuè oriri: Volumus quod Pater Præsidens Capituli Provincialis, durante officio sibi commisso, Apostolicas & Religionis Constitutiones, tùm in spiritualibus, tùm in temporalibus diligenter ab omnibus, & singulis observari faciat: Omnia Conventicula (& præsertim de nocte tempore silentii) penitus removeat, transgredientes & inobedientes, juxtà earumdem Constitutionum præscriptum corrigendo, & ad obedientiam cogendo; non tamen possit aliquem ex Electoribus per modum carceris, vel custodiæ in cellis claudere, nisi facto priùs processu ob formalem inobedientiam, vel alium gravem excessum, qui similem pœnam mereatur, salva tamen semper Electorum libertate, etiam circà tractatus licitos de electione facienda, nec non de meritis eligendorum.

De iis quæ circà electionem Judicum causarum sunt observanda.

II. Decernimus, quòd Pater Præsidens, antequàm Judices causarum eligantur, neque per se solus, neque cum aliis sub quolibet motivo, vel prætextu etiam qualificandi, aut legitimandi Patres, qui in imminente Judicum causarum electione activam, vel passivam vocem habere debent, ex iis aliquem una, vel altera voce privare, vel à prædictâ electione excludere, aut privatum, vel exclusum declarare possit: Inhærentesque præterea Constitutioni Apostolicæ Pauli V. de die 14. Julii 1614. incip. Nuper à Nobis &c. & Decreto Sacræ Visitationis Apostolicæ de die primâ Aprilis 1601. sub Clemente Octavo, etiam decernimus & mandamus, ut prædictorum Judicum causarum electio Canonicè, ac per schedulas secretas, nullaque facta per P. Præsidentem propositione in posterum fiat; Et quòd in hujusmodi electione Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ, primus & secundus Definitor cum interventu P. Præsidentis Capituli munere Scrutatorum fungantur: Item quòd prædicti Judices Causarum de cætero nullo modo eligantur, nisi ex iis Patribus, qui sunt de corpore Capituli, quos omnes & singulos habiles, & idoneos ad ejusmodi officium indifferenter haberi volumus & declaramus; In eorum verò electione suffragium ferant omnes & singuli, qui vigore Constitutionum, Statutorum, Declarationum, vel Privilegii, seu aliàs vocem activam ad Provincialis electionem proximè futuram pro illo tunc habuerint, seu in quasi possessione eligendi fuerint; irritum ac inane ipso facto & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De modo eligendi Definitores.

III. Statuimus præterea, ac juxtà prædicta Decreta Pauli Quinti, & Sacræ Visitationis Apostolicæ volumus & ordinamus, ut electio quatuor Definitorum actualium, non solùm per schedulas secretas, sed etiam Canonicè in posterum fiat; Ac insuper ut tres Definitores additi, seu in supplementum ab omnibus Electoribus, eadem unicâ suffragatione ac iisdemmet schedulis secretis, quibus prædicti quatuor Definitores actuales eliguntur, de cætero eligantur: Si autem evenerit, quòd tàm prædicta electio quatuor Definitorum Actualium quàm Judicum Causarum, Patris Provincialis, Visitatorum Provinciæ, vel aliorum quorumcumque Officialium, qui Canonicè, ac per schedulas secretas sunt eligendi, prima vice non deprehendatur legitimè facta, & subsequuta; Tunc declaramus, & præcipimus, ut inviolabiliter observetur prædicta Constitutio Pauli Quinti, Nuper à Nobis. Ita ut solùm per scrutinium secretum schedularum, toties iterandum intrà tempus concessum Electoribus ad eligendum, quoties opus fuerit, hujusmodi electio, vel electiones de cætero fiant: Irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Patris Præsidentis Judicumque Causarum jure circà privationem vocis activæ vel passivæ.

IV. Ut lites, & discordiæ, quæ circà auctoritatem, & jurisdictionem P. Præsidentis, & Judicum Causarum frequenter oriri solent, penitùs removeantur; Declaramus prædictos Patres nullam habere auctoritatem, seu jurisdictionem voce activa, vel passiva aliquem privandi, aut ab electione excludendi, neque novos processus ad hos effectus, vel ad aliquem eorum conficiendi, nisi solùm propter casus notorios, intrà duos menses ante electionem Patris Provincialis emergentes, & quatenùs Reo

nulla defensio etiam probabilis de jure competat, ac hujusmodi pœna, vel pœnæ ipso facto incurrantur, vel incursæ fuerint: Priores autem suspensos, & alios quoscumque Reos, qui à Patre Provinciali, & Definitoribus ante prædictos duos menses judicari definitivè non potuerunt, servatis servandis privare poterunt, dummodo tamen casus privationis sint in Constitutionibus expressi, & causa, vel causæ contrà eos judicialiter, & legitimè ad præscriptum Decreti sub numero 24. infrà positi, per Patrem Provincialem, vel per alium legitimam auctoritatem habentem actitatæ & conclusæ, ad Sententiam sint: Aliàs si adversùs aliquem ex Patribus vocem activam, vel passivam habentibus, quæcunque aliæ causæ, informationes, denunciationes, accusationes, vel protestationes deduci contigerit, cùm tempore electionis dolosæ, ac malitiosæ præsumantur, & intrà brevissimum horarum terminum novi processus prout de Jure, & præcipuè circà hujusmodi causas, utpotè altiorem requirentes indaginem, judicialiter substantiari, assertique Rei sinè eorum, ac etiam electionis præjudicio privari, vel ab electione excludi, aut privati, vel exclusi declarari non possint; Eas omnes, & singulas ad præscriptum Nostrarum Constitutionum. *3. p. c. 7. numer. 2. §. 1.* Definitorio scilicet noviter eligendo referant. Et nihilominùs ad electionem, & electiones sub protestatione admittantur; Irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quidquid secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit: Undè verba illa prædictarum Constitutionum ibidem, Ac de habentibus vocem tàm activam, quàm passivam, omnem controversiam dirimant; Et illa §. 4. ejusdem capitis, Si quis noverit causam, propter quam vocem quis activam, vel passivam habere non debeat in præsenti Capitulo, eam referat Judicibus causarum; Conformiter ad hanc declarationem intelligenda esse declaramus, consequenterque omnes, & singulas electiones, quæ sub hujusmodi declaratione in posterum celebratæ fuerint, juxta verba ejusdem Textus sinè vitio, & nullitate quoad hanc partem pertransire, etiam declaramus.

De Vocalium numero & reelectionum motivis exprimendis & adnotandis.

V. Ne Canonica Patris Provincialis electio ob incertitudinem facti possit aliquando in dubium revocari, volumus & præcipimus Patribus Definitorii, ut numerum Vocalium, qui ad electionem activè concurrerunt, & quot favorabilia suffragia quisque passivè ad eam concurrens pro se habuerit, clarè & fideliter exprimant in actis Capituli, quæ ad Nos, & Successores Nostros pro confirmatione obtinendâ mittuntur; in quibus etiam diligenter & expresè adnotari mandamus causas, & motiva reelectionum Priorum, si aliquando eorum aliquem in casibus per Constitutiones permissis *3. p. 2. §. 9.* in Priorem ejusdem Conventus reeligi contigerit; secùs reelectionem ex nunc prout ex tunc irritamus & annullamus, irritamque & annullatam esse volumus & declaramus.

De tempore durationis Definitorii Capituli Provincialis.

VI. Ut communia & particularia Provinciæ causæ & negotia, maturâ, quâ par est expediantur consideratione, & Definitorii Patres ad præscriptum nostrarum Constitutionum *3. p. c. 7. num. 15. §. 3.* nihil indefinitum relinquant, quatenùs omnibus ritè ordinatis, Provincia tota usque ad sequens Capitulum Provinciale quiescere valeat in sanctâ pace: quindecim eisdem dies pro termino præfixo assignamus, quibus causæ & negotia ad eos delata examinare, determinare & expedire possint & debeant; non tamen ultrà prædictos quindecim dies Definitorium Capituli Provinciali extendi volumus, non obstante quocumque Decreto, vel consuetudine in contrarium, sed eo elapso tempore idem conclusum & absolutum, ac Patris Præsidentis jurisdictionem ipso facto extinctam esse decernimus & declaramus: Quod si Pater Præsidens ultrà præfinitum quindecim dierum terminum Definitorium protrahere præsumpserit, pœnam privationis utriusque vocis per decennium ipso facto incurrat, nullumque ac irritum sit, quidquid gestum vel attentatum fuerit: Porrò si aliqua causa sese offerat, quæ ob gravia motiva tàm citò nequeat expediri, Definitorio privato deferatur, cui Definitorio præsentium statutorum, atque Declarationum vigore, omnis facultas desuper necessaria & opportuna, perpetuò datur, & data declaratur, quatenus eam prout de jure examinet & determinet, examinareque & determinare teneatur.

De quatuor Definitoribus à Capitulo privato non excludendis, à Conventu Quitensi non exiliandis nec ad alia officia promovendis.

VII. Statuimus item, ac decernimus, quod Pater Provincialis causas graves, vel gravia negotia communia, vel particularia, quæ extrà tempus Capituli, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nisi cùm quatuor Definitoribus actualibus dumtaxat, ac sub formâ Capituli privati congregatis nullatenus determinare, vel expedire possit; nec aliquo, vel aliquibus ex prædictis quatuor Definitoribus Actualibus exclusis, vel non admissis Capitulum privatum per se, vel per alium celebrare valeat, sed ad illius celebrationem, omnes & singulos prædictos quatuor Definitores, sub pœnâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrenda convocare, & admittere teneatur; quod ut faciliùs exequi possit, non obstante supplicatione per Provinciam Nobis exhibitâ, confirmamus & innovamus, ac omninò observari jubemus Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris Nostri Decretum, quo statuitur, ut in Conventu Quitensi omnes Definitores de Familiâ degant, à quo prædicto Conventu decernimus ut nullum ex prædictis quatuor Definitoribus Pater Provincialis, etiam ad breve tempus, sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, ullo modo removere, vel exiliare possit. Si tamen quis eorum, convalescentiæ, aut honestæ recreationis causâ ad aliquem viciniorem locum ire postulaverit, eidem ad necessarium, vel ad breve tempus respectivè, hujusmodi licentiam concedere poterit; & ut prædicti Patres Definitores suam auctoritatem, & potestatem etiam in judicando liberiùs exercere, possint & valeant, prohibemus P. Præsidenti Capituli, Patri Provinciali, & aliis Patribus cujuscunque Definitorii etiam Capituli Provincialis, nec Superioribus etiam Localibus sub prædicta pœna privationis vocis activæ, & passivæ, ne ad aliquod officium, vel ministerium etiam non electivum, tùm cùm curâ Animarum etiam Indorum, tùm sinè illâ, etiam sub titulo Vicarii Visitatoris, vel Administratoris, vel sub alio quocunque titulo, vel nomine aliquem, vel aliquos ex prædictis quatuor Definitoribus respectivè promoveant, vel provideant, nec ipsi Definitores, vel aliquis eorum sub eâdem pœnâ privationis, promotionem, vel provisionem aliquam ullo modo acceptent, vel exerceant: Irritum insuper ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes quicquid in contrarium quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Patre Provinciali, Definitoribus aliisque Patribus nominatis non nisi in Definitorio Capituli

VIII. Provincialem processari, officio privari aut ab eodem suspendi, vel aliâ puniri pœnâ etiam per sententiam declaratoriam non posse declaramus, nisi in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ; De iis enim dumtaxat, non verò de Definitorio Capituli privati intelligendum esse declaramus

Defi-

Provincialis, aut Congregationis intermediæ procesandis & suspendendis.

Definitorium Provinciæ, à quo nostræ Sacræ Constitutiones 3. p. c. 11. §. 9. Provincialem puniendum decernunt. Hinc revocandum censemus, prout cùm effectu revocamus Decretum Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, quo pro punitione P. Provincialis Definitorium Capituli privati octo Patrum stabilivit; insuper privationis, suspensionis, vel aliam respectivè pœnam, ut suprà, Provincialis non subeat, nisi juris ordine servato ob excessus, vel casus pro ipsius privatione, vel suspensione in Constitutionibus expressos; propter quosmet-ipsos dumtaxat excessus, vel casus respectivè, ac in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ tantum (ut de Patre Provinciali dictum est) Patres Definitores, Exprovincialem immediatum, Expræsidentem immediatum, & Visitatores Provinciæ procesari, voceque, officiis, aut gradibus, juris tamen ordine servato, suspendi, vel privari, aut suspensos, vel privatos declarari posse, etiam declaramus: irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes, quidquid propter alios excessus, vel casus, aut alio tempore, seu juris ordine non servato, contrà Patrem Provincialem, cæterosque, & singulos nominatos Patres fieri, vel attentari contigerit; Verba namque Constitutionum 3. p. c. 12. §. 20. ibi: Prior Provincialis poterit eos (scilicet Visitatores) corrigere & punire, de correctione, & punitione regulari ad pœnitentiam, extrajudicialiterque imponendis, & non aliter, neque alio modo intelligenda esse declaramus. Verùm cùm prædictis Patribus in Definitorio novi, ac immediati Capituli Provincialis, utpotè suorum officiorum tempore jam completo, prædictæ pœnæ privationis, suspensionis, vel depositionis ab officiis nullatenus imponi possint, prædictum Definitorium Capituli Provincialis recensitas pœnas, juxta excessûs tamen qualitatem, commutare debebit in privationem privilegiorum, vocis, vel in alias respectivè pœnas indispensabiliter subeundas.

De Definitoribus subrogandis & subrogatorum jure.

IX. Si quis Definitorum ex hâc vitâ migraverit, vel inevitabili aliquó præpeditus impedimento, munus suum exercere non potuerit, aut illi justis ex causis renunciaverit; tunc sinè morâ primus Definitor ex tribus additis, ille scilicet, qui cæteris plura suffragia in eorum electione habuit, etiamsi omnes tres majorem partem omnium suffragiorum habuerint, & in paritate, seu æqualitate suffragiorum, antiquior gradu, & si graduati non fuerint, Professione antiquior; conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. p. c. 7. n. 5. §. 1. & eadem 3. p. c. 8. §. 3. ejus loco subrogetur, illoque deficiente, secundus, & posteà tertius eodem ordine servato, quod etiam in similibus, & in aliis quibuscumque casibus subrogandi, seu supplendi emergentibus omninò observetur ac fiat: Quod si nullus eorum inveniatur, recursus habeatur ad antiquiorem ex quatuor Definitoribus quadriennii immediatè præteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum &c. & omnibus prædictis quatuor deficientibus, ad unum ex Definitoribus additis ejusdem quadriennii, supradicto ordine omninò servato, sicque retrocedatur ad alia Capitula præterita, donec integretur numerus quatuor Definitorum, non obstante supplicatione Provinciæ in contrarium nobis factâ; qui verò non ad causam, vel causas particulares, ut in casu discordiæ, vel recusationis contingere potest, sed ad Universitatem causarum pro hujusmodi subrogatione Definitorium ingreditur, numerumque quatuor Definitorum actu exercentium constituit; confirmantes, & quatenus opus sit, innovantes Declarationes Reverendissimorum Patrum, voce, loco, cæterisque, subrogatione durante, gaudeat exemptionibus, & privilegiis absque ullâ prorsùs differentiâ, quibus Definitores actuales in Capitulo Provinciali electi gaudent, & si omnibus istis antiquior sit, & casus emerserit, quòd nullus in Præsidentem Capituli Provincialis, per litteras Patris Generalis deputetur, ipse tanquàm primus Definitor (licèt subrogatus) Præsidentiâ potiri debebit conformiter ad nostras sacras Constitutiones 3. p. c. 7. n. 1. §. 4. Et si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De Suffragatione Definitorum tam secretâ tum publicâ.

X. Omnes & singulos Patres Definitorii in omnibus & singulis causis, vel negotiis in Definitorio etiam privato sententiandis, seu quomodocunque pertractandis, vel determinandis, semper habere vota decisiva declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omninò fiat sub pœnâ nullitatis agendorum ipso facto, & absque aliâ declaratione: Inhibentes præterea Patribus, Præsidenti Capituli, Provinciali, & alteri cuicunque sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ, ne in Definitoriis etiam privatis, quorum Præsidentia in eos respectivè pertineat, per se, vel per alium liberam, & independentem Patrum Definitorii suffragationem publicam, vel secretam, quovis modo impediant, neque ad suum sensum eorumdem vota extorquere attentent; Et si in puncto Juris prædicti Patres, vel aliquis eorum difficultatem aliquam habuerint, consultum cum Advocatis, seu Jurisperitis etiam secularibus habere possint & valeant.

De majori parte in sententiis faciendis sequendâ & de observandis in casu discordiæ.

XI. Ut quodcunque Definitorium, vel Tribunal etiam Capituli Provincialis, vel privati, in suis judiciis, vel congressibus sententiam, vel determinationem faciat, facereque intelligatur, majorem partem omnium votorum respectivè consentire, & concurrere debere; nec non prædictæ majori parti minorem cedere, ac sententiæ, vel determinationi factæ subscribere teneri, etiamsi Præsidens Capituli, vel Pater Provincialis pro dictâ minori parte steterit, volumus, decernimus & declaramus; in casu verò discordiæ, ut vocant, si in quocunque Definitorio oriri contigerit, pro eâ tollendâ vocetur & admittatur ille Definitor additus, qui in casu supplementi pro integrando Definitorio primo vocari, & admitti deberet; & si hujusmodi vocatio quâcunque ex causâ effectum non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur ad alium, & alium Definitorem additum &c. conformiter ad Decretum sub *numer.* 9. suprà positum, donec prædicta discordia cesset, sententiaque, vel determinatio à majori parte fiat: Si autem in Tribunali Præsidentis Capituli, & Judicum causarum prædicta discordia oriatur, pro eâ tollendâ vocetur, & admittatur Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ; & si hujusmodi vocatio quâcunque ex causâ effectum similiter non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur, primò ad Definitores actuales suo ordine, posteà ad additos, donec prædicta discordia cesset, sententiaque, vel determinatio à majori parte, ut suprà fiat: Et si secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ Declaratione.

De Patribus vocem acti-

XII. Cùm per nostras Sacras Constitutiones 3. *pag.* 10. §. 3. cautum sit, ne Capitu-

vam vel passivam habentibus eâ voce intrà tempus nominatū non privandis.

pitulum privatum Priorem aliquem intrà duos menses ante Capitulum Provinciale, & intrà duos alios antè Congregationem intermediam Prioratus officio privare possit, prohibitionem hujusmodi, etiàm respectū omnium, & singulorum Patrum vocem activam, vel passivam habentium, & non solùm per sententiam condemnatoriam, sed etiam declaratoriam intelligendam esse declaramus; ita ut prædictum Definitorium privatum nullum Patrem, cui ratione gradus, officii, vel aliàs vox activa, vel passiva competat, prædictâ voce activâ, vel passivâ, gradu, vel officio intrà duos menses ante Capitulum Provinciale, & intrà duos alios ante Congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo possit: Neque cum aliquis semel electus, & confirmatus à Patribus cujuscunque Definitorii respectivè fuerit, electionem confirmatam tanquàm nullam declarare intrà prædictos duos menses valeat. Et si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione, & tàm Pater Provincialis quàm Definitores pœnam privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrant.

De Priorum Localium gubernio, prædiis, fructibus & redditibus Conventuum per Patrem Provincialem non administrandis, & de Administratorum subrogatione.

XIII. Volumus insuper, & decernimus, quòd Pater Provincialis in attinentibus ad primam instantiam, & gubernium immediatum, & ordinarium Superiorum Localium nullo modo se intromittere possit, præterquàm in casibus à jure permissis, cui insuper præcipimus sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, ne administrationem prædiorum, fructuum & redituum Conventuum undequaque provenientium per se, vel per alios, directè, vel indirectè, sub nullo prætextu, motivo vel titulo sibi arrogare, seu adjudicare audeat; quod si inter visitandum Regularem, vel secularem Administratorem prædii, vel prædiorum removendum justis ex causis invenerit, & cum effectu removeat; tunc sub eâdem pœnâ privationis vocis eidem Patri Provinciali inhibemus, ne in provisione novi Administratoris ullo modo se ingerat, sed certiorem faciat Superiorem Localem conventus, ad quem tale Prædium, seu Prædia spectant, ut ipse Superior Localis de consensu Patrum Consilii de alio, seu de aliis Administratoribus provideat: In casu præterea quo à gravamine Prioris Localis ad P. Provincialem appellatio interponatur, volumus, & declaramus hujusmodi causam à P. Provinciali, & Definitoribus saltem in Capitulo privato etiam intrà bimestre, non tamen post recognitionem P. Præsidentis, prout de jure cognoscendam, & determinandam esse; Et si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De Visitationibus præter duas Generales ordinarias à P. Provinciali non faciendis, de juribus quæ ipsis competant & non competant.

XIV. Generalem aliquam vel particularem visitationem P. Provincialis sub quovis prætextu, vel motivo facere non possit, præter duas visitationes generales totius Provinciæ, quas intrà quadriennium, unam scilicet singulo biennio sui Provincialatus facere debet; Ita verò in Conventu Quitensi intrà quindecim dierum, & in singulis aliis Conventibus, doctrinis, ac prædiis intrà decem dierum terminum concludere omninò teneatur, intrà quem terminum si aliquem Superiorem Localem propter casus in Constitutionibus expressos dignum suspensione invenerit, eumdem etiam extrajudicialiter procedens, & ad præscriptum prædictarum Constitutionum 3. p. c. 12. & 15. f. 13. §. 17. ab officio suspendere poterit: Quod si in prædictis visitationibus summariè, vel aliàs inveniat aliquem Superiorem vel inferiorem in quâcumque causâ civili, vel criminali judicialiter, & compilato processu audiendum esse; Tunc tanquàm Judex, & extrà formalitatem visitationis causam, vel causas, tùm intrà, tum extrà prædictum terminum visitationis prout de jure cognoscet ad præscriptum Decreti sub numero 24. infrà positi: De causis verò, judiciis, vel negotiis, tùm civilibus, tùm criminalibus aliàs judicatis, conclusis, vel determinatis, nec non de quibuscumque sententiis in judicatum translatis, præcipuè absolutoriis inquirere, eave movere, suscitare, vel recognoscere, etiam ad instantiam partis nullatenus possit: Item per se solus tàm intrà, quàm extrà terminum prædictæ visitationis Patrem aliquem, cui ex gradu, vel officio, seu aliàs vox activa in Capitulis Provincialibus, seu in aliis quibuscunque electionibus competat, prædictâ voce, gradu, vel officio etiam per sententiam declaratoriam privare, aut titulo suspensionis, vel sub quocunque motivo, vel prætextu, etiam quod Reus, vel processatus existat, ab eâdem voce, gradu, officio, vel electione, directè, vel indirectè, mediatè, vel immediatè excludere nullo modo possit; Sed si prædictâ voce, gradu, vel officio propter quodcunque motivum, vel causam carere debeat; Tunc servatis servandis per sententiam condemnatoriam, vel declaratoriam à Definitorio saltem Capituli privati, prout de jure ferendam, respectivè privetur, vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, & non aliter, neque alio modo; Quod si Pater Provincialis contrarium super his quovis modo facere, vel attentare præsumpserit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione, privationemque utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrat.

De ratione Religiosos exiliandi & removendi, & de jure exiliatis reservato.

XV. Quoties Provincialis, vel quicumque alius Superior sententialiter, vel provisionaliter Religiosum aliquem à Conventu Curatu Indorum, vel prædio removerit, vel in exilium miserit, teneatur sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium, eumdem Religiosum de ejus discessu per tres dies ad minus ante remotionis, vel exilii exequutionem præmonere, ut ad Conventum, seu locum sibi destinatum possit honestè accedere: Volumus præterea ac decernimus, quod si aliquis, vel aliqui ex Patribus Vocalibus, vel Definitorii à Conventu, in quo Capitulum Provinciale, Congregatio intermedia, vel aliud quodcunque Definitorium fuerint celebranda, etiam per sententiam declaratoriam in exilium mittatur, vel missus fuerit, non obstantibus prædicto exilio, & quibuscunque aliis, ad eundem Conventum tempore celebrationis Capituli Provincialis, Congregationis intermediæ vel Definitorii pro suffragio ferendo, vel in Definitorio jurisdictionem exercendo liberè & licitè accedere possit & valeat; nec Pater Provincialis, aut quicumque alius eundem à tali accessu ullo modo impedire possit sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrendâ: Capitulo autem Provinciali, vel Congregatione intermediâ, vel Definitorio, seu Definitoriis, finito, seu finitis statim recedat, & exilium servet.

De convocandis ad Capitulum Provinciale, & Congregationem intermediam, deque hâc nullatenùs proroganda.

XVI. Per convocatoriam, quæ à P. Provinciali, vel à quolibet alio Superiori pro Capitulo Provinciali, Congregatione intermediâ, vel aliâ quâcunque electione fieri solet, convocatos intelligi volumus, & declaramus, omnes & singulos in habitu, vel actu vigore Constitutionum, vel privilegii, aut quasi possessionis, ad Præscriptum Decreti sub *num.* 2. suprà positi in iisdem jus eligendi habentes, respectu quorum nulla fieri possit prohibitio, quæ si fiat pro nullâ habeatur, eâque non obstante, ad Electionem, vel Definitorium accedere possint & debeant: Congregationem insuper intermediam Pa-

ter

ter Provincialis, aut Rector Provinciæ nullo motivo, vel prætextu prorogare valeat, sed statuto tempore in medio quadriennii, die scilicet 24. Mensis Julii, prædictæ Congregationis primam sessionem per se, vel per alium celebrare teneatur, sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, nullitatisque agendorum ipso facto incurrendis.

De P. Exprovinciali Judicio Syndicatus à Definitorio Capituli Provincialis vel privati judicando.

XVII. Provincialis, seu Rector Provinciæ, elapso sui officii tempore, coram Definitorio Capituli Provincialis stare teneatur judicio Syndicatus, seu (ut vocant) Residentiæ: Prædictum autem Definitorium privativè quoad aliam quamcunque auctoritatem, vel jurisdictionem etiam Patris Provincialis, & Congregationis intermediæ, tùm ad instantiam partium, tùm ex officio, de excessibus Administrationis officii, nec non personalibus, durante officio commissis, prout de jure inquirere, judicare, & determinare teneatur: Verùm si aliqua, vel aliquæ contrà Patrem Exprovincialem, aut Rectorem Provinciæ deferantur causæ, quæ à Definitorio Capituli Provincialis intra quindecim dies suæ durationis definiri nequeant, Definitorio Capituli privati, cui præsentium statutorum atque declarationum vigore omnis facultas desuper necessaria, & opportuna perpetuò conceditur, & concessa declaratur, deferantur; quatenùs intrà terminum præcisum duorum mensium causam, vel causas sibi delatas, prout juris fuerit, finiat, & determinet, finireque, & determinare omninò teneatur: Exprovincialis autem, vel Lector Provinciæ quousque judicium Syndicatus sententialiter absolutum non fuerit, ad quæcumque officia etiam minima inhabilis omninò remaneat.

De alterius Provinciæ Religiosorum affiliatione

XVIII. Quandocunque contigerit Religiosos alterius Provinciæ Alumnos huic Provinciæ Quitensi affiliari; tunc confirmantes, & partim moderantes Decreta Reverendissimorum Patrum in prædictâ Provinciâ admissa, nec non juxtà Decreta Capituli Generalis celebrati anno 1661. tam licentiam à P. Reverendissimo Generali in scriptis habendam, quàm consensum authenticum utriusque Definitorii saltem privati unius, & alterius Provinciæ, à quâ scilicet & ad quam pro validitate affiliationis, omninò interveniri debere decernimus, & declaramus, secùs affiliatio irrita & nulla sit, ipso facto, & absque aliâ declaratione: Nullus item alterius Provinciæ, nisi priùs eidem legitimè affiliatus sit, neque aliquis ex noviter affiliatis, vel in posterùm affiliandis, nisi triennio transacto à die legitimæ affiliationis in Definitorem, vel Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Priorem, seu Vicarium cujuscumque Conventus, vel Domus etiam Indorum, vel Prædii eligi, aut deputari possit; secùs electio, vel deputatio irrita, & nulla sit, ipso facto & absque aliâ declaratione.

De officii renunciatione coràm Definitorio Capituli Provincialis seu privati faciendâ & justificanda.

XIX. Si P. Provincialis, aut quilibet alius ex novem Definitorii Patribus legitimâ ex causâ, officio suo semel acceptato renunciare voluerit, coram Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ id facere licitè possit & valeat; Prædictum autem Definitorium causâ renunciationis approbatâ, renunciationeque acceptatâ, ut defectus renunciationis suppleatur, prout de jure omninò procedere teneatur: Patres item Priores, Vicarii Priores, studiorum Regentes, Provinciæque Secretarius, si causam legitimam renunciandi suis officiis semel acceptatis similiter habuerint, & eisdem renunciare licitè possint & valeant, non tamen per sex menses antè tempus Congregationis intermediæ; Quocircà Textum nostrarum Constitutionum 3. p. cap. 7. numer. 17. §. 3. ibi: Si verò Prioratus officium acceptare renuerit sine causâ prædictâ, quam judicare tenentur Pater Provincialis, & Definitores idem intelligendum esse declarantes, etiam respectu eorum, qui prædictis officiis semel acceptatis renunciare voluerint; Decernimus & declaramus, hujusmodi Patres suas renunciationes coràm Patre Provinciali & Definitoribus actualibus, in Definitorio saltem Capituli privati congregatis facere teneri; ad quod Definitorium causæ, vel causarum renunciationis approbationem, prædictæque renunciationis acceptationem, nec non si post Congregationem intermediam renunciatio acceptari contigerit, Electionem, seu Provisionem alterius Officialis in locum renunciantis sufficiendi, ad præscriptum earundem Constitutionum 3. p. cap. 9. duraturam pleno jure pertinere similiter declaramus; & si secùs super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione: Verba autem Constitutionum 3. p. cap. 2. §. 5. ibi: Nullus item possit voci suæ renunciare sub pœnâ privationis vocis activæ per biennium: de renunciatione solius vocis, ut prædicta verba sonant, non autem de renunciatione officiorum intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo.

De appellatione ad Definitorium Capituli privati in casu injustitiæ notoriæ, & de personis graduatis extrà casus in Constitutionibus expressos gradu non privandis.

XX. Si quis autem in quibuscunque causis civilibus, vel criminalibus à Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ nulliter, aut cùm injustitiâ notoriâ judicatus, vel spoliatus fuerit, ad remediaque juris (absolutis prædictis Definitoriis) recurrere voluerit; tunc per se, vel per ejus Procuratorem, etiamsi absens fuerit, coram Definitorio Capituli privati, de prædictâ nullitate vel injustitiâ notoriâ, processus, vel sententiæ, nec non restitutionem in integrum dicere, conqueri, & postulare legitimè possit & valeat; Verba namque nostrarum Constitutionum 3. p. c. 10. §. 3. ibi: Non tamen poterunt sententias, vel determinationes Capituli, vel Congregationis Provincialis mutare, vel alterare, in casibus spolii, vel nullitatis, aut injustitiæ notoriæ locum non habent, neque eos comprehendunt, & ita intelligendum esse declaramus Capitulum verò privatum etiam cum facultate desuper necessariâ & opportunâ, quæ vigore præsentium statutorum atque declarationum ei perpetuò conceditur, & concessa declaratur, quoad prædictam nullitatem, vel injustitiam notoriam, ac etiam quoad spoliati restitutionem usque ad sententiam definitivam, prout juris fuerit, procedere omninò teneatur, quod etiam in simili eventu P. Præsidentem & Judices causârum facere posse declaramus: Magistri propterea & præsentati, semel à Provinciâ acceptati, gradibus Magisterii, vel Præsentaturæ seu aliquo ex eorum privilegiis nullo modo possint suspendi, vel privari, aut suspensi, vel privati declarari, nisi propter casus dumtaxat pro eorum privatione vel suspensione in Constitutionibus expressos, & per sententiam à Definitorio Capituli saltem privati, juris ordine servato proferendam; Et si contrarium super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione: Præfati insuper Magistri à Provinciâ acceptati, quoad habilitatem ad officium Provincialatus, absque eo quod Conventuum Priores aliquando extiterint, confirmantes & innovantes declarationem Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, eo quod omnes actu legerint & docuerint, privilegio Regentium gaudeant & potiantur.

De Vicariis Prioribus pro lubitu non removêdis de eorundem residentiâ & de lectione Vicariorum Conventuum in eorum absentiâ.

XXI. Vicarii Priores, qui loco Priorum, vel Vicariorum Titularium, cum voto, vel antè, vel post Congregationem intermediam quomodolibet eligentur, vel providentur, nullo modo ad libitum removeri possint, sed si motiva adsint privationis, vel declarationis privationis, con-

contrà eos procedendum esse declaramus eodem modo & formâ præscriptis in Constitutionibus 3. *p. c.* 13. *§.* 17. & in Decreto sub *n.* 24. infrà posito; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, quidquid secùs fieri, vel attentari contigerit; Innovantes prætereà, & ampliantes Decretum Reverendissimi Lanfraconii pro eâdem Provinciâ Quitensi emanatum, præcipimus omnibus & singulis Prioribus, & Vicariis Prioribus in Capitulo Provinciali, seù aliàs electis, vel provisis sub pœnis privationis prædictorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum per quinquennium obtinenda, ut in Conventibus, Doctrinis, vel Prædiis, pro quibus sunt electi, vel provisi ad præscriptum Constitutionum 3. *p. c.* 13. *§.* 9. omninò residere teneantur; Paterque Provincialis, seu Rector Provinciæ, vel alius quicunque Superior sub pœnâ privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrenda eisdem, vel alicui eorum nullo modo residentiam impediant, sed eos ad ita residendum cum effectu respectivè compellant: Et cùm Priores, seu Vicarii Priores ad Capitulum Provinciale ire debent, prædictus Provincialis, seu Rector Provinciæ sub eâdem pœnâ privationis de Vicariis, qui Conventibus interim præsint, excepto unico casu in Constitutionibus expresso 3. *p. c.* 20. *§.* 1. nullo modo provideant, sed conformiter ad dispositionem ejusdem *cap.* 20. si prædicti Conventus Suppriorem non habuerint, Vicarii eligantur; Nec sub eâdem pœnâ privationis, auctoritatem, & gubernium interimarium Supprioris, vel in ejus deficientiâ prædictas electiones valeant impedire, vel secùs super his quovis modo audeant attentare.

De iis quæ in dicto casu circà suffragatione secretam & sententiam faciendâ sunt observanda.

XXII. Quotiescunque juxtà præscriptum nostrarum Constitutionum Superior Localis ad aliquam causam, vel negotium pertractandum Patribus Consiliariis uti debet; (inter quos semper connumerari debere declaramus, & præcipimus studiorum Regentes, & Lectores Sacræ Theologiæ, & Artium, tàm actuales, quàm jubilatos) tunc omnes, & singulos Patres Consiliarios vota decisiva habere declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secretâ instantiam fecerit, per ballotulas secretas omninò fiat, & in omni eventu, nisi eorum major pars concurrat, & consentiat, sententia, vel resolutio nullo modo sit, neque intelligatur facta: Superior verò sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, & nullitatis agendorum ipso facto incurrendis, neque liberam Patrum suffragationem publicam, vel secretam valeat quovis modo impedire, neque eorundem vota ad ejus sensum extorquere.

De judicialiter reclamante, voce & officio privando, & qua ratione recipiendo.

XXIII. Si quis in posterum contrà suam Professionem judicialiter reclamaverit, vel de ejus nullitate dixerit, à quocunque officio, quod pro tunc habuerit, ipso facto sit absolutus & privatus, liteque seu reclamatione durante, nec vocem activam, nec passivam ullo modo habeat: Et si in quocunque statu causæ, vel post sententiam definitivam, etiam in judicatum translatam ad matrem suam Religionem redire velit, charitativè quidem recipiatur; ita tamen ut si facto processu ad præscriptum Decreti sub *n.* 24. infrà positi legitimè constiterit, indebitè, ac malitiosè, & præsertim ad se subtrahendum à correctione Superioris contrà professionem reclamasse, vel de ejus nullitate dixisse; Si Graduatus, vel Sacerdos tantùm fuerit, locum novissimum inter Graduatos, vel Sacerdotes per annum respectivè habeat, & utrâque voce careat per biennium: Si verò non Sacerdos, sivè Chorista, ut vocant, fuerit, pœnam gravioris culpæ per unum mensem sustineat, & ad Sacros Ordines etiamsi in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur: Et si tandem Laicus fuerit, eamdem pœnam gravioris culpæ per unum mensem subeat, & locum novissimum teneat per biennium.

De modo quo P. Provincialis in causis quibuscunque judicandis pœnisque imponendis etiam tempore Visitationis procedere debeat.

XXIV. Cum P. Provincialis, etiam tempore Visitationis in quibuscumque causis civilibus, vel criminalibus procedit, seu procedere intendit ad imponendum, etiam per sententiam declaratoriam, pœnam, vel pœnas graviores ordinarias, scilicet privationis vocis activæ vel passivæ, Dignitatis, Prioratus, Magisterii, Præsentaturæ, Officii vocem activam, vel curam Animarum habentis, gravissimæ culpæ triremium, exilii à Provinciâ, torturæ, infamiæ Apostasiæ conspirantis, Capitis factionum, incorrigibilitatis, & aliarum similium, vel formidabiliorum, aut infamiam Personæ Conventus, Provinciæ, vel Religionis inducentium; Insuper in illis causis, in quibus tractatur de exclusione, vel admissione, validitate, vel invaliditate alicujus Magisterii, vel Præsentaturæ, in aliisque similibus, vel gravioribus; Tunc prædictus P. Provincialis non tanquàm Visitator, nec sub ratione, & formalitate Visitationis (etsi actu in eâ fuerit) sed tamquàm Judex (præsuppositis tamen in Jure præsupponendis) judicialiter, & compilato processu, servatisque omnibus, & singulis substantialibus judicii ordinarii, in earum substantiatione, cognitione, & determinatione omninò procedere teneatur; Ita ut Reum, seu Reos, prout de jure etiam ad sententiam citet; Eos in omnibus, & singulis suis legitimis defensionibus, excusationibus & exceptionibus etiam contra Judicem, vel Judices, Testem, vel Testes prout de jure audiat; Eis integram copiam processus, nomina Testium & consultum habere cùm Advocatis, seu Jurisperitis, etiam secularibus, si petierint, terminosque sufficientes pro suis defensionibus concedat; Conjudices verbo, vel scripto informare nullatenùs impediat; Cæteraque hujusmodi etiam circa habilitatem, juramentum, examen, & repetitionem Testium pro integritate judicii, & legitimâ efformatione probationum de jure necessariâ, (quæ probationes, ut ad pœnam vel pœnas præcipuè ordinarias Reus condemnari, vel in eas, aut in aliquam earum incursus declarari possit, plenæ, claræ, & concludentes habentur esse) omninò observet, & ad sententiam sinè plena cognitione causæ (prout ex parte suâ fuerit) nullo modo procedat, neque procedere possit: Appellationes insuper legitimas, etiam ex causa probabili debito tempore interpositas, (exceptis tamen quibusdam casibus particularibus de jure, & prout de jure excipiendis) quoad utrumque effectum, scilicet suspensivum, & devolutivum, in quantùm ad se attinuerit, admittat, easque sic admittere teneatur: Quam formam, modum & ordinem judicialiter procedendi, judicandi, etiam circà appellationis admissionem, alium quemcumque Superiorem ordinarium, vel delegatum, nec non quodcunque Tribunal, vel Definitorium, etiam Capituli Provincialis, respectivè observare teneri, decernimus & declaramus: Undè verba nostrarum Constitutionum 3. *p. c.* 12. §. 21. ibi: Appellationes à correctione Regulari, vel à præcepto sui Superioris penitùs inhibemus, & à nostro Ordine relegamus &c. & illa 6. *p. c.* 23. *§.* 2. ibi: Impositæ tamen pœnæ, quocunque modo imponantur, à subditis humiliter acceptentur, postpositâ omni appellatione; nam à correctionibus non licet Fratribus nostris appellare: De correctionibus, vel præceptis extrajudicialiter, & ad pœnitentiam impositis, modumque legitimè corrigendi, & præcipiendi non excedentibus intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo: & si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane, nulliusque roboris, & momenti ipso facto, & absque aliâ declaratione.

De recusationibus

XXV. Recusationes malitiosæ, calumniosæ, frivo-

mittendis &rejiciendis,& quomodo in casu legitimæ recusationis procedendum

trivolæ, & frustatoriæ nullo modo admittantur, sed potiùs ita recusantes graviter, & prout de jure respectivè corrigantur & puniantur; Si tamen quicunque Superior tam intrà, quàm extrà terminum Visitationis judicialiter procedens, seu procedere intendens, legitimè recusari, etiam ex causâ probabili contingat; Tunc hujusmodi recusatione admissâ, circa probationem causæ, vel causarum prædictæ recusationis, nec non circa alia ipsam recusationem, ejusque judicium concernentia, vel attinentia; Ac insuper in omnibus, & singulis aliis casibus in nostris Sacris Constitutionibus omissis, & in casibus dubiis pro eorum doctrinali intelligentiâ, seu interpretatione, in eo interim quod Reverendissimi Patris responsum legitimè habeatur, prout de Jure Communi Canonico procedi, & ad illud respectivè recurri debere, volumus & declaramus: Verùm si Pater Præsidens intrà Definitorium Capituli Provincialis, vel P. Provincialis intra Definitoria Congregationis intermediæ, vel Capituli privati, legitimè coram eisdem Definitoriis recusari contigerit, Vicarios loco eorum nominare, vel substituere etiam sub motivo præsidendi minimè possint, sed in tali casu præsidentia Definitorii, quodcumque sit, Patri ex reliquis in ordine sedendi antiquiori pertineat, & tam in istis, quam in casu recusationis aliorum Conjudicum, dummodò tamen major pars Definitorii libera, & expedita maneat, nullus alius ad Definitorium loco recusati, vel recusantis vocetur, vel admittatur, sed plena jurisdictio, etiam quoad causam principalem in majori parte Conjudicum remanentium sit & permaneat, prout ita esse, & permanere volumus, & declaramus: Quod si major pars Definitorii, ut suprà non manserit, ita ut in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ quinque, & in Definitorio Capituli privati tres ad minus Patres liberi, & expediti existant, Tunc pro prædictâ majori parte integrandâ, ad præscriptum Decreti sub *numer.* 9. supra positi inviolabiliter procedatur.

De Studiorum cursu pro obtinendis officiis absolvendo, de dimissoriis non concedendis & de recipiendis Apostatis.

XXVI. Nullus Religiosorum, qui à decem annis professionem in eâdem Quiti Provinciâ emiserit, vel emittet in posterum, in Definitorem, Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Concionatorem, Priorem, vel Vicarium Priorem etiam Indorum, vel prædii eligi possit, nisi per biennium integrum Artium, & per triennium Sacræ Theologiæ cursus compleverit. In Confessores verò eligi poterunt, dummodò in casibus conscientiæ sint sufficienter instructi: Si autem, qui ex aliis Provinciis à decem annis Quitensi Provinciæ sint affiliati, vel affiliabuntur in posterum, Definitorio per instrumenta authentica constare faciant, qualiter prædictos Artium, & Sacræ Theologiæ cursus in Provinciis à quibus sunt exfiliati perfecerint, alias sub pœnâ inhabilitatis ad recensita officia prædictos cursus in Provinciâ Quiti complere teneantur: Et ad vitandam omnem irregularitatis suspicionem in sacris Ordinibus suscipiendis, præcipimus & mandamus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciali, nec non cuicunque Definitorio, etiam Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ Quitensis nunc, & pro tempore existentibus, sub pœnis privationis utriusque vocis per decennium, ut ad Canones Sacro-Sancti Concilii Tridentini, Religiosis alterius Provinciæ, etiam cum licentiâ suorum Provincialium ad istam Quitensem divertentibus, nullo modo dimissorias ad Ordines sacros suscipiendos, etiamsi in eis initiati fuerint, de cætero concedant, cùm hujusmodi dimissoriæ â propriis, & non ab alienis Provincialibus concedendæ sint; animarumque prætereà saluti consulentes, ob immanem terræ, marisque distantiam ab hâc Romanâ Curiâ, benignè concedimus Provinciali, seu Rectori Provinciali, & Definitoribus etiam Capituli privati prædictæ Provinciæ Quitensis nunc, & pro tempore existentibus, ut Religiosos suos Apostatas, etiamsi à multo tempore, ultra annum, à Conventu vel etiam à Provinciâ, immò & â Religione, non tamen à fide apostataverint, recipere possunt; servatis tamen quoad cætera dispensationibus nostrarum Constitutionum 6. *p. c.* 14. de Apostatis recipiendis.

De conditionibus obtinendi Lectoratus Artium & Theologiæ

XXVII. Ut debitum studiorum præmium benè meritis tribuatur, præcipimus, quod in Lectorem Artium nullus de cætero assumatur, nisi prius per integrum biennium Artium ad minus, & per quadriennium Theologiæ Scholasticæ cursibus peractis, prævium rigorosum examen per oppositionem Lectionis 24. horarum coram P. Provinciali, Superiori Ordinario, Conventu, Magistris à Provincia acceptatis, studiorum Regente, Lectoribus tam actualibus, quàm jubilatis, & studiorum Magistro subeat, ac argumentis satisfactis, à majori parte prædictorum Patrum per suffragia secreta approbatus fuerit. Inter approbatos verò, cæteris præstantior pro primo Artium cursu legendo deputetur: Quod si æquales in Doctrinâ censeantur; antiquior in studiis scholasticis, & data in iis æqualitate, antiquior in professione aliis præferatur: Ad Lectoratus itidem Theologicos inter Artium Lectores, ille primò assumatur, qui antiquior est in Lectione Scholastica, in qua si pares sint, qui priùs Lector fuerit institutus, & si æquales in institutione inveniantur, ordo servetur professionis. Ei verò qui inverso ordine à Nobis præscripto ad Lectoris munus assumptus fuerit, annus, vel anni, quibus Artes, vel Theologiam, aut utramque Facultatemelegerit, seu docuerit, nullo modo computentur, neque computari possunt pro Magisterio obtinendo.

De conditionibus obtinendi Gradus Magisterii & Præsentaturæ.

XXVIII Patres Definitorii etiam Capituli Provincialis sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrendâ, nullo modo ad Magisterium etiam pro primo loco vacaturo postulent, vel exponant eum, qui per octo annos Artium, & Theologiæ cursus docendo & legendo priùs non compleverit; neque eumdem, vel alium quemcumque pro Magistro etiam ad primum locum vacaturum acceptent, seu recipiant, nisi prædicto tempore Lectoriæ completo, litteras originales Magisterii, coram Definitorio exhibuerit: Ad Præsentaturæ verò gradum sub eâdem pœnâ privationis neminem postulent, aut pro Præsentato acceptent, seu recipiant, nisi cursibus Philosophicis, & Theologicis, ut suprà in Decreto sub *n.* 26. expletis, sex ferias Quadragesimales, ut vocant, & alias particulares sermones prædicaverit, litterasque Præsentaturæ ante acceptationem, seu receptionem coram Definitorio exhibuerit originales; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri vel attentari contigerit.

De Ordine præcedentiarum.

XXIX. Ad extirpanda radicitùs litium germina, quæ circa præcedentias oriri solent, declaramus, quod Exprovincialis, & Expræsidens toto illo quadriennio, quo immediatè absoluti sunt suis ab officiis respectivè, cùm adhuc de corpore Definitorii sint, eumdem locum ubique, & Præcedentiam habeant, quam habent intra Definitorium Congregationis intermediæ, ex declaratione Reverendissimi Lanfranconii pro eadem Provinciâ emanatâ, in eaque usu receptâ; declarantes tamen, quòd transacto quadriennio in quo sunt immediatè absoluti ad præcedentiam, & locum ex constit. 3. *p. c.* 21., eisdem aliàs debitum reduci teneantur; prout sub pœnis privationis vocis, & loci per quinquennium ipso facto incurrendis præcipimus omnibus & singulis

hujus-

hujusmodi Patribus, etiam iis, qui ante hujus Decreti emanationem ita absoluti extiterunt, ut cum effectu reducantur; non obstantibus quibuscunque in contrarium, cum juxta Constitutionem Urbani Octavi de die 15. Januarii 1630. incipientē. In Sedem Principis Apostolorum prædictum *cap.* 21. 3. *p.* earumdem Constitutionum de ordine præcedentiarum inviolabiliter observari debeat: Quoad Magistros insuper à Provincia acceptatos, in Choro, Refectorio, Capitulo, Processionibus, &c. Ille, qui per tres menses ad minus priùs graduatus fuerit, insigniaque Magistralia susceperit, ad præscriptum prædictarum Constitutionum prædictâ 3. *p. c.* 21. & 5. *p. c.* 6. cæteros, etiamsi Exprovinciales sint, præcedat, præcedereque debeat, nullo habito respectu ad qualitatem Exprovincialatus, utpotè ex prædicto *cap.* 21. 3. *p.* Constit. Magisterio inferiorem: Inter Præsentatos autem ille alios in eisdem locis præcedat, præcedereque debeat, qui per duos menses ad minus gradu Præsentaturæ, etiam ante hujusmodi Decreti emanationem priùs graduatus fuerit, sivè sint cum voto sivè non sint; cum juxtà prædictas Constitutiones eadem 3. *p.* eodemque *cap.* 21. prædicti Præsentati, & Supprior Conventus vota non habentes, ante locum Patris Provincialis, qui habet votum, locum & præcedentiam teneant: Qui verò ab aliis Provinciis exfiliati, Provinciæ Quitensi affilliantur, eumdem in hac locum, & præcedentiam retineant, quam in Provinciâ à quâ exfiliantur habebant: ita ut Magister inter Magistros, Præsentatusque inter Præsentatos &c. præcedentiam retineant sibi debitam, dummodò tamen de sua legitimâ promotione ad gradum Magisterii, vel Præsentaturæ, sivè de antiquitate suæ professionis, si graduati non fuerint Definitorio saltim privato Proviciæ Quitensis, cui affiliantur, legitimè constare faciant: & ut hæc, quæ circa præcedentiam decreta sunt, exactiùs in ista Provincia serventur, declaramus, quòd P. Provinciales actuales, seu Rectores Provinciales, sivè per se ipsos, sivè una cum Definitorio, etiam Capituli Provincialis, nullo modo possunt, neque potuerunt alicui Religioso concedere præcedentiam, sicut nec etiam privilegia personalia, quibus vel à Choro, vel à mensa communi, vel à communibus observantiis eximantur, sed observandam esse omninò Constitutionem Apostolicam Urbani Octavi die 30. Julii 1626. incipientem. Pastoralis, quâ hujusmodi Privilegia, & exceptiones prohibita, & interdicta sunt, de cæteroque absque licentiâ Sedis Apostolicæ concedi non possunt, irritum insuper, ac inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De tollendis supplicationibus & appellationibus contrà Patrum Constitutiones & de Provincialium relectione.

XXX. Volumus & declaramus, à Reverendissimorum Patrum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus semel ab ista nostra Quitensi Provincia receptis, nec non ad ejus postulationem provisis, seu pro ipsius reformatione, & bono regimine cum cognitione causæ emanatis, supplicationem, vel appellationem, etiam ex legitimâ causâ interpositam, eorum exequutionem nullo modo retardare, vel impedire posse; Sed in eo interim, quoad responsum, vel determinatio Superioris legitimè habeatur, omnia & singula inviolabiliter observari, ac omninò exequi debere; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit: Experientiâ insuper edocti, quod multa irrepserint dubia, & lites ex Decretis Reverendissimorum Vicecomitis & Lanfranconii Prædecessorum Nostrorum, quibus præcipitur, ut electio Patris Provincialis sub pœnâ nullitatis celebretur juxtà Constitutiones, quòdque, qui semel electus fuerit in Provincialem, altera vice eligi non possit sub pœna ejusdem nullitatis; ideò prædicta duo Decreta moderanda, & ad terminos nostrarum Constitutionum reducenda statuimus, prout tenore præsentium ea moderamur & reducimus; Declarantes, quòd qui conformiter ad Sacros Canones & Nostras Constitutiones habilis, & idoneus ad Provincialatum repertus fuerit, pro validâ, & legitimâ habeatur eodem prorsùs modo, ac si prædicta duo Decreta emanata non fuissent.

De juribus Rectoris Provincialis. & de Officiorũ privatione ad Definitorium privatum pertinente

XXXI. Confirmantes, & quatenùs opus sit innovantes Declarationes Reverendiss. P. P. etiam pro eadem nostra Provinciâ Quitensi emanatis declaramus, Rectorem Provincialem legitimè electum, seu institutum, qui cum effectu Provinciam per aliquod tempus gubernaverit, & locum, & vocem activam, & alia quæcunque jura, prærogativa & privilegia Provincialis absoluti, tùm intra tum extra Definitorium deinceps semper habere; Et tandem cum Nostræ Constitutiones 3. *p. c.* 9. disponant, ut in casu quo Definitorium privatum post Congregationem intermediam Priores officio privet, nova electio, vel provisio Prioris Vicarii, quæ tunc fieri debet, ad prædictum Definitorium privatum pertineat; Hujusmodi dispositionem, etiam de declaratione privationis, nec non in casu quo alius quicunque Officialis vocem activam habens, officio privetur, vel privatus declaretur, intelligendam esse declaramus, irritum, ac inane, ipso facto, & absque alia declaratione decernentes si secùs super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De præsentibus Decretis executioni mandandis annuatim publicandis & contrarus annullandis.

XXXII. Ut autem præsentia hæc nostra Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, quæ cum cognitione causæ pro reformatione, & bono regimine istius Nostræ Provinciæ Quitensis à Nobis maturâ consideratione edita fuere, firmiùs consistant, strictè præcipimus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciæ, omnibusque & singulis R. R. P. P. Definitorii prædictæ Provinciæ nunc, & pro tempore existentibus in meritum salutaris obedientiæ, sub rebellionis Nostræ, privationis vocis activæ & passivæ per decennium, graduum & officiorum, nec non excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina Canonicâ monitione præmissa in his scriptis, licèt inviti ferimus, ipso facto incurrendis pœnis, quatenus omni, & quâcunque supplicatione & appellatione remotâ, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes in his litteris contenta in Capitulo etiam privato integrè recipiant, ad litteram inviolabiliter observent, ab omnibus & singulis respectivè sic observari faciant, & ullâ sinè morâ exequutioni mandent: Non obstantibus quibuscunque Provinciæ Definitionibus, actis, Statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, nec non Nostris, vel Prædecessorum Nostrorum Decretis, Statutis, Ordinationibus & Declarationibus in contrarium præmissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, concessis & emanatis; quæ omnia, & singula in quantum præsentibus adversantur, revocamus & annullamus, & revocata & annullata esse volumus & declaramus, sicuti etiam alia à Nobis Decreta die 20. mensis Novembris 1675. pro istâ Provinciâ Quitensi edita, tenore præsentium revocamus & annullamus, revocataque & annullata esse volumus & declaramus, mandantes, ut ad nos cum effectu transmittantur: Præcipimus insuper eidem Patri Provinciali, seu Rectori Provinciæ, nunc & pro tempore existenti sub eisdem pœnis, ut perpetuis futuris temporibus ante recognitionem P. Præsidentis in Capitulis Provincialibus, & in Congregationibus intermediis respectivè coram omnibus Patribus, ac Fratribus horâ quæ opportuna ei videatur, hæc nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes perlegi faciat, ac in libro Provinciæ transcribi, & eorum authenticam copiam ad omnes Conventus dictæ Provinciæ transmitti curet, quorum Prioribus, seu Superioribus Localibus nunc, & pro tempore existentibus etiam præcipimus sub pœnâ suspensio-

pensionis ab officio per sex menses ipso facto incurrendâ, ut eadem singulis annis infrà Quadragesimale tempus, publicè coram omnibus legi faciant. Hæc autem nostra Decreta, Ordinationes, Statuta & Declarationes, quæ semper firma, valida & efficacia esse decernimus & declaramus, de subreptionis, vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis Nostræ, nemo Nobis inferior sub iisdem pœnis, & excommunicatione notare audeat; Sicque in præmissis per quoscunque prædictæ Provinciæ, & Ordinis Nostri Judices & Superiores ordinarios, & delegatos judicari & definiri debere, ac irritum, & inane ipso facto, & absque aliâ declaratione decernentes & declarantes, si secùs super his à quoquam Nobis inferiori quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter, fieri vel attentari contigerit.

Apostolicum robur prædictis Decretis & Statutis adjicitur.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, aliaque præmissa bono regimini, ac reformationi & tranquillitati prædictæ Provinciæ valdè utilia sint, firmiora verò existunt ea, quibus Apostolicæ Sedis accedit autoritas; Nobis proptereà dictus Franciscus Procurator, etiam nomine dictæ Provinciæ humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Ordinationes & Declarationes, ac articulos & capitula præinserta, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretũ roborans.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas & validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictorum Ordinis & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, & privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorũ fides.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Martii. 1678. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 17. Martii 1679. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

VIII.

Confirmatio Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exposítio Sanctitati Suæ facta.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Antonii de Monroy Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis expositum fuit, quòd de hujus Sanctæ Sedis mandato confectum, & à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis præpositâ revisum, & approbatum fuit Summarium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium Confraternitatibus sub titulo Sanctissimi Rosarii erectis & institutis, auctoritate Apostolicâ concessarum, tenoris qui sequitur, videlicet:

SUMMARIUM.

Indulgentiarum & gratiarum, Confratribus & Consororibus Sanctissimi Rosarii tàm in vitâ, quàm in morte concessarum.

CAPUT I.

De confirmatione & extensione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

PRimò. Sciendum à multis Summis Pontificibus respectivè fuisse confirmatas Indulgentias & gratias, ab eorum Antecessoribus benignè elargitas, Confratribus & Consororibus Sanctissimi Rosarii, nimirùm à Leone X. in Bullâ, quæ incipit: *Pastoris æterni*, die 6. Octobris 1520. à Clemente Septimo in Brevi, *Etsi temporalium*, die 8. Maii 1534. à Julio Tertio in Brevi, *Sinceræ devotionis*; 24. Augusti 1551. à Pio Quinto in Brevi, *Inter desiderabilia*, die 28. Junii 1569. ac in Brevi, *Consueverunt*, die 17. Septembris 1569. Deinde cum omni amplitudine confirmatas, & innovatas à Sixto Quinto in Brevi, quod incipit: *Dum ineffabilia*, 30. Januarii 1586. Denique etiam Paulus Quintus in Brevi: *Cum olim*, die 20. Septembris 1608. revocato Brevi suo revocatorio Indulgentiarum antiquarum Sanctissimi Rosarii in executionem Constitutionis Clementis Octavi incipientis: *Quæcunque*, & illud ad terminos juris reduxit, & pristino statui restituit easdem Indulgentias à Summis Pontificibus suis Prædecessoribus concessas Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii Canonicè institutis, ubique locorum existentibus.

Secundò. Omnes Indulgentias specialiter, vel generaliter, aut quocumque modo uni, vel pluribus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, vel etiam Confratribus, & Consoribus alicujus Confraternitatis in aliquâ particulari Ecclesiâ erectæ impertitas, communes esse omnibus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, Confratribus, & Consororibus omnium dictarum Confraternitatum universi Orbis. Hoc indulsit Gregorius XIII. in Brevi incipiente, *Pastoris æterni*, 5. Maii 1581. pro Confraternitatibus Canonicè erectis. Et Sixtus V. in præfato Brevi: *Dum ineffabilia*, omnia pri-

vilegia

vilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias à Summis Pontificibus concessa, & concessas Confraternitatibus, aut Confratribus Sanctissimi Rosarii extendit & ampliat in perpetuum, ad Confraternitates erigendas illarumque Confratres, & Consorores pro tempore existentes.

Tertiò. Denique quascunque Indulgentias in hoc Summario contentas, quæ concessæ sunt alicui particulari Confraternitati Sanctissimi Rosarii vigore præfatarum Litterarum Apostolicarum, communes esse cuilibet Confraternitati, & cuilibet respectivè Confratri, aut Consorori in aliquâ Confraternitate descriptis.

CAPUT II.

Indulgentiæ pro iis, qui ad Confraternitatem Sanctissimi Rosarii recipiuntur.

PRimo. Pius Quintus in præfato Brevi, *Consueverunt*, concedit plenariam Indulgentiam omnibus, & singulis Christi fidelibus per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descriptis, verè pœnitentibus & confessis, qui primâ vice descripti fuerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliquâ Ecclesiâ, seu Cappellâ dictæ Confraternitatis perceperint, & unam saltem quinquagenam Rosarii recitaverint, & pro tranquillitate Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint: eandem elargitur illis, qui in mortis articulo constituti salutaris pœnitentiæ, & viatici Sacramentis fuerint muniti.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi, *Salvatoris*, die 13. Januarii 1592. omnibus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, atque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, qui Rosarii Confraternitatem ingredientur erectam in Ecclesiâ Prædicatorum Oppidi Divionensis, die primo eorum ingressus, plenariam Indulgentiam elargitur.

Tertiò. Eandem pariter Indulgentiam concedit idem Pontifex in Bullâ, quæ incipit, *De salutis gregis*, die 18. Januarii 1592. pro descriptis in Confraternitate erectâ in Ecclesiâ Prædicatorum Utini.

CAPUT III.

Indulgentiæ pro recitantibus Rosarium diebus ordinariis.

PRimo. Confratres lucrantur quadraginta dies Indulgentiarum, quoties recitaverint, aut recitari fecerint tertiam partem Rosarii, uti concessit Alexander Episcopus Foroliviensis per universam Germaniam Legatus à Latere Confratribus Confraternitatis institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Coloniæ, ut apparet in Litteris incipientibus, *Etsi gloriosos*, die 10. Martii 1476. quam concessionem confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Secundò. Cuicunque fideli tertiam partem Rosarii recitanti elargitur Sixtus Quartus in Bullâ incipiente, *Ea quæ ex fidelium*, 12. Martii 1479. quinque annos, & quinque quadragenas; Eandem etiam confirmat Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Tertiò. Ex concessione Innocentii Octavi in Bullâ, quæ incipit, *Splendor paternæ gloriæ*, Romæ 27. Februarii 1488. Confratribus, & Consororibus in aliqua Confraternitate in Ordine Prædicatorum erecta conscriptis, verèque pœnitentibus & confessis, qui tertiam Rosarii partem recitaverint, toties quoties id egerint, sexaginta millia annorum, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentiis relaxantur; In eâdem Bullâ iisdem Confratribus, & Consororibus nunc & pro tempore existentibus verè pœnitentibus, ac ob Beatissimæ Virginis Mariæ reverentiam Rosarium deferentibus præfatus Innocentius centum annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentis, misericorditer indulget. Insuper iisdem Confratribus, si nomen Jesu in fine cujuslibet Angelicæ Salutationis nominaverint, quinque annos, & totidem quadragenas similiter concedit.

Quartò. Franciscus de Claromonte titulo Sancti Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Presbyter Cardinalis Rosarii Societatem in Bitterrensi Civitate institutam, auctoritate Apostolicâ sibi concessâ, approbavit, confirmavit & ratificavit, ejusque Confratribus, & Consororibus quotiescunque per se, vel per alium Beatæ Mariæ Virginis Rosarium, quod 50. Ave Maria continet, & quinque Pater noster, continuè legerint, vel legi fecerint, centum dies Indulgentiarum largitus est, & Fratre Antonio Curone in S. Theologiâ Præsentato Rosarium idem prædicante omnibus Christi fidelibus sermonem ejus audientibus, centum dies pro quâlibet vice de injunctis pœnitentiis relaxavit.

Quintò Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Cardinalis per Germaniam Sanctæ Sedis Legatus concedit Confratribus, & Consororibus Rosarii Confraternitatis Coloniensis, quoties Rosarium recitaverint, centum dies Indulgentiarum. Quod confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Sextò. Confratribus, & Consororibus dictæ Confraternitatis Coloniæ institutæ verè pœnitentibus & confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui ter in hebdomadâ Rosarium devotè recitaverint, pro qualibet vice decem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Septimò. Adrianus Sextus in Bullâ quæ incipit, *Illius qui Dominicam gregem*, die primâ Aprilis anni 1523. omnibus Confratribus Oppidi de Victoriâ Diœcesis Calaguritanæ, qui in Cappella Sanctissimi Rosarii, aut in quâcunque parte ipsius Ecclesiæ, ex qua Altare dictæ Cappellæ conspici possit, recitaverint singulis diebus tertiam partem Rosarii pro quâlibet die, quâ id fecerint, ut præfertur, quinquaginta annos de injunctis pœnitentiis pariter relaxat. Clemens autem Septimus in Bullâ incipiente, *Considerantes*, die 6. Aprilis 1524. & in alia quæ incipit, *Ineffabilia*, die 23. Martii anno 1529. concedit eandem Indulgentiam Confratribus dictæ Confraternitatis, qui extra Civitatem prædictam pexistentes in aliqua Ecclesiâ, seu Oratorio cujusvis loci, tertiam Rosarii partem devotè recitaverint.

Octavò, Clemens Septimus in Brevi, *Etsi temporalium* 8. Maij 1534. addidit duos annos Indulgentiæ Confratribus institutarum Confraternitatum pro quolibet ex tribus diebus hebdomadæ, in quo tertiam partem Rosarii recitabunt, dummodò in septimanâ integrum Rosarium recitent. Cum enim ad lucrandam Indulgentiam à Sixto IV. concessam, necessarium esset uno die totum Rosarium recitare, voluit Clemens præfatus sufficere ad prædictum effectum recitare integrum Rosarium in unâ septimanâ, assignans pro diebus diem, & pro pluribus vicibus unam vicem. Et cùm prædicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum Tertium in Brevi, quod incipit, *Rationi congruit*, die 3. Novembris 1534.

Nonò. Pius Quintus Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii erectarum per Fratrem Ambrosium Salvio de Balneolo Ordinis Prædicatorum, quoties devotè recitaverint Rosarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis, in quibus major acquiritur Indulgentia) concessit quadraginta dies Indulgentiarum, prout constat ex Brevi, quod incipit, *Injunctum Nobis*, die 14. Junii 1566.

Decimò. Ex ejusdem Pontificis concessione in Brevi, *Consueverunt*, 17. Septembris 1569. Confratres Confraternitatum erectarum, & per Deputatos à Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descripti, si devotè recitaverint Rosarium integrum quâlibet septimanâ lucrantur Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum de pœnitentiis injunctis.

Undecimò. Clemens IX. denique in Brevi *Exponi Nobis*, die 22. Februarii 1668. elargitur Con-

fratribus Confraternitatum erectarum, & erigendarum in futurum in Indiis Regi Hispaniarum subjectis, integrum Rosarium recitantibus omnes, & singulas Indulgentias, quibus ex Apostolica concessione fruuntur omnes Christi fideles in Regnis Hispaniæ, recitantes coronam Beatissimæ Virginis.

CAPUT IV.

Indulgentiæ, quas Confratres in particularibus anni diebus recitantes Rosarium lucrantur.

PRimò. Alexander Episcopus Forolivienfis in Germania Legatus centum dies Indulgentiæ concedit omnibus, & singulis Confratribus Confraternitatis Coloniensis dicentibus tertiam Rosarii partem in quinque festivitatibus Beatissimæ, videlicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis & Purificationis, uti constat ex præfatâ Bulla Leonis X. *Pastoris æterni.*

Secundò. Innocentius VIII. anno 1484. 15. Octobris vivæ vocis oraculo concessit omnibus Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii recitantibus Rosarium per hebdomadam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem, applicandam à Confessario secundùm eorum arbitrium eligendo semel in vita, & semel in mortis articulo, quam Indulgentiam Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni* confirmat.

Tertiò. Sixtus IV. in Bulla incipiente *Pastoris æterni*, die 29. Maji 1478. elargitur septem annos, & totidem quadragenas Confratribus Confraternitatis Coloniensis, verè pœnitentibus & confessis, dictam Confraternitatem servantibus, qui integrum Rosarium recitaverint, in diebus festis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis Beatissimæ Virginis, sicut refert & confirmat Leo X. in præfatâ Bulla *Pastoris æterni.*

Quartò. Pius V. in Præfato Brevi *Injunctum Nobis*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum Rosarii institutarum, & instituendarum à Fratre Ambrosio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confessi, devotéque communicati in die, & festivitate Annunciationis devotè Rosarium recitaverint, Indulgentiam plenariam. Diebus verò Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis decem annos, & totidem quadragenas.

Quintò. Idem Pontifex in dicto Brevi præfatis Confratribus, quoties nomen Domini Nostri Jesu Christi, & ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ matris suæ, tàm intùs, quàm extrà dictum Rosarium piè, & devotè nominaverint, seu invocaverint, septem dies de injunctis pœnitentiis relaxat.

Sextò. Prætereà Pius V. in Brevi quod incipit *Consueverunt*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum erectarum à deputatis per Magistrum Generalem, vel Vicarium Generalem pro tempore descriptis, qui in diebus Resurrectionis Domini, Annunciationis & Assumptionis Beatissimæ Virginis communicati, ut suprà *cap. 2. n. 2.* dictum est, tertiam partem Rosarii recitaverint, decem annos, & totidem quadragenas.

Septimò. Prætereà iisdem Confratribus, tertiam partem Rosarii ad minus recitantibus in reliquis diebus festis D. N. Jesu Christi, & Beatæ Mariæ Virginis, in quibus sacra Rosarii mysteria recensentur septem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

CAPUT V.

Indulgentiæ quas lucrantur Confratres Sanctissimi Rosarii processionem associantes, fieri solitam primâ Dominica cujuslibet mensis, & diebus festis Beatissimæ Virginis.

PRimò. Pius V. in præfato Brevi *Consueverunt*, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, etiàm non Confratribus, qui processioni Sanctissimi Rosarii, quæ qualibet primâ Dominicâ mensis fieri consuevit, devotè interfuerint, septem annos, & septem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

Secundò. Confratres processionem debitis diebus faciendam associantes, centum dies Indulgentiæ consequuntur ex concessione Gregorii XIII. Confratribus Rosarii Civitatis Papien. facta in Brevi, quod incipit *Cùm sicut*, die 3. Januarii 1579. Prætereà idem Gregorius in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. concessit Indulgentiam plenariam omnibus Confratribus verè pœnitentibus & confessis, ac communicantibus, qui processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis interfuerint. Insuper Confratres, qui propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum processionibus prædictis adesse nequiverint, si confessi, & Sanctissima Communione refecti Rosarium devotè recitaverint, aliasque preces pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresium extirpatione, ac pace inter Principes Christianos concilianda, & conservanda fuderint, easdem Indulgentias consequuntur, quas consequerentur, si ipsis processionibus personaliter interessent, ex concessione ejusdem Gregorii in Brevi, *Cupientes*, die 24. Decembris 1583.

Tertiò. Eandem plenariam Indulgentiam assequuntur Confratres & Consorores Confraternitatum Rosarii verè pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui processioni primâ Dominicâ mensis peragendæ interfuerint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effundunt, ex concessione Pauli V. in Brevi, quod incipit *Piorum hominum*, die 15. Aprilis 1608.

Quartò. Pius IV. eandem etiam Indulgentiam plenariam concessit Confraternitati Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam in Urbe, in Bulla incipiente *Dum præclara*, die 28. Februarii 1561. omnibus Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii, verè pœnitentibus & confessis, vel firmum propositum temporibus statutis confitendi habentibus, qui processionem associaverint in dicta Ecclesia fieri solitam in festivitatibus, & solemnitatibus gloriosæ Virginis Mariæ, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Præsentationis & Conceptionis.

Quintò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 24. Octobris 1577. elargitur Indulgentiam plenariam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesia Sancti Dominici Bononiæ, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui singulis annis solemni processioni primâ Dominicâ cujuslibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuerint, & Cappellam Sanctissimi Rosarii devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principium concordia, & unione, ac hæresium extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

CAPUT VI.

Indulgentiæ pro Confratribus visitantibus Cappellam Sanctissimi Rosarii.

PRimò. Pius IV. in præfata Bulla *Dum præclara*, concedit Indulgentiam plenariam iis, qui verè pœnitentes & confessi, vel firmum propositum confitendi habentes, statutis ab Ecclesia temporibus, devotè visitaverint Capellam Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe in festis Beatissimæ Virginis, videlicet, Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Conceptionis & Præsentationis à primis vesperis usque ad occasum Solis dictarum festivitatum.

Secundò. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam*, 12. Martii 1577. concessit plenariam Indul-

gentiam Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesiâ Prædicatorum Cremonæ, qui verè pœnitentes & confessi, nec non Sacrâ Communione refecti, devotè visitaverint Capellam Rosarii primâ Dominicâ cujuslibet mensis, & omnibus festis Beatissimæ, & Gloriosissimæ Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro Christianorum Principum concordiâ, extirpatipone hæresium,& Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione.

Tertiò. Idem Pontifex in Brevi, *Ad augendam*, die 24. Octobris 1577.Indulgentiam plenariam concessit cuilibet Confratri Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ S. Dominici Bononiæ, qui pœnitens & confessus, ac Sanctissimâ Communione refectus Capellam Rosarii S. Dominici de Bononiâ in singulis festivitatibus Beatissimæ Virginis devotè visitaverit, atque ut suprà oraverit.

Quartò. In alio Brevi incipiente, *Cùm sicut*, 3. Januarii 1579. Idem Gregorius elargitur Confratribus Confraternitatis erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Civitatis Papien. pro quâlibet die, quâ visitaverint Capellam, seu Altare Sanctissimi Rosarii in præfatâ Ecclesiâ, centum dies Indulgentiæ orando Deum, ut suprà. Insuper concedit Indulgentiam plenariam Confratribus ejusdem Confraternitatis Papiensis, qui devotè visitaverint dictum Altare seu Capellam in præfata Ecclesia tertiâ Dominicâ Aprilis, & primâ Octobris, à primis vesperis, usque ad occasum Solis, dummodò verè pœnitentes & confessi, ac Sacrâ Communione refecti, ut præfertur,oraverint.

Quintò. Idem Gregorius in Brevi *Exponi Nobis*, primâ Octobris 1577. concedit Indulgentiam plenariam omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui verè pœnitentes & confessi, primâ Dominicâ mensis Octobris devotè visitaverint à primis vesperis usque ad occasum Solis ejusdem Dominicæ Ecclesiam Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe, & ibi pro Principum concordiâ &c. pias ad Deum preces effuderint.

Sextò. Præctereà idem Pontifex in Brevi *Pastoris æterni*, die 5. Maji 1581. Indulgentiam plenariam concedit omnibus Confratribus erectarum Confraternitatum Rosarii, qui verè pœnitentes & confessi, ac Sacratissimâ Communione refecti, devotè visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii illis diebus, quibus aliqua mysteria Rosarii celebrantur, & Processioni primæ Dominicæ cujuslibet mensis interfuerint.

Septimò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris, & Domini Nostri*, 13. Januarii 1592. elargitur plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesiâ Prædicatorum Divioni, verè pœnitentibus & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui devotè visitaverint Cappellam, seu Altare Rosarii dictæ Ecclesiæ in qualibet prima Dominica mensis Octobris à primis vesperis usque ad occasum Solis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apostolicæ, & fidei Catholicæ exaltatione, & hæresium extirpatione, nec non pacis inter Princeps Christianos conservatione, aut aliàs prout unicuique suggeret devotio.

Octavò. Insuper in eodem Brevi concedit eisdem Confratribus septem annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ, qui verè pœnitentes, confessi, devotè comunicati, ultrà festum Paschatis Resurrectionis, in diebus festis Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, nec non Omnium Sanctorum, & Nativitatis D. N. Jesu Christi Capellam, Altare Sanctissimi Rosarii visitaverint, & Deum, ut præfertur, oraverint.

Nonò.Idemmet Clemens VIII.in Bullâ incipiente, *De salute gregis*, die 18.Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii Confraternitatis erectæ in Civitate Utinensi,verè pœnitentibus & confessis,ac Communione Sacrâ refectis, qui in festivitate Assumptionis Beatiss. Virginis singulis annis devotè visitaverint Ecclesiam dictæ Confraternitatis à primis vesperis usque ad occasum Solis, ibique aliquas preces effuderint pro exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ, extirpatione hæresium, reductione hæreticorum, & conversione infidelium, & pro conservatione pacis, concordiæ & unionis inter Princeps Christianos,quoties id egerint, Indulgentiam plenariam concedit. Præterea in eadem Bulla iisdem Confratribus, qui verè pœnitentes, confessi & communicati devotè visitaverint prædictam Ecclesiam in solemnitatibus Conceptionis,Nativitatis, Annunciationis, & Visitationis gloriosæ Virginis Mariæ, & oraverint, ut suprà, septem annos, & septem quadragenas Indulgentiæ elargitur.

CAPUT VII.

Indulgentiæ,quas Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii lucrantur pia opera exercentes.

PRimò. Alexander Episcopus Foroliviensis Legatus Apostolicus per Germaniam concessit quadraginta dies Indulgentiæ de injunctis sibi pœnitentiis omnibus Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ Coloniæ,qui Sabbatis, & festivis diebus interfuerint,dùm cantatur Salve Regina post Completorium, coràm Altari Beatissimæ Virginis, ubi prædicta Confraternitas instituta est, quam concessionem confirmavit Leo X. in præfatâ Bullâ *Pastoris æterni*.

Secundò. Gregorius XIII. in præfato Brevi *Cum sicut accepimus*, 3,Januarii 1576. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Papiæ relaxat centum dies de injunctis eis,seu quomodolibet debitis pœnitentiis, qui vexillum Sanctissimi Rosarii associaverint, quando corpora mortuorum Confratrum deferuntur ad sepulturam, & interfuerint Anniversariis pro animabus defunctorum Confratrum celebrandis, & ibi pro Christianorum Principum concordia &c. vel aliàs oraverint, vel infirmos Confratres ad Ecclesiastica Sacramenta sumenda hortati fuerint, & visitaverint.

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris* die 13. Januarii 1592.Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum Oppidi Divionensis, qui Divinis officiis per illos Confratres,seu ex eorum instituto in dictâ Cappellâ decantandis, ac Congregationibus publicis,vel secretis pro felici directione dictæ Confraternitatis habendis interfuerint, atque associaverint Sanctissimum Sacramentum dùm ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac qui legitimè impediti hoc facere nequiverint, campanæ ad id signo dato, genuflexi, si potuerint, Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitaverint, nec non cujuscunque Confratris cadaver ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, vel eos in eorum infirmitatibus visitaverint, & consolati fuerint, ac Orationem Dominicam quinquies, & toties Angelicam Salutationem coràm imagine Sanctissimi Crucifixi in honorem quinque plagarum D. N. Jesu Christi pro animabus eorumdem Confratrum in Christi charitate defunctorum recitaverint, quoties aliquod præmissorum fecerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Quartò. Idem in Brevi *Ineffabilia Dei Genitricis*, die 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisoleti Ordinis Prædicatorum centum dies, quoties verè pœnitentes, & confessi,seu à jure statutis temporibus firmum confitendi propositum habentes Antiphonæ *Salve Regina* in præfata Ecclesia post Completorium decantari solitæ, interfuerint; in festivitatibus autem Beatissimæ Virginis, nec non Sanctorum Apostolorum, & Sanctorum dicti Ordinis, & quandò ipsi Confratres, juxtà Statuta dictæ Confraternitatis, cum cereis accensis adesse tenentur, eisdem Confratribus, ut præfertur interessentibus, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat. Illis autem Confratribus, qui pro solemnitate à dicta Confraternitate celebrari solita, Dominicâ infrà octavam Nativitatis Beatissimæ

Virginis, ordinandis Altaribus, vel Ecclesiæ præparandæ vacaverint, aut ornamenta ad divinum cultum ſpectantia miſerint, centum dies Indulgentiæ concedit, extendens ſupradictas Indulgentias ad infirmos, mulieres gravidas, & legitimè impeditos, qui flexis genibus prædictam Antiphonam *Salve Regina*, coràm Altari, vel Imagine Beatæ Virginis devotè recitaverint; qui autem Confratrem infirmum viſitaverint, aut corpus defuncti Confratris ad dictam Eccleſiam aſſociaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis.

Quintò. Idem Pontifex in Bulla *De ſalute gregis*, die 15. Februarii anno 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii erectæ in Eccleſiâ Prædicatorum Utini, quoties interfuerint Divinis officiis, aut Miſſis, quæ celebrantur in dictâ Eccleſiâ, vel intuitu, vel ex inſtituto, aut conſuetudine dictæ Confraternitatis, aut hoſpitio pauperes peregrinos exceperint, aut eleemoſynis, vel officiis adjuverint, aut pacem cum inimicis compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam corpora defunctorum tàm Confratrum, quàm aliorum ad ſepulturam aſſociaverint, aut infirmos conſolati fuerint, aut proceſſiones ordinarias, tàm Confraternitatis, quam aliàs quaſcunque, de licentiâ Ordinarii celebrandas Sanctiſſimum Sacramentum tàm in proceſſionibus, quàm ad infirmos, vel quovis modo delatum comitati fuerint, ſeu impediti per alium, vel alios aſſociari fecerint, vel campanæ ad id ſigno dato, genuflexi, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro animabus Confratrum defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, aut ignorantes præcepta Dei, & alia ad ſalutem neceſſaria docuerint, aut quodcunque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, quoties præmiſſa, vel aliquod præmiſſorum egerint, ſexaginta dies de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Sextò. Rursùs Gregorius XIII. in Brevi *Deſiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii inſtitutarum in Eccleſiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hiſpaniæ in Indiis, & omnibus Chriſti fidelibus, qui verè pœnitentes, confeſſi, ac Sacrâ Communione refecti, devotè viſitaverint dictas Eccleſias, diebus feſtis Patroni earundem reſpectivè, & in ſolemnitate Corporis Chriſti, Indulgentiam plenariam concedit. Inſuper omnibus Confratribus, qui Sabbatis in Quadrageſimâ aſſiſtent Miſſæ, & Concioni Beatiſſimæ Virginis, ac dùm cantatur Antiphona *Salve Regina*, concedit unius anni Indulgentiam. Præthereà quandò ex eleemoſynis Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii virgines matrimonio junguntur, tàm ipſis, quàm ipſarum maritis, & Confratribus Sanctiſſimi Roſarii proceſſioni intereſſentibus, quinque annos Indulgentiæ elargitur. Denique Confratribus, & Conſororibus aſſociantibus proceſſionem, quæ fit ſingulis Sabbatis, aut ſemel in menſe per Eccleſias, vel Clauſtrum dictarum domorum, in ſuffragium mortuorum, octo annos Indulgentiæ de injunctis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

CAPUT VIII.

Indulgentiæ quas conſequuntur Confratres, & Conſorores Sanctiſſimi Roſarii viſitantes quinque Altaria.

LEo X. inſtituit, & conceſſit, ut quilibet Confrater Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Canonicè in quâcunque Eccleſiâ Ordinis Prædicatorum erectæ quinque Altaria viſitando cujuſcunque Eccleſiæ, aut unum, vel duo quinquies, ſi quinque defuerint, eaſdem Indulgentias integraliter conſequatur, ac ſi omnes Almæ Urbis Stationes peregrinando circumiret; quam conceſſionem confirmat, & approbat Clemens Septimus in Brevi, *Et ſi temporalium*, quod Paulus III. in Brevi *Rationi congruit*. 3. Novembris 1534. Publicavit.

CAPUT IX.

Indulgentiæ quas lucrantur Confratres & Conſorores peccata ſua confitendo, & communicando aliquibus Dominicis anni.

PRimò. Gregorius XIII. in Brevi quod incipit *Ad augendam*, pro Confraternitatibus inſtitutis in Eccleſiis Prædicatorum Provinciæ utriuſque Lombardiæ die 8. Novembris 1578. & in alio ſimili pro Provinciâ Romanâ anno 1579. die 29. Auguſti, concedit plenariam Indulgentiam omnibus Confratribus, & Conſororibus Sanctiſſimi Roſarii, qui verè pœnitentes & confeſſi, ac devotè in dictis Eccleſiis primis Dominicis diebus cujuslibet menſis Sacram Communionem ſumpſerint, ibique pro extirpatione hæreſium, pro pace inter Principes Chriſtianos, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quam Indulgentiam extendit ad Confratres infirmos, qui ad eaſdem Eccleſias, ſeu quamlibet earum accedere non valentes, præviâ confeſſione, & Communione domi ſuæ ante devotam imaginem devotè Roſarium, ſeu Coronam, aut ſeptem Pſalmos, qui legere ſciunt, recitaverint.

Secundò. Clemens Octavus in Brevi *Ineffabilia glorioſæ Virginis*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii erectæ in Eccleſiâ S. Pauli Valliſoleti Ordinis Prædicatorum, qui Dominicâ infrà octavam Nativitatis Beatiſſimæ Virginis ſolemniter hujuſmodi feſtivitatem celebrare volunt, ſi verè pœnitentes, & confeſſi eâdem die annis ſingulis Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum perceperint, & Altiſſimo preces pro univerſalis Eccleſiæ, & Romani Pontificis ſtatu fuderint, plenariam ſuorum peccatorum Indulgentiam concedit.

Tertiò. Gregorius XIII. in Brevi, quod incipit *Deſiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum jàm erectarum in Eccleſiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hiſpaniæ in Indiis, qui primâ Dominicâ Octobris verè pœnitentes, & confeſſi alicui Confeſſario dicti Ordinis, Sacram Euchariſtiam ſumpſerint in præfatis Eccleſiis, in quibus inſtituta eſt Confraternitas Sanctiſſimi Roſarii, plenariam Indulgentiam elargitur.

CAPUT X.

Indulgentiæ quibus fruuntur Confratres, & Conſorores Sanctiſſimi Roſarii in mortis articulo.

PRimò. Supradiximus, quòd Confratres, & Conſorores Sanctiſſimi Roſarii reſpectivè, ex conceſſione Innocentii VIII. & Leonis X. qui per ſeptimanam Roſarium recitaverint, conſequantur ſemel in vitâ, & ſemel in morte Indulgentiam plenariam, & Pius V. in Brevi, *Conſueverunt*, Indulgentiam plenariam concedit Confratribus Confraternitatum erectarum in articulo mortis conſtitutis, confeſſis, & per modum viatici Sacrâ Communione refectis.

Secundò. Adrianus VI. in Bullâ *Illius, qui Dominicum gregem*, die primâ Aprilis anno 1523. Plenariam Indulgentiam concedit Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii erectæ in Eccleſiâ Prædicatorum Victoriæ (verè pœnitentibus, & confeſſis, vel firmum propoſitum confitendi habentibus) qui in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum Confraternitatis, in honorem Virginis Mariæ ex hac luce migraverint, ſi ante eorum obitum Roſarium ſemel dumtaxat recitaverint. Quam Indulgentiam confirmavit Clemens VII. in præfatâ Bullâ *Ineffabilia &c.*

Tertiò. Clemens VIII. in Brevi, *Salvatoris*, 13.

Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii institutæ Divioni, qui verè pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam Indulgentiam elargitur.

Quartò. Et in Brevi *Ineffabilia gloriosa*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesiâ Sancti Pauli Vallisoleti, si in articulo mortis recipiendo Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, & Ecclesiæ Romanæ fidem profitendo, Antiphonam *Salve Regina* dixerint, & Beatæ Virgini se commendaverint Indulgentiam, plenariam concedit.

Quintò. Idem in Bullâ quæ incipit, *De salute gregis*, 18. Januarii 1592. Confratribus & Consororibus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Utini erectæ, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui in articulo mortis Sanctissimum nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis signum dederint, Indulgentiam plenariam concedit.

Sextò. Clemens X. in Brevi, *Cœlestium munerum*, 16. Februarii anni 1671. Sacerdotibus Secularibus, aut Regularibus, quibus licitum fuerit, juxtà Constitutiones, & Decreta Sedis Apostolicæ celebrare Missam Sanctissimi Rosarii, eandem celebrando, sicut & omnibus Religiosis, & Sanctimonialibus, etiam Tertii Ordinis Prædicatorum, & omnibus Confratribus, & Consororibus cujuscunque Confraternitatis Sanctissimi Rosarii jam erectæ, aut erigendæ in futurum in quocunque loco, qui verè pœnitentes, & confessi, vel firmum confitendi habentes propositum, prædictæ Missæ devotè interfuerint, ibique pro pace inter Principes Christianos, hæresium extirpatione, & exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint, quoties id egerint, impertitur omnes Indulgentias, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas Confratres, & Consorores dictæ Confraternitatis integrum Rosarium recitando ex Sedis Apostolicæ concessione assequuntur.

Septimò. Idem Pontifex in eòdem Brevi omnibus & singulis prædictis, qui soliti fuerint dictam Sanctissimi Rosarii Missam celebrare, uti dictum est, aut eidem assistere, si verè pœnitentes, confessi, & communicati oraverint, sicut dictum est, concedit, ut omni mense easdem similiter consequantur Indulgentias, peccatorum remissiones & pœnitentiarum relaxationes, quas consequuntur Confratres, & Consorores dictarum Confraternitatum, assistendo processioni Sanctissimi Rosarii quâlibet primâ Dominicâ mensis.

Octavò. Præterea idem Summus Pontifex in eodem Brevi concedit, ut omnes hæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, possint per modum suffragii animabus defunctorum applicari.

CAPUT XI.

Quomodo omnes prædictæ Indulgentiæ ad infirmos, ac legitimè impeditos extendantur.

PRæter ea quæ Capite quinto, & nono diximus, sciendum, Sixtum Quintum in præfato Brevi, *Dum ineffabilia*, Confratribus Confraternitatum tàm hactenùs erectarum, quàm in posterum erigendarum itinerantibus, navigantibus, & servientibus, totum Rosarium, infirmis verò, aut aliàs legitimè impeditis tertiam ejus partem devotè recitantibus, nec non temporibus debitis, & ab Ecclesia statutis confitendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam Ordinis Prædicatorum Romæ, aut alias Ecclesias, vel Cappellas ubicunque dicta Confraternitas Canonicè erecta fuerit, iis diebus, quibus festa Mysteriorum Rosarii celebrantur, visitare, & processioni, quæ primâ Dominicâ cujuslibet mensis fieri, solet interesse non poterint, plenariam Indulgentiam concedere & elargiri, illisque communicare omnes & singulas Indulgentias, peccatorumque remissiones, etiam plenarias, concessas, & concedendas in futurum omnibus Confratribus & Consororibus in præfatis diebus Cappellas, seu Ecclesias Rosarii visitantibus, ac dictæ processioni interessentibus, perindè ac si iisdem diebus dictas Cappellas, seu Ecclesias personaliter visitarent, & processionibus hujusmodi interessent; advertant nihilominùs Confratres, ut debita contritione muniantur.

CAPUT XII.

Indulgentiæ pro Defunctis.

PRimò. Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Omnium saluti*, 30. Octobris 1582. concedit Ecclesiæ Prædicatorum loci Racconsii, ubi est Altare Sanctissimi Rosarii, quod non est Altare majus indultum Altaris privilegiati, quoties ab aliquo dictæ Domus Sacerdote dumtaxat Missa Defunctorum celebrabitur, pro anima cujuscunque fidelis defuncti Confratris Sanctissimi Rosarii:

Secundò. Clemens X. concedit omnes Indulgentias capitulo decimo, numero sexto recensitas, posse applicari per modum suffragii animabus defunctorum.

Tertiò. Præterea Innocentius XI. concessit, & indulsit in perpetuum, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ Confratribus, & Consororibus Rosarii concessæ, possint ab iisdem per modum suffragii applicari animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hâc luce migraverint.

Forma, ut vocant Absolutionis, seu modus impertiendæ Indulgentiæ Confratribus Rosarii in articulo mortis.

COnfiteor. *Pater Spiritualis.* Misereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi per suam piissimam misericordiam, recipiat confessionem tuam, & remittat tibi omnia peccata, quæcunque, & quomodocunque in toto vitæ decursu commisisti, de quibus corde contritus, & ore confessus es, restituens tibi stolam primam, quam in Baptismate recepisti, & per Indulgentiam plenariam à Summo Pontifice Innocentio Octavo Confratribus Sanctissimi Rosarii in articulo mortis constitutis concessam, liberet te à præsentis, ac futuræ vitæ pœnis, dignetur Purgatorii cruciatus remittere, portas inferni claudere, Paradisi januam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere, per sacratissima suæ vitæ, passionis & glorificationis mysteria sanctissimo Rosario comprehensa. Qui cum Patre & Spiritu Sancto Deus unus vivit & regnat in secula seculorum. Amen.

Die 11. Julii 1679. S. Congregatio Summarium hoc Indulgentiarum à se recognitum approbavit.

A. Cardinalis Homodeus.

Loco † Sigilli.

Michael Angelus Riccius S. Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum Secretarius.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Antonius Magister Generalis Summarium hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & aliàs opportunè in præmissis à Nobis provideri, ac ut infrà indulgeri, plurimum desideret, Nos ipsius Antonii Magistri Generalis votis hâc in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excomunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harũ serie absolventes, & absolutum fore censentes, suppli- Confirmatio prædicti Summarii Apostolica.

catio-

cationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Summarium Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, omniaque & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Concessio facultatis erigendi Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii.

§. 3. Præterea præfato Antonio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, eoque à Romana Curia absente, Vicario Generali ejusdem Ordinis itidem pro tempore existenti, Confraternitates sub titulo Sanctissimi Rosarii hujusmodi in quibusvis Mundi partibus, servata tamen Constitutione fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Quæcunque à Sede Apostolicâ, &c.* 7. Decembris MDCIV. editæ, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circà distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum formâ, & dispositione, erigendi & instituendi, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem auctoritate & tenore præfatis tribuimus, & impertimur.

Et actualis post Canonicam Confraternitatum erectionem gratiarum spiritualium participatio.

§. 4. Ac omnibus & singulis Confraternitatibus utriusque sexus Christi fidelium, sub eodem titulo Sanctissimi Rosarii ubicunque locorum hactenùs erectis, & in futurum tàm in præfati Ordinis, quàm in aliis quibuslibet Ecclesiis, vel Oratoriis per memoratum Magistrum Generalem, seu Vicarium Generalem, sicut præmittitur, quandocunque erigendis, illarumque Confratribus, ut statim atque Canonica ipsarum Confraternitatum erectio facta fuerit, etiam absque ullâ indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicatione, vel aggregatione, omnium & singularum indulgentiarum, etiam plenariarum, & aliarum gratiarum spiritualium præfatarum participes sint, dictique Confratres & Consorores omnes, & singulas, etiam plenarias indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, cæterasque gratias spirituales in Summario præinserto contentas & expressas, servatis tamen, & adimpletis omnibus illis, quæ pro illarum consecutione respectivè præscripta sunt, consequi, illisque uti, frui & gaudere liberè & licitè possint & valeant, eâdem auctoritate harum serie concedimus & indulgemus.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac præfatâ Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1679. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 31. Julii 1679. P. A. tertio.

J. G. SLUSIUS.

IX.

Ordinationes quædam pro Ordine Fratrum Prædicatorum cum Cardinalis Palutii moderamine confirmantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Loquitur de ordinationibus ad Cardinalem Palutium transmissis.

§. 1. Cum nos aliàs de iis, quæ Ordini Fratrum Prædicatorum necessaria, atque utilia erant satis edocti, quasdam ordinationes ad Dilectum Filium Nostrum Palutium S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem transmitti mandassemus, quæ à Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè celebrato fieri deberent, ipsæque ordinationes die præcedenti electionem novi Magistri Generalis Ordinis præfati coràm omnibus Definitoribus, de mandato & in præsentiâ dicti Palutii Cardinalis, & Protectoris, nomine & jussu Nostro in publico Definitorio lectæ, ibique ab omnibus ejusdem Capituli Generalis Vocalibus cum humili illarum observantiæ professione acceptatæ, & statutæ fuissent; & prostridiè statim factâ electione Dilecti Filii moderni Magistri Generalis dicti Ordinis, idem novus Magister Generalis antequàm in Ecclesiam ad recipiendam à Fratribus obedientiam descenderet, juxtà easdem ordinationes illarum observantiam coram toto Capitulo promisisset, ac promissionem hujusmodi publico juramento in manibus præfati Palutii Cardinalis Protectoris, & Capituli Præsidentis præstito confirmasset: Recursum habuerunt ad Nos quatuor Deputati à Capitulo Generali prædicto, Nobis humiliter supplicantes, ut præjudicia, quæ toti Ordini prædicto ex observantiâ aliquarum ex dictis ordinationibus nascitura supponebant perpendere, ac desuper opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Et à Capitulo acceptatis.

Earum moderatio à Deputatis expetita.

Et à Cardinali Palutio facta.

§. 2. Nos verò ejus rei cognitionem demandavimus memorato Palutio Cardinali & Protectori, qui auditis, & maturè discussis rationibus per eosdem Deputatos, tàm vivâ voce, quàm scripto deductis, easdem ordinationes jussu Nostro moderatus est, & redegit in formam tenoris qui sequitur, videlicet.

Agunt de tempore celebrationis Capituli.

Ordinationes & Statuta facienda in Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum antequam deveniatur ad electionem Magistri Generalis, à Magistro noviter electo juramento promittenda coràm Capitulo Electorum, statim post electionem, antequàm in Ecclesiam ad recipiendam obedientiam descendat; idemque à successoribus, in futuris electionibus præstandum. Primò statuendum est, quod observentur Constitutiones Apostolicæ, ac illæ Religionis super celebratione Capituli Generalis quolibet triennio, non autem ultrà, absque licentiâ Summi Pontificis. Quodque in fine cujuslibet Capituli Generalis statuatur tempus, & locus futuri Capituli. Secundò. Est statuendum quod Generalis teneatur personaliter, & per seipsum peragrare universam Europam, ac visitare Religionem ejusque Conventus, ità ut id sequatur de omnibus Conventibus, vel eorum majori parte, non autem de magis conspicuis tantùm, vel in locis transitus. Quodque id agat cum eâ majori modestia, & parsimoniâ, quam religiosa humilitas exigit, tàm circà numerum sociorum, aliorumque comitum & familiarium, ut non excedatur numerus sex, vel octo, quàm circà victum, aliasque expensas, ne Con-

De visitandis à Generali Religionis Conventibus.

ventus nimiùm graventur, ideòque omnes expensæ non possint excedere scuta quatuor quolibet die; quodque mora sit omninò brevis, nisi ex aliquâ justâ causâ, quæ concernat visitationem, & correctionem ejusdem Conventus, & non aliàs, & videatur necessaria talis mora; Super quæ ejus conscientia graviter onerata sit. Neque super hac obligatione visitandi Capitulum Generale dispensare valeat absque Apostolicâ auctoritate. Tertiò, quod circà gradus Magisterii debeat omninò servare Constitutionem Bonifacii IX. quæ incipit: Dilectos Filios, sub datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto Kalendas Maii, Pontificatus anno decimo tertio, neque illi derogare valeat. Et quartò. Quòd non possit alterare præsentia Statuta, vel aliàs Constitutiones, vel Acta & Decreta Capitularia. Quòdque Acta & Decreta Capitularia debeant subscribi ab Eminentissimo Protectore, & à tribus qualificatis Religiosis à Capitulo Generali deputandis, atque aliàs non possint imprimi, vel publicari, nullamque faciant fidem, vel robur habeant Ordinationes, & Statuta facienda in Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum post sequutam electionem Generalis. Eligantur quatuor, vel sex Religiosi ex doctioribus & provectioribus, magisque informatis, quibus committatur cura revidendi Constitutiones earumque Glossas & ordinationes, ac referendi Capitulo Generali, quænam exigant correctionem, vel emendationem, sive declarationem, & aliam provisionem in omnibus his, quæ concernunt statum, & commodum Religionis, ac observantiam, & disciplinam Regularum. Atque desuper à Capitulo statuatur (ad formam Constitutionum tamen) ut in posterum omnes tollantur occasiones quæstionum, & dubitationum, & præsertim circà institutionem, & remotionem Superiorum, & similium. Et ubicunque in Glossis Constitutionum citantur Litteræ Pontificiæ aut Decreta Congregationum, vel alia similis auctoritatis, ad authenticos Codices, & posteriores derogationes, si quæ sint, recurratur, & cum his corrigantur, & ad litteram recitentur, & hæc omnia fiant à prædictis Religiosis, Eminentissimo Protectore consulto approbante. Et suprascripta omnia serventur in posterum semper, si hæ Constitutiones imprimendæ sint cum aliquâ mutatione, sivè in ipsis, sivè in Glossis.

De gradibus Magisterii.

De subscribendis Actis & Decretis.

Observanda post Generalis Electionem.

§. 3. Quare nos perpetuæ, atque inviolabili prædictarum ordinationum, quæ toto Ordini supradicto perutiles, atque conducibiles esse dignoscuntur, firmitati, robori & efficaciæ, ac observationi, ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito consulere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ordinationes & Statuta præinserta, omniaque & singula in eis contenta & expressa, tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac etiam innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis, vim, robur & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos, juris & facti, & solemnitatum quarumvis tam ex Juris Communis, & Apostolicarum, ac dicti Ordinis Constitutionum, & Privilegiorum præscripto, quàm de stylo, usu, & consuetudine etiam immemorabili ejusdem Ordinis, & aliàs quomodolibet in similibus, etiam de necessitate observandum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales & substantiales, ac incogitatos & incogitabiles, specificâque & individuâ mentione, & expressione dignos defectus, si qui in eis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessoriè, antecedenter, vel subsequenter, aut concomitanter, seu aliàs quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi quovis modo possent, plenissimè, & amplissimè supplemus & sanamus, ac penitùs, & omninò tollimus, perimimus & abolemus; ipsasque ordinationes, & Statuta præinserta à die primæ illarum, & illorum publicationis, & acceptationis, strictè, & rigorosè observari præcipimus.

Ordinationes prædictæ Apostolicâ firmitate muniuntur.

Et defectus supplendus.

§. 4. Ac proindè si quid subindè tàm à præfato Capitulo Generali in suis Actis Capitularibus, quàm à dicto Magistro Generali, aliovè quocunque actum, gestum, decretum, vel ordinatum fuit, aut in futurum quandocunque à Capitulis Generalibus, vel Magistris Generalibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, aliisvè quibuslibet agi, geri, decerni, vel ordinari contigerit, quod præinsertis Ordinationibus, & Statutis directè, vel indirectè seu aliàs quomodolibet adversetur, aut illorum effectum quovis modo impedire, vel avertere valeat, id in eâ parte nullum, cassum & irritum, nulliusque roboris & momenti, ac viribus & effectu penitùs, & omninò vacuum esse, & fore, etiam ex nunc, prout ex tunc, & è contrà decernimus & declaramus.

Annullantur Statuta opposita.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd Magister Generalis, cæterique Superiores, & Fratres Ordinis prædicti, & alii quilibet etiam specificâ & individuâ mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis, non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quâlibet, etiam quantumvis juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliovè quolibet, etiam quantùmvis magno, & substantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari rescindi, modificari, limitari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine vel paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extrà illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes Litteras ac Ordinationes, & Statuta præinserta semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decretum super obstativis.

§. 6. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans & Clausula sublata.

§. 7. Non obstan. præmissis ac quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, nec non dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, usibus, consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis eidem Ordini, ejusque Magistro Generali, cæterisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus-

Derogatio contrariis.

que,

que, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, specificatis & servatis, respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorũ fides.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in Judicio, quàm extrà habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Octobris 1679. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D.6.Octobris 1679. P.A Quarto.

J. G. SLUSIUS.

X.

Confirmantur Constitutiones factæ pro Clericis Secularibus in commune viventibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur à confirmandis Statutis Ecclesiæ proficuis.

Creditæ nobis divinitùs Apostolicæ Servitutis ratio postulat, ut salubria Christi fidelium in sortem Domini vocatorum Instituta, ex quibus uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assiduè provenire noscuntur, ac Constitutiones pro felici, prosperoque illorum regimine, & progressu, piè prudenterque factas Apostolici muniminis præsidio roboremus, piaque illorum studia favoribus, & gratiis decoremus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Loquitur de instituti Auctore & Approbatoribus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Clerici seculares in commune viventes, quod anno 1640. operà tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauser Vicarii tunc existentis Episcopi Chiemensis in Bavaria, ac ad Sanctum Joannem in Leoggenthal Decani inchoatum fuit eorum Institutum, quod Deo opitulante in aliis Diœcesibus & Provinciis indies usque in præsens adeò excrevit, ut non tantùm à b. mem. Johanne Philippo dùm vixit Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis fuerit in eorum Diœceses receptum, & expressè approbatum, ac ab iisdem per propriis Litteras, prout etiam à Charissimo in Christo Filio Nostro Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & à bonæ pariter memoriæ Maximiliano Primo, & Ferdinando Maria, dum vixerunt, utriusque Bavariæ Ducibus, ejusdem Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus, huic S. Sedi Apostolicæ instantissimè commendatum extiterit.

Allegat & recenset Ordinationes pro Instituti directione factas.

§. 1. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi Præsidis, prout modo dicti Exponentes eisdem subsunt, omni prorsus exemptione seclusâ salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum Exponentium, & Instituti hujusmodi directione, rectâque juventutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerint, quæ per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus super hoc negotio à Nobis specialiter deputatam, revisæ, & in nonnullis correctæ fuerunt, ac in unum volumen redactæ, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones Clericorum Secularium in commune viventium,

Procemium.

Procemium à fine Vitæ Clericalis & generali Constitutionum contento.

Finis hujus vitæ Clericalis non est novum Institutum, aut Religionem introducere; Sed ipsummet statum Clericalem, & Ecclesiasticum à Christo fundatum, & ab Apostolis observatum sub immediatâ R. R. Ordinariorum potestate omni prorsùs exemptione seclusa purè amplecti. Ut verò primæva, ac genuina prædicti status honestas tutiùs, & sanctiùs conservetur, Sacerdotes hujus vitæ juxtà antiquos Ecclesiæ Canones, secluso fœminarum consortio, bini, terni, vel etiam plures, simul sub privatâ, & œconomicâ quadam unius Superioris directione, ac inspectione vivent, & bona sua Ecclesiastica in communes pios usus conferent: atque sic & privatam suam, & animarum sibi commissarum æternam salutem gnaviter promovere studebunt, prout sequentes Constitutiones in certa capita digestæ, uberiùs explicant.

Subjiciuntur Clerici jurisdictioni Ordinariorum.

Illud porrò sibi persuadeant se jurisdictioni Ordinariorum, in quorum Diœcesibus pro tempore Beneficia, vel domicilia obtinuerint (seclusa omni exemptione) semper manere subjectos: Quorum proinde, uti & præcipuè ipsius S. Romanæ Catholicæ Ecclesiæ Matris nostræ Dogmata, jura, Decreta & consuetudines, pro viribus observabunt, atque defendent, quemadmodùm à Clericis ea observari, & defendi par est.

Divisio Ordinationum in sex partes.

Cæterùm Constitutiones hujus vitæ Clericalis in sex partes præcipuè dividuntur. Prima est de curâ propriæ salutis, & profectus in Spiritu. 2. De communitate bonorum. 3. De fraternâ cohabitatione. 4. De separatione mulierum. 5. De obedientia. 6. Denique de curâ animarum.

De Curâ propria salutis, & profectus in Spiritu.

I.

Intellectus in obsequium fidei captivandus.

Cùm fides sit fundamentum, & initium salutis æternæ, sublato omni proprio judicio, captivantes intellectum suum in obsequium fidei Jesu Christi, teneant promptam, ac paratam voluntatem omnibus iis fidem, ac obedientiam præstandi, quæ vera Christi Sponsa, ac S. Mater nostra, Romana Orthodoxa, Catholica Ecclesia, credenda, aut facienda declaravit, vel in posterum declarabit.

II.

Creatoris gloria ubique spectanda.

Per rectam intentionem in omnibus suis actionibus sincerè gloriam Creatoris sui spectent, curentque, quantùm in se erit non solùm se ipsos, verùm etiàm omnes alios ad serviendum divinæ Majestati excitare propter ipsammet, & propter nimiam charitatem, quâ prior dilexit nos, neque in ulla re se ipsos quærant, sed in omnibus creaturis, quemadmodùm & in semetipso, Creatorem suum, & omnes in illo diligant.

III.

Animi propensiones probè cognoscendæ.

Unusquisque perspectas habeat animi sui propensiones, & antevertere noverit tentationes, opponendo ipsis remedia, quæ quivis sibi cum Divina gratia comparare, & in promptu habere laborabit, inflectendo se ad ea, quæ sunt contraria peccatis, & profectui Spiritus conducunt; ut si quis animadvertit, se ad superbiam, aut iram aliamve passionem esse propensum, is exerceat se in rebus abjectioribus, & quærat ea, quibus patientiam exercere, aut alii vitiosæ propensioni resistere possit.

IV.

Christianis virtutibus studendum.

Ad virtutes solidas hominis sui interioris pro vi-

ribus enitantur; præcipuè verò ſtudeant in ſui ipſius cognitione, veràque abnegatione, & Chriſtianâ ſimplicitate, in humilitate, patientiâ & charitate, timore Dei, cum prudentiâ, & diſcretione plurimùm excellere.

V.

Injuriæ patienter ferendæ.

Propter amorem Chriſti Salvatoris ſui libenter debent ferre injurias, perſecutiones, contumelias & quævis opprobria, imò ex animo gaudere, ſi gratis odio habuerit eos mundus, & contempſerit: quæ omnia eo ardentiùs complectentur, quòd ſciant, iiſdem inſignibus Dominum & Magiſtrum ſuum fuiſſe ſpectabilem.

VI

Affectus tùm corporales tùm ſpirituales refrenandi.

Cùm ex ſola voluntatis affectione (quantumvis etiam ſpirituali) vel ſubita boni, verive apprehenſione ad agendum, vel omittendum præcipitanter,& qua datâ portâ ruere,maximè ſemper ſit periculoſum, ideò affectus ſuos, etiam ſpirituales, ita refrenent, ut neque in agendo, neque in loquendo ſint inconſiderati, aut præcipites, ſed re priùs in oculis Dei diſcuſsâ, penſent, quæ honeſtas, utilitas, neceſſitas & veritas,rebus agendis, vel omittendis ſubſit, quæve commoda, aut incommoda ex iis ſint naſcitura.

VII.

Convivia temperantiæ gratia vitanda.

Temperantiam in cibo & potu, ad majus Dei obſequium, & perfectiorem carnis ſubjugationem, unicè cordi habeant, & ſanctè ſemper conentur obſervare. Hinc convivia, quantum fieri poteſt, domi, foriſque evitent: ſi verò humanitas, vel Chriſtiana charitas ſubinde aliud prudenter ſuaſerit, ex Superioris arbitrio ſtabit, quid hâc in re cum ædificatione permittendum ſit; nemo proindè hiſce citrà juſſionem ſe ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere præſumat.

VIII.

In itinere ſobrietatis leges ſervandæ.

Quandò itinerantur, apud hujus vitæ Sacerdotes divertant, quod ſi in eorum defectu diverſorium aliud eos capere neceſſe fuerit, memores ſobrietatis & frugalitatis, diligenter caveant, ne cibi & potus abuſu, animæ puritati, & proximorum ædificationi aliquid officiant.

IX.

Otium ſummo fugiendum ſtudio.

Quia otium pulvinar Diaboli, & vitiorum carnis, aliorumque plurimorum malorum mater eſſe noſcitur; omni modo ſibi proſpiciant, ut ſemper, etiam extrà ſtatutas exercitationes ordinarias, honeſtâ aliqua actione ſint occupati, quam ſinguli pro capacitate ſui ingenii, & Superiorum directione ſuſcipiant.

X.

Exercitiis ſtatutis diligenter vacandum.

Statutis exercitiis diligenter ſuum tempus tribuant, uniformitatem omnes ſervent, & ſemet ipſos utilitet de die in diem in ſincerum ſervitium Divinæ Majeſtatis impendant; hinc quantumvis aridi ſint & deſolati, fortiter nihilominus iiſdem inſiſtant, ſcientes etiam abſque ſtipendio cœleſtium conſolationum, voluntati Divinæ obſequium rationabile præſtare, ejuſque providentiæ, & nutui, perfecta quadam voluntatis ſuæ cum Divinâ conformatione, in omnibus ſeſe ſubjicere, quare conſtanter pergant, & ad devotionem in quibuſvis difficultatibus ſe jugiter excitent.

XI.

Viæ ordinariæ in ſpiritualibus Exercitationibus inſiſtendū.

In ſuis ſpiritualibus exercitationibus viæ ordinariæ, ſecundum communes prudentiæ, & diſcretionis regulas, inſiſtant omnes,& ut ſe contrà Dæmonis illuſiones tueantur, Superiorum & Confeſſariorum ductum ſequantur; norintque modos, tentationes,& inſidias maligni ſpiritus vitandi,& ſuperandi.

XII.

Aſceticæ lectioni & meditationi incūbendum.

Ad majorem in Spiritu profectum, aut ſaltem ad neceſſariam illius conſervationem, omnes quotidiè in meditationem, ſecundùm exercitium trium animæ potentiarum, vel aſceticam lectionem, ad minimum per mediam horam poſt matutinas preces incumbant, ad quam ſe pridiè veſperi per horæ quadrantem præparaverint, eam potiſſimùm ex vitâ Chriſti & Sanctorum materiam ſeligentes,quam ſibi ſinguli magis profuturam exiſtimabunt.

XIII.

Conſcientia per diligentē peccatorū confeſſionem munda ſervanda.

Aveant omnes quotidiè celebrare, & ita vivere, ut digne celebrare poſſint, idcircò ſummo ſtudio conentur conſcientiam ſuam, ab omni, etiam minima labecula mundam ſervare, mortalem culpam plus quam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum ſemel in ſeptimanâ ſua peccata integre confitebuntur, idque aliàs toties facient, quoties neceſsè fuerit, & quotidiana tantorùm myſteriorum tractatio requiſiverit.

XIV.

In defectu Chori Breviario Romano utendum.

Ubi non eſt Chorus, Breviarium Romanum, aliaſque preces conſuetas, unà cum conſcientiæ examinibus, ſemel eodem loco, & tempore cum debitâ attentione & devotione, in Creatoris ſui laudem perſolvere allaborent.

XV.

Scripturæ Sacræ lectioni invigilandū.

Lectioni, ſtudio, ac meditationi Sacrarum Scripturarum eâ ſedulitate, ac frequentiâ invigilabunt, ut huic tàm ſancto exercitio, ultra tempus matutinæ meditationis, vel lectionis ſupra nominatum, ſaltem unam adhuc horam quotidiè impendant; & ad majorem fructum indè percipiendum Sanctorum Patrum, probatorumque interpretum explanationem deſuper adhibeant.

XVI.

Spiritus recollectioni quotannis per certos dies vacandū.

Præter ſtatuta exercitia quotidiana, omnes & ſinguli cujuſcunque Diſtrictus Sacerdotes, in loco à Superioribus aſſignando quotannis recollectioni ſpiritus ſui per certos dies vacabunt, ad quam etiam extrà hoc præſcriptum parati eſſe debent, quandò eam Superiores illis aut utilem, aut neceſſariam eſſe judicaverint.

XVII.

Superiorum correctio æquo animo accipienda.

Non ſolùm æquo animo accipiant, ſi ad majorem in virtutibus progreſſum, proprij defectus ipſis, à Superioribus fuerint intimati; verùm etiam, ad aliorum correctionem viam ſternant: quare ſi quis grave delictum, aut tentionem, vel ejus periculum in altero notaverit, de hoc Superiorem vel fideliter moneat, vel ſaltem deſuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipſe pro paternâ in ſuos curâ periclitantibus convenienti remedio poſſit ſuccurrere.

XVIII.

Negotia ſecularia non temerè ſuſcipienda.

Caveant Sacerdotes ſeſe negotiis ſecularibus, aliiſque rebus ad ſe non pertinentibus immiſcere, & ſi quam cauſam civilem habuerint, ſublimioris ſtatus ſui intuitu in judicio perſonaliter non compareant, ſed utantur Procuratore, quod ſi verò urgente neceſſitate, cauſam viduarum, pupillorum aliarumque miſerabilium perſonarum ſuſcipere charitas ſuaſerit, non faciant id abſque licentiâ Superiorum, in iis autem ſuo dumtaxat conſilio adjuvandis, memores ſint modeſtiæ, & ergà partes litigantes reconciliandæ charitatis.

De Communitate Bonorum.

XIX.

Reditus Sacerdotū Eccleſiaſtici ad communes pios uſus conferendi idque ad exemplum Chriſti. Apoſtolorum & Eccleſiæ primitivæ.

Communitas bonorum hujus vitæ Clericos & Sacerdotes obligat, ut reditus ſuos Eccleſiaſticos, quocunque titulo obvenientes, quorum tamen libera diſpoſitio de jure ad ipſos pertinet, in communes pios uſus conferant, collatione ſtabiliter in vitâ, & poſt mortem durativâ (ſalvis juribus Sacræ Sedis Apoſtolicæ, & R R. D D. Ordinariorum) quam eo ipſo facere cenſentur, dum vitæ huic communi ſe aggregant. Hanc porrò communitatem bonorum eo ardentiùs coli decet,quod Chriſtus Dominus cum Apoſtolis ſuis eam tenuerit,in Eccleſiâ Dei diu viguerit, & Sacri Canones tàm ſanctè ad eam hortentur. Igitur in Autorem vitæ Jeſum Chriſtum jugiter reſpiciant, & memores ſe ad vendicandam veram libertatem filiorum Dei & adipiſcendas divitias gratiæ ejus,totum theſaurum ſuum in Cruce Domini ſuſpendiſſe laborent,omnem affectum, & inordinatam animi ſollicitudinem erga res temporales ſic extirpare, ut ſolus Chriſtus, velut ſummum bonum, uniuſcujuſque præcordia abundanter impleat.

Quaprop-

Unus ad reditus recipiendos, rationemque suo tempore reddendam eligendus.

XX.

Quapropter ut in majore pace domestica, & quiete animi, Deo, sibi & proximo vacare, & vivere possint, ubi plures simul habitant, unus eligatur, qui beneficiorum, & functionum Ecclesiasticarum reditus è manibus Sacerdotum sibi cohabitantium recipiat, & singulorum necessitatibus ex æquo prospiciat, atque de receptis, & expensis suo tempore Superiori ordinatam rationem reddat.

Nihil ex domiciliis & Bibliotheca auferendum vel transferendum.

XXI.

Habitatio, victus, vestitus, lecti, pro diversitate locorum uniformiter sic accomodentur, quemadmodum Servos & Ministros Dei, & Ecclesiæ decet: infirmorum tamen semper habitâ ratione, sine expresso consensu Superioris nihil de uno in aliud domicilium transferatur: Hinc caveant hospites itinerantes, aut qui aliò commigrant, ne quid sivè ex Bibliothecâ libros, sivè ex domo alias quascunque res, clanculùm & pro libitu suo secum accipiant, ob confusiones & incommoda quæ ex opposito consequuntur.

Consanguinei pauperes tam proprij quàm aliorum charitate juvandi.

XXII.

Qui parentes, fratres & sorores in necessitate constitutos habent, œconomiam suam ita instituant, & vivant, ut eos charitativè juvare possint; ubi verò beneficiorum tenuitas id non patitur, ex dispositione Superioris, defectus aliundè supplebitur. Illi autem, qui ab ejusmodi onere juvandorum parentum, fratrum, sororum liberi sunt, ne arbitrentur rapinam id, quod ad obsequium pietatis, & necessitatis in suorum confratrum parentes, fratres & sorores, ab eodem Superiore commendatos expenditur, verùm sibi persuadeant (cum charitati fraternæ omnia sint communia) in suos impendi: undè qui non habent parentes, fratres vel sorores, in necessitate constitutos, sint tanquam habentes, gratiasque Deo agant, quod hâc libertate eos donarit.

De dispensatione bonorum patrimonalium.

XXIII.

Cæterùm communitas bonorum hujus vitæ clericalis, prout suprà insinuatum, procedit solummodò de bonis intuitu munium, functionum, ac redituum Ecclesiasticorum quomodolibet quæsitis: bona autem patrimonialia sub libera cujusque dispositione relinquuntur: cum hoc tamen moderamine, ut in iis dispensandis, prima ac potissima pauperum consanguineorum ratio habeatur: bono nihilominùs Communitatis nostræ Clericalis non prætermito. Ad evitandam verò omnem in hâc disciplinâ clericali, & pace domesticâ confusionem, & alia incommoda, hujusmodi dispositiones patrimonalium diligenter consignentur, & Superiori, quoties ipsi videbitur, desuper ratio reddatur; lites verò si quæ super dictis bonis patrimonialibus movebuntur, non à Sacerdotibus in personâ, multo minùs nomine Communitatis, sed Procuratores coràm Tribunalibus agitentur.

De Fraterna cohabitatione.

Non facilè Clericus solus habitare debet.

XXIV.

Duo, tres, etiam plures Clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Ecclesiæ Canonibus) eadem in domo, ac mensâ piè, sobriè, castè & fraternè cohabitent, nec facile aliquis solus exponatur, nisi locorum distantia postulet, eaque sit Parochialium proventuum tenuitas, ut duo cohabitare non possint: tales vero soli exponantur, qui eam vitæ morumque constantiam probarunt, ut solitudo nihil periculi secum trahere meritò credatur.

Adolescentes ab iis instituendi.

XXV.

Ut autem hujus vitæ socialis disciplina, vitato otio, sanctiùs continuetur, & simul major proximo utilitas accrescat, teneros adolescentes in bonis moribus & litteris eò usque informabunt, prout singulorum capacitas, opportunitasque locorum permiserit.

Propriis non minùs Studiis etiam post obtentam animarum curam incumbant.

XXVI.

Ne tamen ipsi Clerici notitiam Studiorum Theologicorum, & Controversisticorum in scholis acquisitam deperdant, sese, etiam postquam ad animarum curam aliasque functiones clericales applicati fuerint, in prædictorum Studiorum exercitio diligenter occupabunt, & subindè in loco ad hoc deputando, per repetitiones, & conferentias desuper instituendas aliquod suæ industriæ, ac profectus specimen exhibebunt.

Fraternæ unioni studendum.

XXVII.

Fraternam charitatem, & unionem sedulò observare nitantur, supportantes se mutuò in charitativâ patientiâ & infirmitatis propriæ recordatione; quemadmodùm nos & totum mundum in peccatis innumeris Divina bonitas benignissimè sustinet.

De Sacris pro Pontifice, Ecclesiâ, Benefactoribus & Confratribus defunctis legendis.

XXVIII.

Quilibet Sacerdotum, quâvis hebdomade pro Summo Romano Pontifice, & occurrentibus Sanctæ Ecclesiæ necessitatibus, nec non pro incremento hujus vitæ Clericalis, & singularibus ejus, Benefactoribus unam Missam faciat: menstrua verò sacra duo (unum quovis in loco pro ejusdem Ordinario, alterum pro defunctis Confratribus, & Benefactoribus) à singulis celebrentur. Quotiescunque etiam continget aliquem ex dictis Confratribus è vitâ decedere, præter consuetas exequias, quæ in sepulturæ loco peragentur, quivis Sacerdos hujus vitæ, pro salute animæ ejusdem, tria sacra legat; preces, & alia pietatis opera uniuscujusque libertati relinquuntur.

De Separatione Mulierum.

Cum mulieribus commercia diligenter evitanda.

XXIX.

Cùm Sacerdotes quotidianum Christi Domini receptaculum sint, arctissimam castitatis custodiam omnes habeant, enitendo Angelicam puritatem imitari, ad quam obtinendam portas sensuum occludere, omnesque occasiones, & privata cùm mulieribus commercia diligentissimè fugere studeant.

In Domus administratione viris vel cognatis utendum mulieribus.

XXX.

Quare nullæ mulieres cum hisce Sacerdotibus in eadem domo habitent; sed quantùm fieri potest, in administratione domus & culinæ opera virorum utantur: si tamen familiæ rusticæ vel alia inevitabilis necessitas, mulierum famulitium requirat; matres vel sorores, si haberi possint, vel saltem tales suscipiantur, quas vitæ, morumque honestas commendat; eâ nihilominùs separatione factâ, quæ Superioribus videbitur fore sufficiens, & necessaria.

De Obedientiâ.

Perfecta obedientia locorum Ordinariis & Superioribus præstanda.

XXXI.

Viam regiam sanctæ illius obedientiæ omnes teneant, quam locorum Ordinariis exhibere Clerici Seculares communiter tenentur: quemadmodùm hæc vita Clericalis ab origine sui, sine exemtione, illorum jurisdictioni se subjiciens sanctè servavit, & servare deinceps perpetuò debebit. Præterea omnibus, & singulis dictæ vitæ Constitutionibus, ac omnibus illis, quæ eorum Superiores rationabiliter in Domino mandaverint, circà actiones & functiones suas privatas, & œconomicas, perfectam quandam obedientiam, non solùm opere, verum etiam voluntate, & intellectu præstare pro viribus enitantur; salvâ tamen semper in omnibus Ordinariorum autoritate & jurisdictione.

Proprium arbitrium in obtinendis & retinendis beneficiis non sequendum.

XXXII.

In obtinendis, vel retinendis beneficiis, non proprium suum arbitrium vel commodum spectantes, promptum semper, & paratum animum habeant, vel manendi, vel aliò eundi, sic tamen, ut in acceptatione, ac dimissione, seu renunciatione ejusmodi beneficiorum, ordo debitus, & uniuscujusque Diœcesis Consuetudo semper observetur.

Inferiores à Superioribus moderatè dirigendi.

XXXIII.

Secundùm subordinationem superioritatis, & inferioritatis unusquisque in conversatione suâ, vel officio, ab alio se dirigi patiatur: si quis tamen fortè irrationabili, & indiscreto imperio gravetur, ad Superiorem recurrat, qui pro suâ discretione in Domino remedium afferet.

XXXIV.

Factiones & murmura contrà Superiorū dicta, facta & dispositiones non excitanda.

Superioribus suas necessitates candidè aperiant, & amotis suspicionibus, eorum dicta & facta ita accipiant, ut semper in meliorem partem interpretentur, etsi propriæ voluntati, & judicio contraria esse videantur; maximè verò caveant murmura, & factiones contrà Superiorum dispositiones excitare; hæc enim mutuam charitatem scindunt, bonum regimen disturbant & instar pestis corpus viresque Communitatis inficiunt, ac Divino Spiritui adversantur.

De Curâ animarum.

XXXV.

Animarū cura ferventer exercenda.

Cum pro nostræ vocationis scopo habeamus, juxtà normam SS. Canonum (quoad ejus fieri poterit) & vitæ Ecclesiasticæ honestatem, puritatemque vivere, & simul per functiones Parochiales Dei honorem, & salutem animarum, sincerè atque vigilanter, cum propriæ perfectionis studio, per Dei gratiam promovere; idcircò Sacerdotes hujus vitæ singulari industriâ dictam animarum curam exercebunt, & quidem eâ ferventi charitate, ac sollicitudine, ut neque in verbo, neque in opere, aut exemplo bono aliquid desideretur, quod ad oviculas sibi concreditas, etiam cum extremo vitæ periculo, ritè pascendas conducere possit.

XXXVI.

Sacramenta decenter administranda.

Sacramentorum itaque administrationem, sacrarumque ceremoniarum functiones, cum decenti gravitate, & veneratione peragant. Ritus etiam ubique illos observent, quos Romana Ecclesia & locorum Ordinarii præscripserint.

XXXVII.

Populus ad frequētem eorum usum adhortandus

Ad frequentem usum Sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, populum fervidè adhortentur, necessitatem, vim, & effectus eorum explicando, maximè verò invigilent, ut ægroti Sacro-Viatico, & extremâ Unctione maturè provisi ex hâc vita decedant.

XXXVIII.

Ab invectivis in Evangelii prædicatione abstinendum eaq; ad auditorii captum accomodanda.

In prædicando Evangelio Christi, solius Dei gloriam, & animarum salutem spectantes, ab omni invectivarum genere, & acrimoniâ verborum in particulares personas abstineant, neque hominibus, sed Deo placere studeant, unde & ostentationem, & auditorum captui minus accomodatos conceptus fugiant; ea semper in medium proferentes, quæ pro diversitate auditorii sui, populum in veritate Christianâ erudire, aut in moribus corrigere, vel in charitate, aliarumque virtutum studio magis accendere apta sint, de quibus plura infra.

XXXIX.

In interpretatione Ecclesiæ, Patrum &c. autoritas sequenda.

In sensu simplicitatis, & veritatis Christianæ abundantes, Ecclesiæ traditiones & Sanctorum Patrum doctrinas, præcipuè vero Sacræ Scripturæ libros summè æstiment, venerentur, & sibi familiares reddant; quos non ex propriâ sapientia interpretando, ad subtiles conceptus trahere, sed simpliciter ita proponere studeant, prout est utile ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, & ad erudiendum in justitiâ, & prout Sancta Ecclesia, Sancti Patres, & Theologorum orthodoxorum consensus, sanctè hactenus intellexit, & etiamnum intelligit.

XL.

Juventus in doctrinâ catecheticâ instruenda.

Doctrina catechetica, ad rudiores, & parvulos in articulis fidei orthodoxæ, & moribus Christiano homine dignis ritè instruendos, singulis Dominicis in Ecclesiis Parochialibus uniformiter ex præscripto instituatur; ut sic ex naturalibus ignorantiæ tenebris ad lumen veritatis fidei, & in viam sanctam conversationis traducantur.

XLI.

De instituendis scholis vernaculis.

Ad hoc plurimum juvabit, si scholas vernaculas (quæ magnum, præter alia commoda non pauca, doctrinæ catecheticæ cum fructu prosequendæ præsidium conferunt) ruri non minus, quam in Civitatibus, omni studio & sollicitudine instituendas curent, frequentiùs visitent, & ea, quæ in catechesi dicta, vel dicenda sunt, Ludi magistrum parvulos suos docere jubeant.

XLII.

Parvuli bonæ indolis in ædibus Parochialibus educandi.

Ex vernaculis hisce scholis aliqui bonæ indolis parvuli ad ædes Parochiales assumantur; qui Sacerdotibus ad altare inserviant, mensæ ministrent, ad eamque Scripturam Sacram legant, canere, & Latinè loqui paulatim addiscant; in Mysteriis quoque Christianæ fidei, timore Domini, ingenuis moribus, bonis litteris, & aliis hujus vitæ Clericalis principiis instruantur; sicque ad omnem pietatem, & morum honestatem ineunte ætate, sollicitè educentur.

XLIII.

Sincera charitas ergà Parochianos ægrotos & pauperes exercenda

Animarum fructum plurimùm promoveri sciant, si Parochiani sincerâ charitate foveantur: hinc ægrotos frequentius invisant, eisque cum opus erit, ad ultimam luctam ex debito salutaribus monitis assistant, viduarum, aliarumque miserabilium, & afflictarum personarum singularem quandam curam habeant, earundem necessitates & miserias, quantum fieri poterit, consilio, opera, solatio sublevando.

XLIV.

A novationibus & controversiis cum Magistratu abstinendum.

In Parochiis suis nihil novi incipiant, nihil mutent; verum consuetudinibus laudabiliter hactenus observatis insistant: maximè verò caveant, ne in ullam controversiam, præsertim cum Magistratibus se intromittant; nisi requisito priùs Superiorum consilio, & imperato consensu.

XLV.

De Vitâ Clericali diligēdâ & defendendâ & Constitutionibus hisce diligenter observandis.

Hanc Clericorum Secularium vitam diligant, defendant, propagent, & in vocatione suâ, tanquàm generosi milites in statione, quibuscunque adversis non obstantibus, constanter perseverent; ac pro firmiore harum Constitutionum observatione, & custodiâ, quandoque colloquia instituant, quibus id efficiant, ne res suæ, sive spirituales, sive temporales, aliquid capiant detrimenti; & casu, quo disciplinam dissolvi, vel œconomiam periclitari deprehenderint, provido, maturoque consilio occurrant, quod ipsum assequentur faciliùs, si quivis in examine privato juxtà statum, & conditionem suam, super his Constitutionibus, cum proposito emendationis, diligenter se examinaverit.

XLVI.

De earum obligatione.

Denique hæ Constitutiones sub peccato, per se loquendo, non obligant, etsi quis ad hanc vitam Clericalem servandam per juramentum se adstringat. Solus autem ille perjurus censebitur, qui proprio motu se ab hujus Clericalis vitæ, & disciplinæ statu separaverit.

Constitutiones Juventutis ad vitam Sacerdotalem Clericorum Secularium in Commune viventium educandæ.

Prooemium.

Procemiū à fine vitæ Clericalis & generalibus ad eā educandorum officiis.

Finis hujus vitæ Clericalis est, & Clericos Seculares in commune viventes in honestate, & disciplinâ Clericali conservare, & ingenuos adolescentes ad eandem educare: unde qui hic aluntur firmiter sibi proponere debent, quod Sacerdotes facti, sub disciplinâ hujus vitæ ad incrementum Ecclesiæ Catholicæ militare, & juxtà propriam etiam aliorum salutem ex professo procurare velint. Quare qui ad hujus disciplinæ institutionem accedunt, sibi persuadeant, se verè in filios, & in membra hujus corporis suscipi: igitur seposito ergà domum paternam & consanguineos inordinato affectu, eo magis Deum Creatorem suum, & spirituales suos parentes diligere debent, quo majora beneficia & pretiosiorem vitam omninò gratis ab ipsis accipiunt. Proindè hanc Clericorum Secularium vitam, ut veram, & charissimam Matrem habeant, illius disciplinæ ex animo se submittant, tradendo personas suas instituendas, & erudiendas secundum voluntatem suorum Superiorum: maximè verò ad perfectionem debitam, & gradum quendam excellentem communitatis bonorum, dile-

ctionis fraternæ, castitatis, & obedientiæ ab adolescentia conentur; in quibus, veluti columnis, tota structura hujus vitæ Clericalis subsistit. Porrò Constitutiones hujus juventutis ad vitam Clericorum Secularium ritè educandæ in tria potissimùm puncta dividere visum est. Primum erit de pietate Christiana; alterum de morum honestate; tertium de studiis litterarum.

Divisio Constitutionum in tria puncta

De Pietate Christianâ.

I.

De addiscendis articulis fidei, virtute Sacramentorum & Ceremoniarum significatione.

Articulos fidei Catholicæ, eorumque fundamenta animis suis firmiter imprimere; item tam Sacramentorum virtutes, quam etiam significationes Sacrarum Ceremoniarum earumque congruitates probè addiscere studeant; ex quorum deinde scientia intelligant, solam Ecclesiam Catholicam cœlestis sapientiæ, & Divinæ veritatis, insuper & morum laudatissimorum in terris Magistram existere, extrà quam salvari impossibile est.

II.

De mediis repellendi tentationes.

Nosse prætereà debent, mundum, carnem & Diabolum esse tres animæ nostræ capitales hostes, qui viam ad Cœlum tanquam latrunculi obsidentes, suis hostilitatibus efficiunt, ut tota vita hominis sit militia super terram, ad quam viriliter oportet accingi. In hunc finem sibi omnis generis practica principia, ac media faciliora ex lectione, & mediatione sacra comparabunt, quibus concupiscentiæ motus, aliæque tentationes eludi, & muscarum instar possint, ac debeant repelli; huic rei maximoperè deservient libri piorum Autorum, quos Pater Spiritualis singulorum captui, atque profectui idoneos judicaverit.

III.

De comparandâ agnitione sui ipsius, amore & timore Dei

Frequenter sibimetipsis inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem & nihilum, ut ex hujuscemodi cognitione, & quotidiana experientia agnitionem sui ipsius paulatim consequantur. Item tam beneficia Creationis, Redemptionis, & Sanctificationis, quam pœnas eorum qui iisdem abutuntur, sicut & quatuor hominis novissima perpetuò ob oculos ponant; ut sic vel ad amorem Dei, gratique animi affectum, vel ad justum timorem Domini seriò impellantur; super quæ, tanquam firma Christianæ vitæ fundamenta, omnium solidarum virtutum ædificium extruere oportet.

IV.

De ratione instituendi practicû virtutû Theologicarum & cardinalium studium.

Virtutum Theologicarum, fidei, spei, charitatis & cardinalium prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis & justitiæ, genuinam naturam practicè addiscant. Adhæc in vera humilitate, patientia, abnegatione sui ipsius jugiter se exerceant, omnesque suas actiones in vera discretione instituere seriò conentur; maximè vero quodnam in quâvis virtute medium, & quænam vitiosa extrema sint, sedulo indagent: alias enim juvenilis impetus, ob suam immoderatam vehementiam experientiâ teste, facile & plerumque ad extrema deflectit. Hic multum proderit, si quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio, vel particulari defectui extirpandò, & virtuti oppositæ exercendæ, juxtà majorem suam indigentiam & utilitatem, de consilio Patris Spiritualis, vel quoties sibi aliàs visum fuerit, impendat.

V.

De necessitate promptæ obediendi voluntatis.

Veram indifferentiam ergà omnes res hujus mundi habeant; solum illud optimum existimantes, quod à Dei, & Superiorum voluntate demanat: proinde promptam obediendi voluntatem, quæ omnibus hanc vitam sectantibus maximè necessaria est, à juventute sibi comparabunt.

VI

De innocentiâ & castitate conservanda.

Tam primam innocentiam, quam castitatem mentis & corporis, ut pupillam oculi, illibatam conservare satagant; proinde principiis obstent, & omnes malas suggestiones finè cunctatione ex animo ejiciant.

VII.

De custodiâ sensuû-

Ad sensuum suorum tam internorum, quàm externorum custodiam pro viribus attendant: maximè verò ab auditione rerum turpium, tanquam à facie colubri, fugiant; & si fugere non possint, reprehendant, vel saltem seriò apud se detestentur.

VIII.

Oculi à fœminarû aspectu coërcendi.

Oculos suos ab omni curioso sexus fœminei, aliarumque vanitatum, quæ hominem fascinando inquinare, vel distrahere solent, sollicitè avertant. Hinc frenum timoris Domini sibi injicientes, foris, & in templo oculos ab omni inordinata evagatione pro viribus cohibere nitantur; quod faciliùs consequentur, si præsentiam Dei, & futurorum bonorum stabilitatem, respectu quorum hæc caduca vilescunt, animo jugiter revolvant.

IX.

Turpiloquia vitanda.

Turpiloquia, sicut & blasphemiæ, procul arceantur, & si quis in his deprehensus, tertiaque vice correptus, emendationem effectivè non demonstraverit, tanquam pestis è consortio innocentum ejiciatur.

X.

De mediis vitandi avaritiam.

Ne rerum singularium usu ad avaritiæ sordes inclinentur, nemini liceat pecunias proprias, aut res alias, clandestinè possidere, & si quis à parentibus, consanguineis, tutoribus, aut quibuscunque aliis simile quid acceperit, non sibi seorsim reservet, sed in communi custodiâ Superiori asservandum tradet. Hinc etsi plutei ad asservationem quarundam recularum studiosæ juventuti necessariam, singulis permittantur, Superior tamen ad eos clavem magistram habebit.

XI.

Lectioni, mediationi & reflexionibus spiritualibus singulis diebus vacandum.

Singulis diebus, statim post preces matutinas, mediam horam lectioni spirituali, vel meditationi, eorum quæ notatu digna deprehenderint, impendant, cum brevi reflexione, quam primò memoriæ bene mandent, tum etiam in libro suo spirituali ad hoc deputato clarè & breviter notent, ne thesauro spiritualis scientiæ defraudentur.

XII.

Missæ quotidiè intersint, & de persolvendo Officio immaculatæ Conceptionis.

Quotidie, tempore, & loco sibi assignato, tremendo Missæ Sacrificio devotè intersint, & sub eodem non solùm corpus, & animam, verum etiam omnes cogitationes, verba, & opera sua Patri cœlesti per Jesum Christum in servitium offerant: & qui Officium parvum B. Virginis Mariæ necdum orant, Officium Immaculatæ Conceptionis à S. Sede Apostolicâ approbatum, unà cum Hymno S. Casimiri pariter approbato, vel approbando, præcipuè pro conservandâ castitate persolvant; cùm verò celebrans ad Communionem pervenerit, suam quoque spiritualem Communionem (prout didicerunt) instituant.

XIII.

De persolvendo Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

Qui vero in majoribus Classibus existunt, Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis pro incremento gratiæ vocationis Clericalis singulis diebus recitent; sic quidem, ut Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam sub Missæ Sacrificio, Vesperas verò, & Completorium, cum Matutino & Laudibus pro die sequenti, tempore pomeridiano paulo ante cœnam in honorem Genitricis Dei, Reginæ, & Patronæ singularis hujus vitæ Clericalis, pro temporum diversitate, alternis vocibus recitando persolvant.

XIV.

In templo commendatur modestia & attentio.

In templo sub Missæ Sacrificio, aut Vesperis, vera pietate, & modestiâ prælucentes, ab omni garrulitate & strepitu, oculorum curiositate, & inordinata mentis, omniumque aliarum facultatum effusione se custodiant. Sub auditione Verbi Dei januam alienis cogitationibus præcludendo, intellectum, memoriam & voluntatem, ad percipiendum debitum fructum, Concionatoris sermoni ex animo accommodent.

XV.

De peccatorum

Philosophiæ, & Theologiæ Studiosi singulis

Confessione & Cõmunione celebrandâ.

septimanis & majorum totius anni Festivitatum diebus, conscientiam suam Sacramentali Confessione expiare, & ad Sacram Communionem accedere assuescant; qui vero in humanioribus scholis existunt, saltem singulis quatuordecim diebus id observabunt. Confessariis autem confiteantur omnes, quos Superiores, vel ex hujus vitæ Clericalis Sacerdotibus, vel aliundè determinaverint.

XVI.

De gratiis post Communionē Deo agendis.

Post Communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam effectuosam orationem, vel ore, vel mente recitando impendant; in quâ omnia viscera sua cum omnium necessitatum suarum, tàm privatarum, quàm publicarum Ecclesiæ explicatione coràm oculis Divinæ Majestatis effundent, & in vulnera Christi hospitis amabilissimi ascendendo commendabunt.

XVII.

Demediis præveniendi Satanæ & naturæ vitiatæ insidias.

Ut ab occultis Satanæ, & naturæ vitiatæ insidiis faciliùs præserventur, ab adolescentia assuescant, non raro cum Superioribus, Patre spirituali, & Confessario super statu hominis sui interioris conferre; & iisdem graviores, præsertim extraordinarios, animi sui motus, & impulsus candidè aperire, id quod ad cognitionem, & discretionem spirituum, an ex Deo sint necne plurimum prodesse dignoscitur.

XVIII.

De recollectione spirituali quotannis & Confessione generali in susceptione facienda.

Singulis annis recollectioni spirituali, qui ejusdem capaces sunt, aliquot dies vacabunt. Idem observetur in eorumdem susceptione ad hanc vitam, antequam juramentum præstent, adjungant etiam Confessionem generalem totius vitæ, nisi ante eam fecerint.

XIX.

Majores junioribus probitatis exemplo præluceāt.

Majores junioribus in observatione Constitutionum, tanquam speculum vitæ integritatis, pro viribus præluceant, & cogitent, se à pueritiæ indulgentia ablactatos, jam ad veras, & solidas virtutes evocari; proindè spirituali fulgore, studiosis nempè virtutum, & exercitiorum hactenus præsciptorum actibus, in verâ discretione ubique prælucere conentur.

De Morum honestate.

XX.

De delictis fugiēdis & de pœnitentiis in casu delicti patienter ferendis.

Ad eam integritatem morum omnes & singuli pro viribus attendant, ut castigationibus non indigeant; & si deliquerint, citò contriti, & humiliati, fateantur suam culpam, atque cum proposito seriæ emendationis, se Superioris arbitrio submittant, sustinentes libenter pœnitentias, quæ pro qualitate delicti fuerint injunctæ; idque sine resistentiâ aut mnrmuratione, vel frivola excusatione.

XXI.

Senectus & aliàs quilibet pro ratione status venerandus.

Senectutem venerentur, & tam domi Snperiores, quam foris Sacerdotes, ac personas Ecclesiasticas quascunque, maximè vero Præceptores suos, & omnes homines, secundum cujusque status dignitatem, ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

XXII.

In externis reverentiæ ceremoniis hypocrisis fugienda.

In externis ceremoniis, quæ in modo dictæ reverentiæ signum solent adhiberi, hypocriticam pseudo-politicorum simulationem, & ineptam gesticulationem, ut pestem fugiant, è contra cum debita gravitate, modestia, & decore, ut recta prudensque dictabit ratio, venerationem pacis ostendant.

XXIII.

Inferiores honoreSuperiores præveniant.

Inferiores honoreSuperiores præveniant.

Quoties domi, vel foris, sibi invicem obviabunt, semper ij, qui sunt in inferiori Classe adolescentes altiorum Classium: omnes vero, & singuli suos Superiores, aliosque Sacerdotes honore debito præveniant; Majores quidem detecto capite, Superiores vero, & Sacerdotes, etiam cum inclinatione corporis salutantes.

XXIV.

In loquendo coràm Superioribus modestia, coràm æqualibus honestas servanda.

Coram Superioribus, & majoribus, se ultrò non facilè ad loquendum ingerant, ad interrogata vero paucis, modestè, & graviter respondeant. Cum æqualibus ea agere, & loqui expedit, quæ vel honestas, vel utilitas, vel necessitas commendat.

XXV.

Scandala maturâ delatione & correctione præveltenda.

Quando advertent ex domesticis aliquem deliquisse, aut ad delictum periculosè inclinari, vel si aliud quodcunque scandalum patiantur, ad Superiorem debita cum modestia, loco & tempore congruo fraternæ correctionis causa deferre teneantur, ut maturè malo occurri possit.

XXVI.

Superiorum correctiones in bonam partem accipiendæ, &Superiores ab inferioribus temerè nō judicandi.

Contra correctionem Superiorum non murmurent, & si quid injuste sibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter sufferant, & in meliorem partem accipiendo cogitent, se de præsenti non intelligere correctionis mensuram. Inprimis autem caveant, ne de suis Superioribus malè loquantur, vel illos judicent, irrideant, aut illorum dicta, facta, correptiones, dispositiones, sinistrè interpretentur; multò minus talia suis sociis, aut (quod pejus foret) extraneis evulgent.

XXVII.

Factiones contrà necessariorū dispensationem nō excitandæ.

Contra dispensationem necessariorum nullas factiones, & murmura excitent; sed si quem defectum horum quomodolibet in veritate notaverint, competenti Superiori seorsim indicabunt, ut suo tempore, & modo sciat remedium adhibere.

XXVIII.

Veritati enixè studendum.

Ab omni specie mendacii abstinere, veritatem verò, quæ inter præcipua bene moratæ juventutis ornamenta meritò numeratur, tanquam pupillam oculi in omnibus verbis, & actionibus suis custodire studeant.

XXIX.

Abstinendum ab adulatione, pietate fictitiâ &falsitate.

Non adulentur, non pietatem fingant; neminem decipiendo verbis circumveniant, & in narratione rerum auditarum ab omni falsa amplificatione abstineant, ut sicut os loquitur, ita in veritate sentiat cor.

XXX.

A privatâ cavendum vindictâ.

Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in passione iræ erga se invicem effervescant, aut vindictam sumere quocunque modo attentent: ad competentem vero Superiorem, si rei gravitas postulaverit, rationabiliter, & sine cupiditate vindictæ deferre nemo prohibetur, qui noverit optimè in Domino providere.

XXXI.

In omnibus servāda simplicitas &sinceritas.

Sermone utantur modestò, non sapientiæ sublimitatem affectent, non falsæ humilitatis objectionem; sed in omnibus curent simplicitatem sinceritatemque Christianam servare, quibus ædificetur proximus, non offendatur.

XXXII.

In narrando vitandæ ambages.

In iis quæ narrant, ambages & superfluos verborum ambitus, sicut & circumstantias ad rem non pertinentes, abscindant, & modo recto, ac plano ad scopum sui discursus festinent, aliis etiam discurrendi locum cessuri.

XXXIII.

Vana sui ipsius elatio fugienda.

Seipsos præ aliis non extollant, neque interiùs suis rebus sibi vanè complaceant: multo minus seipsos aut sua laudare, & jactantiam magni facere præsumant: cogitare enim debent omne bonum esse desuper à Patre luminum.

XXXIV.

Commendatur affabilitas & ordo in affatu.

Non sint morosi, erga omnes autem affabiles, manè, & vesperi salutem invicem impertiantur: minores in alloquio à majoribus, & Superioribus affatum expectent: quod debitæ submissionis, & verecundiæ signum fuerit.

XXXV.

Jungenda cum gravitate suavitas, cum magnanimitate modestia.

Tam vultus tristitiam, & oculorum austeritatem, quam levitatem in seipsis omnes sic corrigant, ut suavitas cum gravitate, modestia vero cum magnanimitate in cujusvis vultu certare videantur; in hoc ipso tamen omnem simulationem, & hypocrisin excludentes.

XXXVI.

De observandis in incessu, vestitu, gestibus, compositione corporis.

XXXVI.

Exclusâ omni levitate, in incessu gravitatem cum modestiâ conjungant semper, incedendo non currant, in vestibus munditiem ament; sordes oderint, & in omnibus verbis actionibusque suis gestus membrorum, ac totius corporis compositionem talem exhibeant, quæ omnem hominem ædificare possit, ac debeat.

De moribus ad mensam servandis.

XXXVII.

Ergà cibos in mensâ appositos ipsius appetitus sensualitatem sibi prædominari sic non sinant, ut gula rectæ rationis usum præveniat, quantùm autem ad moderatam corporis refectionem necessarium fuerit, comedant, in singulorum ciborum contrectatione debitam modestiam, ac decorem in aliorum ædificationem observent: silentium quoque in triclinio sanctè servetur, extrà mensam porrò ordinariè sive domi, sive foris, abstineant, neque sine licentiâ Superiorum alibi comedant, aut bibant.

De recreatione post mensam.

XXXVIII.

Post mensam aliquantùm temporis honestæ recreationi indulgebunt, sic tamen, ut ab indecorâ corporis agitatione abstineant, & cum eâ circumspectione, ac modestiâ lætitiam attemperent, ut nemo prudens offendi queat.

Nemo recreationis tempore alia tractet.

XXXIX.

Nemo autem, sive domi, sive foris, recreationi se subducere, vel ad alia loca occasiones, aut consortia declinare, vel eo tempore, præpostero ordine, litteris operam dare, vel in loco solitario se tristitiæ, aut melancholiæ dedere permittatur: est enim tempus studendi, & tempus ridendi; omnia tempus habent.

De jocis & salibus intrà Eutrapeliæ limites continendis.

XL.

Quamvis humanum sit, intrà limites virtutis Eutrapeliæ, jocari, & jocos, aut sales ab aliis accipere, ac tolerare posse, nihilominùs tamen stultiloquia, scurrilitates, & alia, quæ honestatis terminos mediumque discretionis excedunt in nullâ occasione tolerentur. Cùm verò ex humanâ imperfectione, tàm domi, quàm foris, contrà dictas Eutrapeliæ & discretionis leges non rarò peccari soleat, à teneris assuescant, ne ita delicati efficiantur, ut nihil pati velint, aut possint, existimantes omnia sibi ex voto accidere debere.

De moderando risu in dicendis & audiendis facetiis.

XLI.

Cùm valdè indecens sit, proprium sermonem suis interpolare cachinnis, ideò in narrandis, vel audiendis leporibus, ac facetiis, nolint aliis in ridendo palmam præripere; sed appetitum suum inhibentes, cum moderatâ suavitate oris sua loquantur, vel alios auscultent: aliis in risum solutis, & ipsi subrideant; prout virtus Eutrapeliæ suaserit, vitando duo extrema, nimiam quidem austeritatem ex unâ, nimiam verò levitatem ex alterâ parte.

De vitandis in recreatione ineptis irritationibus.

XLII.

In recreationibus invicem verbis, vel actionibus irritare, aut insulsorum morum ineptiis molesti esse nolint, quibus alii ad tristitiam, nauseam, iracundiam, vel antipathiam provocentur.

Quomodo in audiendis aliis se gerere debeant.

XLIII.

In auscultando alterius discursu, secluso omni contemptu, sagaciter observent, quid is pulchrum, quid indecens effundat, indeque sibi documenta tacitè efforment, quomodò se in simili occasione gerere velint, quæ cavere, quæ observare: Loquentem autem proximum importunè ne interrumpant, sed patienter audiant; indecens enim est audiri velle, audire verò non nisi impatienter.

Cavendum à sinistris de proximo judiciis.

XLIV.

Nemini detrahant, aliorum dicta, & facta in melius interpretentur. Sinistrè verò alios judicare, & amaris verbis perstringere, oderint, cane pejus & angue.

Absentium defectus non sugillandi.

XLV.

Ubi duo, tres vel plures fuerint simul, caveant, ne defectus tertii (quisquis ille fuerit, domesticus vel extraneus, Superior vel æqualis) imprudenti ore suggillent, quod enim sibi quis fieri non vult, æquum est, ne faciat alteri.

Alterius dicta & facta temerè non revelanda.

XLVI.

Alterius dicta, vel facta, seu graviora, seu leviora videantur, tertio non revelent, sed ad Superiorem, si correctione indiguerint, cum debitâ modestiâ, & commiserationis affectu deferant.

Nec ab aliis audita facilè propalanda.

XLVII.

Ab aliis audita in se sinant emori, quæ cum debitâ utilitate, necessitate, aut honestate non propalari possunt: quod fiet, si Superiores abolendæ garrulitati, adolescentes verò servando silentio dederint operam.

Aliorum obtrectationes non effutiendæ.

XLVIII.

Si quis proximum, vel fratrem suum, de tertio malè loqui audierit, hoc tertio non manifestabit: multò minùs, quæ tertius ille de eodem proximo dixerit, velut susurro, effutiet: hæc enim quia discordiam seminant, etiam in rebus levibus, adolescentes odio capitali prosequi meminerint.

Inanes vitandæ contentiones.

XLIX.

Unus alterum vexando, irritando, vel defectus exprobrando ad iram non provocet; multo minùs discordiam inter fratres seminare, aut cum altero verbis, pugnisque contendere attentet; quæ omnia, sicut è diametro bonis moribus repugnant, ita in domo juventutis nequaquàm tolerabuntur.

De casu injuriosæ læsionis.

L.

Quod si unus alterum læserit, citò in gratiam redeant, & qui illatæ injuriæ reus fuerit, injunctâ pœnitentiâ, læsæ parti humiliter deprecando satisfaciat.

Ubi à vindictæ cupidine abstinendum.

LI.

Injurias tamen ab aliis sibi illatas nullo modo vindicare velint, scientes in patientiâ possidere animas suas; maximè si tantùm in propriam personam sine alio nocumento redundare videantur.

Alterius iracundiæ cedendum.

LII.

Si quando proximus flagranti passione effervescit, qui sibi præsentes sunt, cedant, illius iræ dando locum, ne similiter accendantur. Hinc neque corripiant quemquam in fervore animi constitutum, sed tempus congruum expectent, donec ardor sedetur, & sedatâ passione correctionis sit capax.

A furto abstinendum.

LIII.

Nemo alteri quicquam furetur, aut ex petulantiâ abscondat: proinde seriò sit omnibus interdictum aliorum musea pervagari, aut pluteos lustrare.

Munditiės omnibus in rebus sectanda.

LIV.

Omnium rerum munditiem diligentes, non tantùm in museo libros, chartas, aliaque studiosis necessaria, post singulos usus in ordinem componant; verùm etiam in cubiculo vestimenta quæcunque inter sordes perire, & aliis nauseam creare non sinant.

De modestiâ servandâ in nutriendis crinibus.

LV.

Longiores crines, aut comam non nutriant; Sed proscriptâ indecorâ capillorum longitudine, modestam mediocritatem ex præscripto uniformiter omnes servent, ut caput honestè tegatur, non obruatur.

Quomodò corpus in dormiendo componendum.

LVI.

Seorsim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honestatem componere, sicque compositum in obsequio servare assuescant.

De Studiis Litterarum.

Commendatur diligentia.

LVII.

Gratiæ Dei, & naturæ talentis viriliter cooperentur, virtutumque studio illum scientiarum profectum conjungant, qui virtutibus adminiculetur.

Attentio.

LVIII.

Tàm in scholis, quàm domi, eliminatâ omni petulantiâ, explicationibus, sedulâ attentione aures præbeant.

Alii Stu-

LIX.

Tempore studiorum nemo strepitum, aut pul-

diorum tempore non inquietandi.

veres excitet, multo minùs extrà proprium museum in domo vagetur, aut quocunque modo, alios inquietare, & à Studiis impedire ausit.

LX.

Quomodò in Concertationibus Scholasticis se gerere debeant.

Concertationes Scholasticæ absque clamore nimio, qui veritatem dubii solummodò confundit, sic instituantur, ut argumentans tardè, & ordinatè sua proponat; defendens verò patienter argumentum audiens ad formam respondeat. In se invicem non invehantur, neque fervore nimio, vel irâ excandescant: multo minùs unus alterum confundere, sed rei propositæ veritatem eruere conentur, & ubi illius evidentia, vel probabilitas constiterit, non violenter argumentum ex stimulo superbiæ intellectualis torquere præsumant, sed veritati, vel probabilitati prudenter acquiescant.

LXI.

A prandio cantui chorali & Musicæ addiscendæ incumbant.

A prandio antè initium Studiorum mediam saltem horam cantui chorali addiscendo impendent omnes, à quo nemo eximi poterit. Hunc semel edocti, vel ad cantus figuralis, vel Musicæ instrumentalis varia exercitia pro cujusque capacitate applicabuntur.

LXII.

De castigandis delinquentibus.

In quibus quilibet privatim deliquit etiam privatim castigetur, publicâ verò delicta publica pœnitentiâ intrà domesticos parietes mulctentur, ut sic scandalum tollatur, & alii à similibus absterreantur.

Prædictæ Constitutiones Apostolicâ auctoritate confirmantur.

§. 3. Nobis propterea præfati exponentes, ac etiam Dilectus Filius Abbas Pompejus de Scarlattis Dilecti Filii Nobilis Juvenis Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, in Romanâ Curiâ Administer, tàm ipsius Principis Electoris, quàm Dilecti quoque Filii Nobilis Viri Ducis Maximiliani Philippi ejus Patrui, & Electoratus Administratoris nomine humiliter supplicari fecerunt, ut Institutum, & Constitutiones hujusmodi pro majori Religionis Catholicæ bono, ipsiusque Instituti decore, & augmento, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communire, & aliàs opportunè in præmissis providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur piis eorundem Maximiliani Emmanuelis & Maximiliani Philippi Ducum votis, quantùm cum Domino possumus, favorabilitet annuere, dictosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium Consilio, Institutum prædictum sub immediatâ jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præsidis, nec non Constitutiones præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et defectus supplentur.

Conceditur exponentibus facultas condendi alias Constitutiones, & Secularia obtinendi Beneficia.

§. 4. Præterea eisdem exponentibus alias Constitutiones, præinsertis non contrarias, pro spirituali, temporalique dicti Instituti directione ab hac Sanctâ Sede postmodùm approbandas, condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cùm dicti exponentes sint Clerici merè Seculares, omnibusque Secularis Cleri oneribus obnoxii, eosdem exponentes quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum secularium capaces esse, ac proindè Canonicatus & Præbendas, Personatus, Dignitates, etiam post Pontificalem majores in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Principales in Collegiatis Ecclesiis, nec non Parochiales Ecclesias, earumque perpetuas Vicarias, & alia quæcunque cum curâ, & sine curâ beneficia Ecclesiastica Secularia quomodolibet qualificata, quæ per Clericos Seculares obtineri consueverunt, possidere, ac consequi, & obtinere posse auctoritate, & tenore præfatis declaramus.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquàm quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit quarumvis Ecclesiarum, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem ut, earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die septimâ Junii 1680. Pontificatus Nostri Anno IV.

D. 7. Junii 1680. Pont. Anno quarto.

J. G. SLUSIUS.

XI.

Relaxatur Verissimi Archiepiscopi Inquisitoris Generalis in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis & reliquorum Inquisitorum suspensio, quam non parendo Sanctitatis Suæ mandato de transmittendis quibusdam contrà Christianos Novos processibus incurrerant, & certa rebus in Inquisitionis Officio gerendis norma præscribitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à conservanda doctrinæ puritate & exstirpandis hæresibus.

ROmanus Pontifex ex commisso sibi divinitùs Apostolicæ servitutis munere omnium Christi fidelium commodis jugiter invigilans, in eam præcipuè curam omnibus viribus, omnique animi contentione incumbit, ut Christianæ Religionis puritas, Catholicæque fidei integritas illibata conserventur; Apostatica verò, atque hæretica pravitas opportunis rationibus ubique locorum, quantùm Divina bonitas dederit, sanetur, vel saltem Apostolico vigore compescatur, & ne in perniciem animarum pretioso Christi sanguine redemptarum latiùs serpat, radicitùs extirpetur. Hæc autem ut rectè, atque ordine fiant, nec ulla cuiquam justè querendi relinquatur occasio, salutaribus, & ex Apostolicæ sapientiæ, atque æquitatis fonte depromptis legibus exortas controversias dirimere, Tribunalium ab Apostolicâ Sede piè, prudenterque institutorum dignitati consulere, Juris rigorem mansuetudine temperare, certamque, & Christianæ charitati congruentem

rebus

rebus gerendis normam tradere studet, sicut omnibus matura discussione consideratis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Ecclesiæ decus & præsidium, ac ad Christi fidelium ædificationem, animarumque salutem expedire in Domino arbitratur.

Christianorum Novorum ad Clementem X. Papam recursus.

§. 1. Dudùm siquidem cùm Dilecti Filii Christiani Novi nuncupati, sivè ab Hebræis descendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversùs hæreticam, & apostaticam à Fide Catholicâ, & Religione Christianâ pravitatem in Ulyxibonensi, Elborensi, & Conimbricensi Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respectivè existebant, detinebantur, ad fel. recordat. Clementem Papam Decimum Prædecessorem Nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent conquerentes, bonæ memoriæ Petrum Archiepiscopum Sidensem, qui tunc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversùs hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate Apostolica deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contrà ipsos, sivè ad eorum condemnationem, ipsorumque ad publicè abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimiâ præcipitatione, quæ justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum nationis ruinâ, & destructione.

Et de injuriâ illatâ querela.

Dictus Papa Clemens ejusmodi recursum admittit.

§. 2. Idem Clemens Prædecessor, qui in supremo justitiæ throno à Domino constitutus, justitiam omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorumdem Christianorum Novorum recursum hujusmodi admittens, ac causam, & causas quascunque contrà eos, & eorum quemlibet super criminalibus, & delictis ad Officium Inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisve Tribunalibus quibuscunque adversus hæreticam, & Apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dictâ auctoritate institutis, seu eorum aliquo quatenùs quovis modo motas, & pendentes in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & Sedem prædictam avocans, ipsasque causas, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, innexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc suorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversùs hæreticam, & Apostaticam pravitatem hujusmodi à Sede prædicta specialiter deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, fineque debito prout juris foret, terminari debere omninò volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die tertia Octobris 1674. expeditas Litteras, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorato Archiepiscopo Inquisitori Generali, ac reliquis Inquisitoribus prædictis districtè inhibuit, ne in causa, & causis hujusmodi, in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus, aut aliàs quomodolibet, donec, & quousque specialis, & expressa desuper ab ipso Clemente Prædecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcunque contrà prædictos Christianos Novos, ut præfertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent, neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum & cujuslibet eorum respectivè Consiliarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contrà ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respectivè Advocatos, Procuratores, Sollicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut aliàs quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumerent.

Causasque ad se & Cardinalium Congregationem avocat.

Et Inquisitoribus innibet.

Iisque Decretorum dictæ Congregationis observantiam injungit.

§. 3. Ipse enim Clemens Prædecessor eisdem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum respectivè Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus, Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus & Ministris prædictis in virtute Sanctæ Obedientiæ directè præcepit & mandavit, ut quibuscunque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in causâ seu causis hujusmodi eatenùs forsan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earumdem causarum quomodolibet emanaturis, omni morâ, dilatione, tergiversatione, oppositione, & contradictione postpositis, & remotis, promptè, sicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in judicio, vel extrà illud se opponere, aut contradicere ullo modo auderent, seu præsumerent: Alioquìn dictus Petrus Archiepiscopus Inquisitor Generalis suspensionis ab Exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, ac privationis muneris Inquisitoris Generalis, reliqui verò Inquisitores prædicti eorumve respectivè Consiliarii, Procuratores, Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, cæterique Officiales, & Ministri Excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocunque ad Tribunal Sancti Officii spectantium pœnas ipso facto, & absque ullâ declaratione se respectivè novissent incursuros; à quibus absolutionem idem Clemens Prædecessor sibi, & dictæ Sedi Apostolicæ specialiter reservavit.

Sub pœnâ Excommunicationis & privationis Officiorum.

Clemente defuncto Verissimus Archiepiscopus Inquisitor Generalis constitutus.

§. 4. Verùm subindè dicto Clemente Prædecessore rebus humanis exempto, cùm Nos Venerabilem Fratrem Verissimum Archiepiscopum olim Braccarensem hæreticæ, & Apostaticæ pravitatis hujusmodi Inquisitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum prædicti Petri Archiepiscopi defuncti constituissemus, & deputassemus; causa verò, seu causæ prædictæ in supradictâ Cardinalium Congregatione adhuc penderent; Nos Decretis quibusdam provisionalibus ab eâdem Congregatione Cardinalium in causâ recursus hujusmodi anteà emanatis, & à prædicto Clemente Prædecessore approbatis, à quibus recedere nullo modo intendebamus, inhærentes, ipsaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ super dubiis propositis decernenda Nobis visa fuissent, statuissemus, omninò observari præcipientes, de prædictorum Cardinalium consilio per quasdam Nostras pariter in formâ Brevis die 18. Novembris 1676. emanatas Litteras Venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Calcedonensi in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis Nostro, & dictæ Sedis Nuncio dedimus in mandatis, ut inhibitionem à memorato Clemente Prædecessore per suas Litteras præcedaneas, sicut præmittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate Nostrâ Apostolicâ ita moderaretur, & reformaret, ut Verissimo Archiepiscopo Generali à Nobis deputato, & reliquis Inquisitoribus prædictis contrà supradictos Christianos Novos nuncupatos in dictis carceribus, ut præfertur, detentos, servato juris ordine, ac juxtà æ-

Clementis inhibitionem S. Sedis Nuncius ad Sanctitatis Suæ mandatum moderatur.

quitatis, & juſtitiæ regulas liceret procedere ad pœnas, & animadverſiones debitas, præterquàm ultimi ſupplicii, triremium perpetuarum, & confiſcationis bonorum, à quibus eos, & eorum quemlibet, donec & quouſque à Nobis, & Sede prædictâ aliter diſpoſitum fuiſſet, omninò abſtinere voluimus: Ac proindè eiſdem Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, & reliquis Inquiſitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum reſpectivè Commiſſariis, Conſiliariis, Procuratoribus, Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris dicta autoritate diſtrictè, & ſub pœnis, quæ in prædictis Clementis Prædeceſſoris Litteris expreſſæ ſunt, denuò inhiberet, ne contrà eoſdem Chriſtianos Novos in carceribus hujuſmodi detentos, aut eorum aliquem intereà ad ultimi ſupplicii, vel triremium perpetuarum, aut confiſcationis bonorum hujuſmodi pœnas procedere auderent quovis modo, ſeu præſumerent.

Cùm novâ inhibitione ultimi ſupplicii, triremium perpetuarum & Confiſcationis bonorum.

Et permiſſione procedendi contrà Chriſtianorum Novorum Procuratores Advocatos &c.

§. 5. Prætereà ipſi Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio facultatem tribuimus eâdem auctoritate permittendi Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, reliquiſque Inquiſitoribus prædictis, ut prout juſtitia exigeret, & ordo poſceret rationis, procedere poſſent, etiam contrà prædictorum Chriſtianorum Novorum, in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, ſeu negotiorum geſtores, & aliàs quomodolibet pro eis intervenientes, dummodò tamen non poſſet ſubeſſe ſuſpicio hoc fieri in odium recurſus ſupradicti, ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admiſſi, ad quem effectum dicti Inquiſitores Acta talium proceſſuum eidem Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio ad ejus beneplacitum communicare tenerentur.

Sanctitatis Suæ mandatum ad Inquiſitorem Generalem de tranſmittendis quibuſdam proceſſibus.

§. 6. Sed cùm Nos poſtmodum graviſſimis ex cauſis adducti omninò oportere exiſtimaſſemus, ut quidam proceſſus in Tribunali Inquiſitionis adversùs hæreticam pravitatem hujuſmodi in dictis Regnis auctoritate Apoſtolicâ inſtituto, contrà nonnullos prætenſos Judaizantes expediti & terminati, in quibus etiam ipſorum aſſertorum Judaizantium tanquàm negativorum condemnationem in pœnam ordinariam contineri dicebatur, apud hanc Sanctam Sedem inſpicerentur, dictoque Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali Noſtro nomine mandari curaſſemus, ut eoſdem proceſſus ad Nos, & Sedem eamdem quam primùm tranſmitteret. Ipſe verò nonnullas rationes coràm Nobis allegari curaviſſet, quibus ſe ab illorum tranſmiſſione excuſare ſatagebat; ſed Nos omnibus, quæ ejus nomine ſuper eâ re, deducta fuerant, auditis, conſideratis, & maturè perpenſis, illa omnia, & ſingula irrelevantia, nulliuſque ponderis eſſe judicaviſſemus, ac proindè in priori mandato, quo proceſſus prædictos tranſmitti præceperamus, perſtitiſſemus, quinimò ipſi ſuper eâ re cum Venerabili etiam Fratre Ludovico Archiepiſcopo Bracharenſe pro Dilectiſſimo in Chriſto Filio Noſtro Petro Principe Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum prædictorum Gubernatore apud Nos, & Sedem prædictam Oratore pluries egiſſemus, hæcque enixa Noſtra voluntas tàm dicto Petro Principi & Gubernatori, quàm prædicto Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali, & nonnullis Regiæ Coronæ Luſitanicæ Adminiſtris juſſu Noſtro per ſupradictum Marcellum Archiepiſcopum, & Nuncium Noſtrum pluries quoque ſignificata extitiſſet, nec tamen æquiſſimis præceptis, & mandatis Noſtris hujuſmodi eatenùs paritum fuiſſet, nec adhuc pareretur.

Ejus inobedientia & nullius momenti excuſationes.

Novum Sanctitatis Suæ mandatum de conſignandis Nuncioque tradendis proceſſibus.

§. 7. Nos ejuſmodi contumaciam, quæ non minus in Noſtrum, & hujus Sanctæ Sedis contemptum, quàm in juſtitiæ, & ordinis, quem in ſancta ſua Eccleſia conſtituit Deus, ſubverſionem tendere dignoſcebatur, opportunis rationibus compeſcere, debitamque Noſtris, & Apoſtolicæ Sedis mandatis obedientiam omninò præſtari volentes, per alias Noſtras ſimiliter in formâ Brevis Litteras die 24. Decembris 1678. expeditas, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memorato Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali diſtrictè præcepimus & mandavimus, ut intrà terminum decem dierum à die, quo eædem Litteræ Noſtræ ipſi per prædictum Marcellum Archiepiſcopum, & Nuncium præſentatæ fuiſſent, computandum, quatuor, vel quinque proceſſus originales in Tribunali ſupradicto contrà Reos de Judaiſmo inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, qui etiam tanquàm negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jàm finitos, & terminatos, in manibus ejuſdem Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii realiter, & cum effectu conſignaſſe, & tradidiſſe omninò deberet: Alioquin elapſo dicto termino, nec ſecuta effectiva conſignatione proceſſuum hujuſmodi, eo ipſo tàm eumdem Veriſſimum Archiepiſ. ab officio Generalis Inquiſitoris in Regnis prædictis ei per alias priores Noſtras in ſimili formâ Brevis Litteras demandato, omnique & quâcunque auctoritate ſibi per eaſdem Litteras quomodolibet attributâ, quàm omnes, & ſingulos alios Inquiſitores in eiſdem Regnis ab ipſo Veriſſimo Archiepiſcopo ejuſque Prædeceſſoribus Inquiſitoribus Generalibus reſpectivè electos, ſeu Deputatos, vel confirmatos, à ſuis pariter muneribus, omnique poteſtate agendi, ſeu procedendi, aut aliàs quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo ſpectantibus, donec, & quouſque aliter à Nobis, & Sede Apoſtolica prædicta diſpoſitum, vel ordinatum fuiſſet, ex tunc prout ex illo tempore penitùs, & omninò ſuſpendimus, ac ipſo facto ſuſpenſos fore, irritumque, & inane ſi quid ſubindè deſuper tàm à dicto Veriſſimo Archiepiſcopo, quàm ab aliis Inquiſitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigiſſet, & tàm ipſum Veriſſimum Archiepiſcopum, quàm cæteros omnes, & ſingulos Inquiſitores prædictos, ſi præceptum Noſtrum hujuſmodi tranſgredi, aut aliàs quomodolibet Litteris Noſtris, quibus præceptum ipſum fiebat, contravenire auſi fuiſſent, ipſo facto in pœnas Canonicas, ipſum quidem Veriſſimum Archiepiſcopum Inquiſitorem Generalem in pœnam interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, cæteros verò Inquiſitores prædictos in excommunicationem majorem reſpectivè abſque alia declaratione incurſuros eſſe, itidem ex tunc prout ex illo tempore decrevimus, & declaravimus: Abſolutionem autem ab iiſdem pœnis Nobis, & huic Sanctæ Sedi ſpecialiter reſervavimus.

Sub pœnâ privationis officiorum, interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ & Excommunicationis majoris.

Non obſtante quovis impeditæ conſignationis prætextu.

§. 8. Porrò nec prætextum impeditæ forſan eidem Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali conſignationis proceſſuum hujuſmodi, nec ullam aliam excuſationem, prætextum, cauſam, vel impedimentum, etiam non expreſſum, ac de neceſſitate ſpecialiter exprimendum illi, cæteriſque Inquiſitoribus ſupradictis, ſi eiſdem Litteris Noſtris in omnibus, & per omnia promptè, & accuratè non paruiſſent, ullo modo ſuffragari poſſe voluimus, quo minùs tàm ipſe Veriſſimus Archiepiſcopus, quàm dicti Inquiſitores, ſicut præmittitur, ſuſpenſi remanerent ab omni, & quacunque facultate, & auctoritate ſe ingerendi in cauſis ſupradictis; quarum cognitionem, durante ſuſpenſione hujuſmodi, & interim ad Noſtrum, & dictæ Sedis Apoſtolicæ beneplacitum commiſimus, & demandavimus locorum Ordinariis, prout ejuſmodi cauſarum cognitio, ante inſtitutionem Officii Sanctæ Inquiſitionis hujuſmodi auctoritate Apoſtolica in Luſitania factam ad eos pertinebat; Qui Ordinarii proinde in eiſdem cau-

Cauſarum cognitio durante ſuſpenſione locorum Ordinariis commiſſa.

ſis

sis juxtà Juris Communis regulas, ac sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem procedere deberent. Nos enim ipsis Ordinariis sic in causis hujusmodi procedendi quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, donec, & quousque à Nobis, & Sede prædictâ aliter ordinatum fuisset, dumtaxat duraturam, earumdem Litterarum serie tribuimus, & impertiti sumus.

Generalis & reliqui Inquisitores in dictam suspensionem incurrisse declarantur.

§. 9. Et successivè per Nos accepto, quod idem Verissimus Archiepiscopus olim Inquisitor Generalis mandato, & præcepto Nostris super consignatione dictorum processuum sibi factis non paruisset, & proindè tàm ipse, quàm cæteri olim Inquisitores prædicti suspensionem à suis respectivè muneribus præfatis, omnique potestate, & auctoritate agendi, seu procedendi, aut aliàs quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovis modo spectantibus, incurrisse reperirentur: Nos ista ad omnium, quorum intererat, & in futurum interesset, notitiam, ne quis illorum ignorantiâ forsan deciperetur, deduci volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus per alias Nostras etiam in forma Brevis die 27. Maij, 1679. emanatas Litteras memoratum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem cæterosque olim Inquisitores prædictos ob non præstitam mandato. & præcepto Nostris hujusmodi circà consignationem processuum supradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, ut præfertur faciendam, in termino suprà expresso debitam paritionem, eo ipso supradictam suspensionem incurrisse, ac proindè statim elapso termino hujusmodi eos omnes & singulos, nullam omninò in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec tunc habere, & propterea omnia, & singula per eosdem gesta post incursum dictæ suspensionis, & si quæ forsan per eos in posterum agerentur in materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum jurisdictionis penitùs & omninò nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore declaravimus.

Delictorum post incursum commissorum cognitio Nuncio demandata.

§. 10. Quinimò cùm à nonnullis assereretur, eumdem Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque olim Inquisitores prædictos, seu eorum aliquos post incursum suspensionis hujusmodi jurisdictionem in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium prædictum spectantibus nulliter & de facto exercere præsumpsisse, & forsan adhuc præsumere, pœnas in Litteris Nostris prædictis expressas, aliasque, à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contrà similia perpetrantes impositas damnabiliter incurrendo: Nos ejusmodi excessus minimè impunitos remanere, sed debitâ animadversione castigari, Ideòque exactam, & accuratam desuper informationem capi volentes, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus per alias Nostras itidem in formâ Brevis eâdem die 27. Maij 1679. expeditas Litteras memorato Marcello Archiepiscopo, & Nuncio causam, seu causas eorumdem excessuum, seu delictorum eatenùs in præmissis quovis modo commissorum, & eorum, quos, & quæ forsan in posterum committi contingeret, contrà prædictum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque omnes, & singulos olim Inquisitores prædictos, cum illius, seu illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis usque ad sententiam definitivam exclusivè commisimus, & demandavimus; mandantes ipsi Marcello Archiepiscopo & Nuncio, ut omni diligentiâ processum, seu processus desuper quomodolibet necessarios & opportunos, auctoritate Nostrâ Apostolicâ formaret & conficeret, seu formari, & confici curaret. Si quid autem contrà illos resultaret, informationes, ac processum, seu processus hujusmodi sub suo sigillo clausos ad Nos quàm primum transmitteret, ut quod desuper statuendum foret, maturâ deliberatione adhibitâ decerneremus; & aliàs prout in singulis Nostris, & memorati Clementis Prædecessoris Litteris prædictis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Duo tandem ex dictis processibus transmissi.

Et à Cardinalium Congregatione unà cum Christianorum Novorum querelis discussi.

§. 11. Cùm autem tandem duo ex prædictis processibus, quos in manibus supradicti Marcelli Archiepiscopi & Nuncii, sicut præmittitur, consignari præceperamus, ex Lusitania ad memoratum Ludovicum Archiepiscopum dicti Petri Principis, & Gubernatoris Oratorem apud Nos, & Sedem prædictam residentem transmissi, & Congregationi supradictorum Cardinalium Generalium Inquisitorum, jussu Nostro traditi, ac ab illâ inspecti & discussi fuerint, indeque sufficiens habita fuerit notitia, seu informatio illorum, de quibus edoceri cupiebamus; Ipsi verò Cardinales, habitis inter se multis congressibus super querelis supradictorum Christianorum Novorum, ac gravaminibus, quæ sibi inferri asserebant, querelas, & gravamina hujusmodi, variasque scripturas à partibus, & præsertim à Dilecto Filio Hieronymo Suarez uno ex minoribus Inquisitoribus dictorum Regnorum, qui pro tuendis juribus, & stylis Tribunalis Sanctæ Inquisitionis eorumdem Regnorum ad hanc Almam Urbem venit, in eâque de præsenti residet porrectas diligentissimè, & accuratissimè discusserint & examinaverint, sed intereà cessante propter suspensionem supradictam jurisdictione ejusdem Tribunalis, locorum Ordinarii, quibus durante suspensione hujusmodi in causis ad prædictum Inquisitionis Officium spectantibus procedendi facultatem sicut suprà expressum est, tribueramus, ejusmodi facultate propter varia impedimenta usi non fuerint; Inde verò gravissimum puritati Catholicæ Religionis in Regnis prædictis detrimentum, sivè periculum sit exortum, nec minus præjudicium animabus & corporibus miserabilium illorum, qui in carceribus Tribunalis prædicti detinentur, resultaverit, molestè id etiam ferentibus Verissimo Archiepiscopo Generali, aliisque Inquisitoribus prædictis, ac illorum Officialibus & Ministris, qui (sicut accepimus) Nostris, & Apostolicæ Sedis prædictæ mandatis filiali, sinceroque obsequio promptè morem in omnibus gerere parati sunt.

Quarè dicta Generalis & reliquorum Inquisitorum suspensio relaxatur.

§. 12. Hinc est, quod Nos Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei conservationi, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere, ac dicti Tribunalis, illiusque Ministrorum, & Officialium statui & felici directioni, nec non Christianorum Novorum prædictorum consolationi, publicæque omnium utilitati paterna charitate providere cupientes; Habita super præmissis cum memoratis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus deliberatione matura, exquisitisque, & auditis illorum sententiis, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Verissimo Archiepiscopo, olim Generali, cæterisque olim Inquisitoribus prædictis, suspensionem à Generalis Inquisitoris, aliisque suis respectivè muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut aliàs quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis quovis modo spectantibus in eos à Nobis latam & declaratam, ut præfertur, ita ut ipsi de cætero munera sua exercere, ac facultatibus sibi respectivè attributis, & competentibus uti,

frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout poterant, & valebant, antequam suspensionem prædictam incurrerent (servatis tamen infra scriptis legibus, & ordinationibus) tenore præsentium de specialis dono gratiæ relaxamus; facultatem verò prædictis locorum Ordinariis durante suspensione hujusmodi cognoscendi causas ad prædictum Inquisitionis Officium quomodolibet spectantes, in eisque procedendi à Nobis, sicut præmittitur concessam ex nunc revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ipsosquè Ordinarios locorum iis tantùm facultatibus, quibus ante eamdem suspensionem utebantur, & uti poterant, de cætero uti posse decernimus & declaramus.

Facultas cognoscendi causas Ordinariis anteà concessa revocatur.

§. 13. Ac Verissimum Archiepiscopum, cæterosque Inquisitores prædictos, ac illorum respectivè Officiales, & Ministros quoscunque adversùs præmissa, & præjudicialia quæcunque eis exindè quomodolibet enata in integrum, & pristinum, & eum, in quo antequàm suspensio hujusmodi emanaret, quomodolibet respectivè erat, statum restituimus, reponimus & plenariè reintegramus; Illosque, & eorum quemlibet à censuris & pœnis Ecclesiasticis quibuscunque, quas propter præmissa, seu illorum occasione forsan quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, auctoritate Apostolicâ harum serie in utroque Foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittimus, & condonamus.

Et in pristinum planè statum Inquisitores restituuntur.

§. 14. Nec non cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa forsan innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, seu aliàs Divinis sese ingesserunt, aut in Ordinibus suis quomodolibet ministrarunt, seu aliàs quovis modo eorumdem præmissorum occasione contractâ, ad quemcunque effectum, etiam specificâ, & individuâ mentione dignum, & de necessitate specialiter exprimendum, itidem de specialis dono gratiæ dispensamus.

Dispensatur de irregularitate durante forsan suspensione contractâ.

§. 15. Porrò certam rebus in prædicto Inquisitionis adversus Apostaticam, hæreticamque pravitatem Officio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis auctoritate Apostolicâ instituto de cætero gerendis normam in causis fidei, & præsertim contrà Christianos Novos motis, & quandocunque movendis, inviolabiliter servandam tradere volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium statuimus, sancimus, decernimus & ordinamus, ut de cætero confiscatio nunquam fiat antè sententiam, vel declaratoriam, nec bona interim prætensi Rei quâcunque de causâ distrahantur, præterquàm ex causâ alimentorum; sed tantùm conficiatur Inventarium omnium bonorum, cum interventu personæ cum Inquisito conjunctæ, & bona prædicta cum debitâ cautione eidem personæ conjunctæ, vel alteri idoneæ, in formâ depositi consignentur, ex quibus alimenta toti familiæ ejusdem Inquisiti subministrentur, & legitimis creditoribus prout de jure satisfiat. Et si in confectione Inventarii inveniantur bona, seu pecuniæ ad alios spectantes, hoc summariè justificato illicò restituantur. Post sententiam verò bona emphyteutica, seu fideicommissaria, aut aliàs quomodolibet subjecta restituantur quibus de jure: Et his peractis, Fiscus utatur jure suo.

Decretum de observandis circà confiscationem bonorum.

§. 16. Nec deveniatur ad carcerationem Inquisiti, nisi præcedentibus legitimis indiciis, & prout de jure; neque detineantur carcerati ultrà necessitatem sub quovis prætextu, sed quàm citiùs fieri possit expediantur, non expectato actu publico, quem vocant actum fidei.

De Inquisitorum carceratione.

§. 17. In juramento autem, quod defertur Advocato Reorum Sancti Officii non ponantur illa verba *se per congettura*, vel alia idem importantia. Idem verò Advocatus Sancti Officii possit alloqui Reos sine assistentiâ, & eidem tradatur copia processus, suppressis nominibus, & circumstantiis denotantibus personas Testium. Quod si Reus alium Advocatum petat, ei concedatur, dummodò sit bonæ famæ, cui pariter (præstito priùs juramento de secreto servando) tradatur copia processus, suppressis supprimendis, prout suprà; non tamen illi permittatur alloqui Reos, nisi cum assistentiâ Deputati ab Inquisitoribus ad hunc finem, & effectum.

De jure Advocatorum utriusque partis.

§. 18. Christiani Novi non habentes exceptiones legales, admittantur ad deponendum in defensam Reorum. Quo verò ad probationes negativæ coarctatæ, procedatur juxtà Juris dispositionem, & Canonicas Sanctiones; nec Tutor, seu Curator, quibus de jure dandus est, ullo modo detur Custos carcerum, neque alius Officialis Sancti Officii, sed deputetur alia persona gravis, fidelis, & bonæ conscientiæ. Prohibeantur autem omninò quæcunque suggestiones, concussiones, promissiones, & similia in examinibus Testium, & Reorum constitutis; nec ex descendentia sanguinis Hebræi ulla deduci possit probatio Judaismi contrà talem descendentem; Imò nec ex ipsa sola descendentia ulla præsumptio sufficiens ad actum judicialem. Si autem carcerati non veniant condemnandi, nullo modo compellantur ascendere palcum; & si non fuerint reperti culpabiles, non retardetur eorum expeditio, sed illicò relaxentur, etiam non expectato actu publico, quem vocant actum fidei. Neque Christiani Novi ex solâ qualitate repelli debeant à testimonio ferendo contrà Christianos veteres: Et tollatur omninò Statutum, seu consuetudo, si adsit, puniendi Christianos Novos ex eo, quod deposuerint contrà Christianos veteres. In illis autem casibus, in quibus potest constare de corpore delicti facti permanentis, procedi non possit ad constituendum Inquisitum inter Reos, nisi priùs de illo legitimè constiterit. Nec sit habendus pro diminutore, qui in sua confessione non nominat Testem informatum, qui tanquàm purus Testis contrà ipsum deposuit, quantùmvis sibi conjunctum in quocunque gradu. Confessus autem in causis Apostasiæ à fide, qui non nominavit sibi conjunctum in primo gradu ejusdem delicti complicem, non sit habendus pro diminuto, nisi copulativè concurrant plena, & legitima probatio dictæ complicitatis, dolosa occultatio prædicti complicis, & nulla urgeat in ipso Reo confesso oblivionis præsumptio. Quod si Reus, qui post suam confessionem de ceremoniis Judaicis in observantiam Legis Moysis ab ipso factis tempore, quo in illam credebat, non fuerit convictus à Testibus legalibus, sivè idoneis, denuò repetiisse easdem ceremonias Judaicas, quas in novis Constitutis negaverit, non sit damnandus ad pœnam ordinariam, & multò minùs si ceremoniæ illæ essent æquivocæ, & indifferentes. Testes verò loco, & tempore singulares, contestes tamen in specie hæresis determinatæ, & Apostasiæ à fide, admitti possint ad testificandum contrà Inquisitos de Judaismo in Regno Lusitaniæ, juxtà illius antiquissimam consuetudinem, & ex nonnullis aliis circumstantiis in eodem Regno in fidei favorem concurrentibus, dummodo tamen sint plures in numero, & in qualitate considerabiles, idonei, fide digni, legales, & quales de jure esse debent, atque insimul concurrentibus verisimilibus conjecturis, & attentis atque diligenter examinatis aliis circumstantiis, & qualitate eorum, contrà quos deponitur, sic testificantes, ut falsa non dicere præsumantur. Testes autem singulares, deponentes inverisimilia, & impossibilia nullum gradum probationis faciant. Por-

De reliquis quæ circà Christianos Novos inquirendos, accusandos, carcerandos, expediendos, Testes examinandos &c. veniunt observanda.

rò repetitio Testium sit omninò necessaria post litem contestatam cum citatione, scilicet cum notitiâ Rei, & Interrogatoriis dandis per Procuratorem ipsius Rei, seu ex Officio supplendis, aliàs eorum depositiones non efficiant. Testes quoque deponentes de indiciis remotis confessionis extrajudicalis Judaismi non probent ad effectum condemnandi negativum ad pœnam ordinariam. Quam verò probationem faciant prædicti Testes, quoad alias pœnas, vel alios effectus, remittitur conscientiæ, & prudentiæ Judicis Ecclesiastici timentis Deum. Confessiones autem extortæ contrà formam Juridicam, vel per suggestionem, vel promissionem vitæ, & liberationis seu generales, aut obscuræ, seu repugnantes ætati, sexui, & intellectui confitentis, non sufficiant contra negativum pro pœna ordinaria, & nisi aliundè legitimè adminiculentur prædictæ confessiones, nullam probationem faciant. Carcerati vero charitativè tractentur, & illis assignentur carceres minus rigidi, & non tam obscuri. Ac demum carceratis in Sancto Officio, sive confessis, sive non, permitti possint libri spirituales, & Officium Beatæ Mariæ Virginis, vel Breviarium modis opportunis, & eisdem carceratis dentur Confessarii, & assistentes in articulo mortis: Quoad Sacramentum vero Eucharistiæ, & extremæ Unctionis, arbitrio & conscientiæ Judicis ut supra id remittimus.

Injungitur præsentium observantia.

§. 19. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ prædicto Verissimo Archiepiscopo moderno, & pro tempore existentibus Inquisitoribus Generalibus, cæterisque Inquisitoribus præsentibus, & quandocunque futuris dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac illorum, & cujuslibet eorum respectivè Ministris & Officialibus quibuscunque, ut omnes, & singulas leges, & ordinationes suprascriptas inviolabiliter, ac exactè, & accuratè in omnibus, & per omnia observent, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pariformiter observari curent, & faciant. Alioquin Inquisitor quidem Generalis interdicti ab ingressu Ecclesiæ, cæteri verò Inquisitores, ac Officiales, & Ministri prædicti excommunicationis majoris latæ sententiæ pœnas respectivè ab iis, qui quo quomodo contravenerint ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, à quibus relaxationis, seu absolutionis beneficium à nemine, præter quàm à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) obtinere valeant, se noverint incursuros.

Sub pœnâ sæpiùs memoratâ.

Decretum super obstativis.

§. 20. Ac decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificâ, & individua mentione, & expressione digni, ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâcunque, etiam quantumvis juridicâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis penitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 21. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoslibet, quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatà eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attantari.

Derogatur contrariis.

§. 22. Non obstantibus Litteris supradictis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tolliendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non Tribunalis prædicti, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam in favorem fidei, & dicti Tribunalis, ac Regnorum prædictorum, nec non Inquisitorum, aliarumque personarum quarumlibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignarum, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac ad quarumcunque personarum, etiam Regia, aliave quâlibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, seu earum contemplatione, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, iteratis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogemus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda pœnitentia à Sacerdote imposita.

§. 23. Volumus autem, ut Inquisitores, & alii prædicti pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respectivè imposuerit, omnino adimpleant, alioquin præsentes Litteræ quoad absolutionem in foro conscientiæ eis minimè suffragentur.

Transsumptorũ fides.

§. 24. Utque earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Augusti 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. 22. Augusti Pontif. Anno quinto.

Sumptum ex minuta Originali Brevium Secretorum fel. rec. Innocentii PP. XI. Collatum concordat. Loco † Sigilli.

J. G. SLUSIUS.

Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ Regimine indicitur.

XII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur à Suâ pro Ecclesiæ bono vigilantiâ & præsenti curæ Apostolicæ gravitate.

ONerosam curarum Pontificiarum molem humilitati, atque infirmitati Nostræ jam dudum divinitùs impositam in summis quidem rerum omnium difficultatibus, quantum divina bonitas dedit, sustinere, & pastoralem vigilantiam Nostram pro Dominici gregis salute in hac excelsâ Apostolicæ Sedis specula excubantem Domino repræsentare hactenus conati sumus; Sed illam nunc tum præteritarum ærumnarum recordatione, tum præsentium sensu, & imminentium formidine longe graviorem experimur. Nam quamvis ineffabilis Dei benignitas populi sui precibus exorata, atrocis belli calamitates, quibus nobiliores Christiani Orbis Provinciæ miserabiliter vastabantur, pace inter Principes Christianos composita sedaverit, non cessavit tamen, nec adhuc cessat humani generis hostis in agro Domini superseminare zizania, ut quidquid boni tot curis, atque laboribus actum est, pervertat, perniciosisque machinationibus pristina dissidia excitet, & nova accendat, quibus Christianam Rempublicam in majores luctuosioresque miserias præcipitet, latamque immiti Christiani nominis inimico Turcarum Tyranno fenestram aperiat, per quam Christianorum fines formidabili sua potentia irrumpere Regna, & Provincias, ac Principatus evertere, suæque tyrannidi adjungere, ac perfidiæ suæ abominationem in Ecclesia Dei viventis plantare, & latiùs propagare moliatur. Et Nos quidem privatis Nostris Sacrificiis, indictisque etiam publicè precibus, pro muneris Nostri ratione adversùs præsentia imminentiaque mala remedium à Deo quærere non destitimus: Sed illud longè efficaciùs, prompriùsque consequi speramus, si ad privatas Nostras totius Christiani populi obsecrationes, orationes, atque deprecationes adjungantur: Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, scindamus corda Nostra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, quæ sola inter Deum & homines separant, Divinam indignationem placare, jejuniisque, & eleemosynis vires orationis intendere, & præstabilem super hominum malitia Dei clementiam concordibus votis exorare studeamus, ut benignissimus Dominus, & Deus Noster, cujus misericordia super omnia opera ejus, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, Ecclesiam suam Sanctam ab infidelium ac hæreticorum, & schismaticorum insidiis, periculis, & persecutionibus tueri, & protegere, hæreses, & schismata extirpare, Principum Christianorum animos, sublatis omnibus illis quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere, ac in causæ communis tuitionem unire, & consociare, populumque sibi acceptabilem facere, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione, fovere & confortare, assiduisque virtutum incrementis perficere, & ad propositam æternæ beatitudinis metam feliciter perducere dignetur.

Exponit calamitates Ecclesiæ à Turcæ præsertim tyrannide imminentes.

Extollit orationis conjunctæ vires.

Hortatur ad preces, eleemosynas & jejunia.

Indicit Jubilæum Universale & præscribit adimplenda degentibus in Urbe.

§. 1. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in alma Urbe Nostra degentibus, qui S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium, concedimus & elargimur.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscunque tàm Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius, ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possint, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facienda navigantibus, iter agentibus, Regularibus, captivis, infirmis & impeditis.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem tribuimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tam Secularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure vel ab homine, quâvis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascunque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quæcunque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultas eligendi Confessarios etiàm pro Regularibus.

De commutatione votorum.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ directè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum, ubicunque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium transsumpta, seu exempla, etiam impressa acceperint, illa statim, & absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Præcipit Jubilæum Universale ab Ordinariis ubique publicari.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ,

Declaratio in quibus non intendit dispensare.

notâ

notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodò contractâ dispensare, vel aliquam tribuere facultatem dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab alio Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrà tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ, de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum, seu Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formâ in eis traditâ pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Ut autem Præsentes Litteræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, Volumus, ut earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsùs fides habeatur quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1681. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. 11. Septembris 1681. P. A. quinto.

J. G. SLUSIUS.

XIII. Indicitur Jubilæum Universale ad implorandum Divinum auxilium pro felici Viennæ liberatione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium de deplorando hæreditariarum Leopoldi Romani Imp. Provinciarum statu.

IN Supremâ militantis Ecclesiæ speculâ his calamitosissimis temporibus super gregem Dominicum curæ Nostræ divinitùs creditum Pastorales oculos vigiles assiduè agitantes, dùm luctuosas Regni Hungariæ, ac Archiducatus Austriæ, aliarumque hæreditariarum Charissimi in Christo Filii Nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Provinciarum & ditionum calamitates, Ecclesiasticorum, & Religiosorum, ac præsertim Sanctimonialium, aliorumque Christi fidelium præcipites fugas, & strages, virginum & puerorum miserandam in servitutem, & quod amariùs deplorandum est, in apostasiæ, pudicitiæque discrimina abductiones, Civitatum, Oppidorum, & agrorum excidia, vastationes, direptiones, & incendia, aliaque innumera mala, quibus nefarius Turcarum Tyrannus immani ferociâ, formidabilique sua potentiâ nomen Christianum delere molitur, Apostolicæ charitatis studio consideramus, vehementer ingemiscimus, atque inter mœrores, & suspiria vocem proferre, & spiritum ducere vix valemus. Nam quis adeò ferreo sit pectore, cui tot malorum tristis facies gemitus, & lacrymas non exprimat? Quis ad graviora, quæ undequaque impendent, pericula non summo pavore concutiatur? Immitis enim ille Tyrannus secundis armorum suorum initiis inflatus, nihilque sibi impervium jam fore confidens, Viennam Austriæ Urbem celeberrimam, ac munitissimam, & quæ tumentes olim Turcicorum armorum fluctus confregit, arctâ, vehementique obsidione oppugnat, & tanquam inexplebilis bellua Christianas omnes Provincias spe jam devorat, Mahumetanæque perfidiæ abominationem longè latèque propagare, ac Dei viventis Ecclesiam funditùs destruere satagit. Verùm Domino protegente, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, incassum cadent impiorum hostium perniciosi conatus, si Divinam iram, quæ hominum flagitiis provocata, Christianum populum hoc atroci bello tanquam virgâ furoris sui castigat, humili peccatorum confessione, dignisque pœnitentiæ fructibus placare, atque ad sacram misericordiarum Domini aram accedere, ardentibusque, & concordibus supplicationibus opportunum auxilium implorare studuerimus. Non enim Dominus continet in irâ miserationes suas, sed homines per flagella vocat ad pœnitentiam, ac propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiduciâ ad thronum gratiæ, scindamus corda nostra cum lacrymis ad Deum, jejuniis, & elemosynis orationum nostrarum vires intendamus, ac unanimi, assiduaque deprecatione Patris misericordiarum, & Dei totius consolationis opem invocemus; ut sociatis memorati Leopoldi Regis, ac Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis Poloniæ Regis Illustris, aliorumque Principum armis, Nostrisque, qui quidquid in Nobis est virium & consilii, in causæ communis tuitionem conferre studemus, piis conatibus benedicere, fortissimisque Christi pugilibus ad Viennæ defensionem, Turcarumque, & aliorum infidelium repressionem vires, & fortitudinem, quæ de cœlo est, augere, cæterorumque potentissimorum Regum & Principum Christianorum consilia, & vires ad Christiani nominis tuletam unire, & sociare, ac inimicos suos dissipare, & in fugam convertere, prosperosque Christianis armis successus largiri dignetur.

Viennam à Turcis obsessam commemorat.

In Divinâ misericordia confidendum.

Hortatur ad preces, jejunia & eleemosynas.

Indicit Jubilæum Universale & præscribit facienda degentibus in Urbe.

§. 1. Ut autem hæc ferventius fructuosiùsque fiant, priscum Romanæ Ecclesiæ omnium Matris & Magistræ morem sequentes cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationes fidei Nostræ communi bono Divina dignatio commisit, in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus, gravissimisque periculis aperire, & largâ manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in almâ Urbe Nostrâ degentibus, qui solemni processioni, quam aliquâ die proximè venturæ hebdomadæ ab Ecclesiâ Sanctæ Mariæ super Minervam ad Ecclesiam ejusdem Sanctæ Mariæ de Animâ nuncupatam Nationis Theutonicorum de eâ lem Urbe, unà cum Venerabilibus Fratribus Nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romanâ Curiâ adesse contigerit, nec non Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas,

aut

aut aliquam earum intrà ſpatium ejuſdem, vel proximæ ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel devotè viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pias ad Deum preces, ut ſuprà, effuderint, ac quartâ, & ſextâ feriis, & Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè ſequenti, vel aliâ die intrà eandem hebdomadam reverentur ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint: cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, deſignandas, vel Ecclesiarum hujuſmodi aliquam juxtà ſpatium duarum ſimiliter hebdomadarum à publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel aliàs ut præfertur, faciendæ decurſurarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut ſuprà oraverint, ac quartâ, & ſextâ feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediatè ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctiſſimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi conſuevit; tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Adimplenda de gentibus extrà Urbem.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitatâ Eccleſiâ Cathedrali, vel majore, aut Parochiali in loco eorum domicilii, eandem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus; nec non aliis quibuſcunque tam Laicis quàm Eccleſiaſticis, Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, ſeu alio quocunque impedimento detentis, qui ſuprà expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel ad aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Pro navigantibus, Regularibus, captivis & impeditis.

§. 3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus, tàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis Secularibus, vel Regularibus, cujuſvis Ordinis, Congregationis & Inſtituti, tam in Urbe prædictâ, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcunque Presbyterum Confeſſarium, tàm Secularem, quàm cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularem ex approbatis, at præmittitur à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris à jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus, etiàm locorum Ordinariis, ſeu Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per Litteras die Cœnæ Domini legi ſolitas, & alias quaſcunque Noſtras, aut Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocunque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hâc vice tantùm abſolvere, & liberare valeat, & inſuper vota quæcunque, Religionis & Caſtitatis exceptis, in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injunctâ tamen eis & eorum cuilibet, in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentiâ ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Facultas eligendi Confeſſarios.

De Commutatione votorum.

§. 4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcunque Ordinariis locorum, ubicunque exiſtentibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præſentium Litterarum tranſſumpta, ſeu exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim, & abſque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas diſignent.

Præcipit Jubilæum univerſale ubique ab Ordinariis publicari.

§. 5. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contractâ diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem præſentes iis, qui à Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intrà tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debère.

Declaratio in quibus non intendit diſpenſare.

§. 6. Non obſtantibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, nec non Regulâ Noſtrâ de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, ſeu Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque tenoribus ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficientur expreſſis ac formam in eis traditam pro ſervatâ habentes, hâc vice ſpecialiter nominatim & expreſſè ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Derogatio contrariis.

§. 7. Ut autem præſentes Litteræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1683. Pontificatus Noſtri Anno ſeptimo.

Tranſſumptorum fides.

d. 11. Aug. 1683. P. A. ſeptimo.

J. G. SLUSIUS.

Imponun-

Imponuntur tres integræ decimæ reditibus Cleri Italici & adjacentium Insularum ad sublevandas Ærarii Apostolici angustias, propter suppeditata Christianis Principibus in bello Turcico subsidia.

XIV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exorditur ab ardentibus ad Deum pro Ecclesiæ bono fusis precibus.

Cùm ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ Nos meritis licèt impares evexit, malis undique afflictam scissamque discordiis Christianam Rempublicam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hæreditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem posteà eo ardentioribus votis efflagitavimus, quo rebus quotidiè magis in deterius labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariæ, & Podoliæ arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum, acerbissimumque bellum subacto, Germaniæ, atque ipsiusmet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas pastoralis Nostræ sollicitudinis teterrimus hostis, atque in omnem occasionem rei bene gerendæ semper intentus immanissimo, si unquam anteà, exercitu ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deducentibus Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdèque sacra, & profana omnia igne, ferroque populatus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redactâ, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus. Cùm Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestati nondum viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex Illustris, Magnique Ducatus Lithuaniæ Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, pluresque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondum instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam.

Loquitur de immanibus armorum Turcicorũ progressibus.

De fœdere Joannis Poloniæ Regis cum Leopoldo Romanorũ Imperatore inito.

Nos igitur penè desperatâ, conclamatâque republicâ ad Dominum enixiùs confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejunio, & fletu audiret Deus, secundùm magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque immitteret in gentes, & in regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exsurrexit, & dissipavit inimicos, piis, fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in quâ Christianus populus ab accerbissimâ servitute penè redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potiùs, quam frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio immani mole suâ justum adhuc omnibus timorem incutiente; Nec enim dubitandum videtur, quin ab immiti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quàm primum debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & præclaros, Christianæque Religioni salutares fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & prosequi cupientes in tantis Apostolici Ærarii ob præstita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia, angustiis ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum reditus, Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, animum adjicere cogimur.

Victoria contrà Turcam per majores Ecclesiæ supplicationes obtenta.

A novo ejusdem Tyranni impetu metuendũ.

Ærarium Apostolicum ob præstita Principibus Christianis subsidia exhaustum.

§. 1. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas infrà quinquennium, ut infrà persolvendas, omnium, & quorumcunque fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum in quacunque re consistentium, undecunque, quomodocunque & qualitercunque etiam ex pede Altaris, aut aliàs quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum, omnium, & quarumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellanarium, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tàm ex Privilegio, quàm ex fundatione, & dotatione, vel alio quocunque titulo, cum cura, & sine cura Secularium, quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut aliàs quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen. Cistercien. Præmostraten. S. Basilii, & qui proprietates redituſque certos ex Privilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. alias S. Justinæ de Padua, Carthusien. Lateranen. Montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Cœlestinorum, Cistercien. in Longobardiâ, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium exemptorum, & non exemptorum.

Tres igitur decimæ omniũ Cleri Italici & adjacentium Insularum Ordinum reditibus imponuntur.

§. 2. Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultra infirmorum necessitates, & aliàs pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium; nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universa Italiâ, & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium, secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica, & pro ea cum Dilecto Filio Nostra Palutio tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario nunc, & pro tempore existenti fuerit concordatum.

Etiam reditibus Hospitaliũ & Militiarum B. Mariæ Theutonicorum & S. Lazari de Alto passu.

§. 3. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendæ Dignitatis causâ sustinent onera, & quia jam præventivè notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversus Turcas præfatos semper gerunt bella, nec non aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ etiam computatis incertis & aliis suprà expressis triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quæ computatis præfatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similium valorem annuum non excedunt, dummodò tamen Parochialium seu Beneficiorum hujusmodi titulares, una cum illis alia beneficia Ecclesiastica, sivè annuas pensiones, valorem prædictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus.

Excipiuntur S.R.E. Cardinales, Milites S. Joannis Hierosolymitani, aliæque Parochiales Ecclesiæ, Beneficia quæ certam annui valoris summã non excedunt.

§. 4. Ac

Dictæ tres decimæ quibusvis etiam pensionibus annuis imponuntur.

§. 4. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium, & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sivè earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani prædictorum, reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum, & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, Ordinis, Militiæ, & conditionis personis infrascripto quinquennio durante præfata quocunque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomis, Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolicâ autoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinum, Constitutionum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum, (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis, & quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixtâ, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis.

Solutionũ termini

§. 5. Quas omnes decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, easdem infra quinquenniũ proximum quinque æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proximè futuri, & successivè pro reliquis quatuor solutionibus, singulo quoque anno ratam partem intra festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus persolvisse.

Subcollectoribus ne ultrà competentis salarii taxam prætendere quioquam audeant, inhibetur.

§. 6. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extra Urbem Nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputationum Litteris patentibus designandam, quidquã petere, vel prætendere, aut percipere audeant, specialiter, & expressè, ac sub pœnis in contravenientes arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendis, prohibemus.

Depositarii munus.

§. 7. Ejusdem vero Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali, in præfatos usus dumtaxat, nec alias erogandum.

Pœna contravenientibus dictatur.

§. 8. Quicunque vero adeo indurato corde & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tantâ avaritiâ arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam accepti eidem periclitanti reddere recusaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundùm verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sive in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem: si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis: Capitula vero, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus: ac singulares personas Antistite inferiores excomunicationis sententiâ innodamus, ac in pœnam privationis tam Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus.

Facienda Conductoribus, Censuariis, Affictuariis, & decimas ex possessis solvere debentibus.

§. 9. Cæterùm, ad prædictas decimas consequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ cujusque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis, pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant.

Exactoribus datur facultas Decimas reddituum ad añuum valorem pensionũ pro ratâ cujuscunque pensionis integrè exigendi.

§. 10. Decernentes, Decimas fructuum, redituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, alias verò pensionum decimas ad eamdem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundum eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, sivè Exactores à quibus libuerit integrè exigendi, optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quacunque autoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant (Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani præfatis ob causas supra expressas tantum exceptis) ad ipsarum decimarum solutionem, pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscunque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere, vel in specie, atque individualiter cum illarum, & illorum inserto tenore approbatorum & confirmatorum, ac forsan præfato quinquennio durante approbandorum aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios ad decimarum hujusmodi solutionem pro rata suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere.

De Valore Quietantiarum.

§. 11. Omnes vero confessiones, ac Quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, nec non possessoribus usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus solvere debentibus nomine Pensionariorum faciendas, perinde valere, atque in judicio, & extrà illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & Pensionariis præsentibus, & solventibus factæ & exhibitæ fuissent.

De locatione Conductorum.

§. 12. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore, continuare debere.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios in quavis instantiâ, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Cardinalis Palutius Collector Generalis cum plenariâ cogendi, puniendi & absolvendi facultate constituitur.

§. 14. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter & feliciter exequutioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, &

quibus-

quibuſcunque privilegiis, juriſdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii antehac hujuſmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præſentium. conſtituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & abſolutam facultatem & auctoritatem tribuimus, omnes ipſas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tàm conjunctim, quàm diviſim, ad illarum integram ſolutionem, ut prædictum eſt, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum, monenti & requirenti non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe, ſervatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus & alia bona ipſorum, etiam manu Regiâ apprehendendi, uſque ad condignam ſatisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoſcunque, eiſque auxilium, conſilium vel favorem publicè vel occultè, quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, nec non pecuniariis, cæteriſque juris, & facti remediis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & removendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Eccleſiaſticum apponendi, auxiliumque brachii ſecularis quandocunque opus fuerit invocandi; illos verò, qui reſipuerint, ac debitè ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in formâ Eccleſiæ conſuetâ, abſolvendi, ſuper irregularitate forſan incursâ, dummodò tamen in contemptum Clavium non celebraverint, diſpenſandi, & ad priſtinum ſtatum omninò reſtituendi.

Datur que facultas conſtituendi, removendi & ſubrogandi Collectores & Subcollectores ſinè tamen poteſtate abſolvendi ſineque eorum exemtione à ſolutione decimarum.

§. 15. Prætereà Collectores & Subcollectores, viros ubique providos, ac fide & facultatibus locupletes, & ſolertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Inſularum illi adjacentium hujuſmodi, quotquot viderit expedire, cum ſimili, vel limitatâ, non tamen abſolvendi poteſtate, conſtituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes & moroſos removendi ac alium, ſeu alios ſubrogandi, quotiescunque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & ſucceſſoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & ſuſpectos per ſe, vel alium, ſeu alios, etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figurâ judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcunque in præmiſſis forſan oritura declarandi, ac prorsùs omnia, & quæcunque circà ea neceſſaria, & opportuna faciendi, ſtatuendi & exequendi, etiamſi talia forent, quæ mandatum exigerent magis ſpeciale, quàm præſentibus eſt expreſſum; Eâ tamen conditione adjectâ, quòd Collectores, & Subcollectores deputandi, ſeu ſubſtituendi hujuſmodi per deputationem, ſeu ſubſtitutionem de eorum perſonis, ut præfertur, faciendam, nullo modo cenſeantur exempti à ſolutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu penſionum per eos obtentorum ſolvere debebunt.

Derogatio contrariis.

§. 16. Non obſtantibus felicis recordationis præſertim Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quòd Clerici Regulares Societatis Jeſu à ſolutione decimarum hujuſmodi exempti eſſe debeant, ac B. M. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroſo parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum Noſtrorum de unâ, & in Concilio Generali editâ de duabus dictis, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, nec non Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Militiarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus & naturis, nec non quibuſvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore Juris clauſis, Immunitatibus, Litteris Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monaſteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus aliiſque quibuſvis perſonis ſupradictis, tàm Secularibus, quàm Regularibus generaliter, vel ſpecialiter ſub quâcunque formâ, & verborum expreſſione ab eâdem Sede, etiam ex concordiâ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroſo, aut aliàs, ex qualibet alia cauſa, etiam hic non expreſſâ, & neceſſariò exprimendâ conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſimè & pleniſſimè, ac ſpecialiter, & expreſsè pro hâc piâ causâ derogamus contrariis quibuſcunque. Seu ſi Prælatis, & perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & locis, vel quibuſvis aliis, communiter aut diviſim, à præfata ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Litteras Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi, nec non perſonis, earumque nominibus & cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis & Ordinibus, in locis hujuſmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in ſpecie quandòcunque conceſſis, confirmatis & innovatis, etiam ſolutionem decimarum aliàs quàm ſecundùm antiquam taxam & niſi in univerſali decimarum per Orbem impoſitione fieri prohibentibus, nec non promiſſionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem decimarum hujuſmodi neminem teneri, neque eas quoad præmiſſa contrà quemcunque locum habere, ſimiliter declaramus, aliiſque indultis, & Litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus cujuſcunque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omninò non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodòlibet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda ſit in Noſtris Litteris mentio ſpecialis: Quæ omnia contrà præmiſſa nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari. Nec non aliis hujuſmodi impoſitionibus, & conceſſionibus ad tempus nondùm elapſum, ſi quæ ſint, factis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Camera Apoſtolica, ceſſante ante quinquennium ſolutione ad reſtitutionem pecuniarum, concordantibus cum eâ obſtringuitur.

§. 17. Ut verò ſubſidia hujuſmodi magis prompta haberi poſſint, & decimas prædictas ſolvere debentes ad compoſitionem cum dictâ Camerâ Apoſtolicâ deveniendum per ampliùs invitentur, ſtatuimus & decernimus, quòd ſi ante quinquennii prædicti terminationem decimarum ſolutio, ut infrà ceſſaverit, eadem Camera Apoſtolica ad reſtitutionem, & refectionem pecuniarum ab eiſdem decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum eâ concordaverint, faciendam, pro ratâ tamen temporis ante dicti quinquennii lapſum decurſi, & ſummæ per eos ſolutæ omninò teneatur. Et inſuper volumus, quod ſi, favente Deo, cauſæ, propter quas decimarum prædictarum impoſitio emanavit, ante quinquennium hujuſmodi ceſſaverint, etiam decimarum hujuſmodi ſolutio ceſſet, & ceſſaſſe cenſeatur eo ipſo.

Confirmatur Conſtitutio Clementis V. & taxatur ſolutio quietantiarum etiam pro obtinentibus plura Beneficia.

§. 18. Inſuper in percipiendis decimis prædictis, Conſtitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri in Concilio Vienen. editam, quòd decimæ ad monetam currentem comuniter levari, nec calices, libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta Divino cultui dicata ex cauſâ pignoris capi, percipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus obſervari. Quin etiam præcipimus, ne quiſquam etiam plura quanticunq; valoris Beneficia Eccle-

siastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultrà unum Carolenum conficientem quatrinos triginta septem monetæ Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu Cambii uspiam compellatur.

Præfatæ decimæ absque ratæ deductione apud Cameræ Apostolicæ Depositarium deponendæ.

§. 19. Volumus autem, imò jubemus, quòd decimæ præfatæ integrè tàm hic in Urbe, quàm extrà absque ulla ratæ deductione, (præterquam ratam competentis salarii in Subcollectorum in partibus deputandorum Litteris patentibus, ut præfertur designandam, quæ summam quatuor pro centenario non excedat) penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, nonobstante quâcunque consuetudine in similibus impositionibus & exactionibus hactenus in favorem quarumcunque personarum, de quibus specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, tàm ratione officiorum, quàm laborum quamdam ratam ex eisdem decimis exactis percipiendi observatâ.

Pœna usurpatoribus & deceptoribus infligenda.

§. 20. Cæterùm volentes, illos quos Dei timor à malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publicâ disciplinâ compescere; omnes, & singulos cujuscunque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, etiamsi Pontificali Dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis Decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertur retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere, malitiosè præsumpserint suspendimus, nec non interdicimus à Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, nec nôn inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto. Ita ut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium nequeant obtinere.

Transsumptorum fides.

§. 21. Quia verò difficile nimis esset præsentes Litteras ad singula quæque loca, & quocunque illis opus fuerit, perferre, Volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsùs fides, in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentes debitis in locis publicandæ.

§. 22. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare: Cùm non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur.

Sanctio pœnalis.

§. 23. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impertitionis, prorogationis, Constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio Quinto Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo.

D. 27. Septembris 1683. P. A. septimo.

† *Ego* INNOCENTIUS *Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.*

XV.

MONITORIUM.

Ad favorem Provinciarum S. Antonii Brasiliæ, & Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in eodem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portugalliæ super observatione Bullarum Apostolicarum Summorum Pontificum, Privilegiorum & gratiarum, Indulgentiarumque eisdem Provinciis concessarum.

Dominicus Maria Cursius Protonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi D. N. Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, sententiarum quoque ac censurarum, tàm in eâdem Romanâ Curiâ quam extrà eam latarum ab eodem Sanctissimo D. N. Papâ specialiter electus, & deputatus.

Universis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis, Sacristis, tàm Cathedralium, quàm Collegiatarum Ecclesiarum Canonicis, Rectoribus, Presbyteris, Cleris, Tabellionibus publicis quibuscunque, illique, vel aliis, ad quem, seu quos præsentes Nostræ Litteræ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Principalium dictarum Provinciarum nomina.

§. 1. Noveritis, Quod infrascriptâ die in Tribunali Nostro coràm Nobis tanquàm Litterarum Apostolicarum mero Executore fuit comparitum pro parte, & ad instantiam admodùm Reverendorum Patrum Fratris Danielis à Sancto Francisco Sacræ Theologiæ Lectoris Vicarii Provincialis, ac Præsidis Capituli Provinciæ S. Antonii Brasiliensis, & Christophori à Matre Dei Prædicatoris Ministri Provincialis Provinciæ Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii in eodem Brasiliensi statu Indiarum Regnorum Portugalliæ Custodum, Definitorum, & Guardianorum strictioris observantiæ S. Francisci, & omnium illorum nomine admodùm Reverendi Patris Placidi à Sancto Antonio Verbi Dei concionatoris perpetui, Patris & Custodis, & habitualis Definitoris præfatæ Provinciæ S. Antonii Brasiliensis, in Romanâ Curiâ dictarum Provinciarum specialis Procuratoris, nec non Commissarii Generalis Terræ Sanctæ Regnorum Brasiliæ, ac Domini Abbatis Emanuelis Dias de Mæsquita omni meliori modo Principalium, & exposi-tum, Custodiam Brasiliensem per S. M. Sixtum Papam Quintum, quàm plurimis favoribus, & privilegiis decoratam esse, & in specie per Breve Apostolicum de anno 1586. expeditum benignè indulsisse, quòd Pater dictæ Custodiæ Custos tempore existens, vel per seipsum, vel per quamcunque aliam personam, idoneam tamen, ad id ab eo deputatam ad Provincialia præfata Provinciæ S. Antonii comitia se conferre, & in hujusmodi comitiis votum in rebus maximè publicis hujus Custodiæ utilitatem concernentibus habere, ac tamen dictâ S. Antonii, quàm aliò ex quacunque Franciscani Ordinis Provincia Fratres, qui tamen ista in Custodia utiles fore visi sint, & ad eam trajicere voluerint, assumere, secum ducere, atque ei perpetuò mancipare Apostolica autoritate queat, utque ii istius Custodiæ Fratres, qui ad prædicationis munus obeundum, & ad Sacramentales fidelium Confessiones excipiendas habiles fuerint, prædicare, atque hujusmodi confessiones excipere valeant, & ut Fratres in Sacro Presbyteratus Ordine constituti Baptismi, & Matrimonii, nec non quæcunque alia Sacramenta Ecclesiastica administrare, Ecclesias quoque, & in eis Altaria in locis de novo ad Fidem conversorum erigere, & in eis rem divinam facere, insuper Oratoria, & Eremitoria eidem Custodiæ pro tempore concedenda regere, & administrare possint, ut etiam singularum domorum, ac in Custodiâ pro tempore Canonicè erectarum Ministri, & Fratres omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, libertaribus, immunitatibus, & exemptionibus, Indulgentiis, ac aliis gratiis tàm spiritualibus quàm

Privilegia ipsis à Sixto V. Papâ collata per Breve Apostolicum de anno 1586.

tem-

temporalibus, quibus aliarum ejusdem Ordinis quarumcunque Provinciarum, & Custodiarum Ministri, & Fratres in dictis partibus de Brasil. & Peruano Regno existentes utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & potuerunt quomodolibet in futurum, pariter uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant; Utque tandem præfatæ hujus Custodiæ Fratres, nec ab Ordinariis, nec à quâcunque aliâ personâ impediri, molestari, inquietari, ac perturbari debeant, quominùs præfatis privilegiis fruantur, injunctaque sibi munia liberè exerceant. Prout latiùs in eodem Brevi, ad quod &c.

Aliud Clementis VIII. Breve exhibitum Hieronymi Cardinalis Litteras patentes confirmans.

§. 2. Insuper fuit per eosdem Reverendos Patres instantes exhibitum aliud Apostolicum Breve Sanctæ memoriæ Clementis Papæ Octavi sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulio Piscatoris die quarta Martii 1600. tenoris qui sequitur videlicet. Clemens Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. His quæ ad Regularium Personarum statum, & commodum providè sunt ordinata, cùm à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus. Cum itaque sicut accepimus Dilectus Filius Noster Hieronymus tituli Sancti Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæus nuncupatus Ordinis Fratrum minorum Sancti Francisci de observantia Protector, ad quem Nos supplicem libellum Nobis pro parte Dilectorum Filiorum Ministrorum Provincialium, & Fratrum Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum Occidentalium existentium porrectum remiseramus, quo quidem supplici libello Nobis exponebatur, nonnullos Commissarios Generales, ex Hispaniis ad prædicti Ordinis Provincias in Partibus Indiarum hujusmodi proficiscentes, maximéque ad Provinciam Limensem, quæ in Regno del Peru sita est privatis affectionibus motos potiùs quam communi Religionis utilitati inservientes, illos, qui secum ex Hispania accesserant, ad Ministratus Provincialis, & alia Ordinis Officia promovere consuevisse, in non modicum earundem Provinciarum, & præsertim Limensis detrimentum. Nobisque humiliter supplicabatur, ut huic malo occurrere dignaremur, maturo consilio, & deliberatione præmissis; ac Religionis Seraphicæ dictarumque Provinciarum communi utilitati, nec non Religionum omnium, & præcipuè eorum, qui in remotissimis Orbis partibus doctrinæ, exemplarisque vitæ splendore Catholicam Fidem propagare nituntur, honori prospicere cupiens, ejusdemque Religionis Statutis generalibus inhærens decreverit & statuerit, ut in Provinciis ejusdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præsertim in Limensi Provincia ad Ministratus Provincialis, seu quomodolibet aliud dignitatis Officium assumi non valerent alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni essent, vel ad eam expressè & nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuissent, quod si secùs fieri contingeret, irritum & inane omninò esset; etiam Electores, Promotores, & Fautores, quàm electos quoslibet privationis ab eorum Officiis, ac inhabilitatis ad similia, & alia imposterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit, ipso jure incursuros declaraverit, prout in eisdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris sub datis die ultimâ Januarii proximè præteriti expeditis pleniùs dicitur contineri. Cùmque firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis robore muniuntur; Propterea pro parte Provincialium, & Fratrum Provinciarum prædictarum Nobis humiliter supplicatum fuerit, ut patentes Litteras prædictas confirmare, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur earumdem patentium Litterarum totum tenorem præsentibus pro expresso habentes, ac Ministros Provinciales, & Fratres dictarum Provinciarum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendũ, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Hieronymi Cardinalis Protectoris Litteras patentes prædictas, omniaque, & singula in illis contenta autoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ atque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos juris & facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, & nihilominùs omnia, & singula præmissa de novo statuimus, & ordinamus, ac in Provinciis prædictis observari debere volumus, & mandamus. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis supradictis eo ipso incurrendis tàm Commissariis, quàm aliis Superioribus, & Fratribus, ad quos spectat, ac in futurum spectabit, ut præmissa omnia, & singula inviolatè observent, & observari curent & faciant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quartâ Martii millesimo sexcentesimo Pontificatus Nostri anno nono. Sumptum ex minutâ originali Brevium fel. rec. Clementis P. P. VIII. Collatum concordat. J.G. Schlusius.

Exordium.

Litterarum Hieronymi patentium occasio & tenor.

Quæ Apostolicæ confirmationis autoritate roborantur.

Injungitur illis ad quos spectant observantia.

Derogatio contrariis.

D.4.Martii 1600. P. A. nono.

Aliud Urbani VIII. Breve, Statutum Capituli Provincialis Ord. Fratr. Min. S. Franc. anteà confirmatum immutans, & præmissum Clem. VIII. Breve confirmans.

§. 3. Item exhibitum per eosdem Reverendos Patres instantes aliud Breve Apostolicum sanctæ memoriæ Urbani Papæ Octavi sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextâ Augusti 1639. tenoris sequentis videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & autoritate Apostolica comprobata fuerunt, ipsa subinde rerum experientiâ suadente, præsertim cùm felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immutat, in hisque suæ sollicitudinis partes favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Ord. S. Francisci de Observantia nuncupat. de Anno 1625. celebrato inter alia conditum fuit Statutum tenoris sequentis videlicet. Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Comissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur. Nosque Statutum hujusmodi illius tenore inserto confirmavimus & approbavimus, prout in Nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cùm autem sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Joannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in hac Alma Urbe Nostra novissimè celebrato congregati, Ministris Provincialibus prædictarum Provinciarum Indiarum antiquum jus quod habeant, ut ad Capitulum Generale Comissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent justis ex causis restituendum esse censuerint. Nobis propterea dictus Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris &

Exordium.

Statutum Capituli Provincialis.

Confirmatum antehac per Breve Apostolicum.

Sed ad Ministri Generalis suppl.cationem certis additis conditionibus immutatum.

pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, eâ tamen lege, ut tàm Commissarii, qui mittentur, quàm etiam Custodes filii earum Provinciarum respectivè sint pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, sivè in Indiis, sivè in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac ut tàm Commissarii, quàm Custodes prædicti à suis Provinciis, non aliter, quàm juxtà Constitutiones generales Segobienses eligantur, quódque si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tamquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus juxtà laudabilem dicti Ordinis consuetudinem servetur, Apostolicâ autoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Præmissa Clementis Octavi Constitutio innovata.

Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, quæ incipit, His quæ ad Regularium Personarum statum, die quarta Martii 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cavetur, ut in Provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam Assistentis Litteris obedientialibus ab illis Provinciis incorporati fuerunt, innovamus, approbamus & confirmamus; Declarantes sub illis verbis, seu quodlibet aliud dignitatis officium, in dicta Constitutione expressis Ministri Provincialis, Commissarii Provincialis, tàm pro regenda Provincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum, Conventuum & Vicariorum Officia comprehendi, & comprehensa intelligi, sicque in præmissis, & per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Injungitur Commissariis Generalibus observantia.

Quo circà Dilectis Filiis nunc & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis Generalibus in Indiis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, ut præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque inviolabiliter servent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodòlibet, servari curent. Alioquin si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate & exemptione privati remaneant, injungentes, & districtè præcipientes dicto Joanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris Generalibus ut citrà conniventiam quascunque pœnas prædictas contrà transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias.

Derogatio contrariis.

Non obstante Statuto, & Litteris Nostris prædictis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illorumque Ministris Generalibus, & Commissariis prædictis illiusque superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sextâ Augusti millesimo sexcentesimo trigesimo nono, Pontificatus Nostri anno decimo septimo. Sumptum ex minuta originali Brevium secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat J. G. Slusius.

D. 6. Augusti 1639. P. A. decimo septimo.

AliudUrbani VIII. Breve terminos quosdam præmissæ Clementis VIII. Constitutionis ambiguos explicans.

§. 4. Item exhibitum aliud Breve Apostolicum S. M. Urbani PP. VIII. Sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die Vigesima prima Februarii, millesimo sexcentesimo quadragesimo primo Pontificatus sui anno decimo octavo tenoris sequentis videlicet; Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Decet Nos opportunæ declarationis ministerio providere; ne eorum quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici personarum Regularium statu utiliter constituta sunt, & à Nobis confirmata fuerunt, debita observatio ambiguitatis obtentu, ab illis qui verba secundùm proprios affectus quandoque interpretantur, temerè negligatur.

DictæClementis VIII. Constitutionis ante hac confirmatæ contentum.

Aliàs siquidem Constitutionem fel. record. Clementis VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit. His quæ ad Regularium personarum statum, die quarta Martij millesimo sexcentesimo editam, quâ inter alia cavetur, ut in Provinciis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantià nuncupatorum in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provinciâ, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissiarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis, Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerint, confirmamus, prout in Nostris in simili formâ Brevis desuper expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, ulteriùs continetur.

Incommoda ex generaliori ejus explicatione fluentia.

Cùm autem, sicut Nobis nuper exponi fecit Dilectus Filius Gaspar Sanchez Ordinis prædicti Professor, & Lector Jubilatus, illiusque in Romanâ Curiâ Procurator, Generalis, Commissarii Generales Indiarum hujusmodi Ordinis, Constitutione dicti Clementis Prædecessoris, & confirmatione Nostris prædictis parum attentis, potestateque sibi concessâ abutentes, ex commissione Generali plurimos Religiosos ejusdem Ordinis ad Indias transmittant, & in illarum Provinciis incorporent, Prælatosque constituant, ex quo maxima oriuntur incommoda, paxque, & earumdem Provinciarum tranquillitas perturbatur; Nobis propterea idem Gaspar Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur exactæ Constitutionis hujusmodi observationi,

& Pro-

Quare explicantur verba sub eandem interpretationem cadentia.

& Provinciarum prædictarum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Gasparem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, per Verbum Alumni in dictâ Constitutione, ut suprà expressum, illos solos, qui in prædictis Indiarum Provinciis Habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solitum susceperunt, Regularem intelligi debere, verba autem ejusdem Constitutionis sequentia videlicet, vel ad eam expresse, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis Litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerant, intelligenda firmas &c. Ut tàm Religiosorum Ordinis hujusmodi ad Indias missio, quàm eorum incorporatio expresse, & nominatim, nimirum nominando personaliter quemlibet Religiosum, qui illuc mittitur fiat à nunc, & pro tempore existentibus Ministro, vel Commissario Generalibus hujusmodi, non autem per commissionem, sive in genere, sive in specie factam, Apostolicâ autoritate tenore præsentium declaramus, sicque ab omnibus censeri, & ita in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quâvis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea, & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœnâ districtè præcipientes Commissariis Generalibus Indiarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus, ut præmissa semper, & perpetuò inviolabiliter observent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam medio juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, Statutis & Constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis Ministro & Commissariis Generalibus hujusmodi, & aliis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; quibus omnibus, & singulis, illarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima prima Februarii millessimo Sexcentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri anno decimo octavo. Sumptum ex minuta originali Brevium Secretorum fel. rec. Urbani PP. VIII. Collatum concordat. J. G. Slusius.

Decretum irritans.

Injungitur observantia.

Derogatio contrariis.

Transsumptorum fides.

D. 21. Februarii 1641. P. A. decimo octavo.

Breve Alexandri VII. Custodiam Brasiliæ à Provinciæ S. Antonii separans & in particularem Provinciam erigens.

§. 5. Item exhibitum aliud Breve S. M. Alexandri Papæ VII. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo, Pontificatus sui anno tertio, tenoris sequentis videlicet. Alexander PP. VII. ad perpetuam rei memoriam. Ex commissi Nobis divinitùs pastoralis officii debito ad ea propensis studiis jugiter intendimus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto seculo Dei obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo sese mancipaverunt statui, & felici directioni consulitur, ut secundùm Ordinum suorum Instituta gratum Altissimo impendentes famulatum, prosperioribus

Exordium.

in dies in viâ Domini proficiant incrementis. Nuper siquidem nomine Dilectorum Filiorum Fratrum Custodiæ Brasiliæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod aliàs postquam die decimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo pro tempore quondam Joannis de Neapoli, qui dicti Ordinis Minister Generalis erat, ad ejusdem Joannis instantiam Custodia prædicta à Provincia S. Antonii Regni Portugalliæ ejusdem Ordinis longissimi maritimi itineris, quo Custodia hujusmodi à Regno prædicto distat, aliisque incommodis occurrendi ergo, per quasdam Litteras Apostolicas in simili forma Brevis expeditas separata, & subindè intrà breve tempus aliquot Conventibus erecta fuerat, in Capitulo Generali memorati Ordinis de anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo, in hâc almâ Urbe celebrato stabilitum fuit, ut Custodia hujusmodi, reservato tamen hujus Sanctæ Sedis beneplacito, in novam Provinciam dicti Ordinis erigeretur, sed id propter nonnullas oppositiones, seu objectiones ad effectum deduci hactenùs non potuit; quinimò à quadam privata persona aliæ Litteræ in formâ Brevis similiter expeditæ super reunione Custodiæ cum Provinciâ prædictâ ab eâdem Sede impetratæ fuerunt. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, oppositiones, seu objectiones præfatæ jam cessent, & Fratres dictæ Provinciæ Sancti Antonii capitulariter congregati, juri, quod super Custodiâ præfatâ prætendere poterunt, renunciaverint, Conventusque ejusdem Custodiæ, qui post ingressum hæreticorum in Brasiliam extincti fuisse prætendebantur, illis indè egressis septemdecim numero, qui numerum Conventuum nonnullarum Provinciarum Ordinis præfati excedit, restituti fuerint. Cùmque si dicta Custodia in novam Provinciam juxtà consensum ei rei à prædicto Capitulo Generali, ut præmittitur, præstitum erigatur, id nemini præjudicium, sed maximam prospero Conventuum ipsius Custodiæ gubernio utilitatem sit illaturum. Nobis proptereà dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Custodiam Brasiliæ hujusmodi, ejusque Conventus à dicta Provincia S. Antonii Regni præfati autoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò separamus, & dismembramus, ac ipsam Custodiam, & ejus Conventus prædictos sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam Ordinis prædicti, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis & gratiis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, & possunt, ac debent, authoritate, & tenore præfatis ibidem perpetuò erigimus, & instituimus. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit Ordinis, Provinciæ, Custodiæ, & Conventuum hujusmodi aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, pri-

Hujusce separationis causæ.

Erectio in novam Provinciam ob objectiones quasdã differtur.

Sublatis objectionibus dicta Custodia à Provinciâ S. Antonii dismembratur & in novam Provinciam erigitur.

Decretum roborans & irritans.

Derogatio contrariis.

 vile-

vilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo. Pontificatus Nostri anno tertio. Sumptum ex minutâ originali Brevium secretorum fel. rec. Alexandri Papæ VII. Collationatum concordat. J. G. Slusius. Præinsertæ Litteræ Apostolicæ in formâ hujus cum suis sumptis originalibus S. M. Clementis octavi, Urbani etiam octavi, & Alexandri VII. Romanorum Pontificum revisæ concordant.

D 24. Augusti 1657. P. A. tertio.

Concordant cum originalibus.

Constitutiones Capituli Toletani de missione Procuratorum ad Romanam, Madritensem aliasque Curias.

§. 6. Insuper exhibitas Constitutiones Generales Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, & Reformatorum Seraphici Patris S. Francisci editas in Generali Capitulo celebrato Toleti in Regali Conventu Joannis Reg. sub die octavâ Junii anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, in quibus inter cætera fuit inhibitum, ne Provinciarum Procuratores ad Romanam Curiam, nec ad Curiam Madritensem, nec aliorum Principum deinceps mittantur, nisi de licentiâ in scriptis obtentâ Reverendissimi Ministri, aut Commissarii Generalis, & aliter missi puniantur, tanquam Apostatæ non audiantur, sed statim ad suas Provincias mittantur, nec propterea tollitur à Ministris Provinciarum, unà cum suis Definitoribus facultas mittendi ob negotia urgentia.

Responsiones Congregationis ad tria sequentia dubia exhibita.

Item exhibitas responsiones Sacræ Congregationis ad quædam dubia, videlicet, Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Regularium præposita, visis infrascriptis dubiis per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci tenoris sequentis, videlicet. Primò Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV. & Gregorius XIII. ut certum officiorum in Religione tempus stabilirent, eorum perpetuitatem penitùs sustulerunt, sed frustrà; Provinciales enim exacto sui Ministerii triennio, si contingat successorem discedere à Provinciâ, vel è vivis excedere, in Commissarios, seu Vicarios Provinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatibus vacare deberent, atque ideò non desunt, qui in octo annos, & ultrà Ministri, vel Vicarii, aut Commissarii Provincialis titulo Prælaturam extendunt, Constitutionum verba pro suo libitu interpretantes. Quare, ut hujusmodi Constitutio evitetur, supplicantur Eminentiæ Vestræ decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequàm in Vicarios, seu Commissarios Provinciales eligi possint, ubi dictum munus per duos annos obierint. Secundò in quâdam Hispaniæ Provinciâ ultimus Provinciæ Pater, qui vigore Bullæ S. M. Urbani VIII. ingrediendi Definitorii facultatem habet, intrare tamen recusavit eum in finem, ut Patri sibi in primis charo (cujus erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam, defuncto paulò post ex Definitoribus uno, idem Provinciæ Pater, qui suis juribus renunciaverat, in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur an is, qui renunciavit tanquàm modernus Provinciæ Pater, subintrare valeat in locum deficientis, cùm dubitari possit de collusione. Tertiò nonnulli Provinciales eo dominii, & auctoritatis devenerunt in suis Provinciis, ut in Definitores suis tantummodò factionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos eligendos curent. Unde consequitur, quod quando in actu visitationis errores & defectus, sivè in Ministro, sivè in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis detegantur, ad debitas pœnas, & punitionem non procedatur, cùm ipsorummet Definitorum sit causas judicare. Propterea Eminentiæ Vestræ declarare dignentur, an stante diffidentiâ Judicum possit Generalis addere Definitorio quatuor, vel sex ejusdem, vel alterius Provinciæ approbatos Patres, qui sint Conjudices in causis taliter Inquisitorum, vel potiùs ad eradicandos hujusmodi abusus excludere à voce passivâ Religiosos gravissimis de causis inquisitos, quamvis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis, respondit ad primum; Neque Vicarium Provincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Provincialem, neque Vicarium in Commissarium, aut Vicarium Provincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab hujusmodi officiis vacaverit. Aliter electos cessare debere à notificatione præsentium. Ad secundum; Cessiones seu renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ à Definitorio cognoscendæ & approbandæ. Causâ autem semel admissâ, eâque durante, ad hujusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcunque aliam viam resignantes, seu cedentes assumi posse; aut munia prædicta exercere. Ad tertium; Tàm in casu suspicionis Judicum, quando est proferenda sententia, quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, juxtà Capitulum quartum de accusationibus, quandò causa ante electiones expediri non potest, procedendum esse secundùm dispositionem Juris Communis, ubi Constitutio particularis ejusdem Ordinis non provideat. Romæ vigesimâ Novembris millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Primum de tempore quo Provinciales exacto Ministerii sui triennio, dignitatibus vacare debeant.

Secundum, an is qui dignitati suæ renunciavit, in deficientis locum valeat subintrare?

Tertium, an addi possint Conjudices in causis Definitorum inquisitorum.

Responsa ad primum.

Ad secundum.

Ad tertium.

D. 20. Novembris 1654.

§. 8. Item exhibitas, & præsentatas Litteras patentes Adm. Rev. Patris Marini Sormani totius Ordinis S. Francisci Ministri Generalis per Apostolicum Breve à Sanctissimo Domino Nostro Papâ Innocentio Undecimo feliciter regnante confirmatas, quarum Litterarum tenor est qui sequitur; Frater Petrus Marinus Sormanus à Mediolano totius Ordinis Seraphici Patris Nostri Sancti Francisci Minister Generalis & Servus. Muneris Nostri debitum indesinenter exposcit, ut commissorum solicitudini Nostræ Religiosorum quieti, consolationi, & commodo, quantùm in Domino possumus, sedulò consulamus. Quapropter cùm certam habuerimus notitiam ex deputatione Commissariorum Visitatorum Europæorum ad visitationes, & Capitulorum celebrationes Provinciarum Nostrarum S. Antonii in Brasiliâ, & Sanctissimæ Conceptionis ad Flumen Januarium (vulgò do Rio de Janeiro) multa incommoda, molestias, gravissimasque expensas provenire. Nos tot tantisque malis pro viribus obviare volentes, præsentium virtute censemus, atque decernimus, hujusmodi Commissarios Visitatores in posterum ex Europâ non mittere, neque mittendos esse, sed ex iisdem Provinciis assumi debere sequenti modo. In quolibet Capitulo Provinciali Provinciæ S. Antonii à Definitorio noviter electo designentur tres Patres ex Provinciâ Conceptionis qui habeant conditiones per Statuta generalia requisitas, ad hoc ut possint visitare prædictam S. Antonii Provinciam, quorum quidem trium Patrum nominatio mittatur ad Ministrum Generalem per primam navium in Europam venientium opportunitatem, in quo si vel Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, puniantur suspensione à suis officiis per annum, aliisque pœnis arbitrio Ministri Generalis infligendis. In Provinciâ quoque Conceptionis similis designatio, & nominatio fiat trium Patrum Provinciæ Sancti Antonii, ita ut Visitator unius Provinciæ ex alterâ desumatur; Minister autem Generalis habitâ hujusmodi nominatione unum ex tribus illis eligat, quem maluerit, ejusque electionem quantò citiùs potuerit Provinciæ visitandæ significet, quod si, vel ob locorum distantiam, vel naufragium, vel aliud impedimentum patentes Ministri Generalis non comparuerint uno anno ante tempus Capituli celebrandi, tunc Definitorium Provinciæ illius quæ visitari debet, possit sibi eligere

Litteræ patentes Ministri Generalis Ordinis S. Francisci.

Exordium.

Incommoda ex Visitatorum Europæorum ad sæpè dictas Provincias visitandas deputatione oriunda.

De modo Visitatores & Commissarios ex Provinciis ipsis assumendi.

Qui etiam in Provincia Conceptionis sequendus

Quomodo in casu quo Ministri Generalis Litteræ patentes statuto tempore non comparuerint se gerendum.

gere unum ex tribus jam nominatis, qui Provinciam visitabit, & Capitulo præsidebit cum voto, & omnibus aliis quæ præstare soleret, & deberet ille, qui à Ministro Generali deputaretur, quod etiam intelligendum est, si ille, quem Minister Generalis elegisset, jam esset defunctus, tunc enim Definitorium poterit alterum ex duobus reliquis ad visitationem prædictam vocare, casu verò quo postquam Definitorium Visitatorem advocaverit, perveniant Patentes Ministri Generalis, si jam ille, qui vocatus fuit à Definitorio Provinciam fuerit ingressus, prosequatur munus suum, & Capitulum celebret, ut suprà, si vero nondum in Provinciam intraverit, omnino abstineat, & deputatus à Ministro Generali officium suum assumat, dummodo tempus suppetat, ut possit ad Provinciam visitandam accedere, quinque integris mensibus ante Capitulum. Et quia ad navigandum ex una in alteram Provinciam quibusdam tantummodo mensibus venti spirant secundi, hinc etiam tum Provinciarum, tum Visitatorum commoditati consulere volentes, statuimus tempus præfigere pro Capitulorum celebratione, quod quidem nullo modo prorogari debeat, absque speciali, & expressa Ministri Generalis facultate. Capitulum igitur Provinciæ S. Antonii non differatur ultra diem Sabbati præcedentis festum Sancti Patris Nostri Francisci, & Capitulum Provinciæ Conceptionis non transgrediatur Sabbatum immediatum post festum Ascensionis Domini. Denique Visitatores non ingrediantur Provincias visitandas, nisi quinque mensibus ante Capituli celebrationem, & post illam statim ad propriam redire debeant, quod si facere non potuerint post dies viginti à tali celebratione, Ministro Provinciali electo sigilla omnia renuncient, & Provinciæ gubernio nullatenus se immisceant, cùm tali tempore ex Statutis Ordinis generalibus eorum autoritas omnino exspiret. Aliud quoque pro iisdem Provinciis provisione dignum Nobis visum est, nempè ut evitentur incommoda, & vagationes Fratrum, qui vel causa, vel prætextu appellationis maximis cum periculis & expensis, longissimis se itineribus exponunt, quapropter præsentium Nostrarum virtute in unaquaque prædictarum Provinciarum deputamus, & deputatos esse volumus tres Patres digniores extra Definitorium, qui appellationum Judices sint, ut ad eos appellantes à sententia sui Definitorii licitè ac liberè recurrere possint, petita prius à proprio Provinciali facultate. Ita tamen, ut illi qui sunt ex Provincia Sancti Antonii judicent Causas Provinciæ Conceptionis, & è contra; Ille autem, qui cæteros præcedit erit illorum Præses, ut illos convocet & congreget, quando opus fuerit; uno verò ex istis, per mortem, vel aliam legitimam causam deficiente, alius Pater secundum ordinem præcedentiæ intelligatur ipso facto substitutus, durabuntque in eodem officio per triennium, id est de Capitulo ad Capitulum, & super appellationes prædictas definitivè, ac terminativè intra ordinem Nostrum autoritate Nostra secundum Religionis praxim, & legem judicabunt & sententiabunt. Omnia vero supradicta, scilicet nominatio Visitatorum, nominationis transmissio ad Ministrum Generalem, ejusque responsio, seu patentes, & Judicum appellationum cum ingressu ad officium secundum tempus quod contigerit, in libro Actuum Provinciæ fideliter notentur. Præcipimus tandem in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Provinciarum prædictarum Patribus, & Fratribus, Superioribus, & subditis, quatenus prædictis Nostris Ordinationibus, & Decretis pro bono, pace, & quiete eorumdem factis nullatenus se opponere audeant, sed eâ, quâ par est promptitudine pareant, & obediant. Datum in Conventu Nostro Sancti Francisci Madriti die vigesima nova mensis Julii Anno Millesimo sexcentesimo octuagesimo secundo. Frater Petrus Marinus Generalis, Locus † sigilli.

Certum pro Capitulis celebrandis tempus præfigitur.

De tempore ingrediendi Provincias & ex eis post Capituli celebrationem exeundi.

Constituuntur appellationū Judices in una quaque Provinciâ.

De eorum Ordine, subrogatione & officii duratione.

Prædicta omnia in libro actuū Provinciæ fideliter notanda.

Præcipitur Provinciæ Patribus observantia.

d. 29. Julii 1682.

§. 9. Item præsentatas diversas Romanorum Pontificum Bullas super Regularibus editas scilicet, Alteram sanctæ memoriæ Julii Secundi sub numero vigesimo sexto, & datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimâ nonâ Martii, millesimo quingentesimo septimo, in formâ Brevis expeditam, in qua Sanctitas Sua declaravit, nullas esse transactiones, & concordias factas sine assensu Generalis, sive Capituli Generalis, & quæ personæ meritis Religionis gaudeant, proposuitque Fratribus autoritatem eligendi Conservatores, illisque potestatem præscripsit, & indulsit, quòd concessa uni Monasterio, omnibus concessa intelligantur, & aliàs prout in eadem Bulla, ad quam relatio habeatur.

Exhibita Bulla Papæ Julii II. sub datum de 29. Martii 1507.

§. 10. Alteram sanctæ memoriæ Leonis Papæ Decimi incipien: Dilecti Filii &c. sub datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die vigesimâ quintâ Aprilis millesimo quingentesimo vigesimo primo, in qua idem Pontifex concessit Fratribus in eodem Brevi positis omnimodam potestatem ad absolvendum, & dispensandum cum conversis ad fidem respectu cujuscunque criminis, & inhabilitatis, & ad commutandum quæcunque vota, & ad dispensandum cum his qui matrimonium contraxerunt, cum impedimento aliquo Juris positivi irretitis, & ut possint Ordines minores conferre, ubi non sunt Episcopi, & Pontificalia similiter exercere & ædificare, & conservare Ecclesias, ac eas violatas reconciliare, & latiùs, prout in dicta Bulla sub numero tertio, ad quam &c.

Alia Leonis X. sub datum d. 25. Aprilis 1521.

§. 11. Alteram sanctæ memoriæ Adriani Papæ Sexti sub datum Cæsaraugustæ sub Annulo Piscatoris die decima Maji, millesimo quingentesimo vigesimo secundo; Carolo Romanorum Regi, & Hispaniarum Catholico Regi directam, quæ incipit. Exponi Nobis fecisti &c. In qua dictus Pontifex suam Papalem benedictionem Fratribus sponte ad Indos pro eorum conversione euntibus impertitur, & prohibuit, ne Fratres Minores ire possint ad Indos, nisi à Concilio Regali, & à suis Prælatis assignentur, & illos, qui quoquomodo impedierint ire Fratres Minores ad Indos excommunicationis pœnâ punivit, Fratresque prædicti assignati ex se ipsis possint eligere Superiorem, qui durare debeat per triennium, & in utroque foro potestatem habeat Generalis etiam super Indos, in reliquis indulta præfatis Fratribus concessa confirmavit, & innovavit, & aliàs, prout in dicta Bulla sub numero primo, ad quam &c.

Alia Adriani Sexti sub datum d. 10. Maij 1522.

§. 12. Alteram B. Pii Quinti S. Memoriæ Philippo Secundo Hispaniarum Regi directam, quæ incipit. Exponi Nobis nuper fecit Vestra Majestas Regia &c. sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimâ tertia Martii anno millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, in quo ad petitionem supradicti Regis Hispaniarum fuit concessum, ut Fratres in Indiis Occidentalibus commorantes possint officium Parochorum exercere assistendo etiam matrimoniis, & aliàs, prout in dicta Bulla sub numero quarto, ad quam &c.

Alia Pii V. sub datum d. 23. Martii Anno 1567.

§. 13. Alteram S. M. Gregorii XIII. sub datum Romæ decimâ quintâ Julii millesimo quingentesimo octuagesimo, in qua præfatus Pontifex concessit Ministro ipsi Generali, ut in partibus Orientalium possint Custodes concedere facultatem, ut per se, vel per alium, seu alios valeat absolvere professos novitios, aut conversos ab omnibus delictis, etiam in Bulla Cœnæ contentis, demptis hæresi, conspiratione in personam, vel statum Romani Pontificis. injectione manuum violentarum in Prælatos, delatione armorum, & aliorum prohibitorum ad partes Infidelium, falsatione Litterarum, & aliarum scripturarum Apostolicarum, ac insuper in eodem Brevi concedit, quod in eisdem partibus Prædicatores, & Confessores semel præsentati non teneantur iterum præsentari coram Ordinario, aut ejus successore, nec ad id à quocunque inviti valeant coactari, & aliàs, prout in dicta Bulla sub numero tertio, quæ incipit, Piis votis suis &c. ad quam &c.

Alia Gregorii XIII. sub datum d. 15. Julii 1580.

Alia Sixti V. sub datum d. 15. Novembr. 1587.

§. 14. Et alteram sanctæ memoriæ Sixti Papæ Quinti, quæ incipit, Dùm uberes fructus &c. sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decimâ quintâ Novembris millesimo quinquentesimo octuagesimo septimo, in quâ dictus Pontifex de novo erigit Provinciam Sancti Gregorii, & huic Provinciæ aliarum Provinciarum privilegia communicat, deditque licentiam, ut Provincialis dictæ Provinciæ possit erigere domos in quibuscunque Terris, & etiam in Regno Chinæ, exceptis nonnullis in dictâ Bullâ expressis, & possit determinare duas festivitates, in quibus utriusque sexus fideles Indulgentiam plenariam consequantur, & aliàs, prout in dicta Bulla, ad quam semper habeatur relatio &c.

Dictæ Provinciæ ex antiquâ S. Antonii Brasiliensis Custodia prodierunt.

§. 15. Et cum præfatæ Provinciæ prodierint ex antiqua Custodia Sancti Antonii Brasiliensis, quæ per vastissima Brasiliæ Regna ad spatium mille supra quingentarum Leucarum, & ultrà ita dilatata reperiebatur, ut in duas distinctas, & disjunctas Provincias ejusdem Ordinis strictioris Observantiæ Sancti Francisci separata fuit, prima Sancti Antonii Brasiliensis per Bullam sanctæ memoriæ Alexandri Papæ septimi sub datum vigesimâ quartâ Augusti millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo desuper registratam, & secunda sub nomine Immaculatæ Conceptionis Fluminis Januarii à sanctæ memoriæ Clemente Papa Decimo per speciale Breve, quod incipit, Pastoralis officii &c. sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decima quinta Julii millesimo sexcentesimo septuagesimo quinto, ad quam &c. Et ad tuendam observantiam Regulæ prædictæ à sanctæ memoriæ Sixto Papâ V. Apostolicum Breve obtentum fuerit de anno millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quod incipit hujus Custodiæ &c. Cumque præfatæ Provinciæ sint per supradicta inserta, & enunciata privilegia Apostolica liberæ, & exemptæ à Commissariorum Generalium, & Visitatorum Europæorum jurisdictione, dictæque Litteræ Apostolicæ, Decreta, & resolutiones Sacrarum Congregationum, ut supra insertæ, & enunciatæ ab omnibus quorum interest omnino & ad unguem observari, & adimpleri debeant.

Contrà præinsertas Constitutiones quidam earum gubernio se se immiscent

§. 16. Nihilominus nescitur quo jure, quave ratione dicti Fratres Provinciæ S. Antonii Regni Lusitaniæ in gubernio præfatarum Provinciarum Brasiliæ, sese ingerere jactant, & præsertim Frater Michael à Plagis, qui vociferavit in præfatâ Brasiliensi S. Antonii prædictæ Provinciæ esse Ministrum Provincialem, & Frater Ludovicus à S. Josepho Procuratorem, & Commissarium Curiæ Ulixiponensis prædictarum Provinciarum Brasiliæ contra omne juris debitum, Provinciarumque, Litterarum Apostolicarum, & Decretorum formam, & evidens Rev. Instantium præjudicium, qui cupientes prædictas Bullas, Decreta, & alia ut suprà enunciata, & expressa in omnibus, & per omnia ad unguem, ut decet, observari, attendi & adimpleri, ad Nos tanquam Litterarum Apostolicarum merum executorem recursum habuerunt, instanter & debitè requirentes, quatenus in præmissis de opportuno juris remedio providere, & monitorium super observatione ad partes in formâ solitâ, & consuetâ decernere, & concedere dignaremur.

Pro præfatarum Constitutionū observatione Instantes à Protonotario monitorium efflagitant

Quarè supradicti omnes monentur præsentes Litteras & præfatas Apostolicas Constitutiones executioni mandare.

§. 17. Nos igitur Dominicus Maria Cursius Judex, & Auditor prædictus attendentes requisitionem, & petitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, justaque petenti non esse denegandum assensum, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, ut quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquàm præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte Nostrâ, imò veriùs Apostolicâ autoritate moneatis & requiratis, prout Nos monemus, requirimus per præsentes omnes, & singulos Provinciales, Ministros, & Commissarios Generales familiæ Ultramontanæ, omnesque Provincias, scilicet Sancti Antonii Regni Lusitaniæ Pietatis Soletatis, ac S. Mariæ de Arrabida omnesque alios, & singulos in executione præsentium nominandos, & cognominandos, quatenùs infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio ultimo, & peremptorio termino ac Canonicâ monitione Nos assignamus, & vos assignetis eisdem sub mille ducatorum auri R. C. A. applicandorum, & pro illis mandati executivi, & in juris subsidium excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis in dictis præinsertis Bullis & Decretis expressis debeant, & quilibet ipsorum debeat omnia, & singula in præinsertis Bullis, & Decretis respectivè contenta inviolabiliter observasse, adimplevisse, ac debitæ executioni demandasse, & ab omnibus, & singulis molestationibus, vexationibus, perturbationibus, & impedimentis ipsis Rever. Instantibus in & super prædictis omnibus, ac super dictis exemptionibus & immunitatibus, & aliàs quomodolibet contrà formam præinsertarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum illatis & præstitis, ac inferri comminatis, inferendisque, & comminandis in futurum realiter, & cum effectu destitisse, cassasse, ac sese abstinuisse, quinimò ipsos Reverendos Instantes in pacifica, & quieta possessione dictæ libertatis, immunitatis, & exemptionis, ut suprà dictum est, manutenuisse, defendisse, & conservasse, ac manuteneri, defendi, & conservari fecisse, mandatumque de manutenendo, observando, & aliud quodcunque desuper necessarium, & opportunum decerni, relaxari vidisse, & audivisse, & si quid aliud à dictis Reverendis Instantibus prætendatur, id totum coram Nobis, seu infrascripto Nostro Locumtenente per acta infrascripti Notarii deduxisse, & allegasse, præsentibusque Nostris monitorialibus Litteris, ac præinsertis Litteris Apostolicis, & Decretis paruisse, & obedivisse.

Statuitur executionis terminus & pœna in contravenientes.

Instantes super præmissis nullo modo molestandi.

§. 18. Et insuper inhibeatis, & inhibendo expressè præcipiatis, & mandetis, prout nos inhibemus, præcipimus, & mandamus, per præsentes omnibus, & singulis Provincialibus, Ministris, aliisque Fratribus Provinciarum Sancti Antonii Regni Lusitaniæ Pietatis Soletatis, ac Sanctæ Mariæ de Arrabida, omnibusque, & singulis aliis in executione præsentium nominandis & cognominandis, & quacunque autoritate fungentibus, & functuris, ne visis receptis præsentibus audeant, seu præsumant, aut aliquis ipsorum audeat, seu præsumat dictos Reverendos Patres Instantes inde, & super præmissis, illorumque omnium causâ, & occasione quomodolibet molestare, vexare, perturbare, inquietare, & impedire, aut alibi, quam coram Nobis, & per acta Infrascripti Notarii Nostri convenire, & in judicium trahere, aut aliquid aliud contrà formam, & dispositionem dictarum præinsertarum Litterarum Apostolicarum, & Decretorum, ac illorum contemptum, & vilipendium, ac ipsorum Exponentium, & jurium suorum præjudicium, gravamen, & damnum attentare, vel innovare, seu attentari, vel innovari facere per se, vel alium, seu alios, quovis prætextu, ingenio, & quæsito colore, quod si secus factum fuerit, id totum revocare, & in pristinum statum reducere curabimus justitiâ mediante, alioquin præfatos sic monitos, & monendos, si in præmissis sese gravatos fore senserint, peremptoriè citetis, & citari curetis, prout Nos citamus, & citari mandamus eosdē per præsentes, quatenus sexagesima die post præsentium executionem, si dies illa juridica fuerit, alioquin primâ die juridicâ ex tunc immediatè sequenti compareant Romæ in judicio, legitimè coràm Nobis, sive Nostro infrascripto Notario Locumtenente per acta infrascripta per sese, vel alium, seu alios Procura-

tores

tores idoneos, & informatos, eorum prætenſi gravaminis cauſam allegaturi, aliaque dicturi; facturi, & recepturi, prout juſtitia ſuadebit, & ordo dictaverit rationis.

Eorum Contumacia vel abſentia Juſtitiæ procedenti nõ obſtabit.

§. 19. Certificantes eoſdem ſic monitos, & monendos, ac citatos, quòd ſi in dictæ citationis termino comparuerint, ſivè non, Nos nihilominus, vel Locumtenens Noſter prædictus, ad prædicta, & ad alia graviora juris, & facti remedia neceſſaria, & opportuna procedemus, ſeu procedet juſtitiâ mediante, dictorum citatorum contumaciâ, vel abſentia in aliquo non obſtantibus, abſolutionem vero præmiſſorum Nobis, vel Superiori Noſtro tantummodo reſervamus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex ædibus Noſtris anno milleſimo ſexcenteſimo, octuageſimo tertio, Indictione ſextâ, die vero ſecundâ Decembris, ſedente Sanctiſſimo in Chriſto Patre, & Domino Noſtro Domino Innocentio Divinâ providentiâ Papa XI. Pontificatus ſui Anno octavo.

D. 2. Decembris 1683 Anno Pontificatus Innocentii XI octavo.

F. *Subdatarius*.

Loco † Sigilli.

J. J. Cavallerinus Locumt:

Loco † Sigilli

Petrus Scarſellius Cur. Cauſ. Cam. Apoſt. Not.

XVI.

Confirmatur Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ab Ordinariorum juriſdictione eximens.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Gregorius XV. privilegia Ordinibus mendicantibus conceſſa Congregationi Clericorũ Pauperum contulit.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Præpoſiti Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negociis, & conſulationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quòd licèt dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor Noſter dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emiſſione trium votorum ſolemnium erexerit, illique ſubindè nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus mendicantibus conceſſorum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam pariformiter, & æquè principaliter cum ampliſſimis clauſulis conceſſerit, prout in binis Litteris ipſius Gregorii Prædeceſſoris deſuper expeditis pleniùs dicitur contineri.

Quod indultum Clemens IX. innovavit.

§. 2. Et poſt aliquas ſtatus mutationes, quas eadem Congregatio Clericorum ſucceſſivè paſſa fuerat, rec. mem. Clemens PP. IX. etiam Prædeceſſor Noſter ipſam Congregationem ad Statum Regularem, & Titulum Religionis cum emiſſione trium votorum ſolemnium, & ad fruitionem omnium, & ſingulorum privilegiorum, immunitatum, facultatum, exemptionum, aliarumque gratiarum, & indultorum, Ordinibus mendicantibus hujuſmodi quomodolibet conceſſorum in omnibus, & per omnia ad limites ſupradictarum binarum Gregorii Prædeceſſoris Litterarum, & juxta illarum ſeriem, diſpoſitionem, & tenorem auctoritate Apoſtolica reſtituerit, & reintegraverit.

Eorum exemptio ab Ordinariorum juriſdictione à quibuſdam in dubium vocatur.

§. 3. Nihilominus à nonnullis ſpargebatur opinio, quod non ideo dicta Congregatio, ejuſque Clerici Regulares ab Ordinariorum juriſdictione exempti eſſent, ſub prætextu, quod hujuſmodi exemptionis conceſſio dictis privilegiis individualiter expreſſa non eſſet: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ex hujuſmodi opinione multa naſcebantur incommoda, ideoque cum notorium ſit, omnibus Regularibus, quibus Privilegia Ordinum mendicantium communicata ſunt, exemptionem ab Ordinariorum juriſdictione hujuſmodi, competere, ipſe Præpoſitus Generalis de opportunâ in præmiſſis declaratione provideri plurimum cupiebat.

Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium deſuper emanatum.

§. 4. Emanavit ad ejus ſupplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur; videlicet: Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit, ac declaravit, Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei ſcholarum piarum gaudere exemptione à juriſdictione Ordinariorum locorum, ac omnibus privilegiis Regularibus medicantibus conceſſis. Romæ 14. Januarii 1684. G. Card. Carpineus. Loco † Sigilli. B. Panciaticus Secretarius.

Et Apoſtolicâ firmitate roboratum.

§. 5. Cùm autem, ſicut præfatus Præpoſitus Generalis Nobis ſubindè exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quò firmiùs ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Præpoſiti Generalis votis, hâc in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, hârum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Abſolutio ad effectũ.

Decretum roborans, & irritans.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes Litteras ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere; & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Transſumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præſentium Litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum; tam in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 13. Martii 1684. Pontificatus Noſtri anno octavo.

D. 13. Martii 1684. P. A. octavo.

J. G. SLUSIUS.

DEcretum Generàle Officii Sanctiſſimi Nominis B. M. Virginis.

Cùm Sanctiſſimus D. N. D. Innocentius Papa XI. per Univerſam Eccleſiam celebrari præceperit feſtum SS. Nominis B. M. Virginis Dominicâ infrà octavam Nativitatis ejuſdem V. Mariæ cum Officio, & Miſſa propriis ſub ritu duplicis majoris; Quod feſtum jam ante ex indulto Apoſtolico nonnullis in locis cum Indulgentiis pro Chriſti fidelibus Miſſæ ſolemni intereſſentibus die 17. Septembris celebrabatur cum Officio, & Miſſâ propriis; Inſtitutum fuit à S. Rituum Congregatione declarari.

Dubia de celebratione feſti SS. Nominis B. M. Virginis.

Primò. An ceſſare debeat in dictis locis tam Officium, quam feſtum SS. Nominis Mariæ jam ante, à Sede Apoſtolica approbatum; ità ut idem feſtum dicta die 17. Septembris cum dicto Officio, & Miſſa propriis non poſſit amplius celebrari.

Secundo. An dictæ Indulgentiæ etiam cenſeantur

ceſſare

cessare, an verò intelligantur translatæ ad dictam Dominicam infra octavam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis.

Tertio. An dictum Officium, & Missa de Nomine B. M. V. pro dictis locis, aut Ordinibus Regularibus possint amplius reimprimi, ac illo posthac possint iidem uti;

Et Sac. Congregatio respondit ad prædicta dubia ut infra videlicet.

Sac. Congregationis responsa.

Ad primum. Cessare debere.

Ad secundum. Indulgentias pariter cessare pro illa die, & pro translatione supplicandum esse Sanctissimo.

Ad tertium. Non licere; Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 17. Junii 1684.

N. Card. Ludovisius

Locus † Sigilli.

Bernardinus Casalius S. Rit. Cong. Secret.

XVII.

Monasteria Ordinis S. Benedicti in Urbe Ratisbona & dominio Maximiliani Emmanuelis Bavariæ Ducis existentia in novam Congregationem uniuntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordiũ à paternæ suæ charitatis pro vitæ Monasticæ emolumento studiis.

Circumspecta Romani Pontificis, cui agri Dominici cura divinitus credita est, providentia, in id præcipuè solicitis studiis incumbit, ut Monasticam regularemque disciplinam, sicubi collapsa est, modis congruis restituere satagat, ubi verò Domino benedicente viget, Apostolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adspirante superni favoris auxilio provecta Ecclesia Dei uberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo Nos ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipsum peculiari studio, summâque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum, Altissimi obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum vota, ac laudabilia Orthodoxorum Principum avitæ Fidei, & Christianæ Religionis tuendæ, & propagandæ Zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia paternâ charitate complectimur, & pro data Nobis cœlitùs potestate Monachorum, & aliorum Religosorum virorum Congregationes interdum instituimus, sicut personarum, locorum, rerum & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus & præsidium, ad Monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum & felicem progressum, spiritualemque Christi fidelium ædificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Nomina Abbatum qui de dictorum Monasteriorum unione consentiunt.

§. 1. Cùm itaque (sicut accipimus) Dilecti Filii Cælestinus Abbas exempti Monasterii Reichenbachensis in Palatinatu Superiori Administrator Romanus, Abbas Monasterii Superioris Quercus vulgu Obernaltaich, nec non Monasterii Michelfeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterii Prufeningensis, ac Monasteriorum Endorffensis, Weissonensis, itidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis propè Ratisbonam, Antonius Abbas Monasterii Malestorffensis, Bernardus Abbas Monasterii Tegernseensis, Rupertus Abbas Monasterii Sanctorum Martini, & Aniani Rott. ad Oenum, Gregorius Abbas Monasterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterii in Alt, seu Altensi, Benedictus Rudolph Abbas Monasterii in Weichenstephan propè Frisingam, Placidus Abbas Monasterii Benedictoburani, Maurus Rambeck Abbas Monasterii Montis Sancti Andecks, Leonardus Weill, Abbas Monasterii Weissenbrunnensis, & Benedictus Abbas Monasterii Tirhauptensis Ordinis S. Benedicti, providè prudenterque considerantes, Monasteria præfata à se invicem separata de præsenti reperiri, aliorum dicti Ordinis Congregationes, & præsertim Helveticam, auctoritate Apostolicâ institutas, Monasticæ disciplinæ, piæque conversationis, & bonorum operum laude, ac pacifici felicisque gubernii bono, nec non sacrorum, eisque ancillantium bonarum litterarum studiis eximiè florere, unioni præfatorum suorum respectivè Monasteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto consenserint.

Quam etiam exoptat Maximilianus Bavariæ Dux.

§. 2. Et Dilectus Filius Nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriusque Bavariæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, bonæ memoriæ Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani suorum Genioris, & Avi pariter dum vixerunt Bavariæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, vestigiis inhærens, pro eo quo flagrat, Domûs Dei zelo, unionem Monasteriorum, & institutionem novæ Congregationis hujusmodi fieri magnoperè exoptet.

Singularis in eo pietas & fortitudo laudatur.

§. 3. Nos qui Monasticam regularemque disciplinam, quantùm Nobis ex alto conceditur, confovere atque promovere, omni studio contendimus, piis Abbatum prædictorum desideriis Apostolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventâ, & fervens pietate, tam egregia Christianæ fortitudinis, atque prudentiæ specimina in bello contrà Turcas strenuè gerendo dedit, novisque decoribus in dies Domino benedicente, summâ cum animi Nostri lætitia magis magisque inclarescit, ergà res Ecclesiasticas studia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxàt consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonensi ac in dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris, respectivè existentia, in unum corpus unimus, & conjungimus, sicque unita & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis, illis, ut infra dicetur aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Absolutio ad effectũ.

In unum corpus præfata Monasteria conjunguntur.

Novæ Congregationis indè exsurgentis titulus.

Eximitur à jurisdictione Ordinariorũ.

§. 4. Ac ipsam novam Congregationem sic erectam & institutam, ejusque Monasteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcunque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem, quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non possint, (salvo tamen eisdem Ordinariis locorum, quoad Monasteria prædicta, quæ horum ordinariæ jurisdictioni hactenus subjecta fuerunt, & in libris Cameræ Apostolicæ descripta non sunt, jure, confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis aliis juribus, eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquàm Sedis Apostolicæ Delegatis) harum serie eximimus, & liberamus.

Salvis juribus quæ illis vigore Concilii Tridentini &c. competunt.

§. 5. Præ-

Ornatur facultate aggregandi sibi alia dicti Ordinis Monasteria & condendi Constitutiones ab Apostolicâ Sede confirmandas.

§. 5. Præstereà eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consistentia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sivè quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscunque Congregationibus Canonicè aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo Generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolicâ Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Decretum super obstativis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eædem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, aliorumque respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transsumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

D. 26. Augusti 1684 Pont. Anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

XVIII.

Clericis Secularibus in commune viventibus confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Absolutio ad effectû.

§. 1. Prospero felicique Instituti Dilectorum Filiorum Clericorum Secularium in communi viventium statui, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & aliquorum ex Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis à Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Seculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi, nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, vel sinè cura animarum, & alias cujuscunque qualitatis, conditionis, vel naturæ existentium, quæ per Clericos Seculares, in titulum, commendam, vel administrationes aut aliàs quovis modo obtineri consueverunt: ac proinde ipsos Clericos Seculares in communi viventes, tam præsentes, quam futuros quæcunque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsenti Canonicè obtinent,

Clerici Seculares in communi viventes Beneficiorum Ecclesiasticorû non sunt incapaces.

retine-

retinere, & alia quælibet servatis de jure servandis, consequi & obtinere posse; & quatenus ad illa cæteroqui Canonicè præsententur, vel eligantur, aut aliàs quovis modo assumantur, in illis institui, electionesque de eorum personis factas confirmari posse, & debere, in omnibus & per omnia, perinde ac si Institutum prædictum minimè assumpsissent, nec in illo viverent: Ita tamen ut ipsi omnibus, & singulis eorundem Beneficiorum obligationibus satisfaciant, oneraque illis incumbentia supportent, quemadmodum alii Clerici Seculares illa obtinentes satisfacere, & supportare deberent.

Quatenus eorum onera debito modo supportent

Conceduntur ipsis omnia Clericorum Secularium privilegia.

§. 2. Prætereà eosdem Clericos in communi viventes, cùm Seculares sint, omnibus & singulis Clericorum Secularium juribus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, facultatibus, & privilegiis uti, frui, potiri, & gaudere posse & debere;

Ad sacros Ordines etiam sine sufficienti Beneficii titulo possunt promoveri.

§. 3. Ac demum eisdem Clericis Secularibus in communi viventibus, ut licèt sufficientem Beneficii vel patrimonii titulum ad sacros Ordines de jure requisitum non obtineant, nihilominus de Superioris Generalis dicti Instituti pro tempore existentis licentiâ ad titulum Communitatis, sive Instituti prædicti pro arbitrio, & conscientia Ordinariorum locorum ad sacros Ordines hujusmodi, servatis aliàs servandis promoveri valeant auctoritate, & tenore præfatis, concedimus, & indulgemus, eâ tamen lege, ut si eos subindè dimitti contingat, idem Institutum eis omnia ad congruam eorum sustentationẽ necessaria subministrare teneatur; idque donec & quousque eis aliunde sufficienter fuerit provisum, ad id autem præfatus Superior Generalis bona dicti Instituti in forma Juris valida obligare, & hypothecare debeat in manibus eorundem Ordinariorum, quibus curæ erit sedulò inspicere, an eidem Instituto sufficientes suppetant facultates, ex quibus necessaria, sicut præmittitur, Clericis prædictis valeant, supportatis cæteris ipsius Instituti oneribus subministrari.

In casu dimissionis Institutum teneatur ipsis sustentationem subministrare.

Decretum roborans, & irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Februarii 1685. Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. 9. Februarii 1685. Pont Anno Nono.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

J. G. SLUSIUS.

XIX.

Innovantur Romanorum quorundam Pontificum Constitutiones detestabile Franchitiarum nomen in Urbe Româ abolentes.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Julii III

§. 1. Cùm aliàs fel. rec. Julius Papa III. Prædecessor Noster infrascriptam Constitutionem ediderit, cujus tenor est. Julius Episcopus Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cùm civitates, & loca omnia, in quibus Sanctissimum Christi Nomen colitur, deceat esse facinorosis hominibus expiata, atque purgata, nemo est, qui non intelligat, quam maximè oporteat Almam Urbem Nostram Apostolorum Petri, & Pauli, ac tot Martyrum sanguine consecratam, in qua summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & ad quam ex omnibus mundi partibus, veluti ad portum saluberrimum gentes confluunt, quæ denique communis omnium patria censetur, esse ipsis facinorosis hominibus vacuam. Sanè cum à diversis Pontificibus Prædecessoribus Nostris plures Constitutiones adversus homicidas, sicarios, latrones, sacrilegos, raptores, aliosque facinorosos homines, eorumque fautores, & receptatores, sine quibus delinquentes diutius latere non possunt, editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitate, vel ad senium, & occasum vergentis seculi corruptelâ, aut Magistratuum negligentiâ minus custodiuntur, & observantur, ac ferè in desuetudinem abierunt: operæ pretium censuimus Constitutiones ipsas approbare, & innovare, prout illas motu proprio, & ex certâ scientiâ cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis, harum serie approbamus, & innovamus. Et insuper quia (sicut accepimus) quorumdam eousque processit licentia, ut non solum homicidas, & facinorosos, ac alios prædictos contrà juris, & sacrarum Constitutionum prædictarum prohibitionem receptare audeant, sed etiam domos suas, nec non vias publicas, & plateas, quæ circa domos sunt, facinorosis ipsis tutum refugium, & quasi portum esse velint, signatis etiam Franchitiarum nomine quodammodo limitibus in via, quos Justitiæ Ministris ingredi non liceat. Nos abominabile, & detestandum Franchitiarum hujusmodi nomen penitus abolemus, ac perpetuò abolitum fore decernimus. Volumus enim causarum capitalium Judicibus, Barisellis, Apparitoribus, & aliis justitiæ Præfectis, & Ministris, quascunque vias, & plateas, ædes, & domos ad requirendos, capiendos, & debitis pœnis afficiendos facinorosos homines, die noctuque liberas, & apertas esse. Si quis autem post hujus Nostræ voluntatis declarationem, Franchitias hujusmodi adhuc habere, & tueri, ac illarum prætextu, aut aliàs quomodolibet Justitiæ Ministros, in exequutione eorum officii impedire præsumpserit, etiamsi Baronus, Domicellus, Comes, Dux, Principis cujusvis Orator, aut (quod futurum minimè credimus) Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha, aut etiam S. R. E. Cardinalis extiterit, noverit se amissionis gratiæ, ac benevolentiæ Nostræ, nec non coërcitionis, & emendationis, prout Nobis juxtà circumstantiarum qualitatem videbitur, pœnas ipso facto incursurum. Si quis verò in tantam devenerit audaciam, ut etiam, violenter, & manu armata, ipsis Justitiæ Ministris se opponere, & resistere ausus fuerit, tam facientes, quàm mandantes, eo ipso crimen Læsæ Majestatis incurrere declaramus, & pro illius condigna ultione, si ultra Justitiæ Ministros majori manu opus fuerit, præcipimus Dilecto Filio Nobili viro Camillo Ursino Domicello Romano, ac alteri cuicunque pro tempore militiæ Nostræ temporalis Generali Gubernatori, &

Urbem Romam à facinorosis hominibus vacuã esse maximè oportet.

Approbantur, & innovantur Prædecessorum Cõstitutiones hactenus minus diligenter observatæ.

Aboletur Franchitiarum nomen & Justitiæ Ministris liber ubique aditus datur.

Pœna in cujuscunque dignitatis contravenientes.

Justitiæ Ministris violenter sese opponens Crimen Læsæ Majestatis incurret.

In casu necessitatis brachio seculari muniuntur.

custodiæ Palatii Nostri Ducibus, tàm pedestribus, quàm equestribus, ac Conservatoribus, & Capitibus Regionum ipsius Almæ Urbis, ut contrà opponentes, & resistentes hujusmodi, tanquam justitiæ, pacis, & quietis perturbatores, Nostrosque, & hujus Sanctæ Sedis rebelles acriter suo brachio seculari insurgant, ac eos manu regiâ, & nullâ telâ judiciariâ servatâ, severissimè puniendos capi, & carceribus mancipari faciant. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præmissa omnia ad eorum, quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis de eis ignorantiam justè prætendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd præsentes Litteræ per aliquos Curiæ Nostræ Cursores ad Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranensis valvas, dum inibi Populi multitudo ad Divina audienda convenerit, palàm, & clarâ voce legantur, & lectæ in Basilicæ, & Ecclesiæ hujusmodi, ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, nec non in Acie Campi Floræ affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquamdiu affixæ pendeant, & cum indè amovebuntur, earum exempla in eisdem locis remaneant affixæ. Quodque earum transsumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, certa & indubitata fides adhibeatur, prout præsentibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, innovationis, abolitionis, Decreti, voluntatis, declarationis, & præcepti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo, decimo Kal. Octobris Pontificatus Nostri anno tertio.

Derogatio contrariis. — *Publicari mandatur.* — *Transsumptorum fides.* — *Sanctio pœnalis.* — *D. 22. Septembris 1552. Pont. anno tertio.*

§. 2. Deinde cùm rec. mem. Pius Papa IV. etiam Prædecessor Noster vestigiis Prædecessoris inhærens aliam publicaverit Constitutionem, quæ sic se habet.

Constitutio Pii IV.

Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Inter cæteras, quibus ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis officio assiduè angimur, cura illa Nobis præcipuè cordi est, ut alma Urbs Nostra, ad quam omnes Christi fideles ex universis mundi partibus, veluti ad tutissimum refugium, confluunt, facinorosis hominibus expurgata, & penitùs vacua permaneat, ac in eâ boni omnes quietâ securitate fruantur, malis autem nullus, quo se confovere possint, locus relinquatur; Et hi, qui à Magistratibus Jus dicentibus justitiam consecuti fuerint, illius etiam executionem liberè, ut decet, contrà condemnatos, ubicunque eos moram trahere contigerit, consequantur. Sanè cùm non sine animi Nostri perturbatione acceperimus, nonnullos tàm ob crimina per ipsos commissa, quàm ob debita contracta, sibi ipsis à Ministris, & Executoribus justitiæ timentes, ad ædes Magnatum, & præsertim S. R. E. Cardinalium, & Oratorum Principum, uti loca à dictis justitiæ Ministris tuta, tametsi contrarium esse deberet, indies confugere, in illis se recipere & confovere, sicque impunitos quandoque evadere, & creditores executione eorum creditorum, ut plurimùm frustrari. Et licet, ad hujusmodi abusum extirpandum à fel. rec. Julio Papâ III. Prædecessore Nostro quædam Constitutio edita fuerit, talium tamen justitiam fugientium temeritatem in tantum excrevisse, ut non solùm se in dictis locis recipere, sed etiam illa veluti justitiæ minimè subjecta, Franchitias appellare non erubescant, tanquàm in prædictâ Urbe, in quâ Summus Pontifex cum sacro Cardinalium Collegio residet, & ut Christi Vicarius toti Orbi exemplum justitiæ præbere debet, asylum, & receptaculum delinquentium, ac suis debitis satisfacere recusantium esse, toleretur, neque executio justitiæ liberè fieri valeat. Rem quidem pessimi, valdèque perniciosæ exempli, quæ non ab ipsis Cardinalibus, & Oratoribus utpotè modestis, & justitiæ Cultoribus, sed plerumque ipsorum familiarium culpâ, & facto processit. Nos volentes tàm enormes, & detestandos abusus penitùs tollere, utque nullus improbis tutus locus detur, sed Executores justitiæ passim, & ubique eorum officium liberè, & intrepidè exequi valeant, providere: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes inprimis Constitutiones circà præmissa, tàm per prædictum Julium, quàm quoscunque alios Pontifices Prædecessores Nostros editas cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis, approbantes, & innovantes, hâc in perpetuum valiturâ Constitutione sancimus, ut nullus de cætero, cujuscunque sit dignitatis & præeminentiæ, sub indignationis Nostræ, & aliis arbitrii Nostri pœnis ædes prædictas, aut alia quæcunque loca, Franchitias appellare audeat, nullique Cardinalium, & Oratorum, ac Magnatum, etiamsi Nostri, seu Romani Pontificis pro tempore secundùm carnem Nepotes, aut alio consanguinitatis, seu affinitatis vinculo conjuncti fuerint, familiares, aut aliàs in ipsorum domibus, seu locis circumvicinis, malefactores quoslibet, etiam non condemnatos, aut pro debitis obnoxios (contrà quos tamen mandata executiva ad instantiam creditorum decreta, & relaxata extiterint) ut eos à manibus Curiæ eximant, receptare, vel aliàs sub assertæ Franchitiæ, quo minùs eorum officium contrà illos, etiam in domibus, & locis circumvicinis prædictis liberè, & sine ullâ prorsùs contradictione exequi possint, quovis modo directè, vel indirectè impedire præsumant. Alioquin receptantes, aut securitatem præstantes, seu etiam Executores justitiæ quomodolibet, ut præmittitur impedientes, nec non, qui Cardinalium, aut Oratorum, seu Magnatum quorumlibet nomen acclamando, contrà dictos justitiæ Ministros invocaverint, aut aliàs quoslibet alios in eosdem Ministros concitaverint, velut criminis Læsæ Majestatis Rei condignis pœnis afficiantur, contrà quos omnes, & singulos ad supradictas, & etiam ad alias pœnas, in quibus malefactores ipsi condemnati fuerint, vel quas promeruerint, interesseque, & damna, indè provenientia, nec non ad creditorum satisfactionem, etiam ex officio, & ad Fisci Nostri, ac partium instantiam respectivè inquiri, & procedi, & successivè eos condemnari posse, & debere volumus, atque decernimus. Mandantes nihilominùs Cardinalibus, Oratoribus, & aliis prædictis sub eâdem Nostræ indignationis pœnâ, ut familiares suos, & alios in ipsorum domibus commorantes, ne præmissa committant, omninò admoneant, & cum effectu cohibeant, neque per illos aliquid de præmissis fieri quovis modo tolerent, seu permittant. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis sub quâcunque tenorum formâ quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, assertis consuetudinibus, quas per præsentes improbamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, innovationis, sanctionis, voluntatis, Decreti, mandati, & improbationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, duodecimo Kal. Martii, Pontificatus Nostri anno tertio.

Exorditur à suâ cura pro urbe Româ facinorosis hominibus expurgandâ. — *Conqueritur de sceleſtis & obæratis ad ædes Magnatum confugientibus.* — *Illasque contrà præmissam Julii III. Constitutionem Franchitias nominare audentibus.* — *Ejus rei culpam in Cardinalium & Oratorum familiares transfert.* — *Innovatis Prædecessorum super hâc re Constitutionibus, Franchitiarum nomen exterminat.* — *Non exceptis S. S. Nepotum & consanguineorum domiciliis.* — *Contravenientes tanquàm Rei criminis LæsæMajestatis puniantur.* — *Prædicti Magnates familiares suos ad præsentes religiosè observandas admoneant.* — *Derogatio contrariis.* — *Sanctio pœnalis.* — *D. 18. Februarii 1561. Pont. anno tertio.*

§. 3. Successivè piæ mem. Gregorius PP. XIII. itidem Prædecessor Noster promulgaverit Bullam hujus tenoris & formæ, nempè.

Constitutio Gregorii XIII.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Et ipsa ratio, & usus docet, nihil perniciosiùs in Civitate contingere posse, quàm

Recensetur tenor præmissæ Pii IV. Constitutionis.

legum, judiciorumque impedimentum. Quod malum satis opportunè prohibere volens fel. rec. Pius PP. IV. Prædecessor Noster, cui post aliàs hâc de re præsertim à piæ mem. Julio PP. III. promulgatas Constitutiones, innotuerat, quàm plurimos adhuc esse in Urbe, qui vel ob commissa crimina, vel ob æs alienum contractum, sibi à Ministris, justitiæque Executoribus timentes, ad ædes Primatum, etiam S. R. E. Cardinalium, ac Oratorum Principum uti loca tuta, quas Franchitias appellabant, confugerent, eâque ratione impuniti evaderent, & creditores eluderent, aliam edidit Constitutionem, quâ etiam sub arbitrariis pœnis sanxit, ne ullus post id tempus, cujuscunque Dignitatis, ac præeminentiæ foret, ad hasce prædictas, aut alia quæcunque loca Franchitias appellare audeat, neve Cardinales, Oratores, ac Primates prædicti, etiamsi sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis, Nepotes, aut alio consanguinitatis, vel affinitatis vinculo conjuncti essent, eorumque familiares, aut in ipsorum domibus commorantes, in eisdem domibus, seu locis circumvicinis maleficos quosvis, etiam indemnatos, aut ære alieno obstrictos (contrà quos tamen mandata exequutiva instantibus creditoribus jam decreta & relaxata essent) ut è potestate Curiæ secularis sic eximerentur, receptare, vel prætextu Franchitiæ securos reddere, aut justitiæ Executores, quominùs liberè officio suo contrà eosdem fungi possent quocunque modo impedire auderent: Alioquin receptantes hujusmodi, aut securitatem præstantes, seu Executores justitiæ impedientes, vel excitatis clamoribus, Cardinalium, Oratorum, seu Primatum quorumlibet nomen auxilii causâ invocantes, aut quoscumque alios in ipsos justitiæ Ministros concitantes, velut criminis Læsæ Majestatis Rei dignis pœnis afficerentur: contrà quos etiam ad alias pœnas, quibus malefici ipsi puniti fuissent, vel quas promeruissent, nec non ad satisfactionem creditorum, etiam ex officio, & ad Fisci, partiumque instantiam inquiri, procedi, & condemnari debere voluit, atque decrevit; Sed cùm hæc ipsa Pii Prædecessoris Constitutio propter nimiam corruptelam, minimè posteà sit eum, quem decuit, effectum consecuta; Nos volentes omninò in Almâ Urbe Nostrâ, ita justitiæ debito ab omnibus satisfieri, ut perpetua subditis Nostris quies, & salus inde pariatur, & cæteris præbeatur exemplum: Constitutionem prædictam exactè ab omnibus, & omni tempore præcipimùs observari, Mandantes Gubernatori, Magistratibus, & Judicibus, & Executoribus dictæ Urbis, ac cæteris omnibus, ad quos spectat, ut gratiâ, & favore postpositis, illam, & contenta in eâ quæcunque omninò exequantur, ac pœnis in ipsâ propositis supradictos, & quosvis inobedientes, & contrafacientes juxtà illius tenorem afficiant, & alioquin in prohibendis usquequaque his incommodis invigilent, si Nostram, & Apostolicæ Sedis ultionem voluerint evitare. Nulli ergò omninò hominum liceat hunc paginam Nostrorum præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, septuagesimo tertio, Nonis Septembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

Ea suum hactenus effectum sortita non est.

Quare fine morâ Executioni mandanda.

Sanctio pœnalis.

D. 5. Septembris 1573. Pont. anno secundo.

§. 4. Ac postmodum S. M. Sixtus PP. V. similiter Prædecessor Noster in speciali Constitutione, quæ incipit; Hoc Nostro Pontificatus initio, inter cætera per eum disposita, pro felici gubernio, quiete, & tranquillitate hujus Almæ Urbis, Constitutionem prænarrati Gregorii innovaverit, ac pœnam Læsæ Majestatis per prædictum Pium Prædecessorem appositam ad verum, ac nullâ Juris, aut hominis fictione confictum reatum ampliaverit, & delinquentes in idem verum crimen Læsæ majestatis incurrisse decreverit, & declaraverit, sub datum Romæ apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, octuagesimo quinto, Kal. Julii Pontificatus sui anno primo.

Præfatæ Pii IV. & Gregorii XIII. Constitutiones etiam à Sixto V. innovatæ.

§. 5. Cùmque etiam iidem, & alii Romani Pontifices itidem Prædecessores Nostri singulis annis Bullam in die Cœnæ Domini publicare consueverint, in quâ inter alia in §. 20. Excommunicarunt, & anathematizarunt omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè, sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpsissent in totum, vel in partem hanc Almam Urbem, cæteraque loca in eâdem Bullâ expressa ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, nec non supremam jurisdictionem in illis, Romano Pontifici, ac eidem Romanæ Ecclesiæ competentẽ, de facto usurpassent, perturbassent, retinuissent, vel aliis modis vexassent, nec non adhærentes, fautores, & defensores eorum, qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstitissent. Nosque etiam singulis annis eandem Bullam publicari jusserimus, ac fecerimus.

Accedit annua invatorum urbis & potestatis Romano Pontifici in eam competentis Excommunicatio.

§. 6. Et cum ab ipso Nostri Pontificatus initio cordi Nostro semper infixa fuerit suprà memoratarum Constitutionum observantia, verbo, & factis per Prædecessores Nostros omni tempore studiosè promota, eorundem vestigia sectantes, & signanter fel. rec. Urbani PP. VIII. qui in exordio sui Pontificatus videlicet die 5. Januarii 1626. peculiare Edictum ad tranquillitatem, & quietem hujus almæ Urbis per tunc Gubernatorem promulgari mandavit, & successivè die 15. Novembris 1634. idem Edictum speciali suo chirographo declaravit. Nosque pariter alia duo similia Edicta ob easdem causas, unum sub die 26. Novembris 1677. Et alterum sub die 22. Februarii 1680. per Nostrum Urbis Gubernatorem publicari mandaverimus, quorum dispositionem in omnibus, & per omnia, in suo robore permanere volumus. Hinc est, quòd Nos abominabile, & detestandum Franchitiarum nomen, quæ vulgò dicuntur Quartieri, contrà omne jus fasque usurpatum, penitus abolere, nec non dictarum Constitutionum majori, & firmiori, ac inviolabili observantiæ, & executioni consulere volentes, motu Nostro proprio, & ex Nostrâ scientiâ, merâque deliberatione, nec non etiam de Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac præmaturâ consideratione præhabitâ, præinsertas Constitutiones supradictorum Julii, Pii, Gregorii, ac Sixti, aliorumque Prædecessorum Nostrorum innovamus, confirmamus, approbamus, & Apostolica auctoritate tenore præsentium roboramus in omnibus, & per omnia, ac etiam quatenùs opus sit, de novo disponimus, decernimus, ac perpetuò & inviolabiliter exequi volumus, & mandamus.

More Prædecessorum Franchitiarum nomen penitùs abolet.

Eorumque desuper emanatas Constitutiones confirmat.

§. 7. Ac insuper inhærendo etiam prædictæ Bullæ in Cœnâ Domini, quæ firma, & illabata, ac in suo robore permaneat, omnes, & singulos in prædictis Constitutionibus comprehensos, quâcunque dignitate, & auctoritate tam Ecclesiasticâ, quàm seculari præfulgentes, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, qui in futurum in hâc almâ Urbe Franchitias, quæ ut vulgò dicuntur Quartieri, habere, & tueri quomodocunque præsument, seu prætendent, aut illarum prætextu, aut aliàs quomodolibet justitiæ Ministros, & eorum mandatorum, vel ordinum liberam executionem tàm in criminalibus, quàm in civilibus impedire, perturbare, sive per se, sive per alios directè, vel indirectè, sub quocunque titulo, vel colore tentabunt, vel eisdem Constitutionibus ad unguem non parebunt, prout etiam illos, qui in eadem loca, contrà easdem Constitutiose recipient, sive ad ea confugient, ultrà pœnas in eisdem Constitutionibus contentas, in Excommunicationis majoris, ac latæ sententiæ pœnam ipso facto incidere, à quâ non per alium, quàm per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros pro tempore existentes, nisi in mortis articulo ipsi fuerint constituti, etiam prætextu quarumlibet facultatum, & indultorum concessorum quibuscunque personis Ecclesiasticis, etiam speciali notâ, & expressione dignis Secularibus, & quorumcunque Or-

In Excommunicationis majoris ac latæ sententiæ pœnam cujuscunque Ordinis aut Dignitatis inobedientes incident.

dinum Regularibus absolvi possint, decernimus & declaramus.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis, sub quacunque verborum formâ quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, prætensis consuetudinibus, sivè potiùs corruptelis, contrà omne jus fasque quomodolibet introductis, quas per præsentes improbamus, annullamus, cassamus, atque irritamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandantur.

§. 9. Ut autem præsentes ad notitiam omnium, & singulorum deducantur, eas valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ affigi mandamus, ut nullus possit exindè excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ voluntatis, innovationis, confirmationis, approbationis, roboris, dispositionis, Decreti, exequutionis, mandati, declarationis, improbationis, annullationis, cassationis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo, Quarto Idûs Maji Pontificatus Nostri anno Undecimo.

D. 12. Maji 1687. Pont. anno undecimo.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.
Ego Nicolaus Episcopus Ostiensis Card. Ludovisius Decanus.
Ego Alderanus Episcopus Portuensis Card. Cybo.
Ego Petrus Episcopus Tusculanus Card. Otthobonus.
Ego Carolus Episcopus Sabinensis Card. Pius.
Ego Flavius Episcopus Albanensis Card. Chisius.
Ego Carolus T. S. Laurentii in Lucina P. Card. Barberinus.
Ego Decius T. S. Praxedis Presbyter Card. Azzolinus.
Ego Jacobus T. S. Mariæ de Pace P. Card. Franzonus.
Ego Palutius Tit. S. Mariæ Transtyberim P. Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

Loco † Plumbi.

J. G. Card. *Slusius.*

F. Datarius — Visa de Curiâ S. de Pilastris

D. Campinus.

Registrata in Secret. Brevium.

XX.

Prorogatur Sanctitatis Suæ Constitutio de d. 27. Septembris 1683. vid. suprà p. 49. quæ ad sublevandas Ærarii Apostolici angustias propter suppeditata Principibus Christianis in bello Turcico subsidia tres integras decimas Cleri Italici & adjacentium Insularum reditibus imposuerat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Recensetur Constitutio super ejusmodi decimarum impositione aliàs emanata.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt Litteræ tenoris subsequentis, videlicet. Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad futuram rei memoriam. Cùm ab ipso Nostri Pontificatus initio, ad quem Divina Clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ, Nos meritis licèt impares evexit, malis undique afflictam, scissamque discordiis Christianorum Rempublicam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis Nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundùm multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, & non daret hæreditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem posteà eò ardentioribus votis efflagitavimus, quò rebus quotidiè magis in deterius labentibus omnia periculis plena esse videbantur. Nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neoselio, & Camenecio munitissimis Hungariæ, & Podoliæ arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum acerbissimumque bellum subacto, Germaniæ, atque ipsiusmet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas Pastoralis Nostræ solicitudinis teterrimus hostis, atque in omnem occasionem rei benè gerendæ semper intentus, immanissimo, si unquam anteà exercitu, ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis rebellibus Hungaris deducentibus, Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdèque sacra & profana omnia igne, ferroque populatus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redacta, Viennam Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus. Cùm Charissimus in Christo Filius Noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestati nondùm viribus par esset, & Charissimus in Christo Filius itidem Noster Joannes Poloniæ Rex illustris, magnique Ducatus Lithuaniæ Magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac Nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, plurésque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondùm instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam. Nos igitur penè desperatâ, conclamatâque Republicâ ad Dominum enixiùs confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejunio, & fletu audiret Deus, secundùm magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam à Nobis, ipsamque immitteret in Gentes, & in Regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces populi sui, exurrexit, & dissipavit inimicos, piis fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus strenuè pugnantibus. Quâ sanè admirabili victoriâ, in quâ Christianus populus ab acerbissimâ servitute penè redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potiùs, quàm frui opus est, publicâ nondum securitate firmatâ, & Turcico Imperio imani mole suâ justum adhuc omnibus timorem incutiente; nec enim dubitandum videtur, quin ab imiti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quàm primùm debeat. Nos quidem paternâ charitate Nostrâ publicam causam, & præclaros, Christianæque Religioni salutares fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & prosequi cupientes, in tantis Apostolici Aerarii ob præstita jam à Nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia, angustiis, ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum reditus Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes animum adjicere cogimur. Maturâ igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habitâ, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras decimas intrà quinquennium, ut infrà persolvendas, omnium, & quorumcunque fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum, ordinariorum, & extraordinariorum, in quâcunque re consistentium, undecunque, quomodocunque & qualitercunque, etiam ex pede Altaris, aut aliàs quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum omnium, & quorumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopaliũ, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præposriturarum, Præceptoriarũ, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Persona-

tuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatus Laicorum, tàm ex privilegio, quàm ex fundatione & dotatione, vel alio quocunque titulo, cum curâ & sine curâ Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut aliàs quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, S. Augustini, Cluniacen. Cistercien. Præmonstraten. S. Basilii, & qui proprietates, redituſque certos ex privilegio, vel aliàs possident mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum utriusque sexus, nec non Cassinen. aliàs S. Justinæ de Padua, Carthusien. Lateranen. montis Oliveti, Camaldulen. S. Salvatoris Vallis Umbrosæ, Cœlestinorum, Cistercien. In Longobardiâ, Silvestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium exemptorum, & non exemptorum; Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultrà infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, nec non Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, & aliarum Militiarum in universâ Italiâ & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium, secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede & Camerâ Apostolicâ, & pro eâ cum Dilecto Filio Nostro Palutio Tit. S. Chrysogoni Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S. R. E. Camerario, nunc & pro tempore existenti fuerit concordatum. Exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ Universali impendunt, gravissimaque tuendæ Dignitatis causâ sustinent onera, & quia jam præventivè notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversùs Turcas præfatos semper gerunt bella, nec non illis Parochialibus Ecclesiis, quæ etiam computatis incertis, & aliis suprà expressis triginta unius ducatorum auri de Camerâ cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quæ computatis præfatis incertis, & distributionibus quotidianis septem ducatorum similium valorem annuum non excedunt, dummodò tamen Parochialium, seu Beneficiorum hujusmodi titulares, unà cum illis alia Beneficia Ecclesiastica, sive annuas pensiones valorem prædictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes decimas omnium & quarumcunque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sivè earum loco fructuum, redituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, & distributionum hujusmodi in favorem quorumcunque, non tamen Cardinalium, ac Militum S. Joannis Hierosolymitani prædictorum reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandorum & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscunque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscunque dignitatis, gradus, status, ordinis, Militiæ, & conditionis personis, infrascripto quinquennio durante, præfata quocunque jure, & titulo obtinentibus, obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, nec non Oeconomis, Administratoribus perpetuis & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res & alia hujusmodi jura, ex quacunque causa sibi Apostolica auctoritate in toto vel in parte reservata, seu translata habentibus & habituris, Secularibus, & Regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum, non tamen S. Joannis Hierosolymitani, nec non ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocunque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis, quas omnes decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, easdem inter quinquennium proximum, quinque æqualibus solutionibus, pro primâ videlicet inter proximum diem festum Apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji proximè futuri, & successivè pro reliquis quatuor solutionibus singulo quoque anno ratam partem intrà festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè, usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omninò volumus persolvisse. Subcollectoribus autem decimarum hujusmodi extrà Urbem Nostram, ut infrà deputandis, ne ultrà taxam competentis salarii in eorum deputationum Litteris patentibus designandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant, specialiter, & expresſè, ac sub pœnis in contravenientes arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendis, prohibemus. Ejusdem verò Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato Nostro speciali in præfatos usus duntaxat, nec aliàs erogandum. Quicunque verò adeò indurato corde, & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tantâ avaritiâ arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam accepti eidem periclitanti reddere recusaverit, decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè scienter, aut non secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sivè in terminis constituendis non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus à Divinis, Capitula verò, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastica interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores, excommunicationis sententiâ innodamus, ac in pœnam privationis tàm Beneficiorum, quàm pensionum ipso facto incurrisse declaramus. Cæterùm ad prædictas decimas consequendas, præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ cujusque locationis, omnibus verò possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant. Decernentes decimas fructuum, redituum, proventuum & aliorum jurium prædictorum secundùm verum valorem annuum, aliàs verò pensionum decimas ad eandem rationem trium decimarum durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundùm eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque decimarum Procuratores, sivè Exactores à quibus libuerit integrè exigendi optionem facultatemque habere, omnesque, & singulos pensionarios, quâcunque auctoritate, dignitate, præeminentiâ præfulgeant, Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymittani præfatis ob causas suprà expressas tantùm exceptis, ad ipsarum decimarum solutionem pro ratâ cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuscunq; pacti, & conventionis, quantùmvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis augmenti pensionū, & cujusvis alterius, quantùmvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere vel in specie atq; individualiter cum illarū, & illorum inserto tenore approbatorū, & confirmatorum, ac forsan præfato

quin-

quinquennio durante approbandorum, & confirmandorum aliquid aliquando, ab his titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios, ad Decimarum hujusmodi solutionem pro ratâ suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi & compelli posse, seu debere. Omnes verò confessiones, ac quietantias receptionis decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tàm Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, nec non possessoribus, usufructus solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perindè valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis Dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam quoad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam advenienite successore continuare debere. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios in quâvis instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium decimarum prædictarum Collectorem in Italiâ, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscunque privilegiis, jurisdictionibus, quæ omnes alii ante hoc hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædictâ tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus. omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tàm conjunctim, quàm divisim, ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi; non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscunque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, quovis quæsito colore præstantes, cujuscunque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futurum inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi: auxiliumque brachii secularis quandocunque opus fuerit invocandi, illos verò, qui resipuerint, ac debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa, dummodò tamen in contemptum Clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi. Prætereà Collectores, & Subcollectores viros ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitatâ, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescunque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcunque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsùs omnia, & quæcunque circà ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale quàm præsentibus est expressum; Eâ tamen conditione adjectâ, quòd Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem, de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti à solutione trium decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu Pensionum per eos obtentorum solvere debebunt. Non obstantibus fel. rec. præsertim Pauli III. ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quòd Clerici Regulares Societatis Jesu à solutione decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. Pii V. duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso partem exemptionum concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum & locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, nec non quibusvis privilegiis, indultis, exemptionibus, etiam in corpore Juris clausis, Immunitatibus & Litteris Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis, tàm Secularibus, quàm Regularibus generaliter vel specialiter, sub quâcunque forma, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam ex causa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut aliàs ex qualibet alia causa, etiam hic non expressa, & necessariò exprimenda concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat harum serie latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè pro hac pia causa derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Seu si Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim à præfata sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, nec non personis eorumque nominibus & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus in locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie, quandocunque concessis, confirmatis & innovatis, etiam solutionem decimarum, aliàs quàm secundùm antiquam taxam, & nisi in universali decimarum per Orbem impositionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contrà quemcunque locum habere similiter declaramus, aliisque indultis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, cujuscunque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omninò non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet,

libet, vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in Nostris Litteris mentio specialis. Quæ omnia contrà præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Nec non aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut verò subsidia hujusmodi magis prompta haberi possint, & decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dictâ Camera Apostolica deveniendum per ampliùs invitentur, statuimus, & decernimus, quod si ante quinquennii prædicti terminationem decimarum solutio, ut infrà, cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum, ab eisdem decimis provenientium, illis qui, ut præfertur, cum eâ concordaverint, faciendam, pro ratâ tamen temporis ante dicti quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omninò teneatur. Et insuper volumus, quod si favente Deo, causæ propter quas decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso. Insuper in percipiendis decimis prædictis, Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri in Concilio Viennen. editam, quod decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causâ pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticunque valoris Beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro Litterâ, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultrà unum Carolenum conficientem quatrenos triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu Cambii uspiam compellatur. Volumus autem, imò jubemus, quòd decimæ præfatæ integrè tàm hic in Urbe, quàm extrà, absque ullâ ratæ deductione, præterquàm ratam competentis salarii in Subcollectorum in partibus deputandorum Litteris patentibus, ut præfertur, designandam, quæ summam quatuor pro centenario non excedat, penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, non obstante quâcunque consuetudine in similibus impositionibus, & exactionibus, hactenùs in favorem quarumcunque personarum, de quibus specialis, specifica, expressa & individua mentio facienda esset, tàm ratione officiorum, quàm laborum, quamdam ratam ex eisdem decimis exactis percipiendi observatâ. Cæterùm volentes, illos quos Dei timor à malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publicâ disciplinâ compescere, omnes & singulos cujuscunque dignitatis, status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, etiamsi Pontificali dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut aliàs exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitiosè præsumpserint, suspendimus, nec non interdicimus à Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, nec non inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto, ita ut ab eâdem excommunicatione ab alio quàm Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo, absolutionis beneficium nequeant obtinere. Quia verò difficilè nimis esset præsentes Litteras ad singula quæque loca, & quocunque illis opus fuerit perferre, volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii præfati, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicarum Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quòd ad ipsos non pervenerint aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare, cùm non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impertitionis, prorogationis, Constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, ac Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio. Quinto Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo.

Causæ propter quas illæ decimæ impositæ fuerunt adhuc subsistunt.

§. 2. Nunc verò Nos pro eâ quam de totius Dominici gregis divinitùs Nobis crediti salute præcipuam gerimus sollicitudinem, providè considerantes causas, propter quas tres integræ decimæ hujusmodi à Nobis, ut præfertur, impositæ fuerunt, adhuc perdurare, officii Nostri partes esse duximus in præsenti rerum calamitoso statu impositionem decimarum hujusmodi modo, & formâ infrascriptis extendere & ampliare.

Quamobrem impositio prorogatur.

§. 3. Motu itaque proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, indictionem, & impositionem trium integrarum decimarum prædictarum, per Nos, ut præfertur, factas, Litterasque hujusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis ad aliam unam similem integram decimam, & quatuor ex quinque partibus alterius decimæ, percipiendas, exigendas, & levandas, ab omnibus & singulis, in eisdem præinsertis Litteris nominatis, quos omnes ad hoc obligatos, intrà triennium proximum tribus æqualibus solutionibus, pro primâ videlicet intrà proximum diem festum apparitionis S. Michaelis Archangeli mensis Maji anni proximi venturi 1689. & successivè pro reliquis duabus solutionibus singulo quoque anno ratam partem infrà festum hujusmodi cujuslibet anni immediatè usque ad totalem solutionem, servatâ aliàs in omnibus, & per omnia earumdem Nostrarum Litterarum formâ & tenore, omninò volumus persolvisse, tenore præsentium indicimus, & imponimus.

Solutionis termini.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præfatis Nostris Litteris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Palutii Camerarii Cardinalis prædicti, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, vel Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud ab omnibus, & ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1688. Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

D. 25. Novembris 1688. P. A. decimotertio.

Visa de Curia Ferdinandus Nuptius.
Loco † Plumbi.

J. F. ALBANUS.

D. Campianus.

Registrata in Secret. Brevium.

Con-

XXI.

Confirmantur duo Decreta Congregationis S. Rituum præpositæ, quæ Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam jure Matricitatis præ Ecclesiâ S. Petri Civitatis Modicæ adjudicant.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Primum S. Congregationis Decretum sub datum d. 24. Martii. 1636. Ecclesiæ S. Georgii præcedentiam tribuit.

§. 1. ALiàs emanarunt à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium S. Ritibus præpositorum duo Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet, Syracusana Eminentissimo Cæsarino referente articulum super Matricitate prætensa, inter Ecclesias S. Georgii, & S. Petri Civitatis Modicæ: Sacra Congregatio respondit; Ecclesiam S. Georgii esse Matricem, eique propterea competere præcedentiam. Die 24. Maji 1636. Ita reperitur in Registris Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem hac die 18. Syracusana. Cum Sacra Rituum Congregatio sub die Maji 1636. ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Cæsarini declaraverit, Ecclesiam S. Georgii Civitatis Modicæ Syracusanæ Diœcesis esse Collegiatam insignem, & Matricem, eique uti tali deberi præcedentiam suprà omnes alias Collegiatas ejusdem Civitatis, institutum fuit pro bono pacis declarari, quænam sint hujusmodi præeminentiæ, & Sacra Rituum Congregatio, ad relationem Eminentiss. & Reverendissim. D. Cardinalis Sacchetti, censuit esse infrascriptas, videlicet. Primò quod in solemnitate Corporis Christi Processio incipere debeat ab ipsa Ecclesia Matrice, ad quam convenire debeant Archipresbyter S. Petri cum suo Clero, & omnes alii interesse debentes enumerati in Ceremoniali Episcoporum libro secundo cap. 33. & nullo modo per vias expectare. Secundò quod in eâdem festivitate delatio Sanctissimi Corporis Christi spectet ad Præpositum S. Georgii, uti primam dignitatem, & eo absente ad aliam dignitatem ejusdem Matricis, ordine successivo, dummodo ipsa dignitas quæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deferre debet, illo die solemniter celebraverit. Tertiò, quod omnes aliæ Processiones publicæ, puta S. Marci, Rogationum, pro pluvia petenda, serenitate impetrandâ, & similes incipere debeant ab ipsa Matrice. Quartò, quod in die Ascensionis Domini, & processionibus S. Marci, nec non Rogationum tam intra, quam extra Civitatem, Præpositus Sancti Georgii, seu alia dignitas, quæ succedit, deferendo stolam officium faciat, benedicendo segetes, & similia. Quintò quod in omnibus actibus, in quibus intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, Præpositus S. Georgii præcedentiam habeat, & votum supra Archipresbyterum, & Canonicos S. Petri. Sextò quod accedente Clero S. Georgii ad Ecclesiam S. Petri pro exercendâ publica functione, spectet, & pertineat ad Præpositum S. Georgii, & hoc casu præcedentiam deberi eidem Clero S. Georgii; in functionibus autem privatis, puta ex devotione, vel simili præcedentiam competere Clero S. Petri in propria Ecclesia. Septimò, quod in Sabbato Sancto pulsatio campanarum spectat, & pertineat privativè quoad omnes alios, ad Matricem S. Georgii. Octavò, quod Indulgentiæ, seu Excommunicationes publicandæ nullibi publicari valeant, nisi prius publicatæ fuerint in Ecclesia Matrice S. Georgii. Nonò, quod fideles in die Paschatis recipientes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiâ Matrice Sancti Georgii, satisfaciant obligationi de recipiendo Communionem in Parochiali. Decimò, quod quando aliquis Parochianus S. Petri eligit sepulturam in Ecclesia S. Georgii, Præpositus S. Georgii officium faciat super cadavere, etiam præsente Archipresbytero, & Clero S. Petri. Undecimò quod in associatione cadaveris, quando intervenit Clerus S. Georgii, & Clerus S. Petri, semper præcedentia debeatur Præposito, & Clero S. Georgii, etiamsi cadaver deferatur in Ecclesia Sancti Petri, quo casu erit deferenda Crux Sancti Georgii, sub cujus Cruce omnes funus associantes incedere debeant. Officium verò super cadavere spectet, & pertineat ad Curatum, vel Sacerdotem illius Ecclesiæ, in quâ cadaver tumulari debet. Duodecimò quòd Archipresbyter S. Petri nullo modo ministrare valeat Sacramenta suis Parorochianis extra propriam Parochiam. Die 6. Septembris 1636. Ita reperitur in Registris Sacræ Rituum Congregationis in folio impresso. In quorum fidem hâc die 18. Maji 1689. Loco † Sigilli A. Cardinalis Cybo. Bernardinus Casalius Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.

Alterum de die 6. Septembr. 1636. quænam sint ejus modi præeminentiæ declarat.

Desideratur eorum confirmatio.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte Dilectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum secularis, & Collegiatæ S. Georgii Oppidi Modicæ Civitatis nuncupat. Syracusanæ Diœcesis Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis autoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Et à Sanctitate Sua fit cum absolutione ad effectû.

Decretum roborans & irritans

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Junii 1689. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

D. 4. Junii 1689. P. A. decimotertio.

J. F. ALBANUS.

XXI.

Concessio Indulgentiarum pro Fratribus & Monialibus Ordinis Prædicatorum, spiritualibus exercitiis per quadraginta dies quotannis incumbentibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exercitia quibus in memoriâ jejunii Salvatoris vacant.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Antonius Cloche Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quòd in multis Conventibus, & Monasteriis dicti Ordinis consuetum est, ut tàm Fratres, quàm Moniales eorundem Conventuum, & Monasteriorum quotannis in aliquod cubiculum sibi à Superioribus assignatum secedant, ubi per quadragin-

ta dies diversis exercitiis spiritualibus alternativè, nempè orationibus, mortificationibus corporis, flagellationibus, seu disciplinis, & aliis in memoriam quadraginta dierum, quibus Dominus Noster Jesus Christus in deserto fuit, magnâ cum devotione & silentio vacant.

In quorum gratiam conceduntur Indulgentiæ.

§. 2. Nos igitur devotionem hujusmodi cœlestibus Ecclesiæ thesauris, dispositioni Nostræ à Domino commissis confovere volentes, ac supplicationibus ejusdem Antonii Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis, tam Fratribus, quàm Monialibus dicti Ordinis, qui per dictos quadraginta dies piis hujusmodi exercitiis semel quotañis se dederint, qua vice id egerint, easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor Noster Fratribus, & Monialibus prædictis, & aliorum Ordinum, qui per spatium decem dierum spiritualibus exercitiis incumbunt, concessit, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus.

Derogatio contrariis.

§. 3. Non obstant. Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de non concedendis Indulgentiis, ad instar, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Pro præsentibus ad septenniū duraturis impetrandis nihil offerendū.

Et transsumptis fides habenda.

§. 4. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium, aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quòdque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1689. Pontificatus Nostri decimotertio.

D. 4. Junii 1689. P.A. decimotertio.

J. F. ALBANUS.

Decretum Generale.

Cùm Sabbato sancto proximè futuro occurrat festum Annuciationis B. M. V. dubitatum fuit, an debeant celebrari Missæ privatæ, ad effectum, ut Christi fideles commodè satisfacere possint præcepto audiendi Missam; Et Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi, re maturè perpensâ, censuit prædictum festum Annunciationis, una cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus in Ecclesiâ universali transferri debere ad feriam secundam post Dominicam in Albis, protractis omnibus aliis festis, quæ non sint altioris ritus, ad aliam diem juxtà rubricas Breviarii Romani. Celebrationem quoque Missarum dictâ die Sabbati sancti omninò prohibendam in quibuscunque Ecclesiis, & Oratoriis privatis, non obstante quacunque consuetudine in contrarium, & unicam Missam Conventualem, una cum Officio ejusdem Sabbati sancti celebrandam fore præcepit; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Hâc die 11. Februarii 1690.

Et facto de prædictis per me Secretarium verbo cum Sanctissimo, Sanctitas Sua benignè annuit, sensum Sacræ Congregationis approbavit: ac præsens Decretum edi, & imprimi mandavit. Hac die 12. Februarii 1690.

A. Cardinal. Cybo.

Locus † Sigilli.

XXIII. Confirmatio & ampliatio Decretorum Congregationis reformationis Tribunalium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur à Romani Pontificis

Decet Romanum Pontificem, ut sicut ex impositæ sibi divinitus Apostolicæ servitutis Officio totius Dominici gregis utilitatibus indesinenter incumbit, ita Almæ Urbis, ac in ea litigantium, nec non suorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum commodis circa ea præsertim, quæ meliorem, ac celeriorem justitiæ administrationem, resecatis superfluis circuitibus, sublatis subterfugiis, reformatisque litigantium expensis concernunt, solicitis studiis intendat, ut si quæ per suos Prædecessores pro felici Reipublicæ statu providè sancita lapsu temporis in desuetudinem abiisse, visa, seu deformata, vel depravata fuerint, congruæ declarationis, seu reformationis ope, pristino nitori, ac vigori restituantur; Si quæ autem de novo emerserint, quæ ut temporum fert conditio, novo auxilio indigere noscantur, opportunæ sanctionis, seu provisionis remedio reparentur, & muniantur.

circà Reformationem Tribunalium urbis Romæ & S. Sedis quoad temporalia subditorum officio.

Congregationem eū in finem à se institutā ejusque Decreta confirmata & ampliata commemorat.

§. 1. Hinc est, quod Nos ab ipso suscepti, meritis licèt imparibus, Universalis Ecclesiæ Regiminis primordio felicis recordationis Pauli Papæ Quinti Prædecessoris Nostri super Reformatione Tribunalium Urbis præfatæ, ejusque Officialium editam Constitutionem inconcussè servari, omnes, qui in contrarium irrepsissent abusus aboleri, opportunasque declarationes, reformationes, & provisiones, quæ ad rectam, magis expeditam, minusque dispendiosam justitiæ administrationem conferrent, expleri cupientes, Congregationem Reformationis Tribunalium dictæ Urbis singulis mensibus haberi præcepimus; Factaque Nobis postmodum die 3. Junii 1679. duplici relatione, Decreta ab eadem Congregatione eousque emanata approbavimus, nonnullaque ex illis ad universum statum Nostrum Ecclesiasticum Italiæ extendimus, & ampliavimus: Illaque omnia publicari, ac sub pœnis in præfatâ memorati Pauli Prædecessoris Constitutione contentis, nec non aliis, quæ in iisdem Decretis impositæ fuerant, cæterisque Nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, in Urbe, & statu præfatis respectivè exactè observari mādavimus.

Quæ certis ex causis insequentem novā formam redacta.

§. 2. Subindè autem supradicta Congregatio, cum de eadem Reformatione seriò agere non destiterit, ac quædam ex memoratis Decretis, eaque signanter super subhastationibus edita, rationabilibus ex causis, ac experientiâ ita suadente delenda, seu revocanda: alia similiter declaranda, seu reformanda: nonnulla demùm etiam addenda censuerit, post novum multiplex, & exactum examen Decreta hujusmodi in sequentem formam redegit, videlicet.

De Capitolio, ejusque Officialibus.

Pluries examinatâ directione fori, seu Tribunalis Capitolini, & quomodo occurrendum sit aliquibus inconvenientibus, quæ circa mentem, & sensum statuentium, & calumniatorum malitiâ irrepsisse videntur, deventum est ad sequentes resolutiones, & provisiones.

De partibus quas Senator & Affett. mētum circà appellationes gerere debeat.

Primò, ut in causis in quibus ex dispositione Statutorum omninò tollitur, ac denegatur appellatio, sive quod illa respectivè conceditur ad solum effectum devolutivum, non autem suspensivum, vel non nisi facto deposito, sive sub alia forma per eadem Statuta præscriptâ, & demandatâ, Senator, quando non judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, tanquam Caput Tribunalis, & cui per Statutum commissum, ac injunctum est, ut observet, atque ab illis observari faciat Statuta, & jura communia, gerat omnes illas partes, quas in Tribunali Auditoris Cameræ, aliisque Tribunalibus appellationum, & ulterioris instantiæ post primam gerit D. Cardinalis Signaturæ Justitiæ Præfectus in recognoscendo, & declarando: An per Judicem appellationis admitti, vel respectivè rejici debuerit appellatio, sivè an iste moderari, vel respectivè reintegrare debeat suam inhibitionem, aliaque similia peragere eo modo, quo per dictum Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ practicatur. Ubi verò partes, vel earum altera judicio Senatoris non acquiescant, tunc Affettamentum gerat, ac impleat illas partes su-

per

per præmissis, quas gerit, & implet plena Signatura Justitiæ. In illis verò casibus, in quibus Senator judicavit tanquam Judex primæ instantiæ, directè, ac immediatè recurri debeat ad Affettamentum, quod super præmissis provideat, ac rescribat, ad tollendos inanes circuitus sequi solitos super electione Consultoris ob Senatoris suspicionem, ut citiùs, quo fieri potest, negocia terminarentur.

Affettamentum in primâ instantiâ nullo modo se ingerat.

Secundò, ut pro declaratione, seu clariori observantiâ ejus, quod Statuta jam disponunt, votum, seu judicium Affettamenti super præmissis esse debeat novum, & integrum, absque eo quod illud propalatum fuerit in prima instantia: Ideoque in præfatis causis, quæ non sint de sui natura simpliciter ad utrumque effectum appellabiles, Affettamentum in prima instantia nullo pacto se ingerat, suumque votum non præstet, etiamsi Judex petat, nisi utraque partium consentiat cum renunciatione cuicunque appellationi, vel restitutioni in integrum, & cuicunque alteri recursui, adeò, ut cupiant partes in eadem prima instantia causæ cum hoc voto finem dare.

Quomodò se gerendum in casu quo unus vel plures ex Curiæ Judicibus defecerint.

Tertiò, licet per Constitutionem Pii IV. disponatur, quod si unum ex Judicibus Curiæ abesse vel ægrotare contingat, aut suspectum jurari, Affettamentum per alios tres præsentes fieri possit; Attamen, quia dari potest casus, quod impedimentum, vel suspicio verificetur, etiam in aliquo ex tribus, vel quod qualitas causæ exigat, ut Affettamentum sit plenum & non constituatur minori numero quam quatuor; Idcircò Senator ad eorumdem Statutorum præscriptum, alium, seu alios in locum illorum, qui impediti sint subrogare poterit, & quatenus partes, vel una earum suspectum habeat Senatorem in hac deputatione, tunc supplebit Auditor Sanctissimi.

De ratione versandi in causis restitutionis in integrū.

Quartò, quod in causis restitutionis in integrum, sivè ista petatur incidenter, sivè principaliter, pronunciari non valeat, nec debeat, sed servari debeat id, quod practicatur in Tribunali A. C. aliisque Tribunalibus Urbis, quòd scilicet, ubi agitur de Decretis interlocutoriis, ac aliis à quibus reponi potest, si Judex credit esse locum restitutioni, reponat à Decreto facto in negocio principali; Ubi verò agitur de sententiis non appellabilibus, à quibus reponi non potest, abstineat ab executione, sivè infirmet ipsam sententiam in illis casibus in quibus de jure infirmare potest, & è converso, ubi credat, non esse locum restitutioni, procedat ad ulteriora in exequutione, adeò ut nunquam detur pronunciatio particularis super ipsa restitutione concedenda, vel respectivè deneganda, sed illa solum sit causa, ut pronuncietur vel provideatur in negocio principali, ne aliàs sequatur illa magna multiplicatio sententiarum, quæ aliquando sequi consuevit.

In controversiis circà restitutionem idem quod in casu appellationis servandum

Quintò, quod ubi super eadem restitutione tam incidenter, quam principaliter petitâ, aliquam controversiam oriri contingat tàm circa recusationem Judicis, coràm quo petitur, quàm circa suspensionem exequutionis, ac alia (cum restitutio, & appellatio parificentur:) idcirco etiam in isto casu servetur idem, quod supra in casu appellationis provisum est, quòd scilicet detur recursus ad Senatorem eo modo, quo in aliis Tribunalibus datur ad Cardinalem Præfectum Signaturæ Justitiæ, & successivè ad Affettamentum eodem modo, quoad signaturam plenam, ut supra.

De observandis circà nullitates.

Et sextò demum, quod etiam in hoc Tribunali circa nullitates observetur, quod in aliis Tribunalibus dispositum est per reformationem Pauli V. ut non attendantur nullitates nisi sint ex tribus &c. prout etiam disponitur in motu proprio Pii IV.

De Sportulis, vel Propinis.

Pauli V. super illis dispositio.

CUM Inter cætera, quæ disponuntur per Constitutionem S. Mem. Pauli V. super Reformatione Tribunalium, illud præsertim enixè præcipiat, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque dignitatis, etiam speciali notâ dignus in causis civilibus ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsùs accipiat etiam à spontè dare volentibus; in Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summâ scutorum viginti quinque agitur & infrà, nihil prorsùs, à viginti quinque suprà usque ad centum inclusivè scuta tria, à centum usque ad quamcunque summam scuta decem; & non ultra.

Quæ exactè ab omnibus judicibus observanda& quinam sint Judices Ordinarii, qui Commissarii.

Cùm aliquæ verò litigantiū querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversùs ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam; Idcircò de ejus mandato re maturè, ac pluries examinatâ decretum, & declaratum fuit, præfatam Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis ab omnibus Judicibus, qui non sint verè Commissarii, observari debere juxtà universalitatem litteræ, ac verborum, quacunque limitatione, vel interpretatione, sive argumento, aut contrariâ consuetudine sublatis, ac rejectis: Judices verò Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universitatem, vel aliquod genus causarum, adeò ut Commissarii sint solùm illi, qui per commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant.

Illæsis sportulis Judicibus expressè concessis.

Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio, tollatur censuit Congregatio exprimere, ac recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique sunt infrascripti, aliis non exclusis, quatenus adsint; Eis tamen nullatenùs præjudicatum censeatur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expressè, ac litteraliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut subauditos intellectus eis defertur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V. sivè per privilegia, & concessiones Apostolicas particulares, non autem consuetudinem, iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censeatur statutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum.

Nominatim Judices Urbis Ordinarii recensentur.

D. Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, Judices deputati etiam in criminalibus.
D. Cardinalis Vicarius, ejusque Vicesgerens, & Locumtenens aliique Judices ab eo deputati.
D. D. Cardinales Archipresbyteri trium Basilicarum Patriarchalium eorumque Vicarii & Auditores aliique deputati.
D. D. Cardinales Titulares in eorum titulis Urbis, & in sex Episcopatibus Cardinalitiis; eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati.
D. D. Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, & Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices & deputati.
D. Gubernator Urbis ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles, unus, vel plures.
D. Auditor Cameræ, ejusque Locumtenentes, & Judices deputati.
D. Senator Urbis, ejusque Collaterales, & Capitaneus appellationum, & alii deputati.
D. Thesaurarius Generalis, ejusque Auditor, aliique Judices ab eo deputati etiam in criminalibus.
D. D. Præsides & præfati respectivè Viarum, Grasciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & carcerum, eorumque Auditores, aliique deputati.
D. Præfectus Sacri Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenentes, ac alii deputati, tàm quoad Palatinos, quam quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas.
D. Commissarius Armorum, ejusque Auditor, vel alii deputati.
D. Judex, vel Auditor Confidentiarum.
Judex Fabricæ Sancti Petri.
Judex Militum.
Judex Castri Sancti Angeli.
Judex Triremium seu Maritimæ.
Assessores Ædilium, seu Magistrorum Viàrum, Consulum Agriculturæ, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulum Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Etiam in gradu recursus præ-

Eâ declaratione adjectâ quod hujusmodi dispositio locum habeat, etiamsi dicti Judices, seu deputa-

ti pro-

dicta Dispositio locum habet. Deputatio Generalis non facit Commissarium.

ti procedant in gradu recursus, seu in secundis, vel aliis instantiis, quæ præfatis Tribunalibus competerent.

Omnesque præfatos, & alios Judices Ordinarios, ad normam ejusdem Constitutionis adhuc esse tales, atque in præfata prohibitione comprehensos esse, quamvis eis Commissio superveniat, vel quod eis injungatur ut procedant de, vel cum voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro Exequatur Litterarum Apostolicarum, sivè in vim cujuscunque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio, ad certas, & particulares causas, undè dici valeant veri Commissarii, ut supra, salva tamem quoad A. C. dispositione dictâ Constitutionis Pauli V. in titulo de A. C. §. Permittimus tamen.

Pœna in contravenientes & repetitio solventibus concessa.

Atque aliàs quidquid etiam spontè solutum esset, illicitum censeri debeat; Ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere censeantur in pœnas inflictas per Constitutiones Apostolicas, neque ita solutum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimo, ut eisdem, qui solverunt, competat repetitio tàm à Judice, quam à Notario ad eorum electionem, absque eo, quod aliqua consuetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, ac reprobatam esse decretum, & declaratum fuit.

In unâ causa una tantùm propina exigenda.

Quodque illi Judices tàm Ordinarii, quàm Commissarii, quibus per eandem Constitutionem Pauli V. vel per speciale indultum conceditur, posse exigere sportulas, ut supra, non possint in totâ causâ exigere nisi unicam propinam juxta taxam ut supra, quamvis plures essent personæ in causâ, adeò ut si victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro ratâ concurrant ad dictam unicam propinam solvendam, neque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quicquam suffragari valeat, adeò ut idem Judex in eadem causa unicam tantum propinam percipiat.

De Advocatis, & Procuratoribus, aliisque Causidicis, & Negotiorum gestoribus.

Taxantur solvenda pro originalibus.

Ad sublevandum litigantes ab excessivitate expensarum, quas patiuntur in Curia, pro nunc decretum fuit, quòd originalia informationum tam juris, quam facti, & tam Advocatorum, quam Procuratorum, aliorumque Curialium, & Defensorum, non debeant excedere scutum unum monetæ, etiamsi fuerint plurium foliorum, pro brevioribus vero fiat solutio pro quanti importabunt juxta stylum.

Advocatorum, Procuratorum &c. salaria

Advocati, Procuratores, & Sollicitatores, & quicunque alii Causidici, & Defensores atque Judicialium, vel aulicorum negotiorum gestores pro eorum honorariis, seu salariis etiam conventis non habeant actionem in posterum, nisi pro salario, vel mercede ultimi biennii tàm citrà, quam ultra montes, quibus elapsis remaneat præscripta & perempta omnis actio ad agendum, quocunque ordinario, & extraordinario remedio denegato, si contigerit per dictos Advocatos, Procuratores, Sollicitatores, & alios, de quibus suprà, fieri expensas in causis ab eisdem patrocinatis, vel negotiis, ut supra ab eis gestis, non possint ab eorum Principalibus illa prætendere ultra summam scutorum quinquaginta, nisi legitimè, & sincerè citra omnem suspicionem fraudis, & concussionis constet de recognitione veritatis & debiti in majori summâ facta de ordine sui Principalis.

Expensæ in causis patrocinatis factæ.

De Notariis.

Merces instrumentorum.

Ad tollendas controversias, quæ solent occurrere inter partes, & Notarios super mercede Instrumentorum Tutelæ, vel Curæ cum Inventario tutelari, & fidejussionis præstatione, ac Instrumentorum aditionis hæreditatis etiam cum Inventario solemni, & pro rogitu susceptionis Tutelæ, & obligatione fidejussoris, aut fidejussorum, nec non aditionis hæreditatis, & confectionis Inventarii, decretum & declaratum fuit, quòd Notarii quorumvis Tribunalium non possint exigere aliam mercedem, nisi ad formam Statuti Urbis lib. 3. cap. 93.

Pro mercede Instrumenti sententiæ Notarii A. C. non possint exigere à partibus, nisi summam Juliorum quindecim juxtè taxam præscriptam eisdem Notariis in reformatione fel. mem. Pauli Quinti, etiamsi in ipsa sententia fuerit concessum mandatum executivum, vel de associando, manutenendo, & immittendo, possint tamen Notarii apponere in Instrumento, si volunt, quòd sententia deserviat ad probationem, sed non ad exequutionem quæ fieri non possit, nisi vigore mandati ad partes expediendi, aliàs exequutio sit nulla. Taxa Instrumenti sententiæ.

In examine Testium cum interrogatoriis, tàm in criminalibus quàm in civilibus in quocunque Tribunali & Curia, quælibet sessio durare debeat spatio duarum horarum, verè & effectivè continuando exercitium, nec aliquid amplius, nec ultrà Julios quinque pro qualibet sessione accipiatur ab Interprete, sub prætextu, quòd examen fiat extra Officium Notarii. Sessionum in examine Testiū.

Item pariter mandatum, & decretum est, quòd si contigerit expediri mandata executiva contra Notarios, illa exequi non possit super Protocollis, & aliis scripturis, sub pœnis partibus nullitatis executionis, & Exequutoribus privationis officii, & aliis arbitrio Judicis. De executione contrà Notarios.

Et quoniam magna est fides, quæ Notariis præstatur, ideoque omnis ratio postulat, ut illi sint viri sufficienti peritia, morum probitate, ac honestis natalibus præditi: Hinc provisum, ac decretum est (si Sanctissimo placuerit) ut omnes habentes privilegia, & facultates creandi Notarios, cujuscunque sint status conditionis & dignitatis, quamvis expresśâ, & speciali notâ digni, & sivè sint personæ singulares, sivè Collegia, & Universitates, firmis remanentibus eorum privilegiis, & facultatibus, eo modo, quo competunt, atque hactenùs competere consueverunt, non possint in Urbe, & districtu dicta privilegia, & facultates exercere, atque Notarios creare, nisi priùs modo, quo infra legitimè eis constiterit, quod illi, qui creandi sunt Notarii, legitimis, honestisque natalibus, bonisque moribus præditi sint, adeo ut non sint inquisiti, neque contumaces, ac etiam in ætate saltem annorum viginti quinque constituti. Nec non quòd saltem per sex menses continuos, & non interruptos in Urbe apud aliquem ex Notariis publicis Auditoris Cameræ, vel Rotæ, vel Cameræ Apostolicæ, seu Vicarii, aut Capitolii verè fuerint versati pro addiscenda praxi, & peritia conficiendi Instrumenta, dictoque termino sex mensium completo, cum verò, & effectivo, ac rigoroso examine tenendo coram Decano, vel alio deputato illius Collegii, qui Notarium creare debet, aut coram Auditore Cameræ, seu Camerario cum interventu duorum Procuratorum de Collegio, ac duorum publicorum Notariorum Urbis habentium Officium proprium, dummodo non sint illi Notarii, apud quos ipsi examinandi versati sint, approbati fuerint tanquam idonei, dictaque approbatio debeat subscribi ab iis, qui ut suprà interveniunt in examine, atque aliàs actus habeatur pro invalido, perinde, ac si gestus non esset, illeque aliàs creatus nullatenus pro Notario habeatur, atque tàm illi, qui Notarios circa istam formam creaverint, quàm ipsi creati pœnas incurrant arbitrio Sanctissimi, etiam amissionis privilegii. De illis, quæ habentibus privilegiū creandi Notarios, circà illorum requisita, observanda sunt

De Cursoribus, & Mandatariis, aliisque Executoribus, & de citationibus, exequutionibus, & subhastationibus.

Exortâ differentiâ inter Cursores Sanctissimi ex una, & Mandatarios D. Cardinalis Vicarii, omniumque aliorum Tribunalium, & Curiarum Urbis ex altera partibus, super citationibus, & intimationibus præsertim extrajudicialibus, quæ solent fieri pro propositionibus causarum aliisque actibus in Tribunalibus Rotæ, Cameræ Apostolicæ, & utriusque Signaturæ, & in Congregationibus Eminentissimorum Cardinalium coram Dominis Præfecto Sacri Palatii, Auditore Sanctissimi, aliisque Judicibus extrà propria Tribunalia, & Curias eorumdem Mandatariorum prætendentium se illas tanquā actus extrajudiciales facere, & exequi posse: Congregatio Mandatariis non licet facere citationes & intimationes extrajudiciales.

supra-

ſupradictâ utrâque parte pluries auditâ declaravit, hoc ipſis non licere, ſed etiam quoad iſtas ſervandas eſſe Conſtitutiones Apoſtolicas ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis, aliiſque arbitrio ejuſdem Congregationis infligendis.

De modo procedendi in proceſſibus contumacialibus tempore Sedis vacantis.

Ad tollendas controverſias quomodo procedendum ſit tempore Sedis vacantis in proceſſibus contumacialibus conficiendis in Curiâ, Congregatio declaravit, procedendum eſſe per edicta publica, non autem per contradictas.

Miniſtri & Officiales locorum nullũ executionibus impedimentum præſtent.

Quoniam verò fertur, quod Miniſtri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & locorum in quibus DD. Clerici, & Commiſſarius Cameræ, ac etiam Domini Cardinales, aliiquę Prælati ratione Epiſcopatuum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici exercent juriſdictionem temporalem, ac etiam Miniſtri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcunque de facto, indebitè quandoque præſtare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque territoriis exequantur per Curſores, & Mandatarios, aliosque Miniſtros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios, quibus demandatum fuerit, citationes, & mandata, aliæque proviſiones Judicum & Tribunalium Romanæ Curiæ, & præſertim Auditoris Cameræ abſque eorum licentiâ, & beneplacito in ſcriptis, ut vulgo dicitur Exequatur; Idcircò declaratum, & decretum fuit, quod tàm citationes verbales, & Perſonales, vel domi ſive in manibus domeſticorum, aut per edicta, quàm etiam mandata quæcunque pariter tam in perſonis, quàm in bonis in quibuſcunque cauſis civilibus, & criminalibus liberè poſſint fieri, & exequi abſque alia licentia, beneplacito, vel Exequatur, aut requiſitione Officialium, & Miniſtrorum loci, neque dictos Officiales & Miniſtros etiam ipſosmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commiſſarium Cameræ, ac Barones, & Domicellos, & alios quoſcunque poſſe in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præſtare ſub pœnis contantis in Conſtitutionibus Apoſtolicis contra uſurpantes juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ, vel illam, ejuſque liberum exercitium impedientes, aut Curiæ reſiſtentiam facientes, & inadvertenter, ac indebitè requiſiti de aliquâ licentia, vel beneplacito nullatenus poſſint, nec debeant ſub eiſdem pœnis apponere Exequatur, vel aliàs in ſcriptis apponere manus in ipſis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curiæ.

De executione contra perſonas privilegiatas.

In ipsâ verò Urbe quando mandata ſervatis ſervandis relaxata fuerunt contrà perſonas privilegiatas, quæ neglexerint allegare declinatoriam, & petere opportuno tempore remiſſionem cauſæ ad propriũ, & particularem Judicem, pariter illa exequi poſſint, nullumque Exequatur peti, vel reſpectivè concedi debeat, ut ita occurratur fraudibus, & inconvenientibus, quæ experientia docuit exinde ſequi, ſibi namque imputent, cur initio, & re integra forum declinare neglexerint.

Subhaſtationes bonorum ſtabilium ubi & qua ratione publicandæ.

In ſubhaſtationibus faciendis de bonis ſtabilibus, vel locis montium aut cenſibus in Urbe, affigantur edicta ad valvas domus Judicis, & in platea Bancorum, & extra Urbem in locis ſolitis per dies quindecim anteà, in quibus exprimatur diſtinctè ſituatio, & qualitas bonorum, & quoad loca montium exprimatur eorum ſpecies, ac etiam an ſint libera, vel vinculata, & quatenus ſint vinculata, explicetur qualitas vinculatorum contentorum in Litteris Patentibus, atque in cenſibus explicetur qualitas debitoris, & fundi cenſiti, ut ita oblatores meliùs informentur, atque ad offerendum alliciantur.

De modo procedendi in diſtractionibus locorum montium & officiorum.

In diſtractionibus judicialibus locorum montium vacabilium, & non vacabilium, ac officiorum vacabilium Romanæ Curiæ non procedatur, niſi prævià intimatione vel interpellatione facienda Procuratori ſeu Exactori fructuum dictorum locorum montium, ſeu officiorum.

De variis Proviſionibus.

Decretum de ſpontaneis Conſtitutionibus & monitoriis in proceſſibus criminalibus.

Ad evitandas controverſias, quæ quotidie oriri ſolent inter Tribunalia Romanæ Curiæ in cauſis criminalibus propter ſpontaneas Conſtitutiones, & monitoria quæ ejus vigore expediuntur in vim L. diffamari C. de ingen. & manum. Congregatio mandavit & decrevit, quòd in poſterum Actor, ſeu querelans non poſſit trahi coram Judice, coram quo fuit facta ſpontanea Conſtitutio, & à quo monitorium obtinuit, quando præcedenter fuit porrecta querela coram alio Judice, & ab eo fuit formatus proceſſus ſufficiens ad citandum, vel præceſſerit citatio ad informandam Curiam.

De non gravetur Exiliatis non concedendo.

Ad expellendos ab Urbe delinquentes, decretum, & mandatum fuit, non licere in poſterum Judicibus, & Superioribus quorumcunque Tribunalium eiſdem condemnatis, & Bannitis concedere ſalvos conductus, vulgò, non gravetur nuncupatos, ſublata eiſdem Judicibus, & Superioribus Tribunalium facultate concedendi eoſdem ſalvos conductus, ſeu non gravetur exiliatis, quando exilium fuerit per ſententiam eiſdem injunctum in pœnam patrati criminis, niſi ad formam Juris ad recolligendum ſarcinulas.

De recuſationibus ex causâ ſuſpicionis

Ad tollenda ſubterfugia quibus nonnulli utuntur ad procraſtinandas cauſas civiles, allegando Judices Romanæ Curiæ pro ſuſpectis, Congregatio decrevit, quòd in poſterum non admittatur allegatio ſuſpicionis in cauſis, quibus ab allegante fuit informatum in ſcriptis ſuper meritis, etiamſi nullus adſit actus judicialis inducens conſenſum; Et quod non admittantur niſi duæ recuſationes ex cauſa ſuſpicionis, nec liceat tertiò, & reſpectivè poſt triduum à die pet tionis, ſeu productionis jurium recuſare niſi ex juſta cauſa, prout de jure.

De non gravetur ob præſtationem alimentorum.

Quoad non gravetur ob præſtationum alimentorum per debitores obtentum, & in poſterum forſan obtinendum à quibuſvis Judicibus, non afficiat, niſi legitimè citatos, non autem alios.

De taxa alimentorum, pauperibus carceratis præſtandorum & paupertatis probatione.

Et quoad alimenta præſtãda pauperibus carceratis, ſublatâ taxâ uniformi unius Julii uſque adhuc ſervata, ſolvatur arbitrio Sacræ Viſitæ, & Judicum etiam infra, & ſupra dictam ſummam unius Julii, ad meram neceſſitatem naturæ tantùm; Et quoad probationem paupertatis, ubi etiam agitur de minori ſumma ſcutorum quinquaginta, nihilominùs probatio fieri debeat eodem modo, qui præſcribitur in reformatione ultra ſummam ſcutorum quinquaginta, ita tamen, ut nihil pro tali probatione ſolvatur, quodque ad præſcriptum Conſtitutionis Pii V. non ſolvantur per creditores pauperes, minùſque præſtentur doloſis, vel calumnioſis debitoribus, qui contra bonam fidem creditores diu defatigarunt cum injuſtis impedimentis, vel ſubterfugiis.

De taxâ congruæ.

Quoad congruam reſervandam Clericis Debitoribus recurrentibus ad beneficium Capit. Odoardus, decretum eſt, ut excedere non debeat ſummam, quæ pro qualitate, & uſu loci reputatur ſufficiens in beneficio, vel patrimonio, ad cujus titulum ſit promotio ad ſacros Ordines; Ubi verò agitur de Beneficio reſidentiali, & ſervitorio, adeò ut pro decore, & ſervitio Eccleſiæ potius, quàm perſonæ aliqua major impenſa pro Eccleſiaſticis, & ſacris Veſtibus requiratur, eadem congrua augeri valeat in eo, quo ad dictum effectum neceſſarium reputabitur.

De cautionibus promiſſis in ſocietatibus officiorum.

Quamvis in ſocietatibus officiorum promittantur cautiones, non tamen illarum promiſſio, vel non implementum ſuffragentur ad impediendum lucrum, quod aliàs ſequi deberet, perinde, ac ſi cautiones non fuiſſent promiſſæ.

De cenſibus perpetuis.

In cenſibus perpetuis quocunque tempore impoſitis, & imponendis, ad evitandas fraudes, & ne reddantur redimibiles pro libito creditorum, non præſtatio fidejuſſionis promiſſæ neque directè, neque indirectè cauſare poſſit reſtitutionem ſortis, etiam ad effectum deponendi, niſi agatur de cautione promiſſa in caſu mortis, vel mutationis ſtatus.

De taxâ fructuum dotalium.

Fructus dotales per antea taxati per Statutum Urbis ad rationem ſeptem cum dimidio pro centenario à die 3. Junii 1669. ſint, & intelligantur reducti in Urbe ad rationem quatuor, extra verò Urbem in diſtrictu ad rationem quinque, non obſtante Statuto Urbis, vel alio Statuto, ſeu conſuetudine loci, idque procedat in dotibus quocunque tempore conſtitutis, ſeu debitis, & in futurum reſpectivè conſtitu-

endis, seu debendis, ita tamen, ut creditoribus, quibus ex quacunque conventione etiam juratâ prohibita erat sortis exactio, adhuc liceat eamdem sortem quoad dotes ante diem 3. Junii 1679. constitutas, seu debitas exigere, nisi debitores velint in majori taxa conventionali etiam jurata continuare.

Fructuum societatum officiorum

Fructus societatum officiorum quocunque tempore contractarum, & in futurum contrahendarum non possint à die 3. Junii 1679. & in posterum excedere octo pro centenario.

Et facultatum Cardinalis Camerarii & Præfecti Archiviorum.

Facultates Cardinali Camerario, & Præfecto Archiviorum competentes super sanatione defectus Archiviationis, etiam post acceptatam nullitatem usque ad summam scutorum viginti quinque (si Sanctissimo placuerit) ad occurrendum calumniis, & subterfugiis, quæ ob istam causam practicari solent, extendantur usque ad summam scutorum mille cum clausulis apponi solitis in sanationum commissionibus Signaturæ Gratiæ.

Ob defectum Archiviationis causæ nec avocandæ nec inhibendæ

Non possint autem à Judicibus coram quibus causæ introductæ sunt, atque productæ, vel repetitæ scripturæ, quas prætenditur hoc defectu laborare, avocari, vel inhiberi, ne in eis procedatur, sed talis defectus opponatur coram Judice causæ tanquam nullitas, vel exceptio ad tollendam fidem.

Injungitur Decretorũ sequentium de inhibitionibus & non gravetur, observantia.

Et quoniam ad occurrendum calumniis, & subterfugiis debitorum, & reorum super inhibitionibus, & non gravetur, aliisque cautelis S.M. Urbanus Octavus deputavit particularem Congregationem, à quâ plura prodierunt decreta & provisiones inferius registranda, decretum, & provisum fuit, quòd eadem decreta, & provisiones in aliquibus modificata eo modo, quo proximè infra registrata sunt, servari debeant.

Decreta S. Congreg. super inhibitionibus, & non gravetur, per Debitores extortis à San. Mem. Urbano VIII. deputatæ, ab omnibus, & quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus Urbis observanda.

De inhibitionibus Agriculturæ.

Inhibitiones Agriculturæ serentibus hordea, & alia blanda, vel Legumina non concedantur, sed solummodo unicuique serenti saltem rubra octo tritici quolibet Anno.

Et earum tempore.

Et quoad tempora serventur respectu seminũ à die prima Octobris usque, per totum mensem Novembris Respectu vero messium, à die prima Junii usque ad diem 15. Augusti tantum juxta Decretum alias emanatum tempore fel. rec. Pauli Papæ V.

Quod super bonis agriculturam non concernentibus locum non habet.

Quo verò ad personas debitorum, etiamsi aliunde habeant, unde solvant, suffragentur utroque tempore, videlicet messium, & seminum. Super bonis autem quibuscunque ex Agricultura non provenientibus, vel non inservientibus pro Agricultura, executiones fieri possint quocunque tempore etiam messium, & seminum non obstantibus inhibitionibus.

Notariorum circa inhibitiones officium.

Notarii, per acta quorum conceduntur dictæ inhibitiones, teneantur retinere librum examinũ Testium pro obtinendis inhibitionibus examinandorum, qui Testes debeant esse cogniti Notario, vel saltem duobus Testibus Notario notis; sin minus præstetur juramentum petenti inhibitionem, ac inducenti Testes, quatenus sit præsens: Et rursus teneatur Notarius habere, ac retinere matriculam, in qua describat omnes inhibitiones cum nominibus illorum, quibus conceduntur.

Item Judicum & Assessorum.

Judices, seu Assessores dum inhibitiones prædictas concedunt, teneantur discutere relevantiam probationum, & non admittant probationes irrelevantes, neque quicquam recipiant pro provisione, & subscriptione inhibitionum.

Nec admittant fidas Cõmunitatum nisi prævio examine Testium coram superiore Loci servatâ formâ suprascriptâ facto, & de verbo ad verbũ insertâ societates quoque, venditiones, cõmuniones, admissiones ad participandum, cessiones, declarationes, & recognitiones similiter non admittant nisi causâ cognitâ.

Comminatio pœnalis in supradicta non servantes.

Inhibitiones supradictis omnibus non servatis partibus obtinentibus nullatenus suffragentur, & Notarii qui illas in posterum concedent, ultra damna, & interesse Partium, prout de jure, subjaceant pœnis etiam corporalibus arbitrio Congregationis.

Fidarum solutio quousque suffragetur

Quoad fidas, quibuscunque solventibus fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, serventur solitæ inhibitiones, omnibus verò aliis fidæ, & inhibitiones non suffragentur, nisi respectu rerum fidam concernentium.

De inhibitionibus Præsidis Grasciæ.

Non gravetur, & inhibitiones Eminentissimi Camerarii, & Præsidis Grasciæ non suffragentur, nisi quoad personas Lanionum in matricula descriptorum, & res illorum ad Grasciam pertinentes.

Reservata tamen facultate Eminentissimo Domino dictas inhibitiones quandocunque revocandi & moderandi.

Salsamentariis autem, & fructuum, piscium, candelarum, & olei venditoribus, vaccinariis omnibusque aliis similibus non concedantur, & concessæ non suffragentur.

Possit etiam Grasciæ Præses mandare exequi mandata aliorum Judicum contra personas Lanionum & res grasciam concernentes etiam absque citatione, sed abstineat à cognitione meritorum causæ principalis.

Præsidis Annonæ.

Inhibitiones per Eminentissimum Camerarium, & Præsidem Annonæ non concedantur nisi pistoribus, seu furnariis, molitoribus, vel molendinariis, quoad eorum personas, res, & bona ad artem pertinentia.

Præsidis Riparum.

Inhibitiones à Præside Riparum non concedantur, & concessa non suffragentur, nisi occasione rerum ripalium, & contractuum super rebus ripalibus.

Ac pro personis, belluis, barchis, curribus, & aliis instrumentis actu inservientibus corrigio, & conductioni ad Urbem tàm per flumen, quàm per terram.

Ac in illarum concessione serventur superiùs disposita circa inhibitiones Agriculturæ.

Præsidis Carcerum.

Præses Carcerum non concedat inhibitiones & non gravetur, debitoribus nondum carceratis vigore memorialium, nisi in illis adsit specialis ordo Sanctissimi.

Certæ quædam res ab Exequutionibus eximuntur.

Non decernantur, neque fiant ab aliquo Judice exequutiones super belluis inservientibus pro confectione pulveris, & salnitri, vel caldariis, aut aliis instrumentis nisi pro debitis particularibus Appaltus, vel Ministrorum juxtà formam Bannimentorum.

De Inhibitionibus ad favorem textorum Lanæ.

Inhibitiones ad favorem Textorum artis Lanæ in posterum non concedantur, nisi de ordine Eminentissimi.

Ministrorum & Operariorum Fabricæ Principis Apostolorum.

Inhibitiones Venerabilis Fabricæ Principis Apostolorum Procuratoribus, Notario, Ministris, Operariis, & quibuscunque aliis in posterum non concedantur, & hucusque concessæ nullo modo suffragentur, nisi pro rebus eandem Fabricam concernentibus.

Quasnam Inhibitiones S. Joan Lateran. S. Petri & S. Mariæ Maj. Archipresbyteri cõcedere possint.

Eminentissimi Cardinales Archipresbyteri Sancti Joannis Lateranensis, Sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris non concedant inhibitiones generales, seu particulares, tantummodo citata Parte, & juxta terminos privilegiorum Apostolicorum dumtaxat, & aliàs concessæ non serventer, & liberè eis non obstantibus fiat executio.

Quinam extra Ecclesiæ interesse supradictis privilegiis non gaudeant.

Emphyteutæ, Inquilini, Coloni, Affictuarii, & Conductores non gaudeant privilegiis supradictis, nisi quando agitur de interesse Ecclesiæ, & Ecclesia est in causa.

Inhibitiones Locorum Piorũ quando concedendæ.

Inhibitiones Hospitalis Sancti Sixti Neophytorum, & Catechumenorum, Annunciatæ Sancti Marcelli, Orphanorum Sanctissimæ Trinitatis, Sancti Hieronymi Charitatis, & quorumcunque Locorum Piorum, etiam sub protectione Eminentissimorum Cardinalium non dentur, nisi parte citata, & quando agitur de rebus, vel interesse dictorum Locorum Piorum, & ad favorem Ministrorum actu, & mercede illis inservintium.

Eximuntur ab exequutione Bona à Conductore in ædes invecta.

Ad instantiam Locatorum ædium ne fiat aliqua exequutio super bonis à conductore invectis.

Bona filii in domo communi existentia.

Ad instantiam Patris ne fiat exequutio pro debitis filii super bonis in domo communi habitata existentibus. Item nè fiat super pallio, quod filius gestat.

Domus propria vel conducta.

Ad instantiam Domini Domus, vel Conductoris ne fiat exequutio in Domo sua, vel ab eo conducta pro debito cujusvis personæ etiam cohabitantis.

Vigore Testium examinatorum, quibus in actis

quis

quis probaverit talia bona esse instantis, ad impediendas executiones cujusvis alterius.

De Exequutionibus contra filium familias.

Ad instantiam filii familias ad impediendas exequutiones contra eum relaxatas, vel relaxandas sub prætextu statuti annullantis contractus filiorum familias.

Eximuntur Bona in Domo à viro conjunctim cum Uxore habitatá existentia.

Ad instantiam viri, ne fiat exequutio super bonis in Domo per eum conjunctim cum uxore habitatâ existen. vigore mandatorum contra uxorem relaxatorum.

Vigore statuti pro mulieribus obligatis absque decreto, & solemnitatibus.

De Inhibitione Dotali.

Inhibitio Dotalis propter hypothecam Uxoris in bonis viri, nisi expresso Notario, die, . & anno, quo Instrumentum Dotis fuit rogatum.

Eximitur res vendita pro debito emptoris.

Ad instantiam venditoris vigore reservationis domini super re vendita, ne in ea fiat exequutio pro debito emptoris, aut alio quopiam.

Res commodata pro debito Commodatoris.

Ad instantiam Commodantis, ne fiat exequutio super recommodata pro debito Commodatarii.

Vigore captæ possessionis de Judicis mandatione nealter audeat ejusdem rei possessionem capere, nisi citato eo, qui fuit à Judice vel immissus, vel manutentus, vel ex quacunque causa associatus.

De suspicione fugæ.

Adversus mandata suspicionis fugæ, nisi parte citata petens inhibitionem probaverit se possidere in Urbe, vel districtu bona stabilia, vel mobilia quæ de facili emoveri non possunt, vel saltem dederit cautionem de non discedendo donec parte citata probaverit se possidere, ut supra.

Adversus mandata suspicionis fugæ stante cautione in actis præstita de stando jure, nisi tantum pro summa contentá in cautione, & adversus creditorem nominatum.

De Non gravetur gratioso.

Non gravetur gratiosum, vel ad effectum concordandi, vel aliquando iterum audiendi, vel aliis de causis, nisi semel tantum, & pro quinque diebus ad summum.

De non concedendis Inhibitionibus generalibus.

Inhibitiones generales quibuscunque personis etiam privilegiatis, per quoscunque Judices in posterum non dentur, sed tantum speciales vigore reassumptionum, & appellationum in forma.

Contra supradicta Decreta concessæ nullæ sunt.

Cæterum inhibitiones datæ contrà formam præsentium Decretorum non afficiant, & illis non obstantibus facta executio valeat.

Præfecto reservatur facultas quascumque Inhibitiones revocandi, & moderandi.

Reservatâ, & semper remanente Eminentissimo Præfecto facultate, & auctoritate omnes, & singulas supradictas, & quascunque alias inhibitiones, & non gravetur, à quocunque Judice, & ex quacunque causa, & capite, tàm in præsentibus expressis, quàm non expressis pro ejus arbitrio, & libito voluntatis revocandi, & moderandi, & illis non obstantibus quæcunque exequatur, seu executiones sibi bene visas concedendi.

Pœnasque pro arbitrio contravenientibus infligendi.

Nec non omnes & quoscunque Judices, Notarios, & Executores, ac alias quasvis personas suprascripta Decreta non observantes, vel illis quomodolibet, & qualitercunque directè, vel indirectè sub quovis prætextu, vel quæsito colore contravenientes & contrafacientes corrigendi, mulctandi, ac quibusvis pœnis, etiam corporalibus ejus arbitrio infligendis, & moderandis manu regia plectendi. & puniendi.

§. 3. Porro cum ex relatione nuper nobis facta, nonnulla ex hujusmodi Decretis ejusdem Nostri status Ecclesiastici Italiæ felici regimini, ejusdemque etiam quoad temporalia subditorum commodis conferre compertum habuerimus, ad eundem statum sequentia ampliare, & extendere decrevimus, prout ampliamus & extendimus, nimirum.

Quædam ex prædictis Decretis ampliata.

Primò, Decretum super libertate exequutionum, & citationum, contentum sub titulo de Cursoribus, & Mandatariis, aliisque Exequutoribus.

Secundò, Decreta relata sub titulo de Advocatis, & Procuratoribus.

Tertiò, Decretum sub titulo de Notariis super forma creandi Notarios cum declaratione: Quod ea, quæ circa praxim, & examen in Urbe inibi statuuntur in Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Aemiliæ, seu Romandiolæ, & Urbini, ac etiam in Provincia, seu Gubernio Marchiæ, seu Maceratæ, expleantur in ipsa Civitate Metropoli, seu Residentiali Cardinalis Legati, & Gubernatoris respectivè, ibique habeatur examen coram ipso Legato vel Gubernatore, seu alio per eum deputando, & coram duobus probatis Curialibus, totidemque probatis Notariis ab eodem Legato, vel Gubernatore pariter deputandis, adeo ut in reliquis eadem forma servetur.

Addita restrictio Decretis quibusdam sub tit. De variis provisionibus.

Quartò, Decreta contenta sub titulo de variis provisionibus. Ita tamen respectu, ut fructus Dotales, quinque; fructus vero Societatum Officiorum novem pro centenario in dicto nostro statu ex nunc in posterum non possint excedere.

Præinserta Decreta Apostolica Autoritate confirmantur.

§. 4. Nunc vero omnia, & singula Decreta præinserta, tali tantaque maturitate digesta, ac sicut præmittitur immutata, declarata, & aucta, nec non à Nobis extensa, & ampliata, nullatenus attento eorundem decretorum aliàs oretenus approbatorum, jussuque Nostro publicatorum, ut præfertur, ac etiam impressorum aliqualiter diverso tenore, perpetuò, inviolabiliterque observari, & Constitutionis Nostræ munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, necnon illis inviolabilis, & irrefragibilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, & ordinamus, & tàm illa, quàm præfatam Pauli Prædecessoris in iis, quæ præmissis non adversantur, Constitutionem ab omnibus, & quibuscunque, etiam speciali, & individuâ notâ dignis, eodem modo, quo in memorata Pauli Prædecessoris Constitutione cavetur, cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, nec non sub pœnis, quæ in eadem Constitutione, & in præmissis Decretis continentur, cæterisque nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis, exactissimè perpetuóque servari volumus, sancimus, & mandamus.

Et in eis contenta de novo statuuntur.

Anullantur omnia contra eorum tenorem admissa.

§. 6. Decernentes omnia, quæ contra hujusmodi Constitutionis, omniumque, & singulorum in ea contentorum formam, & tenorem decreta, acta, vel quocunque modo, vel tempore gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, nulliusque roboris, efficaciæ, vel momenti fore, & censeri; neminique propterea ullatenus suffragari posse, vel debere, & ita per quoscunque Judices, tàm ordinarios, quàm legatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane quidquid secus super omnibus & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac dictæ Urbis, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum, Tribunalium, Collegiorum, Monasteriorum, Societatum, Congregationum, Institutorum, Confraternitatum, Hospitalium, & Locorum Piorum quorumcumque, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate

tate roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, usibus, stylis, etiam inveteratis, & consuetudinibus, quantumvis immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscunque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissimè, & accuratissimè expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes: illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, expressè, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si præfatis personis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo, ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Præsentium post publicationem obligatio.

§. 8. Volumus autem quod præsentes, postquam valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam existentes, quorum interest, vel interesse poterit, perindè obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; quòdque illarum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum Confirmationis, approbationis, reformationis, statuti, Decreti, ordinationis, mandati, extensionis, ampliationis, voluntatis, derogationis, & irritationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 28. Junii 1689. P. A. decimo tertio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo nono: Quarto Kalend. Julii Pontificatus nostri Anno Tertiodecimo.

F. Datarius.

J. F. ALBANUS.

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

ALEXANDER OCTAVUS,
PONTIFEX CCXLV.
ANNO DOMINI MDCLXXXIX.

ALEXANDER OCTAVUS, Venetus, Petrus Vitus antea dictus Marci Ottoboni Magni Cancellarii Filius: S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Salvatoris in Lauro, postea S. Marci, ac demum Episcopi Tusculani. Romæ die 6. Octobris an. 1689. summus Pontifex renunciatus; Coronatus die 6. ejusdem mensis. Creavit Cardinales 14. Obiit die 1. Februarii 1691. sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes mensis quinque, dies duodecim.

Excommunicatio Anniversaria in die Commemorationis Cœnæ Dominicæ.

ALEXANDER EPISCOPUS, I.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Unitas fidei Christianæ, Excommunicationis anniversariæ motivum.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda maximè elucet, Nimirum ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant: sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra, sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatiss. Petri successore, à quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divinâ gratiâ adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Rom. Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversariâ Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per Ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem & justitiam, Deo auctore tueri, vetustum & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicantur hæretici & hæreticorum fautores.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quoscumque Hussitas, Wuiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Hugenottos, Anabaptistas, Antitrinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos, quocunque nomine censeantur, & cujuscunque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, nec non schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

A Romani Pontificis mandatis ad Concilium universale appellantes.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, cujuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncu-

pentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Piratæ & Latrones maritimi qui mare sanctitatis suæ infestant.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare Nostrum, præcipuè Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptores & defensores.

Surripientes bona Christianorum per naufragium amissa.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in littore inventa, cujuscunque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscunque maris Regionibus, & littoribus, surripuerint; ita ut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcunque prætextum excusari possint.

Sine jure gabellas imponentes vel augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Litterarum aut signationum Apostolicarum falsarii.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Rom. Pontificis signatarum, nec non falsò publicantes Litteras Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes ad Religionis Christianæ hostes equos, arma &c. vel eos in Christianorum damnum de aliqua re certos facientes.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos: vel Hæreticos per nostras sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, cannabem, funes, tam ex ipso cannabe, quam alia quacunq; materia & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, nec non alios, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, nec non Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis quibusvis personis, Principibus, Rebuplicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem facientibus.

Impedientes eos qui victualia Romanæ Curiæ adducunt.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Rom. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscunque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Interficientes vel infestantes eos qui à S. Sede discedunt, ad eam veniunt, vel in ea morantur.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadam, suâ, vel aliorum operâ interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, nec non alios omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia contra morantes in eadem curia, audent perpetrare.

Infestantes Romipetas, vel causâ devotionis Peregrinos.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causâ devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Infestantes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, &c.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; Nec non ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Infestantes eos qui super causis ad Curiam Romanam recurrunt, vel negotiorum gestores, qui easdem causas patrocinantur.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Impedientes Executionem quarumvis literarum à Curia Romana emanatarum.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tàm Ecclesiasticos, quàm Seculares cujuscunque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futurâ executione Litterarum Apostolicarum etiam in formâ Brevis, tàm gratiam, quàm justitiam concernentium: Nec non citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædictâ, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii Nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs, ad Curias Seculares, & Laicam potestatem recurrunt, & ab eâ instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac Litteras, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Litterarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subexequu- Litterarum, citationum, monitorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & cominantur per se, vel alios, publicè vel occultè, quive aliàs quibuscunque personis, in genere, vel in specie ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis vel Litteris impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel Litteras à dictâ Sede impetrent seu impetratis utantur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Interponentes se in causis spiritualibus, earumque cursum quomodolibet inhibentes.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque, qui per se, vel alios, auctoritate propriâ, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & Litterarum Apostolicarum

licarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis Nostris aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias Litteras, in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contrà quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per Statutum, vel aliàs, compellunt, ad exequutionem Litterarum Apostolicarum, seu exequutorialium processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolicâ legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice Cancellarii, Consiliarii ordinarii, vel extraordinarii, quorumcunque Principum Secularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel aliâ quâcunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Avocantes personas Ecclesiasticas ad suum Tribunal vel facientes Statuta S. Sedis & Ecclesiarum juribus contraria.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcunque coràm se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Nec non qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie, ex quâvis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, undè libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu Nostris, & dictæ Sedis, ac quorumcunque Ecclesiarum juribus quomodolibet, directè vel indirectè, tacitè vel expressè præjudicatur.

Molestantes proptereà quavis ratione Judices Ecclesiasticos, vel ab eis ad curias seculares recurrentes.

§. 16. Nec non qui Archiepiscopos, Episcopos aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hâc de causâ directè, vel indirectè carcerando vel molestando eorum Agentes, Procuratores, familiares, nec non consanguineos, & affines, aut alios impediunt, quo minus suâ jurisdictione Ecclesiasticâ contrà quoscunque utantur, secundùm quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt; ac etiam eos qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque sententias, & Decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia, ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contrà illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Redituum Ecclesiasticorum usurpatores.

§. 17. Quivè jurisdictiones, seu fructus, reditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quâvis occasione, vel causâ, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressâ licentiâ sequestrant.

Iisque diversa onera sine speciali Romani Pontificis licentiâ imponentes.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, reditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressâ licentiâ imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita etiam à sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directè vel indirectè prædicta facere, exequi, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, Ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicunque etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quâvis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissimè celebrato, quàm aliis Conciliis generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Magistratus se interponentes in causis criminalibus contrà Personas Ecclesiasticas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Exequutores, Subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contrà personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contrà illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specificâ, & expressâ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentiâ, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illâ perperàm abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Terras & loca ad Romanam Ecclesiam pertinentia infestantes, vel jurisdictionem Ecclesiæ in illis usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios, directè vel indirectè, sub quocunque titulo vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citrà Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thusciâ, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque Nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Sudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediatè subjecta, nec non supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: nec non adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præsentes processus usque ad aliorum similium emanationem duraturi.

Volentes præsentes Nostros processus, ac omnia, & quæcunque in his Litteris contenta, quousque alii hujusmodi processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Absolutio reservata.

§. 21. Cæterùm à prædictis sententiis nullus per alium quàm per Rom. Pont. nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscunque personis Ecclesiasticis Secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel aliâ majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, nec non Laicis, etiam Imperiali, Regali, & aliâ mundanâ excellentiâ fulgentibus, per Nos, & dictam

Sedem,

Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, Litteris, aut aliâ quâcunque scripturâ in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum. Quod si fortè aliqui contrà tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere, de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententiâ innodamus, graviùs contrà eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Sub pœnâ excommunicationis sententiæ.

§. 22. Declarantes, ac protestantes, quamcunque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos, sub præsentibus comprehensos, nisi priùs à præmissis cum vero proposito ulteriùs similia non committendi destiterint; ac quoad eos, qui contrà Ecclesiasticam Libertatem, ut præfertur, Statuta fecerint, nisi priùs Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, & Decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam Nostram, vel Successorum Nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque juris Sedis Apost. ac S.R.E. undecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis nullatenùs præjudicari posse, aut debere.

S. Sedis absolutio ante restitutionem & revocationem nemini suffragetur.

§. 23. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis indultis, & Litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, illis vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscunq; ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ, etiamsi, ut præfertur Pontificali, Imperiali, Regali seu quâvis ecclesiasticâ, & mundanâ præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis, à prædicta Sede, ex quavis causâ, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatariarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contrà hos Nostros processus, ac sententias, quò minùs includantur in eis, se juvare valeant vel tueri. Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitùs tollimus, & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

§. 24. Ut verò præsentes Nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Basilicæ S. Jo. Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes Litteræ, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quò in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis, ubilibet constitutis, pe hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, postquàm eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad Divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Præsentes & nunc & posthac quotannis solenniter publicandæ.

§. 25. Cæterùm Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, nec non Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quâvis autoritate deputati, transsumptum præsentium Litterarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Personæ Ecclesiasticæ præsentium transsumptum penes se habeant.

Volentes earumdem præsentium transsumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eandem prorsùs fidem in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si, essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transsumptorum fides.

§. 27. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentâre præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo octuagesimo nono decimo Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri anno primo.

Sanctio pœnalis.

D. 23. Martii 1689. P. A. primo.

II.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS. D. N. ALEXANDRI PAPÆ VIII. Editæ Anno 1689.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Alexander Divinâ Providentiâ Papa VIII. suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ Assumptionis ad summi Apostolatus apicem, videlicet, die septimâ mensis Octobris anno ab Incarnatione Domini Millesimo Sexcentesimo octogesimo nono, Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondùm publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Alderanus Episcopus Hostiensis Cardinalis Cybo de mandato Sanctitatis Suæ die decimâ octavâ ejusdem mensis in Cancellariâ Apostolicâ publicari fecimus.

Reservationes Generales & Speciales.

I. In primis fecit easdem Reservationes, quæ in Constitutione fel. rec. Benedicti PP. XII. quæ incipit, Ad regimen, continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eadem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocunque assecuti fuerint, sub hujusmodi Reservationibus comprehendi. Ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem. Joannis PP. XXII. Quæ incipit, Execrabilis, vacant, vel vacare contigerit. Quam Constitutionem, & Reservationem S. S. tàm ad Beneficia obtenta, quàm alia quæcunque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contrà Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum extendit, & ampliavit, & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contrà ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens irritum. &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

II. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, nec non omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocunque vacantia, & imposterùm vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in Litteris exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcunque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nec non Abbatum, ac aliorum quorumcunque Collatorum, & Collatricium Secularium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad Collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocunque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolicâ auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem quomodolibet vacaverint, & vacabunt in futurum, Decernens irritum. &c.

Extensio Reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

III. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dùm pro tempore vacant, Apostolicâ auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem, alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica, per eos tunc obtenta in fraudem reservationis suæ, resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quòd si imposterum quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis, tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate providendos intrà vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora quæcunque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica Secularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium Regularia per eos tunc obtenta, nullâ speciali, & expressâ de eisdem in provisionibus prædictis factâ mentione, simpliciter, vel causâ permutationis, ac aliàs quomodolibet, sive in Sanctitatis suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes, & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum indè sequutis quibuscunque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur, sed beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent; ac sub Reservatione prædictâ, quam Sanctitas Sua, etiam quoad hoc extendit, & ampliavit comprehensa censeatur. Ita quòd de illis per alium, quàm per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenus disponi possit, in omnibus, & per omnia perinde, ac si per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi verè, ac realiter vacavissent. Ac ulterius voluit, Beneficium de quo resignans fuerit auctoritate Apostolicâ provisus, ac per cujus assequutionem Beneficia vacare debeant, ut priùs vacare, perinde, ac si collatio favore resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscunque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset resignatio, etiam ex causâ permutationis, summariè, simpliciter, & appellatione remotâ exercendis. Decernens irritum &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S. R. E. Cardinalium familiarium, beneficiorum.

IV. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes Dignitates majores post Pontificales, in Cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, nec non valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præpositturas Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias generales Ordinum quorumcunque (sed non Militiarum) ac quæcunque Beneficia, quæ sui, etiam dùm Cardinalatus fungebatur honore existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore Cardinalium familiares continui commensales obtinent, & in posterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamsi ab ipsâ familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificales non majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis Indulgentiâ, vel ordinariâ auctoritate aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in quibuscunque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub Reservatione prædictâ comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

V. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Collectorum, & Unicorum in quâcunque Civitate, vel Diœcesi, qui suo tempore Officia exercuerint, Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum Officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium dùm Curia transfertur.

VI. Item reservavit omnia & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Curialium, quos, dùm Curia Romana de loco ad locum transfertur eam sequendo, decedere contigerit in quovis loco, quantumcunque etiam à dictâ Curiâ remoto. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

VII. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Regulis reservatoriis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse. Irritum &c. attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Joannis Lateranen. & S. Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium à Curiâ absentium.

VIII. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscunque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Jo. Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, nec non ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S.R.E. Cardinalium à Romanâ Curiâ absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Cano-

nicatus & Præbendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ vacantia, ac in anteà vacatura, tàm in eadem Urbe, quàm in Ecclesiis, Civitatibus, ac Dioecesibus dictorum Episcopatuum consistentia, ac decrevit irritum &c.

Reservatio mensium Apostolicorum & Alternativa pro Episcopis residentibus.

IX. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ secularia, & quorumvis Ordinum regularia qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum extrà Romanam Curiam aliàs quàm per resignationem quocunque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcunque Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscunque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus, etiam motu proprio fient, de mense, in quo vacaverint dispositivè mentionem fieri; alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines etiam immemorabiles, optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non privilegia etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circà ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoris, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissimè extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis, cujuscunque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, adversus Reservationem hujusmodi minimè suffragari; Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Dioeceses suas verè, & personaliter resederint, dumtaxat de omnibus, & quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis cum curâ secularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in anteà in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extrà curam ipsam vacare contigerit (dummodò aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantùm duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut aliâ dispositione Beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit) seu etiàm aliorum, dispositioni suæ & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum sese intromiserint, aut quo minus provisiones & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquomodo præstiterint, usu, & Beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ nullius sint roboris, vel momenti. Illi verò qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes Litteras manu propriâ subscriptas, suoque sigillo munitas & in suâ quisque Civitate, vel Dioecesi datas declarare, & Litteras ipsas huc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demùm, & non anteà, uti incipiant gratiâ supradictâ. Insuper declaravit, quòd si idem Episcopus pluribus Ecclesiis quomodocunque unitis ex Apostolicâ concessione, & dispensatione quomodocunque præsit, teneatur hujusmodi alternativæ gratiam, quatens eâ potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicitè acceptare, aliàs illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Datario neutri parti liceat nisi concordi consensu ab eâ recedere. Declarans prætereà exceptionem positam in Regulâ favore S.R.E. Cardinalium, & indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxtà declarationem fel. recor. Urbini PP. VIII. Prædecessoris sui editam die decimâ Septembris anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus, & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscunque &c. judicari debere ac irritum &c.

De Litteris in formâ, Rationi congruit expediendis.

X. Item voluit idem D. N. Papa quòd, concessa per fel. rec. Innocentium Undecimum Prædecessorum suum, & de ejus mandato expediantur in formâ, Rationi congruit, &c. sub die Coronationis suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ memoriæ Clem. X. etiam Prædecessorem suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendo, observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

XI. Item declaravit omnium & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, nec non sic reservata Beneficia tempore obitus eorundem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi Reservationem, & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem eâ vice se intromittere, vel disponere potuisse, sivè posse, quoquo modo. Decernens irritum, & inane, si secùs super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contingeret attentari.

Revalidatio Litterarum Prædecessoris gratiæ, & justitiæ infrà annum concessarum.

XII. Item prædictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XI. Romano Pontifice Prædecessore suo infra annum ante diem ejus obitus concessas gratiæ vel justitiæ Litteras temporibus debitis earum Executoribus, seu Judicibus non præsentatas omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet anteà fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit per Executores, seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxtà illarum formam.

Revocatio Unionum.

XIII. Item rationalibus suadentibus causis ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, nec non aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve domibus, prædiis, & locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac piis, & aliis locis, Universitatibus etiam studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis quomodolibet Apostolica, vel aliâ quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, nec non pro fundatione, seu dotatione, augmento vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac quascumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus & aliis præmissis taliter faciendis, cassavit & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascunque clausulas, vel adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ motu proprio, aut ex certâ scientiâ, & consistorialiter processerunt, & emanarunt Litteris; etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore quomodolibet contentæ adversùs revocationem, & irritationem hujusmodi voluit aliquatenùs suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

XIV. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis, & Personis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, nec non de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & aliàs à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in Litteris desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decrenens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Benificia reservata.

XV. Item revocavit quascunque facultates, & Litteras desuper confectas, per quas quicunque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure, vel consuetudine habentibus, & quâvis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quavis consideratione, vel intuitu, etiam motu proprio, & ex certâ scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad illud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem & quamvis aliam dispositionem communiter, vel divisim spectantibus, disponere liberè, & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent. Decernens irritum, & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

XVI. Item ut in Apostolicis Litteris committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis Litteris ante Nonas, Idus, & Kalendas, immediatè poni consueverunt, per litteras, & syllabas extensè describantur, & illæ ex prædictis Litteris, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in data,

XVII. Item voluit quod de concurrentibus in data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, motu proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus, aliàs graduati non graduatis, aut inter graduatos priùs graduati, nec non colorato titulo possessores non possessoribus, ac inter personas alias in Curia præsentes, absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis, & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano, in reliquis verò singuli, qui prius Apostolicas desuper litteras eorum Executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

XVIII. Item ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur, Idem D. N. decrevit, & declaravit, suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcumque signaturam seu concessionem, aut gratiam, vel Litteras Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac etiam ante motam litem à Sanctitate Suâ emanaverint, vel de ejus mandato faciendas nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

XIX. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sivè in Romanâ Curiâ, sivè extrà illam, aliquod Beneficium, sivè simpliciter, sivè ex causa permutationis vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensu computandos de ipsâ infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium, quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominùs per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

XX. Item voluit quod si contingat tàm in Curiâ quam extrà alicui personæ de Parochiali Ecclesiâ, vel quovis alio Beneficio exercitium curæ animarum Parochianarum quomodòlibet habente provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu mandatum, & gratia desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi nullius sint roboris, vel momenti. Decernens, irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

XXI. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocunque tanquàm per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & posteà per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio etiam vigore alterius novæ supplicationis, vel gratiæ dicto supplicanti per obitum hujusmodi denuò faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

XXII. Item voluit quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimatio-

nem, tam Beneficii uniendi quàm illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest: Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus, perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscunque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

XXIII. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fel. record. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in Libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit; Viam ambitiosæ cupiditatis &c. firmiter observari.

De malè promotis.

XXIV. Item de Clericis extra tempora à jure statuta, sivè ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis Litteris ad sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ mem. Pii Secundi similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apostolicæ Libro descriptam, quæ incipit, Cum ex Sacrorum Ordinum &c. pari modo observari.

De monetâ.

XXV. Item declaravit idem Dominus Noster, quòd Libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camerâ pro æquali valore in concernentibus Litteras, & Cameram Apostolicam computari, & æstimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

XXVI. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quòd quæcunque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quarumcunque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint, nec non quæcunque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascunque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causâ permutationis ubicunque resignari, vel aliàs dimit ticontigerit, cum inde sequutis pro tempore sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxtà formam supplicationum, sed Litterarum expeditarum.

XXVII. Item cùm ante confectionem Litterarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem Dominus Noster, quod Judices in Romanâ Curiâ, & extra eam pro tempore existentes, etiamsi sint S. R. E. Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus (nisi in dictâ Curiâ dumtaxat sint commissiones justitiam concernentes per Placet, vel per S. R. E. Vicecancellarium juxtà facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxtà Litterarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si Litteræ ipsæ per præoccupationem, vel aliàs minùs benè expeditæ reperiantur, ad illorum quorum interest instantiam, ad Apologicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

XXVIII. Item attendens D. N. Papa quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret quod super earumdem Regularum, & Constitutionum (quæ juxtà varietatem concurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ desuper à duobus majoris Præsidentiæ, quod danda sit à tergo signatæ, & etiam à duobus aliis Litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarii seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est, quidquid autem secùs fieri contigerit, nullius sit roboris vel momenti.

De subrogandis collitigantibus.

XXIX. Item D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodò prædictus collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contrà dictum adversarium postquàm illud per triennium pacificè possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sivè tunc vacet, vel cùm vacaverit impetrationes: vel concessiones etiam motu proprio infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominùs cupiens eolorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia illrum præsertim, quibus, aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam collitigantes in eorum juribus faciliùs subrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perindè valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur. Quod etiam, strictissimè observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad definitivam sententiam, quæ tamen in rem non transiverit judicatam, processum foret.

De verisimili notitiâ.

XXX. Item voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum curâ, vel sinè curâ secularibus, vel regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in anteà fuerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quòd interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem S. D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant commissiones causarum, nisi Litteris expeditis.

XXXI. Item quòd omnes, & singulæ commissiones causarum, quas in anteà fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum, de beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus Litteræ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nulliùs sint roboris vel momenti.

De impetrantibus Beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

XXXII. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curia fuerit, ipsius ad id accedat assensus, aliàs desuper gratia sit nulla, &

idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infrà duas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint, ad eamdem illicò reversuri, & infrà decem, vel ad summam quindecim dies verè, & personaliter reversi fuerint. Ita quòd Cardinalibus aliàs quàm, ut præfertur, ex quacunque causa, quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi, non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas, & intelligendas fuisse. Irritumque &c. attentari decernens. Quòdque si prædicti familiares eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum priùs familiares fuerint, suum debeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in aliis Beneficiis, quæ familiares ipsi, tempore obitus eorum in dicta Curiâ, vel extrà eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione Officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Nec non illos quoad effectum dictæ Constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares, continui commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eâdem familiaritate.

XXXIII. Item D. N. ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quòd si beneficia, quæ per obitum familiarium, continuorum commensalium eorumdem Cardinalium, in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione Litterarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis ordinarii Collatoris, ut præfertur, liberè spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum, super expeditione Litterarum, illius Cardinalis, exigatur consensus, si in Romanâ Curiâ præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet. Ita ut Cardinalis ordinarius Collator, in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper indultis concessis, & concedendis eisdem S. R. E. Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura per Fiat præferatur alteri per concessum.

XXXIV. Item voluit idem D. N. quòd concurrentibus eadem die super quocunque Beneficio per Fiat, & concessum, signaturis, ex eis per Fiat etiam, ut petitur, habens, alteri per concessum etiam motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De annali Possessore.

XXXV. Item S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quicunque Beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediatè præcedentem pacificè possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit, nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clarè poterit constare, quòd nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infrà annum usque ad sententiam definitivam inclusivè prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio prædicta, & quæcunque indè sequuta nullius existat firmitatis. Et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivolè, & indebitè molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius quàm præmissæ vocationis modus etiam per Litteras si neutri, aut subrogationis, aut aliàs sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi eâ vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenùs in anteà litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscunque qualitatis per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus, & crimina vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

XXXVI. Item statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcunque Beneficia Ecclesiastica qualiacunque sint absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolicâ, vel ordinariâ collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacificè possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ reservata fuerint, se non intruserint) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat, nec non impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitùs extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

XXXVII. Item idem D.N. ut finis litibus celeriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus, & Statutis inhærendo, statuit & ordinavit, quòd in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoriâ, quæ vim habeat definitivæ, vel à gravamine minimè concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à definitivâ sententia reparari. Nullæque causæ appellationum committentur, nisi in commissione exprimatur, quòd interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione à definitivâ non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones imposterum, & quicquid indè sequutum fuerint, nullius sint roboris, vel momenti, commissionibus appellationum jam Judicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis secundò, vel ulteriùs ab eis non liceat appellare. Appellantes verò, & appellationes etiam ab interlocutoriis & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœnâ mulctentur.

Non stetur Commissioni post conclusionem.

XXXVIII. Item statuit, & ordinavit, quòd in Commissionibus de justitiâ, seu mandatis, etiam Consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel

auctori-

auctoritate in causis, in quibus conclusum existat imposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicitè, vel explicitè mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac præsenti Regulæ derogetur expressè.

De Litteris Religiosorum expediendis.

XXXIX. Item voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amoribile cum clausulâ, quòd exindè pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, Litteræ quoad ipsam clausulam nullatenùs expediantur, nisi idem D. N. ponat in signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponendâ in Litteris permutationis Beneficiorum.

XL. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio ponatur clausula; *attentè quoque provideas.* Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula, *quod neuter permutantium jus acquirat*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

XLI. Voluit, quòd si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus Litteræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel per, Fiat, ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatus.

XLII. Item voluit, quòd super quovis beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur Litteræ, nisi ponatur expressè, quòd tale Beneficium tanto tempore vacavit, quòd ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum à Jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juri Patronatus huiusmodi derogari contigerit, Juris Patronatus hujusmodi mentio, dispositivè, ac specificè, & determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in Litteris provisionis, vel mandato de providendo de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

XLIII. Item voluit, quòd nulli Seculari de regulari, nec Religioso de seculari Beneficiis Commenda detur, nisi in signaturâ per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commendâ ipsâ mentio fiat.

De Reformationibus.

XLIV. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscunque Reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd Litteræ super primâ datâ expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali datâ cuiquam videatur posse fieri præjudicium, Litteræ hujusmodi sub ipsa primâ datâ nullatenùs expediantur nisi Reformationes hujusmodi per Fiat, sub primâ datâ signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

XLV. Item voluit, & ordinavit, quòd super resignatione cujuscunque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eâ, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ Litteræ nullatenùs expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romanâ Curiâ fuerit personaliter, alioqui per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expressè consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum resignantem, seu cedentem pluries super uno, & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quòd primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac Litteræ eorum prætextu, etiam sub priori data expeditæ, pro tempore nullius sint roboris, vel momenti, nec Litteræ reservationis, vel assignationis, etiam motu proprio cujusvis pensionis annuæ, super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

XLVI. Item non dentur Litteræ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellariâ exprimendum.

XLVII. Item voluit, quòd si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolicâ exprimendum, talis impetratio non valeat, nec Litteræ desuper expediantur.

De executione facienda.

XLVIII. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd quotiescunque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam, super exequendis aliquibus, cum adjectione proprii nominis, vel dignitatis cujusvis, Judex datur, Litteræ desuper expediantur, cum expressione, quòd idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

XLIX. Voluit, quòd in Litteris dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula, si mulier rapta non fuerit; Et si scienter, ponatur clausula addita in quaterno,

Super defectu natalium.

L. Voluit, quòd in dispensationibus super defectu natalium, quòd possit succedere in bonis temporalibus,ponatur clausula, Quòd non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

LI. Item quòd per quamcunque signaturam in quavis gratiâ, nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel data gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi Litteris confectis.

LII. Item, cum concessiones sub gratiis dispensationum quarumcunque quibusvis per ipsum D. N. concesserum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licèt aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis, multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensativè tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant, voluit idem D. N. quòd nulla talis dispensatio cuiquam in judicio, vel extrà suffragetur, antequàm super eâ Litteræ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in Litteris Indulgentiarum.

LIII. Item voluit, quod in Litteris Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut aliàs aliqua Indulgentia fuerit concessa, de quâ inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi Litteræ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

LIV. Item voluit, idem D. N. quod Litteræ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

LV. Item voluit quod in gratiis, quas quibusvis personis, de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcunque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marcas argenti, aut sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundùm communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel

ad quæ jus eis competit, juxtà ipſarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ ſint nullæ. Et idem ſervetur in gratiis, quas à Sanctitate Suâ motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur ſeu provideri mandatur, aut aliàs diſponitur, ac Litteris per quas pro tempore ad Eccleſiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monaſteriorum regimina promotis conceditur, ut Monaſteria, & alia Beneficia Eccleſiaſtica ſecularia & regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere poſſint.

De Clauſulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

LVI. Voluit, & ordinavit quod quando providet, ſeu mandat provideri alicui de Beneficio Eccleſiaſtico vacante, tunc dari poterunt clauſulæ ſi petantur, etiamſi illud quovis modo &c. ſeu per Conſtitutionem Execrabilis vacet, & ſpecialiter reſervatum inter aliquos litigioſum ſit, & ejus collatio devoluta fuerit, & ſi p. o. collitigante vel ſubrogationem, aut ſi neutri, vel ſi nulli &c. petente, ſi tunc lis ſpecificè exprimatur, nec detur aliqua generalis reſervatio diſpoſitivè, niſi deſuper in conceſſione ſpecialis, & expreſſa, ac purè, & non ſub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reſervationes ibi contentæ locum habeant. Si verò tempore expeditionis indè Litterarum generalis reſervatio hujuſmodi probari non poſſit, aut in novis proviſionibus, ſeu pro collitigantibus, ſi neutri, vel ſi nulli &c. Sit expreſſum ſum, quòd ab aliquibus aſſeritur, illum, cujus Beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuiſſe, clauſula ponatur, etiamſi dictum Beneficium ex eo, quòd talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel familiaris, Notarius, aut dictæ ſedis Officialis fuit, diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter reſervatum exiſtat, dummodo non ſit in eo alicui ſpecialiter jus quæſitum. In reliquis verò nulla clauſula detur, unde reſervatio generalis elici poſſit, niſi deſuper ſignatura per duplex Fiat ſignata ſit, aut reſervatio, vel aliàs ſpecialiter habeatur.

De expreſſione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

LVII. Voluit quòd ſuper Beneficiis Eccleſiaſticis de qualitatibus illorum, videlicet, an Dignitates, Perſonatus, vel Officia ſint, eiſque immineat cura animarum, & ad illa conſueverint qui per electionem aſſumi, mentio fiat, aliàs gratiæ deſuper factæ ſint nullæ. Et ſi qualitates hujuſmodi affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expreſsè deſuper fiat in Beneficiis quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas conſueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum matrimonii.

LVIII. Item ſi reſervetur Beneficium per contractum matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec cenſeatur beneficium reſervatum ſpecialiter, vel affectum, niſi ſequatur matrimonium, ſed in Beneficiis per promotionem, aut ingreſſum Religionis, vel aſſecutionem vacaturis, ponatur clauſula, etiamſi non petatur. Cum Beneficia hujuſmodi præmiſſo, vel aliàs quovis modo &c. præterquàm per obitum obtinentis vacare contigerit, etiamſi vacent. Decernens irritum &c.

De clauſulis ponendis in Litteris Religioſorum.

LIX. Item voluit, quòd ſi petatur aliquem in Religionem recipi, & ſibi de quovis Beneficio Eccleſiaſtico provideri, per ſimplicem ſignaturam Fiat, receptio hujuſmodi dumtaxat detur, adjecto, ſi petens idoneus ſit, aut aliud Canonicum non obſiſtat, & exprimatur, ſi certus numerus Regularium ſit ibidem, cui etiam non derogetur, niſi expreſsè concedatur, & ſi numerus iſte non exiſtat, ponatur, dummodò receptionis locus hujuſmodi nimiùm propptereà non gravetur; poſſintque Executores proviſionis hujuſmodi, ad receptionem emiſſionis profeſſionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religioſorum.

LX. Item, ſi Regularis petat ſibi de beneficio ab aliquo Monaſterio vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujuſmodi, quòd alterius Monaſterii, vel loci Religioſus ſit, licèt ibi translatio non petatur, nihilominùs illa veniat.

De clauſula, ſi eſt ita.

LXI. Item, quòd in Litteris ſuper beneficiis per Conſtitutionem Execrabilis, vacantibus ponatur clauſula, ſi eſt ita, ſimiliter, de quibuſcunque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti.

LXIII. Item petenti ſibi provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impoſitionum.

LXIII. Item revocavit quaſcunque decimarum, nec non ſubſidiorum vigeſimæ & aliorum onerum impoſitiones, ex quâvis cauſa emanatas (non tamen decimarum per fel. recor. Innocentium XI. Prædeceſſorem noſtrum impoſitarum quarto Kal. Octobris Pontificatus ipſius anno ſeptimo, & per eundem extenſarum ſeu indictarum ad illud triennium per Litteras in formâ Brevis ſub die vigeſimâ quintâ Novembris anno milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo octavo, Pontificatus ipſius anno tertio decimo, nec non aliarum decimarum, ſubſidiorum, & onerum impoſitorum in ſubſidium expeditionis contrà Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes) & quaſcunque facultates ſuper decimarum, vigeſimæ, & onerum hujuſmodi exactione, quibuſvis fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectoribus, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis ab eiſdem Prædeceſſoribus conceſſas. Suſpendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum quaſcunque plenarias Indulgentias ab eiſdem Prædeceſſoribus ex quavis cauſa etiam expeditionis hujuſmodi, ſi quæ per Nuncios, vel Quæſtores deferebantur, non tamen ab eodem Innocentio Prædeceſſore, per Litteras in formâ Brevis, ſub die tertiâ Decembris anno milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo quinto Pontificatus ipſius anno decimo conceſſas, nec non deputandi, & eligendi Confeſſores, qui plenariè abſolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum ſuſpenſarum effectum, reliquaſque facultates, ipſas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquàm quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliquâ ſui parte ſint ſortitæ effectum. Ita ut illi, qui implentes injuncta eis in Litteris Indulgentiarum hujuſmodi, jàm conſequuti ſunt facultatem eligendi Confeſſores, qui abſolvant eos plenariè in mortis articulo, per hujuſmodi ſuſpenſionem non præjudicetur, quin facultate ipſa uti poſſint in futurum: Decrevit quoque irritum, & inane quicquid, facultatum revocatarum earumdem prætextu, impoſterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

LXIV. Item revocavit, caſſavit, & annullavit, ac irritas declaravit quaſcunque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto, vel in parte, & quaſvis conceſſiones, & collationes, aliaſque diſpoſitiones per fel. rec. Innocentium XI. alioſque Prædeſſores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, conceſſionum, & diſpoſitionum earumdem in anteà vacaturis in favorem quarumcunque Perſonarum, Eccleſiarum, Monaſteriorum,

piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuò, etiam in vim contractus ex titulo oneroso, & sub quâvis aliâ verborum formâ, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quoad officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & imposterùm quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascunque infeudationes, investituras, gratias, concessiones, quoquomodò etiam in Emphiteusim, ad tempus, seu in perpetuum, etiam motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extrà tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu) à die Constitutionis fel. record. Pii PP. V. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kalend. Aprilis Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscunque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocunque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, S. R. E. & Sanctæ Sedi Apostolicæ, tàm mediatè quàm immediatè subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum nondùm devolutis, nec non quascunque prorogationes, & extensiones quarumcunque infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondùm finitarum quibusvis personis, cujuscunque gradus, status, & conditionis, & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut aliâ quâvis præfulgeant Dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocunque titulo, etiam oneroso, & per quascunque tàm sub plumbo, quàm in formâ Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocunque, & qualitercunque expeditas Litteras, ac sub quâvis verborum formâ, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissimè extendendos.

Quod fructus in tertiâ parte augeri possint vigore clausulæ.

LXV. Item, cùm nonnulli impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquàm obtineant, à Sanctitate Suâ, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut veriùs possit in confectione Litterarum, super hujusmodi impetrationibus summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterùm hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in primâ, quæ desuper fiet, Litterarum expeditione dumtaxat augeri posse, & eas quas Litteris jàm expeditis cum expressione valoris specificati aut non integro augmento prædicto, denuò desuper expediri contigerit Litteras, cum aliquo augmento valoris hujusmodi nullius esse roboris, vel momenti, etiamsi motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcunque à Sanctitate Suâ emanaverint.

De insordescentibus.

LXVI. Item, ne personis, pro quibus Litteræ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem à censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in Litteris Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit, hujusmodi absolutionem, & clausulam in Litteris, quas in futurum cum illâ concedi continget, non suffragari non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus & falsificari procurantibus Litteras, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res veritas ad infideles deferentibus; violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, viâ facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati à jure, vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscunque aliis, qui censuris aliquibus etiam aliàs, quàm, ut præfertur, quomodòlibet ligati in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultrà debitum.

LXVII. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sinè displicentiâ plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultrà à prosequentibus negociorum quorumdam expeditionem in eâdem Curiâ exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis quævis officia in eâdem Curiâ obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtinent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultrà emolumenta hujusmodi eorum, quæ eis incumbunt, malitiosè differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro primâ ad semestre, & pro secundâ ad annum, & pro tertiâ vicibus, quibus sit excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit quod S. R. E. Vicecancellarius, & Camerarius excedentes ipsos respectivè, prout eis subsunt, per substractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur compellant hujusmodi exactionibus abstinere, ac contrà eos per prædictas pœnas, & aliàs, prout meliùs expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolicâ vacante.

LXVIII. Item Sanctissimus D. N. providè considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apostolicâ vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi, tàm Conclavistis quàm pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quâvis causâ servari solita, quæ die obitus fel. rec. Innocentii XI. Prædecessoris sui usque ad diem supradi-

ctam 6. Octobris vacaverint, & de quibus per quoscunque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minùs validè dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio indultorum supervenientia.

LXIX. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit Prædecessores Suos Romanos Pontifices pro tempore existentes sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel ergà creditores, aut quascunque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceret ad tempus minimè restrictum, ad vitam supplicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideò indemnitati Ecclesiarum, & successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in eâ parte, quâ nec dùm verè, & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcunque personarum concessas, quibus eis vel eorum singulis ullo modo, & ex quâvis causa, vel prætextu permittitur fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcunque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus, ultrà unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcunque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus quo Beneficia hujusmodi obtinuerunt, minimè restricto & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

LXX. Item, cùm S. R. E. Cardinales S. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quòd in quibuscunque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis, & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quòd Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

LXXI. Item Sanctitas Sua statuit, & declaravit, quòd præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis, ac publicandis, nunquam censeatur derogatum in quibuscunque Constitutionibus, Litteris, Brevibus, Indultis, & aliis Ordinationibus Apostolicis, etiam motu proprio, & ex certa scientia emanatis per quæcunque verba, & Decreta derogatoria, irritantia, universalia, & amplissima, & clausulas quantùmvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque specialis, & individuæ expressionis vim habentes & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio, & non aliter, nec alio modo.

De potestate Reverendissimi D. Vicecancellarii, & Cancellariam Regentis.

LXXII. Primò, quòd possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in Litteris Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

Item quòd possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & concessiones fiunt, ac Beneficiorum, dùm tamen de corpore constet.

Item, quòd possit omnes causas beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quòd processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum innovatione brachii secularis, & sententias executioni demandari facere contrà intrusos, & intrudendos per Litteras Apostolicas desuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quòd possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas de Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum Florenorum auri de Camera, vel totidem Librarum Turonen. parvorum, seu totidem in illa moneta secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedet.

Item quòd possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item quòd possit ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus arctati successivè ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur. P.

Privi-

Privilegia, exemptiones & indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

ALEXANDER PAPA VIII.

Urbis.

Causa indulti.

§. I. MOtu proprio &c. Nos volentes Dilectos Filios Nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divinâ favente clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique eâ de causâ labores, vigilias & incommoda plura subierunt, habitâ ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, certâque scientiâ Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares & continuos commensales Nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscribi desiderant, quatenus tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum, de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tàm illos, quàm alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, S. Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tàm illos, quàm alios omnes quoscunque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in eâ ipsâ Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nullâ prorsùs differentiâ inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; ita ut ipsum Jus Civitatis ad quoscunque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civitatis titulo, & honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, continuorum commensalium Nobis actu in Palatio Nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibus, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscunque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tàm gratiam, quàm justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares continuos, commensales Nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives originarios nominari, nec propterеà impetrationes, concessiones, & Litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscunque, prorsùs similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, Decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles, originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint quicunque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario antiquissimo procreati de jure, Statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs, etiam per quascunque Litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extrà, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanâssent, seu emanarent, & eis naturaliter, de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

Dapiferi constituuntur familiares Papæ, Notarii Apostolici, Comites Palatini, Nobiles ac Cives Urbis ipsis benevisæ.

§. 2. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quâcunque quantúmvis urgentissimâ, & inexcogitabili causâ, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum; non tamen decimarum per felicis recordationis Innocentium Papam XI. Prædecessorem Nostrum impositarum Quarto Kalendas Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eundem extensarum seu indictarum ad aliud triennium per Litteras in formâ Brevis sub die vigesimâ quintâ Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo, Pontificatus sui anno tertiodecimo, nec non aliarum decimarum, subsidiorum & onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Eximuntur à solvendis decimis Ecclesiasticis non tamen à jam impositis ab Innocentio XI.

§. 3. Nec non ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscunque fructus, & proventus Ecclesiasticos tàm occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quàm ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cujuscunque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Condonantur fructus Ecclesiastici malè percepti.

§. 4. Ac cum eis super inhabilitate per eos propterеà quomodolibet contractâ, vel etiàm ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, non tamen in contemptum Clavium celebraverint seu aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illâ & eisdem præmissis non obstantibus ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs tamen ritè promoveri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos Ordinibus etiam in Altaris Ministerio

Absolvuntur à censuris propterеà & subsequutam celebrationem contractis.

ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Illegitimi restituuntur natalibus, etiam ad effectum successionis ad dignitates, honores & officia.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex Nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam, sivè notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscunque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quoruncunque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesiâ acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure validâ dispositione, succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex Testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu, nec non ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia secularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia perindè ac si de legitimo matrimonio procreati forent.

Cum eisdem dispensatur ad Ordines & Beneficia.

§. 6. Ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ac Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, si ad illos nondùm promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministrare, ac quæcunque, & qualiacunque cum curâ, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis: seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, sibi aliàs Canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodò plura simul non sint, quàm quæ à Concil. Trident. permittuntur, quoad vixerint retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Eorundem provisiones ubiq; gratis expediendæ.

§. 7. Quodque omnes, & quæcunque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ, ac etiam in formâ Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tàm de capiendâ possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in favorem Litterarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout Nostris familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, & conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus.

Indultum transferendi pensiones annuas usque ad centum Ducatos.

§. 8. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum insignium Ecclesiarum, aut personæ quæcunque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tàm in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam, ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum curâ, & sine curâ, secularium, aut quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, reditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, reditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcunque, quæcunque, & qualiacunque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & formâ, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu integrè persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas; ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in quâ ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, Constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus, reditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Hoc indultum cumulativè cum aliis Beneficiis intelligendum.

Indultum retinendi pensiones pro ducentis, absque delatione habitus Clericalis & in statu conjugali.

§. 9. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcunque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum auri de Camerâ pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant; nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minúsque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unicâ tantùm & virgine, recipere, & retinere.

Exemptio à spoliis.

§. 10. Postremo quòd bona quæcunque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque per eos aliàs obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industriâ, legitimè tamen, & licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicunque existentia spoliis minimè subjaceant.

Facultas testandi, etiam pro adscriptis Ordinibus Religionis militaris.

§. 11. Sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocunque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Inhibetur ad hunc effectum Officialibus Cameræ Apostolicæ.

§. 12. Præcipientes, & mandantes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus. S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, & quibuscunque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum

præ-

præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos super eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad Litteras super præsentibus conficiendas in dictâ Camerâ insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intrà tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propereà minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcunque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, Decretis, Constitutionibus Apostolicis, similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à Nobis, & dictâ Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quâvis auctoritate hactenùs vel imposterùm emanaverint, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices etiam Commissarios quâvis auctoritate fungentes in quâvis causâ, & instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, & insuper Dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum Litterarum Apostolicarum, & aliis ad quos earumdem Litterarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnâ indignationis Nostræ, motu, scientiâ & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan aliàs Litteras super præmissis omnibus, tàm conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu aliorum suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri absque aliquâ pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciant, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Derogatio contrariis.

§. 14. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac Regulâ Nostrâ de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camerâ Apostolicâ infrà tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri contrà illegitimos, ac Pictavien. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam Legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis superioribus, ac personis, & locis quibuscunque in genere, vel in specie, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiàm motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponen. quod Beneficia Urbis nonnisi personis certis, modo & formâ qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expressè professis, conferri & commendari soleant; Quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Fiat motu proprio P.

Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & in casibus Regulæ de insordescentibus cum opportunâ illius, necnon alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenùs opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major & verior specificatio, & expositio fieri possit in Litteris, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, juxtà notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem, etiam in unâ non factâ mentione de aliâ vel aliis, prout videbitur expedire, & expedien. &c.

§. 15. Volumus autem, quod Litterarum super præsentibus conficiendarum trassumptis, etiam impressis, & sigillo & manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides, tàm in judicio, quàm extrà illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quòd sola præsentis motus proprii Nostri signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà illud, Regulâ quâcunque contrariâ non obstante.

Transsumptorum fides.

Fiat P.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem octavo Id. Decembris anno primo.

6. Decembris 1689. P. A. primo.

Nihil J. de Laurentiis
Reg. Lib. primo Secretorum fol. 90.

Nomina Eminentissimorum D. D. Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc quæ sequuntur.

Petrus Ottobonus nunc Alexander VIII. Venetus.

Episcopi VI.

Alderanus Episcopus Ostien. S. Collegii Decanus Cardinalis Cybo, Januensis.
Flavius Episcopus Albanen. S. R. E. Card. Chisius Bibliothecarius, & Signaturæ Justitiæ Præfectus, Senensis.
Jacobus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Fransonus, Episcopus Camerinen. Januensis.
Palutius Episcopus Sabinen. S. R. E. Cardinalis de Alteriis ejusdem S. R. E. Camerarius Romanus.

Presbyteri XXXIV.

Carolus tituli S. Laurentii in Lucinâ S. R. E. Presb. Cardinalis Barberinus, Romanus.
Gregorius tituli S. Marci S. R. E Presb. Card. Barbadicus Episcopus Patavinus, Venetus.
Joannes Nicolaus tit. S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presb.

Card. de Comitibus Episcopus Anconitanus Romanus.
Julius tit. S. Mariæ Transtyberim, S. R. E. Presb. Card. Spinula Episcopus Lucensis Januensis.
Joannes tit. J. Viti, & Modesti S. R. E. Presbyter Cardinal. Bulionus Gallus.
Carolus tit. S. Adriani S. R. E. Presb. Card. Cerrus Episcopus Ferrarien. Romanus.
Gaspar tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Presb. Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Vicarius Generalis, Romanus.
Joseph Tempestinus Romanus, dum Cardinalatus honore fungebamur.
Joannes Lutius, Tudertinus.
Frater Joannes Georgius de Castellis Eques Hierosolymitanus Interamnen.
Joseph Maradius, Faventinus.
Julius Perla Clericus Romanus.
Prosper Buccapadulius Romanus.
Franciscus Fonseca Romanus.
Eques Enricus Letus Scotus.
Carolus de Philippis, Cæsanaten.
Abbas Jacobus Maria Cenni de Serralonga.
Leonardus Severdus Romanus.
Joannes Baptista Gottifredus Clericus Conjugatus Romanus.
Cæsar tit. Sanctissimæ Trinitatis in monte Pincio S. R. E. Presb. Card. Destræus Gallus.
Petrus tit. S. Honufrii S. R. E. Presb. Card. Bonsius Archiepiscopus Narbonen. Florentinus.
Frater Vincentius Maria Ursinus Ordinis S. Dominici, tituli S. Sixti S. R. E. Presb. Card. S. Sixti nuncupatus Archiepisc. Beneventanus, Neapolitanus.
Federicus tit. S. Anastasiæ S. R. E. Card. Columna Perusinus Presb.
Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presb. Cardinalis Nerlius Florentinus.
Hieronymus tit. SS. Nerei, & Achilei S. R. E. Presb. Card. Casanate, Neapolitanus.
Galeatius tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ S. R. E. Presb. Card. Marescottus, Romanus.
Fabritius tit. S. Chrysogoni S. R. E. Presb. Card. Spada Romanus.
Frater Philippus Thomas Huvard. Ordinis Prædicatorum tituli S. Mariæ super Minervam S. R. E. Presb. Cardinalis de Norfolcia, Anglus.
Joannes Bapt. tit. S. Ceciliæ S. R. E. Presb. Card. Spinola Januen.
Antonius tit. S. Pancratii S. R. E. Presb. Card. Pignatellus Archiepiscopus Neapolis, Neapolitanus.
Janus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presb. Card. Millinus Episcopus Urbevetanus, Romanus.
Federicus tit. S. Alexii S. R. E. Presb. Card. Vicecomes Archiepiscopus Mediolani, Mediolanensis.
Frater Raymundus tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presb. Card. Capisucchus Ordinis S. Dominici Romanus.
Frater Laurentius Brancatus tit. SS. Duodecim Apostolorum S. R. E. Presb. Card. de Lauræa Ord. S. Francisci.
Jacobus tit. S. Mariæ in Aracæli S. R. E. Presb. Card. de Angelis. Pisanus.
Opitius S. R. E. P. Card. Pallavicinus Januensis.
Marcus Antonius tit. S. Susannæ S. R. E. Card. Barbadicus, Venetus.
Marchio Nicolaus de Penna Perusinus.
Frater Felix Sfortia Maidalchinus Eques Hierosolymitanus Viterbiensis.
Paulus Petrus Lamparinus de Terra Sancti Gemini Narnien. Diœc. J. U. D. Colleg. Patr. Causar. Sac. Pal. Apost. Clericus Conjugatus.
Flavius Cherubinus de Monte Bodio.
Marcus Antonius Aloysius, Assisiensis.
Abbas Aurelius Gazzinellus, J. Sac. Th. Doctor, Comensis.
Nicolaus Baleanus, Aiesinus.
Eques Bernardinus Castellinus, Foroliviensis.
Ludovicus Oddus Clericus, Romanus.
Stephanus Castaldus Clericus Conjugatus Romanus.
Ferdinandus Patronus Interamnensis.
Fr. Amerigus Capponus Eques Hierosolymitanus Roman.
Franciscus M. Alemanus Clericus, Mediolanensis.
Antonius Gabriellius Clericus Conjugatus Romanus.
Abbas Petrus Antonius Bazzantus, Senensis.
Abbas Thomas Mancinellus Narniensis.
Hieronymus Pallavicinus Januensis.
Abbas Petrus Palazzius Presb. Brixianus.
Carolus tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Card. Cicerus Episcopus Comi, Comensis.
Leopoldus S. R. E. Presb. Card. Kollonitz, Germanus.
Petrus Matthæus tit. S. Marcelli S. R. E. Presb. Card. Petruccius Episcopus Aiesinus.
Guilielmus S. R. E. Presb. Card. de Furstenberg Germanus.
Joannes Casimirus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. Romanæ Ecclesiæ Presb. Card. Denhoff Polonus.
Joseph tituli S. Balbinæ S. R. E. Presb. Card. de Aguirre Hispanus.
Leander tituli S. Petri in monte Aureo S. R. E. Presb. Card. Colloredus Venetus, Sanctissimi D. N. Pœnitentiarius major.
Fortunatus tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presb. Card. Caraffa Neapolitanus Archiep. Aversæ.

Diaconi XI.

Franciscus S. Mariæ in viâ latâ Primus Diaconus S. R. E. Card. Maidalchinus, Viterbiensis.
Nicolaus Sanctorum Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Card. Acciaiolus, Florentinus.
Urbanus Sancti Nicolai in carcere Tulliano S. R. E. Diaconus Card. Sacchettus Episcopus Viterbien. Florentinus.
Joannes Franciscus Sancti Angeli in Foro Piscium S. R. E. Diaconus Card. Ginettus Romanus Archiepiscopus Firmanus.
Benedictus S. Agathæ S. R. E. Diac. Card. Pamphilius, Romanus.
Dominicus Maria S. Eustachii S. R. E. Diac. Cardinalis Cursius Florentinus.
Joannes Franciscus S. Cæsarei S. R. E. Diac. Card. Nigronus Episcopus Faventinus, Januensis.
Joseph Buccapadulius Clericus Conjugatus Romanus.
Marchio Fabritius Narus Clericus Conjugatus Romanus.
Franciscus Rutilius Sansedonius Eques Hierosolymitanus Senensis.
Marchio Nicolaus Tassonus Ferrariensis.
Aurelius Rezzonius Comensis.
Franciscus Medicina Clericus, Civitatis Tortonæ.
Mutius Sinibaldus Auximanus.
Eques Thesier Gallus.
Christoforus Stavinscki Polonus ex Pro. Prussiæ Diœc. vero Varmi.
Josephus Ochoa de Aperrigui, y Ameiugo Calaguritanus, & Calceaten. Diœcesis.
Comes Gaietanus Tocellus Parmensis.
Frater Laurentius de Castellis Eques Hierosolymitanus Interamnen.
Joannes Philippus Razzolus Clericus Conjugatus Romanus.
Eques Carolus Enricus de S. Martino Pedemontanus.
Joannes Jacobus Chircher, Germanus.
Abbas Joseph Crucius J. U. D. Clericus Tiburtinus.
Abbas Aeneas Tassius Bergomen.
Abbas Jo. Philippus Salviatus Florentinus.
Abbas Felix Nigronus Januensis.
Fulvius S. Mariæ in Cosmedin. Diaconus Card. Astallius Romanus.

Caspar

Gaſpar S. Georgii S. R. E. Diac. Card. de Cavaleris Romanus.
Franciſcus Maria Sanctæ Mariæ in Dominica S.R.E. Diaconus Cardinalis Medices Florentinus.
Raynaldus Sanctæ Mariæ de Scala Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus Cardinalis Eſtenſis Mutinenſis.

IV.

SANCTISSIMI D. N. D. ALEXANDRI Divinâ Providentiâ Papæ VIII.

Jubilæum Univerſale. Ad implorandum Divinum auxilium initio ſui Pontificatus pro ſalutari Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ regimine.

ALEXANDER PAPA VIII.

Univerſis Chriſti fidelibus præſentes Litteras inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exorditur à ſuâ humilitate & magnitudine Curæ Apoſtolicæ.

Cœleſtis Pater familias, cujus voluntas, potentia, & cujus opus miſericordia eſt, quique olim diſpenſatione mirabili elegit David ſervum ſuum, & ſuſtulit eum de gregibus ovium, ut paſceret Iſrael hæreditatem ſuam, noviſſimè diebus iſtis ſe neminem ſanè ſuorum ſpernere demonſtravit, cum immenſam in Nos bonitatem ſuam derivare dignatus, in humilitate Noſtrâ memor fuit Noſtri, ac inſcrutabili ſapientiæ ſuæ arcano conſtituens Nos in caput Gentium, vicariam ſui in terris poteſtatem ſolâ ſupernæ largitatis ſuæ dignatione, ac nullo meritorum ſuffragio Nobis commiſit. Idcircò, quia non verecundæ, ſed ingratæ mentis indicium eſt beneficia tacere Divina, & ſatis dignum eſt à Sacrificio Dominicæ laudis obſequium conſecrati Pontificis inchoare, hoc ipſo aſſumptæ à Nobis Apoſtolicæ Servitutis initio libenter cum Propheta clamamus: Laudationem Domini loquatur os meum, & benedicat omnis caro nomen ſanctum ejus; qui ſuſcitat de pulvere egenum, ut ſedeat cum Principibus, & ſolium gloriæ teneat. Cæterùm, non tàm de honore hilares, quàm ſolliciti de periculo, in tantâ, ac tàm difficili, quam jàm delibare incepimus, Catholicæ Eccleſiæ procuratione, dum non minùs virium Noſtrarum infirmitatem, cujus Nobis probè conſcii ſumus, quàm multiplices mentis Noſtræ oculis obverſantes Chriſtianæ Reipublicæ calamitates beriò conſideramus, ſentimus profectò in dies ſuſcepti oneris magnitudinem, ac quantum ad illud fortiter, conſtanterque ferendum cœleſtibus indigeamus auxiliis, agnoſcimus.

Privatis ſuis precibus publicas Eccleſiæ ſupplicationes poſtulat adjungi.

Quamvis autem privatis Noſtris ſacrificiis, & precibus opem de Sancto ſupplices invocare non deſiſtamus, ut de Sion tueatur Nos, omnem ſpem Noſtram collocamus in eo, qui dedit velle, ut det etiam perficere pro bonâ voluntate; attamen memoriâ recolentes, tum maximè Apoſtolorum Principi, cujus locum immeriti tenemus, cœleſte præſidium adfuiſſe, cum oratio fiebat ſine intermiſſione ab Eccleſiâ ad Deum pro eo, Paſtorali jure fidenter exigimus, & paterno inſuper poſtulamus affectû, ut ad aſſiduas Noſtras publicè Chriſti fidelium ubique Populorum, quibus Nos viciſſim Apoſtolicam ſollicitudinem impendere debemus, ſupplicationes addantur.

Quibus exoranda Divina miſericordia.

Potens eſt enim oratio Eccleſiæ deprecantis ad Dominum, qui benignus & miſericors eſt, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Junctis igitur, & concordibus precibus miſericordiarum Patrem, & Deum totius conſolationis exoremus, ut in mandatorum ſuorum viam unâ cum commiſſis ovibus gratiâ ſuâ duce Nos dirigat, præſentibus Chriſtiani Populi neceſſitatibus propitius adſit, flagella ſuæ iracundiæ, quæ pro peccatis Noſtris meremur, clementer avertat, nec Nos quos eligere dignatus eſt ad dandam ſcientiam ſalutis plebi ejus, deſerat in tempore malo, ſed det Nobis virtutem, & fortitudinem in magnitudine brachii ſui, ac illuminet corda Noſtra ad cognoſcendum, faciendumque, quod bonum eſt in oculis ſuis.

Hortatur ad preces, jejunia & Eleemoſynas.

Adeamus mente contriti ad thronum gratiæ, dolentes per veram pœnitentiam veniam petamus, inſtemus obſecrationibus nocte ac die, ſanctificemus jejunia, eleemoſynas in ſinu pauperum abſcondamus, aliiſque pietatis operibus divinam Nobis miſericordiam conciliemus, ac Domino corda Noſtra præparemus.

Indicit Jubilæum univerſale & præſcribit adimplenda in Urbe.

§. 1. Hæc autem ut ferventiori ſtudio uberiorique fructu fiant, antiquum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum morem ſecuti Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſationem Nobis credidit Altiſſimus, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illâ ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus in Almâ Urbe Noſtrâ degentibus, qui ſolemni proceſſioni quam unâ feriis proximæ hebdomadæ, quæ erit ſecunda Adventus, ab Eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Baſilicam ejuſdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe unâ cum Venerabilibus Fratribus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, quos in Romanâ Curiâ adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intrà ſpatium ejuſdem, vel proximè ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devotè, ut ſuprà, Deum oraverint, ac quartâ, & ſextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint, cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquàm ad eorum notitiam hæ Noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum, à publicatione deſignationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſuprà, oraverint, ac quatâ & ſextâ feriâ, ac ſabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominicâ immediatè ſequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctiſſimâ Communine refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Facienda degentibus extra Urbem.

Pro navigantibus, Regularibus, captivis, infirmis & impeditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitatâ Eccleſiâ Cathedrali, vel majori aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuſcunque tàm Laicis, quàm Eccleſiaſticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere,

aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento, detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tàm Laïcis, quàm Ecclesiasticis, Secularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfatâ, quàm extrà eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tàm Secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quâvis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sivè Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Commutatione Votorum.

Jubilæum ab Ordinariis ubique præcipit publicari.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorùm, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla etiam impressa, acceperint, illa statim absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Declaratio in quibus dispensare non intendit.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, seu aliàs in sententias, censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrà tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sivè Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè, ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula Loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris 1689. Pontificatus Nostri anno primo.

d. 11. Decembris 1689. P.A. primo.

V.

SANCTISSIMI D. N. D., ALEXANDRI Divinâ Providentiâ P. P. VIII.

Constitutio revocatoria exemptionum à vectigalibus, aliisque publicis oneribus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Subditorum commodum est motivum providendi.

ROmanum decet Pontificem, tanquam fidelem servum, & prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, non modò spiritualium providentiam Catholicæ Ecclesiæ, quantum Divina bonitas largitur, jugi vigilantiâ exhibere, sed & temporalium circumspectione, suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia, subditorum commodis indesinenter consulere, eaque de causa ad æquitatis, & justitiæ fines illa, quæ publicam inopiam prægravant, opportunæ provisionis ministerio revocare, ac desuper pastoralis Officii sui partes sollicitis studiis interponere, prout communis utilitatis rationi, ac Reipublicæ saluti consentanea esse in Domino arbitratur.

Aliquorum exceptiones & immunitates non exemptós prægravant.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates, & exemptiones à vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, & supportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede præfata, illiusque forsan de Latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus, & Ministris, ad importunas supplicantium preces, seu aliàs quomodolibet concessæ requiruntur, Camera prædicta, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter tot sumptus antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam redituum, & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi subditi Nostri, ac præcipuè pauperiores, in quos ejus, quòd cæteris, iisque ut plurimum locupletioribus, per immunitates, & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno afficiantur.

Quare Prædecessorum exemplo exemtiones revocat.

§. 2. Hinc est, quòd Nos, quibus agri Dominici cura divinitùs commissa fuit, ut juxtà Prophetam noxia evellamus, & utilia plantemus, quique statim, ac Salvatoris, & Domini Nostri vi-

ces

ces in terris gerendas Divinâ dignatione suscepimus, eisdem subditis Nostris quâcumque opportuniore, & æquiore ratione sublevandis omnem operam, atque industriam Nostram adhibere proposuimus, jamque ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis proposito hujusmodi aliquâ ex parte satisfacere studuimus, Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque Nostrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantùm cum Domino possumus, æquè principaliter consulere cupientes, ac fel. record. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X Alexandri VII. Clementis IX. Clementis X. & Innocentii XI. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, nec non quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, Litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, & chirographorum cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac illarum Litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali, ac individuâ expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectivè habentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac Nostra perpetuò valiturâ Constitutione omnes, & quascunque exemptiones, & immunitates à solutione subsidii triennalis: nec non quarti illi adjuncti, taxarum equorum, tallearum, censuum archivii, fogliettæ triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcunque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium, quorumcunque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directè vel indirectè pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis, & usibus quibuscunque, tàm Cameræ, quàm Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt, nec non ab obligatione recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacunque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali notâ, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscunque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quâvis dignitate, etiam Ecclesiasticâ, & autoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & jurisdictiones intrà limites dictæ ditionis temporalis S.R.E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persolvunt, & tam incolis quàm extraneis, & forensibus, bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum vel meritorum, seu aliorum intuitu, & contemplatione, ac ex aliâ quacunque quantumvis favorabili ac urgentissimâ, & de necessitate specialiter exprimendâ causâ, sub quibuscunque verborum formis & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium Instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolicâ, confirmatis, provisum & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientiâ, declaratione & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocunque, & qualitercunque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sivè in perpetuum concessas & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate sequutâ, quæcunque, nec non quasvis Litteras, etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formâ Brevis, motus proprii cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacua esse, nec ulli prorsùs in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo contrà præsentium Litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro ratâ eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri, in omnibus & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenùs concessæ fuissent, nec Litteræ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Exemptionum species. — *Quibus ejusmodi exemptiones auferantur.* — *Etiam exemptis ratione Appaltuum Cameralium.* — *Verba revocatoria.* — *Quæ pro futuro tempore intelligenda.*

§. 3. Præterea omnia & quæcunque privilegia & indulta, personis Ecclesiasticis, tàm Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu Regularibus, super similibus immunitatibus & exceptionibus, per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites Juris communis motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus.

Ecclesiasticorum privilegia ad limites Juris communis reducuntur.

§. 4. Illa verò, quæ nonnullis Collegiis in almâ Urbe Nostrâ existentibus, per Dilectos Filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sivè alios quoscunque administrari consuetis, similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgò dicitur à fundato, & magazzeno, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Collegiis Urbis concessa ad victum & vestitum restringuntur.

§. 5. Ac demum similia privilegia & indulta Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ab illis respectivè concessa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sivè consanguineorum, vel affinium à die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

Abolentur concessa Nepotibus & consanguineis Pontificũ & effectus retrotrahitur ad diẽ suæ assumptionis.

§. 6. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscunque personis Ecclesiasticis tàm Secularibus, quàm Regularibus, de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ ab ipsa Camera, vel aliis illius nomine in Appaltuum, & locationum Instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroso concessas.

Ræservantur exemptiones certis Personis de jure vel ex oneroso cum Camerâ contractu competentes.

§. 7. Ac

Nec non exemptiones concessæ à Communitatibus ex contractu oneroso & causis declarandis.

§. 7. Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosâ, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarium solutionis, & non aliàs eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ut infrà, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas, non nisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure approbare intendimus.

Forma reportandi Declaratoriam exemptionis præservatæ.

§. 8. Et propterea quicunque illas obtinent, eas in dictâ Camerâ citato Dilecto Filio ipsius Cameræ Commissario Generali verificare, & in ipsâ Camerâ examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earundem immunitatum, & exemptionum, ac Litteræ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerâ prædictâ admissæ & admissa, ac in illâ ejusque libris registratæ & registrata fuerint & sint; quatenùs tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosis & legitimis, ut suprà, aliàs in eâdem Camerâ verificatæ, & approbatæ, ac præviâ judiciali discussione non sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tantùm, non autem ad illam verificationem eosdem obtinentes, teneri volumus, interim verò quamdiu non fuerint verificatæ minimè suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Excipiuntur Cardinales, Clerici Cameræ & alii.

§. 9. Præterea Nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eisdem S.R.E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Clericis, Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commensales Nostri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt; neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus Nostris, & aliis suprà expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri quæ incipit, Licèt fel. rec. Paulus &c. cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amussim juxtà illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & formâ, quibus de Jure communi illis competunt, & aliàs juxtà ipsius Juris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter, quàm ut præfertur, sivè in possessorio, sivè in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Injungitur Ministris observantia.

§. 10. Cæterùm Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum, earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contrà ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi ut suprà exceptas, ac eas, quas ex causâ verè onerosâ concessas in Camerâ prædictâ, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: & si secùs fuerint id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites super præmissis extinguuntur.

§. 11. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiàm speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes) à quibuscunque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitùs, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum super obstativis.

§. 12. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicunque in præmissis, sivè eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiàm ullatenùs justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâvis, quantùmlibet legitimâ, piâ, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantùmvis magno & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, in Jus, vel controversiam vocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiàm motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse; neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore, quomodolibet factis, comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, & alios quoscunque quâvis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublatâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 14. Quocircà Dilectis Filiis Nostro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem Nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcunque in omnibus & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstan. supradictarum litium pendentia aliisque omnibus, & singulis præmissis, nec non Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, ac quatenus opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præstandis, & registrandis ita ut præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit,

aliis-

aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemtionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & Litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendæ, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus jurati cum Camera Nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd nullo unquam tempore sub similium vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus, pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori data per quascunque personas eligenda de novo concessa sint, & esse censeantur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandat, & §. 16. Ut autem eædem præsentes Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus & auctoritate Apostolicâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus Nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transsumptis fidem adhiberi. §. 17. Utque earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Decembris 1689, Pontificatus Nostri anno primo.

P.A. primo 24. Decembris 1689.

J. F. ALBANUS.

VI.

SANCTISSIMI D. N. D. ALEXANDRI Divinâ Providentiâ Papæ VIII.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis familiaribus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Nomina familiarium Sanctitatis Suæ.

Venerabilibus Fratribus, Bandino Panciatico Patriarchæ Hierosolymitano Datario, Herculi Vicecomiti Archiepiscopo Damiaten. Palatii Nostri Apostolici, ac Josepho Eusanio Prophyrien. Sacrarii Nostri respectivè Præfectis, & Joanni Baptistæ Rubino Vicentin. Episcopis Secretario Status, ac Dilectis Filiis Magistris Mario Spinulæ Januen. Litterarum Nostrarum in formâ Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Joanni Francisco Albano Urbinaten. Brevium Nostrorum Secretorum, respectivè Secretariis, & Marcello de Aste Romano in utrâque signaturâ Nostrâ Referendario Auditori Nostro, Prælatis Domesticis Nostris; Ac Petro Draghi Bartoli Venetò Cubiculi Nostri Præfecto, Mariano Gabrieli Aquilejen. Pincernæ, Josepho Tempestino Romano Architriclino, Francisco Maggi Aretin. Vestiario, Josepho Felici Reatin. Eleemosynario Secreto, Bernardino Sarti Ariminen. Romulo Specioli Firman. Medico Secreto, & Raphaeli Fabretti Urbinaten. Libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Cubiculariis intimis, seu secretis; nec non Urbano Roccio Romano Forerio Majori, & Theodoro Cellesio Pistorien. Fratri Militi Magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Comiti Alexandro Capisucchio Romano itidem Cubiculariis Secretis, & Josepho Sacripanti Narnien. Aulæ Nostræ Consistorialis Advocato Subdatario, ac Bartholomæo Clementi Camerinen. Caudatario, Joanni Paulo Romaldi Æsin. Crucifero, Joanni Bisaiga Vercellen. & Bernardino Porti Bononien. Cappellanis Secretis, nec non Æneæ Brugioni Cæsenaten. Antonio Scipioni Gabellotti Faventin. Alexandro Ferni Lauden. Bernardino Ceci Alatrin. & Ludovico del Nero Romano respectivè Civitatum vel Diœcesum Clericis seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Nostri Adjutoribus familiaribus, continuis commensalibus Nostris, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium àsolito more favendi familiaribus. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Motu proprio creat Notarios, Comites Palatinos, Equites, Nobiles Romanos ac Cives Urbis & aliarum Civitatum. §. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales Nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis, impenditis nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientiâ juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore, gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, & certâ scientia Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrûm respectivè in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sinè tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolicâ authoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien. & Beneventan. omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & lo-

corum Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum Nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà Decreta Lateranenisis Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Cvitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscunque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii Nostri, etiàm de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptiones à S. Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedùm quoad criminalia, sed etiàm quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secùs per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione & exercitio tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, nec non Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus & singulis Apostolicis aliisque Litteris, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vostro conficiendis Notarios, Comites, Equites & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanos & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecunque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur.

Concilii Tridentini Reformatio præservatur, & in aliquibus privilegium restringitur

§. 2. Nec non honoris causâ insignia gentis Nostræ, sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concedit insignia gentilitia Suæ Sanctitatis.

§. 3. Et insuper vos vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcunque, quotcumque, & qualiacunque, illorum fructus, res & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus Terris, & Locis, eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura præsentia & futura, cujuscunque qualitatis, quantitatis & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcunque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quàm rusticis ordinariis & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis etiam ratione munitionum, mœnium & pontium, portarum, & moliturarum & mercium, cujuscunque generis transitûs, seu passûs, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu provinciam, terra, mari, & flumine, nec non equorum mortuorum, stabulationum, militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quæcunque alia quantumvis gravi, & gravissimâ causa, (pro subventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ita quòd vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocunque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis Nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur à decimis, impositionibus, taxis, vectigalibus ac tributis durante servitio.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrûm respectivè, ut quæcunque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum exillis omnibus cum curâ, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, Personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrûm aliàs Canonicè conferantur, aut quisque vestrûm eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere.

Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto in tribus Ecclesiis.

§. 5. Nec non etiam, quamdiu Nobis inservieritis tantùm, in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi, principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, reditus & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperitis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Indultum non residendi durante servitio & percipiendi fructus in absentiâ.

§. 6. Ac interim vel postmodum si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocunque, quem malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris Ministerio ministrare.

Indultum etiam terminato servitio suscipiendi Ordines extra tempora & sine licentia Ordinarii.

§. 7. Nec non, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, Leges, & Jura Civilia, etiam publicè in Scholis & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus Gradum in hujusmodi Facultate vos promoveri facere, ipsaque Jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris Officium in causis Ecclesiasticis, & Civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore

Jus Civile audiendi & legendi, & causas civiles & Ecclesiasticas patrocinandi.

nore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium qui à censuris & reservatis absolvere & vota commutare valeat

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite, vos & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcunque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ob omnibus & quibuscunque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcunque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in Litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocunque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, nec non vota quæcunque (ultramarino visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi pensiones etiam aliàs translatas usque ad summam 300. Ducatorum.

§. 9. Vobisque ulteriùs, & cuicumque vestrûm respectivè, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tàm in dictâ Curiâ, quàm extrà eam ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascunque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani prædicti quomodocunque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summâ videlicet trecentorum ducatorum auri de Camerâ quoad singulos vestrûm, quandocumque alicui vestrûm respectivè placuerit, simul, vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrûm mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Litteris Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non cum subrogatione in quibusvis vestris juribus etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quâ tunc eritis, integrè persolvendas, servata tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

Facultas testandi & quomodolibet disponendi usque ad summam sex mille ducatorũ & sine solennitatibus.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris seu Altarium, Ecclesiarum vobis commissarum Ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus ac juribus & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quâvis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tàm in dictâ Curiâ quàm extrà eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ pro unoquoque vestrûm, ac etiam de ipsis fructibus, reditibus, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jàm editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexa-

ctis) etiam cumulativè, cum quibusvis aliis similibus vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minùs solemni coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedulâ sola manu scriptâ, vel subscriptâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterùm, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori alio modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & Statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè & licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberatio à spolio & bonorum delatio ad hæredes.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quòd si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minùs validâ bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum, & proventuum prædictorum dispositione in dictâ Curiâ, vel extrà eam, tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrûm respectivè mansione, ac etiam extrà Beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res & jura, etiam ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemnis secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsa persona, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositiones confirmat & supplet defectus.

§. 12. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, & è contrà, pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset supplemus.

Inhibet molestari.

§. 13. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, nec non Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque, cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quàvis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca: & legatarios, hæredes & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque Literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, nec non quæ in præmissis facta sunt aut fieri contigerit, tàm vigore præsentis, quàm etiam illarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde secutis & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestrâ solâ voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Litteris rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri contrà quoscunque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extrà illam quomodocunque decedentes septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscunque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscunque causis, quantumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligendâ apponendis, & latissimè specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, nec non perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocunque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos, ex unâ, ac Nos, & Cameram prædictam ex alterâ partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in unâ ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibusvis aliis, quantùmlibet piis usibus solvendum; ac cum iis desuper componendum, vel vos ad illam particularem licentiam, sivè indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendam, aut impetrandam, vel etiam in a-

liis simi-

simili gratiâ, seu confirmatione illius vobis quomodocunque concedendâ, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenùs teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium. Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublatâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenùs ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, Nobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra easdem præsentes Litteras & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscunque, quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de una, & in Concilio Generali editâ de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones, fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis, fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camera intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quòd præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri de pensionibus, aliàs translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientiâ similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expressè, vel tacitè, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quódque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas illustres, vel Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu aliorum privilegiis uti possint, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quódque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcunque dicti Hospitalis tàm ex Juris institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Secularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ auctoritate reservandis gravari non possint, quódque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tùm demùm Magistri, & Conventûs prædictorum ad id accedat assensus, sintque Literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in formâ Brevis, aut alias Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventûs prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quódque ipsi Exactores, & Appaltatores, decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & alias ad solutionem, seu contributionem cogere, & compelle-

pellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda ante usum Notariatus.

§. 18. Volumus autem, quod antequàm gratia creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut suprà, factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædictâ propositos exprese emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Transsumptorum fides.

§. 19. Quodque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi & pensiones transferendi non suffragantur iis qui aliàs obtinuerunt.

Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Litteræ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Januarii 1690. Pontificatus Nostri Anno primo.

P. A. primo D. 12. Januarii 1690.

VII.

Indulgentiæ pro visitantibus certas Indiarum Ecclesias cum concessione quarundam facultatum pro Societatis Jesu utriusque Indiæ Presbyteris.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pro universis Indiarum pœnitentibus & visitantibus certas Ecclesias à Præposito Generali designandas.

Animarum saluti Paternâ charitate intenti, supplicationibus Dilecti Filii Thyrsi Gonzales Societatis Jesu Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac multorum Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus Christi fidelibus in quibuscunque Oceani Indiis, aut Sinarum Regione, vel Brasiliâ constitutis præsentibus, & futuris verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, quoties aliquem ex infidelitate, & idololatriâ ad veri Dei cognitionem reduxerint, plenariam, nec non eisdem etiam verè pœnitentibus, & confessis Sancti Thomæ Apostoli in Indiis prædictis, vel aliquam ex certis Dilectorum Filiorum Presbyterorum Societatis Jesu Ecclesiis illarum partium, Deo, vel in honorem Sanctorum erectis, nec non omnes, & singulas hujusmodi Ecclesias Collegiorum, Domorum, & Residentiarum ejusdem Societatis Regionum præfatarum, saltem inter se per centum milliaria distantes, ut suprà, erectas, singulis annis quatuor diebus Festis Domini Nostri, Beatæ Mariæ Virginis, aut Sanctorum per dictæ Societatis Præpositum Generalem designandis, visitantibus, & inibi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumentibus, ac pro Gentilium, & hæreticorum conversione pias ad Deum preces fundentibus, etiam plenariam.

Pro Presbyteris & aliis de Societate Jesu in mortis articulo.

§. 2. Omnibus etiam, & singulis tàm Presbyteris, quàm aliis de dictâ Societate existentibus, quos in qualibet utriusque Indiæ Regione, vel Oceani Insulâ, aut navigatione pro fidei negotio eundo, vel redeundo mori contigerit, in cujuslibet eorum mortis articulo, saltem contritis, & confessis, si communicare nequiverint, plenariam pariter;

Pro Scholaribus Confraternitatis B. Virginis & aliquam Confraternitatem ingressis.

§. 3. Scholaribus verò in utraque India existentibus, ac Confraternitati Beatæ Mariæ Virginis ibi Canonicè institutæ adscriptis, qui in Annunciationis, & Assumptionis ipsius Beatæ Mariæ Virginis festis, dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & Coronam, vel tertiam partem Rosarii recitaverint, nec non utriusque sexus Christi fidelibus aliquam ex Confraternitatibus Canonicè erigendis ingressis, qui in festivitate Sanctissimi Corporis Christi, & illius octava pœnitentes similiter, & confessi, idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & in cujuslibet eorum utriusque sexus Christi fidelium mortis articulo, etiam pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, vel saltem contritis, si confiteri, & communicare non potuerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Indulgetur dictis Scholaribus præscripta per agentibus in decem annos.

§. 4. Insuper dictis Scholaribus hujusmodi Confraternitati adscriptis, qui in singulis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, ac Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi festivitatibus, confessi, & contriti præmissa peregerint, decem annorum de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis; eis quoque, qui in singulis diebus Veneris cujuslibet Quadragesimæ devotè processionibus publicis in partibus, & locis transmarinis ad orandum pro conversione Gentilium, & Hæreticorum præfatorum, juxtà ritum Ecclesiæ Romanæ institutis, interfuerint, trium annorum.

Aliis in tres.

Reliquis verò omnibus eisdem Processionibus præsentibus, contritis, & confessis, unius anni Indulgentiam elargimur.

Reliquis in unum.

Vires precum pro iis qui in navigationibus pro fide decesserint.

§. 5. Quodque pro animabus eorum Christi fidelium, qui in præfatis utriusque Indiæ navigationibus pro negotio fidei instituendis ab humanis in charitate Christo conjuncti decesserint, confessi, ac Sacrâ Communione refecti, tertiam partem Rosarii, aut unam Coronam recitaverint; quoties id agent, toties per modum suffragii unam ex dictorum animabus à pœnis Purgatorii liberare valeant.

Permittitur Scholaribus & Presbyteris divinorum exercitium tempore interdicti.

Quodque Scholares utriusque Indiæ hujusmodi, qui in Scholis Presbyterorum dictæ Societatis dant operam Litteris in Presbyterorum eorundem Ecclesiis Missas, vel alia Divina Officia tempore interdicti, & cessationis à Divinis, ipsique Presbyteri iisdem Scholaribus præsentibus januis clausis, & non pulsatis campanis, & dummodò ipsi causam hujusmodi interdicto non dederint, & interdictis ac excommunicatis exclusis, audire & celebrare respespectivè possint, concedimus, & indulgemus.

Pro orantibus in certis Ecclesiis quadraginta dies quotannis, & semel in certo die festo.

§. 6. Insuper præfatis omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Indiis, & Regionibus prædictis existentibus, qui contriti, & confessi quamlibet Ecclesiam, & Capellam in eisdem partibus dictorum Presbyterorum Societatis Jesu curâ, & operâ, ut suprà erectam, aut in futurum erigendam devotè visitaverint, & ut suprà oraverint, quadraginta dies, & semel quolibet anno aliquo die festo Domini Nostri Jesu Christi, Beatæ Virginis Mariæ, aut Sanctorum, quem Provincialis, dictæ Societatis constituerit, septem annos, & totidem quadragenas.

Pro visitantibus easdem Ecclesias certis temporibus & feriis, ac in iis communicantibus.

§. 7. Eisdem, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis dictorum Presbyterorum Societatis Jesu Quadragesimæ, & aliis temporibus Stationum Urbis Dominicis, & feriâ sextâ diebus visitaverint, easdem omnes, & singulas Indulgentias concedimus, quas consequerentur, si Ecclesias, & Basilicas Urbis in diebus Stationum hujusmodi devotè visitarent; illisque, qui singulis diebus feriæ sextæ primæ hebdomadæ cujusque mensis easdem Ecclesias devotè visitaverint, & ibi quin-

quies

quies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro exaltatione Fidei Catholicæ recitaverint, septem annos: In festis verò Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatæ Virginis, Apostolorum, sub cujus Titulo Ecclesia consistet, decem annos; His autem qui aliquam ex dictis Ecclesiis, postquàm confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, visitaverint, toties viginti annos.

Pro iis qui interfuerint Neophytorum utriusque Indiæ processionibus.

§. 8. Ac iisdem Christi fidelibus utriusque Indiæ, & transmarinorum limitum, qui processionibus, & precibus juxta ritum S. R. E. à prædictis Presbyteris de Ordinariorum licentia instituendis, & agendis Indorum, & Æthiopum, seu quorumvis aliorum Neophytorum, & aliorum Christianorum interfuerint, & eas associaverint, Christianam Doctrinam cum eisdem Presbyteris, vel ab eis deputatis recitaverint, vel privatim docuerint, quoties id fecerint septem annos, & totidem quadragenas: Invisentibus autem infirmos, & præsertim Indorum Hospitalia, Xenodochia, & alia similia Loca pia, ipsis etiam infirmis per se, vel alium ministrando, singulis diebus, quibus id fecerint viginti quinque; qui verò ad infirmos accedentes ibi pernoctaverint quinquaginta; eis etiam qui coram Beatæ Mariæ Imagine ab alma Urbe ad Collegium Civitatis Limæ in Peru (ut asseritur) delata tertiam Rosarii partem, vel Coronam recitaverint, centum similiter dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, ac respectivè concedimus, & indulgemus.

Pro invisentibus & accedentibus infirmos.

Pro recitantibus Coronam coram Beatæ Virginis Imagine.

Provincialibus & Presbyteris conceditur facultas gratis dispensandi circa gradus affinitatis in matrimoniis cum Neophytis, cum & sine Ordinariorum Consilio.

§. 9. Præterea ejusdem Societatis Jesu Provincialibus, vel ab eis deputandis Presbyteris cum Neophytis Provinciarum utriusque Indiæ aliarumque Maris Oceani Regionum, in quibus inter infideles fideles existunt, & non adsunt Ordinarii similem facultatem habentes, vel ultra duas dietas, juxta Constitutionem fel. rec. Pauli III. editam existunt in quocumque, seu quibusvis, non tamen in primo consanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel aliàs conjunctis, seu se attinentibus, ut matrimonium inter se contrahere, seu in eo etiam scienter contracto remanere valeant in foro conscientiæ tantum gratis tamen dispensandis & insuper ibidem locorum Ordinariis, ut de Presbyterorum eorundem tanquàm Adjutorum, & Assessorum suorum in locis prædictis, & ubi eorum commodè potuerit haberi copia, consilio, & cum illis etiam in judiciali foro, in reliquis autem Provinciis præfatis Ordinariorum præsentiâ destitutis, vel ab eis ultra duas dietas prædictas, non minus ducentis millibus passuum remotis Provincialibus, & Deputatis Presbyteris prædictis, cum eisdem Neophytis, non tamen in primo gradu, in utroque foro gratis dispensandi, & eos qui in gradibus prohibitis hujusmodi etiam scienter contraxerint, ab excessibus, & excommunicationis aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis in utroque foro gratis pariter absolvendi, ac prolem inde susceptam legitimam decernendi.

Sumendi Eucharistiam, absolvendi à censuris & reservatis, & sacra quævis & sine Episcopi licentia faciendi

§. 10. Nec non ipsis Presbyteris in iisdem Indiis, & locis prædictis constitutis, quibus aliqua Eucharistiæ fragmenta, seu minutiæ pro tempore interciderint, etiam post peractum sacrificium, absque ullo conscientiæ scrupulo, juxta Rubricas Missalis Romani reverenter sumendi, insuper Presbyteris ejusdem Societatis Jesu, quos in Saracenorum, & aliorum Infidelium Terras & alias utriusque Indiæ, & Transmarinas Regiones Maris Oceani, ad quas Hispani, & Lusitani penetrant, ac Provincias remotissimas, ubi non est Inquisitio, & Fideles inter Infideles degunt, neque Ordinarii saltem intra duas dietas existunt hujusmodi facultatem habentes, Præpositus Generalis miserit Christianos in eisdem Provinciis, Indiis, & Regionibus commorantes ab omnibus peccatis, sententiis, & censuris, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, & reservatis, etiam gratiosè absolvendi facultatem, eisdemque ut semel ab aliquo illarum partium Episcopo approbati ad prædicandum, confessiones audiendas, & Missas celebrandum in Ecclesiis, & Oratoriis Societatis Jesu prædictæ pro Ministeriorum hujusmodi exercitio ulteriùs licentiam, & approbationem ab aliis Episcopis, quatenus distent ultra duas dietas petere, seu habere minimè teneantur, sed absque illis præmissa facere possint. Si vero Episcopus ab Ecclesia, vel Loco ubi prædicatur, vel confessiones audiuntur, non distet ultra prædictas duas Dietas, tunc licentia etiam alterius Ordinarii ita vicini priùs obtineri debeat, quæ tamen per Epistolam etiam impetrari possit.

Etiam extra Ecclesias celebrandi & oleis Sacris antea consecratis in quibusdam Provinciis utendi

§. 11. Possint etiam extra Ecclesias consecratas super Altaribus portatilibus in loco tamen decenti, ubi non est commoditas Ecclesiarum, & in casu necessitatis tantum, etiam per horam ante Lucem, vel etiam post Meridiem in eisdem regionibus, cum opus fuerit, celebrare, & in Maluco, Jappone, & aliis Insularum, Terrarum, Provinciarum, & Locorum prædictorum partibus, & locis à quibus valde remoti Episcopi, Oleis Sanctis per duos, vel tres aut quatuor annos ante consecratis liberè uti possint.

Missæ Sacrificium à dictæ Societatis Presbyteris celebratum defunctorum animabus prosit.

§. 12. Nec non ut quicunque ex prædictis Presbyteris Societatis præfatæ tantum Sacrosanctum Missæ Sacrificium defunctorum pro Animabus Christi Fidelium, qui ex hac vita in Charitate Christo conjuncti decesserunt; in singulis Ecclesiis Societatis Jesu, ad unum illorum superiorum arbitrio semel deputandum Altare celebraverint per modum suffragii iisdem animabus prosint.

Facultas dispensandi cum Neophytis super voto castitatis consanguinitate, bonis malè acquisitis, &c.

§. 13. Postremo iisdem Presbyteris à Præposito Generali ex dicta societate deputandis, ut in prædictis Regionibus, Provinciis, & locis, in quibus similiter fideles cum infidelibus vivunt, & non adsunt ordinarii, qui hujusmodi facultatem habeant, qui distant ultra duas Dietas, cum Neophytis, aliisque ad fidem reductis ex rationabili causa, & legitima super voto castitatis, non tamen solemni, quomodolibet etiam per ordinis sacri susceptionem, vel professionis regularis in Religione per Sedem Apostolicam approbata emissionem facto, & super matrimonio de facto, & in facie Ecclesiæ, sive scienter, sive ignoranter contracto, & quovis occulto impedimento, præter primi gradus, propter quod tale matrimonium in conscientia esset invalidum, & contrahentes sine scandalo separari non possent, dispensandi, gratis tamen, & in foro conscientiæ tantum, ac super bonis malè aquisitis, ad quæ restituenda ipsi Neophyti, & alii præfati incertis personis obligati extiterint cum eis ad opera pia componendi, vel si ipsi indigerent in toto, vel in parte remittendi: nec non Indis in foro conscientiæ tantum, & cum Neophytis in utroque foro super Jejuniis, gratis tamen dispensandi, nec non ob onere petitionis debiti matrimonialis, quando non esset licitum illud ratione voti castitatis, vel alia rationabili causa petere in foro conscientiæ tantum, & gratis liberandi; Licentiamque legendi libros Infidelium de licentia seu Provincialis personis dignis concedendi licentiam, & facultatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium respective concedimus & impartimur. Missas quoque per horam ante auroram ipsi Patres Societatis celebrare possint, ac cum suis Regularibus, ut ad Sacros etiam Presbyteratus Ordines per annum ante legitimam ætatem promoveri possint, dispensare valeant, similiter concedimus. Et insuper, quia à nonnullis dubitatum, seu hæsitatum fuit, an omnes Indigenæ illarum Regionum oriundi, & naturales, & Christianorum Indigenarum etiam baptizatorum filii, etiam in eorum infantia baptizati jure Neophyti appellari possint.

Quinam Neophyti appellandi sint.

§. 14. Idcirco tenore earundem præsentium decernimus, & declaramus, omnes oriundos, seu naturales supradictorum omnium tam Orientalium, quàm Occidentalium partium, imo etiamsi Æthiopes, Angulani, vel quarumvis aliarum

Transmarinarum Regionum, etiamsi Christianorum filii, & in infantia baptizati, vel etiam inter se, vel cum Europæis mixtim progeniti sint, ad concessionis hujusmodi effectum esse, & intelligi debere Neophytos, dictosque Presbyteros cum hujusmodi, vel ut matrimonio conjungi, vel in jam contracto remanere possint, sive eorum alter tantum, sive etiam uterque, inde oriundus, ac proprie Indigena sit in locis, aliàs ut supra in quibuscumque consanguinitatis, vel affinitatis gradibus Jure Divino, ut supra non prohibitis, primo excepto, & aliàs ut præfertur, gratis tamen dispensare posse concedimus, & indulgemus. Quin etiam, quia de mixtim progenitis, quos mixtos vocant, majus dubium esse accepimus, cum eisdem mixtis, quos similiter ad hunc effectum Neophytos censendos esse decernimus, in gradibus & Matrimoniis contractis, & contrahendis prædictis, gratis tamen, dummodo non ita facilè id fiat, dispensare, eisdemque Presbyteris facultatem desuper concedimus opportunam.

Etiam mixti ad hunc effectum Neophyti censendi.

§. 15. Decernentes, Presbyteros dictæ Societatis super præmissis, & aliis juxta facultates prædictas, & illarum vigore, servatâ tamen illarum formâ exequendis ex quovis alio prætextu, vel quovis colore, per quoscumque loci Ordinarios, seu alios Superiores & Judices Ecclesiasticos, & sæculares quavis auctoritate fungentes, molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Presbyteri super præmissis nullatenus molestandi.

§. 16. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 17. Non obstan. præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, statutis, & consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariis.

§. 18. Præsentibus ad viginti annos à fine aliorum viginti annorum, ad quos similes gratiæ à fel. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro concessæ fuerunt inchoandos, tantum valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Martii MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Præsentes quamdiu valituræ.

D. 30. Martii 1690. P. A. primo.

VIII.

Confirmatio Decretorum Sanctæ Cardinalium Congregationis super aggregatione ad Provinciam Romanam à quibusdam Pedemontanæ Provinciæ Monachis postulata emanatorum.

ALEXANDER VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Superior Provincialis, & Monachi Provinciæ Romanæ Congregationis reformatæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis, quòd dicta Congregatio duabus dumtaxat Provinciis constat, Romanâ, videlicet, & Pedemontanâ, inter quas, prout Constitutiones ipsius Congregationis præscribunt, alternativa in majoribus officiis, ac perfecta æqualitas votorum, quæ sexdecim dumtaxat pro unaquaque ex dictis duabus Provinciis numerantur, in Capitulis generalibus Congregationis hujusmodi, servatur, prout similiter vigore Constitutionum præfatarum Monachi expressè professi unius ex dictis Provinciis ad gubernia Monasteriorum alterius Provinciæ assumi nequeunt.

Status Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis Sanctitati suæ expositus.

§. 2. Porrò cum aliàs, nempe anno 1683. dilecti pariter filii Joannes Baptista à Sancto Francisco Salesio, & Petrus Franciscus à Sancto Mauritio Monachi expresse professi Provinciæ Pedemontanæ, & Congregationis præfatarum, qui habitum per Monachos Congregationis gestari solitum in dicta Provincia Pedemontana susceperant, & professionem per eosdem emitti consuetam in eadem Provincia emiserant, Regulares, ad Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam recursum habuissent, aggregationem inter Monachos expressè professos dictæ Provinciæ Romanæ, eo quia in hac nati fuerant prætendentes, ipsa Congregatio Cardinalium Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet; In causa Romana Filiationis, seu declarationis vertente inter Patres Joannem Baptistam à S. Francisco Salesio, & Petrum Franciscum à S. Mauritio Ordinis Cisterciensis Congregationis Reformatæ S. Bernardi ex una, & Patres Provinciæ Romanæ ejusdem Ordinis partibus ex altera; Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito R. Patre Procuratore Generali Ordinis, Partibus informantibus, referente Eminentiss. Basadonio, censuit prædictos, P. P. Joannem Baptistam à S. Francisco Salesio, & Petrum Franciscum à S. Mauritio adscribendos esse Provinciæ Pedemontanæ in qua professi sunt, prout præsentis Decreti tenore adscribi mandat, & præcipit. Romæ 9. Aprilis 1685. G. Cardinalis Carpineus. Loco † Sigilli. *B. Panciaticus Secret.*

Joannes Baptista à S. Francisco & Petrus Franciscus à S. Mauritio Provinciæ Romanæ aggregari postulant.

Decretum à Cardinalium Congregatione desuper emanatum.

§. 3. Postmodum vero, etiam dilectus Filius Dominicus à S. Josepho Auvenati Monachus pariter expresse professus ejusdem Congregationis, qui habitum supradictum in eadem Provincia Pedemontana susceperat, atque inibi professionem prædictam similiter expressè emiserat, ad eandem Congregationem Cardinalium similem recursum habuit inter Monachos Provinciæ Romanæ, & Congregationis præfatarum, eo quia similiter in Provincia hujusmodi natus fuerat, & propter alias leves causas aggregari expostulans. Verùm interea pro parte eorundem Exponentium, qui Joannem Baptistam, & Petrum Franciscum supradictos instantiam in eadem Congregatione Cardinalium renovare velle præsenserant, Nobis supplicato, ut præinsertum Decretum ad præfatum Dominicum extendere dignaremur.

Etiam Dominicus à S. Josepho eandem aggregationem exoptat.

§. 4. Nos libellum supplicem Nobis super præmissis porrectum remisimus ad eandem Congregationem Cardinalium, à quâ emanavit aliud Decretum tenoris, videlicet, In causa vertente inter Patrem Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis Cisterciensis, Congregationis reformatæ S. Bernardi ex una, & Patres Provinciæ Pedemontanæ ejusdem Ordinis partibus ex altera, de, & super aggregatione nonnullorum Patrum in ipsa Pedemontana professorum Provinciæ Romanæ, Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus ipsis auditis, reque maturè discussa, censuit servandum esse Decretum aliàs die 9. Aprilis 1683. ab eadem S. Congregatione editum, prout præsentis decreti tenore omnino servari mandat, & præcipit. Romæ 16. Martii 1690. G. Card. Carpineus. Loco † Sigilli. *A. Altovitus Secret.*

Aliud super hac re Congregationis Decretum.

§. 5. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes Præfati Decreta hujusmodi, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, duo Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Quæ duo Decreta Apostolica Autoritate confirmantur.

salva

salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Apr. MDCXC. Pontificatus Nostri An. Primo.

D. 12. Aprilis 1690. P. A. primo.

J. F. Card. ALBANUS.

IX.

Concessio Privilegiorum pro Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à solito favendi Religiosis Ordinibus.

INscrutabili æternæ sapientiæ consilio speculatores Domus Israel, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, constituti, Religiosos Ordines, in Ecclesiâ Dei piè sanctèque plantatos, ac uberes bonorum operum fructus proferre jugiter satagentes, favoribus & gratiis, quibus possumus amplissimis, libenter prosequimur, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede illorum Ordinum privilegia ob gravissima quæ subeunt discrimina exoptant.

§. 1. Cùm itaque, sicut Dilectus Filius Bartholomæus de Ribero Vicarius, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres, & Religiosi ejusdem Ordinis in Captivorum Redemptione gravissima quæque discrimina, & pericula ad id subeundo indefessè occupentur, & ut tàm pium opus eo alacriùs continuent, ac utiliùs exequantur, plurimùm cupiant aliarum Religionum & Ordinum gratias & privilegia, hactenùs à Sede Apostolicâ concessa, dicto eorum Ordini, illiusque Fratribus, & Sociis per Nos & Sedem eandem concedi, & communicari, Nobis proptereà idem Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Absolutio ad effectum.

§. 2. Nos igitur memoratum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede, cujus Nos, dum Cardinalatus honore fungebamur, Protectores Apostolicâ auctoritate deputati eramus, propenso Apostolicæ Charitatis studio complectentes, ipsumque Bartholomæum Vicarium, & Procuratorem Generalem, & singulares hujusmodi Ordinis Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, eidem Ordini Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehensis, nec non Magistro Generali, pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribusque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscunque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis, in eo professis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis cujuscunque, tàm Officiariis, quàm domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius domorum, & Regularium locorum personis quibuscunque, pro tempore existentibus, nec non quibusvis aliis personis, ac Christi-fidelibus illorum Ecclesias, seu cappellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis, universis & singulis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tàm Canonicorum, quàm Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solùm Ordinibus Monasticis, sed etiam Regularibus mendicantium, & non mendicantium, tàm pro redimendis captivis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, nec non omnibus, & quibuscunque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Conimbriæ, Clericorum Regularium de Somascha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, nec non Societati Jesu, ipsisque Cartusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cistercienfium, Servitarum, Olivitanorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscunque, & piis locis Regularibus, ac quibuscunque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscunque Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, nec non ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tàm Apostolicâ prædictâ, quàm Ordinariâ, & Regiâ, vel Imperiali auctoritatibus, respectivè, aut aliàs quomodolibet quibuscunque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tàm per communicationis, & ampliationis, quàm simplicis & individuæ ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certâ scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ite-

Dicto B. Mariæ Ordini Imunitates quævis & Privilegia postscriptis Ordinibus aliàs concessa pariter conceduntur.

ratis vicibus concessis hactenùs, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tàm in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quâvis alia sint speciali nota digna difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt, non solùm per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æquè principaliter in omnibus & per omnia, absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si illa dicto Ordini Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis prædictis, specialiter, expresè, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent, quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant.

Quæ dicti Ordinis ut aliorum Superiores & Præpositi habeant.

§. 3. Ita quòd omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Ministri quocunque nomine appellati eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocunque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habent, similiter ut supra habeant.

Juxtà ea gubernare Ordinem & visitare.

§. 4. Fratresque, & personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, Magistri Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscunque appellationis Præpositi & Præfecti in dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede expresè professæ, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuò secundum observantiam Regularem, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere & gubernare, & respectivè visitare valeant: neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super præfatis omnibus, & singulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus & indulgemus.

Neque super præmissis ullatenus molestari possint.

Decretum roborans & Clausulæ exceptivæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò, tanquam ad Divini Cultus, & bonorum operum augmentum & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa recedi, aut resiliri, easdemque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, Sedemque prædictam sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi, sed semper; & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacunque posteriori data quandocunque eligenda concessas esse & fore ipsique Ordini Beatæ Mariæ de Mercede suffragari.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque & non aliàs per quoscunque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus provincialibusque, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus nec non regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, illi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac aliàs sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quòd ipsarum præsentium exemplis, seu transsumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis stetur, eademque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die vigesima octava Julii 1690. Pontificatus Nostri anno Primo.

D. 28. Julii 1690. Pont. anno primo.

X.

Innovatio & extensio Constitutionis Pii V. quæ Pii IV. de brevioribus quibusdam armis non gestandis Dispositionem confirmat.

ALEXANDER EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Etsi cuncta, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia processerunt, debitæ exequutioni demandata esse censeamus, sollicitudine peculiari quadam rationi convenire existimamus, ut ea, quæ ad perniciosas committendorum homicidiorum occasiones submovendas providè, prudenterque constitura esse noscuntur, Apostolici muniminis Nostri patrocinio constabiliamus, ac quatenus opus sit innovemus, illaque extendamus, & declaremus, ac aliàs desuper disponamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Pii IV. de brevioribus armis non gestandis dispositio.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa IV. Prædecessor Noster cum experientia compertum habuisset ex homicidiis hujusmodi quam plura ex illis tormentulis igneis, Archibusettis vulgariter

nuncupatis (quæ occultè deferri possunt, & ad necem inferendam aptiora, & ferè inevitabilia esse videntur) in dies committi, & perpetrari, nec hactenus ob proclamata etiam sub gravissimis pœnis à Rectoribus Provinciarum, & Terrarum Nobis tunc sibi, & S. R. E. subjectarum ab illis deferendis ob sicariorum copiam, & audaciam cessari, & abstineri, quinimò passim, & indistinctè non secus, ac cætera arma minus prohibita ab omnibus ferè gestari, proditorium, & abominabile, ac detestandum armorum genus hujusmodi penitus, & omninò destruere, ac ab Alma Urbe, aliisque Terris Nostris, tunc suis, prædictis in totum eliminare volens, per quasdam suas anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo Pridie Nonas Martii Pontificatus sui anno tertio expeditas Litteras perpetuò sancivit, nemini, cujuscunque esset dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, aut præeminentiæ licere genus armorum hujusmodi, quod brevioris duorum palmorum mensuræ existeret, publicè, vel occultè, tàm per Urbem, Civitates, & loca prædicta, quàm etiam in itineribus, quoquomodo, aut quovis etiam militiæ, aut exequutionis justitiæ prætextu deferre, minusque in domibus, aut alibi retinere, emere, aut permutationis, in solutum dationis, pignoris, vel quocunque alio titulo recipere, quinimò quicunque talia habuissent, intrà certum in eisdem Litteris præfixum terminum in eadem Urbe illius Gubernatori, in aliis verò locis prædictis, Rectori, vel Præsidi, aut etiam Gubernatori, seu cuivis alii Superiori loci, in quo ea habentes fuissent, denunciare, & ad eum perferre, seu perferri facere, ac penes ipsum in loco ad id deputando servanda dimittere tenerentur. Qui verò contra fecissent, dictumque genus armorum dicto termino elapso retinuissent, crimen Læsæ Maiestatis, & Rebellionis, ac pœnas pro illo à jure inflictas eo ipso incurrerent.

Quæ à Pio V. cum additione quâdam innovata.

§. 2. Et subindè recol. mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor Noster vestigiis ejusdem Pii IV. Prædecessoris inhærens, nec non attendens, quod eadem ratio militabat etiam in aliis armis veluti pugionibus, & aliis armorum generibus, quæ occultè deferri possunt, & cupiens quòd metu ejusdem pœnæ à similium armorum delatione, & eorum usu quilibet abstineret, motu suo proprio præfatæ Pii IV. Prædecessoris Constitutioni addens, perpetuò pariter sancivit, nemini, cujuscunque dignitatis, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existeret, licere pugiones, cultellos, nec aliud quodvis genus armorum brevioris mensuræ trium palmorum (exceptis tamen cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen esse non possent majoris longitudinis unius palmi, & sine cuspide, & ut vulgò dicitur spontati) in Urbe, Civitatibus, & locis status Nostri, tunc sui, Ecclesiastici præfatis, & suburbiis quovis modo, aut etiam quovis militiæ, aut exequutionis justitiæ prætextu deferre. Qui verò contrafecissent, dictumque genus armorum detulissent, pœnas in prædicta Pii IV. Prædecessoris Constitutione expressas incurrerent. Inhibendo præterea omnibus, & singulis, etiam de Latere Legatis, ne sub indignationis suæ, & quibuscumque Vicelegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Præsidentibus, ac aliis Ministris, & Sedis Apostolicæ, seu Civitatum, & terrarum præfatarum Officialibus, ne sub suspensionis à divinis, ac excommunicationis latæ sententiæ, aliisque arbitrio suo pœnis, Cuiquam tale genus armorum sub quovis colore deferendi licentiam, & facultatem ad quodcunque etiam brevissimum tempus concedere auderent, vel præsumerent, decernens nihilominus licentias, & facultates sic concessas nullas penitùs, & invalidas existere, ac illis non obstantibus eos, qui sub illarum clypeo dictum genus armorum detulissent, pœnam præfatam omninò incursuros, & aliàs, prout in ipsius Pii V. Prædecessoris desuper pridiè Idus Februarii Pontificatus sui anno VIII. emanatis Litteris, quarum, & præfatarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo, ad verbum insertis habere volumus, uberiùs continetur.

Non eadem diligentiâ Pii V. quam Pii IV. Constitutio fuit observata.

§. 3. Cùm autem, sicut non sine animi Nostro dolore accepimus eo, quia justitiæ Ministri eadem diligentiâ, qua suprà dicta Pii IV. Prædecessoris Constitutio exactè hactenùs observata, & exequutioni demandata fuit, exequutioni pariter, & observantiæ alterius Pii V. etiam Prædecessoris Constitutioni supradictæ similiter invigilare neglexerint, tametsi ejusdem observantia in omnibus à Congregatione pro tempore existentium S. R. E. Cardinalium, consultationibus negotiorum ditionis temporalis ejusdem S.R.E. præpositorum, nec non à pro tempore pariter existentibus dictæ Urbis Gubernatoribus emanatis generalibus bannimentis demandetur, quàm plura homicidia præfatis brevioribus armis, quæ insidiosè celantur, talique celeritate, ut eorum ictus penè inevitabiles sint, impugnantur, facillimè, & frequenter perpatrari soleant.

Quare à Sanctitate Suâ per præsentes confirmatur & innovatur.

§. 4. Hinc est, quòd Nos quiti, & tranquillitati Nostrorum, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum consulere, ac malis hujusmodi, & occasioni homicidiorum præfatorum, quæ animarum saluti, ac Reipublicæ bono adeò sunt perniciosa, occurrere, ac aliàs in præmissis, quantùm in Deo possumus, providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem per præfatum Pium V. Prædecessorem desuper, ut præfertur, editam, omniaque & singula in eâ contenta, & expressa perpetuò approbamus, confirmamus, & quatenus opus sit, innovamus, atque inviolabiliter, inconcussè, & perpetuò servari, & exequi volumus, & mandamus.

Ac de novo eorundem breviorum armorum usus vetatur.

§. 5. Et insuper decernimus & sancimus, nemini cujuscumque Dignitatis, status, gradus, ordinis, & præeminentiæ, etiam speciali mentione, seu notâ digno licere in Urbe præfatâ, ejusque districtu, & in toto Statu Ecclesiastico Nobis, & dictæ Sedi tam immediatè, quam mediatè subjecto comprehensis, etiam quatuor Legationibus, ac Civitatibus, Bononiensi, Ferrariensi Beneventanâ, aliisque Civitatibus, Terris, & locis, etiam specialem, & individuam expressionem, ac nominationem requirentibus, pugiones, cultellos, ac parvas sicas, seu eos, qui vulgò nuncupnatur stortini, ac aliud quodvis genus armorum brevioris mensuræ trium pàlmorum, mensuræ vulgariter denominatæ Cannæ Romanæ ad usum Mercatoris sub pœnis Læsæ Majestatis, & rebellionis irremissibiliter exequendis; exceptis dumtaxat cultellis aptis ad incidendum panem, qui tamen majoris longitudinis unius palmi esse non possint, sintque sine cuspide, & ut vulgò dicitur spontati, nec non aliis instrumentis ad usum propriæ artis, quam quisque exercet necessariis, & in actu exercitii ejusdem artis, non aliàs deferre.

Quæ intra triginta dierum spatium ad Superiores deferenda.

§. 6. Ad hæc hujusmodi genus armorum, quæ sunt propria sicariorum, & apta ad committenda delicta, nullo unquam tempore Reipublicæ, deservire posse considerantes, sub iisdem pœnis illorum retentionem domi, in Apothecis, & alibi, introductionem in dictum Statum Ecclesiasticum, fabricationem, venditionem, permutationem, in solutum, vel in pignus dationem, seu receptionem, & quodcunque aliud genus contractus prohibemus, volentes, & mandantes, quòd quicunque in Urbe, & districtu præfatis, etiam in locis Baronalibus commorantes, intrà viginti dierum spatium à die publicationis præsentis Constitutionis in infrascriptis locis faciendâ computandum, ad Tribunal præfatæ Urbis Gubernatoris, in aliis verò locis totius Status Nostri Ecclesiastici etiam mediati, intrà triginta dierum spatium à die publicationis supradictæ computandum, ad Legatos, & Gubernatores, Superiorem in Provinciâ non recognoscentes, eadem

dem arma deferre teneantur, ut statim frangantur, & fracta subinde ad Dominorum beneplacitum restituantur.

Hæc & prædictæ Constitutiones quasvis etiam personas Ecclesiasticas concernunt.

§. 7. Considerantes propterea, quantum Sacris Canonibus adversetur noceatque disciplinæ Ecclesiasticæ, quòd Clerici, quorum arma sunt lacrymæ, & orationes, hujusmodi arma deferant, declaramus, & quatenùs opus sit, decernimus, sub præsenti, ac supradictis Pii IV. ac Pii V. Prædecessorum Constitutionibus, tam Clericos quàm alias omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tam Seculares, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate specialiter exprimendi, nec non Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Regulares, vel aliàs immunitate personali quomodolibet fruentes, & gaudentes comprehendi. Mandantes propterea, & enixè præcipientes Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, ac respectu Regularium pro delatione tamen, seu retentione dictorum armorum intrà claustra delinquentium eorum Superioribus Regularibus, quatenùs præmissa omnia exequi curent, & faciant, & contra transgressores ad majorem pœnam, quàm Tribunal Ecclesiasticum pro quocumque graviori, & atroci delicto imponat, seu imponere valeat, irremissibiliter procedant.

Nihil omninò contrà præmissa, pœnasque contravenientibus infligendas suffragetur.

§. 8. Declarantes, & mandantes, quod ad sese eximendum à pœnis præfatis, allegari non suffragabitur, non constare de dolo, vel malâ contravenientium qualitate, nec relevabunt, seu proderunt familiaritates, Litteræ patentes, inhibitiones, & licentiæ concessæ, & concedendæ, seu privilegia cujuslibet Congregationis Judicis, & Tribunalis, etiam supremi, ac Officialium, Ministrorum, & Exequutorum Justitiæ in quocunque actu, & servitio, nullo prorsus excepto, nec non cujuscunque Militiæ, etiam illius, quæ nuncupatur di Leva, seu alterius Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis actuali servitio destinatæ, Castellanorum, Gubernatorum armorum, aliorumque Officialium Majorum, ac quocumque militari munere, etiam supremo fungentium, Almæ Domus Lauretanæ, nec non cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & quarumvis personarum, etiam in eminenti statu constitutarum, & alia quavis, sivè Ecclesiastica, sive mundana dignitate fulgentium, & aliàs quomodolibet qualificatorum, facultatis Cameralis, ac Ministerii, seu Ministrorum, etiam Principalium Cameræ Nostræ Apostolicæ, tametsi prædicti, vel aliqui ex eis essent speciali nota, seu expressione digni, nullisque personis privilegiatis & privilegiatissimis exceptis. Volentes præmissis non obstantibus ad exequutionem præfatarum pœnarum irremissibiliter contra omnes, & singulos contravenientes esse omninò deveniendum, & tàm ad Fisci Nostri instantiam, quàm ex officio, & per inquisitionem, ac omni meliori modo posse procedi.

Derogatio contrariis.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, assertis consuetudinibus, quas si quæ forent per præsentes improbamus, nullasque, & invalidas esse declaramus, privilegiis quoque, indultis & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum præsentium, illisque aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Præservantur habentes alias exemptiones in Legatorum Cancellariis registrandas.

§. 10. Volentes quòd in aliis, quàm præmissis privilegiati, seu habentes Litteras patentes omnibus aliis exemptionibus, & privilegiis legitimè competentibus perfruantur, ea tamen conditione, quòd realiter, & cum effectu registrari curaverint, vel curent in Cancellariis Legatorum & Gubernatorum, privilegia, Litteras patentes, & titulos exemtionis, ad formam & tenorem Edictorum de mandato Romanorum Pontificum Nostrorum Prædecessorum, & signanter piæ mem. Clementis X. sub datum die vigesimâ octavâ Julii Anno Domini 1674. & Innocentii XI. sub dat. die septimâ Novembris anno 1676. publicatum, quæ exactè observari, suumque plenum effectum habere, ac si hic de verbo ad verbum inserta existerent, ordinamus.

Universalis præsentium post publicationem obligatio.

§. 11. Volumus autem, quòd lapsis decem respectu dictæ Nostræ Urbis, & viginti diebus respectu totius præfati Nostri Status Ecclesiastici, postquàm præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum ejusdem Urbis, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes & singulos, tam in Urbe, quàm in Statu præfatis existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ essent, adhiberetur.

Transsumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum confirmationis, innovationis, voluntatis, mandati, Decreti, sanctionis, extensionis, prohibitionis, declarationis, & derogationis infringere, seu ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Sexcentesimo Nonagesimo, Idibus Augusti Pontificatus Nostri anno primo.

D. 13. Aug. A. 1690. P. A. primo.

XI.

Confirmatio ternarum Innocentii XI. Literarum super concessione privilegiorum pro Collegio B. Ferdinandi Catholici Sancti nuncupati & Universitate Sanctæ Fidei in Indiis Occidentalibus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitùs Apostolicæ servitutis munere, illa quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, pro sacrarum, eisque ancillantium bonarum Litterarum studiis ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, opportunè promovendis piè, providéque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, & optati exindè fructus ad Dei gloriam, Catholicæ Fidei, Divinique cultus propagationem, & Christiani populi ædificationem, benedicente Domino consequantur, Apostolici muninis Nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus.

Literæ Innocentii XI. facultatem conferendi gradus Scholasticos Collegio Beati Ferdinandi Catholici concedentes.

§. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. Innocentio P.P. XI. Prædecessore Nostro ternæ in simili forma Brevis Litteræ, tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius PP. XI. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini Divinâ dispositione præsidemus, cura animarum Nostrarum sollicitat, ut pia Religiosorum virorum, propriæ alienæque saluti

operam dantium studia ad Christi fidelium, præsertim in longinquis Regionibus degentium, in doctrinâ sanâ institutionem, atque eruditionem laudabiliter tendentia, peculiaribus favoribus, & gratiis, quantùm Nobis ex alto conceditur, adjuvemus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Ignatius de Quessada. Definitor, & Procurator Provinciæ Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris de Quinto, in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologiâ Magister, quod cum in illis partibus plurimi sint infideles, ex quibus multi operâ Fratrum dicti Ordinis illic in vinea Domini strenuè laborantium ad Christianæ Religionis veritatem indies convertuntur, & longè plures Domino benedicente conversum iri speratur! verùm messis quidem multa sit, operarii autem pauci, qui eos in doctrinâ sana instruere, & confirmare valeant; Dilecti pariter Filii Fratres Provinciæ prædictæ providè considerantes, nullam in eadem Provinciâ studii generalis Universitatem reperiri, ipsamque Provinciam nongentis à Limanâ, & ter mille milliaribus à Mexicanâ Civitatibus, in quibus ejusmodi Universitates studiorum generalium erectæ sunt distare; ac proindè studiosos partium illarum juvenes, sacrarum aliarumque litterarum studiis operam dandi, seque ad Fidei Catholicæ propagationem habiles atque idoneos reddendi, peractisque studiosis laboribus præmium graduum litterariorum consequendi, tàm longas periculosasque peregrinationes subire debere: prævio Regio consensu, Collegium sub titulo Beati Ferdinandi Regis Catholici, Sancti nuncupati, intrà, vel extrà septa Conventus Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis dicti Ordinis suâ impensâ ædificare, in eoque Grammaticam, & Philosophiam publicè docere, ac etiam quatuor Cathedras, duas quidem Theologiæ Scholasticæ, aliam Theologiæ Moralis, & quartam Sacræ Scripturæ: quas pro tempore obtinentes Sancti Thomæ Aquinatis Doctrinam, Sanctorum Patrum traditionibus, & universalis Ecclesiæ Decretis conformem docere, erroneasque, & noxias præsertim in materiâ morali opiniones, quæ in illis partibus serpere dicuntur, eorundem, Sanctorum Patrum Doctrinâ refellere debeant, de proprio fundare decreverunt. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Ignatius Collegio hujusmodi ejusque Rectori, & Cathedraticis pro tempore existentibus facultatem conferendi publicè gradus Scholasticos in illis Scientiis, quæ in ipso Collegio docebuntur, concedi plurimùm desideret, similisque facultas aliis Collegiis dicti Ordinis in quibusdam Civitatibus Indiarum Occidentalium, quæ quadringentorum milliarium intervallo ab Universitatibus publicis remotæ sunt, existentibus dudum, videlicet anno millesimo sexcentesimo decimo nono à felicis recordationis Paulo V. ad instantiam tunc existentis Regis Hispaniarum Catholici concessa, & subindè ab Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris confirmata fuerit, ac ejusmodi prærogativâ tàm Clerici Regulares Societatis Jesu, vigore quorumdam privilegiorum, quàm Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in vim quarumdam Apostolicarum in simili formâ Brevis Litterarum in partibus Indiarum hujusmodi de præsenti fruantur. Nobis propterea, idem Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpositorum (qui zelum pietatemque dictorum Fratrum Provinciæ de Quito, Ordinis Prædicatorum commendarunt) consilio Rectori pro tempore existenti dicti Collegii intra vel extra septa supradicti Conventus Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis jam forsan erecti, sivè imposterum erigendi, gradus Scholasticos in omnibus Scientiis Cathedrarum in eodem Collegio jam forsan erectarum, vel imposterum erigendarum quibuscumque studiosis, qui studiorum cursum ibidem peregerint, dummodo tamen prævio rigoroso examine ad id reperiantur idonei, ad formam Litterarum in simili forma Brevis aliàs concessarum, præfatis Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & Clericis Regularibus Societatis Jesu, auctoritate Nostrâ Apostolicâ conferendi facultatem, donec, & quousque publica Universitas Regalis, sicut Limana & Mexicana, in dictâ Provinciâ de Quito construatur, sive erigatur, dumtaxat duraturam, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur. Salvâ tamen super in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione, Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis aliis Religionibus, in ipsa Civitate Quitensi existentibus, etiam Societatis Jesu, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Julii millesimi sexcentesimi octuagesimi primi, Pontificatus Nostri anno quinto J. G. Slusius.

§. 2. Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Jacobus Riccius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quòd licèt in Conventu Sanctissimi Rosarii, & Collegio Sancti Thomæ Civitatis Sanctæ Fidei in novo Regno Granatensi, in Indiis Occidentalibus, dicti Ordinis sit, & semper fuerit Universitas studii generalis ab initio fundationis dicti Conventus per Litteras felicis recordat. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris Nostri erecta, & subindè à recentis memoriæ Paulo Papa V. Prædecessore pariter Nostro per suas Litteras ad dictum Collegium translata, ipsaque Universitas fuerit in possessione conferendi gradus Academicos omnibus Professoribus, & discipulis Scholæ Sancti Thomæ Aquitatis ibidem litterarum studiis operam navantibus: Ut autem prædicta Universitas in majori auctoritate esset, & ejusdem S. Thomæ doctrina magis ampliaretur, bonæ mem. Christophorus Torres dum vixit Archiepiscopus dicti Novi Regni Granatensis, qui in minoribus constitutus professionem regularem in Ordine præfato emiserat, magnificum in dicta Civitate Collegium majus, in quo Seculares Nobiles, & bonæ conditionis edocerentur, sua impensa fundaverit, in eoque erexerit Cathedras Philosophiæ, Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & Legum, quibus pro instituto est, sequi &

Exordium.

Provincia Quitensis generalis studii Universitate destituta.

Quare erectum Collegium sub titulo Beati Ferdinandi &c.

Exoptatur pro dicto Collegio facultas conferendi gradus Scholasticos.

Quæ cum absolutione Ignatii Procuratoris ad effectum conceditur.

Donec construatur in eadem Provincia publica ut alibi Universitas.

Decretum roborans & irritans.

Derogatio contrariis.

D. 23. Julii 1681. P. A. quinto.

Aliæ Innocentii XI. Litteræ, gradus Scholasticos in Universitate Sanctæ Fidei & prædicto B. Ferdinandi Collegio susceptos legitimantes. Universitas S. Fidei semper fuit in possessione conferendi gradus Academicos.

Collegiū majus à dictâ Civitate in Christophoro Torre fundatum.

docere doctrinam Sancti Thomæ, prout id ibidem fit cum magna utilitate studentium, qui post ex acta studia, susceptasque in secunda Universitate Laureas, ad servitium Ecclesiarum, ac ad Ministeria Parochorum, & Præbendarum admittuntur. Nihilominùs hujusmodi pacifica possessione gradus in eadem Universitate suscipiendi non obstante, nonnullæ personæ à modico tempore rumorem sparserunt & aliis persuadere conati sunt, quòd gradus in præfatâ Universitate recepti non sint sufficientes, & validi, ad hoc ut graduati possint admitti ad oppositiones, & concursus Præbendarum Magistralium, Doctoralium, Pœnitentiariarum, & Theologalium, ac alias Dignitates, & Officia, quæ de jure requirunt, ut illas, & illa obtinentes, hujusmodi gradibus insigniti sint. Unde hoc prætextu Thomistas à præfatis Officiis, & Dignitatibus omnino excludunt; & quatenus eos admittant, dicunt Capitulares, se propter gradus defectum non posse eis locum in nominationibus dare. Quod quidem in gravissimum redundat præjudicium Collegialium supradictorum, ac in diminutionem existimationis Doctrinæ tanti Doctoris. Cùm enim non ex alia causâ excludantur, quàm ex eo, quod Doctrinæ ejusdem Sancti Thomæ sequaces, & in præfati Ordinis Universitate graduati sint, nemo amplius erit, qui doctrinæ S. Thomæ Studiis operam dare velit, & intrà modicum tempus Collegium supradictum, quod hodiè litterarum Seminarium est, destructum remanebit, peribit Universitas, & Doctrina S. Thomæ in illis partibus extinguetur, quæ tamen olim à multis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris commendata fuit, non sine mandato, ut illius ampliationi in Universitatibus opera daretur. Cùm autem (sicut eadem expositio subjungebat) Nos per quasdam Nostras in simili forma Brevis Anno 1681. expeditas Litteras, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum consilio, facultatem conferendi gradus Scholasticos in omnibus scientiis, quæ in Collegio Beati Ferdinandi Regis Catholici, Sancti nuncupati, dicti Ordinis in eisdem Indiis Occidentalibus docerentur, sub certis modo, & formâ tunc expressis concesserimus; Charissimus verò in Christo Filius Noster Carolus Hispaniarum Rex Catholicus, non solùm Regium suum beneplacitum super institutione Collegii hujusmodi impertitus fuerit, sed etiam per Schedulas suas Regias anno 1683. emanatas, Collegium ipsum, sive illius Universitatem omnibus privilegiis, & prærogativis Regalis Collegii decoraverit, idque intuitu magnæ utilitatis, quæ in illis partibus adeo remotis ex doctrina memorati S. Thomæ, & copiâ operariorum Evangelicorum, qui legem Evangelicam tàm Christianis, quàm Infidelibus prædicent, illosque doceant, proventura speratur. Ac proindè dictus Jacobus Procurator Generalis plurimum cupiat à Nobis declarari, quod supradictæ Universitates Conventus Sanctæ Fidei, & Collegii Beati Ferdinandi Civitatis Quitensis sint certæ, veræ, & reales Universitates, prout sunt Limana, & Mexicana, absque ulla differentia, ac cum omnibus gratiis, & privilegiis, prærogativis, consuetudinibus, & solemnitatibus, prout Collegio S. Thomæ Civitatis Manilarum in Indiis Philippinis Anno 1681. concessimus, & quatenùs opus sit dictas Universitates de novo erigi in Universitates publicas ad instar Limanæ, & Mexicanæ cum omnibus gratiis, & privilegiis, ita ut graduati in præfatis Universitatibus reputentur habiles, & idonei, tanquàm graduati in præfatis Universitatibus, ad hoc ut cum Dei honore, & publico beneficio, ac Catholicæ Fidei propagatione amplietur quoque præfati S. Thomæ Aquinatis doctrina, illius studiosi & sequaces, damna, & præjudicia, quæ nunc sustinent, ampliùs non patiantur. Nobis præterà idem Jacobus Procurator Generalis præfati Ordinis nomine hujusmodi supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Jacobum Procuratorum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac Nostrarum pariter in formâ Brevis ad favorem Collegii, & Universitatis S. Thomæ Civitatis Manilæ Anno 1681. emanatarum Litterarum tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto habentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. præfatæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, omnia privilegia præfato Collegio, & Universitati S. Thomæ Civitatis Manilæ dicto anno 1681. à Nobis concessa præfatis Universitatibus Sanctæ Fidei, & B. Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitensis auctoritate Apostolica tenore præsentium communicamus: salva tamen in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Ordinis, Universitatum, seu Collegiorum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1685. Pontificatus Nostri Anno IX. J. G. Slusius, Loco † Sigilli.

§. 3. Innocentius PP. XI. Ad futuram rei memoriâ. Nuper pro parte Dilecti Filii Ignatii de Quessada, Definitoris, & Procuratoris Provinciæ S. Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito, in Indiis Occidentalibus Ordinis Prædicatorum in Sacra Theologia Magistri Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episc. & Regular. præpositæ, exposito quod cùm Nobis aliàs nempè Anno 1681. pro parte ipsius Ignatii Procuratoris fuisset expositum, quod dicta Provincia, Collegium sub titulo Beati Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati in Civitate Quitensi sua impensâ pro Collegialibus Secularibus sub regimine, & Gubernio Religiosorum dicti Ordinis, qui inibi doctrinam Doctoris Apostolici S. Thomæ de Aquino docerent, fundare intendebat. Nos Collegium hujusmodi fundari approbavimus, ac multa privilegia, & gratias pro eo Collegio concesseramus, prout dictus Ignatius Procurator ex binis Nostris Litteris, unis videlicet dicto anno 1681. alteris verò die 11. Aprilis 1685. respectivè in simili forma Brevis expeditis constare asserebat, & subindè Regius ad id accesserat assensus. Postmodùm verò Fratres dictæ Provinciæ, ut fundatio Collegii hujusmodi ad suum effectum reduceretur, primùm Conventus S. Petri Martyris dictæ Civi-

tatis

Marginal notes (left): Negata à quibusdã graduatorum in eâ Universitate habilitas. — Incommoda indè provenientia. — Concessa dudùm à Sanctitate Suâ gradus Scholasticos conferendi facultas. — Accessit Regis Hispaniarum consensus cum donatione Privilegiorũ Collegii Regalis. — Procurator Generalis distinctam de dictorum Collegiorum facultatibus declarationem exoptat.

Marginal notes (right): Absolutio ad effectũ. — Conceduntur præfatis Universitatibus omnia privilegia concessa S. Collegio Thomæ Civitatis Manilæ. — Decretum roborans & irritans. — Derogatio contrariis. — P.A. nono d. 11. Aprilis. 1685. — Aliæ Innocentii XI. Literæ Card. Palutii Decretum super possessionibus quibusdam dicto B. Ferdinandi Collegio confirmantes. — Fundatio & Approbatio Collegii. — Specificatio possessionum dicto Collegio concessarum.

tatis Quitensis Ordinis prædicti, situm, & quasdam Domos ipsi Conventui vicinas pro ipsa fundatione dicti Collegii, & quoddam prædium seu possessionem Tochache nuncupatum, & ad dictum Conventum legitimè spectans, pro congrua illius personarum sustentatione, deinde Provincia prædicta quandam conficiendo saccaro fabricam, seu Machinam in Valle de Pisque, ac duas Possessiones unam in jurisdictione de Loxa, pro manutentione Cathedraticorum Sacror. Canonum in dicto Collegio, alteram verò in valle de Sangolqui nuncupatam, juxtà suos notos fines sitas, & ad dictam Provinciam legitimè spectantes, nec non aliqui ejusdem Ordinis Fratres nonnulla particularia deposita sibi reservata, seu ad eorum usum permissa, ac demum ipse Ignatius Procurator de licentia sui Superioris copiosam Bibliothecam cum diversis picturis in Almâ Urbe Nostrâ factis, & aliis rebus, seu ornamentis pro cultu Divino dicto Collegio donaverant, concesserant, & assignaverant respectivè, Capitulumque Provinciale ipsius Provinciæ fructum cujusdam censùs annui ad quadringentos nummos pezze nuncupatos annuatim ascendentem, in fabricam dicti Collegii, quoad usque illa absolveretur, impendendos applicaverat, & in eadem expositione subjuncto quod cùm propè esset, ut fundatio Collegii hujusmodi absolveretur in publicam totius illius Regni Quitensis utilitatem, iidem Fratres dictæ Provinciæ, quo dictum Collegium perpetuam in dictis bonis, & possessionibus, stabilitatem, firmitatem, & securitatem consequeretur, nec quidquam ullo unquam tempore circà ea innovari posset, cupiebant donationes, concessiones, & assignationes supranarratas, jàm dudum (ut dictus Ignatius asserebat) à Dilecto Filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis approbatas, seu aliàs de ejus licentia factas, à dicta Congregatione confirmari.

Quitensis Provinciæ Fratres dictas concessiones à Congregatione cupiunt confirmari

Memorata Congregatio Cardinalium supplicem libellum sibi super præmissis porrectum, remisit Dilecto Filio Nostro Palutio S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato, Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris exisentibus narratis circà supradictas Oratoris preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & prudentiâ in Domino expedire censuisset, prout in ipsius Congregationis Decreto desuper die 14. Novembis proximè præteriti emanato continetur.

Ejusmodi supplicatio Cardinali Palutio remissa.

Ipse verò Palutius Cardinalis, & Protector vigore facultatis sibi concessæ Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Palutius tituli Basilicæ S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis de Alteriis, S. R. E. Camerarius, ac totius Ordinis Prædicatorum apud S. Sedem Protector. Cùm ex parte Provinciæ Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito in Indiis Occidentalibus, Fratrum Prædicatorum, Sacræ Congregationi Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, per R. P. Magistrum F. Ignatium de Quessada illius Procuratorem, & Definitorem, in hac Curia præsentem expositum fuerit, quòd ex concessione Sanctissimi D. N. Innocentii XI. & munificentia Regis Catholici Caroli secundi, Collegium in dicta Civitate Quitensi, sub moderamine d. d. Fratrum Prædicatorum, eorumque regimine, & sub titulo Beati Ferdinandi Sancti nuncupati, cum jure, & privilegio in omnibus scientiis quoscunque studentes laurandi, ac aliis quibus Universitates Limana, & Mexicana potiuntur, quæque aliis Collegiis Regalibus à præfato Rege Catholico, suisque Prædecessoribus concessa fuere, erectum fuerit, & institutum, seu verius de proximo erigi, & institui debeat; atque ad hoc ut fundatio hujusmodi sequeretur, ac ad Moderatoris Universitatis sustentationem Conventus Sancti Petri Martyris ejusdem Civitatis, & Ordinis, quasdam Domos simul unitas, & sitas in Platea Sancti Dominici ejusdem Civitatis, quæque sunt dicto Conventui conterminæ usque sub die 18. Augusti 1681. dicto Collegio donaverit atque contulerit, ac præterea tres possessiones seu prædia stabilia ad ipsum Conventum spectantia sita in valle Tochahe, aliud in valle Sangolqui, & tertium in jurisdictione de Loxa, & ultrà hæc etiam pistrinum ad usum saccari cum suis pertinentiis, quod Hispanicè nuncupatur Ingenium, situm in valle Pisque sponte etiam, & liberè concesserit, & assignaverit, prout in actis, scripturis, & instrumentis hujusmodi donationum, & concessionum latiùs continetur, ad quæ relatio habeatur. Ac insuper ad eundem effectum Capitulum Provinciale celebratum in dicto Conventu Sancti Petri Quitensi, die 20. Septembris 1684. speciali Decreto applicaverit quadringentos annuos Patacones in ea Provincia jampridem ad ædificandum destinatos, ut constructioni, & fabricæ dicti Collegii tamdiu impendantur, quamdiu ædificium completum fuerit, diversique Fratres particulares dictæ Provinciæ deposita propria ad usum reservara de Superiorum licentia, & præsertim dictus P. Magister de Quessada copiosam Bibliothecam in Europa ab eo comparatam, una cum pluribus picturis, & ornamentis eidem Collegio liberaliter cesserint, donoque attribuerint, harumque omnium, & singularum concessionum, & donationum confirmationem pro majori dicti Collegii securitate, & abundantiori cautela, à prædicta Sacra Congregatione eadem Provincia per prænominatum Procuratorem enixè, & humiliter postulaverit, ipsaque Sacra Congregatio benignè annuendo petitis sub die 14. Novembris anni proxime elapsi 1687. Nobis commiserit, ut pro Nostro arbitrio & prudentia statueremus, quæ circa præmissa in Domino expedire censeremus. Nos igitur considerantes hujusmodi concessiones bonorum cedere in majorem Ecclesiæ utilitatem, ac ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum decorem, neque Conventui, & Provinciæ oneris, vel dispendii inde multum oriri, inhærendo propterea facultati à Sacra Congregatione specialiter in supra enunciato Decreto Nobis concessæ, volentes pro Nostra in dictum Ordinem protectione speciali gratia, & favore eum prosequi, visis authenticis documentis Nobis exhibitis, ac per visuram veris repertis narratis, post maturam rei discussionem, autoritate Apostolicâ quâ fungimur in hac parte, omnia, & singula acta, & scripturas, & instrumenta donationum, concessionum, unionum, & incorporationum prædicto Collegio, & Universitati à Conventu Sancti Petri Martyris Civitatis Quitensis S. Capitulo, Provinciali ejusdem Provinciæ, ac Generali totius Ordinis, Fratribusque particularibus in utilitatem prædicti Collegii, & illius fundationem factarum, & applicatarum à die 18. Augusti 1681. usque ad præsentem diem, cum suis clausulis, & conditionibus, quæ in actis, scripturis, & instrumentis hujusmodi continentur, quorum tenores haberi volumus hic pro expressis, approbamus, & confirmamus, laudamus ac roboris firmitate munimus, etiamsi in illis servatæ non fuerint solemnitates à Sacris Canonibus, & Ordinis ipsius Constitutionibus demandatæ: quoniam ad validum earumdem effectum, auctoritate Sacræ Congregationis in eis dispensamus, & tam Fratribus dicti Conventus Sancti Petri Martyris ejusque, ac Provinciæ Prælatis, & Superioribus præsentibus, & futuris, quàm quibusvis aliis personis adversùs illas omnino reclamare prohibemus, ratasque habentes omnes licentias per Superiores Ordinis, & Capitula supra enunciata in gratiam ejusdem Collegii datas, atque concessas, bona omnia tàm mobilia, quàm immobilia superiùs expressa, tanquam bona d. Collegio ad illius fundationem, Moderatorum sustentionem, Professorum Theologiæ, & utriusque Juris Cathedraticorum manutentionem destinata, applicata, incorporata, unita, attributa, & acquisita, ali-

Cardinalis Palutii Decretum dictas concessiones ex commissa sibi à Congregatione potestate confirmans.

enari, distrahi, & separari posse, alienationis etiam vocabulo latissimè sumpto, quocunque prætextu interdicimus, sub pœnis contra alienantes bona Ecclesiæ à Sacris Canonibus, & dicti Ordinis Constitutionibus indictis, & comminatis. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Datum ex ædibus Nostris hâc die decima nona Martii 1688. Palutius Cardinalis de Alteriis Protector. Locus † Sigilli. Cùm autem sicut dictus Ignatias Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, & serveteur exactiùs, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret, Nos ipsum Ignatium Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum dicti Palutii Cardinalis Protectoris Decretum, omniaque & singula in eo contenta, auctoritate Nostrâ Apostolicâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Collegio in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibns & ordinationibus Apostolicis, nec non Conventûs, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostoliâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Junii 1688. Pontificatus Nostri anno duodecimo. J. F. Albanus Loco † Annuli Piscatoris.

Quod Apostolicâ Confirmatione munitur.

Decretum roborans & irritans.

Derogatio contrariis.

D. 12. Junii 1688. P. anno duodecimo.

Dicta Collegia omnium præfatorum possessionem cœperunt.

§. 2. Cùm autem sicut dictus Ignatius Nobis nuper exponi fecit, Collegii, seu Universitatis hujusmodi fundatio sub titulo ejusdem Beati Ferdinandi propè memoratum Conventum Sancti Petri Martyris dictæ Civitaris Quitensis præfati Ordinis Fratrum Prædicatorum secuta fuerit, certisque inibi Lectorum stipendiis, perpetuò stabilitis, ac tribus insuper sacrorum Canonum Cathedris præfinitis, alia præterea Schola in quâ Religiosus dicti Ordinis pueros quoscunque legere, & scribere, nec non Christianæ Fidei rudimenta Charitatis intuitu edoceret, adjecta fuerit, ipsisque Collegii Fabrica, pro quâ ingens pecuniarum summa erogata fuit absoluta, Dilecti Filii Fratres prædictæ Provinciæ Sanctæ Catharinæ de Quito ejusdem Ordinis illius possessionem cum maxima incolarum illarum partium gratulatione, & lætitia, nec non cum Venerabilis Fratris moderni, seu tunc existentis Episcopi Quitensis, Regalis Audientiæ, totiusque tam Secularis, quàm Regularis Cleri, dictæ Civitatis interventu, solemniter ceperint, ea verò firmiora sint, quibus iterata accedit Apostolicæ Sedis auctoritas. Nobis præterea idem Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, omnia, & singula privilegia, jura, facultates, prærogativas, gratias, & indulta, nec non donationes, concessiones, assignationes, Decreta & alia quæcumque ad favorem memorati Collegii, seu Universitatis Beati Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitensis à memorato Innocentio Prædecessore per suas Litteras præinsertas, concessa & confirmata respectivè, ipsasque Litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus.

Eaque possessio in præmissis stabilita, iteratâ Apostolicæ Sedis auctoritate confirmatur.

§. 4. Decernentes pariter ipsas præsentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum roborans & irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogatio contrariis.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litteratum transsumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sum Annulo Piscatoris die 7. Novembris 1690. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Transumptorum fides.

D. 7. Novembris 1690. P. A. secundo.

XII.

Indulgentia plenaria pro unica vice, pro visitantibus Ecclesias Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini die festivitatis Canonizationis B. Joannis à S. Facundo, vel septem diebus immediate sequentibus.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cùm nos nuper ad honorem sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra existentium consilio, Beatum Joannem à Sancto Facundo Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Professorem auctoritate nobis à Domino tradita Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemni Ritu adscripserimus, & sicut accepimus, dilecti filii Fratres Conventuum, & dilectæ in Christo filiæ Moniales Monasteriorum Ordinis præfati, solemnitatem, seu festivitatem

Canonizationis ejusdem S. Joannis à S. Facundo in suis respectivè Ecclesiis celebrare intendant. Nos ad augendam fidelium Religionem,& animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intenti; Omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus & confessis ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesias quorumcumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium, tam Fratrum, quàm Monialium dicti Ordinis, ubicumque Locorum existentes, die quo solemnitas, seu Festivitas Canonizationis hujusmodi ibidem respectivè celebrabitur, vel aliquo ex septem diebus immediate sequentibus devotè visitaverint, ac ibidem pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum, Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus pro unica vice, quoad Ecclesias prædictas, earumque singulas valituris. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; utque earumdem præsentium litterarum transsumptis,seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud, ubicumque locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent ex, hibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 28.Novembris 1690. Pontificatus nostri anno secundo.

D.28.Novembris 1690 P. A. secundo.

J. F. Card. ALBANUS.

INNOCENTIUS XII.

PONTIFEX CCXLVI.

ANNO DOMINI MDCXCI.

INNOCENTIUS DUODECIMUS, Neapolitanus Antonius Pignatellus antea dictus, Ducis Minervini filius, S.R.E. Presbyter Cardinalis tit. S. Pancratii, & Archiepiscopus Neapolitanus. Romæ die 12. Jul. 1691. Summus Pontifex renunciatus & die 15. ejusdem mensis coronatus est. Creavit Cardinales 29. obiit die 27. Septembris anni 1700. Sepultusque est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes mensem unum, dies 26.

I. Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ assumptionis S.R.E. Cardinalibus inservierunt.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Urbis.

§. 1.

Causa Indulti.

MOtu proprio &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divinâ favente Clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis,& privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos, Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt,seu militiæ Clericali adscribi desiderant,quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios,sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium tenore præsentium recipimus, & tàm illos, quàm alios Dapiferos, singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus dignitali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tàm illos, quam alios omnes quoscunque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nullâ prorsus differentiâ inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum civilitatis jus ad quoscunque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, & honore, & insigniis decoramus, aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium, Nostrorum,& Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi,& reputari volumus,& mandamus, eisque in quibuscunque impetrationibus, ac concessionibus, & litteris, tam gratiam, quàm justitiam separatim,seu utramque mixtim concernentibus se Familiares,continuos Commensales nostros,& Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant,sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscuuque, prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quicunque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs etiam per quascunque litteras,seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integre, in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde, ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ,Privilegia exemptiones,gratiæ,favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratio-

Dapiferi constituuntur familiares Papæ Notarii Apostolici Comites Palatini, Nobiles, ac Cives Urbis ipsis benevisæ.

ne Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

Eximuntur à solvendis Decimis Ecclesiasticis, non tamen à jam impositis ab Innocentio XI.

§. 2. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacunque, quantumvis urgentissima, & incogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum, non tamen Decimarum per felicis recordationis Innocentium Papam XI. Prædecessorem nostrum impositarum quarto Kalendas Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eumdem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per litteras in forma Brevis sub die vigesimâ quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus sui anno tertiodecimo, necnon aliarum Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Condonantur fructus Ecclesiastici malè percepti

§. 3. Necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscunque fructus, & proventus Ecclesiasticos tam occasione pensionum annuatim ipsis: vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuscunque quantitatis fuerint gratiosè remittimus, & condonamus.

Absolvuntur à Censuris propterea, & per subsequutam celebrationem contractis.

§. 4 Ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illâ, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimi restituuntur natalibus etiam ad effectû successionis, & ad Dignitates, Honores, & Officia.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolevimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia secularia, publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent;

Cum iisdem dispensatur ad Ordines, & Beneficia.

§. 6. Ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ac Clericali charactere, qui illo nondùm insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, si ad illos nondùm promoti sunt, promoveri, & postmodùm charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris Ministerio, ministrare, ac quæcunque, & qualiacunque cum cura, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi Personatus, Administrationes, & Officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac Dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus, post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs Canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodò plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Eorundem provisiones expediendæ gratis ubique.

§. 7. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, Commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tàm de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in favorem Litterarum Apostolicarum: ubi illis super provisionibus quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout Nostris familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus.

Indultum pro transferendis pensionibus usque ad centum ducatos.

§. 8. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum insignium Ecclesiarum, aut personæ quæcunque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, tàm in Romanâ Curiâ, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, reditibus, proventibus, Juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, non tamen per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cùm curâ, & sine curâ Secularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, reditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum, in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cessatæ, & extinctæ fuerint, aliàs similes pensiones annuas, seu fructus, reditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcunque, quæcunque, & qualiacunque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integrè persolvendas, seu persolvendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in quà ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, Constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus, reditibus,

Hoc indultum intelligendum cumulativècum aliis similibus.

&

& proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Indultum retinendi pensiones pro ducatis ducentis absque delatione habitus Clericalis, & in statu Conjugali

§. 9. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quorumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum auri de Camerâ, pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant; nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, incurrere etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantùm, & virgine, recipere, & retinere.

Exemptio à Spoliis.

§. 10. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quarumcumque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industriâ, legitimè tamen, & licitè acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minimè subjaceant.

Facultas testandi etiam pro adscriptis Ordinibus Religionis Militaris.

§. 11. Sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Inhibetur ad hunc effectum Officialibus Cameræ Apostolicæ.

§. 12. Præcipientes, & mandantes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existent. S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque heredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad Litteras super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intrà tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, Decretis, Constitutionibus Apostolicis, similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à Nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augumentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenùs, vel imposterum emanaverit, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata, ac Decretum irritans.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices, etiam Commissarios quâvis auctoritate fungentes in quâvis causâ, & instantiâ: sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingerit attentari; Et insuper Dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum Litterarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem Litterarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnâ indignationis Nostræ; Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias Litteras super præmissis omnibus, tàm conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendâ omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Derogatio contrariis.

§. 14. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac regulâ Nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infrà tres menses præsentandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri contrà illegitimos, ac Pictavensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universilibus, Provincialibusque Conciliis, editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, stabilimentis, usibus, Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscunque in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponentibus, quòd Beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & formâ qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expressè professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie, Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio A.

Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & in casibus Regulæ de infordescentibus cum opportunâ illius, nec non alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenùs opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationúm, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in Litteris, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, Ordines, qualitates, gradus,

Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, juxtà notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, & expedien. &c.

Transsumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quòd Litterarum super præsentibus conficiendarum transsumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides, tàm in Judicio, quàm extrà illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus autem, quòd sola præsentis Motus proprii Nostri signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà illud, Regulâ quâcunque contraria non obstante.

Fiat A.

15. Jul. 1691. Pont An. primo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Id. Julii Anno Primo.

Nihil I. de Laurentis.

Reg. Libro primo Secretorum fol. 145.

NOMINA.

Eminentissimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

ANTONIUS PIGNATTELLUS nunc INNOCENTIUS XII. Neapolitanus.
Ferdinandus Patronus, Interamnensis.

EPISCOPI V.

Alderanus Episcopus Ostiens. S. Collegii Decanus Cardinalis Cybo, Januensis.
Joseph Scandriglia Sacerdos, Terracinen.
Flavius Episcopus Portuensis S.R.E. Cardinalis Chisius Archipresbyter, Basilicæ Lateranen. & Signaturæ Justitiæ Præfectus, Senensis.
Marchio Laurentius Montorius Romanus.
Jacobus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Fransonus, Januensis.
Antonius Posterna Clericus, Albanen.
Palutius Albertonius Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis, S. R. E. Camerarius, Romanus.
Mutius de Maximis, Romanus.
Emanuel Theodosius Episcopus Albanen. S. R. E. Card. Bullionus, Gallus.
Abbas de Guenegaud, Parisien.

PRESBYTERI XLVII.

Franciscus tituli S. Mariæ in Via Prior Presbyterorum S.R.E. Card. Maidalchinus, Viterbiensis.
Dominicus Grippo Clericus à Bosco Nullius Diœcesis Provinciæ Salernitanæ.
Carolus tituli S. Laurentii in Lucina Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barberinus, Archipresbyt. Basilicæ S. Petri, Romanus.
Gregorius de Gregoriis Justinianus Eques Hierosolymitanus, Romanus.
Gregorius tit. S. Marci S.R.E. Card. Barbadicus, Episcopus Patavinus, Venetus.
Franciscus Morus à Ponte Aflia.
Joannes Nicolaus tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Card. de Comitibus, Episcopus.
Anconitanus, Romanus.
Abbas Hippolytus Maldentius Clericus, Forolivien.
Julius tituli S. Praxedis S. R. E. Card. Spinula, Episcopus Lucensis, Januensis.
Abbas Joseph Bertachinus, Firmanus.
Joannes tit. SS. Viti, & Modesti S.R.E. Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejensis, Venetus.
Nicolaus tituli Sancti Callixti S. R. E. Card. Acciajolus, Florentinus.
Abbas Ubaldinus de Ubaldinis, Florentinus.
Gaspar tituli S. Mariæ in Transtyberim S.R.E. Cardinalis de Carpineo, Sanctiss. D. N. Vicarius Generalis, Romanus.
Abbas Nicolaus de Archangelis, Balneoregien.
Cæsar tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis Destræus, Gallus.
Marchio Sfortia à Penna Clericus.
Petrus tit. S. Eusebii S.R.E. Card. Bonsius, Archiepiscopus Narbonensis, Florentinus.
Alexander Arduinus Sabbatinus Archidiaconus Pisaurensis.
Fr. Vincentius Maria Ord. Prædicat. tit. Sancti Xysti S. R. E. Card. Ursinus, Archiepiscopus Beneventanus, Romanus.
Joannes Baptista Sansimeonus, Romanus.
Federicus tit. S. Anastasiæ S. R. E. Cardinalis Columna, Perusinus.
Abbas Petrus Antonius Venturi Clericus Camerinen.
Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Card. Nerlius, Florentinus.
Comes Antonius Baffi de Nepis Clericus Assisiensis.
Hieronymus tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Card. Casanate, Neapolitanus.
Marchio Pompeus Azzolinus, Firmanus.
Galeatius tit. Ss. Quirici, & Julitæ S. R. E. Card. Marescottus, Romanus.
Antonius Gabriellus, Romanus.
Fabritius tit. S. Chrysogoni S. R. E. Card. Spada, Romanus.
Antonius Felix Saracinellus Urbevetanus Eques S. Stephani.
Fr. Philippus Thomas Huvard Ord. Prædic. tit. S. Mariæ super Minervam S. R. E. Card. de Norfolcia, Archipresbyter S. Mariæ Majoris, Anglus.
Joseph Antonius Calabretus, Squillacen.
Joannes Baptista Spinula tit. S. Cæciliæ S. R. E. Card. S Cæciliæ nuncupatus, Januensis.
Franciscus Joannes Sfortia, Cremonen.
Franciscus tit. S. Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Cardinalis Bonvisius, Lucensis.
Joannes Pasquinus Giuntini Sacerdos, Lucensis.
Savus tit. S. Petri in Vincula S.R.E. Card. Millinus, Episcopus Urbevetanus, Romanus.
Joannes Franciscus Gonzales, Madriti Toletan. Diœcesf.
Fridericus tit. S. Alexii S.R.E. Card. Vicecomes, Archiepiscopus Mediolani, Mediolanensis.
Abbas Franciscus Belcredus, Mediolanen.
Fr. Raymundus Ord. Prædicat. tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Card. Capisuccus, Romanus.
Petrus Paulus de Fabiis, Romanus.
Fr. Laurentius Brancatus Ord. Min. Conv. tit. Basilicæ Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Card. Lauræa nuncupatus.
Jacobus tit. S. Mariæ in Aracœli S. R. E. Cardinalis de Angelis, Pisanus.
Comes Alexander Franciscus Galletus Pisanus, ejusdem Civitatis Ecclesiæ Primizialis Canonicus.
Opitius tit. S. Martini in Montibus S.R.E. Card. Pallavicinus, Episcopus Spoletanus, Januensis.
Nicolaus de Libertis Leodiensis, Pisanus.
Marcellus tit. S. Priscæ S. R. E. Card. Duratius, Episcopus Carpentoractensis, Januensis.
Abbas Paulus Gregorius de Ferrariis, Januensis.
Marcus Antonius Barbadicus tituli Sanctæ Susannæ, S. R. E. Cardinalis S. Susannæ nuncupatus, Episcopus Montis Falisci, Venetus.
Comes Philippus Rinaldus à Turri Alben. in Pedemontio.
Carolus tit. S. Augustini S. R. E. Card. Cicerus, Episcopus Comi, Comensis.
Joannes Antonius Cicerus, Venetus.
Leopoldus tit. S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. Card. Kollonitz, Archiepiscopus Collocensis, & Bacchiensis, Germanus.

Fran-

Franciſcus Medicina Teſtonus Clericus, Mediolanenſis.
Stephanus S. R. E. Card. le Camus, Epiſcopus Gratianopolitanus, Gallus.
Gaſpar Villalobos Hiſpanus Toletanæ Diœceſis.
Joannes tituli S. Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Goeſſen. Epiſc. Gurcenſis, Germanus.
Joſeph Bartolus de Perinzi, Romanus.
Petrus Matthæus tit. S. Marcelli S. R. E. Cardinalis Petruccius, Epiſcopus Æſii, Æſinus.
Jacobus Ripantus, Æſinus.
Fr. Petrus Ord. B. Mariæ de Mercede Redempt. Captiv. tituli S. Crucis in Hieruſalem, S. R. E. Card. de Salazar, Epiſcopus Cordubenſis, Hiſpanus.
Ignatius Palmeque de Zeſpedes Eques S. Jacobi, Hiſpanus de Guadalaxara Toletan.
Joannes Caſimirus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Card. Denhoff, Epiſcopus Cæſenatenſis, Polonus.
Abbas Joannes Baptiſta Barbavarius, Faventinus.
Fr. Joſeph Saens Ord. S. Benedicti tit. S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis de Aguirre, Hiſpanus.
Gabriel à Meſa è Covarrubias, Madriti Toletan. Diœceſis.
Leander tituli Sanctorum Nerei, & Achillei S.R.E. Card. Colloredus, Sanctiſſimi D. N. Pœnitentiarius Major, Forolivienſis.
Abbas Franciſcus Xaverius Guicciardus Rhætus Clericus, Comenſis Diœceſis.
Fortunatus tit. Sanctorum Joannis, & Pauli S.R.E. Card. Carafa, Epiſcopus Averſanus, Neapolitanus.
Abbas Dominicus Todrus, Neapolitanus.
Bandinus tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Card. Panciaticus, Florentinus.
Franciſcus Cacciavillanus Clericus ab Appignano Diœc. Præneſtin.
Jacobus tit. SS. Marcellini, & Petri S. R. E. Card. Cantelmus, Archiepiſcopus Neapoli, Neapolitanus.
Abbas Jo. Bapt Eleoſarius Civitatis Caſtelli J.U.D.
Ferdinandus tit. S. Clementis S R. E. Cardinalis de Abdua, Mediolanenſis.
Abbas Joannes Dominicus Maſſa Mediolanenſis, J. U. D.
Tuſſanus S. Agnetis extrà Mœnia S. R. E. Card. de Fourbin de Janſon, Epiſcopus Bellovacenſis, Gallus.
Comes Paulus Emilius Roncallus de Fluminibus, Clericus Aſſiſienſis.
Joannes Baptiſta tituli S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Card. Rubinus, Epiſcopus Vicentinus, Venetus.
Joſeph Romangilius Ferrarien. Clericus Conjugatus.
Franciſcus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Card. Judice, Neapolitanus.
Abbas Aſcanius Blaſi, Romanus.
Joannes Baptiſta tit. S. Bernardi S. R. E. Card. Coſtagutus, Romanus.
Franciſcus Ravenna, Romanus.

DIACONI XV.

Urbanus S. Mariæ in Viâ latâ primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacchettus, Epiſcopus Viterbienſis, Florentinus.
Joannes Bernardus Galeſius Clericus Finarienſis, in Curiâ Advocatus.
Joannes Franciſcus S. Nicolai in Carcere Tulliano, S. R. E. Card. Ginettus, Archiepiſcopus Firmanus, Romanus.
Felix Bonafides Clericus Conjugatus, Firmanus.
Benedictus S. Agathæ S. R. E. Card. Pamphylius, Signaturæ Gratiæ Præfectus, Romanus.
Cæſar Cecala, Meſſanen.
Dominicus Maria S. Euſtachii S. R. E. Card. Curſius, Epiſcopus Ariminenſis, Florentinus.
Abbas Joannes Gregorius Boëtius Sacerdos, Ariminen.
Joannes Franciſcus S. Cæſarei S. R. E. Card. Nigronus, Epiſcopus Faventinus, Januenſis.
Abbas Dominicus Urſaya à Boſco Nullius Diœc. Provinciæ Salernit.
Fulvius Sanctor. Coſmæ, & Damiani S. R. E. Card. Aſtallius, Romanus.
Abbas Joannes Petrochius Canonicus Cathedralis Reatinæ J. U. & Sacræ Theologiæ Doctor.
Franciſcus Maria S. Mariæ in Dominicâ S. R. E. Card. Medices, Florentinus.
Fr. Rutilius Sanſedonius Eques Hieroſolymitanus, Senenſis,
Raynaldus S. Mariæ de Scala S. R. E. Card. Eſtenſis, Mutinenſis.
Comes Robertus Fontana quon. Comitis Reguli, Mutienſis.
Petrus S. Laurentii in Damaſo Card. Ottobonus S. R. E. Vicecanc. Venetus.
Jacobus Taſſius, Regien.
Carolus S. Mariæ in Coſmedin S. R. E. Card. Bichius, Senenſis.
Antonius Fantucius, Bononienſis.
Joſeph Renatus S. Georgii S. R. E. Card. Imperialis, Januenſis.
Abbas Deſiderius Spretus Ravennaten.
Aloyſius S. Mariæ in Porticu S. R. E. Card. Homodeus, Mediolanenſis.
Simeon Paettinus Clericus Conjugatus, Firmanus.
Joannes Franciſcus S. Hadriani S. R. E. Card. Albanus, Urbinas.
Abbas Camillus Raſponus Ravennaten. J. U. D.
Barberinus S. Angeli in Foro Piſcium S. R. E. Cardinalis Franciſcus nuncupatus, Romanus.
Marchio Carolus de Rubeis, Romanus.
De Alteriis S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Card. Laurentius nuncupat. Romanus.
Abbas Petrus Sanctus Butius, Romanus.

Hiſtorica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis, & Canonizationis B. Joannis de Deo, ab Alexandro VIII. Sanctorum Confeſſorum non Pontificum Catalogo inſcripti.

INNOCENTIUS EPISCOPUS. II.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ea quæ Romani Pontificis providâ deliberatione, ac Venerabilium Fratrum ſuorum S.R.E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, tunc in Romana Curia commorantium, unanimi conſilio decreta, definita, & ſtatuta fuerint, licèt ipſius ſuperveniente obitu Litteræ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum. Prœmium

§. 1. Dudùm ſiquidem felicis recordationis Alexander Papa VIII. Prædeceſſor Noſter piâ ſecum meditatione perpendit, quòd Romana Catholica Eccleſia, quæ ſuprà fundamentum Apoſtolorum, & Prophetarum ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu ædificata à Deo Patre miſericordiarum perennibus gratiæ cœleſtis benedictionibus cumulatur, ſicut tot documentorum eſt munita præſidiis, ita Sanctorum Virorum in dies confirmatur exemplis, quæ cùm ad pietatem magnopere moveant, Divinæ mos eſt Providentiæ, juxtà locorum & temporum opportunitates, ſuos Electos Servos ad eximiæ Sanctitatis gradum ſublimare, ut fideles exemplaria hæc intuentes habeant inſimul, quid venerentur, & imitentur ad venerationem obſequiosè demiſſi, ſtrenuè ad imitationem erecti; cumque heroicarum virtutum, præſertim verò ignitæ charitatis exemplar inſigne prodiderit Beatus Joannes de Deo nuncupatus, qui eandem Eccleſiam novâ etiam prole fœcundavit Fratrum Hoſpitalitatis, & infirmis inſervientium longè, B. Joannes de Deo ab Alexandro VIII. canonizatus hicque ejus vita & mors enumeratur.

latèque per Orbem diffusorum, & eximia pietatis opera erga infirmos in eorum hospitalibus degentes præclaro animarum, corporumque profectu exercentium; æquum idem Alexander Prædecessor existimans, ut Sancti hujus viri memoriam veneraretur Ecclesia, cujus vita, & mors in conspectu Domini, & hominum, fuit virtutibus, & miraculis pretiosa, ad ejus solemnem Canonizationem processit; Utque Christi fidelium studia excitaret ad imitationem, sic ejus virtutes & miracula summatim exponere, suoque comprobare testimonio, secum ipse decreverat; id quod cùm morte præventus præstare nequiverit, idcircò Nos præsentibus Literis declarare statuimus.

Nativitas.

§. 2. Natus est itaque Beatus Joannes ex Catholicis, piisque parentibus, anno reparatæ Salutis Millesimo quadringentesimo nonagesimo quinto in Oppido Montis Majoris Junioris *Monte Mor il Nuovo* nuncupati Regni Lusitaniæ.

Sanctitatis initia, profectus & specimina.

§. 3. Paulò quidem laxiorem vivendi rationem à principio inierat, at cùm primùm Divinâ operante virtute aggressus est revocare se, & compescere, magnæ profectò sanctitatis exhibere specimen cœpit, ac jam ab ipso Sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid perfectumque visus est attigisse. Ob auditam prædicationem verbi Dei sic fuit ad meliora conversus, ut protinùs veterem in se hominem deponere decreverit, seque penitùs ad Apostolicæ vitæ præscriptum, normamque formare. Totus igitur ad Deum conversus, & in Patre misericordiarum vehementer confidens, non dubitavit erecto ac alacri corde ingredi vias Domini, & quascunque difficultates ex ejusdem Dei amore feliciter superare. Quod ut expeditiùs perageret, & perfectionem à veritate ipsâ promissam opere assequeretur, ejusdem consilium illud sequutus: Vade, vende, quæ habes, & da pauperibus: cuncta, quæ possidebat, divendidit, pecuniamque exindè redactam pauperibus, qui carcerum pedo miserè tenebantur, distribuit. Tùm salutaris Pœnitentiæ Sacramento veteribus animæ maculis extersis, illustre Sanctioris propositi documentum non sinè præclarâ sui victoriâ in apertum prodidit. Ut enim in renovatione sui spiritus prioris vitæ labes abolere cupiebat, publico in Foro, in magnâ populi frequentiâ in virum alterum mutatus, horrido prorsùs capillo squalens, & hirtus comparuit, atque ibi cæno involutus, os humi dejiciens, ac dolens, & lacrymis ubertim diffluens, nudatumque pectus saxo identidem tundens, misericordiam, & peccatorum veniam à Deo toto mentis affectu, & cordis contritione deprecabatur. Tantæ spectaculum pietatis multis in diversa trahentibus, maxima demum (ut fieri solet) pars in deterius excepit; & qui tanto Christianæ pœnitentiæ tyrocinio celebrandus fuisset, seu demens ostentui habetur, congeminatisque clamoribus, probris, lapidibus, verberibus, variisque injuriis ibidem, & in carcere quo amentium turba conjicitur, graviter afficitur. At vir Dei in Domino sperans non infirmatus, sed istis opprobriis, & tribulationibus spectaculum factus, Divinâ charitate magis exarsit, internoque exultans gaudio, non timuit quid faceret sibi homo, & omnia æquo animo ferens cum Apostolo gloriabatur in tribulationibus, sciens quòd tribulatio patientiam operatur, & patientia probationem, præclareque intelligens haud quaquam esse mirandum, si quæ Judice Deo sapientia fuerit, ea stultitia reputetur apud homines, ex quibus, qui Spiritum mundi hujus habent, verè insensati vitam quidem justorum æstimant insaniam, sed hi computati sunt inter Filios Dei, & inter Sanctos sors illorum est.

Suscepta pauperum ægrotantium cura.

§. 4. Tanquam aurum igitur Joannes in camino tribulationis probatus, cùm firmus, ac constans in Dei pietate perstitisset, mox purior accingitur ad currendam viam Domini, & postquam variis pietatis operibus se exercuerat, illam præ cæteris vivendi rationem assumpsit, quâ animarum simul, & corporum saluti prospiceret. Ægritudinibus itaque, & morbis pauperum Christi fidelium curandis totus intentus, domum supellectili piorum eleemosynis instructam in Civitate Granatensi conduxit, quò pauperes infirmos, quotquot obvios sibi inveniebat, vel in viâ languentes, vel fame, frigoreve pereuntes, propriis humeris deferebat; stipem vicatim, & ostiatim diu noctuque non intermisso labore emendicabat, ac quæ duabus sportis, & ollis recollecta propriis itidem humeris gestaverat, intet pauperes, & infirmos, prout cujusque exigebat necessitas, distribuebat. Cùm primùm domum perveniebat, invisebat omnes, nec priùs in privatam se recipiebat quietem, quàm publicæ ægrotantium commoditati abundè consuluisset, si quid deesset diligenter exquirens, & quidquid opus erat, piè & providè subministrans, ægrotis ipse medebatur, illisque assistebat, cibum propriis manibus inferens, sordes purgans, lectulos versans, ac sternens, frigescentes igne, famelicos cibo, nudos vestibus refocillans, mœrentes confortans, nauseantes exquisitis condimentis reficiens, omnes denique proprio sinu amplexuque confovens, quasi optaret omnes intrà sua viscera recondere. Aucto ægrotantium hospitum ingenti numero, opus inceptum in Domino confidens non intermisit, omninò majus valetudinarium instituere non dubitavit, illudque omni pharmacorum, opumque apparatu instructum voluit. Illuc ipse per se, & alios, quos interim ejusdem Instituti socios admiserat, pauperum, & miserorum agmina, & quotquot commiseranda paupertas necessaria febribus, reliquisque morbis medicamenta adhibere non sineret, colligere, eosque iisdem pietatis operibus recreare charitate in dies ferventiori continuavit. At quia eximia hæc proximorum dilectio non eo solùm tendebat, ut à languoribus corporis sanarentur, sed potissimùm, ut animarum salute proficerent, eos salutaribus Ecclesiæ Sacramentis muniri, & refocillari, piisque hortamentis, & opportunis sermonibus disponere, & confirmare satagebat, avidè animarum corporumque incolumitatem anhelans. Nec fervens Joannis charitas intrà limites nosomii coarctatur, sed ad externos etiam pauperes honestos præsertim, & verecundos, quos secretis eleemosynis sublevabat, & mulieres summâ egestate pressas, quibus ne propterea in peccandi discrimen traherentur, providè & opportunè succurebat, abundè diffunditur.

Abstinentia & contra propriam carnem asperitas.

§. 5. Quantâ autem effundebatur beneficentiâ, & misericordiâ erga pauperes, tantâ sæviebat abstinentiâ & asperitate contrà se ipsum, semel in die cibo, & quidem parcissimo utebatur, quem sibi eo libentiùs detrahebat, quò affluentiùs distribueret in egenos, impendens virtuti quod subtrahebat voluptati, ut fieret refectio pauperis abstinentia jejunantis. Erat ei vestis vix ad genu demissa, villosa, & apprimè rudis, quæ simul corpus tegeret, & affligeret, & ipsâ etiam subuculâ carens, capite, pedibus, tibiisque denudatis diu noctuque, licet temporum injuriis semper expositus extremo frigore algeret, seu ardenti calore æstuaret, huc illuc, quò pietatis opera eum impellebant, incedebat. Brevis ei lectulus erat, & qui vel nudo solo vix asperitate concederet, brevior adhuc quem in eo carpebat somnus, diuturnis vigiliis, multoque interpellatus dolore, carnemque ut spiritui magis magisque obsequentem redderet, cilicio, ferreâ cuspide rigidisque setis contexto, nec non funiculis, vepribus, flagris, aliisque duræ verberationis instrumentis domabat. Sic itaque castigans corpus suum, & in servitutem redigens, meruit illud integrum, & à noxiis delectationibus eo usque custodire, ut castitatis ipsius candor ne suspicionis quidem maculam meritò admittere posset.

§. 6. Nec

Aliorum ad carnis mortificationem in vitio.

§. 6. Nec propria virtute contentus, sed imitatus Salvatorem, qui venerat vocare peccatores, enixam, & indefessam curam adhibuit, ut omni conatu carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio apprimè inquinatis exterminaret, statis diebus quasi venabundus lupanarta ingrediebatur, ut meretrices à dæmonis servitute vendicaret, illas hortationibus, precibus lacrymisque retrahere studebat ab impudicitiis, ac pro ipsarum conversione Deo enixas preces fundebat: ubi verò ista non proficiebant, æqualem futuro meretricio lucro pecuniam offerebat, ut à flagitiis perpetrandis, vel ita se coërcerent; cumque confideret in Domino, vacua non fuit spes ejus, nec labor sine fructu, pluribus ex illis perditis, & deviis animabus ad bonam frugem, & viam salutis reductis; Nec dissimiles fuerunt ejus curæ, ut indigentibus mulieribus, honestis viduis præsertim, & virginibus clam alimenta subministraret, oblato ad laborem exercitio, ne otium in pudicitiam honestatemve peccandi ansam injiceret.

Obedientia.

§. 7. Ad obediendi obsequium experrectus semper paratissimus extitit; Non solum enim abnegavit semetipsum, ut Evangelicæ legis præcepta servaret, sed hominum etiam voci obedivit, ut acciperet benedictionem à Domino. Quare cùm ad certam disciplinæ normam suum Institutum conformasset, ei qui ex omnibus erat Moderator electus, omnia voluntatis arbitria, omnia mentis suæ sensa submiserat, nihil quod ei non probaretur amplectens, nihil quod demandatum ab eo foret, detrectans, cùm in lethalem morbum indicisset, à Nobili, piaque matrona enixè rogatus, ut pateretur se in ejus domum, ubi commodiùs curari posset, transferri, planè restitit, se ritu pauperum, atque ad sanctæ normam paupertatis emori omnino velle respondens. Interea rei conscius factus Archiepiscopus Granatensis, illi per obedientiæ legem præcipit, ut matronæ votis extemplò obsequatur: Nihil cunctatus Joannes uti obedientiæ filius Archiepiscopi mandato venerabundus statim obtemperavit, quam quidem obedientiæ virtutem adeò est amplexus, ut non modò Superioribus suis obsequenter obediret, verùm etiam si quid pueri ipsi ob Dei amorem jussissent, exequi non detrectaret.

Oratio.

§. 8. Orationis studium divinarumque rerum contemplatio in Joanne mirificè excelluit. Cùm brevissimum esset tempus, quod quieti appendebat, provolutus in genua profusis suavissimè lacrymis modò ore supplicans, modò mente contemplans, noctes penè traducebat insomnes. Rosarii exercitium, aliaque in Beatam Virginem pietatis obsequia erant illi in deliciis, ita ut inter ipsa, quæ ad pauperum subsidium, vel solatium obibat ministeria non rarò totus in preces effusus, ac in Dei contemplatione defixus videretur. Hinc placuit Altissimo, qui inquirentibus se remunerator est, ac mirabilis in sanctis suis, Joannis ortum, vitam, obitum, & quæ ipsum obitum subsequuta sunt, tempora variis indiciis illustrare.

Sanctitatis in ortu & progressu vitæ præclara indicia.

§. 9. Ortum quippe fuisse puerum in sortem Domini sublimiter electum insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque æris campani sua sponte emissus ab ipso ejus Nativitatis instanti non obscurè præanunciarunt. Inter Divinæ Charitatis flammas vivere assuetus, terreno absumi non valuit incendio, è quo dexterâ Omnipotentis illæsus exivit. Cùm enim maximum in Regio Gratanensi valetudinario excitatum fuisset incendium, & universa Civitas accurrisset, ut non tàm ædificii quàm infirmorum consuleret præservationi, advolavit etiam Joannes, ad Officia Charitatis semper paratus, cæterisque incendii voracitate detentis, impavidus prosilit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos è fenestris projectos ab igne vindicavit: Sed jam in immensum succrescentibus, & corpus undequaque ambientibus flammis circumventus, cum per dimidiam horam ab omnium oculis ereptus communi mœrore deploraretur, è medio igne redux incolumis, omnes gaudio simul, & admiratione complevit, in Scholâ charitatis edocens segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quàm qui intùs accenderat.

Obitus.

§. 10. Jam verò humanæ vitæ spatium feliciter emensum, & tempus resolutionis suæ instans, non minus pius, & felix obitus die octavâ Martii anno salutis millesimo quingentesimo terminavit. Lecto enim infirmatus decumbens omnibus Ecclesiæ Sacramentis ab ipsomet Granatensi Præsule, sanctèque refectus, assistentes omnes dimisit, viribusque in extremâ vitæ periodo licèt destitutus, propriis indutus vestibus interim è lectulo prosiliens ac provolutus in genua, manu & corde imaginem Salvatoris crucifixi, quem fervidè vivens dilexerat, perstringens, inclinato ad ejus pedes capite obiit in osculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, ac in eâdem corporis constitutione ab iisdem assistentibus ad eum paulò post reduentibus repertus, sex circiter horis, quousque indè dimotus fuisset, mirabiliter permansit, odorem mirè fragrantem diffundens.

Sanctitatis & miraculorum post mortem fama.

§. 11. Illuc universa Civitas Gratanensis rei novitate vulgatâ, ut eum sic consistentem, & suavè olentem admiraretur, confluxit, eandemque & finitimi etiam Populi eminentem de Sanctitate Joannis conceptam opinionem eximio funere propalarunt. Optimates subivere feretrum, quod Religiosæ omnes Confraternitates, totus Clerus longâ serie præcedebant, universa verò Civitas etiam Togatis, Armatisque Rectoribus, aliisque qui advenerant, stipata devoto mœrore, & luctuosis laudibus sequebantur. Corpus ad Ecclesiam Victoriæ nuncupatam delatum, ut à confluentibus undique multitudinis manibus eriperent, statim fuit sepulchro reconditum, aliis adhuc precarios globulos feretro admoventibus, aliis frustrà arcæ, ut tanquàm Sancti reliquias asservarent, suripientibus. Cum Joannis tamen funere Sanctitatis fama non interiit, sed in dies mirabiliter excrevit gratiis, signis, & miraculis, quibus omnipotens Deus venerationem Populorum erga suum fidelem servum dignatus est promovere. Mulier ob inversum penitùs fœtum uteri doloribus premebatur gravissimis, sed baculi, quo vir Dei vivens utebatur contactu expeditam illicò prolem emisit, omni prorsùs levata dolore. Eundem proindè baculum parturientium laboribus futurum levamen consulens in posterum fidelium pietas non sinè similium gratiarum impetratione in Ecclesiâ Corporis Christi asservavit. Febres itidem & vermium affectiones exigua terræ portio domo desumpta haud rarò disjecit. Sebastiana Gomez cruris ulcere putrido, magno, corrosivo, & calloso ad octo menses indoluerat, nihilque proficientibus, quæ applicabantur medicamentis, & prorsùs distituta à Chirurgo, affirmante illud esse insanabile, & indigere validioribus diuturnisque medicaminibus, quibus etiam difficillimè curari posset, ad Joannis opem confugit, cui cùm voto se devinxisset, nullo adhibito medicamento evasit incolumis. Savina Baptista quatuor annorum puella oculorum è nimio maligni humoris illapsu usum planè perdiderat: Hæc cùm primùm ejus genitrix illam, si ad pristinum visum restitueretur, religiosis Beati Joannis insignibus induere spopondit, statim oculorum usum omninò sanum recuperavit. Philippa Araiz quatuor pariter annorum Puella, ex febri & immoderatâ per os, & nares sanguinis effusione penè animam agebat, sed statim ut exiguum pulveris è domo Joannis acceptum naribus Philippæ admotum fuit, sanguis & vita stetit. Æstuabat acerrimâ febri Beatrix Catebre de Gamâ penè sexagenaria, sicque mensem exegerat, sensuum omnium spatio decem, & octo dierum expers, non sinè summo vitæ discrimine, desperantibus illius salutem Medicis, cùm vix ægrotantis collo portiuncula terræ domus servi Dei appensâ fuisset, illa ad deperditos sensus revocata est, ac

deinde absque aliquâ medicamentorum ope convaluit.

AbUrbano VIII. dictus Joannes Beatus nominatus & Officia pro eo constituta.

§. 12. Quapropter cùm excrescente famâ Sanctitatis hujus eximii viri Joannis de Deo opportuni processus auctoritate Apostolicâ confecti, hique primùm à tribus causarum Palatii Apostolici Auditoribus examinati, & subindè distinctâ eorum per dictos Auditores editâ relatione, in Congregatione tunc sacris Ritibus Præpositorum S. R. E. Cardinalium per plures sessiones discussi, ac recognitâ illorum validitate virtutes heroicæ ejusdem famuli Dei, & miracula ab Altissimo per ejus intercessionem, ante & post felicem ipsius in Domino obdormitionem patrata, approbata fuissent, dictaque Congregatio B. M. Petro Maria, S. Georgii, tunc Diacono Cardinale Burghesio nuncupato referente unanimiter decrevisset, tuto posse, quandocunque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem memorati Joannis de Deo Canonizationem procedi, & interim nuncupari Beatum, Missamque & Officium de eo celebrari, & recitari, piæ M. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster, clar. mem. Ferdinandi II. tunc Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Philippi IV. pariter tunc Hispaniarum Regis Catholici, ac Isabellæ Conjugis, aliorumque Principum, nec non tunc existentium Majoris, & Confratrum Congregationis ipsius Beati Viri Joannis Dei petitionibus sibi super hoc porrectis annuere volens, de supradictorũ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorũ consilio, ut idem Dei famulus in posterum Beatus nuncupari, & de eo ab omnibus dictæ ejus Congregationis Regularibus quotannis in die commemorationis ejus obitus Officium recitari, & Missa celebrari de Communi Confessorum non Pontificum ritu duplici majori per annum juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & quoad Missam etiam ab aliis Regularibus & Secularibus Sacerdotibus ad illorum Ecclesiam confluentibus; in Civitate verò Granatensi in Ecclesiâ tamen ubi Sacrum illius corpus requiescebat, & in supradicto oppido Montis Majoris Junioris Monte Mor il Nuovo vulgaliter nuncupati, ubi is Dei servus natus est, in omnibus Ecclesiis tàm Secularium, quàm Regularium, Officium, & Missa ritu duplici majori recitari & celebrari valerent, per suas in formâ Brevis desuper die 21. Septembris 1630. expeditas Litteras indulserat.

Decreta Innocentii XI. super solemni Canonizatione ejusdem.

§. 13. Cùmque postmodùm signatâ à recol. mem. Clemente Papâ IX. similiter Prædecessore Nostro commissione reassumptionis causæ Canonizationis hujus Servi Dei in statu & terminis, in quibus post illius Beatificationem reperiebatur, novæ Litteræ remissoriales pro confectione processuum super iis, quæ in Urbe, Neapoli, Granatæ, & Madriti supervenerant, expeditæ fuissent, & processuum indè confectorum validitate subindè probatâ in Congregatione die 9. Februarii 1675. habitâ ad discussionem relevantiæ deventum fuisset, tandem similis memoriæ Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor Noster auditis Dilecti Filii Nostri, tunc Sui Casparis tituli S. Mariæ Transtyberim, tunc Sancti Silvestri de capite Presbyteri & Cardinalis Carpinei nuncupati relatione, Consultorum sententiâ, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum suffragiis, duo ex pluribus miraculis post concessam, ut suprà, venerationem Joannes à Deo editis in ante dictâ Congregatione maturè discussis juxtà processus, alterum Romanum probatur, primum videlicet instantaneæ sanationis Joannis de Marino cruribus, & tibiis impotentis, & attracti spatio sepennii, & quartum instantaneæ sanationis Isabellæ Arcelli à bubonibus, pediculis, & carbunculis in humeris absque cicatricibus. Quibus sic stantibus, & absolutis omnibus, quæ novissima Decreta dicti Urbani Prædecessoris exigebant, idem Innocentius Prædecessor subindè nempè die 13. Junii 1689. declaraverat, tutò posse quandocunque procedi ad solemnem præfati Beati Joannis de Deo Canonizationem juxtà S. R. E. ritum, & Sacrorum Canonum Decreta, illumque cum Deo regnantem in gloriâ, Sanctorum Catalogo universali cultu venerandum adjungi.

Denuò Canonizatio ab Alexandro VIII. decreta.

§. 14. Interim verò eodem Innocentio Prædecessore viam universæ carnis ingresso, ultimâ manu huic Canonizationis negotio nondum admotâ, cùm aliæ preces dicto Alexandro præfati Innocentii Successori, Nostro autem Prædecessori, à Charissimis in Christo Filiis Nostris Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, Carolo Hispaniarum Rege Catholico, Petro Lusitaniæ, & Joanne Poloniæ Regibus Illustribus, ac denique ab universo ejusdem Beati Viri Religioso cœtu porrectæ fuissent, ac subinde Venerabilis Frater Noster Flavius Episcopus Portuensis S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Chisius nuncupatus vice Venerabilis etiam Fratris Nostri Alderani Episcopi Estiensis S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati, præfatæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, in Consistorio ipsius Alexandri Prædecessoris secreto summam processus, suamque & aliorum Collegarum suorum dictæ S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum sententiam exposuisset, cæterique in eodem Consistorio præsentes Cardinales ei unanimi suffragio adhæsissent; Et posteà in alio publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos etiàm supradicti Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in Urbe commorantes, ac Dilecti Filii Romanæ Curiæ Prælati ipsiusque Alexandri Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etiàm Filius Magister Dominicus Taurusius Nostræ tunc Suæ, Consistorialis, Aulæ Advocatus de vitâ, virtutibus & miraculis dicti Beati Joannis de Deo dixisset, atque nomine Principum, & Religiosorum præfatorum supplices deprecationes pro ejusdem Canonizatione detulisset; dictus Alexander eas deprecationes effuso cum exultantis animi sensu excepit, & attendens, quòd Ecclesiæ Catholicæ gloria etiam in numero, & excellentiâ Sanctorum, qui illam illustrarunt, sit reposita, gavisus summoperè fuit, ab eximiis prædicti, & aliorum Beatorum virtutibus meritisque in eodem Consistorio relatis præstantissimum sibi præberi argumentum, ejusdem Ecclesiæ gloriam amplificandi, firmam præsertim in spem adductus, fore, ut fideles tunc ejus supremæ custodiæ commissi ad tàm præclara sequenda vestigia vehementer excitarentur.

Divinæ voluntatis & S.R.E. Cardinalium consensus prævia exploratio.

§. 15. Ut autem difficillimum opus ritè conficere valeret, à memoratis fidelibus juxtà præscriptas jam à se salutares pœnitentias pia, ferventiaque nuncupari vota, impensè in Domino flagitavit, ut supernorum luminum Pater caligantis humanitatis velo rescisso, Divinum beneplacitum, sine præviâ cujus intelligentiâ infirma fuisset quælibet deliberatio, notum sibi apertè faceret, & manifestum. Quin etiam ad omnes accuratissimi Judicis partes implendas, antequam super re tàm magni momenti decerneret, advocavit in consilium præfatos Venerabiles Fratres Nostros, tunc Suos, dictæ S.R.E. Cardinales, nec non Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos tunc in Urbe commorantes, qui postmodum in Consistorio semipublico ad hunc effectum indicto præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus ex iis, quæ ab eo proposita, & ex processu relata fuerant, Beatum Joannem de Deo canonizandum esse, apertis suffragiis unanimiter censuerunt.

Tandemque præfixa die Canonizatio ritè peracta.

§. 16. Quibus sic peractis, cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, præfatæ S. R. E. antiquâ consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, idem Alexander Prædecessor decimo septimo Kal. Novembris anno præterito millesimo sex-

centesimo

centesimo nonagesimo, Pontificatus sui secundo in Sacrosanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solemni ritu cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc suis, S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentia mane convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò pro Canonizationis Decreto petitionibus per Dilectum Filium Nostrum, tunc suum, Petrum S. Laurentii in Damaso Cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli Hispaniarum Regis Catholici post Sacros hymnos, lytanias, aliasque preces, & post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpiùs imploratâ, ac de præfatorum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, Beatum Joannem de Deo, unà cum Beatis Laurentio Justiniano, Joanne à Capistrano, Joanne à Sancto Facundo, & Paschale Baylon Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab universali Ecclesiâ quolibet anno die octavâ Martii memoriam ipsius inter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Gesta post Canonizationem factam.

§. 17. Eâdemque auctoritate omnibus utriusque sexûs Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ejusdem S. Joannis, ad sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit in formâ Ecclesiæ consuetâ; Postremò Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dominum Patris sempiterni Filium, ac Sanctum Paracletum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & Confessionibus veneratus, sacroque Hymno Te Deum decantato, peculiari orationi etiam per dicti Beati Joannis merita precatus fuit, atque Missæ ad Altare Beati Petri Apostoli cum ejusdem Beati Joannis commemoratione à Venerabili Fratre Nostro, tunc suo, Palutio Episcopo Sabinen. S. R. E. Cardinale de Alteriis nuncupato, solemni ritu celebratæ interfuit, omnibusque Christi fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit. Justum itaque, & æquum idem Alexander existimabat, dare gloriam, honorem, & benedictionem viventi in secula seculorum, qui justum hunc sic deduxit per vias rectas, & honestavit in laboribus suis, ut esset sanctus, & immaculatus coram ipso, Divinâque misericordiâ illiusque meritis fretus sperabat confidentiùs, ut idem justus, qui in hoc mundo cor suum tradiderat ad vigilandum diluculò ad Dominum, qui fecerat illum, in conspectu Altissimi pro Christianæ Reipublicæ necessitatibus deprecaretur, & flagella divinæ iracundiæ, quæ pro eorum peccatis mortales meruissent, averteret.

Confirmatio Decretorum Alexandri.

§. 18. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, Statuto, relaxatione, concessione, voluntate, aliisque præmissis pro eo, quod super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ ejus supervenientes obitu confectæ non fuerant, valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolicâ auctoritate decernimus, quòd Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, relaxatio, concessio, voluntas, aliaque præmissa à dicto die decimo septimo Kal. Novembris suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ sub datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur; Quòdque præsentes Litteræ ad probandum plene Decretum, definitionem, adscriptionem, Statutum, relaxationem, concessionem, voluntatem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

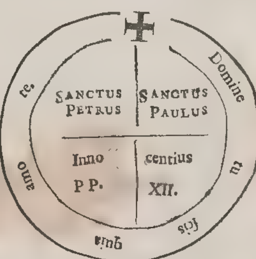
Fides transsumptorum.

§. 19. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset deferri, Volumus ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergò omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Idibus Julii Pontificatus Nostri Anno primo.

† Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.
Ego Jacobus Episcopus Tusculanus Card. Fransonus.
Ego P. Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.
Ego F. Tit. S. Mariæ in Via Presbyter Card. Maidalchinus.
Ego Carolus Tit. S. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Barberinus.
Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus.
Ego Farn. Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.
Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presby. Card. Casanate.
Ego Fabritius Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Spada.
Ego Savus Tit S. Petri in Vincula Presb. Card. Millinus.
Ego Marcus Antonius Barbadicus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis S. Susannæ.
Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœssen.
Ego Joseph Tit. S. Balbinæ Card. de Aguirre.
Ego Leander Tit. S S. Nerei, & Achillei Presb. Card. Colloredus M. Pœnitentiarius.
Ego B. Tit. S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Panciaticus.
Ego Ferdinandus Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdua.
Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia Card. Presbyter de Janson Fourbin.
Ego Franciscus Tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Judice.
Ego Jo. Baptista Tit. S. Bernardi Presb. Card. Costagutus.
Ego Urbanus S. Mariæ in Via lata Diaconus Card. Sacchettus.
Ego Benedictus S. Agathæ Diaconus Card. Pamphilius.

Ego

Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Diaconus Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Carolus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Bichius.
Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus.
Ego Jo. Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus.
Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alteriis.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. Franciscus Card. Albanus

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Historica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis & Canonizationis B. Joannis à S. Facundo, ab Alexandro VIII. in Sanctorum numerum relati.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

III. *Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ Romani Pontificis provida deliberatione, ac Venerabilium Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Romanâ Curiâ commorantium unanimi consilio decreta, definita, & statuta fuerunt, licèt ipsius superveniente obitu Litteræ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Christus Ecclesiæ afflictæ de Sanctis viris non rarò providet.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa VIII. Prædecessor Noster pia secum consideratione perpendens, quòd gloriosus in Majestate sua unigenitus æterni Patris Filius Christus Dominus, & Redemptor Noster, qui omnes homines vult salvos fieri, & veniens in hunc mundum pacem evangelizavit, & Cœlorum summitate prospiciens conditionis humanæ dignitatem, satis nunquam deploratâ miseriâ, cui primi Parentis culpa dedit initium, deformatam criminumque tenebris obscuratam ineffabili semper dispositione providit, ut suis aptè temporibus exurgerent viri Sanctitate conspicui, qui hominibus senescente mundo in pejora ruentibus adjutrices manus porrigerent, & gliscentium vitiorum spinas de Ecclesiæ vinea evellerent, ac tanquam lucernæ inter effusas peccatorum tenebras viam ad cœlestem Patriam commonstrarent.

Cujus rei præclarum exemplum fuit Joannes de S. Facundo, ab Alexandro VIII. Canonizatus.

§. 2. Et hinc dum Hispania partim Mahumetanæ perfidiæ, & Saracenæ tyrannidis pertinacibus adhuc reliquiis occupata, partim frigescente charitate præpotentibus, ac pluribus diræ præsertim simultatis vitiis languebat oppressa, ad illuminandas obtenebratas peccatorum mentes, eosque revocandos ad viam salutis & pacis, Joannis de Sancto Facundo nuncupati Spiritum suscitavit, qui in tempore iracundiæ factus reconciliatio, ac æmulatus charismata meliora, ore simul, & opere doceret, quanta erga Deum æstuaret charitate, quanta in proximum dilectione, quantoque contra vitia, & dissidia afficeretur odio factus contra ea declamator acerrimus.

Canonizationis processus enarratur.

§. 3. Justum proinde idem Alexander Prædecessor ratus, ut eximium hunc virum virtutibus, & miraculis præclarum, quem coronâ expresso signo Sanctitatis Dominus redimiverat in Cœlis, Sanctorum etiam Laureâ coronaret in terris, operi jamdiu pertractæ Canonizationis ultimam manum admovit, servatis tamen servandis, & præviis legitimis processibus, quorum summam juxtà memorati Prædecessoris præordinationem ad perpetuam rei memoriam, & Christi fidelium ædificationem hisce Apostolicis Litteris duximus recensendum, ut sequitur.

Joannis præfati nativitas.

§. 4. In oppido Sancti Facundi vulgariter Sehagun nuncupati, eaque Hispaniæ parte, quæ vergit ad septentrionem propè Diœcesim Legionensem post diuturnam matris sterilitatem piis parentum precibus impetratus Joannes circa annum reparatæ salutis millesimum quadringentesimum trigesimum natus est: ut verò sortitus erat animam bonam, piè à parentibus educatus, cœpit ab ipsa pueritia non obscura dare futuræ sanctitatis indicia.

Indicia pueritiæ.

§. 5. Præventus enim à Domino in benedictionibus dulcedinis, & inde puerilia pertæsus, ac de pace condiscipulorum solicitus, quæ ad concordiam, bonos mores, pietatem, cæterasque virtutes conferebant, illis proponebat, ejusque Zelo succensus, qui linguas infantium facit esse disertas, ubi vel locus, vel saxum prominens occurrebat, mirâ suprà ætatem facundiâ concionabatur, innocenti præsignans tyrocinio, quantus, quamque proficuus præco altissimæ veritatis esset futurus.

Adolescentiæ studia & promotio in Clericum.

§. 6. Ætate, & virtute adolescens humanioribus literis, Philosophiæ, & Theologiæ, multoque magis pietati operam dedit apud Monachos Sanctorum Facundi, & Primitivi. Interim verò ordinatus in Clericum, Beneficio, cui cura animarum imminebat, per Vicarium, donec ad Presbyteratum promoveretur regendo, Patre adnitente præponitur. At Evangelicum documentum boni pastoris cognoscentis oves suas, & ab illis cogniti reformidans, atque inde anxius tùm de ovibus non pastoris, sed mercenarii custodiæ, quamvis temporaliter creditis, tùm de fructibus non suæ, sed interpositæ personæ labore partis, illibatam conscientiam, cujus stimulis angebatur non prius, quàm eodem Beneficio dimisso pristinæ tranquillitati restituit.

Episcopi Burgensis familiaritas, & donatio Canonicatus Ecclesiæ Burgensis.

§. 7. Emenso studiorum curriculo inter Episcopi Burgensis familiares adscitus, ea enituit morum honestate, præclaræque indolis specie, ut apud ipsum intimam nactus benevolentiam, & gratiâ valens, pro omnibus, præsertim pro pauperibus ad suum Pastorem confugientibus non inutilis intercessor existeret, Sacris insignitus Ordinibus à memorato Episcopo amplo Ecclesiæ Burgensis Canonicatû donatus post aurum non abiit, nec speravit in pecunia, & thesauris, sed manum suam inopi liberaliter aperiens, & palmas suas extendens ad pauperem, uti fidelis dispensator, & prudens, uberes dicti Canonicatus, & aliorum Beneficiorum fructus dispersit, dedit pauperibus, ut justitia ejus maneret in seculum seculi.

Beneficiorum abdicatio & verbi Dei annunciatio.

§. 8. Nec tamen hic substitit ardens ejus Deo placendi, & serviendi desiderium, sed ut proprium electorum est, ire de virtute in virtutem, ad altiora respiciens, & Christum propter Christum non propter sua quærens familiari, quo apud præfatum Episcopum Burgensem fungebatur ministerio, Canonicatui, & Beneficiis omnibus abrenuncians, solisque eleemosynis pro Missæ sacrificio ad sui sustentationem contentus, ferventiùs orationi, & attentiùs sacrorum librorum lectioni animum adjunxit, & ne sibi solùm, sed aliis viveret, cœpit verbum Dei magno auditorum concursu, parique profectu in eadem Burgensi Civitate annunciare.

Quomodo in intestinis Civitatis dissidiis se gesserit.

§. 9. Irrepserat tunc Salmanticæ summa, & impunis peccandi licentia, adeoque exarserant potissimè inter Nobiles intestina odia, & pertinacia diffidia, ut inde Civitas in efferatas factiones scissa, maxima animorum acerbitate cædiumque frequentiâ sæviret, quando æterna Majestas charitatem servi sui, ut illuc tanquam pacis Angelus pergeret, excitavit. Piis ibi operibus, & verbi Dei prædicationi pro viribus, & utiliter plurimorum annorum spatio addictus, nihil timuit, nihil recusavit, nihil omisit, ut animas è peccatorum cœno eruens Deo lucrifaceret, & civiles flammas rore pietatis, & imbre prædicationis extingueret.

Morbus calculorum &

§. 10. Sed ut Dei virtus in infirmitate Joannis

magis

votum capessendi Institutũ vitæ Religiosæ, redditum in Religione Eremitarum S. Augustini in Conventu Salmanticensi.

magis eluceret, gravi calculorum morbo corripitur, à quo cùm non posset, nisi extremo, & ancipiti sectionis remedio Medicorum judicio liberari, in eo, qui sanat omnes infirmitates, confisus, votum vovit Religiosæ vitæ Institutum capessendi, si ab eodem gravi morbo, graviorique sectionis discrimine ad majorem Dei gloriam convaluisset. Exaudivit Dominus deprecationem servi sui, qui pristinæ restitutus sanitati, reddidit Altissimo vota sua in Religione Eremitarum Sancti Augustini, selecto Salmanticensi Conventu, ubi Regularis disciplinæ strictior observantia vigebat.

GraduBaccalaureus, OrdineSacerdos, & emissa professio.

§. 11. Annum agens probationis, licèt ætate provectus, gradu Baccalaureus, Ordine Sacerdos, tantâ enituit humilitate, modestiâ, & obedientiâ, ut tamquàm lucerna super candelabrum luceret omnibus, qui in domo erant, tyrocinium quippe Religionis virtus veterana præcesserat. Emissâ professione per arduas Regularis perfectionis semitas abnegando semetipsum, jactoque profundo fundamento humilitatis in sublime virtutum consurrexit, & exindè animarum Zelo magis exardens, ac propterea omnia sufferens, omnia sustinens, in Deo, qui perennis charitas est, mansit, & Deus in eo.

Apostolicus in reprimendis sceleribus spiritus & fervida Civiles discordias componendi industria.

§. 12. Superseminaverat intereà humani generis inimicus plura, & pejora vitiorum, & recrudescentium dissidiorum zizania, ad quæ eradicanda è claustro revocatur Joannes, qui Religionis loricâ, & Dei virtute præcinctus, pietatis inimicos sic in Domino adorsus est, & persequutus, ut non converteretur, donec deficerent. Apostolico Spiritu insurgebat in scelera, & fervidò simul, ac facundo charitatis impetu sic vehebatur in odia, ut surdæ alioquin pacificis consiliis aures, & indurata inveteratis peccatis, & simultatibus pectora non possent resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur per os ejus. Hinc ut civium discordias evelleret, aliquorum magis pertinacium odia in se ipsum convertit, dum illis vitia exprobrat, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui, at nullis injuriis revocatus, nullis periculis, vel minis territus unquam potuit à sancto opere dimoveri, sed potius persequutionem patiens propter justitiam animo semper invicto nunquam fuit promptior, quàm inter discrimina, nunquàm fortior, quàm inter adversitates, si tamen aliquando Divinum Verbum seminavit in lacrymis, uberes etiam manipulos plurimarum animarum Deo reconciliatarum in exultatione messuit. Cum iis, qui odio habebant pacem, erat pacificus, & Evangelici Samaritani instar sauciarum animarum misericordiâ motus, easdem oportunè modò compungebat vino acris comminationis Divini judicii, modò fovebat oleo sperandæ remissionis peccati. Non è suggestu solùm, sed in privatis colloquiis peccatores ad pœnitentiam, & discordes revocavit ad pacem. Naturâ mitis, aspectu jucundus, eloquio suavis, audientium conciliabat affectus, extinguebat odia, arcebat vindictas, felix mediator pacis, potens intercessor veniæ, strenuusque Salmanticensium dissidiorum dissipator, & sedator: Nec mirum quia Divino magisterio instructus ad aram Sacris operans de iis, quæ ad animarum salutem, & dissidentium pacem annuncianda erant, ab ipso Christo Domino erudiebatur.

Administratio Sacramenti Pœnitentiæ.

§. 13. Muneri concionandi Ministerium addebat Sacramenti Pœnitentiæ, ut qui ab acceptâ justificationis gratiâ per peccatum exciderant, Deo reconciliarentur. Impiger operarius in vineâ Domini audiendis confessionibus pœnitentium, quia famâ Sanctitatis, & experientiâ charitatis allecti ad eum jugiter confluebant, gnaviter, & proficuè incumbebat, alios dulci sermone recreans, alios suavi simul, & gravi correctione ad contritionem excitans, & à recidivis lapsibus præmuniens, gnarusque restitutionem rei alienæ esse actum justitiæ ad salutem necessarium, suspensâ interim absolutione confitentes ad illam peragendam non verbis solùm, sed opportunis factis coadjuvabat.

Charitas erga pauperes, ægrotos &c. & mulierum prostitutarum restitutio.

§. 14. Eodem charitatis impulsu frequenter consolabatur afflictos, invisebat ægrotos, & quæsitis eleemosynis inopiam pauperum sublevabat, felix perditarum animarum venator, prostitutarum præsertim mulierum, quas concionibus, cohortationibus, precibus, & quæsitis similiter opibus à dæmonis servitute redemptas victimas ab impudicitiis purificatas offerebat Deo in holocaustum acceptabile.

Amoris erga Deum exercitia.

§. 15. Nec secundum dumtaxat ex duobus mandatis, in quibus universa Lex pendet, & Prophetæ, dilectionis nimirùm ergà proximum fideliter servavit, sed multò magis primum, & maximum ardentis amoris, quo ferebatur in Deum ex toto corde suo, in totâ animâ suâ, & in totâ mente suâ. Hinc in seculo voluntariæ paupertatis studio pinguia Beneficia Ecclesiastica dimisit, effusus in preces, in Dei meditatione defixus, & operibus pietatis addictus à mundo ejusque illecebris segregatus vivebat. In Claustro autem trium veterum exactissimus cultor, ac virtutum præfulgens exemplar, & quasi cœlestem vitam agens, corpus suum hostiam viventem, & animam sanctam Deo placentem semper exhibuit, & tamen in hâc innocentiâ vitæ, & cordis simplicitate singulis diebus non semel salutari Pœnitentiæ Sacramento magis purificari concupivit, quasi cum Psalmistâ ad Dominum incessanter clamaret: Amplius lava me.

Cœlestis beatudinis hàc in vitâ prægustus.

§. 16. Cùm igitur immaculatus ambulasset in Lege Domini, & toto corde exquisivisset eum, meruit singulari charismate Cœlestis Beatitudinis suavitatem in hâc vitâ prælibare. Eo enim fidei, & charitatis ardore rapiebatur in Deum in augustissimo Missæ Sacrificio, ut Cœli gaudia prægustans, Christum Dominum Sole splendidiorem, & lucidiora stellis vulnera exhibentem intueretur, vivis è fontibus Salvatoris hauriens in gaudio fluenta vitæ, & arcana Cœli mysteria, unde ab Altare post longum temporis intervallum divelli vix poterat, quotidianâ discens experientiâ, quam suavis esset Dominus, ejus mirâ dulcedine superfusus, quia tunc demum planè satiaretur in gloria Dei, cujus eximii & perfecti doni descendentis à Patre luminum præter plurimos testes, & historicos omni fide dignus relatur, & Prædicator extitit Sanctus Thomas de Villanova, qui post obitum S. Joannis in eâdem Religione, & Præsulatu Valentino suaves virtutum omnium odores effudit.

Beata Mors.

§. 17. Postremò cùm bonum certamen certavisset, cursum consummavisset, fidem servavisset, Sacramentis Ecclesiæ effuso cordis affectu receptis properans ad Coronam Justitiæ, die undecimâ Junii anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo septuagesimo nono piè sanctèque obdormivit in Domino, qui fidelem servum suum miraculis ad ejus intercessionem patratis clarificavit.

Pauli III. Clementis VIII. & Innocentii X. super hac re dispositiones

§. 18. Famâ igitur Sanctitatis, quæ eo vivente invaluerat, post obitum in dies excrescente, piæ mem. Paulus Papa III. etiam Prædecessor Noster prævio examine processuum anni 1488, & 1525. ordinariâ auctoritate factorum, per suas in forma Brevis expeditas Literas die 22. Maji 1542. confectionem novorum processuum super puritate Fidei, Sanctitate vitæ, & miraculis B. Joannis delegavit, quibus absolutis, & postmodum jussu recolendæ memoriæ Clementis Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, primùm Hieronymum Pamphilium, & Joannem Garziam Millinum tunc causarum Palatii Apostolici Auditores, deinde per bon. mem. Cæsarem tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Baronium, Silvium tituli Sancti Salvatoris in Lauro, Antonianum, & Robertum tituli Sanctæ Mariæ in viâ Bellarminum nuncupatos S. R. E. Presbyteros Cardinales, ex quibus Antonianus vitæ, & miraculorum relationem exaravit, & demùm ad eorumdem Cardinalium relationem à Congregatione Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum diligenter recognitis, & examinatis; idem Clemens Prædecessor piis claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, ac Collegii maximi S.

Bartholomei, nec non Prioris, & Fratrum Conventus S. Augustini Salmanticensis, ac Provincialis, & Fratrum ejusdem Ordinis Provinciæ Castellæ precibus benignè annuens, de supradictorum Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum voto, ut in Ecclesiâ S. Augustini Salmanticæ, ubi Corpus ejusdem Beati Joannis etiam tunc requiescebat, & summâ veneratione asservabatur, Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis singulis annis postridie ejus obitum, nempe die duodecimâ Junii ob festivitatem S. Barnabæ antecedenti die undecimâ cadentem, liberè & licitè celebrari posset, similibus in formâ Brevis Literis die decimâ nonâ Junii 1601. datis indulsit, & hujusmodi indultum idem Clemens Prædecessor prius ad universum Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & quascunque Domos, & Ecclesias, tàm Fratrum, quàm Monialium ejusdem Ordinis ubique locorum & postmodùm ad omnes Ecclesias tùm Clericorum Secularium, tum cujusvis Ordinis Regularium Salmanticæ, & Oppidorum de Sahagun, seu Sancto Facundo Patriæ Servi Dei, nec non Ceæ Patriæ ejus genetricis aliis in eâdem formâ Brevis Literis sub diebus 15. Octobris, & 24. Novombris anni 1693. ac demùm felicis recordationis Innocentius Papa X. etiam Prædecessor Noster decreto memoratæ Congregationis Rituum approbato die 14. Februarii anni 1647. ad omnes Ecclesias Civitatis, & Diœcesis Burgensis extenderunt.

Effatum S. R. E. Cardinalium Congregationis.

§. 19. Magisque interim famâ Sanctitatis & miraculorum percrebescente, & in vim specialis commissionis ab ejusdem recordationis Paulo Papa V. pariter Prædecessore Nostro signatæ confectis de annis 1622. & 1623. bonis novis processibus remissorialibus, & compulsorialibus in præfatis Civitate Salmanticæ, & Oppido de S. Facundo, cùm supervenerint Notoria Decreta similis recordationis Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri, signata postmodùm fuit à memorato Innocentio X. Prædecessore Commissio reassumtionis causæ in statu, & terminis, in quibus reperiebatur, eaque directa præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Congregationi, quæ attentis dictis Litteris in formâ Brevis præfati Clementis Prædecessoris super concessione, & extensionibus respectivè indulti Officium, & Missam celebrandi die 27. Junii 1651. ad relationem bon. M. Julii tunc tituli Sanctæ Susannæ Presbyteri, Cardinalis Sacchetti nuncupari, declaravit constare, cultum Beato Joanni exhibitum fuisse, & nunc exhiberi vigore dictorum indultorum Apostolicorum, & propterea hujusmodi casum inter exceptos in Decretis ab eodem Urbano Prædecessore super non cultu editis comprehendi; cùmque in eorundem Decretorum executionem ex præfatis prioribus processibus ante indultam venerationem peractis plenè constitisset de puritate Fidei, Sanctitate vitæ, & virtutibus requisitis ad solemnem Canonizationem, quorum relatio olim, ut præfertur, commissa Cardinalibus, Baronio, Antoniano, & Bellarmino, & à dicto Cardinale Antoniano subscripta exhibita fuit unà cum summario testium, & actorum desuper confecto, memorata Congregatio Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum die 21. Julii anni 1668. ejusdem memoriæ Petro tituli S. Calisti Presbytero Cardinali Vidono nuncupato referente, censuit, procedendum esse ad ea, quæ post venerationem supervenerant, si placuisset piæ memoriæ Clementi Papæ IX. etiam Prædecessori Nostro, qui factâ prius prædictorum relatione eâdem die benignè annuit.

Et perpensâ miraculorum famâ de Canonizatione peragendâ sententia.

§. 20. Quare in Congregatione coràm ejusdem memoriæ Clemente Papâ X. similiter Prædecessore Nostro habitâ die octavâ Martii anni 1672. Ad relationem præfati Cardinalis Vidoni discusso dubio de iis, quæ post indultam Beato Joanni venerationem supervenerant, idem Clemens X. Prædecessor Consultoribus prius auditis, de Venerabilium Fratrum Nostrorum, tum Suorum, S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum consilio decrevit, ex dictis posterioribus processibus in eâdem Sacrâ Congregatione die 25. Septembris anni 1663. examinatis & approbatis constare de eorum relevantia, nempè continuatione famæ Sanctitatis, devotionis Populorum, & miraculorum, & percrebescentiâ cultus, & venerationis, ac ex octo inter plura selectis duo miracula concludentissimè probata esse declaravit. Primum scilicet Elisabethæ Gomez della Roccha, quæ cum cancro in mammilla sinistrâ per sesquiannum inveterato, & in molem insignem aucto, & altero subtùs brachium in latere sinistro propè cor Medicorum judicio insanabilibus laborasset, post accessum ad sepulchrum ejusdem Beati, illiusque invocationem, nec non post Confessionem Sacramentalem, & susceptionem Sanctissimæ Eucharistiæ, ac impositionem habitus illius super mammillam, mane sequenti iteratâ Beati invocatione, sana, & incolumis à prædictis cancris, & acutis, quibus afficiebatur doloribus, absque ullo signo, seu vestigio prædictæ infirmitatis comperta est: Et quartum Emmanuelis de Castello gibbosi per triennium ex ruptura spinæ dorsi ob lapsum è scalâ, dum erat novennis, qui cum propterea cogeretur curvatus medio corpore, manibus super genua appositis, & cum adjutorio sustentaculi sic incedere, ut se erigere volens cum impetu procideret, ductus à matre ad sepulchrum Beati, ut novem dialibus precibus incumberet, illuc ingressus ab ingentibus quos patiebatur doloribus, & ab incurvatione sanus evasit; consolidatis nimirùm vertebris disruptis, craribusque sic corroboratis, ut domum maternam veloci gressu redierit, sustentaculum in altum gerens, ac demum etiam à gibbositate convaluit, postquàm denuò à matre in Capellam Beati ductus Evangelium in fine Missæ lectum audivit, permanente tamen osse elevato, ubi priùs erat gibbosus. Quapropter eadem Congregatio, audito priùs in voce, & in scriptis fidei Promotore, & accersitis denuò Consultoribus, communi omnium voto censuit, eundem Clementem X. Prædecessorem quandocunque sibi visum fuisset, posse ad solemnem ejusdem Beati Joannis de Sancto Facundo Canonizationem juxtà S. R. E. Ritum, & Sacrorum Canonum Decreta devenire, eumque Sanctum cum Deo regnantem definire, atque universali Ecclesiæ colendum, & venerandum proponere.

Gesta de ejusdem Canonizatione sub Alexandro VIII.

§. 21. Verum prædefunctis interim eodem Clemente X. ac similis memoriæ Innocentio Papa XI. etiam Prædecessoribus Nostris solemni adhuc Canonizatione non expletâ, cùm aliæ preces memorato Alexandro Prædecessori à Charissimo in Christo Filio Nostro Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, nec non à pluribus Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejus Nationis Episcopis, ac Dilectis Filiis, Universo S. Augustini Ordine, ac pluribus ejusdem Nationis Civitatibus fuissent humiliter porrectæ, ac subinde Venerabilis Frater Noster, tunc Suus, Flavius Episcopus Portuen. S. R. E. Cardinalis Chisius nuncupatus, vice Venerabilis Fratris Nostri, tunc Sui, Alderani Episcopi Ostiensis ejusdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati, præfatæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, in Consistorio ipsius Alexandri Prædecessoris Secreto summam processus, suamque, & aliorum Collegarum suorum dictæ Sanctæ R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Sententiam exposuisset, cæterique in eorum Consistorio præsentes Cardinales ei unamini suffragio adhæsissent: Et posteà in alio publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos etiam supradicti Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episc. in Urbe commorantes, & Dilecti Filii Romanæ Curiæ Prælati, ipsiusque Alexandri Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etiam Filius Joannes Franciscus Fagnanus Nostræ, tunc suæ Consistorialis Aulæ Advocatus, de vitâ, virtutibus, & miraculis dicti Beati Joannis de S. Facundo dixisset, ac nomine Regis, Episcoporum, Civitatum, & Ordinis præfatorum supplices deprecationes pro ejusdem Canonizat. detulisset; Idem Alexander Prædecessor ejusmodi deprecationes libenter excepit, quibus

Sancto-

Sanctorum albo adscribendus sibi proponebatur impiger contentionum sedator, ut æstuantibus undique seculi hujus tot privatarum simultatum, & efferatorum bellorum fluctibus, atque procellis, ad ejus præsidium conversi Fideles, pacem & concordiam exposcentes, firmam tranquillitatis stationem, tùm in viâ hujus vitæ, tùm in Cœlesti Hierusalem, quæ est beata pacis visio, felicissimè consequerentur.

Et pro eâ peragenda designata dies.

§. 22. Antequàm tamen ad rei tàm gravis deliberationem procederet, orationibus, jejuniis, aliisque piis operibus publicè indictis, & concessâ ad hoc Fidelibus Indulgentiâ, Divinæ voluntatis beneplacitum, sine prævià cujus intelligentiâ infirma fuisset quælibet deliberatio, explorare sategit. Ac ad omnes accuratissimi Judicis partes explendas, exquisivit primùm sententias præfatorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, dictæ S.R.E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe commorantium, qui in Consistorio semipublico ad hunc effectum postmodùm habito, præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ex iis quæ ab eo proposita, & relata fuerunt, Beatum Joannem de S. Facundo Canonizandum esse unanimibus suffragiis apertè decreverunt, Unde gaudens ex animo, hujusmodi Canonizationem in magnam Dei gloriam, splendidumque Ecclesiæ Catholicæ decus cessuram esse apertè intellexerit, ac decimam sextam tunc decurrentis mensis Octobris diem præclaræ hujusmodi solemnitati designans, perspectam eorundem pietatem ad perseverandum in effundendis ad Dominum infallibilis veritatis enixis precibus, impensè hortatus fuit, ut ipso inspirante præstantissimo huic negotio supremam ritè manum imponere posset.

Eâdem die Canonizatio solemniter facta.

§. 23. His peractis, cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, præfatæ S. R. E. consuetudine ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, idem Alexander Prædecessor prædictâ designatâ die sextâ decimâ Octobris anni præteriti millesimi sexcentesimi nonagesimi, Pontificatus sui secundi, in Sacro-Sanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solemni Ritu cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis Officialibus, & Familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ populi frequentiâ manè convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò, pro Canonizationis Decreto instantiis, per Dilectum Filium Nostrum, tunc Suum, Petrum S. Laurentii in Damaso Cardinalem Ottobonum nuncupatum, nomine memorati Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli II. Hispaniarum Regis Catholici, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, & post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, autoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac suâ maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpius imploratâ, ac de præfatorum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, tunc in Urbe existentium Consilio, Beatum Joannem de S. Facundo una cum Beatis Laurentio Justiniano, Joanne à Capistrano, Joanne de Deo, & Paschale Babylon Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesia universali quolibet anno die ejusdem festo memoriam ipsius inter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli debere. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus, Sancti Amen.

Et concessa fidelibus Indulgentia.

§. 24. Eâdemque auctoritate omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, & confessis qui annis singulis in die festo ejusdem S. Joannis ad sepulcrum, in quo ejus corpus requiescit, visitandum accessissent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis ei, aut aliàs quomodòlibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit in forma Ecclesiæ consueta.

Gesta post Canonizationem facta.

§. 25. Quibus peractis Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris Sempiternum Filium, & Sanctum Paracletum Spiritum unum Deum, unumque Dominum Laudibus, & Confessionibus veneratus, Sacroque hymno Te Deum solemniter decantato, peculiari oratione etiam per dicti Beati Joannis merita precatus fuit, atque Missæ ad Altare Beati Petri Apostolicum ejusdem Beati Joannis commemoratione à Venerabili Fratre Nostro tunc Suo, Palutio Episcopo Sabinens, S. R. E. Cardinale de Alteriis nuncupato solemni ritu celebratæ interfuit, omnibusque Christi Fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

Alexandri VIII. super hac re Decretorum confirmatio.

§. 26. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione; Statuto, relaxatione, concessione, aliisque præmissis, ex eo quòd super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ ejus superveniente obitu confectæ non fuerant, valeat quomodolibet hæsitari, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, relaxatio, concessio, aliaque præmissa à dictâ die sextâ decimâ Octobris suum consequantur effectum, acsi super illis ipsius Alexandri Prædecessoris Litteræ sub Datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur; Quòdque præsentes Literæ ad probandum plenè Decretum, definitionem, adscriptionem, Statutum, relaxationem, concessionem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transsumptorum fides.

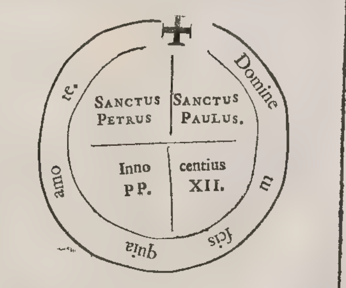
§. 27. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 28. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1691. Idib. Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 25. Julii 1691. P.A. Primo.

† Ego INNOCENTIUS Cathol. Ecclesiæ Episc. &c.

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.
Ego Flavius Episcopus Portuens. Cardinalis Chisius.
Ego Jacobus Episcopus Tusculan. Card. Fransonus.
Ego Palutius Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.
Ego F. Tit. S. Mar. in Viâ Presb. Card. Maidalchinus.
Ego Carolus Tit. S. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Barberinus.
Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presb. Card. Acciaiolus.
Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus.
Ego Cæsar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in M. Pincio Presb. Card. d'Estrées.

Ego Franciſcus Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.
Ego Hieronymus Tit. S. Silveſtri in Capite Presb. Card. Caſanate.
Ego Galeatius Tit. SS. Quirici & Julittæ Presb. Card. Mareſcottus.
Ego Fabritius Tit.S.Chryſogoni Presb. Card.Spada.
Ego P. Thomas Houardus Tit. S. Mariæ ſuper Minervâ Presb. Card. de Norfolcia.
Ego Savus Tit. S. Petri in Vinc. Presb. Card. Mill.
Ego Fr. Laurentius Baſilicæ XII.Apoſtolorum Card. de Laurea.
Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Aracœli Presb. Card. de Angelis.
Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœſſen.
Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presb. Card. Petruccius.
Ego Joſeph Saens Tit. S. Balb. P. Card. de Aguirre.
Ego Leander Tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Colloredus M. Pœnitentiarius.
Ego F. Tit. SS. Joan. & Pauli Presb. Card. Carafa.
Ego Bandin. Tit.S. Th. in Parione P. C. Panciaticus.
Ego F. Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdua.
Ego Tuſſanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia P. Card. de Janſon de Fourbin.
Ego Jo. Bapt. Tit. S. Laurentii in pane, & perna P. Card. Rubinus.
Ego Jo. Bapt. Tit. S.Bern.Presb.Card.Coſtagutus.
Ego Fulvius SS. Co. & Dam. Diac. Card. Aſtallius.
Ego Petrus S. Laurentii in Damaſo Card. Diaconus Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Carolus S. Mariæ in Coſm. Diac. Card. Bichius.
Ego Aloyſius S. Mar. in Port. D. Card. Homodeus.
Ego Jo. Franciſcus S. Adriani Diac. Card. Albanus.
Ego Ftanciſc.S.Angeli in foro Piſc.D.C. Barberinus.
Ego Laurent. S. Mar.in Aquiro D. Card. de Alteriis.

B. Card. Prodatarius.

F. Card. Albanus

Viſa de Curia J.Sacripantes

Loco † plumbi D. Ciampinus

Regiſtrata in Sec. Brevium.

IV. Hiſtorica relatio vitæ, mortis, miraculorum, Beatificationis & Canonizationis B. Cajetani à Clemente X. in Sanctorum numerum relati.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea quæ Romani Pontificis providâ deliberatione, ac Venerabilium Fratrum Suorum S. R. E. Cardinalium nec non Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum tunc inRomanâ Curiâ commorantium unanimi Conſilio decreta, definita & ſtatuta fuerunt, licèt ipſius ſuperveniente obitu Litteræ Apoſtolicæ deſuper confectæ non fuerint, ſuum debitum conſequantur effectum.

B. Cajetanus à Clemente X. Canonizatus. §. 1. Dudùm ſiquidem felicis recordationis Clemens Papa X. Prædeceſſor Noſter piè ſecum animo revolvens, inter alia Divinæ largitatis Beneficia illud eſſe perenne, quod ad eradicanda falſorum dogmatum zizania, quæ in Eccleſiæ florentis agro inimicus homo jugiter ſuperſeminare non ceſſat. Cœleſtis Paterfamilias ſtatis temporibus dignos operarios miſerit, qui imminenti malo occurrerent, & ſuccreſcentem perniciosam ſegetem amoveaent, ac inter cæteros anteacto ſeculo, quo impius hæreſiarcha, & religioſæ militiæ deſertor Lutherus, aliique ſacrilegi Sectarii, Sanctæ Sedis, & Romani Pontificis dignitatem exauctorare, Ordines Regulares eliminare, relaxatam Cleri diſciplinam criminari, uſumque, & venerationem Sacramentorum obliterare temerario conatu ſatagebant, fuiſſe, Divinâ Providentiâ excitatum ſpiritum fidelis ſervi ſui Cajetani Thienæi, qui ad eorumdem novatorum confuſionem aliud ſuave, & à tot tantiſque aſſeclis receptum Religionis jugum Apoſtolicâ Auctoritate in ipſo Vaticano Templo confirmatum inſtituit, quo Clerici Regulares ſub ejuſdem Romani Pontificis, & præfatæ Sedis Sanctæ immediatâ ſubjectione, & ſpeciali protectione ſuſcepti tribus ſubſtantialibus Votis emiſſis Apoſtolicam vivendi formam omni rerum temporalium, & vel ipsâ emendicandi curâ poſthabitâ imitarentur, collapſam Cleri, & morum diſciplinam inſtaurarent, ac venerationem, & frequentiam Sacramentorum inſigni pietatis, & devotionis fœnore unà cum eleganti Eccleſiarum nitore reſtituerent; Ex proceſſibus itidem jam abſolutis idem Prædeceſſor plenariam certitudinem aſſequutus, Beatum Virum hujus voti cum ſuis alumnis compotem effectum, illibatæ vitæ tenorem ad extremum uſque ſpiritum perduxiſſe, atque ex heroicis virtutibus, quibus cumulatus, & inſignibus miraculis, quibus in vitâ, & poſt mortem clarificatus fuerat, glorioſè cum eo in Cœlis regnare, cujus honorem in terris zelatus fuerat, ſolemni ritu eundem inter Sanctos Confeſſores adſcripſit, illiuſque vitam, virtutes, & miracula, nec non actorum ſeriem ad majorem Dei gloriam, & Chriſti fidelium ædificationem ſummatim recenſere decreverat. Quod cùm nec ipſe, nec ſimilis recordationis Innocentius Papa XI. & Alexander Papa VIII. ejus Succeſſores, Noſtri autem Prædeceſſores, morte præventi, hactenùs peregiſſent, ne tam pia, & exemplaris memoria unquam obliteretur, ſed Apoſtolico roborata teſtimonio ſincerè, & veridicè conſervetur in ævum, ſequentem narrationem præſentibus Literis duximus committendam. Ejus hiſtoria præſentibus exhibetur.

Natus & B. Virgini oblatus. §. 2. Natus eſt Beatus Cajetanus Vicentiæ clarâ Venetæ ditionis Civitate circà annum reparatæ Salutis milleſimum quadringenteſimum octuageſimum, parentibus Comite Gaſpare Thienæo, & Mariâ Porto ambobus genere præclaris; Quem mox ut enixa eſt mater, Deiparæ Virgini obtulit, commendavitque, cujus vota benignè ſuſcipere ipſa Deipara viſa eſt, cùm ſemper in poſterum ſpecialibus favoribus munerans, ipſeque viciſſim, ut matrem illam tenerrimo quodam affectu ſæpè compellans, ad ejus patrocinium in arduis omnibus confugiebat; Pietati à primis annis addictus, oratione, eleemoſynis, aliiſque piis operibus animum inſtruebat, cunctorum oculos in ſe rapiens, mirum in modum, adeò ut ex tunc Sanctus ab omnibus nuncuparetur.

Studia, pietatis & charitatis exercitia. §. 3. Aliis ſtudiis emenſis, Pontificii, & Cæſarei Juris prudentiæ operam dedit, fuitque utriuſque Laureâ Patavii inſignitus. Quique adhuc puer in extruendis aris, ſacriſque imaginibus exornandis totus fuerat, poſtmodùm adoleſcens, ut oppidanorum commodo, ac pietati ſeriò proſpiceret, Beatæ Mariæ Magdalenæ ædem, unà cum germano fratre in proprio Thienæorum pago quem Rampazum dicunt à fundamentis extruxit, cenſuque ad ſacra facienda dotavit. Adeò animarum ſitiebat ſalutem, ut eam ob rem etiam corporum malè habentium ſervitio ſe in Noſocomiis manciparet, ac per iſtiuſmodi charitatis officia ægros ad patientiam, Dei amorem, peccatorum ſuorum expiationem, ac ſupernæ Patriæ deſiderium excitabat, nil intactum relinquens, quo Deo animas lucrifaceret, dictus propthereà Venator animarum. Hinc novum Vicentiæ Noſocomium erexit, hinc Venetias Confeſſarii monitu, è cujus ore, nutuque pendebat, ire contendit, ad magni, ut vocant Incurabilium Valetudinarii curam ſuſcipiendam. Hinc Romæ, ac Neapoli, quo ſucceſſu temporis contigit perrexiſſe, eadem animo volvebat, ac eâ ſolicitudine tenebatur, & nimirùm corporum ſimul, & animarum ſaluti conſultum iret, infirmorum calamitatum utrinque. Quò factum eſt, ut graſſante Venetiis peſtilentiâ, eâ contagione laborantibus propriis ipſe manibus inſervire, ac vi-

lissima quæque munia prompto animo aggredi non formidaret.

Munus publicum Romæ, ejusdem abdicatio, & in patriam reditus

§. 4. Romam inde profectus, & recolendæ memoriæ Julio Papæ Secundo etiam Prædecessori Nostro in primis charus, inter Protonotarios, ut vocant participantes adscitus est, verùm posteà secularium rerum pertæsus, abdicatisque omnibus ad sodalitium Divini amoris, quod eo tempore solidæ pietatis famâ celebre in Urbe erat, aufugiens in eo adscribi suppliciter petiit. Voti compos factus, mirum est quantùm in virtutum omnium æmulatione cæteros antecelleret, quantùmve Divinæ illius flammæ ardore flagraret; indè Sacris initiatus, & in Patriam post aliquot dies reversus, conceptum cælitùs ignem in eam visus est intulisse, nil magis cupiens, quàm ut eodem Civium corda succenderet. Etenim relictâ paternâ Domo, ad ægrotantium publicum Hospitale divertit, atque inter infimæ plebis homines in Oratorio Divi Hieronymi, quod posteà à Divino amore voluit dictum, mutuato nomine à Romano illo, cui ipse primum nomen dederat, cuique hoc aggregandum curavit, alterius spiritum in alterum transfundere satagebat, id semper habens in votis, ut lapsos fidelium mores, quà verbo, quà exemplo corrigeret, atque animos ad Dei amorem inflammaret. Præ cæteris id exequutus est, ut Sacramentorum frequentem usum in sodales primum, dehinc in alios ferventiore spiritu introduceret, magno cum eorum compendio, qui elutis animæ sordibus ad Cœleste epulum accedebant, quod propriis ipse manibus sæpè illis ministrans, identidem ad ejusdem amorem, ac sitim ignitis planè eloquiis lacrymarum vi, ac suspiriis intendebat.

Cleri Regularis ad Ecclesiæ primitivæ formam reductio.

§. 5. Verùm Romam reversus, inito cum similis memoriæ Paulo Papa IV. etiam Prædecessore Nostro. tunc in minoribus constituto, Joanne Petro Caraffa nuncupato, & Episcopo Theatino, consilio, de restituendo ad pristinam formam Clero cogitare cœpit; Quare illo adjutore, accitisque duobus aliis eximiæ pietatis viris ex præfatâ Divini amoris de Urbe Sodalitate, Bonifacio nempè à Colle Nobili Alexandrino, & Paulo Consiliario Romano, Clericorum Regularium Ordinem ad Ecclesiæ primitivæ normam instituit, seu potiùs instauravit, qui videlicet ad eorum morem, quibus cor unum, & anima una fuisse legitur, abdicatâ rerum omnium temporalium curâ, ipsâque emendicandi solicitudine, ex solis eleemosynis spontè oblatis viverent, Deique Omnipot. misericordiam expectarent, atque ita pristinam illam Apostolicam vivendi formam ex integro redditam, magno cum Ecclesiastici nominis fœnore, hæreticorumque illud temerè deprimentium rubore hic Dei Servus in Orbem postliminio revocavit, firmavitque Apostolicâ auctoritate tribus substantialibus votis, Legibus, & institutis, statui decorique Clericorum oppidò consentaneis, ejusdem memoriæ Clemente Papâ VII. pariter Prædecessore Nostro approbante, ipsoque Dei servo unà cum Sociis in Vaticano Templo hanc Regulam publicè profitente. Quam quidem vivendi formam visa est non semel Divina providentia rebus in arcto positis, miraculis comprobasse, cavitque sedulò Cajetanus, ne quid unquàm ea detrimenti caperet, præsertim cum oblatos ultrò Neapoli fundos, ac Census constantissimè recusavit, ea objectans Domini verba: Respicite volatilia cœli, non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea, & Pater vester Cœlestis pascit illa.

In Urbis direptione carceri inclusus, ac post liberationem Venetias contendens.

§. 6. Ut autem præclara Servi Dei virtus non in prosperis solùm exerceretur, sed in adversis etiam probaretur, tunc præ cæteris eximia ejus æquanimitas enituit, cùm in immani illâ Urbis direptione à militibus deprehensus, creditusque, ut olim, divitiis abundare, ut eas proderet, sævissimè tortus, eam tormentorum vim mirâ animi tranquillitate, ac mansuetudine perpessus est, eoque tandem in teterrimum carcerem cum sociis detruso, accidit, ut quâdam die canentem cum ipsis laudes alternatim lætiori voce, ac si in odeo essent, audiret Hispanorum quidam Tribunus, qui profecto tantam demiratus alacritatem, tantamque in perferendis malis constantiam, illicò, ut relaxarentur, atque in sui gratiam liberi dimitterentur, à commilitionibus suis enixè petiit, obtinuitque. Vinculis exsoluti ad Tyberis Ripam tendunt, incerti animi, quo potissimùm transmitterent, cumque commeatum, & pecuniam non haberent, adfuit Divina Providentia, vel ipsos Aggressores internè movens ad stipem ultrò itinerisque viaticum erogandum; Indè venientes ad Ostia Tyberina, Venetum Oratorem auspicatò offenderunt in Patriam solventem, à quo benignè excepti, & liberaliter habiti Venetias tandem obtinuerunt.

Ad Præposituram Cleri Regularis in Civitate Neapolitanâ vocatus.

§. 7. Ibi per annos aliquot Dei famulus commoratus, admirandæ paupertatis, & cœlestis planè vitæ famam diffudit. Cùmque interim exemplares hos Clericos habendi desiderio flagrans Neapolitana Civitas, interpositâ ejusdem Clementis VII. Prædecessoris auctoritate id egisset, ut illuc migrare, ac domicilium figere per obedientiam arctarentur, profectioni, & muneri Cajetanus eligitur, ac novæ illius Domus Præpositus posteà pronunciatur.

Virtutes ejus summatim enumerantur.

§. 8. Porrò ut tanti viri virtutes egregiæ innotescant, præstat eas ultrà superiùs delibatas summatim percurrere, quo per viam salutis incedentibus esse valeant exemplo; Eâ in primis Divinæ Charitatis flammâ, quam jamdudùm in præfato Divini amoris sodalitio conceperat, æstuabat, ut intrà pectoris sinum contineri cor ejus non sustineret; Hinc juges lacrymæ, suspiria, gemitus, extases, tanti ardoris indicia. Hinc ut omnes eâdem flammâ succenderet, discurrebat huc illuc in similitudinem fulguris coruscantis, atque ut amicum Præsulem ob negotiorum copiam, quibus distinebatur, Sacrum quotidiè facere omittentem moneret, Romam advolat, vel æstuante Caniculâ, pioque officio functus Neapolim illicò rediit.

Charitas.

Catholicæ fidei Zelus.

§. 9. Catholicæ Fidei Zelo, & ad hæreticorum confusionem Ordinem Clericorum Regularium instituit, ac plurima hæresium monstra, eorumque latebras sedulâ Inquisitione non semel detexit ac profligavit, ejusdemque Fidei ardore absumptus creditur interiisse, cum Tridentinam Synodum à cœptis desistere, & ulteriùs non progredi tunc videret.

Orationis assiduitas.

§. 10. Orationi ita addictus erat, ut quidquid à domesticis negotiis, atque animarum procurandâ salute temporis, aut otii superesset orationi, & meditationi daret, manè matutinas preces maturiùs antevertens, ac vespere ad multam noctem orans, ante Aram maximam elevatâ in Deum mente transigeret, Divinam rem facturus, totus in lacrymas effundebatur, seque eo ministerio indignum reputans, Magnæ Matris, cujus erat obsequentissimus, opem implorabat, ut vivificum Agnum eâ quâ decebat devotione susciperet, concipiens dulcissimo quodam mentis obtutu, adesse inibi Deiparam, quæ Lectissimum Filium pronâ, ac munificâ manu porrigeret.

Sanctorum Patrum æstimatio.

§. 11. Inter Sanctos, quos Patronos ob specialem cujusque prærogativam, atque ad imitandum sibi proposuerat, majori colebat affectu, in primus Petrum Apostolorum Principem, ceu suæ Congregationis Patrem, & Antesignanum, cui propterea ex sui præscripto nominatim vota solemnia à Clericis Regularibus nuncupantur, Andream item Apostolum, & Lucam Evangelistam ob ardens in eisdem desiderium Crucis, cujus tesserâ voluit suum Ordinem insigniri, Franciscum etiam Assisinatem ob idem Crucis consortium, atque ob paupertatis amorem præcipuo quodam cultu venerabatur.

Spes & in Deo fiducia.

§. 12. Spe in Deum erectâ sollicitudinem omnem projiciebat in eum, ut propterea unicam hanc in Deo fiduciam Ordini suo pro latifundio dederit to, tusque erat in Regni Cœlestis inquisitione, animarum sollicitudine, verbi Dei prædicatione, Sacramentorum sedulâ administratione, Divini cultus nitore, exactâque sacrorum rituum observantiâ, quarum quidem rerum peculiare studium suis demandavit, & ejusdem Clementis VII. Prædecessoris jussu Breviarii Romani reformationem, unà cum præfato, tunc in minoribus constituto Joanne Petro Cara-

Carafa sodali suo aggressus est, quæ posteà novis curis absoluta in Romano Breviario vulgata est.

Corporis mortificatio.

§. 13. Corpus affligendo integras quandoque noctes insumebat, ferreâ catenâ, & flagris illud diverberando, cibus illi vulgaris, & parcus, ac sæpissimè solius panis, & aqua, somnus brevis & in stramentitiâ culcitrâ, cujus decubitum etiam in ultima ægritudine ad extremum usque sustinuit, tametsi Medicus in illa decumbentem nimium laborare advertens, adnisus fuisset, ut aliam molliorem admitteret; cui Cajetanus: Mene inquit tàm molliter emori, atqui in cinere, & cilicio mori debeo, & volo.

Modestia, castitas & erecta Neapoli Cœnobia.

§. 14. Oculos, & linguam ita compescuit, ut integros dies silentio præteriret, & illos semper humi defixos teneret; nec ullis unquàm illecebris potuit animus ejus vinci, aut curiositate molliri; Quò factum est, ut si quando prænobiles Matronæ eum alloqui vellent, propè accedere non auderent, nî omni fœmineo cultu seposito, exteriorem corporis habitum ad Christianæ humilitatis, ac modestiæ leges componerent; Quippe Angelicam ejus puritatem, gravitatem, ac modestiam oris reverebantur; itaque singulare in eo fuit, ut adventantes mirè raperet ad virginitatis amorem, ac cælibem in Cœnobiis vitam capessendam. Quique à diuturnis, & inveteratis carnalium cogitationum stimulis vexabantur, ab illis se protinùs liberos agnoscebant, ubi primùm Dei Servo se commendare ex corde agressi sunt, aut ejus alloquio vel præsentiâ frui concessum erat. Quarè tria mulierum Monasteria Neapoli excitavit; Alterum Sacrarum Virginum sub arctissimâ Cappucinorum Regulâ; Alterum Fœminarum, quæ pudicitiæ jacturam aliquando passæ ad portum salutis per pœnitentiam post naufragium confugiebant, & tertium Monialium S. Mariæ de Sapientiâ nuncupatum Institutrice Maria Carafæ præfati Pauli Prædecessoris Sorore, à quo illius regimen Servo Dei, ejusque Ordini peculiari jure commissum fuit.

Humilitas & abnegatio sui.

§. 15. Humilitate, demissione animi, ac vilissimâ sui æstimatione insignis Fratres & Agnatos qui magno cum comitatu & pompâ Neapolim ad ipsum invisendum perrexerant, ne alloqui, aut de vultu quidem excipere voluit, quippe qui ob Christi amorem mundo, & pompis ejus jamductùm valedixisset, non alio nomine, aut titulo se epistolis obsignabat, quàm Cajetani Presbyteri miseri peccatoris; abjectissima quæque ministeria, vel in seculo degens capessivit, & quàmvis primus Ordinis parens foret, ejus tamen regimen assumere non est passus, sed memorato tunc in minoribus constituto Joanni Petro Carafæ illud cessit. Defectus corporis ad confusionem pandebat, animi vero dotes, atque à Deo accepta dona pro viribus occultabat. Quod si quando charitate extimulante quicquam rarum, vel insolitum suis à Deo precibus impetraret, Sanctorum potiùs intercessionibus, vel lipsanis, aut orationis virtuti tribuebat.

Consummatum virtutis speculum.

§. 16. Denique obedientia, paupertate, moderatione animi in adversis, providentia, cæterisque virtutibus ita eluxit, ut constans fuerit multorum opinio, illum sublimioris Sanctitatis gradum attigisse, & consuetas metas prætervolasse.

Causa mortis.

§. 17. Quibus virtutibus cumulatus, ac laboribus, vigiliis, ærumnis, jugique sui corporis excruciatione fractus, multoque magis morbo & animi mœrore correptus, quòd actâ per eos dies in seditionem plebe graviter Deum offendi cerneret, quòdque Tridentinum Concilium, in quo maximè fidebat, interruptum videret, spe sua frustratus, & ad extremum usque, integris tamen sensibus, & vigore animi perductus, Ecclesiæ Sacramentis summâ pietate, ac spirituali gaudio refectus, & veniam à Confratribus suis, quos nunquam offenderat, deprecatus, in Crucifixi Redemptoris complexu piissimè obiit Neapoli die septimâ Augusti 1647. Qua die populares illi tumultus ipsius intercessione, ut creditur, sedati sunt.

Sanctitatis & miraculorum post mortem fama.

§. 18. Ad Corporis in Ecclesia omnium votis, & solatio expositi venerationem ingens populi multitudo confluxit, quæ jamdiu conceptam sanctitatis opinionem multiplici testabatur veneratione, manum, pedumque deosculatione ac lacrymis, quas optimi apud Deum Intercessoris jactura ultrò erumpentes trahebat. Fama itaque Sanctitatis, quæ in vita invaluerat, gloriosiùs, & longè, latèque post obitum diffusa mirum in modum percrebuit, non traditione solùm, memoriâ ejus singularium virtutum, sed excellentiâ miraculorum, signorum & gratiarum, quibus in vita, & post mortem mirificavit Dominus Sanctum suum. Cujusdam enim ex Religiosis Beati Instituto addictis crus alterum ex gravi lapsu sic fuerat effractum, ut Medicus qui adhibita varia remediorum genera nihil proficere noverat, extremum illius secandi consilium iniisset, sed cùm Beatus Vir ut in posterum diem sectio differretur rogasset, noctu decumbentem adit, ac fasciis detractis in genua procidens, ægrum, ut unà secum orationi operam daret, admonuit, eâque breviter absolutâ, signo Crucis vulnus signavit, & osculatus est, & illo rursùs obligato discessit. Reversus manè Medicus interrogatum ægrum doloris omnis expertem audivit, & luxatum crus, solutis fasciis perinde integrum reperiit solidumque, ac si nunquàm afflictum, fractumque fuisset, vix tanti vulneris remanente vestigio.

Comes Georgius Trivultius viginti dierum febri eò fuerat adductus, ut nec cibum, nec aliud quidpiam, quod reficiendæ naturæ ingereretur, retinere minùsque deglutire valeret, pulsuque amisso à Medicis morti proximus fuerat proclamatus, sed ab uxore Beato Cajetano commendatus parùm jusculi suscepit, retinuitque, & post brevissimam quietem à febre & morbo convaluit incolumis.

Helena Gritta Nobilis Veneta per duos ferè menses febri continua, magnisque angoribus oppressa, jacebat immobilis, deficiente loquelâ, ac prorsùs desperatâ à Medicis salute, sed intimo cordis affectu ope Cajetani imploratâ membrorum vigori, & sanitati statim restituitur.

Petrus Francus, qui articulari sinistri brachii dolore molestissimo decem annos laboraverat, quadam die vehementiùs solito excruciatus ad Ecclesiam Clericorum Regularium confugit, ibique ante Beati imaginem enixas preces effudit, nec mora, sedatur decumanus dolor, & brachium pristina sanitate donatur.

Franciscus Virga Mediolanensis lethali febre decumbens, mortique proximus, admonitus fuit, ut Cajetani opem imploraret, quod ubi peregit, propulsari, propellique vi quadam à tergo sensit, ut è lecto exiliret, paruit impulsui surrexitque, nullâ morâ incolumis, ac si nunquam decubuisset.

Duodecim annos comitiali morbo laboraverat Vienna Musca Vicentina, eâ quidam vi, ut vigenti quatuor horarum spatio vel ter miserabiliter caderet, & miserabilius binas ternasque horas singulis vicibus, sensibus destitura jaceret. Vovit Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ante Imaginem Beati se quotidiè recitaturam, votum excepit illicò salus, at die quâdam post duos menses oblita votum persolvere, rediit illicò morbus, sed iterum facessit, cùm ampliùs memoriâ non exciderit: datam fidem liberare.

Catharina Buranella Veneta tres annos excruciata fuerat pessimo quodam ulçere in superiori parte palati, carne ad nares usque perforatâ, adeò ut cùm misera biberet, vinum per nares excurreret, invocatâ ex corde ope Cajetani, ejusque imagine naribus, & corrupto ori admotâ, somnum cœpit, ac manè experrecta, omni se morbo liberam invenit.

Dignamerita Catotia Veneta, quæ tredecim annos aquâ intercute laboraverat, vehementi cruciatu correpta, & ceu sibi forent ossa comminuta, seu luxata, nullo modo moliri se valens, invocato quâdam nocte Beato Thienæo, qui sibi radiis circumfusus apparuerat, repente surrexit, omni levata dolore, & integræ incolumitati restituta.

Juliam Crottam puellulam Mediolanensem invase-

rat,

rat. & miserandum in modum vexabat malignus spiritus, qui exorcismis jussus abscedere se in Ecclesiâ Sancti Antonii ante Imaginem Beati Cajetani abiturum respondit, quò cum fuisset perducta puella, malignus spiritus edito à parentibus voto exire adactus concussam illam, penèque exanimem, prout in sui discessus indicium futurumprænunciaverat, ter Beatum nominans reliquit.

Urbani VIII. circà ejus Canonizationem dispositiones.

§. 19. Hinc Sanctitatis famâ juxtà, ac populorum devotione in dies ubique percrebescentibus cùm opportuni processus Apostolicâ auctoritate confecti, ac post eorundem relationem piæ memoriæ Urbano Papæ VIII. similiter Prædecessori Nostro à tribus causarum Palatii Apostolici Auditoribus factam in Congregatione tunc Sacris Ritibus præpositorum S. R. E. Cardinalium de ejusdem Urbani Prædecessoris mandato, citato etiam & audito Promotore Fidei, ad relationem bonæ mem. Antonii tunc Sanctæ Mariæ in Aguiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati per plures sessiones acerrimè discussi fuissent, & cognito primùm super validitate dictorum processuum, deindè super virtutibus heroïcis, & demùm super miraculis in vitâ & post mortem dicti servi Dei ab Altissimo patratis, iidem Cardinales unanimi consensu decrevissent, tutò posse, quandocunque Romano Pontifici placuisset, ad solemnem Canonizationem præfati servi Dei deveniri, ac pro parte clar. mem. Ferdinandi II. tunc Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Ludovici XIII. tunc Francorum Regis Christianissimi nec non tunc in humanis agentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum, aliorumque Christianorum Principum, ac etiam tunc existentis Præpositi Generalis, & Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, fuisset eidem Urbano Prædecessori humiliter supplicatum, ut interim donec ad solemnem illius Canonizationem deveniretur, idem servus Dei Cajetanus Thienæus Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo ut infrà celebrari valeret: Idem Urbanus Prædecessor piis præfatorum votis hujusmodi & supplicationibus annuens de eorundem Cardinalium Consilio, ut ipse Dei Servus in posterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus ubique existentibus Officium de Communi Confessoris non Pontificis in die ejus obitus recitari, & Missa celebrari, juxtà Breviarii, & Missalis Romani Rubricas, etiam per Sacerdotes Regulares, & Seculares ad eorum Ecclesias confluentes, in Civitate verò Vicentiâ ubi natus fuerat, & Neapolitanâ, ubi Sacrum ejus corpus requiescit, in omnibus Ecclesiis, tàm Secularium, quàm Regularium Missa, & Officium, ut suprà celebrari, & recitari valeret, ac pro tunc decurrente anno dicti Præpositus Generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missâ in die eis benevisâ hic Romæ in Ecclesiâ B. Andreæ de Valle, neç non alii ad illam confluentes celebrare liberè, & licitè possent, per suas in formâ Brevis desuper die 7. Octobris 1629. expeditas Litteras, licentiam, & facultatem concessit.

Miraculorum quædam sub Clemente X. à Cardinalium Congregatione discussa & approbata, & Canonizatio decreta.

§. 20. Verùm editis deinde novis Decretis ejusdem Urbani Prædecessoris, siluit Causa, donec super ejus reassumptione à fel. rec. Innocentio Papa X. etiam Prædecessore Nostro signata fuisset commissio, confectisque novis Processibus super iis, quæ post indultam venerationem supervenerant, præviâ memoratæ Congregationis declaratione emissâ die 29. Novembris 1658. quod de percrebescentiâ famæ, venerationis, & cultus ergà præfatum Beatum virum concludenter constabat; In Congregatione coràm eodem Clemente X. Prædecessore die 11. Novembris 1670. habitâ, referente B. M. Federico, nunc Tituli S. Petri ad vincula Presbytero, Cardinali Sfortia nuncupato, idem Clemens Prædecessor de Venerabilium Fratrum Nostrum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium, iisdem Sacris Ritibus præpositorum consilio de præfatorum processuum relevantiâ constare pronunciavit, & ex novem tunc propositis, & discussis miraculis, tria tanquam concludentissimè probata, & suprà naturæ creatæ vires patrata approbavit.

Primum siquidem: Processus Liciensis sanationis Franciscæ de Core à Cancro exorto in volâ manus sinistræ mox exulcerato, gangrænâ invaso, & in sphacelum converso cum brachii, & partium cordi adjacentium infestatione, nil prorsùs juvantibus humanis remediis, frustulorumque putridæ carnis, indè factâ erosione ponderis unciarum quinque, absque ullo infirmæ dolore, ita ut Chirurgus sequenti manè vellet ei manum abscindere, & brachium ustione curare, sed præcedenti nocte, unctâ manu oleo Lampadis Beati Cajetani, cui sese toto corde commendaverat, postmodùm se sanam, & incolumem, manumque jam emortuam, & fœtentem, vivificatam, absque ullo cicatricis signo comperiit, non absque omnium admiratione.

Secundum; quod est quartum ex eodem Processu, Josephi Aiello, qui cum quatuordecim annorum spatio laborasset Cancro exulcerato, Lupa nuncupato, & sinistrâ coxendicis parte posteriori, qui tribus digitis distans à genu incipiebat, & ad inguinem extendebatur, quatuor digitis in latitudinem progrediens, & tribus in profunditatem, carnem ipsam erodens & depascens, putridus insuper, ac fœtens, invocatâ ope Beati, unctâque coxendice oleo Lampadis ante ipsius aram ardentis, sanus, & incolumis visus fuit absque ullo cicatricis vestigio, pelle siquidem extensâ, & æquatâ, naturali insuper colore præditâ, ac si tali morbo nunquam invasus fuisset.

Tertium denique, quòd est primum Processus Romani, Nicolai Filii Ducis Gasparis Caffarelli, qui febri malignâ correptus, convulsione cum intensione, & extensione manuum, pedum, & trunci totius corporis instar sirenis thoracis musculis convulsis, absque loquelâ, aliisque infirmitatibus, & symptomatibus lethalibus oppressus, viribus consumptis, & à Medicis proclamatus, veluti eâdemmet nocte, vigesimâ nonâ suæ infirmitatis moriturus. Emisso tandem voto dicto Beato, qui illi radiis, & splendoribus circumfusus apparuit, statim, & in continenti sanus, incolumis, & robustus compertus est; cum omnimodâ virium recuperatione, æquè, ac si hujusmodi morbis nunquàm laborasset, Medicis, cæterisque illud admirantibus, & Deum mirabilem in servo suo collaudantibus. Quapropter eadem Congregatio accitis iterùm Consultoribus censuit unanimi voto, sic annuente eodem Clemente Prædecessore, posse quandocunque ad solemnem dicti Beati Canonizationem juxtà ritum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ac Sacrorum Canonum Decreta tutò deveniri, eumque cum Deo regnantem definiri, Universali Ecclesiæ colendum, & venerandum proponi.

Quæ à Clemente quoque X. ad instantium preces confirmata.

§. 21. Accedentibus itaque Charissimorum in Christo Filiorum Nostrorum, tunc Suorum, Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Marianæ Reginæ Viduæ ejus matris, nec non tunc in humanis agentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum, ac B. M. Ferdinandi Mariæ, dùm vixit utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Adelaidis ejus conjugis, aliorumque Principum Christianorum, nec non tunc existentis Præpositi Generalis Clericorum Regularium nomine totius Ordinis, ac demum Civitatis Neapolitanæ precibus, postquàm præfatus B. M. Antonius tunc Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus nuncupatus, vice fim. mem. Martii Episcopi Portuensis Cardinalis Ginetti nuncupati, memoratæ Congregationis Præfecti, morbo tunc detenti, summam Processus, suamque, & aliorum suorum Collegarum d. S. R. E. Cardinalium Sacr. Ritibus præpositorum sententiam, cui cæteri in eodem Consistorio præsentes Cardinales unanimi adhæserunt suffragio, retulerat, & in sequenti publico Consistorio, quo præter Cardinales præfatos, etiam supradicti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi in Urbe commorantes, ac Dilecti Filii

Romanæ Curiæ Prælati, ipsiusque Clementis Prædecessoris familiares convenerant, Dilectus etiam Filius Magister Marcellus Severolus Nostræ, tunc Suæ Consistorialis Aulæ Advocatus de Beati Viri vitâ, virtutibus, & miraculis dixerat, ac præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, tunc in humanis agentis, Ducis, & Reipublicæ Venetorum, & Ordinis Clericorum Regularium supplices preces instauraverat, idem Clemens Prædecessor ejusmodi preces perlibenter excepit, quibus supremi Sanctitatis honores Beato Viro expetebantur, & sicut gavisus summoperè fuit excitatum eidem triumphum animadvertere in obsequiis Principum, & in veneratione Populorum, ita jure merito fore confidit, ut imitari non pigeret, quem celebrare delectabat.

Prævia Divinæ voluntatis exploratio

§. 22. Quia tamen in maximi momenti negotio illius erat exploranda voluntas, qui Sanctorum Principatum tenet, omnes idcircò, & singulos hortatus fuit ex animo, ut precationibus, jejuniis, eleemosynis cæterisque eximiæ pietatis operibus difficillimam illam ad investigationem auxilium eidem de Sancto comparare contenderent, sinè quo impervia sunt mortalium oculis consilia Divinitatis, quin etiam sententiam præfatorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, tunc Suorum, S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum omnium tunc in Urbe commorantium, ad rem in terris cœlestem consultissimè decernendam exquisivit, qui in sequenti Consistorio semipublico ad hunc effectum indicto, præsentibus etiam Nostris, tunc Suis, & Sedis Apostolicæ Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus ex iis, quæ ab eo proposita, & ex processu relata fuerunt, ad solemnem Canonizationem Beati Cajetani posse procedi, publicis suffragiis censuerunt.

Canonizatio tandem solemniter die ad id designatâ facta est.

§. 23. Quorum unanimi sensu audito, cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Institutis, præfatæ S. R. E. consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, ac observanda erant, idem Clemens Prædecessor aperiens os suum in Benedictione, & gratias agens Divinæ clementiæ, quod tantam suo servo gratiam contulisset, solemni illius Canonizationi peragendæ Dominicam secundam post Pascha, nempè duodecimam diem tunc immediatè sequentis mensis Aprilis anni reparatæ Salutis millesimi sexcentesimi septuagesimi primi, ac primi Pontificatus Sui, designavit. Quâ adveniente in Sacrosanctâ B. Petri Apostolorum Principis Basilicâ, quo solemni ritu, cum Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc Suis, ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & Dilectis Filiis dictæ Romanæ Curiæ Prælatis Officialibus, & familiaribus suis, Clero Seculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentiâ manè convenerat, iteratis primò, secundò, & tertiò pro Canonizationis Decreto instantiis per Venerabilem Fratrem Nostrum Palutium Episcopum Sabinen. tunc Basilicæ XII. Apostolorum Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, nomine præfatorum Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & tunc existentis Ducis, & Reipublicæ Venetorum post Sacros Hymnos, litanias, aliasque preces, ac post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam; Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli ac suâ maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpiùs imploratâ, ac de præfatorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum tunc in Urbe existentium consilio, Beatum Cajetanum unà cum Beatis Francisco Borgia, Philippo Benitio, Ludovico Bertrando, & Rosa de Sanctâ Mariâ Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab Ecclesiâ Universali quolibet anno die septimâ Augusti memoriam ejusdem inter Sanctos Confessores non Pontifices recoli debere, In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Post Canonizationē per actam Indulgentia fidelibus elargita.

§. 24. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris Sempiternum Filium, ac Sanctum Paracletum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus veneratus, Sacroque Hymno Te Deum solemniter decantato, peculiari Oratione etiam per Beati Cajetani merita precatus fuit, atque Missam ad altare Beati Petri Apostolicum ejusdem Beati Cajetani commemoratione celebravit, omnibusque Christi fidelibus inibi præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit. Visitantibus autem quotannis in die festo ejusdem Sancti Cajetani Sepulchrum in quo ejus corpus requiescit, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodòlibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavit in formâ Ecclesiæ consuetâ.

Confirmatio Decretorum super hâc re Clementis X.

§. 25. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, Statuto, concessione, relaxatione, aliisque præmissis ex eo quod super illis ipsius Clementis Prædecessoris Litteræ confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolicâ auctoritate decernimus, quod Decretum, definitio, adscriptio, Statutum, concessio, relaxatio, aliaque præmissa à dictâ die duodecima Aprilis anni 1671. suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris Litteræ sub Datum ejusdem Diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur. Quòdque præsentes Litteræ ad probandum plenè Decretum, definitionem, descriptionem, Statutum, concessionem, & relaxationem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transsumptorum fides.

§. 26. Cæterùm quia difficile foret præsentes Nostras Litteras ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

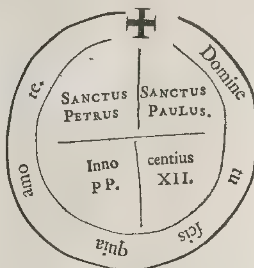
Sanctio pœnalis.

§. 27. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, & Decreti infringere, eique ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverint incursurum.

D. 25. Julii 1691. P. A. Primo.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Idibus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

† Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus &c.

Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo.

Ego Flavius Episcopus Portuen. Cardinalis Chisius.

Ego Jacobus Episcopus Tusculan. Card. Fransonus.

Ego

Ego Palutius Episcopus Sabinensis Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.
Ego F. Tit. S. Mariæ in Viâ Presbyter Card. Maidalchinus.
Ego Carolus Tit. S. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Barbarinus.
Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presb. Card. Acciaiolus.
Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Pres. Card. Carpineus.
Ego Cæsar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in M. Pincio Presb. Card. d'Estrées.
Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presb. Card. Nerlius.
Ego Hieronymus Tit. S. Silvestri in Capite Presb. Card. Casanate.
Ego Galeaius Tit. S S. Quirici & Julittæ Presb. Card. Marescottus.
Ego Fabritius Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Spada.
Ego P. Thomas Houardus Tit. S. Mariæ super Minervâ Presb. Card. de Norfolcia.
Ego Jo. Baptista Tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Spinola.
Ego Savus Tit. S. Petri in Vincula Presb. Card. Millinus.
Ego Fr. Laurentius Basilicæ XII. Apostolorum S. Card. de Laura.
Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Aracœli Presb. Card. de Angelis.
Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis de Gœssen.
Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presb. Card. Petruccius.
Ego Joseph Saens Tit. S. Balbinæ Presb. Card. de Aguirre.
Ego Leander Tit. S S. Nerei, & Achillei P. Card. Colloredus M. Pœnitentiarius.
Ego F. Tit. S S. Joannis & Pauli Presb. Card. Carafa.
Ego Bandinus Tit. S. Thomæ in Parione P. Card. Panciaticus.
Ego F. Tit. S. Clementis Presb. Card. de Abdua.
Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extrà mœnia P. Card. de Janson de Fourbin.
Ego Jo. Bapt. Tit. S. Laurentii in pane, & perna P. Card. Rubinus.
Ego Jo. Baptista Tit. S. Bernardi Presb. Card. Costagutus.
Ego Fulvius S S. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Astallius.
Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Diaconus Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Carolus S. Mariæ in Cosmedin. Diaconus Card. Bichius.
Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus.
Ego Jo. Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus.
Ego Franciscus S. Angeli in foro Piscium Dia. Card. Barbarinus.
Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alteriis.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. Franciscus Card. Albanus

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

V. Statutum, ut Dieta intermedia Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti biennio post celebrationem Capituli Generalis ejusdem Congregationis haberi debeat.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. ALiàs postquam fel. rec. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, quibus Congregatio Cassinen. Ordinis S. Benedicti ejusque Monasteria, & personæ propter nimiùm frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes gravabantur, per quasdam suas in simili formâ Brevis die 9. Septembris 1690. expeditas Litteras, ut in posterum tàm Capitulum Generale, quàm Dieta intermedia præfatæ Congregationis nonnisi de triennio in triennium ab inde proximè futuro Capitulo Generali, quod tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni tunc proximè venturi 1691. celebrandum erat, incipiendo celebraretur, ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim mensibus post celebrationem cujuscunque Capituli Generalis, pro rebus, & negotiis, quibus intereà consulendum fuisset, ante tamen Festum Circumcisionis Domini immediatè sequens, & non aliter haberi deberet, statuerat, & ordinaverat: Idem Innocentius Prædecessor nonnullas declarationes ad Regulam ejusdem S. Benedicti, ac Constitutiones dictæ Congregationis, in quibus id ipsum inter cætara decretum fuerat, Apostolicâ auctoritate confirmavit, & apprabavit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris Litteris itidem in forma Brevis die 22. Novembris 1680. desuper emanatis, quarum, & primodictarum ejusdem Innocentii Prædecessoris Literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs continetur. (Narrat dispositiones Prædecessoris de Dietis sexquiennalibus.)

§. 2. Cùm autem, sicut Dilectus Filius Procurator Generalis præfatæ Congregationis Cassinen. Nobis nuper exponi fecit, Capitulum generale dictæ Congregationis novissimè, nempè mense Aprili 1690. Perusiæ celebratum tempus hyemale pro Dietæ intermediæ præfatæ celebratione Visitatoribus, qui eidem Dietæ interesse, nec non Abbatibus, ac Monachis, qui ab uno ad aliud Monasterium tunc temporis transmigrare debent, valdè incommodum advertit, adeòque dicto Procuratori Generali mandaverit, ut ab S. Sede decerni curaret, quòd imposterùm Dieta supradicta duobus annis post celebrationem Capituli generalis, nempè tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari possit. Nobis propteaeà idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. (Considerantur incommoda hyemis, quâ Dieta celebratur.)

§. 3. Nos igitur specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero Dieta intermedia præfatæ Congregationis Cassinen. duobus annis post celebrationem cujuscumque Capituli generalis, nempè tertiâ Dominicâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ à proximè venturo anno 1692. incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus continuando, & non aliter, haberi debeat, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium statuimus, & ordinamus. (Dispositiva pro Dietis post biennium.)

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quo- (Decreta pro firmitate.)

quam

quam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatur contrariis. §. 5. Non obstantibus præfatis Innocentii Prædecessoris Litteris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenùs opus sit, Congregationis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,& innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expresśè derogamùs, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transsumptorum. §. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis,etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Julii 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 18. Julii 1691. P.A. Primo.

VI. Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS. D. N. INNOCENTII Divinâ Providentiâ PP. XII.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Innocentius Divinâ Providentiâ Papa XII. suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ Assumptionis ad summi Apostolatus apicem, videlicet, die tertiâ decimâ mensis Julii Anno ab Incarnatione Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo primo Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondùm publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Petrus S. Laurentii in Damaso Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius die vigesimâ primâ ejusdam mensis in Cancellariâ Apostolica publicari fecimus.

Reservationes Generales, & Speciales.

I. In primis fecit easdem Reservationes, quæ in Constitutione fel. recordationis Benedicti PP. XII. quæ incipit, Ad Regimen, continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eâdem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominùs Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocunque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi. Ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. quæ incipit, Execrabilis, vacant, vel vacare contigerint. Quam Constitutionem, & Reservationem S. S. tàm ad Beneficia obtenta, quàm alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contrà Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum extendit, & ampliavit, & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contrà ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens, irritum. &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum,& Monasteriorum. ac de tempore vacationis Episcopatuum vacaturorum Beneficiorum.

II. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, nec non omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocunque vacantia, & imposterùm vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in Litteris exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nec non Abbatum, ac aliorum quorumcunque Collatorum, & Collatricum, Secularium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illarum obitum, aut Ecclesiarum seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocunque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolicâ auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem quomodocunque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum, &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

III. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolicâ auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica, per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quòd si imposterùm quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis, tunc vacantibus, seu vacaturis per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque providendos intrà vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcunque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica secularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tunc obtenta, nullâ speciali, & expressâ de eisdem in provisionibus prædictis factâ mentione simpliciter, vel causâ permutationis, ac aliàs quomodolibet, sivè in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sivè Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus concedere contigerit, omnes, & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones, de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum indè sequutis quibuscunque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur, sed Beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent, ac sub reservatione prædictâ, quam Sanctitas Sua, etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur. Ita quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenùs disponi possit, in omnibus, & per omnia perindè, ac si per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi verè ac realiter vacavissent. Ac ulteriùs voluit Beneficium, de quo resignans fuerit auctoritate Apostolicâ provisus, ac per cujus assequutionem Beneficia vacare debebant, ut priùs vacare, perindè, ac si collatio favore resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscunque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset resignatio, etiam ex causâ permutationis, summariè, simpliciter, & appellatione remotâ exercendis. Decernens irritum &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum & S. R. E. Cardinalium familiarium, Beneficiorum.

IV. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates majores post Pontificales, in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, nec valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras; Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias Generales Ordinum quorumcunque (sed non Militarium,) ac quæcunque Beneficia: quæ sui, etiam dùm Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc & qui erunt pro tempore Cardinalium familiares, continui commensales obtinent, & imposterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit aut competierit, etiamsi ab ipsâ familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificales non majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis Indulgentiâ, vel ordinariâ auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in quibuscunque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædictâ comprehendi debere. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

V. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Collectorum, & Unicorum in quâcunque Civitate vel Diœcesi, qui suo tempore Officia exercuerint, Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum Officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur,

VI. Item reservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcunque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcunque etiam à dictâ Curiâ remoto. Decernens irritum, &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum & Cursorum.

VII. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum Suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Regulis reservatoriis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse. Irritum, attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Joannis Lateranen. & S. Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium à Curia absentium.

VIII. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscunque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Jo. Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, nec non ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium à Romanâ Curiâ absentium ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus, & Præbendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ vacantia, ac in anteà vacatuta, tàm in eâdem Urbe, quàm in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia, ac decrevit irritum &c.

Reservatio mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

IX. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum curâ, & sine curâ, Secularia, & quorumvis Ordinum Regularia qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum, extrà Romanam Curiam aliàs, quàm per resignationem quocunque modo vacatura, ad collationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcunque Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscunque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus, etiam motu proprio fient, de mense, in quo vacaverint, dispositivè mentionem fieri; alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non privilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circà ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quòd illa sub hujusmodi reservationibus nunquàm comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissimè extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis, cujuscunque dignitatis, statûs, gradûs, Ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversùs reservationem hujusmodi minimè suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta ipsis, quamdiù apud Ecclesias, aut Diœceses suas verè, & personaliter resederint, dumtaxat de omnibus, & quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis cum curà, Secularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in anteâ in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extrà Curiam ipsam vacare contigerit (dummodò aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantùm duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut aliâ dispositione Beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum, quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit, seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum sese intromiserint, aut quominùs provisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquomodo præstiterint, usu, & Beneficio prædictæ facultatis, eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de Beneficii illius prætextu deinceps faciendæ nullius sint roboris vel momenti. Illi verò qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes Litteras manu propriâ subscriptas, suoque sigillo munitas, & in suâ quisque civitate,

vel

vel Diœcesi datas declarare, & Litteras ipsas huc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demùm, & non anteà uti incipiant gratiâ supradictâ. Insuper declaravit, quòd si idem Episcopus pluribus Ecclesiis quomodocunque unitis ex Apostolicâ concessione, & dispensatione quomodocunque præsit, teneatur hujusmodi alternativæ gratiam, quatenùs eâ potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicitè acceptare, aliàs illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Datariâ neutri parti liceat nisi concordi consensu ab eâ recedere. Declarans præterea, exceptationem positam in Regulâ favore S. R. E. Cardinalium, & indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communis, & consortii juxtà declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris Sui editam die decimâ Septembris anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quàm Sanctitas Sua in omnibus, & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscunque &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De Litteris in formâ, rationi congruit, expediendis.

X. Item voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per fel. rec. Alexandrum Octavum Prædecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma, rationi congruit &c. sub die Coronationis suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ mem. Innocentium XI. etiam Prædecessorem suum ad sex menses dumtaxat, ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

XI. Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi & dispositioni eorum, nec non omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ Monasteria, nec non sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent, remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem, & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem eâ vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquomodo, decernens irritum, & inane, si secùs super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterùm contingeret attentari.

Revalidatio Litterarum Prædecessoris gratiæ, & justitiæ infrà annum concessarum.

XII. Item prædictus D. N. omnes & singulas ab Alexandro VIII. Romano Pontifice Prædecessore suo infrà annum ante diem ejus obitus concessas gratiæ vel justitiæ Litteras temporibus debitis earum Executoribus, seu Judicibus non præsentatas omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet anteà fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxtà illarum formam.

Revocatio Unionum.

XIII. Item rationabilibus suadentibus causis ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, nec non aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis eorumve domibus, prædiis, & locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac piis, & aliis locis, Universitatibus, etiam studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis quomodolibet Apostolicâ, vel aliâ quâvis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, nec non pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum & aliorum piorum, & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum. Ac quæcumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis, revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascunque clausulas, adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ motu proprio, aut ex certâ scientiâ, & consistorialiter processerunt, & emanarunt Litteris, etiamsi in eis decretum esset illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ, adversus revocationem, & irritationem hujusmodi voluit aliquatenùs suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio Facultatum quibusvis concessarum.

XIV. Item revocavit quascumque Facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Personis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, nec non de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & aliàs à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in Litteris desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio Facultatum conferendi Beneficia reservata.

XV. Item revocavit quascumque facultates, & Litteras desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure, vel consuetudine habentibus, & quâvis etiam Patriarchali, Episcopali, vel alio, non tamen Cardinalatus, honore fulgentibus quâvis consideratione, vel intuitu, etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, ac irritantibus & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus disponere liberè & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui vel ad tempus constituti forent; Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

XVI. Item ut in Apostolicis Litteris committendi crimen falsi per ampliùs tollatur occasio, voluit, & ordinavit, quòd dictiones numerales, quæ in dictis Litteris ante Nonas, Idus, & Kalendas, immediatè poni consueverunt, per litteras, & syllabas extensè describantur, & illæ ex prædictis Litteris, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenùs mittantur.

De concurrentibus in Datâ.

XVII. Item voluit, quòd de concurrentibus in datâ ejusdem diei, super vacantibus, seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, motu proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus, aliàs graduati non graduatis, aut inter graduatos magis graduati, ac inter æqualiter graduatos priùs graduati, nec non colorato titulo possessores, non possessoribus, ac inter personas alias in Curiâ præsentes, absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis, & similiter inter absentes, cæteris paribus oriundus non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano; in reliquis verò singuli, qui priùs Apostolicas desuper Litteras eorum Executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo Jus quæsitum.

XVIII. Item ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur, idem D. N. decrevit, & declaravit suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcunque signaturam seu concessionem, aut gratiam vel Litteras Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à Sanctitate suâ emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli Jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

XIX. Item voluit, quòd si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sivè in Romana Curia, sivè extrà illam, aliquod Beneficium, sivè simpliciter, sivè ex causa permutationis, vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & posteà infrà viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensûs computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium, quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominùs per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

XX. Item voluit, quòd si contingat tam in Curia, quàm extrà, alicui personæ de Parochiali Ecclesiâ, vel quovis alio Beneficio exercitium curæ animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu mandatum, & gratia desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi nullius sint roboris, vel momenti. Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

XXI. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tamquàm per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & posteà per obitum ejus vacet, provisio, & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis, vel gratiæ dicto supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ nullius sint roboris, vel momenti.

De Unionibus, & Unionum confirmatione.

XXII. Item voluit, quòd petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimationem, tàm Beneficii uniendi, quàm illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscunque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De mendicantibus transferendis.

XXIII. Item de mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellariæ descriptam, quæ incipit, Viam ambitiosæ cupiditatis &c. firmiter observari.

De malè promotis.

XXIV. Item de Clericis extrà tempora à Jure statuta, sivè ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis Litteris ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ memoriæ Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictâ Cancellariâ Apostolicâ descriptam, quæ incipit, Cùm ex Sacrorum Ordinum &c. pari modo observari.

De Monetâ.

XXV. Item declaravit idem Dominus Noster, quòd libra Turonensium parvorum, & Florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus Litteras & Cameram Apostolicam computari, & æstimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

XXVI. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quòd quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint, de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem ad quarumcunque Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint, nec non quæcunque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascunque Prælaturas inter illarum vocationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel causâ permutationis ubicumque resignari, vel aliàs dimitti contigerit, cum indè sequutis pro tempore sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxtà formam supplicationum, sed Litterarum expeditarum.

XXVII. Item cùm ante confectionem Litterarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem Dominus Noster, quòd Judices in Romanâ Curiâ, & extrà eam pro tempore existentes, etiamsi sint S. R. E. Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicunque alii non juxtà supplicationum signaturam super quibusvis impetrationibus, nisi in dictâ Curâ dumtaxat sint commissiones justitiam concernentes per Placet, vel per S. R. E. Vicecancellarium juxtà facultatem super hoc sibi concessam signatæ, sed juxta Litterarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si

Litteræ ipsæ, per præoccupationem, vel aliàs minus benè expeditæ reperiantur, ad illorum quorum interest instantiam ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ &c.

De Regulis Cancellariæ producendis.

XXVIII. Item attendens D. N. Papa quòd super habendis de Cancellariâ Apostolicâ Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quòd super earumdem Regularum, & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium depositionibus stari deberet, voluit, statuit & ordinavit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis, etiamsi S. R. E. sint Cardinales, in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolicâ Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ, desuper à duobus Majoris Præsidentiæ, quòd danda sit, à tergo signatæ, & etiam à duobus aliis Litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarii, seu dictam Cancellariam Regenti, manu subscriptæ, ut moris est, quidquid autem secùs fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

XXIX. Item D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico colligantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contrà dictum adversarium, postquàm illud per triennium pacificè possederit lis tunc mota fuerit, aliorum quorumlibet de præmisso Jure, sivè tunc vacet, vel cum vacaverit impetrationes, vel concessiones, etiam motu proprio infrà mensem ante concessionem hujusmodi factæ nullius sint roboris vel momenti. Et nihilominùs cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus faciliùs subrogentur; voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad Jus in Beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenùs suffragetur, quod etiam strictissimè observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem, ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi, usque ad definitivam sententiam, quæ tamen in rem non transiverit judicatam processum foret.

De verisimili Notitiâ.

XXX. Item voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcunque personarum vacantibus, in anteà fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante Datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quòd interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem S. D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant Commissiones Causarum, nisi Litteris expeditis.

XXXI. Item, quòd omnes, & singulæ Commissiones causarum, quas in anteà fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus Litteræ Apostolicæ confectæ non fuerint ac processus desuper habendi nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus Beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

XXXII. Item voluit, quòd impetrans Beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curiâ fuerit, ipsius ad id accedat assensus, aliàs desuper gratia sit nulla: & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsâ Curiâ absentes, & ubilibet etiam in locis infrà duas Dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eâdem Curiâ retinentes ab ipsâ Curiâ recesserint ad summum quindecim dies verè & personaliter reversi fuerint. Ita quòd Cardinalibus alias quàm, ut præfertur, ex quâcumque causâ quantùmlibet necessaria, & hic necessariò exprimendâ absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando, sic intellectas, & intelligendas fuisse. Irritumque &c. attentari decernens. Quodque si prædicti Familiares eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ priori ipsâ familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales quorum priùs familiares fuerint, suum debeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ familiares ipsi, tempore obitus eorum in dictâ Curiâ, vel extrà eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione Officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Nec non illos quoad effectum dictæ Constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares, continui commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probaretur. Decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

XXXIII. Item D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti suâ Constitutione exoriri possent vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quòd si Beneficia, quæ per obitum familiarium continuorum Commensalium eorumdem Cardinalium, in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dictâ præcedenti Constitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione Litterarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat. Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, liberè spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia

hujus-

hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint; tunc in provisione talium Beneficiorum, super expeditione Litterarum illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romanâ Curiâ præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet. Ita ut Cardinalis Ordinarius Collator, in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper indultis concessis, & concedendis eisdem S. R. E. Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura per Fiat præferatur alteri per concessum.

XXXIV. Item voluit idem D. N. quòd concurrentibus eâdem die super quocumque Beneficio per Fiat, & Concessum signaturis, ex eis per Fiat etiam ut petitur, habens alteri per Concessum etiam motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illâ per concessum prægnantiores, & quantùmlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali Possessore.

XXXV. Item S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quicumque Beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediatè præcedentem pacificè possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac specificam & terminatam, ex quâ clarè poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infrà sex Menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infrà annum usque ad sententiam definitivam inclusivè prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio prædicta, & quæcunque indè sequuta nullius existat firmitatis. Et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivolè, & indebitè molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius quam præmissæ vacationis modus etiam per Litteras si neutri, aut subrogationis, aut aliàs sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi eâ vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenùs in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus & crimina, vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

XXXVI. Item statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcumque Beneficia Ecclesiastica qualiacunque sint, absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolicâ, vel ordinariâ collatione, aut electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium, pacificè possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore Juris clausâ reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat, nec non impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitùs extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

XXXVII. Item idem D. N. ut finis litibus celeriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus, & Statutis inhærendo, statuit, & ordinavit, quòd in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoriâ, quæ vim habeat definitivæ, vel à gravamine minimè concernente negotium principale; quod non possit per appellationem à Definitivâ sententiâ reparari. Nullæque causæ appellationum committantur, nisi in commissione exprimatur, quod interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione à Definitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes, & Commissiones imposterum, & quicquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti, commissionibus appellationum jam Judicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis secundò, vel ulteriùs ab eis non liceat appellare. Appellantes verò, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultrà expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœnâ mulctentur.

Non stetur Commissioni post Conclusionem.

XXXVIII. Item statuit, & ordinavit, quòd in commissionibus de Justitiâ, seu mandatis etiam Consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicitè, vel explicitè mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, sive præsenti Regulæ, derogetur expressè.

De Litteris Religiosorum expediendis.

XXXIX. Item voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quòd exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, Litteræ quoad ipsam clausulam nullatenùs expediantur, nisi idem D. N. ponat in signaturâ, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De Clausulâ ponendâ in Litteris permutationis Beneficiorum.

XL. Item, si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula; *Attente quoque provideas*, &c. Et si causâ permutationis resignationes fiant, ponatur clausula; *Quod neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.*

De supplendis defectibus.

XLI. Voluit, quòd si petatur suppleri defectus in genere, nullatenùs Litteræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel per Fiat ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatûs.

XLII. Item voluit, quòd super quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur Litteræ, nisi ponatur expressè, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum à Jure præfixum lapsum existat; aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio dispositivè, ac specificè, &

determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in Litteris provisionis, vel mandati de providendo dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

XLIII. Item voluit, quòd nulli Seculari de Regulari, nec Religioso de Seculari Beneficiis Commenda detur, nisi in signaturâ per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi de Commendâ ipsâ mentio fiat.

De Reformationibus.

XLIV. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscumque Reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd Litteræ super primâ datâ expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Datâ cuiquam videatur posse fieri præjudicium, Litteræ hujusmodi sub ipsâ primâ Datâ nullatenùs expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per Fiat sub primâ Datâ signatæ fuerint.

De Consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

XLV. Item voluit, & ordinavit, quòd super resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione Juris in eo, quam in manibus suis vel in Cancellariâ Apostolicâ fieri contigerit, Apostolicæ Litteræ nullatenùs expediantur, nisi resignans, vel cedens, præsens in Romanâ Curiâ fuerit personaliter, nisi alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eâdem Cancellariâ expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem, seu cedentem pluries super uno, & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit; Voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac Litteræ eorum prætextu etiam sub priori datâ expeditæ pro tempore nullius sint roboris, vel momenti, nec Litteræ reservationis, vel assignationis, etiam motu proprio cujusvis pensionis annuæ, super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De Ingressu Religionis.

XLVI. Item, non dentur Litteræ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit datam desuper petitionis.

Non valet imperatio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

XLVII. Item voluit, quòd si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellariâ Apostolicâ exprimendum, talis impetratio non valeat, nec Litteræ desuper expediantur.

De executione facienda.

XLVIII. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam super exequendis aliquibus, cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, Litteræ desuper expediantur cum expressione, quòd idem Judex faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

XLIX. Voluit quod in Litteris dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis, vel Affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula, *si mulier rapta non fuerit.* Et si scienter, ponatur clausula addita in quaterno.

Super defectu Natalium.

L. Voluit, quòd in dispensationibus super defectu natalium, quòd possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; *Quod non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.*

Super Dispensationibus.

LI. Item, quod per quamcumque signaturam in quâvis gratiâ, nullatenùs dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio nisi Litteris confectis.

LII. Item, cùm concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque, quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis, multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensativè tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant, voluit idem D. N. quòd nulla talis dispensatio cuiquam in judicio, vel extrà suffragetur, antequam super eâ Litteræ Apostolicæ sint confectæ.

De Clausulis ponendis in Litteris Indulgentiarum.

LIII. Item voluit, quòd in Litteris Indulgentiarum ponatur, quòd si Ecclesiæ, vel Capellæ, aut aliàs aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, aliàs hujusmodi Litteræ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad Instar.

LIV. Item voluit D. N. quòd Litteræ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impertrationibus.

LV. Item voluit quod in gratiis quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibusvis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundùm communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxtà ipsarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ; Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate Suâ motu proprio emanare contigerit, quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut aliàs disponitur, ac Litteris per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica Secularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ eis jus competit, retinere possint.

De Clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

LVI. Voluit, & ordinavit, quòd quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur, etiamsi illud quovis modò &c. seu per Constitutionem Execrabilis vacet, & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli &c. petente, si tunc lis specificè exprimatur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositivè, nisi desuper in concessione specialis, & expressa, ac purè & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis indè Litterarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli &c. sit expressum, quòd ab aliquibus asseritur, illũ, cujus Beneficiũ conceditur, Collectorem, vel unicũ Subcollectorem

Abbreviatorem, vel familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuisse, clausula ponatur, etiamsi dictum Beneficium ex eo, quòd talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator vel familiaris, Notarius aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodò non sit in eo alii specialiter jus quæsitum. In reliquis verò nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio, vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in Impetrationibus.

§. LVII. Item voluit, quòd super Beneficiis Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum videlicet, an Dignitates, Personatus, vel Officia sint, eisque immineat cura animarum, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresè desuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

LVIII. Item si servetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur Beneficium reservatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium. Sed in Beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem vacaturis, ponatur clausula, *etiamsi non petatur*. Cùm Beneficia hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis vacare contigerit, etiamsi vacent. Decernens irritum &c.

De Clausulis ponendis in Litteris Religiosorum.

LIX. Item voluit, quòd si petatur aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis Beneficio provideri per simplicem signaturam Fiat, Receptio hujusmodi dumtaxat detur adjecto, si petens idoneus sit, aut aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresè concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur. Dummodo receptionis locus hujusmodi nimiùm propterea non gravetur. Possintque Executores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

LX. Item, Regularis petat sibi de Beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci Religiosus sit, licèt ibi translatio non petatur, nihilominùs illa veniat.

De clausula, Si est ita.

LXI. Item quod in Litteris super Beneficiis, per Constitutionem Execrabilis, vacantibus ponatur clausula, *si est ita*, similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti.

LXII. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur Litteræ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impositionum.

LXIII. Item, revocavit quascumque Decimarum, nec non subsidiorum, vigesimæ, & aliorum onerum impositiones ex quavis causa emanatas (non tamen decimarum per fel. rec. Innocentium XI. Prædecessorem Nostrum impositarum quarto Kal. Octobris Pontificatus ipsius anno septimo, & per eundem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per Litteras in forma Brevis sub die vigesima quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus ipsius anno tertiodecimo, nec non aliarum Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum in subsidium expeditionis contrà Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes) & quascumque facultates super Decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribus ex quâvis causâ etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur, non tamen ab eodem Innocentio Prædecessore per Litteras in formâ Brevis sub die tertiâ Decembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto Pontificatus ipsius anno decimo concessas, necnon deputandi, & eligendi Confessores, qui plenariè absolvant, & alia faciant ad earundem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates, ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliquâ sui parte sint sortitæ effectum. Ita ut illis, qui implentes injuncta eis in Litteris Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenariè in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsâ uti possint in futurum: Decrevit quoque irritum & inane quicquid facultatum revocatarum earundem prætextu, imposterùm contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

LXIV. Item revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto, vel in parte, quasvis concessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Alexandrum VIII. aliosque Prædecessores de dictis Officiis etiam in die collationum, concessionum, & dispositionum earumdem in anteà vacaturis in favorem quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuò, etiam in vim contractus, ex titulo oneroso, & sub quâvis aliâ verborum formâ, quam, & præmissorum tenores pro expressis voluit, concessas, & factas, quoad officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque Infeudationes, Investituras, Gratias, Concessiones quoquomodo, etiam Emphyteusim, ad tempus, seu in perpetuum, etiam motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extrà tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu à die Constitutionis fel. rec. Pii PP. V. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, Quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Artibus, & Locis S. R. E. & Sanctæ Sedis Apostolicæ, & tàm mediatè, quàm immediatè subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis, nec non quascumque prorogationes, &

extensiones quarumcumque infeudationum, investiturrum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, & conditionis, & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant Dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tàm sub plumbo, quàm in formâ Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocumque, & qualitercumque expeditas Litteras, ac sub quavis verborum formâ, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissimè extendendos.

Quod fructus in tertiâ parte augeri possint vigore Clausulæ.

LXV. Item cum nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & ex certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquàm obtineant à Sanctitate Suâ, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut veriùs possit in confectione Litterarum super hujusmodi impetrationibus super summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterùm hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in primâ quæ desuper fiet Litterarum expeditione dumtaxat augeri posse, & eas quas Litteris jam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto denuò desuper expediri contigerit Litteras, cum aliquo augmento valoris hujusmodi nullius esse roboris vel momenti, etiamsi motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcumque à Sanctitate Suâ emanaverint.

De Insordescentibus.

LXVI. Item, ne personis, pro quibus Litteræ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem à censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent ad earum effectum indifferenter concedi, & in Litteris Apostolicis apponi solitam præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit hujusmodi absolutionem, & clausulam in Litteris, quas in futurum cum illa concedi continget, non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus Litteras, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus & fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, viâ facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Exequutores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati à jure, vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscumque aliis, qui censuris aliquibus, etiam aliàs, quàm ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultrà debitum.

LXVII. Item idem D.N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum quæ obtinent non contenti, ultrà à prosequentibus negociorum quorundam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtinent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultrà emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum quæ eis incumbunt, malitiosè differre sub Excommunicationis, & præter illam suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertiâ vicibus, quibus sic excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint pœnis. Ac voluit, quod S.R.E. Vicecancellarius, & Camerarius excedentes ipsos respectivè, prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, ac contrà eos per prædictas pœnas, & alias, prout meliùs expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolicâ vacante.

LXVIII. Item Sanctissimus D. N. providè considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apostolicâ vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi, tàm Conclavistis, quàm pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula Beneficia, per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet aliàs Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quâvis causâ reservari solita, quæ à die obitus fel. rec. Alexandri VIII. Prædecessoris sui, usque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores, tunc dispositum non fuerat, seu minùs validè dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum Supervenientiæ.

LXIX. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tempore existentes sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse Beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel ergà creditores, aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceret, ad tempus minimè restrictum ad vitam supplicantium, cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideò indemnitati Ecclesiarum, & successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, qua nec dum verè, & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenùs ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causâ, vel prætextu permittitur fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus, ultrà unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causâ disponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus quo Beneficia hujusmodi obtinuerint minimè restricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

LXX. Item, cùm S. R. E. Cardinales S. D. N. assistant, ac propatereà debeant specialibus prærogativis, & privilegiis gaudere; Idem D. N.

ſtatuit, ordinavit, decrevit & declaravit, quod in quibuſcumque Conſtitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehenſi cenſeantur ipſi Cardinales, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Conſtitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum conſilio editæ fuerint, ſeu in eiſdem Regulis, & Conſtitutionibus facta fuerit ipſorum Cardinalium expreſſa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur ſub generalibus derogationibus.

LXXI. Item Sanctitas Sua ſtatuit, & declaravit, quod præmiſſis, & quibuſvis aliis Regulis Cancellariæ ſuo tempore edendis, ac publicandis, nunquam cenſeatur derogatum in quibuſcumque Conſtitutionibus, Litteris, Brevibus, Indultis, & aliis Ordinationibus Apoſtolicis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia emanatis, per quæcumque verba, & Decreta derogatoria, irritantia univerſalia, & ampliſſima, & clauſulas, quantumvis efficaciſſimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque ſpecialis, & individuæ expreſſionis vim habentes, & habentia, niſi facta fuerit de illis expreſſa mentio, & non aliter nec alio modo.

De Poteſtate Reverendiſſimi D. Vicecancellarii, & Cancellariam Regentis.

LXXII. Primò, quòd poſſit committere abſolutionem illorum, qui ignoranter in ſupplicationibus, vel in Litteris Apoſtolicis aliquid ſcriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quòd poſſit corrigere nomina, & cognomina perſonarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & conceſſiones fiunt, ac Beneficiorum, dùm tamen de corpore conſtet.

Item, quòd poſſit omnes cauſas beneficiales, etiam non devolutas committere in Curiâ, cum poteſtate citandi ad partes.

Item, quòd proceſſus Apoſtolica auctoritate decretos aggravare poſſit cum invocatione brachii ſecularis, & ſententias executioni demandari facere contra intruſos, & intrudendos per Litteras Apoſtolicas deſuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quòd poſſit ſignare ſupplicationes manibus duorum Referendariorum ſignatas, de Beneficiis Eccleſiaſticis Secularibus, & Regularibus diſpoſitioni Apoſt. generaliter non reſervatis quorum cujuslibet valor centum Florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonenſ. parvorum, ſeu totidem in aliâ monetâ ſecundùm comunem æſtimationem, valorem annuum non excedet.

Item, quòd poſſit ſignare ſupplicationes etiam duorum Referendariorum manibus ſignatas de novis proviſionibus, ſi neutri, & ſubrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clauſula generalem reſervationem importans.

Item, quòd poſſit ad Ordines ſuſcipiendos arctatis prorogare terminos de dictis ſuſcipiendis Ordinibus, uſque ad proxima tunc à jure ſtatuta tempora, in quibus ſic arctati ſucceſſivè ad ipſos Ordines promoveantur.

Placet Publicentur, & deſcribantur. A.

Lectæ, & publicatæ fuerunt ſupraſcriptæ Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutiones, in Cancellariâ Apoſtolicâ ab uno ex R. R. P. P. D. D. Majoris Præſidentiæ Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo primo, die verò vigeſima prima menſis Julii Pontificatus prælibati Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii XII. Anno primo.

VII.

Confirmatio Decreti prohibitivi quarumcumque donationum, & remiſſionum poſt applicationem, ſeu rem judicatam ad favorem Fabricæ Baſilicæ S. Petri de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Fabrica S.Petri nihil poteſt donare, neque per viam eleemoſynæ.

§. 1. Cum ſicut accepimus aliàs Venerabilis Frater Noſter Alderanus Epiſcopus Oſtien. S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupatus Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper negotiis Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe deputatæ Præfectus per ſuum Decretum, *Die* 6. *Octobris* 1688. editum declaraverit, *mentem fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris Noſtri fuiſſe, quod nihil penitùs à Fabrica prædicta donaretur, neque ad titulum eleemoſynæ, dùm ipſa ingenti ære alieno gravata dignoſcebatur, minuſque Debitoribus, vel aliis quibuſcunque ſupplicantibus pro compoſitione quicquam remitteretur poſt applicacionem, & rem judicatam ad favorem dictæ Fabricæ, niſi conſtito de vera paupertate, & impoſſibilitate ſolvendi, onerando conſcientias Officialium, ſeu Deputatorum quorumcumque tunc, & pro tempore ad negotia ejuſdem Fabricæ exiſtentium, & ita ſervari mandaverit.* Nos inviolabili Decreti hujuſmodi obſervationi, ac Fabricæ ſupradictæ, cujus cura præcipuo quodam jure Nobis incumbit, indemnitati, quantùm cum Domino poſſumus conſulere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Decretum ſupradictum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſula ſublata.

§. 2. Decernentes præſentes Litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Fabricæ præfatæ Congregationem, Officiales, & Miniſtros nunc, & pro tempore quandocunque exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his, à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Baſilicæ Principis Apoſtolorum, illiuſque Fabricæ præfatarum, & aliis quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoquè, Indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Dat. Romæ apud S. Mariam ſub Annulo Piſcatoris die 31. Julii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

P. A. 1. 31. Julii 1691.

VIII. Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, tàm erectas, quàm erigendas ubicumque locorum, die octavâ Martii Festo ejusdem S. Joannis Dei.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

COeleſtium munerum theſauros, quorum Diſpenſatores Nos eſſe voluit Altiſſimus, cùm ad Chriſtianæ pietatis incrementum, & animarum Chriſtifidelium ſalutem profuturos ſperamus, libenter elargimur. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis Fratrum S. Joannis Dei hactenùs erectis, & inpoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die 8. Martii Feſto ejuſdem S. Joannis Dei, à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſium extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipſarum præſentium Litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die xxviij. Auguſti MDCXCI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

D. 28. Auguſti P. Ap. primo.

IX. Conſtitutio revocatoria exemptionum à vectigalibus, aliiſque publicis oneribus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Subditorum commodum eſt motivum providendi.

CIrcumſpecta Romani Pontificis omnium Chriſtifidelium Patris, & Paſtoris providentia, ſicuti Spiritualibus Dominici Gregis, ſibi divinitùs commiſſi, utilitatibus jugi vigilantiâ conſulere ſtudet, ita & temporalibus ſuorum, & Apoſtolicæ Sedis etiam quoad temporalia Subditorum commodis paterno ſtudio providere ſatagit, prout æquitatis, & juſtitiæ ratio ſuadet, Reique publicæ ſalus expoſcere comperitur.

Exemptiones, & immunitates aliquorum reaggravant non exemptos.

§. 1. Cùm itaque (ſicut Nobis innotuit) per quaſdam immunitates, & exemptiones à vectigalium, aliorumque onerum publicorum ſolutione, & ſupportatione, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & Sede præfata, illiuſque forſan de Latere Legatis, ac aliis ejuſdem Sedis, & Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Officialibus, & Miniſtris, ad importunas ſupplicantium preces, ſeu aliàs quomodolibet conceſſæ reperiuntur, Camera prædicta & Communitates, & Univerſitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum temporalis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ditionis in graviſſimis, quibus propter tot ſumptus, antehac in cauſam publicam factos, multaque onera propterea impoſita, premuntur anguſtiis, maximam redituum, & proventuum ſuorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Noſtri, ac præcipuè pauperiores, in quos ejus quod cæteris, iiſque ut plurimùm locupletioribus, per immunitates, & exemptiones hujuſmodi remittitur, onus derivari neceſsè eſt, ingenti damno afficiantur.

Ideo exemplo Prædeceſſorum revocat exemptiones

§. 2. Nos, Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum, Subditorumque Noſtrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino poſſumus, æquè principaliter conſulere cupientes, ac felic. record. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. Clementis IX. Clementis X. Innocentii XI. & Alexandri VIII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, qui Conſtitutiones ſimilium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, veſtigiis inhærentes, nec non quarumcumque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi, Litterarumque Apoſtolicarum ſub plumbo, ac in ſimili forma Brevis, cedularum Motus proprii, & Chirographorum cujuſvis Romani Pontificis Prædeceſſoris Noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum Litterarum, & ſcripturarum deſuper quomodolibet emanatarū, pluriesque etiam confirmatarum, tenores, etiam veriores, & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali, ac individuâ expreſſione dignâ, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſertis reſpectivè habentes; Motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac Noſtra perpetuò valiturâ Conſtitutione omnes, & quaſcumque exemptiones, & immunitates à ſolutione ſubſidii triennalis, nec non quarti illi adjuncti, taxarum equorum, tallearum, cenſuum archivii, fogliettæ triremium, utenſilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & numerum perſonalium, realium, & mixtorum ordinariorum, & extraordinariorum, ſolitorum, & inſolitorum Cameralium quorumcumque, etiam eorum, quæ per Communitates, & Univerſitates directè, pro eorundem onerum Cameralium ſolutione, publicorumque munerum ſupportatione, ac pro viis, & pontibus conſtruendis, inſtaurandis, muniendis, & manutenendis, aliiſque indigentiis, & uſibus quibuſcumque, tam Cameræ, quàm Communitatum, & Univerſitatum prædictarum, ſeu aliàs indicta, & impoſita, ac exigi ſolita ſunt, nec non ab obligatione recipiendi, & hoſpitandi milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, alioſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia, & alia neceſſaria ſubminiſtrandi, per Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac eandem Sedem Apoſtolicam, & quoſvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Miniſtros quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæteroſque etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignos, ac ſpecialem ad id facultatem habentes, quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuſcumque Feudatariis, Cenſuariis, Dominis locorum, Familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujuſvis ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ exiſtentibus, ac quavis dignitate, etiam Eccleſiaſtica, & autoritate prædictis, etiam Cardinalatûs honore fulgentibus, qui Caſtra, & Juriſdictiones intrà limites dictæ Ditionis temporalis S. R. E. poſſident, etiam qui nihil ratione Caſtrorum, Juriſdictionum hujuſmodi Sedi prædictæ annuatim, ſeu aliàs perſolvunt, & tam Incolis, quàm extraneis, & Forenſibus bona ſtabilia, ſeu mobilia, vel ſe moventia habentibus, & tenentibus, ſeu poſſidentibus, omniumque ſupradictorum Colonis, & laboratoribus, etiam in recompenſam laborum, damnorum paſſorum, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili, ac urgentiſſima, & de neceſſitate ſpe-

Species rerum à quibus conceſſæ fuerant exemptiones.

Quibus aufertur exemptio.

te ſpe-

Etiam exemptis ratione appaltuum Cameralium.

te specialiter exprimendâ causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolicâ confirmatis, promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, & approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate sequutâ, quæcumque, nec non quasvis Litteras etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili formâ Brevis, Motus proprii Cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò evacuamus, & revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacua esse, nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summariissimo, contra præsentium Litterarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro ratâ eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perindè ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenùs concessæ fuissent, nec Litteræ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi unquam emanâssent, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Verba revocatoria.

Pro tempore futuro.

Ecclesiasticorum privilegia reducuntur ad limites juris.

§. 3. Præthereà omnia, & quæcumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis tàm secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites Juris communis motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus.

Concessa Collegiis Urbis restringuntur ad victum, & vestitum.

§. 4. Illa verò quæ nonnullis Collegiis in almâ Urbe Nostrâ existentibus per Dilectos Filios Clericos Regulares dictæ Societatis Jesu, sive alios quoscumque administrari consuetis, similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgò dicitur à fundaco, & magazzeno, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Abolentur concessa Nepotibus & conjunctis Pontificum, & effectus retrotrahitur ad diē suæ assumptionis.

§. 5. Ac demum similia privilegia, & indulta Nepotibus, & aliis Consanguineis, vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium ab illis respectivè concessa itidem revocata, & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus; Declarantes illa nemini eorundem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affinium à die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seù potuisse, ac debuisse.

Præservantur exemptiones certis personis de Jure competentes, vel ex contractu oneroso cum Camera.

§. 6. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tàm Secularibus, quàm Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ ab ipsa Camerâ, vel aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroso concessas.

Præservātur exemptiones cōcessæ à Communitatibus ex contractu oneroso, & causis declarandis.

§. 7. Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosâ, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliàs eidem Cameræ Apostolicæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis ut infrà, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure approbare intendimus.

Forma reportandi declaratoriam exemptionis præservatæ.

§. 8. Et proptereà quicumque illas obtinent, eas in dictâ Camerâ citato Dilecto Filio ipsius Cameræ Commissario Generali verificare, & in ipsa Camerâ examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earundem immunitatum, & exemptionum, ac Litteræ, cedulæ, motus proprii, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camerâ prædictâ admissæ, & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro verè onerosis, & legitimis ut supra aliàs in eadem Cameâ verificatæ, & approbatæ, ac prævia judiciali discussione non sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tantùm, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiu non fuerint verificatæ, minimè suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Excipiuntur Cardinales, Clerici Cameræ, & alii.

§. 9. Præthereà Nostræ intentionis non est sub revocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eisdem S. R. E. Cardinalibus ratione Dignitatis Cardinalatus, nec non Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi, seù admitti solitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, ac Secretarii, & alii Familiares, & continui Commensales Nostri & Romani Pontificis pro tempore viventis, in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueverunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à Prædecessoribus Nostris, & aliis suprà expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis rec. mem. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Licet fel. rec. Paulus &c.* cujus tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exactè, & ad amussim juxtà illius seriem, tenorem, & dispositionem in omnibus, & per omnia servari debere volumus, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantùm, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & formâ, quibus de jure communi illis competunt, & aliàs juxta ipsius Juris communis, ac suprrdictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus; neque aliter quàm, ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Injungitur Ministris observantia.

§. 10. Cæterùm Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Universitatum prædictarum earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates, & exemptiones, nisi ut supra exceptas, ac eas, quas ex causa verè onerosa concessas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: & si si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites super præmissis extinguuntur.

§. 11. Postremò lites quaslibet occasione privilegiorum, ac indultorum, nec non immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quibuscunque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earundem serie præsentium avocamus, illasque penitùs, & omninò perpetuò

suppri-

supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Decretum super obstativis.

§. 12. Decernentes præsentes Litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, sive eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, seù aliàs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quavis, quantumlibet legitimâ, piâ, juridicâ, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquàm tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensûs, aut alio quovis, quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seù adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seù etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori datâ, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuòque validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis per quoscumque Judices, & Commissarios; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & inane si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 14. Quocircà Dilectis Filiis Nostro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, nec non Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, ut præsentem Nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcumque in omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstantibus supradictarum litium pendentiâ, aliisque omnibus, & singulis præmissis, nec non Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac quatenùs opus sit, prædicti Pii Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, ita ut præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & Litteris, etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam, ut præfertur, qualificatis, ac speciali notâ, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractûs jurati cum Camerâ Nostrâ Apostolicâ initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautelâ firmatis, editis, seù factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendatntur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori datâ per quascumque personas eligendâ de novo concessa sint, & esse censeantur, nec non pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicari mandat, &c.

§. 16. Ut autem eædem præsentes Litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus Nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fidem transumptis adhiberi.

§. 17. Utque earundem præsentium transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datæ Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1691. Pontificatus Nostri anno primo.

P.A. primo 5. Novembris. 1691.

J. F. Cardinalis Albanus.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Indictione decimâ quinta, die verò quinta Novembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Innocentii Divina Providentia Papæ XII. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Hippolytum Petrettum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Agapitus de Magistris Apost. Curs.

Jubileum

X.

Jubileum Universale ad implorandum Divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christi fidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exorditur à sua humilitate, & ab afflicto statu, & periculis Christianitatis.

AD Catholicæ Ecclesiæ regimen per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, cui proprium est infirma Mundi eligere, & dexteræ suæ potentiâ facere fortia, post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, nullis Nostris suffragantibus meritis evecti, paruimus quidem, ut par erat, supernæ vocis imperio, quâ super Nos Deus Majestatis intonuit, firmâ spe, atque fiduciâ in Domino freti, ut qui Nobis honoris autor fuerat, ipse Nobis fieret administrationis adjutor, ac ne sub magnitudine gratiæ succumberemus infirmi, virtutem daret qui contulit Dignitatem. Verùm, dum onerosam curarum Pontificiarum molem humilitati Nostræ impositam seriò contuemur, & luctuosum undequaque hoc tempore Christianæ Reipublicæ statum Apostolicæ charitatis studio consideramus, anticipaverunt vigilias oculi Nostri, atque inter mœrores, & suspiria cum Prophetâ regio exclamare compellimur: Exaltatus humiliatus sum, & conturbatus: terrores tui conturbaverunt me: circumdederunt me, sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul. Ardet siquidem cum gravissimo totius ferè Europæ incendio, ut cum maximè pertinax inter Christianos Principes bellum, quo pleræque eæque florentissimæ Christiani Orbis Provinciæ tot per annos agitatæ, tamquam virgâ furoris Domini affliguntur. Immitis Turcarum Tyrannus non minùs nuperis cum immortali Christiani nominis gloriâ acceptis cladibus irritatus, quàm ingravescentibus in dies Orthodoxorum dissensionibus in spem adductus, efferatiori rabie, bellum instaurare satagit, collectisque tot Provinciarum, & Regnorum, quæ tyrannide suâ opprimit, viribus, præteritam ignominiam abolere, ac perniciosos conatus suos, qui protegente Domino incassum hactenùs ceciderunt, ad exitum deducere, suæque perfidiæ abominationem in agro Dei viventis plantare, & latiùs propagare meditatur. Crescunt quotidie in Catholicæ Fidei perniciem Hæreticorum vires, Sanctæque Dei Ecclesiæ facies, quà multiplicatis in Religione dissidiis lacera, quà filiorum suorum iniquitatibus fœdata, colore in pallorem mutato, animæ nostræ amaritudines cumulatissimè adauget. Dira Epidemiæ lues ante oculos penè Nostros sævire adhuc non cessat. Omne caput languidum, & omne cor mœrens. Ubique terror, ubique luctus, ubique malorum impendentium formido, ita ut si unquam, certè nunc gravem manum Domini sentiamus, flagitiis hominum ejus iram jugiter provocantibus. Sed numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet ut complacitior sit adhuc? Absit. Non enim obliviscitur misereri Dominus, nec continet in ira misericordias suas; Sed qui multus est ad ignoscendum, ac propitiatur invocantibus eum in veritate, effundet in Nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, dignos pœnitentiæ fructus faciamus, & obsecrationes nostras jejuniorum, atque eleemosynarum viribus roboratas, ad Altare Dei Patris misericordiarum jugiter offeramus. Concordibus itaque votis præstabilem super hominum malitiâ Dei bonitatem invocemus, ut clementissimus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confortet Nos in potentia virtutis suæ, repleatque Nos agnitione voluntatis suæ in omni sapientia, & intellectu spirituali, effundens super Nos spiritum consilii, & fortitudinis, quo inter rerum, ac temporum difficultates agnoscamus quæ agenda sunt, oculisque in Deum semper intentis quæ recta sunt salubriter perficiamus. Oremus unanimiter, ut Dominator Exercituum, qui conterit bella ab initio, erigat brachium suum sicut ab initio, & illidat virtutem inimicorum nostrorum in virtute suâ. Clamemus, ut qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac Principum Christianorum animos, sublatis discordiis, quibus componendis frustra videntur esse humana consilia, nisi cœlesti ope adjuventur, fortiter, ac suaviter vinciat in vinculo charitatis. Rogemus magnum Patrem familias, ut vineam suam electam custodiat, quam plantavit, Hæreticos, & Schismaticos ad Catholicæ Fidei veritatem, & Ecclesiæ unitatem revocet, suum denique Populum ab iracundiæ suæ terroribus liberet, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione confoveat, & ad propositum æternæ beatitudinis præmium feliciter perducat.

Narrat Bella inter Principes Christianos, rabiem Turcarum, vires Hæreticorum, & epidemiam.

Sperandum in Divina misericordia.

Hortantur ad orationes, eleemosynas, jejunia.

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum morem secuti, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem Fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, Universis, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quæ feriâ quartâ proximæ Hebdomadæ ab Ecclesiâ Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe, benedicente Domino, agetur, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis Hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut suprà, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius Hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem Hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; Cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut eorum mandato; & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquàm ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter Hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbatho alterius ex Hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intra eandem Hebdomadam Sanctissima Communione, refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimûr.

Indicit Jubileum Universale ac præscribit adimplenda in Urbe.

Facienda degentibus extra Urbem.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii,

Pro navigantibus, iter agentibus, Regularibus,

captivis, infirmis,& impeditis.

micilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfatâ, quàm extrà eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Secularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant: Et insuper Vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultas eligendi Confessarios etiam pro Regularibus.

De Votorum commutatione

§. 3. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Præcipit Iubileum ab Ordinariis ubique publicari.

§. 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infrà tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declaratio in quibus non intendit dispensare.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non Regulâ Nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sivè Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servenda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Derogio contrariis.

§. 6. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Novembris 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Transsumptorum fides.

A. 1. 12. Novembris 1691.

J. F. Cardinalis Albanus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo primo, Indictione decimâ quinta, die verò decima sexta mensis Novembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papæ XII. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Hippolytum Petrettum Sanctissimi N. Papæ Cursorem.

Publicatio

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Staggius Dec.

XI.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabilibus Fratribus Herculi Vicecomiti Damiaten. Palatii Nostri Apostolici, & Balthassari Cincio Larissen. Archiepiscopis Cubiculi Nostri, nec non Josepho Eusanio Episcopo Porphyrien. Sacrarii Nostri respectivè Præfectis; ac Dilectis Filiis Magistris Mario Spinulæ Januen. Litterarum Nostrarum, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, & Iosepho Sacripanti Narnien. in utraque Signatura Nostra Referendarii, Subdatario, Prælatis Domesticis Nostris; ac Faustino Crispoldi Perusin., Vincentio Ricci Senogallien. Notarum arcanarum Secretario, Ioanni Camporeali Interamnen., Petro Laurentio Landucci de Piscia Nullius Diœcesis Provinciæ Florentin., Ansaldo de Ansaldis Florentin. Auditori, Josepho Antolini Lauretan., Carolo Augustino Fabroni Pistorien. libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Julio Ricci Romano Vestiario, & Eleemosynario Secreto, Thomæ Emanueli de Zarate Calaguritan., Ioanni Carolo de Talliafer de Barriere Petrocorien., Marcello Malpighi Bononien. Medico Secreto, ac Iosepho Lothario Comiti de Kinigsegh Vien-

Nomina Familiarium Sanctitatis Suæ.

nen.

nen. Cubicnlariis Intimis, seu Secretis, nec non Urbano Roccio Romano Florerio Majori, & Theodorio Collesio Pistorien. Fratri Militi Magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Comiti Alexandro Capisucchio Romano itidem Cubiculariis Secretis; Ac Augustino Sebastiani Camerinensi, Julio Cæsari Bernardini Tudertino, & Joanni Baptistæ Capilupi Matheranen. Cappellanis Secretis; nec non Joanni Francisco Agliaudi Taurinen., Josepho Marabini Imolen., & Carolo Nicolao Antolini Lauretan. respectivè Civitatum, vel Diœcesium Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis, Cubiculi Nostri Adjutoribus, Familiaribus, continuis Commensalibus Nostris, salutem, & Apostolicam benedictionem. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris Dignitatum titulis decorare, & ornare, nec non specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Exordium à solito favendi Familiaribus

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui Commensales Nostri existitis, & quilibet vestrûm Nobis hactenùs impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientiâ juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, excellentiæ, & Dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alteriùs pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate & certa scientia Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respectivè in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolicâ auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, nec non auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen. Bononien. Ferrarien., & Beneventan. omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum Nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum, & rocchetum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquàm in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscunque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, Libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis quibus cæteri omnes Notarii Nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad Civilia subjaceatis Ordinariis; ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secùs per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) nec non Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique Locorum, & gentium, nec non sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de Nobili genere ex utroque parente procreatos, nec non Romanæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur.

Motu proprio creat Protonotarios, Comites Palatinos, Equites, Nobiles Romanos, ac Cives Urbis, & aliarum Civitatum

Concilii Tridentini reformatio præservatur; & in aliquibus privilegium restringitur.

§. 2. Nec non honoris causâ insignia gentis Nostræ sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concedit insignia gentilitia Suæ Sanctitatis.

§. 3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & officia Ecclesiastica quæcunque, quotcunque, & qualiacunque, illorum fructus, res, & jura ubicunque locorum, Regnorum, & Provinciarum, nec non in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscunque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcunque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tàm Urbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & molitorarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terrâ, Mari, & Flumine, nec non equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacunque alia quantumvis gravi, & gravissimâ causâ (pro subventione contrà Infideles dumtaxat exceptâ) nunc & pro tempore impositis, ita quòd vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores, quocunque privilegio, exemptione, & facultate suffultos aliàs, quàm, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis Nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Exemptio à decimis, impositionibus, taxis, vectigalibus, ac tributis durante servitio.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrûm respectivè, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum curâ, aut Dignitas, etiam major, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad Dignitatem, personatum, administrationem, vel officium

Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto, in tribus Ecclesiis.

hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrûm aliàs Canonicè conferantur, aut quisque vestrûm eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodò illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere;

Indultum non residendi durante servitio, & percipiendi fructus in absentia.

§. 5. Nec non etiam, quamdiu Nobis inservieritis tantùm, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis curâ animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, Statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominùs vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, reditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sivè locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare;

Indultum etiam terminato servitio suscipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia Ordinarii.

§. 6. Ac interim, vel postmodum si volueritis, in Romana Curia, vel extrà eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extrà tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare.

Audiendi Jus civile, legendi, & causas Ecclesiasticas, & Civiles patrocinandi

§. 7. Nec non, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & Officia obtinueritis, Leges, & Jura civilia, etiam publicè in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eligendi Confessarium, qui à censuris, & reservatis absolvere, & vota commutare valeat.

§. 8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrûm comite, vos, & quemlibet vestrûm à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, & generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in Litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessioni bus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolicâ absolvere, & vobis pro comissis pœnitentiam injungere salutarem; nec non vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi pensiones etiam aliàs translatas usque ad summam 300. ducatorum.

§. 9. Vobisque ulteriùs, & cuicumque vestrûm respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quàm extrà eam ad id per vos respectivè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco, fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camerâ quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrûm respectivè placuerit, simul, vel successivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrûm mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, aliàs similes pensiones annuas super eisdem fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, nec non subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in quâ tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratiâ indulgemus.

§. 10. Nec

Facultas testandi & de possessionibus ad summam usque sex millie ducatorum quomodolibet etiam sine solemnitatibus disponendi.

§. 10. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis, existentibus, ac juribus, & actionibus, ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanorum, quibus vos forsan præesse contigerit, nec non Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum curâ, & sine curâ secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, comendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, reditibus, & proventibus, vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, reditibus, & pensionibus annuis, nec non vestrâ, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quâvis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictâ Curia quàm extrà eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camerâ, pro unoquoque vestrûm, ac etiam de ipsis fructibus, reditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funeribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrûm absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minùs solemni coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula solâ manu vestra scriptâ, vel scripturâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni alio modo valeat & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolicâ earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Librantur à spolio & conceditur bonorum ad hæredes seu familiares delatio.

§. 11. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quòd si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extrà eam tam continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrûm respectivè mansione, ac etiam extrà Beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causâ ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura, etiam minùs solemnis, secùs appareat, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositiones confirmantur & defectus supplentur.

§. 12. Et nihilominus quæcunque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, etiam nulla, vel minùs sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supràdictis, etiam in favorem consanguineorum, & prædictorum, & aliàs quomodolibet facta cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient ex nunc, prout ex tunc, & è contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibet molestari.

§. 13. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, nec non Cameræ prædictæ præsentibus Clericis, ac eorum, nec non Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque Dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, nec non testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque Litteras, & testamenta, donationes, & codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum indè secutis, & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut in quacumque aliâ Mundi parte extrà Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam non feceritis, qualitercumque raper vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro tificata vestrâ solâ voluntate, & nullâ subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri contenta, quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosq; residentiæ personali prædictæ adstrictos extrà illam quomodocumq; decedentes, septi-

mo Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscunque causis quantumcumque maximis, urgentibus & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædictâ hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissimè specificandis reposita, validaque, & efficacia fore, nec non perpetuâ firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex unâ, ac Nos, & Cameram prædictam ex alterâ partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in unâ ex facultaribus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel eos ad aliam particularem licentiam sivè indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in aliâ simili gratiâ, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, Causarum Palatii Apostolici Auditores & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, ac Præsidentes Clericos in quàvis causa, sublatâ eis quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat.

§. 16. Quocircà Venerabilibus Fratribus Nostris Ostiensi & Portuensi Cardinalibus, Episcopis, & Dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quàvis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultrà tres dietas aliquis vigore præsentium in judicium non trahatur, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris Nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente; nec non ejusdem Bonifacii VIII. per quam concessiones fructûs in absentiâ percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dictâ Camerâ intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eâdem Camerâ nullo unquam tempore restigrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri de pensionibus aliàs translatis iterùm non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, nec non quorumvis Collegiorum. & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis Litteris Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibat concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, nec non Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac Statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expressè, vel tacitè, quod Urbis

nisi

nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per Personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quódque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis secularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ auctoritate reservandis gravari non possint, quódque stabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque Literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de Consilio Cardinalium eorundem fiat, & tum demùm Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias Litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quódque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresè derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda ante sumptionem Notariatus.

§. 18. Volumus autem, quòd antequam gratiâ creationis in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut suprà factâ perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos expresè emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini.

Trassumptorum fides.

§. 19. Quódque præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur in judicio, & extrà, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Indulta testandi, ac pensiones transferendi non suffragantur iis, qui aliàs obtinuerunt.

§. 20. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, quorum respectivè etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes Literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur.

P.A. primo 27. Novembris 1691.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1691. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XII.

Erectio Congregationis Gubernio Civitatis Firmanæ præpositæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium fidelitatis.

Constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus, quem Dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis Nostræ Firmanæ erga Nos, & hanc Sanctam Sedem gerere comprobantur, promeretur, ut eorum felici, prosperoque regimini, quantùm cum Domino possumus, peculiari paternæ Charitatis studio consulamus.

Deputatio præcedenter facta D. Cardinalis, & Prælatorum gubernii Firmi erigitur in Congregationem.

§. 1. Cum itaque Nos aliàs, nempè in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, justis ex causis animum Nostrum moventibus adducti pro d. Civitatis Firmanæ Gubernio Dilectum Filium Nostrum Fabritium S. R. E. Cardinalem Spadam nuncupatum Secretarium Nostrum Status, ac nonnullos Romanæ Curiæ Prælatos prudentiâ, doctrinâ, integritate, & rerum usu eximiè præditos deputaverimus: Hi verò subinde, prout rerum, & negotiorum momenta postulabant, insimul convenientes demandatam sibi à Nobis Provinciam rectè, & fideliter, atque ex animi Nostri sententia hactenùs administraverint: Idcircò sperantes in Domino, sub eorum prudenti, ac salubri directione Civitatem Firmanam præfatam in futurum quoque optatos pacis, tranquillitatis, & justitiæ fructus suscepturam esse, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem memoratorum Fabritii Cardinalis, ac Prælatorum à Nobis, ut præfertur, deputatorum, aliorumque in futurum deputandorum pro Civitatis Firmanæ hujusmodi, ac Civium, & Incolarum, nec non Territorii, & Districtus, totiusque Comitatus, ac Castrorum, & locorum ejusdem gubernio, tenore præsentium ad Nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum erigimus, & instituimus.

Congregatio habet easdem facultates, quas Sixtus V. concessit Congregationi Status Ecclesiastici.

§. 2. Ac ipsi Congregationi sic erectæ, & institutæ, ut quoad gubernium hujusmodi omnibus, & singulis facultatibus, jurisdictionibus, & indultis, quæ quoad universum statum Nostrum Ecclesiasticum tam per fel. rec. Sixtum Papam V. quàm alios quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium super Consultationibus negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatæ quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ullâ prorsùs differentiâ uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possit & valeat, harum serie concedimus, & indulgemus.

Clausulæ præservativæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam substantiali, & formali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessariamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci ullo modo unquàm posse; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstan. quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non, quatenùs itidem opus sit, dictæ Civitatis Firman. aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, aut quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Personis, & locis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

P.A. primo die 3. Januarii 1692.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die tertiâ Januarii 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII.

Concessio facultatis conferendi gradus Scholasticos pro Collegio sub tit. S. Antonii Abbatis Civitatis Cuscan. in Indiis occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

Æternæ Sapientiæ consilio ad Ecclesiæ Catholicæ per Universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licèt imparibus, evecti, laudabilibus eorum Studiis, per quæ Christi fidelium, præsertim in remotissimis ab hac Sanctâ Sede partibus degentium, in doctrinâ sanâ institutioni, atque eruditioni consulitur, peculiarem pastoralis muneris Nostri sollicitudinem, cùm à Nobis petitur, & Reges Orthodoxi magnis in Ecclesiam Dei meritis fulgentes vota sua in id dirigunt, libenti animo adhibemus, sicut omnibus maturè perpensis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exoptatur ab HispaniarumRege pro Collegio Civitatis Cuscan. facultas conferendi gradus infrà scriptos

§. 1. Nuper siquidem pro parte Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Nobis per Dilectum Filium Nobilem virum Modernum Ducem de Medina Cœli ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem expositum fuit, quòd cum in Civitate Cuscan. in Indiis Occidentalibus jam inde ab anno 1592. erectum reperiatur sub invocatione, seu titulo Sancti Antonii Abbatis unum Collegium, seu Seminarium Ecclesiasticum de Jurepatronatus prædicti Caroli Regis existens, quinque Cathedras Regiâ impensâ fundatas habens, tres videlicet Philosophiæ, & duas Sacræ Theologiæ, quæ Collegialibus ipsius Collegii per concursum conferuntur, atque ad idem Collegium Nobiliores illarum partium juvenes studiorum causâ se conferant; degantque in eo centum plerumque Collegiales, qui præter bonarum litterarum studia, quibus ibidem operam navant, Cathedrali Ecclesiæ Cuscan. debitis temporibus inserviunt, nec non inde viri Sacris Missionibus, Curæ Animarum, ac Servitio Ecclesiæ valdè utiles, & fructuosi prodierint, id verò unum eidem Collegio deesse videatur, quòd ejus Collegiales supradicti, seu alii illius Scholares studiosis suis laboribus peractis, graduum litterariorum præmium consequi nequeunt, eò quia Universitas Studii Generalis Limana quingentis circiter milliaribus à dicta Civitate Cuscan. distat, nec illi in alio Collegio Sancti Bernardi Cuscan. quod à Clericis Regularibus Societatis Jesu regitur, & in quo cæteroqui examen eorum, qui subindè ad gradus Scholasticos per Episcopum Cuscan. promovendi sunt, habetur, examini hujusmodi se subjicere valent, propter differentiam Scholarum, quandoquidem Collegiales Collegii Sancti Antonii hujusmodi, quod aliàs antiquius existit, & prærogativâ præcedentiæ super Collegium Sancti Bernardi supradictum fruitur, à primæva Institutione in eorum primo ingressu ad sequendam doctrinam Sancti Thomæ Aquinatis juramento se adstringunt, illique incumbunt; ipse Carolus Rex plurimum cupit eisdem Collegialibus, seu aliis Scholaribus Collegii Sancti Antonii hujusmodi à Nobis indulgeri, ut absolutis studiis, & prævio examine per Cathedraticos Conventus Sancti Dominici dictæ Civitatis Cuscan. Ordinis Fratrum Prædicatorum, attentâ doctrinæ consensione, faciendo, Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus in Philosophiâ, & Sacra Theologiâ gradus à pro tempore existente Episcopo Cuscan., Ecclesiæ vero Cuscan Sede Episcopali vacante, à Capitulo illius Ecclesiæ in Conventu supradicto suscipere valeant. Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ejusdem facultatis concessio.

§. 2. Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Episcopo Cuscan., sive ejus Vicario in Spiritualibus Generali, cùm vero Ecclesiam Cuscan. vacare contigerit, Vicario Capitulari Ecclesiæ hujusmodi illius Sede Episcopali vacante legitimè deputato, respectivè pro tempore existentibus, donec, & quousque publica Universitas in dicta Civitate Cuscan. erigatur, illis ex Collegialibus, seu aliis Scholaribus Collegii Sancti Antonii supradicti, qui peracto studiorum curriculo, ac prævio examine non modo ab ipsius Collegii Sancti Antonii, sed etiam memorati Conventus Sancti Dominici Cathedraticis faciendo, habiles & idonei reperti fuerint, Baccalaureatus, Licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii in Philosophiâ, & sacrâ Theologiâ hujusmodi gradus, servatâ tamen in omnibus, & per omnia formâ Decretorum Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, auctoritate Nostra Apostolica conferendi facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Locum verò, in quo graduum hujusmodi collatio facienda erit, Episcopi, & Vicarii Capitularis præfatorum arbitrio respectivè remittimus; Salvâ tamen semper in præmissis autoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decreta pro firmitate.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis personis in contrarium præ-

missorum

missorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. M. Majorem sub annullo Piscatoris die prima Martii 1692. Pontificatus Nostri anno primo.

Transsumptorũ fides D. primâ Martii 1692. P. A. primo.

J. Hard. Albanus

XIV.

Constitutio absolutoria ad favorem eorum qui subreptitias Alexandri VIII. Litteras de prorogatione officiorum Prioris Generalis, Procuratoris Generalis & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum Eremitarum obtinuerunt.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à componendi Religiosorum studiis.

SAcro-Sancti Apostolatus Officium Superni dispositione Consilii Nobis, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, impositum salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate & Justitia, paceque fraternâ reddere docet, dissidia opportunis rationibus recidere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus maturè consideratis, & omnipotentis Dei gloriam, & Animarum salutem arbitramur in Domino expedire.

Absolvuntur qui Alexandri VIII. Litteras super prorogatione officiorum Procuratoris Generalis &c. obtinuerunt:

§. 1. Itaque pro Paterna, pastoralique Nostra sollicitudine causam prorogationis Capituli Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini inter nonnullos dicti Ordinis Fratres informantes, ex una, & dilectum Filium Fulgentium Travalloni Priorem Generalem dicti Ordinis, non tamen informantem ex altera partibus (ut accepimus) vertentem, secundùm æquitatis non minus quàm justitiæ regulas dirimere cupientes, ac quarumdam fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri Litterarum, per quas sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ prohibetur expressè omnibus & singulis dicti Ordinis Professoribus, ne ipsi, seu pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis, aut quivis alius quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgens, seu ipsius Ordinis Protector quacunque de causa, etiam urgentissima, confirmationem, sive extensionem Officii Prioris Generalis Ordinis prædicti in aliud etiam brevissimum tempus ab hac Sancta Sede petere, & obtentâ uti audeat, vel præsumat, tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso, ac inserto habentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rec. mem. Alexandri Papæ Octavi etiam Prædecessoris Nostri in simili forma Brevis Litteras super prorogatione, & extensione Officiorum Prioris Generalis, & Assistentium Generalium ejusdem Ordinis die 22. Julii 1690. emanatas non sustineri, & esse subreptitias censuerunt, consilio, ac motu proprio, & ex certa scientia, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos, qui dictas Alexandri Prædecessoris Litteras impetrarunt, vel illis usi fuerunt, ab excommunicatione, aliisque censuris quibuslibet, quas propter impetrationem, vel usum Litterarum hujusmodi quomodolibet incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, tenore præsentium in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus.

Dispensatur super irregularitate commissâ.

§. 2. Ac cum ipsis super irregularitate per eos, qui censuris hujusmodi propter præmissa innodati Sacro-SanctumMissæ sacrificum, non tamen in contemptum Clavium, forsan celebraverunt, seu alias in suis Ordinib. respectivè ministrarunt, quomodolibet contractâ, ita ut illâ, & iisdem præmissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, Clericali charactere, quo alias ritè insigniti fuerunt, illiusque privilegiis, ac susceptis per eos pariter ritè quatuor minoribus, nec non Sacris Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenùs illos nondum susceperint, ad eos, si ad id idonei reperiantur, servatis aliàs servandis promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris Ministerio ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, in utroque pariter foro dispensamus.

Convalidantur gesta post supradictarum Litterarum impetrationem.

§. 3. Cæterùm omnia, & singula per dictum Fulgentium Priorem Generalem, aliosque Ordinis præfati Ministros post impetratas supradictas Alexandri Prædecessoris Litteras gesta, aliave quæcunque indè cæteroqui legitimè secuta, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie sanamus, & convalidamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus; Capitulum verò Generale ipsius Ordinis pro Festo Pentecostes anni proximè venturi 1693. convocandum esse, & interim usque ad celebrationem Capituli Generalis hujusmodi ipsum Fulgentium Priorem Generalem, nec non Dilectos Filios modernos Procuratorem Generalem, & Assistentes Generales dicti Ordinis, in suis respectivè Officiis, illorumque libero exercitio, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis continuare debere statuimus, & mandamus.

Decretum roborans & irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, in omnibus & per omnia, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus præfatis Sixti Prædecessoris Litteris, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenùs opus sit dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Adimplenda pœnitentia.

§. 6. Volumus autem, ut ii, qui memoratas Alexandri Prædecessoris Litteras impetrarunt, vel illis usi fuerunt, ut præfertur, pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respectivè imposuerit, omninò adimpleant, alioquin præsentes Litteræ eis quoad absolutionem in foro conscientiæ minimè suffragentur.

Et transsumptis fides adhibenda.

§. 7. Quodque earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

D. 14. Martii 1692. P. A. primo.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Martii 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. F. Card. ALBANUS.

XV.

Prorogatio concessionis & moderaminis respectivè Pauli V. & Urbani VIII. super facultate conferendi gradus scholasticos pro quibusdam Indiarum Occidentalium Collegiis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Concessio Pauli Papæ V. Philippo III. Hispaniarum Regi facta.

§. 1. ALiàs felicis recordationis Paulo Papæ Quinto Prædecessori Nostro pro parte claræ memoriæ Philippi Tertii Hispaniarum Regis Catholici exposito, quòd in Partibus Indiarum Occidentialium propter magnam multorum locorum, & Civitatum à Limana, & Mexicana Civitatibus, in quibus Universitates studii Generalis erectæ sunt, distantiam, multi reperiebantur, qui ex eo, quod ad dictas Universitates pro suscipiendis inibi gradibus consuetis accedere non poterant, studiis operam navare nolebant, unde magna in eisdem partibus virorum, qui Logicæ, Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ Studiis pro verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum administratione versati essent, penuria vigebat; dictus Paulus Prædecessor supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, tunc existentibus Archiopiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, & sede illorum vacante, Cathedralium Ecclesiarum Capitulis, ut gradibus Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus insignire valerent, quotquot annis quinque studuissent in Collegiis formatis tàm Fratrum Ordinis Prædicatorum quàm Presbyterum Societatis Jesu, quæ à publicis Universitatibus ducentis saltem milliaribus distarent, dum tamen iidem promovendi priùs gessissent actus omnes, qui in Universitatibus generalibus fieri consueverant pro his gradibus adipiscendis, atque à Rectore, & Magistro Collegii approbationem obtinuissent, Apostolicâ auctoritate ad decennium tunc proximum concessit, & indulsit. Volens, quòd gradus hujusmodi nemini suffragarentur, nec quisquam illis uti posset extrà Indias Occidentales prædictas, & aliàs prout in ipsius Pauli Prædecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis die 11. Mattii 1619. expeditis pleniùs continetur.

Moderamen Urbani VIII.

§. 2. Subinde verò recolendæ mem. Urbano Papæ Octavo Prædecessori etiam Nostro pro parte claræ pariter mem. Philippi Quarti earumdem Hispaniarum Regis Catholici similiter exposito, quòd ex concessione, & indulto Pauli Prædecessoris hujusmodi nonnulla inconvenientia in dies oriebantur, ac propterea per ipsum Urbanum Prædecessorem desuper opportunè provideri summoperè desiderabat, idem Urbanus Prædecessor supplicationibus dicti Philippi Quarti Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis pariter inclinatus, voluit, & pari auctoritate decrevit, quòd gradus prædicti in dictis tantum Provinciis suffragarentur, nec extrà illas quisquam illis uti posset, iidemque gradus illis dumtaxat, qui in dictis Collegiis spatio quinque annorum studuerant, ac adhibito per ipsos Archiepiscopos, & Episcopos Consilio trium Canonicorum Seniorum suarum Ecclesiarum, nec non servatâ in reliquis dictarum Pauli Prædecessoris Literarum formâ conferrentur, & aliàs prout in ejusdem Urbani Prædecessoris desuper pariter in forma Brevis Literis, quas ad decennium tantùm valere voluit, die 7. Januarii 1697. expeditis, quarum & præfatarum Pauli Prædecessoris Literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Causis adhuc subsistentibus additur nova à SS. Confirmatio.

§. 3. Cùm autem, sicut Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli earundem Hispaniarum Regis Catholici nomine Nobis per Dilectum Filium nobilem virum modernum Ducem de Medina Cœli, ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem, nuper expositum fuit, eædem causæ, propter quas præfatæ Pauli, & Urbani Prædecessorum Litteræ emanarunt, adhuc perdurent, nec aliæ in illis partibus Universitates Studii Generalis nisi post longum tempus erigi posse videantur, Nobis propterea ipsius Caroli Regis nomine per memoratum Ducem humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur dicti Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, atque Episcopis Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, & Sede illarum vacante, earumdem Ecclesiarum Capitulis, ut adhibito consilio trium Canonicorum seniorum suarum Ecclesiarum, gradibus Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus insignire valeant, quotquot annis quinque studuerint in Collegiis formatis Fratrum Ordinis Prædicatorum, quæ à publicis Universitatibus ducentis saltem milliaribus distant, dummodò tamen iidem promovendi priùs gesserint actus omnes, qui in Universitatibus generalibus fieri consueverunt pro his gradibus adipiscendis, atque à Rectore, & Magistro Collegii approbationem obtinuerint, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut indultum hujusmodi ad decennium tantum durare debeat, dictique gradus nemini suffragentur, nec illis quisquam uti possit extrà præfatas Indias Occidentales; ac salvâ semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decretum roborans, & irritans.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 6. Volumus, autem ut earumdem præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Datum

D. 10. Maji 1692. P. A. primo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maji Pontificatus Nostri Anno primo 1692.

J. F. Cardinalis Albanus.

XVI.

Confirmatio, extensio, & moderatio respectivè Constitutionum Pii II. Sixti IV. Clementis VII. Pii IV. & Pii V. super prohibitione quamcumque remissionem, compositionem, vel gratiam homicidis, illorumque fautoribus, auxiliatoribus, consultoribus, vel complicibus, nec non Ministrorum Justitiæ, querelantium, & testium offensoribus concedi absque Romani Pontificis speciali mandato.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Viros sanguinum, & dolosos, qui inhumanâ sævitiâ, & iræ, seu vindictæ furore succensi, nedum corporibus mortem dare, sed non rarò etiam Salvatoris Nostri Jesu Christi pretiosissimo Sanguine redemptis animabus, si non sint armis spiritualibus, divinâ præveniente gratiâ præmunitæ, æternam perditionem procurare non perhorrescunt, cum Domino abominantes, Nostrorumque, & Sanctæ Sedis etiam in temporalibus immediatè, & mediatè subditorum tranquillitati, & paci, ac eorumdem, & Ministrorum Justitiæ majori securitati, ejusdemque Justitiæ liberiori exercitio, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes, inter alias Apostolicæ solicitudinis curas, quibus incessanter urgemur, in illam præcipuè incumbimus, ut perditos nequitiæ filios, qui à quorumcunque homicidiis, & à Rectorum, & Ministrorum Justitiæ, nec non querelantium, & testium offensionibus virtutis amore abstinere detrectant, formidine saltem pœnæ, & quidem irremissibilis retrahamus, cùmque ex spe remissionis, compositionis, gratiosæ rebannitionis, cassationis processus, seu banni, aut alterius gratiæ assequendæ delictorum hujusmodi facilitatem, & frequentiam etiam procedere, experientia rerum magistra docuerit, ut hanc quoque detestabilem, & perniciosam spem magis, magisque adimamus, & recidamus, ac delicta hujusmodi, quantùm fieri potest, arceamus, ea quæ à Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus desuper statuta, & providè ordinata fuisse comperimus, ut eò majorem obtineant firmitatem, quò sæpiùs fuerint Apostolico præsidio communita, Nostræ confirmationis patrocinio roboramus, eaque de novo statuimus, seu aliàs ampliamus, immutamus, & in honorem eximiæ S. R. E. Cardinalium de Latere Legatorum dignitatis respectivè moderamus, prout rationabiles causæ persuadent, & in Domino conspicimus salubriter expedire.

Spes veniæ faciles reddit ad delinquendum.

Pius II. prohibuit remitti exilium, vel salvum conductū concedi homicidis.

§. 1. Aliàs siquidem felic. recordationis Pius Papa II. Prædecessor Noster, ad cujus audientiam pervenerat, quod in Terris, locis, & Tenimentis tunc sibi, & Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectis, quàm plurima etiam ex levibus causis commissa esse reperiebantur homicidia, idcirco tunc suos, & Ecclesiæ Romanæ prædictæ mediatè, & immediatè subjectos pacificos fore, & modestos, ac loca prædicta sicariis, homicidis, & malefactoribus expurgare desiderans, inter cætera statuit, & decrevit: quòd omnes illi, qui pro delicto homicidii fuissent condemnati, seu aliàs de Civitate aliquâ, & districtu illius banniti, non possent ad Civitatem, seù districtum hujusmodi quocunque tempore redire, seù in eis, vel eorum altero moram trahere, etiam habitâ pace ab hæredibus, vel consanguineis, seù filiis ipsius occisi, nec Legatus etiam de Latere, aut Gubernator, qui pro tempore fuisset, vel quivis alius posset auctoritate Apostolicâ, seu ex officio suæ Legationis aliquem homicidam sic exbanitum rebannire, reducere, seu revocare ad Civitatem, seu districtum, aut eorum alterum, seu ei licentiam, vel salvum conductum concedere redeundi, seu morandi in eis, vel eorum altero in perpetuum, vel ad tempus modicum, sivè magnum, nec etiam per diem unum, sivè noctem. Quod si secùs per quemquam ex prædictis factum fuisset, incideret in pœnam excommunicationis ipso facto sine ulteriori sententiâ declarationis, à quâ per alium quàm per Summum Pontificem, & tunc factâ de hoc speciali expressione, non posset absolvi; ac reductio, licentia, revocatio, salvus conductus, & cessatio processus, & banni hujusmodi essent ipso jure nulla, nulliusque roboris, & momenti, adjectis aliis pœnis, inhabilitationibus, censuris, & Decretis, & aliàs, prout in ejusdem Pii, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo primo quinto Kal. Februarii Pontificatus sui Anno Quarto expeditis Literis pleniù continetur.

Sixtus IV. confirmat præcedentes, addendo arcendos per milliaria quinquaginta à loco delicti, & solam remissionem Pontificis suffragari.

§. 2. Et successivè rec. mem. Sixtus Papa IV. similiter Prædecessor Noster accepto per eum, quod contenta in Literis Pii Prædecessoris hujusmodi à certis temporibus tunc elapsis non fuerant observata, & ex illorum non observantiâ subditi prædictæ Ecclesiæ procliviores erant ad homicidia committenda, jamque ferè passim homicidia quotidie perpetrabantur, & homicidæ præfati ideò ad illa committenda promptiores existebant, quia sperabant latere, & suorum excessuum remissionem consequi facilè posse; ac detestabilem, & horrendam talium Sicariorum nequitiam ad aliorum cautelam opportunis juris remediis prosequi studio cupiens indefesso, habitâ super his cum Fratribus suis prædictæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione maturâ, & de illorum consilio, per suas Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo octuagesimo quarto, Kalendis Aprilis Pontificatus sui Anno Nono expeditas Litteras, Statuta & Decreta Pii Prædecessoris hujusmodi, & prout illa concernebant omnia & singula in dictis Literis ejusdem Pii Prædecessoris contenta, Apostolicâ auctoritate approbavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decrevit, ac voluit, & præfatâ auctoritate de eorundem Fratrum consilio statuit, & ordinavit, quòd condemnati eatenùs, & quos in posterum condemnari contigisset ubilibet in Civitatibus, Terris, & locis Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectis pro homicidio, sivè ut principales, sivè ut consilium, auxilium, & favorem præstantes, suarum condemnationum remissionem, aut contrà illas salvum conductum, & licentiam securè in loco patrati criminis, vel ei infrà quinquaginta milliaria, ut præfertur, propinquo, commorandi nullatenus obtinere possent ab alio quàm à Romano Pontifice, qui pro tempore esset, & alicujus alterius etiam Legati de Latere remissio nemini suffragaretur. Et si forsan contingeret, eundem Romanum Pontificem ad remissionem, seù salvum conductum hujusmodi procedere, talis remissio per præoccupationem processisse censeretur, & nemini prodesse posset, nisi in illa verè earundem Literarum Sixti Prædecessoris hujusmodi tenor de verbo ad verbum, non autem per clausulas idem importantes, insertus foret, ac specifica, & determinata causa exprimeretur, quæ eundem Romanum Pontificem induceret ad derogandum iisdem Literis Pii Prædecessoris, quæ cum tam maturâ deliberatione ab eodem Pio Prædecessore emanaverant

Clemens VII. ampliat exilium ad totam Ditionem Ecclesiasticam. Contravenientes apprehendi, complices

§. 3. Deinde piæ mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster facti notorietate edoctus, plures Urbis, Civitatum, Terrarum, Castrorum, Teminentorum, partium, & locorum tunc sibi, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè subjectorum contrà eorundem, & aliorum Prædecessorum Litteras elatâ cervice devenire, ac censuras, & pœnas in illis contentas

plecti. Adimit omnibus facultatem absolvendi.

sensu reprobo parvipendere non vereri, sceleratorum insolentiis salubriter reprimendis intendens, & criminosorum temeritatem ultrice justitiâ cohibere, ne Literæ prædictæ, quæ providâ deliberatione ab ipsis Prædecessoribus emanaverant, contemptibiles redderentur, sed excessuum perpetratores debitâ animadversione punirentur, opportunis remediis providere volens, inter cætera Motu proprio singulas præfatorum, & aliorum Prædecessorum inibi relatas Litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis pari auctoritate approbavit, & innovavit, & per singulos, quos Litteræ ipsæ concernebant, sub censuris & pœnis in eis contentis, quas contravenientes eo ipso incurrerent, perpetuò inviolabiliter observari decrevit; Illasque etiam ad hoc, ut homicidæ, sicarii, exitiso, criminosi, rebelles, aliique infames propter homicidia, & alia nefanda per eos perpetrata excessus, crimina, & delicta in Civitatibus, Terris, Castris, vel locis eorum, seu in quibus tunc morabantur, banniti, & condemnati, etiam habitâ pace ab hæredibus, filiis, seu consanguineis occisorum, aut partium læsarum, non solùm à locis circumvicinis usque ad quinquaginta milliaria, seu etiam ab omnibus, & singulis Civitatibus, Terris, Castris, locis, & partibus tunc sibi, & dictæ Romanæ Ecclesiæ quomodolibet mediatè, vel immediatè subjectis, banniti, & exules essent, & esse censerentur, nec in illis, seu eorum aliquo, etiàm prætextu cujusvis licentiæ, salvi conductus, remissionis, reductionis, revocationis, vel alterius gratiæ per eos desuper quomodolibet pro tempore obtentæ, moram trahere possent, & si in eis resedissent, vel reperti fuissent, capi, detineri, & incarcerari, ac juxtà criminum, & excessuum per eos perpetratorum qualitatem, & Litterarum Pii Prædecessoris hujusmodi tenorem, sub pœnis in iisdem Litteris contentis, per Officiales Civitatis, Terræ, Castri, vel loci in qua, vel in quo deprehensi fuissent, debitis pœnis plecti, seu indè educi, & ad forum, seu Officiales, ad quos criminum, & excessuum eorundem punitio de jure, vel consuetudine pertinebat, remitti deberent, extendit, & ampliarit. Et nihilominus omnia, & singula, prout per Pium, Sixtum, & alios Prædecessores prædictos statuta, ordinata, inhibita, decreta, & ordinata fuerant, ita ut Duces, Barones, Marchiones, Comites, Domini temporales, Vicarii, Feudatarii, Capitanei, Magnates, Principes, Communitates, Cives, Officiales, & personæ, ac alii, quos ipsius Clementis, aliorumq; Prædecessorum præfatorum Litteræ concernerent, ac ipsorum singuli Litteras, & in eis contenta hujusmodi non observantes, & illis quomodolibet directè, vel indirectè contravenientes, & eis adhærentes, eorumque fautores, & complices, singulas censuras, & pœnas prædictas eo ipso absque alia declaratione incurrerent, & incurrisse censerentur de novo: Et ne facilitas veniæ incentivum præberet delinquendi, quibusvis dictæ Sedis Legatis, etiam de Latere, ac Nunciis, & Provinciarum Rectoribus, nec non tunc suis, & dictæ Romanæ Ecclesiæ Vicariis in temporalibus pro tempore existentibus, & præfatis Communitatibus omnem super absolutionibus homicidiorum hujusmodi per eundem Clementem, ejusque Successores Romanos Pontifices, ac Sedem eandem sub quavis formâ, & verborum expressione concessam, approbatam, & innovatam auctoritatem, & facultatem revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, & si quando similes absolutiones per eundem Clementem, ejusque Successores Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam concedi contigisset, illas per Judices, & Officiales, ad quos pertinerent, nisi trinæ Literæ Apostolicæ sub intervallo unius mensis pro singulis Literis hujusmodi cum expressa derogatione earundem ipsius Clementis Prædecessoris Litterarum desuper emanassent, nullatenùs admitti, vel observari voluit, & aliàs prout in ejusdem Clementis Literis Anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo vigesimo quarto, Pridie Idus Junii, Pontificatus sui Anno primo desuper expeditis, uberiùs continetur.

Forma attendenda in absolutione concedenda per Pontificem.

§. 4. Postmodùm ejusdem memoriæ Pius Papa IV. pariter Prædecessor Noster habitâ super his cum Fratribus suis S. R. E. Cardinalibus deliberatione maturâ, & de illorum unanimi consilio, & assensu, iisdem modis, & formâ prædictis, quibus idem Clemens Prædecessor Litteras suorum Prædecessorum confirmaverat, & extenderat, ipse pariter Litteras memoratas ejusdem Clementis, aliorumq; Prædecessorum cum eâdem expressione, & extensione, & cum simili, ut præfertur, revocatione, cassatione, irritatione, & annullatione omnis auctoritatis, & facultatis dictæ Sedis Legatis etiam de Latere, aliisque prædictis super absolutionibus homicidiorum hujusmodi per eundem Pium Papam IV. ejusque Prædecessores Romanos Pontifices, ac Sedem eandem sub quâvis formâ, & verborum expressione concessas, approbatas, & innovatas, nec non cum eadem, ut præfertur, voluntate, seu Detreto, si & quando similes absolutiones per eundem Pium IV. ejusque Successores, & Sedem prædictam concedi contigisset, per quasdam suas Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo primo, octavo Idus Januarii Pontificatus sui Anno secundo expeditas Litteras approbavit, & innovavit.

Pius IV. innovat Constitutionem præcedentem.

§. 5. Cùmque idem Pius Prædecessor accepisset, nonnullos ex Gubernatoribus, & Officialibus per eum in diversis Civitatibus, Terris, & locis Status Ecclesiæ constitutis, & deputatis, forsan suæ voluntatis ignaros, aut aliàs, prætendere pœnarum remissionem inquisitis, bannitis, & condemnatis super homicidiis per eos pro tempore perpetratis per eos remitti, gratiamque fieri, & exindè ab eis compositionem exigi posse. Idcircò ad tollendum omne dubium, quod exindè exoriri potuisset, & ne Gubernatores, & Officiales prædicti, ac quicumque alii ignorantiæ ejusdem suæ voluntatis, aut quovis alio prætextu in illis se intromittere præsumerent, veriores dictorum suarum Literarum tenores, ac si de verbo ad verbum insertæ fuissent, pro expressis habens, decrevit, & declaravit, gratias, seu remissiones, aut compositiones quibusvis inquisitis, condemnatis, aut bannitis, ex causa, vel occasione homicidii animo deliberato, vel casu fortuito, aut in rixâ, vel alio quovis modo pro tempore perpetrati, pro quo pœna ordinaria, vel extraordinaria imposita, vel imponenda fuisset, per quoscumque in Civitatibus, Terris, & locis prædictis Sedis Apostolicæ Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, vel alios Officiales deputatos, & deputandos, fieri in posterum nullatenus posse, & illas tantùm compositiones, & gratias cum inquisitis, condemnatis, & bannitis hujusmodi, ut suprà, ab indè faciendas valere, illisque suffragari, qui habuissent supplicationes desuper suâ manu signatas, & per Datarium pro tempore existentem datatas, prout in Cedulâ Motus ejus proprii, sub Datum sexto Kalendas Maji Anno Pontificatus ipsius quinto, continetur.

Idem Pius IV. mandat attendi solùm absolutiones signatas manu Pontificis, & à Datario datatas.

§. 6. Post hæc sim. memoriæ Pius Papa V. habitâ super his cum Venerabilibus Fratribus suis ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione maturâ, ac de illorum unanimi consilio, & assensu, inter cætera ibidem per ipsum decreta, & sancita, singulas prædictorum Pii II. Sixti. Clementis, & Pii IV. & aliorum Prædecessorum Literas, cum omnibus & singulis in eis respectivè contentis, Apostolicâ auctoritate approbavit, confirmavit, & innovavit, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjecit, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernebant penitùs, ac sub ibi relatis per contrafacientes irremissibiliter incurrendis pœnis, observari voluit, & decrevit, & aliàs prout in ipsius Pij

Pius V. confirmat, & innovat omnia præmissa.

V. Præ-

V. Prædecessoris desuper Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio Nonas Julii, Pontificatus sui An. primo emanatis Literis, quarum & præfatarum eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literarum, & Cedulæ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habere volumus, uberiùs continetur.

Sanctiss. D. N. ita pariter confirmat, & innovat.

§. 7. Nunc verò Nos nequitiis hujusmodi salubriter reprimendis, ne criminosorum invalescat præsumptio, illorumque perversitas quoquo modo remaneat impunita, quin ultrice justitiâ perpetuò retundatur, sedulò intendentes, ac insimul quieti, & tranquillitati præfatorum Nostrorum, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum, nec non majori Justitiæ Officialium securitati, ac ejusdem Justitiæ liberiori exercitio providere volentes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, singulas eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literas hujusmodi, cum omnibus, & singulis, quæ præmissa, & infrascripta concernunt, & concernere possunt, tenore præsentium approbamus confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & penitus, & sub inibi contentis per contrafacientes irremissibiliter incurrendis pœnis, & censuris, & cum omnibus inibi decretis, & sancitis observari volumus, atque decernimus, firmis, & in suo robore, & statu remanentibus cæteris in iisdem Literis statutis, sancitis, & decretis.

Prohibet gratias, compositiones, & cassationes processus etiam in quatuor Legationibus, & Civitatibus.

§. 8. Et nihilominùs hactenùs inquisitos, processatos, condemnatos, aut bannitos, sivè uti principales, sivè uti mandantes, vel mandatarios, sive uti complices, aut auxilium vel consilium, vel favorem præstantes, ex causâ, vel occasione homicidii, pro quo pœna ordinaria, vel extraordinaria imposita fuerit, vel erit, seu imponenda foret, & quos quibuscumque futuris temporibus similiter inquiri, processari, condemnari, seu banniri contigerit, ubilibet in quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis Nobis, & Sanctæ Sedi mediatè, & immediatè subjectis, comprehensis, etiam quatuor Legationibus, & Civitatibus Bononiensi Ferrariensi Beneventana, aliisque etiam specialem, & individuam expressionem, & nominationem requirentibus, nullo unquam tempore, vel modo ex aliquâ gratiâ, seu compositione, vel per viam cassationis processus, remitti, seu quoquo modo gratioso rebanniri, habilitari, seu dispensari, minusque illis aliquem salvum conductum, præterquàm pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, concedi per quoscumque locorum, & Civitatum Gubernatores, & Justitiæ Officiales, Provinciarum Rectores, dictæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus Vicarios, & quoscunque alios, quantumvis speciali, & individuâ notâ dignos, ac etiam ipsos de Latere Legatos, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, etiam pace ab hæredibus, vel consanguineis, aut filiis occisi habitâ, sine Nostro, & Romanorum Pontificum pro tempore existentium speciali mandato, omninò prohibemus; Ita tamen, ut pro hujusmodi mandato certa, seu præcisa forma non requiratur, prout in superiùs relatis Literis, quibus in hac parte opportunè derogamus, & derogatum esse volumus, avebatur, sed quocumque legitimo modo illud apparere seu probari sufficiat.

[M]oderatur [C]onstitutiones [P]rædecessorum quoad formam justi[fic]andi [gr]atiam à [P]ontifice [c]oncessam. Revocat [fa]cultates [qu]ibus-

§. 9. Ad hæc omnes, & quaslibet facultates quibuscumque locorum, & Civitatum Gubernatoribus, Justitiæ Officialibus, Provinciarum Rectoribus, dictæ Romanæ Ecclesiæ Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis quantumvis speciali, & individuâ notâ dignis, ac etiam ipsis de Latere Legatis, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, super hujusmodi gratiarum, compositionum, cassationum, processuum, remissionum, habilitationum, dispensationum, & salvorum conductuum concessione, etiam per Nos, & Prædecessores Nostros, ac Sedem eandem sub quavis formâ & verborum amplitudine concessas, innovatas & approbatas, omninò revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, & pro revocatis, cassatis, irritis, & nullis, ac si concessæ non fuissent, haberi volumus, & decernimus, & quascunque facultates, si quas in posterum concedi contigerit, servari hujus Nostræ Constitutionis formam intelligi, & observari debere omninò volumus, & mandamus.

cumque concessas, etiam Legatis de Latere.

Decernit quoad Cardinales Legatos præmissa procedere solùm quoad homicidia præmeditata, & dolosa.

§. 10. Verùm quia in relatis Prædecessorum Nostrorum Literis cæteris omnibus Officialibus, & personis præfatis æquè, ac ipsis de Latere Legatis hujusmodi gratiæ & actus indistinctè prohibentur, omniumque facultates pariformiter revocantur, sivè de homicidiis animo deliberato, sivè casu fortuito, vel in rixâ, vel alio quovis modo patratis agatur; Nos eximiam Legatorum de Latere S. R. E. Cardinalium Dignitatem præ oculis habentes, eosque facultatibus, eâ quâ decet circumspectione, usuros esse sperantes, præfatas Constitutiones moderari, illasque, & præsentem Nostram sanctionem quoad præsentes, & pro tempore existentes de Latere Legatos ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales locum habere decernimus pro homicidiis animo doloso, & præmeditato commissis, iisdemque de Latere Legatis, ut sibi concessis, seu concedendis facultatibus, quas Nos juxtà præscriptam in iisdem præsentibus formam etiam harum serie opportunè concedimus, quoad gratias, & actus prædictos uti possint & valeant, quotiescumque de homicidiis casu fortuito, vel in rixâ, seu aliàs similiter sine dolo, & præmeditatione commissis agi contigerit; iisdemque Constitutionibus in hâc parte amplissimè derogamus, & opportunè derogatum esse volumus, & mandamus, firmis tamen, & in suo robore quoad quoscumque alios remanentibus omnibus & singulis, quæ in præfatis & præsenti, Nostra Constitutionibus, quoad omnia homicidia, etiam in rixa vel casu fortuito, vel aliàs commissa, statuuntur, & decernuntur.

Limitat in casibus condemnationis ob offensã Curiam, Querelantes seu Testes.

§. 11. Volentes prætereà delinquentibus eorumque fautoribus occasione tum homicidiorum, tum aliorum delictorum ansam eò magis amputare, ne Curiæ & Fisco eosdem inquirendi, & processandi, condemnandi, banniendi, & quoscunque Justitiæ actus explendi impedimentum præbeant, & è converso Nuncios, Birruarios, Notarios, Promotores, seu Procuratores Fiscales, Judices, cæterosque Justitiæ Officiales, & Ministros ad eorum operam attentiùs navandam, ac querelantes ad operam Justitiæ tutiùs implorandam, & testes ad veritatem liberiùs propalandam, spe, & præsidio majoris securitatis excitare, præfatas, & præsentem Nostram Constitutiones sic extendimus, & respectivè locum habere mandamus, ut omnes & quicunque in pœnam ultimi supplicii, vel ad triremes perpetuò condemnati ex causâ præfatorum Justitiæ Ministrorum, & Officialium, seu partis querelantis, vel testium offensionis, à nemine ex prædictis Gubernatoribus, Officialibus, Rectoribus, Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis speciali, & individuâ notâ dignis, & nec ab ipsismet de Latere Legatis S. R. E. Cardinalibus remitti, seu ullam ex gratiis, & actibus superiùs expressis, minusque aliquem salvum conductum, præterquam pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, sine expresso, ut

præfer-

præfertur Nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis mandato, obtinere ullatenus possint, & valeant, omnesque & quascunque facultates quoquo modo concessas, quæ præsentibus adversarentur, penitùs, & omnino ut præfertur, revocamus, & annullamus, istoque casu, & ad hunc effectum, ut indiciis ad transmittendam inquisitionem sufficientibus ex processu resultantibus, Judices, ad quos spectat, servatis solitis terminis ad condemnationem delinquentium hujusmodi expeditè procedere teneantur, omninò volumus, & decernimus.

Mandat observantiam cum clausulà sublatà, & Decreto Irritanti.

§. 12. Mandantes hujusmodi Nostram Constitutionem, ac omnia, & singula in ea contenta, per quoscunque etiam speciali notâ dignos inviolabiliter observari sub omnibus censuris, & pœnis quæ in superiùs relatis Prædecessorum Nostrorum Literis imponuntur, & continentur; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices tàm Ordinarios, quàm delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 13. Non obstantibus præmissis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, quibuscunque consuetudinibus, ac omnibus, & singulis illis, quæ dicti Prædecessores in præfatis eorum Literis voluerunt non obstare, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quibuscunque aliis privilegiis, facultatibus, indultis, & Literis Apostolicis, etiam motu proprio, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & aliàs quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam Nos concessis, innovatis, & approbatis. Quibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis tradita observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Tempus à quo incipit obligare Constitutio.

§. 14. Volumus autem, quòd lapsis viginti diebus, postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tàm in Urbe, quàm in Statu præfatis existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ fuissent, adhiberetur.

Fides transsumptorum.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatis, decreti, prohibitionis, derogationis, revocationis, cassationis, irritationis, annullationis, mandati, concessionis, & extensionis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se sciverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo septimò Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno Primo.

P.A. primo d. 9. Maji 1692.

Loco † plumbi

B. Card. Prodatarius

J. F. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus

Registrata in Secretaria Brevium.

XVII.

Facultas celebrandi Capitula Provincialia in Germania Fratribus Congregationis Discalceatorum S. Augustini Provinciæ Germanicæ concessa à Sanctissimo D. N. Innocentio Divinâ Providentiâ Papa XII.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ ad favorem Provinciæ Germanicæ emanatum.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Procuratoris Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum, Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositum fuit, quòd Capitulum Generale dictæ Congregationis Italiæ novissimè sub præsidentiâ Venerabilis Fratris Nostri Palutii Episcopi Prænestini ejusdem S. R. E. Cardinalis de Alteriis nuncupati, Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris celebratum ad favorem Provinciæ Germaniæ ejusdem Congregationis Italiæ Decretum edidit tenoris qui sequitur videlicet. Die 7. Maji Sess. 7. post vesperas lectus fuit supplex libellus Provinciæ Germanicæ, in quo repetit preces in aliis Capitulis Generalibus porrectas, quòd ei soli concedatur celebratio Capituli Provincialis, ob particulares rationes adductas, atque etiam ob instantiam Augustissimi Imperatoris, & annuente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Palutio de Alteriis S. R. E. Camerario Protectore Nostro & præsentis Capituli Generalis Apostolico Præsidente, maturè consideratis considerandis decernimus, & statuimus, quòd omninò concedatur, sicut de facto concedimus, ita ut possit incipere Capitulum Provinciale in secundo anno præsentis triennii juxtà methodum statutam in Capitulo Generali de anno 1628. & in præsenti approbatam, & confirmatam cum nonnullis additionibus, prout in exemplari subscripto ab Eminentissimo prædicto Protectore, & Præside, nec non ab omnibus, & singulis P. P. Definitorii Generalis; insuper impartiuntur facultatem Patri Calisto à S. Innocentio Procuratori Generali ex præteritis impetrandi confirmationem præsentis Decreti à Sacrâ Congregatione Statuti Episcoporum, & Regularium præposita, & quatenùs opus esset, etiam robur Apostolicum à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio PP. XII. omnibus per vota secreta concurrentibus &c. Cardinalis de Alteriis Protector, & Præses.

Et à S.R. Congregatione confirmatum.

§. 2. Et proindè pro parte dicti Procuratoris Generalis prædictæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut Decretum hujusmodi confirmaret; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium

Decretum tenoris sequentis videlicet, Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attentis narratis petitam confirmationem, servatâ tamen in omnibus unitate, & subjectione, prout antea Oratori benignè concessit. Romæ 23. Maji 1692. H. Card. Casanata, Locus † sigilli.

Confirmatio præfatorum Decretorum Apostolica

§. 3. Cùm autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipsa præmissa, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hâc in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum novissimi Capituli Generalis Decretum à memoratâ Cardinalium Congregatione, ut præmittitur, confirmatum, nec non desuper emanatum Decretum à Congregatione Cardinalium, Decretum itidem præinsertum auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, & validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, plenissimè suffragari, & ab his respectivè inviolabiter observari: sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Ordinis Congregationis Italiæ, & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hâc vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Junii 1602. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D.30.Junii 1692. P.A. primo.

J. F. Card. Albanus.

Loco † Annuli Piscatoris.

Methodus de qua in Brevi fit mentio, &c. Celebrandi Capitula Provincialia in Provinciâ Germaniæ.

Capituli tempus, locus & personæ.

I. Capitulum Provinciale Dominicâ tertiâ post Pasch anno immediatè præcedente celebrationem Capituli Generalis in Conventu à Definitorio in Capitulo Provinciali assignando celebretur, ad quod præter Gremiales, & Fratres Capitulo Provinciali necessarios, alii non accedant sine expresâ Provincialis licentiâ, quam solummodò concedat iis, quos ob aliquod negotium interesse necessarium fuerit.

Personæ speciatim indicatæ.

II. Ad Capitulum Provinciale conveniant sine alia citatione suffragaturi Provinciales, tam recenter electi quàm Officio functi Priores, & Vicarii Conventuum, cum singulis Discretis canonicè electis, Provinciales absoluti, & qui quondam in Officiis Generalibus fuerunt, & Secretarius Provincialis, qui juxtà Conventuum dignitatem, & antiquitatem sedebunt.

Præparatoria per Missam de Sp.S. quomodo & à quo facienda.

III. Sabbato antè prædictam Dominicam absentibus ampliùs non expectatis, Missâ de Spiritu Sancto solemniter à Provinciali celebratâ, vel eo absente à primo Definitore Provinciali, quo tempore per totam Provinciam fundantur preces pro felici exitu Capituli Provincialis, & hâc die in unoquoque Conventu Provinciæ cantetur Missa de Spiritu Sancto, quod idem fiat feriâ quintâ pro bonâ electione Provincialis. Et interim seù priùs à reliquis Patribus Missa dicta ad signum Campanulæ tendant omnes ad locum Capituli ubi Hymno dicto: Veni Creator Spiritus: cùm oratione prout in Ceremoniali Provincialis præstito ab omnibus juramento de digniore eligendo. Si Vicarius Generalis Nostræ Congregationis præsens fuerit, tunc temporis ille à principio usque ad finem Capituli Officium Præsidentis exercere poterit, si verò non præsens fuerit, tunc mittet Definitorium Provinciale nomina trium Patrum, qui sint ex ipsâ Provinciâ Germaniæ, Nostro Reverendissimo Patri Vicario Generali, ex quibus unum deputabit, & eliget in Præsidentem Capituli Provincialis.

Præsidentis locus & officium circa suffragia.

IV. Deputatus Præsidens toto Capituli tempore primum locum semper obtinebit, cum aliis duobus ei proximè sedentibus suffragia scrutabitur, & si Præsidens in aliquod Officium fuerit electus, à Provinciali præterito, vel noviter electo confirmabitur. Nolumus tamen, quòd in Capitulo, in quo fuerit Præsidens, ullo modo in Provincialem possit eligi, juxtà Decretum à Clemente Octavo editum.

Electio & locus assistentium.

V. Posteà Præsidens electionem duorum Assistentium, seu Judicum causarum proponet universis Capitularibus: possint autem eligi omnes vocem habentes in Capitulo Provinciali, dummodò non sint Discreti. Electi autem Assistentes, & Confirmati per totum hunc diem unus post Provincialem à dextris, & alter à sinistris Præsidentis immediatè sedebit.

De relatione facienda per Discretos de Fratribus defunctis & Benefactoribus Secularibus, & de Discretorum electione.

VI. Quibus peractis præsentibus etiam non Gremialibus, referant Discreti per ordinem nomina Fratrum defunctorum in suis Conventibus in illo triennio, & simul qualitates eorum, quod idem fiet de Secularibus Benefactoribus, tam vivis, quam defunctis, quorum beneficia singularia referentur. Post relationes Discretorum Provincialis commemorationem faciet eorum, quos illi prætermiserint, & Præsidens pro omnibus orationem indicet. Tunc autem brevitatis causâ Psalmum De profundis cum precibus, & orationibus, *Deus veniæ largitor* &c. dicant, & in fine Capituli Præsidens de consensu Definitorum determinabit suffragia, quæ pro Benefactoribus facienda erunt. Statimque non Gremiales exibunt, Litteræque testimoniales de electione Discretorum producentur, & examinabuntur, & Præsidens Provincialis simul cum absentibus statim sententiam ferant electos esse, vel non esse canonicè; quorum sententiæ simpliciter latæ absque appellatione obediant.

De impedimento vocis.

VII. Post hanc sententiam Præsidens præcepto formali præcipiat omnibus Gremialibus, ut antequam post vesperas, eò die congregentur, denunciet unusquisque sibi, an sciat aliquod impedimentum Canonicum, propter quod aliquis ex Gremialibus vocem habere nequeat. Nolumus autem, quòd Præsidens possit Capitulares privare voce propter delicta contra ipsos ab eo, vel aliis Superioribus etiam in

in visitationibus reperta, nec per quascunque querelas, vel processus, etiam completos à quibusvis contra ipsos missos ad Capitulum, nisi habeant aliquod impedimentum Canonicum, quo vocis incapaces reddantur. Quandò verò aliquis ex Gremialibus per sententiam alicujus Superioris ob aliquod delictum jam reperitur suspensus, tunc Præsidens Provincialis, & Assistentes procedere possunt simpliciter, & de plano ad privationem vocis, si tamen pro delicto tali in Nostris Constitutionibus pœna privationis Officii imposita fuerit.

De non ducendis certis casibus ad Capitulum vel Præsidentem. De agendis post denunciationem factam & non factâ.

VIII. Nullus ad Capitulum Provinciale, vel ad Præsidentem ejusdem ducat casus, qui per Definitorium, vel Provincialem possunt expediri, secus verò faciens non audiatur, sed pro temeritate puniatur.

IX. Horâ vespertinâ congregentur Præsidens Provincialis, & Assistentes, & si aliqua denunciatio facta fuerit, & de plano causam examinent, & sententiam ferant, cui omnes parere teneantur sub privatione vocis activæ, & passivæ per duos annos; In ferendâ autem sententiâ, quando vota erunt æqualia, pro reo standum erit: si verò nulla denunciatio facta fuerit, declarent omnes legitimè vocem habere, & convocatis omnibus Gremialibus, & manifestato Decreto, indicant Congregationem Dominicâ sequenti post vesperas ad eligendos Definitores Provinciales, & Secretarium Capituli Provinciales, qui etiam erit Secretarius Provincialis, & cæteros loco post Subpriores præcedet.

De abdicatione Officii facienda à Provinciali, Definitoribus & Prioribus.

X. Die Dominicâ horâ præfatâ dicto Hymno *Veni Creator Spiritus*, & ab omnibus Capitularibus congregatis in loco Capituli surgens Præsidens absolvat ad cautelam à censuris Provincialem, & reliquos Capitulares: posteà omnes surgant, & sedeant, & Præsidens dicto *Adjutorium nostrum in Nomine Domini*, & responso *Deus* (quod in initio cujuscunque Capituli fiet) cæteris stantibus ipse solus Præsidens sedeat. Provincialis genibus flexis breviter, & generaliter culpam dicat, Officio renunciet, sigillum tradens surgat, & ad dextram Præsidentis sedeat, & postquam Provincialis se Officio abdicaverit, Definitores Provinciales, & Priores culpâ de more dictâ Officio se abdicent, sigillum reddant, & pro antiquitate, & dignitate Conventuum, suo quoque loco, & ordine sedeant, qui usque dum Capitulo finis imponitur, Vocales habeantur in illis tantum casibus qui ad Capitulum Provinciale spectant, & Constitutiones Nostræ sanciunt: gubernatio tamen Conventus usque ad finem Capituli Provinciali semper relinquitur.

De observandis circà electionem Definitorum & Secretarii Capituli.

XI. Posteà Præsidens electionem quatuor Definitorum Provincialium faciendam proponat, quæ fiet ordine servato incipiendo à primo, & electis Definitoribus Provincialibus congregentur simul cum Præsidente, Provinciale absoluto, & Priore locali ad Secretarium Capituli Provincialis faciendum. Quod si Prior localis electus fuit in Præsidentem, vel Definitorem, tunc ejus loco omnes Vocales eligant unum ex Gremialibus ad complendum numerum septem Patrum, qui tamen exeat à Definitorio, quotiescunque aliquis fuerit electus in Provincialem, qui non sit de numero Definitorii, ad complendum tamen numerum accedet, quando aliquis de gremio Definitorii tertiâ vice non factâ electione Canonicâ, est unus necessario eligendus è duobus, & si illi duo fuerint ex Definitorio præter supradictum Patrem ultimo loco electum, accedent Definitores præteriti, seu Priores antiquiores, id est Conventuum digniorum, hoc ordine servato, ut primis Definitoribus succedant secundi. Quod si Provincialis fuerit electus in Definitorem, vel ipsemet Præsidens, vel alius pariter absens, tunc omnes Gremiales Capituli Provincialis eligent alios Patres ex præsentibus, & vocem habentibus in eodem Capitulo ad supplendum numerum septem Patrum, ita ut numerus septenarius semper integer sit, & impar remaneat.

De Litteris tradendis Definitoribus recenter electis.

XII. Præsidens statim designet duos ex Definitoribus recenter electis, quibus tradantur Litteræ, Capitulo seu Definitorio perlegentur, & Definitorium rescribet, quid respondere oporteat, ejusque nomine Definitores prædicti Litteras conficiant à Præsidente & Secretario subscribendas. Præcipimus autem in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, quod Litteras sine nomine, vel nomine ficto, vulgò dictas orbas, neque publicè, neque privatim inter se, nec singuli singulariter legant, sed statim ac apertæ, ac sine nomine repertæ fuerint, vel scindantur, vel comburantur, cum tales Litteræ ex malignitate contra proximi famam semper proveniant.

Ordo sedendi in Definitorio Provinciali.

XIII. Diebus sequentibus solum Definitorium Provinciale congregabitur, in quo hi solum conveniant; Præsidens in primo loco; Provincialis absolutus à dextris ejus, & à sinistris primus Definitor, & alii tres semper unus à dextris, & alter à sinistris, juxtà eorum electiones sedebunt, ultimum autem locum semper habebit Prior localis, vel Pater ejus loco electus, & suo loco quoque sedebit Secretarius, & ordinem hic in nominendis positum ipsi in dicendâ sententiâ servabunt.

Quod singulis diebus bis congregandum.

XIV. Congregabuntur autem bis singulis diebus, & primò Discreti juxtà antiquitatem, & dignitatem Conventuum, quorum sunt Discreti, tradant Definitorio Litteras Capituli sui Conventus ab omnibus subscriptas, & sigillatas, in quibus significent Definitorio quæ ipsis occurrerint proponenda.

De discussione Litterarum, à Discreto traditarum.

XV. Perleget Secretarius, præsente Discreto, ut rationem & declarationem reddat scriptorum, si interrogatus fuerit. Egresso Discreto inter se conferant Patres Definitorii, quænam ex scriptis consideratione sint digniora, & quæ Præsidens, & alii ex Patribus, vel tres ex Patribus, non incluso Præsidente consideratione digna judicaverint, à Secretario notentur in codice ad hoc deputato, ut auditis omnibus discutiantur in Definitorio, & decidantur.

Accessus Priorum & Vicariorum Conventuum.

XVI. Post Discretos Priores, & Vicarii Conventuum servatâ eâdem ratione antiquitatis per ordinem accedant ad Definitorium, & scripto proponent, quæ ipsis occurrerint; quod scriptum leget Secretarius præsente Priore, ut reddat rationem, & declarationem contentorum, & egresso eo statim conferant Patres Definitorii inter se, sicut de Discretis Conventuum dictum est.

Reliquorum Patrum Gremialium.

XVII. Post Priores accedant reliqui Patres Gremiales idem facturi, & posteà perlegantur summaria Litterarum per duos Definitores confecta.

Exindè Provinciæ status cognoscendus & discutiendus.

XVIII. Ex iis omnibus, & quæ unusquisque cogitavit, facile cognoscent statum Provinciæ, & quibus indigeat, & in sequentibus Sessionibus, & Congregationibus incipiente Præsidente, & post ipsum reliqui Patres proponent, discutient, & determinabunt, tàm quæ à præteritis proposita fuere, quàm quæ unusquisque proponenda censuerit.

Quomodo in proponendo & discutiendo se gerendum.

XIX. In proponendo autem, & discutiendo brevitatem, claritatem, & modestiam omnes observabunt, nullus cum altero contendet, neque extrà locum sibi dicendi proprium loquetur, absque expressâ Præsidentis veniâ. Postquam omnes rationes sibi occurrentes dixerint, propositio formetur cathegoricè, ita ut affirmando, vel negando possit decidi.

XX.

Decisio.

XX. Formatâ propositione, scriptâ per Secretarium, lectâ à Patribus, decidatur per fabas albas, vel nigras, & Secretarius scribet, quot suffragia fuerunt affirmativa, vel negativa, & si res fuerit gravis, & tres ex Patribus majorem rei relevantiam consideraverint, in sequentem sessionem decisio differatur.

De rebus ad Capitulum Generale deferendis.

XXI. Si quinque Patres ex septem Definitorii per suffragia secreta de propositis à Discretis Conventuum, aut ab aliquo ex Definitoribus excogitatis, decreverint aliquid Capitulo Generali pro totâ Congregatione proponendum esse, in fine Capituli Provincialis super propositionibus factis, communes Litteræ componantur ab eisdem septem Patribus, & Secretario subscribendæ, & sigillo Provinciæ muniantur, & Discretus Provinciæ Capitulo Generali deferre, & contentorum in illis rationem reddere teneatur, prout à Patribus Definitorii fuerit informatus.

Constitutiones à Definitorio Provinciali earumque obligatio.

XXII. Ad hoc verò Definitorium Capituli Provincialis spectat aliqua Statuta, sive ordinationes pro bono regimine Provinciæ propriæ condere. Ordinamus autem, quòd eas facere non possint, nisi quinque ex septem Patribus concurrant, neque practicentur, nisi prius Capitulo Provinciali propositæ per majorem suffragiorum numerum, & à Vicario Generale Nostræ Congregationis fuerint approbatæ, & nisi in singulis subsequentibus Capitulis denuò examinatæ eodem modo, tàm à Definitorio, quàm à Capitulo confirmentur, eo ipso expirent. Volumus autem, quòd tantum de Capitulo in Capitulum vim obligandi habeant. Ordinationes verò, quæ fuerint confirmatæ, in proprio libro authenticè inscribantur.

Inscribendæ & subscribendæ.

XXIII. Statuta sive Ordinationes Provinciæ scribantur in libro ad hoc deputato cum subscriptione Præsidentis Capituli Provincialis, Patrum Definitorii, & Secretarii.

Libri actorum & propositionū.

XXIV. Erunt duo alii libri, in quorum uno scribantur omnia acta Capituli, & in altero propositiones, quæ ad Capitulum Generale per Discretum Provinciæ mittuntur, quæ eodem modo subscribentur.

Electio Provincialis.

XXV. Quibus omnibus expeditis ad electionem præmoneat Præsidens, quare feriâ quintâ congregatis omnibus Capitularibus post Missam de Spiritu Sancto celebratam de bonâ electione faciendâ sermonem habeat, statimque omnes genuflexi per quartam horæ partem orabunt, ut Deus eos dirigat, signoque surgendi dato à Præsidente, sedeant, & ad electionem procedant, ut suprà dictum est. In Provincialem regulariter eligatur semper aliquis Pater illius Provinciæ, pro quâ est electio facienda. Posteà Præsidens Provincialis absolutus, & primus Definitor scrutabuntur suffragia.

Confirmatio, & reliqua post electionem observanda.

XXVI. Electione factâ confirmet Præsidens electum Provincialem, ut Officium suum exercere possit, absque tamen præjudicio confirmationis faciendæ à Vicario Generale Nostræ Congregationis, qui de electione Canonicâ, & de electo certior factus, electum Provincialem confirmare teneatur, prout de jure. Incipiatque Te Deum Laudamus, & processionaliter ducant in chorum, vel Ecclesiam simul occurrentes reliqui Fratres, qui Provincialis sedeat, & incipiente Provinciale absoluto, reliqui manum ejus osculabuntur. At si aliquis Definitorum electus sit in Provincialem, antequam è Capitulo egrediantur, eligant novum Definitorem loco electi, qui erit ultimus inter Definitores.

Priorum & Vicariorum electio.

XXVII. Eâdem feriâ quintâ post vesperas, & si absens sit Provincialis, nullo enim modo expectandus est, sed ipso absente, vel præsente, Præsidens primum locum semper habeat, ad electionem Priorum, & Vicariorum procedatur, quos Difinitorium solum faciet. Ad electiones verò ritè faciendas quilibet Prior, & Discretus præstito juramento de veritate dicendâ, & non tacendâ, referat Definitorio sigillatim Sacerdotes sui Conventus ætate, & qualitatibus ornatos, qui in Priores eligi possunt.

De schedulis asservandis & Conventuum Ordine constituendo.

XXVIII. Omnium qui propositi sunt schedulam quilibet Definitor faciet, & conservet, ut eâ benè perpensâ ad electionem prudenter procedant. Priùs Conventuum ordinem juxtà dignitatem eorum, Definitorium constituet, ut priùs digniores provideantur, sed Conventus Novitiatus semper omnibus anteponatur.

De electione Suppriorum, Lectorum, & Magistrorum studentium.

XXIX. Procedendo ergo ad electiones Priorum Vicariorum, Subpriorum, posteà animadvertendo summopere in electione Superiorum Conventus Novitiatus, & Professorii, cum sint futuri Magistri Novitiorum, & recenter professorum, nisi aliter Definitorio Provinciali videbitur, quàm ob rem majora sunt requirenda in iis, quàm in quolibet Priore, ac in alio quocunque Subpriore. Electis Prioribus, Vicariis, & Subprioribus, eligentur Lectores, deindè studentium Magistri, qui & ex electis Lectoribus, vel ex aliis Patribus assumi poterunt.

De Compositione familiarum.

XXX. His factis familias component, ita ut in quolibet Conventu sint Sacerdotes sufficientes, Confessarii necessarii, tàm pro Fratribus, quàm pro Secularibus, & unus, vel plures Concionatores. Sint & duo Patres, qui in Examinatores possint eligi ad examinandum Novitios, promovendos ad Sacros Ordines, & munera Confessarii, & Concionatoris. Sint & Fratres Clerici, nec non Conversi, & Tertiarii, juxtà exigentiam locorum.

De eligendis duobus Discretis ad Capitulum Generale ituris.

XXXI. Die Sabbati iterùm congregetur Capitulum Provinciale, & ab omnibus Patribus eligentur duo Discreti, cum eorum substitutis ad Capitulum Generale ituri, qui habeant qualitates, & requisita, quæ præscribuntur in Bullâ Alexandri Papæ septimi, quæ incipit *Militantis Ecclesiæ* prout hactenùs factum, & observatum est.

Capituli Provincialis terminatio.

XXXII. Dominicâ post vesperas iterum totum conveniet Capitulum, & Præsidens omnia exequatur, quæ de Præsidente Capituli Generalis in Nostris Constitutionibus sancita sunt. Eodemque modo, qui ibi de Capitulo Generali præscribitur, Capitulum Provinciale terminabitur, omnes in osculo Sanctæ Pacis amplectendo & lecto Decreto Sacræ Romanæ & Universalis Inquisitionis, factâque fidei confessione, ac datâ absolutione generali prout de more, omnes discedent in nomine Domini.

De Definitorio Provinciali, & ejus Auctoritate.

Definitorum Officium.

I. Ut Prior Provincialis Provinciam faciliùs, & prudentiùs gubernare possit, quatuor Definitores in Capitulo Provinciali electos, in adjutorium illi adjungimus, eorumque Officium per triennium durabit usque ad novam Definitorum electionem. Ipsorum erit invigilare super observationem Constitutionum, ordinationem, & consuetudinum Provinciæ, reliquorumque ad perfectionem spectantium, & si in aliquo observationem labefactari viderint, Provincialem statim moneant verbo, vel scripto.

Eorum sigillum.

II. Litteras dare vel recipere poterunt absque Prioris licentiâ, vel scitu, & propriis utentur sigillis cum Cruce, tribus clavis, & spinea corona & characteribus, primi, secundi, & tertii, & quarti Definitoris Provincialis, quæ possint, unà cum Litteris, & scripturis secreto dignis conservari in oratoriis clave munitis, eo modo, quo aliis Superioribus conceditur.

Locus.

III. In omnibus locis post Priorem localem, cæteros loco præcedent, enitentur autem magis virtute, & exemplo præcedere, in quo si defecerint, Prior illos admoneat charitativè, & si se non emendaverint, Provincialem certiorem reddat. Declaramus quòd locus competens Definitoribus Provincialibus sit respectivè juxtà praxim Definitorum Generalium.

Annua Congregatio.

IV. Semel anno congregabuntur cum Provinciali in Conventu principaliore, & antiquiore Provinciæ, vel in Conventu assignato à Definitorio Dominicâ tertiâ post Pascha.

Spectantia

V. Ad Definitorium Provinciale spectat Magistrum

ad Definitoriū Provinciale.

Novitiorum Professorum constituere, Conventum Novitiatus designare, si extrà Conventus Novitiatus aliquando Novitios educare oportet, Conventum assignabit ubi educandi sint: Renuntiationem alicujus officii, in quod aliquis à Capitulo Provinciali eligitur, admittere, aut in idem officium vacans aliquem substituere, qui si fuerit Definitor, ultimum locum inter alios habebit. Priorem aliquem ab uno amotum alicui alteri Conventui præficere, vel de novo eligere in his Conventibus, qui de novo accipiuntur. Ante triennium expletum Capitulum Provinciale ob causam urgentem, cum consensu tamen Definitorii Generalis convocare. Poterit quoque idem Definitorium aliquem ex quatuor Definitoribus Provincialibus causâ exposcente ab officio deponere, & à Prioratu, etiam Priorem, & Secretarium deponere: pœnâ ultimâ graviorem aliquem punire: bona mobilia, vel immobilia, non tamen notabilis pretii, utpotè excedentia summam ducentorum scutorum, ab uno in alium Conventum transferre.

De convocando Definitorio ultrà tempus assignatum.

VI. Si ultrà tempus assignatum ob causas urgentes Provincialis convocationem Definitorii necessariam esse duxerit, illud congregare poterit, & si primus Definitor, & alii duo convocari postulaverint, Provincialis id facere teneatur: quod si facere noluerint, Vicarium Generalem reddant certiorem, & quidquid ille determinaverit, exequantur sub pœnâ arbitrio ipsius Vicarii Generalis infligenda.

De absentiâ Definitoris.

VII. Nullus Definitor nisi legitimè impeditus, & de licentiâ Provincialis, & reliquorum Definitorum, quam ipsi petenti dare possunt, sub pœnâ depositionis absit, quando Definitorium congregatur; neque hæc venia dari potest plus quam uni, & tunc loco absentis aliquem reliqui Patres Definitores, jam congregati eligent, qui ultimum locum habebit.

In Definitorio proponenda.

VIII. Proponet in Definitorio Provincialis quæ tractanda occurrent, si verò aliqua ipse prætermiserit, quilibet ex Patribus Definitorii, sentiente alio debere proponi petitâ veniâ proponat, ut decidatur; graviora verò dubia ab unâ Sessione in aliam proponantur.

Executio decisorum in Definitorio.

IX. Quidquid in Definitotio decisum fuerit, Provincialis exequatur juxtà mentem Definitorii, quoad tempus, modum, & alias circumstantias, quod nisi præstiterit, admoneatur ab aliquo Definitorum reverenter, & si admonitus non paruerit, Vicarium Generalem certiorem faciant, qui pro culpæ modo illum puniat.

Definitorii duratio

X. Definitorium ultrà octo dies non durabit nisi alicujus gravissimi casus decisio protractiorem moram postulaverit; congregabuntur autem bis per singulos dies, ut quanto citiùs negocia expedire possint.

Juramentum secreti

XI. Strictissimo secreti sigillo omnia negocia Definitorii sileantur, & in primâ sessione de servando secreto omnes juramentum præstent, quod tunc obligabit, cùm major pars Definitorii statuerit in illo eventu juramentum debere observari, quod qui violaverit, per biennium voce, & officio careat, & qui alia quæ sub secreto juramenti non cadunt propalaverit, gravi pœna pro primâ vice puniatur.

De qualibet Provincialatus vacatione intrà triennium

XII. Si Provincialis morte præventus triennium percurrere nequeat, primus Definitor Vicarium Generalem statim certiorem reddat ob mortem Provincialis, & interim alios tres Definitores congregabit in Conventu, ubi tunc temporis primus Definitor reperietur, vel in loco commodiore ad hoc ab ipso primo Definitore deputato, & simul cum Priore illius Conventus, ubi Definitorium congregabitur: Qui eligent alios duos Patres, quibus electis omnes septem simul congregati de novo Provinciale duraturo usque ad Capitulum Provinciale electionem facient, quæ omnia quamprimum fieri poterit exequantur. Si autem Provincialis non è vitâ decesserit, sed ab infidelibus, aut inimicis captus fuerit, ita ut Provinciam suam gubernare nequeat, idem primus Definitor, cum aliis Definitoribus congregabitur, collegialiter congregati, Vicarium Provincialem præficiant, qui totam Provincialis auctoritatem habebit, si vero intra annum tertium post Definitionii Congregationem ultimam obierit, tunc primus Definitor, vel eo deficiente secundus usque ad finem ejusdem triennii præsidebit. Quæ autem hic pro casu Provincialis sancita sunt, volumus observari etiam in casu, quo Provincialis ad aliquod Officium Generale translatus, seu promotus fuerit, vel etiam in quocumque casu alio vacationis Provincialatus.

Quinam debeant ad Definitorium convenire.

XIII. Quotiescumque oportuerint Definitorium Provinciale congregare, ad illud conveniat ad numerum septem Patrum complendum, etiam is, qui Officium aliquod generale exercuit, eoque absente, etiam is, qui functus est Officio Provincialis, dummodò tamen inveniantur ab omnibus aliis Officiis actualiter absoluti, quòd si plures fuerint, qui prædicta Officia Generalia, aut Provincialia exercuerint, attendenda semper est inter ipsos major exerciti Officii dignitas, inter æquales autem in exercita dignitate prioritas electionis ad talia Officia, seu dignitates attendatur.

Definitorum Conventualiū locus.

XIV. Definitores in illo Monasterio ubi sunt Conventuales signum dabunt, & præsidebunt in actibus Communitatis omnibus, qui loco inferiores sunt Subpriore. Item iisdem in communi tabulâ Officia non assignentur.

De defectu unius Definitoris, ad Definitorium accedere nolentis.

XV. Si quando sentiente Provinciale, & tribus Definitoribus, Definitorium tenere necessè videbitur, & unus Definitor interesse noluerit, elapsis octo diebus à tempore per tres Definitores præfixo, ad Definitorium celebrandum tempestivè per Litteras vocatus, si non accedit, eligatur à Provinciale & reliquis Definitoribus substitutus, ad Definitorium illud celebrandum, & celebretur Definitorium.

De Provinciale Officii sui partes non explente.

XVI. Si Definitores animadverterint Provincialem officio suo non satisfacere, vel quod pejus est abuti, neque bonis consiliis acquiescere, Vicarium Generalem re benè ponderatâ, & examinatâ moneant præsertim in iis eventibus, in quibus pœna depositionis seu suspensionis Provinciali decreta est.

Reelectio prohibita.

XVII. Prohibemus cæterum, & interdicimus reelectionis ad eadem Officia juxtà præscriptum Nostrarum Constitutionum part. 3. cap. 1. §. 7. & 8. quas vim omnem habere volumus tùm in Capitulis, tum in Definitoriis Provincialibus, ita ut Provincialis transacto triennio nullo modo possit reeligi & confirmari. Permittimus tamen quòd Definitores, & Priores confirmari possint, prout eædem Constitutiones sanciunt, & non aliter, servatâ tamen Constitutione Urbani VIII. quæ incipit, *Circumspecta*, quoad vacantiam Prioris Provincialis, non tamen quoad Definitores Provinciales.

Generalia & specialia eligendorum requisita.

XVIII. Ut autem in omnibus electionibus consulatur ut par est majori Provinciæ utilitati, ac de dignioribus, magisque idoneis semper provideatur, volumus, & ordinamus, quod generaliter loquendo nullus eligatur ad aliquod Officium nisi aptus, & assuetus sit vitæ communi, & qui regulari observantiæ non incumbunt, omninò rejicimus, omnium super hoc conscientias onerantes; insuper statuimus & declaramus primò, quòd nullus eligatur in Definitorem Provincialem, nisi per tres annos aut Prior, aut Lector, aut Prædicator, aut Magister, sivè Professorum aut Novitiorum exti-

teriti;

terit; secundò, nullus Priorum, & Superiorum potest esse Definitor; tertiò debent esse absoluti à studiis Philosophiæ & Theologiæ cum attestatione suorum respectivè Lectorum, exceptis iis, qui fuerunt in Officiis Generalibus.

Factâ collatione cum originali asservato in Archivo Romano Jesu Mariæ, concordat de verbo ad verbum, in quorum fidem &c.

Datum in eodem Conventu die 8. Maji Anno 1692.

Frater SIMPLICIANUS à S. Dorothea Vicarius Generalis.

Loco † Sigilli.

F. LAURENTIUS à S. Francisco Sec. Cap. Gen.

XVIII. Gratiæ & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis concessa.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Urbis.

Donatio scutorum decemmillium auri.

§. 1. MOtu proprio &c. Nos volentes Dilectos Filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Nos Divinâ favente clementiâ ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, uti Familiares continui Commensales inservientes interfuerunt, quique eâ de causâ labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habitâ ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in rolo, seu divisione subscripto, seu subscripta per Dilectum etiam Filium Nostrum Bandinum Tituli S. Thomæ in Parione nuncupat. Presbyterum Card. Panciaticum nuncupatum Prodatarium Nost. summam decem millium scutorum auri in auro stamparum ex pretio tot officiorum vacabilium ad Nos spectantium gratiosè donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos Familiares, & continuos Commensales Nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres præfatæ S. R. E. Cardinales singulatim in quolibet Ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio Dilectorum Filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tàm illos, quàm alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tàm illos quàm omnes etiam quoscunque alios Conclavistas indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio eidem S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in eâ ipsâ Civitate, quàm sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & sine ullâ prorsus differentiâ inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum Jus Civilitatis ad quoscunque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio Nostro Apostolico inservientium, ac in illius Tinello comedentium, & bibentium, ac Nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, & indubitatis, non fictis familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus, eisque ut in quibuscunque impetrationibus, concessionibus, & Litteris, tàm gratiam, quàm justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus, se familiares, continuos Commensales, Nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessiones, & Litteræ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsùs similibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, Decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac Juribus, quibus alii Nostri familiares tempore dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam ut præfertur elegerint, quique ex utroque Parente verè Nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, Statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs quomodolibet etiam, quoad assecutionem quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascunque Litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde, ac si de verè nobili genere, & ex utroque parente Nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanârunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanâssent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, Statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

In Notarios.

Electio Civitatis.

Etiam pro hæredibus

Exemptio ab habitatione in Civitate.

§. 2. Ac Conclavistas præfatos à solutione, & exactione quarumcunque decimarum, non tamen decimarum per fel. record. Innocentium PP. XI. Prædecessorem Nostrum impositarum quarto Kal. Octobris Pontificatus sui anno septimo, & per eundem extensarum, seu indictarum ad aliud triennium per Litteras in forma Brevis sub die vigesima quinta Novembris anno millesimo sexcentesimo octuagesimo octavo Pontificatus sui anno tertio decimo, nec non aliarum decimarum, subsidiorum, & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & orthodoxæ fidei hostes impositarum, & impositorum, & cujuscunque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscunque oneris ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacunque, quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, &

Agabellis, & decimis aliisque oneribus, exceptis Decimis ab Innocentio XI. impositis in subsidium expeditionis contra Turcas.

occasione etiam, ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum impositorum, & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & è contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtiùs inhibentes Dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscunque aliis Officialibus Cameræ Nostræ Apostolicæ, ac Exactoribus decimarum, præterquam per dictum Innocentium Prædecessorem, ut præfertur, impositarum, pedagiorum, subsidii, gabellarum, & etiam præterquam per dictum Innocentium Prædecessorem, ut præfertur impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscunque Ecclesiasticæ, vel Secularis Dignitatis, Status, Gradus, Ordinis, & conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel quasi directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel aliàs quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Exemptio à Spoliis cum facultate testandi, exceptis Equitibus Sancti Jo. Hierosolymitani.

§. 3. Nec non eisdem Conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hospitalium quorumcunque Regularium, nec non Canonicatuum & Præbendarum, ac Dignitatum quarumlibet per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen, & aliàs licitè acquisita, & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia, spoliis minimè subjaceant, sed Conclavistæ præfati, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen S. Joannis Hierosolymitani, adscripti, & in ea expressè professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque Personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, vel aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicunque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, & mandantes eisdem præfatæ S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum, non tamen dicti Sancti Joannis Hierosolymitani prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis Personis, tàm Secularibus, quàm Regularibus, etiam cujusvis Militiæ, & cujusvis gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Facultas Equitibus cujuscunque Militiæ retinendi pensiones ad Summam ducatorum 200.

§. 4. Ac cum eisdem Conclavistis, etiam in Militia Sancti Joannis Hierosolymitani, & in quavis alia Militia expressè professis, quòd ratione quarumcunque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum, & etiam Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monasteriorum, etiam per ejusdem S.R.E. Cardinales ac præsens obtentorum, & impostetum quomodolibet obtinendorum fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultrà summam 200. ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc, & pro tempore reservatarum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo aliàs ipsi habitum decentem, & honestum, ac per Milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli minùsque aliquas sententias, censuras, nec etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones usque ad præfatam summam 200. ducatorum hujusmodi ascendentes, & reservatas, & impostetum reservandas, ut præfertur, etiamsi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint cum unica, & virgine tantùm recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum respectivè vixerit, retinere liberè, & licitè valeant, de speciali dono gratiæ dispensamus.

Facultas transferendi pensiones usque ad summam 100. ducatorum.

§. 5. Et insuper Conclavistis præfatis, & eorum singulis, ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut Personæ aliæ quæcunque Ecclesiasticæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ tam in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascunque pensiones annuas, eis, & eorum singulis suis quibuscunque fructibus & juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum reservatas, seu reservandas, seu fructus &c. hujusmodi Beneficiorum reservatos & reservandos etiamsi semel, vel pluries translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus &c. hujusmodi usque ad summàm præfatam centum ducatorum, uni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis, vel etiam Clericali caractere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto caractere ritè insigniti fuerint, seu aliàs pensionum, seu fructuum hujusmodi capacibus per eosdem Conclavistas, & illorum singulos nominandos, etiam quæcunque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & formâ, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu integrè persolvendas, & per eos propriâ auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos reservare, constituere, concedere, & assignare possint, ita ut præfati translatarii, in quasi possessione, pensiones, seu fructus &c. hujusmodi exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia surrogati esse censeantur, concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tàm vigore aliorum privilegiorum Conclavistarum, quam etiam quocunque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulativè concessam, & concessas esse volumus, ita ut quilibet eorum cumulativè, & ampliativè præfatis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis uti, frui, & potiri possint. Decernentes novas reservationes, concessiones assignationes, & translationes pensionum, ac fructuum &c. hu-

Ampliatio in non Clericos.

Cumulativa similium gratiarum.

jusmodi

jusmodi, ut præfertur, faciendas ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore. Necnon Conclavistis præfatis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ regularis etiam expressè professi sunt, ut etiam ab eorum Conventu absentes existant, dùm tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, & commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perindè, ac si in eadem Militia, seu Religione antianitatem de justitia consecuti fuissent, similiter indulgemus.

Concessio Antianitatis Equitibus.

§. 6. Præterea eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur: ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex Nobilibus Parentibus, & vilibus fœminis procreati existant, etiamsi aliàs legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sivè notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, ac aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel fideicommisso, seu aliàs de jure validâ dispositione, & præterquàm in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesiâ provenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere: ac ad æquales portiones cùm legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, & cum effectu, ac ad Dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, ac ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodùm charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & quæcumque, & qualiacunque cum curâ, & sine curâ Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè & licitè valeant, similiter dispensamus.

Legitimatio supradictorum.

Habilitatio ad successiones honores, Ordines, & Beneficia.

§. 7. Ac omnes, & quoscumque defectus si qui forsan sint in omnibus, & quibuscumque provisionibus, ac permutationibus Beneficiorum quorumcunque eorundem Conclavistarum, tam ob multiplicitatem titulorum, ac ob incursionem quarumcunque censurarum, etiam irregularitatis, & similiter in expeditionibus Litterarum Apostolicarum super illis, quàm aliàs ex quavis causa provenientes quoad præteritum tantum, ac sine præjudicio Juris alicui quæsiti, & dummodo non intercesserit Simoniæ labes, nec aliqualis desuper pendeat, sanamus, ac provisiones hujusmodi vigore præsentium in utroque Foro, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis Dignitatibus, & aliis cum curâ, & sine curâ Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus per eos respectivè obtentis, de novo etiam respectivè providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis respectivè reservatas similiter de novo reservamus.

Sanatio defectuum provisionum.

§. 8. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus &c. Ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcunque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet respectivè collatorum, & reservatarum tàm ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros Presbyteratus Ordines, vel non susceptionis Gradus Doctoratus, indebitè perceptos cujuscunque quantitatis fuerint gratiosè remittimus, & condonamus.

Remissio fructuum malè perceptorum.

§. 9. Ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quòd censuris hujusmodi ligati Missas, & aliâ Divina Officia, dummodo tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, quòdque illâ, & præmissis eisdem non obstantibus ad omnes etiam Sanctos, & Presbyteratus Ordines aliàs ritè, & dummodo nullum aliud alicui obstet canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in susceptis per eos aliàs ritè Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Absolutio ab irregularitate.

§. 10. Quòdque omnes, & quæcunque gratiæ, provisiones, Commendæ, & quævis aliæ Litteræ Apostolicæ provisionum quorumcunque Beneficiorum hujusmodi, prout Nostris familiaribus continuis Commensalibus eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam Litteræ ipsæ in formâ Brevis, tâm de capiendâ possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quàm aliàs, uti illis super provisionibus quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Expeditio Litterarum Apostolicarum gratis.

§. 11. Ac eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet, ut alia similia, vel dissimilia Indulta, privilegia, facultates, & gratias hactenùs eis; & eorum cuilibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Sedem præfatam concessa in suo robore, & firmitate cum præsentibus stare, ac quorum omnium & singulorum tenores, perindè ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus haberi volumus pro expressis, quàm imposterum concedenda specialia, vel generalia, quibus per præsentes, ac præsentibus, per illa minimè in aliquo præjudicare intendimus, ita ut quotcunque, & qualiacunque fuerint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos, & eorum quemlibet illis simul, ac cum præsentibus prædictis cumulativè, vel singulariter, prout eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui, & gaudere posse decernimus, dummodò tamen præsentibus non adversentur, similiter concedimus, & indulgemus.

Confirmatio aliorũ similium, vel dissimilium Privilegiorum.

§. 12. Postremò eosdem Conclavistas eorumvè aliquem ad præsentem motum proprium seu Litteras super præsentibus si videbitur conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum minimè teneri, nec illum seu illas, etiamsi motus proprius, & Litteræ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effe-

Exemptio ab insinuatione in Camera.

ctus sortiri debere, ac motum proprium, & Litteras hujusmodi, & in eis contenta quæcunque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, vel moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio Procuratoris in Privilegiis

§. 13. Et insuper cùm Dilectus Filius Antonius de Flore Clericus Neocastrensis Civitatis, vel Diœc. J. U. Doctor, ac Collegii eorumdem Clericorum Cam. Apost. Secretarius, & minutorum servitiorum Generalis Collector, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Antonio, licèt ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen, quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut suprà dictis Conclavistis, donatorum, & inter eos ut præfertur distributorum, seu distribuendorum, tanquam Conclavistæ frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, perinde ac si Conclavi hujusmodi verè, & realiter interfuisset; Constitutionibus, & ordinationibus cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientiâ, auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus, sicque per quoscunque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa & per viam secretam.

§. 14. Et insuper Dilecto Filio Nostro Petro S. Laurentii in Damaso nuncupati Diac. Card. Ottobono nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Litterarum Apost. Summatori, ac Dilectis Filiis Cameræ Apostolicæ Ministris loco Secretariorium Apostolicorum suppressorum Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos Litterarum præfatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis Nostæ motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut præfatas Litteras super prædictis omnibus, & singulis, tàm conjunctim, quàm separatim pro singulis quibus concessa fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus. & quibuscunque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis concessis gratis, etiam quoad compositionem in Dataria Nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant; insuper omnia & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet à diversis Summis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris huc usque concessa, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissimè concedimus.

Derogationes.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de præstando consensu in Pensionibus, & fel. record. Pii PP. IV. de similibus. & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, nec non Pictaviensis Concilii, ac Nostris, & Cancellariæ præfatæ regulis, etiam in crastinum dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento &c. roboraris Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis & novis reformationibus etiam, legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscunque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, innovatis Juribus omnibus. Quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorumque tenores &c. illis aliàs &c. permansuris, hac vice dumtaxat, & expressè motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio A.

Clausulæ extendibiles.

§. 16. Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. Et quod obstantiæ etiam beneficiales Conclavistarum, & ab eis subrogatæ hujusmodi, & dispensationes, ac Indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in Litteris, & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, nec non alterius regulæ de non tollendo jure quæsito derogatione, & quarumcunque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & Statutorum, & stabilimentorum, usuum, naturarum, constitutionum Synodalium, Statutorum, & privilegiorum Populi Romani, & Cluniacensis, Cisterciensis, Sancti Benedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, & Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominiis temporalibus sub quibuscunque verborum formis, & cum quibusvis efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissimè, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, etiam cum suspensione quarumcunque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis Collatoribus conferendi beneficia Ecclesiastica, etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissimè extendendis, ita ut omnia tollantur, & quòd sola præsentis motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra: Regulâ contrariâ obstante. Et quòd præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Litteris, si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina; & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœceses, Patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magister Ceremoniarum Capellæ Nostræ, nec non Secretarius Collegii eorundem Cardinalium. & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Ceremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti. Si aliàs

ad

ad pensiones, & Beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur, simul, vel ad partem, etiam in una non factâ mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expediens.

§. 17. Volumus autem, quòd Litterarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis motus proprii transsumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & etiam subscriptis, eadem fides, tam in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus Litteris, seu præsenti motu proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT A.

P. A. primo 15. Julii 1692.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Idibus Julii anno primo.

Registrata libro primo Secretorum fol. 55.
Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendissimus D. F. Joseph. Eusanius Aquilanus Episcopus Porphyriensis Sacrista.
Abbas Pettus Sanctes de Fantibus Presbyter Camerinensis.
Abbas Dominicus Cappellus Presbyter Asculanus Canonicus Insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim.
Candidus Cassina Presbyter Novocomensis Canonicus prædictæ Insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim.
Justinianus Chiapponius de Rossena Presbyter Regiensis, perpetuus Clericus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.
Bernardinus Portus Presbyter Bononiensis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Lateranensis, Magistri Ceremoniarum.
Abbas Guido Passioneus Clericus Forosempronienfis S. Collegii Secretarius.
Faustinus Crispoldus Clericus Perusinus.
Abbas Joannes de Camporealibus Presbyter Interamnensis.
Joannes Franciscus Agliaudus de Saviliano Laicus Taurinen. Diœcesis. Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.
Marchio Claudius Pallavicinus Clericus Parmensis.
Joannes Nisez Clericus Durbutensis Leodien Diœcesis.
Joannes Baptista Mazzarinus Clericus Ariminensis.
Alderani Ostien. Cybo.
Joannes Mancinus Presbyter à Palumbaria Sabinen. Diœcesis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Lateranensis.
Augustinus Lottus Laicus Romanus.
Dominicus Archangeli Clericus Senensis. Flavii Portuen. Chisii.
Comes Raymundus Ranutius de Marsciano Clericus Urbevetanus.
Thomas Hiacynthus Sangiorgius Presbyter è Saxoferrato Nucerinæ Diœcesis.
Nicolaus Carpius Laicus Januensis.
Jacobi Tusculani Fransoni.
Fr. Ugo Ferrettus Ord. S. Joannis Hierosolymitani Anconitanus.
Pomponius Lenzi Presbyter Maceratensis, perpetuus Beneficiatus Collegiatæ S. Mariæ in Via lata.
Alexander Tiburtius Clericus Conjugatus à S. Pojo Sabinensis Diœcesis.
Palutii Sabinen. de Alteriis.
Abbas Melchior de Polignac Clericus Anciensis,
Carolus de Serte Clericus Parisinus.
Carolus Regnault Laicus Rothomagensis.
Emanuelis Theodosii Albanen.
Bullionii Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.
Severinus Lazarellus Presbyter à S. Severino in Piceno.
Ferdinandus de Valentibus Clericus à Trebia Spoletinæ Diœcesis.
Carolus Salandra Laicus Romanus.
Francisci tit. S. Mariæ in Via Maidalchini.
Abbas Joannes Cecius Clericus Abbatiæ Sablacensis nullius Diœcesis, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe.
Antonius de Comitibus Clericus Camerinensis.
Joannes Baptista Blancus Laicus Pisanus.
Caroli tit. S. Laurentii in Lucina Barberini.
Ludovicus Camposamperius Clericus Patavinus.
Carolus Franciscus Ignatius Hoffman Laicus Silesius Uratislavien.
Gregorii tit. Marci Barbadici.
Abbas Joseph de Annibaldensibus à Molaria Clericus Romanus.
Joseph Giacchius Presbyter à Monte Sicuro Anconitanæ Diœcesis.
Flaminius Peregrinus Laicus de Polo Tiburtinæ Diœcesis.
Joannis Nicolai tit. S. Mariæ Transpontinæ de Comitibus.
Paulus Lucatellus Archidiaconus Aquilejensis de S. Daniele Foro Julii.
Gaspar Minorellus Laicus Patavinus.
Joannis tit. SS. Viti, & Modesti Delphini.
Thomas Marchianus Presbyter Florentinus.
Bartholomæus Rocchus Laicus Bononiensis.
Nicolai tit. S. Callixti Acciajoli.
Alexander Bonaventura Presbyter Urbitanensis, ejusdemque Metropolitanæ Ecclesiæ Præpositus.
Petrus Franciscus Giampè Clericus de Fabriano Camerinen. Diœcesis.
Gasparis tit. S. Mariæ Transtyberim de Carpineo.
Joseph de la Tremoille de Noirmontier Abbas B. Mariæ de Insula Dei Presbyter Parisinus.
Olivarius Cerninus Ninon de la Forest Clericus Chorisopiten.
Joannes de la Chaize Clericus Parisinus.
Cæsaris SS. Trinitatis in Monte Pincio de Estrées.
Lucianus Borzon Clericus Parisinus.
Ludovicus Mandon Laicus Lemovicen.
Jacobus Prache Laicus Bellovacensis.
Petri tit. S. Eusebii Bonsii.
Abbas Paulus Farella Commendator S. Mauritii, & Lazari Presbyter Muranus.
Nuntius de Bavariis Clericus Triventinus
Jo. Baptista Bassius Laicus Romanus.
Fr. Vincentii tit. S. Xisti Ursini.
Joseph Maria Franciscinus Presbyt. de Massa Firmanæ Diœc.
Jo. Jacobus Blattman Laicus de Zugh Constantiensis.
Barnabas Rafaldus Cleric. de Monte Apponum Firmanæ Diœcesis.
Federici tit. S. Anastasiæ Columnæ.
Joannes Baptista Gagnus Presb. Foroliviensis.
Joannes Nardier Laicus Burgundus.
Francisci tit. S. Matthæi in Merulana Nerlii.
Dominicus de Benedictis à Trebia Spoletanæ Diœcesis, perpetuus Clericus Beneficiatus Insignis Collegiatæ Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso de Urbe.
Roggerius Selvaggius Clericus à Monte Caveoso Matheranæ Diœcesis.
Hieronymi tit. S. Silvestri in capite Casanate.
Galeatius Campana Presbyter è Castro Parrani Urbevetanæ Diœc.
Joseph Ambrosius Laic. Romanus.
Galeatii tit. SS. Quirici, & Julitæ Marescoti.
Abb. Angelus Ferratinus Presb. Amerinus.
Gregorius Lucidus Presb. de Terra Staphily Auximanæ Diœcesis.
Fabritii tit. S. Chrysogoni Spadæ.
Joannes Baptista Novellus Laicus Romanus.
Franciscus Leporus à Castro Pici Presbyter Aquinatensis Diœcesis, & Archipresbyter Collegiatæ SS. Petri, & Pauli Carmaniolæ.
Franciscus Cleyton Laicus è Darbia in Anglia.

Fr.

Fr. Philippi Thomæ Huvard tit. S. Mariæ ſuper Minervam de Norfolcia.
Antonius Pierſantes Clericus de Matelica Camerienſis Diœceſis.
Timotheus Auguſtinellus Laicus Peruſinus.
Jacobus Papaccinus Laicus Bononienſis.
Joannis Baptiſtæ tit. S. Cæciliæ Spinulæ.
Franciſcus Merenda à Lugano Presbyter Novocomenſis Diœceſis.
Sebaſtianus Perottus ab Ateſte Laicus Patavinus.
Franciſci tit. S. Stephani in Monte Celio Bonviſii.
Maphæus Capponius Laicus Florentinus.
Deodatus Baroctus Laicus Florentinus.
Savi tit. S. Petri in Vincula Millini.
Joannes de Gambis Clericus Ravennatenſis.
Jacobus Franciſcus Placentinus Presbyter Ticinenſis.
Franciſcus Pezzanus Laicus Mediolanenſis.
Federici tit. S. Alexi Vicecomitis.
Joſeph Fulchignonus Presbyter Romanus.
Joſeph Meſſaius à Liburno Laicus Piſanus.
Fr. Laurentius Brancati Baſilicæ SS. XII. Apoſt. de Lauræa.
Antonius Franciſcus de Palmerinis Clericus Piſanus.
Victorius Galiardus Presbyter Romanus.
Joſeph Tarus Laicus Mediolanenſis.
Jacobi tit. S. Mariæ in Aracœli de Angelis.
Joannes Andreas Siliquinus Clericus Diœceſis Montis Alti.
Joannes Georgius Henſel Laicus Saxo.
Opitii tit. S. Martini in Montibus Pallavici.
Carolus Joſeph Maſſiminus Presbyter Diœceſis Montis Regalis in Pedemontio.
Joſeph Lopes Cler. Ulixiponenſis.
Marcelli tit. S. Priſcæ Duratii.
Lucas Cornelius Presbyter Venetus.
Victor Felix Concius Presbyter Tudertinus.
Marci Antonii tit. S. Suſannæ Barbadici.
Joannes Simon Franzonus Presbyter de Locarno Canonicus Eccleſiæ Cathedralis Civitatis Comenſis.
Felix Antonius de Rubeis Laicus Fanenſis.
Caroli tit. S. Auguſtini Ciceri.
Ignatius Chriſtophorus Guarient à Rall, Auſtriacus Laicus Viennenſis.
Joannes Baptiſta Mariottus Clericus Romanus.
Leopoldi tit. S. Hieronymi Illyricorum Kollonitz.
Michael Antonius Baudrand Clericus Pariſinus Prior S. Martini de Roboribus in Carnotenſi Diœceſi.
Gaſpar Magnon Presbyter Gratianopolitanus Canonicus Eccleſiæ Cathedralis ejuſdem Civitatis Grationopolitanæ. Stephani le Camus.
Petrus Palatius Brixienſis.
Joannes Ludgero Storff Clericus Monaſterienſis.
Joannes Franciſcus Himber Sileſius Laicus Olomucenſis Diœceſis.
Joannis tit. S. Petri in Monte Aureo Goeſſen.
Mutius Sinibaldus Clericus Auximanus.
Blaſius de Clementibus Laicus Spoletinus.
Petri Matthæi tit. S. Marcelli Petrucci.
Bernardus Blaſquez Presbyter Corduben.
Chriſtophorus Pardus Zaragoſa Presbyter Malacenſis Diœceſis.
Fr. Petri tit. S. Crucis in Hieruſalem de Salazar.
Jacobus Fueillard Presbyter Cenomanenſis Diœceſis.
Blaſius Matthæinus Laicus Ariminenſis Diœceſis.
Joannis Caſimiri tit. S. Joannis ante Portam Latinam d'Enhoff.
Joſeph Ochoa Eques Ordinis S. Jacobi de Spata Laicus è Civitate S. Dominici Calaguritanæ Diœceſis.
Bartholomæus Belinginus Clericus Montis Regalis in Pedemontio.
Joſeph Maria Peregrinus Clericus Bononienſis.
Fr. Joſeph tit. S. Balbinæ de Aguirre.
Antonius Honuphrius de Martinis Presbyter Romanus.
Michaël Maganzius Clericus Abbatiæ S. Hilarii nullius Diœceſis Provinciæ Ravennatenſis.
Leandri tit. SS. Nerei & Achillei Colloredi.
Vincentius Antonius Capoccuis Presbyter Lycienſis Diœceſis.
Joannes Franciſcus Nicoſia Clericus Hieracenſis Diœceſis.
Dominicus Tartalionus Laïcus Neapolitanus.
Fortunati tit. SS. Joannis, & Pauli Carafæ.
Antonius de Rubeis Presbyter Aquitanus.
Dominicus Vaſellus Laïcus Piſtorienſis Diœceſis.
Bandini tit. S. Thomæ in Parione Panciatici.
Antonius de Simeonibus à Meſſapia Presbyter Brundüſinæ Diœceſis.
Franciſcus Maria Maſſa Laïcus Imolenſis Diœceſis.
Jacobi tit. S. Marcellini, & Petri Cantelmi.
Nicolaus Tardinus Presbyter Bononienſis.
Vincentinus Bigordus Laicus Florentinus.
Ferdinandi tit. S. Clementis de Abdua.
Mathias de Charlan Clericus Diœceſis Burdegalenſis Abbas de Bonoloco, Canonicus Cathedralis Bellovacenſis.
Carolus Ludovicus Noblet Laïcus Pariſinus.
Natalius Mayeü Deſnoyers Laicus Diœceſis Bajocenſis.
Tuſſani tit. S. Agnetis extrà Mœnia de Janſon de Fourbin.
Solon Cambellus Clericus Conjugatus Spoletinus.
Jacobus Baccarius Laïcus Ariminenſis.
Joannis Baptiſtæ tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Rubini.
Abbas Paulus Æmilius Mondellius Presbyter Tranenſis.
Dominicus Faldoſius Laïcus Florentinus.
Franciſci tit. S. Mariæ de Populo Judice.
Humanus Miccichellus à Farneſio Presbyter Aquæpendentis Diœceſis.
Iſidorus Buccius à Zagarolo Preneſtinæ Diœceſis.
Joannis Baptiſtæ tit. S. Bernardi Coſtaguti, Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.
Joannes Baptiſta Martellus Clericus Firmanus.
Joſeph Venantius Laïcus Spoletinus.
Joannes Baptiſta Bellettanus Laïcus Venetus.
Urbani S. Mariæ in Via lata Sacchetti.
Franciſcus Antonius Palutius Presbyter Sabinenſis.
Manutius Nicolinus Laïcus de Capradoſſo Abbatiæ S. Salvatoris Majoris nullius Diœceſis.
Joannis Franciſci S. Nicolai in Carcere Tulliano Ginetti.
Joannes Palmegianus de Pinna Billorum Presbyter Feretranæ Diœceſis.
Aſcanius Bartoccinus Clericus de Marſciano Peruſinæ Diœceſis.
Joſeph Biſcinus Clericus Romanus.
Benedicti S. Agathæ Pamphilii.
Gregorius Muſcatellus Clericus Viterbienſis.
Lucas Antonius Maſinus Laïcus Florentinus.
Dominici Mariæ S. Euſtachii Curſii.
Comes Cæſar Alexander Machirellus Presbyter Imolenſis.
Dominicus Bergerius Laïcus Romanus.
Joannis Franciſci S. Cæſarei Nigroni.
Fr. Scipio Cigala Ordinis Sancti Joannis Hieroſolymitani Clericus Meſſanenſis.
Vincentius de Floribus Presbyter Civitatis Ducalis, ejuſdem Cathedr. Eccleſiæ Præpoſitus.
Franciſcus Gajus Laïcus Romanus.
Fulvii SS. Coſmæ, & Damiani Aſtalii,
Marchio Alexander Capponius Clericus Conjugatus Florentinus.
Petrus Andræas Forzonius Laïcus Florentinus.
Joſeph Bonellus Clericus Camerinenſis.
Franciſci Mariæ S. Mariæ in Dominicâ Medices.
Comes Banutius de Marſchiano Presbyter Romanus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe.

Joſeph

Joseph Bussetus Clericus Regiensis.
Joannes Baptista Ferrarius Laïcus Mutinensis.
Raynaldi S. Mariæ de Scala Estensis.
Julius Tassus Presbyter Regiensis Diœc. Canonicus Collegiatæ S. Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe.
Dominicus de Simonibus Laïcus à Trebia Spoletinæ Diœcesis.
Laurentius Metteler Laïcus Pisaurensis.
Petri S. Laurentii in Damaso Ottoboni.
Dominicus Libanus Clericus Æsinus.
Natalis Ancaranus Laïcus Faventinus.
Caroli S. Mariæ in Cosmedin Bichii.
Abbas Felix Nigronus Clericus Lanuensis.
Matthæus Herculanus Clericus Diœc. Montis Alti.
Joseph Renati S. Georgii Imperialis.
Jacobus Antonius de Pretis Presbyter Urbinas.
Franciscus de Magistris Laïcus Romanus.
Aloysii S. Mariæ in Porticu Homodei.
Fabius de Abbatibus Oliverius Clericus Pisaurensis.
Christophorus Antonius Severus Clericus Feretranæ Diœcesis.
Joannes Francisci S. Hadriani Albani.
Pompejus Tortius Clericus Hortanus.
Antonius Simonettus Laïcus Romanus.
Francisci S. Angeli in Foro Piscium Barberini.
Marchio Joannes Baptista del Drago Laïcus Romanus.
Thomas Lucarellus Laïcus Romanus.
Laurentii S. Mariæ in Aquiro de Alteriis Diac. S. R. E. Card. nuncupat.
Abbas Joseph Zassontius Presbyter Senensis Canonicus insignis Basilicæ S. Mariæ Transtyberim de Urbe.
Alexander Petrillus Clericus Lucensis. Bon. mem. Julii tit. S. Praxedis Spinulæ nuncupati defuncti.
Leonardus Calamarius Presbyter Romanus Archipresbyter Collegiatæ S. Luciæ de Tinta de Urbe.
Eustachius Becanus Clericus Leodiensis.
Christophorus Alexandrinus Clericus Viterbiensis.
Bon. mem. Fr. Raymundi tit. S. Mariæ Angelorum Capisucchi nuncupati defuncti.
Confessarius. Et Paulinus de Bernardinis Ordinis Prædicatorum Lucensis, Confessarius.
Fr. Magister Felicianus Corellus de Fulgineo Ord. Eremitatum S. Augustini Subsacrista.
Adjutores. Joseph Michael de Rubeis Clericus Senensis cum prædicto Reverendissimo Episcopo Porphyriensi Sacrista.
Petrus Orlandus Presbyter Romanus cum dicto Secretario S. Collegii.
Henricus Tillon Clivensis Clericus Coloniensis Diœcesis cum eodem Secretario S. Collegii.
Custos Fontis. Abbas Ludovicus Piccinus Clericus Æsinus Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.
Joannes Baptista Fossombronus Aretinus.
Medici Chirurgus. Angelus Modius de Cæsis Spoletinæ Diœcesis. Medici Physici.
Marius Cecchinus de Licciana Sarzanensis Diœcesis Chirurgus.
Aromatarii. Petrus Corsius Romanus Aromatorius.
Gregorius Moriconus Lucensis.
Barbitonsores. Paulus Matthæjus ab Ereto Sabinensis Diœcesis, ejus Auxiliatores.
Gerardus Wolff Coloniensis.
Nicolaus Martinus Pistoriensis Barbitonsores.
Paulus Joseph Manuccius ab Aqua Sparta Tudertinæ Diœcesis.
Paulus Bevilaqua à Monticello Tyburtinæ Diœcesis, eorum Auxiliatores.
Stephanus Baldus Faber Lignarius.
Fabri. Gaspar Rinaldus Faber Cæmentarius.
Antonius Nicolaus Ferrarinus à S. Genesio Camerinensis Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.
Alexander Silvanus.
Ambrosius Rosarus.
Andræas Campus.
Andræas Fallarinus.
Angelus Messiconus.
Antonius Baroldus.
Antonius Crovellonus.
Antonius Sella.
Antonius Cantonus.
Bartholomæus Butius.
Bartholomæus Onginus.
Bernardinus Cambronus.
Carolus Marinus.
Dominicus Gionsius.
Donatus Augustinus.
Franciscus Catenaccius.
Franciscus Caitius.
Franciscus Gonella.
Jacobus Carrozzà.
Jacobus Tonginus.
Jacobus Digiolus.
Jacobus Soliva.
Joannes Cordus.
Joannes Panesius.
Joannis Nobilis.
Joannes Antonius Bianchinus.
Joannes Baptista Blondus.
Joannes Baptista Ceccarellus.
Joannes Dominicus Zonus.
Joannes Jacobus Sonsia.
Joannes Maria Bergotus.
Martinus Vaninus.
Paulus Carpantius.
Raphael Ciampus.
Sanctes Martianus.
Thomas Mancinus, Scopatores Conclavis.

XXI. Constitutio moderatoria Donationum, & Distributionis redituum Ecclesiasticorum in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis, seu eorum loco adlectos, ac præscribens cautelas servandas circa signaturas earum gratiarum, quæ aliquando ægrotante Romano Pontifice per concessum fieri dicuntur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Romanum decet Pontificem, tanquam fidelem servum, & prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, in Ecclesiæ Catholicæ conspectu actum suum ita ordinare, ut ipse quidem in diebus suis placeat Deo, & inveniatur justus, fiatque forma gregis ex animo, & bonus sit Christi odor in omni loco; Cæteri verò Antistites, & Ecclesiarum Prælati in partem sollicitudinis, cujus ei commissa est plenitudo, vocati, aliique Christifideles, quos curæ suæ divinitùs creditos in visceribus paternæ gerit charitatis, ejus exemplo, atque præceptis caduca Mundi hujus despicere, carnisque, & sanguinis laqueos effugere, ac de bonis, & rebus Ecclesiasticis juxta æquitatis, & justitiæ leges disponere, & spiritualium remigio alarum ad cœlestia contendere, atque evolare auxiliante Domino condiscant. Hinc ad ea Sacrorum Canonum instituta, quæ Episcopis, ne bonis, & reditibus Ecclesiæ consanguineos suos augere studeant, interdicunt, considerationis Nostræ aciem convertentes, etiam Nobis in suprema Beati Petri Apostolorum Principis, cui caro, & sanguis non revelavit, Sede constitutis ab ipso Pontificatus Nostri primordio servandam proposuimus, & hactenus Deo adjuvante servare studuimus disciplinam, ut in bonorum, & redituum ad hanc Sanctam Sedem, & Cameram Nostram Apostolicam spectantium distributione

Justitiæ, atque Prudentiæ leges, & regulas accuratè custodientes, summam meritorum, nullam autem carnis, & sanguinis, aut cujuscunque humani affectus rationem haberemus. Et licèt in Dei misericordia speremus, tales Nobis successuros Romanos Pontifices, qui non minus hac in parte, quàm in reliquis munus suum impleant, & Ecclesiam Universam spiritualium aromatum odore perfundant; Nihilominus ea, quæ Nobis licere non patimur, aliis indicare, salubremque in Sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Matre, & Magistra circa præmissa normam, & legem constituere, atque stabilire decrevimus.

Statuit ne remunerationes Pontificiæ ad favorē suorum ex obventionibus Cameræ excedant metam meritorum.

§. 1. Habitâ igitur super his cum Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de illorum consilio pariter, & assensu ad Omnipotentis Dei gloriam, Apostolicæ Sedis honorem, ac Antistitum, Prælatorum, aliorumque Ecclesiasticorum ædificationem, & bonum exemplum, hac Nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, atque decernimus, salutarem hanc de cætero in dicta S. R. E. servari rationem, atque disciplinam, ut nec ab ullo Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum ad favorem Nostrorum, sive suorum respectivè Fratrum, Nepotum, aliorumque quorumcumque Consanguineorum, seu Affinium, sivè illorum, quos in locum Nepotum, aliorumque Consanguineorum per cooptationem in Familiam, aut aliter adlegi, seù adsciscì contigerit, de bonis, pecuniis, locis Montium vacabilium, & non vacabilium, Officiis venalibus, illorumque pretio, creditis, reditibus, rebus, & juribus quibuscunque ad Sedem, & Cameram præfatas quovis modo spectantibus, vel quandocunque spectaturis, etiam ex emolumentis Datariæ, Cancellariæ Apostolicæ, Secretariæ Brevium, spoliorum Ecclesiasticorum, & quarumcunque Palatii Apostolici portionum, seù distributionum provenientibus, liberalitatis, & donationis, aliove quovis gratuito, seù lucrativo titulo directè, vel indirectè etiam servitiorum, & meritorum, quæ tamen talia non sint, ut ex lege justitiæ eam exigant remunerationem, aliove quolibet colore, seu prætextu, sivè etiam suprà veram ipsorum servitiorum, & meritorum rationem ullo modo in posterum disponatur.

Paupertas illorum sublevanda eo modo quo extraneorū.

§. 2. Quòd si Fratres, Nepotes, Consanguinei, vel Affines, seù illorum loco adlecti, sivè adsciti præfati inopiâ laboraverint, poterit Romanus Pontifex pro tempore existens pro timorata sua conscientia illorum paupertatem eodem omninò modo sublevare, quo Pauperum extraneorum inopiæ subvenire fas est.

Ad evitandam transgressionem hujus moderationis sub prætextu stipendiorum in Muneribus, & Officiis Secularibus illa supprimit.

§. 3. Ne autem, quod directè prohibetur, indirectè permittatur, magnorum stipendiorum, seù honorariorum nonnullis Sedis prædictæ Officiis, seù muneribus, quæ Consanguineis, vel Affinibus, seù adlectis, vel adscitis præfatis concedi, ut plurimùm consueverunt, assignatorum ratione, stipendia, provisiones, sivè salaria, & honoraria, & aliàs quomolibet nuncupari solita emolumenta quæcunque, quæ antehac per Cameram prædictam in Civitate Avenionensi, & Comitatu Venayssino Nostris in spiritualibus, & temporalibus Vicario Generali, ac in illis, & vicinis quinque Provinciis ejusdem Sedis de Latere Legato præstari, & solvi plerunque solita, & consueta, fuerunt: Superintendentis verò Generalis Negotiorum Sedis Apostolicæ, nec non totius Militiæ, tàm Equestris, quàm Pedestris Status Nostri Ecclesiastici Gubernatoris, & Capitanei Generalis, itidemque Classis, & Triremium Pontificiarum Præfecti, illiusque, & illarum Commissarii, & Locumtenentis Generalis, Arciumque, & Turrium ad littora Maris tàm Adriatici, quàm Thyrreni existentium Superintendentis Generalis, Præfecti quoque Generalis utriusque Custodiæ Corporis Romani Pontificis, ejusque Locumtenentis Generalis, item Castellani Arcis Sancti Angeli de Urbe, Gubernatoris, ùt aliàs deputabatur, Civitatis Beneventanæ, cujus tamen Gubernium ad instar aliorum prædicti Nostri Status, prout impræsentiarum servatur, remaneat, & Arcis Beneventanæ Præfecti; Item Gubernatoris Oppidi Nostri Civitatis Vetulæ, ac demùm Perusinæ, Anconitanæ, & Novæ Asculanæ respectivè Arcium Præfecti, seù Castellani, Officia, & munera ipsa cum omnibus, & singulis illorum, & cujuslibet eorum Juribus, prærogativis, stipendiis, salariis, & emolumentis quibuscunque perpetuò supprimimus, & abolemus, illaque deinceps, quomodocunque, & quandocunque renovari prohibemus, nec cuiquam de cætero assignari, & præstari, seu concedi, & conferri respectivè volumus, atque decernimus. Quod si pro rerum qualitate, temporumque contingentia, manifesta, urgensque necessitas munera, seu Officia Militaria hujusmodi, vel aliqua ex eis de novo institui exegerit, Viros ad illa assumi volumus, & mandamus, strenuos, & fideles, eximia virtute præstantes, reique Militaris apprimè peritos, & in illa diuturno, ac probato usu exercitatos, quibus Romanus Pontifex pro tempore existens secundum datam sibi à Domino Sapientiam pro ratione laboris, industriæ, atque periculi competentia, & congruentia stipendia assignabit.

Adveniente necessitate mandat assumi idoneos cum stipendio assignando ad mensuram laboris & meritorum.

§. 4. Porrò si Nostri, Successorumque Nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium Fratres, Nepotes, & alii quicunque Consanguinei, seu Affines, sivè veri, sivè, ut præfertur, adlecti, & adsciti, vitam Ecclesiasticam elegerint, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac annuarum pensionum super eorum fructibus consecutionis capaces fuerint, eam in redituum, & proventuum Ecclesiasticorum distributione eis facienda servari volumus moderationem, ut nonnisi juxtà eorum merita, & non ultra, congruam pro gradus, vel dignitatis, quem, vel quam in Ecclesia obtinuerint, nullo ad consanguinitatem, affinitatem, seù adlectionem ergà Romanum Pontificem habito respectu, sustentationem, ejusmodi reditus, & proventus Ecclesiastici eis distribuantur. quo custoditâ in omnibus Ecclesiasticæ disciplinæ, atque Justitiæ distributivæ regulâ, nemini relinquatur conquerendi, vel obloquendi occasio, sed Ecclesiastica stipendia ministrantibus in Ecclesia Dei æqua lance pro uniuscujusque merito assignentur.

Attinentes Ecclesiastici non onerentur reditibus Ecclesiasticis ultra meritum, & dignitatis gradum.

§. 5. Quoad illos autem ex Fratribus, Nepotibus, aliisque Consanguineis, seu Affinibus Romanorum Pontificum pro tempore existentium præfatorum; sivè veris, sivè, ut præfertur, adlectis, & adscitis, quos eximiis eorum ita exigentibus meritis, ad sublimem Cardinalatus Dignitatem assumi contigerit, eam quoque de cætero servati volumus moderationem, ut Ecclesiæ, Monasteria, Commendæ, aliave cujusvis generis Beneficia, & Officia Ecclesiastica, ac pensiones annuæ super illorum fructibus unicuique eorumdem respectivè conferenda, commendanda, & concedenda, ac reservandæ, & assignandæ, verum valorem annuum duodecim millium scutorum monetæ Romanæ, computatis insimul Beneficiorum, & Officiorum quibuscunque fructibus, & pensionum quantitatibus, in totum non excedant: In ea tamen taxatione non comprehendantur emolumenta Officiorum ejusdem Apostolicæ Sedis, & Romanæ Curiæ S. R. E. Cardinalibus demandari, seu concedi solitorum, aliorumque munerum, quæ ipsis non ad vitam, vel in perpetuum, sed ad tempus seu beneplacitum Romani Pontificis pro tempore existentis demandata, seu concessa fuerint. Declarantes, quòd deinceps præfati qui vitam Ecclesiasticam eligerint, seu ad sublimem Cardinalatus Dignitatem fuerint assumpti, quoscunque Titulos fructuum reservationibus gravatos, sivè præventivas, vel eventitias pensiones ultrà moderationem, ut supra respectivè præscriptam nullatenùs assequi valeant.

Si fuerint Cardinales provideatur usque ad duodecim millia annua.

§. 6. Quod si forsàn (quod absit) modus circa præmissa sic congruentur, salubriterque præscriptus in posterum excedatur, curæ erit Romanis Pontificibus Successoribus, donationes gratuitas, seu lucrativas dispositiones, excessivas subventiones, mune-

Si excedatur, curâ Pontificis successoris rescindatur excessus.

munerum, & Officiorum, seu illorum stipendiorum, & emolumentorum concessiones, ac redituum, & proventuum Ecclesiasticorum distributiones, nec non collationes, commendas, concessiones, reservationes, & assignationes, aliaque præmissa contra, vel ultrà modum, ut præfertur, præscriptum factas, seu facta rescindere, revocare, & in nihilum redigere, ac ut præfertur, donata, elargita, concessa, collata, commendata, reservata, & assignata à Consanguineis, & Affinibus, sivè veris, sivè adlectis, & adscitis præfatis, eorumque Hæredibus, & Successoribus respectivè, etiam manu Regia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine vindicare, & auferre, ac Cameræ Apostolicæ applicare, & incorporare, aliisque respectivè conferre, commendare, concedere, & assignare, ac aliàs desuper opportunè providere, seu disponere.

Forma servanda in expediendis gratiis per Concessum ægrotante Pontifice.

§. 7. Quia verò ægrotante Romano Pontifice nonnunquam contigit, ut Signaturæ gratiarum, quæ per Concessum fieri dicuntur, modum illum excederent, quem ipse Romanus Pontifex, dum benè valebat, servare consueverat: Statuimus, atque decernimus, ut ii, quibus ejusmodi Signaturas per Concessum à Romano Pontifice ægrotante etiam per Chirographum speciale manu ipsius Romani Pontificis subscriptum, vel aliàs quomodocunque committi contigerit, cujuscùnque status, gradus, ordinis, & dignitatis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, nullas hujusmodi gratias signare, vel expedire valeant, nisi fuerint ad illas adhibiti duo ejusdem S. R. E. Cardinales, qui una cum Signatore præfato coram ipsomet Romano Pontifice eas concedente, ac expediri mandante, earundem Gratiarum supplicationibus, sivè minutis, aut Chirographis, aliisque concessionum scripturis subscribant, alioquin quidquid secùs actum, signatum, gestumve fuerit, nullum, irritum, & invalidum, nulliusque sit roboris, vel momenti, & qui huic saluberrimæ sanctioni contravenerint, ab ipso Romano Pontifice sanitati restituto, vel ejus Successoribus condignis pœnis puniantur.

Observantia juranda à novis Cardinalibus, & in Conclavi, & a Pontifice electo.

§. 8. Ut autem præmissa omnia, & singula perpetuò, & inviolabiliter observentur: Volumus & Apostolica auctoritate decernimus, ut sicut ejusdem S. R. E. Cardinales in Romana Curia præsentes hanc Constitutionem, quantum in eis erit, observare, illique non contravenire, nec ullis contrafacientibus, etiam Romanis Pontificibus, consentire, nec absolutionem à juramento præstito petere, nec oblatam, aut concessam acceptare promiserunt, & jurarunt, idem quoque per absentes ab eadem Curia dictæ S. R. E. Cardinales, quandocunque ad eam advenerint, ac per futuros Cardinales in assumptione Pilei promitti, & jurari debeat, promissioque, & juramentum hujusmodi in formula juramenti per eosdem Cardinales præstari soliti adjungatur, & adscribatur. Occurrente autem quandocunque ejusdem Apostolicæ Sedis vacatione iidem Cardinales in Conclavi, quando de observandis fel. rec. Prædecessorum Nostrorum Julii Papæ II. super electione Romani Pontificis, Pii Papæ V. ne Civitates, & loca S. R. E. infeudentur, & Sixti Papæ V. de pecuniis in Arce S. Angeli positis inde non amovendis, aliisque nonnullis Constitutionibus Apostolicis juramentum præstare solent, etiam de præsenti Constitutione per quemlibet eorum, qui in Romanum Pontificem electus fuerit, inviolabiliter observanda, & postmodum ipse ad Supremi Apostolatus Officium assumptus post assumptionem hujusmodi hoc ipsum promittere, & jurare debeat, servatis etiam aliis omnibus, & singulis illis, quæ circa juramentum hujusmodi in præfata Sixti Prædecessoris Constitutione Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, undecimo Kalendas Maji Pontificatus sui Anno primo edita præscribuntur.

Adnectenda aliis Constitutionibus jurari solitis in Conclavi.

§. 9. Has quoque Nostras Litteras in libellum redigi, & post prædictas Julii, Pii, & Sixti, quæ in Conclavi legi solent, aliorumque Prædecessorum Nostrorum Constitutiones adjungi, & in quinterno Cancellariæ Nostræ Apostolicæ unà cum aliis Constitutionibus Apostolicis adscribi, & ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari, ipsarumque præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsùs fidem, tam in judicio, quam extra illud ubique haberi volumus, quæ iisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum Constitutionis, Suppressionis, Abolitionis, Taxationis, Statutorum, Decretorum, Voluntatum, & Mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo decimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. A. Primo 22. Junii 1692.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus promitto, voveo & juro.

† Ego Alderanus Episcopus Ostiensis Cardinalis Cybo promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Jacobus Episcopus Tusculanus Cardinalis Fransonus promitto, voveo, & juro.

† Ego P. Episcopus Prænestinus Cardinalis de Alteriis S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego F. Tit. S. Praxedis Presbyter Cardinalis Maidalchinus promitto, voveo, & juro.

† Ego Carolus Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Barberinus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Nicolaus Tit. S. Calixti Presbyter Card. Acciajolus promitto, voveo, & juro.

† Ego Gaspar Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Carpineus promitto, voveo, & juro.

† Ego Cæsar Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis De Estrees promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Franciscus Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Nerlius promitto, voveo, & juro.

† Ego Hieronymus Tit. S. Sylvestri de Capite Presbyter Cardinalis Casanate promitto, voveo, & juro.

† Ego Galeatius Tit. SS. Quirici, & Julittæ Presbyter Cardinalis Marescottus promitto, voveo, & juro.

† Ego Fabritius Tit. Sancti Chrysogoni Presbyter Card. Spada promitto, voveo, & juro.

† Ego P. Thomas Hovardus Tit. S. M. super Minervam Presb. Card. de Norfolcia promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baptista Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Spinula promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Fr. Laurentius Basilicæ SS. XII. Apostolorum Presbyter Card. de Laurea promitto, voveo, & juro.

† Ego Jacobus Tit. S. Mariæ de Aracœli Presb. Card. de Angelis promitto, voveo, & juro.

†
†
†
† Ego M. Antonius Barbadicus Tit. S. Susannæ Presbyter Card. S. Susannæ promitto, voveo, & juro.

†
†
†
† Ego Joannes Tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Card. de Goessen promitto, voveo, & juro.

†
† Ego P. M. Tit. S. Marcelli Presbyter Card. Petruccius promitto, voveo, & juro.

†
†
†
† Ego Joseph Saenz Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Aguirre promitto, voveo, & juro.

† Ego Fortunatus Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Carafa promitto, voveo, & juro.

† Ego Bandinus Tit. S. Pancratii Presbyter Card. Panciaticus promitto, voveo, & juro.

†
† Ego Ferdinandus Tit. S. Clementis Presbyter Card. de Abdua promitto, voveo, & juro.

† Ego Tussanus Tit. S. Agnetis extra mœnia Presbyter Cardinalis de Janson Forbin promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baptista Tit. S. Laurentii in Pane, & perna Presbyter Cardinalis Rubinus promitto, voveo, & juro.

†
† Ego I. B. Tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Costagutus promitto, voveo, & juro.

†
†
†
†
†
†
† Ego Urbanus Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconus Card. Sacchettus promitto, voveo, & juro.

†
†
†
† Ego Fulvius SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Astallius promitto, voveo, & juro.

†
†
† Ego Petrus Sancti Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius promitto, voveo, & juro.

† Ego C. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Bichius, promitto, voveo, & juro.

†
† Ego Aloysius S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Homodeus promitto, voveo, & juro.

† Ego Joannes Franciscus S. Adriani Diaconus Card. Albanus promitto, voveo, & juro.

† Ego Franciscus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Barberinus promitto, voveo, & juro.

† Ego Laurentius S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. de Alteriis, promitto, voveo, & juro.

Loco ✠ plumbi.

B. Card. Prodatarius. I. F. Card. Albanus.
Visa de Curia I. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâquintâ, die verò vigesimâ octavâ Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Primo; supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Andream Dominicum Simoncellum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Agapitus de Magistris Cursorum Magister.

XX.

Constitutio super facultatibus Majoris Pœnitentiarii.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex debito Pastorali.

ROmanus Pontifex omnium Christifidelium Pater, & Pastor, ejus, qui ut peccatores pretiosi sui Sanguinis profusione redemptos salvos faceret, semetipsum exinanivit, vices gerens in terris, ad ea per quæ sibi cœlitus commissi gregis saluti uberiùs consulitur, præcipuis debet, & indefessis studiis incumbere, sibique in Petro Apostolorum Principe attributam potestatem, qui infallibili Christi Domini testimonio, quidquid solverit super terram, erit solutum & in Cœlis, per se, & respectivè per alios provida dispensatione exercere. Hujus considerationis intuitu Romani Pontifices Prædecessores Nostri Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario quamplures, & amplas facultates concesserunt, illasque aliquando, in iis præsertim, quæ forum internum non concernebant, reformarunt, & quandoque ampliarunt & immutarunt, prout rerum, & temporum circumstantiis, opportunitatibus, & vicissitudinibus attentè pensatis, censuerunt in Domino salubriter expedire.

Refert in genere dispositiones Antecessorum.

Refertur Constitutio Pii IV., qua moderatus fuit facultates respectu Fori externi.

§. 1. Aliàs siquidem post antiquiores Officii hujusmodi status fel. rec. Pius Papa VI. Prædecessor Noster Officiorum, & Tribunalium Romanæ Curiæ reformationi Pastorali solicitudine intentus, ad ejusdem Pœnitentiariæ Officium, in quo morum censura, & animarum salus præcipuè vertitur, considerationis suæ oculos direxit; habitaque desuper cum tunc existentibus S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ipsoque Majore Pœnitentiario, ac ejus Officialibus auditis, ac omnibus maturè consideratis, de eorundem Cardinalium consilio, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus pro tempore existens Major Pœnitentiarius, Regens, Correctores, Scriptores, & Procuratores, ac alii quicumque ejus Officiales, & Ministri ab eorum omnium, quæ in tunc confectis capitulis, & prohibitionibus continebantur, & forum internum, seu pœnitentialem plerumque non respiciebant, concessione, & commissione penitus cessare, & abstinere deberent, per quasdam suas Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo quinto Nonas Maji Pontificatus sui anno tertio expeditas Literas auctoritate Apostolica statuit, & ordinavit.

Refertur alia Constitutio B. Pii V. revocatoria concessorum, etiam vivæ vocis oraculo.

§. 2. Successivè recol. mem. Pius Papa etiam Prædecessor Noster tempus, & necessitatem, suique instituti rationem postulare perpendens, ut in multis Romanæ Curiæ rebus novam deinceps formam proponeret, ejusmodi verò curam ipsum impensiùs solicitare, ut ad ea in primis incumberet, quæ salutem, & periculum respiciebant animarum, ac à præfato Pœnitentiariæ Officio initium capere, novamque illi pro futuris facultatem statuere volens, de Apostolicæ pote-

statis

statis plenitudine omnem, & quamcumque ejusdem Officii, & Pœnitentiarii Majoris auctoritatem, jurisdictionem, & potestatem ordinariam, & delegatam, ac omnia, & quæcunque privilegia, facultates, & indulta illis, cæterisque omnibus dictæ Pœnitentariæ tunc existentibus Collegiis & personis ab ipsius Officii institutione per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores suos, ac seipsum, & Sedem Apostolicam, etiam motu proprio, & ex ipsius certa scientia, deque prædictæ potestatis plenitudine, tam in genere, quàm in specie, ac de mandato speciali, & expresso, etiam vivæ vocis oraculo emisso, & ex quibuscunque causis concessa, confirmata, ac etiam pridem à memorato Pio IV. Prædecessore reformata, restricta, & moderata, quibuscunque concepta formulis, ac etiam restrictivis, derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & efficacioribus, etiam vim contractus inducentibus clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis suffulta, quorum omnium tenores haberi voluit pro expressis, quæcunque essent, (potestate Minorum Pœnitentiariorum suorum, & ordinationibus de illis, eorumque statu tunc pridem editis Litteris salvis, & integris remanentibus) revocavit, suppressit, & abolevit, & aliàs prout in ejusdem Pii V. Prædecessoris quarto Kal. Maji Anno præfatæ Incarnationis millesimo quingentesimo sexagesimo nono, & Pontificatus sui quarto desuper expeditis Litteris uberiùs continetur.

Narratur eundem B. Pium V. alia Constitutione ordinasse numerum Ministrorum & facultates.

§. 3. Utque memoratus Pius V. Prædecessor habita de Ministrorum qualitate, numero, functionibus, & officiis ratione explicata, novam futuris formam de integro præscribere valeret, qua ipsum Pœnitentiariæ Officium certis quibusdam facultatibus, quæ aliis officiis magis conveniebant, exoneratum, atque expeditum, deinde ea quæ Animarum salutem præcipuè concernebant, attentiore studio prosequeretur, quinto decimo Kal. Julii ejusdem Anni millesimi quingentesimi sexagesimi noni duas edidit Constitutiones, in quarum prima, quæ incipit, *In omnibus rebus*: Ministrorum qualitatem, numerum, functiones, & officia in posterum ordinavit: In alia verò, quæ incipit, *Ut bonus Pater familias*: Pœnitentiariæ hujusmodi Officium nonnullis ibidem relatis facultatibus dumtaxat, quas pœnitentialis muneris maximè proprias, ac egentium Christifidelium remedio accommodatas censuit, communivit.

Ampliationes factæ ab eodem B. Pio V. & Gregorio XIV.

§. 4. Deinde nihilominus idem Pius V. Prædecessor, ejusque Successores Rom. Pontifices quampluribus vivæ vocis oraculis, & piæ mem. Gregorius Papa XIV. pariter Prædecessor Noster etiam suis in forma Brevis die decima Aprilis Anni millesimi quingentesimi nonagesimi primi expeditis Litteris, reformatas, ut præfertur, memorati Officii facultates multoties ampliarunt, & extenderunt.

Urbanus VIII. postea in nonnullis moderatus fuit.

§. 5. Verum hujusmodi facultatibus valdè, ut præfertur, multiplicatis, & adauctis, fim. memoriæ Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor Noster memoratorum Pii IV. & Pii V. Prædecessorum vestigiis inhærens, per suas die decima septima Septembris Anni millesimi sexcentesimi trigesimi quarti Pontificatus sui duodecimi in forma Brevis pariter expeditas Litteras, prævia, quoad inibi descripta capita, quarumcunque facultatum, seu Indultorum, ac vivæ vocis oraculorum desuper concessorum, & aliter emanatorum, quæ iisdem Litteris adversarentur, revocatione, Motu proprio, ex certa scientia & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine statuit, & ordinavit, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus Major Pœnitentiarius, & ejusdem Pœnitentiariæ Regens, cœterique ejus Officiales, & Ministri pro tempore existentes, à particularium casuum, & negotiorum inibi expressorum concessione, commissione, & expeditione, quæ aliàs nullæ essent eo ipso, penitùs cessare, & abstinere deberent.

Successerunt ampliationes Successorum per vivæ vocis oracula.

§. 6. Adhuc tamen, & post hujusmodi particularem reformationem alia Romanorum Pontificum ad hæc usque tempora vivæ vocis oracula facultates hujusmodi ampliantia, & respectivè moderantia supervenerunt.

Sub hac unica Constitutione compilantur facultates attendendæ, & non aliæ.

§. 7. Hinc Nos Animarum saluti, ac facultatum unicuique Officio, & Tribunali competentium ordini, & distinctioni, quantùm Nobis ab Alto conceditur, consulere volentes, ac proptereà Litterarum Apostolicarum, & vivæ vocis oraculorum præfatorum multiplicitatem, varietatem, & immutationes sedulâ meditatione pensantes, Nostræ Pœnitentiariæ, ac Majoris Pœnitentiarii facultates seligere, & selectas, cæteris exclusis, compilare, & in unum redigere decrevimus, ut quousque facultates hujusmodi extendantur, ac quomodo, & in quibus casibus exerceri possint, & debeant, certè, promptè, & distinctè sub unica, & omnium comprehensiva sanctione innotescant.

Præservatur Constitutio B. Pii V. super numero, & qualitatibus Officialiū Pœnitentiariæ.

§. 8. Omnium itaque, & singularum Litterarum, & oraculorum hujusmodi, ac aliarum, & aliorum, quæcumque sint, & si quæ sint, tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ac salvis, & in suo robore, & statu permanentibus iis, quæ in altera ex præfatis ejusdem Pii V. Prædecessoris Constitutionibus incipiente, *In omnibus*: super Ministrorum Pœnitentiariæ præfatæ qualitate, numero, functionibus, & officiis ordinata fuerunt, ac etiam salva semper Majoris Pœnitentiarii facultate Romanum Pontificem in quibuscunque particularibus casibus, tametsi per præsentes Nostras Litteras non concessis, imò prohibitis, consulendi, ita ut ipsi Majori Pœnitentiario de Romani Pontificis speciali mandato desuper vivæ vocis oraculo sibi facto procedere asserenti, indubia fides debeat adhiberi, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine infrascriptas tantùm facultates eidem Pœnitentiariæ, & Majori Pœnitentiario de cætero competere, ac in illa, & ab illo in hunc, qui sequitur modum, exerceri posse hac Nostra perpetuò valitura Constitutione, statuimus, atque decernimus.

Nec non futura vivæ vocis oracula.

Pœnitentiarius Major absolvere potest omnes ab omnibus censuris quibuscumq; reservatis.

§. 9. Nostro itaque, & pro tempore existenti Majori Pœnitentiario concedimus, ut omnes, & singulos cujuscunque qualitatis, dignitatis, & gradus Ecclesiasticos seculares, & cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Regulares, nec non laicos quoscunque utriusque sexus, tam præsentes, quàm absentes, ab omnibus, & quibuscunque culpis, criminibus, & excessibus, quantumcunque gravibus, & enormibus, à tam publicis, quàm occultis quandocunque, & quomodocunque commissis & perpetratis, nec non ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis præmissorum occasione latis, & per illos incursis, etiam in casibus nedum Superioribus Regularibus, & Ordinariis, sed etiam Nobis, & Sanctæ Sedi specialiter, ac etiam per literas, quæ die Cœnæ Domini quotannis promulgantur, reservatis, injuncta semper iisdem pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis, quæ fuerint de jure injungenda, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat; Regulares nimirum à culpis, & censuris præmissis in utroque foro, & Ecclesiasticos seculares necnon laicos à prædictis culpis, & censuris in foro conscientiæ tantùm; Eosdem verò Ecclesiasticos seculares, necnon laicos tunc in utroque foro absolvere, & absolvi mandare possit, quando agitur de excommunicatis, & suspensis à sententia generali, vel speciali Delegatorum, aliorumque Judicum, quorum jurisdictio expiraverit, seu etiam de illis, quorum absolutio per eosdem Judices, aut alios fuerit ad Romanum Pontificem & ad dictam Sanctam Sedem remissa, seu pariter de iis, qui legitimo impedimento detenti præsentiam Judicum, vel illorum, qui eos excommunicarunt, aut suspenderunt, aut alium, seu alios, adire non potuerint.

Regulares in utroque foro; Ecclesiasticos Seculares, & Laicos in foro conscientiæ tantùm.

In quibus casibus etiam istos in utroque foro.

Absolvendi in utroque foro debent paruisse judicato, & parti satisfecisse, vel satisfactionem obtulisse.

§. 10. Ita tamen ut prædicti à censuris ab homine latis, seu declaratis in utroque foro, ut præfertur, absolvendi, in suis congruis casibus respectivè judicato paruerint, & parti satisfecerint, vel quamprimùm potuerint, alioquin in easdem censuras reincidant, satisfaciant: Eadem verò parte oblatam convenientem satisfactionem, quæ tamen in sententiis, seu decretis individuata non sit, irrationabiliter recusante, possit Major Pœnitentiarius Judicis, coram quo censurarum causa pendet, conscientiæ remittere, ut convenientem satisfactionem arbitretur, illaque per reum oblata, & per aliam partem irrationabiliter recusata, valeat, adhuc firma remanente hujusmodi oblatione, ad absolutionem procedere.

Venientes Romã absolvi possunt ad effectum consequendi Indulgentias

§. 11. Romam quoque advenientes ab omnibus per quemcumque Judicem, vel aliàs quomodocunque, non tamen in Romana Curia nominatim promulgatis, seu alibi promulgatis, & in eadem Curia notoriis censuris, ad effectum dumtaxat, ut Indulgentias Sacra Urbis loca piè, ac religiosè invisentibus concessas, liberè, & licitè consequi valeant, ita ut, simul ac Indulgentias præfatas consequuti fuerint, iisdem, quibus antea censuris constricti teneantur, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat. Quod si censuris ab homine nominatim ligati pro absolutione Romam advenerint, sed pro illa obtinenda fuerint ad eorum Judices remissi, & probabile mortis periculum in itinere pertimescunt, poterit Major Pœnitentiarius ad congruum tempus ab ipso pro hujusmodi itinere agendo arbitrandum, sub conditione, si hujusmodi periculum immineat, & cum reincidentia, si præfati idem periculum evaserint, in foro conscientiæ tantùm absolvere, & absolvi mandare.

Ab Urbe remittendi ad Judices absolvi possunt in casu, & durante periculo.

Non potest absolvere à reservatis in Bulla Cœnæ Principes, aut Jura Imperii exercentes, seu Episcopos, & Prælatos in casibus publicis.

§. 12. Nequeat tamen in ullis casibus publicis, qui in præfatis Litteris die Cœnæ Domini legi consuetis continentur, etiamsi Sedes Apostolica tunc vacaret, aut Romanus Pontifex propter infirmitatem, vel etiam causam ita fuisset impeditus, ut celeriter consuli non posset, Principes, & alios Jus Imperii etiam Vicario nomine habentes, ac Dominia, & Respublicas, seu personas illorum, & illarum Administrationem habentes, vel habere solitas, nec non Episcopos, & alios Superiores Prælatos absolvere, & mandare.

Non potest absolvere Cardinales, & alios Sede piena tractantes de futuro Pontifice eligendo, & contravenientes in electione Constitutionibus

§. 13. Minusque possit etiam in occultis, etiam in foro conscientiæ tantùm, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & alios cujuscunque qualitatis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, qui vivente Romano Pontifice de quopiam eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inierint, ambitusve, aut pactiones fecerint, seu Sede Apostolica vacante in censuras, seu pœnas in felicis record. Gregorii Papæ XV. & præfati Urbani VIII. etiam Prædecessorum Nostrorum super electione Romani Pontificis pro tempore facienda, decimo septimo Kalend. Septembris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo, & quinto Kal. Februarii Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo vigesimo quinto respectivè emanatis Litteris contentas, quomodolibet inciderint, absolvere, & absolvi mandare.

Neque per Astrologiam Judiciariam inquirentes de vita Pontificis, & de statu Reipub. Christianæ.

§. 14. Nec pariter possit, etiam in occultis, etiam in foro conscientiæ tantùm eos, cujuscunque qualitatis, status, dignitatis, præeminentiæ, & conditionis fuerint, qui Astrologia judiciaria, vel aliàs per se, vel per alios de statu Reipublicæ Christianæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, inquirentes, ejusdem Urbani Prædecessoris Pridie Kal. Aprilis Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo trigesimo primo contra illos editis Litteris contravenerint, absolvere, & absolvi mandare.

Neque in casibus publicis violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ.

§. 15. Nec similiter valeat in casibus publicis, etiam in judicium non deductis, violatæ Immunitatis, seu libertatis Ecclesiasticæ ullatenùs absolvere, seu absolvi mandare.

§. 16. Eos tantùm hæreticos in foro conscientiæ dumtaxat absque alia abjuratione coram Ordinario, aut Inquisitore facienda, absolvat, seu mandet absolvi, qui cum nemine de suis hæresibus loquuti sunt, & omninò sunt occulti, etiamsi aliquos extrinsecos actus fecerint, ex quibus argui potuissent hæretici, dummodò tamen ad eosdem actus, quamvis de sui natura noscibiles seu ad notitiam deducibiles, quantùm ipsi sciant, & prout credunt, nullus advertit; Apostatas quoque à fide catholica, & hæreticos in eodem foro conscientiæ duntaxat absolvat, seu absolvi mandet in iis solum casibus, in quibus necesse non est complices denunciare, quando nimirum iidem complices mortui, seu ex regionibus palàm infectis, & in illis degunt, non tamen quandò complices Itali, vel Hispani; seu ex illis regionibus essent, in quibus S. Inquisitionis Officium ad Majorem Pœnitentiarium absolvendos remitteret, interdicta.

Potest absolvere Hæreticos occultos in foro conscientiæ.

Et Apostatas à Fide, quando non est necesse denunciare complices

Potest absolvere recipientes munera à Regularibus, factâ eleemosynâ.

§. 17. Munera à Regularibus contra recolen. mem. Clementis Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri Anno Incarnationis præfatæ 1594. tertiodecimo Kal. Julii editam Constitutionem ultrà valorem decem scutorum monetæ recipientes, exceptis rerum medicinalium, seu devotionis muneribus, antè factam restitutionem non absolvat, nec mandet absolvi; Infrà verò prædictum valorem, nonnisi factâ arbitrio ipsius Majoris Pœnitentiarii, seu per eum eligendi Confessarii eleemosynâ, quæ in beneficium Religionis, seu Conventus, cui de jure facienda esset restitutio, si cautè fieri potest, erogetur, absolvat, seu mandet absolvi.

A casibus violatæ clausuræ Monialium quando possit absolvere.

§. 18. Moniales, & quascunque personas, quæ in casibus publicis clausuram earundem Monialium ad malum finem violaverint, & respectivè ausæ fuerint violare, non absolvat, nec mandet absolvi, nisi in casibus, in quibus ipsi Episcopi, seu Ordinarii pro ipsis delinquentibus supplicaverint, & casus ad Congregationem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam deducti non fuerint.

Monialibus non det Confessarios, & de Capuccinis non deputandis.

§. 19. Confessarios Monialibus nullatenus concedat, & Capuccinos in illis regionibus, in quibus iidem Confessionibus audiendis operam dare non solent, in Confessarios non deputet.

Dispensare potest in foro conscientiæ super quacunq; irregularitate ad ordines, & beneficia.

§. 20. Ad hæc desuper quacunque irregularitate, & inhabilitate ex quocunque delicto, etiam homicidio voluntario, & ex quocunque defectu proveniente, in casibus tamen occultis, & in foro conscientiæ tantùm, prævià in gravioribus casibus matura discussione facienda in Pœnitentiariæ Signatura, dispensare, vel dispensari mandare possit, tam cum Ecclesiasticis Secularibus, quàm cum Laicis respectivè, cum quibus expediens videbitur, ut Ordinibus initiari, & in susceptis etiam sacris, & Presbyteratus ordinibus ministrare, & ad Superiores conscendere, ac Dignitates etiam Cathedrales, & Metropolitanas, ac quæcunque Beneficia Ecclesiastica quandocunque ante dispensationem alioquin canonicè obtentas, vel obtenta, retinere, necnon hujusmodi Beneficia, & Dignitates (exceptis, quando agitur de homicidio voluntario, vel alio gravissimo excessu, Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis) etiam post delictum assequi valeant.

Etiam cum Hæreticis, & Apostatis à Fide, nisi ob gravitatem remittendi ad S. Inquisitionem.

§. 21. Cum Hæreticis, & Apostatis à fide Catholica, quando hæresis, & apostasia hujusmodi nullatenùs est propalata, & casus gravitas non suadet Pœnitentes ad S. Inquisitionem remittendos esse, super quacunque irregularitate, inhabilitate, & infamia exinde contracta, tam ad Ordines, sive susceptos, sive suscipiendos, quàm ad beneficia dispensari mandare possit, & valeat.

Dispensare possit in foro conscientiæ cum malè promotis in casu gravis scandali.

§. 22. Cum malè promotis occultis, non obstante ejusdem memor. Sixti Papæ V. etiam Prædecessoris Nostri Anno Incarnationis prædictæ millesimo quingentesimo octogesimo nono Nonis Januarii edita Constitutione, & signanter cum promotis per saltum, etiam prætextu licentiarum de promovendo extrà tempora, vel non servatis interstitiis, vel sine litteris dimissorialibus proprii Ordinarii, non

dispen-

dispenset, nisi in foro conscientiæ, quando periculum adesset gravium scandalorum, tunc enim possit in forma Pœnitentiariæ consueta dispensare, ut scilicet omissos Ordines secretè recipiant à quolibet Catholico Antistite gratiam, & communionem cum Sede Apostolica habente, & tunc, & extrà tempora, & non servatis interstitiis, & absque præfatis dimissoriis.

Etiam cum promotis simoniacè.

§. 23. Cum promotis ad Sacros Ordines, qui simoniam cum Episcopis promoventibus commiserint, dispensare, & dispensari mandare possit in occultis dumtaxat, & in foro conscientiæ tantùm, cum clausula monitis monendis, & injuncta gravi pœnitentia, acre præsertim discussa in Signatura.

Quoad Beneficia dispensare possit super simonia ignoranter commissa.

§. 24. A dispensationibus, seu convalidationibus titulorum etiam in occultis casibus abstineat, cum agitur de simonia reali scienter contracta, & de beneficiis, super quibus contracta est ipsa simonia; At si illa contracta fuisset ignoranter etiam ignorantiâ juris inculpatâ, possit Major Pœnitentiarius in occultis, & in foro conscientiæ tantùm dispensare, & beneficiorum post simoniam obtentorum titulos convalidare, modò Orator de eadem simonia certior factus, quam primùm commodè potuerit, petierit dispensationem, omni alia facultate in cæteris simoniæ casibus, & præsertim publicis, interdicta.

Titulos Beneficiorum in concursu obtentorum convalidare.

§. 25. Titulos Beneficiorum in concursu obtentorum in foro conscientiæ tantùm in occultis convalidare possit, quando tamen inhabilitas provenit ex aliqua censura, vel quia illâ irretitus impetrans administravit.

De non condonandis fructibus amissis ob non susceptum munus consecrationis.

§. 26. A convalidatione titulorum, & condonatione fructuum abstineat quoad illos, qui de Ecclesiis Cathedrabus provisi, infrà præfinitum tempus munus consecrationis non susceperint.

De condonatione fructuum beneficialium in occultis tantum cum distinctione modi juxta Nationum, & personarum differentiam.

§. 27. A compositione pariter, & condonatione fructuum beneficialium, & Ecclesiarum Episcopalium, ac etiam distributionum quarumcumque quovis modo malè perceptorum in casibus non occultis, abstineat: In occultis verò possit cum Gallis, Belgis, Gemanis, Polonis. & ulterioribus componere, vel etiam condonare, injunctâ eisdem pœnitentibus erogatione eleemosynæ ipsius Majoris Pœnitentiarii, vel Confessarii ab ipso deputandi arbitrio limitandæ. Cum reliquis autem videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum personis discretè compositionem concedere, & ea mediante fructus condonare, pecuniis exindè exactis receptori emolumentorum Datariæ nostræ integraliter consignatis: Pauperibus tamen, quorum inopia compositionem non admittit, possit condonare, injunctâ eleemosynâ modo supradictâ, quæ nihilominùs sine præjudicio illorum, quibus distributiones accrescere, vel non decrescere debent, sint, & censeantur ordinata.

Dispensare potest cum Regularibus super quibuscunque irregularitatibus ad ordines, vocem, officia, & beneficia ordinis.

§. 28. Cum Regularibus autem super irregularitate quorumcumque criminum quandocunque perpetratorum, vel incursus in censuras occasione, vel quia iidem sic ligati suos Ordines, non tamen in contemptum clavium, exercuerunt, aut illis se immiscuerunt, seu aliter quomodolibet contracta, ut eadem irregularitate, & quibuscumque aliis defectibus non obstantibus, susceptis ordinibus, & eorum privilegiis uti, ac in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, & ordines non susceptos suscipere, & in iisdem similiter etiam in altaris ministerio ministrare, nec non quæcunque, quotcunque, & qualiacunque suorum ordinum, & Congregationum, alioquin canonicè obtenta officia, beneficia regularia, munia, præeminentias, dignitates, & prælaturas etiam majores, & principales, retinere, & exercere, nec non eadem, seu easdem (non tamen Generalatum) ad quæ, seu quas in futurum canonicè, & juxta eorumdem Ordinum, & Congregationum Regularia Instituta, eligentur, vel aliter assumentur, recipere, assequi, gerere, & liberè exercere etiam licitè valeant, dispensare, eosque in pristinum, & ad eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, & ad vocem activam, & passivam restituere, reponere, & plenariè reintegrare, & pœnas illis gratiosè remittere, & condonare, necnon pro majori absolutionum, & dispensationum præfatarum firmitate quibusvis Constitutionibus, ordinationibus, statutis, & privilegiis quomodolibet obstantibus sufficienter derogare, Major Pœnitentiarius præfatus possit, & valeat.

Id possit in utroque foro, auditis Superioribus pro foro externo.

§. 29. Volumus tamen, ut in hujusmodi casibus occultis in foro conscientiæ tantùm, in publicis verò casibus in utroque foro, auditis tamen, & supplicantibus Superioribus, bonumque testimonium de ipsis Regularibus ferentibus, gravatâ in iis eorumdem Superiorum conscientiâ, & maturâ circumspectione, semper adhibitâ, cum iisdem Regularibus ut præfertur, dispensare, & dispensari mandare valeat.

Homicidas, & Bannitos ad ingressum in Religionem habilitare, & Fisco, ac parte concordatis pro ingressu post professionem dispensare super Irregularitate.

§. 30. Cum homicidis, bannitis, aliisque delinquentibus, qui memorati Sixti Prædecessoris Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo octogesimo septimo, sexto Kal. Decembris expeditis Litteris, Religionem ingredi, & in ea professionem emittere inhabilitantur, si expedire videbitur, habilitare, & habilitari mandare, ac cum iis, qui homicidia voluntaria commiserint, ut etiam uti Clerici aliquam ex approbatis Religionibus ingredi, ibique profiteri, in utroque foro, quando sic expedire videbitur, dispensare, & dispensari mandare valeat, ea tamen lege, ut sic habilitandi, seu dispensandi Fiscum, & Partem prius concordaverint, & professionem emittant, nec ante professionem hujusmodi in susceptis ordinibus ministrare, nec ad superiores ordines ascendere possint.

Circa Apostatas, & transitum de una ad aliam Religionem aliàs providebitur.

§. 31. Quoad Apostatas, & transitum Regularium de una ad aliam Religionem, citra aliquam innovationem interim faciendam, an, & quales facultates Majori Pœnitentiario remanere, reformari, seu concedi conveniat, de nonnullorum S. R. E. Cardinalium desuper à Nobis deputatæ Congregationis consilio suis loco, & tempore decernemus.

Dispensare potest super occultis impedimentis non dirimentibus matrimonium.

Non potest super dirimentibus etiam occultis.

§. 32. In matrimoniis contrahendis possit idem Major Pœnitentiarius in foro conscientiæ tantùm super impedimentis occultis, quæ matrimonium non dirimunt, dispensare, vel dispensari mandare: At à dispensationibus super quocunque impedimento ex quovis gradu, sivè consanguinitatis, sivè affinitatis ex copula licita, sive ex cognatione spirituali proveniente, etiam in foro conscientiæ tantùm, tametsi impedimentum sit occultum, & periculum scandalorum immineat, in iisdem matrimoniis contrahendis abstineat.

Non potest revalidare matrimonia nulla ob impedimentum primi, & secundi gradus.

In impedimento secundi potest post decennium.

In quibus casibus possit in aliis gradibus.

§. 33. In contractis verò matrimoniis à dispensatione, seu matrimonii revalidatione in gradibus primo, & secundo, seu secundo tantùm consanguinitatis, vel affinitatis ex copula licita etiam in occultis pariter abstineat, præterquam si in hujusmodi secundo tantùm gradu impedimentum saltem per decennium duraverit occultum, & oratores simul publicè contraxerint, & convixerint, & uti conjuges legitimi reputati fuerint. In tertio autem, & quarto gradibus publicis revalidare matrimonia nulliter contracta ex causa subreptionis, vel obreptionis occultæ Litterarum Apostolicarum, præterquam si falsitas constat in narratione præcedentis copulæ, quæ tamen anteà non intercesserat.

De servandis in casu nullitatis dispensationis ob tacitam copulam.

§. 34. Quod si oratores, qui obtinuerint, à Nostra Dataria dispensationem super gradu prohibito tam in primo, & secundo, quàm in secundo tantùm, ac etiam in tertio, vel quarto, tacitâ copulâ inter eos sequutâ, quam sine honoris detrimento detegere non valeant, & ratione hujusmodi taciturnitatis petant dispensationem pro matrimonio contrahendo, seu revalidationem matrimonii contracti, possit idem Major Pœnitentiarius, si copula sit adhuc secreta, in foro conscientiæ tantum concedere, facta quando agitur de primo, & secundo, vel secundo tantùm gradu compositione quinquaginta ducatorum auri de Ca-

mera ad Datariam transmittendorum, ad effectum, ut inconcussi moris est, erogandi in eleemosynas, nisi prior gratia expedita fuisset in forma pauperum, quo casu etiam hæc gratia absque ulla compositione similiter expediatur.

Circa eadem mendacis expressionis intentionis.

§. 35. Si verò oratores, qui obtenta dispensatione à Dataria super impedimento primi, & secundi, sivè secundi dumtaxat gradus consanguinitatis, seu affinitatis, cum expressione quidem carnalis copulæ, sed tacitâ occultâ, & malitiosa intentione in ipsa copula habita ad facilius habendam dispensationem, pro revalidatione hujusmodi dispensationis recurrant ad dictam Pœnitentiariam, possit idem Major Pœnitentiarius desuper dispensare cum miserabilibus personis explicitè affirmantibus, se uti tales, & sub illa expressa qualitate, & forma miserabilium dispensationes à Dataria obtinuisse: Cum iis verò qui non tanquam pauperes, sed uti ex honestis familiis, sivè uti nobiles sivè uti illustres fuerint similiter ab eadem Dataria dispensati, idem Major Pœnitentiarius non dispenset, nisi solutâ prius in Dataria, ad effectum pariter erogandi in eleemosynas, taxâ cum Datario pro tempore existente concordandâ. Quòd si supplicantes sint pauperes ita, ut verè, & realiter integram summam taxatam, vel aliquam ejus partem solvere nequeant, præfatus Major Pœnitentiarius in simul cum eodem Datario opportunè provideat.

Dispensare potest in impedimento Affinitatis ex actu fornicario.

§. 36. Super impedimento occulto affinitatis ex copula illicita, seu ex actu fornicario proveniente, quotiescunque adsit rationabilis causa, licèt periculum revelationis, seu scandalorum non immineret, vel non adesset, in matrimoniis tam contractis, quàm contrahendis, in foro conscientiæ tantùm; quoties verò affinitas hujusmodi post contractum matrimonium supervenerit, ut debitum peti possit, in eodem conscientiæ foro dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

Etiam in impedimento criminis, utroque, vel altero machinante.

§. 37. Super occulto impedimento criminis adulterii, si fuerit cum fide data, dumtaxat neutro machinante, commissum, possit tam in contrahendis, quàm contractis matrimoniis dispensare: Si verò crimen hujusmodi fuisset utroque, vel altero machinante patratum, possit dispensationem concedere, rarò tamen, & quando necessitas postulaverit ratione alicujus gravis imminentis periculi, quod prudentia Majoris Pœnitentiarii, re præsertim discussa in Congregatione, vel Signatura arbitrandum erit.

Dispensare etiam quãdo plura simul sunt impedimẽta, & prolem nunciare legitimam.

§. 38. Declaramus tamen, quòd facultates præfatæ à Nobis Majori Pœnitentiario, & ejusdem Pœnitentiariæ officio concessæ circa dispensationes matrimoniales locum habeant, etiamsi gradus, & impedimenta hujusmodi multiplicia sint quacunque, & quantacumque multiplicitate; Volentes in Litteris hujusmodi dispensationum matrimonialium posse prolem, ubi opus erit, sivè susceptam, sivè suscipiendam, non tamen in adulterio conceptam, in foro conscientiæ tantùm legitimam decernere, nec non apponi clausulam *nullis &c.* prout in hujusmodi materiis hactenus ipsa Pœnitentiaria servare consuevit.

Facultas commutãdi Vota simplicia etiam jurata.

§. 39. Vota simplicia quæcunque quomodolibet, tametsi privato juramento confirmata, etiam castitatis, religionis, visitationis liminum Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli de Urbe, Sepulchri Dominici, & Jacobi de Compostella, possit idem Major Pœnitentiarius in alia pietatis opera commutare, votorum implementum differre, ab illorum transgressionibus absolvere, & cum iis, qui matrimonium contrahendo votum castitatis transgressi, ad licitè debitum conjugale petendum, dispensare, & respectivè commutari, differri, absolvi, & dispensari mandare semper in foro conscientiæ tantùm possit, & valeat, consideratis causis commutationum, dilationum, absolutionum, & dispensationum hujusmodi, & adjectis clausulis, quas apponere, iisque injunctis, quæ injungere hactenus Pœnitentiaria laudabiliter consuevit.

Commutandi obligationem recitandi Officium Divinum.

§. 40. Super recitatione Divini Officii, seu Horarum Canonicarum propter aliquam impossibilitatem, seu moralem difficultatem cum commutatione in alias preces, vel orationem, seu illarum injunctione facultatem habeat dispensandi.

Relaxandi juramẽta.

§. 41. Juramenta quæcunque, in quibus exploratum erit, nullum cujusquam agi præjudicium, facultatem habeat in foro conscientiæ dumtaxat relaxandi.

Pro malè ablatis, quando Domini sunt incerti, quid injungendũ.

§. 42. Quoad malè ablata, vel retenta, quando Domini sunt incerti, & casus sunt occulti, partem aliquam delinquentibus pauperibus, si eorum qualitate, & necessitate pensatis, ita videbitur, remittere, seu condonare vel remitti, seu condonari mandare possit, residuum verò pauperibus, vel in pia opera in locis, si fieri potest, ubi illa ablata, exorta, seu usurpata sunt, distribui, seu converti mandet.

Condonãdi dotes debitas Virginibus obtentas à non Virginibus

§. 43. Cum puellis, quæ virgines non sunt, & dotes petunt, seu obtinuerunt à Confraternitatibus, aut aliis locis, vel dispensatoribus piis, quibus injunctum est, ut illas Virginibus tantùm dent, seu distribuant, in occultis, & in foro conscientiæ tantùm, quatenus illæ in posterum honestè vivant, facultatem habeat dispensandi.

Facultas declarandi dubia conscientiæ.

§. 44. Dubia in materia peccatorum, seu forum pœnitentiale aliàs quomodolibet concernentia cum consilio Doctorum, & Theologorum suorum valeat declarare.

Commissiones Pœnitentiariæ non expirant cessante Pœnitentiario Sede Apostolica vacante in quibus cesset facultas.

§. 45. Commissiones Majoris Pœnitentiarii, etiamsi committens, illis nondum præsentatis, re integra desinat quomodocunque Pœnitentiarius existere, non expirent.

§. 46. Sede Apostolica vacante Major Pœnitentiarius, ejusque Officiales ea tantum facere, & expedire valeant, quæ ad forum conscientiæ pertinent, in reliquis eorum officium conquiescat, & à quibuscunque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtim, vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstineant.

Substituendi pro Officialibus infirmis.

§. 47. Quotiescunque Procuratores, & Scriptores Pœnitentiariæ secretæ aliqua mala valetudine detinentur, vel ex aliqua legitima causa Major Pœnitentiarius expediens judicaverit, possit alios in eorum locum durante infirmitate, seu causa subrogare, seu substituere, præstito solito juramento, & cum iisdem obligationibus, quibus alii Procuratores, & Scriptores titulati adstringuntur.

Forma servanda in admittendis Pœnitentiariis minoribus

§. 48. Nullus Minor Pœnitentiarius trium Basilicarum Urbis possit admitti, seu recipi ad officium, nisi priùs à Majori Pœnitentiario, ac Pœnitentiariæ Congregatione, seu Signatura fuerit examinatus, & approbatus, & postquam admissus fuerit, nequeat sine ejusdem licentia discedere, seu admitti, idemque servetur quoad Minores Pœnitentiarios Lauretanos, quibus, & aliis supradictis Major Pœnitentiarius possit facultatem ad libitum concedere, & quorum examen possit in absentia etiam Episcopo in partibus sibi beneviso, committere.

Indulgentia pro submittentibus caput ferulæ Majoris Pœnitentiarii

§. 49. Omnibus Christifidelibus, qui ex veteri, & laudabili instituto Pœnitentiarium Majorem munere suo statutis diebus in hebdomada majori solemni ritu fungentem piè, reverenterque adierint, seseque pœnitentiali virga tangendos submiserint, centum dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxandi perpetuam facultatem eidem Majori Pœnitentiario confirmamus, & quatenùs opus sit, de novo concedimus.

Clausulæ roborativæ cum decreto irritanti.

§. 50. Decernentes præsentes Litteras etiam ex eo, quòd Major Pœnitentiarius, ac præfatæ Pœnitentiariæ Regens, & Officiales prædicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis causa quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis,

vel

vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & à Majori Pœnitentiario, Regente, & Officialibus prædictis aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 51. Non obstantibus præmissis, & aliis quibuscunque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus quibuscunque, ac quibusvis vivæ vocis oraculis, privilegiis, indultis, & Litteris Apostolicis ejusdem Pœnitentiariæ Officio, illiusque Majori Pœnitentiario, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis aliis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & aliàs quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam Nos concessis, innovatis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil, penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

A. 1692. 3. Septemb. P. A. 2.

§. 52. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum compilationis, concessionum, prohibitionum, decretorum, statuti, voluntatis, declarationis, confirmationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, tertio nonas Septembris Pontificatus Nostri Anno Secundo.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus

Loco † plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâquintâ, die verò decimanonâ Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Cannamelinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

M. Aurelius Pelliccio Curs. Magister.

XXIII.

Constitutio revocatoria Tribunalium particularium, Judicum specialium, & facultatum eis à Prædecessoribus diversis temporibus concessarum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, curæ agri Dominici more diligentis patris familias indesinenter invigilans, ut juxtà verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utilia verò plantet, & ædificet, ea etiam, quæ aliàs rationabilibus tunc suadentibus causis à Sede Apostolica concessa fuerunt, ex aliis validioribus, seu supervenientibus rationibus, quibus præsertim faciliori, ordinario, & juridico justitiæ cursui in Romana Curia cæterarum magistra uberiùs consulitur, ad viam juris reducere, moderari, immutare, & revocare non desinit, & in his solicitudinis suæ studium interponit, quando & prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Aboletur Judicum particularium facultas eligendi Notarios sibi benevisos.

§. 1. Hinc est quòd Nos sedulâ meditatione pensantes, privilegia privativarum, seu cumulativarum jurisdictionum, etiam cum facultate proprios, seu benevisos Notarios habendi, seu deputandi, quàm pluribus præfatæ Curiæ particulariter institutis Judicibus, seu Tribunalibus à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, aliquorum Seculorum spatio concessa, ita paulatim quidem, sed in immensum excrevisse, ut Judicum, & Tribunalium ordinariorum jurisdictio magnoperè decreverit, & super hujusmodi jurisdictionum conflictu, & Judicum competentiâ frequentes contentiones, expeditam causarum terminationem cum litigantium damno, & Causidicorum incommodò differentes irrepserint; Ac propterea inter alia, quæ circa eandem Curiam emendanda, reformanda, & rectiùs ordinanda suscepimus, quantum Nobis ex alto conceditur, hujusmodi absurdis occurrere, ac præfatæ Curiæ, ejusque Judicum, & Tribunalium majori decori, & ordini, sicut Justitiæ ratio, & publica utilitas postulant, hac Nostrâ speciali Constitutione prospicere volentes, motu proprio, ex certa scientia, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nec non de nonnullorum Dilectorum Filiorum ejusdem Curiæ Prælatorum, & Virorum pietate, doctrinâ, prudentiâ, & rerum usu præstantium, ad hunc effectum de mandato Nostro pluries congregatorum consilio, omnia, & singula hujusmodi particularia Tribunalia, & speciales Judices vigore privilegiorum præfatorum in eadem Curia hactenùs constituta, seu constitutos, tenore præsentium penitùs, & omninò supprimimus, abolemus, & abrogamus, & propterea ad viam Juris reducimus omnia, & singula, indulta, facultates, & privilegia habendi, seu deputandi tam in prima, quam in ulterioribus instantiis omnes prædictos particulares Judices quocunque nomine nuncupatos, ac etiam Assessores, Congregationibus etiam S.R.E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Patriarchalibus, Monasteriis, Abbatiis, Collegiis, etiam Nationalibus, etiam sub cura, & administratione Presbyterorum, seu Clericorum Regularium Societatis Jesu existentibus Archihospitalibus, & Hospitalibus etiam S. Spiritus in Saxia, & Neophytorum Archiconfraternitatibus, Confraterni-

tatibus, etiam Annunciationis B. M. Virginis, Montibus etiam Pietatis, Monasteriis etiam Mulierum Pœnitentium, Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, etiam Societatis Jesu, Curiis, & Judicibus, etiam Burgi, & Arcis S. Angeli, Militiis, etiam S. Joannis Hierosolymitani, quibuscumque Universitatibus & Consulatibus, etiam Artium, Conservatoriis Domibus piis, etiam Almæ Domui Lauretanæ, Capellis, etiam ad Præsepe Jesu Christi, & Imaginis Beatæ Mariæ Virginis in Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, Altaribus, cæterisque aliis Locis Piis quocumque pariter nomine nuncupatis, seu Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscumque, ac Præfectis, etiam Palatii Nostri Apostolici in quibusvis causis Civilibus, criminalibus, aut mixtis, activis, & passivis dictarum Ecclesiarum, locorum piorum, aliorumque ut supra, nec non eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium iisdem Locis piis, illorumque bonis, & Tenutis, etiam cum quibusvis facultatibus, & auctoritatibus eligendi Notarios sibi benevisos, ac procedendi summariè, de plano, solâ facti veritate inspectâ, sine strepitu, & figura Judicii, manu Regiâ, ac quacunque Appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatione, seu restitutione in integrum remotis, seu cum aliis similibus, aut majoribus facultatibus etiam per Nos, & quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam in limine fundationis, seu quâcumque causâ, non tamen verè onerosa, videlicet congruæ, & effectivæ solutionis Cameræ Nostræ legitimè factæ, & non aliàs, vel pro bono publico spirituali, aut temporali, etiam ex causa studii, & Catholicæ Fidei, ac aliàs quomodolibet in Contrarium præsentium concessa, confirmata, & approbata, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovata, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita, & certa forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, servatis, & specificatis respectivè habentes, perinde, ac si præfata indulta, facultates, & privilegia concessa, confirmata, & innovata non fuissent, ad effectum præsentium specialiter expressè, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus.

Facultates Vicario Generali concessæ reducuntur ad statum ante Constitutionem Pauli V.

§. 2. Iisdem pariter modo, & forma omnia, & quæcunque indulta, facultates, & privilegia Dilecto Filio Nostro, ac pro tempore existenti in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali sub quibusvis formis, Decretis, clausulis, aliisque supradictis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & præsertim per fel. rec. Clementem Papam X. etiam Prædecessorem Nostrum quibusdam suis Prid. Idus Augusti Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, expeditis Litteris concessa, ad statum in quo erant ante Litteras piæ memoriæ Pauli Papæ V. pariter Prædecessoris Nostri Kal. Martii anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo undecimo super reformatione Tribunalium Urbis editas, & respectivè juxta easdem Litteras in judicialibus reducimus.

Permittitur causarum intrà mensem Decembris expeditio.

§. 3. Liceat tamen Judicibus, ut supra suppressis, & abrogatis, qui vigore privilegiorum, ut præfertur, processerunt, causas coram iisdem hactenus jam instructas seu aliàs legitimè contestatas, prædictis non obstantibus, per totum mensem Decembris proximè venturi, prout juris fuerit, expedire, itaut eo tempore elapso hujusmodi causæ ad Judices ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ in statu & terminis ipso facto devolvantur.

Appellationes in iisdem causis ad Signaturam Justitiæ devolvendæ.

§. 4. Quod si hujusmodi causis interim expeditis appellari, reclamari, supplicari, recurri, aut restitutio in integrum peti contigerit, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, & restitutionis in integrum petitiones non ampliùs ad Tribunalia antiquorum privilegiatorum, sivè ad Protectores, Archipresbyteros, aliosque ut suprà, sed ad signaturam Justitiæ, & respectivè ad suos Superiores, & Ordinarios, prout in cæteris causis per Judices ordinarios expeditis servatur, devolvantur, & devolutæ sint, & esse censeantur.

Et ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

§. 5. Similiter etiam in casu appellationum, reclamationum, supplicationum, recursuum, ac restitutionis in integrum petitionum à sententiis, & Decretis Judicum per eosdem privilegiatos extra Curiam præfatam deputatorum, seu deputandorum in posterum interponendarum, eædem appellationes, reclamationes, supplicationes, recursus, ac restitutionis in integrum petitiones non amplius ad supranominatos, cujuscunque dignitatis etiam Cardinalitiæ sint, qui etiam ratione Episcopatuum, Guberniorum, Abbatiarum, Commendarum, aut ex alio quovis titulo, vel privilegio hujusmosmodi jurisdictionem tum in committendo, tum in decernendo, vel in judicando usque ad præsens in Urbe ipsa, vel aliàs exercuerunt, sed ad Judices ordinarios, & competentes ejusdem Romanæ Curiæ devolvantur indifferenter, & parimodo, sicuti in cæteris causis per alios Judices de partibus expeditis servatur, nullâ habitâ ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum.

De facultate eligendi Judicem secundarum instantiarum.

§. 6. Habentes autem facultatem eligendi in partibus Judicem secundarum instantiarum, teneantur illum ibidem per unicam, & universalem deputationem ad omnes hujusmodi causas constituere; Et si vel super recusatione, vel super modo procedendi coram dicto Judice deputato emergat controversia, ad signaturam Justitiæ, prout in cæteris causis, & negotiis fieri solet, recurratur. In tertiis verò, seu ulterioribus instantiis eo modo, quo in causis appellationum à Judicibus de partibus ad Romanam Curiam legitimè devolutarum procedi solet, observetur.

De jurisdictione Consulatuum artium, Universitatum mercatorum, Consulum agriculturæ, &c.

§. 7. Quoad Consulatus Artium, & Universitates etiam Medicorum, & Mercatorum, sublatis omnibus Assessoribus, & abrogatâ in judicialibus quâcunque Consulum, & Universitatum jurisdictione, itaut eorumdem & earumdem jurisdictio, ex nunc etiam quo ad causas instructas, & legitimè contestatas penitùs, & omninò cessare debeat, & cessasse intelligatur succedant, & procedant competentes Judices. Ordinarii juxta eorum ordinarias facultates, nullâ ut suprà habitâ ratione privilegiorum, & antiquarum facultatum, inter quos sit Locus præventioni, adhibitis, quatenùs Judicibus ipsis opus videatur, iisdem Consulibus, solummodo tanquam peritis in rebus, & negotiis eorum artem concernentibus. Excipimus tamen, & sub præsenti nostra Constitutione comprehensos esse nolumus tum Consules Agriculturæ, illorumque Assessorem, tum Notarios Curiæ Burgi, Mercatorum, & Aromatariorum pro eorum officiis titulo oneroso acquisitis, seu administratis, donec aliter provideatur.

Loca pi[a] suprà me[m]mo[r]ata n[i]hil pro in[s]trumento[rum] [...]

§. 8. Ad hæc Basilicæ Collegia, Hospitalia, cæteraque memorata Loca pia, quæ ex concessio-

in causis eorum interesse cō-cernentibus persolvant.

ne Apostolica, vel inveteratâ consuetudine electionem, & usum proprii Notarii, in primis, vel ulterioribus instantiis habebant, & in posterum in causis, in quibus agatur de vero, ac proprio interesse dictarum Ecclesiarum, & Locorum piorum, non teneantur ad aliquam solutionem extractus, seu registri, sed Notarii quorumvis Tribunalium debeant in dictis causis, & in qualibet instantia conficere Instrumentum Actorum, nec quicquam sub quovis prætextu etiam excessivitatis scripturæ, petere vel exigere valeant.

Præservationes.

§. 9. Postremò declaramus, per præsentes Nostras Litteras nullatenus ademptam esse Cardinalibus Archipresbyteris Titularibus, seù Protectoribus, eorumque Vicariis, aliisque deputatis facultatem, seu jurisdictionem in iis, quæ servitium Ecclesiæ, seu Loci pii, circa tamen disciplinam Ecclesiasticam, & morum correctionem duntaxat concernunt; Minusque sub iisdem præsentibus Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatum Avenionensem, Judicem Fabricæ S. Petri, neque ipsas Congregationes in solito Liberculo, seu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis descriptas comprehendi.

Decretum super obstativis.

§. 10. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, vel singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari semel vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos, Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans & clausula sublata.

§. 11. Sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoqam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 12. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & pariter quatenus opus sit, recol. mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in d. Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, nec non aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis Nostræ, dictarumque Ecclesiarum, omniumque, & singulorum supradictorum quibuscunque, etiam juramento, vel alia quavis firmitate, sub quibuscunque verborum tenoribus, formis, clausulis, decretis, aliisque supradictis in contrarium præmissorum roboratis, seu confirmatis, & innovatis statutis, ac usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, quibus pariter modo, forma, & tenore præmissis, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, amplissimè ut præfertur derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum suppressionis, abolitionis, abrogationis, reductionum, derogationum, voluntatis, mandati, declarationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 17. Septembris 1692. P.A. secundo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quintodecimo Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. F. Card. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco † plumbi

D. Ciampinus

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâquintâ, die verò decima octavâ Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Cannamelinum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem. M. Aurelius Pelliccia Curs. Magister.

DECRETUM.

Super abolitione Privilegiorum concessorum Judicibus particularibus, & reductione Tribunalium ad jus commune, sivè ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

Ad radicitus submovendum quotidianos Jurisdictionum conflictus, ac intolerabiles abusus, qui in Romana Curia ex multitudine Judicum particularium exercentium ex privilegio privativam, seu cumulativam jurisdictionem nimis irrepserunt, Congregatio particularis à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Divinâ Providentia Papa XII. specialiter (ut infrà) deputata censuit, nullum aliud magis proprium, justius, & aptius remedium dari posse huic gravissimo malo, per quod jurisdictio Judicum, & Tribunalium Ordinariorum ad nihilum fere redacta reperitur, quam mediante nova Constitutione per Sanctitatem suam promulganda penitùs tollere, & abrogare omnes prædictas Judicaturas particulares vigore privilegiorum hactenùs erectas, & constitutas, & proinde ad viam Juris reducere omnia & singula Indulta, facultates, & privilegia eligendi, seu deputandi tàm in prima, quàm in ulterioribus instantiis omnes prædictos Judices particulares, quocumque nomine nuncupatos; concessa per Prædecessores Romanos Pontifices Congregationibus etiam S. R. E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Patriarchalibus, Universitatibus, Monasteriis, Collegiis, etiam sub Cura, & administratione Patrum Societatis Jesu existen. Hospitalibus, Archihospitalibus etiam S. Spiritus in Saxia, Confraternitatibus, Archiconfraternitatibus, Conservatoriis, Domibus Piis, etiam Almæ Domus Lauretanæ, Cappellis, Altaribus, Montibus, etiam Pietatis, cæterisque aliis Locis Piis, quo-

cumque

cumque pariter nomine nuncupatis, seu Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscumque in quibusvis Causis Civilibus, Criminalibus, aut mixtis dictarum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliorumque ut supra, nec non eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium eisdem Locis Piis, illorumque bonis, & Tenutis, etiamsi Privilegia prædicta appareant, seu fuerint concessa Motu propio, Consistorialiter, seu in limine fundationis, sive ex causa onerosa, vel pro bono publico spirituali, aut temporali, & quantumvis extiterint semel, ac pluries per Sedem Apostolicam confirfirmata, & innovata, cum quibusvis facultatibus, & authoritatibus eligendi Notarios sibi bene visos, ac procedendi summariè, de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura judicii, Manu Regia, ac quacumque appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatione, seu restitutione in integrum remotis, seu cum aliis similibus, aut majoribus facultatibus, ac quibuslibet efficacissimis clausulis munita noscantur, etiamsi ista continerent derogatorias ad futura, seu derogatorias derogatoriarum, seu mandarent revocari non posse, nisi auditis etiam pluries habentibus interesse, ita ut Constitutionis per Sanctitatem Suam promulgandæ effectus sit, quod in omnibus, & per omnia prædicta privilegia, facultates, & Indulta quocumque titulo, causa, vel ratione, aut verborum amplitudine edita, seu concessa habeantur, ac si non emanassent, aut numquam fuissent confirmata, vel innovata.

Mens autem, ac Sensus Congregationis fuit, & est sub præsenti ordinatione non comprehendere causas jam instructas, seu aliàs legitimè contestatas coram Judicibus particularibus, quivè propterea ea non obstante poterunt ad illarum expeditionem prout Juris fuerit procedere: Verùm si causis hujusmodi expeditis appellari, reclamari, supplicari, recurri, aut in integrum peti restitutio contingat, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, ac petitiones restitutionis in integrum devolvantur ad Signaturam Justitiæ, prout practicatur in cæteris Causis expeditis ab Judicibus Ordinariis, nec ampliùs redire possint ad Tribunalia antiquoram privilegiatorum, sive ad Protectores, Archipresbyteros, aliosque ut supra: prout nec etiam in casu recursuum, & appellationum in posterum interponendarum à sententiis, & Decretis Judicum per eosdem privilegiatos extra Curiam deputatorum, seu deputandorum, hujusmodi recursus, & appellationes ampliùs ad supranominatos, sed ad Judices Ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ devolvi debeant.

Declarando tamen, quod per præsentem ordinationem non censeatur ullo modo adempta Cardinalibus Archipresbyteris, Protectoribus, seu Titularibus, eorumque Vicariis, aliisque deputatis facultas, seu Jurisdictio in his, quæ concernunt servitium Ecclesiæ, seu Loci Pii, circa disciplinam Ecclesiasticam, & Morum correctionem dumtaxat; prout quod neque sub eadem ordinatione comprehensa sint Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatus Avenionensis ac Judex Fabricæ S. Petri, neque Congregationes descriptæ in solito liberculo, seu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis. Quo vero ad interesse Notariorum, nec non ad artes, & Consulatus Urbis, censuit eadem Congregatio, esse in posterum particulariter providendum. Facta sub eadem die 31. Augusti 1692. per me infrascriptum relatione præmissæ resolutionis sanctissimo D. Nostro, Sanctitas sua præcepit, illam publicari, & interim omnino observari, donec desuper edatur Bulla, ac si eadem jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis S. S. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum aliorumque qui prædictæ Congregationi particulari à Sanctissimo specialiter deputatæ intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepiscopus Miren. Fisci, & Cameræ Advocatus, & Promotor Fidei Reveren. P. D. Jacobus Emerix S. Rotæ Advocatus.

Reverend. P. D. Matthæus Ysore de Heruault Sac. Rotæ Decanus.
R. P. D. Federicus Caccia Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Joseph Molines Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes S.D.N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius Rev. Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinelliis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Jo. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi D. Card. Vicarii.
Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. Palatii Apostolici Notarii.
Angel. Montan. pro R. C. Administrator Deputatus.

Die mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. Domini Nostri Papæ Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Cursor.

XXIII.

Confirmatio Decretorum & Ordinationum Prioris Generalis Ordinis Fratrum Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, præsidentes, ea quæ à Religiosorum Ordinum Superioribus ad bonarum artium, & Sacræ Theologiæ studia, ex quibus Ecclesiæ, & religioni multum decoris, atque utilitatis provenire solet, opportunis rationibus promovenda providè, sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter roboramus.

Recense Decreta & Ordinationes de qui cus in Rubr.

§. 1. Exponi siquidem nuper fecit Dilectus Filius Joannes Feyxoò de Villalobos Prior Generalis, Ordinis Fratrum SS. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quòd ipse, ut sacrarum eisque ancillantium bonarum Litterarum studia in eodem Ordine, ac præcipuè in Provinciis Italiæ ipsius Ordinis magis in futurum vigeant, peculiarem muneris sui sollicitudinem adhibere satagens, vigore specialis facultatis sibi ad id in Capitulo Generali dicti Ordinis novissimè in hâc Alma Urbe celebrato attributæ, ac cum approbatione Venerabilis Fratris Nostri Palutii Episcopi Prænestinensis S.R.E. Cardinalis de Alteriis nuncupatis Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, nonnulla super præmissis Decreta, Ordinationes, & provisiones fecit tenoris, qui sequitur videlicet.

Procemi ab expe lenda igno rantia & fovendis bonarum Litterarũ studiis.

Frater Joan. Feyxoò de Villalobos Sacræ Theologiæ Magister, ac humilis Prior Generalis totius Ordinis Fratrum Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo antiquæ, & regularis observantiæ &c. Omnibus & singulis notum est, quòd Sacra nostra Religio à primis ejus Institutoribus uberes in Ecclesia Dei fruges ex laudabilibus bonorum Fratrum operibus, & exemplis provenientes, totis studiis proferre consuevit, ut liquidò constat, tum ex Nostris Constitutionibus, præscribentibus, quòd Priores Provinciales, & locales in nostro Ordine, nec minimum quidem apicem quoad studia prætermittere negligant, & potiùs præ oculis semper habeant, quod magis floreant in favorem, gloriam, & decus Religionis. Tum ex Bullis fel. rec. Gregorii XIII. *Ut Laudes*; Julii II. *Ad Sacrum Ordinem*: & Sixti IV. *Dum attenta tibi fructus quoque uberes, quos dictus Sacer Ordo in agro Militantis Ecclesiæ in propagatione Religionis, & Fidei Orthodoxæ hactenus produxit utiliter, & producit, ac in futurum producturum speramus.* &c. Hinc

nostro-

nostrorum Patrum vestigia sectantes, & Nostris Constitutionibus, imò Sapientiæ Divinæ Cap. 13. loquente: Vani sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei, quæ propterea præponitur Regnis, & Sedibus, & cum qua, ut dilucidè proclamat Salomon, omnia bona venire solent, adhærere cupientes, omni contentione elaborandum duximus, ut à Nostris subditis exulet ignorantia omnium malorum fœcundissima parens. Quare ut in tota Religione, & præcipuè in Provinciis Italiæ præfata bona radices fundere, & mala ex nimia in admittendis studentibus, ac gradibus conferendis facilitate fortè obventura, vitari omninò valeant; De consensu, & instante Zelo Nostri Eminentissimi Cardinalis Protectoris de Alteriis, ac de Consilio Gremialium Nostrorum super hoc Nostram conscientiam gravantium, pro eisdem Provinciis, aliisque in quibus vigent gradus, & non sunt pro illis statuta specialia sequentia Decreta inviolabiliter observanda emanare statuimus.

Requisita admittendorum ad habitum.

Primò cum certissimum sit Religionum omnium sivè progressum, sivè defectum à receptione, & educatione pendere; mandamus, ut nullus admittatur ad habitum nisi, à Rev. admodum P. Provinciali, ac tribus, vel saltem duobus Examinatoribus in Capitulis Provincialibus, vel juxta exigentiam ab eo deputandis, per suffragia secreta adjudicetur peritus in Grammatica, & Litteris humanis; Quibus per Magistrum ab eodem Provinciali designandum, qui eos edoceat ipso adhuc Novitiatus anno, quotidiè saltem per horam incumbere teneantur, ut si ad professionem admittantur, præhabitis deinde à Conventu testimonialibus aliàs ad omnium graduum collationem requisitis, de vita, & moribus faciliùs ad cursum artium valeant promoveri, prout omnes in posterum promovendos mandamus.

De instituendis in qualibet Provincia Collegiis, & de Lectorum circa res in iis tractandas officio.

Secundò instituantur in omni Provincia quatuor Collegia, vel plura, aut pauciora juxta capacitatem Provinciarum, & Conventuum possibilitatem, unũ pro cursu Philosoph. per triennium à Lectoribus absque ulla interruptione complendum duraturo: in quo propterea incipiendo Lector à Summulis prosequi debeat usque ad completam Metaphysicam, nec ullo modo distrahatur simul legendo v. g. uni, vel pluribus Logicam, aliis verò Summulas, vel Physicam, aut Metaphysicam, sed iisdem, quibus incepit Summulas, & qui nullatenùs ab eo Conventu, vel Collegio, nisi maximi delicti causâ erunt in posterum removendi, habitis quotidiè circulo, & duabus Lectionibus per horam divisivè totum cursum triennalem prosequatur, & qui si intrà triennium promovendi sint ad Philosophiam, instituatur pro his in alio Conventu à Provinciali designando, alter Lector, qui eodem modo suum cursum prosequatur: Alterum pro cursu Theologiæ, in quo collocentur Cursores per quatriennium, & Lectores, seu Regentes habeant quotidiè manè per unam horam Lectionem ad mentem Angelici Præceptoris, vel resoluti Nostri Doctoris, aliorumque ipsorum fidelissimorum Sequacium, & in Constitutionibus tum actualibus, tum pro tempore habendis explicandis, & vespere per aliam horam circulum, seu conclusiones (nisi velint pro majori studentium profectu manè, & vespere Lectionem simul cum circulo facere) quibus teneantur per se, vel per Magistrum studentium præsidere arguentes ad placitum in ipso actuali circulo, ut omnes parati ad arguendum accedere teneantur deputando, & negligentes rigidè puniendo: Eâ tamen denique Lege, quod ubi erunt duo Regentes titulo primi, & secundi Regentes juxtà Nostras Constitutiones potituri, manè, & vesperè per horam divisivè Lectiones, & circulum cum obligatione præsidendi alternativè per mensem habeant una cum conclusionibus publicis quolibet mense, & ubi fuerit unicus Regens, quolibet bimestre cum interventu aliarum Religionum, quibus tamen non per Magistrum studentium, sed per seipsos præsidere teneantur. Tertium ad quod transeant deindè Cursores, qui ad illud deputabuntur pro lecturis suo tempore obtinendis, in quo quotidiè per horam manè, & per aliam vesperè habeantur Conclusiones juxtà sequentem dispositionem; in primo anno de primo; in secundo de secundo; in tertio de tertio; in quarto de quatuor libris sententiarum, in quinto de Sacramentis, ita tamen, quod in alia parte, in qua finient in quolibet anno, prosequantur in sequenti, & intra quinquennium notitiam, seu species totius Theologiæ Scholasticæ, & moralis, circa quæstiones magis selectas, graviores, & tutiores in probabilitate, relictis minùs probabilibus, juxtà legem æternam, divinam, naturalem, positivamque Ecclesiasticam secundùm judicium, prudentiam, & conformitatem dictamini rationis, per judicium reflexum viri sapientis, medio judicio determinato absoluto non fluctuante. Quartum denique pro Theologia morali, in quo instituatur Lector, qui illam methodicè doceat omnes manè, & vesperè, habendo qualibet hebdomada circulum, sivè conclusionem de aliqua quæstione per spatium horæ cum dimidia, ad quam ad invicem arguant studentes, & teneatur Prior cum aliis Patribus etiam non studentibus accedere, quæ quidem Lectura suffragabitur Lectoribus pro suis gradibus acquirendis. Quæ Collegia ita volumus fore distincta, ut in uno, eodemque Conventu nullo modo, nisi sit ex principalioribus, & ditissimis, deputentur simul duo studia, sivè Philosophiæ sivè Theologiæ, aut Philosophiæ, & Theologiæ.

Mittendi ad primum & quartũ Collegia.

Tertiò qui ad cursum artium reputabuntur promdè idonei, mittantur ad primum Collegium, in quo studeant per tres annos Philosophiæ, modo & formâ ibi præscriptis, & cursu expleto præviis punctis, sive Lectionibus, ac publicis disputationibus super universa Philosophia, comprehensa Methaphysicâ ad tenorem Constitutionum, examen pro Cursoratu consequendo subire teneantur, & qui reperti fuerint apti ad dandam Theologiæ operam, instituantur Cursores: qui vero inepti mittantur ad quartum Collegium, in quo Theologiæ morali incumbere teneantur, ut hoc exercitio præditi tutiùs administrationi Sacramentorum præsertim Pœnitentiæ pro fidelium salute incumbere valeant.

Pro Cursoribus institutis.

Quartò, Cursores deindè sic instituti, mittantur ad secundum Collegium, in quo per quatriennium Theologiæ scholasticæ studere teneantur, modo & formâ ibi præsignatis: & Regentes, seu Lectores debeant tractatus, sivè materias à Præfecto studiorum, vel primo Regente, juxta dispositionem tamen præscriptam eligendas, & nunquam intrà idem tempus repetendas, perfectè complere intrà cursum: quo quatriennio expleto ab Examinatoribus à Generali pro tempore deputandis examinentur pro Lecturarum concursu, & qui ad eum reperientur idonei, mittantur ad tertium Collegium, in quo manè, & vesperè habeant quotidiè circulum conclusionum, modo & forma ibi statutis, & præviis deindè duabus saltem conclusionibus habendis, una in eodem Collegio, reliquæ verò in aliis Collegiis vel Capitulis Provincialibus, in quibus tamen eligantur magis acuti, & perspicaces pro honore Provinciæ, & Religionis, ad Lecturas, ut infrà, obtinendas disponantur, qui veró inepti adjudicentur, in Concionibus, quatenus habiles ab eisdem Examinoribus reputentur, se exerceant, ut sic Religioni valeant inservire.

De biennali concursu.

Quintò. Cum tempus aliàs à Provincialibus (una cum Conventu ad studia tamen designato) juxtà Oppositorum commoditatem quolibet biennio, quatenùs sint sufficientes Oppositores, præscribendum, pro Lecturis advenerit, fiat Concursus omnium, qui dicta requisita compleverint (sivè sint illius, sivè alterius Provinciæ, & jure retento ad Lecturas obtinendas, tum in propria Provincia tempore oppositionis, ad quod habiles jure legitimo declarantur omnium jurgiorum viam claudendi causâ, tum in ea, in qua reperiuntur saltem per hoc sexennium, licèt sint alienæ Provinciæ) & intra spatium viginti quatuor horarum unusquisque

tria

tria dubia per unam horam super tribus punctis sorte desumptis proponat propriam sententiam aperiendo. Pro Philosophia ex Aristotele in Logica, octo Libris Physicorum de anima, & de Generatione & Corruptione. Pro Theologia verò ex Magistro sententiarum Petro Lombardo: & per aliam horam plenè satisfaciat difficultatibus à duobus Coopposítoribus per duo media propositis, nisi maluerint eligere (quod eorum arbitrio omninò relinquimus) ex tribus punctis unum, ex quo genuinam, vel magis consonam quæstionem per spatium unius horæ proponant & probent, ad quam tamen teneantur pariter duo Coopposítores duo media similiter proponere.

De electione Lectorum.

Sextò, oppositionibus expletis conveniant statim Provincialis ejusque Socius Prior Conventus, Regentes sivè Lectores actuales una cum Præfecto, aliisque Magistris de numero in eodem Conventu degentibus, qui quidem omnes eisdem oppositionibus assistere teneantur & per vota secreta conferatur respective Lectura illi, qui plura vota habuerit, & æqualibus votis, qui fuerit professione antiquior, (salva tamen semper Generalium auctoritate instituendi tum Præfectos, tum Regentes studiorum, quos aptiores judicaverint, præsertim Studiis Generalibus) relictâ deinde alteri primâ Lecturâ vacaturâ absque novæ oppositionis obligatione; Et declaratis aliis, qui in suffragiis fuerint inferiores, vel Lectoribus Theologiæ Moralis per hoc sexennium tantùm, vel Magistris studentium, tum Philosophiæ, tum Theologiæ, ut in exercitiis Litterariis regentes adjuvent, simulque se disponant ad suum cursum Philosophicum conficiendum, & sic subtiliùs, ac perfectiùs suum munus adimplere possint tempore, quo ad oppositionem iterum redeuntes, eligentur Regentes, sive Lectores. Mandamusque, ut tam Lectores, quam Magistri studentium eligantur juxta merita, & antiquitatem in justitia, & æquitate, quam omnino intendimus, non autem ad libitum Provincialis, seu Regentium, super quo eorum conscientias oneramus, ne in sententiam electionis indigni, relicto digniore, prolabantur.

Lectorum munus.

Septimò, Lectura obtentâ legant per tres annos totam Philosophiam in primo Collegio, modo & formâ ibi declaratis, quo triennio expleto gradum Baccalaureatus à Generali consequantur, ad Theologiæ Lecturam complendam per alios quinque annos ante gradum Magisterii, quem à Nobis, ac Successoribus juxtà Breve Urbani VIII. deinde obtinebunt, deputandi.

Quid eisdem pro Baccalaureatus gradu obtinendo incumbat.

Octavò. Lectores usque modo jam instituti (& idem proportionabiliter dicendum veniet de Baccalaureis, qui nondum biennium Baccalaureatus compleverint) qui vel tempus pro Baccalaureatu consequendo nondum adimpleverunt, vel eo adimpleto nondum patentes Litteras Baccalaureatus obtinuerunt, sive legerint, sive non, computato illis tempore elapso, ac si omnes actu legissent, teneantur præviâ tamen pro his, qui non legerunt, prædictâ oppositione reliquum supplere temporis lecturæ usque ad complementum triennii pro Baccalaureatu consequendo, juxta præsentia statuta requisiti, quo obtento una cum Lectura, modo, & formâ quibus supra promoveantur suo tempore, & prævia præsentatione Provinciæ ad gradum Magisterii.

De Baccalaureis, ad Lecturam concurrere nolentibus & tempus otiosè transigentibus.

Nonò Baccalaurei denique, qui omnia hactenùs requisita pro Magisterii gradu obtinendo adimpleverint, sed ob causas Nobis notas præsertim intra quatuor elapsos annos ad examen accedere non potuerint, sicut, & alii, qui juxtà Capituli Generalis Decretum sub pœna privationis graduum, & privilegiorum Romam accedere tenentur, accedant ad examen, ut juxtà eorum capacitatem providere valeamus, proportione servatâ de Magisterio juxta relata. Qui verò noluerint ad Lecturas concurrere, approbati tamen sint ab aliquo Ordinario pro audiendis secularium Confessionibus, & in illis laudabiliter se exercuerint, consequentur gradum Baccalaureatus de Morali, & fruentur præcedentiâ decem annorum ultra tempus professionis supra Patres simplices, quo etiam titulo, seu gradu, & præcedentiâ gaudebunt illi omnes qui peracto studio Theologiæ Moralis methodice traditæ fuerint approbati ab aliquo Ordinario, & in hujusmodi Confessionibus per quatriennium saltem laudabiliter se exercuerint, & qui denique otiose, & sine aliquo fructu tempus transigere volunt, subjaceant Decreto Capituli Generalis, careantque gradibus, & privilegiis, ita ut inter Patres simplices computentur, nisi in concionibus dederint Religionis splendorem, quo casu decorabuntur gradu Baccalaurei de Pulpito cum eodem privilegio, quo fruentur Baccalaurei de Morali.

De tempore recreationis & conferentiarum.

Decimò. Ut autem omnia majori studentium profectu valeant adimpleri, eisdem studentibus, sive Philosophis, sive Theologis inhibemus, ne à Conventu unquam exeant, nisi cum Regentibus occasione recreationis, quæ unica tantum erit qualibet hebdomadâ, vel causâ exercitii Litterarii, aut maximæ necessitatis à Regentibus approbatâ, & præviâ Superioris, & Lectoris licentiâ, etiam tempore vacationis, id est æstivo, vel Quadragesimali. Quatenus aliquis Regens, vel Magister studentium in Conventu remanserit, quo diebus Lunæ, Mercurii, & Veneris, ne species acquisitas deperdant, mane, aut vespere, circulum, aut conferentiam habeant per unam horam, ad quam omnes præsertim Regentes accedere teneantur, eodem prorsus modo, quo in diebus Dominicis, vel eo impedito, alio die commodiori, cujusque hebdomadæ totius anni, & singulis saltem mensibus, cum concursu aliarum Religionum, Conclusiones haberi volumus, & mandamus.

Diversa officia simul non gerenda, item de vestiario solvendo & Fratrum decedentium exspoliis.

Undecimò. Et cum plurimum pariter officiat, quòd ad alia Religionis munera, ut evenire solet, simul applicentur Regentes actuales, cum aliàs nequeant duobus Dominis servire, districtè inhibemus, ne aliquod officium, etiam Prioratus simul exercere valeant: Et pro eorum, ac studentium necessitatibus mandamus Prioribus sub pœna privationis officii negligentibus statim infligendâ, ut sub determinato tempore solvant vestiarium tùm Regentibus, tum studentibus, ac eorum Magistris. Decernentes exspolia Fratrum decedentium fore applicanda, sive expendenda pro libris necessariis in quolibet Conventu, præsertim ubi sunt studia (quorum librariis omninò applicandos pariter volumus eorumdem decedentium libros) etsi libri sufficientes jam fuerint, pro indigentiis dictorum Regentium, ac studentium.

In primo Capitulo Provinciali numerus Magistrorum determinandus.

Duodecimò, Præcipientes denique ultimò omnibus Provincialibus, quòd in primo Capitulo Provinciali debitâ portione servatâ juxtà quantitatem, & qualitatem Conventuum Provinciæ, assignetur numerus determinatus Magistrorum in futurum servandus, præsentibus Magistris cum omnibus gratiis, privilegiis, ac prærogativis manentibus: De reliquo autem nullus instituatur Magister cum suffragio in Capitulo, nisi sit de illo numero determinato, in quo juxtà suam antiquitatem Magisterii à die datarum Litterarum subintrare debeant. In quorum fidem &c. Datum Romæ die 20. Augusti anni 1692.

Confirmatio præmissorum Decretorum Apostolica.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Prior Generalis præmissa, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ confirmationis Nostræ patroci-

nio

nio communiri summoperè desideret. Nos ipsius Joannis Prioris Generalis votis in hac re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula Decreta, ordinationes, provisiones, & Capitula præinserta auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decreta pro firmitate.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non præfatorum Ordinis, & Provinciarum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum Transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quam extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 11. Octobris 1692. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris 1692. Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XXIV.

Suppressio Venalitatis Officiorum Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, nec non ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalis, duodecim Clericorum, & Præsidentis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmiũ à dilectione Justitiæ.

AD hoc unxit Nos Deus oleo lætitiæ præ consortibus Nostris, ut justitiam, quæ est præparatio Sedis Nostræ, incessantibus studiis diligamus, quod tunc laudabiliter, ut par est, nullo Nostrorum meritorum suffragio, sed ineffabili Omnipotentis Dei bonitate, & providentia adimplemus, cum viâ regiâ incedentes, neque ad dexteram declinantes, neque ad sinistram aliqualiter deviantes, jus suum unicuique tribuere, eosque, quos præsertim juri, nedum in causis privatorum, sed Fisci Nostri dicendo, nec non Sedis, & Cameræ Apostolicæ bonis, juribus, & reditibus administrandis, & tuendis respectivè in partem solicitudinis evocamus, personarum acceptione non facta, divitiarum sorte posthabita, ac meritorum, & virtutum collatione dumtaxat librata, undequaque dignos, & præstantiores eligere satagimus.

§. 1. At dùm ad præcipua Romanæ Curiæ Prælatorum, nimirum causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, ac ejusdem Cameræ tum Thesaurarii Generalis, tum duodecim Clericorum Præsidentium, nec non alterius Præsidentis vacabilia, & interim fructifera Officia, quæ rationabilibus olim suadentibus causis, seu gravibus tunc urgentibus necessitatibus aliàs decuit recepto pretio concedi, & successivè durantibus, & plerumque adauctis iisdem necessitatibus, vel causis, opus, seu opportunum visum fuit, similibus concessionibus instaurari, mentis Nostræ oculos sedula meditatione convertimus; exindè viros alioquin dignos, solvendo tamen pretio hujusmodi impares, aliquandò prætermitti, necesse esse, non sine gravi animi Nostri mœrore perpendimus.

Officia Cameralia ob necessitatem vendebantur.

§. 2. Hinc, ut sola virtutum præstantia in hujusmodi Officialium circumspecta, & justa electione præponderet, atque contrà præfatam Romanam Curiam obloquendi, & oblatrandi invidis, & infensis ejus detractoribus calumniosa hujusmodi tollatur occasio, quantùm Nobis ex Alto conceditur, providere volentes, justum Officiorum prædictorum, & cujuslibet illorum pretium, quin etiam quidquid pro expeditione in eorumdem officiorum acquisitione fuerat expensum, ascendentes in totum ad summam decies centenorum, & viginti millium septingentorum sexdecim scutorum monetæ Romanæ, unicuique ex præfatis Officialibus pro sui Officii valore, & expensis prædictis, in primis, & ante omnia, prout in Nostro die undecima currentis mensis Octobris desuper confecto, & manu Nostra subscripto Chirographo, cujus tenorem haberi volumus pro expresso, uberiùs continetur, restitui mandavimus.

Ad occludendum os Detractoribus Romanæ Curiæ restituitur Cameralibus pretium, & summa expensa in expeditione ascendentia in totum ad scuta 1020716.

§. 3. In cujus exequutionem, cum pretii, & expensarum hujusmodi integra, & effectiva restitutio, iisdem Officialibus in id consentientibus, subsequuta fuerit, Officiorum prædictorum venalitati in posterum occurrere volentes: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratorum Officiorum venalitatem tenore præsentium penitùs, & omninò tollimus, supprimimus, extinguimus, removemus, & abolemus: Volentes, & mandantes, ut hujusmodi Officia antehac in perpetuum, seu ad vitam concedi solita, in posterum ad Nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & dictæ Sedis Apostolicæ beneplacitum, Viris vitæ, & morum integritate præstantibus, Litterarum scientiâ præditis, rerumque humanarum experientiâ insignibus, ad majorem Dei gloriam, Romanæ Curiæ, & Prælaturæ decorem, nec non virtutis incitamentum, & præmium, gratis, & nullo recepto pretio concedantur.

Supprimitur venalitas in posterum, & Officia decernuntur ad beneplacitum Pontificis duratura.

§. 4. Volumus tamen, & decernimus, omnia, & singula emolumenta tam ordinaria, quam extraordinaria, jura, bona, fructus, reditus, & proventus certos, & incertos, dicta Sede tam plena, quam vacante, undecumque provenientes, etiam ex annatis, quindenniis, minutis servitiis, mulctis, pœnis, compositionibus, sigillis, expeditionibus, ac Litteris patentalibus, nec non jocalia, & regalias solvi solitas à quibusvis personis, & Communitatibus, & præsertim à Camera Apostolica, illiusque Appaltatoribus, Thesaurariis, Censuariis, aut Feudatariis in quocunque anni tempore, & signan-

Fructus omnes, & emolumenta eorundem Officiorum applicantur Cameræ.

& ſignanter in vigilia, ac feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac in Nativitate Sanctiſſimi Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & denique obventiones, & reſponſiones quaſcunque quocunque nomine nuncupatas, quæ prius in compenſationem pretii perſoluti memoratis Officialibus reſpectivè debebantur, & ſolvebantur, penitus, & omninò ceſſare debere, illaque omnia, & ſingula pro indemnitate ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ urgentibus neceſſitatibus preſſæ, & nuper etiam pretii, & expenſarum reſtitutione præfatis Officialibus, ut præfertur, facta, magis gravatæ, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine paribus reſtituimus, reunimus, incorporamus, & applicamus.

Decreta roborantia cum clauſula ſublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes Litteras, etiam ex eo, quod præfati cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditor, ac ejuſdem Cameræ Theſaurarius Generalis, duodecim Clerici Præſidentes, ac alter Præſidens, & alii quicunque in præmiſſis quomodolibet jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, eiſdem præmiſſis non conſenſerint, aut vocati, ſeu auditi non conſenſerint, aut vocati, ſeu auditi non fuerint, tametſi ſuorum indultorum, ſeu privilegiorum vigore conſentire, vocari, ſeu audiri ſemel, vel pluries quoquomodo debuiſſent, aut ex aliqua quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, de ullo ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis Noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſûs, alioque quocunque, etiam quantumvis magno, formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, ad terminos juris reduci, ſeu adversùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, nullatenùs poſſe, ſed ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter per quoſcunque Judices ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut poteſtate fungentes, & functuros, etiam præfatæ Cameræ Clericos Præſidentes, cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 6. Non obſtantibus, quatenùs opus ſit, de jure quæſito non tollendo, aliiſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & felicis recordationis Symmachi, Pauli Papæ Secundi, Pauli Papæ Quarti, & aliorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac recol. mem. Pii Papæ Quarti ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri de gratiis qualecunque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus intrà certum inibi expreſſum tempus exhibendis, & regiſtrandis, itaut eaſdem præſentes Litteras ibidem exhiberi, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Tribunalium, Officiorum, & Officialium præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, & decretis, etiam Cameralibus, & Conſiſtorialibus, necnon quibuſcumque eorumdem officiorum erectionibus, & conceſſionibus, etiam præſentium Poſſeſſorum, tametſi aliàs factis ad vitam, ſeu in perpetuum, ac etiam ex cauſa oneroſa, ſeu correſpectiva, vel per viam contractus, ſeu vim contractus habente; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apoſtolicis, Tribunalibus, Officiis, ſeu Officialibus præfatis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros in contrarium eorundem præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, & insererentur, iiſdem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc noſtrarum ſuppreſſionis, extinctionis, remotionis, abolitionis, voluntatis, mandati, decretorum, reſtitutionis, reunionis, incorporationis, applicationis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſecundo, Decimo Kal. Novembris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo. D. 23. Oct. 1692. P. A. 2.

B. Card. Prodatarius   J. F. Card. Albanus.

Viſa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco ✠ plumbi

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Publicatio-

Anno à navitate D. Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo nonnageſimo ſecundo, Indictione decimâ quintâ, die verò vigeſima tertia Octobris, Pontificatus autem ſanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini Noſtri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papæ XII. Anno ſecundo ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Sebaſtianum Vaſellum ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Pro D. Mag. Curſ. Thomas Orlandus Apoſt. Curſ.

Confirmatio, Reformatio, & Conceſſio reſpectivè Juriſdictionum, & Facultatum Tribunalis, & Magiſtratus Viarum. XXV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva Conſtitutionis pro decore, & commodo Urbis Capitis Orbis.

Sacerdotalis, & Regiæ Urbis Noſtræ ad illud ſublimatæ faſtigium, ut per Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, latius præſideat Religione Divina, quàm unquam imperaverit dominatione terrena, venuſtati, decori, & commodis etiam temporalibus eò Nos convenit ampliori cura proſpicere, quo ipſam, ubi præcipuorum

Apostolorum glorificatus est exitus, & quam in communem patriam Christianus populus universus agnoscit, singulari dilectione gerimus in paternæ visceribus Charitatis: Dùm verò in eadem Sede, meritis licèt imparibus, superna dispositione locati, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum exemplo, ad Urbem præfatam considerationis nostræ oculos principaliter convertimus, ejus etiam Districtus, aliorumque Nobis, & Romanæ Ecclesiæ etiam in temporalibus subjectorum locorum commodioribus viis, aliisque utilitatibus in Subditorum nostrorum, & quorumcunque Romipetarum beneficium respectivè consulere non prætermittimus.

Martinus V. Magistratum Viarum restabilivit cum amplissimis facultatibus.

§. 1. Aliàs siquidem fel. recordationis Martinus Papa V. Prædecessor Noster, cùm rei evidentiâ edoctus fuisset, quòd præfata Urbs, ejusque Districtus ex defectu Officii Magistrorum, quod antiquitùs pro viarum, stratarum, platearum, & locorum tam publicorum, quàm privatorum, necnon ædificiorum, lapideorum, & ligneorum, parietum, tignorum, bancorum, tectorum. tabulatorum, mœniorum, apothecarum, & pontium, portarum, transituum, aquarum decursuum, canalium, & meatuum, necnon urbanorum, & rusticorum prædiorum, pratorum, hortorum, atque vinearum finium, restaurationum, servitutum, & libertatum administratione, institutum, & ordinatum fuerat, in præmissis grandem patiebatur deformitatem; Necnon accepisset, nonnullos Cives, & Incolas res fœtidas, & corruptas in vias, stratas, plateas, & loca publica, & privata hujusmodi projicere, seu vias, stratas, plateas, & loca publica, & Ecclesiastica occupare, alienare, & in usus proprios deducere, & propterea hujusmodi deformitatibus, excessibus, & incommodis possetenùs occurrere cupiens, Officium Magistratus hujusmodi juxtà illius institutionem auctoritate Apostolica suscitavit, reintegravit, & restituit; Duos quoque Urbis, & Districtus præfatorum Viarum Magistros ad suum beneplacitum deputavit, cum solitis ab antiquo jurisdictionibus, potestatibus, honoribus, privilegiis, libertatibus, atque oneribus universis in præmissis, & circà ea concernentibus, dependentibus, & annexis, etiam cum facultate faciendi Submagistros, necnon hujusmodi excessus reparandi, corrigendi, & emendandi absque cujusvis vocatione, seu citatione, sed juxtà datam illis à Domino prudentiam, etiam per demolitionem quorumcunque ædificiorum, necnon præmissorum occasione gravatos absque lite, sed summariè, simpliciter, de plano, & quibuscunque tunc expressis non obstantibus relevandi, restituendi, & reponendi, Contradictores quoque, & rebelles privandi, banniendi, arrestandi, incarcerandi, omniaque, & singula faciendi, & exercendi, quæ Magistri illorum Prædecessores facere, & exercere potuerunt, seu etiam debuerunt, & aliàs, prout in ejusdem Martini Prædecessoris secundo Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno octavo expeditis Literis pleniùs continetur.

Narrantur dispositiones Sixti IV. Leonis X. Pii IV. Beati Pii V. & Greg. XIII.

§. 2. Successivè alii Romani Pontifices Prædecessores Nostri, & præsertim similis recordationis Sixtus IV. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadrigentesimo octuagesimo Pridie Kal. Julii, Leo X. Anno ejusdem Incarnationis millesimo quingentesimo decimoseptimo, quarto Nonas Novembris, & Pius IV. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto Decimo Kal. Septembris per suas respectivè editas Literas S. R. E. Camerario, & præfatis Viarum Magistris, plerasque conjunctim, aliquas verò separatim exercendas jurisdictiones, facultates, & functiones confirmarunt, ameliarunt, & respectivè concesserunt. Quas, & alias hujusmodi Literas cum decreto Cameræ Apostolicæ de Inquilinis in emptione domorum præferendis, tametsi recol. memor. Pius Papa V. etiam Prædecessor Noster per quasdam suas Motus proprii Cedulas sub Datum quarto Idus Aprilis, & quinto Nonas Julii Pontificatus sui Anno sexto, quoad jus congrui, & nova (non tamen Sacra, aut publica) construenda ædificia, ad terminos Juris communis reduxerit, nihilominùs piæ mem. Gregorius Papa XIII. similiter Prædecessor Noster per alias suas Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo septuagesimo quarto Kalendis Octobris editas Literas, prædictis memoratorum Sixti, Leonis, ac Pii IV., & Pii V. Literis, quatenus ad aliquid eorum, quæ in iisdem suis Literis continebantur, pertinebant, & de aliquo eorum statuebant, & disponebant, antiquatis, abrogatis, & penitus revocatis, & sublatis, plurima innovavit, statuit, decrevit, & ordinavit circà ædificia, & ornatum dictæ Urbis, ac coactas, seu voluntarias venditiones, & jus congrui, seu retractus earumdem venditionum occasione competens, seu institutum, in eadem Urbe, tum intrà tria, & respectivè duodecim à præfata Urbe milliaria, cum multis facultatibus, & jurisdictionibus plerumque à præfatis Camerario, & Viarum Magistris conjunctìm exercendis.

Subduntur facultates concessæ per dispositiones particulares, & de exercitio Judicialium per Assessorem.

§. 3. Aliæ quoque, & quidem multiplices jurisdictiones, facultates, curæ, & functiones in quampluribus sive prædictorum, sive aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Chirographis, Literis in forma Brevis, ac Motus proprii cedulis, necnon in ejusdem Urbis à Sede Apostolica confirmatis statutis eidem S. R. E. Camerario, Præsidi, & Magistris Viarum præfatis, aliquandò singulis separatim, aliquandò aliquibus mixtim, & aliquandò omnibus insimul concessæ, seu demandatæ fuerunt, exercitium tamen judicialis, & contentiosæ jurisdictionis in iis, quæ dictis Viarum Magistris injuncta fuerant, penes eorum Assessorem ab eadem Apostolica Sede deputatum existere consuevit.

Confirmat dispositiones antecedentes in iis, quæ non adversantur Constitutioni præsenti.

§. 4. Hinc Nos abusibus, qui desuper irrepserant, occurrere, justitiæ administrationi in præmissis pleniùs consulere, ac præfatæ Urbis ornatui, necnon ejusdem, illiusque Districtus, & Dictionis Ecclesiasticæ respectivè Viarum, locorum, & aliorum quorumcunque in præfatis Literis, & ordinationibus quoquo modo contentorum instructioni, conservationi, reparationi, restaurationi, & expurgationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, uberiùs respectivè providere cupientes; Ac propterea omnium præfatarum, & aliarum, si quæ sint, Literarum tam sub plumbo, quàm in forma Brevis, motus proprii cedularum, chirographorum, ordinationum, & statutorum quorumcumque circà præmissa existentium tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, de dilectorum filiorum nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, & Virorum pietate, doctrinâ, prudentiâ, & rerum usu præstantium specialiter ad id à Nobis deputatorum, qui rem maturè examinarunt, consilio, ac etiam Motu proprio ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratas Literas, cedulas, chirographa, ordinationes, & statuta in iis, quæ præsentibus, & omnibus, & singulis hic contentis quoquo modo non adversantur, earumdem tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, penitùs, & omninò observari volumus, & mandamus.

Et decernit intelligendas juxta præsentem.

§. 5. Decernentes, omnes, & singulas hujusmodi Literas, sanctiones, statuta, & ordinationes tam speciales Tribunalis, seu Magistratus, quàm generales, & in parte de eodem Tribunali, seu Magistratu tractantes, necnon omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & functiones, & administrationes hujusmodi quoquo modo concessas,

non aliter quàm ad formam harum præsentium observari, exequi, & intelligi posse, & debere, perindè, acsi ab initio institutæ, & respectivè concessæ, attributæ, directæ, & demandatæ fuissent personis, modis, ac formis in præsenti nostra in perpetuum valitura Constitutione contentis, quam, supplendo omnem, & quamcumque alioquin necessariam, seu opportunam expressionem, ac sublatis omnibus, & quibuscumque contrariis, diversis, seu differentibus, omninò, & inviolabiliter servari, adimpleri, & exequi volumus, & mandamus.

Assessoris Officii suppressio.

§. 6. Reformationem vero Tribunalis, seu Magistratus hujusmodi à jurisdictionis norma, & distinctione incipientes, prævià pretii, àc impensæ expeditionis restitutione jam facta ei, qui Magistrorum Viarum Assessoris officium hactenùs obtinuit, officium hujusmodi penitùs, & omninò supprimimus, abolemus, & abrogamus.

Causæ, in quibus insimul procedebant Camerarius, & Assessor spectat ad Camerarium.

§. 7. Jurisdictionem in omnibus, & singulis causis in juris congrui, seu retractûs cum omnibus, & singulis ab eo dependentibus, annexis, & connexis, in quibus antehac memorati Camerarius, ac Magistrorum Viarum Assessor insimul procedebant, in posterum ad eumdem Camerarium privativè quoad alios spectare: Hujusmodi autem causas in gradu appellationis iisdemmet modis, & formis, quibus hactenùs observatum fuit, ad Præsidem Viarum devolvendas esse, & ab illo ad Tribunal Cameræ supradictæ appellandum esse decernimus.

Appellatio ad Præsidem, & ab isto ad Cameram.

In omnibus aliis Jurisdictio privativè ad Præsidem Viarum.

§. 8. In reliquis omnibus causis, & negotiis, eorumque annexis, connexis, & dependentibus, omnem, & quamcunque necessariam, & opportunam jurisdictionem pro tempore existenti Viarum Præsidi, privativè quoad alios concedimus, & ad eumdem, à quo ad Cameram præfatam pariter appelletur, spectare volumus, & mandamus.

Magistris Viarum præservatur coercitio momentanea.

§. 9. Magistris tamen Viarum tam in Urbe, quàm in ejus Districtu præfatis occasiones, seu in actu vias ejusdem districtus invisendi, facultatem coërcendi contravenientes constitutionibus, bannimentis, statutis, & ordinationibus Tribunalis, seu Magistratus, necnon ipsorum Magistrorum, vel alterius eorum præceptis, seu jussibus, usque ad eorumdem contravenientium carcerationem, ac etiam excarcerationem, in forma tamen extrajudiciali, prout etiam procedendi in simili forma contrà hujusmodi contravenientes ad pignorationem pro mulctis, & pœnis pecuniariis in præfatis bannimentis contentis, ac eorumdem pignorum restitutionem (reservatis semper prædicto Viarum Præsidi ulteriori cognitione, & recursu) præservamus, & quatenùs opus sit, etiam concedimus.

IisdemMagistris relinquitur administratio, & Jurisdictio œconomica.

§. 10. Iisdem quoque Viarum Magistris curam, superintendentiam, & administrationem instruendi, reficiendi, restaurandi, manutenendi, mundandi, & expurgandi vias, plateas, & loca Urbis, nec non confirmandi, eligendi, & amovendi Architectos, Submagistros, Operarios, & Artifices prædicto Magistratui Viarum inservientes, salvo semper jure Præsidis eosdem ex justa causa removendi, prout etiam facultatem licentias hactenùs ab iisdem dari solitas, & in posterum pro indemnitate Magistratus, & Officialium juxtà modum præscribendum registrandas, & sigillo Præsidis gratis muniendas, concedendi, salvo ad memoratum Præsidem, auditis Magistris, ab hujusmodi licentiarum denegatione, seu indebita concessione recursu, similiter præservamus, & quatenùs opus concedimus.

Officialium deputatio spectat ad Præsidem.

§. 11. Eidem Præsidi Procuratorem Fiscalem, Ratiocinatorem, & Exactores quarumcunque taxarum, vel exactionum, tam in Urbe, quàm in ejus Districtu supradictis, nec non Mandatarium, & Viarum Commissarium, cum Magistrorum præfatorum consilio, & Baroncellum ad ejus libitum deputandi, & amovendi facultatem concedimus: Reservatâ tamen Venerabili Fratri Nostro Palutio Episcopo Prænestino ejusdem S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario prædictos Procuratorem Fiscalem, Ratiocinatorem, & Mandatarium, donec vixerit, deputandi, & amovendi, facultate.

Jura Card. Camerarii super foro Agonali uniuntur Tribunali Viarum.

§. 12. Ad hæc omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & emolumenta quæcunque pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerariis in platea Agonis competentes, & compe tentia, seu ab illis exerceri, & percipi hactenùs consuetas, & consueta, ex nunc prout ex tunc, sequuto obitu memorati Palutii Episcopi Cardinalis, & Camerarii, cui pariter, donec vixerit, nullum jus hujusmodi adimere volumus, & declaramus, ab eodem Camerariatus Officio penitùs, & omninò dismembramus, & separamus, illasque, & illa Tribunali, & Magistratui Viarum sub cura, regimine, & jurisdictione solius pro tempore existentis Præsidis Viarum ad limites, & formam præsentium, absque ulla prorsùs inter dictam Agonis, & alias plateas Urbis differentia, seu distinctione restituimus, seu unimus, annectimus, & incorporamus, & restitutas, seu unitas, annexas, & incorporatas esse volumus, & mandamus.

EidemTribunali applicat Jurisdictiones aliarum viarum.

§. 13. Ex nunc autem omnes, & singulas jurisdictiones, facultates, curas, & administrationes hujusmodi cuicunque personæ, etiam præfatæ S. R. E. Cardinali, etiam ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellario, Collegiis, Capitulis, Locis piis, Basilicis, & Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & quibuscunque, quavis dignitate, vel præeminentiâ tam Seculari, quàm Ecclesiastica fungentibus, etiam speciali, & individua mentione dignis, super plateis, viis, & locis Urbis præfatæ quoquo modo concessas, vel competentes, nec non emolumenta, de quorum percipiendorum valido, & subsistenti jure, quod respectu aliorum, quàm Ecclesiarum, & Locorum piorum, ex titulo verè, & proportionatè oneroso, & correspectivo esse debeat, legitimè non constiterit, supprimimus, abolemus, & abrogamus, ac ab eisdem, seu eorum officiis, vel muneribus separamus, & dismembramus, illasque, & illa modo, & formâ præmissis ex nunc Tribunali Viarum sub cura, regimine, & jurisdictione pro tempore existentis Præsidis Viarum hujusmodi restituimus, seu unimus, annectimus, incorporamus, & quatenùs opus sit, de novo concedimus.

Exemptiones, & Immunitates revocantur, omnesque tenentur ad solutionem taxarum.

§. 14. Prætereà inhærentes aliàs factis Chirographis, & Ordinationibus Tribunalis, & Magistratus hujusmodi, quæcunque privilegia, & exemptiones, & quasvis Literas patentes ibidem revocatas, & præsentibus adversantes, nullatenùs suffragari declaramus, illaque, & illas iterum revocamus, cassamus, & annullamus; Volentes, & mandantes, omnes, & singulos, nemine prorsùs excepto, in iisdem Chirographis specificatos, seu comprehensos etiam Palatii Nostri Apostolici, & cujuscunque Judicis, & Tribunalis, tametsi speciali, & individuâ notâ dignorum, nec non dictæ S. R. E. Cardinalium, Basilicarum, Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, Ministros, & Officiales quoscunque, & quibusvis Literis patentibus munitos, ac Neophytos, & milites, etiam auxiliatores Arcis S. Angeli, & Alabardarios nuncupatos Gubernatoris Urbis quoscunque, & quotcunque, etiam in minori, & modico, seu minimo numero, ad solutionem, & contributionem quarumcunque taxarum, & impositionum, æquè ac alios non privilegiatos, teneri, & obligatos esse, nec non jurisdictioni Tribunalis, & Magistratus hujusmodi, ac omnibus, & singulis illius constitutionibus, & ordinationibus quibuscunque pariter esse, & remanere subjectos. Prout etiam præfata chirographa, & ordinationes innovantes, & ampliantes, à decretis, mandatis, & sententiis super solutione quarumcunque taxarum, seu contributionum à Tribunali, seu Magistratu præfatis impositarum, & imponendarum, & respe-

A Decretis pro solutione taxarum negatur appellatio, imò

ctivè super affictuum, seu appaltuum ab Affictuariis, seu Appaltatoribus debitorum, seu debendorum solutione, nec non super rationibus per administratores, seu œconomos reddendis, & super restitutione, vel solutione eorum, quæ per eosdem administratores, seu œconomos exacta fuerint, nullam admittendam esse appellationem, seu recursum in suspensivo, sed in devolutivo tantùm, itaut quæcunque appellationes, & recursus, seu citationes, inhibitiones, supersessoriæ, & decreta in vim appellationum, seu recursuum hujusmodi facienda, seu facienda, absque ullo attentatorum, pœnarum, seu nullitatum incursu, possint impunè sperni.

etiam recursus quoad suspensivum.

Solutio præscripta remanet lapsu triennii.

§. 15. Solutiones quarumcunque taxarum, pro quibus judicialiter mediante contestatione litis, vel saltem tentatâ aliqua executione mandatorum, actum non fuerit, triennio ex nunc quoad præteritas, & à die impositionis quoad futuras taxas computando, præscribantur.

De electione, & duratione Præsidis Viarum, & Magistrorum.

§. 16. Cæterùm Præses Viarum hujusmodi non amplius ad annum in Camera prædicta, ut moris erat, sorte extrahatur, sed à Nobis, seu Romano pontifice pro tempore existente ad Nostrum, & ejusdem pro tempore existentis Romani Pontificis, & dictæ Sedis beneplacitum, in posterum deputetur. Ex Magistris verò Viarum non amplius uterque insimul, sed alteruter tantùm, ut unus semper pendentibus Magistratus negotiis instructus remaneat, dimittatur.

Forma deliberandi appaltus super Juribus viarum.

§. 17. Appaltus expurgationis Urbis, nec non unius Julii, qui singulis trimestribus pro qualibet apotheca solvitur, itidemque curruum, seu rhedarum, ac cisiorum vulgò calessi, locari solitorum, præfato Palutio Cardinale, & Camerario pariter donec vixerit, insimul cum Præside, & Magistris Viarum hujusmodi; Alii verò appaltus, affictus, ac post obitum memorati Palutii Episcopi Cardinalis etiam dicti appaltus expurgationis Urbis, & præfati Julii, necnon curruum, seu rhedarum, & cisiorum prænominatorum in Congregatione singulis hebdomadis pro negotiis dicti Tribunalis, seu Magistratus facienda, cui iidem Præses, Magistri Viarum, & alii Ministri de more intersint, apertis semper in supradictis congressibus cedulis oblationum, & facta deliberatione meliorem conditionem facienti respectivè concludantur, & stipulentur.

Taxa emolumentorum impressa exposita habeatur.

§. 18. Renovetur, seu fiat, facta imprimatur, & impressa in locis à Præside præfato præscribendis exponatur, & retineatur distincta, & moderata Taxa omnium, & singulorum emolumentorum tam Tribunalis, seu Magistratus, quàm singulorum ejus ministrorum, seu Officialium, nihilque prorsus præter, vel contra eamdem, sub pœnis arbitrio memorati Præsidis infligendis, percipiatur, vel exigatur.

Exactores non adnotantes exacta teneantur de fal...

§. 19. Teneantur singuli Exactores sub pœna falsi distinctè, & diligenter annotare omnes, & singulas taxas, & quoscunque earumdem debitores, prout etiam omnes, & singulas etiam minimas exactiones, ac personas, à quibus exegerint, intra quindecim dies post quamlibet, licèt minimam exactionem computandos, istaque omnia diligenter, fideliter, & distinctè describere in Libris in Officio Notarii Tribunalis retinendis, & cuicunque quodlibet interesse habenti promptè exhibendis.

Emolumenta eroganda pro expurgatione Viarum.

§. 20. Omnia, & singula emolumenta Tribunalis, seu Magistratus, etiam ex taxa curruum, & cisiorum præfatorum locari solitorum, necnon ex pretio situum publicorum, in beneficium Tribunalis, seu Magistratus, vel implementum ejus onerum, & præsertim in expurgationem viarum convertantur.

Magistri Viarum contenti stipendio publici abstineant à muneribus, & emolumentis.

§. 21. Magistri Viarum nulla prorsùs etiam minima, ac etiam spontè oblata, tum in pecunia, tùm in qualibet specie, & tàm ordinaria, quàm extraordinaria, certa, & incerta emolumenta, ratione eorum muneris, seu quarumcumque licentiarum, accessuum, & functionum posthac amplius exigere, seu percipere quoquo modo valeant, sed solo annuo stipendio scutorum quadringentorum monetæ Romanæ pro quolibet eorum, ex emolumentis Magistratus extrahendo, quod illis constituimus, & assignamus, omninò debeant esse contenti.

Vigilantia pro conservandis viis Consularibus.

§. 22. Viæ Consulares districtus Urbis propriis sumptibus, & expensis personaliter revideantur, & recognoscantur, saltem semel in anno pro qualibet via per dictos Magistros Viarum, quo verò ad Præsidem præfatum ejus arbitrio, & ultrà hujusmodi accessus, in quibus necessitatibus, reparationibus, & commoditatibus hujusmodi viarum debeant iidem respectivè consulere, & providere, semper invigilent, ac certiorari satagent de omnibus earumdem viarum necessitatibus, & incommodis, etiam per Literas circulares Gubernatoribus, & Communitatibus, seu Universitatibus Civitatum, Terrarum, seu Locorum, in quorum Territoriis viæ præfatæ consistunt, ut responsiones, & aliæ informationes desuper habitæ, in Congregatione præfata, ad effectum opportunè desuper providendi, referantur, & examinentur.

Jurisdictio Præsidis Viarum qualis in Districtu, & extra.

§. 23. Præsidis Viarum superintendentia, & facultates vias Consulares Ditionis Ecclesiasticæ extra præfatum districtum existentes comprehendant, & ejusdem Ditionis Gubernatores subjecti sint ordinationibus memorati Præsidis, qui de viarum præfatæ Ditionis instructione, refectione, restauratione, & manutentione, non tamen in judicialibus, debeat esse solicitus. In districtu verò omnem suam jurisdictionem in viis tàm Consularibus, quàm non Consularibus respectivè valeat exercere.

Decreta borantia cum clausula sublata, & Decreto irritanti.

§. 24. Decernentes, easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præsentibus non consenserint, nec vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes contrariorum.

§. 25. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, necnon præfati Pii VI. Prædecessoris de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus, in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registran-

dis, necnon aliis quibuscunque Apostolicis, ac etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, Ordinationibus, ac Urbis, & Curiæ Romanæ, & Cameræ Apostolicæ, ejusdemque Curiæ Tribunalium, quarumcumque Ecclesiarum, etiam Patriarchalium S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, Monasteriorum, Hospitalium, Locorum piorum, necnon Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Jesu, & quibusvis aliis, etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, usibus, stylis, consuetudinibus, & decretis, etiam novis reformationibus quibuscunque, legibus, & canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel ad quorumvis instantiam, ac etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, nec non omnibus illis, quæ iidem Prædecessores Nostri in præmissis quibuscunque eorum Litteris, & Chirographis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Affixio vim habeat intimationis personalis.

§. 26. Volumus autem, quòd postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tam in Urbe, quàm in Districtu, & Ditione præfatis existentes, perindè obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quódque earum transsumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ iisdemmet præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ fuissent, adhibeatur.

Fides Transsumptorum.

Sanctio pœnalis.

§. 27. Nulli ergo omninò hominum liceat, paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatum, mandatorum, decretorum, suppressionum, abolitionum, abrogationum, præservationum, concessionum, declarationum, separationum, restitutionum, unionum, annexionum, incorporationum, revocationis, cassationis, annullationis, Constitutionis, assignationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

28. Novemb. 1692. P. A. 2.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quarto Kalend. Decembris Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

Loco † plumbi

D. Ciampinus.

Registrata in Secret. Brevium.

Affixio, & publicatio 28. Novemb. 1692.

Anno à navitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, Indictione decimâ quintâ, die verò vigesimâ octavâ Novembris, Pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divina providentia Papæ XII. Anno secundo supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Canutum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

JO. GRECUS Curs. Magister.

XXXIV.

Diversæ Ordinationes pro Provincia Nationis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tàm de Observantia, quàm Recollectorum respectivè nuncupatorum. Intuitu obedientiæ ab eis nuper præstitæ Ministro Generali dicti Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

INjuncti Nobis cœlitùs Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet, ut paternam Christi fidelium, divinis obsequiis sub arctioris vitæ instituto laudabiliter incumbentium, curam gerentes, eos in pace, & justitia continere, ac enata inter ipsos animorum dissidia, ne amabilis concordiæ, fraternæque charitatis serenitatem diutiùs conturbent, opportunis rationibus recidere, nec non illorum statui, & quieti, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Narratur causa discessus à Capitulo Generali.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Ludovicus Duval, & Claudius Bonaventura Sicault, nec non Edmundus Godelle, & Salvianus Paquin Procuratores, seu Deputati Provinciarum Nationis Gallicæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci tam de Observantia, quàm Recollectorum respectivè nuncupatorum, quod cùm aliàs, videlicet anno MDCLXXXVIII. tunc existentes Vocales ejusdem Nationis Electionibus, aliisque in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe celebrato actis, ob sibi tunc denegatam ad Generalatum, aliaque Officia generalia ejusdem Ordinis, quam prætendebant, Alternativam, interesse recusaverint, eaque de causa à Capitulo Generali prædicto recesserint: Ipsum verò Capitulum Generale ad electionem trium Definitorum Generalium pro prædicta Natione, cæteroqui eligi solitorum, minimè devenerit; abindè omnes, & singulæ personæ utriusque sexus Provinciarum hujusmodi obedientiam tum existenti in memorato Capitulo Generali electo, ac subinde dilecto filio moderno Ministris Generalibus ejusdem Ordinis nullatenus hucusque præstiterunt.

Oblatio redeundi ad unionem, & obedientiam.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, jam nunc personæ hujusmodi unionem spiritus in vinculo pacis servare cupientes, tam eidem moderno, quàm ejus pro tempore Successoribus Ministris Generalibus dicti Ordinis canonicè eligendis debitam obedientiam, juxtà Apostolicarum, & ipsius Ordinis Constitutionum præscriptum, præstare, dictumque Capitu-

lum

lum Generale pro ritè, & canonicè celebrato habere paratæ sint; quinimò ipsi Exponentes earumdem Personarum nomine obedientiam hujusmodi jam præstiterint, seque supradictum Capitulum Generale pro ritè, & canonicè celebrato habere declaraverint; Verùm præmissa, atque inde secuta, quò dictarum Provinciarum religiosæ tranquillitati plenè provisum sit, Apostolicum paternæ providentiæ Nostræ præsidium exposcant: Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absolutio ad effectû.

§. 3. Nos igitur, qui Ordinem præfatum in visceribus gerimus charitatis, perturbationibus, & incommodis, quæ præmissorum occasione in dies oriri possent, maturè occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, ipsosque Exponentes, & alios infrascriptos dicti Ordinis Professores specialis favore gratiæ prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, nec non causæ, & controversitæ super alternativa præfata statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, seu Contendentium quorumcunque, & alia quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac audita super præmissis Dilectorum Filiorum Procuratoris Generalis, ac aliorum Superiorum utriusque familiæ dicti Ordinis, quos desuper audiendos duximus, relatione, causam, & controversiam præfatas in statu, & terminis, id quibus de præsenti quomodolibet reperiuntur, tam à dicto Capitulo Generali, quàm ab aliis quibuscunque Judicibus, & Tribunalibus, ad Nos, & Sedem Apostolicam, prout juris fuerit, terminandas, auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus. Porrò cum iidem Exponentes dictarum Provinciarum nomine etiam institerint, ut Quartum Definitorem Generalem ex Fratribus Recollectis Provinciarum hujusmodi addere, & deputare vellemus, Nobis similiter, & Sedi præfatæ facultatem statuendi hac in re quicquid in Domino expedire censuerimus, harum serie reservamus.

Avocatio omnium controversiarum ad suam Sanctitatê.

Inhibitio omnibus aliis.

§. 4. Ac proindè omnibus, & singulis Nationis, & Ordinis præfatorum Superioribus, Fratribus, & personis, ne tàm conjunctim, quàm divisim in præmissis, vel eorum aliquo directè, vel indirectè, aut aliàs quomodolibet quicquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, seu præsumant, districtè inhibemus, illisque præcipimus, & mandamus, ut à quibusvis attentatis, seu innovatis hujusmodi humiliter abstineant, donec à suprema Nostra, & ejusdem Sedis æquitate habeant Justitiæ complementum.

Agens istarum Provinciarum quomodo deputandus.

§. 5. Præterea, ut de cætero ad munus Agentis, seu Negotiorum Gestoris, quem Provinciæ præfatæ in Romana Curia habere consueverunt, quoties illud vacare contigerit, is tantummodo assumatur, quem pro tempore existens Minister Generalis dicti Ordinis ex tribus Religiosis sibi ad id per Superiores pro tempore pariter existentes earumdem Provinciarùm præsentandis idoneitate, & meritis præstantiorem esse judicaverit, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

Absolutio postquam præstiterint obedientiam.

§. 6. Cæterùm omnes, & singulas Personas utriusque sexus Provinciarum, & Nationis hujusmodi, quæ post celebrationem dicti Capituli Generalis obedientiam pro tempore existentibus Ministris Generalibus ejusdem Ordinis, sicut præmittitur, hactenùs non præstiterunt, ex nunc, prout ex tunc, postquam obedientiam hujusmodi à dictis exponentibus illarum nomine præstitam, ac declarationem circa memoratum Capitulum Generale ab eis factam, ut præfertur, realiter, & cum effectu ratificaverint, à censuris quibuslibet, si quas propter præmissa quomodolibet incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, eadem autoritate harum serie in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus. At cum illis ex Fratribus Provinciarum, & Nationis præfatarum, qui censuris hujusmodi, si quas, propter eadem præmissa incurrerunt, innodati Sacrosanctum Missæ Sacrificium (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, seu aliàs in suis Ordinibus ministrarunt, super irregularitate per eos quomodolibet indè contracta, ita ut illa, iisdem præmissis non obstantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obstet impedimentum, Clericali charactere, quo aliàs ritè insigniti fuerunt, illiusque Privilegiis, ac susceptis per eos pariter ritè quatuor Minoribus, nec non Sacris Subdiaconatûs, Diaconatûs, & Presbyteratûs Ordinibus uti, & quatenùs illos nondum susceperint, ad eos, si ad id idonei reperiantur, servatis aliàs servandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris Ministerio, ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, in utroque pariter foro dispensamus.

Convalidatio gestorum durante inobedientia.

§. 7. Personas itidem supradictas, & earum quamlibet, si quam propter eadem præmissa privationis vocis activæ, & passivæ pœnam incurrerunt, ad vocem activam, & passivam hujusmodi adversùs præmissa opportunè rehabilitamus, illasque in integrum, & pristinum, ac eum, in quo anteà quomodolibet erant, statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus. Omnes insuper, & singulos tàm Capitulares, quàm Definitoriales, & alios quoslibet, tam judiciales, quàm extrajudiciales actus, & functiones in supradicto rerum statu, aliàs tamen legitimè, per quoscunque Superiores, Fratres, & Personas dicti Ordinis in memoratis Provinciis, earumque, & aliis quarumcunque Civitatum, Terrarum, & locorum Chatissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectorum Conventibus, Monasteriis, ac Domibus Regularibus tàm Virorum, quàm Mulierum ejusdem Ordinis hactenus gestos, & factas respectivè cum omnibus inde, cæteroqui pariter legitimè secutis, dicta autoritate earundem tenore præsentium validamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper propter præmissa quomodolibet intervenerunt seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, sanamus, & supplemus.

Deputatio trium Definitorum usque ad futurum Capitulû Generale.

§. 8. Ne autem Natio prædicta tribus Definitoribus Generalibus pro ea hactenùs, sicut præmittitur, eligi solitis diutiùs destituta remaneat, Dilectos Filios Guglielmum Beccard, & Nicolaum Potin de Observantia, ac Hiacynthum le Febure Recollectorum respectivè Fratrum Nationis, & Ordinis hujusmodi Professores, de quorum fide, prudentia, rerum agendarum usu, pietate, integritate, charitate, & Religionis zelo plenam in Domino fiduciam habemus, præfati Ordinis Definitores Generales pro memorata Natione Gallica usque ad proximè futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis duraturos, cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, autoritate, privilegiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, ita ut ipsi Officia Definitorum Generalium hujusmodi usque ad idem proximè futurum Capitulum Generale gerere, & exercerè liberè, licitè, & valide possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si ad illa in Capitulo Generali dicti Ordinis de pleno Vocalium consensu, servatisque omnibus servandis, canonice electi fuissent, eadem

autoritate harum serie creamus, facimus, ac constituimus, & deputamus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, ac decreto irritanti.

§. 9. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, Nationis, Provinciarum, Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium, aliisque quibusvis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis quibusvis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrariū præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obligatio ratificandi & continuandi in obedientia.

§. 11. Volumus autem, ut intrà quatuor menses proximos nomine quarumcunque Personarum Nationis, Provinciarum, Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum Regularium hujusmodi Dilecti Filii Superiores earumdem Provinciarum, seu alii, ad quos spectat, debitam subjectionem, & obedientiam, juxtà Apostolicas, ac Ordinis hujusmodi Constitutiones, eidem Moderno, ejusque pro tempore Successoribus Ministris Generalibus canonicè eligendis à supradictis Exponentibus præstitam, ac declarationem circà proximè præteritum Capitulum Generale præfatum ab eis factam, ut præfertur, realiter, & cum effectu ratificare, necnon in subjectione, & obedientia hujusmodi sincerè in posterum permanere, præsentiumque Litterarum dispositioni in omnibus, & per omnia acquiescere omninò teneantur; alioquin eædem præsentes nullæ sint eo ipso.

Servanda pro absolutione.

§. 12. Insuper volumus, ut Personæ supradictæ, si quæ propter præmissa absolutione in foro conscientiæ indigeant, pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter eadem præmissa respectivè imposuerit, omninò adimpleant; alioquin ipsæ præsentes eis quoad absolutionem in foro conscientiæ hujusmodi minimè suffragentur.

Fides transsumptorū.

§. 13. Utque earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Decembris 1692. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. 1692. 9. Decembris.

J. F. Card. Albanus.

Actus obedientiæ præstitæ in Romana Curia à Patribus Procuratoribus, seu Deputatis Provinciarum Nationis Gallicæ dicti Ordinis.

Nos infrascripti Procuratores, seu Deputati Provinciarum Nationis Gallicæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia quàm Recollectorum respectivè nuncupatorum, non solùm nomine proprio, sed etiam nomine omnium, & singulorum Provincialium, Superiorum, & Personarum utriusque sexus dicti Ordinis in eisdem Provinciis, aliisque quibuscunque Regi Nostro Christianissimo subjectis locis existentium sincero corde, & pura fide protestamur, & declaramus, nos paratos, & promtos semper fuisse, & esse moderno Reverendissimo Patri Ministro Generali ejusdem Ordinis, ejusque pro tempore Successoribus Ministris Generalibus canonicè eligendis debitam subjectionem, & obedientiam juxtà Regulæ Nostræ Seraphicæ, nec non Apostolicarum, & ipsius Ordinis Constitutionum præscriptum reddere, & præstare, prout præsentium Litterarum vigore, nomine ut suprà reddimus, & præstamus; Capitulumque Generale ejusdem Ordinis Romæ Anno 1688. habitum pro ritè, & canonicè celebrato nos habere, eodem pariter nomine declaramus. Promittentes hujus nostræ subjectionis, & obedientiæ: nec non declarationis circà supradictum Capitulum Generale à Nobis factæ veram, & realem ratificationem intrà terminum quatuor mensium proximorum à Patribus Superioribus Provincialibus dictarum Provinciarum Gallicarum, aliisve, ad quos spectabit, obtinere, nec non quod tam Nos, quàm illi, cæterique prædictarum Provinciarum Fratres, & Moniales in subjectione, & obedientia hujusmodi, sicut præmittitur, præstita, sincerè in posterum permanebimus, omni, & quocumque contrario prætextu, colore, & tergiversatione postpositis; Quod si intra dictum terminum ratificationem prædictam non obtinuerimus, ex nunc, prout ex tunc, nullitati omnium, & quarumcunque gratiarum à S. Sede in præsens obtinendarum, nos, Superioresque supradictos subjicimus, subjectosque esse declaramus. Romæ hac die octava Decembris Anno 1692.

F. Ludovicus Duval Sacræ facultatis Parisiensis Doctor Theologus, & Magni Conventus Fratrum Minorum Parisiensium Procurator Generalis, & Discretus.

Fr. Claudius Bonaventura Sicault Doctor in Theologia, Provinciæ Turoniæ Majoris Exdefinitor, & Provinciarum Gallicarum de Observantia Procurator.

Fr. Edmundus Godelle Custos Recollectorum Provinciæ S. Antonii in Artesia.

Fr. Salvianus Paquin Guardianus Recollectorum Rothomagensis.

XXVI.

Indictio Visitationis Apostolicæ omnium Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis, nec non Orationis quadraginta horarum, cum Indulgentiarum elargitione ad implorandam divinam opem pro recta Visitationis hujusmodi directione.

INNOCENTIUS EPISCOPUS XII.

Dilectis Filiis Universo Clero, & Populo Romano Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SACRUM Universalis Ecclesiæ superna Cœlestis Patris familias præordinatione curæ

Exordium

Nostræ demandatum omni studio, atque industria, quantum Nobis ex alto conceditur, custodire, atque excolere jugiter satagentes, spiritualibus hujus Almæ Urbis Nostræ, quæ propioribus charitatis vinculis Nobis conjungitur, quamque ipse Christus Dominus tot præclaris amoris significationibus præ cæteris dilexisse visus est, augendis, promovendisque bonis peculiarem Apostolici muneris nostri solicitudinem impensiùs adhibere non prætermittimus.

Motivum indicendæ Visitationis Apostolicæ.

§. 1. Cùm enim Sancta hæc Romana Ecclesia veluti Civitas supra Montem posita, ac supra fundamentum Apostolorum ædificata, omnium in se oculos undequaque convertat, ex ea potissimùm non solùm doctrinæ, sed vitæ, ac virtutum omnium exempla in reliquas Christiani Orbis Ecclesias, quarum Mater, & Magistra est, oportet promanare. Quamvis itaque eam esse, miserante Domino, ejusdem Urbis Cleri, & Populi pietatem reputemus, ut Christi bonus odor exinde in exteras quoque Regiones diffundi possit, nihilominus quia post primi Parentis labem semper ad inferiora nos deprimit nostræ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate austerior paulatim observantia relaxatur, unde & de mundano pulvere etiam religiosa corda sordescere, & in Agro Domini spinas, & tribulos identidem germinare quotidiana experientiâ perdocemur: Memores Nos ideò in sublimi hoc Apostolicæ Sedis fastigio constitutos, ut noxia evellamus, atque utilia plantemus, nihil Nos salubrius aggredi posse cogitavimus, quam si jam usque à primis fere Ecclesiæ temporibus traditum, & ab ipsa Sacrosancta Tridentina Synodo tantopere commendatum, quodque non minùs sapienter constitutum, quam re, atque usu frugiferum compertum semper fuit, ac salutare, Pastoralis Visitationis auxilium adhiberemus; Qua quidem spirituali veluti cultura & vitiorum zizania, quæ suffocant sementem Patrisfamilias, eradicentur, & uberior benedicente Domino electi sanctorum operum frumenti messis exurgat.

Effectus pro quibus inditur.

§. 2. Ut igitur divinus in Urbe præfata cultus amplificetur, Ecclesiastica floreat disciplina, boni firmentur mores, corrupti corrigantur, omnisque Populus in via Domini prælucente Clero feliciter progrediatur, Summi, & Æterni Pastoris exemplo excitati, cujus illa sunt verba: Ecce ego requiram oves meas, & visitabo eas, sicut visitat Pastor gregem suum: statuimus, Deo dante, hunc peculiarem Agrum, & Gregem Nostrum recognoscere, omnesque dictæ Urbis tàm Patriarchales, quàm Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum, tàm Virorum, quàm Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates Laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocunque censentur nomine, loca pia, visitare.

Assumentur in Adjutores Visitationis Card., & Episcopi.

§. 3. Porrò in hujusmodi operis consortium, quippe quod, tametsi per Nos ipsos illud inchoare, prosequi, & perficere vehementer optaremus, nihilominus tam aliorùm, eorumque gravissimorum negotiorum mole, quàm nostrarum virium infirmitate præpediti, absque aliorum adjutorio explere posse planè diffidimus, nonnullos ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Episcopos, & Romanæ Curiæ Prælatos aliquos advocabimus, ultrà alios super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum ejusdem Urbis auctoritate Apostolica dudum institutæ deputatos, quorum consilio, atque operâ in re tam salubri, atque ardua utamur.

Indictio Visitationis.

§. 4. Ad Omnipotentis itaque Dei laudem, & gloriam, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ exaltationem vobis Visitationem Nostram indicimus, quam à Sacrosancta Primaria Lateranensi Ecclesia inchoabimus, ac subinde statuendis diebus, adjuvante Domino, prosequemur.

§. 5. Universos proinde, & singulos per viscera misericordiæ Dei Nostri, in quibus visitavit nos Oriens ex alto, monemus, & obsecramus, ut memores vocationis vestræ, tempus hoc acceptabile, & promovendæ animarum saluti destinatum agnoscentes, præparetis corda vestra Domino, vitæque, ac morum emendatione, necnon bonorum operum studio visitationem nostram ita præveniatis, ut ex ea fructum centuplum expectare possimus.

Imploratio Divini auxilii per Orationē quadraginta horarum.

§. 6. Cæterum, quia imbecillitatis Nostræ probè conscii, plantare frustrà, ac rigare conaremur, nisi laboribus Nostris ope misericordiæ suæ adesse dignaretur, qui incrementum dat Deus, suique super nos sancti Spiritus liberali manu spargeret unctionem, idcircò ad cœlestem opem concordibus votis efficaciùs implorandam, volumus, ut proximâ sextâ feriâ in nonnullis præfatæ Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis Ecclesiis per dilectum filium Nostrum in eadem Urbe Vicarium in Spiritualibus Generalem præscribendis, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum solemni ritu in Altari proponatur, & quadraginta horarum oratio de more celebretur.

Concessio Indulgentiæ pro fidelibus orationibus

§. 7. Hæc autem ut ferventiori Spiritus ardore, majorique fructu fiant, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, aperire, & erogare decrevimus, Omnibus itaque, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus Romæ degentibus, qui verè pœnitentes, & confessi, proxima die Dominicæ, quæ erit in Septuagesima, sacra Communione refecti fuerint, piasque in quavis Ecclesia ad Deum preces effuderint, ut hæc Nostra visitatio utilis sit Ecclesiæ, & animarum saluti, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

Hortatio ad bonam frugem.

§. 8. Agite igitur dilecti filii, Pastoralem solicitudinem, quam paterna charitate vobis impendimus, & hujus nostræ visitationis labores orationibus sublevate, actusque vestros ita disponite, ut non in vacuum gratiam Dei recipiatis, sicque ipsi per omnia placere satagite, ut non modo fides, sed & sancta conversatio vestra annuntiari possit in universo Mundo, vestrique omnium mores in faciem Ecclesiarum Romanum illum Clerum, ac Populum ostendant, quem Beatissimus Princeps Apostolorum Petrus in Christiana Religione primus instituit, & gentium Magister, ac Doctor Paulus præ omnibus erudivit, atque ita in omnibus honorificetur Deus, ut cum ad judicandum venerit, & scrutabitur Hierusalem in lucernis, exaltet nos in tempore visitationis ad videndum in bonitate Electorum suorum, ad lætandum in lætitia gentis suæ, ac laudetur cum hæreditate sua in perpetuas æternitates. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Jan. 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. 11. Januarii 1693 Pont. A. 2.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò duodecima mensis Januarii Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Secundo; Supradicta Indictio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Agapitum de Magistris ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Joannes Grecùs Magister Cursorum.

XXVII.

Facultates S. R. E. Cardinalium in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & locorum piorum Urbis assumptorum.

Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum Piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Continuando à præcedenti assumptione Cardinalium in Adjutores declarat facultates.

§. 1. CUM in Pastorali visitatione, quam nuper inchoavimus, & Deo adjuvante prosequi intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum, Vos potissimum ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerimus, & nobis in eo munere adjutores assumpserimus, adeoque vestrâ operâ in iis, quæ per nosmetipsos præstare non valemus, diligenter inquirendis, examinandis, & exequendis uti cupiamus; Idcircò, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat autoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, ac animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes, vobis, & vestrum cuilibet insolidum circa Visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos à nobis accepta, illis ad quos ea res pertinet referendi, & oretenus per nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cujuslibet vestrum de ordine nostro factis hujusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari tanquam mandatis Nostris Apostolicis volumus, & jubemus; Mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quæ visitationis, hujusmodi præparationem, statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, atque exequi jubendi; Personas quascumque tam Ecclesiasticas Seculares, & cujusvis Ordinis etiam Cistercienfis, ac Sancti Antonii Viennensis, necnon Congregationis, Societatis, etiam Jesu, ac Instituti, necnon Militiarum, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, Regulares, quàm etiam Laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem hujusmodi pertinentibus ad vos vocandi, & personaliter coram vobis comparendum citandi, opportunisque Juris, & facti remediis compellendi.

Mandat adhiberi fidem ordinandis per Card. vivæ vocis oraculo.

Facultas mandandi & exequi mandandi.

Vocandi, & cogendi quoscumque & qualescumque ad comparendum.

Cogendi, ad respondendum, & ferendũ testimoniũ etiam per censuras,

§. 2. Similes item personas quascumque, & tanquam principales, & tanquam testes, seu tanquam principales, quoad se, & tanquam testes quoad alios examinandi, & ut veritati testimonium perhibeant, admonendi, ac etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad Sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, etiam corporales vobis benevisas compescendi, Memorialia etiam nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs, prout rerum, & personarum qualitas requiret, juxta ordinationes nostras, & ex autoritate vobis tradita providendi, Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur, faciendi, & illas easdem personas autoritate nostra vocandi, & cum eis de negociis visitationis hujusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

Recipiendi memorialia directa Pontifici etiam secreta, & providendi.

Adhibendi in consilium personas sibi benevisas.

Ecclesiæ, & loca visitanda, & quoties, etiam Nationalia.

§. 3. Quotiescumque etiam vobis videbitur, ac etiam seorsum à nobis, & iteratis vicibus quarumvis dictæ Urbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consistentium, Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, & aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subjectarum, seu cujusvis Cappellæ, vel Oratorii, necnon Monasteriorum tàm virorum, quàm mulierum, Prioratuum, Domorum, & locorum Secularium, seu cujuslibet Ordinis, etiam Mendicantium, ac etiam Cistercien. & Sancti Antonii Viennen. necnon Congregationis, Societatis, etiam Jesu, ac instituti, & Militiæ etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, etiamsi illorum capita existant, Regularium, & Hospitalium etiam Nationalium, & Sancti Spiritus, in Saxia, ac etiam exemptorum, nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectorum, & generaliter quorumcumque locorum, & Operum piorum quomodolibet nuncupatorum, & quocumque privilegio, exemptione, & immunitate suffultorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Universitatum, Collegiorum, Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, etiam Laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requisito consensu, vel licentia visitationem faciendi, ac illa, & quælibet illorum visitandi, & in illorum statum, formam, Regulas, Instituta, Regimen, Statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum personarum conjunctim, vel divisim, & tam in capite, quàm in membris, necnon circa divinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem Religiosorum tam virorum, quàm mulierum observantiam, aliaque omnia, & singula ad actum hujusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum Archivia, Bibliothecas, & quæcumque in illis continentur Documenta, & Instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspiciendi, perscrutandi, præsertim verò Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Sacras Reliquias, & quibus ipsum Augustissimum Sacramentum, & Sacræ Reliquiæ, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, Sacra Vasa, Pyxides, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, & supellectilem Ecclesiasticam etiam pretiosam diligenter, & accuratè inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, & compellendi.

Materia, & subjecta Visitationis.

Ordinationes faciendi.

§. 4. Ac in præmissis omnibus, & singulis quæcumque correctione, emendatione, & reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, & reformandi, processusque necessarios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu juxta Ordinationes nostras in his opportunè providendi, mandata, decreta, statuta, & Ordinationes executioni demandandi, ac custodiri, & observari præcipiendi, demumque omnia alia, & singula, quæ hujusmodi visitationis negocium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda decreta, statuta, & Ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Exequend[i] appellatio[ne] remot[a] per juris & facti re[-]media et[iam] carceris, & privationis.

§. 5. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes per suspensionis, ac etiam privationis Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac per censuras, & pœnas Eccesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceri, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi, plenam, liberam, amplam, & universam tribuimus potestatem.

§. 6. Man-

Præcipit obediri.

§. 6. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, autoritate, potestate, & præeminentia fungentibus, ut vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis promptè pareant, & obediant, alioquin sententias, sive pœnas, quas ritè tuleritis, seu statueritis in rebelles ratas habebimus, & faciemus autore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Intendit servari ordinem præcedentiæ, eoque non servato nulli jus acquiri, vel præjudicari.

§. 7. Cæterùm in visitatione hujusmodi Ordinem præcedentiæ inter Ecclesias, Monasteria, & loca quæcumque per vos visitanda, quantum commodè fieri poterit, servari volumus; nulli tamen Ecclesiæ, Monasterio, vel loco, nec ulli Capitulo, Collegio, Conventui, Confraternitati, Archiconfraternitati, aut personæ tam conjunctim, quàm divisim, seu aliàs quomodolibet ejusdem visitationis sive Ordinis hujusmodi in illa servati, vel non servati occasione in aliquo, etiam minimo, quoad præcedentiam, aliasque prærogativas quascumque præjudicari, aut quicquam novi Juris acquiri decernimus, & declaramus.

Visitandi Infirmos, & semel impartiendi benedictionem Apost.

§. 8. Praeterea cupientes in prædicta nostra Pastorali Visitatione animarum saluti, quantum in nobis est, prodesse, ac etiam corporales Christi pauperum, præsertim Infirmorum, indigentias paterna charitate sublevare: Circumspectioni vestræ, & vestrûm cuilibet præsentium serie mandamus, ut conjunctim, vel divisim Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, & perquirere studeatis, atque earum pauperes Infirmos graviter decumbentes singulos nostro nomine visitetis, Apostolicam, & nostram eis benedictionem, ut moris est, semel impartiamini, eosque paternis monitis, & salutaribus consolationibus recreetis, hortantes ipsos, ut in humilitate, & patientia propter Deum corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum Divinæ voluntati, quandocunque ei placuerit ipsos ex hoc seculo revocare, se piè, & Christianè præparent, sinceroque corde ad Deum conversi humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christifideles ex hac vita migraturi se præmunire solent, & debent, devotè, & reverenter suscipiant.

Indulgentia plenaria pro iisdem Infirmis.

§. 9. Nos enim eorum singulis, ante, vel post vestram visitationem, ut præmittitur; pœnitentibus, confessis, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem elargimur.

Eleemosyna pro iisdem ab Eleemosynario Palatii.

§. 10. Volumus autem, ut eo interim vobiscum adducatis Dilectum Filium Nostrum, & Palatii Apostolici Eleemosynarium, qui, prout cujusque eorumdem pauperum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam oblatis nostra impensâ charitatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, cæterisque ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis, temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Derogatio obstantibus, seu contrariis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Societatis, Militiarum etiam dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Archiconfraternitatum, Confraternitatum, & aliorum locorum, & Operum piorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, stabilibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac Stylo Curiæ; privilegiis quoque, Indultis, exemptionibus, & Litteris Apostolicis præmissis, & cujusvis illorum, ac Superioribus, & personis eorum quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu proprio, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & quandocumque concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Dat. 16. Jan. 1693. P. A. 2.

J. F. CARD. ALBANUS.

XXVIII.

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis assumptis exercendi Pontificalia in eisdem Ecclesiis, & locis piis.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apost. benedictionem.

Exordium

Officii Nostri est Pastoralia munera, quæ Divinâ favente clementiâ administranda suscepimus, ea prompto, hilarique animo prosequi, eos verò, quos in eisdem Pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputavimus, nostræ item mentis est opportunis facultatibus adhuc munire, ut illis suffulti incumbentia onera meliùs subire, & inceptum opus perficere quam, primùm valeant.

Continuando cum facultate visitandi, Cardinalibus Episcopis concedit facultatem exercendi Pontificalia.

§. 1. Cùm itaque occasione Visitationis Nostræ Apostolicæ, quàm in universæ Almæ Urbis, ejusque Districtûs Ecclesiis, Monasteriis, locisque Sacris, & piis nuper indiximus, & per Nosmetipsos obire cœpimus, non rarò comperiri possit, necesse esse in aliquibus ex Ecclesiis hujusmodi Altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque Ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia Pontificalia munera exerceri, Illis ex Vobis in eadem Visitatione Adjutoribus per Nos assumptis, qui consecrationis Episcopalis munus susceperunt, & eorum cuilibet plenam per præsentes concedimus facultatem, ut in quibuscunque, tam intra eandem Urbem, ac propè, & extra illius muros, quàm etiam intra ejusdem Urbis districtum sitis Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, nec non Monasteriis, Prioratibus, & Domibus Secularibus, seu cujuscunque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut Instituti Regularibus, tam virorum, quam mulierum, atque Hospitalibus, Oratoriis, Sacellis, Cœmeteriis, locisque piis, ac religiosis, tam exemptis, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, quàm etiam non exemptis, & quibusvis etiam S.R.E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis, seu Cardinalatûs, aut aliàs quomodolibet, & ex

quavis

quavis causa subjectis, Altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexa reconciliare, seu etiam Cœmeteria, Campanas, Calices, Patenas, Cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est, benedicere, Sacramentum Confirmationis, quod ex ritu in Visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties illis, seu cuilibet eorum expedire videbitur, ministrare, Sacrosanctum quoque Missæ Sacrificium, nec non Vesperas, & quæcunque alia divina Officia solemni, & Pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus illi id ad majorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam intendimus, reformationem inducendam pertinere judicaverint, celebrare, & decantare, Verbi Dei Prædicationes, & Conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publicè ad Clerum, & Populum, seu aliàs privatim, prout occasio, & necessitas postulabit, habere, aliaque omnia, & quæcunque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam nullo alio à Nobis expectato, aut requisito mandato, liberè & licitè valeant.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam Generalibus editis, dictarumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Hospitalium, aut Domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. 16. Januarii 1693 A. P. 2.

J. F. Card. Albanus.

XXIX.

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis assumptis avocandi ad se causas occasione Visitationis hujusmodi pendentes, nec non transferendi celebrationem Missarum ab Altaribus, ad quæ ob earum multitudinem non possunt celebrari, ad alia Altaria.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres Nostri salutem, & Apostol. benedictionem.

Ulterior facultas Cardinalibus Visitatoribus avocandi à quibuscunque Judicibus causas occasione Visitationis pendentes.

§. 1. Ut in prosequendo Visitationis Ecclesiarum, & piorum Locorum Almæ Urbis Nostræ munere, ad quos Vos specialiter ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio delegimus, Causæ occurrentes, omni qua fieri potest celeritate, justitia mediante, terminentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia Nostra ultra alias facultates per diversas Nostras in simili forma Brevis expeditas Literas Vobis attributas, ut omnes, & singulas Causas occasione Visitationis hujusmodi coram quibuscunque Judicibus tàm Ordinariis, quàm Delegatis pendentes, & etiam instructas, in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad Vos auctoritate Nostra avocare, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, solâ facti veritate inspectâ, & manu Regia audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare.

Providendi pluralitati Missarum in eodem Altari, etiam per translationem.

§. 2. Prætereà, ubi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis privilegiato, seu Capellæ tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quidquid magis ad Dei honorem, Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum hujusmodi ad aliud Altare, seu Altaria, etiam non privilegiata, videritis expedire, re tamen diligenter perspectâ, statuere, & ordinare, ut in eisdem Altaribus commodiùs, ac pleniùs piæ defunctorum voluntati satisfiat, ita quòd Missæ ad alia Altaria hujusmodi, ad quæ illarum celebrationem transtuleritis celebratæ, illis pro quibus celebrabuntur, perindè suffragentur, ac si ad Altaria privilegiata, seu aliàs juxta eorumdem defunctorum voluntates celebratæ fuissent, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possitis, & valeatis, Apostolica auctoritate tenore præsentium, plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Derogationes.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum defunctorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, nec non Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1693 Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. 16. Januarii 1693 P. A. 2.

J. F. Card. ALBANUS.

XXX.

Facultas pro DD. S. R. E. Cardinalibus in Adjutores Visitationis Ecclesiarum & Locorum piorum Urbis assumptis, & aliis personis quibuscunque, immiscendi se criminalibus ratione ejusdem Visitationis.

Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pro Visitatione Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis à Nobis instituta specialiter deputatis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabiles Fratres nostri salutem, & Apost. benedictionem.

Facult[as] recipien[di] querelas & accu[sa]tiones V[isi]tationi[s].

§. 1. Quoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum, & piorum Locorum hujus Almæ Urbis Nostræ, ad quod Vos specialiter ex sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegimus, facilè contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia pertractanda sint, Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportunè providere volentes, Vobis, & cuilibet vestrûm, ut tam conjunctim, quàm divisim durante hujusmodi Visitatione, & illius occasione dumtaxat, quascumque querelas, accusationes, denuntias, contrà quascumque personas, tam Ecclesiasticas, Seculares, vel Regulares, quàm Laicas cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existentes, recipere, & audire, causasque exindè, aut aliàs quomodolibet ex dicta Visitatione, vel illius cau-

sa

Cognoscendi causas etiam criminales

sa emergentes, tam Ecclesiasticas, quàm profanas, ac tam civiles, quàm criminales, & mixtas, sivè ad Procuratoris Fisci, sivè ad aliorum quorumcumque instantiam, aut ex Officio audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, & Nobiscum communicare, ac juxtà mandata nostra, seu aliàs, prout Justitia suaserit, & ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, aliasque in illis vos immiscere, sine aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu, etiamsi indè sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi supplicii pœna infligenda venerit, dummodò vos ipsos à sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis, liberè, & licitè valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus.

Præservatio ab irregularitate.

Etiam pro aliis qui in hoc quomolibet se ingesserint

§. 2. Utque liberiùs ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis, tam Laicis, quàm Clericis, etiam in Sacris, & Presbyteratus Ordinibus constitutis Secularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & Instituti Regularibus, quavis etiam Episcopali, vel majori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentiâ fulgentibus, qui in actu ejusdem Visitationis, seu aliàs illius occasione aliquid quod ad prædictas causas pertineat, per viam denunciationis, querelæ, vel accusationis palàm, vel occultè, sponte, vel ad aliorum etiam Procuratoris Fisci instantiam in judicio, vel extrà judicium revelaverint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, indicaverint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, convincendos, capiendos, custodiendos, puniendos, indicia, votum, consilium, auxilium, vel favorem per se, vel alium directè, vel indirectè præstiterint, sivè tanquam Judices Ordinarii, vel Delegati, Custodes, Scribæ, Testes, Tabelliones, Consultores, Procuratores, Advocati, seu aliàs se in præmissis quomodolibet ingesserint, ut nullam proptereà pœnam, vel censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Derogationes.

§. 3. Non obstantibus Generalis Concilii, atque aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujuscumque Ordinis, & Monasterii, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum Locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæteris que contrariis quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 16. Jan. 1693. P. A. 2.

J. F. Card. ALBANUS.

XXXI.

Deputatio Judicis Causarum, & Executoris Decretorum Visitationis Apostolicæ.

Venerabili Fratri Sperello Episcopo Interamnensi.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Venerabilis Frater salutem, & Apost. benedictionem.

Exordium à causa finali celeris executionis.

§. 1. Ut ea, quæ in Visitatione Ecclesiarum Almæ Urbis Nostræ à Nobis, seu S. R. E. Cardinalibus, in Adjutores Visitationis hujusmodi per Nos specialiter assumptis, salubriter decreta erunt, debitæ executioni quamprimum demandentur, & controversiæ illius occasione, præsertim inter personas Ecclesiasticas, quas litium dispendiis à Dei servitio avocari minimè decet, ad nostram audientiam deducendæ, quantocitiùs terminentur; Te, de cujus probitate, & doctrina plurimum in Domino confidimus, Judicem Causarum, & Executorem Decretorum Visitationis prædictæ autoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus; Dantes tibi plenam, & liberam facultatem, quæ à Nobis, & Cardinalibus prædictis in eadem Visitatione decreta, statuta, & ordinata erunt, exequi, & observari faciendi, contra inobedientes, aut negligentes, necnon cujuscumque criminis, occasione dictæ Visitationis detecti, reos, & delinquentes, eorumque complices, & fautores cujuscumque Status, Dignitatis, Ordinis, & conditionis fuerint, per viam accusationis, querelæ, vel denunciationis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, inquirendi, & procedendi, reosque, prout Canonicæ requirunt sanctiones, & aliàs nostro, seu eorundem Cardinalium arbitrio, puniendi, ac tam super præmissis, quàm etiam alias quascumque in eadem Visitatione, aut etiam antea, per Nos tamen tibi etiam absque speciali commissione committendas Causas Ecclesiasticas, vel profanas, civiles, criminales, aut mixtas inter Capitula, Conventus, Collegia, Universitates, Confraternitates, Archiconfraternitates, eorumque Superiores, ac singulares personas Ecclesiasticas, Seculares, vel cujusvis Ordinis etiam Mendicantes, Regulares, etiam exemptas, & quovis Privilegio, vel immunitate suffultas, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectas, seu etiam inter Laicos motas, & movendes, cum earum omnibus incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, & aliàs, ut præfertur, terminis substantialibus, unico contextu, vel etiam non servatis, sed illorum loco præfixo termino arbitrio tuo, & de ejusdem Visitationis mandato procedendo, audiendi, ac fine debito terminandi, & ad hunc, cæterorumque contingentium effectum, quoscumque etiam per Edictum publicum, constito summariè, & extrajudicialiter de non tuto accessu, citandi, & monendi, eisque, ac quibusvis Judicibus, & cæteris personis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per simile edictum, ac etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis tuo arbitrio moderandis, & applicandis, inhibendi, contra inobedientes quoscumque censuras, & pœnas, ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, mandata, prohibitiones, inhibitiones, & monitoria, etiam sub censuris, & aliis pœnis prædictis, cæterisque tibi benevisis remediis, omni, & quacumque appellatione postposita, decernendi, omniaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, mandandi, & exequendi, etiam quæ expressionem requirerent magis specialem, & sub generali concessione non venirent, dummodo inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo præmissorum non procedas, nec sententiam feras, aut quicquam exequaris, nec te in aliquo immisceas.

Appellatione postposita.

Non procedit nisi consulto Pontifice, aut Cardinalibus Visitatoribus.

Deputatio in Judicem & Executorem Visitationis.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque, etiam Patriarchalium Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, & Ordinum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Congregationum, & Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, illis, earumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo obore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Februarii M. DC. XCIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Derogationes.

Dat. 7. Februarii 1693. P. A. 2.

J. F. Cardinalis Albanus.

XXXII.

Facultas Congregationi, & Judici Sacræ Visitationis Apostolicæ standi simplici indicationi scripturarum, & Jurium in Tribunalibus, Archiviis, & Notariorum Officiis Urbis existentium; ac dicto Judici procedendi absque Voto ejusdem Congregationis usque ad sententiam exclusivè.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium Epilogus Brevium præcedentium.

§. 1. ALiàs Nos nonnullos ex Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio Adjutores in munere Pastoralis Visitationis Nostræ Ecclesiarun, & Locorum, ac operum piorum hujus Almæ Urbis assumpsimus, ac illis inter alia facultatem faciendi in præmissis processus necessarios, aliaque omnia, & singula, quæ hujusmodi Visitationis negocium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi, necnon omnes, & singulas Causas occasione dictæ Visitationis coram quibuscumque Judicibus tàm Ordinariis, quàm Delegatis pendentes, & etiam instructas ad se autoritate nostra avocandi, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu Regia audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris foret, terminandi concessimus; Ac Venerabilem Fratrem Sperellum Episcopum Interamnensem in Judicem Causarum, & Executorem Decretorum Visitationis hujusmodi cum diversis facultatibus deputavimus, ea lege, ut inconsultis Nobis, aut Cardinalibus præfatis, & nisi de eorum voto in aliquo non procederet, nec sententiam ferret, aut quicquam exequeretur, nec se in aliquo immisceret, & aliàs, prout in diversis Nostris in simili Brevis desuper expeditis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

Addit facultatem standi simplici indicationi, & simplicibus copiis scripturarum.

§. 2. Nunc autem celeriori Causarum præfatarum expeditioni, & partium dispendiis, quantùm cum Domino possumus, opportunè providere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia nostra, ut tam Congregatio dictorum Cardinalium per Nos assumptorum, quàm idem Sperellus Episcopus Judex, & Executor, ut præfertur, deputatus in omnibus litibus, & causis, quæ coram ipsis respectivè in vim facultatum eis respectivè per Litteras præfatas attributarum forsan motæ sunt, & in futurum movebuntur inter quascunque personas tam Ecclesiasticas, quàm Laicas, seu Ecclesiarum, piorumque Locorum, & operum hujusmodi Oeconomos, Ministros, & Officiales, Executores, seu Procuratores quocunque nomine censeantur pro & contra, simplici, & nudæ Scripturatum, ac Jurium in Tribunalibus, seu Archiviis, aut Notariorum Officiis ejusdem Urbis existentium indicationi; eorumque notis, ac privatis copiis stare, & illis ad probationem eamdem fidem in Judicio adhibere possint, quam adhiberent, si illa in forma publica, & authentica forent transsumptata, aut aliàs originaliter exhibita, autoritate Apostolica, tenore præsentium, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Prohibitionem Judicis, & Executoris Visitationis non procedendi inconsultò moderatur usque ad definitivam exclusivè.

§. 3. Necnon eidem Sperello Episcopi, Judici, & Executori, ut etiam inconsultis Nobis, seu Cardinalibus præfatis, & absque eorum voto in causis supradictis, usque ad sententiam definitivam, aut decretum vim definitivæ habens exclusivè, servatâ in cæteris formâ, & dispositione dictarum Litterarum super ejus deputatione hujusmodi emanatarum, procedere liberè, & licitè valeat, facultatem tribuimus, & impartimur. Non obstantibus quoad ea, quæ præseutibus quomodolibet adversantur, præfatis Nostris Litteris, ac omnibus, & singulis illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 11. Febr. 1693. P. A. 2.

J. F. Cardinalis Albanus.

XXXIII.

Constitutio super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum Inferiorum Regni Neapolis à Spoliis, & fructibus inconsumptis, & incommixtis suarum Ecclesiarum ad Cameram Apostolicam hactenus spectantibus, & deinceps in beneficium Ecclesiarum applicandis, & erogandis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INscrutabili Æternæ Sapientiæ arcano universi Orbis Ecclesiis, meritis licèt imparibus, præsidentes, vigilis more Pastoris, in omnes agri Dominici partes mentis nostræ oculos circumferimus, ut quidquid earumdem Ecclesiarum, illarumque Antistitum statui, decori, commodis, tranquillitati, & necessitati convenire censemus, ad majorem Dei gloriam, sollicitis, & beneficis studiis promoveamus, prout rerum, locorum, & temporum circumstantiis attentè pensatis, in Domino conspicimus salubriter expedire.

Consideratur tenuitas redituum Episcopatuum in Regno Neapolis.

§. 1. Hinc dum ad Regni Neapolis Metropolitanas, & alias Cathedrales Ecclesias, ut plurimùm inopes, & exiguas, utpotè inter se valdè propinquas, & ad magnum numerum centum triginta quinque, comprehensis invicem unitis, ascendentes, quot in pluribus, ac etiam majoribus Regnis, & Dominiis non existunt, convertimus nostræ considerationis intuitum, non sine gravi animi mœrore perpendimus, plerasque earum Archiepiscopales, & Episcopales, nec non aliquorum Præsulum Inferiorum, seu Dignitatum quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentium Mensas, ob diœcesim angustias, incolarum, & agricolarum deficientiam, terræmotuum frequentiam, aliasque temporum injurias, dignitatis splendori necessariis, seu congruis carere reditibus, istosque respectu aliquarum Mensarum hujusmodi vix ad annuam summam scutorum ducentorum, vel aliam paulò majorem ascendere; Et propterea præfatas Metropolitanas, & alias Cathedrales, cæterasque dictorum Prælatorum Inferiorum Ecclesias illâ, quam Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, nec non decenti supellectile sacra, necessariisque reparationibus indigere, Ministrorum quoque Ecclesiasticorum sufficientiam, & idoneitatem ob hujusmodi vel inopiam, vel non opulentiam desiderari, piaque opera inibi in dies decrescere, & alicubi defecisse. Unde etiam aures benigniùs, & attentiùs porreximus querimoniis nuper ad Nos pro parte Ven. fratrum Nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum ejusdem Regni delatis de Spoliorum Subcollectoribus, quibus tametsi per opportunas Sedis Apostolicæ, ejusque Officialium provisiones satis mandatum fuisse noscatur, ut viventibus Præsulibus hujusmodi à bonorum ex reditibus suarum Ecclesiarum, & multò magis aliunde per eos acquisitorum sequestratione, possessione, & occupatione prorsus abstinerent; nihilominus aliqui ex iisdem Subcollectoribus, suis facultatibus abutentes, nec pœnas, quibus in transgressores, ut par est, justitia mediante, animadverti non fuit prætermissum, reformidantes, quinimò ubi magis commiseranda fuisset inopia, vel angustia, molestias, & rigorem lucri gratiâ multiplicantes, sub sequestrationis, assecurationis, vel alio prætextu hujusmodi, Archiepiscopos, Episcopos. & Prælatos Inferiores ægritudine pressos, & in extremis etiam laborantes commodo, usu, & possessione bonorum præfatorum, vel aliquorum ex illis privare, seu aliter ipsos, ipsisque inservientes perturbare præsumpserunt.

Indigentia Ecclesiarum.

Molestia Subcollectorum pro affectandis Juribus CameræEpiscopo Infirmo vivente.

Eximit à Spolio

§. 2. Cupientes propterea ejusmodi malis opportunum adhibere remedium, ac decori, commodis, & indi-

alias debi- to Cam. Apost.

indigentiis respectivè Ecclesiarum, & Antistitum hujusmodi, istorumque in extremis, & sic de summa rerum agentium, tremendumque Dei judicium mox subiturorum, quantùm fieri potest, quieti, & tranquillitati in hac parte consulere; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ab omni, quocunque jure, quod ad Cameram Nostram Apostolicam ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis hactenùs spectasse dignoscitur, percipiendi, exigendi, habendi, & assequendi omnes, singulas, & quascunque pecunias, res, effectus, jura, se moventia, & bona etiam stabilia, cujuscunque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existant, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos Inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex reditibus, fructibus, & proventibus suarum Ecclesiarum quomodocumque verè, & proprie acquisita, Spolia nuncupata, nec non fructus naturales à solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex reditibus præfatarum Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omninò eximimus, & liberamus, ac exemptos, & liberatos esse, fore, & censeri volumus, & mandamus.

Spolium tamen ipsum cedit Ecclesiæ, cui præerat Prælatus.

§. 3. Ad effectum tamen, & non aliàs, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad præfatas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus memorati Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati præfederint, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias eorum regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, & in beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, seu erogari debeant.

Prælati possunt etiam designare in quid sit erogandū.

§. 4. Præfatis tamen Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis, ut congruos usus, applicationes, & erogationes præmissorum in beneficium, & utilitatem hujusmodi Ecclesiarum in quos, seu quas eadem præmissa applicanda, eroganda, seu expendenda esse censuerint, designare valeant, permittimus, indulgemus, & opportunam facultatem desuper concedimus, & impartimur, ac super præmissis omnibus etiam conscientiam præfatorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum oneramus.

Non facta designatione designat Successor cum consilio Capituli.

§. 5. Quod si Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati prædicti ad hujusmodi designationem, seu dispositionem devenire noluerint, vel nequiverint, adhuc præmissa omnia, & singula ad dictas Ecclesias, præfertur, similiter spectare, & ad favorem, seu in beneficium, usum, & utilitatem earumdem Ecclesiarum, prudenti Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum hujusmodi Successorum arbitrio, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio convertenda, applicanda, & eroganda esse, & fore, omninò volumus, & mandamus.

Inhibetur Capitulis, e vivente Episcopo impediant usum.

§. 6. Ad hæc Capitulis, & Canonicis dictarum Ecclesiarum, & aliis quibuscunque inhibemus, ne viventes etiam ægrotantes, & in extremis constitutos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos præmissorum, vel aliquorum ex illis sub sequestrationis, assecurationis, vel alio prætextu privare, seu illos, illisque inservientes quoquomodo perturbare, seu molestare præsumant, sed dumtaxat postquam iidem Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati fuerint viam universæ carnis ingressi, memoratis Capitulis, eorumque Vicariis Capitularibus respectivè præmissorum Inventarium ritè, & fideliter conscribendi, illaque interim assecurandi, Archiepiscopis verò, Episcopis, & Prælatis præfatis Successoribus super præmissis, prout de jure inquirendi, procedendi, judicandi, & exequendi, ac cum scientia, & consilio suorum respectivè Capitulorum, ut præfertur, convertendi, applicandi, & erogandi, omnem, & quamcunque facultatem, jurisdictionem, & auctoritatem necessariam, & opportunam respectivè concedimus, & impartimur.

Inventariū faciendum post mortem Episcopi.

Episcopus successor inquirat super fide- tate Spo- i Ante- cessoris.

Pauli III. & Pauli V. aliorumque Litteræ Apostolicæ, ac facultates Nuncii, & Subcollectorum in his reformantur.

§. 7. Propterea Litteras Apostolicas fel. rec. Pauli III. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, tertio nonas Januarii, & Pii IV. die vigesima sexta Maji millesimo quingentesimo sexagesimo, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, si quæ sunt, super præmissis editas, etiam speciali, & individuâ notâ dignas, nec non omnes, & quascunque facultates, jurisdictiones, & auctoritates, tàm in genere, quàm in specie, dilecto filio moderno, ac pro tempore existentibus in dicto Regno Sedis præfatæ Nunciis, & Collectoribus generalibus, illorumque Subcollectoribus concessas in omnibus, & singulis, quæ præmissis adversantur, moderamur, reformamus, & ad limites, ac formam præsentium reducimus, & pro moderatis, reformatis, & reductis haberi volumus, & decernimus, illis aliàs in suo robore permansuris; Sicque, & non aliter facultates, jurisdictiones, & auctoritates hujusmodi in posterum quomodocunque concedendas, observari, attendi, & exequi volumus, & mandamus; Districtiùs etiam inhibentes omnibus, & singulis nunc, & pro tempore in dicto Regno existentibus Subcollectoribus, seu aliis Officialibus, & Ministris, ne sub indignationis Nostræ, privationis Officiorum, aliisque gravibus arbitrariis pœnis audeant quoquo modo, seu in aliqua parte præsentibus contravenire.

Præservantur Litteræ Apost. super Sacris Supellectilibus.

§. 8. Per præsentes tamen non intendimus recol. mem. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum Pii V. super rebus sacris, vasibus, ornamentis, & paramentis Ecclesiasticis, ad Ecclesias, quibus defuncti præsederant, spectantibus, tertio Kal. Septembris anno ejusdem Incarnationis millesimo quingentesimo sexagesimo septimo: Julii III. die 26. Junii Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo cum illius declarationibus: Sixti V. die prima Januarii anni millesimi quingentesimi octuagesimi noni: & Urbani VIII. die 5. Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimi octavi super fructibus Ecclesiarum tempore mortis Archiepiscoporum, seu Episcoporum, vel aliorum pendentibus, vel inexactis, necnon præfatorum Pii IV. die 25. Aprilis anni millesimi quingentesimi sexagesimi primi, & Sixti V. Kal. Februarii anno prædictæ Incarnationis millesimo quingentesimo nonagesimo, super dictarum Ecclesiarum fructibus pro tempore, quo illarum Sedes vacaverint, aliasque, si quæ sint, super his editas Litteras Apostolicas, harum omnium, & singularum tenores circa præmissa pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, in aliquo immutare, infringere, seu revocare, sed easdem in suo robore, & statu quoad hæc salvas, illæsas, & illibatas adhuc permanere declaramus, volumus, atque sancimus.

Præservantur Jura Cam. Apost. pro fructibus pendentibus, inexactis, & tempore Episcopatus vacantis.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & Decreto irritanti.

§. 9. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensûs, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes Litteras semper, & perpetuò vali-

das, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores; S. R. E. Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, nec non Cameræ præfatæ Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, præfatumque in dicto Regno Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscunque qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & piæ mem. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecunque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, ita ut præsentes Literas ibidem exhiberi & registrari nunquàm necesse sit, aliisque quibuscunque Apostolicis, & in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, decretis, usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, ac Litteris Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis, cum quibuscumque, etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, aliisque decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine sibilibus etiam consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transsumptorum.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum exemptionis, liberationis, voluntatum, mandatorum, permissionis, indulti, concessionum, onerationis, moderationis, reformationis, reductionis, decreti, inhibitionis, declarationis, sanctionis, & derogationis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 28. Jan. 1693. P. A. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertio Kal. Februarii Pontificatus Nostri Anno tertio.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. CIAMPINUS.

Loco † plumbi.

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Indictione secunda, die vero ultima Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini INNOCENTII, Divinâ Providentia Papæ XII. Anno Tertio: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Marcum Aurelium Pellicciam ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

THOMAS ORLADUS Curs. Magister.

XXXIV.

Constitutio, quòd de cætero Officia, loca Montium Vacabilia Romanæ Curiæ, cujuscumque qualitatis sint, per assumptionem ad Cardinalatum illa obtinentium, minimè vacent.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exorditur ab animo vindicandi Romanam Curiam etiam ab umbra maculæ.

EX quo humilitatem Nostram in sublimi Sedis Apostolicæ specula, nullo meritorum Nostrorum suffragio, collocavit Altissimus, nihil profectò (quantùm Divina bonitas dedit) prætermittere conati fuimus, quo Romanæ hujus Curiæ, quam præ cæteris ordinatissimam esse decet, decoram undique faciem, ac pulcherrima integritatis laude præfulgentem, sine ruga, & sine macula omnium oculis exhiberemus; præcipuè verò quamcumque ab ea cupiditatis, quæ radix omnium malorum est, suspicionem pro viribus tolleremus, ut ita ii, qui ex adverso sunt, vereantur, nihil habentes malum dicere de Nobis.

Narratur Constitutio moderatoria liberalitatis in Nepotes.

§. 1. Hoc sanè consilio per Nostram nuper editam Constitutionem, Carnis, & sanguinis laqueos abrumpere satagentes, salutarem præscripsimus modum circa donationes, & distributionem redituum Ecclesiasticorum in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis pro tempore existentis, inviolabiliter servandum.

Narratur altera sublatæ solutionis pro Officiis Cameralibus.

§. 2. Eodem subindè animo, tametsi probè scir emus, falsò non minùs, quàm injustè ejusdem Curiæ detractores conqueri de Causarum Cameræ Nostræ Apostolicæ Auditoratus; ac dictæ Cameræ Thesaurariatus Generalium, nec non Clericatuum, & Præsidentatus respectivè Officiorum venalitate, ac si nimirùm pretium, quo aliàs præfata Officia vendebantur, spei cujusdam ad altiores Ecclesiæ gradus ascendendi merces esset, hique propterea pecuniæ potiùs, quàm virtutis intuitu tribui viderentur; cùm tamen revera pretium hujusmodi nonnisi pinguium proventuum, qui ex Officiis prædictis percipiebantur, compensatio foret, neque id unquam impedimento fuerit, quemadmodùm experimentiâ compertum est, quin ii, qui eorum eximiis ita exigentibus meritis, à memoratis Officiis ad sublimiores evecti sunt dignitates, undequaque laudatissimi, ac veri Catholicæ Ecclesiæ cardines extiterint; Nihilominùs ut omnis

ini-

iniquitas oppilaret os suum, ac ne Viri alioqui digni, solvendo tamen pretio dictorum Officiorum impares, ab iis assequendis in posterùm arcerentur, per aliam similem Nostram desuper editam Constitutionem eorundem Officiorum venalitatem perpetuò suppressimus, extinximus, & abolevimus.

Additur motivum præsentiũ Constitutionis, ne per assumptionem ad Cardinalatum vacent Officia, & loca Montiũ vacabilium, ut omnis obloquendi occasio arceatur.

§. 3. Verùm, cùm non omnia uno, eodemque tempore excogitari, nedùm perfici potuerint, & plura adhùc remaneant ultrà prædicta in eadem Romana Curia diversorum generum Officia venalia, quæ sive vigore quorumdam Decretorum à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in Consistorio editorum, ac etiam nonnullarum Litterarum Apostolicarum desuper editarum, sive alia forsan ratione, per assumptionem illa obtinentium ad Cardinalatus honorem vacare consueverunt; indeque nonnullis aliqua etiamnum de amplissima Ecclesiastica dignitate lucrum captandi occasio superesse videatur; dignam profectò pastorali munere Nostro, quo non ea quæ Mundi sunt, sed Animarum lucra inquirere admonemur, rem facturi Nobis videmur, si in his quoque Pontificiæ Nostræ solicitudinis partes interponamus.

Officiorum pretium solvitur pro pinguibus emolumentis non pro gradu ad Dignitates, dum complura obtinentur ab incapacibus Dignitatis

§. 4. Quamvis enim certissimum sit, atque omnibus exploratum, longè iniquiores hac in re querelas illorum esse, quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, & quisque prudens rerum æstimator facilè agnoscat, nonnisi emolumentorum ex Officiis secundò dictis provenientium causâ illorum pretium solvi, nullâ prorsùs excelsioris acquirendi gradus habita ratione, cùm præsertim pleraque ex ejusmodi Officiis à laicis conjugatis, Infantibus, imò etiam Mulieribus obtineri dignoscantur, tantumque absit quod Romani Pontifices pro tempore existentes in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Promotionibus quidquam de his Officiis cogitare consueverint, ut potiùs non rarò acciderit illos, an promoti per eos Officia hujusmodi obtinerent, prorsùs ignorasse.

Ut clarius appareat solum in promotione reflecti ad merita, decernitur officia non vacare.

§. 5. Nos tamen temporale quodcumque commodum, quòd ex eorumdem Cardinalium creationibus quomodolibet, etiam indirectè, ac præter intentionem, Nobis aut Successoribus Nostris Romanis Pontificibus provenire posset, penitùs removere, atque ita omnem vel minimam suspicandi occasionem eliminare volentes, ne Nos, aut iidem Successores Nostri in tam sublimis muneris amplitudine conferenda alio, quàm egregiæ Virtutis, & insignium meritorum intuitu ducamur, necnon ulterius considerantes admodùm æquum esse, ut ad tanti honoris fastigium evecti, quos pro statu suo juxtà gradus celsitudinem decenter sustinendo majorum expensarum onera subire oportet, præfatorum Officiorum vacatione patrimonii sui detrimentum minimè patiantur: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura delibratione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nulla de cætero Officia, & loca Montium vacabilia Romanæ Curiæ tàm hactenùs erecta, quàm in posterum forsan erigenda, cujuscumque speciei, naturæ, qualitatis, & quantitatis existentia, & quocumque nomine nuncupata, etiamsi Prælatitia, aut aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digna sint, per promotionem de personis illa obtinentium ad Cardinalatus honorem à Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus Nostris quandocumque faciendam, vacare, sed ea, sicuti præmittitur, obtinentes, si Officia quidem, & loca hujusmodi talia sint, quæ per Cardinales obtineri nequeant, illa ut prius demittere & resignare.

Promoti compatibilia cum dignitate retineant, incompatibilia resignent.

§. 6. Si verò talia sint, quæ per Cardinales obtineri possint, illa una cum eadem Cardinalatus dignitate etiam ut prius retinere, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, honoribus, emolumentis, cæterisque juribus solitis, & consuetis eis ratione eorumdem Officiorum, & locorum quomodolibet competentibus, & competituris uti, frui, & gaudere, absque alia nova declaratione, indulto, seu dispensatione nostra, aut eorumdem Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum desuper facienda, neque ipsos, aut ab eis causam habentes quoscumque pro Officiis, & locis præfatis, eorumque emolumentis perceptis, & in futurum percipiendis, à Camera Nostra Apostolica, seu quovis alio molestari quovis quæsito colore, aut causa ullo unquam tempore posse, aut debere, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 7. Decernentes easdem præsentes Litteras & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus, vel interesse principaliter, vel secundariò, & aliàs quovis modo habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad illa vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, juridica, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causâ, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel opreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, & interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam maximo, essentiali, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu, notari, impugnari, invalidari, annullari, retractari, rescindi, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ità per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, & alios Officiales, & Ministros, cæterosque quoslibet quavis autoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam illa de Jure quæsito non tollendo, nec non fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. necnon aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, & illis non obligandis, nec rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera, ejusque libris intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, insinuandis, & registrandis, ita ut præsentes Litteras ibidem præsentari, vel insinuari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinat. Apostolicis, ac dictæ Cameræ, aliisve quibuslibet Statutis, regulis usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apost. eidem Cameræ, ac quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis,

etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissimè, & accuratissimè expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transsumptorum. §. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 1. Febr. 1693. Pont. Anno 2. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Febr. 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. F. Card. Albanus.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die vero tertia Mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentia Papæ XII. Anno Secundo; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Jo. Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Agapitum de Magistris ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Joannes Græcus Magister Curs.

XXXV. Constitutio Moderatoria facultatum Protectorum Ordinum Regularium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Causa finalis hujus Constitutionis salubrius regimen Regularium. §. 1. Christi fidelium, qui spretis seculi hujus illecebris sub suavi Religionis jugo Divini Numinis sese manciparunt obsequiis, salubriori regimini, & felicioribus in Domino progressibus, quantùm Nobis ab Alto conceditur, prospicere satagentes, inter multiplices curas, quibus occurrentium, negotiorumque varietatibus obsidemur, ad illam quoque nostræ considerationis aciem dirigimus, per quam hujusmodi Religiosorum Ordines S. R. E. Cardinalium protectioni commissi, ita ejusdem protectionis perfruantur subsidio, ut claustralis disciplinæ vigor illibatus permaneat, Institutique observantia sarta recta servetur, ac propterea, quæ curæ hujusmodi Protectorum, & quæ censuræ Superiorum regularium respectivè, & magis aptè conveniunt, congrua distinctione ordinentur, seu potiùs, quæ respectu alicujus Ordinis, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros providè desuper ordinata noscuntur, quoad illum confirmationis nostræ munimine constabiliantur, & quo ad eumdem, & alios Ordines præfatis Protectoribus, sive similiter, sive dissimiliter commendatos, pro una, eademque regula ad, limites tamen præsentium, pariformiter constituantur.

Intendit distinguere quæ cõpetunt Protectoribus, & quæ Superioribus.

Intendit comprehendere æqualiter omnes Ordines.

Referuntur verba S. Francisci de Protectoribus. §. 2. Sanè licèt Sanctus Franciscus de Assisio in ejus Regula, per Sedem Apostolicam confirmata, hisce verbis præceperit — Per obedientiam ad hoc injungo Ministris, ut petant à Domino Papa unum de Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui sit Gubernator, Protector, & Corrector istius Fraternitatis, ut semper subditi & subjecti pedibus ejusdem S. R. E. stabiles in Fide Catholica paupertatem, & humilitatem, & sanctum Evangelium Domini Nostri Jesu Christi, quod firmiter promisimus, observemus — Nihilominùs nonnulli Romani Pontifices Prædecessores Nostri Protectoris hujusmodi facultates declarandas, finesque, quibus illæ concludi deberent, præscribendos esse, in Domino existimarunt, suisque desuper editis Litteris decreverunt.

Pontifices Prædecessores qualiter intelligenda declararunt.

§. 3. Cùm enim aliqui eorumdem Protectorum suam potestatem nimium extendisse dicerentur in pluribus, ex quibus in Ordine Minorum graves perturbationes, & scandala fuissent exorta, fel. rec. Gregorius Papa XI. Prædecessor Noster suis sexto Kal. Junii Pontificatus sui Anno Tertio expeditis Litteris, ut idem Ordo in sua primæva quiete permaneret, de virtute in virtutem iret assiduè, & quibuslibet amotis præpedimentis, eradicatisque spinis, & tribulis, fructum non solùm consuetum, sed etiam uberiorem afferret, ad radicalem submotionem turbationum, & scandalorum ejusmodi jam exortorum, & ne orirentur in posterùm provideri, ac ejusdem Ordinis pro tempore existentibus Protectoribus transgressionis suæ potestatis occasionem tollere efficaci remedio cupiens: Auctoritate Apostolica eisdem Protectoribus districtiùs inhibuit, ne præsumerent quæcunque ordinata, statuta, sivè disposita, aut ordinanda, statuenda, seù disponenda per Generalia, vel Provincialia, aut Custodialia Capitula infringere, reprobare, corrigere, suspendere, aut dispensare super ipsis, seù contra ea, vel eorum aliquid quomodolibet immutare, nisi contra præmissos articulos in præfata regula, ut præfertur positos, vel aliquam ipsorum existeret manifestè.

Gregorius XI. inhibuit ne Protectores disponerent contra statuta in Capitulis Generalibus, nisi essent contra Regulam.

§. 4. Aut quemcumque Prælatum, seù Officialem dicti Ordinis, seù alicujus loci ejusdem, quocunque nomine nuncuparetur, ponere, seù instituere; aut deponere, destituere, seù privare, aut à suo Officio suspendere, seù impedire super ejus libero exercitio quovis modo.

Neque ullum Prælatum, aut Officialem ponerent, aut deponerent, seu suspenderent, aut impedirent.

§. 5. Aut aliquem Fratrem Ordinis antedicti ad Lectoratum, aut quamcunque lecturam, seù studium, vel gradum promovere, aut promotos ab eis removere, seù etiam revocare.

Idem de Lectoribus, seu studentibus.

§. 6. Aut de loco ad locum mittere, aut mutare, sive alicui Fratrum eorumdem eundi ad quodcunque Monasterium, vel locum alium, vel domum, vel aliquam personam, licentiam impartiri.

Idem de mittendis, aut mutandis Religiosis Conventuum.

§. 7. Et ne insuper quemvis singularem Fratrem memorati Ordinis de quocunque crimine, vel delicto punire, vel à pœna, seu pœnitentia liberare, aut eam minuere, augere, vel immutare.

Idem quoad Religiosorum delicta punienda, vel condonanda.

§. 8. Aut etiam alicui Fratri locum, Cameram, Cellam, libros, vel alias res dicti Ordinis concedere, vel ejus usui deputare.

Idem de usu Cameræ, vel aliorum.

§. 9. Aut quemcunque per Prælatos ejusdem Ordinis, aut alios deputatum quomodolibet amovere.

Idem de non amovendis deputatis per Prælatos.

§. 10. Nec etiam de rebus, aut correctione Fratrum dicti Ordinis, nisi in casibus præmissis contentis in præfata regula, seù eorum aliquo, se aliquatenùs intromittere quovis modo, ita ut dictus Ordo, seu Fratres ejusdem Ordinis in nullo subessent futuris Protectoribus, nisi in casu, in quo ipsorum Fratrum Communis, vel generale Capitulum (quod abesset) à prædictis articulis, vel eorum aliquo deviassent, alioquin si secus fecissent, id decrevit irritum, & inane.

Protectores se non ingerant in rebus aut correctione fratrum nisi in casibus Regulæ, aut Communitate, seu Generali Capitulo deviante.

§. 11. Et nihilominùs Fratres, qui contra ejusmodi inhibitionem quidquam impetrassent, seu post inhi-

Fratres utentes

impetratis contra hanc inhibitionem puniuntur

inhibitionem ejusmodi usi fuissent etiam per alios impetratis, punirentur, illis pœnis, quibus fuissent pro gravibus culpis secundum statuta dicti Ordinis puniendi, & nihilominùs essent actibus privati legitimis, & à suis, si quæ habuissent, suspensi Officiis ipso facto.

Parænesis Greg. XI. ad Protectores, ne daretur ansa alteri remedio.

§. 12. Cæterùm memoratus Gregorius Prædecessor eosdem futuros Protectores hortatus fuit attentiùs, quòd per facti efficaciam sic nominis sui Officii procurarent effectum, ut Ordo ipse per eos non læderetur in aliquo, sed potiùs ab adversis, pro tempore forsan imminentibus, suo opportuno defensionis clypeo protegeretur, & à noxiis præservaretur: sic acturi providè, & æquitatis, ac modestiæ limites servaturi, ut non traheretur ad noxam, quod provisum fuerat ad salutem, sed ex charitativis gestis eorum Ordo præfatus quietem, & consolationem perciperet, & ipsi Protectores magnum apud Deum præmium sortirentur, & super contrario non oporteret dictæ Sedis providentiam aliud remedium adhibere.

Sixtus IV. aliàs Generalis Ordinis Sancti Francisci expertus uitutilitaté præfatæ inhibitionis Greg. XI.

§. 13. Successivè rec. mem. Sixtus Papa IV. etiam Prædecessor Noster, qui cùm sibi in minoribus constituto memorati Ordinis generalis cura, & administratio incubuisset, saluberrimum, opportunum, & necessarium dicto Ordini fuisse conspexerat, ut Protectores ultrà præfixum ab ejusdem Ordinis regula, auctoritatem non extenderent, nam expertus fuerat, & viderat, quanta pax, quies, utilitas, quantaque commoda præfato Ordini, & Fratribus ejusdem ex firma, & inconcussa præfatarum Litterarum dicti Gregorii pariter Prædecessoris observantia provenerant, quæ, & quantæ perturbationes, jacturæ, incommoda, damna, & gravia scandala in dicto Ordine suscitata fuerant, quoties illius Protectores suæ auctoritatis limites excedere attentantes, in particularibus dicti Ordinis, & Fratrum ejusdem causis, & negotiis se intromittere, & usurpata sibi auctoritate ea videre, cognoscere, judicare, & decernere voluerant: Cupiens ut Religio, & Ordo præfatus, quem affectuosissima charitate complectebatur, ut potè quia in eo à teneris annis enutritus, & doctrinà, ac regularibus disciplinis, & moribus institutus fuerat, quieto consistens statu, virtutibus, & meritis augeretur, & multiplicaretur, ut Fidei Catholicæ, & Christianæ Reipublicæ augmentum, & multiplex, ac solidum fundamentum ex ejusdem Ordinis Fratrum operibus, & exemplis, sapientiâ, splendore, ac fructuosis studiis, & prædicationibus provenirent, promptissimo, & liberali animo uti dignum censuit, & debitum, ut ea, quæ pro ipsius Ordinis quiete, pace, tranquillitate, & prosperitate à Romanis Pontificibus Prædecessoribus providè statuta, & ordinata fuerant, illibata perdurarent, suæ approbationis munimine solidavit, interpretatus fuit, & declaravit, prout ipsius Ordinis tranquillitati conspexit salubriter expedire.

Ideo confirmavit Constitutionem ejusdem Gregorii.

§. 14. Præmissa igitur dictarum memorati Gregorii Prædecessoris Litterarum insertione, ac præviâ hujusmodi narrativâ, idem Sixtus Prædecessor, ut de cætero ipsius Ordinis professoribus omnis evagandi extra Religionem occasio tolleretur, & vera suis Prælatis obedientia, in qua Religionis verum, & solidum firmamentum, & robur consistit, exhiberetur, præfatique Ordinis, & Fratrum ejusdem negotia, & causæ non alibi, neque per alios, quàm in ipso Ordine, & per ipsius Prælatos tractarentur, agitarentur, judicarentur, & determinarentur, tunc existentis Generalis dicti Ordinis Ministri, & totius generalis Capituli in hac parte supplicationibus inclinatus, inhibitionem, & Literas præfatas memorati Gregorii Prædecessoris auctoritate Apostolica suarum tenore Literarum approbavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decrevit.

Declaravit autoritaté Protecto-ris in casu deviationis à fide, vel Regula intelligi de deviantibus universis, non autem singulis in quovis numero.

§. 15. Et per eas Protectori præfato pro tempore existenti, nisi in illis casibus, & articulis in regula dictorum Fratrum expressis, & præfati Gregorii Prædecessoris Litteris declaratis, neque in illius, dum non universi, sed aliqui ipsius Ordinis professores in quovis numero à Fidei unitate, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ obedientia deviarent, vel regulam præfatam non servarent, sed de eorumdem deviantium, & non observantium regulam correctione, aut reductione, ac aliis quibuslibet causis, & negotiis dicti Ordinis se intromitteret, inhibitum fuisse, dicta auctoritate decrevit, & declaravit.

Parænensis Sixti IV. ad futuros Protectores de præmissis observandis.

§. 16. Hortatusque fuit illum, qui ad Officium Protectionis hujusmodi, quod tunc per obitum bon. mem. Bessarionis Episcopi Sabinensis dicti Ordinis, dum viveret, Protectoris, vacabat, assumi, & deputari contigesset, & ipsius Successores dicti Ordinis Protectores, ac eis in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo inhibuit, ne extra prædictos articulos, & casus in regula præfata contentos, & expressos, nec etiam in illis, cum non universus Ordo, sed aliqua ipsius pars, vel speciales personæ errarent, ipsorum Fratrum querelas audire, seù de ipsorum causis, & negotiis contra Literas, & declarationes hujusmodi intromittere se quoquo modo præsumerent, sed curarent, vigilarent, & intenderent, uti erat eorum Officium, & prædicti Sancti Francisci, & præfatæ Sedis intentio fuerat, ipsum Ordinem in quieto, tranquillo, & pacifico statu conservare, & augere, & ab impugnantibus, molestantibus, & perturbantibus protegere, defendere, & tueri, ne secus agendo Ordinem præfatum non solùm non protegerent, conservarent, & exaltarent, ut tenebantur, sed in animarum suarum pernicem, & dicti Ordinis detrimentum, & scandalum perturbarent, destruerent, & construerent, ut in ejusdem Sixti Prædecessoris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo, quinto Kal. Februarii Pontificatus sui Anno Secundo expeditis Literis continetur.

Julius II. approbavit utramque Constitutioné Greg. XI. & Sixti IV.

§. 17. Quas, at alias præfatas memorati Gregorii Prædecessoris Literas piæ mem. Julius Papa II. Prædecessor Noster, qui in minoribus constitutus Cardinalatus honore fulgens, dicti Ordinis Protector viginti sex annis, & ultra fuerat, dictosque Fratres tanquam peculiares filios in visceribus charitatis gerens, eadem commoda, & tranquillitatem sinceris affectibus exoptabat, prævia ambarum præfatarum insertione, aliis suis Litteris sub Dat. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo octavo, Idibus Octobris, Pontificatus sui Anno Quarto, approbavit, ac earumdem suarum Litterarum patrocinio communivit.

Nova confirmatio earumdem Constitutionum Gregor. XI. Sixti IV. & Julii II.

§. 18. Cupientes itaque, & pluries animo attentè revolvimus, etiam in hac parte Apostolicæ solicitudinis studium apponere, ac nolentes salutaris provisionis remedium jamdiu à Nobis præmeditatum, ac etiam à quampluribus diversorum Ordinum Regularibus suppliciter petitum, diutiùs differre, dictorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum vestigiis inhærentes, Motu proprio, ex certa scienti, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nec non de non nullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantium ad hunc effectum de mandato Nostro congregatorum Consilio; præfatas memoratorum Gregorii, Sixti, & Julii Prædecessorum Litteras tenore præsentium approbamus, confirmamus, innovamus, & ad primævum statum, pristinumque usum reducimus, & reintegramus, illisque in omnibus, & per omnia perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Declarat hanc moderationem habere locum quoad omnes Ordines.

§. 19. Insuper, ut in omnibus, & singulis quorumcunque Regularium Ordinibus memoratorum Protectorum curæ commissis, seù committi consuetis, una, eademque, & pariformis hujusmodi Protectionum sit, & perpetuò esse debeat regula, & disciplina, omnia, & quæcunque tàm in præfatorum

Prædecessorum, ut præfertur, confirmatis, quàm in præsentibus Nostris Litteris contenta, in omnibus, & singulis, sivè Sancti Francisci, sivè cujuscunque alterius Regulæ, vel Instituti, ac quomodocunque erectis, reformatis, seu existentibus ac erigendis, reformandis, seu futuris, & quomodolibet nuncupatis, seu nuncupandis Ordinibus, Religionibus, Congregationibus, vel Reformationibus tàm virorum, quàm mulierum, curæ Protectorum Ordinis, cujus illi, seu illæ existunt, generaliter commissorum, seu commissarum, observanda, attendenda, ac omnimodæ exequutioni demandanda esse & fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, hac in perpetuum valitura Constitutione sancimus, & mandamus.

Et Protectores se ingerere non debere in nullo negocio, seu causa, quæ non concernat universum Ordinem, seu totum corpus Religionis.

§. 20. Et nihilominus ne hujusmodi Protectores in aliquibus negociis, causis, seu rebus, quæ universum Ordinem, seu totum corpus Religionis non concernunt, ex quacunque causa, occasione, titulo, seu prætextu sese quoquo modo intromittant, seu ingerant, etiam tenore præsentium penitùs prohibemus, statuimus, atque decernimus.

Adimit Protectoribus quascunque causas in quacunque instantia, & remittit ad Sac. Congreg.

§. 21. Hinc cum, retento præfatarum à Nobis confirmatarum, & ad omnes Ordines Regulares extensarum, ac præsentium Nostrarum Litterarum themate, congruere, & in consequentiam venire videatur, ut memorati Protectores etiam à cognitione, & definitione causarum, seu litium, vel negotiorum dictos Regulares, vel eorum bona, jura, domos, aliaque ut præfertur particulariter concernentium pariter, seu magis abstinerent: Vice autem versa causæ, lites, instantiæ, petitiones, vel negotia hujusmodi, sivè ex indultis, privilegiis, aut Constitutionibus Apostolicis, sivè ex Regulis, vel Statutis, seu Ordinationibus aliquorum Ordinum, sivè ex declarationibus, vel decretis dictæ S. R. E. Cardinalium aliquibus Congregationibus præpositorum, sivè ex usu, vel quacunque consuetudine, in aliqua instantia, seu gradu cujuscunque appellationis, vel recursus, à memoratis Protectoribus, seu eorum aliquibus hactenus cognita, examinata, seu judicata fuerint, vel cognosci, examinari, seu judicari potuisse, vel debuisse dignoscerentur, seu prætenderentur: Propterea ut modus, forma, & ordo in præfatis confirmatis, & extensis, ac præsentibus Nostris Litteris constituti, suum plenarium, & consimilem etiam in hac parte sortiantur effectum, omnibus, & singulis præfatis Indultis, Privilegiis Constitutionibus, Regulis, Statutis, Ordinationibus, Declarationibus, Decretis, usibus, & consuetudinibus, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habemus, plenissimè, & amplissimè motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, illis aliàs in suo robore permansuris, ac quamcunque instantiam, sivè gradum cujuscunque appellationis, vel recursus coram Protectoribus, seu ad Protectores hujusmodi, removentes, tollentes, seu resecantes, quamcunque instantiam, prout de jure, & juxta Ordinis instituta relinquimus, & cujuscunque appellationis, seu recursus gradum, quem singulis Cardinalibus Protectoribus tenore præsentium omninò, & absolutè adimimus, ipsis Cardinalibus, insimul tamen in Congregatione negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita convenientibus, earundem tenore præsentium restituimus, concedimus, tribuimus, & impartimur, seu veriùs utrumque, seu duplicem appellationis gradum, qui super præmissis priùs ad Cardinales Protectores præfatos, & successivè, vel respectivè, omisso medio, ad memoratam Congregationem devolvebantur; in eadem Congregatione consolidamus, annectimus, & unimus, & ad unum cognitionis, seu appellationis gradum reducimus.

Facultates Protectoribus super nonnullis vigore Constitutionum, vel aliunde competentes reducit ad formam statuendam.

§. 22. Ad hæc cum pariter ex Indultis, Privilegiis, seu Constitutionibus Apostolicis, vel ex Regulis, Statutis, seu Ordinationibus, sivè ex usibus, & consuetudinibus, vel aliàs quoquo modo, aliqua nonnullos Prælatos, Superiores seu alios in aliquibus Ordinibus eligendi, seu deputandi, vel alia quæque facultas, seu auctoritas nonnulla quæcunque gerendi, committendi, mandandi, demandandi, seu ordinandi præfatis Protectoribus, seu aliquibus eorum quomodolibet attributa, commissa, commendata, seu demandata specialiter, vel generaliter contra formam præfatarum Gregorii, & Sixti Prædecessorum Litterarum existat; Hinc Nos hujusmodi electiones, seu deputationes ad limites Sacrorum Canonum, seu Regularum, & Instituti, vel ad modum, & formam in Comitiis generalibus, seu per Nos auctoritate Apostolica statuendum, & statuendam reducimus, & reductas esse volumus, & mandamus:

Sacræ Congregationes subrogantur Protectoribus in iis, quæ competebant ex Constitutionibus, non ex usu vel consuetudine.

§. 23. Quo verò ad cætera, facultatem, seu auctoritatem, quam iisdem singulis Cardinalibus Protectoribus in præmissis, & circa ea penitùs adimimus, eorumdem Cardinalium Congregationibus, juxta cujuslibet Congregationis facultates, congrua congruis referendo, similiter restituimus, concedimus, tribuimus, & impartimur; sub ea tamen moderatione, seu declaratione, ut præfatæ Congregationes in illis dumtaxat, quæ ad Protectores hujusmodi ex Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, seu ex Statutis, Regulis, vel Constitutionibus cujuslibet respectivè Ordinis, non autem ex usu, consuetudine, vel aliàs spectarunt, loco eorumdem Protectorum subrogentur, & subrogatæ sint, & intelligantur.

Sacræ Congregationes valeant à Protectoribus informationes exquirere, & executionem remittere in iis dumtaxat, quæ concernunt universum Ordinem.

§. 24. Quia verò sæpè sæpius contingit, ut in Causis, seu negotiis, quæ in memoratis dictorum Cardinalium Congregationibus proponuntur, exquiratur super expositis informatio, ac quandocunque etiam votum, seu delegetur resolutorum exequutio, eandem proportionem, seu distinctionem, quam præmisimus, etiam in hac parte servari mandamus, ut nimirum in respicientibus totum Ordinem Protectorum Curæ, ut præfertur, commissis, seu relictis, iisdem Protectoribus:

In reliquis exquirenda, informatio & dirigenda executio Superioribus Regularibus pro loci, & Instituti qualitate.

§. 25. In certis verò Causis, & Negotiis, Superiori Generali, sivè Procuratori Generalis, & in utroque, seu alterutro casu, etiam Congregationi, sivè Assistentium, sivè Definitorum, sivè Consultorum, sivè aliter quomodocunque nuncupatæ hic in Urbe, vel in alio Italiæ loco existenti, in qua Ordinis negotia tractantur, seu tractari solent, vel debent, & quoad illos Ordines, in quibus hujusmodi insimul, & continue conveniens Congregatio non existit, sed extra Italiam, eidem Procuratori Generali, vel soli, vel insimul etiam nonnullis aliis ejusdem Ordinis Superioribus, seu Prælatis, tametsi in diversis locis in Italia, seu extra eam respectivè, ut præfertur, commorantibus, arbitrio semper cujuslibet ex præfatis Cardinalium Congregationibus, juxta rerum, locorum, & personarum qualitates & circumstantias respectivè, informatio, & Votum ut præfertur, nec non exequutio hujusmodi, congrua congruis referendo, & servatâ cæteroquin quoad singulos Ordinis formâ propriæ Regulæ, Statutorum, seu Instituti, remittatur, delegetur, seu committatur.

In Electionibus Generalibus Protectores favere debent Vocalium libertati.

§. 26. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ pro cæteris expedire, ut Ordinibus Regularibus Prælati inculpatæ vitæ, morumque integritate, virtutibus, meritis, rerumque experientia præstantiores, & aptiores præficiantur, & ad hunc effectum omnimodam, & ab humanis respectibus undequaque immunem, & sacrosanctam libertatem in illorum electionibus, nedum mirabiliter conferre, sed requiri, memoratos Protectores in Domino hortamur, & enixè obsecramus, ac Electoribus pariter in Domino, & in virtute Sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus, seu hortationes, obsecrationes, & præcepta hujusmodi renovamus, ut in Comitiis præsertim Ge-

neralibus, quibus eosdem pro tempore præsidere, & respectivè interesse contigerit, nedum interesse, & aliis intrà Claustra degentibus, sed exteris ipsis quibuscunque, etiam Laicis, quacunque majestate, præeminentia, gradu, & dignitate fulgentibus, propriæ indifferentiæ, ac unici in Dei gloriam, & Religionis bonum respectûs, ita se præbeant singulare specimen, & exemplar, talemque hujus rectæ intentionis, & melioris operationis odorem diffundant, ut illi propterea vexationes, & importunas commendationes, ubi Spiritus Paracletus spirat, & præsidet, inutiles, & incongruas esse, seu fore, certiùs agnoscentes, ab iisdem prorsus abstineant, seu desistant, indèque tàm intrinsecus, quàm extrinsecus, omnibus vexationibus, commendationibus, machinationibus, humanisque finibus eliminatis, & explosis, integra, illibata, & intacta Vocalibus remaneat eligendi facultas, & tàm Superioris Generalis, quam aliorum respectivè Prælatorum, undequaque libera, optima, & canonica sequatur electio, ad quam cum Voto, si quod, & eo modo, quod Protectori juxta cujusque Ordinis Regulas, Statuta, vel aliàs competit, Deum, ejusque honorem, & gloriam dumtaxat præ oculis habens, concurrat.

Absentium vota in electionibus non supplenda

§. 27. Nolumus tamen absentium vota, nec Protectoris, nec cujuscunque alterius, nec etiam ipsarum Cardinalium Congregationum auctoritate suppleri, seu alios Vocales eorumdem absentium loco, seu vice subrogari, deputari, seu eligi, sed jus eligendi in solis, juxta juris, & Instituti regulas ad hunc effectum assumptis, & in destinatis loco, & tempore convenientibus consolidari, seu aliàs, prout de jure, permanere omninò volumus, & mandamus.

Interdicta Protectoribus, si nihilominùs ab iis fiant, declarantur nulla.

§. 28. Ut autem præmissa, omnia, & singula eò magis debitum consequantur effectum, & exequutioni demandentur, ac ad majorem cautelam, seu declarationem, omnia, quæcumque, & singula, quæ in præmissis confirmatis, & extensis, & præsentibus Nostris Litteris sunt quoquo modo explicitè, vel implicitè memoratis Protectoribus interdicta, in posterum annullamus, cassamus, & irritamus, seu potiùs nulla, cassa, inania, irrita, nulliusque roboris, & momenti ipso jure, & ipso facto omni meliori modo declaramus, atque decernimus.

Mandatur Protectoribus ne faciant, & Regularibus ne obediant, nec tolerent.

§. 29. Mandantes iisdem nunc, & pro tempore in futurum existentibus Protectoribus, ne cuncta, vel singula præmissa quoquo modo injungant, faciant, mandent, committant, permittant, sivè tolerent; necnon quibuscunque Regularibus utriusque sexus, tùm Superioribus, etiam Generalibus, tùm Subditis, ne iisdem omnibus, & singulis ut præfertur præmissis pareant, obediant, morem gerant, adhæreant, seu illa tolerent, vel permittant, sivè omnia, vel singula præmissa quæcunque fiant, seu attententur per sententias, vel decreta, sive in forma judiciali, sivè extrajudiciali, tàm per patentes, quàm per privatas Litteras, seu epistolas, sivè per se ipsos, sivè per quoscunque alios, nedum per viam præcepti, jussionis, mandati, vel commissionis, sed etiam commendationis, & sivè palam, sivè secretè, tum in quibuscumque scriptis, tùm oretenùs, & tàm directè, quàm indirectè, mediatè, vel immediatè; ac aliis quibuscunque formis, & modis nihil penitùs omisso, præfatorum omnium conscientias desuper onerantes.

Concessas, & concedendas Protectori facultates revocat & moderatur ad terminos hujus Constitutionis.

§. 30. Propterea omnes, quascunque, & singulas facultates, auctoritates, & jurisdictiones quomodocumque, qualitercunque, & quandocunque, tàm in genere, quàm in specie omnibus, & singulis antehac, sivè nunc existentibus Protectoribus hujusmodi, & tam eorum personis, quàm gradui, muneri, vel Officio concessas, & attributas, vel communicatas, seu ab illis quoquo modo exerceri consuetas, etiam speciali, & individua mentione, moderatione, seu revocatione dignas, earumdem omnium, & singularum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, in omnibus, & singulis, quæ præmissis adversantur, moderamus, reformamus, & ad limites, modum, formam, & tenorem præsentium reducimus, & pro sic moderatis, reformatis, & reductis haberi, censeri, & intelligi volumus, & decernimus, Sicque pariter, & non alias quàm servatâ formâ præsentium, omnium, ac singulorum in illis contentorum facultates, jurisdictiones, & auctoritates hujusmodi, necnon deputationes eorundem Protectorum in posterùm quomodocunque concedendas, attribuendas, seu communicandas, & respectivè faciendas, observari, attendi, intelligi, & exequi omninò volumus, & mandamus.

Moderationis Executores deputat Sac. Congregationem Episcoporum, ac Regularium, & Auditorem Cameræ.

§. 31. Quocirca præfatæ Cangregationi memoratorum negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Cardinalium, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenùs omnibus, & singulis præmissis semper salvis, & in suo robore permanentibus, Congregatio, vel Auditor præfati præsentes Litteras in ea parte, quæ prædictam moderationem, seu limitationem facultatum Protectorum hujusmodi, ac in contrarium desuper ab iisdem Protectoribus gerendorum, nullitatem, seu irritationem dumtaxat concernunt, ubi, & quandocumque opus fuerit, quoties pro parte quorumcunque desuper interesse habentium Congregatio, vel Auditor præfati fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque desuper efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra easdem præsentes in dicta parte dumtaxat firmiter observari, & singulos, quos eædem Literæ in dicta parte concernunt, illis pacificè gaudere, non permittentes eos quomodolibet indebitè molestari, contradictores auctoritate nostra, appellatione postpositâ compescendo.

Decreta roborantia.

§. 32. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque cujusvis status, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluriès quoquo modo debuissent, aut ex alia quacunque juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causâ, & occasione, colore, prætextu, titulo, etiam oneroso, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, & formali, aut incogitato defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in Judicio, vel extrà illud, uti, seu se juvare nullatenùs posse, sed easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 33. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & quoscunque Nuncios, & Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon quascunque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentiâ, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, Sublata eis, & eorum

cuilibet

cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, Irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 34. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, & quatenùs opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quòd Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seù majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque quibuscunque, etiam in Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam Apostolicis; Necnon quorumcunque, & singulorum Ordinum Regularium, Religionum, Congregationum, seu Reformationum Institutis, Regulis, Statutis, Decretis, & Ordinationibus quibuscunque, etiam in limine erectionis, fundationis, seu reformationis: etiam in Comitiis Generalibus quoquomodo factis, ac usibus, stylis, & consuetudinibus quibuscunque, etiam centenariis, & immemorabilibus, Privilegiis, quoque & Indultis, ac Litteris Apostolicis quibuscunque, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluriès, & quantiscumque vicibus innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresśe ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 35. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 36. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, reductionum, reintegrationis, sanctionis, mandatorum, prohibitionis, statuti, decretorum, derogationum, voluntatum, ademptionum, restitutionum, concessionum, consolidationis, annexionis, unionis, hortationis, obsecrationis, præcepti, renovationis, annullationis, cassationis, irritationis, declarationis, onerationis, moderationis, & reformationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Quartodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 16. Febr. 1693 P. A. 3.

B. Card. Prodotarius. J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcensimo nonagesimo quarto, Indict. secunda, die vero decima septima Februarii, Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Tertio, Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ, Cursorem.

Petrus Cannamellinus Curs. Magister.

XXXVI.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Rituum super approbatione Sententiæ Ordinarii de cultu immemorabili exhibito Beatæ Joannæ Filiæ Alphonsi V. Lusitaniæ Regis Religiosæ Ordinis Sancti Dominici cognomento Sanctæ Principissæ, & casu excepto, à Decretis Urbani Octavi.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

SAcrosancti Apostolatus cura, quam inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licèt, & viribus longè impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis Orthodoxorum Regum magno in Ecclesiam Dei meritorum fulgore conspicuorum votis ad augendam in terris sacrarum Virginum cum Cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium, illarum præsertim, quæ in diebus peregrinationis suæ, tametsi in rerum humanarum sublimitate positæ essent, non sperarunt tamen in lubrico divitiarum, sed divini Spiritus deprompto infusione Apostolicum consilium secutæ, cogitarunt quæ sunt Domini, ut essent sanctæ corpore, & spiritu, venerationem laudabiliter tendentibus, favorabilem assensum libentissimè præbeamus.

Decretum S. Congregat. super cultu Immemorabili hujus Beatæ, ac propterea hujus casus exceptio à Decretis Urbani VIII. de non cultu.

§. 1. Cum itaque aliàs, videlicet die X. Julii MDCLXXXVIII. Congregatio Venerabil. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum Processus super sanctitate vitæ, & virtutibus Beatæ JOANNÆ cl. mem. Alphonsi V. dum vixit, Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris natæ, ac Religiosæ Ordinis Sancti Dominici cognomento Sanctæ Principissæ die XII. Maji MCCCCXC. defunctæ auctoritate ordinaria confectos examinaverit, ac commissione introductionis Causæ Beatificationis, seu Canonizationis ejusdem Beatæ JOANNÆ admissa, eaque subindè à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro signata, in illius executionem vigore Litterarum remissorialium, & compulsorialium, alii Processus in Colymbrin. Elboren. & Ulyxbonen. respectivè Civitatibus super cultu immemorabili ipsi Beatæ JOANNÆ præstito, & casu excepto à Decretis rec. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis Apostolica auctoritate fabricati fuerint, ac Venerabilis Frater modernus Episcopus Colymbrien. prædictæ Con-

gregationis Cardinalium Judex Delegatus super eisdem cultu immemorabili dictæ Beatæ JOANNÆ cum scientia, & tolerantia Ordinariorum exhibito, nec non casu, ut præfertur, excepto sententiam protulit; demùm verò ad enixas preces Charissimi in Christo Filii Nostri Petri Portugalliæ itidem, & Algarbiorum Regis Illustris, accedentibus etiam supplicationibus Venerabilium Fratrum Episcoporum, nec non Dilectorum Filiorum Religiosorum, Senatuum, Collegiorum, Academiarum, & Universitatum Regni Lusitanici, & ad iteratas instantias Dilecti pariter Filii Paulini Bernardini Fratris expressè professi Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magistri, Causæ Beatificationis, seu Canonizationis hujusmodi Postulatoris in eadem Congregatione Cardinalium proposito dubio: An Sententia supradicta esset confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, relatisque contentis in dictis Processibus, eisque seriò, & diligenter discussis, atque examinatis, dicta Congregatio Cardinalium, audito pariter in scriptis, & in voce Dilecto Filio Promotore Fidei, de cultu immemorabili constare prædictamque Sententiam confirmandam esse censuerit.

Confirmatio Pontificis dicti Decreti.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, & devotis Petri Regis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, Decretum à memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ JOANNÆ, & casu excepto à Decretis præfati Urbani Prædecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit, infuturum plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in judicio, quam extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 4. Aprilis 1693 P. A. 2.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Aprilis 1693. Pontificatus Nostri Anno secundo.

J. Franciscus Card. Albanus.

XXXVII.

Constitutio ut Officium, & Missa Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octava ubique Terrarum in posterum ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tàm Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, de præcepto recitetur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

De Officio & Missa cum Octava, prout in rubrica.

IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, muneris Nostri esse arbitramur, ut gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ cultum, & venerationem in Terris, quantum Nobis ex alto conceditur, augere jugiter satagamus. Itaque pro singulari Nostra ergà eamdem Beatissimam atque Augustissimam Virginem Cœli Reginam devotione, nec non etiam piis, & enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici supplicationibus Nobis per Dilectum filium nobilem Virum Modernum Ducem de Medina Cœli pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem præfatam Oratorem super hoc humiliter porrectis, benignè inclinati, ut Officium, & Missa Conceptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octava, & lectionibus in Octavario Romano dudum à Congregatione tùm existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octava ad decimam quintam Decembris ritè dispositis, quod jam pridem ex diversis ejusdem Sedis indultis, seu decretis in plerisque Christiani Orbis Provinciis, & Regnis recitati consuevit, ubique terrarum in posterum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tàm Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas canonicas tenentur, de præcepto recitetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 15. Maji 1693. P. A. 2.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio

Die, Mense, & Anno quibus supra dicta Constitutio affixa fuit ad valvas Principis Apostolorum, ad valvas Curiæ Innocentianæ in Monte Citorio, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Græcum Apostolicum Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Staggius SS. D. N. Papæ Cursorum Decanus.

XXXVIII.

Erectio, Fundatio, & Deputatio, & Dotatio Hospitii Apostolici Pauperum Invalidorum in Urbe instituti.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium ab obligatione subveniendi Pauperibus Invalidis.

AD exercitium pietatis habentis juxta Apostolorum promissionem vitæ, quæ nunc est pariter, & futuræ, & præsertim Hospitalitatis, cujus studio intenti quandoque Angelos ipsos exceperunt hospitio, mentis Nostræ oculos sedula meditatione convertentes, ut extremæ Pauperum invalidorum Almæ Urbis Nostræ mendicitati consulamus, voce illa Domini per Prophetam dicentis commonemur: Frange esurienti panem, & egenos, vagosque induc in domum tuam: Mandato itidem illo, quod Deus suo Populo Electo per Moysen injunxit, excitamur: Omninò indigens, & mendicus non erit inter vos: Magno demum timore corripimur, dum animo interim perpendimus tremendum novissimæ discussionis examen, in quo Filius Hominis, cùm in Sede Majestatis advenerit, singula in Pauperes pietatis, & charitatis opera sibi facta, aut abnegata rependet, illaque Electis, qui ea exercuerunt, memorabit comiter ad sempiternam retributionem, & gloriam, Repro-

bis

bis autem, qui ea abnegarunt, exprobrabit acriter ad æternam perditionem, & pœnam.

Hospitale Invalidorum à Sixto V. fundatum, & alia Urbis non sufficiunt.

§. 1. Sanè licèt fel. rec. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster providere sategerit, ne ulteriùs Mendici per Urbem præfatam dispersi, & vagantes victum quæritarent, indeque, ut eorumdem animæ simul, & corporis saluti consuleret, Domum hospitalem ad Mendicos hujusmodi utriusque sexus excipiendos, alendos, & vestiendos, propè Pontem Sixtum nuncupatum ad Tyberis ripam fundaverit, erexerit, instituerit, & dotaverit; Quin in Urbe præfata quamplura alia, & quidem ditissima existant Hospitalia, Confraternitates, Conservatoria, Loca, & Opera pia pro variis Pauperum subventionibus instituta, ac valdè considerabiles, & in dies excrescentes eleemosynæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & Nos pariter dispensari consuevissent, & soleant; Nihilominus provida, & pia simul ejusdem Sixti Prædecessoris intentio, tum propter Domus præfatæ alioquin amplæ, sed omnes Mendicos non capientis, tum propter dotis, alioquin considerabilis, sed omnium Mendicorum substentationi imparis, insufficientiam, tum propter præfati Hospitalis, vel institutum, vel usum recipiendi, & alendi dumtaxat Viros, & Mulieres, non autem Pueros, & Puellas, nec Pauperibus extra illud commorantibus subveniendi, præmeditatum tollendæ mendicationis effectum sortiri non valuit, immenso adhuc eorum superexistente numero, qui vel revera pauperes, & corpore, aut ætate invalidi, per se, aut per alios victum sibi quærere non valentes, vel paupertatem, & invaliditatem simulantes, vel utcunque per se, aut aliis ad id obligatis victum quærere non curantes, nedum per eandem Urbem mendicabant, sed in ipsis etiam Ecclesiis, in quibus ut plurimùm reverentiæ erga Dei Domum, & Sanctissimum Eucharistiæ etiam expositum Sacramentum immemores, ejulatibus, querimoniis, & importunis petitionibus Fideles precibus, Sacrificio Missæ, & divinis Officiis intentos, distrahebant, quin nonnulli crapulæ, & vitiis dediti, flagitiosam vitam agebant, filiosque similibus moribus imbutos educabant, ac vagi, certumque domicilium, & exinde proprium Parochum non habentes, nulliusque censuræ subjecti, quandoque etiam Sacramentis Ecclesiæ contra ejus præcepta refici, seu communiri impunè negligebant.

Distractiones Fidelium tempore divinorum officiorum ob mendicantes.

Vita laxa nonnullorum mendicantium

Narrat instruxisse Palatium Lateranense, & in eo, & in loco pio S. Michaelis Pauperes collocasse.

§. 2. Cupientes itaque pium, & salutare opus aliàs à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & præcipuè rec. mem. Pio IV., & Gregorio XIII. inchoatum, semper tamen, ex eo, quòd illi certos reditus pro alimentis Pauperum non assignaverat, irrito conatu dimissum, & ab eodem Sixto Prædecessore constitutum quidem, sed plenario, ut præfertur, destitutum effectu, ampliare, & quantum Nobis ab Alto conceditur, perficere, quo possemus Ecclesiarum reverentiæ consulere, animarum saluti prospicere, verè pauperibus invalidis subvenire, paupertatem, & invaliditatem simulantium fraudibus obviare, quorumcunque otiosè vivere eligentium desidiæ occurrere, ac salubriori ejusdem Urbis regimini providere, Vagos hujusmodi, & mendicantes omnes revera pauperes, & corpore, vel ætate invalidos, sibique propriis labore, & industria victum quærere non valentes, nec à quibus ali deberent, & possint, habentes, Viros nimirum, Mulieres, & Puellas in Lateranense Nostrum Palatium, Pueros verò in locum seu ædificium ad Tyberis ripam magnam nuncupatam, sub invocatione S. Michaelis hactenus constructum, induximus, dictumque Palatium congrua suppellectile, ac necessariis, & opportunis utensilibus, & mobilibus, non mediocri sumptu comparatis, sufficienter instruximus, parique sumptu tali structurâ distinximus, ut Viri à Mulieribus, & Puellis in discretis, & propriis cujuslibet sexus refectoriis, mansionibus, porticibus, atriis, cellis, Officinis, ingressibus, & scalis, ac in omnibus prorsus sejuncti, & separati commorari interim potuerint, & in posterum possint. Et ne Conjugati, quos, seu quorum alterum hujusmodi paupertas, & invaliditas mendicare coëgerant, subventionis Nostræ remanerent expertes, iisdem, licèt etiam Hospitium præfatum commorantibus, alicujus eleemosynæ subsidio, seu distributione providimus.

Erigit, fundat, & constituit Hospitium Pauperum Invalidorum.

§. 3. Hinc ut ea, quæ, Domino bonorum omnium auctore inspirante, ad ejus majorem gloriam, proximique tùm spiritualem, tùm corporalem salutem, & ædificatioem incepimus, eodem incrementum dante, ad illam saltem, cui Cameræ Nostræ Apostolicæ variis necessitatibus pressæ, exiguæ vires suppetere hactenus valuerunt, formam, subsistentiam, & perfectionem reducamus, majorique, quo possumus, commissæ Nobis divinitus auctoritatis munimine constabiliamus, ac propterea ne de infrascriptis Hospitii erectione, fundatione, donationibus, & unionibus, earumque veritate, tenore, validitate, subsistentia, perpetuitate, irrevocabilitate, & immutabilitate ullo unquam tempore, ullo jure, ullove modo, via, seu prætextu dubitari possit, seu contingat; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Hospitium Apostolicum Pauperum invalidorum tenore præsentium perpetuò erigimus, fundamus, & constituimus, seu illud à Nobis jam inceptum, fundatum, & constitutum perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, ac hujusmodi erectioni, fundationi, & constitutioni perpetuæ, inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus.

Pro habitatione Pauperum assignat, & donat Palatium Lateranense constructum à Sixto V. restauratum à Sua Sanctitate.

§. 4. Pro hujusmodi autem Pauperum invalidorum, Virorum nimirùm, & Mulierum, necnon Puellarum habitatione Palatium Apostolicum primariæ Nostræ Ecclesiæ Lateranensi ex uno latere cohærens, situmque in platea, seu plateis pariter Lateranensibus nuncupatis olim à memorato Prædecessore pro habitatione Romanorum Pontificum, qui nihilominis subsequuto centum, & ultra annorum intervallo inibi non habitarunt, ampla, & nobili structura olim ædificatum, jamdiu tamen, & præsertim nuper magna, & prompta reparatione in pluribus ejus partibus, etiam ruinam minantibus, indigens, & propterea aliquarum contignationum jam collapsarum innovatione, nonnullorum laquearium, fornicum, & murorum penè collabentium solidatione, & restauratione, plurimarum lignearum tum portarum, tum fenestrarum refectione, aliisque necessariis, & opportunis reparationibus à Nobis multifariam, magnifqee impensis fulcitum, solidatum, & instauratum, necnon ad præfatum Hospitii usum satis commodè reductum, illudque licèt à piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro per suas in forma Brevis die octava Januarii Pontificatus sui anno quarto expeditas Literas, Archipresbytero, Capitulo. & Canonicis memoratæ Ecclesiæ pro eorumdem Canonicorum habitatione perpetuò donatum, ab iisdem tamen non habitatum, illisque scientibus, & conniventibus à dicta Camera Apostolica jamdiù reassumptum, & in varios Stationis Militum, Lœmocomii, seu Nosocomii tempore pestis, & ut plurimùm Horrei ad reponendum, & conservandum Annonæ frumentum, aliosque similes usus redactum, quin ab ipsis etiam Pauperibus, qui inibi extremæ caritatis tempore alebantur, quandoque habitatum, & nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus esset, à Ven. Fratre nostro Flavio Episcopo Portuensi S. R. E. Cardinale Chisio nuncupato, moderno Archipresbytero, ac à dilectis filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ per acta Ludovici Martoli Notarii publici Curiæ dilecti filii nostri in Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis,

die prima Martii proximè præteriti retrodonatum, & restitutum, destinamus, assignamus, stabilimus, & constituimus; ad quem effectum nostro sub die quinta Februarii pariter proximè præteriti desuper confecto, & per Nos signato chirographo, ac instrumento in ejus exequutionem mediante dilecto filio Josepho Paravicino nostro, & Cameræ præfatæ Thesaurario Generali, per dilectum filium Petrum Palmerium dictæ Cameræ Secretarium die vigesima tertia ejusdem mensis Februarii rogato, Palatium hujusmodi cum omnibus, & singulis ejus juribus, membris, pertinentiis, usibus, & comoditatibus, exceptis tamen, & ad usum Pontificalium functionum, & benedictionum reservatis Xysto ad easdem benedictiones extructo, & modica ejusdem Palatii parte, juxta delineationem in præfato Instrumento insertam, eidem Hospitio liberè, gratis, & perpetuò donavimus, & assignavimus.

Excipitur quædam pars pro Pontificali benedictione necessaria.

Applicatio Horti, Domuncularum, & Viridarii.

§. 5. Quadam etiam nostra motu proprii cedula sub datum quinto Idus dicti Mensis Februarii quemdam Hortum ad dictam Ecclesiam Salvatoris, seu S. Joannis in Laterano nuncupatam, seu ejus Mensam Capitularem, aut ejusdem Capituli massam minutam itidem nuncupatam, spectantem, propè dictam Ecclesiam mansiones canonicales, & alios fines, necnon quandam domunculam cum suis mansionibus, & viridario, juxtà eandem Ecclesiam, ejusque atrium majus, præfatumque hortum, ad duos ejusdem Ecclesiæ Canonicatus, seu Præbendas spectantem, à præfatis Ecclesia, seu Mensa, aut massa, & respectivè à dictis duobus Canonicatibus, seu præbendis, data tamen iisdem æquivalenti, seu majori retributione, & cum eorum evidenti utilitate, perpetuò dismembravimus, & separavimus, illumque, & illam sic dismembratum, & dismembratam, cum omnibus, & singulis illorum membris, dependentiis, & pertinentiis, omnibusque, & quibuscunque juribus, obventionibus, & emolumentis universis, undecunque provenientibus, Hospitio præfato, à quo, seu à prædicto Palatio pauperum invalidorum habitationis ad supradictos hortum, viridarium, & domunculas mediante transitu super porticum magnam dictæ Ecclesiæ Lateranensis de mandato nostro constructo, patet accessus, ad præfatorum pauperum usum, comoditatem, & utilitatem perpetuò concessimus, assignavimus, & applicavimus, iisdemque perperuis dismembrationi, separationi, concessioni, assignationi, & applicationi, Capitularis eorumdem Capituli, & Canonicorum præfatæ Ecclesiæ, necnon particularis duorum Canonicorum, prædictos duos Canonicatus, seu præbendas possidentium, per dd. acta præfati Ludovici Martoli eadem die prima mensis Martii proximè præteriti accessit assensus.

Applicatio ædificii Odeschalchi S. Michaelis pro habitatione Puerorum

§. 6. Pro habitatione verò Puerorum ædificium à quondam Carolo Thoma Odescalco Basilicæ Principis Apostolorum, dum vixit, Canonico, à fundamentis ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam sub invocatione S. Michaelis constructum, & ab eo sub protectione dilecti filii Nobilis viri Livii Odescaschi Ducis Cere cum substitutione tamen ad Nostri favorem, quatenus simile opus pium Puerorum ibidem institutum non continuaretur,in ejus testamenti, & codicillorum schedula, relictum, & ex causa cessionis jurium in vim dictæ schedulæ competentium, seu permissionis purificationis præfatæ substitutionis, ad quam cessionem, seu purificationis permissionem idem Livius Dux sub consideratione, quòd Locus pius, ubi vix triginta Pueri morabantur, in meliori forma continuari, & perpetuari posset, & inibi pauperes Pueri in longè majori numero hactenus ad trecentos circiter ascendente, sub regimine, seu comprehensione in Hospitio Apostolico à Nobis, ut præfertur, fundato, dotato, & instituto, educari, & ali valerent, mediante publico instrumento per acta dilecti filii Jo. Petri de Cajolis Notarii Capitolini die undecima præfati mensis Martii rogato, cum omnibus, & singulis bonis, juribus, membris, & pertinentiis præfati Loci pii à memorato Carolo Thoma constructi, & instituti, à Nobis acquisitum, aliquaque ex parte ad absolutum habitationis usum redactum, & successivè Deo dante ampliandum, una cum contigua vinea, seu horto, quam, seu quem interim emere curavimus; perpetuò concedimus, assignamus, & applicamus.

Suppressio Hospitii Litteratorū in via Cursus, & incorporatio Hospitio Apostolico.

§. 7. Considerantes præterea, pauperes Pueros Literatos nuncupatos domus, seu Hospitii à Leonardo Cerusio vulgò nuncupato Litterato piè instituti, in via Cursus ejusdem Urbis propè Monasterium S. Sylvestri in Capite nuncupatum sitæ, seu siti, uti pueros victum sibi quærere non valentes, nisi ratione corporis, saltem ratione ætatis, inter pauperes invalidos, & alios pueros Hospitio invalidorum receptos connumerari, adscribi, & reputari posse, ac propterea, ut sub iisdem pauperum invalidorum gubernio, regimine, directione, & administratione nutrirentur, & educarentur, artesque mechanicas, & præsertim opificium, seu artem lanæ, quæ in dd. pauperum Literatorum nuncupatorum domo, seu Hospitio non exercebantur, in præfato Hospitio Apostolico pauperum invalidorum discerent, & apprehenderent, consentaneum fuisse, & fore: Propterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus Domum, seu Hospitium pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi, necnon quamcunque Congregationem, & protectionem per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros super eadem domo, seu eodem Hospitio puerorum pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi, illiusque bonorum, fructuum, redituum, ac proventuum administratione, aut ipsius domus, seu Hospitii eorumdem pauperum puerorum Litteratorum hujusmodi directione quomodolibet constitutam, & deputatam, necnon quamcunque administrationem, & directionem penes quamcunque personam quavis auctoritate, dignitate, aut præeminentia, ac etiam Cardinalatus honore fulgentem, seu penes quoscunque administratores, & deputatos quovis nomine, & titulo existentes, Apostolica auctoritate perpetuò suppressimus, & extinximus, omniaque, & singula domus, seu Hospitii puerorum pauperum Litteratorum nuncupatorum hujusmodi sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti res, bona, Ecclesiam, seu Cappellam, non tamen collativam, membra, domos, dependentias, jura, privilegia, prærogativas, honores, & onera, necnon quoscunque reditus, & proventus, obventiones, & emolumenta in quibuscunque rebus consistentia, & undecunque provenientia, ac pertinentias universas, prædicto Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ita quod pueri pauperes literati nuncupati dictæ Domus, seu dicti Hospitii sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti, & dicto Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ut infra aggregatæ, seu aggregati, non amplius sub eorum, & dictæ domus, seu Hospitii sic suppressæ, & extinctæ, seu suppressi, & extincti denominatione instituto, aut regulis, vel statutis, seu ordinationibus; sed in omnibus, & per omnia sub dicti Hospitii Apostolici per Nos, ut præfertur, erecti nomine, instituto, regulis, statutis, & ordinationibus educarentur, dirigerentur, & viverent, cum amplissimis facultatibus, clausulis, cautelis, decretis, & derogationibus latissimè extensis Apostolica auctoritate motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus perpetuò assignavimus, applicavimus, & appropriavimus, & respectivè aggregavimus, & incorporavimus, & aliàs prout in nostra motus proprii cedula

sub datum quinto Idus dicti mensis Februarii uberiùs continetur.

Eidem Hospitio Apostolico incorporat Hospitale Sixtinum, & hujus Administratores adjungit Congregationi gubernanti Hospitium Apost.

§. 8. Perpendentes etiam, nostram, & præfati Sixti Prædecessoris intentionem unam, & eamdem fuisse, tollendi nimirum mendicationem ab Urbe prædicta, & verè mendicis subveniendi, ideòque ut pariter unum, idemque opus pium constituatur, & sic, ac una, eademque Congregatione administretur, & gubernetur, iisdemque regulis, & institutis regatur, & dirigatur, illius feliciori progressui, & salubriori incremento consentaneum esse, & fore; Propterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus Hospitale præfatum mendicorum ab eodem Sixto Prædecessore per ejus quinto Idus Maji Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo septimo, & Pontificatus sui tertio, & octavo Idus Septembris anno præfatæ Incarnationis millesimo quingentesimo octogesimo octavo, & ejusdem Pontificatus quarto, expeditas Litteras, fundatum, erectum, dotatum, & institutum, omniaque, & singula ejusdem Hospitalis mendicorum ædificia, Ecclesiam, Cappellanias inibi erectas, seu existentes, res, bona, & jura quæcumque, etiam patronatus, seu præsentandi, vel nominandi, membra, domos, dependentias, privilegia, prærogativas, honores, & onera, necnon quoscumque reditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcunque in quibusvis rebus consistentia, undecunque provenientia, & pertinentias universas quocunque nomine nuncupatas, etiam speciali, & individua nota dignas, memorato Hospitio Apostolico pauperum invalidorum, ita quod liceat eidem Hospitio pauperum invalidorum, sive ejus Congregationis, ejusque Rectoribus, Administratoribus, & Deputatis corporalem, realem, & actualem possessionem præfatorum dicti Hospitalis Mendicorum ædificiorum Ecclesiæ, Cappellaniarum, rerum, bonorum, & jurium quorumcunque membrorum, domorum, dependentiarum, redituum, proventuum, obventionum, & emolumentorum quorumcunque, & pertinentiarum universarum, omniumque aliorum, ut præfertur, expressorum, per se, vel alium, seu alios propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illaque locare, dislocare, arrendare, percipere, exigere, levare, & recuperare, & de eisdem liberè disponere, illorumque omnium, & singulorum supradictorum fructus, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcunque in dicti Hospitii Apostolici pauperum invalidorum ad formam præsentium constituti, & confirmati, & mediante præfati Hospitalis Medicorum unione ampliati, in proprios usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, ita etiam quod pauperes utriusque sexus dicti Hospitalis Mendicorum per præsentes uniti sub præfati Hospitii pauperum invalidorum per Nos, ut præfertur, erecti, & mediante hujusmodi unione ampliati, seu in unum redacti instituto, regulis, statutis, & ordinationibus in omnibus, & per omnia alantur, dirigantur, gubernentur, & vivant, earumdem tenore præsentium perpetuò, amplissimè, & plenissimè, & irrevocabiliter, omnibusque meliori, validiori, & efficaciori modo unimus, assignamus, applicamus, appropriamus, aggregamus, & incorporamus, ac unum, idemque Hospitium, opusque pium constituimus, & facimus. Cúmque præfatus Sixtus Prædecessor Hospitale prædictum Mendicorum, ut præfertur unitum, in dictis prioribus ejus Litteris per quatuor Viros Clericos, aut Laicos idoneos, & probatos, duos nimirum à Populo Romano in publico Consilio, & reliquos duos à Confratribus Archiconfraternitatis Sanctissimæ Trinitatis Convalescentium, & peregrinorum, annis singulis eligendos, & deputandos, regendum, administrandum, & gubernandum statuerit, nec non Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Comissarium Generales tunc, & pro tempore existentes, & unà cum præfatis quatuor Administratoribus, seu Deputatis salubri regimini, directioni, & conservationi præfati Hospitalis pauperum mendicorum, illiusque officialium, Ministrorum, bonorum, & jurium, cum facultatibus inibi expressis deputaverit; Propterea unam, eandemque Congregationem utriusque loci, seu unius, ejusdem operis pii insimul incorporati, & in unum Hospitium pauperum invalidorum, ut præfertur, redacti, constituere volentes, infrascriptæ Congregationi pro Hospitio pauperum invalidorum constitutæ, præfatos Thesaurarium, & Commissarium Generales nunc, & pro tempore existentes, & quatuor viros à dicto Sixto Prædecessore pro regimine, administratione, & gubernio dicti Hospitalis pauperum mendicorum deputatos, seu, ut præfertur, deputandos, addimus, aggregamus, unimus, & incorporamus.

Non obstante locali distinctione habitationum Laterani, ad Ripam, & ad Pontem Sixti, sit unicum Hospitium

§. 9. Volentes, & mandantes, quòd omnes pauperes utriusque sexus, & tam viri, & mulieres, quam pueri, & puellæ, licèt juxtà præsentem statum locali præfatorum Palatii Lateranensis, loci ad Pontem Sixtum, & alterius loci ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam, habitatione distincti, & licet etiam aliter in posterum quoad locum, & modum habitationis distinguerentur, seu immutarentur, semper tamen unum, & integrale Hospitium Apostolicum pauperum invalidorum, idemque opus pium constituant, quod ab una eademque Congregatione gubernetur, & sub iisdemque fundatione, erectione, dotatione, instituto, & quibuscunque desuper jam statutis, & concessis, ac statuendis, & concedendis regulis, ordinationibus, gratiis, & privilegiis comprehendantur.

Deliberat augere reditus.

§. 10. Ne autem pii hujus operis finis, qui aliàs fuit, nunc est semper unus, & idem, mendicationem ab Urbe præfata, quoad fieri potest, arcendi, & vere pauperibus, qui nullum, vel saltem non sufficientem victum propriis labore, & industria, ut præfertur, sibi quærere valent, amplius, vel in sui initio deficiat, prout præfatis Romanis Pontificibus, & præcipuè Pio IV. & Gregorio XIII. qui certos reditus non constituerant, evenit, vel in sui progressu: desiderato hujusmodi saltem plenario, destituatur effectu, prout in præfato Hospitali Mendicorum à dicto Sixto Prædecessore, qui illud fundavit, & erexit, ac certos quidem, sed omnium Mendicorum substentationi longè impares reditus assignavit; Decrevimus præfatum Hospitium invalidorum valde majori dote partim ex bonis, seu reditibus præfatorum Hospitii, seu domus Puerorum Literatorum olim nuncupatorum, nec non Hospitalis Mendicorum, ut præfertur, unitorum, plerumque verò ex bonis, juribus, & reditibus per Nos, ut infrà, assignatis, constabilire. Reditus autem, qui ex bonis, & juribus dictæ domus, seu Hospitii Puerorum Literatorum olim nuncupatorum percipiuntur, ultra valorem ædificii, seu domus ubi illi habitabant, ascendunt ad annua scuta mille octingenta circiter; qui autem ex bonis, & juribus dicti Hospitalis Mendicorum percipiuntur, ultra ædificium, quod adhuc pro habitatione Pauperum deservit, ascendunt ad alia annua scuta decem mille circiter.

Enumerat fundos, & redditus, quos assignat.

§. 11. Volentes itaque eidem Hospitio, ejusque perpetuæ subsistentiæ, & successivæ manutentioni, alterius majoris dotationis, seu subventionis ope consulere, iisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine, centum millia scutorum monetæ Romanæ per Nos ex ejusdem Cameræ Nostræ fructibus cumulata, ad effectum illa in tot locis Montium dictæ Cameræ non vacabilium, vel in bonis stabilibus, seu censibus ad Nostrum, & Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum arbitrium investiendi, prout nuper in censu annui reditus scutorum trium millium fuerunt investita, necnon Burgum domorum in Oppido Nostro Civitatis Vetulæ in loco

vulgò

vulgò nuncupato la Tenaglia, de mandato Nostro hactenùs ædificatarum, & in posterum cum ejusdem Cameræ fructibus ædificandarum, cum omnibus, & singulis earum juribus, membris, & pertinentiis. Item quicquid omnibus Pœnitentiariæ Nostræ oneribus, & expensis, ex emolumentis, juribus, fructibus, & obventionibus universis dictæ Pœnitentiariæ, seu Majori Pœnitentiario Nostro aliàs assignatis, & pro hac parte, seu summa aliàs reformatis, supererit, ascendentes ad annua scuta similia quinque mille circiter: Itidemque alia annua scuta duo mille ex eleemosynis dispensationum matrimonialium, quæ alioquin in Pauperum subventionem integrè erogantur, fixè, & invariabiliter detrahenda, pariterque illam partem minutorum servitiorum, quæ ante suppressionem venalitatis Officiorum Cameralium dudum à Nobis factam, assignata erat in partem dotis, seu emolumentorum, vel redituum Cameræ Nostræ præfatæ Clericis Præsidentibus, ascendentem ad annua scuta duo mille circiter, Hospitio Apostolico Pauperum invalidorum hujusmodi purè, liberè, perpetuò, & irrevocabiliter, omni meliori modo donavimus, & assignavimus, prout in prædictis Nostro die quinta dicti mensis Februarii desuper confecto, & per Nos signato Chirographo, ac Instrumento in ejus exequutionem rogato, uberiùs continetur.

Contributio Archihospitalis S. Spiritus.

§. 12. In quo quidem Chirographo ulteriùs voluimus, & mandavimus, quòd Domus, seu Archihospitale Sancti Spiritus in Saxia nuncupatum de eadem Urbe, juxta oblationem ex ejus parte Nobis desuper factam, centum frumenti, & quinquaginta leguminum rubra ipsius Archihospitalis expensis ad Urbem præfatam transportata Hospitio prædicto Apostolico Pauperum invalidorum teneretur singulis annis contribuere.

Applicatio nonnullorum Officiorum.

§. 13. Per aliam insuper Nostram motus proprii cedulam sub Datum quinto Idus dicti mensis Februarii, unum Correctoriæ Archivii Romanæ Curiæ per suppressionem venalitatis Officii Auditoris Cameræ Apostolicæ, illiusque restitutionem, & reunionem eidem Cameræ, seu Datariæ Apostolicæ, aliudque Registri Literarum Apostolicarum de non salariatis nuncupat. & aliud Scriptoriæ Literarum Apostolicarum non divisum, & aliud S. Pauli, & aliud S. Petri, atque aliud Pii respectivè nuncupatorum Militum, necnon aliud Præsidentatus Annonæ, ac reliquum Portionis Ripæ Officia per obitum respectivè sic vacantia, cum omnibus, & singulis illorum honoribus, oneribus, salariis, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis, tam ordinariis, quàm extraordinariis, certisque, & incertis, etiam ex congregationibus, præsentiis, & officiaturis, ac aliàs undecunque, & quomodocunque provenientia, cum facultate deputandi personam, seu personas per Congregationem dicti Hospitii Apostolici ad effectum exigendi dictos fructus, & emolumenta quæcunque, necnon Congregationibus, & officiaturis dd. officiorum interveniendi, memorato Hospitio Apostolico Pauperum invalidorum Apostolica auctoritate perpetuò concessimus, assignavimus, & applicavimus.

Applicatio alterius summæ.

§. 14. Ad hæc alia scuta undecim mille septingenta, & quinquaginta præfatæ monetæ Romanæ ex trium scutiferorum, unius portionis Cursorum, duorum Lauretanorum, aliorum duorum Piorum, & reliqui Lilii nuncupatorum officiorum, quæ per obitum illa possidentium nuper vacaverant, pretio retracta, necnon pretium ex officii Notariatus Magistrorum Viarum nuncupati pariter per obitum vacantis, venditione retrahendum in Banco Dilecti Filii Francisci Monthioni Nostri, & Cameræ prædictæ Depositarii Generalis in creditum memorati Hospitii Apostolici, & ad dispositionem Deputatorum ejusdem Hospitii, ad effectum illa, & illud in tot locis Montium, censibus, seu stabilibus pro hujusmodi Hospitio investiendi per aliud desuper confectum, & per nos die decima tertia currentis mensis Maji signatum Chirographum cum derogationibus, & clausulis opportunis deponi mandavimus, prout dicta scuta undecim mille septingenta, & quinquaginta jam deposita fuerunt.

Iterum confirmat præfatas assignationes, & alia

§. 15. Et nihilominùs præmissis nostris motus proprii Cedulis, Chirographis, & Instrumentis harum serie majus robur, & pleniorem efficaciam adjicere volentes, illarumque, & illorum, nec non quarumcunque aliarum Litterarum Apostolicarum, jurium, documentorum, fundationum, & dispositionum cujuscunque denominationis, & speciei, quarum, & quorum mentio, expressio, seu insertio quoquo modo necessaria, vel opportuna fuisset, pro plenè, sufficienter, & de verbo ad verbum expressis habentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus præfatas nostras motus proprii Cedulas, Chirographa, & Instrumenta hujusmodi, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, non solum eo qui in dictis Cedulis, Chirographis, & Instrumentis continetur, sed omni alio meliori, validiori, & efficaciori modo, plenissimè, & amplissimè earumdem tenore præsentium perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, ac inviolabiliter, & inconcussè servari volumus, & mandamus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, aut prætendi possent, plenissimè, & amplissimè sanamus, & supplemus.

Forma providendi Pauperibus non conjugatis

§. 16. Insuper volentes ad ejusdem Hospitii Apostolici Pauperum invalidorum, ut præfertur, erecti, fundati, & dotati, institutum, regimen, normam, & disciplinam procedere: In primis utriusque sexus verè pauperibus matrimonio non conjunctis, & corpore, vel ætate invalidis, sibique propriis labore, & industria victum quærere non valentibus, nec eos à quibus ali deberent, & possent habentibus, viris nimirum, mulieribus, & puellis in præfatorum Palatii Lateranensis, & Domus ad Pontem Sixtum, juxta destinationem, & distinctionem in posterum arbitrio infrascriptæ Congregationis faciendam; Pueris vero in S. Michaelis ad Ripam Tyberis magnam nuncupatam, Hospitiis, seu locis præfatis, victum, similemque respectivè vestitum præstari volumus, & decernimus.

De Conjugatis.

§. 17. Possit tamen quandoque aliquis conjugatus ad memoratorum Palatii Lateranensis, seu Domus ad Pontem Sixtum Hospitium admitti, ejusdem, & alterius conjugis separatim extra Hospitium vivere volentis, mutuo accedente consensu, nec non incontinentiæ periculo, & suspicione utrinque cessante, & juxta casuum contingentias, & circumstantias præfatæ Congregationis arbitrio maturè, & prudenter perpendendas. Pariterque possint ejusdem Congregationis arbitrio ad hujusmodi Hospitium admitti ambo conjugati similiter pauperes, & invalidi, quando sint senes, & cessante incontinentiæ periculo, & suspicione, maritus inter viros, uxor autem inter mulieres Hospitii præfati separatim, & castè vivere elegerint. Et nihilominùs etiam pauperibus invalidis conjugatis, & infantibùs, nec eos, à quibus ali deberent, & possent, habentibus, tametsi extra hujusmodi Hospitium commorantibus, qui aliàs omninò mendicare cogerentur, volumus, & decernimus esse alicujus eleemosynæ subventione succurrendum.

De laboribus corporalibus Pauperum

§. 18. At quia pauperum hujusmodi non corporibus solùm, sed præcipuè animabus consulere solerter intendimus, ut iidem in otiosa desidia, à qua plura peccata procedunt, non torpeant, & quo magis fieri potest, in pietate, & charitate proficiant, statuimus, & mandamus, quod omnes, & singuli, qui non sint prorsùs inhabiles, ac præsertim pueri, & puellæ, quorum plerique non sunt corpore invalidi, sed ratione ætatis, &

præsertim etiam sexus fœminei, nequeunt sibi victum saltem honestè, seu sufficienter acquirere, & desidiosæ mendicitati addictos, seu addictas esse non convenit, debeant juxta qualemcunque cujuslibet aptitudinem ob beneficium Hospitii operari, salvo tamen Congregationis arbitrio aliquibus operantibus aliquam modicam portionem lucri ex opere cujusque illorum resultantis eis dimittendi.

De operibus spiritualibus.

§. 19. Sed quia minus est mala non agere, nisi quisque studeat bonis operibus insudare, volumus etiam, & decernimus, quòd omnes hujusmodi pauperes majori, quâ fieri potest, charitate conviventes, Missæ Sacrificio singulis diebus intersint, Sacramentalem Confessionem, & Eucharisticam Communionem diebus per Directores spirituales Hospitii Apostolici hujusmodi statuendis frequentent, ac quotidiè precibus, & orationibus juxta horarium, ac regulas, & ordinationes desuper præscribendas, devotam operam impendant.

De contravenientiũ correctione, & punitione.

§. 20. Quoties verò pauperes hujusmodi eorum Instituto, disciplinæ, seu regulis contravenerint, seu ea, quâ decet, submissione, Superioribus quibuscumque non paruerint, vel aliàs animadversione digni existimati fuerint, possit Congregatio præfata per se, vel per alios condignis, & opportunis pœnis, etiam carcerationis, tum in Hospitii, ejusque locorum, & habitationum hujusmodi, tùm in publicis carceribus ad bene visum tempus hujusmodi contravenientes, seu inobedientes coërcere. Quod si iidem adhuc relabantur, vel aliàs incorrigibiles, seu ulteriùs non tolerandi existimati fuerint, debeant omninò nostri, & pro tempore existentes in spiritualibus Vicarius Generalis, aliique Judices competentes ad instantiam Congregationis præfatæ hujusmodi relapsos, incorrigibiles, seu amplius non tolerandos exilio, sub comminatione aliarum pœnarum in casu contraventionis exequutioni demandandarum, mulctare, & coërcere, vel aliàs juxta delictorum qualitatem condignis pœnis afficere.

Contra desidiosos mendicantes Jurisdictio Eminentissimi Vic. & Gubernatoris

§. 21. Quòd si ii, qui verè pauperes, & invalidi in Hospitio hujusmodi, ejusque respectivè locis, & habitationibus commorari renuentes, vel ab iis, qui illos alere tenentur, & possunt, alii negligentes, vel pauperes, & invalidi non existentes, seu aliàs propriis labore, & industria juxta suam aptitudinem victum acquirere recusantes, seu non exquirentes, desidiosam vitam agere, & mendicare maluerint, debeant noster, & pro tempore existentis Romani Pontificis in dicta Urbe Vicarius in spiritualibus Generalis, quoad mendicantes in Ecclesiis, earumque portis, seu porticibus, idem verò Vicarius, & dictæ Urbis Gubernator, aliique Judices competentes quoad mendicantes per eandem Urbem, tùm ex officio, tùm multò magis ad quamcunque præfatæ Congregationis hujusmodi Hospitii Præsidentis instantiam, eorum familiis armatis hujusmodi mendicantes carcerandos, & pœnis carceris ad tempus exilii, aliisque eorum arbitrio coërcendos curare, & ut hujusmodi mendicatio prorsùs eliminetur, satagere, invigiletque præfatus pro tempore existens Urbis Gubernator, ut bannimenta contra vagabundos edita, & edenda, ac pœnæ in illis statutæ, & statuendæ omninò & solerter exequutioni demandentur.

Congregationis Hospitii facultas cogendi obligatos ad alendos Invalidos.

§. 22. Cùm autem frequenter contingere possit, ut ii, qui pauperes, & invalidos alere tenentur, & possunt, idipsum indebitè adimplere recusent, seu ab iisdem pauperibus, & invalidis arctari nolint, vel nequeant, invigilet etiam Congregatio præfata Hospitio Apostolico hujusmodi præposita, ut iidem pauperes invalidi sola facti veritate inspecta, manu regia, & cum informationibus etiam extrajudicialibus à quibuscumque Judicibus competentibus, quibus ad hunc effectum necessariam, & opportunam facultatem impartimur, ad hujusmodi alimenta præstanda omnino compellantur.

Indulgentiæ pro existentibus de Congregatione Hospitii.

§. 23. Volentes præterea pauperum invalidorum hujusmodi, nec non Ministrorum, & Officialium quorumcunque in præfato Hospitio, ejusque locis, seu habitationibus commorantium, ac etiam omnium, & singulorum de Congregatione hujusmodi Hospitio Apostolico præsidente existentium, devotionem cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis magisque excitare, & promovere, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus prædictis, qui in Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem D. N. Jesu Christi, nec non Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, & Nativitatis B. Mariæ Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, nec non Apostolorum, & Commemorationis Omnium Sanctorum festivitatibus, verè pœnitentes, & confessi, & sacra communione refecti, pro Christianorum Principum concordia, heræsium, & schismatum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quæ etiam Animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, præsentibus in perpetuum valituris, misericorditer in Domino concedimus, ac etiam omnibus, & singulis præfatæ Congregationis ubicunque decedentibus, nec non eis, quos in præfato Hospitio, ejusque locis, seu habitationibus, vel in Hospitalibus infirmorum, ad quæ ab Hospitio, seu locis, & habitationibus præfatis ducti fuerint, decedere ab humanis contigerit, si verè pœnitentes, & confessi, & sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesus ore si potuerint, sin minùs, corde devotè invocaverint, in eorum mortis articulo, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in perpetuum concedimus.

Indultum vescendi prohibitis pro Infirmis, & debilibus.

§. 24. Præterea Pauperibus utriusque sexus hujusmodi in Hospitio præfato, seu ejus locis, vel habitationibus supradictis pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimiùm imbecillis valetudo, aut corporis habitudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque Medici consilio quibusvis Quadragesimalibus, ac Quatuor anni Temporibus, & Vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, & lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu aliàs prohibitus existit, vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti, & vesci.

Indultum ut absolvi possint à reservatis & censuris

§. 25. Singulis quoque Presbyteris Secularibus, & cujusvis Ordinis Regularibus, qui ad hoc ab infrascripta Congregatione electi, & à prædicto in Urbe Vicario approbati fuerint, ut singulos Pauperes, Ministros, & Servientes hujusmodi Hospitii Apostolici à quibusvis excommunicationis, etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, quibus innodati fuerint, nec non quibuscunque eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes meritò consulenda foret, videlicet in casibus tam Ordinariis locorum, quàm etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in Litteris in die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitii Apostolici, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsùs excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter auditâ, in foro tantùm conscientiæ absolvere, injunctâ inde eis pro modo culpæ suo arbitrio pœnitentiâ salutari, perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 26.

Alia Hospitalia teneantur acceptare infirmos Hospitii.

§. 26. Quotiescunque autem Pauperes in hujusmodi Hospitio, ejusque locis, & habitationibus degentes ægrotare contigerit, ad Nosocomia ejusdem Urbis pro pauperibus ægrotis erecta, & destinata, quæ illos juxta eorum instituta omninò recipere debeant, transmittantur, quique convaluerint, iterum in Hospitio, ejusque loca, & habitationes præfatas reducantur, ita ut accessus, & recessus hujusmodi curribus dd. Nosocomiorum, ut in aliis similibus ægrotis servari solet, peragatur.

Morientium in alio Hospitali vestes restituantur Hospitio.

§. 27. Defunctorum verò vestimenta à Nosocomiis, in quibus illi ab humanis decesserint, Hospitio Apostolico præfato promptè, & fideliter restituantur.

Sacramenta ministranda à Parochis, in quorum districtu est habitatio.

§. 28. Cæterum ægrotis, si quos ad Nosocomia ab Hospitio, ejusque locis, & habitationibus hujusmodi transportari non posse aliquando contigerit, Ecclesiæ Sacramenta à Parochis, in quorum districtu idem Hospitium, ejusque loca, & habitationes sita existunt, vel ab aliis de eorumdem Parochorum licentia ministrentur.

Decedentes sepeliendi in sepulturis propriis absque Parochorum emolumento.

§. 29. Illorum verò cadavera, qui in Hospitio Lateranensis decederent, in cœmeterio Hospitalis ad Sancta Sanctorum, quos verò in locis præfatis ad Ripam Magnam nuncupatam, seu ad Pontem Sixtum mori contigerit, in earumdem Ecclesiarum sepulturis, & cœmeteriis interim constructis, aut construendis respectivè, absque ullo Parochorum emolumento sepeliantur.

Obligatio mendicandi ad fores Ecclesiarum.

§. 30. Utque ingentibus expensis, quæ tanto Operi necessariæ sunt, aliqualiter suppleatur, volumus, mandamus, & Apostolica auctoritate Hospitio præfato concedimus, & indulgemus, ut pauperes prædicti, vel in Hospitio conviventes, vel extra illud, ut præfertur commorantes, habitum tamen Hospitii gestantes, & à Congregatione ad hunc effectum eligendi, eleemosynas ad portas Ecclesiarum, & in aliis locis benevisis, nunquam tamen intra Ecclesias, ad beneficium præfati Hospitii, ejusque pauperum alimoniam modestè quæstuare, nedum possint, sed debeant, nec à tali quæstuatione desistatur, seu recedatur, etiamsi reditus hujusmodi Hospitii omnium pauperum invalidorum manutentioni sufficientes, imo excedentes quoquo modo acquirerentur.

Quod superest convertendum in Dotes Puellarum.

§. 31. Quicquid enim unquam Deo dante hujusmodi manutentioni superesse contigerit, in dotationem puellarum, quæ in Hospitio præfato laudabiliter convixerint, arbitrio Congregationis præfatæ erogandum, & convertendum esse, & fore decernimus.

Puellæ Hospitii habilitantur ad subsidia dotalia pia.

§. 32. Ac ne eædem puellæ subsidiorum dotalium, quæ à Confraternitatibus, locis, & personis piis Urbis præfatæ uberrimè dispensantur, remaneant expertes, ut illæ omnibus, & singulis indultis, facultatibus, & privilegiis puellas aliorum Conservatoriorum, locorum, & domorum piarum ejusdem Urbis ad hujusmodi subsidia assequenda quomodolibet habilitantibus, perinde ac si ipsis, seu memorato Hospicio Apostolico nominatim concessa fuissent, uti, frui, & potiri perpetuò valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus indulgemus.

Habilitantur etiam ad Nationalia cum dispensatione super requisitis.

§. 33. Et nihilominus easdem præfati Hospitii puellas ad quæcunque subsidia dotalia etiam Nationalia obtinenda, tametsi in eorum propriis, seu particularibus domibus, vel in regionibus, quarum puellis distributio subsidiorum hujusmodi aliquibus, vel singulis annis destinata sunt, non habitent, seu requisita, vel ex dispositione fundatorum, benefactorum, aut largitorum, vel ex quacunque etiam inveterata consuetudine, vel ex quibusvis statutis, vel Constitutionibus Apostolicis præscripta non habeant, similibus motu, scientia, & potestatis plenitudine etiam tenore præsentium amplissimè, & plenissimè, præmissis, & aliis non obstantibus, habilitamus, & dispensamus.

Congregatio pro regimine stabilitur cum facultate condendi statuta, & aliis facultatibus.

§. 34. Ac insuper, ut hujusmodi Hospitii pauperum invalidorum perpetuæ conservationi, felici regimini, & salubri progressui, & incremento, majori, qua fieri potest diligentia, & attentione sit opportunè consultum, Congregationum, partim ex Romanæ Curiæ Prælatis, partim ex aliis Viris, omnibus virtute, charitate, pietate, rerumque experientia præstantibus compositam, atque additione, & incorporatione præfatorum Cameræ nostræ Thesaurarii, & Comissarii Generalis, & quatuor pariter probatorum Virorum, ut præfertur, adauctam, & in unum redactam, qui tamen quatuor Viri non amplius ad annum, sed in futurum ad instar cæterorum pariter ad nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrium sint, & intelligantur deputati, præficimus, deputamus, & constituimus, seu jam præfectam, deputatam, & constitutam, & ut præfertur, adauctam confirmamus, & innovamus, ut hujusmodi Congregatio pro tempore existens, & nostro, nostrorumque Successorum Romanorum Pontificum arbitrio renovanda, confirmanda, seu constituenda, perpetuis futuris temporibus circa ea, quæ Instituti hujusmodi observantiam, animarum salutem, corporum alimoniam, rectamque Hospitii normam, & disciplinam, nec non œconomicam administrationem, rerumque, bonorum, & jurium conservationem, & defensionem, providam Ministrorum, & Officialium, etiam Sacerdotum, & tàm Regularium, quàm Secularium electionem, distributionem, & amotionem, salva tamen quoad Regulares erga eorum Superiores obedientia, & quamcunque tum spiritualium, tum temporalium superintendentiam, directionem, & administrationem concernunt, in Domino præsideat, solerter invigilet, & incunctanter incumbat, eidemque Congregationi quæcunque Statuta, Ordinationes, Constitutiones, & regulas, licitas tamen, & honestas, sacrisque Canonibus, & Decretis Sacri Concilii Tridentini non adversantes, condendi, & faciendi, ac conditas, & factas toties quoties opus fuerit, corrigendi, mutandi, reformandi, & alia de novo faciendi, opportunam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Statuta approbata à Pontifice observentur, & juxta ea judicetur.

§. 35. Quæ quidem Statuta, Ordinationes, Constitutiones, & regulæ sic conditæ, correctæ, mutatæ, reformatæ, & de novo factæ, postquam per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem approbatæ fuerint, ab omnibus, & singulis, quos illa, & illæ concernunt, inviolabiliter observari volumus, ac juxta eorum & earum dispositionem, & tenorem à quibusvis etiam Judicibus, & Superioribus, sublata aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere.

Hortatio ad Fideles pro eleemosynis ad favorem Hospitii.

§. 36. Postremò Christi fideles majori quo possumus animi affectu hortamur in Domino, ut piissimo huic, & saluberrimo Hospitio, pro cujus perpetua conservatione, & successiva manutentione ingens, & prompta impensa, & maxima dos requiritur, & cujus facultates, & reditus quo magis augentur, eò magis multiplicatur numerus pauperum alendorum, & ampliantur opera charitatis, eleemosynis, & benè visis elargitionibus manus porrigant adjutrices, centuplum in æternis Cœli Tabernaculis feliciter recepturi.

Decreta roborantia.

§. 37. Decernentes, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, etiam Cardinalatus, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis, eorumque singulis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse ha-

bentium consensûs, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, integros, irrevocabiles, & perpetuos effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 38. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, præfatæ Cameræ Thesaurarium, & Clericos Præsidentes, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiam cum commutatione voluntatum.

§. 39. Non obstantibus præmissis, ac quorumque Testatorum, Fundatorum, & Piorum Largitorum etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, & quatenùs opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, prout etiam præfatis Sixti Prædecessoris, nec non fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ non alienandis, & de alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecunque interesse præfatæ Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, nec non aliis quibuscunque Apostolicis, ac etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, Ordinationibus, ac Urbis Nostræ, & quorumcunque superius explicitè, vel implicitè nominatorum, & comprehensorum, quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, etiam in limine fundationis, seu dotationis concessis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel aliàs quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcunque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissimè adductis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, plenissimè & sufficienter hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 40. Nulli ergò omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum Erectionis, Fundationis, Constitutionum, approbationum, confirmationum, innovationum, roborationis, destinationis, assignationum, stabilimenti, concessionum, applicationum, unionum, approbationum, aggregationum, incorporationum, additionis, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, statuti, indultorum, præfectionis, deputationis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertiodecimo Kalend. Junii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. 20. Maji 1693. P. A. 2.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † plumbi

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò vigesima mensis Maji, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papæ XII. Anno Secundo, Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Canutum ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.

HIPPOLITUS PETRETTUS Curs. Magister.

Exemptio Fratrum Ordinis Sancti Joannis Dei à Processionibus publicis. XXXIX.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à fine non distrahendi Religiosos à cura infirmorum.

INjuncti Nobis cœlitus Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium, curam gerentes, ne ipsi à salutaribus, quibus juxtà laudabilia eorum instituta continenter incumbunt Christianæ Charitatis ministeriis nullatenùs avertantur, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Religiosi S. Joannis Dei per communicationem existimabant se exemptos à processionibus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Superior Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod tametsi dudum felicis recordationis Urbanus VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis Literas omnia, & singula per Sedem Apostolicam Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis eatenùs concessa, vel quæ in futurum concedi contingeret, privilegia, inter quæ illud præcipuè recensetur, quod Clerici Regulares prædicti, ut liberiùs, magisque assiduè ægrotis operam

navent, Processionibus etiam solemnissimis interesse non tenentur, ad Ordinem supradictum, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca Regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque Regulares personas perpetuò extenderit, illaque eis communicaverit, & de novo concesserit, ac suffragari voluerit; nihilominùs Fratres prædicti à nonnullis locorum Ordinariis Processionibus hujusmodi non sine gravi propriarum functionum impedimento, ac maximo pauperum infirmorum, quibus jugiter assistere debent præjudicio interesse, easque comitari compelluntur; Nobis propterea dictus Superior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

De voto S. Congr. eximuntur

§. 2. Nos igitur ejusdem Superioris Generalis Votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, omnibus, & singulis memorati Ordinis S. Joannis Dei Superioribus, Fratribus, & personis nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi de cætero, ne ab iis, quibus ad Infirmorum in ipsius Ordinis Hospitalibus degentium subventionem, & utilitatem sedulò vacant ministeriis distrahantur, Processionibus supradictis quacumque ex causa de more, vel consuetudine, aut aliàs pro tempore faciendis, aut à quibusvis Ordinariis locorum indicendis interesse minimè teneantur, nec ad id ubique locorum per Ordinarios hujusmodi, seu aliàs quascumque personas quavis auctoritate, vel superioritate fungentes, inviti, seu nolentes cogi, vel compelli possint auctoritate Apostolica tenore præsentium ex integro, ac ex speciali gratia concedimus, & indulgemus.

Clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam

Dat. 20. Maji 1693. P. A. 2.

Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Maji 1693. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. F. Card. Albanus.

XL.

Extensio Indulti à Gregorio XV. Hospitali Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem Sixtum de Urbe concessi circà acquisitionem bonorum eorumdem Pauperum ab eis non indicatorum ad Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum de eadem Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Brevis Gregorii XV. ad favorem Hospitalis S. Sixti ut bona non indicata à receptis pertinerent ad Hospitale.

Aliàs emanarunt à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore Nostro ad favorem Hospitalis Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem Sixtum nuncupatum de Urbe Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet à tergo, Dilecto Filio Gubernatori Hospitalis Sancti Sixti Pauperum Mendicantium propè Pontem, de Urbe. Intus verò: Gregorius PP. XV. Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Pietatis, & Christianæ Charitatis operibus, quæ in isto Hospitali Sancti Sixti Pauperum Mendicantium exerceri accepimus, inducimur, ut ea libenter concedamus, quæ illius utilitatibus fore conspicimus opportuna. Cùm itaque, sicut Dilecti Filii Administratores, & Officiales dicti Hospitalis Nobis nuper exponi fecerunt, interdum reperiantur Pauperes, qui in dicto Hospitali recipiuntur, & recepti sunt, pecuniam, & alia bona mobilia non solum modo secreto in dicto Hospitali, sed etiam apud diversas persona spossidere, neque illorum notitiam nisi secuto dictorum Pauperum obitu haberi possit, eoque casu sæpiùs compareant eorumdem Parentes, sivè hæredes ab intestato, vel ex Testamento in grave dicti Hospitalis præjudicium. Nos indemnitati ejusdem Hospitalis, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut Pauperes, qui in Hospitali præfato pro tempore recipiuntur, in actu eorum receptionis hujusmodi præcipiendo monere, ut si ipsi aliqua bona mobilia, vel immobilia possident, illa indicent, alioquin, si non indicaverint, eadem bona dicto Hospitali acquirantur, liberè, & licitè possis & valeas, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Et nihilominus omnia, & singula bona tàm mobilia, quàm immobilia ubilibet existentia, per eosdem Pauperes quomodolibet possessa, quæ iidem Pauperes, cùm in ipsum Hospitale recipiuntur, non indicaverint, eidem Hospitali acquisita esse & fore, dictique Hospitalis Administratores, & Officiales bonorum omnium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem dicti Hospitalis nomine apprehendere liberè, & licitè posse, nec eos desuper molestari, vel inquietari posse, præsentes verò Literas validas, firmas, & efficaces existere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, auctoritate & tenore præfatis decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die ultima Septembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Attenta unione extenditur idem Breve ad Hospitium Apostolicũ erectum à Sanctitate Sua.

§. 2. Nunc autem Nos Hospitii Apostolici Pauperum Invalidorum à Nobis in eadem Urbe instituti, cui nuper Hospitale Sancti Sixti hujusmodi cum omnibus, & singulis suis membris, juribus, & pertinentiis universis per alias Nostras sub plumbo desuper expeditas Literas univimus, agregavimus, & incorporavimus, ac unũ, idemque Hospitiũ opusque pium constituimus, &

fecimus, indemnitati quantum cum Domino possumus, consulere cupientes: Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas ad favorem supradicti Hospitalis Sancti Sixti emanatas, ut præfertur, ad præfatum Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum, itaut omnia, & singula bona tàm mobilia, quàm immobilia ubilibet existentia, per eosdem Pauperes Invalidos, Viros scilicet, & Mulieres in Hospitio hujusmodi, ejusque locis, & habitatitionibus tàm de præsenti receptos, quàm pro tempore recipiendos quomodolibet possessa, quæ ipsi minimè indicaverint, eidem Hospitio Apostolico, servatâ tamen præfatarum Gregorii Prædecessoris Literarum formâ, & dispositione, acquisita esse, & fore intelligantur, tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Decreta firmitatis. §. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac Hospitio præfato in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem Auditorem, necnon Vicarium Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes Clericos, Thessurarium Generalem, aliosque Officiales, & Ministros nunc, & pro tempore quandocumque existentes; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

Derogationes. §. 5. Non obstantibus, quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Urbis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxàt specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum. §. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extrà illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXVIII. Augusti MDC XCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 28. Aug. 1693. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLI. Declaratio nullitatis Edictorum Prætoris Civitatis Cremonen. super observatione Festivitatis Sancti Dominici in eadem Civitate, ejusque Districtu emanatorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à debito vindicandi authoritatem Ecclesiasticam ne ab aliis usurpetur.

Romanus Pontifex æqui, bonique Supremus Assertor in Terris à Domino constitutus, Ecclesiasticæ potestatis jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detrimenti inferri posset, tradita sibi divinitùs autoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Innocentius X. declaravit irritum Edictum Senatus Mediolanensis, quo præceperat servari Festū S. Dominici.

§. 1. Aliàs siquidem per fel. record. Innocentiū PP. X. Prædecessorem nostrum accepto, quòd Senatus Mediolanensis per litteras circulares datas die XX. Junii MDCLIII. nec non tunc existens Gubernator Status Mediolanensis per Edictum publicatum die XXX. ejusdem mensis Junii mandaverant observari festum Sancti Dominici die XV. mensis Augusti cujuslibet Anni in toto illo Statu, præcipientes, ut Populi, & Subditi ejusdem Status abstinerent ab operibus servilibus, & Artifices tabernas, & apothecas clausas tenerent, prout servatur cæteris diebus festis ex præcepto, & ulterius in Edicto præfato expressum fuerat, festivitatem esse celebrandam cum omni devotione, & pietate Christiana. Idem Innocentius Prædecessor considerans, quàm perniciosum auctoritati Ecclesiasticæ id esse posset, cùm Principes laici quos in rebus Ecclesiæ obsequendi potius manet necessitas, quàm auctoritas imperandi, non habeant facultatem indicendi dies festos in honorem Sanctorum, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, quibus hoc negotium discutiendum commiserat, consilio, præfatas litteras, ac Edictum emanata auctoritate laicali super observatione festivitatis ejusdem Sancti Dominici fuisse, & esse omninò nulla, nulliusque roboris, & momenti, nec aliquo modo servanda Apostolica auctoritate declaravit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die VI. Octobris MDCLIII. expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur gesta Prætoris Cremonensis super renovatione similis Edicti, & Episcopi super illius declaratione, & nullitate.

§. 2. Cùm autem, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sinè gravi animi nostri dolore pervenit, modernus Prætor Civitatis Cremonensis non modo per suum Edictum nuper, videlicet die XXVIII. Julii proximè præteriti promulgatum, iisdem circularibus litteris Senatus Mediolanensis, quas memoratus Innocentius Prædecessor, sicut præmittitur, nullas declaravit, potissimùm inhærens festum ipsius Sancti Dominici in Civitate Cremonensis præfata, ejusque districtu, ità de cætero singulis annis celebrari ordinaverit, ut Mercatores, & Artifices omnes eo die officinas suas clausas tenere, cæteri verò quicumque operum publicorum cessatione festum hujusmodi iisdem modo, & formâ, quibus reliqua ex præcepto colenda festa celebrantur, observare deberent; verùm etiam, quasdam subindè super præmissis Curiæ Episcopalis Cremonensis jussu publicè affixas Schedulas, quibus ne propter eadem præmissa conscientias Christifidelium scrupulis irretiri contingeret, nullam in festo præfato adesse obligationem audiendi Missam, sed illud pro festo ex sola devotione colendo habendum esse cavebatur, per Curiæ Sæcularis Satellites è locis, ubi affixæ fuerant divelli, ac lacerari curaverit, necnon insuper per aliud Edictum postmodùm, nempè die III. Augusti etiam proximè præteriti Curiæ Cremonensis nomine publicatum præcedens Edictum, per nonnullos etiam Ecclesiasticæ Jurisdictioni magis injurios, confirmare, ac innovare præsumpserit, & aliàs prout in ambobus Edictis hujusmodi, quæ non approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo, præsentibus itidem pro plenè, &

sufficien-

sufficienter expressis haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Declaratio Pontificis super nullitate Edictorum d. Prætoris tamquam à potestate incompetente.

§. 3. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licèt, & viribus longè impari, commisit divina dignatio, Jurisdictionem Ecclesiasticam prædictam à perniciosis hujusmodi Laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare cupientes, ac memorati Innocentii Prædecessoris vestigiis inhærentes, nec non omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus similiter prò plenè, & sufficientèr expressis, & exactè specificatis habentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium iisdem Sacris Ritibus præpositorum Consilio, Edicta præfata à memorato Prætore Civitatis Cremonensis super observantia festi ejusdem Sancti Dominici (sicùt præmittitur) promulgata, aliave quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, ac à non habente potestatem attentata, & de facto, præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, auctoritate præfata tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula, salvis tamen ulterioribus provisionibus in eisdem præmissis, contra quoscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignos à Nobis, & hac Sancta Sede quandocumque, & quomodocumque capiendis, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis semper haberi debere.

Clausula sublata cũ decreto irritanti.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis litteris præfatis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die prima Septembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 1. Sept. 1693 P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLII.

Constitutio moderatoria Indultorum testandi S. R. E. Cardinalibus, Romani Pontificis Consanguineis, & forsan aliis etiam non Cardinalibus, nec Consanguineis in forma ampliori, & extraordinaria concessorum, & concedendorum, cum reductione hujusmodi Indultorum ad terminos, & formam illorum omnibus aliis Cardinalibus concedi solitorum, & respectivè confirmatoria motus proprii Clementis IX. super extensione hujusmodi Indultorum ad favorem omnium Cardinalium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à laude æqualitatis privilegiorum inter æquales in Dignitate.

UT judicium nostrum de vultu Dei prodeat, & oculi ejus videant æquitates, acceptionem personarum, quæ apud eumdem Deum non est, nullis humilitatis nostræ suffragantibus meritis, sed quantùm Nobis ab Alto concessum est, arcere impensè studuimus, illamque etiam à quibusdam Indultis, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa accepimus, seu quæ in posterum concedentur, congrua moderatione eliminare desideramus: Nam cum unum corpus simus in Christo, singuli autem alter alterius membra, grave videri non debet, si qui in Ecclesia uni Domino famulantur, una eademque libertate congaudeant, & qui præsertim in eodem gradu sunt constituti, aliquando providis sanctionibus ad æqualitatem reducantur, ut sicut pari dignitate præfulgent, dispari nimis privilegio, seu indulto non distinguantur: Pondus enim, & pondus, mensura, & mensura, utrumque abominabile est apud Deum.

Narrat Pontifices Prædecessores consuevisse concedere Cardinalibus facultatem disponendi de fructibus Ecclesiasticis.

§. 1. Cùm itaque præfati Prædecessores nostri S. R. E. Cardinalibus, qui prò ipsius Ecclesiæ statu salubriter dirigendo assiduè laborare non cessant, facultatem de fructibus Ecclesiasticis, & de bonis exinde, seu aliàs quæsitis disponendi, tam in ultima voluntate, quàm aliàs, & respectivè eorum hæredibus ab intestato in præmissis succedendi, sub quadam tamen moderata, & congrua forma de benignitate Sedis Apostolicæ concedere consueverint.

At verò aliquos ad favorem sanguine conjunctorum hanc formam ampliasse.

§. 2. Vice autem versa nonnulli ex iisdem Prædecessoribus hujusmodi moderationem, seu formam ampliantes, suis sive veris, sive adscitis Consanguineis, vel Affinibus, & forsan etiam nonnullis aliis S. R. E. Cardinalibus longè majora indulta, & cum amplioribus facultatibus, modis, circumstantiis, clausulis, cautelis, & derogationibus concesserint.

Subnectit, quod uti in largitionibus ad favorem nepotum modum imposuit.

§. 3. Et propterea sicut aliis nostris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, decimo Kal. Julii expeditis literis modum circa donationes, & redituum Ecclesiasticorum distributionem in Consanguineos, vel Affines Romani Pontificis pro tempore existentis inviolabiliter servandum salubri moderatione præscripsimus, ita etiam hujusmodi Indultorum ampliationibus, seu differentiis, ut præfertur, inter ejusdem S. R. E. Cardinales, hac nostra speciali Constitutione occurrere, & opportunè providere cupientes.

Ita intendit in his etiam Indultis effrenatas ampliationes, & differentias moderari.

§. 4. Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, quæcunque, & singula Indulta testandi, seu aliàs disponendi, & respectivè ab intestato succedendi, omnibus, & singulis Cardinalibus præfatorum Romanorum Pontificum Prædecessorum; qui illa concesserunt Consanguineis, vel Affinibus, seu illorum loco adjectis, vel adscitis, & forsan etiam nonnullis aliis quomodocunque, qualitercunque, & quandocunque, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, modis, cautelis, circumstantiis, qualitatibus, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, & ex quacunque causa, etiam meritorum, seu

remunerationis laborum, & onerum, & aliàs quomodolibet insimul, vel ad partes, & semel, pluries, & quantiscunque vicibus, & modis concessa, innovata, & confirmata, eorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, prorsus, omninò, & irrefragabiliter moderamur, & ad terminos, modum, & tenorem, & formam ordinariam indultorum testandi, seu aliàs disponendi, & respectivè ab intestato succedendi, omnibus aliis ejusdem S. R. E. Cardinalibus concedi solitorum penitus, omninò, ac in omnibus, & per omnia reducimus.

Indulta hujusmodi effrenata reduci ad terminos formæ ordinariæ aliis Cardinalibus concedi solitæ.

§. 5. Revocantes, cassantes, ac irritum prorsus, & inane remanere, fore mandantes, quidquid in indultis ad favorem Cardinalium Consanguineorum, seu Affinium, & forsan nonnullorum aliorum, ut præfertur, contra, præter, vel ultra modum, & formam ordinariam cum omnibus aliis Cardinalibus in prædictis servari solitam fuerit quoquomodo concessum, indultum, seu elargitum, perinde ac si præfata indulta ad favorem prædictorum Cardinalium Consanguineorum, vel Affinium, & forsan aliorum, ut præfertur, in hac parte; seu in his partibus non emanassent.

Et cassat in eo quod excedunt.

§. 6. Ad hæc cupientes super præmissis, & circa ea similiter in posterum providere, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus statuimus, decernimus, & ordinamus, quod illud idem, quod superius circa concessa indulta constituimus, & mandavimus, similiter in quibuscunque indultis, & facultatibus hujusmodi, quæ deinceps singulis ejusdem S. R. E. Cardinalibus Romani Pontificis pro tempore viventis, ut præfertur, Consanguineis, vel Affinibus sive veris, sive adlectis, & adscitis, & forsan etiam nonnullis aliis etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, dictamque Sedem Apostolicam pro tempore concedentur, omnino, & ad unguem debeat observari.

Mandat in posterum non concedi, nisi hac moderatione servata.

§. 7. Quodque hujusmodi indulta, seu omnes literæ Apostolicæ desuper tam per Cancellariam quàm per Cameram Apostolicam, ac etiam per viam secretam, sive de Curia, vel sub Annulo Piscatoris, sive aliàs absque moderatione, reductione, aliisque præfatis, ac aliàs præter, vel contra formam, & tenorem præsentis Constitutionis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam cum præsentium speciali, & expressa derogatione, ac sub quibusvis verborũ tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie pro tempore concedendæ, seu expediendæ, in ea parte, seu in illis partibus, quæ erunt contra, præter, vel ultra formam ordinariam cum omnibus aliis Cardinalibus in prædictis servari consuetam, nullius sint roboris, & momenti, nec cuiquam, ac si non emanassent, suffragentur.

Aliter concessa etiam cum præsentium derogatione non suffragentur.

§. 8. Cæterùm perpendentes, universum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegium, tanquam Senatum Universalis Ecclesiæ, in excolenda Vinea Domini Nobiscum assiduè collaborare, ac propterea operæ pretium, & congruum fore, ut omni personarum acceptione sublata, eosdem omnes, & singulos Cardinales potiùs amplioribus privilegiis, & gratiis circa indulta hujusmodi pariformiter complectamur, & communiamus.

Subdit congruitatem favendi Cardinalibus, sed pariformiter.

§. 9. Cùm itaque fel. recod. Clemens Papa IX. Prædecessor Noster privilegia, & facultates testandi præfatorum S. R. E. Cardinalium ad illos etiam fructus extenderit, & ampliaverit, qui si naturales essent, & à solo, in quo sunt producti, legitimè, & juxtà rei naturam fuissent sublati, & à manibus Colonorum, vel aliorum quorumcunque debitorum percepti, licet in horreis Ecclesiarum, vel in quovis alio loco adhuc inconsumpti, vel nullo modo aliis ipsorum Cardinalium bonis immixti, aut eorum patrimonio incorporati reperirentur, si verò civiles essent, postquam dies solutionis advenisset; fuissent per quoscunque debitores quomodolibet persoluti, & ad manus Cardinalium, vel ad eorum Ministros pervenissent, seu in aliquo loco publico ad eorundem creditum fuissent depositi.

Ex motu proprio Clementis IX. facultas disponendi de fructibus naturalibus inconsumptis, ac tantum perceptis de manu Colonorũ,

§. 10. Idque etiam Prædecessor servari voluisset in terminis quomodolibet debitis pro affictibus bonorum, & jurium quorumcunque, quos in dictis facultatibus comprehendi voluit, & mandavit, si modo quo supra fructus tam civiles, quàm naturales Conductoribus, & Affictuariis locati, & concessi, per illos fuissent percepti, quamvis termini solutionis affictuum per Locatores fuissent posticipatè conventi, & aliàs, prout in ejusdem Clementis cedula Motus proprii sub Dat. pridie Kal. Martii, Pontificatus sui anno primo uberiùs continetur.

Facultas etiam de Civilibus solutis Cardinali, Ministris vel depositis.

Ampliat quamvis termini affictuum conventi sint posticipati.

§. 11. Hinc est, quod motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præfatam cedulam Motus proprii cum omnibus, & singulis in ea contentis confirmamus, & approbamus, sed quia accepimus, eamdem cedulam non fuisse pacificè observatam, seu illius exequutionem per varias interpretationes fuisse controversam, & retardatam, omninò volumus, & quibuscunque non obstantibus mandamus, illam inviolabiliter observari, & sublatâ quacunque contrariâ interpretatione omnimodæ exequutioni demandari, præsentibus, & pro tempore existentibus Cameræ nostræ Thesaurario Generali, Clericis Præsidentibus, Commissario pariter Generali, cæterisque dictæ Cameræ Officialibus, & Ministris, & quibuscunque aliis enixè prohibentes, ne in totum, vel aliqua in parte etiam minima effectum, & exequutionem memoratæ cedulæ Motus proprii, necnon præsentis nostræ Constitutionis in hac parte quoquomodo impediant, vel retardent, minusque ad supradictorum fructuum in præfata cedula Motus proprii, ut præfertur, contentorum incamerationem procedant, nec pro illis aliquam compositionem, ratam, portionem, seu quantitatem etiam minimam quomodolibet sub quovis prætextu, causa, quæsito colore, & contraria interpretatione consequi, seu prætendere valeant.

Confirmatur expressè motus proprius Clementis IX.

Subdit dictum motum fuisse controversum.

Mandat servari sub lata interpretatione contraria.

Prohibet incamerari comprehensa in d. motu, nec ratam prætendi à Camera.

§. 12. Et nihilominus ad majorem cautelam omnia, & singula, quæ in eadem cedula continentur, hac in perpetuum valitura Constitutione iterum, & ex integro plenissimè, & amplissimè servari mandamus, decernimus, & sancimus; salvâ tamen, & firmâ in cæteris, quæ præfatæ cedulæ dicti Clementis Prædecessoris non adversantur, remanente Constitutione piæ memor. Urbani Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quoad fructus beneficiorum inexactos sub Data quinta Aprilis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, & Pontificatus sui quinto, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in omnibus, & per omnia plenissimè præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus.

Iterum servari mãdat d. motum proprium.

Præservat Constitutionem Urbani VIII. in iis quæ non contrariantur d motui proprio.

§. 13. Quod si forsan aliqui quacunque etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia qualibet dignitate, gradu, vel munere fungentes, seu functuri, hujusmodi vel etiam in aliqua parte similia indulta, seu facultates quomodocunque, qualitercunque, & quandocunque, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac quibuscunque etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & ex quacunque causas etiam

Ad eosdem terminos præsentis Constitutionis refecat indulta si quæ concessa sint, aut concedentur aliis.

merito-

meritorum insimul, vel ad partes, & semel, vel pluries ab eadem Sede Apostolica ante hac assequuti fuerint, seu in posterum assequentur, convenire pariter existimamus, ne iidem majoribus favoribus, & gratiis, quàm prædicti S. R. E. Cardinales, potiantur, & gaudeant. Ideoque motu, & potestatis plenitudine paribus, si quid in hujusmodi concessis, seu concedendis indultis forsan contineretur, quod memoratis Cardinalibus concedi, ut præfertur, non consueverit, in omnibus, & singulis illis partibus aliquid ultra, seu contra tenorem, & formam ordinariam cum dd. Cardinalibus servari solitam, fuerit quomodolibet concessum, concedetur iisdemmet modo, forma, & cum revocationibus, aliisque præmissis moderamur, & ad terminos, seu limites, & formam ordinariam dd. Indultorum omnibus Cardinalibus, ut præfertur, concedi solitorum, in omnibus, & per omnia tenore præsentium reducimus.

Decreta præservativa, & roborantia

§. 14. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque etiam ex eo, quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque cujusvis status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quacunque, quantumvis pia, juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, causa, & occasione, colore, seu prætextu, titulo etiam oneroso, & capite etiam in Corpore Juris clauso ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam maximo, substantiali, essentiali, & formali, aut incogitato defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, vel impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse, sed ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata eorum decreto irritanti.

§. 15. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, & alios quoscunque quavis auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocunque functuros: Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, judicari, & definiri debere; Irritum quoque & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illâ, quòd Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, ac etiam de jure quæsito non tollendo, illisque omnibus, quæ præfati Urbanus, & Clemens Prædecessores in memoratis Constitutione, & Cedula motus proprii respectivè voluerunt non obstare, necnon recol. mem. Pii Papæ IV. pariter Prædecessoris Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ prædictæ concernentibus, in eadem Camera, ejusque libris intra certum inibi expressum tempus præsentandis, insinuandis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem præsentari, insinuari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Cameræ, aliisque quibuslibet decretis, statutis, usibus, stylis, consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; Privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis quibuscumque, sub quibusvis tenoribus, & formis & cum quibuscumque etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, & quantiscunque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissimè expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum.

§. 17. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 18. Nulli ergo omninò hominum liceat, paginam hanc nostrarum moderationum, reductionum, revocationis, cassationis, mandatorum, statuti, decretorum, ordinationis, confirmationum, approbationum, voluntatum, prohibitionis, sanctionis, innovationis & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Idibus Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 15. Oct. 1693. P. A. 3.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco ✠ plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò decima sexta mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Pro-

videntiâ Papæ XII. Anno Tertio; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jo. Baptistam de Comitibus ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Curs. Magister.

XLIII.

Erectio Gubernii Terrarum Civitatis Vetulæ, & Tulphæ, cum superintendentia Civitatis Cornetanæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab intentione consulendi gubernio locorum Pontificiæ Ditionis.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Terrarum Temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditionis decor amplietur, illarumque Hominum, & Incolarum status salubriter dirigatur.

Narrat alias alia occasione suppressisse Gubernium Centum Cellarum.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper per nostram desuper editam Constitutionem, ne salutari, quam in ea ergà Nostros, Successorumque Nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium secundum carnem propinquos, circa bonorum, & redituum Ecclesiasticorum, ac ad hanc Sanctam Sedem, & Cameram Nostram Apostolicam spectantium, distributionem, servari præscripsimus, rationi, ac disciplinæ, per nimis magna stipendia, seu honoraria, aliàs nonnullis Sedis prædictæ Officiis, seu muneribus, quæ eorumdem Romanorum Pontificum Consanguineis, seu Affinibus, ut plurimùm concedi consueverant, assignata, fraus fieret, certa inibi expressa Officia, seu munera hujusmodi, cum omnibus, & singulis illorum, & cujuslibet eorum juribus, prærogativis, stipendiis, salariis, & emolumentis quibuscumque, atque inter hæc Gubernatoris Terræ Nostræ Centum-Cellarum, sivè Civitatis Vetulæ Viterbiensis Diœcesis, Officium perpetuò suppresserimus, & extinxerimus.

Narrat instaurasse privilegia pro Portu ejusdem loci.

§. 2. Aliundè verò circà Terra prædicta, tametsi antiquis, iisque amplissimis, quinimò etiam per Nos innovatis, auctisque celeberrimi Portus privilegiis, copiosoque non tàm Indigenarum, quàm Exterorum ad illam advenientium numero insignis existat, per unum Judicem Locumtenentem nuncupatum gubernata fuerit, ac proindè ejus honorificentiæ, & utilitati, modo, & formâ, per eamdem nostram Constitutionem minimè vetitis, uberiùs prospiciendum sit.

Narrat in Terra Tulphæ Gubernatorem deputari consuevisse à Clericis Cameræ.

§. 3. Et sicut accepimus, etiam Terra nostra Tulphæ Sutrinæ Diœcesis Incolarum non minus multitudine, quàm aliis nominibus celebris, per alium similiter Judicem Commissarium nuncupatum, ab uno ex dilectis filiis Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus Terræ hujusmodi pro tempore Gubernatore, singulis annis deputari solitum, regi, & gubernari consueverit.

Tulpham ejusque Comitatū disjungit à Jurisdictione Clericorum Cameræ.

§. 4. Hinc est, quod Nos prospero, felicique Terrarum prædictarum regimini, & gubernio, quantùm cum Domino possumus, per ampliùs consulere volentes; Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatam Terram Tulphæ, ejusque Comitatum, & Districtum, ab eorumdem Clericorum Præsidentium, ac cujuslibet eorum Jurisdictione sejungimus, & separamus, Commissariique in eadem Terra Tulphæ de præsenti existentis officium, necnon illius nomen, titulum, denominationem, essentiam, & naturam perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Pro Centum Cellis, & Tulpha statuit Gubernatorem à Sacra Consulta.

§. 5. In præfatis verò Civitatis Vetulæ, & Tulphæ Terris, illarumque Comitatibus, & Districtibus, unum Gubernium perpetuum sub superintendentia Venerabilium Fratrum nostrorum, nunc, & pro tempore existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, consultationibus Civitatum, & Terrarum Status Nostri Ecclesiastici præpositorum, pro uno Gubernatore ad nostrum, & Sedis prædictæ beneplacitum constituendo, & deputando, qui in utraque, vel alterâ Signaturâ nostrâ Referendarius, aut noster, & dictæ Sedis Notarius Protonotarius nuncupatus, de numero participantium, seu alterius Prælaturæ titulo insignitus existat, ac hyemali quidem, vernoque tempore in memoratâ Terrâ Civitatis Vetulæ, in Domo per Cameram prædictam hactenùs assignatâ pro tempore existenti Gubernatori Armorum dictæ Terræ, cui proindè, loco domus hujusmodi, ultra ejus consuetum stipendium, annua sexaginta scuta monetæ Romanæ, pro pensione alterius domus, per eum in eadem Terrâ Civitatis Vetulæ, arbitrio suo conducendæ, dari, & præstari mandamus, residere debeat; æstivo autem, & autumnali tempore, etiam in dicta Terra Tulphæ residere possit, omnimodamque jurisdictionem, in omnibus, & singulis causis civilibus, ac meris, & mixtis, dilectorum filiorum Universitatum, & Hominum Terrarum hujusmodi, illarumque Comitatuum, & Districtuum, etiam quoad Officiales, Ministros, milites, nautas, remiges, cæterasque personas quocumque nomine nuncupatas, tàm in Triremibus nostris Pontificiis, earumque Classe, quàm in præsidio supradictæ Terræ Civitatis Vetulæ, nunc, & pro tempore existentes, plenè, & liberè habeat, & exerceat.

Domus pro Gubernatore, & tempora residendi in uno, & altero loco.

Jurisdictio d. Gubernatoris in omnes.

Præservatur Jurisdictio Thesaurarii Generalis in gravioribus.

§. 6. Salvâ tamen quoad Officiales, ministros, milites, aliosque præfatos in gravioribus causis, nempè in quibus imponenda erit pœna corporis afflictiva, dilectorum filiorum Cameræ prædictæ Thesaurarii Generalis, quippè cui aliàs curam prædictarum Triremium Pontificiarum, earumque Classis, sub certis modo, & formâ tunc expressis demandavimus, ac Commissarii Generalis Armorum Status Ecclesiastici supradicti nunc, & pro tempore existentium respectivè authoritate, & superioritate, itaut illos Gubernator prædictus, in iisdem causis gravioribus respectivè, ut præfertur, consulere debeat, tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Eidem Gubernatori attribuit superintendentiam Corneti dismembrando à Gubernio Viterbiensi.

§. 7. Cæterùm ad ea, quæ ad ipsius Gubernii sic erecti, & instituti, Jurisdictionis, & dignitatis augmentum cedere possunt, favorabilitèr intendentes, eidem Gubernio, prævia Civitatis nostræ Cornetanæ ejusque Comitatus, & Districtus separatione, & dismembratione, à quacumque Civitatis pariter nostræ Viterbiensis pro tempore existentis Gubernatoris superioritate, tàm ipsius Civitatis Cornetanæ, illiusque Comitatus, & Districtus prædictorum, ac superintendentiam, itaut pro tempore existens Terrarum prædictarum Gubernator, in Civitate Cornetana, ejusque Comitatu, & Districtu præfatis, cum titulo, & denominatione Superintendentis, eamdem penitùs jurisdictionem, quam priùs inibi Civitatis Viterbiensis Gubernator hujusmodi habere, & exercere consueverat, pari modo, & absque ulla prorsus differentia habere, & exercere debeat, harum serie conjungimus, unimus, & incorporamus.

Stipendium pro dicto Gubernatore superintendente.

§. 8. Ipsi autem Gubernatori, ac Superitendenti provisionem menstruam sexaginta scutorum monetæ supradictæ, pro rata scilicet viginti duorum scutorum hujusmodi, ex salario aliàs Auditori pro tempore existenti Triremium prædictarum solvi solito, pro residuali verò summa ex reditibus, & proventibus, furni panis venalis dictæ Terræ Civitatis Vetulæ, donec ali-

ter per Nos, vel Sedem prædictam provideatur, in fine cujuslibet mensis realiter, & cum effectu persolvendam, præter alia incerta emolumenta, licita tamen, & honesta, ante hac Locumtenenti, & Commissario respectivè prædictarum Terrarum pro tempore existentibus dari, & præstari consueta, earumdem tenore præsentium constituimus, & assignamus.

Augetur numerus familiæ armatæ.

§. 9. Prætereà volumus, atque decernimus, quòd Curia Gubernatoris, ac Superintendentis supradicti pro Justitiæ servitio, ultra Batigellum, & tres Birruarios in eadem Terra Civitatis Vetulæ de præsenti (ut pariter accepimus) existentes, alios quatuor Birruarios habere, ac quidquid pro salario, seu stipendio eorumdem quatuor Birruariorum solvendo defuerit, ex reditibus, & proventibus furni hujusmodi, donec pariter per Nos, vel Sedem supradictam aliter provideatur, suppleri debeat.

Decreta præservativa, & roborantia.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis Jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversùs illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 11. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 12. Non obstantibus, præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, necnon fel. rec. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri, de gratiis qualecunque interesse Cameræ prædictæ concernentibus, in eadem Camera intrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Cameræ, Civitatum, & Terrarum prædictarum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novemb. M.DC.XCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 10. Nov. 1693. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

XLIV.

Constitutio super Sportulis Tribunalium & Judicum Urbis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à fine consulendi litigantium expensis.

Circumspecta Romani Pontificis providentia nihil relinquit incertum, nihil præterit inordinatum, sed omnia suo Pastorali commissa officio, quoties opus est, certa lege determinat, ac ne quis fines rebus providè, & accuratè præscriptos transgrediatur, ordinationes desuper editas innovat, confirmat, declarat, & ampliat, prout rationabiles causæ persuadent, & in Domino conspicit salubriter expedire. Præsertim verò lites in hac Alma Urbe, ad quam Christianus Orbis pro justitia jugiter confluit, moderatis, & minoribus, quibus par est, & fieri potest, expensis agantur, casus in quibus illæ debentur, ordinatè præscribit, ac etiam debitas limite congruæ moderationis concludit. Cùm autem inter hujusmodi expensas sportulæ Judicum Delegatorum connumerentur, earumdem quoque determinationi, & moderationi particulariter prospicit, ac determinationem, & moderationem hujusmodi, rerum, & temporum circumstantiis attentè pensatis, Apostolicæ confirmationis, declarationis, & ampliationis, seu novæ provisionis munimine corroborat.

PII IV., & PAULI V. Constitutiones super SPORTULIS.

§. 1. Aliàs siquidem felicis recordationis Pius IV. in suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo, sexto Kalend. Januarii super reformatione Causarum Palatii Apostolici Auditorii, aliàs Rotæ Romanæ, & Paulus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri etiam in suis Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo undecimo, Kal. Martii super Reformatione Tribunalium Urbis præfatæ sub titulo de Auditorio Rotæ respectivè expeditis literis statuerunt, & decreverunt eodem verborum tenore qui sequitur. Ut debitus modus Sportulis imponatur, non possint Auditores à Partibus per se, vel alium quovis modo sportularum nomine aliquid petere, vel exigere, sed nec à spontè dantibus ultrà taxam infrascriptam accipere videlicet. In Causis pecuniariis, seu profanis, aut quæ aliàs pretio quoquo modo æstimari possint, si æstimatio rei, de qua agetur, non excedat summam mille ducatorum, aureos decem: A mille verò usque ad de-

Sacræ Rotæ in Causis Profanis.

In Beneficialibus.

cem millia, viginti quinque; A decem millibus usque ad viginti millia, quinquaginta; Ab indè supra usque ad quamcunque summam, centum. In Beneficialibus verò, si reditus annuus, de quo agetur, non excedat summam centum ducatorum, similiter decem; A centum verò usque ad mille, viginti quinque; A mille usque ad tria millia, quinquaginta: Ab indè verò supra, centum aureos pro sportulis cujuscunque sententiæ definitivæ dumtaxat, ut præfertur, accipere valeant. Si verò Causa æstimationem non facilè accipiat, sportulæ moderatæ pro rerum, & personarum qualitate juxta taxas prædictas recipi possint. Nec aliquid ultrà non solùm ipsis Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut aliis quibusvis personis directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio, exceptis esculentis, & potulentis, quæ tridu consumi possint, ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu præstari possit. Quas quidem sportulas juxta taxam prædictam apud Notarium causæ post subscriptam sententiam, & Notario traditam, & non anteà, deponi, & Auditori consignari volumus, quódque Notarius depositionem, & consignationem hujusmodi in actis notare, & specificare teneatur.

In non recipientibus æstimationem.

De esculentis licitis.

Constitutio ejusdem PII IV. De Auditore Cameræ.

In Causis Civilibus Ordinariis

§. 2. Similiter idem Pius Prædecessor in aliis suis literis super Reformatione Tribunalis Auditoris Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ sub Dat. Anno Incarnationis præfatæ millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, quarto Nonas Junii infrascriptis verbis reassumptis in memoratis Pauli Prædecessoris literis sub titulo de Auditore Cameræ, & ejus Tribunali, ita sancivit. In Causis ordinariis Auditor prædictus, seu ejus in Civilibus Locumtenens non recipiat sportulas, neque Notarius aliquid pro nota sententiæ, sed in causis Commissarii, & declaratoriis contumacialibus tantùm. Et ibi: In Causis quæ ordinariè secundùm Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, sivè post cœptam causam superveniat commissio, sivè ante impetrata sit, sivè in prima, sive in ulteriori instantia, nulla in re augeat impensam, sed quoad hoc habeatur semper causa pro ordinaria, itaut etiam ratione sententiæ neque Notarii, neque Judices quicquam propterea accipere potuissent, si commissio non adesset. Permittimus tamen ejus in Civilibus Locumtenenti in causis per commissionem ab initio introductis etiam sui natura ordinariis, ob magnam laborum assiduitatem, & emolumentorum tenuitatem sportulas moderatas juxta præsentem Constitutionem recipere. Declarantes nihilominùs, in reliquis omnibus causas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam ampliùs exigere posse, aut debere, quàm in aliis ordinariis permissum est.

In iisdem ubi supervenit Cōmissio.

Ubi Commissio ab initio.

Constitutio PAULI V. De Curia Capitolii.

De Capitaneo Appellationum.

De Judicibus, & Causis Criminalibus.

§. 3. Itidem memoratus Paulus Prædecessor in præfatis ejus literis super reformatione Tribunalium Urbis ad alias infrascriptas determinationes in materia sportularum devenit: sub titulo scilicet de Capitolio, & ejus Officialibus per hæc verba; Capitaneus appellationum pro revocatione, seu moderatione quarumcumque inhibitionum sportulas nullo pacto accipiat: Sub titulo verò de Judicibus Criminalibus Urbis, ut infrà: Judices Criminales Urbis, seu Locumtenentes, eorum Substituti, quibus certum à Nobis salarium est constitutum, illo contenti, nihil prorsùs aut pecuniæ, aut alterius cujuscunque, rei etiam minimæ quantitatis, à quoquam etiam spontè dante accipiant, neque pro sportulis, seu propinis sententiarum, vel pro decretis, absolutionibus, aut relaxationibus quibuscumque in quibuscunque causis etiam delegatis, & commissariis, neque quovis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum, quamvis esculentum, vel potulentum, etiam in casibus alioquin de jure, vel quacunque Constitutione permissis, sub privationis Officii, & inhabilitatis in posterum ad quodlibet judicandi munus, & aliis nostro, & Successorum nostrorum arbitrio infligendis pœnis. Camerarius, Thesaurarius, & Præsides Cameræ, item Hospitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum, seu Collegiorum Rectores, & alii quicunque habentes in Urbe jurisdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus causis alios Judices, quàm aliquem ex ordinariis sibi benè visum, qui nullas debeat recipere sportulas, ut supra sancitum est. Rursùs sub titulo de Judicibus in causis civilibus; Mandata de manutenendo in possessorio summarissimo nullus Judicum det, nisi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quidquam sportularum, aut propinæ pro eis etiam à spontè dantibus accipiatur. Denique sub titulo de sportulis, seu propinis. Nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis civilibus ordinariis ratione sportularum, sive propinarum aliquid prorsùs accipiat, etiam à sponte dare volentibus, In Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summa scutorum viginti quinque agitur, & infrà, nihil prorsùs. A viginti quinque usque ad centum inclusive scuta tria: A centum usque ad ducentum sex: A ducentum usque ad quamcunque summam scuta decem, & non ultra. Pro quacunque sententia declaratoria ob non paritionem monitorii in contumaciam, non ultrà julios septem cum dimidio. Pro declaratoria in vim literarum, aut alias habente vim definitiva, si summa sit certa, accipiant juxta taxam prædictam, si verò incerta, sed agatur ad ipsarum literarum exequutionem, accipiant juxta causæ, & personæ qualitatem, dummodò non ultrà quinque aureos. Pro quacunque interlocutoria, sive decreto ante sententiam definitivam, nihil omninò. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multò magis pro decreto taxationis expensarum nihil omninò recipiatur; Capitaneus autem appellationis Curiæ Capitolii recipiat sportulas juxta taxam ei constitutam ab Urbis Statutis, non tamen in casibus sibi hac Constitutione interdictis. At prædictas sportulas, sive propinas, ut supra taxatas, Judicibus non nisi de manibus Notarii causæ, & sententiâ priùs ab ipsis subscriptâ accipere ullo modo liceat; Debeantque propptereà Notarii librum habere, in quo dictas sportulas, seu propinas notent, cùm pro Judicibus deponuntur, ubi cum posteà latâ sententiâ Judici persolvuntur, ipse Judex manu propria notato deposito subscribat, se illam recepisse, quæ sic ut suprà Judici data, deinceps inter expensas litis taxandas, ac reficiendas omninò ponatur, & Victori reficiatur, usu quocunque contrario non obstante.

De Camerario Thesaurario & aliis in Criminalibus.

In mandatis de manutenendo in summarissimo.

De Judicibus Ordinariis quoad propinas.

In Causis Commissariis.

De sententiis declaratoriis.

De declaratoria in vim literarum.

De Interloquutoriis & mandatis de manutenendo.

De libro per Notarios retinendo.

De Sportulis Victori reficiendis.

§. 4. Postremò recol. mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor Noster in suis super confirmatione Decretorum Congregationis Reformationis Tribunalium Urbis anno præfatæ Incarnationis millesimo sexcentesimo octuagesimo nono, quarto Kalen. Julii expeditis literis, inter alia Decretum ejusdem Congregationis sub titulo de sportulis, vel propinis, confirmavit, & inviolabiliter servari mandavit, cujus Decreti tenor sequens est. Cùm inter cætera quæ disponuntur per Constitutionem san. mem. Pauli V. super Reformatione Tribunalium illud præsertim enixè præcipiatur, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscunque Dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis civilibus ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsus accipiat, etiam à spontè dare volentibus. In Commissariis autem pariter civilibus ubi

Constitutio INNOCENTII XI.

Narratur dispositio Pauli V. quoad Judices Ordinarios.

de

de summa scutorum viginti quinque agitur, & infrà, nihil prorsus: à viginti quinque suprà usque ad ducentum scuta sex: à ducentum usque ad quamcunque summam scuta decem, & non ultrà. Aliquæ verò Litigantium querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversùs ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam; Idcircò de ejus mandato, re maturè, ac pluries examinata, decretum, & declaratum fuit, præfatam Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis, in omnibus Judicibus, qui non sint verè Commissarii, observari debere juxta universalitatem literæ, ac verborum, quacunque limitatione, vel interpretatione, sivè argumento, aut contraria Consuetudine sublatis, ac rejectis. Judices verò Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universitatem, vel aliquod genus Causarum, adeo ut Commissarii sint solùm illi, qui per commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plùs exigere valeant. Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio tollatur; censuit Congregatio exprimere, ac recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique sunt infrascripti, aliis non exclusis quatenus adsint; Eis tamen nullatenus præjudicatum censeatur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expressè, ac literaliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut per subauditos intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V. sive per privilegia, & concessiones Apostolicas particulares, non autem per consuetudinem, iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censeatur statutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum. D. Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, & Judices deputati etiam in criminalibus. D. Cardinalis Vicarius, ejusque Vicesgerens, Locumtenens, aliique Judices ab eo deputati. DD. Cardinales Archipresbyteri trium Basilicarum Patriarchalium, earumque Vicarii, & Auditores, aliique deputati. DD. Cardinales Titulares in eorum Titulis Urbis, & in sex Episcopatibus Cardinalitiis, eorumque Vicarii Auditores, & alii deputati. DD. Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices, & Deputati. D. Gubernator Urbis, ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles unus, vel plures &c. D. Auditor Cameræ, ejusque Locum tenentes, & Judices deputati. D. Senator Urbis, ejusque Collaterales, & Capitaneus Appellationum, & alii deputati. D. Thesaurarius Generalis, ejusque Auditor, aliisque Judices ab eo deputati etiam in Criminalibus. DD. Præsides, & Præfecti respectivè Viarum, Grasciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & Carcerum, eorumque Auditores, aliique deputati. D. Præfectus S. Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenentes, ac alii Deputati tàm quoad Palatinos, quàm quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas. D. Commissarius Armorum, ejusque Auditor, vel alii Deputati. D. Judex, vel Auditor Confidentiarum. Judex Fabricæ S. Petri. Judex Militum. Judex Castri S. Angeli. Judex Triremium, seu Classis Maritimæ. Assessores Ædilium, seu Magistrorum Viarum, Consulum Agriculturæ, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulum Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum. Ea declaratione adjecta, quod hujusmodi dispositio locum habeat, etiamsi dicti Judices, seu Deputati procedant in gradu recursus, seu in secundis, vel aliis instantiis, quæ præfatis Tribunalibus competerent Omnesque, præfatos, & alios Judices Ordinarios ad normam ejusdem Constitutionis adhuc esse tales, atque in præfata prohibitione comprehensos esse, quamvis eis commissio superveniat, vel quod eis injungatur, ut procedant de, vel cum Voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro exequutione literarum Apostolicarum, sive in vim cujuscunque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio ad certas, & particulares causas, unde dici valeant veri Commissarii, ut supra, salva tamen quoad Auditorem Cameræ dispositione dictæ constitutionis Pauli V. in titulo de Auditore Cameræ, §. *Permittimus tamen.* Atque aliàs quidquid etiam spontè solutum esset, illicitum censeri debeat; Ideoque tam Judices, quàm Notarii recipientes incurrere censeantur pœnas inflictas per Constitutiones Apostolicas, neque ita solutum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimò, ut eisdem qui solverunt competat repetitio tàm à Judice, quàm à Notario ad eorum electionem, absque eo quòd aliqua consuetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, & reprobatam esse decretum, & declaratum fuit. Quódque illi Judices tam Ordinarii, quàm Commissarii, quibus per eamdem Constitutionem Pauli V., vel per speciale indultum conceditur, posse exigere sportulas, ut suprà, non possint in tota causa exigere nisi unicam propinam juxta taxam ut suprà, quamvis plures essent personæ in causa, adeò ut si victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro rata concurrant ad dictam unicam propinam solvendam, neque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quidquam suffragari valeat, adeo ut idem Judex in eadem causa unicam tantùm propinam percipiat. Hactenùs decretum in præfatis Innocentii Prædecessoris literis confirmatum.

Judices Ordinarii qui, & qui Comissarii

Catalogus Judicum Ordinariorum Urbis, sed vide infra num. 32.

Judices enumeratos remanere Ordinarios etiam supervenienté Comissione.

Actio competēs parti ad repetendum indebitè solutum.

Unica propina etiam si personæ, & puncta diversa.

§. 5. Cupientes itaque tot litigantium ad Urbem præfatam confluentium indemnitati etiam in hac parte uberiùs consulere, ac controversias, & gravamina circa hujusmodi sportulas, quantum Nobis ab Alto conceditur, dirimere, & arcere, necnon totius Curiæ Romanæ decori, & dignitati pleniùs prospicere, ut illius Judices, Causidici, & litigantes ipsi, ea quæ à Nobis, & à supradictis Prædecessoribus Nostris desuper statuta, & declarata fuerunt, in unum redacta commodiùs, & faciliùs habere, ponderare, & exequutioni demandare valeant: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, necnon de nonnullorum dilectorum filiorum ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum, & Virorum, pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantium, ad hunc effectum de mandato nostro congregatorum, consilio, præfatas Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum literas hujusmodi, in iis, quæ cum infrascriptis nostris declarationibus, seu decretis compatibilia sunt, tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, penitus, & sub inibi contentis per contrafacientes incurrendis pœnis, & cum omnibus inibi desuper decretis, quorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac si de verbo ad verbum inserri essent, haberi volumus, observari statuimus, atque decernimus.

Sanctissimus intendit ulteriùs, & clariori distinctione providere.

Statuit de Consilio Congregationis particularis.

§. 6. Non intendimus tamen per relationem, seu enumerationem Judicum, & Tribunalium in præinsertis dictarum literarum Pauli, & Innocentii Prædecessorum particulis, ut præfertur, confirmatis, quoquo modo, seu in aliqua etiam minima parte recedere à suppressione, abolitione, & abrogatione nonnullorum ex iisdem Judicibus, & Tribunalibus, quas in aliis nostris Anno Incarnationis præfatæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, quintodecimo Kal. Octobris expeditis literis statui-

Declarat per enumerationem de qua supra numero 26. non recedere à suppressione nonnullorum Tribunalium.

mus, & ordinavimus, sed easdem suppressionem, abolitionem, & abrogationem cum omnibus inibi contentis salvas, illæsas, intactas, & illibatas remanere, ac in omnibus, & singulis earum partibus inviolabiliter, & inconcusse attendendas, observandas, & exequendas fore, & esse, omninò volumus, & mandamus.

Procedit ad infrascriptas declarationes ad dirimendas controversias super interpretatione Constitutionum Prædecessorum.

§. 7. Præterea ad dirimendas quotidianas controversias, quæ ex litigantium, & præcipuè succumbentium importunitate emergere solent super interpretatione præinsertarum Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum literarum in taxandis sportulis, & honorarii Judicum Delegatorum, & Tribunalium dictæ Urbis, in ea præsertim parte, in qua determinatur, quòd ubi causa æstimationem non facilè accipiat, sportulæ moderatæ pro rerum, & personarum qualitate juxta taxas in iisdem literis constitutas, recipi possint, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, necnon de simili dictorum Prælatorum, & Virorum, consilio ad infrascriptas declarationes, seu sanctiones, religiosè servandas in omnibus causis in posterum expediendis devenire decrevimus.

TAXA OBSERVANDA ubi agitur.

De servitutibus.

Et primò in causis quarumcumque servitutum Urbanorum, & Rusticorum prædiorum, retractuum, seu juris congrui, taxatio sportularum fiat ad mensuram ipsius servitutis, seu juris in litem deducti, illiusque æstimatio desumatur tantùm ab eo, quod ratione dictæ servitutis, aut juris minui, seu augeri de jure solet de valore rei controversæ.

De Adoptionibus, arrogationibus, alimentis, & similibus.

Secundò in causis adoptionum, arrogationum, legitimationum, filiationum, & similium, sportulæ regulari debeant à valore rei pariter in judicium deductæ, nempè à valore hæreditatis, si petatur hæreditas, à valore alimentorum, si petantur alimenta, & sic de aliis.

De Præcedentiis, & præeminentiis.

Tertiò in causis præcedentiarum, aliarumque præeminentiarum, vel jurium inter privatas personas tam Ecclesiasticas, quàm Seculares, taxatio sportularum excedere non possit aureos viginti quinque; inter Magnates verò, Collegia, Capitula, Universitates, & similes, aureos quinquaginta vel centum, inspecta tamen rerum, & personarum qualitate.

De Jure Patronatus quoad præsentatos, & quoad Patronos.

Quartò. In causis Jurispatronatus, si lis sit inter præsentatos, sportulæ nullum recipiant augmentum, etiamsi Patroni sint in causa adhærendo, seu assistendo eorum præsentatis; Ubi verò Patronus, seu Patroni institerint apud acta pro canonizatione eorum juris in petitorio, tunc quoties in sententia sequatur petita canonizatio, valor sportularum commensuretur à valore beneficii; Idemque servetur in causis, in quibus agatur de jure instituendi, eligendi, nominandi, seu conferendi unum, aut plura beneficia, vel alio jure simili.

De Alimentis vitalitiis, & Pensionibus.

Quintò. In causis alimentorum, pensionum Ecclesiasticarum, atque aliis juribus vitalitiis, æstimatio sportularum fiat juxta mensuram *Textus in l. Hæreditatum* 68. *ff. ad l. Falcid.*

De Decimis, & præstationibus perpetuis.

Sextò. In causis, in quibus agatur de jure decimandi, quotizandi, aut perpetuò exigendi aliquam annuam præstationem, sive in re, sive in pecunia, non excedatur in exigendis sportulis, taxa, seu æstimatio, quæ correspondere capitali ipsius annuæ præstationis, nulla habita ratione ad annuas præstationes, seu fructus decursos lite pendente.

De commissione supervenienti Judici Ordinario, & de Delegato.

In quocumque Delegato propina non excedat scuta decē auri.

Septimò. Ubi pendente judicio coràm Judice Ordinario supervenerit commissio, ut ille procedat de, seu cum Voto Rotæ, sivè alterius Tribunalis, vel Congregationis, tunc idem Judex Ordinarius in prolatione sententiæ aliquas sportulas accipere non possit; si verò fuerit Judex delegatus, sportulæ ab ipso accipiendæ non excedant aureos decem.

Octavò. Eamdemque mensuram scutorum decem auri excedere non valeat quilibet Prælatus, aut Judex Ordinarius dictæ Romanæ Curiæ in causis verè delegatis, seu commissariis, etiamsi fuerit S. Romanæ Ecclesiæ pro tempore Camerarius, in Urbe, ejusque Districtu Vicarius in Spiritualibus Generalis, præfatæ Urbis Gubernato Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, d. Urbis Senator, vel d. Cameræ Thesaurarius Gen. sub prætextu, quod agatur de re magni valoris, aut quod ità in eorum Tribunalibus passim, vel pluries servatum fuerit.

De Causis commissis Congregationi Prælatorum.

Nonò. Hoc idem servetur in causis commissis Congregationi plurium Prælatorum, vel cum, seu de ejusdem, sivè eorumdem voto, nam licèt causæ sint de majoribus, non possint tamen à singulis accipi majores sportulæ, quàm scutorum decem auri.

Parte libere renunciante ante definitivam cessat obligatio propinæ.

Decimò. Si fuerit inter partes concordatum, aut alio modo recessum à lite, etiam ab altera partium, per viam tamen puræ, & liberæ renunciationis in qualibet instantia, & in quacunque parte judicii ante sententiam definitivam, non possint litigantes ullo modo compelli ad expediendam sententiam, seu ad solvendas sportulas.

Tribunalia in quibus servandæ præmissæ declarationes.

Undecimò. Hujusmodi declarationes respectivè serventur, tam in Rota, quàm in Camera, aliisque quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus præfatæ Urbis, quibus ex Constitutionibus Apostolicis, aliisque ordinationibus non est prohibitum accipere posse sportulas, seu propinas.

Pro executione Decretorum Sacrarum Congregationum non accipitur propina.

Duodecimò. Pro declaratione reformationum, seu literarum Pauli, & Innocentii præfatorum utrobique sub titulo de sportulis, seu propinis, volumus, & decernimus, quòd nullus Judex Ordinarius Urbis præfatæ in causis, & negotiis, in quibus agatur de exequutione, & verificatione decretorum Nostrarum Congregationum, quidquam prorsùs accipere valeat ratione sportularum, etiam à spontè dare volentibus, neque in causis, & negotiis prædictis liceat Notariis conficere registra, sed omnia tam à Judicibus, quàm à Notariis expleantur jure ordinario, prout in cæteris causis, & negotiis eorum Tribunalis.

Pro declaratione dubiorum ad quem recurrendum.

Tertiodecimò. Postremò ubicunque in hac sportularum materia quæstio aliqua emerserit super interpretatione, declaratione, aut exequutione præsentium, & præfatarum literarum, ut præfertur confirmatarum, Pii, Pauli, & Innocentii Prædecessorum, standum esse sancimus judicio, & declarationi dicti Gubernatoris Urbis, & duorum digniorum in ordine succedentium ex Congregatione reformationis Tribunalium dictæ Urbis, qui si, ità videbitur, possint etiam votum ejusdem totius Congregationis exquirere, omni alio recursu, & appellatione sublatis.

Decreta roborantia.

§. 8. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis respectivè contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd omnes, & singuli supradicti, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia, quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & effica-

ces

ces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictum S. R. E. Camerarium, aliosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Præsidentes, Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, cæterosque quoslibet, quacunque auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 10. Non obstantibus, quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ, de jure quæsito non tollendo, illisque omnibus, quæ præfati Pius, Paulus, & Innocentius Prædecessores in memoratis eorum literis respectivè voluerunt non obstare, ac præmissis circa ea, quæ præsentibus adversantur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quibuscunque etiam præfatorum Tribunalium decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; Privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis quibuscunque, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscunque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, ac etiam pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, voluntatum, statutorum, decretorum, mandatorum, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 4. Dec. 1693. P. A. 3.

B. Card. Prodatarius

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † plumbi

Registrata in Secret. Brevium.

Publicatio

Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò quinta Decembris, Pontificatus autem sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papæ XII. Anno Tertio: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Thomas Orlandus Curs. Magister.

XLV.

Privilegia concessa Cappellanis Communibus Cappellæ Pontificiæ.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva concessionis Privilegiorum.

Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Joachimus Tenacciolus, Civitatis Castelli Canonicus secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, Carolus Emidius Ridolphus Asculanus, Hieronymus Ferrarius Novariensis, Joannes Dominicus Cozzardus Romanus, Bernardinus Brusettus Venetus, & Dominicus Palloccius Sabinen. Diœcesis Presbyteri moderni Cappellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, nec non vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas, tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Receptio in Notarios Apostolicos Comites Palatinos &c.

§. 1. Hinc est, quòd Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Joachimi, Caroli Emidii, Hieronymi, Joannis Dominici, Bernardini, & Dominici, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, Joachimum, Carolum Emidium, Hieronymum, Joannem Dominicum, Bernardinum, & Dominicum prædictos, & illorum singulos, in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio) nec non Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectorum, Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, nec non Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque, etiamsi habitum, & rochettum Notariorum dictæ Sedis, juxtà Decretum Lateranensis Concilii novissimè celebrati, non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut nihilominus omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus,

Privilegium Civilitatis Urbis, aliarumque Civitatum

bus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives Originarii, etiam in Dignitatum, ac Beneficiorum Ecclesiasticorum, & secularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione & exercitio, tàm in Urbe, quàm in Civitatibus prædictis, ac aliàs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum, non solùm ad illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citrà tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itaut illis suprememorati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque litteris, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis, sese Notarios, Comites & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit, inscribere, & se illis subscribere, valeant, ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus, subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Concilii Tridentini limitatio præservatur, aliaq; excipiuntur.

Exemptio ab omnibus impositionibus, seu taxis præterquam contra Infideles, & durante servitio.

§. 2. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & Jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domus, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilià, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscùmque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon Vectigalibus, Portoriis, Tributis, Datiis, & Pedagiis, Collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, Angariis, Perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quàm rusticis, ordinariis, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitûs, seu passûs, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, nec non equorum mortuorum, stabulationum Militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa, pro subventione contra Infideles dumtaxat exceptâ) nunc, & pro tempore impositis. Ita quòd illi, & quilibet eorum, nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & Tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm ut præfertur valeant coarctari, quamdiu servitiis nostris institerint, dumtaxat eximimus, & liberamus.

Dispensatio super pluralitate Beneficiorum, & residentia in non Curatis.

§. 3. Ad hæc cùm eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel similia simplicia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiam unum ex illis omnibus cùm cura, aut dignitas, etiam major, & principalis Canonicatus, & Præbenda, Personatus, Administrastratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Personatum, Administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eisque etiam citra jurisdictionalis immineat Animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, aut aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis recipere, & dummodo illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint, retinere, nec non etiam quamdiù Nobis inservierint tùm in Beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel Curam Animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum Beneficiorum obtentorum fructus, & reditus, durante servitio prædicto, cùm ea integritate, distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis, cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur.

Indultum vacandi publicè Juri Civili, legendi, & advocandi in Ecclesiasticis.

§. 4. Necnon, etiamsi Presbyteri fuerint, ac Dignitates, & officia obtinuerint, Leges, & Jura Civilia, etiam publicè in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium, ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque Jura, etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, aut Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de speciali dono gratiæ dispensamus.

Eligendi sibi Confessarium, & absolvi à reservatis, & de votorum commutatione.

§. 5. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis, aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen

alicujus præjudicio, prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutatem, necnon vota quæcumque, Ultramarino, Visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum (Castitatisque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

Facultas transferendi pensiones, aut fructus usque ad summam centum ducatorum.

§. 6. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extra eam etiá ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas, eis, & eorum singulis super Mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successivè, in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum respectivè consensu, in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Cappellanos, & eorum singulos nominandis, & quæcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Cappellanis assignatæ, aut reservati, vel assignati, concessi, seu concessa fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis integrè persolvenda, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare.

Etiamsi aliàs translatæ.

Facultas testandi de acquisitis ab Ecclesiasticis, & de fructibus.

§. 7. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Cappellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divinò cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, valoris, speciei, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in Titulum, Commendam, Administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redituū, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, super similibus fructibus, reditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, & percipiunt, ac percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectan., & pertinen. ac etiam de dictis fructibus, reditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, & exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione, ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, etiam penès Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis præsentibus, ac si specificè, & singillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit pro illa rata quæ illis debita erit (constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis Beneficiis spectare, & pertinere debeant) non obstan. etiam accumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in ipsorum Consanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam schedulâ solâ eorum manu scriptâ, vel subscriptâ, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extrà residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, ita ut quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, & toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Exemptio à spolio pro summa in qua testari possunt, si decedant intestati.

§. 8. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quòd si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua Beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura, etiam ut præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa, etiam ex prædictis, & aliàs

undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorundem integrè deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem, scriptura etiam minus solemnis secus appareret, quàm tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Dispositio valeat per scripturam etiam informem.

§. 9. Et nihilominùs quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contra, pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum, nec non substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Derogationes opportunæ ad omnia & singula privilegia pro concessa.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in futurum edendis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus, hactenus servato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ VI. etiam Prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentis, necnon ejusdem memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis, sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tàm Urbis, quàm quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo ipsi Cappellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit juramentum; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Hospitali S. Joannis Hierosolimitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Ministris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam Consistorialiter, etiam de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione, in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis; & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi de illis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacitè, quòd Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis: Aliarum verò partium beneficia, nonnisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri respectivè possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, ac locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia, forsan ad certum valorem ascendentia possideat; quòdque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus Institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, ut sic pensionibus Ecclesiasticis, secularibus, aut aliis personis Apostolica authoritate reservandis gravari non possint, quòdque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque literas Apostolicas, & quasvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, tunc demum ad id Magistri, & Conventus prædictorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac ei, & prædicto Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus, cum certis intervallis præsentatas, intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationis, sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur, de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, ac in eis caveatur expressè, quòd illis nullatenus derogari possit, quòdque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam Motu proprio emanato apposita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat; illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expressè, motu, & scientia similibus derogamus, & derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitite

gnitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides, tàm in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Juramentum præstandum ante usum Notariatus

§. 12. Quodque prædicti antequam gratiâ creationis in Notarios perfrui valeant, in manibus alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omninò præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Facultas testandi, & transferendi non suffragatur ei qui aliàs fuit Cappellanus.

§. 13. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut si cui ex supradictis Cappellanis similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates ab aliquo Romano Pontifice Prædecessorum nostrorum, cui simile Cappellani ministerium præstiterint, concessæ fuerint, præsentes literæ illi quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur.

Dat. 4. Dec 1693. P.A. 3.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quarta Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Loco ✠ Annulli Piscatoris.

J. F. Card. Albanus.

Jubileum Universale ad implorandam Divinam opem pro Pace inter Principes Christianos.

XLVI.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Narrantur Sanctitatis Suæ conatus ad procurandam pacem inter Principes Christianos.

UBi primum humilitatem nostram ad supremi Apostolatus fastigium evocavit Altissimus, cùm universam planè Christianam Rempublicam longè, latèque sævientium bellorum procellis agitari videremus, nihil Pastorali officio, quo immerentes fungimur, antiquius fuit, quàm ut Catholicos Principes diuturnis, & acerbissimis dissidiis inter se decertantes in pristinæ charitatis compagem restituere studeremus. Cujus enim vel ferreum pectus non commovissent tot Populorum cædes, Urbium incendia, Provinciarum strages, excidia Regnorum? Quis ad tot, tantasque fideli Populo, absque ullo sacrarum, ac prophanarum rerum discrimine, illatas calamitates, non exhorruisset? Aut quomodo Pontificia Nostra solicitudo, quâ ad opponendum Nos tanquam murum pro Domo Dei jugiter tenemur, ad innumera inde exorta, & sanè gravissima Orthodoxæ Religionis detrimenta non exarsisset? Hinc majori, quâ potuimus, paternæ charitatis contentione, atque operâ, & quà precibus apud Deum, cujus præstabilem super hominum malitia bonitatem invocare non cessavimus, quâ officiis apud Principes, quos ad salubria pacis consilia enixè cohortari, atque ad prælianda bella Domini, ipsismet, quibus intrer se digladiantur, armis, adversus communem, & teterrimum Christiani nominis Hostem excitare, atque urgere curavimus, publicæ Christiani Orbis causæ hactenus non defuimus, nec adesse in posterum desinemus. Cum tamen studia hæc nostra optato, quam sperabamus, fructu adhuc vacua videamus, cum Propheta ingemiscere compellimur: Expectavimus pacem, & non est bonum, tempus medelæ, & ecce formido, tempus curationis, & ecce turbatio. Quocumque enim pro Apostolici muneris nostri debito animum, curasque convertimus, ita sunt omnia vel multiplicatis belli cladibus attrita, vel gliscentibus in dies discordiis prona in ruinam, ut spectaculum oculis nostris exhibeant semper luctuosius. Florentissimæ nuper Europæ Provinciæ miserè nunc gementes inter præsentium æumnarum sensum, & mertum futurarum; atque, ut cum ejusdem Prophetæ verbis loquamur: Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in Civitatem, ecce attenuati fame. Verum quis dedit in direptionem Jacob, & Israel vastantibus? Nonne Dominus ipse, cui peccavimus; Ipse profectò, quia noluimus in viis ejus ambulare, & non audivimus legem ejus, effudit super Nos indignationem furoris sui, & forte bellum. Accedamus igitur cum fiducia ad sacram Misericordiarum Domini aram, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœlestem iram placare, auctisque per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ, ac Rei publicæ necessitatibus unanimiter implorare connitamur: ut ineffabilis Dei benignitas cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, quietem Populis, ac Regibus, & Principibus Christianis arctam, & indissolubilem animorum concordiam, pacemque Catholicæ fidei conjunctis viribus, & consiliis tuendæ, & propagandæ zelum largiri dignetur. Advenerunt jam Dominici Adventus dies acceptabiles, dies salutis, qui sicuti Nos ad impensiùs orandum, ita Divinam Clementiam ad liberaliùs indulgendum invitant, & spem certam faciunt consequendi veram illis, & cœlestem pacem, sine qua nequit ea ipsa, quam Nos afflictis rebus opem laturi incessanter inquirimus, pax humana consistere.

Spem frustratam recognoscit ab indignatione divina propter peccata: Ac propterea enitendum divinam iram placare.

Ideo indicit Jubileū Universale

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more cœlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam feriâ quintâ currentis Hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatis de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intrà spatium ejusdem vel proximè subsequentis Hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint.

Adimplenda in Urbe ad id consequendū.

Adimplenda extra Urbem.

§. 2. Cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similitèr hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales,

vel

vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

A Navigantibus, & aliis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali Loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarium.

§. 4. Insuper omnibus, & singulibus Christifidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tàm secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quàvis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sivè Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcunque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supra dictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Confessarii possunt absolvere à reservatis S.Sedi, & Ordinariis.

Commutare vota exceptis Religionis, & Castitatis.

Mandatum Universis Prælatis de Jubileo publicando.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium litterarum transsumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla more, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Vigore Jubilei non intendit dispensare super Irregularitatibus.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cùm partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Neque suffragari publicè excommunicatis.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sivè Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscuque.

Derogationes.

§. 8. Ut autem præsentes Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorũ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 8. Dec. 1693. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, Indictione prima, die verò septima Mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Tertio; Supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Eccelesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Publicatio in Urbe.

Thomas Orlandus Cursorum Magister.

XLVII.

Concessio nonnullarum Indulgentiarum pro Deputatis, aliisve quocumque nomine nuncupatis Ministris, & Officialibus Hospitiorum Pauperum, ac Congregationum de Charitate nuncupatorum ubivis tam hactenùs erectorum, seu erectarum, quàm in posterùm quandocumque erigendorum, sivè erigendarum.

INNO-

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemiū ab erectione Hospitii Pauperum Invalidorum in Urbe & similium, vel saltē Congregationum in diversis partibus.

CUM inter gravissimas, multiplicesque curas, quibus ex Sacrosancti Apostolatus humilitati nostræ divinitùs commissi debito incessantèr urgemur, illa præcipuè animum nostrum angat sollicitudo, quam de pauperum, & egenorum necessitatibus tum spiritualibus, tùm temporalibus sublevandis corde jugiter versamus; ac proindè quemadmodum, ne quisquam indigens, aut mendicus esset inter nos, ejus auxilio adjuti, cujus oculi in pauperem respiciunt, quemque electis suis in novissimo die dicturum credimus: quamdiù fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis, non ita pridem Hospitium Apostolicum Pauperum Invalidorum in Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, ereximus, & instituimus, ità similitèr ubique locorum, & gentium, ac præsertim in reliquis Civitatibus, & locis Temporalis S. R. E. Ditionis, ejusmodi Hospitia, per quæ eorumdem Pauperum animæ, ac corporis saluti opportunè consulatur, seu saltem pias quasdam Congregationes de Charitate nuncupatas, ubi scilicet istæ ad rectam, ac salubrem ipsorum pauperum directionem, & curam sufficere videbuntur, erigi, ac institui: Sicubi verò, benedicente Domino, Hospitia, seu Congregationes hujusmodi erecta, seu erectæ, & instituta, seu institutæ fuerint, conservari, & augeri summoderè cupiamus; atque ad id tùm Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, aliorumque Ecclesiarum Prælatorum, & Ordinariorum, tùm dilectorum filiorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis de latere Legatorum, seu eorum Vicelegatorum, necnon Præsidentium, & Gubernatorum Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque Nobis, & dictæ Sedi tàm mediatè, quam imediatè subjectorum, zelum, vigilantiam, & pietatem, datis ad eos jussu nostro literis, excitare, atque urgere curaverimus.

Ut ubique fideles alacriùs pio operi intendant concedit Deputatis indulgentias.

§. 1. Hinc est, quòd Nos illius, qui Mendicus, & Pauper dici non abhorruit, ac propter Nos egenus factus est, cùm esset dives, ut ejus inopiâ nos divites essemus, vices licèt immeriti gerentes in Terris, ut Christi fideles, ubicunque existentes, eò alacriùs tàm pium, ac salutare opus in Pauperum prædictorum utilitatem promovere connitantur, quò spiritualium gratiarum, quarum dispensatores à Domino constituti sumus, muneribus uberiùs noverint se refectos, paternæ charitatis studio providere cupientes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Hospitiorum, seu Congregationum hujusmodi ubivis tàm hactenus canonicè erectorum, seu erectarum, quàm in posterum quandocumque canonicè pariter erigendorum, seu erigendarum Deputatis, aliisve quocumque nomine nuncupatis, Ministris, & Officialibus, die, quo sua respectivè ministeria, seu officia susceperint, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

Plenariam pro die ingressus in Congregationem.

§. 2. Ipsisque, necnon omnibus, & singulis eorumdem Hospitiorum Pauperibus, quos in Hospitiis præfatis, seu etiam in Hospitalibus infirmorum, ad quæ ab ipsis Hospitiis translati fuerint, ab humanis decedere contigerit, ac personis in Hospitiis hujusmodi inservientibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pariter pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Plenariam in articulo mortis pro infirmis, & inservientibus.

Plenariam in duabus anni festivitatibus.

§. 3.Ottereà illis verè quoque pœnitentibus, & confessis, & sacra Communione refectis, qui sui quisque Hospitii Ecclesiam, Cappellam, seu Oratorium, vel saltem Majorem, vel Parochialem, seu aliam Ecclesiam suæ quisque Civitatis, Terræ, Oppidi, vel Loci ab Ordinariis Locorum respectivè designandam in duabus dumtaxat anni festivitatibus per eosdem Ordinarios semel tantùm pariter ad id designandis, à primis Vesperis usque ad occasum Solis festivitatum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint; & ibi pro felici pii operis hujusmodi progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, itidem plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Sexaginta dierum pro diebus in quibus Deputati congregantur.

§. 4. Demum eisdem Hospitiorum, ac Congregationum hujusmodii Deputatis, Ministris, Officialibus quibuscumque præsentibus, & futuris, quotiescumque congressibus pro salubri ipsorum Hospitiorum directione, seu ipsis Congregationibus juxtà earum institutum ubivis faciendis respectivè interfuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus ad suum quisque officium pertinens peregerint, pro quolibet opere hujusmodi sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides adhibenda transsumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 18. Dec. 1693. P. A. 3.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1693. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Indulgentia Plenaria perpetua in Articulo mortis pro morientibus in Hospitali Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe.

XLVIII.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia plenaria ut in rubrica.

EX injuncti Nobis divinitùs Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum saluti, quantùm cum Domino possumus, consulere cupientes, omnibus, & singulis utriusque Sexus Christi fidelibus ægrotis in Hospitali Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe pro tempore morientibus, in cujuscumque eorum mortis Articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen JESU ore, si potuerint, sin minùs corde devotè invocaverint; Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Dat. 5. Jan. 1694. P. A. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Januarii 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Manda-

Mandatum Officialibus Archiconfraternitatis Annunciationis de Urbe, ut annis singulis viginti subsidia dotalia totidem Puellis Hospitii Apostolici Pauperum Invalidorum de eadem Urbe per Congregationem super Regimine ejusdem Hospitii deputatam nominandis præstent, & assignent.

XLIX.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à dispositis ad favorem Puellarum Hospitii Apostolici in Constitutione Erectionis pro illarum habilitatione ad subsidia Dotalia.

ALiàs Nos, postquam Hospitium Pauperum Invalidorum in Palatio Nostro Pontificio apud Ecclesiam Sancti Joannis in Laterano de Urbe erexeramus, & instituteramus, inibique in mansionibus ab eis, quæ sunt Virorum penitùs sejunctis, & separatis, etiam pauperes Puellas tuendæ potissimùm earum honestatis gratiâ collocaveramus, ne illæ, quas tanquam præ cæteris inopes, ac miserabiles omnique prorsùs humana ope destitutas in idem Hospitium recipi mandaveramus, aut aliæ quæcumque in illud pro tempore recipiendæ puellæ à consequendis subsidiis dotalibus, quæ per Archiconfraternitates, Confraternitates, aliaque Loca pia, & personas dictæ Urbis distribui solent, excluderentur, easdem tunc, & pro tempore existentes Hospitii supradicti Puellas ad subsidia dotalia hujusmodi etiam Nationalia obtinenda, tametsi juxtà consuetudines, usus, & statuta quævis Archiconfraternitatum, & aliorum Locorum piorum præfatorum, sivè quorumcumque Testatorum, & piorum Largitorum, qui eadem subsidia præstari ordinarunt, dispositiones qualificatæ non essent, seu aliàs præscriptis requisitis carerent, sub certis modo, & forma tunc expressis habilitavimus, ac habiles, & capaces fecimus, & declaravimus, & aliàs prout in nostris Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XCIII. Tertiodecimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Secundo sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur; Nunc autem Nos dilectas in Christo filias Hospitii hujusmodi puellas amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

Mandat Officialibus Sanctissimæ Annunciationis, ut singulis annis præstent viginti subsidia cum pretio Vestium.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seù Ministris quocumque nomine nuncupatis Archiconfraternitatis Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia ejusdem Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe præfata canonicè institutæ, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi singulis annis viginti subsidia dotalia, quorum decem sint quinquaginta, reliqua verò decem quadraginta scurorum monetæ Romanæ pro quolibet ex illis, quæ per eandem Archiconfraternitatem pauperibus Puellis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ totidem Puellis Hospitii præfati nunc, & pro tempore existentibus, ad effectum matrimonii, vel monachatus realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, & faciant, ea tamen lege, ut si unquam provter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redituum diminutionem, cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis Puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo dicta viginti subsidia, salvo tamen semper eorum numero prædicto, diminui debeant.

Puellæ nominandæ à Congregatione Hospitii.

§. 3. Porrò viginti subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, assignatio ità fieri debeat, ut viginti Puellæ Hospitii præfati nullatenus à memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de viginti subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad Congregationem dilectorum pariter filiorum modernorum, & pro tempore existentium Hospitii hujusmodi Deputatorum, cujus erit eas puellas eligere, seu nominare, quæ vitæ, ac morum honestate, modestia, ætate, aliave ratione cæteris antecellant, penitùs pertineat.

Subsidia consignanda Deputatis Hospitii absque vinculo.

§. 4. Ubi verò à Congregatione præfata electio, seu nominatio hujusmodi, ut præfertur, facta fuerit, cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sanè liberæ prorsùs, & absque ullo vinculo aut conditione, juxta modum à memorata Congregatione præscribendum faciendæ erunt, una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dictis Deputatis consignari debeant, penès eos asservandæ, donec, & quousque iisdem Puellis sic electis, seu nominatis, cùm nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxtà earum vocationem collocari contigerit, tradantur, ita tamen, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominatæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memoratæ Congregationis judicio standum erit, illæ à commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia eis assignata, seu illorum cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Puellarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respectivè secutam, sivè ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Puellis ejusdem Hospitii per dictam Congregationem pariformiter eligendis, seu nominandis, assignentur, nec ista in eorum numero, quæ Puellis præfatis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed novæ cedulæ illorum promissoriæ à supradictis Administratoribus, Officialibus seu Ministris ad favorem aliarum Puellarum per Congregationem præfatam, sicut præmittitur, subrogandarum, seu nominandarum fieri, iisdemque Deputatis modo, & forma supradictis consignari debeant.

Demerentium aut morentium cedulæ assignentur aliis Puellis absque alteratione numeri annui.

Puellæ eximuntur à processionibus, aliisque functionibus publicis.

§. 5. Cæterùm quæcumque Hospitii hujusmodi Puellæ, quæ ad subsidia dotalia præfata, sicut præmittitur, admissæ, seu nominatæ fuerint, Processionibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illotum occasione fieri solitis interesse minimè teneantur, sed intrà idem Hospitium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive à dictæ Archiconfraternitatis statutis, sive à quorumvis Testatorum, & piorum largitorum præfatorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Subsidia solvantur absque cautione, secuto matrimonio vel professione.

§. 6. Eisdem verò Puellis, statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione à duobus ex Deputatis prædictis subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata, liberè, promptè, nullaque interposita mora, ac absque ulla cautione persolvantur.

Nulla puella gaudere potest plus quam duobus subsidiis.

§. 8. Singulrs demùm Puellas præfatas ad plura quam duo ex viginti subsidiis dotalibus supradictis per memoratam Congregationem Deputato-

rum nequaquam admitti, seu nominari posse, harum serie decernimus, & ordinamus.

Decreta roborantia & clausula sublata.

§. 8. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Puellis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiã ultimarum voluntatum.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testatorum, & piorum largitorum etiam ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expressè commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxaxt specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die sexta Martii 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 6. Mart. 1694 P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

L.

Mandatum Officialibus nonnullarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum Urbis, ut quotannis, decem subsidia dotalia in totum totidem Puellis Conservatorii Divinæ Providentiæ nuncupati de eadem Urbe per Deputatos pro tempore existentes ejusdem Conservatorii nominandis præstent, & assignent.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad levamen Conservatorii Divinæ Providentiæ mandat assignari singulis annis decẽ subsidia dotalia totidem illius Puellis, quamvis non sint qualificatæ ad formam piarum dispositionũ.

CUM, sicut accepimus, Conservatorio Divinæ Providentiæ nuncupato de Urbe multum levamenti proventurum sit, si dilectis in Christo filiabus in illud nunc receptis, ac pro tempore recipiendis pauperibus Puellis aliquot subsidia ex illis, quæ à nonnullis Archiconfraternitatibus, ac Confraternitatibus ejusdem Urbis distribui solent, annis singulis assignentur: Nos considerantes summoperè decere Puellas præfatas, quò faciliùs statui suo consulere valeant, hujusmodi subsidiis adjuvari, illasque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas esse censentes, necnon quorumcumque Testamentorum, aliarumque etiam ultimarum voluntatum, atque dispositionum tenores, & alia quæcunque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero annis singulis decem subsidia dotalia ex iis, quæ per Archiconfraternitates, & Confraternitates infrascriptas Puellis Maritandis, vel Monachandis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Puellis Conservatorii præfati nunc & pro tempore existentibus, etiamsi forsan juxtà formam, & dispositionem quorumcunque Testamentorum, aliarumque ultimarum voluntatum, ac tàm causâ mortis, quàm inter vivos dispositionum, & ordinationum, statutorum quoque, ac consuetudinum, & usuum quorumvis qualificatæ non sint, à dilectis filiis modernis, seu pro tempore existentibus Archiconfraternitatum, & Confraternitatum hujusmodi Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, ad effectum Matrimonii, vel Monachatus realiter, & cum effectu præstari, & assignari debeant, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Ex dictis decem subsidiis, quatuor præstat Archiconfraternitas Annunciationis.

§. 2. Ita videlicèt, ut quatuor subsidia hujusmodi, quorum duo sint quinquaginta, reliqua verò duo sint quadraginta scutuorum monetæ Romanæ pro quolibet, ab Archiconfraternitate Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia ejusdem Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe præfata canonicè instituta, ea tamen lege, ut in his quatuor subsidium dotale, quod ipsa Archiconfraternitas uni ex Puellis Conservatorii hujusmodi quotannis præstare consuevit, comprehensum intelligatur, & ita ut si unquam propter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redituum diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis Puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo dicta quatuor subsidia, salvo tamen semper eorum numero prædicto, diminui debeant.

Tria Confraternitas Rosarii.

§. 3. Alia tria subsidia, quorum unumquodque sit vigintiquinque scutorum parium, à Confraternitate Sanctissimi Rosarii in Ecclesia supradicta canonicè similiter instituta; aliud itidem subsidium vigintiquinque scutorum similium à Confraternitate Sancti Hieronymi Charitatis de eadem Urbe.

Unum S. Hieronymi Charitatis.

Duo Archiconfraternitates SS. Salvatoris, & Confalonis.

§. 4. Reliqua demùm duo subsidia, quorum singula sint trigintaquinque scutorum, & vigintiquinque bajoccorum ejusdem monetæ ex iis, quæ à quondam Bernardina Rustici Castellani relicta fuerunt, quæque à Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum pro medietate, ac Confalonis respectivè Archiconfraternitatibus, seu Confraternitatibus pariter de Urbe pro alia medietate dispensantur, unum scilicet à dilectis etiam filiis modernis, seu pro tempore existentibus Guardianis, & Camerario ejusdem Archiconfraternitatis, seu Confraternitatis Sanctissimi Salvatoris, alterum verò à dicta Archiconfraternitate Confalonis respectivè præstentur, & assignentur.

Puellæ nominantur à Deputatis Conservatorii.

§. 5. Porrò decem subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, & assignatio ita fieri debeat, ut decem Puellæ dicti Conservatorii annis singulis ad illa, sicut præmittitur, admittendæ nullatenùs à memoratis earumdem Archiconfraternitatum, & Confraternitatum Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de decem subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectos pariter filios modernos, seu pro tempore existentes Deputatos ejusdem Conservatorii (quorum erit eas Puellas eligere, seu nominare, quæ vitæ, ac morum honestate, modestia, ætate, aliave ratione cæteris antecellant) penitùs pertineat.

Cedulæ consignandæ absque vinculo.

§. 6. Ubi verò ab iis electio, seu nominatio hujusmodi, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sanè liberæ prorsùs, & absque ullo vinculo, aut conditione, juxtà modum à Congregatione eorumdem Deputatorum præscribendum, faciendæ erunt, unà cum pretio Vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, ipsis Deputatis consignari debeant, penès eos asservandæ, donec, & quosque iisdem Puellis sic electis, seu nomi-

nominatis, cùm nimirùm eas in Religione, vel Matrimonio, juxtà earum vocationem collocari contigerit, tradantur.

Demerentium, aut morientiū Cedulæ aſſignentur aliis abſque alteratione numeri annui

§. 7. Ita tamen ut ſi quæ ex illis, quæ ſic electæ, ſeu nominatæ fuerint, bonum ſui ſpecimen præbere non perrexerint, qua in re memoratæ Congregationis Deputatorum Judicio omninò ſtandum erit, illæ à commodo, & beneficio eorumdem ſubſidiorum dotalium ſibi aſſignatorum cadant, nec illa, ſeu illorum Cedulas petere, conſequi, & obtinere valeant, ſed ſubſidia eis aſſignata, ſeu illorum Cedulæ hujuſmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Puellarum, quibus aſſignata erant, mortem ante earum Matrimonium vel Monachatum reſpectivè ſecutam, ſive ob aliam rationem effectum ſuum ſortita non fuerint, aliis Puellis ejuſdem Conſervatorii per eoſdem Deputatos pariformiter eligendis, ſeu nominandis aſſignentur, nec iſta in eorum numero, quæ Puellis præfatis, ſicut præmittitur, quotannis aſſignari debent, nullatenùs computari, ſed novæ Cedulæ illorum promiſſoriæ à ſupradictis Archiconfraternitatum, & Confraternitatum præfatarum Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris ad favorem aliarum Puellarum per eoſdem Deputatos, ſicut præmittitur, ſubrogandarum, ſeu nominandarum fieri, iiſdem Deputatis, modo, & forma ſupradictis, conſignari debeant.

Puellæ eximuntur à functionibus publicis.

§. 8. Cæterùm quæcumque Conſervatorii hujuſmodi Puellæ, quæ ad ſubſidia dotalia præfata, ſicut præmittitur, admiſſæ, ſeù nominatæ fuerint, Proceſſionibus, aliiſve publicis functionibus in diſtributione eorumdem ſubſidiorum dotalium, aut illorum occaſione fieri ſolitis, intereſſe minimè teneantur, ſed intrà idem Conſervatorium Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere, aliave pia opera, ſivè à dictarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum ſtatutis, ſivè à quorumvis Teſtatorum, & piorum largitorum, qui eadem ſubſidia præſtari ordinarunt, diſpoſitionibus injuncta adimplere poſſint, & debeant.

Subſidia ſolvantur liberè ſequuto matrimonio, vel profeſſione.

§. 9. Eiſdem verò Puellis ſtatim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi atteſtatione à duobus ex Deputatis prædictis ſubſcripta probari ſufficiat, vel in aliquo Monialium Monaſterio profeſſionem regularem per ipſas Moniales emitti ſolitam expreſsè emiſerint, ſubſidia dotalia eis, ſicut præmittitur, aſſignata liberè, & promptè nullâque interpoſit. morâ, ac abſque ulla cautione perſolvantur; ſingulas demùm Puellas prædictas ad plura, quàm duo ex decem ſubſidiis dotalibus ſupradictis per memoratos Conſervatorii hujuſmodi Deputatos nequaquam admitti, ſeu nominari poſſe, harum ſerie decernimus, & ordinamus.

Singulæ Puellæ cōſequi nequerunt pluſquam duo ſubſidia.

Decreta roborantia cum clauſula ſublata.

§. 10. Decernentes pariter eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Puellis in omnibus & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes etiam ultimarum voluntatum.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac memoratæ Bernardinæ, aliorumque Teſtatorum, & piorum largitorum præfatorum, etiam ultimis voluntatibus, & diſpoſitionibus, quas propter præmiſſa ſufficienter, & expreſsè commutamus, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictarum Archiconfraternitatum, & Confraternitatum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 13. Cæterùm non intendimus per ipſas præſentes litteras ſupradictum Conſervatorium in aliquo approbare. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Martii 1694. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

J. F. Card. Albanus.

Statutum, quod de cætero Procurator Generalis Provinciarum Reformatarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu Strictioris Obſervantiæ nuncupatorum in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis de ſexennio in ſexennium eligatur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CUM Nos nuper per Noſtram ſuper moderatione facultatum quorumvis, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Ordinum Regularium quorumlibet apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorum, editam Conſtitutionem, inter alia quamcumque eiſdem Protectoribus nonnullos Ordinum hujuſmodi Superiores, ſeu Miniſtros deputandi attributam poteſtatem ſuſtulerimus, & abrogaverimus, Superiorumque, ſeu Miniſtrorum hujuſmodi electionis ad Sacrorum Canonum, ſeu Regularium eorumdem Ordinum Inſtitutorum limites, ſeu aliàs ad modum, & formam in Comitiis Generalibus ipſorum Ordinum, ſeu per Nos, & Sedem prædictam reſpectivè ſtatuendam reduxerimus, & reductam eſſe voluerimus, & mandaverimus.

§. 2. Ac proindè quæcumque antè hac pro tempore exiſtenti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu Strictioris Obſervantiæ nuncupatorum apud eandem Sedem Protectori Procuratorem Generalem Provinciarum Reformatarum dicti Ordinis in Romana Curia reſidentem de triennio in triennium deputandi, ſive quarundam Apoſtolicarum litterarum vigore, ſive aliàs quomodolibet competens facultas ſublata, & abrogata remanſerit.

§. 3. Hinc eſt, quòd Nos, ut Procuratoris Generalis hujuſmodi electio rectè, & canonicè in poſterum fiat, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura delibratione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut Procurator Generalis ſupradictus, qui de triennio in triennium ab eodem Protectore, ſicut præmittitur, deputari hactenùs conſuevit, deinceps de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis eligatur, in ejuſque electione votum, ſive ſuffragium Fratres Vocales earundem Provinciarum Reformatarum Familiæ Ciſmontanæ dicti Ordinis tantùm ibidem unà cum Miniſtro Generali pro tempore exiſtente Ordinis ſupradicti inſimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè poſſint, & valeant, tenore præſentium perpetuò ſtatuimus, & ordinamus.

§. 4.

Occurrente vacatione intra sexennium recurrendum ad S. Sedem.

§. 4. Quod si Procuratoris Generalis sic electi Officium ante expletum sexennium per cessum, vel decessum illud pro tempore obtinentis, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, ad Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem pro opportuna desuper provisione obtinenda recurratur.

Duratio moderni Procuratoris, restringitur usque ad primum Capitulum Generale.

§. 5. Porrò ut ad Procuratoris Generalis hujusmodi electionem juxta earundem tenorem praesentium faciendam quantò citiùs, nempe in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem, benedicente Domino, in Hispaniis celebrando deveniri possit, Officium praefatum, quo dilectus Filius Petrus Paulus de Cellis Frater. expressè professus Provinciae Tusciae ejusdem Ordinis de praesenti fungitur, tametsi illud vigore Litterarum Patentium ei à Vener. Fratre Nostro Alderano Episcopo Ostiensi ejusdem S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem praedictam Protectore desuper expeditarum diutiùs durare deberet, usque ad proximè futurum Capitulum Generale supradictum dumtaxat durare debeat.

Illi tamen decernuntur praerogativae aeque ac si perdurasset per totum tempus.

§. 6. Caeterùm ipsi Petro Paulo Procuratori Generali, quem munus suum fideliter hactenùs, & laudabiliter exercuisse accepimus, ut votum, seu suffragium in eodem proximè futuro Capitulo Generali habere, & ferre, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Fratres dicti Ordinis, qui integri triennii spatio Procuratoris Generalis hujusmodi munere in Curia praefata functi fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere, liberè pariter, & licitè possit, & valeat, in omnibus, & per omnia, perindè ac si munere hujusmodi per integrum triennium functus fuisset, harum serie concedimus, & indulgemus.

Declaratur privilegium hoc non personale sed propter merita.

§. 7. Praetereà privilegia, praerogativas, gratias, & indulta hujusmodi eidem Petro Paulo Procuratori Generali, non ex gratia, vel favore, aut privilegio personali, sed intuitu realium laborum, & tanquam justum praemium ei debitum concessa fuisse, & de jure competere, nec in fel. record. Urbani Octavi, & Clementis X., aliorumve Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum Literis, vel Decretis super revocatione, & abrogatione, sive annullatione quorumcumque privilegiorum, & indultorum personalium Fratribus dicti Ordinis contra, vel praeter Constitutiones, seu Statuta ipsius Ordinis concessorum, vel concedendorum hactenùs emanatis, & quandocunque emanaturis, ullo modo comprehensa fuisse, vel esse, aut fore, seu comprehensa censeri, praetendi, vel intelligi, neque ejusmodi revocationes, abrogationes, & annullationes illi ullatenùs obstare, aut eum illarum occasione, seu praetextu quomodolibet molestari, per turbari, vel inquietari posse, earundem tenore praesentium decernimus, & declaramus.

Decreta roborantia cum clausula sublata.

§. 8. Decernentes pariter easdem praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. praefatae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quacumque praeeminentia, & potestate fungentes & functuros; Sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignotanter, contigerit attentari.

Derogationes.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariae Apostolicae Regulâ de jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis praefatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxàt specialiter, & expressè darogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides transsumptorum.

§. 10. Volumus autem, ut earundem praesentium Litterarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subsciptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsùs fides in Judicio, & extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. 7. Apr. 1694. P. A. 3.

J. F. Card. Albanus.

LII.

Statutum, quòd de caetero Procurator Generalis, & Commissarius Generalis Curiae Romanae Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligatur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium convertendo cum antecedêti Constitutione.

Sacrosancti Apostolatus solicitudo, quam, meritis licèt, & viribus longè impares, authore Deo, gerimus, Nos stimulat ad ea peculiari studio statuenda per quae prospero Christi fidelium divinis obsequiis sub suavis Religionis jugo mancipatorum statui, ac regimini opportunis rationibus consulatur.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper alias nostras in simili forma Brevis litteras, ut Procurator Generalis Provinciarum Reformatarum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiae nuncupatorum, qui antehac de triennio in triennium à pro tempore existente Ordinis hujusmodi apud Sedem Apostol. Protectore deputabatur, deinceps de sexennio in sexennium in Capitulo Generali ejusdem Ordinis eligatur, in ejusque electione votum, sivè suffragiũ Fratres Vocales earumdem Provinciarum Reformat. Familiae Cismontanae dicti Ordinis tantum ibidem u-

na cum Ministro Generali pro tempore existente Ordinis supradicti insimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè possint, & valeant, sub certis modo, & forma tunc expressis statuerimus, & ordinaverimus; Et sicut accepimus, felici dilectorum filiorum Fratrum de Observantia dicti Ordinis gubernio, regularique illorum disciplinae magnoperè conducibile futurum sit, si id ipsum quoad illorum Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem Curiae Romanae, qui hactenùs de triennio itidem in triennium à Ministro Generali supradicto, de Definitorum Generalium ejusdem Ordinis consilio, & assensu, seu aliàs institui, & deputari consueverunt, pariformiter per Nos statuatur.

Procurator, & Commissarius Curiae Generalis eligantur in Capitulo Generali ad sexennium.

§. 2. Hinc est, quòd Nos, qui Ordinem praedictum in visceribus paternae gerimus charitatis, salubri Fratrum de Observantia praefatorum directioni, quantum cum Domino possumus, similiter providere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, quòd de caetero perpetuis futuris temporibus Procurator Generalis, ac Commissarius Generalis Curiae praefatae eorumdem Fratrum de Observantia, qui hactenùs de triennio in triennium à memorato Ministro Generali, sicut praemittitur, institui, seu deputari consueverunt, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis de sexennio in sexennium eligantur, in eorumque respectivè electione votum, sivè suffragium Fratres Vocales illius Familiae tantùm Cismontanae scilicet, seu Ultramontanae, ex qua nimirum caeteroqui juxtà Regularia Ordinis praedicti Instituta per Sedem Apostolicam approbata Procurator Generalis, seu Commissarius Generalis Curiae hujusmodi respectivè assumendi erunt, unà cum eodem Ministro Generali ibidem insimul congregati habeant, & ferant, ac habere, & ferre liberè, & licitè possint, & valeant, tenore praesentium statuimus & ordinamus.

In cujusque electione votum habeat respectivè familia pro qua fit electio.

§. 3. Quòd si Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis sic electorum Officia, sivè eorum alterum per cessum, vel decessum illa, seu illud pro tempore obtinentium, vel obtinentis, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, ad Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem pro opportuna desuper provisione obtinenda, recurratur.

Vacante Officio ante sexennium providebit S. Sedes.

§. 4. Caeterùm, ut ad eorumdem Procuratoris Generalis, ac Commissarii Generalis electionem juxtà earumdem tenorem praesentium faciendam quanto citiùs, nempè in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem, benedicente Domino, in Hispaniis celebrando, deveniri possit, Officia praefata, quibus dilecti filii, moderni Procurator Generalis, ac Commissarius itidem Generalis ejusdem Curiae de praesenti funguntur, ac illorum quodlibet, tametsi illa vigore quarumvis litterarum patentium eis, ac eorum cuilibet à dilecto filio moderno Ministro Generali dicti Ordinis desuper expeditarum, ac forsan etiam auctoritate Apostolica confirmatarum diutiùs durare deberent, usque ad proximè futurum Capitulum Generale supradictum dumtaxàt durare debere, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie decernimus, & declaramus.

Officia hujusmodi obtinentes de praesenti cessent advenienteCapitulo.

§. 5. Decernentes pariter easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quòd quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, seu ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensùs, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrato etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque praeeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authorite, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clausula sublata.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariae Apostolicae regulâ de Jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Derogationes.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsùs fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1694. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Fides transsumptorum.

I. F. Card. Albanus.

LIII.

Indulgentia Plenaria perpetua in articulo mortis, pro morientibus in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex injuncti Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum saluti, quantum

Indulgentia plebaria ut in rubrica.

tùm cum Domino possumus, consulere cupientes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ægrotis in Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia de Urbe pro tempore morientibus, in cujuscùmque eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint, saltem contriti, Nomen JESU ore, si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, Plenarium omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1694. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. 18. Aug. 1694. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LIV.

Constitutio, quà plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendis abusibus, & fraudibus, circà Ordinationes alienorum Subditorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SPeculatores Domus Israël, quæ est Sancta Dei Ecclesia, per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam constituti, eò potissimùm ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis Pastoralis vigilantiæ nostræ studia convertenda esse duximus, ut, qui in sortem Domini vocantur, sacrisque addicuntur ministeriis, quippè quos irreprehensibiles esse convenit, ut præesse valeant, corrigendis, ac in quos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt quod imitentur, tales sint, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare, ac ædificent cunctos tàm fidei scientia, quàm operum disciplina.

Narratur Decretum Sanctitatis Suæ super forma concedendi Indulta extra tempora.

§. 1. Sanè hoc inito consilio, non alios, quàntum fieri potest, quàm qui in sanctitate, & justitia per ordinatissimos Ecclesiasticæ Militiæ gradus statis intervallis ambulaverint, ac piè, & fideliter in ministeriis anteactis se gesserint, ad Sacerdotium assumi, sacrasque ordinationes, juxtà priscum Ecclesiæ morem, præscriptis à jure temporibus orationi, & jejunio consecratis, haberi cupientes, severiorem quamdam in concedendis Indultis suscipiendi sacros Ordines extrà tempora hujusmodi, & interstitiis ad id designatis minimè servatis, ultrò Nobis proposuimus adhibendam rationem; quâ videlicet servatâ, ante meritum laboris, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ, Sacerdoralis honor non probatis minimè tribuatur, nec unquam heri profani, hodiè sacrorum Antistites, veteres vitio, virtute rudes, & recentes, discipuli simul, ac Magistri pietatis creentur; sed ii tantùm, juxtà constitutas à Majoribus Leges, ab humili gradu fidelis Populi ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum secularem diuturna conversatione inter Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerint, quæ postmodùm alios docere tenentur.

Dispositio Concilii Trid. de non ordinandis ad titulum patrimonii nisi ob necessitatē, vel utilitatem Ecclesiæ, non intelligitur relaxata per Indulta extra tempora.

§. 2. Cæterùm per eas ipsa Indulta, quæ super præmissis parciùs quidem, ac ex certis tantùm, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contrariâ quavis illorum interpretatione penitùs improbatâ, salutarem illam, quam sacri Generalis Tridentini Concilii Decreta de non ordinandis ad patrimonii titulum nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, præscribunt disciplinam, nequaquam relaxatam intelligi; quinimò nec unquam ad Indulta hujusmodi exequenda Episcopos ipsos arctare, sed illorum executionem arbitrio semper eorumdem Episcoporum, quorum conscientias hac in re strictissimè oneratas voluimus, prorsùs relinquere declaravimus; sperantes in Domino eos, qui, juxtà Apostoli monitum, nemini citò manus imponendas esse, probè norunt, sibi, & universo gregi attendentes, in quo eos posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, reverenda ipsis Spiritibus Angelicis ministeria ab Hominibus sine consideratione apprehendi nunquam permissuros, nec temerè præripi passuros, quæ vita probata dumtaxat accipere promeretur.

Monitio ad eos, qui gaudent Indulto conferendi Ordines extra tempora.

§. 3. Omnes insuper, & singulos cujuscumque tandem gradus, Ordinis, & Dignitatis fuerint, quibus ex hujus Sanctæ Sedis gratia sacros Ordines præfatos extrà eadem tempora conferendi, vel aliis, ut illos sic conferre valeant, indulgendi potestas fieri consuevit, cum divinos Ordines largiri districti semper esse judicii oporteat, seriò monitos volumus, ut præscriptos sibi desuper in suis quique facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu ullatenùs transgrediantur.

Motiva præsentis Constitutionis ad querelas plurium Archiepiscoporum, & Episcoporum.

§. 4. Verùm quò impensius Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in hæc intendimus, eò majori cum animi nostri dolore ex quamplurium Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis Regionibus existentium delatis ad Nos querelis accepimus, graviora quotidiè malignari inimicum in Sancto, sacrilegâ scilicèt illorum impudentiâ in dies crescente, qui propriæ salutis immemores, Clericales Ordines sibi forsan à propriis Præsulibus denegatos, seu quos, aliquibus canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur, ab alienis Episcopis, non, quæ JESU Christi, sed eas, quæ ad ipsos non pertinent, Oves in animarum suarum perniciem quærentibus, nec tot Canonicas damnationes contra usurpantes alienæ Plebis hominem latas perhorrescentibus, absque suorum Prælatorum commeatu, hoc est Dimissoriis, Commendatitiisve eorum litteris destituti, quinimò eis insciis, & sæpè etiam invitis, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, Originis, Domicilii, seu etiam Familiaritatis, ac continuæ Ordinantium Episcoporum commensalitatis quæsitis titulis, in sacrarum legum fraudem, & comtemptum, illegitimè suscipiunt, atque ita non intrantes per ostium, & nihilominùs Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, sacrificium in sacrilegium convertunt, judicium non præsumentes, non modò eum non placant, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere: non requiret.

Declarationes Sac. Congregat. Concilii intelligendæ ad terminos præsentis Constitutionis.

§. 5. Hinc est quod Nos ex commissæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, abusus, fraudes, ac scandala hujusmodi penitùs, & omninò è medio tollere, ac irreligiosam contrafacientium audaciam, quantùm Nobis ex alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, necnon fel. rec. Urbani VIII. contra malè ordinantes, & malè ordinatos, quæ incipit: *Secretis*, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam Conciliaribus hac in re editis Constitutionibus, & Ordinationibus inhærentes, illasque quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, quatenùs opus sit, innovantes; de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui quæcumque antehàc super præmissis ab ipsorum Cardinalium Congregatione in particularibus casibus edita decreta, declarationes, seu responsa ad earumdem præsentium limites reducenda esse consuerunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei Gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, totiusque Christiani Populi ædificationem, Hac

generali nostra, & perpetuò valitura Constitutione decernimus, & declaramus.

Nulli licèt promovere Exterum prætextu Originis, Domicilii, aut Beneficii mox conferendi prima tonsura insignire.

§. 6. Nulli Episcopo, seu cujusvis loci Ordinario, tametsi Cardinalatus honore fulgeat, licere exterum quempiam, ac sibi ratione Originis, seu Domicilii, juxta modum inferiùs declarandum, legitimè contracti non Subditum ad Clericalem tonsuram promovere, cujusvis Beneficii Ecclesiastici, ei statim ac tonsurâ hujusmodi insignitus fuerit, conferendi, seu ad quod is à Patronis jam præsentatus, seu nominatus fuerit, prætextu, etiamsi Beneficium prædictum de novo ea expressè adjecta lege fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè post Clericalem characterem susceptum ad illud instituatur.

Clericus jam non potest ab alio promoveri ratione subjectionis ex Beneficio absque Testimonialibus Episcoporum Originis, & Domicilii.

§. 7. Præterea Clericum, qui legitimè jam à proprio Episcopo ad eandem Clericalem tonsuram, seu etiam ad minores Ordines promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo, ratione ac titulo cujuscumque Beneficii in illius Diœcesi obtenti, ad ulteriores Ordines promoveri, nisi ante eorumdem susceptionem Testimoniales literas proprii Episcopi tàm Originis, quàm Domicilii super suis Natalibus, ætate, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo Ordinanti in actis illius Curiæ conservandas exhibuerit.

Beneficium ad effectum subjectionis pro Ordinibus debet sufficere ad congruam detractis oneribus.

§. 8. Licèt verò Clericus ratione cujusvis Beneficii in aliena Diœcesi obtenti subjici dicatur Jurisdictioni illius Episcopi, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est, eam tamen de cætero hac in re inconcussè servari volumus Regulam, ut nemo ejusmodi subjectionem ad effectum suscipiendi Ordines acquirere censeatur, nisi Beneficium prædictum ejus sit reditus, ut ad congruam vitæ sustentationem sivè juxt Taxama Synodalem, sivè, ea deficiente, juxta morem Regionis pro promovendis ad Sacros Ordines, detractis oneribus, per se sufficiat; illudque ab Ordinando pacificè possideatur, sublata quacumque facultate supplendi quod deficeret fructibus ejusdem Beneficii cum adjectione Patrimonii etiam pinguis, quod ipse Ordinandus in eadem, seu alia quavis Diœcesi obtineret: ac Episcopus sic Ordinans tàm de prædictis Testimonialibus Litteris, quàm de reditu Beneficii hujusmodi expressam in consueta collatorum Ordinum attestatione mentionem facere debebit.

De Testimonialibus & sufficientia fiat expressa mentio in Testimonialibus Ordinationis.

Origo intelligitur de nativitate in loco non accidentali, quia tunc attenditur nativitas Patris.

§. 9. Cæterùm Subditus ratione Originis is tantùm sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodò tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirùm itineris, Officii, Legationis, Mercaturæ, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in illo loco, quo casu nullatenùs ejusmodi fortuita nativitas, sed vera tantùm, & naturalis Patris origo erit attendenda. Quòd si quis tanto temporis spatio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus loci literas Testimoniales, ut supra, obtinere, illasque Episcopo Ordinanti per eum in collatorum Ordinum Testimonio similiter recensendas præsentare teneatur.

De mora in loco nativitatis accidentalis.

§. 10. At si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiù, ac eo animo permanserit, ut inibi verè Domicilium de Jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed Domicilium per Patrem legitimè, ut præfertur contractum pro Ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

De Domicilio Paterno in loco nativitatis accidentalis.

§. 11. Subditus autem ratione Domicilii ad effectum suscipiendi Ordines is dumtaxat censeatur, qui licèt alibi natus fuerit, illud tamen adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis Ædibus in locum hujusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit; & nihilominùs ulteriùs utroque casu se verè, & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet.

Domicilium ad effectum Ordinum qualiter intelligatur.

§. 12. Si quis tamen à propriæ originis loco in ea ætate discesserit, qua potuerit alicui canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis testimoniales literas, ut supra, afferre debebit, ac de illis expressa similiter mentio in susceptorum Ordinum Litteris facienda erit.

Ordinandi ratione Domicilii quo casu indigeant testimonialibus Ordinarii originis.

§. 13. Ad hæc nullus Episcopus alienæ Diœcesis Subditum Familiarem suum ad aliquos Sacros, seu Minores Ordines, vel etiam primam tonsuram promovere, seu ordinare præsumat absque ejus proprii, originis scilicet, seu Domicilii Prælati Testimonialibus Litteris, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilii Tridentini præfati sess. XXIII. cap. 9. *De Reform.* Familiarem prædictum per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit; Beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam, juxta modum superiùs præfinitum, sufficiat, quacumque fraude cessante, statim, hoc est saltem intrà terminum unius mensis à die factæ ordinationis, re ipsa illi conferat, ac in Ordinationis hujusmodi Testimonio expressam itidem familiaritatis, ac litterarum prædictarum mentionem facere teneatur.

Familiaritatis ratione promovendus indiget etiā testimonialibus, Beneficium sit ad congruam sufficiens, & conferendum intra mensem.

§. 14. Porrò, ut quibuscumque fraudibus aditus omninò præcludatur, volumus, & Apostolica Authoritate statuimus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet suos ratione Originis, sive Domicilii Subditos Clericos quoscumque ab alienis Episcopis quavis authoritate, etiam cum suis Commendatitiis Litteris promotos, nedum ad formam Concilii Tridentini supradicti sess. XIV. cap. 3. *De Reformat.* quoad scientiam examinare valeat, verùm etiam Ordinum eis collatorum testimoniales Litteras, gratis tamen, recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos præsentis Constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis benevisο ad docendum de ejusmodi adimplemento, ita ut quos eo termino elapso id minimè præstitisse compererit, à Susceptorum Ordinum exercitio, si ita, & quamdiù ei expedire videbitur, suspendere, illisque, ne in Altari, aut in aliquo Ordine ministrent, interdicere possit.

Diligentiæ adhibendæ ab Episcopis in recognoscendis Ordinationibus Subditorum factas ab alienis, & pœna imponenda.

§. 15. Ità verò præmissa omnia, & singula perpetuò, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem præmissis, seu eorum aliquo secus fiat, Ordinans quidem à Collatione Ordinum per annum, Ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quamdiù proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat.

Pœnæ Ordinantium & Ordinatorū contra præscriptum hujus Constitutionis.

§. 16. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, ubique judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon

Derogationes.

qui-

quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu scientia & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, allis rliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxàt specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio ad Valvas vim habeat intimationis personalis

§. 18. Volumus autem, ut præsentes Litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris, est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Fides transsumptorum.

§. 19. Quòdque earumdem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extrà illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Decretorum, Declarationis, Voluntatis, Statuti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 4. Nov. 1694. P. A. 4.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Pridie Nonas Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

B. Card. Prodatarius.

J. F. CARD. ALBANUS.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. CIAMPINUS.

Loco † plumbi.

Registrata in Secret. Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, Indictione secunda, die sexta mensis Novembris; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini INNOCENTII, Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Quarto: Supradictæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Thomam Orlandum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Franciscus Antonius Simoncellus Magister. Curs.

LV.

Confirmatio Indulgentiarum ab Innocentio XI. concessarum pro Christi fidelibus comitantibus Sanctissimum Sacramentum, dum ad Infirmos pro Viatico defertur, cum concessione alterius Indulgentiæ pro iis, qui illud comitari præpediti, lumen ea occasione deferendum miserint.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

DEbitum Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ Regimini Divina dispositione præsidemus, exigit, ut ad augendam fidelium Religionem, promovendamque Animarum salutem pia charitate intenti, Spiritualium gratiarum concessiones, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad incitandam, fovendamque eorumdem fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri JESU Christi Sacramentum, pietatem, atque devotionem providè, & salubriter emanasse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque Sanctissimi Sacramenti Cultum uberiori Cœlestium munerum elargitione, quantum Nobis ex Alto conceditur, ampliare studeamus.

Narrat indulgentias à Prædecessore concessas comitatis Sanctiss. Sacramentum pro Viatico.

§. 1. Aliàs siquidem felicis recordationis Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, tàm in Alma Urbe Nostra tunc sua, quàm alibi ubicunque locorum degentibus, qui præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, cùm ad Infirmos pro Viatico deferretur, devotè comitati fuissent, ac pro Christianorum Principium concordia, hæresium extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, quacunque vice id egissent, si cum lumine, septem annos, & totidem quadragenas, si verò sine lumine illud, ut præfertur, comitati fuissent, quinque annos, & quinque quadragenas respectivè de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta sub certis modo, & forma tunc expressis misericorditer in Domino relaxavit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Indicat præscripta in Urbe pro majori veneratione in comitando.

§. 2. Nunc autem Nos memorati Sanctissimi Sacramenti venerationem in dies magis, magisque augeri, piumque, ac laudabilem, quem benedicente Domino in Urbe præfata, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes diffunduntur, Sacratissimum hoc salutis nostræ pignus, cùm ad infirmos defertur, decentiùs comitandi morem, certis desuper dilecti filii nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis auctoritate præscriptis regulis, institui curavimus, ubique locorum, & gentium extendi, & propagari summoperè cupientes; Concessionem à memorato Innocentio Prædecessore, sicut præmittitur, factam, ac desuper expeditas ejus litteras præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Approbat concessionem ab Innocentio XI. factam

Extendit concessionem ad universos Fideles concedendo Indulgentiam mittentibus lumen

§. 3. Præterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ubicumque existentibus, qui legitimo aliquo impedimento detenti, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum supradictum, cùm illud ad infirmos deferri contigerit, personaliter comitari nequiverint, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendam miserint, & ut præfertur, oraverint, quacunque vice id egerint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu

aliàs quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta harum serie relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides adhibenda Transsumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extrà illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur, ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Januarii 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto

Dat. 5. Jan. 1695. P. A. 4.

I. F. Card. Albanus.

LVI.

Commutatio diei Benedictionis & absolutionis Generalis concessæ à Clemente VIII. & Urbano VIII. Ordini Fratrum B. Mariæ Virginis de mercede Redemptionis Captivorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor litterarum Clementis Papæ X.

DUdum à fel. rec. Clemente Papa Decimo Prædecessore Nostro emanarunt ad favorem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de mercede Redemptionis Captivorum litteræ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Ex injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Spiritualem Christifidelium ædificationem animarumque salutem providè concessa esse noscuntur, ut firma semper, atque illabata persistant, Apostolici muniminis Patrocinio, cum id à Nobis petitur, libenter roboramus, & aliàs desuper statuimus, sicut in Domino salubriter expedire arbitramur.

Concessiones Clem. VIII. & Urb. VIII. Ordini Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede redemptionis Captivorum factæ.

Exponi siquidem nuper fecit dilectus filius Matthias de Cardona Vicarius, & Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis da Mercede redemptionis Captivorum, quòd dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, ad cujus notitiam pervenerat, in eodem Ordine vigere morem antiquissimum ab immemorabili tempore observatum in diebus Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, & Cœnæ Domini, omnes tam Religiosos quam Seculares nimiurm in Ecclesia præsentes, & genuflexos, post Confessionem à Sacerdote coram omnibus recitatam de more absolvendi, & benedicendi, ut etiam aliæ Religiones facere consueverant; Hanc facultatem prævia dicta Confessione (ut præfertur) de more à Sacerdote coram omnibus recitatâ absolvendi & benedicendi omnes præsentes, tam Religiosos, quàm Seculares dictis diebus Apostolica auctoritate; approbavit, & confirmavit, ac eidem Ordini, quatenus opus esset, de novo concessit; Et subinde, idem Clemens Prædecessor, ut similis absolutio, & benedicto generalis, etiam festis diebus Sanctorum Laurentii, & Antonii in prædicto Ordine, ejusque Monasteriis, & conventibus fieri posset, dicta auctoritate perpetuò concessit, & indulsit.

Earumdem Concessionum Confirmatio.

Ac demum rec. mem. Urbanus Papa Octavus pariter Prædecessor Noster, feriam quintam in Cœna Domini, quæ absolutio, & benedictio generalis hujusmodi, sicut præmittitur, fieri poterant in diem festum S. Petri Nolasci, commutavit, & aliàs prout in terminis præfatorum Clementis, & Urbani Prædecessorum litteris desuper in simili forma Brevis expeditis, uberiùs dicitur contineri. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Matthias Vicarius, & Procurator Generalis præmissa, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ Patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Matthiæ Vicarii, & Procuratoris Generalis votis. hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & Pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem de more absolvendi, & benedicendi omnes in Ecclesia præsentes, & genuflexos, tam Religiosos, quam Seculares, prævia confessione à Sacerdote coram omnibus recitatâ in supradictis diebus Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, nec non Sancti Laurentii, Sancti Antonii, & Sancti Petri Nolasci, Ordini præfato concessam, ut præfertur, Auctoritate prædicta, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Formula in ejusmodi functione servanda.

Ea tamen lege, ut in hujusmodi functione de cætero servetur formula infrascripta, videlicet: Dominum Nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benignè concedat, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas Summi Pontifices Ordini Nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi concesserunt, juxtà privilegiorum Apostolicorum tenorem, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Decretorum dispositionem misereatur vestri omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, confirmet, & conservet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in Secula Seculorum Amen.

Decretum roborans & irritans.

Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

Volumus autem ut ipsorum præsentium litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. litterarum Clementis X.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1673. Pontificatus Nostri Anno Quarto. J. G. Slusius.

Commutatio diei festi S. Catharinæ Virginis & Martyris.

§. 2. Cùm autem, sicut Dilectus Filius Bernardus Carinnena, & Ypenza Vicarius, & Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ex supradictis diebus, quibus absolutio, & benedictio generalis hujusmodi, sicut præmittitur, fieri solet, diem festum Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris in feriam quintam in Cœna Domini, qua scilicet Christi fideles, attenta temporis Paschalis opportunitate, ad Ecclesias Ordinis supradicti pro eadem absolutione, & Benedictione Generali consequenda, magis dispositi accedent, commutari plurimùm desideret. Nos ipsius Bernardi Vica-

rii, & Procuratoris Generalis votis, hac in re, quantum cum Domini poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtitad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem impertiendi Abſolutionem, & Benedictionem generalem hujuſmodi pro memorato die Feſto Sanctæ Catharinæ virginis, & martyris Ordini præfato conceſſam, ut præfertur, in feriam quintam in Cœna Domini Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſervatâ tamen in reliquis præinſertâ litterarum formâ, & diſpoſitione, perpetuò transferimus, & tranſportamus.

Derogatio

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſſumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut ipſarum præſentium litterarum tranſſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent edhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Januarii 1695. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Dat. 28. Jan. 1694. P.A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LVII.

Confirmatio Capituli Generalis celebrati in Provincia Aragoniæ à Fratribus non excommunicatis propter recuſationem Viſitationis ejuſdem Provinciæ Ordinis Fratrum Diſcalceatorum S. Auguſtini.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Mandatum Innocentii XI. ad Palutium Ordinis in rubr. memorati Protectorem.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Definitorii Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, quòd cum aliàs Venerabili Fratri Noſtro Palutio Epiſcopo Prænestino S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector, à fel. rec. Innocentio Papæ XI. Prædeceſſore Noſtro mandatum fuiſſet, ut aliquem deputaret, qui dictam Congregationem, quò multi abuſus, & corruptelæ in eam ab illius Superioribus contrà obſervantiam regularem invecti, & ab ejus ſubditis recepti abolerentur, viſitaret.

Novus à Palutio pro eadem Provincia Viſitator deputatus.

§. 2. Verùm à tribus, uno videlicet poſt alium in Viſitatores deputatis, viſitatio prædicta ob validum dictorum Superiorum, qui magis, quam ſubditi Viſitationi hujuſmodi ſemper reſtiterant, obſtaculum fieri nequiviſſet, ideòque re poſtmodum Nobis relata, quoque eidem Palutio Epiſcopo Cardinali, & Protectori oretenùs mandaviſſemus, ut alium Viſitatorem deputaret, etiam cum titulo Provicarii Generalis, qui plenam Vicarii Generalis auctoritatem, quoad uſque viſitatio hujuſmodi perficeretur, haberet, ipſe Palutius Epiſcopus Cardinalis, & Protector deputavit in Viſitatorem hujuſmodi Dilectum filium Simonem à S. Auguſtino fratrem expreſsè profeſſum ejuſdem Congregationis, qui uti talis ab ipſa tota Congregatione, ac præcipuè à Definitorio Provinciali Provinciæ Aragoniæ ejuſdem Congregationis receptus, & recognitus fuit.

Et in poſ-

§. 3. Porrò cum ſubindè dictus Palutius Epiſcopus Cardinalis, & Protector, eò quia viſitatio dictæ Provinciæ Aragoniæ à Viſitatore Anteceſſore facta non omni ex parte perfecta fuerat, mandaſſet, ut Provincia hujuſmodi denuò à dicto Simone novo Viſitatore, & Provicario Generale viſitaretur, Fratres ejuſdem Provinciæ, tametſi illum antea in Superiorem, ſicut præmittitur recepiſſent, & recognoviſſent, nihilominus huic ſecundæ viſitationi ab eo, ut præfertur, faciendæ reſtiterunt, qua propter dictus Simon Viſitator, & Provicarius Generalis Venerabilem Fratrem Federicum Archiepiſcopum Mediolanenſem Noſtrum, dictæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncium adiit, qui illius juribus auditis, & perpenſis, manutentionem in poſſeſſione ſui Officii Viſitatoris, & Provicarii Generalis ei conceſſit.

ſeſſione Officii ſui Viſitatorii ab Apoſtolico Nuncio confirmatus.

Sex Religioſorum excommunicatio, eorumque ad juſtitiā ſecularem recurſus.

§. 4. Ac cùm ne id quidem ſufficeret, ac contra dictorum pertinacia adhuc perduraret, idem Simon Viſitator, & Provicarius Generalis coactus fuit declarare excommunicatos ſex Religioſos ejuſmodi Rebellionis principes, nempè Provincialem, quatuor Definitores, ac Novitiorum Magiſtrum, qui non ideò tamen ſe contra opponere deſtiterunt, ſed ad Juſtitiam ſæcularem Regni Aragoniæ confugerunt.

Duo Provinciales à Fratribus ſanis pariter ac Excommunicatis, Capitulis utrinque celebratis electi.

§. 5. Poſt hæc verò cum tempus celebrandi Capitulum Provinciale ipſius Provinciæ Aragoniæ adveniſſet, dictuſque Simon Viſitator, & Provicarius Generalis accepiſſet, ſupradictos ſex Fratres ſic excommunicatos, & quemdam alium Fratrem à memorato Federico Archiepiſcopo, & Nuncio priùs ſimiliter excommunicatum cogere intendere Capitulum hujuſmodi pro electione novi Provincialis, eis viâ Juris, ne ad Capituli celebrationem, & Provincialis electionem hujuſmodi ullatenus devenirent, eo quia nimirum excommunicati eſſent, ac proindè voce activa, & paſſiva carerent, inhibuit proteſtatione adjecta ſuper nullitate Capituli hujuſmodi, & omnium, quæ in eo fieri contigiſſet. Quod cum Fratribus ſanis, ac minimè excommunicatis dictæ Provinciæ innotuiſſet, ipſi Capitulo hujuſmodi abſceſſerunt, aliudque Capitulum Fratrum capacium, ſanorum, & habilium convocarunt, Et ſic in Provincialem, hi quidem ſani dilectum pariter Filium Joſephum à Jeſu Maria ejuſdem Congregationis Profeſſorem legitimè; alii verò excommunicati, cenſuris, & proteſtatione prædictis penitùs contemptis, Joſephum Antonium à Spiritu Sancto dictæ Congregationis ſimiliter Profeſſorem tunc excommunicatum reſpectivè elegerunt.

Lis de ſubreptionis vitio litterarum quarundam S. S. in forma Brevis coram S. R. E. Cardinaliū Congregatione agitata.

§. 6. Cæterùm eodem tempore dicti Fratres excommunicati, & nonnulli alii illis adhærentes quaſdam Noſtras in ſimili forma Brevis litteras, quibus memoratum Simonem, qui dictæ Congregationis jam Viſitator auctoritate Apoſtolica Deputatus, & Provicarius Generalis fuerat, Vicarium Generalem ejuſdem Congregationis, quò reformatio ab eo in ipſam Congregationem introducta ſtabiliretur, & firmaretur, ac corruptela, & abuſus penitùs tollerentur, conſtitueramus, & deputaveramus, ſubreptionis, ſeu obreptionis vitio laborare prætendentes, litem deſuper coram Congregatione Vener. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum intentarunt.

Congregationis præfatæ reſcripta.

§. 7. Verùm die 11. Aprilis anni proximè præteriti ab eadem Congregatione Cardinalium, utraque parte informante, emanavit reſcriptum; non conſtare de ſubreptione, ſed Breve eſſe ſervandum cùmque nihilominus Pars quæ ſuccubuit, acquieſcere nollet, ac inſtantiam renovaſſet ab ipſa Cardinalium Congregatione die 23. ejuſdem menſis Aprilis reſcriptum fuit his verbis: Satis proviſum per Sacram Congregationem ſub die 11. currentis.

Excommunicatorum Capitulum nullum declaratum.

§. 8. Poſtmodum verò Capitulo Generali dictæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum celebrato, litteræ Noſtræ ſupradictæ, quibus di-

ctum

ctum Simonem Vicarium Generalem Congregationis hujusmodi, sicut præmittitur, constitueramus, in eo lecta, ac unanimi consensu, ut pareat recepta fuerunt, dubioque ibidem proposito quodnam ex dictis duobus Capitulis Provincialibus memoratæ Provinciæ Aragoniæ validum & confirmandum esset, declaratum fuit Capitulum ab excommunicatis celebratum nullum, & invalidum fuisse, è contra verò Capitulum ab aliis celebratum validum, & legitimum, illudque proindè non modo ab eodem Capitulo Generali, sed etiam à supradicto Federico Archiepiscopo, & Nuncio confirmatum fuit, injunctumque toti Provinciæ præfatæ sub pœna excommunicationis per contrafacientes incurrenda, ut Provincialem à non excommunicatis electum reciperent, & recognoscerent, eique, nequaquam vero alteri à cæteris electo obedirent.

Confirmat ut in rubr.

§. 9. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Fratres excommunicati, aliique eis adhærentes prædicti in sua Rebellione, & pertinacia cum suo Provinciali adhuc perseverent, adeò ut duo Provinciales in dicta Provincia Aragonæ habeantur, ac exindè graves in ea perturbationes, & inquietudines cum magna non solùm eorum, qui in ipsa Congregatione Fratrum Discalceatorum, sed etiam aliorum, qui extrà eam sunt, offensione exortæ sint. Nobis propterea dicti exponentes, ut dissenstionibus, quibus dicta Provincia Aragoniæ agitatur, finis imponatur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui Patribus informantibus supradictum Capitulum Generale confirmandum & pro illius sanatione ad cautelam Nobis supplicandum esse censuerunt, consilio, Capitulum Generale prædictum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, eique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illud quatenus opus sit, ad cautelam sanamus, & convalidamus, ac omnes & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibat intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum roborans & irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis & Congregationis Fratrum Discalceatorum, & Provinciæ præfatarum, aliisve, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium paæmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad premissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. X. Ap. 1695. P. A. 4.

J. F. Card. ALBANUS.

Loco † Sigilli.

LVIII.

Erectio nonnullorum Conventuum Provinciarum Lombardiæ, & Romanæ Ordinis Fratrum Prædicatorum in duas novas Congregationes. sub Sanctæ Sabinæ utriusque Lombardiæ, ac Sancti Marci Romanæ respectivè Provinciarum hujusmodi titulis nuncupandas.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à vigilantia providendi statui prospero Religiosorum.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, in id præcipuè peculiari studio, summaque animi contentione incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere jugiter satagamus.

Ad hunc effectum quandoque instituantur Congregationes.

§. 1. Ac proindè novas ejusmodi Religiosorum Virorum Congregationes pro data Nobis cœlitùs potestate interdùm instituimus, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Religionis incrementum, Spiritualemque Christifidelium ædificationem, & Animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Ideò in Provinciis Lombardiæ, & Romanæ instituit duas Congregationes.

§. 2. Regularem itaque disciplinam in Provinciis Lombardiæ, & Romanæ Ordinis Fratrum Prædicatorum custodire, ac promovere, eamque quò ad perfectæ maturitatis frugem, adspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificet, Apostolicæ benignitatis favoribus excolere, ac felici infrascriptorum Conventuum earumdem Provinciarum, Fratrumque in eis degentium statui, & gubernio, ac incremento salubriter consulere cupientes, necnon eorumdem Fratrum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super Disciplina Regulari specialiter à Nobis deputatorum consilio, ac Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventus Sanctæ Sabinæ de Urbe, Sancti Dominici Ravennaten., Sancti Dominici Ferrarien., Sancti Dominici Civitatis Sancti Severini, Sanctæ Crucis, & Omnium Sanctorum Oppidi Boschi Dertonen., & Sanctæ Catharinæ Oppidi, seu Loci Tridini Casalen. respectivè Diœcesum primodictæ:

Conventus Congregationis Lombardiæ.

Nec non Sancti Marci Florentin., Sancti Dominici Fesulan., & ejusdem Sancti Dominici Civitatis Sancti Miniatis, ac Hospitium Liburni Pisan. Diœcesis, secundo dictæ respectivè Provinciarum, eorumque Fratres, & personas quascunque cum omnibus, & singulis illorum membris, Juribus, & pertinentiis universis ab

Conventus Congregationis Romanæ.

omni,

omni, & quacunque Jurisdictione, Superioritate, Correctione, Visitatione, Regimine, Cura, & Gubernio dilectorum filiorum modernorum, & pro tempore existentium Priorum, Provincialium earumdem Provinciarum tàm in Spiritualibus, quàm in temporalibus tenore præsentium perpetuò eximimus, & plenariè liberamus.

Congregationes hujusmodi sint sub immediata Jurisdictione Magistri Generalis.

§. 3. Ipsosque Conventus in duas novas, primam nimirum sub Sanctæ Sabinæ utriusque Lombardiæ, secundam verò sub Sancti Marci Romanæ respectivè Provinciarum ejusdem Ordinis titulis nuncupandas Congregationes, quæ dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali, sivè ejus loco in eadem Romana Curia pro tempore residenti Vicario Generali Ordinis hujusmodi immediatè subjacere debeant, itaut in illas nulli alii ipsius Ordinis Superiores, præterquàm earum Vicarii, cæterique earumdem Congregationum Prælati juxtà morem deputari soliti potestatem aliquam valeant exercere, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore præfatis pariter perpetuò erigimus, & instituimus.

Vita Communis servanda in his Congregationibus.

§. 4. Cæterùm in omnibus Conventibus de præsenti spectantibus, & qui deinceps spectabunt ad dictas Congregationes sic à Nobis erectas, & institutas Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuerunt, præscriptum exactè vitam instituere, & componere, atque illa, quæ Communem Vitam, Victum, & Vestitum concernunt, juxtà Concilii Tridentini, ac felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædecessoris Nostri decretorum tenorem fideliter, ac inviolabiliter observare debeant, & omninò teneantur.

De qualitatibus Vicarii Gener. uniuscujusque Congregationis.

§. 5. Utrique verò Congregationi de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ejus Congregationis, cui is præficiendus erit, qui illam, adjuvante Domino, salubriter dirigere valeat, quique in Conventibus hujusmodi saltem per septennium exactæ Regularis Observantiæ specimen dederit, & quantùm fieri potest alicui ex illis laudabiliter præfuerit, à Magistro Generali præfato de Biennio in Biennium provideatur.

Vicariatu vacante ante complementū temporis, quomodo providendum.

§. 6. Quòd si Vicarium sic institutum ante completum sui Vicariatus tempus ab humanis decedere contigerit, is, qui Vicarii Officio novissimè functus fuerit, quatenùs adsit, sin minus, Prior antiquioris Conventus ejus Congregationis, quæ suo Vicario, sicut præmittitur, destituta remanserit, in omnibus, & per omnia deficientis Vicarii Vices gerat, donec alter Vicarius à Magistro Generali supradicto fuerit institutus; teneaturque hic Pro-Vicarius statim de secuta hujusmodi Officii vacatione eumdem Magistrum Generalem admonere, & ab eo novum Vicarium exposcere.

De authoritate Vic. Generalis.

§. 7. Porrò Vicarius pro tempore existens eamdem prorsùs Jurisdictionem, & authoritatem habeat in Conventus, & Fratres suæ Congregationis, quam juxtà Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis. Possit quoque idem Vicarius quoscumque Fratres Ordinis supradicti undecumque venientes suscipere, & eisdem de Conventibus præfatæ suæ Congregationis per deputationem, vel assignationem providere.

Advenientes Religiosi quomodo, & quando incorporandi.

§. 8. Quod tamen criminosis, juxtà dicti Clementis Prædecessoris decreta nullatenùs prodesse poterit, non autem intelligantur iidem Fratres Congregationi hujusmodi incorporati, nec in Priores, aut Magistros Novitiorum institui valeant, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos Conventus, vel Provincias redire voluerint, licentia eis abeundi liberè concedatur.

Existentibus de Congregatione, & corporatis difficilè concedendus transitus ad alios Conventus extrà Congregationem.

§. 9. Prætereà nulli ex Fratribus dictarum Congregationum, sivè intrà eas habitum susceperit, sivè aliundè per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuerit, permittatur transire ad Conventus extrà suam Congregationem, nisi de licentia Vicarii, unà cum Consilio sex graviorum Patrum ejusdem Congregationis, quæ tamen licentia non facilè detur, sed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhibeantur, ut abire volentes in suscepto vitæ instituto confirmentur; quod si adhuc in discedendi voluntate permanserint, tandem dimittantur, ne aliis impedimento sint.

Decreta roborantia.

§. 10. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quicunque in præmissis interesse habentes, seù habere quomodòlibet prætendentes, cujuscunque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, aliive quilibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacunque, quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, ac nullitatis vitio, seù intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam, seù terminos Juris, vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seù etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri, Sicque; & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & Auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac Constitutionibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, ac Conventibus, illorumque respectivè Magistro Generali, & Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, seù aliàs quomodòlibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones Præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, serva-

tis,

tis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transsumptorum.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. 14. Jun. 1695. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LIX.

Declaratio quarundam Literarum Innocentii XI. circà observantiam Vitæ Communis, aliorumque præceptorum Regulæ pro Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia emanatarum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

TenorBrevis Innocentii XI.

§. 1. ALiàs à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro emanarunt pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Litteræ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. Sollicitudo Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini Divina dispositione præsidemus, Nos urget, atque impellit, ut Religiosorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem sapienti pietate ab hac Sancta Sede institutos, magnisque in Ecclesiam Dei meritis fulgentes, in sanctis, ac primævis eorum Institutis confovere, & conservare, ac à noxiis, quæ primigeniæ religiositatis spiritum, atque vigorem extinguere, & relaxare possent, tueri, & præmunire, felicibusque illorum in via mandatorum Domini progressibus consulere, quantùm Nobis ex alto conceditur, studeamus. Cùm itaque (sicut accepimus) in pluribus Capitulis Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & novissimè in Vallisoletano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum Vocalium consensu, declaratum, & protestatum fuerit, in nullo Regulæ eorundem Fratrum Minorum præcepto eatenùs cum Fratribus Minoribus de Corpore Observantiæ, sivè Observantes, sivè Reformati, sivè Discalceati, sivè Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum Observantiæ corpus ullam unquam admisisse, vel admittere dispensationem in Regula, sed potiùs velle pro viribus Divino favente auxilio, illam purè observare, juxtà Summorum Pontificum declarationes, à Fratribus Observantibus, seu de Observantia in suis Statutis Generalibus recopilatis pro Cismontanis anno 1663. & pro Ultramontanis Anno 1621. ac à Reformatis, Discalceatis, & Recollectis in suis particularibus Constitutibus respectivè admissas, & receptas: Nos pro majori hujus protestationis firmitate, & ut in Ordine præfato Status, & Regula Fratrum Minorum purè observetur, singulisque Fratribus prætextus eam transgrediendi præcludatur, eamdem protestationem, & declarationem suprà expressam harum serie auctoritate Apostolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus, omnes, & singulos Fratres de Corpore Observantiæ dicti Ordinis teneri in conscientia observare Regulam Fratrum Minorum S. Francisci, & præcepta ejus à fel. rec. Nicolao III. & Clemente V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris exposita, & numerata ad normam Constitutionum prædictarum respectivè, & signanter, præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, nisi excuset necessitas; ad incedendum sine calceamentis, hoc est absque aliquo quòd pedem cooperiat, cujuscumque illud materiæ sit, nisi adsit vera necessitas à Prælato approbanda; ad non equitandum, nisi infirmitas, vel necessitas judicio Superiorum probata excuset; ad vilitatem vestium juxta prædictas Constitutiones respectivè; ad non utendum pluribus vestimentis, quàm illis, quæ Regula præscribit, nempè unâ tunicâ cum capitio, & aliâ sine capitio, chordâ, & femoralibus: nam aliud quodvis vestimenti genus ultra prædicta (excepto mantello ab initio Religionis licito) ut indusia, seu camisiæ, sudariola, tunicellæ, & similia sunt contra Regulam, nisi adsit vera necessitas excusans à præcepto per Prælatum approbata: Ac demùm teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se, vel per interpositam personam. Aliarum enim rerum necessariarum possunt Fratres Minores de Corpore Observantiæ hujusmodi habere usum, licèt non dominium; denariorum autem, nec dominium, nec usum, & proindè quævis contrectatio pecuniæ, seu denariorum, quæ non sit purè naturalis, seu quæ sit quovis modo politica, cujuscumque domini sint denarii, seu pecunia, Fratribus Minoribus Observantibus, seu de Observantia est omninò prohibita.

Dispensationes contrariæ cassantur.

Ac propterea omnes, & singulas dispensationes, concessiones, & consuetudines, si quæ contra præmissa in Corpore Observantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritas, & nullas, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuas esse & perpetuò fore decernimus, & declaramus.

Declaratio usus liciti Syndicorum Apost.

Declarantes tamen pariter, quòd per præmissa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apostolici, cùm eorum usus non sit dispensatio in Regula, sed modus à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provisus pro puriori illius observatione, sivè ejusmodi Syndici assumantur ad præscriptum Constitutionum Nicolai III. & Clementis V. Prædecessorum præfatorum, sivè secundùm dispositionem Constitutionum rec. mem. Martini IV. & Martini V. ac Pauli IV. Prædecessorum pariter Nostrorum, prout illorum usus in singulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti respectivè fuerit receptus.

Recipiendi informentur de præceptis & in professione fiat protestatio.

Ut autem in ingressu Religionis unusquisque de obligationibus, quas assumere vult, plenè informetur, statuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem Ordine, nisi prius plenè informatus sit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conscientia, & prævià hac notitiâ, velit probationem subire: nec quisquam admittatur ad professionem regularem, nisi priùs examinatus sit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus, juxtà prædicta, & deinde immediatè ante illam coram tota Communitate fiat ei protestatio, quòd ad observantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimendis, obligetur in professione, eamque protestationem admittat. & sub ea professionem faciat.

Quando inobservantia præceptorum inducat inelegibilitatem ad Prælaturas Ordinis.

Quia verò efficacius prædicta observandi medium est exemplum Prælatorum, sivè Superiorum, ideò statuimus pariter, neminem eligi posse in Prælatum, sivè Superiorem in Ordine prædicto, qui vitam communem Observantiæ non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, quâ ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat; qui indusiis, seu camisiis, aut lineis utatur apud se, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui jejunia Ecclesiæ, & Regulæ non observet, qui aliquando ausus sit contrectare pe-

ExordiumàPastorali sollicitudine in conservandis Ordinibus Regularibus in spiritu primitivo.

ProtestatioCapitulorum Generalium de non admissa, neque admittenda dispensatione in præceptis Regulæ.

Approbatio hujus protestationis, & obligatio in conscientia. Et specificantur præcepta Regulæ

cunias, nisi jam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo Communitatibus Chori, Refectorii, & aliis, prout sibi in Constitutionibus praescribitur. Porrò electio illius, qui in omnibus praemissis vitam communem non sequatur, irritanda sit à Praelato, sivè Superiore Generali, capta informatione extrajudiciali pro sua conscientia, sine strepitu judicii, cum consilio tamen, & assensu trium Fratrum, qui Ministri Provinciales, vel saltem Definitores Provinciae sint, vel fuerint: Ipsorum autem conscientias, ne aut ille expellatur qui vitam communem sequatur, aut ille confirmetur, qui eam non observet, oneramus. Demùm, ut omnis occasio transgrediendi praeceptum de non contrectandis denariis, seu pecuniis auferatur, omnibus, & singulis dicti Ordinis Praelatis, sivè Superioribus in virtute sanctae obedientiae, ac sub poena privationis suorum officiorum injungimus, ut nulli Religioso ejusdem Ordinis permittant administrationem fundorum, redituum, aut quarumcumque aliarum rerum, & bonorum mobilium, vel immobilium, cujuscumque domini illa sint; & signanter ut nulli Religiosorum Ordinis hujusmodi permittatur administratio bonorum temporalium alicujus Monasterii Monialium sub quovis praetextu, aut nomine, nempè Administratoris, Syndici, Factoris, Coloni, Superintendentis, Villici, aut alio quovis imaginabili. Decernentes easdem praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quòd Superiores, & Fratres Ordinis praefati, aliique quilibet, cujuscumque status, gradus, ordinis, praeeminentiae, vel Dignitatis existant, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causaeque propter quas ipsae praesentes emanarint, sufficienter adductae, verificatae, & justificatae non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata causa, colore, praetextu, vel capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, seu Statutorum,& Constitutionum dicti Ordinis reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel, emanato, quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem praesentes Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri; sicque, & non aliter in praemissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariae Apostolicae regulâ de Jure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non dicti Ordinis, ejusque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, fratribus, & personis quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac quantibuscumque vicibus confirmatis, & approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in Judicio, quàm extrà illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1679. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

§. 2. Cùm autem, sicut dilectus filius Bonaventura Poerius Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli Visitatores ex utraque Familia ejusdem Ordinis, tam de Observantia quàm Reformati, dubium ei proposuerint: An eorum Religiosorum, qui vitam communem in victu, vestitu, Chori frequentia, iter pedibus agendo, aliisque similibus à Regula praescriptis rigoribus non observant, idque ex infirmitatis, sivè alterius impotentiae causa, quae eos, juxtà Textum Regulae, & Constitutionum dicti Ordinis, excusat, adeoque à transgressionis culpa eximit, electio in Praelatos, sive Superiores in eodem Ordine valida sit: Eaque, si aliàs canonicè facta reperiatur, & illi officiorum, ad quae fuerint electi, caeteroqui sint capaces, ab ipsis Visitatoribus confirmari posit, & debeat.

§. 3. Ipse verò Bonaventura Minister Generalis, tametsi existimet Religiosos, qui propter infirmitatem, aut aliam quamvis necessitatem vitam communem, aliaque in praeinsertis Innocentii Praedecessoris Literis praescripta exactè observare nequeunt, ab officiis, & gradibus Superioritatis excludi debere, seque, ac pro tempore existentem Ministrum Generalem Ordinis supradicti, eos etiam aliàs canonicè electos, juxtà earumdem litterarum formam, excludere posse, illos autem, qui culpabiliter dictam vitam comunem non observant, & ex malitia delinquunt, non solùm ab officiis, & gradibus hujusmodi excludi, sed etiam poenis contrà transgressores statutis puniri debere; Nihilominus, dubium praefatum declarari, ac aliàs desuper opportunè à Nobis provideri plurimum desideret.

§. 4. Nos ejusdem Bonaventurae Ministri Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

Administratio prohibetur cujuscumque ...nt bona.

Decreta ...borantia.

Clausula ...blata ...um decreto irritanti.

Derogationes.

Fides transsumptorum.

Data Brevis Innoc. XI. 20. Nov. 1679.

Dubium super eligibilitate, vel in eligibilitate illorum, qui non servant rigores absque culpa.

Opinio P. Generalis.

censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Bonaventuræ Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter à Nobis deputatorum, qui rem maturè discusserunt, consilio, Religiosos omnes præfati Ordinis, qui vitam communem Observantiæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis præscriptam verè, & cum effectu sequi non solent, etiamsi id ex infirmitate, seu alia quavis necessitate, & absque ipsorum culpa accidat, in Prælatos, seu Superiores ejusdem Ordinis eligi non posse, eorumque electionem, si quando fiat, tametsi aliàs canonica foret, à Prælato, sive Superiore Generali dicti Ordinis, servatâ quoad hoc earum literarum formâ, irritandam esse.

Inobservantes absque culpa declarantur ineligibiles, & electiones irritandæ.

§. 5. Illos verò, qui in prædictis Observantiæ communibus exercitiis, seu in eorum aliquo culpabiliter deficere consueverunt, non modò ut supra ineligibiles esse, sed insuper pœnis Constitutionum ipsius Ordinis subjacere, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus.

Inobservantes ex culpa puniendi.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogationes.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum tàm in Judicio quàm extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Julii 1695. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Fides transsumptorum.

Dat. 2. Julii 1695. P. A. 4.

J. F. Card. Albanus.

LX.

Constitutio super electione Signaturæ Justitiæ Votantium, & indulto eisdem concesso Rochettum in Romana Curia, & Cappam magnam in ejusdem Signaturæ Collegiali congressu deferendi.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Inter gravissimas, & multiplices curas, quibus ex debito pastoralis officii humilitati nostræ divinitùs crediti incessanter urgemur, in illam peculiaribus studiis intendimus, per quam administratio Justitiæ nedum ab absurdis, quæ irrepserant, vindicetur, sed in meliorem formam redacta, exactiori ordini restituta, ac Judicibus majori tùm virtutis, tum honoris prærogativâ decoratis commissa, in dies magis magisque refulgeat.

Exordium à Justitiæ administratione exornanda

§. 1. Hujus considerationis intuitu, cum aliàs particularem Congregationem nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super abusuum, præsertim judicialium reformatione deputaverimus, quamplura ab eadem Congregatione desuper edita, & impressa Decreta oretenus approbavimus, nec non de ejusdem Congregationis consilio Nostris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo quintodecimo Kal. Octobris sub plumbo expeditis Literis, particularia Almæ Urbis Nostræ Tribunalia ex privilegio constituta suppressimus, & abrogavimus, eademque privilegia, & Tribunalia ad Jus commune, & Judices Ordinarios memoratæ Curiæ reduximus. Et ulterius, ut Officia Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, nec non ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalis, duodecim Clericorum, & Præsidentis, quæ prius mediante pretio ad vitam concedi consueverant, in posterùm ad Nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum Viris vitæ, & morum integritate præstantibus, Literarum scientiâ præditis, rerumque humanarum experientiâ insignibus, ad majorem Dei gloriam, ejusdem Romanæ Curiæ, & Prælaturæ decorem, nec non virtutis incitamentum, & præmium gratis, & nullo recepto pretio concederentur, per alias similes Nostras eodem anno decimo Kal. Novembris expeditas Literas, præfatorum Officiorum venalitatem suppressimus, extinximus, removimus, & abolevimus.

Narra[...] Sanctita[...] Sua ord[...] nata int[...] tu d. adm[...] nistratio[...] num.

§. 2. Et insuper ex tunc etiam ad Nostrum Signaturæ Referendariorum Collegium, quod aliàs fel. rec. Alexander PP. VII. Prædecessor Noster in suis similibus Litteris sub Dat. videlicet Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono Idibus Junii inter cætera erexit, & instituit, ac ex duodecim Signaturæ Justitiæ Votantibus sub eorum Capite, & Moderatore ejusdem Signaturæ Justitiæ pro tempore existente Præfecto, repræsentari voluit, mentis Nostræ aciem convertentes, & ut ad præfatum Collegium Viri similiter dignissimi, quoad fieri posset, semper admitterentur, cupientes, consideravimus, quòd licèt idem Alexander Prædecessor in præfatis suis Literis hujusmodi Votantes de corpore, & numero dictorum Referendariorum eligendos esse statuisset: nulla facta mentione, an eligendi essent priores, seu antiquiores Referendarii, diuturnus tamen usus ante, & post easdem Literas invaluerat, in Votantes præfatos assumendi, seu eligendi dictos Priores, seu antiquiores Referendarios.

Narr[...] erectio[...] nem Col[...] legii vo[...] tantium [...] Signatur[...] Justitiæ [...] factam a[...] Alexand[...] VII.

Usus i[...] troduxe[...] rat assum[...] in Votan[...] tes anti[...] quiores [...] Referen[...] dariis.

§. 3. Quocirca Nos virtutis præstantiam non in sola muneris prioritate, seu antiquitate consistere, & aliquando posteriores in officio prioribus doctiores, & aptiores existere, perpendentes, & propterea antiquitatis rationem non nisi cæteris paribus habendam esse volentes, Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex tunc memoratum Collegium deinceps fore merè, simpliciter, & dumtaxat electivum, nec in ejusmodi Votantium electione, seu assumptione muneris, vel officii Referendarii prioritatem fore ampliùs attendendam, sed Votantes hujusmodi ad Nostram, & pro tempore existentis Romani Pontificis electionem, & providam deliberationem, habito ad virtutis prærogativam, & meritorum excellentiam respectu, eligendos, & assumendos esse statuimus, decrevimus, & declaravimus; & pro majori hujusmodi statuti, decreti, & declarationis firmitate, ac prompta, & opportuna exequutione antiquum, seu tunc existens Signaturæ Justitiæ Votantium Collegium penitùs, & omninò suppressimus, ac extinximus, novumque partim ex antiquis, & partim ex tunc noviter assumptis Votantibus pietate, doctrina, prudentia, & rerum usu præstantioribus, Collegium hujusmodi,

Sancti[...] Sua man[...] davit i[...] posterum [...] assumen[...] dos ad el[...] ctionem [...] Pontific[...]

Suppre[...] antiquo [...] Collegi[...] erexit n[...] vum assu[...] mendo i[...] Votante[...] Referen[...] darios [...] benevis[...]

cum

cum omnibus, & singulis, eidem Collegio quomodolibet concessis, seu competentibus juribus, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, & privilegiis eximus, & constituimus.

Non confectis tunc super præmissis literis Apostolicis, nunc omnia confirmat, ac mandat perpetuò observari.

§. 4. Cùm autem super præmissis Literæ Apostolicæ adhuc confectæ non fuerint, & memoratam præfati Collegii renovationem, seu reformationem, cujus exactam rationem in vacationibus, & electionibus respectivè interim subsequutis habuimus, administrationi justitiæ valdè proficuam, & decori ejusdem Collegii admodùm consentaneam, trium penè annorum experientiâ edocti fuerimus; Hinc motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam tenore præsentium præmissa plenissimè, & amplissimè approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Et nihilominùs omnia, & singula præmissa iterum, & ex integro, etiam harum serie statuimus, decernimus, & declaramus, ac in omnibus, & per omnia perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcussè observari volumus, & mandamus.

Pro majori Collegii decore concedit votantibus usum Rocchetti ubique, & Cappæ Magnæ in congressu Signaturæ Justitiæ.

§. 5. Prætereà ad præclarum hujusmodi Signaturæ Justitiæ Votantium Collegium, necnon ad laudabilia probitatis, & virtutum dilectorum Filiorum modernorum Votantium hujusmodi merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benignè perpendentes, quantùm decoris ex præfato Collegio Romanæ Curiæ, quantumque utilitatis ex sedulo illorum labore Justitiæ administrationi proveniat, eosque proindè, ac illorum Successores, ut alacriùs fidem, operam, industriam, & sedulitatem in tanti muneris exercitio adhibere studeant, aliqua majoris honorificentiæ accessione decorare, amplorisque favore gratiæ prosequi volentes, ac ipsorum modernorum Votantium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, præfatis modernis, & pro tempore perpetuò existentibus Signaturæ Justitiæ Votantibus, ut de cætero in omnibus, singulis, & quibuscunque Congregationibus, Sessionibus, Processionibus, pompis, consiliis, & functionibus, negotiis, cæterisque actibus publicis, & privatis, etiam coram Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus Nostris Rocchettum in præfata Romana Curia palam deferre, & gestare, illoque induti publicè incedere, & comparere, necnon Cappas Magnas, quibus iidem Votantes in Cappella Nostra utuntur, similiter quando Causarum commissionibus, aliisque resolutionibus in Signaturæ Justitiæ congressu collegialiter assistunt, etiam deferre, & gestare libere, & licitè possint, & valeant, earumdem tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Decreta roboranda.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes literas, etiam ex eo, quòd antiqui, seu tunc existentes Votantes veteris, seu ut præfertur, tunc suppressi Signaturæ Justitiæ Votantium Collegii, ac alii quicunque etiam speciali nota digni, in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliave quavis de causa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, alioque quocunque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenùs posse, minusque sub similium, vel dissimilium gratiarum moderationibus, limitationibus, revocationibus, & quibuscunque aliis contrariis dispositionibus per quoscunque Romanos Pontifices Successores Nostros, & Sedem prædictam, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet pro tempore factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori Data quandocunque eligenda de novo concessas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac dictis Signaturæ Justitiæ Votantibus suffragari, & ab omnibus, & ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, nunc, & pro tempore existentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate judicari, & definiri debere: Irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 8. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, & aliis quibuscunque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, aliisque quibuscunque, quantumvis antiquissimis, & immemorabilibus Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis ad favorem utriusque, vel alterius Signaturæ Nostræ Referendariorum, vel Votantium, seu eorum, & quorumcunque Collegiorum, vel Tribunalium, etiam speciali nota dignorum, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & de potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, vel insererentur, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, statuti, decretorum, declarationis, voluntatis, mandati, absolutionis, concessionum, indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesi-

Dat. 21. Julii 1695. P. A. 5.

mo nonagesimo quinto, tertio decimo Kal. Augusti Pontificatus Nostri Anno Quinto.

B. Card. Prodatarius.

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio *Anno à nativitate D. Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertia, die verò vigesima Julii, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini Innocentii Divinâ providentiâ Papæ XII. Anno Quinto, Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis, per me Gregorium Staggium ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.*

Ita est Joh. Grecus Magister Curs.

LXI.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus in quocunque anni die Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia propè, & extra muros Civitatis Assisiensis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia Plenaria quocunq; die, ut in Rubrica.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices, licèt immeriti, gerentes in terris Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ commisit Deus, fideli prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium Principum præclaris in Ecclesiam Dei meritis fulgentium, ac Religiosorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium vota postulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur. Itaque Spirituali Christifidelium ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupatam Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum propè, & extrà muros Civitatis Assisiensis assiduè (ut accepimus) ex universis Christiani Orbis partibus devotionis causâ confluentium consolationi, atque animarum saluti, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, necnon dilecti Filii Bonaventuræ Poërii Ministri Generalis dicti Ordinis supplicationibus, etiam totius Ordinis prædicti nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, quibus piæ, atque enixæ plurium Orthodoxorum Principum preces, in idipsum tendentes accessere, favorabilem assensum præbere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus ad Ecclesiam supradictam, sicut præmittitur, confluentibus, qui illam verè pœnitenter, & confessi, ac Sacra Communione refecti, in quocunque anni die devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 18. Aug. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LXII.

Indulgentia plenaria perpetua pro Visitantibus in quocunque anni die Ecclesiam Sancti Francisci Domus Fratrum Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum Civitatis Assisiensis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia Plenaria, ut in Rubrica.

COmmissæ Nobis à Domino Nostro Jesu Christo dispensationis ratio exigit, ut cœlestium munerum thesauros, ad augendam in terris Sanctorum in Cœlis regnantium venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem, fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconium longè supergressa Sancti Francisci Confessoris, qui terrenis omnibus despectis, Cœlestis gratiæ benedictione repletus, innumeris mirabilium virtutum exemplis Sanctam Dei Ecclesiam illustravit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, merita, pio, devotoque animi affectu recolentes, necnon spirituali Christifidelium ad Ecclesiam ipsius Sancti Francisci Domus Fratrum Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatam Civitatis Assisiensis in qua Sacrum ejus Corpus requiescit, assiduè (ut accepimus) ex universis Christiani Orbis partibus devotionis causâ confluentium consolationi, atque animarum saluti, quantum cum Domino possumus, benignè consulere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Ecclesiam supradictam, sicut præmittitur, confluentibus, qui illam verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, in quocumque anni die devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 18. Aug. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

LXIII.

Constitutio, quâ, ad tollendum abusum illicitarum Capitulationum, quas occurrente vacatione Ecclesiarum, seu Monasteriorum, ab iis, ad quos electio personarum illis præficiendarum spectat, interdum fieri contingit, innovantur

Constitutiones Nicolai III., Pii V., & Gregorii XIII. in similibus editæ, cum additione pœnarum, ac prohibitione dictarum Capitulationum sub eisdem pœnis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemiū.

Ecclesiæ Catholicæ per universum Orbem diffusæ regimini, meritis licèt imparibus, Divina dispositione præsidentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive ad illicitorum, ac præsertim Ecclesiasticæ libertati adversantium juramentorum abusum tollendum, sive ad quamcumque avaritiæ labem à personis in sortem Domini vocatis, quas non quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi quærere maximè convenit, excludendam, prudenti, salubrique consilio, ac illo, qui secundùm scientiam est, zelo constituta, & ordinata esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus, novisque præsidiis, ut serventur exactiùs, constabilimus, ac aliàs desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicuti Ecclesiarum omnium, quam gerimus, solicitudo postulat, Nosque, omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, rectam, ac felicem Ecclesiasticarum rerum directionem, necnon animarum pretioso Unigeniti Dei Filii Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Nicolaus III. declarat Juramenta generaliter præstita de observandis statutis vel consuetudinibus restringi ad licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia.

§. 1. Dudum siquidem, postquam fel. rec. Nicolaus Papa III. Prædecessor noster, accepto in nonnullis Ecclesiis de earum consuetudine observari, ut cùm earum Prælati ad Ecclesias ipsas primò accederent, vel cùm de recipiendis ibidem novis Canonicis ageretur, nec Prælatos admitti, nec Canonicos aliter recipi in iisdem Ecclesiis, nisi jurassent statuta, & consuetudines ipsarum Ecclesiarum scripta, & non scripta inviolabiliter observare; Inter Laicos quoque multarum Civitatum, Castrorum, & Terrarum eum consuetudinis morbum in suis Potestatibus, Rectoribus, vel Officialibus assumendis irrepsisse, ut ipsi Potestates, Rectores, & Officiales ad ejusmodi Potestarias, Rectorias, & Officia nullatenus admitterentur, nisi priùs se statuta ipsorum locorum clausa servaturos similiter jurassent: In statutis verò, ac consuetudinibus supradictis interdùm aliqua reperiri illicita, sive impossibilia, vel Ecclesiasticæ libertati obviantia; ne sub tali generalitate jurandi sic Jurantibus peccandi occasio præberetur, animarum periculis obsistere cupiens, salubri sua, ac generali Constitutione præceperat, à quibuscumque scientibus contineri in prædictis consuetudinibus, & statutis illicita, impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia, juramenta hujusmodi nullo modo præstari; Ac prætereà decreverat talia juramenta ea intentione facienda, vel facta, ut etiam illicita, vel impossibilia, seu Ecclesiasticæ libertati obviantia observarentur, cum etiam sub tali intentione præstari non possent absque Divinæ Majestatis offensa, in hujusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertati Ecclesiasticæ obviantibus non servanda: quin potius pro animarum salute, si sub forma præfata, vel simili aliquos ignorantes prædicta illicita, seu impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia jurare contigisset, ad observanda dumtaxat licita, possibilia, & libertati Ecclesiasticæ non obviantia Jurantium intentionem referri debere; declarans insuper juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque, & sub quacumque verborum forma præstita, vel præstanda, ad licita, possibilia, ac Ecclesiasticæ libertati non obviantia dumtaxat extendi, ipsosque Jurantes ad alia per præstationem juramenti hujusmodi non teneri.

Gregor. XIII. prohibuit sive ante, sive post electionem præstari juramenta illicita, impossibilia, damnosa, aut obviantia libertati Ecclesiasticæ, seu Decretis Conc. Trid.

§. 2. Rec. mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas desuper sub plumbo expeditas literas, quarum initium: *Inter Apostolicas* &c. prædictam Nicolai Prædecessoris Constitutionem, itidemque alias omnes Canonicas sanctiones de abusu, & reprobatione juramentorum hujusmodi promulgatas innovavit, voluitque eas ubique ab omnibus, etiam quoad præterita, inviolabiliter observari. Prætereà præcepit, & interdixit Prælatis, Canonicis, & aliis supradictis, necnon Ecclesiarum Capitulis, & Monasteriorum, cæterisque Conventibus, Civitatum quoque, Castrorum, & Terrarum Communitatibus, & personis quacumque Dignitate præditis, ne ulla omninò juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel libertati Ecclesiasticæ, aut decretis Concilii Tridentini obviantia, sive ante, sive post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissiones, aut alios actus ubicumque, ac quocumque tempore, etiam prætextu cujusvis consuetudinis quantumcumque tempore observatæ, quæ potius corruptela esset censenda, sive in genere, sive in specie præstare, reddere, vel exigere, neve super præstitis, redditis, vel exactis eò usque quempiam in judicio, vel extrà illud inquietare auderent quoquomodo, vel turbare.

Pœnæ adversus contravenientes.

§. 3. Ac illos, qui juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel Ecclesiasticæ libertati, aut decretis dicti Concilii obviantia exigere contendissent, Episcopos quidem, & alios quoscumque Pontificali Dignitate præditos à divinis suspendit; Capitula verò, Conventus, eorumque Ecclesias, & loca omnia interdicto Ecclesiastico supposuit, ac singulares personas excommunicationis sententiâ innodavit, inhabilesque fecit ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, sibique, & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis, & interdicti, necnon absolutionem ab excommunicationis sententia hujusmodi perpetuò reservavit. Decernens eos, qui talia juramenta scienter præstitissent, usu, & commodo rei; ac gratiæ, cujus causâ jurassent, eò ipso privatos esse; alios verò ignorantes ad præstitorum juramentorum hujusmodi observationem minimè teneri, & aliàs prout in præfatis Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

B. Pii V. Constitutio pro observatione Decreti Concil. Trid.

§. 4. Porrò antequàm literæ hujusmodi emanassent, similis mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor noster, ejusmodi Concilii Tridentini decretis, quibus, ne quidquam, quod in usus pios non convertatur, in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonicatuum, aut Præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas quoquomodo persolvi possit, strictissimè prohibetur, inhærens, suam hac in re Constitutionem ediderat tenoris, qui sequitur, videlicet: Pius Episcopus Servus Servorum. Ad perpetuam rei memoriam. Durum nimis, & incommodum arbitramur, quòd Ecclesiarum Ministri in iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, dispendia patiantur. Quocircà cum hanc ad rem, simulque prohibendam ab Ecclesia Dei avaritiæ pravitatem, editas ante hac sanctiones minimè satis esse intelligimus, novæ Constitutionis subsidio cogimur providere. Cùm itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum Constitutionibus, aut ex prava consuetudine observari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii, Canonicatuum, aut Præbendarum vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus Eccle-

Tenor dictæ Constitutionis

Difpofitio Concilii Trid. cap. 14. feff. 24. de ref.

Ecclefiis dicuntur Turnorum lucra, interponerentur, licèt Sancta Synodus hæc deteftata, mandaverit Epifcopis, ut quæcumque hujufmodi, quæ in ufus pios non converterentur, atque ingreffus eos, qui fimoniacæ labis aut fordidæ avaritiæ fufpicionem haberent, fieri non permitterent, ipfique diligenter de eorum conftitutionibus, five confuetudinibus, fuper prædictis cognofcerent, & illis tantùm, quas probarent, exceptis, reliquas ut pravas, & fcandalofas rejicerent; Eos verò, qui adverfus prædicta quavis ratione commififfent, pœnis contra Simoniacos editis teneri decreverit; Multorum tamen indomita cupiditate tàm prædicta, quam aliâ ad beneficium, & commodum ipforum Miniftrorum edita, aut omninò contemnuntur, aut in varios fenfus traducta perperam eluduntur. Quare Nos pro Divini cultus exercitio, fimulque evocatorum ad illum, auxilio pleniùs, evidentiùfque confulendum fore rati, revocamus, & abolemus omnia, & quæcumque privilegia, confuetudines, & ftatuta quarumcumque Ecclefiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac majorum, necnon Collegiatarum, etiam juramento, Confirmatione Apoftolica, aut alio quovis præfidio munita, ac etiam fupra hominum memoriam, & longiffimo, & quantocunque tempore etiam continuo obfervata, five pro folvendis Ecclefiarum, vel Prælatorum debitis, five pro fupportandis illorum oneribus, five aliis etiam majoribus, maximis, & urgentiffimis caufis conceffa, & approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innovata, extenfa, & moderata, quod vacantibus ipfarum Ecclefiarum Dignitatibus, Canonicatibus, Præbendis, portionibus, beneficiis, & officiis, fructus, ac etiam quotidianæ diftributiones ex eis primo ab ipfa vacatione anno, aut longiore, vel etiam breviore tempore proventuri, menfæ Epifcopali, feu Capitulari, aliove loco integrè, vel partim remaneant, feu applicentur, aut in communes ufus cedant, feu inter alios Canonicos, & perfonas Ecclefiæ, feu Capituli dividantur. Quodque nullus etiam Apoftolica authoritate provifus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, feu portionem, beneficium, vel officium admitti, vel aliàs in ejus poffeffionem induci poffit, nifi priùs de obfervandis hujufmodi privilegiis, confuetudinibus, & ftatutis juramentum præftiterit, & obtentæ illorum derogationis, ac fructuum, & diftributionum perceptioni renunciaverit, feu Capitulo, & perfonis prædictis cefferit, feu (ut appellant,) dulciaria, aut quid aliud præftiterit; quorum omnium tenores, caufas, & effectus habemus præfentibus pro expreffis, quibufcumque illa concepta fint formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis roborata. Volentes ea omnia vires, & effectum de cætero non habere. Præcipimus igitur, & interdicimus omnibus Epifcopis, Capitulis, Collegiis, & perfonis, ad quos id pertinet; ne pofthac fructus, aut diftributiones hujufmodi, nec prorfus ullam eorum partem retineant, neve ipforum ceffionem, vel renunciationem, aut dulciaria, vel alia quomodocumque petant, vel exigant, aut quemquam five Ordinaria, five Apoftolica authoritate provifum, ad præftandum hujufmodi juramentum inducant, aut illi prædicta non facienti poffeffionem impediant, vel remorentur. Quicumque contrafecerit, fi Ecclefiarum Antiftites, tamdiù à Pontificalis officii exercitio fint fufpenfi, donec fatisfactione prævia illis per Sedem Apoftolicam fufpenfio relaxetur: Capitula verò, & Collegia quæcumque Ecclefiaftico fubjaceant interdicto, ac fingulares perfonæ in excommunicationis fententiam incurrant, à qua, nifi in mortis articulo conftitutæ, ab alio, quàm à Romano Pontifice, abfolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes hujufmodi præftita juramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quinimò jurantes in hujufmodi cenfuram incidere, necnon irritum, & inane quicquid fecùs fuper his per quofcumque fcienter vel ignoranter

Abolentur Statuta, Privilegia, Confuetudines, etiam immemorabiles, quibus reditus poft officiorum vacationes applicantur Menfæ Epifcopali, Capitulari, aut Canonicis

Abolentur etiam Conftitutiones, quæ noviter provifos obligabant ad juramentum de præmiffis obfervandis, aut ad tribuendum aliquid Concanonicis pro receptione.

Imponit pœnas contravenientibus.

contigerit attentari. Et nihilominus ftatuimus, ut ubicumque hujufmodi fructus, & diftributiones Fabricæ, vel Sacriftiæ, aut alterius pii loci ufibus ultrà femeftre tempus reperiuntur conceffi, horum dumtaxat dimidia pars ipfi Sacriftiæ, vel Fabricæ, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò Beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, cæterifque contrariis quibufcumque; aut fi aliquibus communiter vel divifim ab Apoftolica fit Sede indultum, quod interdici, fufpendi, aut excommunicari non poffint per literas Apoftolicas, non facientes plenam, & expreffam, ac de verbo ad verbum de indulto hujufmodi mentionem, decreto prædictæ Synodi, ac etiam Conftitutione fel. recordat. Joannis Papæ XXII. quæ incipit: Sufcepti, & aliis Juribus, hac de re difponentibus, nihilominùs aliàs in fuo robore duraturis. Cæterùm per prædicta non intendimus illis præjudicare Capitulis, Collegiis, Menfis, aut perfonis fructus, & diftributiones inter vacationem beneficiorum, & eorum collationem, five poffeffionis apprehenfionem provenientes ex ftatuto, confuetudine, vel privilegio hujufmodi percipientibus, vel retinentibus, quo minùs ipfi illos interim, ut anteà, exigere valeant, & habere. Poftremò volumus, ut præfentium exempla etiam impreffa, Notarii publici manu, & Prælati Ecclefiaftici, ejufve Curiæ figillo obfignata, eamdem illam prorsùs fidem ubique locorum in Judicio, & extrà illud faciant, quam facerent ipfæmet præfentes, fi effent exhibitæ, vel oftenfæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noftræ revocationis, abolitionis, præcepti, interdicti, decreti, ftatuti, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei aufu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præfumpferit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum ejus fe noverit incurfurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millefimo quingentefimo feptuagefimo, Pridie Kal. Junii, Pontificatus Noftri Anno quinto.

§. 5. Cùm autem, ficut, non fine gravi animi noftri dolore, ex quamplurium, ac præfertim nonnullorum Venerab. fratrum Archiepifcoporum, ad Apoftolatum noftrum delatis querelis accepimus, adeò creverit tam falutarium legum tranfgrefforum impudentia, ut non defint, qui five avaritiæ, quæ eft Idolorum fervitus, improbo affectu, five ambitiofo Ecclefiafticorum graduum cupiditatis confilio ducti, hominibus trepidè pacifcentibus fidem habentes, & tamen Deo veraciter promittenti minimè credentes, facras ipfas electiones, quas Sanctiffimi Ecclefiæ Canones omni prava pactione fubmota peragi tam diftrictè præcipiunt, illicitis, injuftis, ac per tot Apoftolicas fanctiones reprobatis conventionibus per Electos, quicumque illi fint, obfervandis, quibus Canonica Præfulum jurifdictio ut plurimùm circumfcribitur, vacantium Ecclefiarum jura læduntur, ac ipfius etiam Apoftolicæ Sedis authoritas interdum violatur, temerè inquinare fatagant, atque ita abominationem defolationis in Sanctuarium invehere, facrafque Ecclefiæ Dignitates, ad quas olim nonnifi ex perfecutionis tolerantia afcendebatur, in turpem quæftum, ac tenebrarum negotiationem commutare minimè vereantur, non fine graviffima Ecclefiafticæ difciplinæ perturbatione, fidelium fcandalo, ac falutis animarum detrimento.

§. 6. Hinc eft quòd Nos, qui libertatis, jurifdictionis, aliorumque Jurium Ecclefiafticorum affertores in Terris à Domino conftituti fumus, omniumque Chrifti fidelium curam fuperna difpofitione gerimus, abufus quofcumque circà præmiffa introductos è medio tollere, illifque in futurum omnem anfam præcidere, necnon animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, habitâ fuper iifdem præmiffis cum particulari Congregatione Venerabilium Fratrum noftrorum S. R. E. Cardinalium

ejufdem

ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui rem maturè discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio pariter, & assensu, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præmissa à præfatis Nicolao, Pio, & Gregorio Prædecessoribus constituta, ordinata, interdicta, Decreta, & respectivè declarata, ut præfertur, expeditasque desuper illorum Constitutiones, seu Litteras supradictas tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuæ, atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus.

Primo loco confirmat Constitutiones præinsertas.

§. 7. Præterea, ut eadem præmissa firmiùs, atque inviolabiliùs de cætero observentur, ultrà omnes, & singulas pœnas in iisdem Constitutionibus, seu Litteris impositas, privationis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quoad Regulares, etiam vocis activæ, & passivæ, ac graduum, munerum, & officiorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda pœnas per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, adjungimus.

Adjungitur pœna privationis Dignitatum.

§. 8. Porrò ad penitùs extirpandum, atque evellendum abusum capitulationum, pactionum, conventionum, concordatorum, seu statutorum quorumcumque, quæ perperam, ac adversus Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem, occurrente Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Cathedralium, & Metropolitanarum, seu Monasteriorum quorumvis vacatione, ab iis, ad quos electio personarum idonearum ipsis Ecclesiis, seu Monasteriis ad electionem hujusmodi respectivè præficiendarum juxtà privilegia, & indulta Apostolica eis desuper concessa, aut aliàs legitimè spectat, sive ante, sive post electionem prædictam interdum iniri, condi, aut fieri consueverunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, sub eisdem omninò pœnis superiùs expressis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districtè prohibemus, & interdicimus, ne capitulationes, pactiones, conventiones, concordata, seu statuta hujusmodi ante ipsam quidem electionem, seu etiam postulationem de cætero inire, concedere, aut facere audeant quovis modo seu præsumant.

Prohibet fieri Capitulationes ante electionem, seu postulationem.

§. 9. Illaque proindè, quatenùs de facto contra præsentis nostræ prohibitionis formam inita, condita, seu facta fuerint, nulla, inania, invalida, irrita, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacua, ac nullius roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, aut obligatum existere, vel fore decernimus, & declaramus.

Quatenus fiant, declarat nullas, & irritas, & juramentum non obligare.

§. 10. Quæ verò electione, seu postulatione hujusmodi secuta quomodolibet iniri, condi, seu fieri contigerit, ad Nos, seu eumdem Romanum Pontificem pro tempore existentem quamprimùm deferri, atque ita nostro, & Sedis Apostolicæ judicio subjici præcipimus, suspensâ interim eorum omnium, & singulorum executione, donec, & quousque ab eadem Sede, sine cujus autoritate nihil omninò in similibus pacisci fas est, Apostolicæ confirmationis robur in totum, vel in partem receperint.

Si fiant post electionem, vel postulationem, deferantur ad S. Sedē & donec ab ista approbentur non obligant.

§. 11. Cæterùm per præsentes non intendimus ea, quæ ante hac contra supradictarum Nicolai, Pii, & Gregorii Prædecessorum, seu forsan aliarum Apostolicarum Constitutionum, seu Litterarum formam quomodolibet gesta fuerunt, ullatenus approbare, nec pœnas ea de causa per transgressores incursas remittere, vel condonare.

Per præsentem Cōstitutionē non censentur remissa pœnæ incursæ juxta alias præcedentes.

§. 12. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, & aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incognito, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac, quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, & Monasteriorum quorumvis, & illorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, ac Ordinibus, illorumque Præsulibus, Capitulis, Abbatibus, aliisque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil

Derogationes.

Etiam immemorabilis.

penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam privilegiis Apostolicis specialibus de non excommunicando.

§. 14. Aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Publicatio in Urbe vim habeat intimationis personalis.

§. 15. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

§. 16. Utque ipsarum præsentium Literarum transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in judicio, quàm extrà illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum 22. Septembris 1695. P. A. 5.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septemb. 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio per affixionem.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertiâ, die verò vigesima quarta Septembris, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papa XII. Anno Quinto: Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Gregorium Staggium ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

MARCUS AURELIUS PELLICIA

Magister Cursorum.

LXIV.

Confirmato Literarum Innocentii Papæ XI. super reductione Magistrorum, aliorumque Graduatorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincia stabilitum, ac super aliis eumdem Ordinem respicientibus provisionibus editarum, cum annullatione forsan gestorum adversùs illarum formam.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à desiderio promovendi instaurationem disciplinæ regularis.

Ex injuncto Nobis cœlitùs Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris promovendæ inter Christifideles, Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatos, Regularis disciplinæ studio sapienter disposita esse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac aliàs desuper solicitudinis, & providentiæ Nostræ partes interponimus; sicut conspicimus salubriter in Domino expedire.

Tenor Constitutionis Innocentii XI. super reductione Graduatorum in Ordine S. Dominici.

§. 1. Aliàs siquidem super reductione Magistrorum, aliorumque Graduatorum Ordinis Fratrum Prædicatorum ad numerum pro unaquaque Provincia dicti Ordinis respectivè stabilitum, necnon super diversis aliis executionem eorum, quæ per Constitutiones, ac Capitula Generalia Ordinis hujusmodi præscipta reperiuntur, potissimum respicientibus Ordinationibus, emanarunt à fel. record. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. In supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, meritis licèt imparibus, collocati, muneris Nostri partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religiosorum Virorum Ordinibus in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere satagamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionit felicem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur. Cùm itaque (sicut accepimus) Magistri, aliique Graduati Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter assiduum ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulorum Provincialium adferunt, ac exemptionem à Choro, aliasque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valdè onerosi existant; Et licet certus ejusmodi Magistrorum, & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula Generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provinciarum, quæ propriarum virium conscia ita ordinari desideraverant, stabilitus reperiatur, cum expressa prohibitione, ne eædem Provinciæ alios petere valeant, neve hujusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis prædicti pro tempore existens ex aliqua urgenti causa aliter disponeret: nihilominùs Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam præteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, atque indulgentiam adeò excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad Magisterium, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exercuerunt, sed cum quibus perindè ac si officia hujusmodi exercuissent, dispensatum fuit: Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provinciarum augmento, & commodis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio, quantùm Nobis ex alto conceditur, providere, regularisque disciplinæ vigorem tueri, & sicubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Magistros, aliosque Graduatos dicti Ordinis ad numerum per Capitula Generalia pro unaquaque Provincia respectivè stabilitum, ut præfertur, ita ut in eo numero in singulis Provinciis hujusmodi respectivè connumerati remaneant antiquiores tantùm, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula Generalia hujusmodi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse reperiuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui à Sede Apostolica immediatè promoti sunt, quos suis prærogativis supra numerum hujusmodi gaudere volumus, tenore præsentium reducimus. Porrò circà Supranumerarios à præfatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualita-

Magistri, aliique Graduati propter ipsorum exemptiones, & prærogativas sunt oneri.

Magistrorum, & Graduatorum numerus ultra præfixum nimis excrevit.

Aliqui ex promotis non adimpleverunt præscripta Constitutionum pro gradibus assequendis.

Fit reductio ad numerum præscriptum in qualibet Provincia, & remanent tantum in numero, qui habent requisita, & qui immediatè à Sancta Sede promoti sunt.

tes,

Supranumerarii habentes requisita gaudeant titulo, & occurrente vacatione subintrent ad numerum: iis carentes, privantur à Magistro Generali.

tes, & sufficientiam examinet, & quatenùs eos habiles, ac omnia Officia per dictas Constitutiones præscripta exercuisse repererit, illos titulo tantùm gaudere faciat, quoùsque secuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integrarum prærogativarum subintrent: Si verò eos inhabiles, autmunera, seù Officia à memoratis Constitutionibus requisita non exercuisse compererit, illos Magisterio, aliove gradu, quem obtinent, omnino privatos declaret, donec & quousque studiosis laboribus meritum ejusmodi graduum respectivè sibi comparâsse reperiantur. Prætereà ad evitandum in futurum Provinciarum, & Communitatum hujusmodi gravamen, præfato moderno, & futuris dicti Ordinis Magistris Generalibus in virtute Sanctæ Obedientiæ prohibemus, & interdicimus, ne de cætero Magisterii, aliosque gradus supra numerum, sicut præmittitur, præscriptum conferre, nec ullam cujusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, seu præsumant, illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa Officia, & non supportaverint illa onera, quæ juxtà Constitutiones Ordinis præfati ad obtinendos gradus, & exemptiones hujusmodi respectivè necessariò præcedere debent. Cæterùm, quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine prædicto reperiuntur Fratres, qui vigore gratiarum specialium à Magistris Generalibus supradictis concessarum, exemptionibus à Choro, ac prærogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Constitutionum, & Capitulorum Generalium præfatorum fruuntur, in gravissimum dictarum Communitatum, multorumque Fratrum privatorum præjudicium; Nos opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur, providere volentes, omnes, & singulas gratias speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac in futurum dispositiones Constitutionum, & Capitulorum Generalium hujusmodi inviolabiliter observari præcipimus. Decernentes ipsas præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam etiam ex eo quod præfati, aliive quilibet in præmissis forsan interesse habentes, seù habere quomolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi, nec causæ, propter quas præsentes emanârint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seù ex alia quacunque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notati, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seù ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seù etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, seù se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; Sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vicè dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1677. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Prohibetur Magistris Generalibus in futurum concedere gradus supra numerum, aut exemptiones.

Revocat Indulta à Generalibus concessa exemptionis à Choro, prærogativæ loci Baccalaurei, & vocis in Capitulis.

Decreta roborantia

Derogationes.

Transsumptorum fides.

Dat. Constitutionis

§. 2. Cùm autem firmiora sint ea, quibus iterata accedit Sedis Apostolicæ autoritas: Hinc est, quòd Nos præmissorum efficaciæ, debitæque executioni, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ac si quæ illis quomodolibet adversantia forsan irrepserint, opportunæ provisionis nostræ ministerio recidere, atque amovere cupientes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter à Nobis deputatorum consilio, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Innocentii Prædecessoris Litteras, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & præsidium adjungimus.

Ex voto Congregationis particularis super disciplina Regulari confirmatur præinserta Constitutio.

§. 3. Præterea Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus omnia, & singula, quæ sive per collationem Magisterii, aliorumque graduum, seù Officiorum supra numerum in Capitulis Generalibus dicti Ordinis pro unaquaque Provincia ipsius Ordinis respectivè præfinitum, sivè per numeri hujusmodi ampliationem, sivè per promotionem ad eosdem Gradus, seu Officia pro locis vacaturis, sivè absque petitione ipsius Provinciæ per Constitutiones Ordinis præfati, ac Capitulorum Generalium hujusmodi Ordinationes requisita, sive per aliquam à Choro,

Declarãtur nulli gradus supra numerum, etiam si per modum ampliationis numeri, & concessionis ad gradus, & officia vacatura, & promotiones absque petitione Pro

vinciæ, exemptiones & prærogativæ indultæ non adimpletis requisitis propriè, & non per æquipollens.

aliamve cujusvis generis exemptionem, aut prærogativam loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus concessam iis Fratribus, qui realiter, & cum effectu, non autem per æquipollens, laudabiliter non exercuerint, atque compleverint illa Officia, & non supportaverint omnia illa onera, quæ juxta præscriptum Constitutionum, & Capitulorum Generalium prædictorum ad obtinendos gradus, Officia, & exemptiones hujusmodi necessariò præcedere debent, sivè demum per alia Indulta, & gratias id ipsum importantia contra prædictarum Innocentii Prædecessoris literarum formam, & dispositionem hactenùs quomodolibet forsan acta, gesta, seu attentata fuerunt, penitùs, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore earumdem tenore præsentium declaramus.

Præservantur concessiones Apostolicæ cũ sufficienti derogatione Constitutionis fa. mé. Innocentii.

§. 4. Et nihilominùs ad majorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis haberi debere decernimus, & pariter declaramus; sine ullo tamen præjudicio illorum Fratrum, qui dictarum Innocentii Prædecessoris Litterarum mentione facta, earumque derogatione legitimè obtenta, Sedis præfatæ autoritate promoti, seù exempti, quomodolibet reperiuntur.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes, & præinsertas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliove quolibet etiam quantumvis formali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare ullo modo unquàm posse; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore existentes; Sublatâ pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præcipitur Provincialibus, & Vicariis Congregationum solemnis publicatio, & executio.

§. 6. Mandantes propterea dilectis filiis Prioribus Provincialibus Provinciarum, nec non Vicariis Congregationum quarumvis dicti Ordinis ubicunque existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub privationis Officiorum per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælimpostèrum obtinenda inhabilitatis pœnis, ut ipsas præsentes Litteras in suis quisque Provinciis, & Congregationibus respectivè quamprimum executioni demandari, ac inviolabiliter observari, illasque in proximè celebrando Capitulo dictarum Provinciarum, & Congregationum, toto earumdem præsentium tenore in Actis Capituli hujusmodi ad perpetuam rei memoriam relato, solemniter publicari curent, & faciant.

Derogationes.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transsumptorum.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transsumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 22. Septembr. 1695. P.A. 5.

J. Franciscus Card. Albanus

LXV.

Jubileum Universale ad denuò implorandam Divinam opem pro pace inter Principes Christianos.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à consideratione totius Europæ bellis afflictæ, cui sola Dei misericordia opem ferre potest.

IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio, meritis licèt imparibus, ab æterno Pastore collocati, dum gravissimas crediti Nobis gregis calamitates paternæ charitatis studio contemplamur, ac totam ferè Europam pertinacioribus in dies bellorum motibus agitatam attentè consideramus, quod sub ipso ineuntis Pontificatus Nostri limine verebamur, actuoso jam experimento cognoscimus, & quantum in Domino licet, ingemiscimus, venisse scilicet Nos in altitudinem maris, in quo ne tempestas demergat Nos, efficere sola potest Omnipotentis Dei dextera, cui mare, & venti obedire non detrectant. Quod proindè aliàs indictis publicè per universum Christianum Orbem percibus à Patre Misericordiarum supplici, devotaque humilitate flagitavimus, ut Christianos Principes alienissimo Reipublicæ tempore inter se decertantes ad pristinam concordiam revocare, eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam contra communem illius Hostem sociare dignaretur, id nunc potissimum cum nefarius Turcarum Tyrannus diutunis illorum discordiis illectus vires, atque animos sumit, ditionesque Christianas cladibus involvere meditatur, ferventiori cordis affectu faciendum censemus. Licèt enim pro nostri Pastoralis officii debito, memores illius Nos vices gerere in terris, qui nascens ex Virgine per Cœlicos Cives pacem hominibus bonæ voluntatis annunciavit, & resurgens à mortuis, ac ascensurus in Cœlum pacem itidem reliquit Discipulis, ut & ipsi ejus imitantes exemplum pacem aliis edicerent, labia nostra hactenus non prohibuerimus, ac Catholicos Principes, ut vocem sanguinis, qui effusus est tamquam aqua in circuitu Hierusalem ad eos de terra clamantem audirent, pluriès instantes, Nec sanè inter tot rerum, ac temporum difficultates animo deficientes, etiam in posterum pro eo, quo tenemur, publicæ quietis desiderio tàm salutare rei Christianæ opus omni animi contentione, studio, atque opera urgere, ac promovere firmiter proposuerimus, animamque nostram, si ita res tulerit, pro ovibus curæ nostræ commissis Evangelici Pastoris exemplo ponere parati simus, Nihilominùs, quia probè scimus nihil profectò esse, quod sibi humana sapientia, atque industria vendicare possit, nisi Cœlestis gratiæ ope adjuvetur, ad eum, qui dives est in misericordia, concordibus Christifidelium precationibus impensiùs denuò confugere constituimus, sperantes, quod non

Narrat ad componendos Principes Christianos cõtra Turcas aliàs indixisse Jubileum Universale, & pluries pro Pace loquutum, & in posterum non defuturum.

Absque ope cœlestis gratiæ nihil ex se potest humana sapientia.

conclu-

concludet Dominus in gladio populum suum, nec hæreditatem suam spernet, sed gentibus longo bello fessis dabit tandem illam, quam Mundus dare non potest, pacem. Ne tamen exprobari Nobis audiamus propheticum illud, Percussisti eos, & non doluerunt, attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam, Lacrymis, eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam indignationem placare studeamus, ut clementissimus Dominus, & Deus Noster, qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, Orthodoxorum Principum animos, sublatis dissidiis, arcto, atque indissolubili charitatis vinculo conjungat, nostrosque labores, & curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reponimus, optatæ demum cumulet lætitia tranquillitatis.

Ideò iterùm indicit Jubileum Universale, & præscribit adimplenda in Urbe

§. 1. Quæ, ut fructuosiùs, majorique spiritus ardore peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, Cœlestium gratiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, in præsentibus aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, Universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quàm feriâ quartâ proximæ Hebdomadæ, quæ erit secunda Adventus ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam ejusdem Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam, de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intrà spatium ejusdem, vel proximè subsequentis Hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint:

Adimplenda extra Urbem.

§. 2. Cæteris verò extrà Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quartâ, & sextâ feriâ, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intrà eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

A Navigantibus, & aliis impeditis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cùm primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultas eligendi Confessarium.

§. 4. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tàm in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tàm secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, Et insuper vota quæcunque (religionis, & castitatis exceptis) in alia, pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque eisdem Confessarii arbitrio injungendis.

Confessarii possunt absolvere à reservatis Sanctæ Sedi, & Ordinariis.

Commutare vota exceptis Religionis, & Castitatis.

Mandatum Universis Prælatis de Jubileo publicando.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cùm præsentium Litterarum transsumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Vigore Jubilei non intendit dispensare super irregularitatibus.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum dua-

Neque suffragari publicè excommunicatis.

rum

rum hebdomadarum satisfecerint, aut cùm partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogationes.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro sufficienter servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides Transsumptorum.

§. 8. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præsentium transsumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Decembris 1695. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. 3. Decem. 1695. P. A. 5.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto, Indictione tertiâ, die verò tertia Mensis Decembris, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno Quinto: Supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Ecclesiæ Sancti Johannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Grecum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Joannes Baptista de Comitibus.

LXVI.

De Ordine

SS. D. N. INNOCENTIUS PAPA XII.

Exprimenda à petentibus provideri de Beneficiis Ecclesiasticis.

PRæcipitur omnibus, & singulis concurrentibus ad quævis Beneficia quomodolibet vacantia, quòd in supplicibus libellis teneantur omninò, & obligati existant exprimere eorum ætatem, annos præsentiæ personalis in Romana Curia, Beneficia per eos obtenta, seù in quibus, vel ad quæ Jus habent, & verum annuum valorem, necnon resignata, acetiam locum eorum ordinariæ habitationis, & Provisis cum decreto recedendi, qui intra tres menses proximos non paruerint dicto decreto, Beneficia sic obtenta, post dictum terminum censeantur eo ipso vacare, ita ut de illis per Sedem Apostolicam irremissibiliter aliis personis habilibus, & idoneis providebitur, & aliquo in præmissis ut supra deficiente, gratia cujusvis Beneficii sic imperata nullatenus sibi suffragetur, & nulla sit. Hac die 8. Augusti 1691.

B. Card. Prodatarius

LXVII.

NOTIFICAZIONE.

Audientia publica præstanda notificatur.

LA Santità di Nostro Signore fa sapere, come Lunedi prossimo 19. del corrente mese di Novembre 1691. darà publica udienza, nella quale ammetterà, & ascoltarà benignamente tutti, intendendo di darla ancora in tutti li Lunedi susseguenti, quando non venghino impediti dal Concistoro, ò altra Funtione.

LXVIII.

Editto circa l'Habito, e Tonsura de'Chierici, e Sacerdoti.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis &c.

UtClerici, & Presbyteri incedant in habitu, & tonsura.

VOlendo la Santità di Nostro Signore, che omninamente, & con ogni puntualità si osservi, & si dia essecutione alla dispositione de Sacri Canoni, e degli Editti altre volte publicati, tanto circa la decenza dell'Habito, quanto circa la Tonsura Ecclesiastica, con cui li Sacerdoti, e li promossi agli Ordini Sacri, e li Chierici di prima Tonsura, che tengono Benefitii Ecclesiastici di qualunque sorte etiamdio semplici, ò che servono con salarii in Chiese, devono secondo la dispositione de'medesimi Sacri Canoni incedere, e molto maggiormente comparire à gli Altari per celebrare, ò fare altre funtioni Ecclesiastiche, come anco circa la modestia, e decenza di prepararsi in tempo, e luogo, che devono celebrare; Col presente publico Editto di ordine, & commissione speciale della Santità Sua si rinova particolarmente l'Editto della san. mem. di Clemente IX. publicato li 29. Giugno 1667., e l'altro della san. mem. d'Innocenzo. XI. publicato li 10. Ottobre 1681. Et à quelli inherendo, e respettivamente ampliandoli, si ordina, e commanda, che nessun Sacerdote, ò Ordinato in Sacris, ò Chierico come sopra possa andare per Roma della levanta del Sole fino à mez-z'hora di notte vestito con habito, e veste curta, mà debba incedere con habito lungo fino al collo del piede, detto vulgarmente habito Talare, e debba portare la Chierica, e Corona, ò sia Tonsura Chiericale della grandezza conveniente all'Ordine, e grado di ciascheduno, la quale non sia di minor grandezza d'un testone, e sia totalmente apparente, e così spesso rinovata, che si possa ben vedere.

Quinam Clerici comprehendantur

Edicta Antecessorũ indicantur

Ab ortu Solis usque ad mediam noctis horam incedendum in habitu talari.

Tonsura, seu corona cuique Ordini conveniens.

§. 2. Si ordina parimente, e commanda, che nessun Sacerdote, ò Ordinato in Sacris, ò Chierico ancor di prima Tonsura come sopra porta Zazzara, ò Capigliatura, e molto meno Capelli, e Zazzara finta, chiamata volgarmente Perucca, che copra la fronte, e l'orecchie.

Coma non cooperiat frontem neque aures.

§. 3. Sotto pena in ciascheduno di detti casi, e per qualsivoglia volta, che si trasgredirà della Carcere, e di scudi dieci d'applicarsi ad Opere, a Luoghi Pii in conformità del solito.

Pœna adversùs contraventores.

§. 4. Et oltre l'incorso delle dette pene possono esser certi quelli, che contraverranno, che il difetto della debita Tonsura, & habito Talare, & accomodatura modesta de cappelli porterà ad essi, e ciascheduno di loro il totale impedimento alle pretensioni di qualsivoglia impiego Ecclesiastico.

Contraventio impediet consecutionem munerum Ecclesiasticorum.

§. 5. Si

§. 5. Si notifica nondimeno, che con licenza, che si darà da S. E. ò da Monsig. Vicegerente in scritto speditamente, e gratis si permetterà in occorrenza di far viaggio, ò altra causa legitima, che le sudette vesti, e ferrajoli siano più curte, purche convenga all'honestà dell'Ordine, e non siano di altro colore che nere, & in questa conformità, e non altrimente si dovranno intendere le licenze, che si daranno,& in caso contrario s'incorrerà la pena della Carcere, e perdita di tali habiti.

§. 6. Et alle sudette pene di Carcere, e pecuniarie, & altre maggiori ad arbitrio soggiaceranno quei Sacerdoti, che contro la forma del presente, & & altri editti come sopra publicati celebraranno in alcuna Chiesa sì dentro, come fuori di Roma, se non in habito del tutto decente, e proportionato allo stato, e conditione Ecclesiastica, e specialmente con veste Talare, e sia quella stessa, con la quale ciascheduno và alla Chiesa, e non presa in prestito meramente per l'atto di celebrare, ò somministratali dal Sagrestano.

§. 7. Che nel trattenersi li Sacerdoti nelle Sagrestie non consumino il tempo in vani discorsi, mà stiino quieti, e modesti, come comporta il luogo, che serve principalmente al Culto di Dio, & al raccogliamento per la preparatione al Sacrificio, e rendimento di gratie doppo di esso, e non vi piglino Tabacco nè in fumo, nè in polvere, nè masticato come cosa pregiuditiale alla polizia, e decoro Ecclesiastico, sotto le medesime pene immediatamente espresse tanto per quelli, che v'incorreranno, come per li Sagrestani, che lo permettessero, e non vi ponessero il debito rimedio.

§. 8. Parimente si commanda come sopra à tutti li Rettori, Sagrestani, Cappellani, Custodi, & altri sotta quasivoglia nome deputati all'amministratione, ò cura, ò sopraintendenza di qualsivoglia Sagrestia, tanto nelle Basiliche, Collegiate, Parochiali, Congregationi, Oratorii, Cappelle, & Hospedali, & ogni altra Chiesa Secolare, quanto di qualsivoglia Chiesa Regolare, sì dentro come fuori di Roma, che non permettino ad alcun Sacerdote il celebrare nelle loro Chiese, se non haverà la solita licenza di S. E., e porterà l'habito, e Tonsura predetta, qual'habito il Sacerdote l'hà da portare avanti che entri in Sagrestia, nè deve essergli imprestato dal Sagrestano sotto la medesima pena della Carcere, e di scudi dieci da applicarsi come sopra, e di più la sospensione de loro Offitii, & altre ad arbitrio secondo la maggior negligenza, che commetteranno nella trasgressione di questo Editto, le quali pene s'incorreranno de fatto da ciascheduno de'sopradetti ogni qual volta, che l'haveranno trasgredito, & auvertiranno sotto le medesime pene di non permettere, che alcun Sacerdote celebri con la Zazzara finta, ò sia Perucca.

§. 9. E per lo scandalo, che porta il vedere li Sacerdoti, che si affrettano troppo nel leggere, ò nel fare le cerimonie, ordiniamo, che nelle Sagrestie vi sia un Horologio da ruote, ò da polvere, per mezzo del quale il Sagrestano possa conoscere, se il celebrante impiega nel Sacrificio il debito e proportionato tempo, che non dovrà essere meno di un terzo di hora, e trovandosi doppo essere stati auvertiti da Sagrestani à perseverare i Sacerdoti in questa indecenza si debanno licenziare, e privare dell'Offitiatura, con dare à S. E. in nota li loro nomi sotto le pene già espessedi dieci scudi, & ad altre ad arbitrio, per li Sagrestani, che lo comportassero, e non rimediassero à quanto si è detto.

§. 10. In oltre si dichiara col presente Edditto confermato ogni altro, che sia stato publicato in quest'istessa materia, e particolarmente, che nessuno possa celebrare in qualsivoglia Chiesa, ò Oratorio senza licenza in scriptis di S. E. ò di Monsignor Vice-Gerente, nè li Sagrestani possino lasciar celebrare senza la detta licenza, sotto pena tanto alli Celebranti, come alli Sagrestani di scudi dieci per ciascheduna volta da applicarsi à luoghi Pii come sopra.

Ad celebrandum in Ecclesiis Monialiũ requiritur specialis.

§. 11. Avertendosi che nelle Chiese di Monache è necessario d'havere una licenza particolare, che esprima una speciale facoltà di celebrare in dd. Chiese.

Tempus extra quod celebrare non licet designatur

§. 12. Per rimediare anche all'abuso della celebratione delle Messe in hore intempestive commandiamo, che non si possa cominciare à dir le Messe prima di un hora avanti l'Aurora, e che ad un hora doppo mezzo giorno debbano essere del tutto finiti li Sacrificii sotto l'istesse pene imposte nel Capitolo precedente, tanto alli Celebranti, come à Sagrestani, non ostante qualsivoglia pretesa Consuetudine, ò Privilegio in contrario, che non sia stato esibito nella Segretaria, e riconosciuto, & approvato da S. E.

In ædibus Canonicalibus nullæ habitent mulieres.

§. 13. Et acciòche i Laici habbino occasione di prendere in tutto buon esempio dagli Ecclesiastici, e si tolga ogni attacco di mormoratione, l'E. S. ordina, e commanda sotto le pene arbitrarie, che nelle Case fabricate per stanza, & uso de Canonici, ò altri Ministri di Chiesa non habitino Donne, etiam Parenti in qualsivoglia grado, e nell'altre non deputate à servitio de' Canonici, ò Chierici non vi stiano, se non per causa dall'E. S. approvata.

Domus Ecclesiarum non locentur Laicis.

§. 14. Che le Case delle Chiese, ò vero porte di esse non siano affittate à Laici se non per causa di necessità da approvarsi como sopra.

Presbyteri non defendant Causas coram Judice Laico.

§. 15. Che li Sacerdoti non possino Procurare, Auvocare, Difendere, nè fare qualsisia attione di Cause dinanzi a Giudice Laico, eccetto che nelle Cause dalli Sacri Canoni permesse, nel qual caso s'impetri dall'Eminenza Sua la licenza in scritto.

Arma non deferant.

§. 16. Che li Sacerdoti, & altri Ecclesiastici promossi àgl'Ordini Sacri non portino Arme di sorte alcuna, nè da fuoco, nè di punta, ne anche sotto protesto di andare à caccia senza licenza di S. E., quale si dara gratis come di sopra.

Obligatio retinendi Edictum affixum in Sacristia.

§. 17. Che questo medemo Editto si debba tenere affisso nelle Sagrestie dalli Sagrestani à vista d'ogn'uno sotto pena della privatione del loro Offitio ad arbitrio; E che publicato, & affisso, che sara conforme al solito, obblighi qualsivoglia Persona, come se li fosse stato personalmente intimato. Datum Romæ ex Ædibus Nostris hac die 20. Novembris 1691.

G. Card. Vicarius.

Alexandro Preposto Bonaventuri Secret.

Publicatio die 20. Novembr. 1691.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Snactem Fabrum Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Vicarii Mandatarium.

LXIX.

Editto sopra il pagamento del Porto delle Lettere, e d'altro, che si manda per la Bolsetta.

PALLUZZO Vescovo di Palestrina Card. Altieri della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Ne subditi graventur, neve fraudentur Appaltatores præscribitur, & publicatur Taxa super mercede portus Literarum, & rerum.

Volendo la Santità di Nostro Signore provedere, che da suoi Ministri, & Offitiali di ogni sorte, si camini con quella chiarezza maggiore, che si può, ad effetto che i Sudditi del suo Stato, & ogni altra persona, che habbia commercio in esso Stato, resti sicura di non ricevere aggravio alcuno nella Tassa del porto delle lettere, e di altro, che si manda per la Bolzetta. Si come anco provedere all'indennità de'Mastri delle Poste, acciò ogn'uno corrisponda conforme al dovere, e non sia esente alcuno, eccetto però li Eminentissimi Signori Cardinali di Santa

Chiesa, li Reverendissimi Chierici di Camera, Signori Camerali, che hanno seduto, e che al presente sedono, ò sederanno per l'auvenire in essa Camera conforme al solito, e la Sacra Inquisitione, per le cose però del S. Uffitio, e caso che fossero renitenti, ò non volessero pagare detti porti conforme alle dette Tasse, sia lecito al Maestro delle Poste generali, e suoi Subappaltatori ritenerli le lettere, fagotti, pieghi, & altro, sin tanto che non saranno intieramente sodisfatti, derogando perciò à qualsivoglia uso, consuetudine, & altro, che facesse, ò potesse fare in qualunque modo in contrario.

Di quì è, che Noi per ordine di Sua Beatitudine datoci à bocca, e per l'autorità del nostro offitio di Camerlengato di Santa Chiesa, ordiniamo, & espressamente comandiamo con questo nostro publico Editto, che da qualunque persona laica, Secolare, ò Regolare di qualsivoglia grado, dignità, ò preeminenza si sia, inviolabilmente si osservi la quì sotto registrata Tassa sopra il sudetto porto di lettere, ò altro, che si manda per la Bolzetta, non ostante qualsivoglia conventione, Tassa, ò consuetudine in contrario, perciò habbiamo ordinato, che si stampi, che si publichi, e si affigga non solo in tutti i luoghi publici in Roma; mà in qualunque altro luogo dello Stato Ecclesiastico dove si distribuiscono le lettere, & altre robbe, che vengono come si è detto per la Bolzetta, e fatta questa publicatione, & affissione, s'intenda ordinata l'osservanza di essa, come se fusse stata personalmente intimata à ciascuno. Dato in Roma nella Camera Apost. li 19. Gennaro 1692.

Tassa per le lettere, & altro dello Stato di Nostro Signore, Umbria, Marca, e Patrimonio.

Lettere dello Stato Ecclesiastico un baiocco per lettera: con la coperta il doppio.

Pieghi, Processi, & altre scritture à mano baiochi quattro l'oncia.

Lettere fuori dello Stato, cioè di Venetia, Mantua, Lombardia, Alemagna, e di qualsivoglia altro luogo fuori dello Stato due baiocchi: e con la coperta il doppio, e li Pieghi, Processi, & altre scriture à mano delli sopradetti luoghi, baiocchi otto l'oncia.

Mandati essecutivi, lettere remissoriali, & ogni altra speditione di Monsignor A. C. ò di qualsivoglia altro Tribunale della Corte di Roma.

Per il Patrimonio, & Umbria baiocchi quindici.

Per la Marca baiocchi venti.

Dispense Matrimoniali, sì in evidentem Scomuniche, e simili con piombo di Dataria, ò di Cancellaria baiocchi cinquanta.

Bolle di Benefitii di qualsivoglia valore, etiam con le fulminatorie paoli dodici.

Brevi di N. Sig. per qualsivoglia gratia, ò Uffitio baiocchi sessanta.

Altri Brevi, & altre speditioni di Penitentieria, che si spediscono gratis baiocchi venti.

Mandati di procura, mentre non sienò in carta pecora, si paghino ad uso di lettere.

Denari contanti baiocchi due per scudo nell'Umbria, e Marca, & un baiocco per scudo nel Patrimonio.

Per le staffette paoli cinque per Posta.

Li fagotti, purche non siano gioie, e denari, baiocchi dieci per libra.

Per consegne di fagotti baiocchi due per libra.

Gioie, ori, argenti à ragguaglio di denari, secondo il prezzo.

Si dichiara, che quanto alle lettere, pieghi, e fagotti il medesimo si deve osservare in Roma, e che il porto delle lettere dello Stato, dove si paga à Bolognini sia un bolognino, e dove si paga à baiocchi sia un baiocco per lettera, e con la coperta il doppio.

Item, li Cavalli per correre la Posta paoli cinque, l'uno, e per andar piano paoli trè.

Item, che li Mastri di Poste non possino sforzare li Forastieri à pigliar la guida se non doppo sonate le 22. hore.

Item, li Cavalli, che tirano il Calesse per la Posta paoli otto, & il Cavallo per la guida paoli cinque.

Item, li Cavalli, che tirano il Calesse per mezza Posta, ò cambiatura paoli cinque, & il Cavallo per la guida paoli trè.

P. Card. Altieri Camerlengo.

G. Bussi Aud. Ferdinando Nuzzi Comm. Gen.

Francesco Antamoro Segr. della Rev. Cam.

Publicatio die 12. Febr. 1692.

Die 11. Februarii 1692. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ut moris est, ac in aliis publicis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Marcheratum Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.

Pro Domino Magistro Cursorum.

Sebastianus Vasellus Cursor.

Decreta edita super Reformatione Tribunalium Urbis & aliis ad eadem Tribunalia pertinentibus.

Editto sopra i Curiali, Notari, e Cursori.

LXX.

CARLO DE MARINI Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Segnatura Referendario di Nostro Signore, e sua Reverenda Camera Apostolica Generale Auditore.

Ad consulendum adimplemento Officii Cursorum, Notariorum, & Curialium.

ESSENDO sommamente à cuore alla Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. che con ogni più esatta diligenza si possino in questa Corte proseguire i giuditii, acciò sempre più si faciliti la rettitudine della Giustitia, tanto desiderata dalla Santità Sua. Hà perciò con special riflessione considerato, che molto può pregiudicare à chi litiga la negligenza de i Cursori, alla fede de quali viene appoggiata la validità di detti Giuditii, & acciò questi, come che attualmente servono la Santa Sede Apostolica, siano maggiormente osservanti delle leggi da essa prescritte, hà commesso à Noi, che diamo opportuno rimedio à molti disordini, & inconvenienti, che procedono per tale inosservanza, e che con ogni miglior modo provediamo per la buona direttione de prenominati Cursori; Quindi è, che volendo Noi adempire con ogni sollecitudine li pii sentimenti di Sua Beatitudine, e togliere anco il pernicioso abuso introdotto da' Notari del Nostro Tribunale di leggere le copiette delle citationi; & accommodare le scritture prodotte; In virtù delle facoltà conceduteci, e per l'autorità del Nostro Uffitio, e d'ordine espresso datoci à bocca dalla Santità Sua ordiniamo, e commandiamo.

Renovantur edicta Antecessorum.

Primo. Rinoviamo tutti gli Editti fatti, & ordini dati da Nostri Antecessori, il tenore de quali vogliamo, che s'habbia quì per espresso, come se di parola in parola vi fossero registrati, dichiarando, che per il presente Editto non s'intendino in modo alcuno rivocati, anzi in qualsivoglia parte d'essi li rinoviamo, e confermiamo, eccetto che dove contrariassero gl'infrascritti, perche in tal caso in questa parte li revochiamo, & annullamo.

Secondo. Ordiniamo, che ogni matina di giorno giuridico al suono della Campana del

Horæ quibus Cursores affidere debent in Banco.

Collegio debba ciaſcun Curſore ritrovarſi al ſuo Banco con le citationi del ſuo viaggio eſſeguite la ſera antecedente ſottoſcritte, & il giorno alle hore ventidue, e mezza, ſotto la pena da incorrerſi irremiſſibilmente di ſcudi dieci moneta per ciaſcheduna volta, che alcuno di eſſi traſgredirà, e perche detti Curſori per l' inoſſervanza di queſto precedente Capitolo non habbiano ad allegare la ſcuſa ſopra la tardanza de'Curiali nel portarli la ſera le citationi, ordiniamo, che detti Curſori dal giorno 15. del meſe di Marzo, fino alli 15. del meſe d'Ottobre debbano la ſera ſerrare, & effettivamente haver ſerrato il loro Banco, e partire immediatamente per li loro viaggi ad un'hora, & mezza di notte, e dalli 15. d' Ottobre per ſino alli 15. Marzo alle due hore in punto, e proſeguire i loro viaggi come ſopra, ſotto la medeſima pena di ſcudi dieci moneta d'applicarſi ne i caſi ſudetti un terzo all'Accuſatore, & il rimanente à beneficio de' Carcerati, & altre pene etiam corporali à Noſtro arbitrio.

Citationum copiæ caractere intelligibili.

Terzo. Ordiniamo à detti Curſori, loro Copiſti, e Giovani, che debbano copiare le Citationi, Mandati, Sequeſtri, Monitorii, & altri atti giudiciali di buono, & intelligibile carattere, di modo che s'intenda chiaramente il nome del Giudice, del Notaro, del Citante, citato, e l'iſtanza, che in quelli ſi fà, & altro, che contengono reſpettivamente ſotto pena riſpetto alli Copiſti, Giovani e Liſtorali d'eſſer ſubito licentiati dal Banco, & inhabilitati in perpetuo al ſervitio di detto Uffitio, riſpetto poi alli Curſori, ſotto la pene di ſcudo uno per ciaſcheduna citatione mal copiata d'applicarſi in beneficio de' poveri Carcerati, & altre pene à Noſtro arbitrio.

Executio citationum fiat à Curſoribus per ſe ipſos

Quarto. Prohibiamo eſpreſſamente à tutti, e ſingoli Curſori ſopradetti di far fare li viaggi, & eſſeguire le citationi, & altri atti giudiciali come ſopra la ſera, & in altri tempi da perſone, che non ſono Curſori, ma debbano li medemi Curſori, alla fede de' quali è appoggiato l'Uffitio eſſeguirle per loro ſteſſi, ſotto la pena, oltre la nullità dell'atto di falſità, e ſoſpenſione ipſo facto dall' Uffitio, e di ſcudi 50. moneta d'applicarſi per un terzo all'Accuſatore, e per il rimanente alla Reverenda Camera Apoſt., & altre contenute, & eſpreſſe negli Editti antecedenti à noſtro arbitrio: Auvertendo ciaſcheduno d'ubidire, e puntualmente li ſudetti, & altri Ordini come ſopra, perche contro li Traſgreſſori ſi procederà, non ſolo per accuſe d'intereſſati, ma anco di ſegreti Accuſatori, & ex officio per inquiſitione, e in ogni altro miglior modo più eſpediente, e ſi crederà alla diſpoſitione di un ſolo Teſtimonio degno di fede.

De ſcripturis productis per Notarios non accommodandis, & accommodatis recuperandis.

Quinto. Prohibiamo à Notari, Soſtituti, e Giovani del Noſtro Tribunale l'accommodare le ſcritture prodotte di qualſivoglia ſorte, eccetto i Proceſſi de Partibus, ſotto pena di ſcudi dieci d'oro per ciaſcuna volta, da applicarſi come ſopra, & altre pene à Noſtro arbitrio, e perche ſi trovano ſcritture prodotte in grandiſſima quantità preſſo i Curiali accommodate con ricevuta, e ſenza, e reſtano gl'Uffitii del Noſtro Tribunale, hora ſpettanti alla Camera Apoſtolica, quaſi ſpogliati, in pregiuditio de Litiganti; Però ordiniamo à tutti Curiali, & altri, che haveſſero ſcritture prodotte in detti Offitii, che dentro il termine di quindici giorni, da computarſi dalla publicatione del preſente Editto debbano riportare à dd. Offitii le ſcritture appreſſo loro eſiſtenti, altrimente ſi procederà manu Regia, & more Camerali contro tutti ſenza figura di Giuditio.

Notarii quotidie extendant decreta, & in fine menſis mensem conficiant filſam citationum.

Seſto. Ordiniamo anco à Notari, e Soſtituti del Noſtro Tribunale, che debbano ſtendere puntualmente i Decreti ogni giorno, & in fine del meſe mettere in filſa le Citationi à publica commodità in conformità della Riforma della ſan. mem. di Paolo Papa V. ſotto la pena della privatione della Carica, & altre pene à Noſtro arbitrio, e ſotto le medeme pene prohibiamo à medemi il recevere, ò legere avanti di Noi, ò Giudici del Noſtro Tribunale, ò da Noi deputati le copiette delle Citationi, annullando, & dichiarando nulli tutti i Decreti, che naſceranno con leger dette copiette.

Edictum retineatur affixum.

Et acciò da neſſuno ſi poſſa allegare l'ignoranza di queſti Noſtri Ordini, vogliamo, che il preſente Noſtro Editto s'affigga, e ſtii affiſſo nel ſolito Stantione, dove eſſi eſercitano il loro offitio, & ivi affiſſo, e negl'altri loughi ſoliti, habbia forza, e vigore, come ſe foſſe ſtato à ciaſcheduno d'eſſi perſonalmente intimato. Dato in Roma dal Noſtro Palazzo queſto di 13. Marzo 1692.

Carlo de Marini Auditore Generale.

Per il Succeſſore del Sig. Peloſi.

Antonio Olivieri Deputato.

Publicatio 12. Martii 1692.

Die, menſe, & anno, quibus ſupra, ſupradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Hyppolytum Petrettum Apoſtolicum Curſ.

Pro Domino Joanne Baptiſta Faina Mag. Curſ.
Franciſcus Perinus Curſor.

LXXI.

Decretum circà Memorialia porrigenda.

Super eodem negotio poſt aditam unam ex Sac. Congregat. adiri non poſſit alia; Ac decreta obtenta ſint nulla.

UT occurratur impetrantium calliditati, quâ ſæpiùs, vel iidem Oratores, vel eorum Procuratores, ac Sollicitatores, ſivè alii quicumque Agentium, aut expeditorum nomine nuncupati Litteras Gratiæ, vel Juſtitiæ, cum valdè notabili ipſius Juſtitiæ, ac publici boni, & quandoque Animarum etiam præjudicio in Aula, & Curia Romana ſubripere conantur, Sanctiſſimus Dominus Noſter INNOCENTIUS Divinâ Providentiâ Papa XII. expreſsè præcepit, & mandavit.

Quòd ſi quis in poſterum preces, ſive ſupplices libellos in materia Gratiæ, vel Juſtitiæ alicui ex Sacris Congregationibus Urbis quomodolibet obtulerit, ſeu præſentaverit; Itaut ab eadem Sacra Congregatione vel in totum, vel in parte fuerint rejectæ, aut aliàs ipſa Sacra Congregatio mediante præfata præſentatione precum præventa, manus quomodocumque deſuper appoſuerit, nequeat ullo modo idem negocium, cauſam, vel petitionem ad alteram ex Sacris Congregationibus, etiam mediante reſcripto Sanctitatis Suæ (quod in hoc caſu importunè, & ſubreptitiè Sanctitas Sua cenſeri voluit extortum) ſub quovis prætextu, cauſa, vel quæſito colore etiam ſimplicitatis, & ignorantiæ deferre, vel aliàs primam Congregationem ſpontè à principio aditam declinare, aliàs reſcripta, Decreta quæcumque, Indulta, Gratiæ, Litteræ, reſolutiones, vel proviſiones à ſecunda, ſivè altera Congregatione impetrata, vel impetranda, nec non Litteræ Apoſtolicæ, quas illorum, vel illarum vigore deſuper expediri contingeret, haberi debeant omninò pro ſubreptitiè extortis, nulliuſque penitùs ſint roboris, vel momenti, nec ullatenus in Judicio, vel extra ſuffragari poſſint, & valeant, perindè ac ſi nunquam emanaſſent.

Et quoniam id plerumque provenire ſolet ex prædicta calliditate Impetrantium, qui ubi primam Congregationem tanquam negocii, ejuſque circumſtantiarum inſtructam, eorum petitioni contrariam habuerunt, vel habere ſuſpicantur, ſtudioſè tentant alteram adire Congregationem, ut tanquam minùs informata ipſis concedat, quod prima vel denegavit, vel denegaſſet; Idcircò Sanctitas Sua ultà præmiſſam nullitatem reſcriptorum, & Litterarum expreſsè pariter præcepit, quòd tam iidem Oratores, ac Partes prin-

cipales, quàm illorum, illarumque Procuratores, Sollicitatores, Agentes, aut Expeditores quicumque, adversus hujusmodi Decretum attentaverint, non solùm puniri valeant etiam pœnâ Carceris, vel alterâ arbitrio alterutrius Congregationis mediante organo Secretarii pro tempore, facto tamen verbo in ipsa Congregatione, sed ulteriùs quòd Procuratores, Sollicitatores, Agentes, & Expeditores hujusmodi, ubi ipsi sint, qui ignara Parte, seu Principali attentaverint, omninò teneantur ad refectionem omnium expensarum, atque damnorum, quas, vel quæ per suos Principales hac de causa pati contingeret, vel contigisset, atque ad id summariè per eundem Secretarium, facto tamen ut supra verbo in ipsa Congregatione, opportunis Juris, & facti remediis compelli possint, & debeant. Et ne aliquis præsentis Decreti, & in eo contentorum ignorantiam ullo unquam tempore allegare valeat, illud Typis imprimi, & in locis solitis Urbis, nec non in Secretaria supplicum libellorum, qui Sanctitati Suæ porriguntur, ac in singularum Congregationum prædictarum Secretariis affigi, & in earumdem Congregationum registris inseri jubet, Ità tamen, ut dicta affixione in supradictis locis solitis Urbis dumtaxat secuta, omnes, & singuli ad illius omnimodam observantiam illicò teneantur. Atque ità de expresso ordine, & mandato Sanctitatis Suæ sibi specialiter injuncto decrevit, & nomine ejusdem Sanctissimi Domini Nostri servari mandavit hac die 4. Junii 1692.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & Sac. Pal. Apost. Not. Angelus Montanus pro R. Cam. Administrator Deputatus &c.

Publicatio 4. Junii 1692.

Die, Mense, & Anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem Decanum.

Pro D. Mag. Curs. Hippolytus Petrettus Curs.

LXXII.

Novissima Decreta Signaturæ Justitiæ.

FLAVIUS Miseratione Divina Episcopus Portuen. S. R. E. Cardinalis Chisius Signaturæ Justitiæ Sanctissimi D. N. Papæ Præfectus.

Comissiones vigore appellationis in Causis non excedentibus scuta 50. expediantur per Auditorem.

AD parcendum Litigantium expensis, & coërcendos insurgentes abusus, facto verbo cum Sanctissimo, præcipimus, quòd nemo imposterùm audeat proponi facere in Plena Signatura Commissiones appellationum in causis non excedentibus summam scutorum quinquaginta monetæ, sed pro illis impetrandis, & signandis cum clausulis opportunis instent coram D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, facienda per Acta infrascripti Notarii Archivii cum insertione Commissionum signandarum ad formam decretorum ejusdem D. Auditoris, cujus decreta habeant vim Rescripti Plenæ Signaturæ, & perindè ac si ex illa emanassent; Quibus non acquiescentes tunc possint recurrere ad Nos, & edocti de gravamine eorumdem indemnitati consulemus.

Ab eodem Auditore expediendæ reintegrationes inhibitionum, & alia &c.

§. 2. Ulteriùs mandamus, quòd nemò pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione Inhibitionum moderatarum, ob non transportationem Actorum à Sacra Rota, & Judicibus Commissariis, seu communicatione earumdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione inhibitionum A. C., & aliorum quorumcunque Judicum, sicuti de remissione Causarum, declaratione Jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, cujus decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ, quibus, si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in qua si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

De Commissionibus quæ departium consensu expediuntur.

§. 3. Inhærendo decreto facto per cla. mem. Card. Cynthium Aldobrandinum nostrum Antecessorem, cujus tenor est videlicet. Si quando inter Litigatores de expedienda Commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina pariter à tergo Commissionis inscribant. Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per Illustris. Dominum Præfectum extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, dolique mali modo ejusdem Illustriss. D. Præfecti arbitrio inflictis. Volumus, & mandamus, quòd in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expedienda commissione, Revisor juxtà illorum consensum Commissiones signandas nobis afferre teneatur, injungentes tamen Procuratoribus observantiam laudati decreti sub eisdem pœnis, & aliis arbitrio nostro infligendis.

Pro circumscriptione sententia cum non porriguntur Commissiones.

§. 4. Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura Commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem Commissionibus alternativè petere, quòd quatenùs non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

§. 5. Et demùm præcipimus, quòd imposterum caveant DD. Ponentes subscribere propositiones Causarum contra formam præsentium Decretorum, nàm non obstante eorum subscriptione Causæ non proponentur, & Procuratores in expensis, & aliis gravioribus pœnis damnabuntur.

Non contraveniendum neque de consensu Partium.

§. 6. Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, & mandamus, una cum aliis omnibus demandatis in antiquis Edictis sub hac hodierna die iterùm promulgatis, neque sub quovis prætextu, causâ, vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis suspensionis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ residentiæ hac die . . . Julii 1692.

F. Card. Chisius Præfectus.

C. Origus Auditor.

Franciscus Leonus Arch. Rom. Curiæ Scriptor.

Publicatio 1692.

Die, mense, & Anno quibus supra, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium SS. D. N. PP. Curs.

Pro D. Mag. Curs. Agapitus de Magistris Curs.

LXXIII.

Decretum super Cauthelis Angeli, & Dilationibus Quinquennalibus.

Inhibitiones ex cauthela Angeli non conceduntur nisi docto de titulo, vel possessione.

§. 1. AD dirimendos litium circuitus, ipsorumque litigantium defatigationes, & damna in grave præjudicium rectæ, ut decet, & expeditæ Justitiæ, Congregatio Particularis Prælatorum, aliorumque, ut infrà, à Sanctiss. D. N. INNOCENTIO Divina Providentia PAPA XII. specialiter deputata, & approbata, expressè præcipit, & mandat, quod imposterùm Inhibitiones, quæ nuncupantur Cauthelæ Angeli, etiam ex causa Dotis, seu Instrumentorum, &

Chartarum dotalium, à nullo ex Romanæ Curiæ Judicibus, nemine penitus excepto, concedantur, nisi per petentem fuerit priùs summariè doctum de titulo, vel saltem possessione illius rei, vel rerum, quam, vel quas voluerit sub ipsa Inhibitione comprehendere.

AdJudices mandatorum pertinet dictas inhibitiones attendere, vel moderari, & super attentatis prætendendis cognoscere.

§. 2. Quódque pariter inposterum eædem Cautelæ Angeli, sive agatur de hærede beneficiato, sive de tertiis personis, sive citatis, sive non citatis, tàm ante quàm post executionem, quàm etiam in quacumque parte Judicii, debeant omninò, ac solùm intimari, & allegari coram Judicibus Mandatorum, dummodo iidem Judices Mandatorum habitualem habeant Jurisdictionem, sive aliàs habitu sint competentes: Ipsique Judices Mandatorum possint, & debeant, prout Juris fuerit, easdem Inhibitiones modo, quo suprà intimatas, allegatas, seu præsentatas observare, vel moderari, perinde ac si forent Judices, qui hujusmodi Inhibitiones concessissent: Et idcircò si à Partibus prætendantur commissa aliqua attentata in spretum earumdem Inhibitionum, nullus alius Judex sub hoc prætextu se ingerere possit, quocumque usu, consuetudine, vel privilegio non obstante, sed de eisdem attentatis cognoscere dumtaxat possint, & debeant memorati Judices Mandatorum.

Non exequendum mandatum nisi obtenta moderatione.

§. 3. Declarando tamen, quòd per hoc non intenditur permittere Creditoribus, quòd eis liceat exequi illorum Mandata, quatenus à Tertio non citato in actu executionis fuerit præsentata aliqua Inhibitio, ut suprà legitimè obtenta, sed in hoc casu debeat Executor abstinere ab executione, donec coram Judice Mandati fuerit obtenta moderatio ipsius inhibitionis, alioquin idem Judex Mandati teneatur rigorosè procedere ad purgationem Attentatorum, ac si esset idemmet Judex spretæ Inhibitionis.

Fieri tamen potest descriptio mobilium, & se moventium.

§. 4. Verùm quia quandoque executio dirigitur ad Mobilia, se moventia, aliaque de facili asportabilia, & occultabilia, unde obtenta postmodum per Creditorem moderatione Inhibitionis, illæ res executioni subjiciendæ amplius non reperiuntur, in supplantationem, & præjudicium ejusdem Creditoris; Propterea eadem Congregatio Particularis præcipit, & decernit, quòd imposterum casu quo abstinendum, ut suprà, sit ab executione, liceat ipsis Creditoribus describi facere propriis sumptibus præfata Mobilia, & se moventia, aliaque hujusmodi asportabilia, & occultabilia, eaque sic descripta remanere debeant penes eamdem personam supradicta Inhibitione munitam, facta tamen obligatione de habendo in forma depositi, & restituendo ad omne Mandatum Judicis.

Semel justificata inhibitione, quoad alios stantum indicationi Jurium.

§. 5. At si fortè contingeret, quòd tales Cautelæ, ac Inhibitiones aliàs extitissent contra alios Creditores legitimè, ut suprà, semel intimatæ, ac cum aliqua Judicis interlocutione justificatæ, tunc ad parcendum sumptibus indebitis prædicta Congregatio Particularis mandat, & injungit, quòd pro nova justificatione facienda stari omninò debeat indicationi Jurium contrà præfatos alios Creditores jam productorum, vel repetitorum.

In dilationis concedendis uxor pro dote non est numeranda inter creditores.

ET ut pariter evitentur fraudes, & simulationes, quæ quotidiè (ut docet experientia) committuntur in concessione Induciarum, seu Dilationum favore Debitorum, memorata Congregatio Particularis decrevit, & ordinavit, quòd imposterùm in quibuscumque Dilationibus, Induciis, sive Moratoriis, Uxor pro sua dote, aliisque creditis nullo modo connumerari possit, aut debeat inter Creditores, aliàs Dilationes, Induciæ, vel Moratoriæ contrà formam præsentis Decreti quomodolibet concessæ nullius existant roboris, ac penitus sperni valeant. Die 13. Julii 1692.

Facta relatione Sanctissimo prædictorum Decretorum, idem Sanctissimus approbavit, ac observari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

Ansaldus de Ansaldis SS. D.N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque prædictæ Congregationis Particularis à SS. deputatæ sunt hæc.

R. P. D. Prosper Bottinus Archiep. Myren. Fisci, & Cameræ Apost. Advocatus, & Fidei Promotor.
R.P.D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R.P.D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R.P.D. Curtius Origus Auditor Eminentiss. D. Cardinalis Præfecti Signaturæ Justitiæ.
R.P.D. Joseph Sacripantes SS.D.N. Subdatarius.
R.P.D. Ferdinandus Nuptius R.C. A. Commissarius Generalis.
R.P.D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Cum interventu etiam.

D. Ulyssis Calvi V. Decani Collegii DD. Patronorum S.P.A.
D. Josephi Livaldini Procuratoris Pauperum recurrentium ad publicam Audientiam SS. D.N.
Et D. Antonii de Simeonibus Secretarii Sacræ Congregationis Generalis super reformatione Tribunalium.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputat.

Publicatio 1692.

Die mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus Apostolicum Cursorem.

Agapitus de Magistris Curs. Mag.

LXXIV.

Decretum super observatione, & declaratione Privilegiorum Affidæ.

Urbanus VIII. & Innocentius XI. declararunt Fidam, & Inhibitiones suffragari tantum in rebus Fidæ.

§. 1. LIcèt in Decretis Sacræ Congregationis super Reformatione editis tempore San. mem. Urbani VIII. & confirmatis per San. mem. Inocentium XI. in ejus Constitutione incipiente, *Decet Romanum Pontificem*, inter cætera sancitum fuerit, quòd quibuscumque solventibus Fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, serventur solitæ Inhibitiones, omnibus verò aliis Fidæ, & Inhibitiones non suffragentur, nisi respectu rerum Fidam concernentium: Nihilominus quia contrà, seu præter intellectum eorumdem Decretorum, ac Privilegiorum Affidæ plures irrepserunt abusus nimis administrationi Justitiæ, ac felici regimini præjudiciales; Congregatio Particularis, ut infra, à Sanctiss. D.N. INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa XII. deputata, & approbata, re maturè discussa, & auditis interesse habentibus declaravit.

Sanctissimus declarat in quibus suffragentur solventibus Fidam grossam.

§. 2. Quòd solventibus Fidam grossam (habentibus tamen, ut suprà, requisita necessaria) Privilegium Fori suffragetur dumtaxat quoad executionem personalem, ipsasque res, seu bona affidata, & tantùmmodo in Causis, ac negotiis quomodocumque, & qualitercumque eamdem Fidam concernentibus, vel ab ea dependentibus, & non in aliis.

In quibus solventibus Fidam parvam.

§. 3. Solventibus verò Fidam parvam, prout sunt Affidati Urbis Romæ, Latii, Sabinæ, ac Maritimæ, & Campaneæ, idem fori Privilegium, & Inhibitiones suffragentur pariter quoad res affidatas tantum, & in Causis (ut suprà) Fidam quomodocumque concernentibus; Quò vero ad personas, nullo modo idem Privilegium, vel Inhibitiones juvent, nisi ex professo, seu principaliter incumbant servitio Gregis, & Animalium affidatorum.

Privilegia durant tantum durante Fida.

§. 4. Rursùs declaratum fuit, quòd Privilegium Affidatorum solventium tàm Fidam grossam, quàm parvam veniendo, stando, & redeundo durent, & & durare debeant, durante ipsa Fida, nempè usquequo permanserint ad depascendum cum eorum Animalibus intra Stangam, seu Dohanam, ac ulteriùs per tres dies postquam reversi fuerint ad eorum Domos, & Provincias, & non ultra; excepto casu Repræsalarum, in quo etiamsi reversi fuerint, & permanserint in eorum Domibus, & Provinciis, adhuc debeant gaudere exemptione à prædictis Repræsaliis; Prout etiam in eorum Domibus, & Provinciis censeantur, & sint immunes à pœnis damnorum datorum, dummodò non probentur studiosè commissa: Eorumdem verò damnorum cognitio in hoc casu spectet tantummodo ad Judices locorum.

Remanet tamen exemptio à Repræsaliis, & damno dato.

Inhibitiones Affidæ à quibus, & quomodo concedendæ.

§. 5. Inhibitiones Affidæ in posterum non concedantur à Dohanerio, neque ab ejus Assessoribus, sed dumtaxat à Camerario, & Grasciæ Præside, servatâ tamen formâ, & cum præcisa insertione præsentium Decretorum; Aliàs Inhibitiones præfatæ impunè valeant contemni.

A moderatione non datur appellatio suspensiva.

§. 6. A Decretis moderationis præfatarum Inhibitionum nullus Judex, aut Tribunal, etiam Cameræ Apostolicæ, admittat Appellationes suspensivas, neque concedat Supersessorias ad impediendam executionem Mandatorum.

Moderata una reliquæ sunt nullæ.

§. 7. Obtenta autem moderatione unius Inhibitionis vigore Privilegiorum Affidæ, omnes aliæ Inhibitiones similes per Affidatum expeditæ, aut expediendæ coram eodem, vel diverso Judice nullæ sint, & invalidæ, & absque incursu attentatorum possint impunè sperni. Die 10. Augusti 1692.

Facta relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum, Sanctitas Sua approbavit, eaque servari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus, tàm Urbis, quàm Status Ecclesiastici.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo Deputatæ intervenerunt, sunt hæc.

R. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apost. Advocatus, & Fidei Promotor.
R. P. D. Franciscus Martellus Archiep. Corynthi, Sacræ Consultæ Secret.
R. P. D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Joannes Patritius Cameræ Apostolicæ Clericus, nec non Dohanarum, & Grasciæ Præses.
R. P. D. Joannes Buxius Auditor Eminentiss. D. Cardinalis Camerarii.
R. P. D. Franciscus Caffarellus Sac. Congregationis Sgraviorum, & de Bono Regimine Secretarius.
R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii. Angelus Montanus pro Reverenda Camera Administrator Deputat.

Publicatio 1692.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium Decanum SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pellicia Mag. Cursorum.

LXXV.

Editto sopra la revocatione, sospensione dell'Inhibitioni, e Patenti de'Neofiti, e nova concessione, ò conferma di esse.

FULVIO del Tit. di SS. Cosma, e Damiano della S. R. C. Cardinal Astalli Protettore, e Giudice Ordinario de Catecumeni, e Neofiti.

Motivum Edicti ex Inhibitionibus subreptitiis.

§. 1. PRemendo sommamente à Noi, che li Privilegii concessi da Sommi Pontefici à Cathecumeni, e Neofiti venghino à favore delli medesimi onninamente osservati, per maggiormente auvalorare, e dar animo all'Hebrei, & altri Infedeli di riconoscer la verità, e convertirsi alla Santa Fede; Et all'incontro dare anco opportuno rimedio à molti abusi, e disordini per il passato occorsi, e che forsi potrebbero in auvenire occorrere, à causa, come si suppone d'esser state impetrate Inhibitioni da diversi, à titolo di esser Neofiti, ò compresi in detti Privilegii, benche non fossero tali, e di ragione non dovessero, nè potessero, ò possino godere simili Privilegii, & essentioni.

Inhibitiones non suffragentur nisi confirmentur intra tempus hic præfinitum.

§. 2. Quindi è, che inherendo all'altro precedente Editto sopra di ciò publicato, nè recedendo in niun conto da esso, mà accioche solo resti più chiaramente intorno à questa parte provisto, e per togliere ogni sorte di dubiezze, & abuso, ordiniamo, e comandiamo, che tutti, e singoli Neofiti, & altri compresi nelli sopradetti Privilegii, à quali sono state concedute le sudette Inhibitioni, e Patenti, non vaglino, ne possino in modo alcuno di quelle in auvenire valersene, e servirsene, se prima non impetraranno da Noi la conferma delle medesime Inhibitioni, e Patenti, quali conferme doveranno ottenere frà il termine di un mese prossimo dalla publicatione del presente Editto rispetto alli presenti, & in quanto agl'assenti fuori dello Stato Ecclesiastico, e Distretto di Roma nello spatio di due mesi parimente prossimi; altrimente le sudette Inhibitioni, e Patenti à qualunque persona concesse à titolo di esser Neofiti, ò descendenti da quelli, ò pure compresi in detti Privilegii, s'intendano ipso jure revocate, & annullate, come che nè da Noi, nè da nostri Antecessori siano state mai concedute, ne perciò possino ad essi in alcun modo, e per qualunque causa suffragare.

De forma confirmandi Inhibitiones & de illis registrandis.

§. 3. Vogliamo però, e commandiamo, che le sudette conferme, ò nouve Inhibitioni impetrate, ò da impetrarsi, non si possino concedere, ne ottenere, se prima non si giustifichi, ò in altro modo ci costi effettivamente, che tutti quelli, che l'impetraranno novamente, ò domandaranno la conferma di esse, sijno veri Neofiti, ò descendenti da quelli, ò pure in ciascun'altro modo soggetti alla Nostra Giurisditione, e capaci delli sudetti Privilegii; Et accioche in ogni tempo si possi sapere il numero, e quantità della Persone che impetraranno simili Inhibitioni, e Patenti, ordiniamo, che il nostro Notaro debba ritenere un libro à parte, nel quale venghino notati, e registrati li nomi, cognomi, Padre, Patria, esercitio, & habitatione delli medesimi, à quali saranno concedute le sudette conferme, ò altre nove Inhibitioni, in vigore delli sudetti Privilegii, quali conferme solamente si doveranno concedere gratis, e senza emolumento alcuno.

Publicatio vim habeat intimationis personalis.

§. 4. Volendo, che il presente Editto affisso, e publicato, che sarà al Nostro Offitio, Oratorio de Neofiti, & altri luoghi soliti di Roma, astringa ogn'uno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato dal Nostro Palazzo, questo di 13. Agosto 1692.

F. Card. ASTALLI.

Dominicus Orsinus Not.

Die,

Publicatio

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, Oratorii S. Jo. Baptistæ Neophytorum, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Dominicum Sperellum Tribunalis Neophytorum Mandatarium,

LXXVI.

Decretum super modo examinandi Testes, & allegandi Judices suspectos.

In discordia Interpretum, vel una parte nolente Interpretem conducere Judex deputat unū pro utraque.

§. 1. CUm experientia docuerit, quòd in examinandis formaliter Testibus, ob nimiùm frequentes Interpretum cavillationes circà modum interrogandi, variæ Testium circumventiones, & contrarietates oriuntur in grave damnum Collitigantium, ipsiusque veritatis, & justitiæ, ita ut litium expensæ ob id notabiliter augeantur, & examina, ac Judicia valdè protrahantur in longum: Idcircò ad obviandum in posterum hujusmodi abusibus, Congregatio Particularis infrascripta specialiter à SS. D. N. INNOCENTIO Divina Providentia Papa XII. deputata expresse mandavit, quòd si tam ante, quam post cœptum examen aliqua discordia inter præfatos Interpretes emergat, sive altera ex Partibus noluerit suum conducere Interpretem, teneatur Judex in casu præfatæ discordiæ, sivè ad instantiam alterius ex Partibus, prævia citatione ad concordandum de unico Interprete, vel aliàs deputare ex officio unum probum, & emerium Curialem, qui non possit, sit semel suspectus, allegari, isteque sic deputatus, remoto quocumque alio Interprete, debeat officium Interpretis pro utraque Parte fideliter gerere, interrogando Testes cum omni charitate, & integritate; Et ita observetur in quocumque Tribunali, & Curia.

Totum Tribunal nequit allegari suspectum.

§. 2. ET quia pariter agnitum est, quòd continuæ Judicum recusationes in Tribunalibus Cardinalis Vicarii, & A. C. ad nil aliud tendunt, quàm ad protrahendas litium expeditiones; Ideò prædicta Congregatio decrevit, non licere in posterùm Partibus collitigantibus totum Tribunal Vicarii, vel A. C. suspectum allegare, sed in solita lista confidentium unus saltem ex tribus Judicibus ordinariis Curiæ alterutrius erit ab utraque Parte describendus, in quo si concordes fuerint, alius Judex, aut Prælatus extrà præsata Tribunalia eligi, ac deputari non possit; Idemque servetur in Curia Capitolina, non obstantibus Statutis contrarium disponentibus. Die 24. Augusti 1692.

Facta relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum, Sanctitas sua illa omninò mandavit observari,

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædicta Congregationi particulari à Sanctissimo Deputata interfuerunt, sunt hæc.

R. P. D. Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, ac Promotor Fidei.
R. P. D. Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor SS. D. N. Papæ.
D. Fattinellius Primus Collateralis Curiæ Capitolii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputat.

Publicatio

Die, mense, & Anno, quibus supra; supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Grecum SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Curs.

LXXVII

Decretum super abolitione Privilegiorum concessorum Judicibus particularibus, & reductione Tribunalium ad Jus Commune, sivè ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

Pro tollendis Jurisdictionum conflictibus insinuatur suppressio Tribunalium particularium, & reductio ad Judices Ordinarios.

§. 1. AD radicitùs submovendum quotidianos Jurisdictionum conflictus, ac intolerabiles abusus, qui in Romana Curia multitudine Judicum particularium exercentium ex privilegio privativam, seù cumulativam Jurisdictionem nimis irrepserunt, Congregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa XII. specialiter (ut infra) deputata censuit, nullum aliud magis proprium, justius, & aptius remedium dari posse huic gravissimo malo, per quod Jurisdictio Judicum, & Tribunalium Ordinariorum ad nihilum ferè redacta reperitur, quàm mediante nova Constitutione per Sanctitatem Suam promulganda penitùs tollere, & abrogare omnes prædictas Judicaturas particulares vigore Privilegiorum hactenùs erectas, & constitutas, & proindè ad viam Juris reducere omnia, & singula Indulta, facultates, & Privilegia eligendi, seu deputandi tàm in prima, quàm in ulterioribus instantiis omnes prædictos Judices particulares quocumque nomine nuncupatos concessa per Prædecessores Romanos Pontifices Congregationibus etiam S. R. E. Cardinalium, Ecclesiis, & Basilicis, etiam Petriarchalibus, Universitatibus, Monasteriis, Collegiis, etiam sub cura, & administratione Patrum Societatis Jesu existen. Hospitalibus, Archihospitalibus, etiam S. Spiritus in Saxia, Confraternitatibus, Archiconfraternitatibus, Conservatoriis, Domibus Piis, etiam Almæ Domus Lauretanæ, Cappellis, Altaribus, Montibus, etiam Pietatis, cæterisque aliis locis piis quocumque pariter nomine nuncupatis, seù Cardinalibus eorum Protectoribus, Archipresbyteris, Abbatibus, Vicariis, aliisque Administratoribus quibuscunque in quibusvis Causis Civilibus, Criminalibus, aut mixtis dictarum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliorumque ut supra, necnon eorum Officialium, Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, Affictuariorum, Emphyteutarum, Colonorum, aliorumque quomodolibet inservientium eisdem locis Piis, illorumque bonis, & tenutis, etiamsi Privilegia prædicta appareant, seù fuerint concessa Motu proprio, consistorialiter, seù in limine fundationis, sivè ex causa onerosa, vel pro bono publico spirituali, aut temporali, & quantumvis extiterint semel, ac pluries per Sedem Apostolicam confirmata, & innovata cum quibusvis facultatibus, & auctoritatibus eligendi Notarios sibi benè visos, ac procedendi summariè, de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura judicii, manu Regia, ac quacunque appellatione, reclamatione, recursu, revisione, supplicatione, seù restitutione in integrum remotis, seù cum aliis similibus, aut majoribus facultatibus, ac quibuslibet efficacissimis clausulis munita noscantur, etiamsi istæ continerent derogatorias ad futura, seù derogatorias derogatoriarum, seù mandarent revocari non posse, nisi auditis etiam pluries habentibus interesse, itaut Constitutionis per Sanctitatem Suam promulgandæ effectus sit, quòd in omnibus, & per omnia prædicta Privilegia, facultates, & Indulta quocumque titulo, causa, vel ratione, aut verborum amplitudine edita, seù concessa habean-

tur ac si non emanassent, aut nunquam fuissent confirmata, vel innovata.

Præservatur Jurisdictio pro Causis cœptis.

§. 2. Mens autem, ac sensus Congregationis fuit, & est sub præsenti ordinatione non comprehendere Causas jam instructas, seù aliàs legitimè contestatas coram Judicibus particularibus, quivè propterea ea non obstante poterunt ad illarum expeditionem prout Juris procedere: Verùm si Causis hujusmodi expeditis appellari, reclamari, supplicari, recurri, aut in integrum peti restitutio contingat, appellationes hujusmodi, reclamationes, supplicationes, recursus, ac petitiones restitutionis in integrum devolvantur ad Signaturam Justitiæ, prout practicatur in cæteris Causis expeditis ab Judicibus Ordinariis, nec amplius redire possint ad Tribunalia antiquorum Privilegiorum, sivè ad Protectores, Archipresbyteros, aliosque ut suprà: Prout nec etiam in casu recursuum, & appellationum in posterum interponendarum à Sententiis, & Decretis Judicum per eosdem privilegiatos extrà Curiam deputatorum, seu deputandorum, hujusmodi recursus, & appellationes amplius ad supra nominatos, sed ad Judices Ordinarios, & competentes Romanæ Curiæ devolvi debeant.

Excipiuntur Jurisdictiones aliquorum & in aliquibus.

§. 3. Declarando tamen, quòd per præsentem ordinationem non censeatur ullo modo adempta Cardinalibus, Archipresbyteris, Protectoribus, seu Titularibus, eorumque Vicariis, aliisque Deputatis facultas, seu Jurisdictio in his, quæ concerunt servitium Ecclesiæ, seu Loci Pii circà disciplinam Ecclesiasticam, & morum correctionem dumtaxat; prout quòd neque sub eadem ordinatione comprehensa sint Tribunalia Cameræ Apostolicæ, Legatus Avenionensis, ac Judex Fabricæ S. Petri, neque Congregationes descriptæ in solito Liberculo, seu Elencho Congregationum, ac Tribunalium Urbis.

De interesse Notariorum, & Artibus.

§. 4. Quo verò ad interesse Notariorum, necnon ad Artes, & Consulatus Urbis, censuit eadem Congregatio, esse imposterum particulariter providendum. Hac die 31. Augusti 1692.

Sanctissimus mandat observari etiam ante Constitutionē edendam.

Facta sub eadem die 31. Augusti 1692. per me infrascriptum relatione præmissæ resolutionis Sanctissimo D. Nostro, Sanctitas Sua præcepit illam publicari, & interim omninò observari, donec desuper edatur Bulla, ac si eadem jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, aliorumque, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo specialiter deputatæ intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, & Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sacræ Rotæ Decanus.
R. P. D. Matthæus Ysore de Hervault Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Federicus Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Joseph Molines Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinellis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. J. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi Domini Card. Vicarii.
Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C. & Sac. Pal. Apost. Not. Angelus Montanus pro R. Cam. Administrator Deputatus.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Curs.

LXXVIII.

Declaratio, & Extensio Decreti lati sub die 31. Augusti 1692. super abolitione Tribunalium particularium.

Basilicæ, Collegia, & loca pia quæ potiebantur Indulto habendi Notarium proprium, nō tenentur cuicunque Notario solvere extractum.

§. 1. Congregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO Papa XII. specialiter (ut infrà) deputata, prosequendo reformationem super reservatis sub die 31. Augusti proximè præteriti, ac super aliis per Sanctitatem Suam sibi expressè demandatis, censuit, eidem Sanctitati Suæ esse proponendum, quòd in enunciata nova Constitutione per Sanctitatem Suam promulganda ulteriùs provideatur, ut sequitur, nempè, quòd Basilicæ, Collegia, Hospitalia, cæteraque Loca pia, quæ ex concessione Apostolica habebant electionem, & usum proprii Notarii in primis, & ulterioribus instantiis, in posterùm in Causis, in quibus agatur de vero, ac proprio interesse dictarum Ecclesiarum, ac Locorum piorum, non teneantur ad aliquam solutionem Extractus, seu Registri, sed Notarii quorumvis Tribunalium debeant in dictis Causis, & in qualibet instantia conficere Instrumentum Actorum, prout jacent, nihilque ab eis ultrà consuetam mercedem pro dicto Instrumento Actorum sub quovis prætextu petere, aut exigere.

De Jurisdictione Consulatuum moderanda.

§. 2. Quoad Consulatus Artium, & Universitatum, etiam Mercatorum, sublatis omnibus Assessoribus, & abrogata in Judicialibus quacumque Consulum Jurisdictione, succedant competentes Judices Ordinarii, inter quos si locus præventioni, adhibitis (quatenus opus videatur) eisdem Consulibus solummodò tamquàm Peritis in rebus, & negotiis eorum Artem concernentibus.

Excipiuntur aliqui.

§. 3. Excipiuntur tamen à præsenti Decreto Consules Agriculturæ, illorumque Assessor, nec non Notarii Universitatis Mercatorum, & Aromatariorum pro eorum Officiis titulo oneroso acquisitis, donec aliter provideatur.

Causæ pendentes Tribunalibus suppressis reservatæ expediendæ in hoc termino.

§. 4. Rursùs Congregatio censuit, quòd Judicibus particularibus jam suppressis, & abolitis, quibus fuit reservata facultas expediendi Causas instructas, ac legitimè contestatas antè Decretum suppressionis, & abolitionis, præfigatur terminus per totum mensem Decembris proximè venturi ad illas expediendas, aliàs dicto termino elapso Causæ prædictæ devolvantur in statu, & terminis ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ.

Consulibus non præfigitur terminus, quia causæ non reservantur.

§. 5. Hujusmodi verò terminus non suffragetur in Causis pendentibus coram Consulibus, eorumque Assessoribus, nam ipsorum Jurisdictio, etiam in Causis instructis, & contestatis, statim à die publicationis præsentis Decreti penitùs, & omninò cessare debeat.

Decretum ut à Judicibus privilegiatorum appellatur ad Judices Ordinarios Curiæ, cōprehendit etiam Delegatos Cardinalium in partibus

§. 6. Decretum in præterita Congregatione editum de appellationibus, seu recursibus judicialibus interponendis ad Judices Ordinarios Romanæ Curiæ à Sententiis seù Decretis Judicùm in Partibus deputatorum, seù deputandorum à Protectoribus Locorum Piorum, aliisque Privilegiatis, censuit Congregatio comprehendere etiam illos, cujuscumque dignitatis sint, etiam Cardinalitiæ, qui ratione Episcopatuum, Guberniorum, Abbatiarum, Commendarum, aut ex quovis alio titulo, vel privilegio hujusmodi Jurisdictionem tùm in committendo, tùm in decernendo, vel judicando usque ad præsens in Urbe per se, vel alios exercuerunt.

§. 7. Ha-

De Judice secundæ instantiæ in Partibus deputando, universaliter, non singulariter.

§. 7. Habentes autem facultatem eligendi in Partibus Judicem secundarum Instantiarum teneantur illum ibidem per unicam, & universalem deputationem ad omnes Causas deputare; Et si controversia emergat, vel super recusatione, vel super modo procedendi coram dicto Judice deputato, recurratur ad Signaturam Justitiæ, quemadmodum in cæteris aliis Causis, & negotiis fieri solet.

Eminentissimi Vicarii Urbis facultates reducendæ ad terminos Juris communis

§. 8. Postremò censuit Congregatio, omnia, & quæcumque Indulta, & facultates Cardinali Vicario Urbis, ejusque Tribunalis sub quibusvis formis, decretis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, concessas per quoscumque Romanos Pontifices, & signanter per san. mem. Clementem X. in ejus Literis sub dat. pridiè Idus Augusti 1671. reduci debere ad terminos Juris communis, Concilii Tridentini, & Reformationis san. mem. Pauli Quinti. Hac die 7. Septembris 1692.

Approbatio Sanctissimi, & executio ex nunc.

Facta per me infrascriptum sub eadem die relatione supradictarum resolutionum Sanctissimo D. Nostro Sanctitas Sua illas publicari, & interim omninò observari mandavit, ac si Bulla desuper edenda jam emanasset.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, aliorumque, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctissimo specialiter deputatæ intervenerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinius Archiep. Myren. Fisci, & Cam. Apost. Advocatus, & Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sac. Rotæ Decanus.
R. P. D. Matthæus Ysore de Heruault Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Fredericus Caccia Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Joseph Sacripantes Sanctiss. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius Rev. Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis.
R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus de Fattinelliis Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Jo. Dominicus Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentiss. D. Card. Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim Ac. & S. P. A. Notarii Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputat.

Publicatio 1692.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Franciscum Antonium Simoncellum SS. D. Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Curs.

LXXIX.

Decretum extensivum circà Causas recurribiles, & nonnullæ aliæ provisiones.

Ut eodem tempore Litigantium, præcipuè Pauperum dispendio, ac injustis tergiversationibus obvietur, Congregatio Particularis à SS. D. N. INNOCENTIO. XII. specialiter deputata infrascriptas edidit provisiones.

Causæ non excedentes scuta quinquaginta non sunt appellabiles.

§. 1. Quòd Causæ omnes quorumcumque Tribunalium Urbis non excedentes summam scutorum quinquaginta in posterùm non sint ampliùs appellabiles, neque indigeant Commissione sub Banca, vel ex Signatura Justitiæ, sed tanquàm merè recurribiles, absque confectione regestri, aut solutione propinæ cognosci, & definiri debeant per Acta ejusdem Notarii, ac per suos Judices deputandos in gradu recursus semel, aut pluries, prout casuum circumstantiæ suadebunt, & prout prius observabatur in Causis infrà summam scutorum vigintiquinque: In Curia verò Capitolina idem servetur quòad Causas non excedentes summam scutorum viginti.

In Capitolio non excedentes viginti

De Citationibus ad recipiendum.

§. 2. Quòd Citationes *ad recipiendum* fiant dumtaxat coram Judice Mandati, & alibi factæ possint impunè sperni absque vitio attentatorum, eædemque Citationes bis exequutæ, & non reproductæ possint, ut suprà, imputè contemni.

De termino ad solvendum ubi suscipiendum.

§. 3. Rursus quòd (excepta à præsenti ordinatione Curiâ A. C. quam Congregatio non intendit privare suis ordinariis consuetis facultatibus) respectu aliorum Tribunalium, terminus ad solvendum non suscipiatur, nisi coràm Judice Mandati, quòdque idem terminus non possit excedere numerum decem dierum, declarando, seu innovando in hac parte dispositа in Reformatione san. mem. Pauli V. sub *tit. de Judic. in Caus. Civil.* §. 12. Idque sub pœna falsi quoad Notarios contrarium facientes. Die 21. Septembris 1692.

Facta Sanctissimo D. Nostro relatione præmissarum resolutionum, Sanctitas Sua eas approbavit, ac imprimi, & observari mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque qui præcitatæ Congregationi Particulari à Sanctissimo deputatæ interfuerunt, sunt hæc.

Reverendiss. P. D. Bottinius Archiepisc. Myren. Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocatus, ac Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Emerix Sac. Rotæ Decanus.
R. P. D. Heruault Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Caccia Sacræ Rotæ Auditor.
R. P. D. Molines Sac. Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentiss. D. Card. Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C., & S. P. A. Notarii. Angelus Montanus pto Rev. Camera Administrator Deput.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ; ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Decium de Camillis SS. D. N. PP. Curs.

M. Aurelius Pelliccia Mag. Cursorum.

LXXX.

Decretum super declaratione, & respectivè suspensione Privilegiorum quorumcumque Privilegiatorum (vulgò PATENTATI) Urbis, ac Status Ecclesiastici.

Privilegiũ fori Paten-

Quoniam experientiâ compertum est, cursum rectæ, & expeditæ Justitiæ, in qua Salus

tatorum restringitur ad Causas ratione Officii.

Reipublicæ consistit, magnoperè deturbari, vel ab excessivo numero Privilegiatorum, vel à minùs vero intellectu Privilegiorum eis concessorum, Hinc Congregatio Particularis à Sanctiss. Domino Nostro INNOCENTIO PP. XII. super abusuum Reformatione (ut infrà) deputata inhærendo Decretis, ac resolutionibus aliàs super hac materia factis tempore San. mem. Urbani VIII. ac Innocentii XI. censuit, ac declaravit, quòd Privilegium Fori quorumcumque Privilegiatorum, vulgò *PATENTATI*, tàm in Urbe, quàm in quibuscumque Provinciis, & Legationibus Status Ecclesiastici, etiam Bononiensis & Ferrariensis, etiam speciali, ac specialissima nota, vel expressa mentione dignorum (non comprehensis Officialibus, aliisque dependentibus à Sacra Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis dumtaxat) suffragetur tantummodò in Caussis, & negociis tàm Civilibus, quàm Criminalibus, & mixtis eorum officium, & ministerium quomodolibet concernentibus, vel ex causa, ratione, & occasione ejusdem officii, & ministerii quomodocumque dependentis, & non in aliis, itaut si secùs desuper ferri Decreta, Sententias, & concedi Inhibitiones, aut quidquam aliud fieri contigerit, irritum sit, & inane, ac respectivè absque incursu attentatorum possit impunè sperni.

Excipiuntur Officiales S. Officii.

Patentati etiam teneantur ad munera Universitatum, & Communitatum.

§. 2. Quò verò ad munera Universitatum Urbis, ac Communitatum Status Ecclesiastici, censuit pariter Congregatio, proponendum Sanctissimo, ut prævia generali suspensione omnium, & quorumcumque Privilegiorum, etiam Militarium, donec congruè, & particulariter eadem Privilegia examinentur, præcipere, & mandare dignetur, quòd omnes, & quicumque Privilegiati, etiam speciali nota, vel expressione digni (non comprehensis tamen, ut supra, Officialibus, aliisque dependentibus à Sacra Congregatione SS. Inquisitionis) teneantur interim dicta generali suspensione durante indifferenter, & una simul cum aliis non Privilegiatis subire munera eorum Universitatis, & Communitatis respectivè, perindè ac si dicta Privilegia non emanassent: Et ad præmissa per quoscumque Judices Ordinarios, aut Superiores locales compelli possint, ac debeant, non obstantibus quibusvis eorum Privilegiis, Litteris patentalibus, & Inhibitionibus desuper in quocumque Tribunali expeditis, & aliis quibuscumque, die 28. Septembris 1692.

Excipiuntur Officiales S. Officii.

Facta Sanctissimo D. Nostro relatione præinserti Decreti, Sanctitas Sua illud approbavit, ac servari omninò mandavit in omnibus Curiis, & Tribunalibus, tàm Urbis, quàm Status Ecclesiastici.

A. de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, aliorumque qui præcitatæ Congregationi Particulari à Sanctiss. deputatæ interfuerunt sunt hæc.

Reverendiss. P. D. Bottinius Archiepisc. Myren. Fisci, & Cam. Apost. Advoc. ac Promotor Fidei.
Reverendiss. P. D. Emerix S. Rotæ Decanus.
R. A. D. Heruault S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Caccia S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Molines S. Rotæ Auditor.
R. P. D. Thomatus A. C. Locumtenens.
R. P. D. Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.
R. P. D. Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Nuptius R. C. A. Commiss. Generalis.
R. P. D. Ansaldus Auditor Sanctissimi.
D. Fattinellus Primus Collateralis Curiæ Capitolii.
D. Raynaldus Locumtenens Criminalis Eminentissimi Domini Cardinalis Vicarii.

Pro D. Successore D. Nicolai Florelli olim A. C., & S. Palatii Apost. Not. Angelus Montanus pro Rev. Camera Administrator Deputatus.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis lociis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus Sanctiss. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Hippolytus Petrettus Cursor.

LXXXI.

Decretum super assertis Privilegiis Neophytorum, Alabardariorum Gubernii, & Auxiliatorum Castri Sancti Angeli.

Neophytæ Auxiliatores Arcis S. Angeli, Alabardarii Gubernatoris nō gaudent Immunitate à Taxis, & gabellis.

§. 1. Congregatio Particularis à Sanctissimo D. N. INNOCENTIO PAPA XII. specialiter (ut infrà) deputata super revisione ass. Privilegiorum concessorum Neophytis, Auxiliatoribus Castri S. Angeli, Alabardariis Gubernatoris Urbis, aliisque similibus, vulgò *Patentati*, censuit, & declaravit, si Sanctissimo D. N. placuerit (ultrà sancita in Constitutionibus ejusdem Sanctissimi D. N. & in Decretis, approbante eodem Sanctissimo, jam factis, & publicatis,) quascumque immunitates, & privilegia eis in præteritum per Summos Pontifices, & alios quoscumque quomodolibet concessa suffragari non posse, neque debere quoad solutionem Taxarum Tribunalis Viarum, Gabellæ nuncupatæ *dello Scortico*, Bulli ponderis, & mensuræ, & aliarum Gabellarum, onerum, seù taxarum publicarum tàm impositarum, quàm imponendarum; Idque non obstante quacumque etiam longissimi, & immemorabilis temporis consuetudine, & non obstantibus quibusvis ass. privilegiis quibusvis clausulis, & derogatoriis, ac derogatoriarum derogatoriis quomodolibet munitis & roboratis.

Immunitates quæ præservantur, & pro quo numero privilegiatorum.

§. 2. Rursus censuit, & declaravit, præfatis personis nullam aliam exemptionem, immunitatem, vel privilegium competere posse, vel debere, præter sequentia, nempè omnes Neophytos prædictos eorum vitâ durante dumtaxat, Auxiliatores verò Castri S. Angeli usque ad numerum ducentorum, comprehensis etiam Jubilatis, & Alabardarios Gubernatoris Urbis usque ad numerum quadraginta, comprehensis etiam Jubilatis, ut suprà, videlicet viginti jam numerarios, & viginti supranumerarios, non teneri, neque cogi posse ad subeundum onera, & munera eorum Universitatum, Consulatuum, seù Artium, neque ad custodiam Portarum, aliasque functiones Civicas, & Militares Urbis, & salvis etiam quòad prædictos Alabardarios, & Auxiliatores solitis facultatibus circà delationem Armorum, & Lanternæ, dummodò tamen sint de infrascriptis quatuor Artibus, & non de aliis, nempè *Muratori*, *Falegnami*, *Ferrari*, *e Scarpellini*; Idque non obstantibus quibuscumque privilegiis, & consuetudinibus, ut suprà.

De registrandis Privilegiatorum nominibus.

§. 3. Et, ut fraudibus, sivè transgressionibus quoad numerum prædictum obvietur, Congregatio censuit, & mandavit, quod infrà Mensem ab hodie conficiatur Tabella, seu Elenchus præfatorum Alabardariorum, & Auxiliatorum, eademque Tabella, seù Elenchus gratis omninò registretur tam in Actis Secretariorum Cameræ Apostolicæ, quàm in Computistaria ejusdem Rev. Cameræ, & succedent vacatione, seù mutatione hujusmodi personarum per obitum, seù aliàs quomodolibet, incontinenti personæ de novo subrogatæ describantur in prædicta Tabella, quodque ulterius eadem Tabella singulis Annis renovetur, & re-

giſtretur, ut ſuprà, aliàs privilegia ſupradicta nullatenùs ſuffragentur, ſed penitùs contemni poſſint, & debeant. Hac die 3. Maji 1693.

Facta per me infraſcriptum hac eadem die relatione prædictæ reſolutionis SS. D. Noſtro, Sanctitas Sua mandavit, illam inviolabiliter obſervari in omnibus Curiis, & Tribunalibus.

A. de Anſaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina autem Prælatorum, qui prædictæ Congregationi Particulari à Sanctiſſimo deputatæ interfuerunt, ſunt hæc.

R. P. D. Antonius Altovitus Secretarius Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.
R. P. D. Raynutius Pallavicinus Secretatius Sac. Congreg. Concilii.
R. P. D. Curtius Origus Auditor Signaturæ Juſtitiæ
R. P. D. Joſeph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiſſ. Generalis.
R. P. D. Anſaldus de Anſaldis Auditor Sanctiſſimi.
R. P. D. Antonius de Philippo Vot. Signaturæ Juſtitiæ.

Paulus Fatius Cauſ. Cur. Cam. Apoſt. & S. P. A. Not

Publicatio 1693.

Die, menſe, & anno quibus ſupra, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Joannem Baptiſtam de Comitibus Apoſt. Curſorem.

Hippolytus Petrettus Mag. Curſ.

LXXXII

Decretum ſuper reformatione Officialium ad inquirendas fraudes, vulgò nuncupatorum STRAORDINARII.

Inquirentes ad numerum octo reducuntur.

§. 1. CONgregatio Particularis à Sanctiſſimo D. N. INNOCENTIO PP. XII ſpecialiter (ut infrà) deputata ſuper moderatione abuſuum, qui irrepſerunt in perquiſitionibus fieri ſolitis ab Officialibus, vulgò *Straordinarii*, cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, Officiales prædictos deputari ſolitos à Conſervatoribus Populi Romani, ex quibus octo nuncupantur *Majores*, & ſexdecim *Minores*, reducendos eſſe in totum, ac per totum ad numerum octo, ex quibus duo debeant eſſe Majores, & reliqui ſex Minores.

Reviſores ponderum

§. 2. Similique modo cenſuit, duodecim Officiales Extraordinarios à Gabellario Majori ejuſdem Populi Romani deputari ſolitos ſuper reviſione ponderum, & menſurarum, aliarumque rerum, & locorum Urbis, reducendos eſſe ad numerum quatuor, & non ultrà.

Inquirentes, & Reviſores nil poſſunt recipere etiã à ſponte dantibus.

§. 3. Et quia plurimæ delatæ fuerunt ad aures Sanctiſſ. Domini Noſtri querimoniæ ſuper extorſionibus, quæ à dictis Officialibus fieri dicuntur; Ideò ad obviandum hujuſmodi malo cenſuit Congregatio ſervanda eſſe Bannimenta aliàs publicata ſuper prohibita eis receptione etiam à ſpontè dantibus cujuſvis rei, aut præmii, etiam ſub nomine muneris, aut Strenæ, & ſignanter ſub diebus 5. *Junii* 1653. 24. *Julii* 1655. & 12. *Auguſti* 1667. auctâ tamen pœnâ uſque ad Triremes per quinquennium, etiam pro prima vice ipſo facto incurrendâ quodque ſuper præmiſſis credatur aſſertioni juratæ ipſius dantis, aut querelantis, juncto alio Teſte fide digno, aut alio urgenti adminiculo arbitrio Judicis.

Ad receptionem probandã ſufficit aſſertio dantis juncto Teſte, vel adminiculo.

Adeos caſtigandos conceditur vicisſim cumulativa pluribus cum præventione.

§. 4. Et ut facilior aperiantur via delinquentes hujuſmodi detegendi, debitiſque pœnis puniendi, cenſuit pariter impartiri poſſe, ac debere cumulativam facultatem Annonæ Præfecto, & Graſciæ Præſidi contra Officiales prædictos in eorum officio delinquentes ſuper præmiſſis extorſionibus, & Strenis inquirendis, & procedendi etiam ex officio, ſublatâ penitùs quacumque privativâ Juriſdictione, quam ſuper eorum perſonis Conſervatores Urbis, aut alii quicumque etiam individuâ mentione, & notâ digni haberent, aut habere prætenderent; Prout è contrà Conſervatores prædicti inquirere, & procedere cumulativè poſſint ſuper præmiſſis contra Officiales Annonæ Præfecti, qui ſunt numero quatuor *Commiſſarii* nuncupati & Extraordinarios Graſciæ Præſidis, qui ſunt numero duo, itaut in cognitione, & coërcitione omnium prædictorum locus ſit inter ipſos præventioni, ſublatâ pariter quacumque juriſdictione privativâ, ut ſuprà.

De Tabella, & Regiſtro Officialium hujuſmodi faciendis.

§. 5. Poſtremò pro majori præmiſſorum firmitate, & executione Congregatio decrevit, quòd infrà decem dies ab hodiè conficiatur Tabella, ſeù Elenchus omnium prædictorũ Officialium tàm Conſervatorum, quàm Annonæ, & Graſciæ Urbis, eademque Tabella, ſeù Elenchus gratis omninò regiſtretur, tàm in Actis Notarii eorumdem Conſervatorum, quàm in illis Secretariorum Cameræ Apoſtolicæ: Et ſuccedente vacatione aut mutatione hujuſmodi Officialium per obitum, aut aliàs quomodòlibet, in continenti perſonæ ſubrogandæ regiſtrentur, & deſcribantur in utraque Tabella, ſub pœna trium ictuum funis publicè infligendorum contra non deſcriptos, & exercentes.

In reliquis ſervanda Bannimenta &c.

§. 6. In reliquis verò non adverſantibus præſenti Decreto eadem Congregatio mandavit ſervanda eſſe Statuta Urbis, Conſtitutiones Apoſtolicas, cæteraque Bannimenta deſuper aliàs publicata. Hac die 12. Maji 1693.

Facta per me infraſcriptum relatione præfatæ reſolutionis Sanctiſs. D. Noſtro, Sanctitas Sua juſſit illam publicari, & inviolabiliter obſervari.

Anſaldus de Anſaldis SS. D. N. Auditor.

Sequuntur nomina Prælatorum, quæ præcitatæ Congregationi particulariter (ut ſuprà) deputatæ interfuerunt.

R. P. D. Antonius Altovitus Secretarius Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.
R. P. D. Raynutius Pallavicinus Secr. Sac. Congregationis Concilii.
R. P. D. Curtius Origus Auditor Signaturæ Juſtitiæ.
R. P. D. Joſeph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.
R. P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commiſſarius Generalis.
R. P. D. Anſaldus de Anſaldis Auditor Sanctiſſimi.
R. P. D. Antonius de Philippo Vot. Signaturæ Juſtitiæ.
R. P. D. Fattinellus de Fattinellis Cam. Apoſt. Præſes.

Paulus Fatius Cauſ. Cur. Cam. Apoſt. & S. P. A. Not.

Publicatio 1693.

Die, menſe, & anno, quibus ſupra, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, aliiſq; locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Marcum Aurelium Pellicciam Apoſt. Curſorem.

Hippolytus Petrettus Mag. Curſ.

LXXXIII.

Decretum ſuper renovatione, & declaratione ſan. mem. Sixti V. la 74.

In Sacris Congregationibus

UT debitus ordo ſervetur inter Tribunalia Urbis, & opportunè provideatur, ne ob litigan-

tium

nõ cognoscatur de Causis contentiosis.

tium importunitatem Causæ telam judiciariam alioquin requirentes deferantur ad Sacras Congregationes, in quibus negocia non aliter, quàm in forma extrajudiciali cognosci, & definiri debent, Congregatio Particularis à Sanctissimo D. Nostro (ut infrà) deputata, quamvis agnoverit, quod eædemmet Sacræ Congregationes plerumque, ac de per se remittant ad suos Judices easdem Causas; Nihilominùs ut firmiùs in posterum provideatur, tollaturque ansa hujusmodi importunitatibus, censuit, si Sanctissimo placuerit, innovandum esse quoad Causas, quæ in Tribunalibus Urbis commodè cognoscerentur, Constitutionem 74. san. mem. Sixti V. super erectione plurium Sacrarum Congregationum, in ea præsertim parte, in qua vel ex subjecta materia ibidem expressa, vel litteraliter disponitur, non posse in dictis Congregationibus cognosci Causas contentiosas, seù negocia formam, & ordinem judiciarium requirentia.

Causæ contentiosæ quænã sint declaratur.

§. 2. Causas autem contentiosas, & ordinem judiciarium requirentes censuit esse omnes illas, in quibus necessarius est Processus judicialis, aut fieri debent probationes Parte citata, sivè mediante Jurium, & Instrumentorum productione, ac reproductione, sivè mediante expeditione Litterarum remissorialium, vel compulsorialium, aut interponendum foret aliquod Decretum judiciale, sublatâ idcircò eisdem Sacris Congregationibus, earumque Præfectis, ac Secretariis, omnibusque aliis facultate Causas prædictas reassumendi adversùs Judices Ordinarios, illisque seu Partibus inhibendi, aut quomodòlibet deveniendi ad purgationem attentatorum, aut quovis alio modo judicialiter procedendi; Quod si secùs à præsenti Decreto factum fuerit, omnia acta, resolutiones, ac Decreta sint ipso jure nulla, perindè ac si non emanassent.

Gesta contra hoc decretum sunt nulla.

Causæ Judiciales cognosci possunt in Sac. Congregat. de consensu partium expresso.

§. 3. Quatenùs verò Partes etiam in Judicialibus velint concorditer subire Judicium Sacrarum Congregationum juxtà declarationes ejusdem Sixti V. impressas *in Bullar. novo post d. ejus Constit.* 74. censuit Congregatio, consensum hujusmodi præstandum esse in scriptis ab ipsis Partibus, vel ab eorum legitimis Procuratoribus speciale habentibus Mandatum ad consentiendum apud Acta illius Notarii, qui negociis Sacrarum Congregationum incumbit: Et nihilominùs etiam in hoc casu Acta, & Processus probatorios fieri debere coram Judicibus Ordinariis, à quibus remittendi erunt ad easdem Sacras Congregationes.

CitraConsensum requiritur commissio signata manu Papæ, ac rescriptum non sufficit.

§. 4. Cessante verò præfato expresso Partium Consensu, ut supra, censuit Congregatio, in Causis, & negotiis telam judicialem requirentibus, Jurisdictionem Sacrarum Congregationum non esse prorogabilem, nisi per specialem Commissionem manu Sanctissimi signatam, neque censeri prorogatam ex simplici rescripto in supplicibus libellis, qui eidem Sanctissimo porrigi solent, sed immò similia rescripta habenda esse pro subreptitiè extortis, nec ullatenùs in Judicio, vel extrà suffragari posse, perindè ac si non emanassent.

Causas Criminales etiam Regulariũ extraClaustra ad Judices Ordinarios deferẽdas.

§. 5. Rursùs censuit Congregatio, in omnibus Causis Criminalibus, tàm contrà Laicos, quàm contrà Ecclesiasticos Seculares, sivè Rei sint præsentes, sivè contumaces, Processus, & appellationes deferendos esse ad Judices Ordinarios, etiam quò ad delicta Regularium commissa extrà Claustra, servatâ formâ Sac. Concilii Tridentini, & Constitutionis 39. san. mem. Clementis VIII. neque in Causis prædictis eosdem Judices Ordinarios etiam hic in Curia procedere posse tamquam delegatos à Sacris Congregationibus, nisi ubi fuerit impetrata specialis Commissio Sanctissimi, citato, vel audito Procuratore Fiscali Generali Sanctitatis Suæ, aliàs acta, resolutiones, & decreta sint ut supra ipso jure irrita, & nulla, perindè ac si non emanassent.

Excipitur Congregatio Boni Regiminis.

§. 6. Et quoniam post eamdem san. mem. Sixti V. Constitutionem Sacra Congregatio Boni Regiminis instituta fuit pro felici, & œconomico gubernio Communitatum Status Ecclesiastici, & ad hoc, ut sublatis Debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum, & Collectarum eisdem Universitatibus incumbentium, exindè censuit Congregatio, Causas omnes tàm pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ quàm alterius declaratoriæ impressæ post Constit. 10. Clementis VIII. sivè sint Civiles, sivè Criminales, aut mixtæ, juxtà aliam Constit. 25. Pauli V. contrà quoscunque earumdem Universitatum Officiales, Administratores, Appaltatores, aut quosvis alios Debitores, ex causa tamen onerum Cameralium, & Communitativorum, aliorumque redituum in Tabella Sacræ Congregationis descriptorum, sivè etiam ratione publicæ Annonæ; necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super præmissis omnibus interponendos, spectare ad eandem Sacram Congregationem privativè quoad omnes alias Sacras Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamsi agatur de personis, & locis Ecclesiasticis quantumvis exemptis, & privilegiatis, ac speciali nota dignis, itaut ad eamdem Sacram Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa) ut suprà) cognitio, An privilegia, & exemptiones suffragentur contrà dictas Communitates, eorumque Administratores, & Appaltatores, & An onera sint Cameralia, Communitativa, vel mixta, juxtà præfatam Bullam declaratoriam san. mem. Clementis VIII. & juxtà alia decreta Congregationis Particularis edita die 4. Decembris 1680. & 15. Januarii 1681. à san. mem. Innocentio XI. approbata.

Non tamen quoad omnes Causas.

§. 7. Cæteras verò Causas tàm activas, quàm passivas earumdem Universitatum (exceptis Debitoribus, & Officialibus, ut suprà) censuit Congregatio spectare ad Judices Ordinarios prout de Jure. Hac die 9. Augusti 1693.

Approbatio Sanctissimi.

Facta per me infrascriptum sub eadem die relatione Sanctissimo D. Nostro præmissæ resolutionis, Sanctitas Sua illam approbavit, eamque publicari, & inviolabiliter observari mandavit.

Ansaldus de Ansaldis SS. D. N. Auditor.

Nomina Prælatorum, qui superiùs enunciatæ Congregationi Particulari à Sanctissimo deputatæ interfuerunt.

Reverendiss. P. D. Prosper Bottinus Archiepisc. Myren. Fisci, & R. Cameræ Apostolicæ Advocatus, & Promotor Fidei.

Reverendiss. P. D. Jacobus Emerix Sacræ Rotæ Decanus.

R. P. D. Antonius Altovitus Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Secretarius.

R. P. D. Jo. Dominicus Thomatus A. C. Locumtenens.

R. P. D. Curtius Origus Signaturæ Justitiæ Auditor.

R. P. D. Joseph Sacripantes SS. D. N. Subdatarius.

R P. D. Ferdinandus Nuptius R. C. A. Commissarius Generalis.

R. P. D. Ansaldus de Ansaldis Auditor Sanctissimi.

R. P. D. Antonius de Philippo Vot. Signaturæ Justitiæ.

R. P. D. Fattinellus de Fattinelliis Cameræ Apostolicæ Præses.

Paulus Fatius A. C. & Sac. Palatii Apostolici Not.

Publicatio 1693.

Die, mense, & Anno, quibus supra; supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas

Curiæ; & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Comitibus SS. D. Nostri PP. Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Gregorius Staggius SS. D. N. PP, Cursorum Decanus.

LXXXIV. Notificatione per i Curiali circa il tempo delle Udienze.

Inchoatio aperitionis Curiæ Innocentianæ 2. Julii 1695.

§. I. D'Ordine della Santità di Nostro Signore, che invigilando con paterna attenzione al commodo della Curia Romana, desidera, che questa ne provi quanto prima gli effetti con l'unione de Tribunali in Monte Citorio, si notifica à tutti i Signori Curiali, che Sabbato prossimo, che sarà il dì secondo del mese di Luglio 1695. li due Illustrissimi Monsignori Luogotenenti, e Sig. Auditore di Monsig. Illustriss. Auditore della Camera comincieranno à tenere le loro Informazioni, & Audienze respettivamente à Monte Citorio nel modo, e forma, e luogo come appresso.

De horis Informationum, & Audientia A. C.

§. 2. Terminata che sarà di sonare la mattina la Campana della Curia, tutti tre li prefati Signori Luogotenenti, & Auditore daranno subito principio alle loro Informazioni nelle stanze destinategli per ora per modo di provisione. Il giorno doppo pranzo poi terminato pure il suono della medema Campana, li medesimi Signori Luogotenenti, & Auditore incomincieranno immediatamente à far leggere avanti di loro le Citazioni.

De diebus & horis Auditoris Signaturæ

§. 3. Il Lunedì appresso, che sarà il dì quarto del detto mese di Luglio Monsign. Illustriss. Auditore della Signatura di Giustizia il doppo pranzo, terminato che sarà il suono della Campana della Curia darà immediatamente principio à far leggere nelle stanze, che gli saranno assegnate le Citazioni, chi riguardano la sua Carica, & il simile alla medesima ora farà il Giovedì doppo pranzo. Per le Citazioni poi concernenti il Foro Capitolino, & il Criminale terrà l'Audienza il Venerdì doppo pranzo alla predetta ora, per continuare in appresso ne'prefati giorni, & ora.

Parænesis ad Curiales.

§. 4. Doveranno però i Signori Curiali trovarsi all'ora destinata nella sopradetta Curia secondo richiederanno le Cause appoggiate alla loro vigilanza, alla quale Sua Santità si è compiaciuta rendere in questa forma tanto meno laborioso l'esercizio del loro impiego.

LXXXV Ordini da osservarsi indispensabilmente nelle Proposizioni delle Cause contentiose dette di Foglio nella Sagra Congregatione del Concilio.

Pro dispositione ante causarum descriptionẽ

I. NON si debba mettere in Foglio Causa, sopra della quale non vi sia la relazione dell'Ordinario, con quel di più stimarà necessario Monsig. Segretario per la proposizione.

De prævia citatione ad concordandum de dubio.

II. Si dovrà citare almeno quindici giorni prima avanti detto Monsig. Segretario ad concordandum de Dubio, e concordandosi dalle Parti, si sottoscriverà dal sudetto Monsignore, & in caso di discordia, se ne formerà uno ex officio dal medesimo Monsignor Segretario, cavato dal Fatto, e dalle Scritture.

Descripturis, & allegationibus.

III. Nel medesimo tempo, che si citerà ad concordandum de Dubio, dovranno esser portate in Segretaria tutte le Scritture originali, & autentiche, delle quali le Parti vorranno servirsi col Fatto, e Sommario, che si consegnarà à Monsig. Segretario, e l'uno, e l'altro dovrà esser sottoscritto.

De intimatione propositionis Causæ.

IV. Almeno per dieci giorni avanti dovrà intimarsi, qualiter Causa fuit descripta, & posita in folio, & proponentur omninò in prima Sac. Congregatione, ideò &c. e questo accioche la Parte già citata ad concordandum de dubio, non habbia scusa alcuna di non venire, ò domandare dilazione, non bastando le intimazioni, che molto avanti fossero state fatte, perche quelle serviranno per accrescere la contumacia, ma non già per obligar l'altra Parte ad esser pronta, e parata per la Proposizione: E se precedute tutte le sudette Preparatorie, la Parte Auversaria sarà contumace, non si ammetta scusa alcuna per la dilazione, mà la Causa à relazione di detto Monsignor Segretario si risolverà etiam unica; E se per qualsivoglia accidente, ò causa precedente dalla Parte contumace dovesse differirsi la risoluzione, ò pure la Parte che è stata contumace volesse domandare la nuova Audienza, tanto nel caso della dilazione, quanto della nuova Audienza, dovrà pagare al Procuratore della Parte Attrice le spese della Proposizione, e non possa ottenere la nuova Audienza, con tutto portasse motivi nuovi tanto de Facto, quanto de Jure, se prima non havrà rifatte le spese della detta precedente Proposizione all'Attrice.

De dilationibus, & nova audientia.

De informationibus distribuendis, & subscribendis.

V. Si dovranno distribuere à tutti, e singoli Eminentissimi le Scritture Facti, & Juris col Sommario per tutto il Sabbatto antecedente à quello della Congregazione, e nella stessa sera del Sabbato dovranno cambiarsi in Segretaria trà le Parti le Scritture istesse distribuite, avvertendo, che il Fatto, e Sommario, ò Memoriali in volgare, ò in latino, che si cambieranno, & si lascieranno come sopra in mano di Monsig. Segretario, dovranno esser sottoscritti tutti da' Procuratori, ò Principali, ò Agenti delle Parti.

De informationibus in voce.

VI. Si dovranno informare gli Eminentiss. dalla Domenica precedente à tutto il Mercordì della settimana della Congregazione.

De responsionibus.

VII. Le Risposte, e Repliche sì latine, come volgari dovranno distribuirsi per tutto il Mercordì sudetto, & esser parimente sottoscritte come sopra, altrimente non si vedranno.

De restitutionibus in integrum.

VIII. Nelle Cause della restitutione in integrum per la nullità delle Professioni dovranno esibirsi le relazioni dell'Ordinario, e de Superiori della Religione in Segretaria con l'altre Scritture in forma autentica, delle quali vorranno servirsi le Parti ne'tempi sudetti, citati prima la Religione, gl'Interessati, e gl'altri de Jure da citarsi ne'tempi, e modi come sopra.

De materiis gratiosis.

IX. Nelle Cause graziose dovranno presentarsi in Segretaria almeno dentro il giorno del Lunedì precedente alla Congregazione li Memoriali, Relazioni, e Scritture per poterne formare il Ristretto, & il Procuratore, ò Agente dovrà portare il Memoriale sottoscritto, perche n'habbia à render conto, quando l'instanza fusse calunniosa, objettiva, surrettizia, ò in altro modo potesse impugnarsi, dovendosi in tutti i Tribunali, e particolarmente nella Sagra Congregazione portar le materie con candidezza, digeste, e giustificate in forma valida per conseguirne ò la Grazia, ò la Giustizia, e non portandosi tutte le dette Scritture nel sudetto giorno di Lunedì, non se ne formarà il Ristretto per la prossima Congregazione. Dalla Segreteria del Concilio li 17. Settembre. 1695.

G. Card. Mariscotto Proprefetto.

R. Pallavicino Segretario.

LXXXVII. Notificazione, che non si sospenda l'amministrazione della Giustizia per l'andata di Nostro Signore à Civita-Vecchia.

Provisio pro cursu Justitiæ in absentia Sanctissimi.

PER parte dell'Illustriss. e Reverendiss. Monsig. Carlo de Marini Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Signatura Referendario, e della Rev. Camera Apostolica Generale Auditore, Si notifica essere mente precisa di Nostro Signore communicatagli à bocca, che per occasione della presente andata, che la Santità Sua è per fare à Civita-Vecchia non si sospenda in alcuno de Tri-

bunali l'Amministrazion della Giustizia, mà si faccino da per tutto le solite funzioni, e tutto quello, che si farebbe, se Sua Beatitudine fosse presente. Dalla Curia Innocentiana questo dì 5. Maggio 1696.

Carlo de Marini A. C.

LXXXVII. Editto circa le pompe, e spese nella Vestizione, e Velazione delle Monache.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S.R.E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Innovantur Constitutiones prohibentes expensas superfluas.

§. 1. Essendo stato rappresentato alla Santità di Nostro Signore con ricorsi fatti da alcuni Padri di famiglie, & altre persone zelanti di Dio, e del ben publico, che se bene da Pontifici Antecessori sono state prohibite, e vietate le pompe, e spese, che sogliono fare le Monachande nel prender l'habito, e le Professe nell'essercitare gl'officii, che gli si impongono, con tutto ciò hora sono arrivate à tal segno, che si rende impossibili alle famiglie anco commode di beni di fortuna il poter secondare la vocatione che hanno le figlie, ò congionte di dedicarsi al servitio di Dio ne Monasterii, e considerando la Santità Sua, che da tale abuso resulta non solo il danno à quelli, che per sodisfare alla detta vocatione delle figlie si impoveriscono con pregiuditio delle Giovane, che prive di tal consolatione restano al secolo per l'impotenza di fare tante spese eccessive, mà anche, che dal medemo abuso ne deriva per lo più la distrattione, inquietitudine, & emulatione frà le Religiose consecrate à Dio, vuole assolutamente, che per riparo dell'uno, e dell'altro capo si riponghino in uso, e puntualmente s'osservino gl'ordini sopra questo altre volte emanati, e particolarmente la Bolla della san. mem. di Alessandro Settimo la 40. e gli Editti della san. mem. d'Innocenzo Undecimo publicati l'anno 1676. e 1684.

Ad intelligentiam Monialium Bulla traducta in linguam vernaculam.

§. 2. Et à tale effetto hà commandato, che si ponga in lingua volgare la detta Bolla, acciòche sia intesa da tutti, e si ristampi assieme con gli Editti, e publicati di nuovo si mandino à tutti li Monasterii, anco à quelli, che pretendessero essere essenti, ò essere subordinati è qualsisia persona privilegiata, e privilegiatissima ancorche fosse Cardinal Protettore, ò Titolare, ò havessero essentione, ò privilegio confermato con Breve Apostolico.

Legatur singulis sex mensibus.

§. 3. Et affinche le cose contenute in detta Bolla, e Editti siano sempre avanti gl'occhi delle Monache, e non si ponghino in tutto, nè in parte in oblivione, & anco perche non si possa mai allegare ignoranza, ordina, che detta Bolla, & Editti si tenghino in ciaschedun Monasterio di continuo affissi in luogo commodo à leggersi, & in oltre, che ogni sei mesi, cioè la Domenica dell' Avvento, e la terza doppo Pentecoste si legghino in publico Refettorio sotto le pene in esse contenute.

Juranda observantia per Superiorissam.

§. Anzi ordina, e vuole, che nel farsi il capitolo per l'elettione della nuova Superiora, la Superiora eletta, & altre Offitiali prima di prender il possesso de loro Offitii giurino l'inviolabile osservanza delle dette Ordinationi, e per assicurare maggiormente la moderatione delle spese, e donativi, che si potranno legitimamente pratticare nell'amettere le Zitelle all'habito Monachale, e le Novitie alla Professione, vuole Sua Santità, che nello stesso tempo, che si domanda la licenza à ciò fare, si porti lista distinta di tutto quello, che sarà di bisogno, sottoscritta dalla Superiora del Monastero, dal Padre, ò altro congiunto della Zitella, sia approvata da noi, ò nostri Successori, ò altro legitimo Superiore, ò Prelato del Monastero, ordinando, e commandando espressamente, che oltre il contenuto nella lista signata, & approvata come sopra non possa prendersi, nè respettivamente darsi da chi si sia cosa alcuna, ancorche da estraneo, ò Parente à titolo di carità, ò donatione, sotto pena alle Monache, che prenderanno della privatione della voce attiva, e passiva, e della restitutione del doppio di quello havranno preso, & à quelli, che faranno tali carità ò donativi, di dare parimente il doppio da distribuirsi tutti à Loghi Pii ad arbitrio nostro, ò de Sig. Card. Vicarii pro tempore.

Listæ expensarum revidendæ ab Ordinariis.

Pœna adversùs contraventores.

§. 5. E perche nella celebratione delle feste, che si fanno ne' Monasterii, è stato per il passato trasgredita la foma prescritta nella sudetta Bolla, si riduce à memoria la puntuale osservanza di quella: dichiarandosi, che si vendà all'interdetto di quella Chiesa, nella quale circa tal particolare sarà fatta trasgressione alcuna.

Pœna transgressionis in celebratione festivitatum.

§. 6. Avertendosi in oltre, che quelli, che imprestaranno parati, adobbi, tapezarie, ò argentarie, ò altra materia, che possa servire alla trasgressione della forma data in detta Bolla, & Editti, penderanno le robbe medeme che haveranno imprestato, ancorche non siano proprie, ma de'Padroni, ò d'altri, da quali l'haveranno havuto ancor essi in prestito, & ad arbitrio Nostro si venderanno, e si distribuirà il prezzo per una quarta parte al Denuntiatore, che si terrà secreto, & il rimanente alli Poveri, ò Luoghi Pii.

Etiam adversùs commodantes ornamenta.

Il presente Editto notificato, che sia in ciaschedun Monastero alle Superiore, & Officiali, che presentemente gouvernano, & esercitano, obligarà etiamdio in auvenire come se fosse sempre personalmente intimato. Datum Romæ ex Ædibus Nostris hac die 10. Martii 1692. 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandre Preposto Bonaventuri Segr.

LXXXVIII. Dichiaratione circa la Musica.

GASPAR Miseratione Divina tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Carpineus SS. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius.

Moderatio Cantus in Festivitatibus.

LA Santità di Nostro Signore havendo inteso, che nelle Chiese in occasione di Musiche si era di nuovo posto in abuso l'ordine publicato giò dalla san. mem. di Alessandro VII. con sua Bolla in data delli 13. Aprile 1657. e rinovato poscia dalla san. mem. d'Innocenzo XI. li. 3. Settembre 1678. ha commandato à Monsignor Vicegerente, che havuti à se tutti li Maestri di Cappella ingiungesse loro, come hà fatto, la puntuale osservanza de sopradetti ordini; Ma perche alcuni interpretano diversamente li medesimi circa le Compositioni da cantarsi nelle Messe, e Vesperi, per toglierli ogni pretesto di scusa, con la presente si dichiara, che Sua Santità non vuole assolutamente, che in veruna Chiesa, ò Basilica, etiamdio delle Patriarchali, di Collegiate, Parochiali, ò in altra di qualsivoglia Collegio, Convento, ò Congregatione tanto de'Secolari, come de'Regolari, Confraternità, anche Nationali, Hospedali, Archihospedali, e Luoghi Pii, etiam di Laici di quest'Alma Città, si canti Motetto, ò Compositione alcuna, ma solamente nelle Messe l'Introito, Graduale, ò Offertorio corrente, e ne'Vesperi l'Antifone, che occorrono avanti, e doppo il Salmo, che si canta, senza una minima alteratione in modo, che li Musici si uniformino totalmente al Choro, poiche si come in questo non è permesso di aggiungere cos'alcuna all'Offitio, e Messa, così

pari-

parimente sia interdetto, e prohibito alli Musici; Permette bensì la Santità Sua, che nell'elevatione nella S. Messa, e nell'esspositione del Venerabile si possa, per eccitare la devotione de'fedeli, cantare qualche Mottetto cavato dagl'Inni di S. Tomasso, ò Antifone registrate nel Breviario, e Messale Romano per l'Uffitio, e Messa, che si celebra nella Solennità del Santiss. Sagramento, senza però che si mutino le parole. Auvertendo, che doppo questa dichiaratione contro li Maestri di Cappella, che comporranno, e Musici, che cantaranno, si procederà irremissibilmente alle pene contenute ne'sopradetti Ordini, li quali s'intendino in vigore di questa dichiaratione rinovati, & ad altre ancora corporali ad arbitrio della Santità Sua, e Nostro. Datum Romæ hac die 20. Augusti 1692.

1692.

G. Card. Vicarius.

Alexander Bonaventura Præpositus Secr.

LXXXIX.

Concessione, Rinovatione, & ampliatione del porto Franco in Civitavecchia.

PALUZZO Cardinale Altieri Vescovo di Palestrina, e della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Pro Portus Civitatis Vetulæ commoditate.

§. 1. Considerando la Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. che l'accrescimento del Commercio, é negotiatione maritima sia per recare utile, e commodo molto considerabile al suo Stato Ecclesiastico, e che perciò l'ampliatione, e maggior commodo della sua Terra di Civitavecchia, come anche la concessione, rinovatione, & ampliatione respettivamente del Porto Franco in quella, possino essere molto proficue non solo al medemo luogo, mà alla Città di Roma, & à tutto il suo Stato sudetto; Mosso per tanto dal suo paterno Zelo, e provida attenzione verso i suoi Sudditi, per accrescere, e rendere più commoda, e popolata la detta Terra di Civitavecchia, hà fatto publicamente notificare à chi volesse fabricarvi Case, Magazzini, ò altri Edificii tanto dentro, che fuori di quella, che ricorra à Monsignor Tesoriere Generale, perche gli sarebbero stati assignati gratis li Siti da fabricarvi, & usate altre facilità; Et havendo al medesimo fine risoluto di fabricare à spese della Reverenda Camera diverse Case nel Sito chiamato della Tenaglia, hà fatto parimente notificare, che tutti quelli, i quali vortanno attendere à pigliare sopra di se la detta Fabrica, debbano darne l'offerta sigillata per gl'atti delli Segretarii della Camera, similmente per servitio del luogo, per salute degl'Habitanti, e per commodo de'Vascelli, e Legni, che vi approdaranno, hà dato gl'ordini opportuni per condurvi in lunga distanza di venti, e più miglia un'acqua perfettissima, il cui aquedotto in parte è già fatto, e tuttavia si continuerà fino al suo compimento.

Renovantur gratiæ aliàs concessæ.

§. 2. Essendo in oltre risoluta la Santità Sua di rinovare, anzi accrescere, & ampliare li commodi, Privilegii, & esentioni, che dalla san. mem. di Urbano VIII. e di Clemente IX. suoi Predecessori mediante gl'Editti de Cardinali Camerlenghi di Santa Chiesa nostri Antecessori publicati alli 4. Decembre 1630. & alli 25. Gennaro 1669. furono concessi al detto Luogo, e Porto di Civitavecchia, & à quelli, che vi havessero condotto, ò caricato merci, e fussero venuti in qualunque modo à negotiarvi. Per ordine espresso della Santità Sua datoci à bocca, e per l'autorità del Nostro Officio di Camerlengato rinoviamo, confermiamo, ampliamo, e concediamo l'infrascritti commodi, gratie, esentioni, e privilegii, cioè.

Franchitiæ Portus quoad merces.

§. 3. Che il medesimo Porto di Civitavecchia sia indistintamente, & universalmente franco ad ogni Vascello, e Legno di qualsisia portata, che vi verrà da qualunque parte del Mondo, con qualsivoglia robbe, mercanzie, vettovaglie, ò grascie, le quali tutte saranno per l'auvenire franche, libere, & esenti da ogni datio, ò gabella, alboragio, senzarie, & altri pesi, e che per l'addietro fossero solite pagarsi in detto Porto, ò Terra.

De Mercatorum libertate.

§. 4. Et à Mercanti, ò Capitani, ò altri Padroni, e Commissarii sopra carichi, Fattori di Vascelli, ò di mercanzia arrivati in detto Porto, si concede libera facoltà di poter mandare altrove, dove loro parerà tutto, ò parte del carico loro, ancorche fosse vittovaglia, ò grascia con gl'istessi, ò con altri Vascelli senza pagamento di Gabella, Datio, ò altra gravezza, ò regaglia.

De libertate exonerandi merces illasque transportandi.

§. 5. Parimente si concede loro facoltà di scaricar in Terra tutte, ò parte didette robbe, mercanzia, vettovaglia, ò grascia, e riporle in Magazzini, ò altri luoghi particolari dentro la Terra di Civitavecchia, ò nella Dogana publica, alli Custodi della quale in questo caso si pagherà per ogni Collo quel poco, che sarà conveniente per la guardia di dette robbe, e di poterle tenere, e conservare in detti luoghi tutto il tempo, che vorranno, e da quelli in una, ò più volte estraherle per terra, ò per mare senza gravezza d'alcun pagamento, e portarle à quei luoghi, che loro parerà.

De casibus suspicionis contagionis.

§. 6. Et accadendo, che Dio non voglia, che da luoghi sospetti di Contagio, ò di peste venghino in detto Porto Vascelli con Mercanzie, questi dovranno fare la solita purga, scioro, ò sboro al Lazzaretto come si usa negli altri Porti, mentre però non mostrino patenti nette di haverla fatta in altri Porti, che in tal caso di parenti nette, e di viaggio seguito senza haver tocco luoghi sospetti si darà loro libera pratica. Auvertendo nondimeno ciascheduno, che durante detta purga saranno ben trattati, e provisti con buone conditioni di quanto sarà loro di bisogno, e si abbrevierà il solito termine della purga, mentre non apparis cano segni cattivi in essi.

Taxa pro Anchoragio, & Lanterna.

§. 7. Et essendo, che la Lanterna è l'assicuramento della presa del Porto à Naviganti, e che l'Ancoragio, et il riposo di essi ridotti in quello, e che per questi due commodi è necessaria una continua spesa, non deve perciò esser grave à Padroni de' Vascelli, ò Mercanti, che ricevono tanto benefitio di contribuire per questo commodo qualche emolumento. Però pagherà ciascheduno Vascello di alto bordo di portata di Salme mille, ò più, voti, ò carichi scudi due di questa moneta per l'Ancoragio, e scudo uno simile per la Lanterna. Gl'altri Vascelli di portata sopra 200. Salme fino à mille pagheranno parimente carichi, ò voti, uno scudo della medema moneta per l'Ancoragio, e baiocchi cinquanta per la Lanterna. Et i Vascelli di minor portata di Salme 200. paghino giuli due per l'Ancoragio, e giulio uno per la Lanterna.

In quibus casibus Taxa non solvenda.

§. 8. Dichiarando, che non siano tenuti à detto pagamento quelli Vascelli, che sono di ritorno da Roma, overo che essendo partiti dal detto Porto fossero ritornati in esso per non poter proseguire il loro viaggio impediti dalla fortuna, ò da altro.

De victualibus aliisque necessariis, pro discessuris.

§. 9. In oltre concede à tutti li Mercanti, Capitani, ò Padroni di Vascelli come sopra licenza di poter per il ritorno del loro viaggio proveder si di ogni sorte di vettovaglie, e viveri, e d'ogn'altra cosa loro necessaria à prezzi convenienti, e di poter far Savora dove loro piacerà senza pagamento alcuno per servitio de lor Vascelli.

De projectionibus prohibitis in Portu, vel statione Navium.

§. 10. E perche la diligenza, che si deve fare in nettare, e purgare il Porto, e Darsina saria vana, mentre non si procurasse di mantenerlo netto, ò purgato. Però si prohibisce à qualsivoglia Vascello di qualsivoglia portata, & à suoi Padroni, e Capitani sotto pena di scudi cento per ciascuna

volta di gettare nel Porto, ò Darsina Savora, & altra immonditia, ma le dovranno portar à scaricare nel luogo, che loro sarà assegnato dal Capitano del Porto.

De salvo conductu pro delictis, ac debitis extra Statum.

§. 11. Si concede à tutti li negotianti, e Mercanti, e loro famiglie, e Servitori, e Ministri libero salvo condotto, che non possino esser molestati per cause Civili, nè Criminali, nè nelle robbe, ne anco nelle persone loro per qualunque debiti, nè delitti, contratti, e fatti fuori dello Stato Ecclesiastico con dichiaratione, che non suffraghi loro questa esentione per li contratti fatti, e per li delitti commessi nel medemo Stato Ecclesiastico.

Provisio pro celeri satisfactione Creditorum.

§. 12. Acciò li Negotianti, e Mercanti per li contratti fatti in Civitavecchia, come anche per quelli fatti in qualunque Paese, Stato, ò luogo, ne'quali però sia destinato, che il pagamento si facci in Civitavechia, siano prontamente sodisfatti, e spediti senza esser trattenuti in longhezza, ò spese, si ordina, che se gli facci subito ogni più sollecita, e sommaria giustitia, e che si proceda à tal'effetto effecutivament, sommariamente, di piano, havuto riguardo alla sola verità del fatto, e senza strepito, e figura di giuditio. Dato in Roma nella Camera Apostolica li 26. Settembre 1692.

P. Card. ALTIERI *Camer.*

G. BUSSI Audit.

FERDINANDO NUZZI Comm. Gen.

Astolfo Galloppi Segr. e Cancell. della Rev. Cam. Apost.

ORDINI DIVERSI EMANATI Circa l'Introduzzione de'Poveri Invalidi nell' Ospitio Apostolico nuovamente eretto:

E circa l'andar mendicando.

XC.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Carpineus Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius

Declaratur intentio Sanctissimi consulendi receptui Pauperum

§. 1. LA Santità di Nostro Signore, che con assidua, & indefessa applicatione invigila per tutte le occorrenze del Grege Christiano commessogli dalla Divina Providenza, non lascia anche con occhio di Paterna Carità di riguardare, e compatire le miserie de Poveri Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che si ritrovano in quest'Alma Città di Roma, e che per sostentarsi hanno bisogno degl'altri; Però essendo stato informato, che per le calamità correnti, sijno, da qualche tempo in quà, cresciuti in numero considerabile, e che ogni giorno più vi concorrino da diverse parti del Mondi, come ad un sicuro refuggio per sollievo delle loro miserie. Quantunque la medesima Santità Sua col mezzo del suo Elemosiniero, & altri à ciò deputati, somministri loro con larga mano in diversi luoghi, e forme, copiose elemosine, & il medemo non manchino di fare altre Pie Persone, Communità, e Collegii de Luoghi Pii; In ogni modo non restano li medesimi Miserabili di affaticarsi per le Piazze, e Strade questuando, & empiendo li luoghi, e Palazzi publici, e li medemi Tempii dedicati à Iddio, di gride, e lamenti, anche in tempo de' Divini Offitii con non poca perturbatione de'fedeli; e quello, che sommamente travaglia l'animo di Nostro Signore è, che non havendo luogo determinato, dove si recovrino, non vivono però soggetti ad alcuna Parocchia, nella quale possono essere instrutti ne'Divini Precetti, e confortati col presidio de' Santissimi Sagramenti. Acciò dunque possa opportunamente provedere così alla salute dell'Anime loro, comme alli loro bisogni corporali, hà determinato, inherendo alla pia dispositione di Sisto V. suo Predecessore di racluderli tutti in uno, e più luoghi, ne' quali, non solamente habbino li necessarii alimenti, ma vi trovino commodità di letti, e di vestiti, & ogn'altro necessario per souvenire, e recreare le loro miserie, & havendo perciò deputato una Congregatione de'Sig. Cardinali, e di alcuni Prelati, hanno questi per dar principio, e buon regolamento à quest'opera pia, risoluto d'haver prima una nota distinta del numero, e qualità di detti poveri mendicanti, e delle loro qualità.

Pauperes compareant ad se describi faciendum.

§. 2. Però in virtù del presente Editto notifichiamo, & ordiniamo ad ogni persona dell'uno, e l'altro sesso, che si trovi in stato di mendicare in Roma, che dentro il termine di otto giorni da cominciare il dì 12. Ottobre, comparischino nel Portico di S. Maria in Trastevere dalle 15. fino alle 17. hora la mattina, & il giorno dalle 21. fino alle 23. hore, dove si prenderà nota del loro nome, cognome, età, e patria, e loro qualità, dalla persona, che sara Noi per detto effetto deputata, acciòche sopra le loro persone, e bisogni, si possi provedere opportunamente.

Fiat delectus Invalidorum, quibus detur Tessera pro mendicando, à validis quibus quæstuatio prohibetur.

§. 3. E perche molti, ancorche validi, e sani, e potendo con le loro industrie, e fatighe procacciarsi il vitto, vanno in ogni modo mendicando, e togliendo in tal forma il sostenimento degl'alteri inhabili, e più bisognosi; Però ordiniamo, che à quelli, che saranno degni, di essere souvenuti coll'elemosine, si dia un segno distinto da portarsi da lora in luogo visibile, & apparente, finche verranno rinchiusi, e sostentati nel luogo, ò luoghi come sopra da destinarsi, & à tutti gli altri, alli quali per esser stimati validi e sani, e incapaci di detto segno, prohibiamo espressamente, che non ardischino di questuare per la Città, Case, Palazzi, e Chiese, sotto pena di essere Carcerati, e dello sfratto per la prima trasgressione, e per la seconda di trè tratti di Corda in publico, & contravenendo la terze volta, sotto pena di essere mandati à lavorare in Civitavecchia.

Dichiarando, che la presente Notificazione, & Editto publicato, & affisso che sarà ne'luoghi soliti, obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogni uno personalmente notificato, & intimato. Datum Romæ ex Ædibus nostris die v. Octobris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Preposto Bonaventuri Secr.

EDITTO.

XCI.

GIO. BATTISTA SPINOLA dell'una, e l'atra Signatura Referendario, di Roma, e suo distretto Governatore Generale, e Vice Camerlengo.

Indicitur delectus Puerorum, & Puellarum ad assignandum illis locum pro alimentis, educatione.

LA Santità di Nostro Signore per eseguire il disegno di chiudere li Poveri in luogho dove habbianno la debita coltura per l'Anima, e l'assistenza per il Corpo, vuole cominciare dall'età più debole, e più bisognevole d'ajuto. Quindi è, che per evitare la confusione, Monsig. Illustriss. e Reverendissimo Gio. Battista Spinola di

Roma,

Roma, e suo Distretto Generale Gouvernatore, e Vice Camerlengo, d'ordine espresso dalla Santità Sua datogli à bocca, con il presente publico Editto ordina, e commanda, che tutti li Ragazzi, così maschi, come femine, che vanno questando per la Città dall'età d'anni sette compiti sino alli diciotto esclusivamente rispetto alli maschi, e sino alli dodici inclusivamente quanto alle femine debbano, e ciascun di loro debba personalmente comparire nella Piazza de S. Mari in Trastevere avanti li Deputati il giorno di Giovedi prossimo 30. del corrente Mese d'Ottobre, e nelli cinque giorni sequenti dalle hore 21. fino alle 23. dove gli si darà un bollettino con l'assignatione del luogo, nel quale saranno ricevuti, e proveduti di vestimenti, & ogn'altra cosa necessaria per gli alimenti.

Non comparentes termino, prohibentur quæstuare, & pœnæ transgressorum.

§. 2. Dichiarando, che passato il sudetto termine di cinque giorni, e non essendo comparsi, s'intenda prohibito alli supradetti Ragazzi maschi, e femine come sopra, ancorche havessero il segno, d'andare questuando per la Città, Chiese, e Case sotto pena di carcere, & altre corporali ad arbitrio. Auvertendoli, che d'ordine di sua Beatitudine saranno carcerati anche in luoghi immuni per l'effetto sudetto di educarli, & alimentarli.

Volendo, che il presente Editto publicato, & affisso nelli luoghi soliti, astringa ciascuno, come se gli fosse stato personalmente intimato. In fede &c. Dato in Roma dal Palazzo della sua solita residenza questo di 25. Ottobre 1692.

G. B. Spinola Governatore, e Vice Cam.

Gio. Battista Scardozzi Not. per la Charità.

XCII.

Editto per l'Introduttione de'Poveri Mendicanti invalidi.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Indictio provisionalis receptus Mendicantium Invalidorum donec apteturPalatium Laterani.

Essendosi in essecutione d'altro Editto sopra la reclusione de'Poveri publicato di ordine di Nostro Signore sotto li 2. Ottobre passato presa una distinta nota del numero, conditioni, e qualità delli Mendicanti invalidi, che vivono in questa Alma Città di Roma con la questuatione: Et intendendo la Santita Sua di provedere speditamente alle necessità de'medemi, si spirituali, come corporali, hà con eccesso d'immensa carità destinato per loro ricetto, e refugio il proprio Palazzo Pontificio nella Piazza del Laterano, ordinando che con spesa considerabile si sia posto mano, non solamente alla opportuna riparatione di quello, ma anche alla Fabrica di diversi ripartimenti, officine e commodità che per compimento di quella grand'opera si giudicano necessarii, con farvi condurre una sufficiente portione dell'acqua Felice. E prevedendo che per li lavori sudetti non solo si ricerca una gran spesa, ma anche qualche spatio di tempo, però acciò frà tanto li Poveri, e mendichi sudetti non restino privi di questi caritatevoli sussidii, hà commandato, che li medemi si ricevino nell'Hospidale della Santissima Trinità detta de'Pellegrini, dove trovaranno preparati Letti, & ogni altro souvenimento alle loro miserie, e dove si tratterranno per quel solo tempo che dureranno li sudetti lavori nel Palazzo del Laterano; Hà perciò la Santità Sua ordinato, che col presente Editto notifichiamò à tutti, e singoli Poveri, e Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che come invalidi sono stati descritti, & alli quali è stato perciò consegnato il Segno, che comparischino, prima le Donne li giorni di Giovedi, Venerdi, e Sabbato prossimi, dalle 21. fino alle 23. hore, E poi gli Huomini li giorni Lunedì, Martedì, e Mercordì seguenti nelle medeme hore nel Cortile vicino all'Oratorio della Santissima Trinità incontro all'Hospidale di S. Sisto, dove si rincontraranno li loro nomi, e segni, e se gli assegnerà il luogo, e tempo del ricevimento, e se gli darà l'habito.

Pœnæ inobedientiæ.

§. 2. Avertendo, che scorso questo tempo non gli sarà più permesso il questuare, come in vigore di questo Editto gli prohibiamo espressamente, e contravenendo incorreranno nelle penne comminate, cioè per la prima trasgressione, della Carcere, e dell'Esilio da Roma, e Distretto, e per la seconda di trè tratti di corda in publico, ò altre pene corporali ad arbitrio.

Pecuniæ, vel alia Mendicantium custodientur ad illorum dispositionem.

§. 3. Si notifica parimente, che se alcuni de'sudetti si trovasse d'havere denari, ò altra robba, li potranno consegnare alle persone, che per detto effetto saranno deputate à fine di conservarle per loro sotto fedele custodia per consegnargliele si in vita, come doppo morte ad ogni loro istanza.

Dichiarando, che la presente Notificatione, & Editto publicato, & affisso ne'luoghi soliti obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogn'uno personalmente notificato, & intimato. Datum Romæ ex ædibus Nostris hac die Novembris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Bonaventuri Proposto alla Secret.

XCIII.

Ricordo alli Padri Predicatori.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo, Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Injungitur Verbi Dei Prædicatoribus, ut hortentur fideles ad contributionem eleemosynarum pro Invalidis.

Dovranno li Predicatori, in occasione di havere maggior concorso, notificare con spirito, e zelo Ecclesiastico a'Fedeli, che havendo Nostro Sig. risoluto di provedere alle miserie, e necessità di tanti Poveri Mendicanti invalidi dell'uno, e l'altro sesso, che vanno questuando per la Città di Roma, col richiuderli con la dovuta separatione in luogo, doue possino ricevere sollievi alli bisogni dell'Anime loro, & all'indigenze del corpo, & havendo, per eccesso della sua fervente carità, destinato proprio Palazzo Pontificio nella Piazza del Laterano, ove, con spesa considerabile, hà ordinato, che si faccino molti risarcimenti, e si fabrichino diversi ripartimenti, & officine per la loro maggior commodità, col farvi in oltre condurre una sufficiente portione dell'Acqua Felice, che per il mantenimento di questa grand'opera ordinata per maggior servitio di Dio in sollevo de'Poveri, e per togliere l'occasione di molti peccati, che dalla loro promiscua conversatione potevano provenire, e molto conforme alla Pietà, e Carità Christiana non resterà la Santità Sua di profondere molto denaro, con tutto che ritrovi l'Erario Apostolico molto esausto, e che insorghino ogni giorno nuove occasioni d'impiegarlo in altri bisogni urgenti della Christianità.

Devono dunque esortare, con efficaci raggioni, tutti à concorrere, secondo la loro possibilità, ad una larga, & abbondante elemosina, ò sia in denaro, ò in Grano, Vino, Olio, Legumi, & altro commestibile, o sia in Panno, ò Coperte, & ogn'altro mobile confacente, e bisognevole per il mantenimento di quest'Opera Pia; Inculcando ad ogn'uno la propria obligazione d'impiegare quello, che abbondantemente possiede, e che dalla Bontà Divina gli è stato concesso in questa vita, in souvenimento de'Poveri, & il maggior merito, che acquisteranno appresso Iddio,

dio, se quelle elemosine, che talvolta facevano per l'importunità de' Questuanti, le somministrino hora con più larga mano per impulso della propria Charità, e per amore di Dio, dal quale sono certi, che ne conseguiranno moltiplicate retribuzioni sì in questa vita, come nell'altra, essendo questo il mezzo più sicuro d'impetrare dalla Divina Misericordia la condonatione delle proprie colpe, e l'affluenza delle Grazie Celesti. Dato in Roma nel Palazzo della nostra solita residenza questo dì 7. Novembre 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

EDITTO.

XCIV. *GASPARO Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. Carpineus Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius.*

Mendicantes Invalidi conjugati compareant, ut eis provideatur.

Doppo, che la somma Charità di Nostro Signore hà proveduto del luogo per il ricevimento de' Poveri Mendicanti invalidi dell'uno, e l'altro sesso per somministrare alli medesimi, oltre il necessario alimento, tutto quel più, che per li bisogni, sí dell'Anime, come de' Corpi, gli possa occorrere; Considerando, che frà questi vi possano essere de' Conjugati, che non conviene, si racchiudino con gli altri separati dalle loro Mogli, pensa anche di provedere alli medesimi, acciocho non siano constretti di continuare la questuatione in quest'Alma Città di Roma; e volendo perciò essere certificato del loro numero, qualità, Patria, & essercitio; Hà commandato, che con la presente Notificazione, si faccia intendere ad ogn'uno Mendicante invalido, che si trova in stato Conjugale, che Venerdi, e Sabbato quinto, e sesto di Decembre, si trovi ogn'uno di essi nel luogo solito della Santissima Trinità di Ponte Sisto, dalle 21. fino alle 23. hore, dove saranno riconosciuti li loro segni, e nome, e si noteranno le Patrie, e qualità, e loro essercitii, e se gli notificherà li provedimenti, che intorno le loro persone, e Mogli, la Santità di Nostro Signore intende di prendere

Dichiarando, che passato il detto termine, e non comparendo, sarà anche alli medesimi, & alle loro Mogli, prohibito il mendicare così per la Città, come per li Palazzi, e Chiese, sotto pena per la prima volta della carcere, e per la seconda dello sfratto da Roma, e suo Distretto.

Ordinando, che la presente Notificatione, & Editto, affisso che sia ne' luoghi soliti, obblighi ciascheduno, come se fosse stato ad ogn'uno personalmente intimato. Dat. Romæ ex Ædibus nostris hac die 3. Decembris 1692.

G. Card. Vicarius.

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

NOTIFICAZIONE.

XCV. *GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. Carpineus Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.*

Epiloganturprovisiones captæ pro collocandis Mendicantibus Invalidis.

§. 1. PER dare una pronta, & espedita essecutione alla santa resolutione presa dalla Santità di Nostro Signore di provedere alle miserie, e necessità de' proveri Mendicanti dell'uno, e l'altro sesso, che per essere invalidi non potevano procacciarsi il vitto, che col questuare nelle Chiese, e luoghi più frequentati di Roma, havendo, oltre la destinatione del proprio Palazzo Lateranense ordinato con immensa spesa le necessarie provisioni per lo totale adempimento, e proseguimento di questa sant'opera, habbiamo Noi con diverse Notificationi, & Editti di ordine della Santità Sua publicati, convocati tutti dell'uno e l'altro sesso à ritrovarsi ne' giorni in quello stabiliti nell'Hospedale della Santissima Trinità de Convalescenti, per essere ivi rivestiti, e trasmessi poi nel luogo destinato del Palazzo Lateranense; Et habbiamo anco fatto à parte prendere nota distinta delli Poveri questuanti inhabili, che si trovano in stato Conjugale, alli quali la somma Pietà di Nostro Signore intende provedere sufficientemente nelle Case, dove hora habitano, finche si prepari anche per essi un luogho adattato al loro stato, accioche si tolga anche à loro il pretesto di questuare.

Assignatur novus terminus iis qui comparere nequiverunt.

§. 2. Mà perche si sente, che alcuni dell' uno, e l'altro sesso, ò per caggione d'infermità, ò per altri accidenti, siano rimasti senza essere stati descritti, e senza haver ricevuto il segno per rinchiudersi con gli altri invalidi; Però con la presente Notificatione, che dovrà valere per ultimo, e perentorio termine, si notifica a i medemmi Questuanti invalidi dell'uno e l'altro sesso, che nel termine di tre giorni doppo la publicatione del presente Editto, cioè per il giorno di Venerdi 12. e di Sabbato 13. Decembre comparischino nel medesimo luogo dell'Ospedale della Santissima Trinità de'Convalescenti dalle hore 21. fino alle 22. dove riconoscendosi essere veramente Questuanti, & invalidi, si riceveranno, e ricovereranno come gl'altri; Auvertendo, che passato detto tempo & altri due giorni doppo, non saranno più ricevuti, nè potranno questuare per Roma.

Prohibetur mendicatio sub pœnis transacto tempore.

§. 3. Prohibiamo dunque per ordine espresso datoci da Sua Santità, che passato il giorno de' 15. Decembre, niuna persona dell' uno, e l'altro sesso, & età, ò siano validi, ò invalidi, sotto qualsivoglia pretesto non possa questuare, e mendicare per Roma ò sia nelle strade, ò nelle Chiese, e Porte di quelle, ò ne' Palazzi, e qualunque altro luogo, nè stare per questo effetto sù le Porte delle proprie Case sotto pena per la prima trasgressione della Carceratione, e perdita di quello, che gli si troverà addosso, e per la seconda della Corda, & Esilio, in quanto alle Donne dell'Esilio, e della Frusta da incorrersi irremissibilmente. Volendo, che il presente Editto non solamente comprenda quelli, che presentemente si trovano à Roma, mà anche quelli, che vi venissero doppo, al qual effetto, oltre la publicatione da farsi nè luoghi soliti ordiniamo, che si affigga alle Porte della Città, e che se ne mandi copia ne' luoghi di passo. E che la presente Notificatione, & Editto obblighi ciascheduno come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato &c. Questo di 10. Decembre 1692.

G. Card. Vicario.

Alessandro Proposto Bonaventuri Segr.

NOTIFICATIONE.

XCVI. *GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.*

De signo distinctivo pro veris

BEnche la somma Pietà di Nostro Signore habbia pienamente proveduto al bisogno de' Poveri Men-

Peregrinis ut possint liberè mendicare

Mendicanti invalidi coll'erettione del nuovo Ospedale nel Palazzo Laterano, pure molti abusandosi di tal gratia non vogliono lasciare di questuare per Roma, per mero impulso d'infingardiggia, e per far questo impunemente contro li Decreti publicati ricoprono coll'habito di Pellegrini divoti la loro contumacia. Perciò la Santità Sua volendo opportunamente rimediare ad un tale ardire, e desiderando per altro ogni agiuto spirituale, e temporale à quelli veri Pellegrini, che concorrono alla visita de'Santi luoghi di questa Città, à fine non si confondino questi dalli falsi, ci hà commandato di publicare Notificatione, che à tutti li Pellegrini veri, che giungeranno in Roma, e che andaranno conforme il solito alla Santissima Trinità di Ponte Sisto, sarà dato un segno visibile, e con questo non saranno molestati, e potranno esser distinti dalli falsi, contro de'quali all'incontro ritrovati senza detto segno si procederà irremisibilmente alle pene comminate negli altri Bandi. Dato nel Pallazzo della nostra solita Residenza questo dì 21. Febraro 1693. 1693.

G. Card. Vicario

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

EDITTO.

XCVII.

GIUSEPPE PARAVICINO Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Segnatura Referendario, e della Santità di N. Signore, e sua Reverenda Camera Apost. Tesoriere Generale.

De aleis in statu Castri, & Roncilionis bollandis ne praejudicetur juribus Hospitii Apostolici

Essendo stato rappresentato per parte dell'Ospizio Apostolico de'Poveri Invalidi à S. Giovanni in Laterano, al quale al presente è unito l'Ospedale di S. Sisto di Roma; e che le viene impedita l'esecuzione de'Bandi altre volte publicati, & eseguiti nello Stato di Castro, e nella Terra di Ronciglione, e suo Stato sopra il Bollo delle Carte di giuocare, e che perciò receve grandissimi pregiudizi per le Carte, che quì si fabricano, e vendono, e di là ancora si estraono, e trasportano in altri luoghi fuori di detti Stati, perilche ne pende lite nel nostro Tribunale &c. E volendo Noi ad istanza di detto Ospizio Apostolico provedere à detti pregiudizi (inerendo alla risoluzione presa dalla Congregatione particolare, e successivamente da Nostro Signore approvata) con il presente Editto d'ordine espresso della Santità Sua datoci à bocca, & per l'autorità del nostro Officio di Tesoriere Generale, rivocando primieramente ogn'altr'Ordine dato in contrario con Lettere di qualsisia Tesoriere nostro Predecessore, & in specie quelle del Signor Cardinal Gastaldi sotto li 4. Luglio 1671. Ordiniamo, e comandiamo, che in auvenire chiunque vorrà fabricar Carte in detti luoghi, e loro Stati, sia tenuto, & obligato osservare intieramente quanto ne'Bandi Generali fatti, e sottoscritti dagl'Emmi Signori Cardinali Camerlenghi, & in specie in quelli publicati li 16. Luglio 1674. e 22. Giugno 1676. viene ordinato, sotto le medesime pene in quelli contenute, & espresse, & altre à nostro arbitrio, alle quali si procederà con ogni rigore contro li trasgressori.

Ma perche con tal provisione è solo mente nostra di evitare li pregiudizi, che derivano al detto Ospizio Apostolico dall'inosservanza di detti Bandi, e però intendiamo di sottoporre li detti Stati al pagamento di d. Bollo, quando non siano compresi, nè estinguer la lite sopra la pretesa loro libertà, però fin tanto, che ciò sia giudicato, ordiniamo, e vogliamo, che il detto Ospizio Apostolico per mezzo de suoi Ministri sia obligato, e tenuto ne'luoghi, dove si fabricano le dette Carte da giuocare, darle, e venderle per uso proprio di detti Stati, e loro Abitatori in tutta quella quantità, che sarà necessaria, e li verrà domandata, e richiesta al prezzo medesimo, che ivi sin'hora sono state vendute senza l'emolumento del Bollo, quale specialmente gli proibiamo di eseguire, e di non alterare il prezzo sudetto sotto qualsivoglia colore, e pretesto, e con tal condizione, e non altrimente per sua cautela, li permittiamo di contrasegnare le medesime Carte, che sarà dispensare nelli detti Stati con Bollo contradistinto, affinche trovandosi estratte fuori di detti Stati si possa procedere contro li Trasgressori à tenore, e nel modo, e forma, che si dispone ne'Bandi enunciati; Volendo, e decretando, che il presente Editto affisso, e publicato che sarà ne'detti luoghi, e loro Stati secondo il solito, astringa ciascheduno all'osservanza, come se fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma questo dì 31. Luglio 1693. 1693.

G. Paravicino Tes. Gen.

Ferdinando Nuzzi Comm. Gen.

Francesco Antamoro Segr. della Rev. Cam. Apost.

EDITTO.

XCVIII.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Ecclesiarum Superiores, & Sacristæ sub pœna curare debent ne ullus mendicet in Ecclesiis, Porticibus, & gradibus.

Per ordine espresso della Santità di Nostro Signore si è più volte publicato Editto, acciò che li Poveri non possino questuare per Roma, e molto meno per le Chiese, già che la Santità Sua haveva con somma bontà ben proveduto alle indigenze d'ogn'uno, e se bene negl'ordini suddetti sono state comminate le pene non solamente contro li Poveri questuanti, ma ancora contro li Superiori, e Sagrestani delle Chiese, che non li discacceranno; pure presentemente si vedono trascurare questi sentimenti di Sua Santità; Però per espresso commandamento della medesima si ordina, e novamente si vuole, confermando prima tutti gl'altri Bandi, che tutti li Superiori, e Sagrestani delle Chiese Secolari di Roma, Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Oratorii, & altre, veruna eccettuata, debbano essere diligentissimi in far discacciare, e discacciare respettivamente dalle di loro Chiese, Scale, e Portici tutti li questuanti, sotto pena di venticinque scudi, che per chiascheduna volta, che contraveranno, si faranno da loro irremissibilmente pagare, per la metà all'Ospedale de'Poveri di S. Giovanni, per l'altra metà all'Essecutore, e Relatore, advertendo che per incorrere nella sudetta pena bastarà la denuntia della Contraventione, provata per due Testimonii. In oltre si fà intendere à tutti li Superiori, benche privilegiate, che se nelle di loro Chiese, Portici, e Scale non si osservarà quanto sopra; si procederà ancora contro di essi ad altre pene più gravi ad arbitrio della Santità Sua. Commandando, che il presente Editto debbasi tenere affisso in tutte le Sagrestie delle Chiese di Roma sotto le pene sudette, & altre à nostro arbitrio, e che affisso ne'luoghi soliti obligi ciascheduno alla puntuale osservanza di esso, come se personalmente gli fosse stato intimato. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 6. Januarii 1694. 1694.

G. Card. Vicarius.

Alexander Præpositus Bonaventura Secret.

XCIX.

EDITTO, E NOTIFICATIONE.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis de Carpineo, Sanctiss. D.N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

De ulteriori receptione Invalidorum in Hospitio, & provisione laboris pro Mulieribus.

ESsendosi con altri Bandi già publicati notificato à tutti, che per sollievo, e sostentamento de' Poveri Mendicanti invalidi, i quali con la propria industria, ò sia per difetto di forze, ò dell'età non possono guadagnarsi il vitto, haveva la Santità di N. Sig. eretto un'Ospizio nel Palazzo Pontificio di S. Giovanni in Laterano, dove sarebbero stati tutti ricevuti, e trattati con carità Christiana, e se bene in detto Ospizio sono state fin'ora ricevute molte centinara di persone, & altro buon numero ne sia stato accresciuto nell'Ospizio di S. Sisto, & in oltre per sollievo de' Poveri Artisti, e Padri di famiglie siano stati ammessi nell'Ospizio di S. Michele à Ripa una quantità notabile de' fanciulli, e ragazzi, ove s'istruiscono nel timore di Dio, & in diverse Arti, e lavorieri, e che per sostentamento di così gran numero de Poveri s'impieghino dall'infinita pietà della Santità di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. somme considerabilissime di denaro per non veder languire per le Strade, e per le Chiese i veri Poveri invalidi, & bisognosi.

Tuttavia, perche non ostanti tanti buoni ordini, e tanto denaro, che d'ordine della Santità Sua si spende in quest'opera, molti sotto finto pretesto di povertà, benche validi di forze, e di corpo, non desistono d'andar cercando l'Elemosina per le Chiese, per le Case, e per le Strade, per potere in questa forma menare una vita desidiosa, & infingarda contro la Santa mente di Sua Beatitudine, che quanto desidera abbracciare, soccorrere e sostenere i veri Poveri, altretanto abhorrisce gl'otiosi, infingardi, e vagabondi, stante l'esperienza, che si hà dalla vita, che menano, ripiena per lo più d'ogni vitio senza istruttione de' Divini Misterii, e senza frequenza de' Sagramenti.

Per tanto d'ordine di Sua Beatitudine datoci à bocca, inerendo à gl'altri Editti sopra questa materia già publicati, per togliere ogni pretesto alle publiche, e private questuationi de' Poveri si notifica à tutti, che quelli, che, ò per difetto di forze, ò di età sono veramente invalidi, e non atti à procacciarsi il vitto con la propria industria, dopò che saranno stati riconosciuti, & approvati dalli Sig. Deputati di detto Ospizio di S. Giovanni si seguitaranno ivi à ricevere, esclusi solo quelli, che dopò la publicazione de' primi Editti saranno venuti in Roma à posta per esser ricevuti in detto luogo.

E quanto à quelli, che sono conjugati, ò infetti di mali contagiosi, si seguitarà parimente à darli l'Elemosina in pane, e denaro alle loro Case, con fede, e bollettino, de' medesimi Sig. Deputati, come s'è costumato fin'ora.

Li Convalescenti poi dopò che saranno usciti dall'Ospedale della Santissima Trinità, ò da quello di Santa Galla, quando tuttavia continuino in stato debole, e da non poter lavorare, si seguitarà à riceverli à S. Giovanni, & à sostenerli fino à tanto, che saranno ben consolidati.

Et alle Donne, che diranno di non trovar à lavorare, se li somministrarà il lavoro con una giusta mercede per toglierli il pretesto d'andar questuando.

E perche stante li sudetti buoni ordini, con li quali resta proveduto ad ogni sorte di persone, non deve esser lecito ad alcuno d'andar questuando per haver à menare una vita scioperata, & infingarda, perciò si notifica à tutti, che contro quelli, che contraverranno si procederà con ogni rigore, & irremissibilmente alle pene contenute negl'altri Bandi di già publicati, dichiarandosi di nuovo à maggior cautela, che in detti Bandi, & ordinationi non sono compresi i Pellegrini, e Romipeti, che vengono à visitare i luoghi Santi di questa Città. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 22. Januarii 1694.

G. Card. Vicarius.

Alexander Bonaventuri Præpositus Secret.

1694.

C.

Editto circa l'imposizione delle pensioni sopra le Parochiali.

BANDINO del Tit. di S. Pancratio Prete Cardinal Panciatichi, della Santità di Nostro Signore Prodatario.

De Pensionibus non reservandis super Parochialibus neque ordinaria, neque Apostolica authoritate.

VOlendo la Santità di Nostro Signore con la sua paterna Carità, e zelo eccitare li Parochi alla maggiore vigilanza dell'anime alla di loro Cura commmesse, e facilitargli il modo di souvenire alle necessità delle medesime con più abondanti Elemosine. Quindi è, che per ordine espresso datoci à bocca dalla Santità Sua comandiamo, & ordiniamo, che per l'auvenire non s'habbino da aggravare le Parochiali etiam di Juspadronato Laicale di pensioni, e che ciò deva osservarsi ancora da gli Ordinarii nelle Proviste, che essi saranno per farne. In oltre, che non si ammettino rassegne, ò permute di Parochiali con riserva di Pensioni à favore di chi si sia, e sotto qualsivoglia titolo etiam di prestatione d'alimenti, e che molto meno si reservino pensioni sopra le medesime Parochiali sine causa, Beneficio pleno, di consenso de' Possessori per qualsivoglia causa, e titolo. Dalla Dataria questo di 11. Novembre 1692.

B. Card. Prodatario.

CI.

Notificatione circa la Visita Apostolica.

GASPAR Tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Card. de Carpineo, Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanaque Curiæ, ejusque Districtus Judex Ordinarius &c.

Expositio Venerabilis, & Indulgentiæ in pluribus Ecclesiis pro Visitatione Apostolica.

HAvendo la Santità di Nostro Signore con Bolla publicata in questo medemo giorno intimara la Santa Visita Apostolica da incominciarsi della Santità Sua medema in S. Gio. Laterano, e da proseguirsi susseguentemente nel tempo, e giorni da prescriversi in tutte le altre Chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Monasterii de Regolari dell'uno, e l'altro sesso, Monte di Pietà, Confraternità Laicali, in tutte le altre Chiese di Roma, Perciò volendo, che s'implori il Divino aiuto per dar principio ad un'opera così pia, e necessaria, secondo il suo Pastorale zelo, commanda, che nell'infrascritte Basiliche, Collegiate, e Chiese, Venerdi prossimo, che sarà il 16. del corrente, si esponga il Santissimo Sagramento in modo di Quarant'hore fino alla Domenica prossima seguente di Settuagesima, nel qual giorno di Domenica concede Indulgenza Plenaria, e remissione de' peccati à tutti li Fedeli dell'uno, e l'altro sesso, che Confessati, e Communicati faranno particolare Oratione, perche Sua Divina Maestà si degni d'assistere la Santità Sua, & à quelli, che dalla medema saranno deputati in proseguimento di questa Santa Visitatione per utile del Gregge à lui commesso. Si esorta però ciascheduno concorrere con modo par-

ticola-

1693.

ticolare alli sentimenti così Pii della Santità Sua. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 11. Januarii 1693.

S. Gio: Laterano.
S. Pietro in Vaticano.
S. Maria Maggiore.
S. Maria in Trastevere.
S. Lorenzo in Damaso.
S. Maria in Vialata.
S. Maria in Vallicella.
Giesù.
Aracæli.
S. Lorenzo in Lucina.
S. Agostino.
S. Andrea della Valle.
S. Maria Traspontina.

G. Card. Vicario.

Alessandro Proposto Bonaventuri Secret.

Decretum Congregationis specialiter deputatæ super Reformatione Indultorum eximentium à servitio nonnullos Canonicos, & Beneficiatos Urbis.

Moderatio Indultorum percipiendi fructus in absentia.

§. 1. SAnctiss. D. N. INNOCENTIUS Papa XII. ad cujus notitiam pervenit, servitium Basilicarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Urbis valde diminui propter Indulta concedi solita nonnullis illarum Canonicis, & Beneficiatis quocunque nomine nuncupatis, vel ratione munerum, quibus funguntur, vel causa studii, cum exemptione ab hujusmodi servitio, & cum privilegio lucrandi fructus, & distributiones etiam quotidianas, tametsi iisdem Ecclesiis non inserviant, deputavit particularem Congregationem Eminentissimorum DD. Cardinalium Carpinei, Marescotti, de Nortfolch, Colloredi, & Panciatici, nec non Illustrissimorum DD. Sperelli, Altoviti, Pallavicini, & Sacripantis & ejusdem Congregationis Secretarius sit, ad effectum examinandi eadem Indulta, & proponendi illas moderationes, reformationes, revocationes, & considerationes, quæ desuper opportunæ visæ fuissent.

Intacta relinquuntur Indulta quoad Nuncios Apostolicos actuales Sanctissimi familiares, Subdatarium, & Cameræ Commissarium.

§. 2. Quæ sanè Congregatio in Palatio prædicti Eminentiss. Carpinei. ter coacta, nimirùm sub diebus 13., & 20. Aprilis proximè præteriti, & 7. currentis mensis Maji censuit, si eidem Sanctissimo D. N. placuerit, hujusmodi Indulta quoad Nuncios Apostolicos, necnon Intimos, & eidem Sanctissimo actu inservientes familiares, ac Subdatarium, & Cameræ Apostolicæ Commissarium non esse immutanda.

Revocanda, jam concessa & non concedenda in posterum Gubernatoribus &c.

§. 3. Quoad Gubernatores, & Vice-Legatos Provinciarum, Civitatum, & locorum Status Ecclesiastici, qui durante absentia nunquam possunt Ecclesiis interesse, necnon Procuratorem Generalem Montium, ac familiares S. R. E. Cardinalium (firmo tamen quoad eorumdem Cardinalium Caudatarios remanente decreto moderatorio Sac. Congregationis Eminentissimorum Cardinalium Sac. Concilii Tridentini Interpretum die 19. Augusti 1690. edito) esse revocanda, & expedire, quòd imposterùm non concedantur.

Indultum inservientis Secretariæ restringendũ ad dies, & horas actualis impedimenti.

§. 4. Indultum inservienti Secretariæ Congregationibus negotiorum Ditionis temporalis ejusdem S. R. E. Præpositorum concessum esse reformandum, & imposterùm restringendum ad illos dies, & horas dumtaxat, quibus ratione hujusmodi servitii actualiter præstandi impeditus fuerit, ejus conscientiâ desuper strictissimè oneratâ.

Causa studii restringatur ad solus fructus, & usque ad vigesimum quintum ætatis.

§. 5. Indulta causa Studii pro lucrandis fructibus dumtaxat, nec aliter pro lucrandis distributionibus quotidianis, esse concedenda, quam pro Ecclesiis, quarum reditus consistunt, vel in solis distributionibus quotidianis, vel in iisdem distributionibus unà cum aliquibus fructibus tenuis præbendæ, dempta tamen tertia parte, quæ interessentibus accrescat; nec pariter concedenda ultra triennium, neque majoribus vigintique annis, quinimò hujusmodi ætate vigintiquinque annorum expleta, eadem Indulta, licèt idem triennium expletum non fuerit, expirare.

Non obstante Indulto absentes punctandos, sed allegato impedimento pro illis horis delenda.

§. 6. Omnes denique habentes Indulta pro singulis diebus, & horis, quibus ratione servitii in eorum muneribus, seu Officiis actualiter præstandi impediti fuerint, adhuc esse punctandos, toties quoties Ecclesiæ, seu Choro non interfuerint, sed in qualibet hebdomada hujusmodi puncta posse & debere deleri, seu tolli pro illis tantùm diebus, & horis, quibus Indultarii allegaverint particularia impedimenta ratione eorumdem munerum, eorum conscientiâ desuper strictissimè oneratâ, & circa hujusmodi impedimentorum relevantiam judicio proprii Vicarii cujuslibet Ecclesiæ: In Ecclesiis verò, ubi non adest hujusmodi Vicarius, judicio digníoris Canonici esse deferendum.

Factâ per me infrascriptum hac die 8. Maji 1693. relatione prædictarum resolutionum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua illas approbavit, & à die prima Junii proximè venturi mandavit inviolabiliter observari, Indultis tam à se, quàm à Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis quomodolibet concessis, & aliis contrariis quibuscunque non obstantibus, quibus pro observatione præmissorum amplissimè derogavit.

Joseph Sacripantes Secret.

Publicatio 1693.

Die 23. Maji 1693. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Antonium Simoncellum, Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursorem.

Hippolytus Petrettus Curs. Mag.

CIII.

Decreta Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputatæ super moderatione Indultorum suscipiendi Ordines Extra tempora à Jure statuta.

I. Norma concedendi Indulta extra tempora.

SAnctissimus Dominus Noster INNOCENTIUS Papa XII. pro pastorali suo in commissum sibi Gregem dominicum zelo, ac tuendæ Disciplinæ Ecclesiasticæ studio prospicere volens, ne Indulta suscipiendi extra tempora à Jure statuta Ordines nimis facilè concedantur, Congregationi particulari EE. DD. Cardinalium Carpinei, Casanatis, Marescotti, Colloredi, Panciatici, & Albani, necnon Illustrissimorum DD. Sperelli, Ciampini, Sacripantis, meique Secretarii infrascripti specialiter deputatæ expendendas commisit Causas, ex quibus præfata Indulta tribui solent, ut Sanctitati Suæ referri posset, quæ ratio deinceps ineunda, modusque adhibendus videretur in concessione similium Indultorum. Quæ quidem Congregatio in ædibus præfati Eminentissimi Carpinei die 10. Novembris, atque iterum 7. Decembris Anni currentis habita, re maturè discussâ, censuit Indulta hujusmodi, si Sanctissimo placuerit, concedi posse ex Causis infrascriptis, videlicet.

Causæ, ex quibus Indultum conceditur.

§. 2. Ut quis Beneficio, vi cujus arctatur ad Presbyteralem Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam propetuo Beneficio, quod obtinet, vel Cappellaniæ ad vitam sibi concessæ per seipsum inservire possit. Ob penuriam Sacerdotum in illis Partibus, vel in Monasterio pro Regularibus. Ob solatium Patris, vel Matris, dummodo quinquaginta ætatis annos excedant, & Orator saltem per triennium

in Clericali habitu honestè, & laudabiliter vixerit. Item concedi posse censuit eadem Indulta Referendariis utriusque Signaturæ, Familiaribus Summi Pontificis, Canonicis Cathedralis, vel etiam Collegiatæ Ecclesiæ, eorumque Coadjutoribus, Magistris, seu etiam Baccalaureis in Sacris Theologia; Doctoribus utriusque, vel saltem Canonicis Juris, seu Licentiatis, dummodo singulos præfatos Gradus in publica, & approbata Universitate obtinuerint; Iis etiam, qui saltem per triennium sedulam Theologiæ studiis operam navaverint, ac tandem vigesimum sextum ætatis annum excedentibus, per triennium in Clericali habitu honestè, & laudabiliter vixerint.

Ex quibus non conceditur.

§. 3. E contra censuit non expedire, ut eadem Indulta concedantur ex eo, quòd quis Diaconus, Subdiaconus, Litterarum Apostolicarum Scriptor sit, seu Magister in Artibus, Nobilis, aut Præsens in Curia, vel quod Philosophiæ cursum absolverit, aut alicui Ecclesiæ adscriptus fuerit, ad cujus servitii titulum ex Apostolico Indulto Clerici ordinari possunt, aut Onus Missarum, non tamen ex Beneficio Ecclesiastico proveniens, habere se doceat.

Quibus denegatur.

§. 4. Insuper censuit Indulta hujusmodi deneganda esse iis, qui aliqua Dispensatione indigent impedimenti ex eorum delicto provenientis, & Sede Episcopali vacante infrà annum à die vacationis minimè danda iis, qui Beneficii Ecclesiastici recepti, seu recipiendi occasione arctati non fuerint.

Pro quibus festis.

§. 5. Item nunquam concedenda pro Festivis diebus continuis, sed semper pro interpolatis aliquo temporis spatio arbitrio Episcopi definiendo.

De quibus certiorandi Episcopi, Nuncii Apostolici, & alii.

§. 6. Denique censuit Episcopos omnes, ac etiam Apostolicos Nuncios, & Legatos Litteris in forma Brevis circularibus admonendos, decrevisse Sanctitatem suam Indulta prædicta non ita passim, sed ex certis tantum, legitimisque causis concedere, nec Episcopos ad eorum exequutionem astringere, sed illam semper ipsorum arbitrio, onerata eorumdem conscientiâ, relinquere. Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii titulum, nisi ad normam Concilii Trident. Sess. 21. cap. 2. Eos verò omnes, qui ab Apostolica Sede facultates obtinent conferendi Ordines extra Tempora, vel aliis respectivè tribuendi licentiam, ut conferant, maximè cavere debere, ne præscriptos sibi in iisdem facultatibus limites cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu transgrediantur.

Hæc autem omnia, & singula suprascripta Decreta, audita ex me integra eorum relatione, SS. D. N. laudavit, & approbavit, ac tàm in Dataria, & Secretaria Brevium, quàm à cæteris omnibus Ministris, & Officialibus Curiæ, ad quos pertinet, perpetuò, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quàm ad formam eorumdem Decretorum in posterùm expediendi. Hac die 14. Decem. 1693. 1693.

Carolus Augustinus Fabronus Secr.

DECRETUM.

De non anticipanda Vigilia S. Matthiæ ratione carnis privii.

De Vigilia S. Matthiæ 1694.

Quæsitum fuit, à Sacrorum Rituum Congregatione declarari; An Vigilia S. Matthiæ Apostoli, occurrens hoc anno in Feria tertia post Dominicam Quinquagesimæ, possit ratione carnis privii anticipari cum jejunio. Et eadem Sac. Congregatio respondit: Negativè, & jejunium prædicta Feria tertia omninò servandum. Die 23. Januarii 1694.

A. Cardinalis Cybo.

Loco † Sigilli.

B. Inghiramus Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

Feria 6. Die 28. Januarii 1694.

In Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro Domino INNOCENTIO Divinâ Providentiâ Papa Duodecimo, ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

De intelligentia juxta sensum obvium & non alium Formularii in condemnandis propositionibus Jansenii.

Sanctissimus D. N. INNOCENTIUS Duodecimus prædictus, auditis votis eorumdem DD. Cardinalium, ad præcavendas omnes dissidiorum causas, quæ Christianam pacem dilacerant tam verbis, quàm scriptis super interpretatione, seu declaratione Formularii Alexandri Septimi in condemnationem quinque propositionum ex Libro Cornelii Jansenii, cui titulus est = *Augustinus* = excerptarum, & damnatarum, quoscumque alios sensus Formularii prædicti, præter eum, quem in sensu obvio ipsius verba exhibent, afferri, usurpari, aut de his disputari interdixit, & prohibuit, ac super ejusdem Formularii interpretatione, sicut & prædictarum propositionum, in alios sensus, præter eum, quem ipsa verba per se exhibent, omnibus, & singulis cujusvis Religionis, Ordinis, Congregationis, Instituti & Societatis etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus, & aliis quibuscumque tam Ecclesiasticis, quàm Secularibus personis cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm Secularis perpetuum silentium imposuit: Omnes verò libros, tractatus, theses, compositiones, scripta, ex professo, vel incidenter sub quovis prætextu, & occasione in lucem editos, vel edita super hujusmodi materia prohibuit, & pro prohibitis haberi voluit, & mandavit, iisdemque personis suprà enumeratis districtè injungit, ne in posterùm audeant imprimere, vel imprimi facere, seu quoquo modo in lucem edere libros, tractatus, theses, compositiones, & scripta de supradicta materia tractantes, seu tractantia: Et ut hujusmodi Decretum inviolabiliter super omnibus in eo contentis observetur, præcepit, & declaravit, Contravenientes pœnas privationis Dignitatum, & Officiorum suorum, vocis activæ, & passivæ, facultatis concionandi, publicè legendi, docendi, & interpretandi ipso facto, absque alia declaratione, incurrere, & aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum Romanorum Pontificum arbitrio subjacere; Librosque omnes, tractatus, theses, compositiones, & scripta, quos, seu quæ contra dicti Decreti tenorem edi contingeret absque alia declaratione tamquàm expressè prohibitos, vel prohibita haberi: Et Impressores præter amissionem Librorum, pecuniarum, aliisque corporalibus pœnis teneri, præcepit, & mandavit.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Loco † Sigilli.

Die 4. Februarii 1694. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Palatium S. Officii, & ad valvas Curiæ, aciei Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimi D. Nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

Edit-

Editto sopra il Culto, e Veneratione, con che devesi accompagnare il Santissimo Viatico à gl'Infermi.

GASPARO del Titolo di S. Maria in Trastévere, e della S. R. C. Prete Card. Carpegna: della Santità di N. Sig. Vicario Generale, e della Romana Curia, e suo Distretto Giudice Ordinario. &c.

De Cultu & Veneratione in associatione Sanctissimi Viatici.

HAvendo Noi per ispecial Commandamento di Nostro Signore Papa INNOCENZO XII. stabilite alcune Regole particolari, da pratticarsi nell'uscire del Santissimo Viatico per gl'Infermi, indrizzate à muovere i Fedeli à prestare cogl'atti interni del cuore il più divoto ossequio al Venerabilissimo Sagramento dell'Altare: le hà la Santità Sua approvate, e commandatane l'osservanza. In esecutione dunque degli Ordini di Sua Beatitudine, le habbiamo fatte stampare in un Libretto à parte, affinche servano, non meno d'Istruzzione, e norma a'Parochi, che a'Fratelli delle Compagnie, a'Deputati delle Parocchie, ed ad ogni altro, à cui toccherà d'osservarle. Esortiamo però tutti, così Ecclesiastici, come Laici, che in esecuzione di questo Commandamento di Nostro Signore, vogliano osservare le cose prescritte, quanto più puntualmente sia possibile, e con pronta volontà, ed affetto divoto verso il Divino Sagramento concorrere colla presenza, colle limosine, e con tutta l'applicazione à promovere un'Opera di tanta Gloria di Dio Benedetto, e di tanto merito per ciascuno; Tanto più, che la Paterna Benignità della Santità Sua hà voluto, per l'aumento d'azzione sì proffittevole, aprire i tesori Ecclesiastici delle quali, insieme colle altre di già concedute da' suoi Predecessori, se ne portano in fine delle dette Regole per intiero le Bolle col nuovo Breve di Nostro Signore, & in piè di questo Editto i Sommarii. Speriamo nella Divina Bontà, che sia per muovere colla sua Santissima Grazia i Cuori di tutt'i Fedeli, à procurare efficacemente, e con santa emulazione, gli avanzamenti del Culto del Sagro Viatico; Affinche l'ottimo esempio di quest'Alma Città, habbia ancora à servire di stimolo all'altre, per crescere sempre più nell'Amore, e nella Venerazione di cosi Adorando Mistero. Commandiamo dunque, che il presente Editto si affigga ne' luoghi soliti: e che s'habbia da tener' esposto in tutte le Chiese Parocchiali, negli Oratorii delle lor Compagnie, e nelle Cappelle degli Spedali. Dato nel nostro Palazzo, li 2. Febraro 1695.

G. Card. Vicario

Alessandro Abb. Bonaventura Segr.

Sommario dell' Indulgenze, che guadagnano li Fedeli dell' uno, e l'altro sesso nell' Accompagnamento del Santissimo Viatico.

Indulgentiæ consequendæ ab associantibus.

CHi accompagna il *SS.* Viatico à gl'Infermi con lume acceso, guadagna Anni sette d'Indulgenza, ad altrettante Quarantene.

Chi accompagna senza lume, Anni cinque, ed altrettante Quarantene.

Chi legitimamente impedito, manda la Torcia, ò Candela per altri, ò la consegna in Parocchia, perche sia da altri portata, Anni tre ed altrettante Quarantene.

Chi similmente impedito, reciterà un Pater Noster, & un'Ave Maria, giorni cento d'Indulgenza.

La medesima è conceduta alle Donne, che senza uscire di Casa, dicono similmente un Pater Noster, & un'Ave Maria, pregando il Signore per la Persona Inferma, che si communica.

Li Fratelli però, e le Sorelle, che sono ascritti nelle Compagnie del Santissimo Sagramento, guadagnano maggiori Indulgenze, per la Bolla di Papa Paolo V. Però si esortano tutti, Huomini, e Donne à farsi scrivere nella Compagnia del Santissimo Sagramento, ò in Santa Maria Sopra Minerva, ò nella propria Parocchia.

Decreta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PP. XII. Super disciplina Regulari specialiter deputata.

Ejusdem SS. D. N. authoritate edita.

Intentio consulendi instaurationi Disciplinæ Regularis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. INNOCENTIUS Divinâ Providentiâ Papa XII. pro Paterna charitate, qua Religiosos Ordines multis, magnisque in Ecclesiam Dei meritis refulgentes, & peculiaris ergà Sedem Apostolicam devotionis nomine commendatos complectitur, volens eorum conservationi, & propagationi consulere, simulque ex injuncto sibi cœlitùs Pastoralis Officii debito providere, ut Regularis in iis Disciplina ad Religiosorum salutem, & totius Christiani Populi ædificationem, utilitatemque, sarta tecta custodiatur, ac vigeat, & sicubi collapsa est, adjuvante Domino reparetur, constituit, & declaravit, se licentiam recipiendi Novitios in singulis approbatis Ordinibus benignè concessurum, ut volentibus è periculosis seculi fluctibus ad Religionis portum confugere facilis, tutusque aditus aperiatur; dummodò tamen ea, quæ pro Regulari vita rectè instituenda tàm à Sacrosancta Tridentina Synodo, quàm à Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus, præcipuè verò fel. recor. Clemente VIII. in Decretis Generalibus pro Regularium reformatione, necnon Innocentio X. & Alexandro VII. pro Novitiorum receptione, & Professorum educatione salubriter constituta sunt, quibus omnibus firmiter inhæret Sanctitas Sua, eaque, quatenus opus sit, confirmat, & renovat (salvis tamen in hac parte singulorum Ordinum statutis, seu aliis Ordinationibus ab Apostolica Sede in forma specifica post eadem Decreta forsitan approbatis, aut editis) exactè, & inviolatè serventur.

In unaquaque Provincia destinandus Conventus in quo servetur vita Communis in eoque recipiantur Novitii.

§. 2. Quocircà Sac. Congregat. ab eodem Sanctissimo Domino Nostro super DISCIPLINA REGULARI specialiter deputata, quæ plura hactenùs pro recta nonnullorum Monasteriorum gubernatione Decreta edidit, aliaque in dies editura est, ut omnibus præfata ejusdem Sanctissimi Domini Nostri mens pateat, ac pleniùs, & celeriùs innotescat, de mandato Sanctitatis suæ præsentis Decreti tenore denuntiat omnium, & singulorum Ordinum Regularium (iis dumtaxat exceptis, qui in præfatis Clementis VIII. Decretis excepti reperiuntur) Superioribus tam Generalibus, quàm Provincialibus, quocumque nomine nuncupentur, cæterisque, ad quos spectat, ut in unaquaque Provincia per Italiam, & insulas adjacentes quamprimum deputent aliquos Conventus, quos magis aptos censuerint, vel unum saltem, ibique authoritate Apostolica statuant omnimodam observantiam Regulæ, Constitutionum uniuscujusque Ordinis, & Decretorum Apostolicorum, præcipuè verò exactæ Vitæ Communis ad formam eorum Decretorum ab omnibus Religiosis, qui in Conventibus, ubi recipiendi Novitii, & Professi educandi sunt, morabuntur, omninò servandæ; Postquàm verò Regularem Observantiam, & signanter quoad exactam Vitam Communem cum effectu stabilitam fuisse, tàm ex eorumdem Superiorum Generalium, seu Provincialium relatione, quàm Præpositi, & Fratrum in præfatis Conventibus degentium jurejurando firmato Testimonio, necnon per Secretas Informationes, atque etiam, ubi opus fuerit, per Apostolicos Visitatores ad hoc specialiter deputandos, eidem Sac. Congr. sufficienter constiterit, tunc Sanctitas sua antedictam licentiam, quam hactenus distulit, Novitios ibi recipiendi, benignè concedet, & locum ad Professos pietate, & litteris instituendos usquè ad Sacerdotium, vel aliàs juxtà Constitutiones, & laudabilis cujusque Ordinis consuetudines, in iisdem Conventibus, non autem in aliis, nisi fuerint ejusdem observantiæ, destinabit.

§. 3.

In dictis Conventibus quales Religiosi collocandi.

§. 3. Quæ quidem omnia, quò faciliùs, efficaciùs, & durabiliùs, ad praxim deduci valeant, eadem Sac. Congreg. Sanctitatis Suæ authoritate committit, & in virtute S. Obedientiæ præcipit præfatis Superioribus, ad quos pertinet, ut in supradictis Conventibus non collocent, nisi Religiosos graves, devotos, exemplares, regularis observantiæ, & puritatis regulæ studiosos, orationi præsertim, ac mortificationi, sine quibus non potest Religiosa vita consistere, addictos, quique consentiant exactè servare Vitam Communem, atque indè amoveant eos omnes, qui tàm Sanctæ ordinationi contradicere, seu verbis, aut factis quoquomodo sese opponere audeant.

Quales constituendi Superiores.

§. 4. Ut autem tàm laudabilis vitæ institutum, & Regulari Professioni maximè proprium Religiosi alacriùs arripiant, omnisque excusatio infirmioribus præcludatur, eadem Sacra Congregatio similiter præcipit Superioribus antedictis, ut memoratis Conventibus (imploratâ etiam, ubi opus fuerit, Apostolica authoritate) præfici omninò curent Viros non solum disciplinæ zelo, sed etiam charitate, & morum suavitate præditos, compatientes, Fraternitatis amatores, misericordes, quorum regimini libenter alii se submittant.

Religiosis nihil desit.

§. 5. Studeant verò præcipuè ut, ea omnia, quæ tàm ad victum, & vestitum, quàm ad reliquas vitæ necessitates pertinent, singulis Religiosis promptè subministrentur, ac præsertim ægritudinis tempore nihil alicui desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat:

Is numerus constituatur, cui sufficiant reditus, & obventiones.

§. 6. Ac propterea Religiosos in iisdem Conventibus morari non patiantur ultra eum numerum, qui ex illorum reditibus, & consuetis communibus, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisvè quibuscumque obventionibus pariter in commune conferendis valeat commodè sustentari. Eos verò, qui semel præfatæ observantiæ, & exactæ Vitæ communi libenter, ut verè Religiosos viros decet, sese subjecerint, & in ea laudabiliter perseverent, nullatenus à memoratis Conventibus nolentes transferant; nisi fortè ad alia Monasteria, ubi similis observantia vigeat, iisque pariter de omnibus ad vitam necessariis possint commodè provideri.

Amplectentes vitam Communem non transferantur inviti ad alium Conventum.

Tenuitati Conventus pro vita Communi deputandi quomodo providendum.

§. 7. Quod si redituum, & eleemosynarum tenuitas hujusmodi exactæ Vitæ Communis observantiæ alicubi videatur obsistere, liceat eisdem Superioribus, vel per annuam contributionem aliorum Conventuum huic necessitati prospicere, vel ab Apostolica Sede per suppressionem alicujus Conventus minus utilis perpetuam, vel ad tempus, vel alia demum ratione, quæ opportunior visa fuerit, remedium postulare.

Superioribus exequentibus favor, negligentibus pœnæ denunciantur.

§. 8. Sciant verò Superiores prædicti, eos, qui præfata omnia sedulò, ut par est, adimplere curaverint, specialem à Sanctitate Sua, & Sede Apostolica inituros gratiam, & protectionem, atque, in iis præcipuè, quæ ad antedictam observantiam stabiliendam pertinent, favorem omnem, & auxilium experturos, qui verò è contra negligentes, aut (quod absit) contumaces reperti fuerint, gravibus pœnis pro culpæ modo, & etiam privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea, aut alia in posterum obtinenda puniendos fore; Præfatæ autem observantiæ nihilominus stabilendæ per alios Superiores, vel per Commissarios Apostolicos, ubi opus fuerit, etiam extrà Religiorum assumendos, à Sancta Sede efficaciter providendum, omnemque interim, ubi eadem observantia non vigebit, recipiendi Novitios licentiam denegandam.

In futuris fundationibus statuenda vita Communis.

§. 9. Porrò ne Regularis Disciplina, dùm in Conventibus jam erectis statuitur, relaxetur in erigendis, & quod una ex parte construitur, simul ex altera destruatur, Sacra Congregatio, Sanctitate Sua similiter approbante, statuit, atque decernit, nulla in posterum Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, aut alia Religiosorum Virorum loca fundari, erigi, aut quovis modo institui debere, nisi sub expressa obligatione exactæ Vitæ Communis ab omnibus Religiosis ibi commorantibus perpetuò, & inviolatè servandæ, ac propterea nullas deinceps admittendas hujusmodi fundationes, nisi, præter alia ad id requisita, priùs legitimè constiterit, adesse annuos reditus, vel certam eleemosynarum spem, quibus duodecim saltèm Religiosi in exacta Vita Communi commodè valeant sustentari.

§. 10. Non obstantibus circa præmissa omnia, & singula, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum Statutis, consuetudinibus, privilegiis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Ad extremum eadem Sacra Congregatio Regulares omnes, cujuscumque Ordinis, & Instituti sint, Sanctitatis Suæ verbis, seriò admonet, & in Domino obtestatur, ut omni mora postposita, sicuri filios Obedientiæ decet, ad Regulæ, quam amplexi sunt, præscriptum vitam instituant, & componant, Decretisque Apostolicis pro æterna illorum salute editis sincerè, ac fideliter pareant, nec ab eorum observantia inanibus interpretationibus, & fallaciis, aut relaxationum prætextibus, ad excusationes in peccatis, abduci se sinant, sed Professionis suæ memores, qua se totos Dei obsequio mancipaverunt, susceptum Christianæ perfectionis iter, arduum quidem, sed Divinæ charitatis dulcedine aspersum, abjectis terrenarum rerum curis, alacriter prosequantur; Nimis enim turpe esset, eos ad secularia desideria, quibus semel aspirante Domino renunciarunt, animum revocare, & obligatam Deo, qui non irridetur, primam fidem irritam facere. Meminerint, se ad peculiarem Salvatoris Nostri sequelam vocatos, qui, cùm dives esset, propter nos egenus factus est, veterumque illorum Fidelium gloriosos imitatores, ac veluti hæredes esse, quorum erat cor unum, & anima una, nec quisquam eorum, quæ possidebat aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia, dividebatur autem singulis, prout cuique opus erat; ideoque in Regularis vitæ, ac præcipuè Sanctæ Paupertatis, quæ est parens quædam generatioque virtutum, proposito perseverent, omnem solicitudinem suam projicientes in eum, cujus oculi in pauperes respiciunt, qui non derelinquit sperantes in se, sed dives in misericordia centuplum, & vitam æternam propter nomen suum relinquentibus omnia repromisit.

Dat. Romæ die 18. Julii 1695.

G. Cardinalis Carpineus.

Loco † Sigilli.

Carolus Augustinus Fabronus S. Congr. Secret.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcensimo nonagesimo quinto, Indict. tertia, die verò vigesima prima Julii, Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno ejus Quinto, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & Curiæ Generalis in Monte Citorio, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Gregorium Staggium ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursorem.

Joannes Græcus Mag. Cùrs.

Bando concernente la confermatione, e renovatione dell'Editto prohibitivo de' Lotti.

§. 1. BEnche la San. mem. d'INNOCENZO per Editto particolare publicato li 3. Decembre

1685. con il parere d'una Congregazione deputata procuraſſe di togliere l'uſo delli Giochi volgarmente detti Lotti di Genova, di Milano, Napoli, e d'altre Città, e luoghi, introdotti ſopra l'eſtrattione de' Senatori, e Zitelle reſpettivamente, ò con altro Titolo, ò pure ſimili, che in auvenire s'inventaſſero, ò introduceſſero, nondimeno perche moſtra l'eſperienza, che da detto Editto non ſi riporti preſentemente quel frutto, che richiede l'eſatta obedienza dovuta ad ordini tanto utili al ben publico, e giuſti, vedendoſi tuttavia, che molti anco Eccleſiaſtici, e Regolari allettati da lucro illecito temerariamente continuano ad eſercitare quello di Genova, con prendere, e far prendere denari per il medeſimo in eſterminio delli Giocatori, mentre molti confidati nella vana ſperanza del guadagno, che di rado conſeguiſcono, ingolfandoſi avidamente à giocare, in cambio di provedere alli biſogni delle loro Caſe, conſumano le proprie, e l'altrui ſoſtanze, reducendo le loro famiglie in eſtrema neceſſità, e ſucceſſivamente per riparare à queſta ſi danno à commettere sfaciatamente ogni maggior ſceleraggine con grave offeſa di Dio, e con danno, e ſcandalo del Proſſimo; Però la Santità di Noſtro Signore Papa INNOCENZO XII. moſſa dal Paterno zelo, & affetto verſo li ſuoi Sudditi volendo onninamente porre opportuno rimedio à tali diſordini coſi pernicioſi al publico, e privato intereſſe, e con l'eſecutione irremiſſibile delle pene già impoſte frenare la temerita de' Traſgreſſori, e conſeguentemente ſradicare affatto l'uſo, e la prattica di giocare come ſopra; Ci ha ordinato à bocca di ridurre alla memoria di tutti con il preſente publico Bando da valere à beneplacito di Sua Beatitudine, e della Santa Sede Apoſtolica il tenore del ſudetto Editto con riferire la ſua preciſa diſpoſitione, & in quanto faccia di biſogno di nuovo.

§. 2. Prohibiſce Sua Santità generalmente à tutte, e ſingole perſone non ſolo originarie, ma' anco foraſtiere, Huomini, e Donne di qualſivoglia ſtato, grado, ordine, dignita, e conditione, anco Eccleſiaſtica, tanto Secolare, come Regolare, & ad altre in qualunque modo privilegiate, ancorche degne d'individua, e ſpecial mentione, che di preſente ſono, ò verranno in auvenire in Roma, & in ogni altro luogo del Diſtretto, anco in quelli mediatamente ſottopoſti alla Santa Sede, giocare, ò far giocare à detti giochi, ò altri ſimili, che in futuro s'inventaſſero, ò introduceſſero di nuovo in qualſivoglia, e reſpettivamente da qualunque parte del Mondo, non ſolo in Roma, e nel ſuo Diſtretto, ma anco fuori per ſe ſteſſo, ò per interpoſta perſona, con dare, ò far dare, ò sborſare danaro, ò altro per l'effetto, e fine ſudetto; come pure di tenere, ò amminiſtrare, ò far tenere, ò amminiſtrare alcuno delli prenominati giuochi delli Lotti, tanto di Genova, come di Milano, ò di Napoli, ò altri ſimili, che in auvenire s'inventaſſero, ò introduceſſero come ſopra, ò per tale effetto ricevere danari, ò in lor luogo, qualche altra coſa di qualunque valore ſia, ò farli ricevere da' altra perſona à conto proprio, ò d'altri, ancorche ſi riceveſſero da perſone particolari, che non vi haveſſero alcun' intereſſe à titolo di pura amicitia, ò di voler far coſa grata à quello, ò quelli, che li deſſero per perſone, che li eſercitaſſero in Roma, ò nello Stato Eccleſiaſtico, ò fuori di Roma, ò di eſſo Stato.

§. 3. Dichiarando, che tal prohibitione comprende, abbraccia, & aſtringe non ſolo li principali, che danno, e reſpettivamente ricevono il danaro, ò altro in ſuo luogo, ma anco li Conſultori, Auſiliatori, Fautori, Mediatori, ò Senſali, Banchieri, Mercanti, & altri, che potranno conſiderarſi in qualunque modo complici, ò partecipi anco in pagarlo, portarlo, conſegnarlo, ancorche brevi manu alli Giocatori, ò Amminiſtratori di tali giuochi, ò ad altri dimoranti sì nel Dominio di Sua Santità, come fuori di eſſo Dominio, anco col fare, ò ſpedire de sè ſteſſi, ò col mezzo d'altre lettere, ò polize di cambio, rimeſſe del danaro, ò traſmiſſione di robba da Roma, ò da ogni altro luogo del Diſtretto per traſmetterlo, ò farlo paſſare à perſona, che eſſercitaſſe, ò faceſſe eſercitare alcuno de' giuochi ſudetti in Genova, in Milano, in Napoli, ò in qualunque altra Città, ò luogo tanto dentro, quanto fuori di queſto Stato, ò à qualſiſia altra perſona, con dargli l'incombenza di pagarli ad alcuno de' medemi, overo alli loro Corriſpondenti, ò Amici, e generalmente intende ſiano compreſi tutti quelli, che in qualſivoglia altro modo quì non eſpreſſo ſaranno mezzani, ò preſtaranno l'opera loro direttamente, ò indirettamente al pagamento del denaro, ò d'altro in ſuo luogo per alcuno delli ſudetti giuochi, ancorche ſi valeſſero di perſone eſiſtenti, ò habitanti fuori dello Stato Eccleſiaſtico, e ſi faceſſero le rimeſſe à tal fine per vie indirette ſotto altro colore, ò preteſto.

§. 4. Dichiara in oltre, che la contraventione al preſente Editto ſi haverà per commeſſa, e perfetta anco nel caſo, che ſi provi eſſere ſtate ſcritte lettere, ò date commiſſioni in Roma, ò in altro luogo del Diſtretto, ancorche doveſſero havere la loro eſecutione fuori dello Stato Eccleſiaſtico, e che per eſſere dette lettere traſmeſſe, e commiſſioni date à perſone eſiſtenti fuori dello ſteſſo Stato, ſi poteſſe pretendere di ragione, che il contratto, e delitto ſia perfetto colà, dove ſi accettano le lettere, ò commiſſioni per il mutuo conſenſo: E che s'intenderà incorſo nell'infraſcritte pene, benche tali lettere ſcritte, ò commiſſioni date ſi trovaſſe, non eſſere ſtate traſmeſſe, ò non accettate; Nè ſcuſarà il dire, che non habbino havuto il ſuo effetto, e che l'atto non ſia perfetto, ò che potrebbe pentirſi, perche ſi haverà per atto perfetto, e per delitto conſumato anco il ſolo ſcrivere, ò dar commiſſione come ſopra.

§. 5. Di più per togliere l'occaſione, & allettamento à detti giochi, prohibiſce eſpreſſamente ſotto le pene quì ſotto comminate, che veruna perſona come ſopro ſi facci lecito di commettere, far venire, ricevere, diſpenſare, communicare ad altri, ò ritenere anco col preteſto, ò colore di curioſità, alcuna liſta, nè ſtampata, nè ſcritta à mano, nè in cifra, nè altri ſegni delli nomi, e numeri, che ſogliono giocarſi, ancorche dette liſte conteneſſero il ſemplice numero abbacale: Et alle medeme pene ſaranno ſottopoſti non ſolo quelli, che commeteſſero, riceveſſero, riteneſſero, ò diſpenſaſſero tali liſte nel modo come ſopra, ma anco quelli, che ſe le faranno leggere, ò eſplicare, ò ſtaranno preſenti alla lettura, ò eſplicatione di eſſe: volendo Sua Beatitudine, che tanto in Roma, quanto per tutto il Diſtretto reſti in tutto, e per tutto prohibito non ſolo l'atto effettivo del giuocare, ma anco gl'incentivi, e preparatorii, che poſſono indurre altri à giuocare à detti Lotti di Genova, di Milano, e di Napoli, e d'ogni Città, e luogo eſiſtente in qualunque parte del Mondo, e molto più di tenerli paleſemente, ò di naſcoſto: E che da tal prohibitione non ſia eſente veruno, ancorche giocaſſe in altra maniera, ò forma dell'inventata, e pratticata fin'hora, ò s'introduceſſero li ſudetti, ò altri ſimili giuochi ſotto diverſa denominatione, ò titolo, overo ſotto nome d'altre Città, ò luoghi eſiſtenti in qualſivoglia parte del Mondo.

§. 6. Di più incarica à tutti li Governatori, Luogotenenti, Commiſſarii, Podeſtà, & altri Officiali, e Giudici, Ordinarii, Eccleſiaſtici, e Secolari che amminiſtrano la Giuſtitia, tanto in Roma, quanto nel Diſtretto, che debbano con ogni applicatione invigilare all' oſſervanza di queſto Editto, e che faccino ſtrettiſſime inquiſitioni non ſolo à querela d'altri, mà anco per via di denuncia ſecreta, ex officio, & in ogni altro miglior modo, che giudicaranno eſſere più proficuo alla Giuſtitia, & alla Corte contro gl'inobedienti, per procedere alle pene quì ſotto eſ-

presse; Dichiarando, e notificando alli medesimi essere mente di Sua Santità, che contro li trasgressori di Roma, e sue pertinenze si debba procedere cumulativamente, non solo dal Tribunale di Monsignor Tesoriere per le facoltà, che gli competono in vigore della Constitutione Centesima dalla san. mem. di Sisto V. che comincia, *In conferendis* §. 37. Dat. in Roma l'anno quinto del suo Pontificato decimo Kal. Februarii 1590. ma anco da quelli del Governo, e di tutti li altri Giudici Ordinarii Criminali di questa Città nelli termini però della giurisditione, che hanno rispetto alle persone de' Contraventori, e non altrimente, e da in oltre agl'istessi l'autorità di procedere anco contro gl'Inobedienti del Distretto cumulativamente, come sopra, con tutti gl'altri Giudici, & Officiali di Giustitia di esso Distretto, come pure à questi, non solo Ecclesiastici, ma anco alli Secolari tanto immediatamente, come mediatamente sottoposti à Sua Beatitudine, & alla Santa Sede la facoltà d'inquirere, e procedere contro li loro Sudditi à tenore del presente Editto, con questo però, che detti Giudici secolari non possano venire alla speditione di tali cause, se prima non haveranno trasmessi li Sommarii de' processi, compiti, che siano, alla Sacra Consulta; e non in altra maniera, che in conformità delle risolutioni, che si prenderanno, e saranno mandate dalla medema.

§. 7. E considerandosi questo delitto di sua natura di prova assai difficile, Sua Beatitudine, per togliere alli Trasgressori la facilità di contravenire con la speranza, che la loro inobedienza possi restar occulta alla Giustitia, lo dichiara espressamente tale, e vuole, che contro li medemi bastino le giustificationi, prove, & inditii, che de jure si ammettono nelli casi di prova difficile. Et in oltre per havere più facile notitia di quelli, che contro gl'ordini sopradetti ardiranno giocare, ò tener giuochi, concede libera impunità, e perdono delle pene incorse à chi revelerà li Contraventori à Noi, ò al nostro Caponotaro infrascritto, con deporre l'intiera verità del seguito, e dare il modo di poter procedere contro loro alla condanna, ò vero alla tortura, e di più se gli pagarà il quarto della pena pecuniaria, che si ritrahesse mediante tal rivelatione dal Contraventore. Eccettuando però dal beneficio di tal'indulgenza quelli che havessero tenuto, ò fatto tenere, ò amministrate, ò vero havessero amministrato, e tenuto à nome d'altri alcuno di detti giuochi.

§. 8. Per osservanza della sudetta prohibitione, e per ridurre ogn'uno col timore del castigo alla dovuta obedienza, vuole, e dichiara, che quelli, li quali contro la forma de' presenti Ordini teneranno il giuoco, ò prenderanno danari a tale effetto in Roma, ò nel Distretto, overo tanto per Roma, ò Distretto, quanto per il resto dello Stato Ecclesiastico, ò fuori di esso Stato, saranno mediatori, Ausiliatori, fautori, ò in qualsivoglia modo, come sopra, vi prestaranno l'opera loro (oltre alla perdita di tutto il danaro, robba, ò altro preso, havuto, ò esatto dalli giuocatori, per la suddetta causa, e del guadagno, che tal volta dovrebbe ritrarsi in caso, che la partita riuscisse beneficiata per il givocatore, che dovranno effettivamente dar fuori, e sborsare per applicare il tutto come si dira al luogo delle pene pecuniarie) caderanno, e ciascuno di loro cadera irremissibilmente nella pena della galera per dieci anni, e di scudi mille d'oro, ò pure in luogo della galera in altre pene gravi corporali secondo la qualita, e conditione delle persone ad arbitrio di Sua Santita.

§. 9. Quelli poi, che giocaranno con dare danari, robba, ò altro per alcuno delli sudetti giuochi de' Lotti, e tutti gl'altri Contraventori non espressi nel precedente Capitolo, ò paragrafo, oltre la perdita del danaro pagato, ò robba data, e di quello gli pervenisse, & guadagnasse in tal giuoco, caso che la partita riuscisse beneficiata, incorreranno senza alcuna remissione nella pena di sc. 300. d'oro per ciascuna volta, & in quella dell'esilio, overo in altra pena corporale da stendersi alla galera ad arbitrio come sopra, massime quando il trasgressore fusse inhabile à poter pagare detta somma.

§. 10. E quanto alle Donne, che contraveranno in qualunque modo, come sopra, incorreranno nelle pene pecuniarie di sopra espresse, e della perdita della moneta, ò robba data, e del guadagno, che ritrahessero dal giuoco, & in altre maggiori di relegatione, di carceratione, ò di esilio secondo la qualita de' casi, e conditione delle persone.

§. 11. Le sudette pene pecuniarie imposte come sopra, e la perdita del danaro pagato, ò robba data, e respettivamente ricevuto, ò ricevuta, e del guadagno, che si dovesse ritrarre, e ritrahesse da ciascuno di quelli, che giocaranno, ordina Sua Santita, che si debbano applicare per un quarto all'Accusatore, che sara tenuto segreto, e per il resto al Monastero delle Convertite di S. Maria Magdalena al Corso.

§. 12. Di più dichiara, che col presente Editto non intende in modo alcuno pregiudicare a gli altri Bandi gia publicati, ed alle pene in essi imposte, & in specie in quello di Monsignore Baranzone gia Governator di Roma in data delli 2. Aprile 1660. & in quello di Monsignor Tesoriero in data delli 2. Giugno 1678., anzi li conferma tutti senza eccettuarne veruno, nelle parti però, che sono compatibili con le presenti dispositioni; Come ne meno alle contraventioni commesse, nè alli processi sopra di esse gia fatti, ò principiati prima della publicatione di questo Editto, quali vuole restino nella loro piena sussistenza, e che in vigore di essi si possa procedere, e si proceda all'essecutione delle pene incorse, come sara di ragione, senza ammettere scusa veruna, anche d'ignoranza, ò di qualche pretesa tolleranza fondata nel vano supposto di non essersi proceduto contro simili delinquenti.

§. 13. E per togliere ad ogn'uno la scusa di non havere havuto notitia di quanto si dispone nel presente Editto, dichiara, che con la publicatione, ò affissione di esso da farsi in Roma nel luogo solito di Campo di Fiore da uno delli Mandatari di questo Governo sara ligata, astretta, & obligata generalmente ogni persona di qualsivoglia stato, grado, e conditione anco Ecclesiastica, e Regolare, come sopra, tanto immediatamente, quanto mediatamente, & in qualunque altro modo sottoposta alla Sede Apostolica in Roma dentro il termine di cinque giorni, & in tutte le Città, Terre, Castelli, Ville, & altri luoghi del Distretto dentro il termine di dieci giorni doppo la detta publicatione, ò affissione, come se in tutti li luoghi sudetti fosse stato specificamente publicato, & à ciascuno solennemente, e personalmente intimato; E comprenderà li Forastieri, che doppo la publicatione, ò affissione verranno, & haveranno dimorato lo spatio di un mese in alcun luogo, ò luoghi del Distretto, quali dichiara, che contravenendo dentro detto mese incorreranno anco per tal contraventione nelle pene sudette, mentre nel termine di 20. giorni doppo spirato il mese non la rivelino nelli Atti del sudetto Caponotaro. Et in fede questo dì 24. Marzo 1696.

Ranuccio Pallavicino Gov. e Vice Cam.

Carlo Talpini Notaro della Charità.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Bannimentum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, Urbis, per me Dominicum Balatresium Illustrissimi, & Reverendissimi D. Almæ Urbis Gubernatoris Mandatarium.

Editto

CIX.

Editto concernente le provisioni, e Tasse sopra gl'Istromenti, che si devono portare all'Archivio Urbano.

LORENZO CORSINI Arcivescovo di Nicomedia, e Protonotario Apostolico, Referendario dell'una, e l'altra Segnatura, e Tesoriere Generale di Nostro Signore, & della Reverenda Camera Apostolica.

Taxa Archivii Urbani.

ESsendo nate diverse controversie sopra le provisioni, e Tasse degl'Istromenti, che devono portarsi all'Archivio Urbano, essaminata perciò la materia avanti di Noi anco nella piena Congregatione Camerale in più contradittorii, e sessioni con l'intervento, & informationi in scritto, & in voce, tanto per parte delli Notari deputati da tutti i Tribunali di Roma, quanto dell'Archivista, si sono stabilite, e fermate le dette Tasse, e provisioni secundo i Capi infrascritti, che fattane relazione à Nostro Signore d'ordine espresso della Sanità Sua, e per authorità del Nostro Offizio notifichiamo, e publichiamo con il presente Editto, imponendone la precisa, & inviolabile osservanza, confermando nell'istesso tempo tutti gl'altri Bandi, Editti, & Ordini publicati per il buon Governo del medemo Archivio Urbano sotto le pene contenute in essi, in quanto però non siano diversi, ò contrarii alle medeme nuove Tasse, e provisioni del tenore, che segue.

Pro Testamentis inter extraneos, & mixtis.

PRimo. Per il Testamento fatto trà gli Estranei, ò Trasversali, si paghi un grosso per ogni cento scudi per tuto l'Asse ereditario, compresi non solo li beni di Roma, mà tutti gl'altri ancora esistenti in qualsivoglia luogo, tanto dentro, quanto fuori dello Stato Ecclesiastico, e questa Tassa si paghi dagl'Eredi, ò pure in caso, che l'Erede non vorrà valersi del Testamento, si paghi da Legatarii, ò da altri, che vorranno valersene con facoltà di ripetere pro rata dagl'altri interessati, e quando la Tassa sarà stata pagata una volta per l'intiero, ò dall'Erede, ò da Legatarii, ò da altri, non potrà più esigersi in modo alcuno, e se in detto Testamento sarà lasciata parte de' beni, ò parte dell'Eredità all'Ascendenti, ò a' Descendenti d'esso Testatore, in tal caso per la portione à medesimi lasciata, doverà solamente pagarsi la Tassa nella forma, che si dispone nel seguente Capitolo trà gl'Ascendenti, e Descendenti, e per le quietanze doppo sodisfatta intieramente la Tassa del Testamento, ò altra dispositione principale, non passando l'atto il valore di scudi cento, debba pagarsi un grosso, e passando scudi cento debba pagarsi un giulio per ciascuna quietanza, e non piu, il che s'intenda haver luogo anco ne due seguenti Capitoli.

Inter Ascendentes, & Descendentes, & mixtis cum Transversalibus, & locis Piis.

2. Per il Testamento frà gl'Ascendenti, e Descendenti, siano questi uno, ò più instituiti, e legatarii, & ancorche non fossero nel primo grado di succedere, e si trattasse d'istituzioni, ò legati in favore d'Ascendenti, ò Descendenti femine, escluse per Statuto ad intuito de'maschi, si paghi un grosso per cento, purche frà tutti non si passi la somma di due scudi, mà essendovi istituzione generale, ò particolare, come ancora essendovi legati, ò altra dispositione à favore de'Estranei, Trasversali, ò luoghi Pii, debbano i medesimi Estranei, Trasversali, ò luoghi Pii per la rata d'ogni emolumento à loro beneficio pagare un grosso per cento fino à qualsivoglia somma, ò detta Tassa, come si è provisto nel Capitolo antecedente, si paghi dall'Eredi, ò pure quando loro non volessero valersi del Testamento, si paghi da'legatarii, ò altri, che volessero valersene con facoltà di ripetere pro rata dall'interessati, e se il Testamento doppo chiamati i Descendenti, ò Ascendenti, contenesse fideicomissi, ò sostituzioni à favore d'Estranei, Trasversali, ò luoghi Pii, venendo il caso, che tali fideicommissi, e sostituzioni si purificassero, debbà per la prima volta solamente, che ciò seguirà pagarsi la Tassa del Testamento, ò dispositione frà gl'Estranei, ò Trasversali, dedotta però quella rata, che gl'Ascendenti, ò Descendenti havessero già pagata dal principio nell'Archiviatione.

3. Per il Codicillo si paghi un giulio solamente, quando sarà stato archiviato il Testamento, e pagata di esso la Tassa, mà non essendo pagata la Tassa del Testamento, si paghi per Codicillo in capite, come si pagarebbe per il Testamento con la sudetta distinzione de' Descendenti, & Estranei. Pro Codicillis.

4. Per la donatione semplice, e pura inter vivos, causa mortis, ò altra ultima volontà, e dispositione, si paghi, & osservi la Tassa assegnata, e respettivamente dichiarata come sopra per li Testamenti, e per le donationi onerose, e conditionali si deduca in diminutione della medesima Tassa, la quantità, che potrà rilevare il peso, e la conditione ad arbitrio di Monsignor Illustrissimo Tesoriere. In ordine poi alle donationi accessorie per via di clausole generali nelle concordie, vendite, permute, ò altri simili contratti, non si paghi à loro riguardo cos'alcuna, mà s'attenda la sola Tassa del contratto principale. E quanto alle renuntie, e donationi negl'Istromenti, e quietanze dotali, ò a causa d'entrare in Religione rispetto a i beni, de quali il Renunciante, e Donante si trovasse attualmente in possesso, ò in dominio, debba osservarsi la Tassa delli Testamenti, ò donationi pure, e semplici come sopra. E rispetto alli beni, e ragioni, de' quali il Renunciante, ò Donante non si trovasse in possesso, ò in dominio, non debba pagarsi cosa alcuna oltre la Tassa delle Doti, e respettivamente del contratto, che cade sopra la somma meramente incerta, & eventuale. Pro donationibus. Renunciationibus Novitiorum.

5. Per l'Istromento dell'insinuatione della donatione si paghi un giulio solamente, quando la dotione sia stata archiviata, ma non essendo stata archiviata, si paghi per l'insinuatione la Tassa, che si pagarebbe per gl'Istromenti perpetui fino a due scudi. Insinuatione.

6. Per la vendita, e datione in solutum di cose immobili, e stabili, etiam con il patto redimendi semper, & quandocumque, si paghi la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto. Venditione, & datione in solutum.

7. Per la retrovendita, e retrocessione di cose immobili, e stabili, si paghi parimente la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, ogni volta però, che la retrovendita, ò retrocessione non siegua in vigore del patto redimendi ad tempus limitatum, poiche in questo caso la Tassa non dovrà eccedere scudi due. Retrovenditione, & retrocessione.

8. Per le cessioni, e renuncie di cose immobili, e stabili, e loro retrocessioni, si paghi parimente la Tassa d'un grosso per cento fino a scudi otto, quando però le cessioni, ò rinuncie siano fatte con il prezzo equivalente, ma non essendovi prezzo equivalente, s'osservi la Tassa degl'Istromenti perpetui, che non passa scudi due. Cessione, & renunciatione.

9. L'assegnatione, e fondo, che si fa de'beni stabili nell'erettione de' Monti Baronali non si deve in modo alcuno archiviare. In erectione Montium Baronalium.

10. Per la surrogatione de' stabili, ò censi, ò pure de'luoghi de Monti in luogo de'stabili, ò censi, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due. Subrogatione stabilium.

11. Per la permuta di cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, e si esigga questa Tassa una volta solamente, calcolando i Beni, che si permutano da una parte solamente, e non da ambedue le parti. Permutationibus.

12. Per il Censo perpetuo si paghi la Tassa d'un grosso per cento, ma non si passi scudi otto, e per li censi vitalitii non si paghi cosa alcuna. Censibus

13. Per la retrovendita, & estintione del Censo perpetuo, si paghi un grosso per cento; ma non si passi scudi otto, e questo s'osservi ancora in quelle estintioni, che si mettono in mar- Extinctione Census.

gine dell'Istromento del Censo, per le quali si doverà pagare la Tassa come sopra. Ma per l'estintioni, che si fanno unico contextu del Censo, come succede, quando si crea un Censo per estinguere un'altro, non si paghi cos'alcuna, considerandosi in questo caso l'atto principale dell'impositione del Censo, e non l'estintioni, che si fanno nel medesimo Istromento.

Transactione, & concordia.

14. Per la transattione, e concordia di cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due, come negl'Istromenti perpetui, purche nella transattione non vi sia datione in solutum fatta con prezzo equivalente di alcun stabile, ò altro effetto non dedotto in lite, nel qual caso si osservi la Tassa delle compre, e vendite fino à scudi otto.

Feudo, emphyteusi, livellis.

15. Per li feudi, enfiteusi, livelli, & altri contratti censuali si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due, regolandosi l'annuo frutto, ò sia Canone, Livello, Censo, ò riposta alla ragione di trè per cento.

Instrumento dotali.

16. Per l'Istromento dotale si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due, non comprese però le Doti, ò sussidii Dotali, che non eccedono scudi cento, per le quali non dovrà pagarsi cos'alcuna.

Quietantia dotali.

17. Per le quietanze Dotali si paghi un grosso per cento fino à scudi due come sopra, ancorche vi fossero inserti li Capitoli Matrimoniali fatti per scrittura privata, alli quali non si dovrà havere niun riguardo, e si esiggerà una sola Tassa per la quietanza.

Ratificatione Capitulorum

18. Per la semplice ratifica di Capitoli matrimoniali fatti per scrittura privata, si paghi una sola Tassa per la Dote contenuta in detti Capitoli fino à scudi due, e non più.

Patrimonio Presbyteriali.

19. Nell'assegne de'Patrimonii Sacri con la Translatione del dominio in perpetuo, e così transitorie all'Eredi del Promovendo s'attenda la Tassa delli Testamenti, e delle Donazioni, & all'incontro in quelle à vita, ò finche il Promovendo sia provisto di competente Beneficio, si paghi la detta Tassa per metà.

Aditione hæreditatis ex Testamento.

20. Per l'aditione d'eredità in virtù di Testamento si paghi un giulio solamente, ancorche vi sia inserto il Chirographo di Procura.

Inventario.

21. Per l'Inventario, e descrittione de'Beni Ereditarii, che si fanno dagl'Eredi, & altri in virtù di Testamento, come sopra, si paghi un giulio solamente, ancorche l'Inventario fosse diviso in più sessioni, essendo in tal caso un'Inventario solo, e non più.

Possessione vigore Testamenti.

22. Per il Possesso in virtù d'alcun Testamento, ò altra simile dispositione, benche pigliato in diversi luoghi, se sarà preso in un giorno per gl'atti del medesimo Notaro, si paghi un giulio solamente, se poi sarà preso in diversi giorni, e per gliatti di più Notari non rogati in solidum, si paghi un giulio per ciascun giorno, ò vero respettivamente per ciascun Notaro rogato.

Aditione hæreditatis ab intestato.

23. Per l'aditione d'Eredità ab intestato, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due, e per la Procura inserta per Chirografo non si paghi cosa alcuna.

Inventario ab intestato.

24. Per l'Inventario de' Beni Ereditarii ab intestato, quando non sia stata pagata la Tassa dell'aditione dell'Eredità si paghi un grosso per cento, mà non si passi scudi due, mà pagata la Tassa dell'aditione dell'Eredità si paghi un giulio solamente.

Possessione, & recognitione in Dominum.

25. Circa li possessi, e recognitione in Dominum, accessorie alli medesimi si proceda come sopra al Cap. 22.

Aditione hæreditatis vigore fideicommissi.

26. Per l'aditione dell'Eredità in virtù del fideicommisso rispetto alli Estranei, e Trasversali, oltre il caso provisto di sopra al Cap. 20. si paghi un grosso per cento scudi, nè si paghi cosa alcuna per la Procura inserta in detta aditione, e si consideri l'Estraneità, ò Trasversalità relativamente alla Persona del Testatore, e non dell'Erede gravato.

Inventario dicti.

27. Per l'Inventario de Beni fideicommissarii, e possessi di essi con le ricognitioni in Dominum, e procure fatte per Chirografo, si osservi la Tassa, come al num. 22. 24. & 25.

Tutela, & Cura.

28. Per la Tutela, e Cura, ò conferma di essa, tanto in virtù del Testamento, come ab intestato, si paghi un giulio solamente.

Emancipatione, arrogatione, adoptione.

29. Per l'emancipationi, arrogationi, & adottioni di Persone Nobili, ò ricche si paghi un scudo solamente, come si prattica negl'Istromenti, che non hanno certa somma, e nelle persone povere, e di bassa conditione, due giulii.

Jurepatronatus, & erectionibus.

30. Per il Juspatronato, & erettione di Capellanie si paghi un grosso per cento, mà non si passi scudi due.

Obligatione perpetua.

31. Per l'obligo perpetuo sopra cose immobili, e stabili si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Quietantia in dicta.

32. Per la quietanza d'obligo perpetuo, overo dipendente da cose immobili, e stabili tanto per il capitale, come per li frutti, si paghi un grosso per cento, ma non si passi scudi due.

Emptione & venditione locorum Montium.

33. Per le compre, e vendite de luoghi de monti, tanto liberi, quanto vincolati, etiam cum pacto redimendi, non compresi però mai i rogiti, che si fanno da'Segretarii di essi monti, quali non sono soggetti alla presente Tassa, dovrà osservarsi la Tassa di un grosso per ogni cento scudi del prezzo, ma non si passi otto scudi, come si osserva nelle compre, e vendite di stabili, quanto però à gli altri contratti, ò distratti sopra detti luoghi de monti, i quali non siano di compra, e vendita, non doveranno in modo alcuno archiviarsi.

Possessione stabilium vigore Instrumenti.

34. Per il possesso de'Beni stabili, ò immobili preso in vigore della clausola del Costituto apposta nell'Istromento di vendita, cessione ò altro Istromento perpetuo, si paghi un giulio solamente, ma se la vendita, ò cessione non sarà stata archiviata, si paghi in questo caso un grosso per cento scudi, ma non si passi scudi due.

Vigore sententiæ.

35. Per il possesso poi di cose immobili, e stabili, Censi, Canoni, e simili preso in virtù di qualsivoglia sentenza, decreto, ò mandato di Giudice, si paghi un grosso per cento fino à scudi due, secondo il valore de Beni, sopra de'quali si prenderà il possesso, eccettuati però li Possessi, che pigliaranno sopra luoghi de monti, e li Possessi, che non transferiscono il dominio, per i quali non si dovrà pagare cosa alcuna, come non soggetti all'Archivio.

Obligatione de restituendo.

36. Per l'obligo de restituendo prioribus, & potioribus, ancorche di poca somma, si paghi a ragione di un grosso per cento, ma non si passi due scudi, e per la quietanza convenuta in detto obligo de restituendo, non si paghi cosa alcuna, considerandosi, come dipendente, & accessorio.

Consensu liberationis ab hypotheca.

37. Per qualsivoglia consenso di liberatione d'Ipoteca sopra stabili, censi, e crediti perpetui, si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Consensu reinvestimenti.

38. Per il consenso d'reinvestimenti in censi, ò stabili, ò luoghi de Monti convenuti tra le parti per Istromento, si paghi un giulio solamente.

Contractibus temporaneis.

39. Per ogni contratto di locatione, di saldo de Conti, ò qualsivoglia altro contratto, che passi anni nove, eccettuati li contratti vitalitii, si paghi, come sopra, un grosso per cento, ma non si passi scudi due.

Perpetuis.

40. Per ogni contratto perpetuo, tanto nominato, come innominato, ò dipendente da tutti, e singoli contratti espressi di sopra, fatti però sopra cose stabili, & immobili, si paghi un grosso per cento, ma non passi scudi due.

Apochis privatis.

41. Per le polize private continenti contratti perpetui, si osservi la Tassa nel modo, e forma, che si è detto di sopra, per gl'Istromenti, quan-

do

do però le parti vogliono archiviarle, non altrimente.

Contractu super immobilibus

42. Per il contratto perpetuo fatto per Istromento, ò poliza privata sopra cose immobili senza espressione di somma, perche non ne sia capace, ò perche così siano d'accordo le Parti, si paghi un scudo solamente.

Procurationis mandato.

43. Per ogni sorte di mandato di Procura, anche si facesse per semplici Chirografi con la recognitione però della mano, si paghi per l'auvenire un giulio, eccettuati però quelli ad lites, in Urbe tantum, e quelli, che in qualsivoglia modo concernono l'interessi della Reverenda Camera, ò che sono fatti da'Signori Cardinali, e da'Signori Chierici di Camera, ò altri Camerali; E circa il passato debba pagarsi la medesima Tassa per tutte quelle specie dell'istessi mandati di procura, nelle quali apparità haver'alcune volte esatto li Notarii il giulio dell'Archivio.

Chirographo Procuræ.

44. Per il Chirografo di Procura, che s'inserisce nell'Instromento spettante all'Archivio, non si paghi cosa alcuna.

Procurationis mandato extra Statum.

45. Per il mandato di procura di qualsivoglia sorte fatto extra Statum, per Istromento publico, del quale se ne pigli breve Sommario in Archivio, si paghi un giulio solamente, ma essendo fatto per Chirografo, ò per epistola si paghi un giulio di più carta per mercede della registratura di esse de verbo ad verbum nel libro delle procure extrà Statum, che si tiene nell'Archivio, come si è pratticato sin hora.

Compromisso.

46. Per li compromessi con il laudo sopra cose stabili, si osservi la Tassa degl'Istromenti perpetui fino à due scudi.

Instrumento Pacis.

47. Gl'Istromenti delle Paci si devono archiviare.

Nominatione ad Beneficia, & possessione.

48. Per gl'Istromenti delle nomine, e presentationi a'Beneficii, come per i possessi de'medesimi Beneficii si paghi un giulio solamente.

Copia Instrumenti pro Archivio.

49. Per la Copia, chevà rimessa in Archivio di ciascun'Istromento spettante all'Archivio, eccettuate le procure ad exigendum, & ad lites extra Urbem, delle quali se ne prende breve Sommario, come si è detto delle procure extra Statum, si paghi al Notaro un giulio per carta di originale, quale sia almeno di righe ventidue, e sillabe ventidue per ciascuna riga da riconoscersi in caso di discordia trà le Parti dal Revisore, pro tempore, di detto Archivio Urbano conforme si dispone nelle vecchie provisioni al Cap. 35.

Lectura Instrumenti existentis in Archivio.

50. Finalmente per la lettura degl'Istromenti, ò Polize esistenti in detto Archivio, non si paghi cos'alcuna, non ostante qualsivoglia abuso in contrario.

Vogliamo per tanto d'ordine di Sua Santità, che li sopradetti Capitoli debbano essere da tutti quelli à chi spetta inviolabilmente osservati, e che il presente Editto affisso, e publicato ne'luoghi soliti, e consueti di Roma, habbia forza, come se fosse stato à ciascheduno personalmente presentato. Dato dal

1696. Palazzo della nostra solita residenza, questo di 30. Settembre 1696.

L. Arcivescovo di Nicomedia Tes. Gen.

Innocentio Meola Commiss. Gen.

Francesco Antamoro Segret. e Canc. della Rev. Cam. Apost.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Antonium Simoncellum Apostolicum Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Jo.Baptista de Comitibus.

CX.

Editto sopra la total Prohibitione d'ogni sorte di Quattrini di Rame Forastieri.

PALLUZZO Vescovo di Palestrina Cardinal Altieri della S. R. C. Camerlengo.

Monetæ æreæ alieni Status eliminantur.

ANcorche per oviare all'intollerabil abuso, e disordine sopra l'introduttione, e smaltimento tanto in Roma, che nello Stato Ecclesiastico de Quatrinacci Forastieri, ne fosse stato da Nostri Predecessori, con più, e diversi Bandi, prohibito l'Uso, e particolarmente con Bandi publicati sotto li 1. Settembre 1615. e 2. Agosto 1629. fossero affatto prohibiti tutti li Quatrinacci battuti in qualsisia Zecca Forastiera, eccettuati quelli battuti nelle Zecche di Bologna, e Ferrara, quali solamente si fossero potuti spendere in dette Città, e nella Provincia di Romagna, e dette Prohibitioni fossero state poi rinovate con altri Editti publicati fino al 1673. Nondimeno per impedire una così perniciosa introduttione de Quatrini sudetti, e per togliere al possibile ogni strada, e modo à chi per privato interesse, e con illecito guadagno, in pregiuditio del Publico Commercio, poco curando le Pene nelli sudetti Editti comminate, procurava una simile introduttione, fosse con Bando da Noi publicato sotto li 18. Maggio 1677. dichiarato, che ciascun Quatrino di qualsisia sorte, e Lega, ancorche di puro Rame, battuto tanto nelle Zecche Forastiere, quanto in Bologna, e Ferrara, dovesse riputarsi del Valore di un mezzo Quatrino Papale, e non piu, e che non potessero in auvenire spendersi, ne darsi, se non in maniera, che ogni due di essi Quattrini venissero computati alla raggione di uno de Quattrini Papali, talmente, che in Roma, & in tutti li Luoghi, Castelli, Terre, e Città, tanto mediatamente, che immediatamente sottoposte alla S. Sede, non si potessero in qualsivoglia modo, nè per qualunque pretesto, e causa spendersi, nè contrattarsi li detti Quatrini Forastieri, e di Bologna, e Ferrara, se non per la metà meno del Valore, per cui sin dall'hora erano stati generalmente spesi, e contrattati: Essendosi in oltre poi con altro Editto parimente da Noi publicato sotto li 16. Aprile 1678. specificato, quali fossero li Quattrini, che per esser di buona Lega si permetteva spenderli per mezzo Quattrino Papale, che erano li Quattrini di Bologna, e Ferrara, quelli di Francia, quelli di Venetia detti Soldini, e quelli della Mirandola, e successivamente anco il simile rinuovato con altri Editti publicati sotto li 14. Agosto 1693. & in ultimo luogo sotto li 7. Aprile del corrente Anno.

§. 2. Vedutosi tuttavia, che con tali Editti, e Provisioni, non solo non si è potuto riportarne l'intento, & il fine per il quale sono stati publicati, mà quel che è peggio, si è dato luogo alla temerità di molti, che posposto ogni stimolo di conscienza, & ogni riguardo del danno del Publico al lor privato, e dannabile interesse, si sono fatti lecito nell'atto della Publicatione delli sudetti ultimi Editti, e nel tempo à loro prossimo, di far grosse raccolte delli detti Quattrini anco per le Città, Terre, e Luoghi dello Stato, pigliandone à due per uno, e smaltendoli poi con il tratto, e beneficio del tempo ad uno per uno, E volendosi in ogni conto porre il dovuto rimedio ad un tale inconveniente, radunatasi più volte a questo effetto in Casa di Monsignor Illustrissimo Presidente della Zecca una Congregatione Particolare deputata specialmente dalla Santita di Nostro Signore.

§. 3. Quindi è che d'ordine espresso datoci a bocca dall'istessa Santita di Nostro Signore, à cui preme sommamente la cura di levare in tutto, e per tutto un simile abuso, e per l'Autorita del Nostro Officio di Camerlengato, e Risolutioni prese in detta Congregatione; Ordiniamo, & espressa-

mente comandiamo, che nel termine di due mesi prossimi dalla Publicatione del presente Editto in Roma, e suo Distretto, e di tre mesi prossimi dalla Publicatione del medesimo in altre Città, Luoghi, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico fuori del Distretto mediatamente, & immediatamente soggetti, s'intendano affatto in tutto, e per tutto prohibiti, e sbanditi irremissibilmente tutti li Quattrini, e mezzi Baiocchi di qualsisia sorte, e Lega, & ancorche siano di puro Rame, tanto battuti in qualunque Zecca Forastiera, quanto in Bologna, e Ferrara, come in effetto con il tenore del presente Editto, Prohibiamo affatto, e sbandiamo tutti li detti Quattrinacci, e mezzi Baiocchi, in modo che per l'auvenire doppo il tempo come sopra prefisso, non possano in verunmodo, ne sotto qualsisia pretesto, ò causa ritenersi, spendersi, riceversi, e contrattarsi non solo in Roma, mà anco in tutto lo Stato Ecclesiastico come sopra (eccetto che nelle Città di Bologna, e Ferrara, e nella Provincia di Romagna, come appresso si dirà) permettendosi solamente in essa Città di Roma, e nello Stato, l'uso delli soli Quattrini, e mezzi Baiocchi, che si stampano nella Zecca di Gubbio, e che communemente si dicono Quattrini Papali, sotto pena à chi contravenisse doppo il termine come sopra assegnato, tanto in ritenere, come in ricevere, e spendere li detti Quattrini, e mezzi Baiocchi prohibiti, non solo della perdita di essi, e di scudi dieci per ciascun Quattrino, che se li trovasse, mà anco di tre tratti di corda da darseli irremissibilmente, & altre pene pecuniarie, e corporali anco maggiori ad arbitrio Nostro, e di Monsignor Presidente della Zecca, all'essecutione delle quali si procedera con ogni rigore, ne si ammetterà veruna scusa à qualunque Artista, ò Bottegaro di haver preso, ò ritinuto inauvedutamente li detti Quattrini prohibiti, come ne meno di non haverli presi loro, ma li loro Garzoni, Fattori, e Ministri. Auvertendo ogn'uno, che passato il sopradetto termine si mandaranno gli Officiali, & Esecutori, & altri, tante volte quante occorrerà à far le cerche, e perquisitioni per le Botteghe, e Case, e tutti quelli Quatrini prohibiti che troveranno, li acquistaranno, e guadagnaranno per se li medesimi Officiali, & Esecutori, alle denuntie delli quali si darà piena fede con la depositione d'un sol Testimonio idoneo, & il simile si pratticarà con qualsisia Accusatore, che dasse notizia delli Contraventori, poiche tutti li Quattrini prohibiti, che mediante la sua rivelatione si troveranno, ancorche ascendessero à qualsisia notabil quantità, si applicaranno, e si divideranno trà esso, e l'Esecutore, e sara tenuto segreto; Con questo però, che tanto gl'Accusatori, quanto gl'Esecutori debbano denuntiare ne gl'Atti dell'infrascritto Notaro ciascuna inventione che si farà, perche Monsignor Presidente possa dare quelliordini, che stimarà opportuni per il sudetto effetto.

§. 4. In oltre comandiamo, che durante il sopradetro termine di due mesi in Roma, e suo Distretto, e di tre mesi in altre Città, Terre, Castelli, e Luoghi dello Stato Ecclesiastico mediate, & immediamente sogetti, come sopra prefisso, possano li sopradetti Quattrini prohibiti spendersi, e secondo l'ultimo Bando publicato li 7. Aprile prossimo passato, riceversi à mezzo Quattrino l'uno, è trà tanto, acciò che ogn'uno sappia come possa far esito della sudetta moneta prohibita, Ordiniamo, che in Roma, e suo Distretto, debbano quelli, che li haveranno, dentro il sudetto termine di due mesi, haver portati li sudetti Quattrini al Banco de'Signori Corsanego, e Granelli Zecchieri di Roma, da' quali riceveranno per ogni venti Baiocchi di detta moneta prohibita, Baiocchi undeci di buona moneta; E fuori di Roma, e suo Distretto, Vogliamo che tutte le Communità de'Luoghi, Castelli, Terre, e Città sudette, dentro il termine à loro parimente come sopra assegnato, debbano fare raccogliere tutti li Quattrini come sopra prohibiti, e banditi, e mandarli subito à loro spese in mano del Tesoriere Camerale di ciascuna Provincia, dal quale gli saranno pagati come in Roma per ogni venti Baiocchi di detti Quattrini prohibiti Baiocchi undeci di moneta buona, e passati li sudetti termini respettivamente, quelli che li spenderanno, riceveranno, contrattaranno, riterranno, s'intenderanno incorsi nelle pene sopradette senza veruna remissione. ne si ammetteranno pretesti di qualsivoglia sorte.

§. 5. Dichiarando, che nella sopradetta Prohibitione non intendiamo, che siano comprese le sopranominate Città di Bologna, e Ferrara, e la Provincia di Romagna, rispetto però solamente alli Quattrini battuti nelle medesime Città di Bologna, e Ferrara, quali Vogliamo, che in esse Città, e Provincia solamente possano spendersi, e contrattarsi à ragione di sei quattrini al Baiocco, come di presente si costuma; Fuori de quali Quattrini, e di quelli stampati nella Zecca di Gubbio, che communemente si dicono Papali, Vogliamo, che tutti gl'altri Quattrini Forastieri di qualsisia sorte, restino totalmente prohibiti nell'istesse Città di Bologna, e Ferrara, e Provincia di Romagna, e si osservi in tutto, e per tutto ciò, che di sopra viene disposto sopradetti Quattrini Forastieri, e non altrimente, essendo così mente, e volontà precisa della Santità di Nostro Signore.

§. 6. Per togliere poi affatto l'uso delli sudetti Quattrini prohibiti, e per impedire al possibile l'introduttione di quelli, sì in Roma, come in tutto lo Stato Ecclesiastico, Ordiniamo, & espressamente comandiamo, che passati li sopradetti termini respettivamente come sopra prefissi, & assegnati, qualuncunque Persona di qualsisia stato, grado, e conditione, niuna eccettuata, che si trovarà, che facesse incetta delli sudetti quattrini prohibiti, e banditi, dentro la Citta di Roma, e di ogn'altro Luogho, e Città dove si trovasse, incorra nella pena della Galere per cinque anni. Et chiunque come sopra, che ne facesse incetta da Luogo à Luogo dentro lo Stato Ecclesiastico, incorra nella pena della Galera per dieci anni. E chi in qualsivoglia modo, e per qualsisia strada introducesse per se stesso, ò per mezzo d'altri li sudetti quatrini prohibiti dentro lo Stato Ecclesiastico da qualsisia Luogo forastiero, incorra nella pena della Galera in vita: All'esecutione delle quali pene si procedera irremissibilmente, e con ogni rigore, anco per inquisitione. Volendo che chiunque accusara, è dara notitia di tali Contraventori, di tutta quella quantita di quattrini, che mediante la sua relatione si trovara appresso li detti Incettatori, & Introduttori, ne guadagnino il terzo libero, e franco per se, & il restante resti applicato alla Rev. Camera Apostolica, con qualche partecipatione anco all'Esecutore ad Arbitrio Nostro, e di Monsignore Presidente della Zezza. Dichiarando, che per Incettatore, sara tenuta, e riputata per gl'effetti sudetti ogni e qualunque persone come sopra alla, quale da gl'Esecutori, & altri, fosse trovata maggior quantita di dieci scudi delli sudetti quattrini prohibiti, passati li sopradetti termini come sopra respettivamente assegnati. Incaricando strettamente à tutti li Vice-Legati, Governatori, e Podestà di qualsisia Citta, Terra, Castello, e Luogo dello Stato Ecclesiastico, e loro Luogotenenti, & Auditori l'esecutione del presente Bando, e di quanto in quello si contiene.

§. 7. Et accioche niuno possa allegare ignoranza di quanto come sopra viene disposto. Vogliamo, & Ordiniamo, che in Roma dentro il termine di quindeci giorni doppo la publicatione del presente Editto, e fuori di Rolia dentro il termine di un mese doppo tal publicatione nelli Luoghi, Castelli, Terre, e Citta dello Stato, debbano tutti gli Osti, Macellari, Fruttaroli, Pizzicaroli, Erbaroli, Artebianchi, Mercanti, Merciari, Speziali, Droghieri, Sem-

plicisti, Orzaroli, Candelottari, Pesciovendoli, Salumari, Saponari, Ogliarari, Fornari, Vermicellari, Acquavitari, Tabaccari, & ogn' altro Artista, prendere una copia del presente Banco, e quella tenerla affissa in luogo visibile nelle loro Botteghe, sotto pena di scudi 50. moneta da applicarsi la meta alla Rev. Camera Apostolica, & il resto da diversi tra l'Esecutore, & Accusatori ad arbitrio come sopra.

§. 8. E nondimeno affisso, che sara il presente Editto in Roma alle Porte della Basilica di S.Gio: Laterano, in Campo di Fiore, & altri luoghi soliti, e consueti, e fuori di Roma alle Porte della Chiesa Principale, e del Palazzo, ò Casa, dove si rende ragione in ciascun Luogo, Castello, Terra, e Citta, astringa ogn'uno, come se personalmente gli fosse stato intimato. Dato in Roma nella Camera Apostolica questo di 24. Ottobre 1695.

Masseo Farsetti Chierico di Camera, e Presidente della zecca.

Innocentio Meola Commiss. Generale.

Domenico Liberati Segr. e Canc. della C. A.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Franciscum Perinum Apostolicum Cursorem.

Jo. Baptista Faina Mag. Curs.

CXI.

EDICTUM.

Super Reditu Religiosorum, Apostatarum, & Fugitivorum ad eorum cujuslibet Religionem, ac pœnarum, & pœnitentiarum condonatione.

LEANDER miseratione Divina Tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Presbyter Cardinalis Colloredus Sanctiss. D. N. Papæ, & Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius.

Apostatæ Regulares invitantur redire ad Ordines.

CUM hoc tempore indicti Universalis Jubilei Sanctiss. D. Noster INNOCENTIUS Papa XII. Suorum Prædecessorum exemplo fel. rec. Urbani Papæ VIII. & Clementis X. inhærendo, pietatis suæ viscera etiam ergà Regulares suæ professionis desertores aperire, illosque ad Christi Domini Ovile reducere, ac eorum quemlibet suæ cuique Religioni restituere paterno zelo concupiscat, Nobisque suæ dignationis charitatem vocis oraculo manifestam facere commiserit; Nos, qui ejusdem Sanctissimi D. Nostri Papæ Pœnitentiariæ curam gerimus, Sanctitatis Suæ benignissimæ voluntati obtemperando, tenore præsentium indicimus, ut Regulares Apostatæ, & Fugitivi cujuscumque Ordinis, & Religionis, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti, qui citrà Montes intra quatuor menses, ultrà verò Montes intra octo menses à præsentium publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quique Religionem redierint, pœnarum, & pœnitentiarum omnium tam inflictarum, quam infligendarum propter Apostasiam, remissionem, atque impunitatē assequantur; Ita tamen, ut debeant à Superioribus, quibus se præsentaverint, humiliter absolutionem petere, culpamque suam coram eisdem fateri, emendationemque polliceri: Ipsi verò Superiores, ut benignè illos recipere, absolvere, ac pœnas, & pœnitentias ipsis remittere, paternaque illos charitate complecti, ut veri obedientiæ filii ergà mandata, & Litteras Apostolicas teneantur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumcunque Religionum, seu Ordinum Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti privilegiis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentes Literæ omnibus faciliùs innotescant, hortamur in Domino Venerabiles in Christo Patres, Apostolicæ Sedis Nuncios, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiarum Antistites, & locorum Ordinarios, ut illas quantocitiùs publicari, & exequutioni demandari faciant. Dat. Romæ in Sacra Pœnitentiaria Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1691. die verò prima Decembris Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno ejus Primo

L. Card. Colloredus Major Pœnitentiarius.

Hieronymus Certus S. P. Secr.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Franciscus Perinus Magister Curs.

CXII.

Decretum de Apostatis, & Fugitivis auctoritate SANCTISSIMI D. NOSTRI INNOCENTII PP. XII editum de prima Martii 1693.

Apostatæ invitantur redire ad Ordinem sub condonatione omnium delictorū, & reintegratione ad gradus pristinos.

CONgregatio particularis à Sanctiss. Domino Nostro deputata Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolcia, de Lauræa, de Aguirre, & Colloredi censuit auctoritate sibi specialiter à Sanctissimo Domino Nostro attributa infrascriptum Decretum gratiosum pro hac vice tantùm absque spe ulterioris indulti promulgari, ac respectivè indulgeri Apostatis, & Fugitivis hac quæ sequitur formâ.

Quotquot de Regularibus Apostatis, & Fugitivis quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, vel locorum Regularium ubique existentium, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, à propria Religione apostataverint, etiamsi à Fide Catholica delapsi sese infidelitatis, vel utcumque hæreticæ communionis contagione maculârint, si citrà Montes intrà sex menses, ultrà Montes infrà annum, extrà Europam ad tres annos à die publicationis præsentium in Urbe inchoandos, resipuerint, & ad propriam Religionem redire, vel ad aliam etiam laxiorem transire, in qua tamen vigeat Claustralis, & Regularis observantia, & respectivè ad Fidem Catholicam, seù ad illius communionem reverti, Deo dante, voluerint, seque præsentaverint alicui, sivè Nuncio Apostolico, sivè Episcopo, sivè Inquisitori, sivè, si ad illos facilis non sit accessus, Vicario Apostolico, aut Præfecto Missionum illius Regionis, in qua degunt, quem ipsi elegerint, veniamque coram eo humiliter petierint, & si à Fide delapsi fuerint, omnes errores ab Ecclesia Catholica damnatos detestati fuerint, & abjuraverint in forma solita, ab eodem ut supra, per ipsos electo à quibusvis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, salvo tamen Jure Partium, & Fisci, quibus quomodolibet innodati extiterint, Apostolica auctoritate, quam Sanctissimus Dominus Noster prædictis, & singulis de speciali gratia ad hunc effectum impertitur, absolvi, & in communionem Catholicam recipi, & super irregularitate quoad exercitium Ordinum per eos ratione Apostasiæ, & lapsus à Catholica Fide in hæresim, vel ex violatione censurarum dumtaxat contracta, dispensari possint, & valeant, suspenso tamen prædicto exercitio Ordinum, dum extrà Claustra permanserint, & Religionem ingressi non fuerint, ac præmissâ pœnitentia salutari excessibus congruâ, condonationem, & remissionem, impunitatemque omnium delictorum, salvo semper Jure tertii, tàm antè, quam post Apostasiam commissorum, consequantur,

literasque testimoniales gratis concedendas obtentæ absolutionis, dispensationis, condonationis, remissionis, ac impunitatis habere procurent. Iis verò, qui ad aliam Religionem transire voluerint, competens terminus quatuor mensium à die obtentæ absolutionis inchoandus ad inveniendos benevolos Receptores concedatur ab eo, à quo reconciliati fuerint; quo termino durante, sub obedientia, directione, & respectivè Jurisdictione illius Ordinarii, sivè alterius ex prædictis Superioribus, cui se præsentaverint, ne vagi discurrant, remanere debeant, eoque elapso, nec alio benevolo Receptore invento, statim ad propriam Religionem redire teneantur, aliàs habeantur pro Apostatis recidivis, & subjectis eisdem pœnis contra Apostatas per Sac. Canones, Constitutiones Apostolicas inflictis. Irregulares autem ex aliis delictis præter expressa, iisdem Irregularitatibus remaneant obnoxii, nisi posteà ab Apostolica Sede ob correctos, & emendatos maximè mores, secundùm Ordinariorum, & proprii cujusque Ordinis Superiorum attesta tiones, fuerint dispensati. Agnoscant autem Apostatæ, & Fugitivi ita reconciliati, juxtà monita Sanctorum Patrum, quàm diuturnam, acerbamque pœnitentiam, secundùm Sac. Canones, agere oporteret pro tot, tantisque sceleribus, studeantque ingenti contritione, fletu, & planctu, aliisque animi, corporisque macerationibus, se ad veniam, largiente Domino, disponere, ut absolutionem à censuris, dispensationem respectivè ab Irregularitatibus, & absolutionem peccatorum Sacramentalem dignè, & salubriter consequi valeant. Deindè verò haud statim, sed interposita convenienti mora, ac prævia novæ vitæ conversatione, veterum peccatorum reliquias per actus veræ pœnitentiæ eluere satagant, priusquam Eucharistiæ Sacramentum sumant, vel ad Ecclesiasticos Ordines administrandos ii, qui super Irregularitate dispensati fuerint, accedant. Sic autem reconciliatos, si ad propriam Religionem revertantur, illorum Superiores benignè recipiant, ac paternè, & charitativè amplectantur, & tractent, ac nisi alia crimina, præter Apostasiam à Religione, vel à Fide Catholica in hæresim, & violationem censurarum, ut præfertur, patraverint, juxtà eorum pœnitentiæ fructus, & merita, etiam ad honores, gradus, locum, & voces restituant, eisdem à nemine objurgata anteactæ vitæ memoria, circa quos, ut S. Gregorius monet, sit amor sed non emolliens, sit rigor, sed non exasperans, sit zelus, sed non immoderatè sæviens, sit pietas, sed non plusquam expediat, parcens. Quoad illos verò, qui ad aliam Religionem etiam laxiorem transire voluerint, eadem Sacra Congregatio hortatur in Domino Ordinum Superiores habentes facultatem recipiendi ad habitum, & professionem, ut eos recipiant, & post peractum probationis annum, ad professionem admittant, ad quem effectum Sanctissimi Domini Nostri Papæ auctoritate Superioribus cunctis necessarias omnes facultates impertitur, derogando omnibus Constitutionibus tàm Apostolicis, quàm proprii cujusque Ordinis, ac si de eis hic expressa mentio facta esset. Datum Romæ die 24. Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

R. Pallavicinus Sac. Congr Concilii Secr.

Die 30. Julii 1694. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. Papæ Cursorem.

Pro Domino Magistro Cursorum
Gregorius Staggius Apost. Curs.

CXIII.

Decretum de Ejectis, & Ejiciendis, auctoritate Sanctissimi D. N. INNOCENTII PP. XII. editum die prima Martii 1693.

Mitigatur forma aliàs præscripta sub Urb. VIII. pro ejiciendis Regularibus Incoraigibilibus.

INstantibus Procuratoribus Generalibus Religiosorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apostatis, & Ejectis editorum à Sacra Congregatione Concilii, & à san. mem. Urbano Papa VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilior modus Incorrigibiles ejiciendi præscribatur, Sacra Congregatio a Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PAPA XII. super præmissis particulariter deputata Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanatæ, Mariscotti, de Norfolcia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpensis eorumdem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata malè affectis officiant magis, quam prosint, maturo examine, zelo Regularis disciplinæ conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sibi specialiter attributa, hæc imposterum servanda decrevit.

I. Quòd firmis, ac in suo robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundùm eam partem ubi agitur de Ejectis, & Ejiciendis, tamquam Sacris Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus quoad Ejectos eadem serventur, quæ in alio simili Decreto hac præsenti die emanato de Apostatis, & Fugitivis statuta sunt, & indulta; Quòdque ad præscriptam legem san. mem. Gregorii IX, in C. *final de Regul.* annuatim Fugitivi requirantur, & respectivè cogantur ad Claustra reverti.

II. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in pœnitentia, & jejunio ad ejiciendos Incorrigibiles, ad sex tantùm menses continuos in posterùm coarctetur, & restringatur.

III. Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis Capitulis, Congregationibus Generalibus ad Causas Ejiciendorum eligendis, attributa; extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravibus ex propria Provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu Causas hujusmodi cognoscant, & ad effectum ejiciendi Incorrigibiles suæ Provinciæ, & Ejectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis, definiant, salvâ semper Sanctæ Sedis, & S. Congregationis Concilii in casu recursus, & appellationis auctoritate.

IV. Quòd in posterùm Processus conficiantur juxta Regulas, Constitutiones, Ordinationes, & Stylum cujusque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit à Sacra Congregatione provisum.

V. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscunque Religionis ingressum petentes, & à Religione forsan alienos, duram satis tractu temporis necessitatem parit eosdem è Claustris ejiciendi, ne hujusmodi semina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sacra Congregatio, annuente Sanctissimo Domino Nostro sub interminatione Divini Judicii, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem imposterum obtinenda, quibuscumque prædictorum Ordinum Superioribus districtè præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clementis VIII. registrata post Decretum san. mem. Urbani VIII. de Apostatis, & Ejectis incipiens *Regularis Sanctissimus*,

ctissimus, *& Nullus*, unâ cum aliis subsequentibus Decretis, provisionibus, ordinationibus, & respectivè moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem servari, pœnas in eisdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujusmodi Decretorum transgressores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorent; & ne militiæ Christi adscripti tam de facili fiant desertores, ac profugi.

Datum Romæ die 24. Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

R. Pallavicinus Sac. Congr. Conc. Secr.

Die 30. Julii 1695. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. PP. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Gregorius Staggius Apost. Curs.

CXIV. Novus, & peremptorius terminus Apostatis, Fugitivis, & Ejectis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO PAPA XII. concessus.

Apostatis proroga-tur termi-nus ad re-deundum.

SAnctissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. Apostolica commiseratione motus, Apostatis, sivè à Fide, sive à Religione, & Fugitivis, vel Ejectis, qui post decretum editum die 31. Julii anni 1694. adhuc profugi, & contumaces perseveraverint, vel idem Decretum quoquo modo ignoraverint, vel benevolos receptores non dum invenerint, novum hoc Decreto ad alios sex menses à die publicationis ejusdem decurrendos absque spe ulterioris prorogationis, & novi termini, concessit terminum, intrà quem miserante Domino salubriter sibi consulere possint. Datum Romæ die 6. Augusti 1695.

Die 14. Augusti 1695. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac ad valvas Magnæ Curiæ in Monte Citatorio, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam Orlandum ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

CXV. Novus, & peremptorius terminus Apostatis, & Fugitivis à Sanctissimo Domino Nostro INNOCENTIO XII. concessus.

Alia Prorogatio.

SAnctissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. Apostolica commiseratione motus, Apostatis, sive à Fide, sive à Religione, & Fugitivis dumtaxat, qui ante Decretum editum die 31. Julii Anni 1694. apostataverint, ac post dictum Decretum, & prorogationem sex mensium concessam die 14. Augusti 1695. adhuc profugi, & contumaces perseveraverint, vel idem Decretum, ac prorogationem quoquo modo ignoraverint, aut benevolos Receptores nondum invenerint, novum hoc Decreto ad alios sex menses à publicatione ejusdem decurrendos, absque spe ulterioris prorogationis, & novi termini, concessit terminum, intra quem, miserante Domino, salubriter sibi consulere possint. Datum Romæ hac die 15. Decemb. 1696.

J. Card. Sacripantes Sac. Congreg. Concil. Præf.

F. Nuptius Sac. Congr. Concil. Secr.

Die 14. Decembris 1696.

Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ; in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam Orlandum Apost. Cursorem.

NOTIFICATIONE. CXVI.

Tribunalia continuant etiam proficiscente Pontifice Neptunum.

PER parte dell'Illustriss., & Reverendiss. Monsign. Carlo de Marini Protonotario Apostolico dell'una, e l'altra Signatura Referendario, e della Reverenda Camera Apostolica Generale Auditore, Si notifica essere mente precisa di Nostro Signore communicatagli à bocca, che per occasione della presente andata, che la Santità Sua è per fare à Nettuno, non si sospenda in alcuno de Tribunali l'Amministrazione della Giustizia, mà si faccino da per tutto le solite funzioni, e tutto quello che si farebbe, se Sua Beatitudine fosse presente. Dalla Curia Innocentiana, questo di 20. Aprile 1697.

Carlo de Marini A. C.

DECRETUM GENERALE. CXVII.

Reliquiarum titulo celebrari nequeunt Missa, & Officium si non sint de Sanctis descriptis in Martyrologio.

CUM Sac. Rituum Congregationi innotuerit quamplures abusus irrepsisse circa recitationem Officii sub prætextu Decreti ab eadem Congregatione evulgati de Anno 1630. & in Breviario Romano impressi, in quo permittitur posse in Ecclesia recitari Officia, & Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, aut Reliquiæ insignes in ea asservantur: Eminentissimi Patres eidem Sac. Congreg. Præpositi iisdem abusibus evellendis præcipuè intenti, inhærendo Decretis aliàs in similibus editis, declararunt prædicta Officia Sanctorum ratione Corporis, seù insignis Reliquiæ recitanda, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis, seù Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: De cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus à Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari, vetuerunt, non obstante, quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: Quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenùs servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione B. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691.

Et facta de prædictis Sanctissimo per me Secretarium relatione, Sanctitas Sua hujusmodi Decretum approbavit, ac, ut debitæ exequutioni demandetur, locorum Ordinariis injungendum esse præcepit. Die 19. Octobris ejusdem Anni 1691.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco † Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

DECRETUM. CXIX.

De Festivitate Annunciationis occurrente in majori Hebdomada.

ETsi secundùm regulas Breviarii Romani cùm plura Festa æqualia in ritu transferenda sint, unum ante aliud transferri debeat eo ordine, quo erant celebranda propriis diebus; attamen quia Anno 1690. ab hac Sacr. Rituum

Congregatione, approbante, & mandante fel. rec. Alexandro Papa VIII. specialis prærogativa concessa fuit translatione Festi Annunciationis B. Mariæ Virginis Matris Dei, incidentis in Feriam sextam Parasceve, vel Sabbatum Sanctum; idcircò eadem Sac. Rituum Congregatio istiusmodi novis Decretis inhærens, ob specialem reverentiam Dominicæ Incarnationis, speciali hoc privilegio decorandum censuit idem Festum Annunciationis: nimirùm, ut quotiescumque posthac contigerit Festum prædictum, etiam quoad solum Officium post Octavas Paschæ transferri, in eodem cæteris semper festis æqualis ritus præponatur, licet temporis ordine illis sit Kalendario posterius: Et ita servari mandavit die 14. Junii 1692.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

CXIX.

De Festivitate S. Josephi occurrente in feria quinta majoris Hebdomadæ.

DECRETUM GENERALE.

CUM Anno proximè venturo occurrat Festum S. Josephi in feria 5. majoris hebdomadæ, exortum fuit dubium attenta universali consuetudine Ecclesiæ celebrandi eo die unam tantùm Missam, an unà cum Officio ipsius S. Josephi transferri debeat anno prædicto etiam obligatio audiendi Missam, ac vacandi ab operibus servilibus; Dubioque hujusmodi in Sacror. Rituum Congregatione proposito, eadem Congregatio ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Albani re maturè discussa censuit, Officium transferendum esse ad aliam diem juxtà Rubricas Breviarii Romani, & decreta ipsius Congregationis; cæterum præceptum audiendi Missam, & vacandi ab operibus prædictis non esse transferendum, sed servandum esse in prædicta feria 5. Majoris hebdomadæ; adeòque per Ordinarios locorum accuratè providendum, ut eo die aliquæ quidem Missæ privatæ ante celebrationem solitæ Missæ Conventualis celebrandæ pro præcepti adimplemento non desint, sed tamen propterea antiquus mos Communionis Cleri in Missa solemni ejus diei, quo Ecclesia Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit, summa religione hactenus retentus, nullatenùs omittatur, & ità declaravit, ac decretum hujusmodi publicari, & imprimi mandavit. Die 13. Septembris 1692.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco † Sigilli.

J. Vallemanus Sac. Rit. Congreg. Secret.

CXX.

Confirmatio Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, & innovatione Decretorum ab eadem Congregatione, Auctoritate felic record. Urbani Papæ VIII. desuper aliàs factorum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Decreta Congregationis S.R.E. Cardinalium.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prodierunt Decreta tenoris infrascripti, videlicet.

Aliàs super celebratione Missarum, ac prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia, necnon super earundem oneribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum numero ultra reditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sac. Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate per fel.rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cùm sæpe contingat in quibusdam Ecclesiis tàm magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis Defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cæterum fomentum præbeat, aut quòd ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesiis sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facilè inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & reditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac Justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divinâ providentiâ Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascipta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deindè ubi pro pluribus Missis ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque, tam Secularibus, quam Regularibus; Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, ut deinceps observetur exactiùs, Sac. Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis, tam Secularibus, quàm Regularibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seù Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Secularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda, à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes Ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seù illorum pretium quàm primùm investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sac. Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Seculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedendâ; alioquin Secularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seù ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant, de singulis. Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut reditus, qui Ecclesiis, & Locis piis reliquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis secundùm morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant reditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, reditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seù permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seù Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seù Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi reditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra detractis, sedulò examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo regulari juxtà religionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, redituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seù Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque Familiæ Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ reditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superiùs, sufficienter ali possint.

Nè verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant: mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seù Congregationis generalis, vel provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quàm Locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum absque Sacræ ipsius Congregationis licentia; Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Dein-

Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seù Religiosi degere, & ex reditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum Decreti felicis recordationis Gregorii XV. hac de re editi; Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ Jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porrò, ne ullo unquàm tempore hæc in oblivionem, seù desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, id est feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentes ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius instituti, etiam necessariò, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Secularium, quàm Regularium Locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gegenerales, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentes ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earumdem præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 11 Junii 1695.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr.

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seù interpretatione infrascriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Urbano Papa Octavo specialiter attributâ responsiones, seù declarationes inferiùs apponendæ.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripterit eleemosynam congruam juxtà qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seù Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testàtor relinquat, ut celebrentur pro ejus Anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, Inservientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similium?

Octavò, an hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium, ad rationem redituum Beneficii;

Nonò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, major solita, pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt; An vero satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Decimò, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba, (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolutè, quo minùs accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satis fecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Undecimò, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cum primùm poterit?

Duodecimò; an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimotertiò, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti*?

Decimoquartò, an Administratores Ecclesiæ, diebus magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimoquintò, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tàm Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimosextò, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis reditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti Sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione redituum, cujusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimoseptimò, An Novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habita, ut suprà, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimooctavò, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capucinorum, ac Societatis Jesu?

Ultimò, An idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat; ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an verò etiam extra Italiam?

Declarationes, seù Responsiones ad supradicta Dubia.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superiùs proposita, ad hunc modum respondit.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominùs pro reductione oneris, ut suprà impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit: Verumtamen; Si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quàm decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seù illorum Administratores ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & Loca pia alios non habent reditus, quos in usum earumdem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab Offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum non habere locum. Sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Nonum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Decimum, respondit non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Undecimum, quamvis Onera suscepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant; si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quò minùs eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem missis juxtà Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Duodecimum, has pœnas non habere locum nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum tertium, comprehendi.
Ad Decimum quartum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemoynas tribuunt, ut suprà in responsione ad Undecim.
Ad Decimum quintum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.
Ad Decimum sextum, numeri præfixionem esse iterum faciendam servata forma ultimi decreti hac de re editi.
Ad Decimum septimum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.
Ad Decimum octavum, censuit comprehendere.
Ad Ultimum, habere locum extra Italiam.

COSMUS Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secretarius.

Cum autem super præmissis diversi irrepserint abusus, illorumque occasione, quàm plures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendatâ negligentiâ, piæ Disponentium, seu Benefactorum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divinâ Providentiâ Papam XII. ei specialiter attributa infrascripta decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & posteà in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta decreta cum præmissis illorum declarationibus plenissimè, & amplissimè approbat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individuali nota, seu expressione dignis penitùs observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultiùs, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; Si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem conditionem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, non nisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione, compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, non nisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *dummodo maltiose non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere; quapropter, ut locus omnis impostertum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum usum, seù satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsùs irrationabiles, injustas, & illicitas, illasque omninò reprobat, damnat, & interdicit.

Cumque hujusmodi absurda, ex eo plerumque proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Ecclesiarum, seù illarum Capitula, ne onera, seù Missas tum perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant, utque id ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seù illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seò credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seù acceptare omninò desistant, seù abstineant, & ulteriùs tali casu in eadem Tabella similiter exprimant, sese propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quàm istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè & diligenter annotare, & annotandas seù annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores quibus reddendæ erunt, describere seu annotare, sive describendas, vel annotandas respectivè curare.

Quibus semper salvis, debeant ulteriùs Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tùm manualium, tùm perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsa particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorem localem, altera verò penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus discretis, seù Consiliariis, vel aliò simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capsæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet, seù pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minimè navaverit, & Superiores, tùm Secularium, tùm Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seù non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus Seculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, nec non ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore omnia, & singula Decreta prædicta in oblivionem, seù desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seù Capitula Ecclesiarum Secularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrariò; Superiores verò Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ tùm insertæ, seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes una cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Memine-

Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut à personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ eâ, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum ad justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tùm in Visitationibus, tùm in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties iudicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis Decretis adversetur.

Caveant etiam respectivè omnes Regulares tùm Subditi, tum Superiores quicumque nedum locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christifidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos Contravenientes debitis pœnis diligenter, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus regularis subscriptam, & juratam, quòd omnibus, & singulis tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omninò & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debebunt, in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium Decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasteriis, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant, legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterùm, quia etiam ad quamplures Archi-confraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuicumque curæ, seu regimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, & conditionis, & præeminentiæ, etiam speciali, & individuali nota dignorum, dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc salvis semper iis, quæ in præinsertis decretis continentur, omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, nec non ii, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros, & hæc decreta respectivè juxta modos superiùs expressos, similiter retinere, nec non de oneribus, ac celebrationibus, & eleemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

Postremò omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, Status, gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis existant, quàm Laicis quocumque honore, ac potestate prædictis omnia, & singula præmissa decreta interpretandi, nec non Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi decretis relaxandi, sub quoquomodo circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in hujusmodi decretis contenta, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti etiam necessariò, & individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque tam Secularium, quàm Regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius S. Congr. Secret.

§. 2. Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata decreta Nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter observari, nec non Constitutionis nostræ munimine

Confirmat prout in rubr.

munimine roborare volentes. Motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſerta decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, quinimò motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, omnia, & ſingula in ſupradictis decretis contenta, de novo ſtatuimus, decernimus, & ordiniamus, ac ab omnibus, & quibuſcumque, etiam ſpeciali, & individua nota dignis omninò exactè, & perpetuò ſervari volumus, ſancimus, & mandamus.

Decretum roborans & irritans

§. 3. Decernentes præſentes literas cum omnibus & ſingulis inibi contentis ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè, & inviolabiliter obſervari, ſicque, & non aliter, per quoſcumque Judices ordinaros, & delegatos, quavis auctoritate, præeminentia, aut poteſtate functuros, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam, quavis authoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis

§. 4. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejuſdem recordationis Urbanum Papam VIII., & reſpectivè per Nos illi ſpecialiter atributa, decrevit non obſtare, quæ pariter, & iterum Nos tenore præſentium non obſtare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, etiam harum ſerie pleniſſimè, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Publicationis mandatum

§. 5. Volumus autem, ut præſentes Literæ invalvis Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt publicentur, & affigantur, ſicque publicatæ, & affixæ, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac ſi unicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſſumptorum fides.

§. 6. Pariterque, ut earumdem præſentium tranſſumptis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 1. Nulli ergò omninò hominum liceat, paginam hanc Noſtrarum Confirmationis, Approbationis, Statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo ſeptimo, Decimo Kal. Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

J. F. Card. Albanus.

B. Cardinalis Prodat.

Viſa de Curia J. Ciampinus.

J. Catallus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU Chriſti milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo octavo Indictione ſexta, die verò tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ Duodecimi, Anno ſeptimo; Supradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apoſtolicæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Joannem Baptiſtam de Capellis ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Franciſcus Antonius Simoncellus Mag. Curſ.

Publicatio

CXXI.

Confirmatio, ſeu nova Erectio Congregationis ſuper Diſciplina Regulari, cum ſuppreſſione alterius Congregationis ſuper ſtatu Regularium.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

DEbitum Paſtoralis Officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per Univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, Nos urget, atque impellit, ut paternam Chriſtifidelium, qui è fluctibus Seculi in portum Vitæ Religioſæ confugerunt, curam gerentes, ad ea, per quæ regularis illorum obſervantia, atque diſciplina opportunis rationibus ſarta tecta cuſtodiri, & ſicubi collapſa eſt, adjuvante Domino, reparari valeat, favorabiliter intendamus, conceſſæque Nobis à Domino poteſtatis partes ſtudioſa Charitate deſuper interponamus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis incrementum, ac ſpiritualem Populi Chriſtiani ædificationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Conſtitutionis cauſæ.

§. 1. Cùm itaque Nos aliàs ſanctum, & ſalutare, Eccleſiæque Dei maximè fructuoſum regularis diſciplinæ inſtaurandæ opus aggreſſi, Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper eadem diſciplina Regulari ſpecialiter deputaverimus; ipſaque Congregatio ſic deputata plura hactenùs, & quidem valdè utilia, atque opportuna hac in re decreta ediderit; Verùm, ſicut non ſine gravi animi Noſtri moleſtia accepimus, tametſi decretorum hujuſmodi obſervantia in pleriſque Religioſorum Virorum Monaſteriis, ſeu Conventibus proſperè, ac feliciter introducta fuerit, atque exindè inibi uberior in dies electi ſanctorum operum frumenti meſſis benedicente Domino exurgat, non eoſdem tamen alibi cœleſte idem ſemen afferat fructus: neque enim ceſſavit, nec adhuc ceſſat humani generis hoſtis in agro Domini ſuperſeminare zizania, quæ Patris-familias ſementem ſuffocant. Hinc eſt, quod Nos prophetici illius moniti memores, clama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocem tuam: ut conſtans, enixaque voluntas Noſtra inceptum opus hujuſmodi peculiari ſtudio, ſummaque animi contentione proſequendi magis, ac magis omnibus innoteſcat, omniſque tranſgreſſoribus vano, falſoque ſilentii Noſtri prætextu ſe ſe excuſandi occaſio penitùs præcidatur.

Confirmatio prout in rubr.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, prædictam Congregationem Cardinalium, & Prælatorum ſuper diſciplina Regulari à Nobis, ut præfertur deputatorum, ac in futurum tàm à Nobis, quàm à Succeſſoribus Noſtris Rom. Pontificibus deputandorum, tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolici muniminis vim, robur, & præſidium adjungimus; Et nihilominùs eamdem Congregationem Cardinalium, & Prælatorum ſuper diſcipli-

na Regulari de novo, quatenùs opus sit, etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Congregationis confirmatæ facultates.

§. 3. Ipsius autem Congregationis à Nobis sic confirmatæ, seu de novo erectæ facultates sint, & esse debeant; intrà fines Italiæ, & Insularum adjacentium designandi, ac deputandi pro Novitiatibus, & Professoriis Conventus, Monasteria, Collegia, ac Domos quorumcunque Monachorum, & Regularium Virorum cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam necessariò exprimendi; necnon Novitiatus, & Professoria hujusmodi mutandi, transferendi, suspendendi, & supprimendi, prout utilitas, necessitas postulaverit, ac exegerit; Dandi licentias Superioribus Regularibus, ad quos pertinet, recipiendi in Novitiatibus sic deputatis Novitios ad habitum & professionem; Decreta tàm fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri super reformatione Regularium, ac præsertim ea, quæ Institutionem, & educationem Novitiorum concernunt, tùm ab ipsa Congregatione super disciplina Regulari die 18. Julii 1695. Jussu Nostro edita exequendi; Quascunque indè emergentes controversias decidendi; Potissimùm vero exactæ Vitæ Communis observantiam promovendi; atque ad hunc effectum dumtaxat novas quorumcunque Conventuum, Monasteriorum, Collegiorum, & Domorum hujusmodi fundationes diligenter examinandi, ne ulla scilicet in posterum Religiosorum Virorum loca fundari, aut quovis modo institui contingat, nisi in quibus eadem Vita Communis, juxtà ultimo dictorum Decretorum præscriptum, perpetuò, & exactè servari valeat: Omnia demùm, & singula faciendi, ordinandi, decernendi, statuendi, & exequendi, quæ ad eamdem Disciplinam regularem efficaciter stabiliendam, sivè restituendam quomodolibet pertinere possunt, & in præmissis omnibus etiam pœnis, & censuris Ecclesiasticis procedendi.

Peculiare ejusdem munus.

§. 4. Cæterum, quia sicut nonnullorum Rom. Pontificum Prædecessorum etiam Nostrorum vestigiis inhærentes, Regularibus Italiæ, Insularumque adjacentium, utpote Nobis propioribus, ac veluti antè oculos hujus Sanctæ Sedis constitutis, quosque proindè cæteris Religiosæ Vitæ exemplo prælucere maximè decet, præcipuam quandam Apostolici muneris Nostri solicitudinem impendendam esse duximus, ita reliquos omnes Religiosos Viros toto Orbe diffusos, Nostræque speciali curæ subjectos minimè negligendos putamus: tam enim iis, qui longè, quàm illis, qui propè sunt, debitores Nos esse cognoscimus; earumdem tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut præcipuum, ac peculiare dictæ Congregationis munus, & cura sit Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici ea jugiter suggerere, & proponere, quæ pro eorumdem Regularium ubicunque existentium cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, aut Instituti sint fovenda, seu reparanda disciplina, felicibusque illorum in Via Mandatorum Domini progressibus, & laudabilibus studiis juvandis necessaria, & opportuna fore in Domino judicaverit.

Alterius Congregationis suppressio ejusque facultatum translatio.

§. 5. Quoniam verò de præsenti etiam alia Congregatio nonnullorum Venerabilium itidem Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum pariter filiorum Curiæ prædictæ Prælatorum super statu Regularium nuncupata dudùm à rec. mem. Innocentio X. instituta, ac Clemente IX. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter Nostris respectivè confirmata reperitur, eique plures ex prædictis facultatibus dictæ Congregationi super Disciplina Regulari per Nos, sicut præmittitur, concessis, attributæ fuerunt, ne aucto ejusmodi Congregationum numero rectum agendi ordinem confundi, atque indè Regulares Viros nimis distrahi, adeòque ipsos ex iis, quæ pro salubri, prosperaque illorum directione providè, ac sapienter instituta fuerunt, pernitiem potiùs, & incommodum, quod absit, experiri contingat, dictam Congregationem super statum Regularium, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie similiter perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus; Omnes verò, & singulas facultates ipsi Congregationi super statu Regularium quomodocunque, & quandocumque concessas, iis dumtaxat exceptis, quas memoratæ Congregationi super Disciplina Regulari, sicut præmittitur, impertiti fuimus, in Congregationem Venerabilium etiam Fratrum Nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam perpetuò itidem transferimus, & transportamus.

Decretum super obstativis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quòd in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, & aliàs specificâ, & individuâ mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanârint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensûs, aliovè quolibet etiam, quantumvis magno, ac formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, modificari, retractari, in controversiam revocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudvè quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & perpetuò suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcusse observari.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, aliisvè quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoquè, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, illorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque

efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, ac aliis decretis in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides. §. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Augusti 1698. Pontificatus Nostri Anno VIII.

D.4.Aug. 1698. P. A. 8.

J. F. Card. Albanus.

Publicatio *Anno à Nativitate Domini Nostri JEsu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die verò nona Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno octavo; Supradictæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Jo. Lateranensis, Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum ejusdem SS. Domini Nostri Papæ Cursorem.*

Joseph Staggius Mag. Curs.

CXXII. Constitutio super forma regiminis Sanctæ Domus, & Civitatis Lauretanæ.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium SAcrosancta Redemptionis humanæ Mysteria, quibus & Christianæ religionis primordium, & universæ per Orbem Ecclesiæ dignitas, & ipsa Romani Pontificis Christi Vicarii Apostolica celsitudo consurgit, quemadmodum ad intimum doloris sensum ex Sanctorum locorum, in quibus ea Dominus noster operari dignatus est, sub infidelium tyrannide gementium consideratione Nos provocant; jamdiu enim est, quòd venerunt Gentes in hæreditatem Domini, polluerunt templum sanctum ejus, & posuerunt Civitatem sanctam Jerusalem in opprobrium, & direptionem: ita ad sacra ejusdem Redemptionis Nostræ monumenta, quæ Divina largiente gratia, sub Christianorum potestate, ac potissimum sub temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditione reperiuntur, eò studiosiùs custodienda, atque impensiùs veneranda Pontificiam Nostram solicitudinem excitant, & impellunt. Sanè cùm Sacrum illud Cubiculum, seu Sanctam Domum Lauretanam nuncupatam, ubi primùm gloriosissima Dei Genitrix, ac semper Virgo Maria, quasi aurora consurgens præclara Nativitate sua gaudium annunciavit universo Mundo, ac ubi Unigenitum Dei Filium Sancti Spiritus obumbratione concepit, insigni miraculo, ac Angelorum ministerio ad Piceni Nostri Provinciam transportatum universus Christianus Orbis veluti primum tabernaculum Dei cum hominibus jam à pluribus seculis veneretur in terris, & Omnipotens de Cœlis Deus assiduâ miraculorum frequentiâ illustrare non cesset; Nos erga in tam Sacrosanctam Domum mentis Nostræ aciem simul, & cordis affectum convertentes in eam libentissimè curam incumbimus, ut, remotis iis, quæ dissidia & offensiones parere quoque modo possent, felici prosperoque præfatæ Sanctæ Domus, & Lauretanæ Nostræ, quæ velut in atriis ejusdem Domus Domini posita est, Civitatis regimini, Romanorum etiam Pontificum Prædecessorum Nostrorum aliàs desuper editis Constitutionibus, ubi opus fuerit, reformatis, & immutatis, Apostolicâ providentiâ consulamus.

Privilegia Domui Lauretanæ à Prædecessoribus concessa. §. 1. Aliàs siquidem plures Romani Pontifices Prædecessores Nostri ob eximium religionis zelum, atque in Deiparam Virginem devotionis affectum quamplurimis eamdem Sanctam Domum privilegiis, indultis, gratiis, & prærogativis condecorarunt, & signanter fel. rec. Clemens Papa VII. Prædecessor Noster inter cætera Castrum Lauretanum, ejusque habitatores cum omnibus juribus, & pertinentiis suis curæ, gubernio, administrationi, & regimini cum mero, & mixto imperio, & gladii potestate, Commissarii, seu Protectoris dictæ Sanctæ Domus submisit, & demandavit; ac novissimè rec. me. Paulus Papa V. etiam Prædecessor Noster volens diversis litibus, & contentionibus, quæ inter Episcopum Lauretanum, & Protectorem præfatæ Domus exortæ fuerant, & oriri possent in posterum, obviare; utque eadem Sancta Domus Lauretana, ejusque Officiales, & Ministri quicunque, nec non Bona, res, & jura ad eam pertinentia meliùs, & faciliùs gubernarentur, eidem Sanctæ Domui, seu pavimentum tam ejusdem Sancti Cubiculi, seu Sanctæ Cappellæ, quàm circumcirca usque ad columnas, & scalas inclusivè contentum, in Territorium proprium, distinctumque, & separatum nullius Diœcesis, in quo de cætero solus ejusdem Sanctæ Domus Protector pro tempore existens, ejusque Gubernator privativè quoad Episcopum Lauretanum, etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis existeret, jurisdictionem omnimodam, & quasi Episcopalem habere & exercere posset, perpetuò constituit & assignavit; ipsamque Domum, seu Cappellam magnam, & parvam nuncupatam, ac pavimentum, & Territorium prædictum, ejusque Gubernatorem, Officiales, Ministros, & quoscunque alios tàm Laicos, quàm Clericos, & Regulares eidem Sanctæ Domui, seu Cappellæ, ejusque Bonis quomodolibet inservientes, nec non eorumdem Officialium, Ministrorum, aliorumque inservientium familias, servitores, & famulos, & quoscunque cujusvis generis, conditionis, & præeminentiæ Peregrinos ad eamdem Sanctam Cappellam, seu Ecclesiam Lauretanam confluentes, nec non ejusdem Sanctæ Domus palatia, ædificia, possessiones, & prædia quæcunque, & reliqua Bona tam stabilia, quam mobilia, & se moventia ubicunque existentia, supellectilia etiam pretiosa, pecunias, eleemosynas, donationes, & quæcunque relicta ab omni, & quacunque Episcopi Lauretani superioritate, & jurisdictione, dominio, ac potestate perpetuò, plenissimè, penitus, & omninò exemit & liberavit, ac sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ protectione speciali suscepit; omnimodamque jurisdictionem Ecclesiasticam, & spiritualem, & quasi Episcopalem in præfatam Sanctam Domum, ejusque Territorium, Ministros, Officiales, aliosque inservientes, ac Peregrinos, resque, Bona, ac jura prædicta eidem pro tempore Protectori subjecit, & adjudicavit, variis eidem Protectori tam circa Vicarii Curati

deputationem, quàm circa dimiſſorialium Litterarum conceſſionem, aliaque quamplurima, privilegiis, & facultatibus attributis, prout in præfatorum Clementis in forma Brevis ſub die decima tertia Januarii milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto, Pontificatus ſui anno primo, & Pauli Prædeceſſorum ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo pridie Idus Julii, Pontificatus ſui anno decimo ſexto reſpectivè expeditis Literis uberiùs continetur.

Imutatur forma regiminis.

§. 2. Nos verò providè conſiderantes, ex hujuſmodi forma regiminis non eam, quæ ſperabatur, utilitatem proveniſſe; quin potius experientiâ, & quamplurium ad Apoſtolatum Noſtrum perlatis querelis, atque recurſibus certiores effecti, imminuta nimis Epiſcopi poteſtate, diſciplinam Eccleſiaſticam paulatim diſſolvi, necnon Cleri, populique mores, aucta exemptorum multitudine, relaxari, non ſine frequentibus Prælatorum, ac Subditorum perturbationibus, itaut quod aliàs in præfatæ Sanctæ Cappellæ decus, & commodum ab iiſdem Clemente, & Paulo Prædeceſſoribus ſalubriter conſtitutum fuerat, jam temporum varietate, ac fortaſſe hominum malitia in ejuſdem noſcatur vergere detrimentum, habitâ ſuper his cum nonnullis Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, & Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis deliberatione matura, præfatas Prædeceſſorum Literas, earum tenores etiam veriores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, motu proprio & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione ad formam & terminos infra exprimendos moderamur, reducimus, reſtringimus, & immutamus.

Territorii confirmatio, ab Ordinariorum juriſdictione exemptio & ſub immediatam Sedis Apoſtolicæ protectionem ſuſceptio.

§. 3. Ac primò quidem cupientes præfatæ Sanctæ Cappellæ, ſeù Domui, ubi Verbum caro factum eſt, præeminentiam omnem, decus, & honorificentiam conſervari, nec ulla ex parte imminui, quin potiùs uberioribus gratiis, & privilegiis amplificari; diligimus enim decorem domus Dei, & quam maximam poſſumus gloriam Nomini ejus afferre fatagimus in Aula ſancta ejus; eidem Sanctæ Domui Territorium proprium, ac ſeparatum, atque ab omni Ordinarii juriſdictione exemptum, & quaſi Epiſcopale in præfatis Pauli Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri Literis aſſignatum tenore præſentium confirmamus, & approbamus, idemque Territorium unà cum omnibus præfatæ Sanctæ Domus Miniſtris, & Officialibus, aliiſque perſonis ei quomodòlibet inſervientibus, vel ad eam ex qualibet Mundi parte devotionis gratiâ confluentibus, ejuſque Bonis quibuſcunque ubilibet exiſtentibus, ad formam præfatarum Pauli Prædeceſſoris Literarum, ab omni, & quacunque Ordinarii juriſdictione; iterum ac pleniſſimè, & penitùs eximentes, præfato Protectoris, quod per obitum bon. mem. Palutii, dum vixit, Epiſcopi Portuenſis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Alteriis nuncupati, de præſenti vacat, Officio, dignitate, titulo, ac denominatione perpetuò ſuppreſſis, ac prorsùs de medio ſublatis, ſub Beati Petri, noſtraque, & Sedis Apoſtolicæ ſpeciali, & immediata protectione ſuſcipimus.

Protectoris aliàs in eam juriſdictio noviter erectæ Congregationi Lauretanæ confertur.

§. 4. Omnem verò, & quamcunque juriſdictionem tam Eccesiaſticam, & ſpiritualem, ac quaſi Epiſcopalem, quæ in eamdem Sanctam Domum, ejuſque Territorium, Officiales, Miniſtros, Peregrinos, ac Bona prædicta, quàm Secularem, ſive laicalem in Communitatem, nomines, & Civitatem Noſtram Lauretanam, ejuſque Comitatum, atque diſtrictum, ut ſupra, Protectori pro tempore Sanctæ Domus ejuſdem, ſive ex præfatis Clementis, ac Pauli, ſive aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus, indultis, privilegiis, aut aliàs quomodòlibet competebat, quandoquidem ei Romani Pontifices per ſeipſos, Apoſtolicæ ſervitutis curis, & omnium Eccleſiarum ſolicitudine prægravati, vacare non poſſunt, exerceri in poſterum ſtatuimus, & mandamus per Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, Lauretanam nuncupandam, quam ad hunc effectum tenore præſentium erigimus, inſtituimus, & ſpecialiter deputamus.

Facultas condendi ſtatuta & ordinationes.

§. 5. Eidemque Congregationi, ut ſemel & pluries, & quoties ſibi videbitur & placebit, quæcunque ſtatuta, & ordinationes pro felici prædictæ Sanctæ Domus, ejuſque Bonorum, ac perſonarum eidem inſervientium regimine, ſacris tamen Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non adverſantia, & ſignanter quoad numerum Miniſtrorum, & Officialium ejuſdem Sanctæ Domus privilegiis, & exemptionibus gaudentium, quem per eamdem Congregationem omnino reformari, & ad ſolos neceſſarios reſtringi volumus, ab omnibus, ad quos pertinet inviolabiliter obſervanda condere, edere, & publicare, illaque mutare, alterare, corrigere, & emendare, prout in Domino ſalubriter expedire cognoverit, concedimus, & indulgemus.

DictaCongregatio in Spiritualibus Epiſcopi Lauretani, in temporalibus Prælati Curiæ Romanæ operâ uti debet.

§. 6. Quò verò præfatarum Sanctæ Domus, & Civitatis regimen, meliùs, diſtinctiùs, omnique, quantùm fieri poteſt, litium & contentionum remoto periculo adminiſtretur, omniaque honeſtè, & ſecundùm ordinem fiant, volumus, & mandamus, ut Congregatio præfata, in Spiritualibus quidem, quæ ſcilicet ad Eccleſiæ cultum, Chori ſervitium, Divinorum celebrationem, Animarum curam, Sacramentorum adminiſtrationem, morum correctionem, aliaque hujuſmodi pertinent, Epiſcopi Lauretani pro tempore exiſtentis, tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegati; in iis verò, quæ quorumcunque Bonorum ejuſdem Sanctæ Cappellæ temporalem adminiſtrationem, necnon dictæ Civitatis Lauretanæ, ejuſque Comitatus, atque diſtrictus tam in Cauſis civilibus, quàm criminalibus, ſeù mixtis gubernium ſeculare concernunt, Romanæ Curiæ Prælati, in Gubernatorem à nobis, & pro tempore exiſtente Romano Pontifice deputandi, opera, & miniſterio uti debeat. Ac propterea tam domorum, ædificiorumque omnium fabricam, & manutentionem, quàm ſupellectilium cujuſcunque generis, paramentorum, gemmarum, aliorumque jocalium, quæ ſub theſauri nomine nuncupantur, necnon eleemoſynarum, & largitionum quarumlibet cuſtodiam, atque etiam Montis Pietatis, noſocomii, hoſpitii, & triclinii pro pauperibus peregrinis ſuperintendentiam Gubernatoris præfati curæ committenda eſſe; miniſtros verò ſupradictis locis, rebuſque inſervientes, ſi Clerici fuerint, in concernentibus dumtaxat eorum miniſterium Gubernatori præfato, in reliquis autem Epiſcopo Lauretano tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegato, Organiſtam demùm, Cantoreſque quoſcunque ejuſdem Sanctæ Domus, quoad correctionem morum, Eccleſiæque ſervitium Epiſcopo, in cæteris Gubernatori ſubeſſe debere decernimus, & declaramus.

Eccleſiæ à prædicta domo dependentes ſuarum reſpectivè Diœceſiũ Ordinariis ſubjiciuntur.

§. 7. Quoniam verò nonnullæ Eccleſiæ, ſeù Beneficia, etiam curata, præfatæ Sanctæ Domui, ſeù cappellæ unita, annexa, vel ab ea dependentia non in Lauretana ſolùm, ſed in quampluribus etiam aliis Diœceſibus reperiuntur; ut earumdem Eccleſiarum, Beneficiorumque bono regimini, rectæque adminiſtrationi conſultum ſit, eaſdem Eccleſias, earumque Rectores, alioſque Miniſtros quoſcumque Epiſcoporum, aliorumque Ordinariorum, in quorum reſpectivè Diœceſibus ſita ſunt, tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegatorum juriſdictioni, viſitationi, & correctioni, ſub Congregationis tamen, ut ſupra, à nobis erectæ, regimine & omnimoda dependentia, ſubeſſe volumus, & mandamus; idemque prorsùs quoad omnes, & ſingulos Colonos, ſive Officiales ejuſdem Sanctæ

Domus extrà Diœcesim Lauretanam ubilibet existentes, ad debitum tamen numerum, ut supra reducendos, servari statuimus.

Reservatio Beneficiorum ad Collationem Protectoris aliàs pertinentium.

§. 8. Beneficia autem prædicta, & alia quæcunque cum cura, & sine cura, Secularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercunque qualificata, & ubicunque existentia, quæ ad collationem, provisionem, præsentationem, . electionem, & quamvis aliam dispositionem præfatæ Sanctæ Domus pro tempore Protectoris quomodolibet pertinebant, ordinationi, dispositioni, & provisioni Nostræ, & Sedis Apostolicæ perpetuò reservamus.

Controversiæ circa præmissa à Congregatione præfata decidendæ

§. 9. Si quid verò circa præsentis Nostræ Constitutionis observantiam, interpretationem, sive declarationem ullo unquam tempore controverti, aut dubitari contigerit, id omne præfatæ Congregationis, à Nobis ut supra institutæ, judicio, cui propterea omnem desuper facultatem necessariam, & opportunam concedimus, & impartimur, declarandum, decidendum, definiendumque esse, necnon quacunque appellatione, recursu, nullitatis dictione remotis, ab omnibus servandum omninò districtè præcipimus, & mandamus.

Decretum super obstativis, cum clausula sublata.

§. 10. Decernentes præsentes Literas, etiam ex eo, quòd Episcopus, Capitulum & Clerus, aut Communitas, & homines præfatæ Civitatis Nostræ Lauretanæ, ac alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem non consenserint, aut vocati, seù auditi non fuerint, aliaque quavis de causa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, vel in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus posse; sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præmissis Clementis, & Pauli Prædecessorum hujusmodi, & aliis quibuscunque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, & Provincialibus, & universalibus Conciliis editis, innovatis, & confirmatis, Nostraque de jure quæsito non tollendo, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac dictarum Sanctæ Domus, & Ecclesiæ, & Civitatis Lauretanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis Sanctæ Domui præfatæ, illiusque Protectori pro tempore existenti concessis, & quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis? etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, necnon etiam cæteris omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Literis ipsi Prædecessores voluerunt minimè obstare. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ moderationis, confirmationis, exemptionis, suppressionis, erectionis, concessionis, declarationis, reservationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 7. Aug. 1698. P. A. 8.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo Nonis Augusti, Pontificatus Nostri Anno Octavo.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

P. Porta.

Loco ✠ plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die verò nona Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno octavo; Supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum ejusdem S. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Joseph Staggius Mag. Curs.

CXXIII.

Constitutio super suppressione venalitatis Officii S. R. E. Camerariatus, & quamplurium ejus redituum applicatione Cameræ Apostolicæ, & publicæ Aromatariæ pro Pauperibus Urbis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Romani Pontificis, quem constituit Dominus super familiam suam, ministerium pertinet, ut post multas, & graves Pastoralis officii curas, ad temporalium quoque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bonorum custodiam vigilet, & Cameræ Apostolicæ, per quam quotidianis pro conservatione Ecclesiasticæ ditionis oneribus, & communibus etiam Christianæ Reipublicæ necessitatibus subvenitur, profectui, & commodis, tamquam fidelis dispensator, & prudens, habitâ etiam de pauperibus, quorum Ecclesiæ res patrimonium sunt, provida ratione prospiciat: sicque resecatis, absque dignitatis imminutione, quæ in Romanæ Curiæ majoribus etiam Officiis superflua videri possunt, fiat unius abundantia multorum inopiæ supplementum.

Constitutionis causæ.

§. 1. Cum itaque vetus, ac præclarum Nostri, & S. R. E. Camerariatus Officium, quod per obitum nuper bon. mem. Palutii, dum vixit, Episcopi Portuensis S. R. E. Cardinalis de Alteriis nuncupati vacavit, & vacat in præsens, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum concessione

multiplici, ac præſertim fel. rec. Gregorii XV. anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo Pridie Nonas Maji Pontificatus ſui anno primo deſuper expeditis Litteris, ultra quamplura privilegia, & facultates, atque prærogativas pinguibus redditibus, & emolumentis hactenus abundare conſueverit; quæ quidem ex eo maximè decurſu temporis excreviſſe noſcuntur, quòd olim Camerariatus hujuſmodi inter Romanæ Curiæ Officia venalia recenſebatur, cujus propterea ingenti pretio congruebat redituum affluentiam reſpondere: Nos, qui, ne in poſterum Cauſarum Curiæ Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Auditoratus, ac Theſaurariatus generalium, nec non Clericatuum, & Præſidentatus Officia recepto pretio concederentur, aliàs edita Conſtitutione noſtra ſancivimus; eòque magis à prædicto Camerariatus Officio, quod perſonis ampliſſima Cardinalatus dignitate fulgentibus tribui ſolet, omnem venalitatis, ac pretii mentionem arceri conſultius arbitramur, eidem Cameræ noſtræ, quæ jam à longo tempore liberalibus, ac gratioſis eorumdem Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum condonationibus intervenientibus pretii commodum non recepit, & multis aliàs oneribus prægravatur, indemnitati conſulere congruum duximus, ſimulque Sapientis illud: Honora Dominum de tua ſubſtantia: monitum adimplendo, in aliquod pium opus huic Almæ Urbi noſtræ maximè neceſſarium, præfatorum portionem fructuum erogare.

Supprimit prout in rubr.

§. 2. Quapropter habito ſuper his nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum probitate, doctrina, rerumque uſu præſtantium conſilio, atque etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione prædicti Camerariatus Officii venalitatem omnem penitùs, & omninò ſupprimimus, extinguimus, & abolemus, illudque deinceps abſque ulla prorſus pretii interventione, virtutis, ac meritorum duntaxat intuitu conferri decernimus, & mandamus.

Diſmembrat fructus.

§. 3. Omnes autem præfati Camerariatus Officii fructus, reditus, proventus, regalia, ſalaria, jocalia, reſponſiones, obventiones, aliaque cujuſvis generis emolumenta tam ordinaria, quàm extraordinaria quocunque nomine nuncupata, & undecunque provenientia, ad Camerarium pro tempore exiſtentem, tam Sede Apoſtolica plena, quàm vacante quomodolibet pertinentia, & ab eo percipi ſolità, ab eodem Camerariatus Officio, ſalva duntaxat infraſcripta reſervatione, harum ſerie penitus, & omninò diſmembramus, ac ſeparamus, & pro diſmembratis, ac ſeparatis haberi volumus, & mandamus.

Præſervantur privilegia legitimè competentia.

§. 4. Porrò, ut memorati Officii amplitudo ea, qua decet, authoritate, & honorificentia conſervetur, ſimulque expenſarum ipſi incumbentium neceſſitati de alicujus ſubventionis auxilio provideatur, privilegia, facultates, prærogativas, præeminentias, antelationes, exemptiones, immunitates, juriſdictiones, gratias, & indulta omnia, quæ Camerario prædicto pro tempore exiſtenti, tam ex præfatorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum conceſſione, quàm ex legitima, & approbata conſuetudine, aut aliàs quomodolibet competebant, & quibus Palutius Epiſcopus Cardinalis, & Camerarius præfatus uſus, potitus, & graviſus fuit, ſeù uti, potiri, & gaudere debuit, excepta tamen facultate conferendi, ſeù providendi Officia in præfatis Gregorii Prædeceſſoris Litteris enumerata, ſuper quibus omnibus, & ſingulis, eaque in futurum conferendi formâ ſpecialiter providere intendimus, ſalviſque aliis infra dicendis, eidem Camerario pro tempore exiſtenti in omnibus, & per omnia, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium præſervamus, confirmamus, & innovamus, eique omnia, eique omnià, & quæcunque emolumenta ex ſigillo ejuſdem Officii provenientia, & hactenus percipi ſolita cum ſuis honoribus, & oneribus plenariè reſervamus, & quatenus opus ſit, de novo concedimus, & attribuimus.

Applicatio compluriũ Camerariatus fructuum ad publicam pro pauperibus aromatariam.

§. 5. Quoniam verò quemadmodum ab ipſo ſuſcepti à nobis Apoſtolatus initio pauperum, qui Domini Noſtri Jeſu Chriſti perſonam ſuſtinent, neceſſitatibus ſublevandis, invalidorum Hoſpitium Apoſtolicum erigendo, & juxta Prophetæ conſilium, egenos, vagoſque in domum noſtram inducendo, nec non puerorum, ac puellarum inſtructioni ſimul, & indigentiæ proſpiciendo, Paſtoralis noſtræ ſollicitudinis miniſterium impendimus; ita cæteras, graveſque dictæ Urbis neceſſitates, urgente nos jugiter Paſtoralis officii debito, obliviſci non poſſumus: propterea miſeriam inopum, & gemitum pauperum, præſertim infirmitate corporis laborantium, qui ad noſocomia, quibus eadem Urbs, benedicente Domino abundat, tranſportari commodè nequeunt, quantùm cum Deo poſſumus ſublevare volentes, attento quòd Palutius Epiſcopus Cardinalis, & Camerarius prædictus, qui etiam Archiconfraternitatis SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe Protector exiſtebat, inter cætera pietatis, & Chriſtianæ charitatis officia publicam Aromatariam, ſeù medicamentorum Officinam pro pauperibus à ſimilis mem. Franciſco, dum vixit, Epiſcopo Hoſtienſi, ejuſdem S. R. E. Card. Barberino nuncupato, d. Archiconfraternitatis itidem Protectore proprio ære primum erectam, inſtructamque, ac per plures annos uſque ad obitum de neceſſariis proviſam, ſuis pariter ſumptibus providebat, & ſubſtentabat; ut tàm pii operis firmitati perpetuæ dotis conſtitutione conſultum ſit, ex præfatis emolumentis, atque proventibus, ut præfertur, à Camerariatus Officio diſmembratis, omnia, & ſingula, quæ tam ex maſſa Collegii Notariorum Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, quàm ex Collectorii, in Regnis Hiſpaniæ, Luſitaniæ, & Neapolis, ac univerſa Italia vigeſima nuncupata, quæque ad rationem duorum pro centenario ſuper ſpoliis, fructibus, & emolumentis omnibus dictarum, & aliarum Collectoriarum ubicunque inſtitutarum, & inſtituendarum, ac etiam occaſione Decimarum impoſitarum, & imponendarum quarumcunque, ſive ſubſidiorum earum loco ſuppoſitorum, & ſupponendorum, Cameratio præfato pro tempore obveniebant, & ab eo percipi conſueverant, in eo tamen ſtatu, quo de præſenti ſunt, atque erunt in futurum, ita ut ob quamcunque eorum diminutionem quantumvis maximam, atque etiam totalem, & integram deficientiam ad aliquod ſupplementum Camera prædicta nullo unquam tempore teneatur, eidem Aromatariæ, ſeù Officinæ, ſub præfatæ Archiconfraternitatis, ejuſque Prioris, ac Deputatorum pro tempore exiſtentium adminiſtratione, earumdem tenore præſentium perpetuò donamus, concedimus, & aſſignamus.

Reſtitutio reliquorũ Cameræ Apoſtolicæ.

§. 6. Reliquos autem omnes Camerariatus Officii præfati fructus, reditus, ac proventus, ut ſupra diſmembratos, Cameræ ſupradictæ, debitis tamen iiſdem annexis, atque antea Camerario prædicto ratione fructuum, redituum, & proventuum hujuſmodi incumbentibus per eam congruè ſupportatis, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus, harum ſerie perpetuò itidem reſtituimus, renuimus, applicamus, & incorporamus.

Annexio quorundã redituum ſignanter, qui Tribunali & Magiſtratui viarum aliàs fuerant incorporati.

§. 7. Ac ſignanter omnia, & ſingula emolumenta, ſeu præſtationes præd. Camerario pro tempore exiſtenti, ex rebus venalibus, ſeu ſtationum pro venditoribus locatione, aut aliàs in foro Agonali, ſolitis detractis oneribus, quomodolibet competentia, & ab eo percipi hactenus conſueta, quæ aliàs per nos dudum edita Conſtitutione Tribunali, & Magiſtratui Viarum ſub cura pro tempore exiſtentis illarum Præſidis reſtituta, unita, & in-

corporata fuerant; cum experientiâ compertum sit, ex gratiis, & concessionibus in eadem Constitutione contentis, & successivè diligentiori præfati Tribunalis regimine satis ejusdem necessitatibus esse consultum, prævia eorumdem emolumentorum ab eodem Tribunali, ac Magistratu, & quatenus opus sit, nova etiam à præfato Camerariatus Officio dismembratione, necnon antedictæ Constitutionis Nostræ hac in parte duntaxat derogatione, cæteris omnibus in eadem Constitutione dispositis, & præsertim jurisdictione Tribunalis ejusdem, necnon facultate locandi, de consensu tamen Commissarii generalis memoratæ Cameræ pro tempore existentis, in suo robore permansuris, eidem Cameræ Nostræ perpetuò pariter unimus, annectimus, & incorporamus.

Decretum super obstativis.

§. 8. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd præfati Præses, ac Magistri Viarum, seu alii ejusdem Tribunalis, ac Magistratus Officiales, & alii quicunque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint; tametsi suorum Indultorum, seu privilegiorum vigore consentire, vocari, seu auditi semel vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacunque quantumvis juridica, & privilegiata causa de ullo subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensûs, alioque quocunque, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali defectu, notari, impugnari, redargui, retractari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversùs illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse: sed semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque & quomodocunque spectabit, inviolabiliter observari: sicque & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis autoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes Clericos, & alios Officiales, & Ministros quoscunque, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Gregorii Prædecessoris, & Nostris super confirmatione, & concessione facultatum Magistratus Viarum Literis, & quatenus opus sit, de Jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon fel. rec. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. necnon aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac rec. mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris de gratiis qualecunque Cameræ Apostolicæ interesse concernentibus in dicta Camera intrà certum tempus præsentandis, ac registrandis; itaut præsentes Literas ibidem præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Cameræ, aliisve quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, regulis, & consuetudinibus, ac Decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Camerario, Cameræ, Tribunali, Magistratui, & Officialibus præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut aliàs quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis traditâ observatâ exprimerentur, & inserentur, iisdem præsentibus pro plenè ac sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque co. ariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostrarum suppressionis, dismembrationis, præservationis, confirmationis, reservationis, concessionis, applicationis, incorporationis, intentionis, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 10. Aug. 1698. P.A. 8.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Sexcentesimo Nonagesimo Octavo, Quarto Idus Augusti Pontificatus Nostri Anno Octavo.

J. F. CARD. ALBANUS.

B. Card. Prodatarius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

P. Porta.

Loco ✠ plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione prima, die verò vigesima quarta Augusti, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divinâ Providentiâ Papæ XII. Anno octavo; Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Antonium Cannamellinum ejusdem S. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Joannes Baptista Capelli Magister Cursor.

FINIS.

INDEX

INDEX
RERUM ET MATERIARUM,

Quæ in hoc Septimo Volumine, *five* Continuationis Parte Prima continentur.

Ani[...]

Conf

Corona,

S. D[...]

F

Fabrica.

Indultum.

Inva-

L

N

Neophy-

Oratio.

Ordinarius.

Ordinatio.

Ordines.

Origo.

Ornamenta.

Otium.

P

Palatium.

Salvus

Provisio.

Puella.

Pyxis.

Q

Quæstuatio.

Quatrini.

Quietantia.

Quitensis Provincia.

R

Reclamatio.

Recreta-

Su-

Reos

Subcollecto-

T

FINIS.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S.D.N. CLEMENTEM XII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à RR. PP. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constirutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS OCTAVUS,

A CLEMENTE XI. AD BENEDICTUM XIII.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. 1672.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

INDEX
TRIUM ROMANORUM PONTIFICUM,

Quorum Conſtitutiones juxta temporum ſeriem continentur in hac *Continuatione*,

Parte Secunda.

INDEX
INITIORUM, OMNIUM ET QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc opere habentur.

A

B

C

D

E

F

H

I

L

M

N

O

P

F I N I S.

INDEX
INITIORUM QUARUMCUMQUE CONSTITUTIONUM, AC RUBRICARUM PONTIFICUM,

Quæ in hoc opere habentur.

Index Initiorum quarumcumque Conſtitutionum, ac Rubricarum eorundem CLEMENTI XI.

PARS PRIMA.

Continet Bullas, Conſtitutiones, Chirographa, & Brevia Memorabilia à Clemente XI. Pont. Max. edita ac promulgata.

29. Aliàs

 lium

76. Re-

Sacræ

PARS SECUNDA.

Comprehendit Edicta, Decreta, Monitoria, & Mandata memorabilia ad Spirituale, ac temporale Urbis, Ditionisque Pontificiæ Regimen pertinentia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate ab Eminentiss. & Reverendiss DD. Cardinalibus Vicario, Camerario, Signaturæ Justitiæ Præfecto, & Prodatario, nec non à RR PP. DD. Gubernatore Urbis, Auditore Generali & Thesaurario Generali C. A. Auditore Papæ, & Congregationibus particularibus à Sanctissimo specialiter deputatis prodierunt: *Juxtà temporis seriem disposita.*

28. Præ-

PARS TERTIA.

Complectitur Edicta, Declarationes, & Decreta memorabilia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate,

A Sacris Congregationibus Urbis,

Nempe Sancti Officii, Episcoporum, & Regularium, Concilii Tridentini Propagandæ Fidei, Immunitatis, Ecclesiasticæ, Sacrorum Rituum, Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum, Indicis Librorum prohibitorum, Disciplinæ Regularis Visitationis Apostolicæ, Rerum Cæremonialium, Consultationis super negotiis Status Ecclesiastici, & Reformationis Tribunalium ejusdem Urbis prodierunt.

ter

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum Earumdem BENEDICTI DECIMI-TERTII.

F I N I S.

BULLA.

BULLARIUM ROMANUM.

CLEMENS XI. PONTIFEX CCXLVII.

ANNO DOMINI MDCC.

JOANNES FRANCISCUS anteà dictus, Urbini natus est die XXIII. Julii MDCXLIX. ex Albanorum Familiâ, clarâ, in primis apud Urbinates, ac opulentâ. Patrem habuit Carolum, & unicum Fratrem Horatium nomine, natu minorem. Matrem Helenam Moscam Pisaurensem Matronam triennis amisit. Pater, cui sedula Liberorum educatio maximè cordi erat, cognitâ præclarâ eorum indole, post puerilem illam institutionem, utrumque Romam adduxit, ubi JOANNES FRANCISCUS, de quo sermo Nobis est, liberalibus disciplinis eloquentiæ præsertim, & mox gravioribus Philosophiæ, Theologiæ, ac utriusque Juris studiis sub lectissimis Præceptoribus operam dedit. Earumdem insuper facultatum publicas Theses (urgente Patre, qui ipsum ostendere Aulæ, & assignare famæ prætermodum cupiebat) magnâ cum laude propugnavit, ac subindè in celebri Patriæ Universitate Doctorali laureâ in omnibus prædictis facultatibus ritè insignitus fuit. Græcas etiam literas ità didicit, ut non minùs græcè, quàm latinè doctissimus haberetur. His itaque instructus præsidiis, quibus vividum ingenium cum præcellenti judicio, assiduoque labore conjunctum accedebat; omnigenam eruditionem, & exquisitam in primis humanarum, divinarumque rerum notitiam sibi facilè comparavit. Quod eò felicius Illi, & ex sententiâ successit, quoniam non tritas omnium ferè Adolescentium vestigiis fallaces, & lubricas secutus est vias: non inanibus ætatis cupiditatibus, ac oblectamentis se abripi passus est; sed recto illo, etsi difficili, atque salebroso, ad virtutem itinere sibi proposito, totum se literis tradere, nullis uti hominibus, nisi literatis, ac probis, eos colere, ac observare, cum iis sua communicare studia, eorumque judicium exquirere, ab ipso juventutis limine sapienter instituit. Adhuc Adolescens plures habuit cum sacras in Templis, tum morales in publicis Academiis, latino, etruscoque sermone luculentas orationes, à verborum splendore, eloquentiæ luminibus, eruditionis varietate, sententiarumque pondere maximè commendatas; Quas insuper auditorum auribus longè jucundiores efficiebant Recitantis statura procera, vultus decorus, vox limpida, actio dignitatis, & gratiæ plena. Cum per ea tempora in Collegio Urbano Propagandæ Fidei ab aliquibus sacrâ eruditione, & Ecclesiasticæ antiquitatis notitiâ præstantibus Viris initium sumpsisset Academia, in qua de rebus ad Oecumenica Concilia, & Historiam Ecclesiasticam pertinentibus, ut etiamnum aliquandò fit, statis diebus disceptabatur; JOANNES FRANCISCUS noster ab ipsis Institutoribus illicò in eam adscitus fuit, ubi pluries de propositis argumentis doctè, eruditèque disserens, concitatam sui expectationem cumulatè sustinuit. Illud tamen in publicâ Aulæ Romanæ luce laudem, & existimationem singularem Ipsi apud omnes conciliabat, quòd ejus spectata virtus nullo vitiorum confinio læderetur, & cum eximiâ morum innocentiâ, ac integritate, quam ad obitum usque diligentissimè custodivit, assiduum veræ pietatis cultum præclarè conjungeret.

Egregiâ, qua potiebatur, probitatis, & doctrinæ opinione multos Aulæ Proceres sibi majorem in modum obstrinxit, ac præ cæteris Cardinalem Franciscum Barberinum S. R. E. Pro-Cancellarium, Sacrique Collegii Decanum, erga ejusmodi probos, eruditosque Juvenes mirificè propensum, qui eum, quoad vixit, præcipuâ semper benevolentiâ complexus fuit, & quanti ipsum faceret, variis, iisque non vulgaribus beneficiis apertè declaravit. Nec sanè minori ALBANUS in pretio, & gratiâ fuit etiam apud magnam illam ingeniorum æstimatricem CHRISTINAM ALEXANDRAM Suecorum, Gothorum, Wandalorumque Reginam, quæ præterito seculo non Urbem tantùm, sed Ecclesiam quoque universam insignibus virtutibus, gestisque suis eximiè illustravit. Hæc enim in Academiam paucorum, sed summæ, ac omnigenæ literaturæ Virorum, quàm suis in Ædibus instituerat, JOANNEM FRANCISCUM nostrum spontè adscivit: familiari ejus consuetudine plurimùm delectabatur, quavis oblatâ occasione miris Ipsum ornabat laudibus, eumque ad maxima, & excelsa quæque natum palàm prædicabat; quin etiam, ut acerrimo, præstantissimoque erat judicio, Supremam Ecclesiæ Dignitatem Illi non semel, nec obscurè prædixit.

Cùm igitur præclaræ ALBANI dotes omnium

nium sermone celebrarentur, ac Is interea ætatem ad capessendos honores idoneam attigisset, qui tunc Christianam Rempublicam persanctè administrabat, INNOCENTIUS XI. Eum in ordinem Prælatorum, quos utriusque Signaturæ Referendarios vocant, adlegit, ac inter Consultores Sacræ Congregationis Rebus Consistorialibus præpositæ cooptavit. Paulò post, ut illius prudentiam, quæ ceterarum omnium moralium virtutum Princeps, & Regina meritò dicta est, in minoribus Magistratibus probaret, Eum primùm Reatinæ Civitati, deindè Sabinæ Provinciæ, postremò Urbiveteri Gubernatorem præfecit. Quæ quidem munera Ipse ita gessit, ut incredibile sui desiderium illis populis, memoriamque nominis reliquerit immortalem, & simul Pontifici sapientissimo cumulatè satisfecerit. Optabat profectò idem Pontifex Eum ad illustriora ministeria provehere; sed cum nullum tunc in Aulâ vacuum foret, quod animo conceperat, in aliud commodius tempus differre compulsus fuit. Intereà Cardinalis Carolus Barberinus, Vaticanæ Basilicæ Archipresbyter, qui Hominem impensè diligebat, & Aulâ Romanâ diutius abesse ægro animo patiebatur, à memorato Pontifice impetravit, ut ipsum ad Urbem revocare posset, eique munus committeret sui in præfatâ Basilicâ Vicarii, & Judicis.

Brevi itaque Romam rediturus ALBANUS filialis pietatis esse duxit Parentem, qui tunc apud Eum in Urbeveteri commorabatur, adversâ affectum valetudine, & Patriam repetere cogitantem, illuc comitari. Statim ac Urbinum ambo pervenere, Patris ægritudo sensim eò usque processit, ut post aliquot menses illi demum vitam eripuerit. Acerbum ex ejusmodi casu dolorem hausit Præsul noster, qui Parentem optimum, suique amantissimum summo in honore semper habuerat. Paterno funeri multas lachrymas, at longè uberiora Defuncti animæ suffragia tribuit. Patriâ tandem discedens ad Urbem revertitur, ubi injunctum sibi munus diligenter obire, & ad causas cognoscendas, quemadmodum juniores Prælati solent, incumbere cœpit eo planè successu, ut qui anteà summi Oratoris laudem sibi quæsiverat, non imparis deindè Jurisconsulti, ac Judicis integerrimi famam adeptus sit. Intermissa insuper politiorum literarum studia, ad quæ plurimùm à naturâ ferebatur, lubens repetiit, & in Academiâ Reginæ CHRISTINÆ ALEXANDRÆ plures per ea tempora recitavit ornatissimas orationes, quarum una, illa nimirum, qua JACOBI II. Magnæ Britanniæ Regis laudes celebravit, Reginæ jussu typis edita, singulari Eruditorum omnia plausu excepta fuit.

Sed jam tempus erat, ut ALBANI virtus sublimiori loco posita, Christiano Orbi universo testata fieret, & Catholicæ potissimùm Ecclesiæ usui, atque præsidio foret. Itaque Cardinali Joanne Gualterio Slusio, qui gravissimum Apostolicorum Diplomatum, quæ Brevia secreta appellantur, Secretarii Officium sub multis Pontificibus magnâ cum Doctrinæ, & fidei laude gesserat, è vivis sublato, INNOCENTIUS XI. illicò in ALBANUM oculos conjecit, eumque in Defuncti locum, plaudente Aulâ, subrogavit, simulque Vaticanæ Basilicæ Canonicatu auxit. Eò in munere, undè illi ad altiores Dignitates, ac ipsam quoque Supremam B. Petri Cathedram gradus factus est, nedum eidem INNOCENTIO, verùm etiam subsecutis Pontificibus ALEXANDRO VIII., & INNOCENTIO XII. operam suam ità probavit, ut præcipuum authoritatis, & gratiæ locum apud omnes obtinuerit, omniumque Reipublicæ administrandæ consiliorum, atque rationum vel author, vel particeps semper extiterit. Quantum porrò ALEXANDER VIII., sapientissimus Princeps, Illius meritis, ac virtuti tribueret, indè manifestè colligitur, quòd initio Pontificatus Ipsum inter S. R. E. Cardinales adscripserit. In amplissimâ Dignitate, atque perarduo Ministerio constitutus, non aliud umquam antiquius, nec enixius in votis habuit, quàm ut Religionis incrementa, & Apostolicæ Sedis honorem pro viribus promoveret. Literatorum prætereà Virorum patrocinium libentissimè suscipiebat, ac iis præmia, munera, beneficia, etiam irrequisitus, à Pontifice procurabat. Pluribus etiam omnium ordinum, quos rei familiaris angustiis conflictari noverat, quamvis ut Cardinalis, opibus non abundaret, de suo clam subsidia præbebat. Neminem ad ipsum negotii causâ adeuntem tristi vultu discedere patiebatur, ac ubi postulatis annuere non licuisset, benignis verbis postulantis animum ità lenire consueverat, ut omnem ei molestiam penitùs abstergeret.

Quo circà cum omnium amorem, & existimationem sibi meritò conciliasset, dignus Imperio, quin etiam Imperio proximus, palàm habebatur, etsi nondùm ei accederet prævalidum illud à senectute suffragium. Nec publicis sermonibus, votisque eventus defuit: Nam cum quinquagesimum primum ætatis annum vix excessisset, INNOCENTIO XII. vitâ functo à Sacro Collegio summâ, ac planè insuetâ animorum, studiorumque consensione, Successor designatus fuit. Oblatam tamen Maximam in terris Dignitatem Ipse, qui ejus onera præclarè intelligebat, ac de se demississimè sentiebat, quoad licuit, detrectavit. Eam tandem post Triduum illud, quod ob miram Electorum in proposito firmitatem, nec imparem Electi in recusatione constantiam, omnium fermè Annalium monumentis perpetuò celebrabitur, doctorum, piorumque Virorum, quorum sententiam rogaverat, adductus consiliis die 23. Novembris 1700. suspiria inter, & lachrymas accepit, ac in hono-

rem

rem S. CLEMENTIS Papæ, & Martyris, cujus memoria eâ die recolitur, CLEMENTIS XI. sibi nomen imposuit. Subindè, cum nondùm Episcopali charactere insignitus esset, Titulumque gereret Presbyteri Cardinali S. Silvestri in Capite, à Cardinali Bullionio Episcopo Ostiensi, Sacrique Collegii Decano Episcopus consecratus, Pontificiâque Tiarâ die 8. Decembris ejusdem anni solemni ritu coronatus de more fuit.

Præcipuam suscepti Apostolatus Officii curam in eo rerum articulo agnoscens Christianæ Reipublicæ pacem, nihil non egit, ut gravissima inter Catholicos Principes tunc exorta diffidia, quæ mox in exitiale, diuturnumque eruperunt bellum, extingueret. Uno, eodemque tempore Orthodoxæ Religioni tuendæ, propagandæque intentus, Patriarcham primùm Antiochenum, tum Alexandrinum, ad Sinarum Imperatorem allegavit. Quamplures insuper in alias Orbis plagas misit Evangelii Præcones, Populorumque Magistros, & Pastores, quorum piis laboribus multi vel ab Ethnicâ superstitione ad CHRISTUM adducti, vel à Schismate ad Sanctam Romanam Ecclesiam revocati sunt. Duos Germaniæ Principes primi gradus, scilicet Antonium Ulricum Ducem Brunsvicensem, ac Luneburgensem, & Fridericum Augustum Electoralem Saxoniæ Principem, à Lutheranis erroribus abduxit. Sanam doctrinam ubique saram tectam custodire fategit, & salutaribus editis legibus Novatorum licentiam cohibuit. Celebrem, magnoque Partium studio diù agitatam de Sinicis Ritibus controversiam gravissimâ Constitutione diremit, ac prorsus è medio sustulit. Ejectos propter Fidei, vel Justitiæ cultum, & profugos paternâ charitate excepit, congruisque subsidiis in summâ temporum difficultate recreavit. Veterum laudatissimorum Pontificum exemplo in Solemnioribus Festis plures ad Populum sacras habuit Homilias, in quibus jam prælo vulgatis non Pontificiâ tantùm Majestate digna eloquentia, sed intima etiam Divinarum Scripturarum peritia, atque sincera, & incorrupta Sanctorum Patrum doctrina suspicitur. Antiquos Cardinalium Titulos, & aliàs fatiscentes Ecclesias ab ævi labe vindicatas restituit. Patriarchales Lateranensem, & Vaticanam Basilicas insignibus àuxit ornamentis, nec modicam pecuniæ summam contulit, ut labantia Liberianæ tecta reficerentur. PIO V. P. M., ANDREÆ Avellino, FELICI de Cantalicio, & CATHARINÆ Bononiensi cœlestes honores decrevit. Turcarum Christianas Provincias, & Corcyram præsertim Insulam, oppugnantium ingentes copias non tam armis, & auro, conquisitisque auxiliis, quàm fusis ad Deum precibus terrâ, marique profligavit. Quamvis non integrâ, immò plerumque affectâ, & ægrâ uteretur valetudine, nemini tamen ipsum adeundi, alloquendique copiam umquam negavit, & infimam quoque plebem non rarò palàm audivit, quòd Principis esse diceret omnia scire, non omnia exequi. Urbanos, externosque Magistratus, ut leges custodirent, & Jus suum unicuique sine personarum acceptione tribuerent, identidem admonere non prætermisit, facilique ad Principem aditu in officio continuit. Cleri, Populique Romani morum disciplinam summâ, & numquam intermissâ vigilantiâ curavit; perditisque Adolescentibus à viâ malâ revocandis Domum, ubi Christianæ vitæ institutis, honestisque artibus imbuerentur, extruxit. Commodiori publici frumenti custodiæ, cui antiqua Horrea à superioribus Pontificibus constructa satis non erant, perampli Ædificii accessione consuluit. Capitolii majestatem multis antiqui operis ære suo coemptis Statuis, perfectoque ædificio, amplificavit. Sveciæ Reginæ CHRISTINÆ ALEXANDRÆ, de qua supra meminimus, ob relictum Regnum, ejuratam Hæresim, Catholicam Fidem susceptam, & usque ad obitum, qui multos ante annos Romæ contigerat, piè cultam, nobile Monumentum in Basilicâ Principis Apostolorum erexit. Vaticanam Bibliothecam plurimis exoticarum linguarum ab Oriente conquisitis manuscriptis Codicibus locupletavit. Natalis Soli non oblitus (quod natura ipsa cuique facit esse charissimum, & cujus amorem morales antiqui Philosophi eò usque laudibus extulerunt, ut affirmare non dubitaverint omnibus, qui Patriam conservarint, adjuverint, auxerint, certum esse in Cœlo, ac definitum locum, ubi beati ævo sempiterno fruantur) Patriam, Cicer. in Somni Scipio. 8. Concivesque suos multiplicibus ornavit beneficiis, & pecuniis insuper non ex Apostolico Ærario depromptis, sed peculiari suâ paratis industriâ summam conflavit, qua publicum ejusdem Civitatis Æs alienum non leve, superiorum temporum iniquitate contractum, dissolveretur. In publicis calimitatibus, quas vel dura temporum conditio invexit, vel inscrutabilia Dei judicia immiserunt, charitatem erga Subditos, exterosque, & providentiam adhibuit singularem, nullumque ipsis deesse passus est temporale, aut spirituale subsidium, quod ad eas amoliendas opportunum videretur. A re Divinâ, statisque cæremoniis, ac solemnibus potissimùm Sacris, quæ summâ religione, ac majestate peragebat, numquam, nisi morborum incommodo præpeditus, abstinuit. Pietatem eximiè coluit, eamque Fidelium cordibus altiùs inserere omni industriâ satagebat. Nosocomia obire, ægros solari, & Sacramentis reficere: Christi doctinâ rudes imbuere: peregrinis ad mensam in Palatio adhibitis cibaria suis ipse manibus frequenter ministrare dedignatus non est; in id sedulò, atque perpetuò intentus, ut nedum animarum Pastores, sed etiam reliqui Fideles omnes ex ejus verbis, factis-

que sanctioris vitæ monita, atque præclara bonorum operum exempla sumere possent. In deligendis iis, qui ad Reipublicæ munera, & Ecclesiasticas Dignitates assumi deberent, conditionem, mores, literaturam, & merita cujusque morosissimè pensitabat, nullisque humanis rationibus ad ea immerentibus, aut minùs idoneis deferenda se inflecti umquam passus est. Temporis momenta ita distribuebat, ut maximam partem orationi, & curis Apostolici Ministerii, minimam somno, modicam aliis vitæ necessitatibus, nullam penitus otio impertiret.

Creavit Cardinales LXX., ac inter eos Archiepiscopum Tarsensem MICHAELEM ANGELUM DE COMITIBUS, qui illi in Pontificatu successit, assumptoque INNOCENTII XIII. nomine, modò Catholicam Ecclesiam sapienter æquè, ac feliciter moderatur. Eluxit in Eo Subditorum utilitates, & commoda, Urbisque splendorem amplificandi perpetuum studium, in excipiendis Supplicum votis clementia singularis, in publicis expediendis negotiis indefessus labor, in sublevandis egentium necessitatibus inexhausta beneficentia, in Apostolicæ Sedis authoritate, & juribus propugnandis robur invictum. Frugalis in se, parcus in suos, liberalis in alios, literarum potissimùm, bonarumque artium Professores, quos in pretio habuit semper, & usque ad obitum benigno fovit patrocinio: numquam elatus prosperis, nec fractus adversis: justitiæ, pietatis, doctrinæ, aliarumque Romano Pontifice dignarum virtutum laudem ab ipsis etiam Romani Nominis hostibus obtinuit.

Gravi demùm, brevissimoque consumptus morbo, omnibus Ecclesiæ Sacramentis summâ religione perceptis, vivere desiit die 19. Martii 1721. Qua quidem die BEATISSIMÆ VIRGINIS SPONSO S. JOSEPH consecratâ si mortem oppetere sibi contigisset, id maximi beneficii loco se habiturum fuisse vivus adhuc, & valens dictitare consueverat; nam hausto à Majoribus exemplo per omnes ætatis suæ gradus cultui ejusdem Sancti Patriarchæ addictissimus fuit: quin etiam Illius novo ex idoneis Sacræ Scripturæ verbis composito Officio, quod Romano deinde Breviario insertum est, veterem Fidelium erga ipsum Sanctum devotionem confovere, majoremque in modum augere studuit. Compos itaque justissimi voti factus, post triduum consuetarum novemdialium Exequiarum, in Basilica Principis Apostolorum temporario tumulo mandatus fuit. Statim ab ejus obitu Romanorum, Exterorumque pietas adeò se in Illius venerationem effudit, ut frequentissimi ex utroque sexu homines per omnia ferè diurni temporis momenta ad præfatum tumulum genibus flexis orantes conspicerentur. Die verò 18. Martii Ann. 1722.; felicis ejusdem in Domino obdormitionis pervigilio, cum Cadaver à memorato loco ad Conditorium, quod sub Choro Basilicæ, juxta humile Illius votum, curâ & sumptibus ANNIBALIS Cardinalis ALBANI, S. R. E. Camerarii, ejusdem Basilicæ Archipresbyteri, prædictique Pontificis ex germano Fratre Nepotis constructum fuerat solemni pompâ comportaretur (cui quidem translationi omnes, quotquot Romæ degebant, Cardinales, duobus exceptis ægritudine impeditis, interfuerunt) tantus populi ad ipsam Basilicam concursus factus est, ut Urbs penè tota ad recolendam, venerandamque extincti Pontificis memoriam confluxisse videretur. Alii porrò Feretrum manibus, vel saltem precatoriis coronis attingere, alii lachrymis, precibusque illud comitari, ac obire, alii demùm Sepulcri recens disjecti, quo eòusque occlusum fuerat, cæmenta, fractorumque laterum frusta certatim arripere nitebantur, virtutum, ac meritorum Defuncti famâ permoti, quæ sanè, glorificante Domino Servum suum, amplioribus in dies incrementis augetur. Vixit annos 71. mens. 7. dies 25. Sedit ann. 20. mens. 3. dies 26.

ANNO 1710.

Pars prima continet Bullas, Constitiones, Chirographa & Brevia Memorabilia à CLEMENTE XI. PONT. MAX. edita ac promulgata.

I.

JUBILEUM UNIVERSALE

Ad implorandum Divinum auxilium initio Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Bellorum inter Christianos Principes imminentium pericula narrat.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, meritis licèt imparibus, collocati, dum Pontificiarum curarum molem humilitati, atque infirmitati nostræ impositam, si unquam aliàs, nunc certè inter tam gravia imminentium bellorum discrimina, aliasque plurimas rerum, ac temporum difficultates, maximè onerosam contuemur, crebra ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur, ingenti sanè pavore correpti, ne in altitudinem maris delati, surgentibus undique tempestatum procellis obruamur. Quamvis verò in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, spem nostram collocantes, omnem pro salute commissi Nobis Dominici gregis laborem alacriter subire parati simus, nec non pro eo, quo publicæ quietis custodiendæ desiderio tenemur, quicquid in Nobis est virium, atque consilii, in id conferre studeamus, ut Principum Christianorum animi, sublatis omnibus illis, quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungantur; attamen quia vani sunt hominum conatus, nisi gratiæ cœlestis ope adjuventur, ad vel-

trum omnium, quibus nostra impendenda est sollicitudo, orationes confugimus, ut exoratus con cordibus fidelium precibus Dominus, qui dat lassis virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, populumque suum optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem, ut ferventiori charitate, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem sequentes, Ecclesiæ thesauros dispensationi nostræ creditos proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Plenariam Indulgentiam elargitur adimplentibus opera hic indicta.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam feria quarta proximæ hebdomadæ, quæ erit tertia Dominica Quadragesimæ, à Cappella publica Palatii nostri Apostolici in Vaticano ad Basilicam Principis Apostolorum unà cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit; ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Præscribit adimplenda à degentibus extra Urbem, Regularibus, carceratis, & aliis impeditis.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis; qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quàm extra eam, ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones: quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultatem concedit eligendi Confessarios, quibus permittit, ut à reservatis absolvere, & vota commutare possint, religionis, & castitatis exceptis.

§. 3. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Mandat præsens Jubileum ab Ordinariis ubique publicari.

§. 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi; seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declarat Jubileum non suffragari pro irregularitate publica, vel occulta, nec excommunicatis & suspensis publicè denunciatis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum & facultatum hujusmodi conces-

Derogat amplissimè quibuscumque contrariis.

ſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnon regula noſtra de non concedendis indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervatâ habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſsè ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fide adhiberi decernit exemplis authenticis.

§. 6. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxv. Februarii MDCCI. Pontificatus noſtri anno primo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo primo, Indictione nona, die verò 25. Februarii, Pontificatus SS. D. N. D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. anno primo ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Lateranenſis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apoſtolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Joannem Græcum SS. D. N. PP. Curſ.

Laurentius Criſtallinus Curſorum Magiſter.

ERECTIO

Congregationis Sublevaminis pro Alma Urbe.

Proæmium.

Reverendiſs. Cardinale Galeazzo Mariſcotti. Fra le molte, e gravi cure, che c' occupano l'animo nel principio del noſtro Pontificato, non è la minore quella del ſollievo, e benefizio della noſtra Città di Roma, non ſolo per quello riguarda il rinovare, promovere, e far rifiorire l'Arte dell'Agricoltura, d'onde può derivare sì rilevante benefizio all'iſteſſa Città, la conſervazione, ed augmento dell'Arti, che vi ſono, e l'introduzione dell'altre, il facilitare il trafico, e negoziazione per mare, e per terra, il riformare, e togliere gl'abuſi introdotti, mà ancora per quello riguarda il decoro, e ſtima del Senato Romano, il benefizio e ſgravio della Camera Capitolina, e generalmente l'ottimo, e felice governo economico della medeſima Città in tutte le ſue parti. E benche dà noſtri Predeceſſori per il buon regolamento dell'Annona, e Graſcia, tanto in detta Città di Roma, come in tutto il noſtro Stato Eccleſiaſtico ſiano emanate diverſe Coſtituzioni, e ſpecialmente da Siſto V. e Paolo V. di fel. ricord. in data delli 23. Marzo 1587., e delli 7. Maggio 1588., e delli 19. Ottobre 1611. riſpettivamente e iſtituite à tal effetto diverſe Congregazioni, nientedimeno per la longhezza del tempo, ò per la morte di quelle Perſone, ch'erano ſtate deputate, ò per altra cagione ſono in poco uſo, e quaſi del tutto antiquate; Di quì è, che per conſeguire con maggiore facilità il noſtro intento unicamente diretto al publico bene, ed evitare la confuſione, che per la multiplicità, e numero delle medeſime Congregazioni poteſſe inſorgere, abbiamo deliberato erigere, ed inſtituire una nuova Congregazione con ſopprimere, & abolire l'antiche ſudette; E perciò di noſtro moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra poteſtà Pontificia, ſopprimendo, e abolendo l'antiche Congregazioni ſopradette, erigiamo, & deputiamo una Congregazione degli Reverendiſſimi Cardinali Mariſcotti, Spada, Panciatici, Franceſco Barberino, e di S. Ceſareo Camerlengo, e degli Monſignori Teſoriere Generale, Prefetto dell'Annona, Preſidente della Graſcia, Caffarelli, Origo, e Commiſſario della noſtra Camera, e delli Marcheſe Antonio Santa Croce, Conte Aleſſandro Capizucchi, Urbano Rocci, e Tiberio Cenci, ò altri da deputarſi da Noi, Prefetto della quale vogliamo ſiate voi, Reverendiſſimo Mariſcotti, e Segretario Monſignor Silvio de Cavalieri, con la facoltà di chiamarvi anco à voſtro arbitrio, ſecondo, che richiederà la qualità delle materie, che dovranno eſſaminarviſi, li Conſervatori pro tempore della detta Città di Roma, li Conſoli dell' Agricoltura; ed altre Perſone; Trasferendo in detta nuova Congregazione tutte, e ſingole facoltà conceſſe, e contenute nelle ſopradette Coſtituzioni di Siſto V. e Paolo V. ed altri noſtri Predeceſſori, il tenore delle quali vogliamo per eſpreſſo nel preſente Chirografo; e in oltre dando, e concedendo alla medeſima nuova Congregazione per le coſe ſopradette, e ſecondo richiederà la neceſſità, ò utilità publica, le facoltà opportune di fare Editti, e Regolamenti per il ſollievo della detta Città di Roma, e ſpecialmente per ben regolare l'Agricoltura, Annona, e Graſcia, e generalmente per ogn'altra coſa, che poteſſe riguardare il buon governo temporale economico di eſſa Città, e Popolo di Roma; e Camera Capitolina; Dichiarando, che le facoltà riſpetto all'Agricoltura, Annona e Graſcia s'intendano conceſſe anche per tutto il noſtro Stato. Volendo, e decretando, che il preſente ſegnato da Noi, benche non ammeſſo, e regiſtrato in Camera, ſecondo la Bolla di Pio IV. de regiſtrandis noſtro Predeceſſore, habbia il ſuo pieno effetto, e quel tanto, che ſarà dalla medeſima Congregazione riſoluto, debba havere l'eſecuzione, non oſtante tutte, e ſingole coſe premeſſe, e qualſivoglia altra Coſtituzione Apoſtolica munita con qualſivoglia clauſola, uſo, ſtile, e conſuetudine in contrario, alle quali, e qualunque altra coſa faceſſe, ò poteſſe fare in contrario, deroghiamo per l'effetto ſudetto, eſſendo così noſtra mente, e volontà deliberata. Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico di S. Pietro in Vaticano queſto di 1. Febraro 1701.

VeteresCongregationes pro Annonæ regimine inſtitutas abolet, & novam erigit.

Cui amplas tribuit facultates pro directione rerum ad Agriculturam, & Annonam, necnon ad œconomicum Cameræ Capitolinæ regimen pertinentium.

Clamens Papa XI.

LITERÆ PROCESSUS

Publicatæ die Cœnæ Domini Anno MDCCI.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Exorditur ab obligatio-

Paſtoralis Romani Pontificis vigilantia, & ſollicitudo, cum in omni Chriſtianæ Reipublicæ

pace,

ne Romani Pontificis conservandi fartam tectam Fidem Catholicam.

pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maximè elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in terris Vicario Rom. Pontifice Beatiss. Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ unitatis dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita Divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quietæ gaudeant, ut futura quoque beatudine perfruantur. Ob quas sanè causas Rom. Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicat Hæreticos cujuscumque Sectæ, eorum Fautores, necnon legentes, & imprimentes, eorum libros & demum Schismaticos.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostrâ, quoscumque Hussitas, Wiclefistas, Lutheranos, Zwinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscunque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Excommunicat, ac respectivè Interdicto supponit qualcumque personas & Universitates Rom. à Pontifice ad futurum Concilium appellantes.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint. Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Excommunicat Piratas Mare Sedis Apostolicæ infestantes, eorumque fautores.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præscipuè à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Naufragorum Christianorum in quacumque maris regione bona surripientes.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in littore inventa cujuscunque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quàm in cæteris cujuscunque maris regionibus, & littoribus, surripuerint; ità ut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinam, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Imponentes nova Pedagia, & Gabellas, vel ea augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsificantes literas Apostolicas, & supplicationes signatas necnon falsò publicantes literas Apostolicas.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes ad Christiani nominis hostes, & hæreticos, arma & alia usui bellico apta; nec non nunciantes ad statum Reipublicæ Christianæ pertinentia in Christianorum damnum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quàm alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria ad Urbem deferunt.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Rom. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Offendentes sua, vel aliorum opera eos, qui ad Sedem Apost. veniunt, vel ab ea recedunt, & sine Jurisd. vexantes eos, qui Romæ commorantur.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem suâ, vel aliorum operâ interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent; necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel Nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Offendentes eos, qui ad Urbem devotionis causa peregrinantur, vel ibi degunt, ac recedunt.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales, aliosque Ecclesiarum

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos,

Prælatos, necnon Legatos, & Nuncios Sedis Apostolicæ.

pos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes eos, qui pro suis negociis ad Rom. Curiam recurrunt, ac eorum Procuratores, & Judices ex causis dd. negotiorum.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine, vel futura executione Literarum Apost. ad secularem potestatem.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares cujuscunque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quàm justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab eâ instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quivè illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, Parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, Exequutores, & Subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quivè aliis quibuscunque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes editionem actorum executionis Literarum Apostolicarum necnon vexantes quomodolibet Partes Notarios, aliosque Officiales ex causa hujus executionis.

Temerè avocantes à Delegatis Sedis Apost. aliisque Judicibus Ecclesiasticis causas Beneficiales, & spirituales.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propriâ, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & Literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac Personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se in illarum cognitione, tanquam Judices interponunt; quivè partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel aliàs, compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam; donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii ordinarii, vel extraordinarii quorumcunque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel aliâ quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Impedientes executionem Literarum, Apostolicarum, aliarumque expeditionum, supradictorum Judicum.

Judices seculares, qui Ecclesiasticas personas trahunt ad sua Tribunalia.

§. 15. Quivè ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causâ, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut, aliàs quovis modo restringitur seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

Publicantes Statuta Ecclesiasticæ libertati præjudicialia, iisque utentes.

Impedientes Ecclesiarum Prælatos, aliosque Judices Ecclesiasticos ne sua jurisdictione utantur.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quominùs sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscunque utantur, secundùm quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt: ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcunque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Recurrentes ad Curias Seculares ad eludenda Judicia Fori Ecclesiastici, & qui in his decreta edunt, vel præstant auxilium.

Usurpantes, & sequestrantes Jurisdictionem & fructus spectantes ad Sedem Apostolicam, & personas Ecclesiasticas ratione Ecclesiarum.

§. 17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causâ, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressâ licentiâ sequestrant.

Imponentes collec-

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesia-

rum

tas, & alia onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis.

rum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressâ licentiâ imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicunque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissimè celebrato, quàm in aliis Conciliis generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Judices Sæculares, qui se interponunt in Causis criminalibus contra Personas Ecclesiasticas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Exequutores, Subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus, contra Personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specificâ, & expressâ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentiâ, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illâ perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes almam Urbem, aliasq; Civitates, & Provincias Ecclesiæ Romanæ, illiusque jurisdictionem usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trabariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediatè, vel immediatè subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Absolutionem à censuris, ut supra, latis Ro. Pontifici reservat.

Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium, quàm per Rom. Pont., nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate prædictis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, nec non Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundanâ excellentiâ fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem; ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scripturâ in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicat absolvere præsumentes contra tenorem præsentium.

Quòd si fortè aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint; eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Pontificis absolutio eos tantum comprehendit, qui à præmissis destiterint.

Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum verò proposito ulterius similia non committendi destiterint; ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus, locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari; quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Derogat contrariis.

Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu, quavis Ecclesiasticâ, & mundanâ præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædictâ Sede, ex quavis causâ, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia formâ, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, & scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus; ac sententias, quominùs includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentes pro expressis habentes, penitus tollimus, & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Etiam Indulto, quod quis excommunicari non possit, nisi facta ejusdem Indulti mentione.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis præsentationis.

Ut verò præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, valvis Basilicæ S. Jo. Lateran., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus; ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere,

Mandat præsentes annuatim publicari per quoslibet Prælatos in propriis Ecclesiis.

aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo, mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium reducant, nuncient, & declarent.

Singuli Prælati, & animarum curam habentes, ac simplices Confessarii has literas penès se retinere debeant.

Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis authoritate deputati, transumptum præsentium literarum penès se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda Transumptis.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti; innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo primo, Nono Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Philippus Porta.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Consimiles literæ Processus iisdem prorsus conceptæ verbis publicatæ fuere die Cœna Domini singulis sequentibus annis, usque dum Clemens XI. vitam cum morte commutavit.

IV.

FACULTAS.

Transferendi pensiones Ecclesiasticas usque ad summam scutorum centum monetæ Romanæ pro RR. PP. DD. in Signatura Justitiæ Votantibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, Supremus gratiarum Dispensator in Terris à Domino constitutus, illos, qui assiduos, gravesque labores pro Justitia unicuique æqua lance administranda laudabiliter sustinent, specialibus privilegiis exornat, sicut eorum meritis convenire arbitratur. Itaque ad eximia Dilectorum Filiorum modernorum utriusque Signaturæ nostræ Referendariorum in Signatura nostra Justitiæ Votantium in Nos, ac Apostolicam Sedem merita, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eosque proinde, ac illorum Successores, ut eò alacriùs fidem, operam, industriam, atque sedulitatem in ejusdem Sedis obsequium adhibere studeant, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quòmodolibet innodatæ existunt, ad effectum, præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis, & pro tempore existentibus Referendariis dictæ Signaturæ Justitiæ Votantibus, ut ipsi pensiones annuas Apostolica sibi auctoritate super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatas, & pro tempore reservandas usque ad summam centum scutorum monetæ dumtaxat, ad favorem unius, seu plurium personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac aliàs pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo, coram Notario, & testibus, & cum alicujus Prælati, seu Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ interventu transferre (servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii PP. XI. prædecessoris nostri super translatione pensionum editæ) liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Signaturæ Justitiæ Votantibus facultatem concedit transferendi pensiones usque ad summam scutorum centum monetæ.

Præscribit modum in translatione servandum.

Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus; aliove quolibet, etiam quamtumvis magno, & substantiali defectu, notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posset, neque ipsas præsentes literas, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem præfatam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis, comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriore datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicquè, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios; & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Executores deputat Cardinales V. Cancellarium, & Camerarium, & A. C.

rianter contigerit attentari. Quocirca Dilectis filiis nostris ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Camerarios & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandò opus fuerit, & quotiès pro parte prædictorum Votantium, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes: illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Votantes, & alios, quos eædem literæ concernent in futurum, præsentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri: Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis: Non obstantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, ac quatenus opus sit, de præstando consensu in paritionibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxviii. Martii MDCCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

V.

CONCESSIO

Privilegiorum pro nonnullis suis familiaribus.

CLEMENS PAPA XI.

Nomina Familiarium Sanctitatis Suæ.

Venerabilibus fratribus Thomæ Ruffo Nicæno Cubiculi nostri Præfecto, Ulyssi Josepho Gozzadino Theodosien. Archiepiscopis, Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, necnon Dilectis filiis Magistris Carolo Columnæ Romano Palatii nostri Præfecto, Joanni Dominico Paracciano Romano Auditori nostro, & Curtio Origo Romano in utroque Signatura nostra Referendariis, libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario Prælatis domesticis nostris, ac Fabio de Abbatibus Oliverio Pisauren. Brevium nostrorum secretorum Secretario, Bartholomæo Massei Montispolitianen. Pincernæ, Antonio Mariæ Raspono Ravennaten., Rodulpho ex Comitibus Montis Veteris Fanen., Paulo Ubaldino Civitatis Castelli, Nicolao Sala Romano, Alexandro Bonaventuræ Urbinaten. Vestiario, & Eleemosynario secreto, Guido Passioneo Forosempronien. notarum arcanarum Secretario, Joanni Mariæ Lancisio Romano Medico secreto, Cubicularis intimis, seu secretis, & Urbano Roccio Romano Florerio majori itidem Cubiculatio secreto, necnon Petro Marcellino Corradino Terracinen. Subdatario. Ac Joanni Paulo de Sanctis Camerinen. Caudatario, Petro Severii Feretran., Bartholomæo Fantono Urbinaten., Ludovico Marocco Romano, Cappellanis secretis, necnon Fabritio Felici Urbinaten., ac Josepho Maganza Sarsinatem., Francisco de Magistris Romano, Marino Severi Feretran., & Marco Antonio Adriani Romano respectivè Civitatum, vel Diœcesum Clericis, seù Presbyteris, vel Laicis Cubiculi nostri adjutoribus, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt ac, quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspici convenire. Hinc est, quòd nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de merâ liberalitate, & certâ scientiâ nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respectivè in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio Dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen, Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà decreta Lateranen. Concilii novissimè celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultati-

Exordium à solito favores, & gratias elargiendi Familiaribus Pontificiis.

Motu proprio eosdem Familiares creat Protonotarios, Comites Palatinos, Equites Nobiles Romanos & Cives Urbis, aliarumq; Civitatum Ditionis Ecclesiasticæ.

bus

bus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium; etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quàm in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, & in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanorum, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis suscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causâ Insignia gentis nostræ sive integrè, sivè cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concilii Tridentini reformationem præservat, ac in aliquibus privilegium restingit.

Insignia gentilitia suæ Sanctitatis concedit.

Eximit à Decimis, impositionibus, taxis, aliisque tributis durante servitio.

§. 1. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque; illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam urbanis quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causâ (pro subventione contra Infideles dumtaxat exceptâ) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos aliàs quàm, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiù servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

§. 2. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè; ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentium, etiamsi unum ex illis omnibus cum curâ, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodò illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam, quamdiù Nobis inservieritis tantùm, in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum eâ integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum quâ illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sivè locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros. & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare, necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vitâ cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque

Concedit Indultum retinendi duo Beneficia sub eodem tecto in tribus Ecclesiis.

Indultum non residendi, ac percipiendi fructus in absentia quousque durat servitium.

Indultum completo adhuc servitio suscipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia Ordinarii.

Indultum audiendi Jus Civile, illudque docendi, & Causas Ecclesiasticas, & Civiles patrocinandi.

Eligendi Confessarium, qui à censuris, & reservatis absolvere, & vota commutare possit, cum aliquibus tamen restrictionibus.

Eccle-

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolicâ auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vitâ, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultatem indulget transferendi Pensiones etiam alias translatas usque ad summam tercentorum ducatorum auri de Camera.

§. 3. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quàm extra eam, ad id per vos respectivè coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summâ videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrùm respectivè placuerit, simul, vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis; etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & formâ, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè persolvendas, servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Indultum testandi, & quomodolibet disponendi usque ad summam sex mille ducatorum auri de Camera, etiam sine solemnitatibus.

§. 4. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ & sine curâ sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditũum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industriâ, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quavis occasione, vel causâ, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecuniâ numeratâ, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penès Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & singillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servatâ tamen formâ Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribu

quàm, etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, & fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quàm causâ mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scripturâ etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ solâ manu vestra scriptâ, vel subscriptâ, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsâ Curiâ, & in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatem, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluriès disponere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Liberat à spolio, & vult in casu obitus ab intestato bona deferri ad hæredes sanguinis, iisque deficientibus ad Familiares, qui fuerint nominati.

§. 5. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ullâ, vel cum minus validâ bonorum, & rerum, ac fructuum, redditũum, & proventuum prædictorum dispositione in dictâ Curiâ, vel extra eam tàm continuâ, quàm interpolatâ inibi cujuslibet vestrum respectivè mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nullâ subsistente causâ, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de aliâ dispositione, vel intentione vestrâ, scripturâ etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omninò exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis, etiam nullâ, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet factâ cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contra pro dictâ sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Confirmat dispositiones, quæ super Bonis fieri contigerit, necnon illarum supplet defectus.

Inhibet, nè molestentur Universitates, Hæredes, Legatarii, & Executores occasione dictarum dispositionum.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque aliâ Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestrâ sola voluntate, & nullâ subsistente causâ non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictos adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis, quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori datâ, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligendâ apponendis, & latissimè specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetuâ firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum,

vel

vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§. 7. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quâvis causâ, & instantiâ, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quotiès pro parte vestrâ desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmitèr observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis, super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit; auxilio brachii sæcularis.

Executores præsentium Literarum designat.

Derogat contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris etiam nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camerâ nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. Urbani Papæ VIII. pariter prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacitè, quòd Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus, habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolicâ auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs

aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula; quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quodque ipsi exactores, & appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam confirmatam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præscribit quædam adimplenda ante usum Notariatus.

§. 9. Volumus autem, quod antequam gratiâ creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini; Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Mandat fidem haberi Transumptis harum Literarum.

Prohibet, nè Indulta testandi, & pensiones transferendi suffragentur iis, qui alia hujusmodi Indulta obtinuerunt.

§. 10. Cæterùm volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respectivè etiam familiares continui commensales erant, & concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minimè suffragentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die v. Aprilis MDCCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

VI.

CONCESSIO

Indulgentiæ Plenariæ Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus pro Pace inter Principes Christianos.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

QUòd jam pluriès indictis publicè precibus à Patre misericordiarum supplici, devotaque humilitate flagitavimus, ut Regum, ac Principum Christianorum animos, sublatis discordiis, arcto, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere dignaretur; id nunc præcipuè, cùm armorum strepitus in dies crescere, atque ad Christiani sanguinis effusionem, non sine maximo animi nostri dolore, fermè in circuitu Jerusalem deveniri conspicimus, ferventiori spiritus ardore, majorique animi contentione faciendum censemus: ut Clementissimus Dominus, & Deus noster, qui facit pacem in sublimibus, & Reges in thronis collocat, fidelem Populum ab iracundiæ suæ terroribus liberet, nostrosque labores, & curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate collocavimus, optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Nuper siquidem omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex certis à Nobis tunc designatis Almæ Urbis nostræ Ecclesiis, seu Basilicis, in quarum qualibet per tres continuos dies Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi expositum fuerat, devotè visitassent, ibique auxilium de Sancto in præsentibus Ecclesiæ, ac Christianæ Reipublicæ urgentissimis necessitatibus invocassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus. Nunc autem Divinam opem similibus Christianæ pietatis operibus in universâ quoque Italia, & Insulis adjacentibus implorari cupientes; Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus præsentium serie committimus, & mandamus, ut statimatque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos pervenerint, in aliquibus suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Ecclesiis per eos designandis memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum feriis sextis, ac Sabbatis, & Dominicis duarum continuarum Hebdomadarum publicè pariter fidelium venerationi exponi curent: Nos enim de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis hujusmodi eo tempore, quo idem Sanctissimum Sacramentum publicæ venerationi ibidem sic expositum fuerit devotè visitaverint, ac aliquo ex iisdem Sabbatis jejunaverint, & verè pœnitentes, ac confessi die Dominicâ immediatè sequenti Sabbatum hujusmodi sacra Communione refecti fuerint, ac in eisdem Ecclesiis ante prædictum Sanctissimum Sacramentum per aliquod temporis spatium, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effundendo Divinam opem pariformitèr invocaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem similiter concedimus, & elargimur. Regularibus verò utriusque sexus in clausurâ viventibus, qui pariter uno ex dictis Sabbatis jejunaverint, eorumque respectivè Ecclesias in aliquo ex memoratis diebus visitaverint, ac verè pœnitentes, & confessi, Sacrâque Communione in aliquâ ex Dominicis hujusmodi refecti, Deum, ut supra, oraverint, ut eamdem plenariam Indulgentiam, & peccatorum remissionem consequantur, indulgemus. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxix. Julii, Pontificatus nostri Anno primo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi MDCCI. Indictione nona, die verò 30. Mensis Julii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno primo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Philippum Castiglia Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Sebastianus Vasellus Pro Curs. Mag.

EXTEN-

EXTENSIO

Facultatis transferendi pensiones usque ad summam scutorum centum monetæ aliàs concessæ Votantibus Signaturæ Justitiæ, & Declaratio, quod etiam dimissi Votantium hujusmodi Officiis eâ uti possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ nobis divinitùs dispensationis ratio exigit, ut illos, qui plùs laboris, & obsequii in Apostolicæ Sedis honorem, ac Ecclesiæ Catholicæ utilitatem jugiter perferre; & impendere non desistunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, eis uberiora Pontificiæ nostræ benignitatis dona largiamur.

Prioris Indulti substantiam exponit.

§. 1. Aliàs siquidem Nos tunc, & pro tempore existentibus Referendariis Signaturæ nostræ Justitiæ Votantibus perpetuò concessimus, & indulsimus, ut ipsi pensiones annuas Apostolica auctoritate eis super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatas, & pro tempore reservandas usque ad summam centum scutorum monetæ dumtaxat, ad favorem unius, seu plurium Personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac aliàs pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo, coram Notario, & Testibus; ac cum alicujus Prælati, seu Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ interventu transferre (servatâ tamen formâ Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri super translatione pensionum editæ) liberè, & licitè possent, & valerent, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 28. Martii proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum haberi volumus; uberiùs continetur. Nunc autem Nos ad egregia Dilectorum Filiorum modernorum ejusdem Signaturæ Justitiæ Votantium merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benignè perpendentes, quantum ipsi singulari sint Sedi præfatæ adjumento, Romanæque Curiæ ornamento, eosque proinde, ac illorum Successores, ut alacriores in dies ad præstanda eidem Sedi obsequia reddantur, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Referendariorum Signaturæ Justitiæ hujusmodi Votantium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis modernis; & pro tempore existentibus Referendariis ejusdem Signaturæ Justitiæ Votantibus, ut ipsi, etiam dimissis Votantium hujusmodi Officiis, facultate transferendi pensiones annuas usque ad summam centum scutorum monetæ à Nobis per nostras literas præfatas, ut præfertur, concessâ uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si Officia Votantium hujusmodi tunc exercerent, tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quamtumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos Juris reduci, aut in controversiam revocari, sed adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus; etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem præfatam in genere, vel in specie; aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo, sub quacumque posteriori datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligendâ, concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Merita Votantium Signaturæ Justitiæ commendat.

Eis indulget, ut etiam dimissis Votantium officiis facultate transferendi pensiones illis aliàs concessa uti, & gaudere possint.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

§. 2. Sicque; & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat Card. V. Cancellarium, & Camerarium, & A. C.

§. 3. Quocirca Dilectis Filiis Nostris ejusdem S. R. E. Vicecancellario, ac Camerario, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Votantium, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Votantes, & alios, quos eædem literæ concernent in futurum, præsentium literarum, & in eis contentorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ; compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in supradictis nostris literis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Augusti MDCCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

VIII.

CONCESSIO

Plurium Indulgentiarum perpetuarum pro Congregatione Missionis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pias personarum Ecclesiasticarum Congregationes in Militanti Ecclesia ad Dei laudem, & gloriam, spiritualemque Christifidelium ædificationem provide institutas, ut ad pia, & salutaria, quæ exercent, opera promptiores, alacrioresque reddantur; Indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, & confovemus, prout ad earum devotionem, animarumque salutem augendam conspicimus in Domino expedire.

§. 1. Hinc est quòd nos Congregationem Missionis in vinea Domini ad animarum salutem strenuè laborantem spiritualibus Indulgentiarum muneribus cumulare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, præter, & ultra omnes, & quascumque alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes eidem Congregationi hactenus quomodolibet, & ex quâvis causâ, Apostolicâ auctoritate concessas, omnibus, & singulis Presbyteris, Clericis, & Laicis, qui dictam Congregationem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, *plenariam*: Illis quoque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, & in ea viventes quatuor vota simplicia, nempe Castitatis; Paupertatis, & Obedientiæ, necnon stabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum se toto vitæ tempore saluti pauperum rusticanorum applicandi, post biennium probationis juxta Constitutiones prædictæ Congregationis auctoritate Apostolicâ confirmatas emiserint, & verè similiter pœnitentes, & confessi, eo die sacra Communione refecti fuerint, itidem *plenariam*: Ac præfatis Presbyteris, Clericis, & Laicis nunc, & pro tempore existentibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pariter pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen JESU ore, si potuerint, sin minus corde, devotè invocaverint, etiam *plenariam*: Prætereà eisdem præsentibus, & futuris Presbyteris, Clericis, & Laicis verè similiter pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam dictæ Congregationis Ecclesiam, vel Oratorium, vel Parochialem Ecclesiam Loci, ubi pro tempore commorabuntur, die festo Conversionis Sancti Pauli à primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro felici Congregationis præfatæ progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, *plenariam*: Insuper eisdem Presbyteris, Clericis, & Laicis, qui spiritualia exercitia per octiduum continuum in aliqua ejusdem Congregationis domo peregerint, & interea verè quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac ut præfertur, oraverint, similiter *plenariam* semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 2. Ac demum eisdem Presbyteris, Clericis, & Laicis præsentibus, & futuris in memoratâ Congregatione viventibus, qui singulis diebus conscientiam suam diligenter examinaverint, cum proposito à peccatis abstinendi, & se corrigendi, ac Litanias Beatæ Mariæ Virginis devotè recitaverint, & ut suprà expressum est, oraverint, *centum dies* pro unoquoque die, quo id egerint, de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consuetâ relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Congregationis subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Superioris Generalis Congregationis prædictæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quinta Novembris MDCCI. Pontificatus Nostri anno primo.

F. Oliverius.

IX.

CONFIRMATIO

Decreti Sacrorum Rituum Congregationis, quo Officium cum Missa de Beato Augustino Dalmata pro Civitatibus Lucerina, Zagabriensi, & Traguriensi, necnon earum Diœcesibus, & pro Ordine Prædicatorum de communi tamen Confessorum Pontificum indulgetur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad supplicationem Dilecti Filii Antonini Cloche Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Lucerina Canonizationis Beati Augustini Dalmatæ Ordinis Prædicatorum Episcopi Zagabriensis, & demum Lucerini. Cùm Sacrorum Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Petrucci sub die XIX. Junii MDCC. cum subsecuta approbatione Sanctissimi censuerit constare de Cultu immemorabili B. Augustino prædicto præstito; Pater Antoninus Cloche Ordinis Prædicatorum Magister Generalis humiliter Sacrorum Rituum Congregationi supplicavit, quatenus concedere dignaretur, ut in Civitate Lucerina continuari possit in celebratione Festi dicti Beati Augustini cum Officio, & Missa propriis ejusdem Beati, prout asserebatur fuisse hactenus recitatum, necnon ut idem Indultum ad totum Ordinem Prædicatorum, ad Provinciam Beneventanam, in qua sita est Civitas Lucerina, ad Civitatem, & Diœcesim Traguriensem, Patriam ejusdem Beati; Necnon ad Civitatem, & Diœcesim Spalatrinam benignè extendere dignaretur: Et Sacra eadem Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Gabrielli, tam in voce, quàm in scriptis Reverendissimo Archiepiscopo Myren. Fidei Promotore audito, accedentibus piis supplicationibus Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Ursini Archiepiscopi Beneventani, Archiepiscopi Spalatrini, Episcopi Lucerini, ac aliorum Episcoporum totius Provinciæ Beneventanæ, & Episcopi Traguriensis, Sanctissimo Domino Nostro porrectis, & ad eamdem Sacrorum Rituum Congregationem remissis, Officium cum Missa de Beato Augustino prædicto pro Civitatibus Lucerina, Zagabriensi, &

Traguriensi, necnon earumdem Diœcesibus, & pro Ordine Prædicatorum, de communi tamen Confessorum Pontificum, posse concedi censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit, die prima Octobris MDCCI. Et factâ deinde de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die XIX. ejusdem mensis Octobris, & anni MDCCI. G. Cardinalis Carpineus. Loco ✝ sigilli.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Antonius Magister Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret; Nos ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti; aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur; quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Oliverius.

X.

DECLARATIO

Ut quotiescumque Festum S. Francisci Xaverii inciderit in primam Dominicam Adventus, illud in feriam secundam immediatè sequentem cum Indulgentiâ transferatur.

BEATISSIME PATER.

Cum sa. me. Gregorius XV. in literis in forma Brevis die 8. Junii 1622. omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, confessis, & Sacra Communione refectis, qui Ecclesias Societatis Jesu, vel earum aliquam in Festo S. Francisci Xaverii, tunc die secunda Decembris celebrari solito, à primis Vesperis usque ad occasum Solis ejusdem diei, devotè visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, & in perpetuum concesserit; & san. me. Urbanus VIII. in suis pariter literis 22. Decembris 1638. præfatum Festum quandocumque in Dominicam primam Adventus inciderit, in unum ex diebus infra octavam dicti Festi cum eadem Indulgentia transtulerit; Deinde san. me. Innocentius X. in suis item litteris 27. Octobris 1651. in dicto casu incidentiæ Festi in Dominicam primam Adventus, celebrationem ejusdem Festi in feriam secundam immediatè sequentem, cum Indulgentia, futuris etiam perpetuis temporibus transferri mandaverit; Cumque demum sa. me. Alexander VII. in suis pariter literis 18. Julii 1662. Festum prædictum S. Francisci Xaverii die secunda Decembris tunc, ut supra, celebrari consuetum, in diem tertiam ejusdem mensis, etiam cum Indulgentiâ, perpetuò celebrandum transtulerit, nullâ mentione factâ casus incidentiæ superius enunciatæ; excitatum fuit dubium, an adhuc vigeat pro dicta Indulgentia sanctio Innocentii X., vel standum sit postremo Decreto Alexandri VII.; ex quo dubio, cum aliqua ritus difformitas oriri possit, Procurator Generalis ejusdem Societatis, ad ritus uniformitatem in Societate universâ servandam, ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus, supplex orat; ut tam anno currenti 1702., quàm futuris quoque temporibus in perpetuum declarare, & decernere, dignetur, servandum esse Breve san. me. Innocentii X., non obstante Brevi sa. me. Alexandri VII. ita ut quandocumque Festum S. Francisci Xaverii, quod hodie tertia Decembris celebratur, in Dominicam primam Adventus inciderit, in feriam secundam immediatè sequentem, & sic in diem quartam cum Indulgentiâ plenaria transferatur. Quam Deus &c.

Sanctissimo D. N. D. CLEMENTI Papæ XI.

Pro

Procuratore Generali Societatis Jesu.

Die XXIV. Novembris 1702.

Sanctissimus declaravit Servandum esse Breve sa. me. Innocentii X., non obstante Brevi sa. me. Alexandri VII.

F. Oliverius.

XI.

CONFIRMATIO

Decreti D. Card. Protectoris Ordinis Carmelitarum, authoritate Sacr. Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ facti, quo declaratur facultatem erigendi Confraternitates S. Mariæ Montis Carmeli competere dumtaxat Superioribus Generalibus Ordinis Carmelitarum tam Calceatorum, quàm Excalceatorum, & ab aliis erectas non esse legitimas; & plura alia statuuntur quoad modum recipiendi habitum, seu Scapulare pro acquisitione sacrarum Indulgentiarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte Dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Excalceatorum nuncupatorum Ordinis

beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito exposito: Quod non ita pridem nonnulli dictæ Congregationis Hispaniæ Fratres in Peruviam Conventum Congregationis hujusmodi ibi fundaturi profecti essent; Scapularia ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Christifidelibus illarum partium absque legitimâ ad id facultate, seu auctoritate distributa fuisse, & adhuc distribui compererant: Et cum necessarium esset, ut illa recipientes ad consequendas Indulgentias, & gratias spirituales ea gestantibus, & quædam præscripta opera pia peragentibus à Sede Apostolica concessas alicui ex Confraternitatibus scapularis hujusmodi adscriberentur: hæcque adscriptio nonnisi à Prioribus Conventuum Fratrum Carmelitarum, sive Calceatorum, sive Excalceatorum, aut ab eis, qui facultatem à Superioribus Generalibus, vel Provincialibus, si ad id delegatam haberent, fieri valeret; in dictis verò partibus nullus reperiretur, nec unquam fuisset fundatus Conventus prædictorum Fratrum Calceatorum, neque dicti Fratres Excalceati ullam facultatem hujusmodi cuiquam delegassent; præsumendum erat dicta Scapularia forsan ab aliquo sub figmento attributæ sibi facultatis turpis lucri gratia distributa, & minimè benedicta fuisse; & in eadem expositione subjuncto, quod per hujusmodi distributionis abusum, pietas dictorum Christifidelium eludebatur, ac facultati dictis Fratribus Carmelitis specialiter competenti adscribendi ipsos Christifideles Confraternitatibus præfatis, eisque dicta Scapularia distribuendi præjudicabatur. Ideoque pro parte dicti Procuratoris Generalis etiam supradictæ Congregationis Hispaniæ nomine, præfatæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut quò abusui, & ex eo emergentibus inconvenientibus hujusmodi occurreretur, declarare dignaretur Indulgentias, & gratias spirituales præfatas illis tantùm suffragari, qui à dictis Prioribus, aut ab aliis, quibus necessaria, & opportuna ad id facultas à memoratis Superioribus Generalibus, & Provincialibus attributa esset, prædicta Scapularia ab illis benedicta recepissent, & in posterum recepturi essent; eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die XII. Augusti anni proximè præteriti emanatum, attenta relatione Dilecti Filii nostri Josephi dictæ S. R. E. Cardinalis Sacripantis nuncupati Ordini præfati apud Nos, & dictam Sedem Protectoris sibi super præmissis facta; eidem Josepho Cardinali, & Protectori benignè commisit, ut veris existentibus narratis circa dicti Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & prudentia expedire censuisset; Unde ipse Josephus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris qui sequitur, videlicet: Josephus Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Sacripantes totius Ordinis Carmelitarum apud Sanctam Sedem Protector. Inhærentes arbitrio per Sacram Congregationem S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositam Nobis, ut præfertur, benignè impertito, censemus esse indulgendum, seu declarandum, prout tenore præsentis auctoritate Nobis, ut supra delegatâ injungimus, & declaramus Confraternitates nuncupatas Sanctæ Mariæ Montis Carmeli instituendas, seu erigendas esse à Superioribus Generalibus Ordinis Carmelitarum tam Calceatorum, quàm Excalceatorum: ab aliis autem, quam à prædictis institutas, seu erectas; non fuisse, nec esse, seu fore legitimas, neque in illis acquiri Indulgentias, seu gratias spirituales hujusmodi Confraternitatibus concessas; Admissos insuper ad aliquem canonicè erectam Confraternitatem hujusmodi; teneri primâ vice recipere habitum; seu Scapulare benedictum à Superioribus Religionis, vel ab alio Sacerdote, cui dicta benedicendi facultas fuerit attributa, ac per hujusmodi admissionem cum aliquibus piis operibus Indulgentias à Summis Pontificibus concessas acquiri; aliter autem admissos, seu admittendos, seu Scapularia aliàs, quàm, ut supra, dicitur pro primâ vice benedicta, seu distributa, ac benedicenda, seu distribuenda recipientes, seu recepturos, Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium non fuisse, nec esse; seu fore participes; salva tamen semper auctoritate Apostolica circa erectiones, & Indulta Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, si quæ fuerint à Sancta Sede factâ, & concessâ; seu in posterum fient, & respectivè concedentur; Datum in Dataria Apostolica ex Ædibus nostræ habitationis hac die VIII. Septembris 1701. Joseph Cardinalis Sacripantes Protector. Loco † Sigilli.

Decretum Card. Protectoris.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs; Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum à memorato Josepho Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus; si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obstantibus præmissis; ac Constitutionibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis aliâ firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Pontifex confirmat præfatum Decretum cum clausulis consuetis.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in

judicio,

judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Novembris MDCCII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

F. Oliverius.

Loco † Annuli Piscatoris.

XII.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinum auxilium implorantibus in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper Nos ad Divinam opem in præsentibus Christianæ Reipublicæ urgentissimis necessitatibus implorandam in omnibus Almæ Urbis nostræ Patriarchalibus, & Collegiatis, ac Parochialibus, & aliis quibusvis Secularium, & Regularium utriusque sexus Ecclesiis campanam majorem per quindecim dies continuos à secunda Dominica Adventus proximè præteriti computandos, horâ secundâ noctis quotidie per spatium octavæ partis horæ pulsari jussimus. Ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanæ hujusmodi flexis genibus, vel aliter, prout valuissent, quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam devotè recitassent, ac Divinam clementiam exorassent, ut Regibus, & Principibus Christianis pacem, & veram concordiam benignè largiri, necnon Catholicam Religionem à gravibus sibi imminentibus periculis, ac damnis pro sua immensâ bonitate immunem servare dignaretur, singulis diebus, quibus id egissent, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxavimus: Insuper iisdem Christifidelibus, qui præmissa per integrum quindecim dierum hujusmodi curriculum peregissent, ac in uno eorumdem quindecim dierum verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, aliquam ex Ecclesiis, seu Basilicis Urbis præfatæ in honorem Beatissimæ Virginis Mariæ dicatis itidem devotè visitassent, divinamque clementiam ibidem similiter implorassent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

§. 1. Nunc autem, ut iram Domini flagitiis hominum provocatam multiplicatis in dies Christianæ pietatis operibus placare studeamus, ac quod fideliter petimus, validiori conjunctarum precum intercessione ab Omnipotentis Dei misericordiâ impetremus, Divinum auxilium in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus pariformiter invocari cupientes; Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum universæ Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus harum serie committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad illos pervenerint, campanas quotidie pariter per quindecim dies continuos ab eis præfiniendos spatio octavæ partis horæ in suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum tam Sæcularium, quàm Regularium utriusque sexus Ecclesiis pulsari mandent, ac Ecclesias, ut infra, visitandas designent, seu designari curent; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanarum hujusmodi quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam pariter recitaverint, divinamque clementiam, ut supra, imploraverint, quocumque die id egerint, similem pœnitentiarum relaxationem. Illis verò, qui continuatâ per dictos quindecim dies ejusmodi devotione in uno eorundem quindecim dierum, verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, Ecclesias per memoratos Ordinarios, & Prælatos, seu eorum Vicarios respectivè, sive illorum jussu designandas devotè visitaverint, ibique Divinam clementiam similiter imploraverint, plenariam itidem omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concedimus pariter, & elargimur.

§. 2. Cæterum regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, necnon aliis Christifidelibus præfatis in carcere, vel corporis infirmitate, aliove quolibet impedimento detentis, qui Ecclesias, ut præmittitur, designandas, visitare nequiverint, ut ejusmodi visitationem Confessarius ex approbatis, seu approbandis ab Ordinariis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi pænitentes adimplere poterunt, concedimus similiter, & indulgemus. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Januarii MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo tertio, Indictione undecima, die verò 5. mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, aliisque locis solitis; & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Magist. Curs. Joannes Baptista de Capellis Apost. Curs.

XIII.

JUBILEUM

Pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præsentibus necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

DE salute Dominici gregis curæ nostræ divinitus commissi naternæ charitatis studio soliciti inter

ter tot tantasque, quibus Christiana Respublica his calamitosissimis temporibus undequàque premitur, angustias, publicis pluries indictis precibus, ad sacram Misericordiarum Domini aram cum omni fiduciâ accedere non prætermisimus, supplici, devotâque humilitate flagitantes, ut clementissimus Dominus noster cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, fidelem populum ab iracundiæ suæ terroribus liberaret, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reponimus, optatæ tandem cumularet lætitiâ tranquillitatis. Verùm nondum oblito Domino delicta populi sui, ac de peccatis nostris adhuc vindictam sumere meditante, cum nuperrimè ejus vocem, quâ commota est, & contremuit terra, auribus nostris, sub potenti manu Dei humilitati, non semel audiverimus; hoc ipsum verò propter indignationem Domini exercituum, & propter diem iræ furoris ejus evenisse probè agnoverimus, ac proinde Christifideles tam in Almâ Urbe nostrâ, quàm in aliis quibusdam Status nostri Ecclesiastici, necnon Regni Neapolis Civitatibus & Diœcesibus, quas manus Domini propriùs tetigit, degentes, opportunaque cælestis opis auxilia flagrantissimo cordis affectu implorare cupientes, ad iram Dei, quæ flagitiis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sincerasque, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam, prolatis largâ manu Ecclesiæ thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, iterum atque iterum excitare studuerimus; Id ipsum nunc, ut & reliqui quoque Christifideles Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium, scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, facere connitantur, eos omnes, & singulos paternè adhortandos, & monendos, eorumque pietatem, erogatis itidem amplissimis cælestium gratiarum muneribus, incitandam, atque fovendam esse censuimus.

Christianæ Reipublicæ calamitates narrat.

Et novissimum Terræ motus flagellum, quo plurima loca, & ipsa Alma Urbs concursa fuere.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in universâ Italiâ, & Insulis ei adjacentibus hujusmodi degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel devotè visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint, ac quartâ, & sexta feriis, & Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum Dominicâ immediate sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem præfatam constitutas concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Plenissimam Indulgentiam, & peccatorum remissionem elargitur adimplentibus opera, quæ præscribit.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel Majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper præfatis omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti in universâ Italiâ, & Insulis ei adjacentibus prædictis, sicut præmittitur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem ex approbatis ut præfertur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quâvis causâ latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam per literas die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascumque nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeat; & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Explicat opera à Navigantibus, Claustralibus, Carceratis, Captivis, & Infirmis adimplenda pro consecutione Jubilei.

Facultatem Confessariis tribuit absolvendi à reservatis, & commutandi Vota, Religionis, & Castitatis exceptis.

§. 3. Quapropter harum serie in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus atque mandamus Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum ibi exercent, ut cum primùm easdem præsentes literas, sive illarum transumpta, seu exempla etiam impressa acceperint, illas, seu illa statim, & absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi; & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Jubileum ubique publicari mandat.

Declarat suffragari non debere excommunicatis & publice denunciatis, nisi infra terminum præfixum satisfecerint.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinatio-

Derogat contrariis quibuscumque.

nationibus Apostolicis, præsertim illis, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seù Institutorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Martii MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo tertio, Indictione undecima, die vero 12. mensis Martii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, per me Thomam de Unionibus Sanctissimi D.N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus.

XIV.

CONFIRMATIO

Quorumdam Capitulorum cum deputatione Vicarii Generalis, & Definitorum, aliisque Ordinationibus pro Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui charitas est, & Deus pacis, vices licèt immeriti, gerentes in terris, ea, quæ inter Christifideles quoscumque, & præsertim illos, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt, religiosæ tranquillitatis stabiliendæ studio providè, prudenterque disposita, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia permaneant Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter corroboramus, & aliàs felici ipsorum Religiosorum statui, regimini, & quieti providemus, sicut conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Ruiz Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & Clemens à Jesu Fratrum Discalceatorum Congregationis Gallicanæ ejusdem Ordinis Procuratores Generales, quod occasione variarum controversiarum, quæ dicti Ordinis statum, & religiosam quietem diu perturbarunt, ad majorem Dei gloriam, ac pro felici, prosperoque ipsius Ordinis regimine & gubernio condita fuerunt nonnulla Capitula, per quæ videlicet ordinatur. Primo; ut Fratres omnium Provinciarum dicti Ordinis observare promittant illius Constitutiones, & additiones à fel. rec. Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro approbatas, in iis tamen, quæ infrascriptis non adversantur; & casu, quo in proximè futuro Capitulo Generali ejusdem Ordinis aliquid pro felici ipsius Ordinis gubernio statuendum sit, sive scilicet ampliando, sive declarando dictas Constitutiones, sive etiam aliquam de novo condendo, possit id fieri accedente consensu majoris, & sanioris partis Vocalium; Ità tamen, ut quod inibi statutum fuerit, nullam vim, nec efficaciam habeat, nisi prius ab hac S. Sede confirmatum fuerit. II. Electio Ministri Generalis dicti Ordinis nunquam à solis quatuor antiquis Provinciis Galliæ, sed ab omnibus Provinciis ipsius Ordinis fiat, sicut per primitivas, & fundamentales ejusdem Ordinis leges in prima, & nona rec. mem. Innocentii III., ac decima Clementis IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum literis sub plumbo expeditis, & prædictis ab Alexandro Prædecessore approbatis Constitutionibus contentas disponitur, necnon anno MDCLXXXVII. à dictâ Sede declaratum fuit. Porro quicumque dicti Ordinis Religiosus cujuslibet Nationis in Ministrum Generalem ipsius Ordinis eligi possit, omnesque Religiosi vocem activam, & passivam in electione hujusmodi habentes, vel habituri, ea, quæ in Constitutionibus, earumque additionibus prædictis ordinantur, semper observare debeant. III. Idem observetur in Capitulis Generalibus correctivis, in quibus ea omnia, quæ in dictis Constitutionibus, & additionibus ordinantur, observanda sint. IV. Ministris, seu Superioribus localibus quatuor antiquarum Provinciarum Franciæ, Campaniæ, Normandiæ, & Picardiæ dicti Ordinis vox activa in Capitulis Generalibus minimè competat, prout nec competit Ministris, seu Superioribus localibus hujusmodi aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis. V. Omnes Superiores locales sint triennales, & eorum electiones fiant secundùm dictas Constitutiones. VI. Dictum proximè futurum Capitulum Generale, quod erit electivum simul, & correctivum, Dominicâ quartâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proximè venturi MDCCIV. in Conventu Cervi Frigidii nuncupato dicti Ordinis celebretur, ibique agatur, num de cætero omnia Capitula Generalia electiva dicti Ordinis in eodem Conventu habenda sint; ejusmodi verò deliberatio per suffragia majoris partis Vocalium fieri, illiusque confirmatio à Sede prædictâ obtineri debeat: Præterea in eodem proximè futuro Capitulo Generali locus pro Capitulis Generalibus correctivis de sexennio in sexennium de cætero celebrandis determinari possit, hujusque determinationis confirmatio à dictâ Sede pariter obtineri debeat. VII. Dicta Capitula Generalia correctiva de sexennio in sexennium, quemadmodum per Constitutiones, & earum additiones prædictas declaratur, celebrentur, & in illis Procurator Generalis (qui in hâc Almâ Urbe residere tenebitur) ac Definitores Generales dicti Ordinis ad sexennium tantùm eligantur, eaque omnia, quæ in

Fratres observare promittant statuta, & additiones ab Alexandro VII. approbatas.

Minister Generalis Ordinis ab omnibus Provinciis eligatur, & quilibet Religiosus cujusvis Nationis ad id munus eligi possit.

Superioribus localibus quatuor Provinciarum Franciæ, atque etiam aliarum Provinciarum Ordinis vox activa in Capitulis generalibus non competat.

Superiores locales sint triennales.

Locus determinetur pro Capitulis Generalibus electivis, & correctivis.

Capitula Generalia correctiva de sexennio in sexennium celebrentur, & in eis Procurator Generalis, & Definitores Ordinis tantùm eligantur.

eisdem Constitutionibus, & additionibus ordinantur, observentur. VIII. Minister Generalis dicti Ordinis sit perpetuus, prout memoratis Innocentii, & Clementis Prædecessorum literis, ac Constitutionibus convenit, & ab initio ejusdem Ordinis usque ad annum MDCLXXXV. quo quondam Petrus Mercier illius, dum vixit, Minister Generalis obiit, semper observatum fuit. IX. Semper, & in perpetuum sint decem Definitores Generales Ordinis prædicti, nempe quinque pro novem Provinciis Galliæ, & quinque pro Provinciis Hispaniæ, Italiæ, & Lusitaniæ, unus scilicet ex Castellæ, alter ex Bethicæ, alius ex Aragoniæ, alius ex Italiæ, & alius demum ex Lusitaniæ Provinciis, pro ipsis respectivè Provinciis; Quod si aliquem ex dictis Definitoribus ab humanis decedere, aut qualibet aliâ de causâ deficere contigerit, Minister Generalis dicti Ordinis pro tempore existens intra tres menses à notitiâ illius obitus, vel amotionis, aut defectus numerandos, alium Definitorem Generalem ex Provinciâ illius, qui defunctus, vel amotus fuerit, aut defecerit, propriâ auctoritate nominet; Si verò eum intra dictos tres menses non nominaverit, tunc Minister Provincialis Provinciæ hujusmodi cum illius Definitoribus Provincialibus illum ex ipsâ Provinciâ nominet, & eligat pro eâdem Provinciâ. X. Procurator Generalis totius Ordinis prædicti in Capitulo Generali correctivo ad sexennium tantùm alternatim eligatur, ita scilicet pro uno sexennio sit ex Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ, pro alio verò sexennio ex Galliæ Provinciis prædictis; Is autem in Urbe prædicta pro gerendis negotiis totius Religionis, residere debeat, ibique expensis omnium Provinciarum dicti Ordinis sustentetur juxta dictas Constitutiones: Cæterum primus Procurator Generalis hujusmodi sit ex dictis Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ Provinciis, sequenti verò sexennio sit ex prædictis Provinciis Galliæ. XI. Serventur dicti Ordinis Constitutiones libro 1. cap. 37. §. 12. pag. 205. XII. Ministri Generales dicti Ordinis pro tempore futuri habeant facultatem liberè, & per se solos nominandi duos Secretarios Generales, qui eis assiduè inserviant, & assistant, quorum unus sit ex dictis Galliæ, alter verò ex Hispaniæ, Italiæ, aut Lusitaniæ Provinciis, quique juxta Constitutiones, & additiones prædictas graduati de justitiâ esse debeant, & ambo vocem in prædictis Capitulis Generalibus electivis habeant, ac expensis ipsorum Ministrorum Generalium sustententur. XIII. Quoad Graduatos, Magistros, Præsentatos, & Prædicatores Generales Ordinis præfati pro dictis Provinciis Galliæ per memoratum proximè futurum Capitulum generale provideatur.

[Margin: Minister Generalis Ordinis sit perpetuus]

[Margin: Definitores Generales sint decem, & quomodo, & quibus ex Provinciis assumendi.]

[Margin: Procuratoris Generalis munus duret ad sexennium, & ex qua Natione assumi debeat.]

[Margin: Minister Generalis nominare, ac deputare valeat duos Secretarios Generales, unum nempe ex Gallia, alium ex aliis Provinciis.]

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Franciscus, & Clemens Procuratores Generales Capitula hujusmodi, quo firmiùs subsistant, & serventur exactiùs Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac aliàs opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra, indulgeri summoperè desiderent. Nos ipsorum Francisci, & Clementis Procuratorum Generalium votis hâc in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac eorum, & infra nominatorum Fratrum expressè professorum Ordinis prædicti singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Francisci, & Clementis Procuratorum Generalium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super hoc negotio, à Nobis specialiter deputatæ consilio, prænarrata Capitula cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

[Margin: De Consilio S. Congregationis Episcoporum, & Regularium præfata Capitula, confirmat.]

§. 3. Cæterum felici, prosperoque dicti Ordinis regimini, & gubernio salubriter providere cupientes, ac de infrascriptorum ejusdem Ordinis professorum fide, prudentiâ, integritate, charitate, vigilantiâ, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, dilectos filios Gregorium de la Forge in Sacra Theologia Magistrum in Vicarium Generalem, ac Josephum du Bois Conventus de Cala pro antiquis Provinciis Franciæ, & Normandiæ: Joannem Roubaud Conventus de Catalauno pro Provinciis Campaniæ, & Picardiæ: Ignatium Vigneaux Conventus de Medulco dicti Ordinis respectivè Ministros pro Provinciis Linguæ Occitaniæ, & Provinciæ ejusdem Ordinis: & Michaelem Trossier Exprovincialem pro Provinciis Galliæ, & Provinciæ Congregationis mitigatæ, seu reformatæ nuncupatæ prædicti Ordinis: necnon dictum Clementem Jesu Procuratorem Generalem, qui Conventus Sancti Dionysii de dictâ Urbe prædictæ Congregationis Gallicanæ Minister existit, pro Provinciis Provinciæ, & Italiæ dictæ Congregationis Gallicanæ, & Vincentium Tavarez itidem in eâdem Sacrâ Theologiâ Magistrum Fratres expressè professos ejusdem Ordinis pro prædictâ Lusitaniæ Provinciâ in Definitores Generales Ordinis hujusmodi respectivè, qui nunc deficiunt, usque ad proximè futurum ipsius Ordinis Capitulum generale, quod dictâ Dominicâ quartâ post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrandum erit, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis eâdem auctoritate harum serie constituimus, & deputamus. Alios autem quatuor Definitores cæterarum Hispaniæ, & Italiæ provinciarum prædictarum nunc existentes in suis muneribus continuare, hosque omnes decem Definitores Generales vocem in dicto proximè futuro Capitulo generali habere, in futurum verò per ipsum Capitulum generale, quod eos hac prima vice tantum confirmare valeat, de illis provideri debere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & ordinamus. Præterea eidem Gregorio eâdem auctoritate concedimus, & indulgemus, ut dictum Capitulum generale convocare, ac in eo præsidere, ibique etiam in Ministrum Generalem dicti Ordinis eligi liberè, licitè, & validè possit, & valeat, ipsumque Gregorium adversus quodcumque impedimentum ratione prædictarum controversiarum, seu illarum occasione quomodolibet contractum ad officium Ministri Generalis hujusmodi obtinendum, & exercendum, auctoritate, & tenore prædictis opportunè habilitamus, habilemque, & capacem facimus, & declaramus; demum omnes actus tempore dictarum controversiarum, tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quàm in Definitoriis, ac in particularibus, & privatis tractatibus, seu Instrumentis, aut aliàs quomodolibet factos, & gestos, necnon omnes, & singulas institutiones Superiorum, collocationes Fratrum, & professiones in dicto Ordine hactenus factas, & emissas, adversus quoscumque juris, & facti defectus, qui propter controversias hujusmodi desuper quovis modo intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi valerent, dictâ auctoritate earundem tenore præsentium revalidamus, ipsosque defectus supplemus, tollimus, sanamus, & abolemus.

[Margin: Constituit, & deputat Ministros, qui Ordinem usque ad proximum Capitulum generale gubernent.]

[Margin: Vicarium generalem habilitat, ut in Ministrum Generalem eligi possit.]

§. 4. Mandantes propthereà in virtute sanctæ obedien-

[Margin: Officiales deputatos ab]

obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis Ordinis, & Congregationum hujusmodi Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut suprascriptos Fratres ad officia eis respectivè per præsentes demandata, illorumque liberum exercitium juxtà earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, & illis in omnibus, quæ ad eadem officia pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & assistant respectivè; Ac decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri, debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, illiusque Congregationum, & Provinciarum præfatarum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, & illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

F. Oliverius.

omnibus recognosci, illisque debitam obedientiam præstari mandat.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Derogat contrariis quibuscumque.

Anno 1704. XV.

CONCESSIO

Indulgentiarum pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Zelum, ac Religionem Christifidelium universæ Italiæ, necnon Insularum illi adjacentium, eo potissimùm recurrente tempore, quo illorum plurimi vocem Domini, quâ commota est, & contremuit terra, non semel audiverunt, ad gratias Divinæ bonitati pro receptis beneficiis agendas, ejusque opem in aliis gravissimis Christianæ Reipublicæ, ac Catholicæ Religionis præsentibus necessitatibus ferventiùs implorandam, spiritualium gratiarum muneribus incitare cupientes: Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum universæ Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus harum serie committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad illos pervenirent, campanas quotidie per quindecim dies continuos ab eis præfiniendos spatio octavæ partis horæ in suarum respectivè Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, tam Secularium, quàm Regularium utriusque sexus Ecclesiis pulsari mandent, ac Ecclesias, ut infra, visitandas designent, seu designari curent; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanarum hujusmodi quinquies orationem Dominicam, & totidem vicibus salutationem Angelicam in honorem quinque vulnerum Domini Nostri Jesu Christi flexis genibus, seu aliter, prout poterunt, devotè recitaverint, ac Divinam Clementiam, ut supra, exoraverint, quocumque die id egerint, quinque annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliàs per eos debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus; Illis verò, qui præmissa per dictos quindecim dies continuos præstiterint, & in uno ex illis verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ communione refecti, Ecclesias per memoratos Ordinarios, & Prælatos, seu eorum Vicarios respectivè, sive illorum jussu designandas devotè visitaverint, ibique, sicut præmittitur, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

Cæterum Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, necnon aliis Christifidelibus præfatis in carcere, vel corporis infirmitate, aliove quolibet impedimento detentis, qui Ecclesias, ut præmittitur, designandas, visitare nequiverint, ut ejusmodi visitationem Confessarius ex approbatis, seu approbandis ab Ordinariis, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi pœnitentes adimplere poterunt, concedimus similiter, & indulgemus. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die v. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, die 5. Januarii, Indictione 12. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Pro Mag. Curs.

XVI.

DAMNATIO

Et prohibitio Libelli typis editi sub titulo: *Veritable Tradition de l'Eglise sur la predestination & la grace &c. Par Mr. de Launoy Docteur en Theologie, de la Maison & Societé de Navarre. A Liege MDCCII.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut Nobis innotuit, in lucem prodierit libellus quidam, cui titulus: *Veritable Tradi-*

tion de l'Eglise, sur la predestination & la grace &c. Par Mr. de Launoy Docteur en Theologie, de la Maison & Societé de Navarre. A Liege chez Nicolas le François, proche les Carmes en Isle, à la prudence MDCCII. Nuperrimè verò Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales in totâ Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sede Apostolicâ specialiter deputati, auditâ libelli hujusmodi censurâ, illum ad minus, tamquam impium, blasphemum, necnon fulgidissimo Catholicæ Ecclesiæ lumini, maximoque Doctori Sancto Augustino quinimò ipsimet Ecclesiæ, atque Apostolicæ Sedi injuriosum, damnandum, & prohibendum esse censuerint: Hinc est, quod Nos pro commissâ Nobis divinitùs gregis Dominici curâ, animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfati libelli lectione, & usu provenire possent, pastorali sollicitudine, quantum cum Domino possumus, occurrere cupientes, necnon Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui ejusdem Sancti Doctoris præcelsam doctrinam magno semper in pretio habuerunt, totoque mentis affectu amplexi fuerunt, laudabilibus vestigiis firmiter inhærere volentes, de memoratorum Cardinalium consilio, libellum prædictum auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac legi, seu retineri prohibemus, ipsiusque libelli impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione & expressione dignis, sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium obtinere valeat, omninò interdicimus. Volentes, & auctoritate præfatâ mandantes, ut quicunque libellum hujusmodi penès se habuerint, illum statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi verò exemplaria sibi sic tradita illicò flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs perducantur, nec quisquam illarum ignoranter allegare possit, volumus, & auctoritate prædictâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; sic verò publicatas omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Ipsarum autem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII. *die verò* XXVIII. *Januarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.*

Pro D. Magistro Cursorum Sebastianus Vasellus Cursor.

DAMNATIO, XVII.

Reprobatio, ac prohibitio quorumdam Foliorum impressorum sub titulo: *Acte d'Appel interjetté par le Procureur General de Lorraine, & Barrois de l'execution du Bref du 22. Septemb. dernier &c.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum Nos aliàs per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas librum quemdam Gallico idiomate conscriptum, & in duas partes divisum, sub titulo: *Ordonnance de Leopold I. Duc de Lorraine, & de Bar &c. donnée à Nancy au Mois de Juillet* 1701. *A Nancy Chez Paul Barbier Imprimeur, & Libraire à la Ville Neuve MDCCI.* damnaverimus, & reprobaverimus, ac legi, seu retineri prohibuerimus, & aliàs, prout in prædictis nostris literis die XXII. Septembris proximè præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur; Subinde verò ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam Folia eodem gallico idiomate typis impressa, quibus titulus: *Acte d'Appel interjetté par le Procureur General de Lorraine, & Barois de l'execution du Bref du 22. Septembre dernier rendu contre l'Ordonnance de Son Altesse Royale du mois de Juillet 1701. de notre Saint Pere le Pape Clement XI. mal informé, à notredit Saint Pere le Pape, lors qu'il sera mieux informé, avec l'Arrêt d'enregistrement d'icelui*: Nos nonnullos ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, aliosque in Sacrâ Theologiâ Magistros, & in Decretis Doctores ad eorumdem Foliorum examen delegimus, qui omnes Folia ipsa, tanquam continentia propositiones falsas, temerarias, calumniosas, in praxi perniciosas, Ecclesiæ injuriosas, ac jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ læsivas, similiter damnanda, & prohibenda esse censuerunt. Auditis itaque eorumdem Cardinalium, Magistrorum, & Doctorum sententiis, creditum Nobis à Domino pastoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantum Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de ipsorum Cardinalium consilio, Folia supradicta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus pariter & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, sub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

§. 1. Volentes, & eâdem auctoritate mandantes, ut quicumque Folia hujusmodi penès se habuerint, illa statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur. Præterea eadem folia, necnon appellationem, arrestum, aliaque in eis contenta quæcumque nemini suffragari posse, ad effectum impediendi, declinandi, seu etiam suspendendi executionem præfatarum nostrarum literarum, quæ juxta earum formam, & tenorem servari omninò debeant, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Non obstantibus constitutionibus,

&

& ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfatâ similiter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XI. Februarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII., die verò undecima Februarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Horatium Pierum S S. D. N. P. P. Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Sebastianus Vasellus Cursor.

CONFIRMATIO

XVIII. Et Ampliatio Constitutionis Pauli P P. III. Privilegiis Neophytorum quoad bona temporalia, cum aliis Ordinationibus pro faciliori Infidelium, ac præsertim Judæorum conversione.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à debito providendi, ne Infidelium conversio retardetur.

PRopagandæ per universum Terrarum Orbem Christianæ Fidei, cujus illibatum, ac perenne Depositum Romana in primis servat Ecclesia, pro commissi Nobis Apostolici muneris debito jugiter intendentes, dum in remotissimas quasque partes Evangelii præcones ablegare satagimus, in eam simul curam diligenter incumbimus, ut quicumque disjectis Infidelitatis tenebris ad verum Justitiæ Solem, qui Christus est, agnoscendum, eo adjuvante festinant, nullis, quoad fieri potest, humanarum rerum obstaculis impediantur; sicque ad Catholicæ Ecclesiæ gremium ex omni natione, quæ sub cœlo est, eò frequentior, quò facilior expediatur accessus.

Eapropter decet curam habere de rebus temporalibus eorumdem Infidelium.

§. 1. Quamvis enim non temporalium rerum commodo, sed æternæ potiùs hæreditatis intuitu ad suscipiendam Christi Fidem Infideles allici oporteat, quin etiam edoceri præcipuam Christiani hominis gloriam in eo maximè sitam esse, ut terrena despiciat, existimetque omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini Nostri; nihilominus rationi congruum, & piæ Matris Ecclesiæ institutis consentaneum arbitramur ita paternam nostram erga eos, qui adhuc in Fide parvuli lacte potiùs, quàm cibo solido nutriendi sunt, providentiam temperare, ut infirmiores quique à Christianæ Religionis proposito amittendarum facultatum, incurrendæque potiùs miseræ egestatis horrore non retrahantur; cum potiùs juxta Canonicas sanctiones, eos, qui ad Fidem veniunt, melioris conditionis esse oporteat post Baptismum, quàm, antequam Fidem susciperent, haberentur, & in illis etiam impleri debeat Christi certa promissio: Quærite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis.

§. 2. Quam quidem ob causam complures Romani Pontifices Prædecessores nostri, pro traditâ sibi divinitùs in iis, quæ ad ejusdem Sanctæ Fidei favorem, & propagationem pertinent, Apostolicâ potestate, multa in Neophytorum commodum privilegia concesserunt, aliis quoque additis ordinationibus, quibus & indemnitati ipsorum, & Christianæ Religionis dignitati, & faciliori simul infidelium conversioni consultum foret; Præcipuè verò fel. rec. Paulus PP. III. Apostolicam Constitutionem edidit in hæc verba, videlicet

Ob id Summi Pontifices plura privilegia in Neophytos contulere.

Tenor Constitutionis famæ Pauli III.

§. 3. Paulus Papa Tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes Judæos, & alios Infideles quoslibet ad Fidem Catholicam converti, & prætextu bonorum per eos antea possessorum ab eadem Fide non distrahi, motu poprio, & ex certâ nostrâ scientiâ, authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, hac in posterum valitura Constitutione sancimus, quod cuicunque eorumdem Judæorum, & Infidelium, ad dictam Fidem converti volenti, etiam si in patriâ potestate constitutus fuerit, bona sua quæcunque, tam mobilia, quàm immobilia intacta, & illæsa permaneant. Ita ut etiam filii familias, & in patriâ potestate, ut præfertur, constituti, legitimâ, & quâcunque portione bonorum patrimonialium, aut maternorum eis de jure, seu successione bonorum eis aliàs debitorum, per eorum parentes fraudari, aut privari non possint, neque debeant; sed eis integrè, etiamsi contra voluntatem parentum suorum ad Fidem ipsam conversi fuerint, etiam eorum parentibus viventibus, debeantur.

Retentionem bonorum concedit Infidelibus, ac Judæis conversis, filiisque familias legitimam.

§. 4. Et si bona ipsa ex usura, aut illicito quæstu fuerint acquisita, & notæ sint personæ, quibus eorum fuerit de jure facienda restitutio (quia non dimittitur peccatum, nisi restituatur malè ablatum) illa eisdem personis omninò restituantur; personis verò non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus Ecclesiæ in pios usus convertenda, bona hujusmodi eisdem Judæis, & aliis Infidelibus, in favorem suscepti Baptismatis, tanquam in pium usum liberè concedimus, eaque apud ipsos sic conversos Judæos, & alios Infideles, remanere decernimus. Interdicentes sub divini anathematis pœnâ, quibusvis tam Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis, ne ullam super bonis hujusmodi quovis quæsito colore molestiam inferant, aut inferri patiantur; sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fuerint.

Bona illicitè acquisita personis, quæ notæ sunt restitui debent: aliàs applicentur ipsis Conversis.

§. 5. Et quoniam, ut scriptum est, qui habuerit substantiam mundi hujus, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauserit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso? si ipsi conversionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omnes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares, per viscera misericordiæ Dei nostri exhortamur, ut ipsis Conversis manus porrigant adjutrices: ipsi quoque Diœcesani non solùm Christianos ad subveniendum ipsis exhortentur, sed etiam tam de reditibus Ecclesiarum, prout poterunt, quàm de his, quæ ad pauperum usus per ipsos convertendos devolvuntur, hujusmodi Neophytos sustentare non negligant, ipsosque à detractioni-

Hortatur Christi Fideles, ut Neophytis opem ferant.

bus, & contumeliis paterna affectione defendant.

Privilegia Civilitatis concedit

§. 6. Et quoniam per gratiam Baptismi Cives Sanctorum, & domestici Dei efficiuntur, longéque dignius existit regnare spiritu, quàm nasci carne, eâdem Constitutione statuimus, ut Civitatum, & locorum, in quibus sancto Baptismate pro tempore regenerabuntur, verè Cives sint, & privilegiis, ac libertatibus, & immunitatibus, quæ alii ratione nativitatis, & originis dumtaxat consequuntur, gaudeant.

Instruendi sunt in articulis Fidei, ac ritibus Ecclesiæ.

§. 7. Curent insuper Sacerdotes baptizantes, & alii de sacro fonte eos suscipientes, tam ante baptismum, quàm post, illos in articulis Fidei, ac legis novæ præceptis, Catholicæque Ecclesiæ ritibus diligenter instruere, & tam ipsi, quàm Diœcesani operam dent, ne cum aliis Judæis, seu Infidelibus, saltem per longum tempus, conversentur, ne, sicut quandoque contigit, ab infirmitate curatis modica occasio ad pristinam damnationem recidivam efficiat.

Curandum ab Episcopis; ut matrimonia contrahant cum originariis Christianis.

§. 8. Et quoniam experientia teste compertum est mutuam ipsorum Neophytorum inter se conversationem, ipsos in Fide nostrâ fragiliores reddere, ac saluti ipsorum plurimùm officere, hortamur locorum Ordinarios, ut quantum pro incremento Fidei viderint expedire, curent, & studeant Neophytos ipsos cum originariis Christianis matrimonio copulare.

Ut abstineant omninò à ritibus antiquæ Sectæ.

§. 9. Et prohibeant eisdem sub gravibus pœnis, ne mortuos more Judæorum sepeliant, aut Sabbata, aliasque solemnitates, & antiquæ sectæ ritus quoquo modo observent, sed & Ecclesias, & prædicationes, prout alii Catholici, frequentent, & in omnibus Christianorum moribus se conformes reddant.

Contravenientes quoad prædicta, denuncientur, & puniantur.

§. 10. Contemptores autem prædictorum, per Sacerdotes, in quorum Parochiis degent, aut alios ad quos de jure, vel antiquâ consuetudine de talibus inquirere spectat, aut etiam per alios quoscunque, Diœcesani, seu Inquisitoribus hæreticæ pravitatis deferant, & invocato, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, per eos taliter puniantur, quod aliis transeat in exemplum. Et insuper de his omnibus, in provincialibus, & synodalibus Conciliis diligens fiat inquisitio, & tam circa Episcopos, & Sacerdotes in præmissis negligentes, quàm ipsos Neophytos, & Infideles prædictos contemptores, opportunum adhibeatur remedium.

Pœna contra defensores Neophytorum in observantia supradictorum rituum, & eosdem Neophytos.

§. 11. Si quis autem cujuscumque gradus, vel præeminentiæ fuerit, hujusmodi Neophytos, ne observationem ritus Christiani, & aliorum præmissorum complectantur, foverit, aut defenderit, pœnas contra Fautores Hæreticorum promulgatas, ipso facto incurrat; Neophyti verò, si se corrigere post monitionem canonicam neglexerint, & ad vomitum judaizantes redire comperti sint, contra eos tanquam perfidos hæreticos, per Ordinarios locorum secundùm Sacrorum Canonum instituta procedatur.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, indultis, & literis etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, vel Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quomodolibet concessis, quæ quatenus in detrimentum Catholicæ fidei, aut nominis Christiani, seu aliquorum ex præmissis, quomodolibet vergant, & ad effectum præsentium, cassamus, & irritamus, ac cassa, & irrita esse decernimus, aliis decretis, & constitutionibus Apostolicis, quæ super præmissis sunt condita, in suo robore duraturis.

Decretum annuæ publicationis.

§. 13. Et, ut hujusmodi sanctæ Constitutionis jugis memoria habeatur, & ne quisquam ipsius ignorantiam prætendere possit, illam per singulas Cathedrales, & Collegiatas Ecclesias, aliaque pia loca, in quibus uberior erit Fidelium concursus, semel in anno ad minus infra divina publicari volumus, & decernimus.

Fides habenda transumptis.

§. 14. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferre, volumus, & etiam declaramus, quod earundem præsentium transumptis, seu copiis, etiam impressis, & manu alicujus Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, ubicunque forent exhibitæ, vel ostensæ.

Data Constitutionis Paulinæ.

§. 15. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Martii millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, Pontificatus nostri anno octavo.

Continuatio Constitutionis san. mem. Clem. XI.

§. 16. Nos igitur, ne tam salubris Constitutionis memoria temporis diuturnitate deficiat, & observantia neglectu cujuspiam obsolescat, aut etiam Fidei hostium dolo notitia converti volentibus supprimatur, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus hujusmodi negotium commisimus expendendum, consilio, atque etiam motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem præinsertam Constitutionem, omniaque, & singula in eâ contenta tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, eamque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari perpetuis futuris temporibus debere statuimus, & mandamus.

Confirmat præinsertam.

Illius dispositionem extendit etiam ad bona adventitia Filiorum familias, necnon præstationem dotis, & alimentorum.

§. 17. Simulque, ad omnis dubitationis umbram penitus removendam, eadem à memorato Paulo Prædecessore statuta clariùs explicantes, & quatenus opus sit, etiam ampliùs extendentes, bona quælibet adventitia, quocumque modo talia censeantur, ad filios familias Christianam Religionem profitentes, utpote à patriæ potestatis jugo, quo parentibus infidelibus subdebantur, sacri Baptismatis beneficio prorsus exemptos, pleno jure spectare, neque super illis usumfructum, aut aliud quodcumque jus præfatis parentibus, quamdiu in infidelitate permanserint, ullo modo competere; è contra verò parentes ipsos aliosque quoscunque, qui Conversis, eorumque descendentibus aliàs alimenta, seu Dotem præstare quocunque titulo, etiam in subsidium tenerentur, ad eadem alimenta, seu Dotem illis subministranda pariter teneri, & obligatos esse post conversionem eorum, similiter tenore præsentium declaramus, atque etiam ex integro statuimus, decernimus, & mandamus.

Juxta Constitutionem sa. me. Gregorii XIII. dat. die 13. Septembris 1581. prohibet, ne Infideles, ac Judæi occultent, vel quocumque modo distrahant bona in fraudem filiorum conversorum additis nonnullis provisionibus.

§. 18. Et quoniam Infidelium, ac præ cæteris Judæorum, malitiam eo usque in odium Christiani nominis processisse pluries compertum est, ut bona sua occultando, seu in alios transferendo, vel aliàs de illis inter vivos, vel etiam in ultimâ voluntate disponendo, Filios, aliosque Consanguineos ad Christi Fidem conversos eorumdem bonorum successione, ad quam ab intestato legitimè admittendi fuissent, aut etiam spe successionis ejusdem fraudare tentaverint; Idcirco Nos, rec. mem. Gregorii PP. XIII. Prædecessoris nostri, qui per suas quasdam sub annulo Piscatoris die 13. Septembris 1581. Pontificatus sui anno decimo datas literas hujusmodi malo, utpote in Christianæ Fidei detrimentum cedenti, occurrendum meritò censuit, vestigiis inhærentes, Judæos quoslibet, sicut & alios Infideles, bona sua, & jura quæcunque in præjudicium filiorum, aut aliorum Consanguineorum, qui aliàs ipsis ab intestato decedentibus successuri essent, & Christianam susceperint Religionem, quocunque modo alienare, seu occultare, vel diminuere inter vivos, aut in quâlibet ultimâ voluntate non posse; sed potiùs eadem bona, & jura quæcunque (traditâ statim post Baptismum legitimâ quibuscunque aliàs post obi-

tum

tum competeret eorumdem (integrè conservare teneri, & obligatos esse; tamque ipsos, quàm alios bonorum eorumdem detentores, vel occupatores ad illa; seu eorum rationes, quoties opus fuerit; exhibenda, & de eisdem Inventarium legitimè faciendum, & de utendo, & fruendo arbitrio boni viri cavendum, opportunis juris, & facti remediis compelli posse; atque in eorum bonis, & juribus, si in infidelitate decesserint, ipsorum Filios, seu alios quoscunque Consanguineos, ut præfertur, Christianos eodem prorsus modo, & jure, nullâ etiam obstante ingratitudinis, aut aliâ quantumvis legitimâ exhæredationis causâ, quam, ob suscepti postea Baptismi venerationem, sublatam prorsus esse volumus, succedere debere, ac si iidem Judæi, seu alii Infideles, nullum fecissent, aut ordinassent testamentum, vel aliam ultimam voluntatem; omnesque, & singulas bonorum, & jurium, sive inter vivos, sive in ultimâ voluntate, alienationes, distractiones, aut alias dispositiones prædictas in hujus nostræ Constitutionis fraudem, & in odium Christianæ Fidei factas, seu potiùs attentatas censeri, ac nullius propterea roboris, & momenti esse, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium, sancimus, decernimus, & ordinamus.

Præcipuum zelum exprimit pro Judæorum conversione.

§. 19. Cæterum ne dum providâ sollicitudine temporalia Conversis ad Fidem commoda comparamus, spirituale animarum lucrum negligere videamur in Convertendis; quemadmodum Infideles cæteros, qui longè sunt, sacris Missionibus institutis, Evangelicâ prædicatione instruere non cessamus; ita de Judæis etiam; qui magno numero inter Christianos vivunt, & nostris quodammodo oculis obversantur, æternâ salute procurandâ præcipuè cogitamus. Tristitia enim Nobis magna est (fidenter cum Apostolo dicimus,) & continuus dolor cordi nostro, dum paterni amoris visceribus miseremur Israeliticam gentem, olim Deo amabilem populum, quem elegit Dominus in hæreditatem sibi, & custodivit quasi pupillam oculi sui; nunc autem (postquam Judaica in summum sceleris erumpente perfidiâ, verè iratus est furore Dominus in Populum suum, & usque in finem abominatus est hæreditatem suam) velut gregem sinè Pastore dispersum per invia quæque, & inaquosa miserè divagantem, ac verbi Dei, quod illi unicum superest, salutari pabulo destitutum, solo scilicet literæ, quæ occidit, à Judæis cortice degustato, spiritu verò, qui vivificat, ab animalibus hominibus non percepto.

Aliam Constitutionem fa. me. Gregorii XIII. sub die prima Septembris 1584. quoad conciones ad Hebræos habendas innovat.

§. 20. Propterea ad eosdem Judæos in Sanctæ Fidei veritate salubriter erudiendos, & trahendos ad Christum, ea omnia, & singula, quæ de sacris lectionibus, seu sermonibus per singulas hebdomadas ad ipsos, ubicunque eorum Synagogæ fuerint, habendis memoratus Gregorius Prædecessor noster in aliis suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo quarto Kalendis Septembris, Pontificatus sui anno tertiodecimo editis Apostolicis literis, quarum tenorem pro expresso in præsentibus haberi volumus, sapienter constituta sunt, ab omnibus, ad quos pertinet, inviolatè servari, & sicuti in desuetudinem abierunt, in usum revocari præcipimus, & mandamus; Concionatores omnes, qui ad id munus electi fuerint, specialiter admonentes, iisque etiam in nomine Domini districtiùs injungentes, ut memoratos Judæos non injuriis, contumeliis, aut nimiâ verborum asperitate, quibus in Judaicâ magis perfidiâ obfirmarentur, sed charitate potiùs, & mansuetudine, quàm mitis nos, & humilis corde Christus edocuit, velut oves errantes ad Sanctæ Ecclesiæ causas suaviter allicere,

Concionatoribus injungit, ut in concionibus benignè agant.

& patefactâ ex veterum potissimum, quas venerantur, Scripturarum oraculis, Christianæ veritatis luce, velamen ab oculis eorum detrahere omni studio satagant, ut ex Judaicæ pravitatis tenebris, quibus obscurati sunt oculi eorum, ne videant, Dei Omnipotentis operante virtute, liberentur.

Ecclesiarum Prælatis, ac Sæcularibus Principibus, omnibusque Christifidelibus Neophytos commendat.

§. 21. Postremò Judæos omnes, cæterosque Infideles quoscunque, qui ad Baptismi gratiam, Deo donante, pervenerint, omnibus Ecclesiarum Prælatis, ac sæcularibus etiam Principibus per misericordiæ Dei nostri viscera commendamus, ut eos patrocinio foveant; authoritate adjuvent, potentiâ tueantur, neque ab aliis, præsertim verò à Judæis, aut quibusvis Infidelibus ullâ in re indebitè vexari patiantur; Universosque ubique Terrarum Christifideles in Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi, cujus vice fungimur, nomine hortamur, & obsecramus, ne venientes ex Infidelitate, præsertim pauperes, despiciant, aut aversentur; sed potiùs novellâ hujusmodi Ecclesiæ germina officiis, ac beneficiis, prout quisque poterit; excolere, & irrigare non desint, atque, ut veros in Christo fratres, ac domesticos Fidei effectos benignè excipiant, in necessitatibus sublevent, & omni demum Christianæ charitatis genere prosequantur; ut de suscepto Sanctæ Fidei proposito gaudium ipsorum sit plenum, & exultatio, iis verò, qui foris sunt, & adhuc infidelitatis caligine detinentur, ad ejusdem Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium properandi desiderium excitetur.

Decreta roborantia cum clausula sublatâ, & irritante.

§. 22. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eisdem non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliâque quâvis de causâ, quantumvis legitimâ, & in corpore juris clausa, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, vel in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quâvis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, ac cæteris nostris, & Cancellariæ regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon aliis quibuslibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ, aut aliâ quavis firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis, etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, & Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quibuslibet singulis, aut eorum Universitatibus quomodolibet, & ex quibusvis causis, etiam publicis, gravissimis, & urgentissimis, atque etiam titulo oneroso, & vim contractus hinc inde obligatorii inducente concessis, quæ quatenus in detrimentum Catholicæ Fidei, quam humanis quibusque rationibus quicunque debet præferre Christianus, quomodolibet vergant, & ad effectum dumtaxat præsentium cassamus, & irritamus ac cassa, & irrita esse decernimus, aliisque omnibus sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis quomodolibet in contrarium præmissorum editis,

confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectiva habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decretum annuæ publicationis.

§. 23. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, quibuscunque locorum Ordinariis, in quorum Diœcesibus aliqua Judæorum Synagoga, aut notabilis aliorum Infidelium numerus reperiatur, injungimus, & mandamus, ut ea omnia, quæ à Nobis, ut præfertur, constituta, & ordinata sunt, ad eorumdem Judæorum, aliorumve Infidelium notitiam quotannis semel, seu pluries, & eo modo, qui iisdem Ordinariis opportunior visus fuerit, sermone vernaculo deduci faciant, & in memoriam revocari; atque ut nemo prorsus earumdem literarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illæ, seu earum exemplum ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac præfatæ Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis Innocentianæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur; quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perindè afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Affixio in Urbe vim habeat personalis intimationis.

Fides habenda Transumptis.

§. 24. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, declarationis, extensionis, statutorum, decretorum, mandatorum, sanctionis, ordinationis, præceptorum, admonitionis, commendationis, irritationis, cassationis, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quarto. Quinto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Philippus Porta.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII. die verò undecima Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno quarto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. PP. Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Thomas Orlandus Cursor.

XIX.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ visitantibus Ecclesias Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Dominicâ tertiâ mensis Septembris.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cœlestium munerum thesauros dispensationi nostræ à Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Joannis Petri Bertazzoli Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis, tam hactenùs erectis, quàm imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, Dominicâ tertiâ mensis Septembris à primis Vesperis usque ad occasum Solis Dominicæ hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Junii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno 1705.

XX.

DEPUTATIO

R. P. D. Vicesgerentis pro tempore in Judicem privativum quarumcumque causarum civilium, criminalium, & mixtarum Domus Cathecumenorum Urbis, locorumque piorum illi annexorum, necnon Cathecumenorum, & Neophytorum, eorumque liberorum cum derogatione quibuscumque contrariis.

Monsignor Vescovo di Veroli nostro Vicegerente.

Exordium.

Essendoci stato rappresentato, per parte della Casa de Catecumeni di Roma, Chiesa della Madonna de Monti, luoghi Pii ad essa annessi, e Neofiti, che li nostri Predecessori considerando, che detta Casa, e Luoghi pii, come eretti, e fondatti nella Città Capitale del Christianesimo per propagare la nostra Santa Fede, e li Neofiti, come germogli novelli, e persone, che dalle loro tenebre sono venute alla luce del Santo Vangelo, erano degni d'una singolar protezzione della Chiesa Romana, trà gl' altri molti privilegii à loro concessi havevano con loro lettere in forma di Bre-

Cathecumeni, & Neophyti olim suberant Cardinali Protectori.

Qui quascumque eorum causas privativè quoad omnes alios cognoscebat.

ve assegnato in perpetuo a detti Luoghi pii un Cardinale della S.R.C. per Protettore, il quale per evitar le spese delle liti, & la distrazzione in diversi Tribunali, come anche l'ingiurie, ò vessationi, che si potessero dare, specialmente dall' Infideli stessi, ò dalla Natione Ebrea a' Neofiti, e per facilitare alla detta Casa, Luoghi pii, e Neofiti l'esattione de' loro crediti, e assegnamenti, particolarmente da pagarsi d'all Università degl'Ebrei di Roma, e altre Università parimente d'Ebrei esistenti nel nostro Stato Ecclesiastico, havesse la facoltà privativa rispetto à tutti gl'altri Tribunali, e Giudici di conoscere tutte le Cause attive, e passive, tanto civili, come criminali di detti Luoghi pii, e de'Neofiti, come dalle lettere in forma di Breve della fel. ric. di Paolo Terzo l'anno 1542. li 19. Febraro, confermate dalla fel. ric. di Paolo Quarto sotto li 23. Marzo 1556., e da Pio Quarto sotto li 23. Gennaro 1560., e da altri nostri Predecessori, e che dopo il Decreto, ò Decreti d'una Congregatione Particolare confermato, ò, confermati dalla fel. ric. d'Innocenzio XII. nostro Predecessore sotto il di 24., e 31. Agosto 1692., ne' quali fu abolita la giurisditione contentiosa a Cardinali della S. R. C. Protettori di Luoghi pii, e furono soppressi molti Tribunali particolari, detta Casa de' Catecumeni, e detti Luoghi pii, come anche i Catecumeni, e Neofiti, distratti da diversi Tribunali, habbiano molti pregiudizi, e frequenti vessationi patito.

Ejusmodi jurisdictio, & Tribunal ab Innocentio XII. abolitum, suppressumque fuit.

Pontifex omnes, & quascumque illorum causas à quibuscumq; Judicibus, & Tribunalibus avocat.

§. 1. Noi per tanto per far conoscere la Paterna pietà, che habbiamo verso li detti Luoghi pii fondati per la conversione d'Infedeli, la quale è il nostro primo Instituto Apostolico, e verso li Catecumeni, e Neofiti, che sono venuti, e in futuro verranno alla nostra Santa Fede, quali sono degni della nostra special protezzione, e assistenza, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà Apostolica, avocando à noi tutte, e singole liti, e cause, si civili come criminali, e miste, attive, e passive di detta Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi de' Catecumeni stessi, e Neofiti, figli di primo grado de' medesimi Catecumeni, e Neofiti, e mariti di Neofite, ò di figlie di primo grado di Neofiti mosse, ò respettivamente da moversi in avvenire da qualsivoglia persona, e contro qualsisia persona per qualunque causa in qualsivoglia Tribunale, avanti qualsisiano Giudici Ordinarii, Delegati, Ecclesiastici, e Secolari, Congregazione anche de' Reverendissimi Cardinali, e generalmente avanti qualsisiano Giudici, benche privilegiati, e privilegiatissimi, le medesime liti, e cause, tanto attive, quanto passive, anco già instrutte nello stato, e termine, nel quale si trovano al presente, e anco tutte l'altre cause, che in avvenire, e in qualsivoglia tempo s'introdurranno, attive, e passive, civili, criminali, e miste; pro, ò contro detta Casa de' Catecumeni, e Luoghi pii annessi, Catecumeni, e Neofiti, e loro figli di primo grado, ò mariti di Neofite, ò pure delle loro figliole di primo grado in prima istanza, le commettiamo, e respettivamente le rimettiamo a Voi; come nostro Vicegerente di Roma; e all'altri Vicegerenti, che saranno pro tempore per gl'Atti del Notaro del nostro Vicario di Roma, ò d'altri Notari di altri Tribunali da deputarsi sempre da' Deputati di detta Casa de' Catecumeni privativamente ad ogn'altro Giudice, Tribunale anche Collegiale, e Magistrato, e Notaro, con piena, ampla, libera, e assoluta facoltà, e autorità di poterle con tutti i loro incidenti, dependenti, emergenti, annessi, connessi, e anco con la clausola quam, & quas conoscere, decidere, finire, e terminare, ancorche si trattasse, ò procedesse per vigore di oblighi Camerali, e giurati,

Easque committit V. Gerenti pro tempore.

Etiamsi agerentur cum personis quantuncunque privilegiatis.

e che le persone, che havessero interesse, si attivamente, come passivamente in dette liti, e cause, fossero Basiliche, Chiese, Cappelle, e Religioni, Commende, Monasteri, Conventi, Ospedali, Confraternitate, e anche Luoghi pii anco insigni, e quantosivoglia privilegiati, e privilegiatissimi, e ancorche fossero Pupilli, Vedove e Minori, anche per causa de' mercedi, alimenti e doti, e qualsisiano altre personne, che havessero privilegi tali, che per comprenderli havessero bisogno di special menzione, e di potere nelle dette cause procedere ogni giorno; e ora, non però feriato in honor di Dio, senza servatione di termini sostantiali, confezzioni d'estratti, e registri; ed ancora senza produzzioni d'Instromenti, e Scritture publiche, mà con le sole copie semplici, ò indicatione di quelle a vostro, e de' vostri Successori arbitrio, e ancora senza de posito ò pagamento di sportole, ò propine, con le sole citationi domi dim. copia, per contradette, ò per editto anco fuor di Roma, e tutto il nostro Stato Ecclesiastico in qualsivoglia luogo, benche de jure per Costitutioni, Statuti, Stili, e Consuetudini fossero necessarie di farle personalmente, e di esseguire tutto ciò sommariamente, e essecutivamente, e senza strepito, e figura di Giuditio, e veduta la sola verita del fatto, posposta, e rimossa ogni qualunque appellatione, e ricorso, fuori che al Nostro Auditore, tanto nella seconda, quanto che in altre istanze, anco per capo di restituzione in integrum, e non ad altro Tribunale, benche supremo, dandovi perciò ancora piena, e ampla facoltà, e autorità di avvocare, e reassumere le cause, e liti sudette da qualunque Giudice, ò Tribunale, come sopra, e à quelli inhibire sotto le pene, e censure à vostro arbitrio, che non ardischino porvi più le mani, nè ingerirvisi in modo alcuno.

Cum facultate procedendi summariè, solaque facti veritate inspecta.

Necnon reassumendi, & inhibendi cuicumque Judici, & Tribunali etiam sub censuris.

§. 2. Volendo, e decretando, che al presente nostro Chirografo non possa in alcun tempo opporsi di sorezzione, obrezzione, ò difetto della nostra volontà, e intentione, nè di alcun altro vitio, ò difetto, benche sostantiale, e formale, e che ammettendosi, e registrandosi in Camera, secondo la dispositione della Bolla di Pio Quarto nostro Predecessore de registran. &c. vaglia, e debba haver sempre il suo pieno effetto, esecutione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizzione, e ancorche non siano stati chiamati, citati, nè sentiti qualsisiano persone, e Luoghi pii, che havessero già mosse liti, e cause contro della Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi, e Neofiti, e Persone sopra specificate, e qualsisiano altre Persone, le quali sopra di ciò direttamente, ò indirettamente, ò in qualunque altro modo havessero, ò pretendessero di havere interesse, e che sopra tutte, e singole cose sudette, e così e non altrimenti debba sempre giudicarsi, deffinirsi, e interpretarsi, tanto da Voi, quanto da altri, che pro tempore vi succederanno, senza che altri possano ingerirsi nè in giudicare; nè interpretare, ancorche fossero Legati da Latere, overo Auditori della nostra Rota, Camera, Segnatura, e qualsisiano altri Giudici Ordinarii, Commissarii, Delegati, e Subdelegati, come sopra, togliendo Noi ad essi, e à ciascheduno di loro sopra le cose sudette la facoltà, e autorità di giudicare, interpretare, e diffinire altrimente, e dichiarando Noi adesso, per quando potesse venire il caso, preventivamente irrito, nullo, e invalido tutto ciò, che in contrario si facesse, non obstanti le Costitutioni d'Innocenzio VIII., Giulio II., Gregorio XIII., Gregorio XIV., Innocenzio XII., e altre de' Sommi Pontefici sopra le facoltà di qualsisiano Giudici, e Tribunali, qualsivoglia privilegii a qualsisia Persona fosse concedutí, e compe-

Derogat quibuscumque contrariis ordinationibus cum clausula sublata, & decreto irritanti.

tenti per le qualità de' contratti, e Persone sudette, la regola della nostra Cancellaria de jure quæsito non tollendo, e qualsisiano altre Costitutioni, & Ordinationi Apostoliche de nostri Predecessori, Leggi civili, e canoniche, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, ancorche contenessero clausole insolite derogatorie e derogatorie di derogatorie, supplendo Noi con la pienezza della nostra potestà à qualsivoglia difetto, sì sostantiale, come formale, che sopra ciò potesse intervenire, havendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, & all' effetto sudetto amplamente, & in ogni altro miglior modo deroghiamo. Dato nel Nostro Palazzo Vaticano questo dì 21. Gennaro MDCCV.

Clemens Papa XI.

Die Veneris 30. Januarii 1705. Præsens Chirographum Sanctissimi in plena Camera Apostolica exhibitum, & præsentatum fuit, illudque commissum Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Alexandro Falconerio Cameræ Apostolicæ Clerico, deindè die Mercurii 4. Februarii ejusdem anni cit. desuper Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Silvio de Cavaleriis Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissario Generali ad relationem ejusdem Illustrissimi & Reverendissimi Domini Falconerii admissum, & registratum fuit in libro Signaturarum ejusdem Sanctissimi fol. 147.

Ita est Antonius Petruccius Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarius.

XXI.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo sancitur constituendum esse Procuratorem Generalem pro Discalceatis, & Recollectis, qui Romæ in Conventu Aracœlitano resideat, & plura alia circa regimen eorumdem Regularium statuuntur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs ad supplicationem Dilectorum Filiorum FratrumProvinciarumOrdinisMinorum Sancti Francisci Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum familiæ Ultramontanæ emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositâ Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum; & Regularium præposita, re maturè discusâ, & perpensis objectionibus ex adverso oppositis per Patrem Procuratorem Generalem de Observantiâ, referente Eminentissimo Domino Cardinali Sperello sub diebus 15. Junii, & 31. Augusti, ac iterum sub die 7. Decembris Anni 1703. censuit constituendum esse Procuratorem Generalem pro Discalceatis, & Recollectis, qui Romæ, & in Conventu Aracœlitano debeat residere, donec de alio Conventu in Urbe ei provideatur, una cum Socio, qui eidem in munere Secretarii deserviat: Officium autem ipsius duret per sexennium, videlicet ab uno Capitulo Generali ad aliud, isque res peragat omnium Discalceatorum, & Recollectorum tam Hispaniæ, & Italiæ, quam etiam Galliæ, aliarumque Regionum, & Provinciarum, exceptis Germano-Belgicis, qui, nullâ factâ innovatione, remanere valeant sub dicto Procuratore Generali de Observantiâ. Et similiter quotquot ex Poloniâ, Bohemiâ, aliisque Provinciis hactenùs fuerunt sub Procuratore Generali Reformatorum Cismontanæ Familiæ residente in Conventu S. Francisci ad Ripam, sub eodem remanere debeant, cui nusquam præjudicium inferatur, sed præcedentiæ, & alia Jura semper illæsa permaneant. Ad hujusmodi Officium alterâ vice assumi debeat unus ex Recollectis, & alterâ unus ex Discalceatis, idque ab eorum Vocalibus in Capitulo Generali. Electio autem fiat per schedulas, & vota secreta, nemine proponente. Socius verò Secretarii munere functurus, cum Procurator erit ex Recollectis, assumatur ex Discalceatis; & è contra, cum erit ex Discalceatis, assumatur ex Recollectis. Pro hac primâ vice sit Procurator Generalis Pater Joannes Damascenus Mesnard Recollectus Provinciæ S. Dionysii, cujus Officium ex nunc incipiat, & duraturum sit usque ad aliam electionem faciendam ex familiâ Discalceatorum in Capitulo Generali anni 1712. Et quia ipse Pater Mesnard est absens extra Italiam, donec ad Urbem venerit, ejus partes, & vices impleat Pater Isidorus à Jesu Discalceatus Provinciæ S. Josephi in Castellâ. Hujusmodi Procuratoris munus sit in omnibus simile muneri Procuratoris Generalis Reformatorum Cismontanæ Familiæ cum iisdem facultatibus, & prærogativis quibuscumque. Romæ &c. G. Cardinalis Carpineus. Locus † sigilli.

Decretum Sac. Congregationis.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Fratrum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent. Nos præfatos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastici sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus, super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis ac quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem

Confirmatur salva authoritate Sacr. Congregationis.

autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xij. Martii MDCCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

XXII. CONFIRMATIO

Et Innovatio Constitutionum Innocentij Papæ X. & Alexandri Papæ VII. adversus Jansenianam hæresim editarum cum nonnullis declarationibus pro debita illarum observantia adjectis.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum. Dei Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à solicitudine curandi observantiam eorum, quæ pro extinguendis pravis erroribus Prædecessores ordinarunt.

Vineam Domini Sabaoth, quæ est Catholica Ecclesia, pro commisso Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere custodire, atque excolere omni studio, atque industriâ jugiter satagentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad succrescentes in illa perniciosarum novitatum vepres radicitùs evellendos prudenti, salubrique consilio constituta esse noscuntur, ut quibuscunque Inimici Hominis molitionibus dejectis, firmiùs semper, atque exactiùs observentur, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus, atque aliàs desuper solicitudinis, & providentiæ nostræ partes interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad fidelem, ac tutam orthodoxæ veritatis custodiam, necnon Animarum pretioso Unigeniti Dei Filij Domini Nostri Jesu Christi Sanguini redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Narrat sanme. Alexandrum VII. confirmasse Constitutionem fel. rec. Innocentii X. condemnatoriam quinque propositionum excerptarum è Libro Cornelii Jansenii.

§. 1. Sanè postquam fel. rec. Innocentius Papa X. Prædecessor Noster per quamdam suam desuper editam Constitutionem quinque famosas Propositiones ex libro Cornelij Jansenii Episcopi Iprensis, cui titulus *Augustinus* excerptas Apostolici censura judicii ritè confixerat, rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster ad ejusmodi jam damnatos errores è Christifidelium mentibus prorsus abolendos, publicæque tranquillitatis perturbatorum subtili tectas calliditate machinationes penitùs evertendas, prædictam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, toto illius inserto tenore, confirmavit, novarumque declarationum accessione constabilivit, sua in id pariter editâ Constitutione tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor Constitutionis Alexandrinæ.

§. 2. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalis Ecclesiæ regimen, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquiùs ex muneris nostri debito esse duximus, quàm ut sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus. Ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, novæ decisionis, sive declarationis accessione nequaquam indigeant; quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur; ne morbus iste latiùs divagetur, promptum Apostolicæ authoritatis remedium censuimus non esse differendum.

Exordium à debito conservandi integritatem Fidei.

Refertur Constitutio Innocentii X. condemnatoria, quinque propositionum, ut supra.

§. 3. Emanavit siquidem aliàs à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Cùm occasione impressionis Libri, cui titulus *Augustinus* Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniones, orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos institerunt, ut easdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundùm præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia; deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

Tenor dictarum propositionum.

Diligentiæ adhibitæ pro illarum discussione.

§. 4. Nos quibus inter multiplices curas quæ animum nostrum assiduè pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè navigare, & ad optatum salutis pervenire possit; pro rei gravitate coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis, ac pluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, easdem quinque propositiones, ut supra, Nobis oblatas fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata maturè consideravimus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cùm autem ab initio hujuscemodi discussionis, ad Divinum implorandum auxilium multorum Christifidelium preces, tum privatim, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem ferventiùs, ac per Nos solicitè implorata Sancti Spiritus assistentiâ, tandem Divino Numine favente ad infrascriptam devenimus declarationem, & definitionem.

Condemnatio earumdem propositionum cum particulari in singulas censura.

§. 5. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus, secundùm præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam: Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sangui-

nem fudisse: falsam, temerariam, scandalosam; & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit, impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Præceptum Christifidelibus injunctum parendi supradictæ definitioni.

§. 6. Mandamus igitur omnibus Christifidelibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, omninò coerceant, & compescant.

Protestatio condemnationis citra approbationem aliarum propositionum in supr narrato libro contentarum.

§. 7. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junij, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Data Constitutionis Innocentianæ.

Continuatio Constitutionis Alexandrinæ.

§. 8. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filii prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto ejusdem Cornelij Jansenii non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere, magno cum Christifidelium scandalo, non reformident.

Confirmat Constitutionem Innocentianam.

§. 9. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt, sufficienter, & attentè perspeximus, utpote qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica authoritate eadem causa discussa est, eà profectò diligentià, quà major desiderari non posset, quamcunque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, ut omnes Christifideles in ejusdem Fidei unitate sese contineant ex debito nostri Pastoralis Officij, ac maturâ deliberatione, præinsertam Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem, harum serie confirmamus, approbamus, & innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelij Jansenij Episcopi Iprensis, cui titulus est *Augustinus* excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, inustâ scilicet eâdem singulis notâ, quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum singillatim inuritur, iterum damnamus, ac eumdem librum sæpè dicti Cornelii Jansenij, cui titulus *Augustinus*, omnesque alios tam manuscriptos, quàm typis editos, & si quos forsan inposterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelij Jansenii Doctrina, ut supra, damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur, vel astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christifidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo, vel scripto exponant, vel interpretentur, publicè, vel privatim, palàm, vel occultè imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in Jure expressis ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis.

Definitivè declarat, supradictas propositiones à fel. rec. Innocentio X. proscriptas fuisse in sensu à Jansenio intento. Prohibitio librorum, & defensionis doctrinæ Jansenii.

Præceptum curandi observantiam Constitutionis Innocentianæ.

§. 10. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, ut præinsertam ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem, ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omninò coerceant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimo septimo Kalend. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Data Constitutionis Alexandrinæ.

Prosequitur Constitutionem san. me Clementis XI. enarrans formulam editam à recol. me. Alex. VII.

§. 11. Subinde verò, quò omnis Apostolicarum definitionum eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander Prædecessor, priscum Ecclesiæ morem sequutus, certam edidit Formulam ab omnibus Ecclesiastici Ordinis, tam Secularibus, quàm Regularibus personis subscribendam per aliam suam hac in re promulgatam Constitutionem tenoris sequentis, videlicet

Tenor Constitutionis ejusdem Alexandri VII.

§. 12. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Regiminis Apostolici divinâ providentiâ Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque saluti, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum, & curam omnem, quantum licet, in Domino applicemus.

Recenset gesta pro extinctione Hæresis Jansenianæ, quæ plenum adhuc effectum non habuerant in Galliæ Regno.

§. 13. Quamobrem Cornelii Jansenii hæresim, in Galliis præsertim serpentem, ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro ferè oppressam, ad instar colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationum defluxus euntem singulari Constitutione ad hunc finem editâ altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus. Sed ut multiplices Hostis humani generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sane studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ, earundem Constitutionum Apostolicarum exequutioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

Instantia Regis Christianissimi, pro impetranda à Sede Apostolica formula, in qua damnarentur s... prad. propositiones.

§. 14. Cùm autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi posse, quàm si omnes certam Formulam subscriberent nostra authoritate firmatam, in quâ quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui titulus *Augustinus*, excerptas sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocyus expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit.

Præceptum subscribend... formulam in... junctum omnibus Ecclesiasticis, ... Graduatis.

§. 15. Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benignè annuendum esse ducentes, Formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscumque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quàm Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi distinctè mandamus; idque intra tres menses à die publicationis, seu notificationis præsentium; aliàs contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Formula à supradictis subscribenda

§. 16. Ego

Tenor Formulæ.

§. 16. Ego N. Constitutioni Apostolicæ Innocentii X. datæ die 31. Maii 1653. & Constitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me subjicio, & quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui nomen *Augustinus* excerptas, & in sensu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Decreta firmitatis cum clausula sublata, & irritante.

§. 17. Decernentes insuper præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenos, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiri debere, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, si secus super his à quocunque quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Commissio curandi observantiam.

§. 18. Quo circa Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut singuli in suis Diœcesibus, ac locis suæ jurisdictioni subjectis præsentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, ac observari ob omnibus curent, & inobedientes quoscunque per sententias, censuras, & pœnas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit brachii sæcularis auxilio, omninò compellant.

Fides habenda Transumptis.

§. 19. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 20. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc nostram Constitutionem, & Ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Data Constitutionis Alexandrinæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto, Quintodecimo Kalendas Martii, Pontificatus nostri Anno decimo.

Sequitur continuatio Constitutionis fa. me. Clementis XI.

§. 21. Sic equidem Causa finita est; non tamen sic, ut par erat, finitus est error, Apostolico toties mucrone percussus: Neque enim defuere, nec adhuc desunt, homines veritati non acquiescentes, & nunquam Ecclesiæ contradicendi finem facientes; qui variis distinctionibus, seu potius effugiis ad circumventionem erroris excogitatis, Ecclesiam ipsam turbare, eamque interminatis quæstionibus, quantum in ipsis est, involvere, & implicare conantur; quodque deterius est, ipsamet Apostolicæ Sedis decreta redarguendis eorum pravis sensibus condita, ac præsertim quasdam piæ memoriæ Clementis Papæ IX. die 19. Januarii 1669. ad quatuor Galliæ Episcopos, necnon binas similis memoriæ Innocentii Papæ XII. etiam Prædecessorum nostrorum die 6. Februarii 1694. & die 24. Novembris 1696. ad Episcopos Belgii in forma Brevis respectivè datas literas, in erroris sui patrocinium advocare, temerario planè ausu, non erubescunt: Perinde ac si memoratus Clemens Prædecessor, qui eisdem suis literis se Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutionibus supradictis firmissimè inhærere, ac à dictis quatuor Episcopis veram, & totalem obedientiam, adeòque Formulæ, à præfato Alexandro Prædecessore, sicut præmittitur, editæ sincerè per eos subscribi voluisse declaravit, aliquam in tam gravi negotio exceptionem, seu restrictionem, quàm nullam prorsus se unquam admissurum fuisse protestatus fuit, re ipsâ admisisset; dictus verò Innocentius XII. Prædecessor, dum sapienter, ac providè prædictas quinque propositiones ex memorato libro Jansenii excerptas in sensu obvio, quem ipsamet propositionum verba exhibent, ac præ se ferunt, damnatas esse pronunciavit, non de ipsomet obvio sensu, quem in Jansenii libro habent, quive ab eodem Jansenio intentus, ac à præfatis Innocentio X., & Alexandro VII. Prædecessoribus damnatus fuit, sed de alio quopiam diverso sensu cogitasset, dictasque Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones temperare, restringere, aut alio quovis modo immutare voluisset iisdem ipsis literis, quibus eas in suo robore fuisse, & esse, seque illis firmiter inhærere verbis apertissimis asserebat.

Exponit adhuc errores durare, ac sinistra interpretatione eludi quasdam literas in forma Brevis scriptas à fa. me. Clemente IX. & Innocentio XII. adversùs conantes infringere observantiam præinsertarum Constitutionum.

Narrat jactationes quorumdam hominum non opus esse, ut quis interiùs damnet sensum Jansenii, sed sufficere silentium obsequiosum.

§. 22. Præterea iidem inquieti homines sparsis undequaque scriptionibus, ac libellis, exquisitâ ad fallendum arte compositis, non sine gravi Apostolicæ Sedis injuriâ, maximoque totius Ecclesiæ scandalo docere non sunt veriti: Ad obedientiam præfatis Apostolicis Constitutionibus debitam non requiri, ut quis prædicti Janseniani libri sensum in antedictis quinque propositionibus, sicut præmittitur, damnatum, interiùs, ut hæreticum, damnet; sed satis esse, si ea de re obsequiosum (ut ipsi vocant) silentium teneatur. Quæ quidem assertio, quàm absurda sit, & animabus Fidelium perniciosa, satis apparet, dum fallacis hujus doctrinæ pallio non deponitur error, sed absconditur; vulnus tegitur, non curatur; Ecclesiæ illuditur, non paretur; & lata demum filiis inobedientiæ via sternitur ad fovendam silentio hæresim; dum ipsam Jansenii doctrinam, quam ab Apostolicâ Sede damnatam Ecclesia Universalis exhorruit, adhuc interiùs abjicere, & corde improbare detrectant.

Alii asseruerunt licitè subscribi posse prænotatam formulam ab iis, qui interiùs non damnant, uti hæreticam Jansenii doctrinam.

§. 23. Quin etiam eò impudentiæ nonnullos devenisse compertum est, ut veluti naturalis honestatis, nedum Christianæ sinceritatis obliti, asserere non dubitaverint præfatæ formulæ à memorato Alexandro Prædecessore præscriptæ subscribi licitè posse, etiam ab iis, qui interiùs non judicant prædicto Jansenii libro doctrinam hæreticam contineri. Quasi verò, contra quam scriptum est: Qui loquitur veritatem in corde suo, &: Qui jurat proximo suo, & non decipit; hujusmodi erroris sectatoribus liceat Ecclesiam ipsam jurejurando decipere, simulque Apostolicæ Sedis providentiam fallere; dum ejusdem Formulæ conceptis verbis loquuntur, quod Ecclesia loquitur, quod tamen sentit ipsa, non sentiunt; seque parere Constitutionibus Apostolicis profitentur, quibus animo contradicunt.

Providè hisce malis mederi pergit.

§. 24. Hinc est, quod Nos ad opportunum, & efficax tam exitiali morbo, qui ut cancer serpit, & quotidie in deteriùs vergit, remedium adhibendum, non minus demandatæ Nobis omnium Ecclesiarum solicitudinis debito, quàm plurimorum Venerabilium Fratrum nostrorum diversarum partium, ac præsertim Regni Galliarum, Episcoporum zelo ac precibus excitati, ne hujusmodi pravi homines Catholicæ Ecclesiæ pacem subvertere impunè pergant, & simplicium, ac pusillorum mentibus imponere, docentes, quæ non oportet; neve ullus, apud eos quoque, qui bonâ, ut aiunt, fide, ac falsis rumoribus decipi se fortasse patiuntur, de mente, ac sententiâ Apostolicæ Sedis ampliùs ambigendi supersit locus; Divino prius tam privatis nostris, quàm publicè indictis precibus, implorato præsidio, ac re maturè discussâ, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium consilio, auditisque complurium in Sacrâ Theologiâ Magistrorum suffragiis; Primò quidem præinsertas Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones, omniaque, & singu-

Confirmat præinsertas Constitutiones fa. mem. Innocentii X. & Alexandri VII.

la in eis contenta authoritate Apostolicâ, tenore præsentium, confirmamus, approbamus, & innovamus.

Definitivè declarat obsequioso silentio satis non fieri obedientiæ debitæ iisdem Constitutionibus, sed requiri internam, & verbalem condemnationem propositionum, eodemque modo subscribendam esse Formulam.

§. 25. Ac insuper, ut quævis imposterum erroris occasio penitùs præcidatur, atque omnes Catholicæ Ecclesiæ filii Ecclesiam ipsam audire, non tacendo solùm (nam & impii in tenebris conticescunt) sed, & interiùs obsequendo, quæ vera est Orthodoxi hominis obedientia, condiscant; hac nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione: Obedientiæ, quæ præinsertis Apostolicis Constitutionibus debetur, obsequioso illo silentio minimè satisfieri; sed damnatum in quinque præfatis propositionibus Janseniani libri sensum, quem illarum verba præseferunt, ut præfertur, ab omnibus Christifidelibus, ut hæreticum, non ore solùm, sed & corde rejici, ac damnari debere; nec alia mente, animo, aut credulitate supradictæ Formulæ subscribi licitè posse; itaut qui secus, aut contra, quoad hæc omnia, & singula, senserint, tenuerint, prædicaverint, verbo, vel scripto docuerint, aut asseruerint, tanquam præfatarum Apostolicarum Constitutionum transgressores, omnibus, & singulis illarum censuris, & pœnis omninò subjaceant, eâdem authoritate Apostolica decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus.

Decreta roborantia cum clausula sublatâ, & irritante.

§. 26. Decernentes pariter easdem præsentes, & præinsertas literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiri debere, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præceptum super observantia præsentis Constitutionis.

§. 27. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, & Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, committimus, & mandamus, ut singuli in suis respectivè Diœcesibus, ac Locis suæ jurisdictioni subjectis, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & exequutioni mandari, & observari ab omnibus curent, & inobedientes, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

Fides habenda Transumptis.

§. 28. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis, Approbationis, Innovationis, Decreti, Declarationis, Statuti, & Ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinto, Decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.

Locus ✠ Plumbi.

Philippus Porta.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quinto, Indictione decimatertia, die verò decimasexta Julii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Quinto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus ejusdem SS. D. N. PP. Cursorem.

Joannes Græcus Mag. Curs.

XXIII.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo Manuale Cæremoniarum Provinciæ S. Evangelii de Mexico Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia approbatur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ S. Evangelii Mexican. in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod aliàs in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe Anno MDCC. celebrato pro bono regimine spirituali, & temporali omnium Provinciarum Indiarum dicti Ordinis, ac ad occurrendum incommodis, & gravibus malis, quæ oriebantur ex instabilitate Cœremoniarum, & Rituum, quos Commissarii novæ Hispaniæ, & Regni Peruani Ordinis prædicti Ritibus propriæ, alteriusque Provinciæ conformare nitebantur, sancitum, ac sub privationis Officii pœnâ dictis Commissariis injunctum fuerat, ut permitterent Provincias vivere juxtà suas laudabiles Cœremonias, & Ritus in his, quæ non erant contra Sanctæ Sedis præscriptum, nec ea quoquomodo innovare, aut alterare attentarent, decernendo irritum, & inane quidquid in contrarium fecissent, committendo insuper pro tempore existenti Ministro Generali, & Commissario itidem Generali Indiarum dicti Ordinis in Oppido Matriti pro tempore commoranti, ut Statutum hujusmodi inviolabiliter observari facerent, & aliàs, prout in dicto Statuto uberiùs dicebatur contineri.

Decretum Capituli generalis habiti anno 1700.

§. 1. Subinde verò ad instantiam tunc etiam existentium Fratrum dictæ Provinciæ, ac etiam de ejus Superiorum jussu hujusmodi Cœremoniæ, & Ritus per Dilectum Filium Isidorum Alphonsum de Castaneira Fratrem dicti Ordinis expresse professum in septem Paragraphos, quibus titulus: Manuale Cœremoniarum Provinciæ Sancti Evangelii de Mexico juxtà ordinem prædicti Capituli Generalis collectæ fuerant. Et in eadem expositione subjuncto, quod verebatur, ne temporis decursu præmissâ ab aliquo Superiore, non sine gravi dictæ Provinciæ spirituali, temporalique jactura moderarentur, aut innovarentur; Ideòque ipsi Exponentes quo Statutum, seu Decretum hujusmodi perpetuò servaretur, nec illud ullo unquam tempore à Superioribus dictæ Provinciæ, nisi de ejus consensu immutaretur plurimùm cupiebant, Decretum hujusmodi una cum dictæ Provinciæ cœremoniis, sicut præmittitur, congestis, auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium confirmari. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui se-

Fr. Isidorus Alphonsus de Castaneira author Cæremonialis Provinciæ S. Evangelii de Mexico.

Idem Cæremoniale approbatur à

Sac. Congregatione Episcoporum anno 1705. die 8. Augusti.

ſequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitâ; audito Patre Procuratore Generali Ordinis, & attentis narratis petitam confirmationem Oratoribus benignè conceſſit. Romæ VII. Auguſti MDCCV. N. Cardinalis Acciajolus: Loco † ſigilli.

Pontifex confirmat Decretum ejuſdem Sac. Congregationis ſalva &c.

§. 2. Cùm autem ſicut dicti Exponentes Nobis ſubindè exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmiùs ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummoperè deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occaſione, vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolicâ tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; Salvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quàvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciarum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quàvis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xv. Septembris MDCCV. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Cum Decreto irritanti.

F. Oliverius.

XXIV.

UNIO PROVINCIÆ ITALIÆ

Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Hiſpaniæ ejuſdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Amedeus de Sanctis Frater expreſsè profeſſus, ac Procurator Provinciæ Italiæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quòd cum aliàs tunc exiſtentes Fratres Diſcalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis, ob defectum regularis obſervantiæ, aliiſque juſtis, & rationabilibus de cauſis in Congregatione tunc pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitâ probatis, & juſtificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minuſque aliquos, ſivè in ſpiritualibus, ſivè in temporalibus religioſos progreſſus facere valerent, ſeque proindè Congregationi Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis uniri petiiſſent, & ſucceſſivè Superiores dictæ Congregationis conſenſum unioni hujuſmodi præſtitiſſent, ac deindè iidem Fratres Diſcalceati Provinciæ præfatæ ſupplicem libellum fel. rec. Innocentio Papæ XI. Prædeceſſori noſtro pro unione hujuſmodi obtinendâ porrexiſſent, iſque ab ipſo Innocentio Prædeceſſore ad dictam Cardinalium Congregationem, & ab eâdem Congregatione ad bon. mem. Alderanum S. R. E. præfatæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis, dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædeceſſorem, & Sedem Apoſtolicam Protectorem remiſſus fuiſſet, dictus quidem Alderanus Cardinalis, & Protector ſuum pro dictâ unione votum juſtis de cauſis una cum eo relatis præfatæ Congregationi Cardinalium exhibuit; verùm cum die quintâ Maii MDCXC. cauſa in ipſâ Cardinalium Congregatione propoſita fuiſſet, dilato circa dictam unionem negotio, emanavit ab eâdem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus præfatis conſtituta fuit ſeparata, ſupradictæ nempè Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religioſi ſub obedientiâ Miniſtri Generalis dicti Ordinis juxtà formam tamen in quibuſdam rec. me. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri literis in ſimili formâ Brevis die XII. Septembris MDCXXIX. expeditis præſcriptam permanerent. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Religioſi obſervantiam Conſtitutionum dictæ Congregationis Hiſpaniæ in ſolemni eorum Regulari profeſſione expreſsè promiſerint; adeoque eas obſervare teneantur; illæ verò ipſos ad ſubjectionem pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali ejuſdem Congregationis Hiſpaniæ omninò obligent, ipſique proindè, quo faciliùs vota ſua Altiſſimo reddere, & propria Inſtituta regularia adimplere valeant, memoratæ unionis gratiam ſummoperè expetant: Nobis propterea dictus Amedeus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolicâ dignaremur.

Decretum Sacræ Congregationis Epiſcoporum.

§. 1. Nos igitur ipſius Amedei votis, hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occaſione, vel causâ latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris dictæ S. R. E. Cardinalibus ſuper causâ hujuſmodi unionis dictæ ſcilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religioſorum præfatæ Congregationi Hiſpaniæ inter eumdem Amedeum ex unâ, & Dilectum etiam filium Vincentium Coppolam Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex alterâ partibus controverſâ à Nobis ſpecialiter deputatorum, qui ipſos Amedeum, & Vincentium Procuratorem Generalem, tam ore, quàm ſcriptis informantes audiverunt, negotioque maturè perpenſo, juſtis, ac rationabilibus de cauſis unio-

Pontifex unit, & annectit Provinciam Italiæ Congregationi Hispaniæ.

nem præfatam fieri posse consuerunt, consilio, præfatam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium, unimus, conjungimus; annectimus; & incorporamus; ac Dilecto Filio moderno; & pro tempore existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis subjicimus.

Cum Decreto irritanti, & clausulis salutaribus.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac memorati Urbani Prædecessoris super erectione Congregationis reformatæ Fratrum pariter Discalceatorum dicti Ordinis, & quibusdam nostris, etiam in simili formâ Brevis die XVIII. Augusti MDCCIII. super unione, seu confirmatione Capitulorum unionis totius ejusdem Ordinis respectivè emanatis literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatæ Congregationis Cardinalium Decretis, ac Provinciæ Conventuum, Congregationum Hispaniæ, & Reformatæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Novembris MDCCV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

Anno 1706.

XXV.

ASSIGNATIO

Loci fixi perpetui inter Auditores Rotæ Perusinæ uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Studii Generalis Universitate ad lauream doctoralem in utroque Jure promotus, & Collegio Generali Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus sit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Clemens VII. Rotam Perusinam erexit.

Cum, sicut Dilecti Filii Communitas, & Homines Civitatis nostræ Perusin. Nobis nuper exponi fecerunt, dudum in dictâ Civitate Tribunal Rotæ nuncupat. ad Causarum decisionem per quasdam fel. rec. Clementis PP. VII. Prædecessoris nostris literas in simili formâ Brevis expeditas erectum, ac per statuta, & ordinationes ipsius Tribunalis vigore facultatis per dictas Clementis Prædecessoris literas attributæ conditâ; expressè cautum fuerit, ut quatuor Auditores, quibus Tribunal hujusmodi constat, Exteri, seu Forenses esse deberent, nunc tamen unus eorum juxtà aliarum rec. mem. Clementis PP. X. Prædecessoris pariter nostri in eâdem formâ Brevis emanatarum literarum dispositionem ex Doctoribus Legistis, qui de Collegio Doctorum dictæ Civitatis Perusin. existant, & alter in vim conventionis aliàs inter eamdem Civitatem Perusin. ex una, & Civitatem pariter nostram Maceraten. ex altera partibus initæ, ac per Nos hodiè, seu nuper per nostras in pari formâ Brevis literas confirmatæ, ex Civibus ipsius Civitatis Maceraten. respectivè eligendi sint; reliqui verò duo ex aliis etiam Civitatibus, seu locis liberè eligantur; Ac proinde ipsi Exponentes perpetuum aliquod sinceræ eorum in Nos devotionis, propensæque in Civitatem etiam nostram Urbinaten., Patriam nostram dilectissimam, voluntatis, nec non præclaræ, quàm de eadem Civitate habent, æstimationis argumentum extare cupientes, post maturam à Magistratu, & deinde in publico, & generali Consilio dictæ Civitatis Perusin, communibus suffragiis habitam deliberationem, Nobis supplicandum esse duxerint, ut singulis quadrienniis, quibus juxtà prædictarum Clementis VII. Prædecessoris literarum formam ad Auditorum præfatorum electionem deveniri solet, unum eorum è Civibus dictæ Civitatis Urbinaten., quam plurium semper doctrinæ, & integritatis laude præstantium Virorum copia florere conspiciunt, de cætero assumendum esse decernere dignaremur; Nos ipsorum Exponentium votis hac in re favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Card. super Consultationibus Civitatum, Terrarum, & Locorum Status nostri Ecclesiastici, auctoritate Apostolica deputatorum, qui rem maturè discusserunt, consilio, ut de cætero perpetuis futuris temporibus unus ex Auditoribus Tribunalis Rotæ præfati, quotiescumque eosdem quatuor Auditores renovari contigerit, è Civibus, dictæ Civitatis Urbinaten., qui in illius Studii generalis Universitate ad Doctoratus lauream in utroque Jure promoti, necnon Collegio etiam generali, ut vocant, Doctorum ipsius Civitatis adscripti fuerint, ac cæteroquin qualitatibus in Tribunalis præfati erectione, seu aliàs requisitis præditi reperiantur, ab illis, ad quos spectat, servatis aliàs servandis, eligi, seu assumi debeat, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis Perusin.,

Statuit, ut quatuor constaret Auditoribus exteris, seu forensibus.

Clemens X. unum ex ipsis ex Collegio Doctorum Civitatis Perusinæ eligi indulsit

Alterum eligi ex Civibus Civitatis Maceratæ juxta conventionem inter d. Civitatem, & Civitatem Perusiæ initam indulsit Clemens XI.

Itaut duo tantùm Auditores ex aliis locis eligendi superessent.

Civitas Perusina supplicavit Sanctitati suæ, ut locum fixum in dicta Rota uni Civi Urbinati decernere dignaretur.

Sua Sanctitas de consilio Sac. Consultæ annuens petitioni.

Locum fixum perpetuum in d. Rota assignat uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Universitate lauream doctoralem susceperit, & Collegio Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus, aliisque necessariis requisitis præditus sit.

Cum clausula sublata, decreto irritanti, & derogationibus opportunis.

Perusin., & Tribunalis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

XXVI.

INDULTUM

Pro Militibus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani annuam navigationem contra Infideles suscipientibus, ut eâ occasione in bellicis ipsorum navibus Missam celebrari facere possint tranquillo mari, cœloque sereno, & cum assistentia alterius Sacerdotis, seu Diaconi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Franciscus de Marevil Frater Miles Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliique Præfecti, seu Capitanei Navium bellicarum, ac Fratres Milites ejusdem Hospitalis, quod cum aliàs fel. rec. Pius IV., & Sixtus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri Fratribus Militibus dicti Hospitalis privilegium utendi in terrâ Altari portatili in navigationibus, quas ipsi singulis annis contra Infideles suscipere solent, concesserint, prædictum verò privilegium eis inutile reddatur, eo quia magnæ Naves, quibus dictos Infideles de præsenti insequuntur, in alto mari navigant, ac rarissimè terram attingunt: ipsi Exponentes ad consulendum spirituali consolationi Navigantium, & ad tollendam omnem controversiam, quæ super alio Indulto hac in re per rec. mem. Innocentium Papam VIII. Prædecessorem pariter nostrum die 28. Aprilis 1485. (ut asseritur) concesso, oriri posset, facultatem celebrari faciendi Missam in Navibus hujusmodi, in quibus, cum magni ponderis, & firmæ structuræ existant, & quælibet ipsarum quinquaginta, & ultra tormenta ænea bellica sustineat, nullum in celebratione Missæ inconveniens enasci potest, sibi à Nobis concedi plurimùm desiderant. Nobis propterea prædicti Exponentes, ac etiam Dilectus Filius Raymundus de Perellos, & Roccafull Magnus Magister memorati Hospitalis, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur piis ejusdem Raymundi Magni Magistri votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridendini Interpretum consilio, ejusdem Exponentibus, & pro tempore existentibus Fratribus Militibus Hospitalis prædicti petitam facultatem celebrari faciendi Missam in supradictis magnis Navibus occasione dictæ navigationis, dummodò Naves hujusmodi enunciatæ qualitatis sint, ac celebratio Missæ, eo dumtaxat tempore, quo mare tranquillum, & cœlum serenum reperiatur, & cum assistentiâ alterius Sacerdotis, seu Diaconi fiat, itaut periculum effusionis sanguinis in dictâ celebratione minimè adsit, authoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus; Salvâ tamen semper in præmissis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

XXVII.

ERECTIO

Computistariarum Locorum Montium.

CLEMENS PAPA XI.

Motus proprius Pauli V. quoad Secretarias, & Computistarias Montium.

MOtu proprio &c. Aliàs à fælicis recordationis Paulo Papa V. Prædecessore Nostro emanavit Motus proprius tenoris, qui sequitur, videlicet: Paulus Papa V. Motu proprio &c. Cùm Romani Pontifices Prædecessores Nostri, & forsan Nos ex justis causis in Montium erectionibus, & institutionibus Officia Secretariatus videlicet, & Computistariarum pro uno Secretario, seu Computista idoneo, qui rationem administrationis bonorum, & fructuum Montium hujusmodi tenere, & de eis, quæ ad loca Montium, & eorum possessores ea in parte spectant, notam sumere, ac patentes literas super eorum concessionibus expedire, aliaque munia respectivè obire debeant, Apostolicâ authoritate erexerint, & instituerint, seu erexerimus, & instituerimus, officia verò hujusmodi, sicut accepimus, nonnulli tanquam per successionem Parentum, & Antenatorum suorum ad se spectantia, alii in vim assertarum deputationum nulliter factarum, ac venditionum ab eorum occupatoribus similiter factarum, alii per modum provisionis, & tacitè, alii etiam nullo titulo occupata detineant, illaque ad eorum libitum in aliorum, quam nostris manibus, ac etiam coram solis Notario, & Testibus resignare, & vendere præsumpserint, Sede Apostolica desuper inconsultâ, in præjudicium jurium dictæ Sedis, & Cameræ Apostolicæ: Nos igitur, ne de cætero officia hujusmodi Personis minus idoneis conferantur, providere, & cum plurimum intersit Cameræ prædictæ, ut ejus bonorum, & proventuum per Ministros idoneos, & peritos, quantum fieri potest, ratio habeatur, indemnitati Sedis, & Cameræ prædictarum consulere volentes, Motu proprio simili, & ex certâ nostrâ scientiâ, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine præsentium tenore omnia, & singula Officia Secretariarum, & Computistariarum Montium tam vacabilium, quàm non vacabilium de Urbe, sic ut præfertur, erecta, & instituta, quorum concessio, & assignatio, & quælibet alia dispositio ad Nos, & Sedem prædictam spectare, & pertinere dignoscitur, & de quibus per Nos, aut Romanos Pontifices Prædecessores nostros specialiter dispositum hactenus non fuit, à primæva eorum erectione, & institutione vacare, & vacavisse declaramus, & decernimus: Ea verò, quæ in erectionibus

Quas in Officia vacabilia, & resignabilia erexit.

Montium hujusmodi, seu alias erecta non fuerunt, ex nunc, prout ex tunc in Officia vacabilia, & resignabilia ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus perpetuò, & instituimus, eisque sic erectis, & institutis, omnes, & singulos honores, salaria, & emolumenta solita, & quæ hactenus dictorum Officiorum detentores, licitè tamen, perceperunt pro illa obtinentium sustentatione etiam perpetuò applicamus, & appropriamus. Decernentes nullum præter Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes de Officiis prædictis disponere potuisse, sive posse, illaque tam primâ vice à primævâ erectione, seu institutione hujusmodi, ut præfertur, vacantia, quàm etiam cum primum per cessum, vel decessum, aut resignationem, privationem, vel quamvis aliam amissionem illa obtinentium, seu aliàs quomodolibet vacare contigerit, per Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes dumtaxat per viam supplicationis in Dataria nostra ad instar aliorum Officiorum vacabilium dictæ Curiæ concedi, & resignari debere, & si quis ex eorum Officiorum detentoribus, idoneitate sibi suffragante, illud, vel illa, quæ detinet, aut aliquod aliorum assequi intendat, supplicationem super illius, vel illorum concessione in dicta Dataria infrà semestre proximum omninò expedire teneatur; alioquin ab eorum exercitio amotus, & illis perpetuò privatus censeatur eo ipso, & ab illo, vel illis penitùs abstineat, præsentemque nostrum Motum propriùm, & literas forsan desuper conficiendas ex quacumque causa, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, vel annullari posse, sed valida, & efficacia existere, suosque effectus sortiri debere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque literas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu proprio &c., etiam consistorialiter, ac cum datæ præsentium expressa mentione, ac sub quibuscumque tenoribus, & formis, nec non cum quibusvis clausulis pro tempore factis, & concessis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, nec non quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit toties in pristinum statum etiam sub priori datâ restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo concessas esse, & censeri. Sicque per quoscumque Judices &c. etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ, &c. judicari &c. debere, irritumque &c. non obstante regula nostrâ de non tollendo jure quæsito, quatenus opus sit, nec non Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Collegiorum, & Officiorum hujusmodi, ac Montium erectionibus, & institutionibus, si in aliquo obstent, eorumque statutis, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam motu proprio, aut consistorialiter concessis, quibus omnibus &c. eorum tenores &c. etiam si de illis &c. hac vice specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis. Fiat Motu proprio C. Et de erectione institutione, applicatione, singulis decretis derogatione, aliisque præmissis, ut supra latissimè extenden.; Et quod præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regulâ contrariâ quâcumque non obstante. Per præsentes autem non intendimus alicui Officiali, Collegio, seu cuicumque personæ, cui expressim facultas disponendi de dictis Officiis, vel eorum aliquo per Nos, vel Antecessores nostros forsan concessa fuit, in aliquo præjudicare, sed illis, & cuilibet eorum sua jura intacta, & illæsa remaneant. Fiat C. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem pridie idus Julii anno decimo quarto. Et subinde piæ memoriæ Alexander VII. pariter Prædecessor noster Montes Restauratos primæ, secundæ, & tertiæ erectionis instituendo, Computistarias eorumdem locorum Montium in Officia vendibilia, & per obitum eorum, qui illa obtinuerint, vacatura erexit, voluitque per Datariam Apostolicam ad instar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ conferri, Personis tamen per Thesaurarium Generalem pro tempore existentem quoad peritiam approbandis, seu commendandis, prout in diversis literis itidem motu proprio expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis habemus, fusius continetur. Cùm autem Urbanus VIII., Innocentius XI., & alii forsan Pontifices Prædecessores nostri diversas alias Montium erectiones fecerint, atque instituerint, in quibus de Officiis Computistariarum hujusmodi, aut diversimodè dispositum fuit, aut non ita clarè in Officia vacabilia erecta fuerunt; Hinc est, quod inter Datariæ nostræ Administros, & Dilectum Filium Thesaurarium Generalem nostrum exortum est dubium super modo, & formâ concedendi, & expediendi Computistarias prædictas; cui dubitationi, ne cleri negociorum expeditioni impedimento esset, pro posse, sicuti tenemur, providere volentes, illius cognitionem, discussionem, & resolutionem Venerabilis Fratris Prodatarii nostri, & nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum particulari Congregationi prout de jure demandavimus, & à Congregatione prædicta, fundamentis utriusque in voce, & in scriptis deductis accuratè discussis, sub diebus 16. Martii 1705., & 10. Februarii 1706. declaratum, & resolutum fuit, providendum esse de omnibus Officiis Computistariarum per organum Datariæ, Personis tamen approbandis per Thesaurarios pro tempore, quam declarationem, & resolutionem subinde ad Nos relatam sub die 12. ejusdem mensis Februarii approbavimus, & executioni jussimus demandari; Ne autem materia hæc plenè discussa, & resoluta imposterum revocetur in controversiam, omnes Montium institutiones per Prædecessores nostros factas, & illarum tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, ac Pauli, & Alexandri prædictorum, & forsan aliorum Pontificum Prædecessorum vestigiis inhærentes motu pari omnes, & singulas locorum Montium tam erectorum, quàm fortassè imposterum erigendorum Computistarias in Officia vacabilia, vendibilia, & resignabilia, quatenus opus sit, de novo erigimus, & instituimus, & pro erectis, & institutis, tanquam in primæva dictorum Montium fundatione haberi volumus, & decernimus. Statuentes, quod Computistariarum Officia sic erecta perpetuis futuris temporibus per Nos, & Romanos Pontifices pro tempore existentes dumtaxat per viam supplicationis in Dataria nostrâ, & per organum ejusdem expedienda ad instar aliorum Officiorum dictæ Curiæ, Personis tamen approbandis per Thesaurarios pro tempore, solutis tamen, ultra pretium pro compositione in concessione, seu resignatione singularum Computistariarum locorum Montium per prædictos Prædecessores nostros jam erectorum, & institutorum octo quoad Sancti Petri nunc a prima usque ad nonam erectionem inclusivè, ultra emolumenta Monti Datariæ nostræ debita, ac aliis octo quoad prædictos Restauratos, & Novennales, ac Fidei, comprehensis ejusdem Montis Datariæ emolumentis, ac quoad Communitatis

Ac in Dataria perpetuò resignari, & expediri debere decrevit.

Cum clausula sublata & decreto irritanti.

Alexander VII. Computistarias Montium restauratorum in officia vacabilia, & venalia erexit.

Urbanus VII. & alii Pontifices de similibus Officiis diversimodè disposuerunt.

Ortá quæstione de modo, & forma expediendi similes Computistarias, Pontifex eam definiendam commisit particulari Congregationi.

Quæ censuit de ejusmodi Officiis providendum esse per organum Datariæ Personis tamen approbandis per Thesaurarium generalem.

Pontifex ejusmodi resolutionem confirmat.

ac Religionis vacabilis; comprehensis similiter emolumentis Montis Datariæ hujusmodi; necnon quoad Sancti Pauli Religionis respectivè Montes ducatis duobus auri de Camera, computatis emolumentis prædicti Montis Datariæ, seu aliàs soluta compositione arbitrio dicti Prodatarii nostri, & illius pro tempore Successorum, juxtà qualitatem locorum in singulo Monte existentium concedi, & resignari debeant. Mandantes proptereà, ut si quis Computistariatum Officium, seu Officia sine titulo per organum Datariæ expedito quocumque modo nunc detineat, supplicationem super illius, seu illorum concessione in Datariâ nostra infra tres menses proximos; prævia prædicti Thesaurarii approbatione, omninò expedire teneatur, alioquin ab exercitio amotus, & Officia Computistariarum hujusmodi vacare eo ipso censeantur. Decernentes præsentem nostrum Motum proprium, ac literas forsan desuper conficiendas, & in eis contenta ex quacunque causâ nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, retractari, vel annullari posse, sed semper valida, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus per quascumque literas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros, etiam motu proprio, etiam consistorialiter ac cum datæ præsentium expressâ mentione, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, necnon cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, & concessis, seu concedendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, necnon quoties illa revocari, seu limitari, vel suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant, statum & sub priori datâ restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa esse, & censeri, sicque, & non aliàs per quoscumque Judices &c. etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublatâ &c., judicari &c. debere, irritumque &c. decernere, non obstantibus per prædictos Prædecessores nostros in erectionibus supradictorum Montium alitèr, seu in contrarium dispositis, ac regulâ nostrâ de jure quæsito non tollendo, quatenus opus sit, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam motu proprio, aut consistorialitèr concessis &c., quibus omnibus &c., eorum tenores &c., etiamsi de illis &c., hac vice specialiter, & expressè motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Eique inhærendo mandat, omnes Montium Computistarias expediri per Datariam Personis à Thesaurario approbandis, soluta certa pecuniarum quantitate.

Clausula sublata cum decreto irritanti.

Fiat Motu proprio J. F.

Et quod erectionum Montium hujusmodi tenores etiam veriores habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis; & de perpetuis erectione, institutione, cognitione, discussione, resolutione, approbatione, executione, voluntate, decreto, statuto, mandato, derogatione, aliisque præmissis, quæ hic pro sufficientèr, & ad partem repetitis habeantur, ac aliàs, prout supra, in literis latissimè extensi; Et cum decreto, quod sola præsentis nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra, regulâ quacumque contrariâ non obstante, seu, si videbitur, literas desuper, etiam per viam de Curiâ, quandocunque expediri. Et cum alio decreto, quod moderni Computistæ, qui deindè post acquisitum officium habuerunt alios Montes additos, non teneantur ad augmentum pretii pro additionibus hucusque factis; Illi verò, qui nullo modo pretium persolverunt, illud omninò solvere teneantur Datariæ Apostolicæ ad rationem bononenorum, seu bajoccorum duorum cum dimidio pro quolibet loco. Datum Romæ apud S. Petrum sexto Idus Aprilis Anno VI.

Fiat J. F.

J. Pro-Datarius.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit in Acie Campi Floræ, ac Curia Innocentiana Montis Citatorii, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.

Joseph Batialis Magister Cursorum.

JUBILEUM UNIVERSALE. XXVIII.

Ad implorandam divinam opem pro pace inter Principes Christianos, & aliis præsentibus Catholicæ Ecclesiæ necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ex eminenti Principis Apostolorum Sede, in quâ per ineffabilem Divinæ suæ bonitatis abundantiam, meritis licèt imparibus, collocare Nos voluit Altissimus, terrarum Orbem universum, nostras videlicet curas, solicitè circumspicientibus Nobis, miserior in dies, semperque luctuosior se offert Christianæ Reipublicæ facies. Cum gravissimo siquidem, ac verè lachrymabili totius penè Europæ incendio Christiani Principes inter se decertantes (quæ olim extrema minatus est Deus inimicis nostris, atque iis, qui insurgunt adversus Nos) diuturno nimium, & sanè acerbissimo bello se invicem depascuntur, ac proprio sanguine, quasi musto, inebriantur. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percutimur, undique amaritudinibus replemur. Visitavit profectò Nos Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam. Ascendit fumus in irâ ejus, & ignis à facie ejus exarsit. Commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis. Sed nunquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior sit adhuc? Absit. Non enim obliviscitur misereri Dominus, nec continet in irâ misericordias suas; sed qui multus est ad ignoscendum, ac propitiatur invocantibus eum in veritate, effundet in Nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis humili confessione agnoscamus, dignosque pœnitentiæ fructus faciamus. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, ac ne exprobrari Nobis audiamus propheticum illud: quæsivi de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terrâ, ne dissiparem eam, & non inveni: & effudi super eos indignationem meam, obsecrationibus, jejuniis, eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram, acceptabili hoc Dominici Adventus tempore, placare studeamus, Regique pacifico, qui proximè venturus est, ut pacem annuntiet hominibus bonæ voluntatis, in

Exordium à continuatis Christianæ Reipublicæ calamitatibus ob acerbum inter Christianos Principes bellum.

Fideles hortatur, ut divinam indignationem placare contendant, & in divinam misericordiam fiduciam collocent.

novitate vitæ ambulantes humiliter occurramus. Supplicìter ab eo petamus, ut flagella, quibus nos corripit ad emendationem, clementer à nobis avertat, & qui castigat nos propter scelera nostra; ipse salvet nos propter misericordiam suam; potissimum verò eum deprecemur; quatenus septimo, quem nunc Divinâ favente clementiâ inimus, nostri Pontificatus anno faciat remissionem, ut verè sit Sabbatum terræ requietionis Domini, sublatisque dissidiis sedeat Christianus populus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiduciæ, & in requie opulentâ. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, aperire, & largâ manu erogare decrevimus.

Solemnem Processionem indicit à Cappella Palatii Vaticani ad Basilicam Principis Apostolorum.

§. I. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quàm Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in almâ Urbe nostrâ degentibus, qui solemni processioni, quàm feria quinta proximæ hebdomadæ, quæ erit secunda Adventus, à Capellâ publicâ Palatii nostri Apostolici in Vaticano ad Basilicam Principis Apostolorum una cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus; necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediatè sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam, reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Omnibus, qui eidem Processione interfuerint, vel Patriarchales Basilicas enunciatas visitaverint, & opera præscripta adimpleverint, plenissimam Indulgentiam in forma Jubilei elargitur.

Eamdem Indulgentiam extendit ad alios quoscumque fideles extra Urbem degentes.

Necnon ad navigantes, & iter agentes.

Et Regulares utriusque sexus.

§. 2. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Licentiam tribuit eligendi Confessarium approbatum, cui facultatem concedit absolvendi à censuris, & casibus reservatis, & commutare vota, religionis, & castitatis exceptis.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfatâ, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quàvis causâ latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Ordinariis locorum præsentis Jubilei publicationem injungit.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Non intendit dispensare super irregularitate publica, vel occulta, nec facultatem tribuere super ea dispensandi, multoque minus absolvendi excommunicatos, suspensos, & interdictos palam denunciatos.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reser-

Amplissimè derogat omnibus contrariis.

vatur,

vatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum; & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Decembris MDCCVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo sexto, Indictione XIV., die verò 3. Decembris Pontificatus SS. D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno sexto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. P. P. Cursorem.

Joannes Græcus Cursorum Magister.

ANNO 1707.

XXIX.

DECLARATIO

Nullitatis quamplurium decretorum, ordinationum, mandatorum, edictorum, aliorumque gestorum in Ditione Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra montes, libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, cum illorum damnatione, revocatione, & abolitione, ac insuper cum decreto quod ii, qui illa perpetrarunt, eàque de causâ Ecclesiasticas censuras Sedi Apostolicæ reservatas incurrerunt, minimè propterea liberi censeantur ab obligatione gesta hujusmodi etiam per seipsos revocandi, & abolendi, vel aliàs debitam eidem Sedi, & Ecclesiæ satisfactionem realiter exhibendi, ad hoc, ut absolutionis beneficium obtinere valeant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponitur series plurium attentatorum, quæ tempore fel. me. Innocentii XII. in præjudicium Sanctæ Sedis, ac libertatis Ecclesiasticæ gesserunt Ministri Ducis Sabaudiæ.

Aliàs cùm ad fel. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri aures pervenisset, plura per Ministros Dilecti Filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontii Principis, ejusque Magistratus Laicos, videlicet Delegatos super conservatione, ac reunione regestri, & ratificatione, contractuum nuncupatos, necnon Senatus Niciensem, & Taurinensem gesta fuisse, & attentata Sedis Apostolicæ authoritati, & Ecclesiasticæ jurisdictioni, libertati, atque immunitati nedum contraria, sed illarum læsiva, ac prorsus destructiva, necnon Generalibus Conciliis, & Sacris Canonibus, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus penitus adversantia: Inter alia verò eidem Innocentio Prædecessori innotuisset, quod prius, nempe die 18. Septembris 1697. præfati Delegati super conservatione, & reunione regestri, & ratificatione contractuum, edictum typis mandatum publicaverant, in quo inter cætera §. 6. continebatur præceptum Sindicis, Consiliariis, Secretariis, ac aliis regimini, & gubernio Civitatum, Terrarum, & locorum ditionis ejusdem Victorii Amedei Ducis pro tempore præpositis injunctum sub certis inibi expressis pœnis, ne aliquod beneplacitum, vulgò: Placet: de cetero amplius concederent, ad hoc, ut quisquam clericalem statum assumeret, vel jam minoribus ordinibus initiatus ad sacros ordines promoveri posset, minusque super quantitate patrimoniorum sacrorum convenirent, nisi prius Officialem, Patrimonialem Generalem nuncupatum, certiorem facerent de instantiis, quas sibi, & à quibus pro dicto beneplacito, seu placet obtinendo fieri contingeret, transmissa eidem informatione tam qualitatum, & capacitatis personarum, quàm numeri Parochialium Ecclesiarum in Civitatibus, terris, & locis prædictis existentium, atque Ecclesiasticorum celebrantium, & ad sacros ordines promotorum nondum celebrantium, aliorumque Clericorum, qui in illis reperirentur, necnon numeri fratrum, & sororum, & quantitatis bonorum Instantium, prout etiam, an parentes haberent, & an bona per illos possessa obnoxia essent alicui hypothecæ ad favorem Communitatum, seu Universitatum, civitatum, terrarum, & locorum hujusmodi, ad hoc, ut dictus Patrimonialis opportunam relationem ipsis Delegatis facere valeret, & ab ipsis decerneretur, quid expedire conveniret circa ejusdem Beneplaciti, seu Placet concessionem, ac Patrimoniorum constitutionem, juxta Ecclesiæ indigentiam, & Concilii Tridentini dispositionem; Idem Innocentius Prædecessor Venerabili Fratri Archiepiscopo Taurinen. mandavit, ut congruam moderationem, seu declarationem præfati edicti in partibus Ecclesiasticæ libertati, & jurisdictioni præjudicialibus obtinere satageret; Quod sanè spatio viginti septem mensium frustra fuit ab ipso omni studio tentatum, donec tandem die 17. mensis Decembris 1699. renovata fuit ejusdem edicti publicatio, addita declaratione, quod in edicto prius publicato fuerant demandatæ præfatæ diligentiæ, ad hoc, ut Patrimonialis generalis, supplendo negligentiam Officialium Communitatum, & Universitatum, posset securiùs earum statum Superioribus Ecclesiasticis repræsentare, ut pro eorum prudentiâ, atque justitiâ, præjudicio, quod illis ex nimis aucto Ecclesiasticorum numero resultasset, remedium afferre posset, ipsum coercendo ad limites necessitatis, atque utilitatis Ecclesiarum, necnon patrimoniorum excessum ad formam Concilii Tridentini supradicti reducendo; Quâ tamen declaratione insufficienti compertâ, postquam pro eâ obtinenda, quæ sufficiens fuisset, inutiliter trium mensium spatio renovatæ fuerant instantiæ, fuit tandem per Archiepiscopum prædictum die 20. Martii 1700. publicatum Edictum

Edictum die 18. Septembris 1697., quo cautum fuit, ne beneplacitum pro assumentibus statum clericalem, vel promovendis ad sacros ordines amplius concederetur, nisi certa forma servata.

Renovatio ejusdem Edicti secuta die 17. Decembris 1699. cum insufficienti declaratione.

Edictum Archiepiscopi Taurinensis

declaratorium nullitatis utriusque precedentis Edicti.

tum, quo nulla declarata fuerunt ea, quæ per Delegatos præfatos prius edita, & promulgata fuerant in iis partibus, quas idem Archiepiscopus Ecclesiasticæ libertati, & jurisdictioni adversari, & eisdem læsionem inferre posse arbitratus fuit.

Edictum diei 12. Julii 1699. promulgatum in Civitate Hipporegiensi super recognitione Personarum Ecclesiasticarum ad effectum solutionis annui oneris *del Tasso* facienda per Laicos Ministros cum aliis ordinationibus.

§. 1. Cumque pariter ad ejusdem Innocentii Prædecessoris notitiam devenisset, quod die 12. Julii 1699. in Civitate Hypporegiensi fuerat authoritate laicali publicatum Edictum, quo Ministris publicis præcipiebatur, ut cum omni celeritate, ac diligentiâ recognoscerent omnes Personas Ecclesiasticas, Universitates, Corpora, atque Collegia, non concurrentia solutioni annui oneris *Tasso* nuncupati, pro bonis in Catastro descriptis, & ab ipsis possessis, ac similiter pias Confraternitates eadem bona detinentes, pro quibus nedum à prædicti, sed etiam aliorum onerum solutione eximebantur, ejusmodi verò recognitionem, & informationem transmitterent Delegatis generalibus super reunione, ac conservatione registri, procedendo interim ad sequestrum super fructibus bonorum in Catastro descriptorum, absque ullâ personarum exceptione, cum aliis etiam dispositionibus, quibus læsa remanere poterat Ecclesiastica libertas, & jurisdictio. Ac prætera significatum fuisset Edicti præfati publicationem in aliis etiam Pedemontanæ ditionis Civitatibus factam fuisse, adeoque pro veriori rei habenda informatione scriptum fuisset omnibus illius Regionis Episcopis, ut super hoc referrent, & interim defensioni, atque conservationi Ecclesiasticæ libertatis incumberent: Habitâ ex ipsorum responsis notitiâ nedum dictæ publicationis nonnullis in locis sequutæ, sed quod varii, gravesque alii abusus in præjudicium Ecclesiasticæ immunitatis, atque jurisdictionis alicubi irrepserant, ultra particularia remedia juxta casuum exigentiam præscripta, generaliter à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præposita, demandata fuit præfatis Episcopis publicatio contrarii edicti, qua Ecclesiæ jura sarta, & tecta servarentur, & novis, quæ in dies excrescere poterant, præjudiciis obviaretur, quod sanè per nonnullos Pedemontanæ ditionis Episcopos, prout in mandatis habuerant, peractum fuit. Verùm ejusmodi contrariorum edictorum publicationem, scilicet tam illam ab Archiepiscopo Taurinen. factam contra Edictum, sicut præmittitur, emanatum à Delegatis super conservatione, de reunione regestri die 18. Septembris 1697., & renovatum die 17. Decembris 1699., quàm aliam expressè demandatam à memoratâ Congregatione Cardinalium, & editam à tunc existente Episcopo Hypporegiensi, ac à nonnullis aliis Episcopis contra aliud edictum, ut præfertur, publicatum in dicta Civitate Hypporegiensi die 12. mensis Julii 1699. ægreferentes Delegati super conservatione, ac reunione regestri ad instantiam Patrimonialis generalis die 12. Maii anni 1700. novum ediderunt edictum, sive, ut aiunt, Rescriptum typis mandatum, & publicè affixum, in quo declararunt, esse non potuisse mentem ejusdem Archiepiscopi edicta prius ab ipsis promulgata irritare, & quatenus voluisset, id præstare non potuisse; nullum propterea, invalidum, ac irritum ipsius Archiepiscopi edictum declarando, ac insuper præcipiendo in omnibus, & per omnia suorum edictorum observantiam, non obstante illorum irritatione factâ per dictum Archiepiscopum, illum monendo, ne illorum executionem in posterum turbaret, sub pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, eodemque modo irritum declararunt aliud edictum per aliquos ex Episcopis, sicut præmittitur, promulgatum, similiter declarando mentem eorumdem esse non potuisse contrario edicto ipsorum jurisdictiones turbare, & quatenus voluissent, non potuisse id peragere, neque exactionem onerum certorum, ac solvi consuetorum à possidentibus bona in Catastro descripta, atque edictorum super hoc editorum executionem impedire; Ac propterea attentâ notorietate antiquæ possessionis eadem onera exigendi, in eâ conservandum esse Ducale Patrimonium, cum inhibitionibus opportunis, præcipiendo insuper eorumdem laicalium edictorum omnimodam observantiam sub pœnis quoad Laicos etiam corporalibus, & monendo Episcopos, ut abstinerent ab ulteriori perturbatione in concernentibus tam executionem edictorum quàm onerum exactionem sub pœna reductionis eorum bonorum temporalium. Non tulit profectò idem Innocentius Prædecessor inultam remanere tam gravem Ecclesiasticæ libertatis, atque Jurisdictionis læsionem, sed approbando Decretum à præfata Congregatione Cardinalium hac in re editum die 8. Junii dicti anni 1700. ejusdem executionem Archiepiscopo Taurinen., aliisque Episcopis injunxit; Tenor autem Decreti est, ut sequitur: *Archiepiscopo Taurinen., qui procedat, prout de Jure tam contra Delegatos, quàm Patrimonialem, & Fornerium pro publicatione Edicti emanati sub die 12. Maii, necnon contra omnes, qui executionem eidem Decreto præstiterint; communicetur Episcopis ordo datus Archiepiscopo, & injungatur eisdem, ut in casu publicationis præfati Edicti in eorum Diœcesibus procedant, prout de jure contra Affixores, & Publicatores, & quatenus de eisdem non possit constare, procedant in genere, declarando incursos in censuras omnes, qui tale Edictum promulgaverint, vel eidem dederint executionem, & deinde procedant, prout de jure contra omnes, qui præfato edicto in eorum Diœcesibus dederint executionem.* Cumque dictus Archiepiscopus, in executionem mandati sibi injuncti, affigi jussisset Monitorium contra ipsos Delegatos, & Patrimonialem generalem, aliosque inibi expressos, & comprehensos, iisdem assignando terminum quindecim dierum ad comparendum, & dicendum causam quare declarari non deberent incursi in censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus comminatas, propter publicationem præfati Edicti editi die 12. Maii ejusdem anni, nedum per Curiæ laicalis Satellitum Præfectum, vulgò Baroncellum, Monitorium præfatum cum notorio contemptu defixum fuit, sed non expectato lapsu termini in eo assignanti per eosdem Delegatos ad instantiam ipsius Patrimonialis die 3. Augusti dicti anni 1700. editum, & successivè die 5. ejusdem mensis publicatum fuit novum Edictum, in quo præviâ declaratione assertæ notoriæ nullitatis, & injustitiæ Monitorii supradicti, eumdem Archiepiscopum, cum manifesto authoritatis excessu, monere ausi sunt, ut illud revocaret intra terminum duorum mensium, ac ab omni ulteriori processu abstineret sub pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, aliisque (ut erroneè assertum inibi fuit) de Jure, atque usu permissis; inhibendo insuper omnibus in Monitorio comprehensis, ne coram quocumque Judice Ecclesiastico in dicta causa comparerent sub pœnâ mortis naturalis. Ac sub eâdem datâ emanavit, atque typis mandatum & publicè affixum fuit simile Edictum Senatus Taurinen. ad instantiam Procuratoris generalis, declarans nullatenus per edicta dictorum Delegatorum fuisse læsam libertatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam, quinimò evidenter laicalem per Archiepiscopi, & aliorum Episcoporum Edicta fuisse violatam, ac propterea confirmans omnia per eosdem Delegatos, uti ad naturalem, & legitimam

Publicatio ejusdem Edicti in aliis Locis Ditionis Pedemontanæ.

Edicta supradictis contraria promulgata per nonnullos Episcopos.

Edictum diei 12. Maii anno 1700. quo Ministri irrita declararunt edicta Archiepiscopi, aliorumque præsulum cum aliis ordinationibus.

Decretum S. Congregationis Immunitatis approbatum à san. me. Innocentio XII., quo mandatum fuit, ut supradicti Prælati procedant contra Ministros, prout de Jure.

Affixio Monitorii facta ex parte Archiepiscopi pro declaratione incursus censurarum, illiusque defixio.

Edictum Ministrorum contra Archiepiscopum pro revocatione Monitorii aliisque provisionibus.

Edictum Senatus Taurinensis declarans per alia Ministrorum Edicta non fuisse læsam libertatem Ecclesiasticam cum monitione; ut revocaretur dictum Monitorium.

(quod

(quod non minus perperam prætensum fuit) defensionem gesta, monendo ipsum Archiepiscopum, ut pariter intra terminum duorum mensium revocaret, & à registris suæ Curiæ aboleret, & expungeret præfatum Monitorium, uti nullum, atque injustum, omnesque actus illud concernentes, ac insuper nullam in eo comprehensis molestiam inferret, nec ulterius turbaret jurisdictionem laicalem sub eâdem pœnâ reductionis suorum bonorum temporalium, & respectivè quoad laicos in Monitorio comprehensos, qui coram Tribunali Ecclesiastico comparuissent, mortis naturalis.

Abususpotestatis laicalis commissus à Senatu Niciensi in cognitione causæ exactionis fructuum Ecclesiæ Parochialis Rocasteronis vacantis, ad Cam. Apostol. spectantium cum actis subsecutis.

§. 2. Grave etiam accidit eidem Innocentio Prædecessori non minùs Ecclesiasticæ libertati, quàm suæ, & Sedis Apostolicæ jurisdictioni inflictum vulnus per Senatum Niciensem, assumendo scilicet cognitionem causæ ad instantiam Cajetani Albanelli provisi de Ecclesiâ Parochiali Loci Rocasteronis Glandeven. Diœcesis in Comitatu Nicien. sitâ, pro impedienda exactione fructuum inexactorum dictæ Ecclesiæ ad Cameram Apostolicam pertinentium, super quibus ab eodem Senatu decretum fuit sequestrum cum eorum successivâ relaxatione ad favorem ipsius Cajetani, ac ulterius turbando Jurisdictionem Nunciaturæ Apostolicæ, ad quam juxta facultates eidem à Sede prædictâ tributas ejusmodi cognitio privativè spectabat, sicuti etiam ratione præventionis, intolerabili siquidem ausu, idem Senatus temerè mittens manus in messem alienam, sub prætextu assertæ notoriæ nullitatis sententiæ excommunicationis latæ contra præfatum Cajetanum in Tribunali ejusdem Nunciaturæ, ob recursum ab ipso factum ad Senatum in spretum jurisdictionis ipsius Nunciaturæ, prævia admissione appellationis interpositæ per Procuratorem Fiscalem mensæ Episcopalis Glandevensis, ac per Procuratorem Fiscalem Patrimonialem generalem, inhibuit ipsi Cajetano, ne coram alio Judice, præter Senatum, compareret, sub pœna reductionis bonorum, præcepitque Syndicis Universitatis dicti loci, & cuicumque Personæ, ne auderent eumdem impedire in libero exercitio Parochialis officii, quamvis à Tribunali Nunciaturæ fuisset, ut præfertur, nominatim excommunicatus, ob idque ex Ecclesiæ præcepto vitandus, & à divinorum nedum administratione, sed etiam participatione suspensus, atque submotus. Ac insuper idem Senatus contra Procuratorem Cameræ Apostolicæ, licèt notoriè exemptum, procedere ausus fuit, ipsum citando ad comparendum cum subsequutâ reductione bonorum tam Josephi Aude Advocati Cameræ prædicti, quàm Canonici cognominati Torrini tunc Subcollectoris Apostolici, in odium actuum ab ipsis gestorum, ut proprio muneri satisfacerent. Dum verò opportunæ reparationi per tunc existentem Episcopum Niciensem, in executionem Decreti memoratæ Congregationis Cardinalium opera dabatur, nova emersit attentati species; Nam Ven. Frater Archiepiscopus Ebredunensis, tanquam Metropolitanus ex abrupto, nullâque judiciariâ formâ servatâ, sibique omninò incompetentem authoritatem cognoscendi de Juribus S. Sedis, & de gestis per illius Nuncium, absque dubio Superiorem suum, assumendo, & quod magis intolerabile est, sese supra ipsum extollendo, ad petitionem præfati Cajetani, licèt ante rejectam, & ad quos de jure à tunc existente Episcopo Glandevensi suo Ordinario, apud quem ille prius institerat, remissam temerè declaravit nunquam in Diœcesi Glandeven. spoliorum Jus usu fuisse receptum, eidem Cajetano, aliisque omnibus Ecclesiasticis suæ Metropolitanæ Jurisdictioni subjectis propterea inhibendo, ne dictum Jus spoliorum directè, vel indirectè unquam recognoscerent; præterea nullam esse pronunciavit sententiam excommunicationis contra dictum Cajetanum latam à Tribunali Nunciaturæ, absolutionem eidem ad cautelam tribuendo, licitumque in dicta Provincia recursum ad Senatum in materiâ spoliorum, uti semper usitatum, asseruit. Cujus sanè ordinationis, tanquam notoriâ nullitate ob defectum Jurisdictionis in materiâ, de quâ agebatur, infectæ, nec minus Ecclesiasticæ immunitati adversantis, quàm jurium hujus Sanctæ Sedis manifestè læsivæ demandata fuit cassatio, revocatio, & annullatio tunc existentibus tam Nuncio Taurinen., quàm Prolegato Avenionen., prout ambo illam cum omnibus inde secutis cassarunt, revocarunt, & annullarunt; Sed cùm dictus Prolegatus affigi jussisset valvis Ecclesiæ dicti Loci Rocasteronis declarationem desuper ab eo editam, fuit carceribus mancipatus Cursor ad id peragendum transmissus, & in aliis plurium mensium spatio detentus, quousque fugâ sibi consuluit. Similiter nec potuit prædictus Episcopus Nicien. exequi mandata dictæ Congregationis Cardinalium procedendi, prout de Jure, contra Senatum, non repertis ob illius perhorrescentiam Ministris, vel Officialibus, qui eidem parere voluerint, ut ipse eidem Congregationi rescripsit.

Declaratio Archiepiscopi Ebredunensis super asser. incompetentia Juris spoliorum favore Cam. Apost. in Diœcesi Glandeven. cum aliis ordinationibus.

Cassatio præmissorum facta per Nuncium Taurinensem, & Prolegatum Avenionensem cum attentatis subsecutis ex parte Secularis Potestatis.

Edictum Senatus Niciensis promulgatum die 26. Novembris 1697., quo Subditi temporalis Ditionis Comitatus Niciensis prohibentur non obstan. asser. privilegiis comparere in Curia Episcopali Ventimiliensi cum aliis attentatis subsecutis.

§. 3. Nec minus temerarium extitit, quod ab eodem Niciensi Senatu attentatum fuit occasione prætensionis, quod Subditi ditioni temporali Comitatus Niciensis, Ventimilien. Diœcesis, vigore assertorum privilegiorum, trahi non possent extra temporale dominium ejusdem Comitatus pro cognitione Causarum in prima instantia coram Episcopo peragenda. Ad hanc siquidem prætensionem confovendam, immemor idem Senatus, quod non licet laicali potestati in concernentia causarum spiritualium cognitionem sese ingere, ac multò minus Judici Ecclesiastico circa propriæ Jurisdictionis exercitium legem imponere, loco recurrendi, ut aliàs peractum fuerat, ad Sedem Apostolicam prædictam, ad quam unicè eorundem assertorum privilegiorum declaratio spectabat, publico Edicto die 26. Novembris 1697. edito, vetuit omnibus Subditis, ne pro ullâ causâ comparerent in Tribunali Episcopi Ventimilien. sub pœnâ privationis gratiæ Principis, eundemque Episcopum monuit, ut intra terminum viginti dierum deputaret Vicarium in parte suæ Diœcesis subditâ in temporalibus ditioni Niciensi, cum facultate decidendi omnes causas, tam contentiosas, quàm gratiosas, sub pœnâ reductionis Bonorum à Mensa Episcopali possessorum, quorum fruitione deinde dictus Episcopus ob non factam petitam deputationem fuit per abusum potestatis laicalis violenter privatus: Præterea eodem anno 1697. idem Senatus Niciensis mandavit tunc existenti Vicario foraneo Loci Sospelli, ut cognosceret omnes causas, & illas, pro quibus ei defecisset authoritas, concessis testimonialibus, ad tunc pariter existentem Nuncium Taurinensem remitteret; Quocirca d. Episcopus, postquam spatio trium annorum plures, & sanè ferventissimas instantias, quamvis inutiliter, fecerat pro reintegratione suæ Mensæ, sui tandem muneris partes esse censuit, parendo etiam mandatis memoratæ Congregationis Cardinalium, quosdam Ministros laicos censuris innodatos declarare; ipse verò Senatus Niciensis in eam prorupit audaciam, ut ad arcam Domini non quidem erigendam, sustinendamque, quod adhuc severâ, ingentique adeò ultione fuisse à Deo punitum in sacris paginis legimus, sed ad illam deturbandam, prosternendamque sacrilegas manus extollere non erubuerit, ac inaudito forsan hactenus ausu, sanctissima Ecclesiæ institu-

Declaratio incursus censurarum facta per Episcopum Ventimilien. contra quosdam Ministros laicos.

institutam, atque præcepta intervertere tentaverit: Cùm enim non minus providè, quàm salubriter Ecclesia jubeat Excommunicatos, velut igne, & aqua interdictos, & tanquam putrida membra Canonicæ severitatis mucrone abscissa, ne totum corpus inficiant, ab omnibus Christifidelibus esse vitandos, ipse Senatus publicò; typisque tradito Edicto laicali jurisdictioni Subditis, mortis naturalis pœnâ contravenientibus impositâ, præcepit, ut cum illis commercium haberent. At cum pariter Ecclesiæ præcepto statutum sit; ut censuris irretiti à communione Fidelium, ac divinorum participatione arceantur, peculiari etiam impositâ pœnâ iis, qui illos ad spirituale consortium admitterent, Senatus itidem præfatus, quem hac re obsequendi potiùs manebat necessitas, quàm authoritas imperandi, solemniter edixit; atque omnes Ecclesiasticos monuit, ut eosdem Excommunicatos ad communionem in divinis reciperent, & Sacramentorum participes redderent, cùm comminatione gravium pœnarum in casu contraventionis. Licèt autem Edictum hujusmodi in hac dumtaxat posteriori parte, seu clausula Ecclesiasticos, ùt præfertur, tangente, ex speciali jussu supradicti Victorii Amedei Ducis revocatum fuerit, nihilominus cum in aliis omnibus ejus partibus expressè præservatum, adeòque confirmatum fuerit, nova potius per insufficientem, ac imperfectam ejusmodi revocationem Ecclesiæ læsio illata fuit, quàm prior reparata.

Alterum Edictum Senatus Niciensis, quo mandatum fuit, ut omnes cum Excommunicatis conversarentur, & Ecclesiastici eos in divinis admitterent.

§. 4. Hæc sanè omnia, quæ dum in humanis ageret memoratus Innocentius Prædecessor, contigerunt, ac Nobis, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, Congregationibus, in quibus de rebus hisce actum fuit, pluries interfuimus, apprimè innotuerant, una cum aliis præsentium temporum facilè prævisis calamitatibus, mentis nostræ oculis obversata effecerunt, ut Nos ad Supremi Apostolatus apicem, non minus inviti, quàm immerentes vocati, totâ animi contentione gravissimum hoc onus subire detrectaverimus; Verùm quia obsequi tandem debuimus divinæ vocis imperio, primas profectò pastoralis sollicitudinis nostræ partes esse duximus lapidem omnem movere, ut Ecclesiasticæ libertatis Violatores ad cor redirent, & recogitantes flagella, quibus divina ultio ejusmodi criminum reos percutere consuevit, debitam Ecclesiæ satisfactionem exhiberent; Dum hæc tamen, omnibus adhibitis Apostolicæ longanimitatis, & paternæ benevolentiæ mediis agebamus, non sine maximo animi nostri mœrore accepimus; à præfato Senatu Niciensi, mala malis accumulando, per suum Decretum die 19. Januarii 1701. editum, admissam fuisse appellationem pro parte Procuratoris Fiscalis generalis Ducalis interpositam à Decretis Curiæ Legationis Avenionen., & Tribunalis Nunciaturæ Taurinensis super circumscriptione, & cassatione sententiæ irregularis, ac totaliter incompetentis latæ per Curiam Archiepiscopalem Ebredunensem die 7. Maii 1700. in causâ superius relatâ dicti Cajetani Albanelli; Quo sanè Decreto typis impresso dictus Senatus eò temeritatis processit, ut declarationes tam Legationis, quàm Nunciaturæ præfatarum, tanquam nullas, & abusivas pronunciare, atque damnare non erubuerit. Novis hisce injuriis lacessiti patienter adhuc sustinuimus; Quinimò cum post elapsos quamplures terminos à Nobis assignatos ad præstandas necessarias, & frustra diù expectatas reparationes, Nobis exhibita fuisset instantia pro parte tunc existentis pro eodem Victorio Amedeo Duce apud Nos, & Sedem prædictam Residentis, ut aliquem ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deputaremus, cum quo de his rebus agere posset, quamvis omnia jam diù in dicta Congregatione Cardinalium maturè discussa, & Nobis quoque plerumque intervenientibus; & suffragantibus, supra relatæ resolutiones captæ, & partim etiam executioni demandatæ fuissent, eodem Innocentio Prædecessore ne dum approbante, sed jubente; Adhuc tamen, ut verè possemus dicere, quid ultra potui facere, & non feci? Dilecto Filio Nostro Sperello Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam ejusdem S. R. E. Presbytero Cardinali Sperello nuncupato commisimus, ut ea, quæ per dictum Residentem, ejusque Defensores deducerentur, audiret, & Nobis referret. Verùm post aliquos inter eosdem Sperellum Cardinalem, & Residentem hac in re habitos congressus contigit, ut dictus Residens re infectâ ab hac Urbe discesserit. Nova interim in dies in præfati Victorii Amedei Ducis ditionibus Ecclesiæ vulnera infligi acerbiori semper doloris sensu intelleximus; Ortâ scilicet jampridem, nempe anno 1698. controversia inter Mensam, & Curiam Episcopalem Augustanam Provinciæ Tharantasien. ex una, ac Canonicos Regulares Sancti Ægidii Loci de Verresio ex altera partibus, super Jure conferendi nonnullas Parochales Ecclesias; introductoque Judicio in Tribunali Nunciaturæ supradictæ; utraque Parte consentiente, ac jura sua in eodem deducente, secutâ vacatione duarum ex dictis Ecclesiis, Procurator Fiscalis dictæ Curiæ Episcopalis Augustanæ causam deferre studuit ad Sabaudiæ Senatum, eidem exponendo, quod licèt Episcopus reperiretur in possessione dictas Ecclesias conferendi, fuerint tamen eidem per præfatos Canonicos Regulares illatæ molestiæ, cum præsentatione citationis cum inhibitione, ejusque executione; & quia per Tribunal Nunciaturæ dictis Canonicis Regularibus decreta fuerat manutentio; dictus Promotor Fiscalis ad eumdem Senatum appellaverat, à quo citationem nedum contra ipsos, sed etiam contra Judicem Ecclesiasticum obtinuit; Ac tandem comparere coactis eisdem Canonicis Regularibus coram dicto Senatu, prodiit Sententia, per quam revocata fuit præcedens, tanquam (ut malè prætensum fuit) nulliter, & abusivè per Tribunal Nunciaturæ lata; simulque omnibus Ecclesiasticis, & aliis prohibitum fuit sub pœnâ nullitatis, ac scrutorum mille auri, aliisque, ne ad dictum Tribunal causas deferrent; Et hæc quidem sententia in Civitate Augustana ad sonum tubæ publicata fuit die 10. Maii anni 1701. Gravia profectò fuerunt hæc, & mucrone Canonicæ severitatis resecanda: Unde contra ea clamare non cessavimus, ita Domino Nos per Prophetam admonente, ac Apostolici muneris debito exigente, ne veluti canes muti non valentes latrare, ac lupos gregem Dominicum devastantes arcere negligentes corriperemur, & spiritualis interitus ovium Nobis à Domino commissarum rei evaderemus. Verùm præfati Senatus, aliique laicæ Jurisdictionis Ministri, atque Officiales, veluti aspides surdi, & aures suas obturantes, ne vocem venefici incantantis sapienter audirent, adhuc in sua malitiâ perseverantes, & obdurati, nec paternis exhortationibus nostris, nec minis flecti potuerunt, ut animarum suarum saluti consulerent, & Ecclesiæ, quàm toties, & tam graviter læserant, satisfacerent; Quin potius hæc inter novum aliæ Ecclesiasticæ libertati, & Sedis Apostolicæ authoritati vulnus inflictum fuit, dum ex abrupto, quâcumque ejusdem Sedis reverentiâ postpositâ, Dilectus Filius Alexander Codebo jampridem Auditor Nunciaturæ præfatæ, tuncque illam in Civitate Taurinensi nomine nostro administrans, ab omnibus ipsius Victorii Amedei

Zelus fa. me. Clementis XI. pro emendatione supradictorum abusuum.

Decretum supradicti Senatus diei 19. Januarii 1701. pro admissione appellationis à Decretis Prolegati Avenion., & Nuncii Taurinen.

Commissio data cla. me. Card. Sperello, ut in præmissis ageret cum Ministro Ducis Sabaudiæ.

Appellatio interposita per Promotorem Fiscalem Curiæ Episcopalis Augustanæ à Decreto Tribunalis Nunciaturæ ad Senatum Sabaudiæ in causa Mensæ Episcopalis, & quosdam Regulares.

Sententia dicti Senatus revocatoria Judicati Nunciaturæ cum prohibitione amplius deferendi causam ad dictum Tribunal.

Dimissio Auditoris Nunciaturæ è Civitate Taurini.

dei

dei Ducis eo tempore à dicta Civitate absentis, dominiis, in manifestum tam Clericalis Ordinis, quàm Muneris, quod de mandato nostro exercebat, contemptum dimissus fuit, assignato eidem brevi duorum dierum termino pro discessu à Civitate præfatâ; & quatuor ab universâ dicti Victorii Amedei Ducis ditione, ne quidem illi permissâ facultate Nos de hoc sibi injuncto discedendi præcepto per Cursorem citatis equis transmittendum certiores reddendi, nostrumque desuper responsum expectandi, itaut in locum Tilliolarum nuncupatum, huic Sanctæ Sedi etiam in temporalibus subjectum se recipere coactus fuerit.

Diligentiæ adhibitæ, ut præfati Senatus, & Ministri Laici Ecclesiæ satisfacerent: & Breve à san. me. Clemente XI. Duci Sabaudiæ conscriptum pro consequenda emendatione præmissorum quod tamen effectu caruit

§. 5. His omnibus maturâ deliberatione perpensis, & implorato prius divino præsidio, die 7. Februarii 1702. super præmissis omnibus dictæ Congregationis Cardinalium, qui rem totam diligenter, ac maturè coram Nobis discusserunt, vota exquisivimus, iisque auditis, novum aliud paternæ nostræ longanimitatis experimentum facere decrevimus; ac proindè nostras in formâ Brevis expeditas literas supradicto Victorio Amedeo Duci conscripsimus, in quibus acerbissimum cordis nostri dolorem ob ea, quæ ab illius Magistratibus adversùs Ecclesiasticam libertatem, Dei ordinatione, & canonicis sanctionibus constitutam, debitamque huic Sanctæ Sedi observantiam attentata fuerunt, fusè explicavimus, eumque propterea admonuimus, rogavimus, atque obsecravimus, ut per egregiam, & ad magna quæque, ac præclara propensam, quam sortitus fuerat, animi indolem, per uberem erga ipsum, ejusque Domum divinæ beneficentiæ fontem, per veterem denique, & constantem nostram in ipsum voluntatem, auferret tandem malum de domo Israel, omnique morâ postpositâ, quæ injustè acta fuerant, celeri, & magnanimâ retractatione revocaret, Ecclesiæ pristinam dignitatem, & læsa Jura restitueret, Nosque ipsos à tam gravi, qua angebamur, solicitudine liberaret. Neque enim alias tot, tantaque mala, quibus Ecclesiæ authoritas lædebatur, sacrorum Canonum norma contemnebatur, & ipsa Beati Petri Sedes injuria afficiebatur, traditæque à Domino claves impetebantùr, diutius, absque animæ nostræ periculo, divinæque indignationis incursu dissimulare valebamus. Porrò has ipsas literas tunc in humanis agenti bo. me. Carolo, dum vixit, S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato, quem eidem Victorio Amedeo Duci ob præclaras, & nunquam satis laudatas ejus animi dotes summoperè acceptum esse noveramus, consignavimus, ut illas ipsi Victorio Amedeo Duci, quàm celeriùs fieri poterat, transmitti, simulque rem totam ad ipsum sincerè deferri curaret, non dubitantes, quin eà diligenter perspectâ, ex ipsâ, qua præstat, animi magnitudine omnia perperam gesta protinus emendaret; Verùm non modo conceptâ hac spe frustrari Nos vidimus, sed alia, & quidem non minus gravia præfatæ Sedis jurisdictioni, & libertati Ecclesiasticæ in illis partibus præjudicia in dies inferri percepimus.

Edictum supradicti Ducis publicatum die 3. Maii anni 1703. super executione, ac interpretatione alterius lati an. 1563. Ecclesiasticæ libertatis læsivi cum certis provisionibus.

§. 6. Etenim die tertiâ Maii 1702. nomine ipsum Victorii Amedei Ducis publicatum fuit Edictum in executionem, ac interpretationem, sive ampliationem, ut in eo asserebatur, alterius Edicti ab ejus Tritavo lati anno 1563., cujus tamen longæva abeò inobservantia satis illud viribus carere monstraverat; in quo quidem numero Edicto plura continebantur circa successionem Personarum, & Communitatum Regularium & circa dotes Monialium, Ecclesiasticæ jurisdictionis usurpationem manifeste præseferentia, ejusdemque libertatis summopere læsiva: declarando scilicet omnes Religiosos utriusque sexus cujusvis Ordinis in Regionibus ultramontanis ipsius Victorii Amedei Ducis temporali dominio subjectis degentes, etiam Societatis JESU, atque Ordinis Militaris S. Joannis Hierosolymitani, post emissam professionem sive expressam, sive tacitam, per vota solemnia, vel simplicia, civiliter mortuos, & incapaces testandi, ac de propriis bonis disponendi, tam inter vivos, quàm per ultimam voluntatem, ac generaliter quoque incapaces omnium effectuum, ac actuum civilium, & ullas recipiendi, aut colligendi successiones tam præteritas, quàm futuras; sive ex testamento, sive ab intestato, easdem propterea deferendo proximioribus Consanguineis Jure ordinario successivo; quodque per professionem votorum solemnium, vel simplicium expressam, aut tacitam, purificatæ censerentur omnes substitutiones, perinde ac si Religiosi præfati naturaliter defuncti fuissent, relictâ solùm ipsis facultate recipiendi annuam pensionem vitalitiam convenientem, titulo sumptus, & alimentorum, sicut Senatus æquum judicasset; Ac insuper earundem successionum incapaces declarando dictum Ordinem, & Religionem Sancti Joannis Hierosolymitani, & omnes alios Ordines, & Religiosas Communitates, Societates, Conventus Ecclesiasticos, Regulares, & Seculares, & Militares, sicut etiam Collegia Cathedralium, Collegiatarum, & alias omnes Societates Ecclesiasticas, Regulares, & Seculares per dispositiones titulo universali, per testamentum, codicillos, aut donationem causâ mortis, & etiam per donationem inter vivos, & titulo particularis legati, præter unam sextam partem suppellectilium dictorum Donantium, aut Testatorum, etiam ex causa ingressus in dictas Religiones, Monasteria, Societates, & Conventus, exceptis Hospitalibus, & Ordine Militari Sanctorum Mauritii, & Lazari: Præterea in eodem Edicto additum fuit, quod Religiosi utriusque sexus, qui per sex annos habitum regularem cujuscumque Ordinis detulissent, numerando sexennium à die suscepti habitus regularis hujusmodi quoad eos, qui illum post expletum decimum sextum suæ ætatis annum susceperunt: quoad alios verò qui illum ante dictam ætatem susceperunt, à fine dicti decimi sexti anni, etiamsi nullum fecissent votum, vel tantùm vota simplicia, censerentur mortui civiliter, & privati omni jure civili, tam pro casibus præteritis, quàm futuris, ipsos quoque privatos declarando facultate possidendi propria sua bona, quovis tandem prætextu deposuissent, vel deponerent habitum regularem in futurum, quibus tamen adjudicari posset à Senatu aliqua provisio alimentaris de bonis Parentum, vel Religionis, à quà egressi fuissent, prout dictus Senatus æquum judicasset, facultatem reclamandi ad sexennium, ut supra, computandum, citatis interesse habentibus restringendo: ita quod, non obtentâ ultimis duobus annis declaratione nullitatis, reclamationes amplius non attenderentur; Circa verò receptiones Religiosorum utriusque pariter sexus, in eodem edicto dispositum, & declaratum fuit, quod Domus, Conventus, Societates, aut Monasteria, cùm reciperent aliquos Religiosos, nihil possent acceptare quovis prætextu sumptuum, ingressus in Religionem, novitiatus, suppellectilium, vestium, fundationum, & aliorum, nisi mille florenos illarum partium; liberum tamen esset dictis Religiosis sibi reservare ex eorum bonis pensionem quinquaginta florenorum similium, quæ pensio extendi posset ad summam ducentorum florenorum, ratione studiorum tantùm, & hoc per decennium à die professionis; Et quoad Religiosas, & Moniales, Monasteria, in quæ ingressæ fuissent, acceptare nihil possent

quovis

quovis prætextu sumptuum, ingressus in Religionem, novitiatus, dotis, supellectilium, vestium, fundationum, aut aliorum, nisi summam pro qualitate locorum in præfato edicto taxatam, imposita contravenientibus certa pœna pauperibus applicanda; ex bonis temporalibus Monasteriorum, & Regularium Communitatum sumenda. Postremò in eodem edicto sancitum fuit, quod hæc omnia effectum haberent retroactivum quoad successiones, aliasque res delatas præfatis Communitatibus, quæ, ut præfertur, incapaces declaratæ fuerant quidquam consequendi, quod illis fuisset delatum per actus ultimæ voluntatis, exceptis tamen rebus, quæ eisdem Communitatibus per sententiam jam fuissent adjudicatæ, & hoc quidem edictum verificatum, atque, ut dicitur, per Senatum Sabaudiæ interinatum fuit die 17. Aprilis 1703. inhærendo præcepto desuper in ejus calce specialiter inserto, licèt quoad clausulam retroactivam, & bona à Communitatibus supradictis pacificè possessa, fuerit ab eodem Senatu modificatum. Porrò ambigi nequit, quin omnia in illo disposita manifestam Ecclesiasticæ potestatis, & authoritatis usurpationem, ejusdemque libertatis violationem præseferant, nullatenus tolerabilem. Quamvis verò incertus ad Nos pervenerit rumor suspensam subinde fuisse præfati edicti executionem, nihilominus, præterquamquod nullum hactenus suspensionis hujusmodi certum accepimus documentum, nemo non intelligit solam suspensionem minimè sufficientem fuisse ad præmissam gravissimam læsionem tollendam.

Exponitur publicatio.

Monitorii S. R. E. Cardinalis Camerarii, quo subditis Montafiæ, Cisternæ, & Cortanfæ injuncta fuit recognitio privativa Sedis Apostol. in supremam Dominam.

§. 7. Præterea cùm ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ducales Ministri subditis, & feudatariis hujus Sanctæ Sedis Locorum Montafiæ, Cisternæ, & Cortanfæ non sine manifesto directi, & supremi dominii ad Nos, & ad eamdem Sedem in prædictis locis unicè, & privativè spectantis, pridem intulerant, novasque, quas illis inferre præfati Ministri minabantur, instante Dilecto Filio Commissario Generali Cameræ Nostræ Apostolicæ, per Dilectum Filium Nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum, ejusdem S. R. E. Camerarium, die 8. Augusti 1702. expeditum atque transmissum, & eorumdem feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuisset monitorium; quo districtè prohibebatur, ne alium Supremum Dominum, præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent, fuit ad similem Patrimonialis Ducalis requisitionem mense Septembris 1702. per Cameram, quam vocant Computorum aliud publicatum, & respectivè intimatum Edictum, seu Decretum, quo, prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis ejusdem monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui eatenùs Sedem, ejusque supremam authoritatem constanter recognoverant, ipsis etiam Sabaudiæ Ducibus id approbantibus, quàm Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm ipsius Victorii Amedei Ducis authoritatem recognoscerent; Ad hujus verò Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque Ducales Ministri compellere tentarunt, omnibusque renuentibus, nonnulli in Civitate Astensi deprehensi, carceribus mancipati, alij verò, qui ad illam accedere recusarunt, militaribus copiis à dictis feudis violenter extracti, similiter detenti fuerunt, morte etiam sclopo illata alteri ex ipsis, qui fuga sibi consulere studuerat.

Edictum Cameræ Computorum Ducis Sabaudiæ super declaratione asser. nullitatis dicti monitorii ac recognitione in supremum Dominum ad favorem d. Ducis facienda.

Violentiæ illatæ Syndicis suprad. locorum.

§. 8. Nec minor apparuit alia Senatus Taurinensis audacia; cùm enim Venerabilis Frater Episcopus Aquensis à divinis suspendisset Parochum Loci Mombaldoni, ejus Diœcesi subjecti, quamvis siti in ditione temporali ejusdem Victorii Amedei Ducis, pro coercenda illius inobedientia, ex quo comparere contumaciter recusaverat, licèt pluries vocatus ad se expurgandum de gravibus delictis, de quibus fuerat delatus; & signanter, quod in manifestum, ac detestabilem contemptum Clavium, ad Divinorum participationem admisisset Comites Franciscum, Dominicum, & Michaelem suos Fratres, per publicarum schedularum affixionem, sequutam die quinta Februarii 1701., tanquam excommunicatione irretitos denunciatos, ipsisque præsentibus, & assistentibus celebrasset, habito ad memoratum Senatum recursu per Procuratorem Fiscalem laicalem, promulgatum fuit edictum ab eodem Senatu die secunda Decembris 1701., quo præfatum Episcopum monuit, sub pœna reductionis bonorum temporalium, ne ipsum Parochum extra ditionem Ducalem evocaret, sed in illa Vicarium deputaret, eidem Parocho inhibendo, ne alibi compareret, sub simili pœna reductionis bonorum temporalium, super cujus Edicti affixione in Palatio Prætorio sequuta, sumptis contra ipsum Parochum per Curiam Episcopalem informationibus, eoque in contumacia perseverante, atque in Divinis ministrante, necnon in Parochialis officii exercitio, se se immiscente, die 22. dicti mensis Decembris idem Parochus declaratus fuit irregularis; ac subinde in executionem mandatorum dictæ Congregationis Cardinalium, die 24. ejusdem mensis Decembris expeditorum ad compescendam ejus proterviam, & consulendum spirituali bono animarum ipsi commissarum, die 24. Januarii subsequentis tam ipsius Parochialis, quàm aliarum ruralium Ecclesiarum valvis affixum fuit edictum, quo ipse omnibus nunciabatur à Divinis suspensus, & irregularis, ac ad omnem Ecclesiasticam functionem peragendam inhabilis, interdicta ei Sacramentorum administratione, ac respectivè receptione; Quâ tamen suspensionis, & irregularitatis publicâ denunciatione contemptâ, præfatus Parochus celebrare continuavit, omnemque lapidem apud dictum Senatum movit, ut impediretur Sacerdoti, supplendis ejus vicibus deputato, Parochialis muneris exercitium; Quocirca novum ab eodem Senatu expeditum fuit Edictum die 27. Aprilis 1702. ad similem instantiam Procuratoris Fiscalis, quo Episcopus, sub pœna reductionis bonorum temporalium, iterum monebatur, ut revocaret provisiones contra dictum Parochum captas, & Vicarium in ditione Ducali pro exercenda jurisdictione deputaret, eidemque Parocho prohibebatur, ne alibi personaliter, vel per Procuratorem compareret. Unde dictus Parochus, edicti hujusmodi authoritate fretus, magis in dies contumax, & ordinariæ, ac delegatæ authoritatis contemptor evasit, dum animo prorsus obdurato, iterum suspensus, & irregularis declaratus, respondere, & comparere detrectavit.

Edictum Senatus Taurinen. diei 2. Decembris 1701., quo Episcopus Aquensis monebatur, ne extra ditionem temporalem dicti Ducis evocaret Parochum Loci Mombaldoni à divinis suspensum.

Declaratio irregularitatis dicti Parochi cum affixione edicti super illius suspensu à Divinis, & irregularitate.

Edictum alterum d. Senatus die 27. Aprilis 1702. quo Episcopo demandatum fuit ut revocaret provisiones editas contra dictum Parochum.

§. 9. Ad hæc idem Senatus Taurinensis in aliam prorupit temeritatem; nam die 10. Octobris 1702. ad instantiam Procuratoris Generalis Ducalis jurisdictionis, per decretum typis impressum inhibuit omnibus Fratribus Familiæ, seu Conventus Ordinis Minorum Sancti Francisci, Conventualium nuncupatorum, ne executionem darent cuidam sententiæ de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ die 15. Julii 1702. contra Carolum Augustinum Mallettum Fratrem expressè professum dicti Ordinis, latæ, qua ipse

Decretum ejusdem Senatus diei 10. Octobris 1702. prohibens executionem sententiæ excommunicationis latæ contra Carolum Augustinum Mallettum Ordinis Minorum Conventualium.

ipse declaratus fuerat excommunicatus, omnibusque gradibus, & officiis sui Ordinis privatus, ob damnabilem recursum habitum ad laicalem potestatem, ad effectum impediendi accessum Custodum Conventuum ejusdem Ordinis in ditione ipsius Victorii Amedei Ducis existentium, ad Provinciale Capitulum, quod in Civitate Alexandrinâ Provinciæ Mediolanen. celebrari debebat, mandatum ab eadem laicali potestate impetrando, quo illis sub pœnâ Ducalis indignationis præcipiebatur, ne ab eadem ditione recederent, illudque Custodibus ipsis intimando, qui omnes ei paruerunt; Dictam porrò sententiam, quamvis Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum, ac præcipuè Literarum quotannis in die Cœnæ Domini legi solitarum dispositioni conformem, adhuc tamen memoratus Procurator Generalis Ducalis jurisdictionis, in recursu ad dictum Senatum habito, evidenter, & intolerabiliter injustam asserere non erubuit, ipseque Senatus, ejusdem instantiæ annuendo, præfatæ sententiæ publicationem, & executionem, ac ne quidquam in præjudicium dicti Caroli Augustini innovaretur, quousque habitus fuisset recursus, ad quem de jure competeret, sub eadem Ducalis indignationis pœnâ districtè prohibuit; Unde idem Carolus Augustinus, præmissorum calore fretus, spretâ excommunicatione, qua per dictam sententiam fuerat innodatus, in Divinis ministrare ausus fuit, & ob id irregularis evasit.

Ordinatio Senatus Niciensis, ne Episcopus Antonino Arnaud Officiali Archiepiscopi Ebredunensis inhiberet exercitium Vicariatus Loci Barcinonettæ in propria Civitate.

§. 10. Inter hæc ad Nostrum pervenit auditum, aliud à Senatu Niciensi Ecclesiasticæ auctoritati illatum præjudicium; cum enim supradictus Episcopus Niciensis auctoritate prius ordinariâ, & deinde sibi delegatâ à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhibuisset cuidam Antonino Arnaud Fratri expressè professo Ordinis Prædicatorum, Officiali deputato ab Archiepiscopo Ebredunensi, pro exercenda jurisdictione Metropolitica prius in loco nuncupato Barcinona, seu Barcinonetta, in ejus Diœcesi sito, & in temporalibus subdito Gubernio Niciensi, exerceri consueta, ac deinde translato illius exercitio in ipsam Civitatem Niciensem, ne in eam se se ingereret, cum id manifestè tenderet in turbationem, atque imminutionem ordinariæ jurisdictionis ipsius Episcopi, & Sacrorum Canonum sanctioni adversaretur, ut eadem Congregatio declaravit, habito recursu per eumdem Antoninum ad Senatum prædictum, ipse die 14. Decembris 1701. monuit præfatum Niciensem Episcopum, ne sui officii exercitium ipsi Antonino impediret, sub prætextu publici populorum beneficii, cum comminatione pœnæ reductionis ejus bonorum temporalium, eamdemque monitionem, & inhibitionem renovavit die 26. Januarii 1702. ad instantiam Procuratoris Fiscalis Laicalis, etiam post acceptam notitiam decreti præfatæ Congregationis, officii hujusmodi exercitium improbantis, additâ ulterius sub eadem pœnâ, necnon Ducalis indignationis, prohibitione cuilibet Personæ, etiam Ecclesiasticæ, ullam citationem exequendi, vel intimandi sententiam, aut ordinationem cujuscumque Tribunalis extra Statum siti, prout de facto impedita fuit intimatio memorati Decreti, cum citatione per Episcopum præfatum transmissâ, malè scilicet prius habito, & postea etiam detento quodam Clerico, pro eâdem præsentandâ, adhibito.

Deploratur in his omnibus violatio libertatis Ecclesiasticæ.

§. 11. Cùm autem præmissa omnia, nimium sanè per Nos hucusque tolerata, libertatem, immunitatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam manifestè læserint, & violaverint, ac lædant, & violent, nec non Nostris, ac Sedis Apostolicæ juribus, atque authoritati maximum, & gravissimum intulerint, atque adhuc inferant; quinimò in ipsorum Senatuum, Magistratuum, Judicum, Officialium, aliorumque tam Mandantium, quàm Consulentium, Exequentium, illisque favorem, & auxilium quoquo modo Præstantium, aut Approbantium, & cum possint, non Impedientium, nec Corrigentium perniciem, ac prætereà in scandalum plurimorum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis involvere pergant; Cumque adhuc Senatus, Magistratus, Judices, Officiales, aliique prædicti, eisque adhærentes, & ab ipsis gesta approbantes post plures, ac toties repetitas nostras paternas monitiones à pluribus annis factas & diligentias, atque instantias adhibitas pro gestorum hujusmodi retractatione ab eis obtinendâ, adhuc id minimè præstiterint, nec Ministro Apostolico, laicali authoritate à Ditione memorati Victorii Amedei Ducis, sicut præmittitur, expulso, adhuc fuerint revocata, ac sublata impedimenta, ad hoc ut possit ad suam residentiam suique muneris exercitium liberè redire. Hinc est quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, ac proindè tam graves sæcularis potestatis abusus diutiùs dissimulare non possumus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon Senatuum, Magistratuum, Judicum, Officialium, aliorumque præfatorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfata omnia, & singula Decreta, Ordinationes, Mandata, & Edicta, ac alia quælibet à Senatibus, Magistratibus, Judicibus, & Officialibus supradictis, aliisque quibusvis Personis, etiam specificâ, & individuâ mentione dignis, in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de factò præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi, debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, re-

Declaratio nullitatis omnium, & singulorum præmissorum.

Revocatio, & reprobatio.

probatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Decretum firmitatis censurarum, & obligationis reponendi in pristinum omnia præmissa, cum reservatione aliarum pœnarum.

§. 12. Cæterùm cùm notorii, & explorati Juris sit eos omnes, qui Decreta, Ordinationes, Mandata, & Edicta prædicta ediderunt, promulgarunt, aut quoquo modo pro iis institerunt, vel illis usi fuerunt, eaque executioni demandarunt, ac alia præmissa, vel eorum aliqua perpetrarunt, necnon illorum Fautores, Consultores, Mandantes, & Adhærentes, atque in eorum sequelam, & executionem gesta approbantes, Censuras Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis inflictas, necnon feudorum, si quæ eis à Romanâ, vel aliis Ecclesiis concessa fuerunt, privationis, ac omnium, & quorumcumque privilegiorum, gratiarum, ac indultorum sibi à Nobis, seu Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet forsan concessorum amissionis pœnas, eo ipso, incurrisse, nec à censuris hujusmodi à quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eò ipso, quò convaluerint) absolvi, & liberari posse, ac insuper inhabiles, & incapaces esse, qui absolutionis, & liberationis beneficium consequantur, donec supradicta Decreta, Ordinationes, Mandata, Edicta, omniaque in eorum executionem, gesta, atque secuta, & quomodolibet attentata publicè retractaverint, revocaverint, cassaverint, & aboleverint, eaque novis Edictis, Ordinationibus, Mandatis, atque Decretis è medio sustulerint, ac omnia in pristinum statum plenariè, & cum effectu reintegraverint, dictoque nostro, & Sedis prædictæ Administro liberum regressum ad suam residentiam cum plenario sui Officii exercitio respectivè permiserint, vel aliàs debitam, & condigna Ecclesiæ, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi satisfactionem in præmissis præstiterint: idcircò illos omnes etiam specialissimâ mentione dignos, necnon illorum Successores in officiis, à retractatione, revocatione, cassatione, & abolitione Decretorum, Ordinationum, Mandatorum, Edictorum, aliorumque præmissorum per seipsos faciendâ, vel aliàs debitâ, & condigna Ecclesiæ, ac Nobis, & dictæ Sedi satisfactione realiter, & cum effectu in eisdem præmissis exhibendâ, præsentium literarum, seu alio quocumque prætextu minimè liberos, & exemptos, sed semper ad hæc obligatos fore, & esse, ut absolutionis beneficium obtinere valeant, earumdem tenore præsentium decernimus, & pariter declaramus; Facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia canonica, & severiora remedia, quatenus præfati Ecclesiasticæ libertatis, & Jurisdictionis Apostolicæ violatores in sua contumaciâ persistentes, censuras, & pœnas Ecclesiasticas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Sedi expresse reservantes.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritanti.

§. 13. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, sed ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quomodolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac cogitato & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis prædictis, aliisque quibuslibet Personis, etiam quâcumque Ecclesiastica, vel mundanâ Dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, & factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ, observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium vim habeat personalis intimationis.

§. 15. Cùm autem eædem præsentes literæ in locis Ditionis prædicti Victorii Amedei Ducis subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientia compertum est, & Nobis notoriè constat, prout tenore præsentium declaramus, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis

in

in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. mensis Maii Anno MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Fides habenda Transumptis.

Die 17. Maii anno 1707.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo die prima mensis Augusti Indictione 15. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno septimo, supradicta Litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Ecclesia Lateranensis, & Basilica Principis Apostolorum, necnon Cancellaria Apostolica, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Flora, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Benedictum Baldi Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

XXX.

INDULGENTIA PLENARIA

Perpetua pro visitantibus Ecclesias tam Fratrum, quàm Monialium tertii Ordinis S. Francisci in Festis diebus S. Ludovici Regis, & S. Elisabethæ Reginæ Hungariæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cœlestium munerum Thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cùm id ad augendam in Terris Sanctorum in Cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad Animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Bonaventuræ Guglieri Ministri Generalis Tertii Ordinis S. Francisci nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium ejusdem Ordinis hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubique locorum existentibus in Sancti Ludovici Regis, ac Sanctæ Elisabethæ Reginæ Hungariæ festis diebus, à primis vesperis usque ad occasum Solis Festorum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, seu Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis obsignatis, ubique eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Maii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Oliverius.

XXXI.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Concordiæ in Sedis Apostolicæ, & S. R. E. præjudicium initæ super hybernis stationibus, quas Milites Germani in Ducatu Parmæ, & Placentiæ locarunt; firmis remanentibus Ecclesiasticis censuris eidem Sedi reservatis, per eos quovis modo incursis, qui tam eâ occasione loca Ducatus prædicti invaserunt; & perturbarunt, quàm nuperrimè onera, & gravamina bonis personarum Ecclesiasticarum ejusdem Ducatus intulerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponit irruptiones militum Nationis Germanicæ in loca Ducatus Parmæ, & Placentiæ, ac declarationem inibi figendi stationes hybernas.

AD Apostolatus nostri notitiam non sine gravi animi nostri molestiâ ante aliquot menses pervenit, quod cùm prius, videlicet mense Novembri proximè præterito, nonnullæ Germanorum militum legiones in plura loca Ducatus Parmæ, & Placentiæ ex inopinato irrupissent, dictorumque locorum incolis plurima, & sanè gravissima damna intulissent, ac insuper legionum hujusmodi Ductores, seu Moderatores hybernas ibidem stationes de facto, ac violenter se figere velle declarassent: nec ad mala ista avertenda quidquam profuissent plures tam à Dilecto Filio Nobili Viro Francisco Farnesio Parmæ, & Placentiæ Duce, quàm à Dilectis Filiis Communitatibus, & Hominibus Civitatum Parmen., & Placentin. adductæ rationes, eo potissimùm fundamento innixæ, quod Ducatus ipse, & ejus loca prædicta Nobis, & huic Sanctæ Sedi, etiam in temporalibus, mediatè subjecta essent, ideòque ab ejusmodi oneribus, ac gravaminibus libera prorsus, & immunia esse deberent; tandem mense Decembri subsequenti Communitatibus, & Hominibus præfatis assentientibus, qui tamen vi, & necessitate coacti, nec alio, quàm imminentia graviora mala propulsandi consilio, hæc peragere protestati fuerunt, ipsoque Francisco Duce ob easdem rationes annuente, inita fuit super præmissis quædam concordia in decem capitula, seu articulos distincta, cujus tenor est, qui sequitur, videlicet:

Quamvis Ducatus prædictus mediatè subsit Sedi Apost., & ob id à Duce, & hominibus dd. Civitatum fuerit reclamatum.

Articoli concordati tra S. E. il Sig. Marchese di Priè, come Plenipotentiario di Sua Maestà Cesarea in Italia, in virtù dell' Imperiale Diploma delli 4. Maggio scaduto, e l' Illustrissimo Sig. Governatore Francesco Malpeli Deputato da S. A. Serenissima il Signor Duca di Parma coll' intervento delli Illustrissimi Signori Conte Gio. Francesco Marazzani Visconti, e Marchese Annibale Scotti, due Cavalieri di questo Publico di Piacenza, dal quale coll' approvazione, e consenso dell' A. S. Serenissima, come da suo benignissimo foglio in data de' 20. Novembre prossimo passato, sopra il regolamento del presente Quartiere d' Inverno, che si è preso di fatto ne' Stati di Parma, e Piacenza, mediante l'ingresso delle Truppe Cesaree, e Collegate; non ostanti li vari ricorsi, e le rimostranze più efficaci fatte dal predetto Sig. Duca, e col mezzo de suoi Ministri, come pure da queste Communità di Parma, e Piacenza, s'è venuto all' accordo infrascritto, affinche si stabilisca il buon ordine, e si scansino li maggiori danni, e pregiudizi.

Tenor Concordiæ hac de re initæ per Marchionem de Priè cum Hominibus dictarum Civitatum.

Procemium ejusdem Concordiæ cum protestatione recursuum à Duce, & dictis hominibus habitorum.

Determinatio, ac distributio contributionum ex causa dictarum stationum faciendarum à Laicis.

I. Si è fissato dal sudetto Sig. Marchese di Priè per parte del Commissario Cesareo l'ammontare di esso quartiero alla somma di doppie novantamila di Spagna, ò loro valore, delle quali ne toccheranno doppie sessanta settemila settecento cinquanta alli particolari secolari d' essi due Stati (esclusa la tengente delli Ecclesiastici riservata n'ell' Articolo nono) da sborsarsi ne' termini, e modi infra espressi alla Cassa Cesarea per il mantenimento delle Truppe, che restaranno acquartierate in questi Stati, e de' Regimenti di Cavalleria, che si sono rimosse per maggior sollievo di essi, mediante la qual somma sarà bonificato tutto ciò, che verrà somministrato in natura dal Paese tanto per le porzioni da bocca, che di Cavalli, e dovranno pure non meno li Signori Generali, ed Officiali, che li Soldati communi (escluse le infrascritte porzioni) pagare pontualmente la carne, vino, e tutti li commestibili, che saranno tassati à giusti prezzi, & seguendo qualche disordine contro il buon regolamento, che si publicherà, e stabilirà, ne' quartieri, sarà riparato con ogni più accurata diligenza da' Signori Commandanti de' Regimenti, che dovranno obbligare li transgressori ad una congrua indennizazzione, la quale ove non si ottenesse col loro mezzo, si ricorrerà all' Eccellentissimo Signor Generale della Cavaleria Marchese Visconti Commandante in questo quartiero che farà dar loro la dovuta sodisfazione.

Bonificatio Paris subministrati tam per Ecclesiasticos, quam per Sæculares in computum dictarum contributionum.

II. Hà pure condesceso detto Signor Marchese di Priè alla compensa di doppie cinquemille dalla total somma delle doppie 90000. tanto à favore degl' Ecclesiastici, secondo la loro porzione, che de' Secolari, in sconto del pane somministrato in occasione dell passaggio dell' Armata Cesarea nello scorso mese d' Agosto, di cui si promise la restituzione, come pure del Pane, & altri commestibili ricevuti in più occasioni dalle Truppe Assiane, e dal Corpo delli 500. Cavalli commandati ultimamente dal Tenente Colonnello Sant' Amor, e si è havuto in ciò pure qualche riguardo alli Carri, che verranno proveduti da essi Stati per la vettura de' Grani, ed Avena, che converrà introdurre da' varie parti per la sossistenza delle Truppe, e per non accrescere la penuria del Paese, cui verranno concessi gl' opportuni Passaporti, che saranno bramati tanto per acqua, che per terra, per l' introduzione pure de' Grani, che mancassero al loro bisogno

Destinatio terminorum solutionis contributionum explendæ à Laicis.

III. Per facilitar maggior mente il Paese al pagamento della sudetta somma spettante a' Secolari, si è convenuto per patto espreßo, che saranno sborsate le due terze parti, che importano doppie 42500. nel mese d' Aprile, & l' altra terza parte di doppie 21250. mediante l' obbligazione de' migliori Banchieri di questi Stati in dua termini, cioè la metà nel mese d' Agosto, el' altra metà in Ottobre dell' anno prossimo venturo, con le quali somme si dichiara da detto Sig. Marchese di Priè, che s'intende sodisfatto per parte del Signor Duca alle obbligazioni feudali, che gli corrono verso Sua Maestà Cesarea.

Erectio Montis, ac assignatio fundi pro faciliori exactione sub certis legibus.

IV. Come si è creduto spediente per minore peso di questi Stati di devinire all' erezzione d'un Monte per un capitale di doppie trenta sei mila, e più, così si publicherà senza ritardo nel mense corrente, Sarà destinato per fondo di eßo Monte, che ascenderà à doppie di Spagna 36000. è più, un reddito annuo da assegnarsi sopra li propri effetti di S. A. Serenissima à raggione del cinque per cento, che dal giorno dell' impiego correrà à favore de' Compratori. Si daranno in oltre tutte le cautele possibili per sicurezza, & invito di essi Compratori, & à questo fine s'obbligheranno non solo li Publici delle Città di Parma, e Piacenza, mà ancora in solidum sei delle Case più commode, e benestanti, e li migliori Banchieri d' ambedue dette Città, il pontuale pagamento de' frutti, come sopra, di trimestre in trimestre à termini maturati, & alla restituzione del Capitale in due termini, cioè doppie 18000. in Ottobre dell' anno 1708., e l' altre 18000. o più nello steßo mese del 1709. Perche poi detti Signori hanno dubitato (attese le circostanze de' presenti tempi) di non poter ritrovare tutta la somma per riempire il Monte, però si è benignamente accollato S. E. il Sig. Marchese se Priè (nel caso sudetto) di prendere sopra di se il carico di trovare una, o più Persone, che supplischano sino alla somma di doppie vintimila nella compra d' esso Monte, la quale fra tanto dall' E. S. sarà compensata in detti termini. Si è però convenuto, che si pratichino senza ritardo da sudetti Signori tutte le possibili diligenze a Milano, Genova, o Bologna per rinvenire il più prontamente, che si potrà, tutta eßa somma, ed ove ciò riesca; & a misura ch' entrerà il denaro, si farà sborsare indilatamente alla Cassa Cesarea di guerra.

Præscribitur modus subministrandi victualia.

V. A fine d' accertare il punto più essenziale, che si è discusso, cioè il modo di potere stabilire, e combinare col serviggio Cesareo, e sossistenza delle Truppe, la conservazione del Paese, e perciò il sostentamento del Popolo, e del bestiame (attesi li frequenti passaggi di Truppe, la penuria de' grani, e de' foraggi, che si prova nel corrente anno per la siccità della scorsa estate, e le straordinarie innondazioni ultimamente accadute) si è convenuto, che l' obbligazione per parte del Paese di provedere il pane sia puramente ristretta alli tre Regimenti Imperiali di Cavalleria, e Dragoni, e sarà buonificato per oncie trenta di peso, che importa per cadauna porzione, & oncie dieci otto carne al giorno; che sarà somministrata dal Paese, doppia una di Spagna al mese, comprese lire dodeci di questa moneta di Piacenza, che saranno pagate per il vino, che si venderà a' Soldati nel Paese stesso a' giusti prezzi; Quanto poi alle Truppe di Prussia sarà totalmente a carico del Commissariato Cesareo il provederle, e l'introdurre grani per la sossistenza loro, e saranno puramente somministrate le vetture dal Paese entro il Territorio; Si farà però l' anticipazione per un mese di tre milla porzioni di pane ogni giorno, il quale sarà pontualmente restituito in tanto grano della medesima specie; Dovrà pur anche somministrarsi il foraggio con Carri del Paese, e distribuirsi, con tutto il miglior ordine, e la più esatta misura che sarà possibile, cioè a ragione di quindeci libre di fieno per ogni porzione da Cavallo, e si proverà per quattro milla in circa, secondo la ripartizione, specificazione, che sarà data da' Commißari di guerra di Sua Maestà Cesarea, purche si lasci la necessaria sossistenza per il bestiame, senza la quale non havrebbe potuto questo Paese aßumere, ne supplire alle sudette obbligazioni; Si restringerà però esso bestiame al numero puramente indispensabile alla coltura de' Terreni, & alla metà delle Vaccherie, e si destineranno pur anche Commißari da ambe le Parti per fare la ricognizione, e conscrizione de' foraggi, e procurare, che tutto ciò sia posto pontualmente in esecuzione.

Taxatio pretii commeatuum pro servitio equorum.

VI. Si è fißato il prezzo del foraggio, regolato alle sudette libre 15. al giorno, e due terzi di doppie di Spagna ogni mese, e l' altro terzo per l' avena di libre 8. per porzione, che si somministrarà dal Paese fino al fine di Gennaro prossimo (paßato il qual tempo sarà tenuto il Commissario Cesareo a provederle) con facoltà al Paese medesimo di poter somministrare in difetto dell' avena sudetta altri grani confacevoli alla sossistenza della Cavalleria Imperiale, secondo una giusta porzione, che dovrà stabilirsi col sudetto Signor Marchese Generale Visconti, e dove venissero det-

te

te porzioni da Cavallo ad essere calcolate a maggiore prezzo nello Stato di Milano, si seguirà la stessa regola.

Onus Subditorum præstandi habitationem, aliasque commoditates pro indigentiis militum.

VII. Mediante le acennate prestazioni, & obligazioni, non dovranno li sudetti Stati essere astretti, ne sogetti ad alcun' altro peso, toltone il coperto con l' uso del fuoco, lume, e letto, o pure pagliarizzo, secondo il commodo de' Paesani per li Soldati in casa de' Particolari, & esigendosi di più, si farà sodisfare da loro Officiali. Parimente non saranno astretti li Stati sudetti, che a dare il puro coperto, e la legna (in quella quantità, che sarà limitata dal Signor Generale Visconti) per li Signori Generali, & Officiali, li quali pure non potranno obligare il Paese a somministrare il foraggio per li loro Cavalli, il quale potesse eccedere le porzioni, che sono a loro assegnate &c.

Compensatio subministrationum præcedenter factarum in prædictis commeatibus.

VIII. Sarà compensato nella detta somma l' ammontare del foraggio per tutti li Reggimenti Cesarei, e Prussiani dal tempo, che sono entrati in questo Paese, e sono stati di passaggio dal principio dello scorso mese di Novembre, e perche non si può fare presentemente un' esatto calcolo di tutto ciò, che di foraggio, & avena hanno ricevuto, si dichiara, che per temperamento d' equità si compensarà ogni porzione a quattro quinti di doppia, si farà pure rimborsare d'a Reggimenti il pane, carne, e vino che si giustificarà essere stato dal sudetto tempo somministrato, o ricavato dal Paese. Lo stesso si praticarà esattamente nell' avvenire per tutte le Truppe, che occorresse di far passare per questi Stati, eccettuato il foraggio in erba, che si somministrarà senza alcun pagamento del Paese, spirato il termine de' quartieri.

Præservatio exigendi ab Ecclesiasticis ratam dictarum contributionum.

IX. Per eguagliare il peso del presente quartiere, e sollevare questi Stati dovranno concorrere li Particolari tutti indistintamente, ancorche privilegiatissimi, mentre l' A. S. Serenissima istessa effettivamente concorre per la quota de' suoi beni, e come li Ecclesiastici, siano Secolari o Regolari, possedono buona parte de' terreni in ambi detti Stati, & hanno già concorso altre volte a' quartieri, come pure concorrono anche attualmente per la quarta parte de' Secolari al mantenimento de' Presidi di Parma, e Piacenza, così si riserva il Commissario Cesareo la facoltà nelle dovute, e legitime forme, di ricavare da essi la loro rata fino a doppie ventunmille, e ducento cinquanta, mediante il che restano pure esenti li beni de' sudetti Ecclesiastici dalli danni maggiori, che havrebbero potuto patire indistintamente, quando non si fossero divertiti con li sudetti temperamenti, nel che tutto però si protesta per parte de' Secolari di non voler havere alcuna parte, ne ingerenza.

Obligatio utendi exacta disciplina in hybernis stationibus.

X. Il Sig. Marchese Generale Visconti Commandante di queste Truppe farà osservare ogni più esatta, disciplina n lli sudetti quartieri alla mente, e conformità di questo stabilimento, ed invigileranno pure li Signori Commissari di Sua Altezza Serenissima, e di questi Stati, accio si adempisca a tutto ciò per parte di essi, & affinche si faccia la più giusta, e proporzionata disposizione e distribuzione de' quartieri.

Dat. supradictæ concordiæ.

In fede di che si è sottoscritta la presente, e munita de' respettivi Sigilli. Piacenza nel Convento di S. Savino li 14. Decembre 1706.

Il Marchese di Prie. Francesco Malpeli Governatore, e Delegato. Gio. Francesco Marazzani Visconti. Annibale Scotti.

Nullitas ejusdem concordiæ tamquam læsivæ supremo Sedis. Apost. dominio in d. Ducatu.

§. 1. Porrò licèt explorati juris esset concordiam prædictam, quàm non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus inserendam duximus, utpote nostrorum, & dictæ Sedis jurium, necnon directi, ac supremi dominii Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in Ducatu supradicto competentis manifestè læsivam nullius prorsus esse roboris, & momenti; ac insuper notum esset fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum Apostolicæ Sedis, & Romanæ Ecclesiæ præfatarum jura à quibuscumque præjudicialibus hujusmodi per quasdam suas die v. Junii MDCXLI. expeditas literas amplissimè præservasse; adeòque nullâ prorsus opus esset ulteriori declaratione, ad hoc ut eadem Concordia, tanquam irrita, inanis, ac invalida ab omnibus haberi deberet: nihilominus, cùm ad Nos delata res esset occasione petiti à Nobis beneplaciti super iis, quæ in nono capitulo, seu articulo ejusdem Concordiæ quoad portionem, seu ratam pecuniarum à Personis Ecclesiasticis tam Secularibus, quàm Regularibus Ducatus prædicti persolvendam, sicut præmittitur, conventa fuerant, Nos beneplacitum hujusmodi denegando, Concordiam præfatam non modò à Nobis approbari non posse, sed semper reprobari, ac damnari debere non obscurè declaravimus; quinimò animo revolventes quàm diras, omnique humanæ potestati terribiles censuras, & pœnas irrogent canonicæ sanctiones spiritu Dei conditæ, quæque deterrima, ingeminatæ quotannis Ecclesiæ voces imprecentur iis, qui Ecclesiastica jura violant, aut bona diripiunt, vel illis damna, & onera divinis, humanisque legibus vetita inferre non verentur, per quasdam nostras ad eumdem Franciscum Ducem die v. Januarii proximè præteriti manu nostrâ conscriptas literas eos omnes, qui loca prædicta, sicut præmittitur, invadere, illaque, ac supremam jurisdictionem in eis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ competentem perturbare, & vexare temerè, & de facto præsumpserunt, censuras, & pœnas supradictas incurrisse, nec eis illas à Nobis quovis modo remissas, vel condonatas intelligi debere, disertè significavimus: sperantes, ubi hæc innotuissent, abundè sufficere posse, ut redirent Prævaricatores ad cor, absque eo quod Nos apertiùs ad severiora procedere cogeremur.

Reprobatio ejusdem concordiæ, utpote comprehensæ sub dispositione Bullæ quotannis publicari solitæ in die Cœnæ Domini.

Insinuatio ejusdem reprobationis facta Duci Parmæ.

Narratur immissio militum in Domos, & Bona Ecclesiasticorum solvere detrectantium ratam contributionum.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, non solùm studia hæc nostra optato, quem sperabamus, fructu vacua remanserint, sed, quod maximè deplorandum est, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus prædictis portionem, seu ratam pecuniarum in dicto nono capitulo, seu articulo, sicut præmittitur, conventam solvere meritò recusantibus, eò quia necessarium ad id nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum non modò non concessum, sed expressè, ut præfertur, à Nobis denegatum fuerat, inaudito, ac detestabili ausu plures militum turmæ in earumdem Personarum Ecclesiasticarum domos, prædia, ac bona immissæ fuerint, ibidem expensis Personarum hujusmodi permansuræ, donec illæ tadio affectæ portionem, seu ratam prædictam realiter, & cum effectu persolverint: hæc verò, quæ nonnisi summo omnium rectè sentientium horrore, ac mœrore audiri potuerunt, nullatenùs tolerabilem libertatis, immunitatis, ac jurisdictionis Ecclesiasticæ violationem importent.

Memorat propriam obligationem hisce malis occurrendi, & diligentias ab Episcopis adhibendas.

§. 3. Hinc est quod Nos, qui omnia paternæ charitatis officia, quæ pro ejusmodi tollendis malis sedulò adhibere curavimus, vana hactenus, & inania experti fuimus, quique ex commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, quorumcumque eidem Romanæ, aliisque inferioribus Ecclesiis, necnon quibusvis Personis, & bonis Ecclesiasticis competentium jurium Assertores in terris à Domino constituti sumus: tametsi non dubitemus Venerabiles Fratres Episcopos illarum partium, quorum zelum excitare non prætermisimus, strenuè, ac fortiter hac in re muneris sui partes impleturos esse; & forsan etiam jam implevisse, ac insuper certò credamus tam iniqua militum facinora, ac etiam iniquiora consilia longè ab æquissimâ Charissimi in Christo Filii nostri

nostri Josephi Romanorum Regis in Imperatorem electi mente aliena esse, quinimò ipsum in eos, qui illa perpetrarunt, severè, ut omnis justitia exigit, animadversurum esse speremus: nihilominus, ne in tanta Ecclesiæ afflictione diutiùs silentes, ac Sacerdotibus Ministris Domini inter vestibulum, & altare plorantibus, & dicentibus: Parce Domine, parce populo tuo, & ne des hæreditatem tuam in opprobrium: otiosi, ac desides, incumbenti Nobis Apostolicæ servitutis officio deesse videamur, ac nimiâ longanimitate proditæ Ecclesiasticæ libertatis, desertæque turpiter Dei causæ Rei efficiamur, exurgentes in Domino, ac tam memorati Urbani Prædecessoris, quàm rec. mem. Leonis PP. X. etiam Prædecessoris nostri, qui per quamdam suam octavo Kalen. Junii anno MDXV. editam constitutionem Personas omnes etiam specificâ, & individuâ mentione dignas, quæ Civitates, Terras, & loca ad dictam Romanam Ecclesiam mediatè, vel immediatè pertinentia, præsertim verò Parmen., & Placentin. Civitates invasissent, excommunicavit, anathematizavit, ac maledictionis, & damnationis æternæ mucrone percussit, vestigia sectantes; ac insuper Apostolicis literis, quas plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri die Cœnæ Domini legi, & promulgari fecerunt, & Nos similiter singulis annis legi, & promulgari fecimus, ac signanter canonibus decimo octavo, & vigesimo literarum hujusmodi, firmiter inhærentes. Motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertam concordiam, ejusque articulos, & capitula quæcumque cum omnibus, & singulis in eis, eorumque quolibet contentis, ac inde secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari potuisse, vel debuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, aut præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, vel facta non fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus.

Declarat inhærere Constitutionibus Antecessorum & Bullis diei Cœnæ Domini.

Declarat nullitatem suprarelatæ concordiæ cum omnibus inde secutis.

Tollit vim juramento, & quodcumque jus, & actionem ex eo descendentem.

Reprobat eamdem concordiam.

§. 4. Firmas prætereà, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ii omnes, qui præmissa perpetrarunt, ab Episcopis supradictis juxta ea, quæ ipsis mandavimus, palàm, & publicè de more denunciandi, vel forsan jam denunciati, tam scilicet, qui terras, & loca Ducatus supradicti, ut præfertur, invadere, perturbare, & prænarratis modis vexare, quam qui prædicta onera, & gravamina Personis, ac bonis Ecclesiasticis Ducatus hujusmodi inferre, & imponere, per se, vel alios, directè, vel indirectè præsumpserunt, necnon Adhærentes, Fautores, & Defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes, quocumque tandem gradu, seu dignitate præfulgeant, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; à quibus post debitam damnorum illatorum refectionem, ac alias condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, atque cum reincidentiâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant.

Decreta firmitatis censurarum contra Perturbatores, & Invasores prædicti status, necnon imponentes onera Ecclesiasticis Personis, ac bonis.

Absolutionem reservat Papæ.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specificâ, & individuâ mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacunque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso; nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite à jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 6. Non obstan. præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus; & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo; legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis aliâ firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil

Derogatio contrariorum.

peni-

penitus omisso; & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis; & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Julii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Dat. die 27. Julii ann. 1707.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, die prima mensis Augusti Indictione 15: Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno septimo supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, per me Benedictum Baldi Apost. Curs.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

XXXII.

COMMUNICATIO

Et Extensio omnium privilegiorum, & facultatum, quæ Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium ministrantium Infirmis competunt, ad Congregationem Fratrum Bethlemitarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum Christianæ charitatis, & Hospitalitatis operibus ex professo laudabiliter incumbentium curam gerentes pium illarum exercitium, & Institutum; quo labores expeditiùs suscipiendo, illud alacriùs continuent; & ferventiùs exequantur, liberalibus gratiarum, & privilegiorum muneribus confoveamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilectus Filius Michael de Jesu, & Maria Congregationis Fratrum Bethlemitarum nuncupat, in Hospitalibus Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus se exercentium in Romana Curia Procurator Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio aliàs à fel. rec. Innocentio PP. XI. Prædecessore nostro per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Martii 1687. expeditas literas in Religionem erecta fuerit; Fratres verò dictæ Congregationis tria essentialia vota in illa ad instar cæterorum Ordinum, & Institutorum à Sede Apostolica confirmatorum de præsenti emittant, aliaque multiplicia, atque insignia pietatis, & Christianæ charitatis opera erga Pauperes; & Convalescentes in eorum Hospitalibus degentes non sine spirituali animarum beneficio exercuerint, & in dies exercere non desinant. Ut autem illa semper impensiùs, & indefessi obeant, & continuent, ipse Michael plurimùm cupiat gratias; & privilegia Ordinum Mendicantium, & Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quæ alias rec. me. Urbanus PP. VIII. Prædecessor pariter noster Ordini, tunc Congregationi nuncupat. Fratrum Sancti Joannis Dei communicavit; & concessit: Nosque subinde nempe die xxv. Junii MDCCI. per quasdam nostras in simili itidem forma Brevis desuper expeditas literas ad Congregationem charitatis sub titulo S. Hippolyti Martyris in Indiis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, prædictæ Congregationi Fratrum Bethlemitarum, illiusque Fratribus, & locis à Nobis pariter communicari & concedi;

Congregatio Bethlemitarum erecta fuit ab Innocentio XI.

§. 2. Nos eamdem Congregationem Fratrum Bethlemitarum, & pia illius Instituta confovere, & promovere; ac proinde d. Michaelem, & dilectos Filios Fratres Congregationis hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis; si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus ejusdem Michaelis nomine Nobis super hac humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attentâ relatione Dilecti Filii nostri Thomæ Mariæ Ferrarii tituli S.Clementis ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis S. Clementis nuncupati super præmissis dictis Cardinalibus factâ, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones; favores, facultates; declarationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates; cæterasque gratias, præeminentias, & indulta, cujusvis generis existentia, spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint; dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata: vel aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis; aut Apostolicis Constitutionibus & Ordinationibus, vel memoratis Regularibus dictæ Congregationis Bethlemitarum Institutis non adversentur, prædictis Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis Regularibus, ac Ordinum; & Congregationis hujusmodi Generalibus, Præsidentibus & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, & quibusvis eorum Regularibus Personis tam in Urbe, quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros, aut aliàs auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, vel consuetudine, privilegio; seu concessione Apostolica in genere, vel in specie; ac tam conjunctim quàm divisim; aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur; & gaudent; ac uti, frui, potiri; & gaudere possunt, & poterunt in futurum, ad prædictam Congregationem Bethlemitarum, & singula illius Hospitalia, domos, & alia loca Regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque Regulares Personas auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus.

De consilio Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium.

Omnia Indulta concessa, & concedenda Ordinibus Mendicantibus, & Congregationi Ministrantium infirmis.

Amplissimè extendit, & communicat Congregationi Bethlemitarum, ejusq; domibus.

Constitutionem roborat clausulis salutaribus, & decreto irritanti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat locorum Ordinarios, & A. C.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, nec non Dilecto Filio Causarum Curiæ Cam. Apost. Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum d. Congregationis Bethlemitarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum earum effectum sortiri, & obtinere, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere; non permittentes quemquam desuper contra illarum tenorem sub quovis Prætextu, & causâ etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimò quidquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi: Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia oportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Cum amplissimis derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinum, & Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & formâ derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Oliverius.

XXXIII.

DECLARATIO

Nullitatis gestorum à Præside, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan., libertati, & Immunitati Ecclesiasticæ præjudicialium, tam circa cujusdam Rei, qui Clericatum allegaverat, condemnationem, non expectatâ desuper declaratione Ecclesiæ, quam circa sequestrum bonorum Mensæ Episcopalis Aquilan., & subinde secutam ejectionem bon: mem: Ignatii de la Zerda tunc Episcopi Aquilan. è sua Diœcesi, cum illorum omnium damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ponderat ærumnas, quas ex causa tuendæ Immunitatis Ecclesiasticæ passus fuit bo: me: Ignatius la Zerda Episcopus Aquilanus.

Ab ipsis Pontificatus nostri primordiis non sine gravi animi nostri molestiâ seriò perpendimus quot, quantasque non multò ante obitum fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri tunc in humanis agens bo: me: Ignatius de la Zerda, dum vixit, Episcopus Aquilan. ærumnas, & contumelias à tunc existentibus Præside, Auditoribus Rotæ, Advocato Fiscali, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan. pertulerit, eò quia Ecclesiæ jura sarta tecta pro viribus tueri, illaque à Laicorum violationibus fideliter, ac strenuè asserere non dubitaverat.

Narrat, illum anathema vibrasse in Ministros Regiæ Audientiæ ob affectum ultimo supplicio Clericum Josephum Carosi.

§. 1. Nobis siquidem innotuerat, quòd aliàs postquam d. Ignatius Episcopus q. Josephum Carosi, qui unius, seu plurium homicidiorum reus asserebatur, Clericali charactere, quemadmodum ex pluribus testium depositionibus, aliisque non levibus documentis apparebat, insignitum, in potestatem Curiæ Laicalis dictæ Civitatis incidisse, ipsamque Curiam ultimi supplicii sententiam in illum jam latam executioni demandari facere paratam esse compererat, sub comminatione censurarum Ecclesiasticarum Ministros, & Officiales præfatas monuit, ut dictum Josephum unà cum actis ad suam Curiam Episcopalem remitterent; quod cùm illi, suspensâ dumtaxat contra eumdem Josephum sententiæ supradictæ executione, minimè præstitissent, eos iterum, parendo mandatis Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositæ, sub eâdem comminatione monuit, ut ipsum Josephum sibi consignarent, ad effectum cautè eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem illum, prævià debitâ cautione, in carceribus Laicalibus nomine Ecclesiæ pro tutiori custodiâ retinerent; donec ipse Ignatius Episcopus omnibus maturè perpensis, ac servandis declarasset, an de Clericatu ejusdem Josephi verè constaret.

§. 2. Verùm per Ministros, & Officiales prædictos comminatione censurarum hujusmodi penitus contemptâ, idem Josephus ad ultimum supplicium traductus, eoque affectus fuit; Unde

dictus

dictus Ignatius Episcopus, ut tam gravem injuriam Ecclesiæ, à qua de veritate dicti Clericatus juxta Sacrorum Canonum dispositionem privativè cognosci, & judicari debebat, illatam vindicaret, prædictos Ministros, & Officiales memoratas censuras Ecclesiasticas propter præmissa incurrisse declaravit; dicti verò Ministri, & Officiales cœco consilio & odio abrepti eò inconsiderationis, & temeritatis postmodum devenerunt, ut nonnullos tunc pariter existentium Ministrorum dictæ Curiæ Episcopalis, eorumque, qui examen ad favorem dicti Josephi super præmissi subierant, Consanguineos absque ulla sexus, vel ætatis distinctione carceribus nuncupaverint, ac insuper sequestrum super bonis Mensæ Episcopalis Aquilan. apposuerint, &, quod gravissimum, ac plenè detestabile fuit, ipsius Ignatii Episcopi à dicta Civitate, totoque Regno Neapolitano expulsionem, ingeminatâ Præconis voce in publicâ ejusdem Civitatis plateâ, promulgari fecerint, ac subinde Militum, & Satellitum, seu Birruariorum turbâ stipati ad Palatium Episcopale accedere, illudque ingressi eidem Ignatio Episcopo violentiâ, & minis adjunctis, semel, atque iterum exilium intimare ausi fuerint, itaut dictus Ignatius Episcopus, quò se à violentiâ, & minis hujusmodi eximeret, Ecclesiam suam Aquilan., sibique commissum Dominicum gregem deserere, ac è præfato Regno exire coactus fuerit, eademque Ecclesia Aquilan. suo Pastore in gravissimis, quibus reperiebatur, angustiis destituta remanserit.

Narrat in odium excommunicationis plures molestias illatas Ministris Curiæ Episcopalis, sequestrum bonis Mensæ appositum, ac violentam Episcopi ejectionem è sua Sede.

§. 3. Hæc profectò omnia animo revolventes, ac in quantum per illa Ecclesiæ libertas, necnon Episcopalis Jurisdictio, sacerque character, & sublimis dignitas vilipendium, & contemptum adducta fuerint, sedulâ cordis nostri meditatione cogitantes, ne tam indigna, probrosaque facinora inulta remanerent, in eam deveneramus sententiam quæ aliàs à Congregatione nonnullorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, à præfato Innocentio Prædecessore super præmissis specialiter deputatâ, inita fuerat, quæque ipsius Innocentii Prædecessoris infirmitate, ac deinde obitu supervenientibus executioni demandari minimè potuerat; quod scilicet dicta Civitas Aquilan., ejusque Diœcesis Ecclesiastico interdicto subjicerentur; Verùm sperantes mitiùs agendo fore ut redirent Prævaricatores ad cor, ejusmodi consilium exequi distulimus, & interim nullum studium, nullamque diligentiam, aut operam prætermisimus, ut eos ad suos excessus agnoscendos, illosque condignâ pœnitentiâ delendos, præcipuè verò ad dictum Ignatium Episcopum à memorato ejus auxilio ad suam residentiam honorificè revocandum, omnesq; prænarratos actus libertatis Ecclesiasticæ læsivos cassandos, & abolendos converteremus.

Deliberatio puniendi hos excessus per interdictum Civitatis Aquilæ.

Suspensio ejusdem deliberationis ob spem resipiscentiæ.

§. 4. Interea tamen cùm dictis Prævaricatoribus de die in diem resipiscere differentibus, ac secundum duritiam suam, & impœnitens cor thesaurizantibus sibi iram in die iræ, dictus Ignatius Episcopus à Civitate, & Diœcesi hujusmodi exul ab humanis decessisset, adeòque eâ unicâ spe, qua animi nostri mœrorem solabamur, quod scilicet per ipsius Ignatii Episcopi honorificum ad suam Ecclesiam reditum violata Ecclesiastica libertas, læsusque Episcopalis dignitatis honor aliqua ex parte reparari potuissent, frustrati remansissemus valde turbatum fuit cor nostrum, indeque pristinum de apponendo Ecclesiastico interdicto præfato consilium reassumpsimus; Verùm antequam ad publicationem literarum Interdicti hujusmodi procederemus, infelix illa Civitas horribili terræmotu concussa, ac prorsus eversa remansit, itaut in ejus excidio justi, & misericordis Dei inscrutabilia judicia, & investigabiles vias ejus mirati fuerimus: licet enim eam tantâ plagâ percusserit, & afflixerit Dominus, adhuc tamen illam in multitudine misericordiæ suæ respexisse visus fuit, disponendo, ut tempore dicti terræmotus Ecclesiastico Interdicto præfato supposita minime reperiretur. Porrò miser ille, ac penè luctuosus dictæ Civitatis status ad commiserationem, potius, quàm ad ulteriorem vindictam Nos movit, ac propterea memorati Interdicti publicatione, ne afflictionem afflictis adderemus, suspendimus. Cùm tamen interea præfati Ministri, & Officiales, Cœlo, terràque frustra clamantibus, pro tot, tantisque injuriis, & offensionibus Ecclesiæ, ut præfertur, illatis, ne minima quidem ex parte tot annorum spatio satisfacere curaverint, ne illæ ex diuturniori tolerantiâ negligi penitus, aut dissimulari videantur, ac Ecclesiasticæ Immunitatis Violatorum in dies crescat audacia, ea tandem, quæ Pastoralis officii nostri ratio postulat, implere decrevimus.

Refertur obitus dicti Episcopi exulis.

Terræ motus quo dicta Civitas eversa est.

Taciturnitas Regiorum Ministrorum.

§. 5. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, Immunitatem, ac Jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, illæsam tueri, & conservare cupientes, ac omnium, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, necnon Tribunalium Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia, & singula per prædictos Præsidem, Auditores Rotæ, Advocatum Fiscalem, aliosque Ministros, & Officiales Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilan., nec non quoscumque alios in præmissis quomodolibet culpabiles tam circà condemnationem præfati Josephi, ac sequestrum bonorum Mensæ Episcopalis Aquilan., quàm circa supradicti Ignatii Episcopi exilium, & expulsionem, ac aliàs in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quomodolibet acta, decreta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerariè attentata, & de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, tenore præsentium declaramus.

Declaratio nullitatis omnium gestorum in condemnatione Josephi Carosi, appositione sequestri, ac Episcopi expulsione, cum omnibus indè secutis.

§. 6. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu, penitus, & omnino vacuis semper haberi debere, earumdem tenore præsentium decernimus, & pariter declaramus, illaque damnamus, & reprobamus; Firmis tamen remanentibus censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas Præses, Auditores Rotæ, Advocatus Fiscalis, Ministri, Officiales, aliique præfati propter præmissa quovis modo incurrerent, à quibus nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente post debitam, & condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem (præterquam in mortis arti-

Rescissio, ac revocatio omnium præmissorum.

Præservatio firmitatis censurarum contra supradictos Ministros cum reservatione absolutionis Sedi Apost.

articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant: ac expresse insuper Nobis, & huic S. Sedi reservatâ facultate, quatenus illi minimè redierint ad cor, ad alia canonica, & severiora remedia, quandocumque Nobis placuerit, procedendi.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 7. Decernentes etiam ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ,& dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari,impugnari infringi, retractari, incontroversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversus illas aperitionis oris restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstan. præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Judicibus, Curiis, Tribunalibus, & Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret,tenores hujusmodi,ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis,& insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 9. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent;

Fides habenda transumptis.

Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Maii 1707.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Maii 1707. Pontificatus nostri anno septimo.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, die primâ mensis Augusti, Indictione 15., Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Clementis Divina providentia Papæ XI. anno septimo supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Benedictum Baldi Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vasellius Mag. Curs.

CAROLUS DE MARINIS

Protonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ Sanctiss. D. N. Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eâdem Romanâ Curiâ, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, necnon in præsenti Causâ à SS. D. N. Clemente PP. XI. specialiter Delegatus.

Monitorium Auditoris Cameræ super declaratione incursus Censurarum contra Ministros Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ.

Universis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, necnon Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

Exponitur condemnatio Clerici Josephi Carosi facta per Regiam Audientiam, non obstante illius remissione petita per Episcopum ad propriam Curiam.

Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Perill. & Excellentissimi D. Philippi Antonii Totti Sanctissimi D. N. PP., ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procuratoris Fiscalis, & expositum, quod cùm de mense Martii 1700. seu &c. quondam Joseph Carosi de Terra Fossæ, Aquilanæ Diœcesis, carceratus à Curia Laicali Civitatis Aquilæ, & successivè per Regiam Audientiam ejusdem Civitatis pro uno, seu pluribus homicidiis, morti, ut ferebatur, damnatus, allegasset in Foro

Episcopali Clericatum primæ Tonsuræ; tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus, ut Immunitatem Ecclesiasticam pro viribus tueretur, ac præjudiciis, quæ ei ex capturâ dicti Josephi, & respectivè executione sententiæ contra illum latæ inferri potuissent, opportunè occurreret; captis primùm nonnullis probationibus super præfato Clericatu, mox sub die 11. dicti mensis Martii, ad instantiam sui Promotoris Fiscalis, Monitorium contra Ministros præfatæ Regiæ Audientiæ, pro obtinendâ remissione dicti Josephi, unà cum actis ad suam Curiam Episcopalem, sub pœnâ excommunicationis majoris, decrevit, & exequi mandavit, cui quidem Monitorio non integraliter obsequentes iidem Ministri Regiæ Audientiæ, sed dumtaxat suspensâ executione sententiæ, præfatum Josephum è Cappellâ, seu, ut vocant, Confortariâ, educi, & ad carceres publicos poni mandarunt; unde postmodum, scilicet sub die 29. dicti mensis Martii, idem Episcopus parendo mandatis Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, aliud Monitorium expediri, & exequi curavit contra præfatos Ministros Regiæ Audientiæ, jubendo ipsis pariter sub pœna excommunicationis majoris, ut consignarent, vel consignari facerent ante dictum Josephum ad effectum causæ eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem, ut iidem Ministri Regii, accedente tamen obligatione Personæ legitimæ, in formâ validâ, pro tutiori custodiâ, illum retinere deberent in carceribus laicalibus nomine Ecclesiæ, donec in Judicio Ecclesiastico emanasset sententia declaratoria, an gaudere deberet, vel non privilegio Clericatus; Verùm dicti Ministri, acceptis, ut fama tulit, responsis à Civitate Neapolis pro omnimodâ executione sententiæ, prænominatum Josephum versùs finem dicti mensis Martii, prædictis Monitoriis neglectis, nullâque habitâ ratione censurarum in eis comminatarum, ultimo supplicio, scilicet, furcarum, extra Civitatem affici fecerunt; quamobrem præfatus Episcopus, ne inultùm relinqueret vulnus planè gravissimum Ecclesiasticæ Immunitati, & Jurisdictioni, sicut præmittitur, inflictum, excommunicatos, & excommunicatione majori innodatos declaravit, & publicavit Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes Auditores Rotæ Regiæ Audientiæ, Fulvium Salsanum Advocatum Fiscalem, & Cajetanum Milani Magistrum actorum ejusdem Regiæ Audientiæ, reservando Præsidem, & nonnullos alios Officiales pro gubernio Provinciæ, & Causarum prædictæ Regiæ Audientiæ. Delatâ postmodùm notitiâ declarationis hujusmodi tunc existenti Proregi Neapolitano, ab eodem, & tunc pariter existentibus Regentibus Regii Collateralis binæ literæ datæ diebus 3. & 14. mensis Aprilis 1700. eidem Episcopo fuerunt conscriptæ, in quarum primâ monebatur, ut in posterùm abstineret à petendâ remissione prætensorum Clericorum, nisi priùs servatus fuisset allegatus, at semper à S. Sede Apostolica improbatus, Ritus Magnæ Curiæ Vicariæ, nec non revocaret Censuras latas contra antedictos Ministros Regiæ Audientiæ. In altera verò præfatus Episcopus fuit vocatus Neapolim; Ac insuper in odium Justitiæ, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Consanguinei Ministrorum, & Officialium Curiæ Episcopalis, & Testium, alioquin Ecclesiastico caractere insignitorum, qui ad favorem antedicti Josephi, ad effectum probandi Clericatum recepti fuerunt, tam masculi, quam fœminæ, nullâ habitâ ratione sexus, & ætatis, carceribus authoritate laicali mancipati fuerunt. Cùmque dictus Episcopus se Neapolim contulisset, ibique per longum temporis spatium inutiliter moratus esset, absque eo quod ad audientiam memorati Proregis unquam admissus fuisset, tandem de ordine fa: mem: Innocentii PP. XII. inde discessit, ac ad pascendas oves sibi commissas reversus fuit ad Civitatem Aquilæ, quo cùm pervenisset, excommunicatos declaravit, ob mortem illatam dicto Josepho reliquos Ministros, aliàs reservatos pro gubernio Provinciæ, nempè Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti Præsidem dictæ Civitatis Aquilæ, & Doctorem Gasparem Narbonam, alterum ex Auditoribus Rotæ Regiæ Audientiæ, ac pariter excommunicatum declaravit Philippum Mancini Procuratorem Fiscalem, & Sabbathum Raito Actuarium prædictæ Regiæ Audientiæ, ex causâ appositionis sequestri super fructibus, & redditibus Mensæ Episcopalis. Qui tamen Philippus, & Sabbathus, necnon Cajetanus Milani Magister Actorum, postquam eorum quilibet Ecclesiæ satisfecerat, plenariam absolutionem obtinuerunt: Quibus sic ita se habentibus sub die 20. Julii dicti anni 1700. sono tubæ per Præconem, cum notorio contemptu, & maximo totius Populi scandalo, fuit ter publicata expulsio dicti Episcopi ab ejus Civitate, Diœcesi, & toto Regno, & respectivè eidem Episcopo ausu temerario, Dei timore posthabito, ac Dignitatis Episcopalis reverentia prorsus neglecta, fuit præsentatum Præceptum in formâ publicâ, & sigillo munitum, tenoris sequentis videlicet: *Carolus Dei gratia Rex &c. Don Orontio Monforte Duca di Laurito, Marchese di San Giuliano utile Signore delle Terre di Montano, è Massicelle, Principe del Sagro Romano Imperio, Preside, Governatore dell' Armi e Commissario Generale della Campagna in questa Provincia di Abruzzo ultrà &c. Noi Dottor Nicola Gaudiosi Capo di Rota, Auditori Dottor Antonio Cortes, Dottor Cesare di Capua, e Dottor Fulvio Salsano de Luna Auditor Fiscale della Regia Audienza di detta Provincia &c. Avendoci Sua Eccellenza ordinato con dupplicati dispacci, uno in data de' 10. del corrente Mese di Luglio, e l' altro de' 17. del medesimo, che si ordini a questo Monsignor Vescovo della Città dell' Aquila D. Fr. Ignazio della Zerda, che come inconfidente di S. M.; che Dioguardi, e del suo Real Dominio, e indegno della sua Real grazia per aver perturbata la publica quiete di questo Regno, & essere stato disobediente agl' ordini Reali, che parta subito da questo Regno, e che in quello non ritorni senza special permessa della prefata Eccellenza, & acciò possa con tutta sollecitudine obbedire nell' istesso tempo, che li sarà notificato nella forma solita, quanto Sua Eccellenza commanda, se gli fà noto, che avanti della Porta della sua abitazione sta pronta la lettiga per condurlo fuori di detto Regno, in esecuzione degl' ordini di detta prefata Eccellenza. Aquila li 20. Luglio 1700. Loco † Sigilli. Il Duca di Laurito, Nicolaus Gaudiosus, Antonius Cortes, Cesare di Capua, V. Fiscus, Aniellus de Petris Secretarius &c.* Sicque idem Episcopus, ex quo Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptis inhærere, & suo muneri, & Episcopali Officio pro defensione Ecclesiasticæ Immunitatis satisfacere voluit, compulsus fuit abire, & suam Ecclesiam Pastoris solatio destitutam relinquere. Quamobrem in Civitate Reatis se recepit, ubi post aliquod tempus à sua Ecclesia exul, ex hac vità migravit; rebusque aliis &c. Prædicta omnia memorati Don Orontius Monforte Dux Lauriti, Nicolaus Gaudiosi, Antonius Cortes, Cæsar de Capua, Fulvius Salsano de Luna Auditores Rotæ, & Advocatus Fiscalis respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non Procurator Fiscalis, & Aniellus de Petris Secretarius commiserunt, & patrarunt; pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi solitâ contentas, damnabiliter incurrendo, tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c.

Excommunicatio per Episcopum indicta contra nonnullos ex Ministris dictæ Audientiæ.

Vexationes illatæ Episcopo, & Officialibus illius Curiæ.

Declaratio incursus Censurarum contra Præsidem Aquilæ, aliosque Ministros

Publica expulsio Episcopi è dicta Civitate.

Tenor præcepti ejusdem expulsionis.

Mora ejusdem Episcopi in Civitate Reatis, ejusque obitus.

sed

sed & omni &c. super quibus &c. Quæ omnia, ut pro parte ejusdem D. Procuratoris Fiscalis subjungebatur, cùm evenerint circa tempus longæ, lethalisque infirmitatis sa: me: Innocentii PP. XII. ejusdem subsecutus obitus fuit in causa, ut injuria Ecclesiasticæ Immunitati tam enormiter inflicta, vindicari tunc temporis minimè valuerit. Verùm ad Summi Apostolatus apicem evectus Sanctissimus D. N. Clemens Papa XI., patienter adhuc, & suaviter ex sua innatâ Clementia agendum ducens, paternis officiis egit, ut debita satisfactio præstaretur Immunitati, & libertati Ecclesiasticæ tam graviter læsæ, spetans, quod Violatores illius, animo revolventes flagella, & calamitates, quibus Divina Justitia ejusdem læsiones sæpè ulta est, ideoque resipiscentes, & ad oor revertentes, quidquid adversus Immunitatem Ecclesiasticam, & Ecclesiam ipsam actum, gestumque fuerat, corrigerent, & emendarent. Quoniam verò intra plurium annorum spatium, qui à die ejusdem enormissimæ læsionis Immunitatis Ecclesiasticæ effluxerunt, illius Violatoribus longanimitate Sanctitatis Suæ semper abutentibus, eorum resipiscentiæ spes omnis prorsus evanuit; Justitia profectò ulteriorem non patitur desidiam, in adhibendis iis remediis, quæ de jure competunt, ad corrigendos, & emendandos tam graves excessus. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus, firmis remanentibus censuris latis contra supradictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes, Gasparem Narbonam, ac Fulvium Salsanum de Luna, occasione prædictæ executionis sententiæ contra prænominatum Josephum Carosi, & sine præjudicio procedendi ad similem declaratoriam incursus Censurarum hujusmodi, tam pro expulsione prænominati Episcopi, quàm pro aliis omnibus præmissis contra alios quoscumque in eisdem præmissis repertos culpabiles cujuscumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiam specialissimâ mentione dignos, suis loco, & tempore nominan. & cognominan. de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes, ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus de Marinis Auditor, & Judex antedictus, debitam præstantes obedientiam, & respectivè inhærentes Decreto à Sanctissimo D. N. edito in Sacra Congregatione Generali Immunitatis Ecclesiasticæ habitâ coram Sanctitate Sua, tenoris sequentis videlicet: *Aquilana. Cùm de anno 1700. die 20. Julii de mandato Orontii Monfortis Ducis Lauriti tunc temporis Præsides Civitatis Aquilanæ, & aliorum Ministrorum ejusdem Regiæ Audientiæ, fuerit per abusum potestatis laicalis, cum maximo Jurisdictionis Ecclesiasticæ, & Dignitatis Episcopalis contemptu, & omnium Christifidelium scandalo violenter expulsus à sua Diœcesi, & toto Regno Neapolitano, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda illius Civitatis Episcopus, Sanctiss. D. Noster videns non sine magno animi suo mœrore irritos, & inanes evasisse omnes conatus, quos adhibuerat, & omnes terminos, quos ex innata animi sui Clementia, per plurium annorum spatium assignaverat, pro obtinenda congrua tanto vulneri jurisdictioni Ecclesiasticæ, & Episcopali Dignitati inflicto, reparatione, & evidenter agnoscens, ejusdem reatus Auctores abuti sua paterna longanimitate, prospicere omninò intendens tuitioni Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ sibi divinitus creditæ, in Congregatione Generali Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum controversiis Jurisdictionalibus, & Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum habita in Palatio Quirinali coram Sanctitate Sua, die infrascripta, auditis in tam gravi causa omnium suffragiis, decrevit, & mandavit, ut super præfata expulsione, tam manifestè Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ læsiva; A. C. procedat, servatis servandis, contra prædictum Orontium Monfortem, omnesque alios culpabiles ad declaratoriam incursus omnium censurarum in Bulla Cœnæ, & in aliis Apostolicis Constitutionibus, & Sacris Canonibus contentarum. Romæ hac die 17. Junii 1704. Gaspar Cardinalis Carpineus. I. Archiepiscopus Athenarum Secretarius Loco † Sigilli.* Petitioni hujusmodi annuentes, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute s. obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate, antedictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsanum olim Præsidem, Auditores Rotæ, Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, necnon illius Procuratorem Fiscalem, & Aniellum de Petris Secretarium ejusdem, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, citari & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie, citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra quadragintaquinque dierum spatium, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & reliquos quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonica monitioni assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabbaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali, legitimè comparuisse, & comparere, & deducendum & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos; & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto D. Procuratore Fiscali, & aliis cum quibus opus fuerit, juri stetisse, deque illorum innocentiâ, si quæ sit, legitimò docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, quod si in prædicto Monitorio termino non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit; Nos nihilominus, sive dictus in Criminalibus D. Locumtenens noster infrascriptus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum, usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum, procedemus, sive procedet, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cùm Nobis constet per Testes fide dignos, de mandato nostro examinatos, ad Civitatem Aquilæ, & alia loca in Regno, & ad prædictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsano olim Præsidem, Auditore Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, aliosque, ut supra, citandos, & monendos, pro præsenti nostro Monitorio exequendo, tutum non patere accessum, volumus, & aucto-

Diligentiæ adhibitæ per sa: me: Clementem XI., ut Ministri resipiscerent.

Instantia Procuratoris Fiscalis pro decernendo præsenti Monitorio contra eosdem Ministros.

Decretum S. Congregationis Immunitatis pro confectione Processus coram A.C. super narratis excessibus.

Monitio contra supradictos Ministros ad comparendum, & dicendum causam quare non debeant declarari incidisse in censuras.

Affixio hujus Monitorii in Urbe, & confinibus vim habeat personalis executionis.

ctoritate nostra decernimus, præsens nostrum Monitorium in Romanâ Curiâ ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam inconfinibus hujus Status Ecclesiastici, versus Regnum Neapolis, nempe in Civitatibus Asculi, Reatis, Terracinæ, Verularum, & Civitatis Vetulæ, necnon Terrarum Nursiæ, Montis S. Joannis, Sublaci, & Ceprani ad valvas Cathedralium, & respectivè majorum Ecclesiarum, per dimissionem, & affixionem illius copiæ, & in actis infrascripti Notarii legitimè reproductum, ita eosdem Monitos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curia Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ; die verò trigesimâ mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno septimo.

Die 30. Julii anno 1707.

Antonius Sabbainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Loco ✠ Sigilli.

Paulus Fatius Curiæ Cauf. Cam. Apost. Not.

XXXIV.

DAMNATIO,

Reprobatio, & prohibitio quorumdam Opusculorum, & aliorum quorumcumque Librorum, & Libellorum, tam editorum quàm edendorum adversus Decretum Apostolicum super remotione R. P. D. Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni à Vicariatu Apostolico Missionum Hollandicarum, necnon super damnatione quarumdam illius scriptionum, cum prohibitione, sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, idem Decretum de cætero quomodocumque impugnandi, sivè ei contra veniendi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm (sicut Nobis innotuit) obtentu tam defendendæ causæ Venerabilis Fratris Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni, quem Nos dudum ab Apostolico Hollandiæ, illique fæderatarum Provinciarum Vicariatu, nostro desuper die 3. Aprilis 1704. edito Decreto, removendum duximus, quàm tuendarum quarumdam ejusdem Petri Archiepiscopi scriptionum, quas eodem Decreto damnavimus, & prohibuimus: quamplurimi inquietorum Hominum, & publicæ tranquillitati adversantium operâ in lucem prodierint, & in dies prodeant libelli, quorum evulgatione exortæ hactenus inter Catholicos illarum Partium turbæ, atque diffidia foventur; imò & pravæ doctrinæ semina ad simplicium subversionem, non sine maximo orthodoxæ fidei detrimento diffunduntur: Nos dum de aliis tam gravi morbo, in animarum Nobis ab Altissimo commissarum perniciem vergenti, opportunè adhibendis remediis sedulò cogitamus, aliquos interea ex iisdem libellis, qui ad Apostolatus Nostri notitiam pervenerunt, Latino, Gallico, & Belgico respectivè Idiomate typis impressos, Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sede Apostolicâ specialiter deputatis examinandos commisimus, quorum tituli sunt infrascripti, videlicet:

Apologia pro Clero Ecclesiæ Batavorum Romanæ Catholicæ, seu rationes, ob quas Clerus censuit in locum Reverendissimi Archiepiscopi Sebasteni non esse illico recipiendum D. Theodorum Cokkium. Per Joannem Palæopistum. Delphis apud Henricum Van Rhyn, 1702.

Assertio Juris Ecclesiæ Metropolitanæ Romano Catholicæ adversus quosdam, qui eam ad instar Ecclesiarum per Infidelium persecutiones destructarum Jure pristino penitus excidisse existimant. Per I. C. E. I. V. Licent. ejusdem Ecclesiæ Canonicum. Delphis Typis Henrici Rhenavi, 1703.

Imago Pontificiæ Dignitatis penicillo Sacrarum Scripturarum, ac Traditionis nativè delineata: Ubi quid Pontifici Romano competat, vel non competat, collectis ex Ecclesiastica supellectile documentis, luculenter, ac compendio demonstratur. Auctore Desiderio Paleophilo. Constantiæ apud Æneam Sylvium, 1704.

Cleri Catholici per Fœderatum Belgium, & Archiepiscopi Sebasteni Religio vindicata contra Libellum Memorialem de statu, & progressu Jansenismi in Hollandia. Joannis Clerici in S. Augustinum censura refellitur. Scripta varia ad rem pertinentia ad calcem appenduntur. Authore Christiano Philireno Presbytero S. T. Professore. Trajecti ad Rhenum, 1703.

Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi. Harlemi Typis Nicolai Braau, 1703.

Refutatio responsi ad Libellum, cui titulus: Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi, sive Elucidatio ulterior Jurium ejusdem Capituli. Harlemi Typis Nicolai Braau, 1703.

Epistola Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Fœderati Belgii de suo ad Urbem itinere, ac de muneris sui administrandi interdictione. Trajecti ad Rhenum typis Theodori ab Eyndem, 1704.

Epistola secunda Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Fœderati Belgii, Trajecti ad Rhenum ex Bibliopolio Theodori ab Eynden, 1704.

Even redige Samenspraek ophot Veruvyzen Van Onsen Saligmaker Jesus Christus, en op de Zaek Van den Arschbischop Van Sebasten.

Xenicum Chronographicum, sive Selecta Innocentiæ per invidiam calumniamve oppressæ exempla Illustrissimo ac Reverendissimo D. Petro Coddæo Archiepiscopo Sebasteno &c. Pro strena, oblata cordis, & animi sinceritate 1705.

Lettre de Monsieur N. à un Seigneur d'Angleterre sur la demande s'il est bon demployer les PP. Jesuites dans une Mission? Qu'on à trouvé à propos de donner derechef au public en tant qu'elle fournit de la lumiere dans l'affaire de Monsieigneur de Sebaste, 3. Fevrier 1686.

Klagende Merkuur Opgedragen aan de Herr Franciscus Fairlemnt Theol. Doct. Door Henrick Spoor Ph. & Med. Doct. Tot Utrecht Gedrukt Voor den Autheur by Johan Visch, 1703.

Lettre d'un Homme de qualité pour servir de réponse à une autre, à Luy addressée par Monseigneur l'Internonce Apostolique avec la Bulle, qui à pour Titre, Datée à Rome le 7. d'Avril, 1703.

Adeodatus Pr. Compresbyteris de Clero per Fœderatum Belgium D. Theodor. Cokkium, ut Provicarium non recipientibus S. P. D. Delphis apud Henricum Van Rhyn, 1703.

Responsio Henrici Spoor ad Epistolam sibi scriptam à D. Internuntio Bruxellensi edita Latino, & Belgico idiomate, & data Ultrajecti.... Maii 1703.

Lamenta, & querelæ Sponsæ Sebastenæ, per Clementem XI. viduatæ, ad eundem pro Sponso suo.

Cato Uticenſis redivivus ad ampliſſimos Archidiœceſeos Ultrajectenſis, & Diœceſeos Harlemenſis Capitulares Viros. Pro Aris, & Focis.

Gisberti Amſtelii expoſtulatio altera adverſus Loioliras, fœdos Societatis Jeſu deſertores. Coloniæ apud Balthaſar ab Egmont, 1704.

Collyrium Theodoro de Cok dono miſſum per M.M. A.P.C. Cordis amicitia, 1704.

Declaratio, & reſponſiones ab Archiepiſcopo Sebaſteno, cum in Urbe eſſet, E E. D D. Cardinalibus tradita, & jam Orbi pandita Chriſtiano, 1704.

Avis ſinceres aux Catholiques des Provinces Unies ſur le decret de l'Inquiſition de Rome contre M. l'Archevêque de Sebaſte Vicaire Apoſtolique avec pluſieurs Piéces, qui ont rapoit à ſon affaire, 1704.

Reflexions ſuccintes ſur la lettre d'un Catholique Romain à un de ſes Amis d'Italie, touchant l'etat preſent des Catholiques Romains en Hollande, 7. Novembre 1704.

Litera ad Archi piſcopum Sebaſtenum nomine S. Congregationis de propaganda Fide 25. Auguſti 1703. ut fertur, ſcripta, ab inquietis quibuſdam hodie in lucem edita, notis verò brevibus illuſtrata per Janum Parrhaſium. Amſtelodami 1704.

Diotrephes ſivè Spiritus, & Opera Theodori Cokii accuratè deſcripta, & juſtificando Clero eum in Vicarium Apoſtolicum nen recipienti in lucem data, ab Eugenio Clario Theologo. Lugduni apud Henricum Aerſen, 1704.

Jeſuitarum, aliorumque Romanæ Curiæ adulantium de Summi Pontificis authoritate commenta, Regnis, Regibuſque infeſta, ac ſpecialiter Supremis, Præpotentibuſque Fœderati Belgii Ordinibus periculoſa: fideliter propoſita per Juris Conſultum Batavum, Eccleſiæ, & Patriæ amantem. Amſtelodami, 1704.

Notæ breves in Epiſtolam ad Catholicos Hollandiæ, quæ ſub nomine Pontificis Clementis XI. circumfertur, per Juris Conſultum Batavum.

Notæ in Decretum, quod ſub Inquiſitionis nomine circumfertur contra Archiepiſcopum Sebaſtenum per Janum Parrhaſium.

Diſquiſitio Theologica de Poteſtate, ac juriſdictione, quibus in Fœderati Belgii Provinciis etiamnum fruitur Archiepiſcopus Sebaſtenus, ablato licet Vicariatu Apoſtolico, nunquam antehac Typis edita.

Zedelyke Ovveruvrginge van het Decreet der Roomſe Inquiſitie, des Jaars, 1704. 3. April. Tegens de Ver Klaringe en Verantvvordinge des Aarſchsbiſſchops Van Sebaſten. Rotterdam 1704. Id eſt Modeſta conſideratio Decreti Romanæ Inquiſitionis anni 1704. 3. Aprilis &c.

Vreedzamige Vvaarſchouving, over Zekere Brief de Naam Voerende van Clemen. XI. Ideſt Pacifica Admonitio ſuper certam Epiſtolam nomen ferentem Clementis XI.

Denunciatio Apologetica Petri Coddæi Archiepiſcopi Sebaſteni ſinceris, ſolidiſque documentis firmata, quam circa præcipua cauſæ ſuæ capita evulgandam duxit. Trajecti ad Rhenum.

§. 1. Audiſtis itaque memoratorum Cardinalium, qui relatas ſibi ſuper iiſdem libellis plurium in Sacr. Theologia Magiſtrorum cenſuras diligenter perpenderunt, ſententiis, creditum Nobis à Domino Paſtoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantùm Nobis ex alto conceditur, ſalubriter exequi cupientes, de eorumdem Cardinalium conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ ſcientiâ, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, non modò omnes, & ſingulos ſupradictos libellos, utpote multa falſa, calumnioſa, Apoſtolicæ Sedi ejuſque Miniſtris injurioſa, piarum aurium offenſiva, ſcandaloſa, temeraria, erronea, atque in apertum ſchiſma tendentia reſpectivè continentes: verùm etiam omnes, & quoſcumque alios libros, libellos, epiſtolas, & alia quævis opera, ſeu opuſcula directè, vel indirectè adverſus præfatum noſtrum Decretum remotionis ſupradicti Petri Archiepiſcopi, nec non damnationis, & prohibitionis memoratarum ejus ſcriptionum quocumque idiomate hactenus edita, & ſique in poſterum edi contigerit, tenore præſentium damnamus, & reprobamus, ac pro damnatis, & reprobatis perpetuò haberi debere decernimus.

Damnat omnia præfata ſcripta, & libellos hactenus edita.

Et quævis alia in poſterum edenda.

§. 2. Ac proinde omnium, & ſingulorum tam ſupra deſcriptorum, quàm aliorum quorumlibet ſimilium libellorum, librorum, epiſtolarum, operum, ſeu opuſculorum impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus etiam ſpecificâ, & individuâ mentione, ac expreſſione dignis, ſub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque aliâ declaratione incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus, & prohibemus. Volentes, & Apoſtolicâ authoritate mandantes, ut quicumque libros, libellos, epiſtolas, opera, ſeu opuſcula prædicta, vel eorum aliquod penes ſe habuerint, illa, ſeu illud, ſtatim atque præſentes literæ eis innotuerint, teneantur tradere, atque conſignare locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, qui exemplaria ſibi ſic tradita illicò flammis aboleri curent.

Eorum lectionem, & retentionem vetat ſub pœna excommunicationis Summo Pontifici reſervata.

Mandat exemplaria dictorum librorum, & ſcriptorum tradi locorum Ordinariis, vel Inquiſitoribus.

§. 3. Inſuper ſub pari excommunicationis pœnâ interdicimus ſimiliter, & prohibemus, ne quis in Concionibus, Catechiſmis, Lectionibus, aut aliis ad populum Sermonibus prædictum noſtrum decretum in cauſa memorati Petri Archiepiſcopi, ſummâ quidem maturitate, & juſtitiâ editum, ullo tempore, vel quovis prætextu impugnare præſumat, vel eidem quomodolibet auſu temerario contraire.

Prohibet ſub pœna excommunicationis impugnari decretum Pontificium in cauſa Archiepiſcopi Sebaſteni.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum, ut ipſæ præſentes literæ omnibus faciliùs innoteſcant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & authoritate præfata decernimus, illas ad valvas Baſilicæ, Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non Curiæ Generalis in Monte citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; Sic verò publicatas omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficere, & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent: Earumdem autem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eamdem prorſus fidem tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Derogat quibuſcumque contrariis, & jubet præſentium literarum publicationem in Urbe factam omnes afficere, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§. 5. Demum omnes, & ſingulos, qui in præfatis fœderatis Provinciis verè Catholicorum nomine cenſeri volunt, & Apoſtolicæ Sedi communione ſociari, atque eos præſertim, qui in ſortem Domini vocati, ſpiritu humilitatis, lenitatis, & obedientiæ debent cæteris prælucere, pro paternæ noſtræ charitatis debito hortamur, rogamus, atque obſecramus in Domino Jeſu, ut depoſitis ſimultatibus, & Partium ſtudiis, diſcant idipſum ſapere in Domino, donantes invicem, ſi quis ad-

Paternè hortatur Catholicos fœderati Belgii ad mutuam charitatem, & pacem.

verſus

versus aliquem habet, querelam, sicut & Christus donavit Nobis, ut non blasphemetur nomen Domini; sed unanimes honorificemus Deum, & qui una fide jungimur, unitate spiritus; & vinculo pacis invicem copulemur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Octobris MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Oliverius.

Publicatio. *Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, Indictione 15. die verò 8. mensis Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Septimo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio; in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Staggium Apostolicum Cursorem.*

Pro D. Magistro Cursorum Ludovicus Cappelli Curs.

XXXV.

DAMNATIO

Et prohibitio librorum sub titulis: *Doctoris Laurentii Pires Carvalho Quæstiones selectæ de Bulla Cruciatæ Lucitaniæ &c. Epitome das Indulgencias, è Privilegios da Bulla dà Sancta Cruzada repardido pera major clareza èm titulos pellas Indulgencias, è diversas faculdadés, que contem; còm alguàs advertencias no principio, composto por Lourenct Pirez de Carvalho &c.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut Nobis innotuit, in lucem prodierint ante aliquot annos duo Libri, unus quidem in duos tomos divisus sub titulo infrascripto, videlicet, *Doctoris Laurentii Pires Carvalho Quæstiones selectæ de Bulla Cruciatæ Lucitaniæ, Pars prior & posterior. Ulyssippone 1698.*; alter verò Lucitanico idiomate editus, cui titulus: *Epitome das Indulgencias, & Privilegios dà Bulla da Sancta Cruzada repardido perà major clareza em titulos pellas indulgencias, e diversas faculdades, que contem, còm alguàs advertencias no principio; composto por Lourenct Pirez de Carvalho do Conselho de sua Magestade deputado do Tribunal da Consciencia, e Ordens, e dò Conselho dos tres estados, Commissario Geral da Bulla da Sancta Cruzada nestes Reinos, e dominios de Portugal. Liboà 1696.* Et Venerabiles Fratres nostrâ S. R. E. Cardinales in totâ Republicâ Christiana contra Hæreticam pravitatem generales Inquisitores à Sede Apostolicâ specialiter deputati auditâ librorum hujusmodi censurâ sibi relatâ illos damnandos; & prohibendos esse censuerint. Hinc est, quod Nos pro commissâ Nobis divinitùs gregis dominici curâ Animarum periculis; atque detrimentis, quæ ex eorumdem librorum lectione; & usu provenire possent, pastorali solicitudine, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, de memoratorum Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus; ipsorumque librorum, & eorum cujuslibet impressionem, descriptionem, retentionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendâ, à quâ nemo per quemquam, nisi per Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem; præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit; omninò interdicimus. Volentes; & Apostolicâ auctoritate præcipientes, ut quicumque libros prædictos, vel aliquem eorum penès se habuerint, illos, seu illum, statim atque præsentes literæ ad eorum notitiam pervenerint, teneantur tradere, atque consignare locorum Ordinariis, vel Hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, qui exemplaria sibi tradita illicò flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quicumque. Cæterum; ut ipsæ præsentes literæ omnibus faciliùs innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur; Sic verò publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent: utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Decem. 1707. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo Indictione 15. die verò vigesima Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno octavo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apostolicum Cursorem. Publicatio.

Nicolaus Vasellus Pro Mag.

XXXVI.

DECLARATIO

Nullitatis Electionum duorum Administratorum Ecclesiarum Gnesnensis, & Uladislaviensis ab illarum Capitulis, & Canonicis per abusum laicalis potestatis ac in præjudicium modernorum Archiepiscopi Gnesnen., & Episcopi Uladislavien. respectivè factarum, necnon quorumcumque inde secutorum, & secuturorum, cum illorum damnatione, revocatione, & abolitione, ac cum aliis diversis ordinationibus, & decretis super eâdem materiâ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exorditur à propria obligatione tuendi jura Sedis Apostolicæ, ac inferiorum Ecclesiasticorum.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis speculâ cum potestatis plenitudine à Domino constitutus sua, & Apostolicæ Sedis, inferiorumque Ecclesiarum, ac illarum Præsulum Jura, ex commissi sibi cœlitùs Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, & si quando ea temerariis quorumcumque ausibus violata esse novit, ab ejusmodi violationibus asserere studet, sicut omnibus moturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitratur.

Narrat translationem Stanislai Szembek Episcopi Uladislaviensis ad Metropolitanam Gnesnensem.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravi animi nostri molestiâ pervenit, quod tametsi Nos aliàs, nempè die 7. Junii 1706. in Consistorio nostro Secreto, ut moris est, Ven. Fratrem Stanislaum Szembek tunc Episcopum Uladislaviensem à vinculo, quo tenebatur, Ecclesiæ Uladislavien., cui tunc præerat, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, illum ad Metropolitanam Ecclesiam Gnesnen. certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, de consilio, & potestatis plenitudine paribus rastulerimus, ipsumque eidem Ecclesiæ Gnesnen. in Archiepiscopum præfecerimus, & Pastorem: curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Gnesnen. illi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo; liberamque illi ad Ecclesiam Gnesnen. hujusmodi transeundi licentiam tribuendo; necnon, tametsi subindè, nempè die 25. ejusdem mensis Junii itidem in Consistorio nostro secreto ipsi Ecclesiæ Uladislavien. per translationem hujusmodi vacanti de

Provisionem Ecclesiæ Uladislaviensis factam de persona Constantini Sziamawski.

Persona Venerabilis Fratris Constantini Szianiavvski Nobis, & Cardinalibus præfatis ob suorum exigentiam meritorum acceptâ, de eorumdem Cardinalium consilio, authoritate Apostolicâ providerimus, ipsumque Constantinum eidem Ecclesiæ Uladislavien. in Episcopum præfecerimus, & Pastorem: curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Uladislavien. illi in spiritualibus, & temporalibus plenariè similiter committendo, & aliàs prout in binis, seu pluribus nostris sub plumbo desuper expeditis literis uberiùs continetur: ac tametsi demum ipsi Stanislaus Archiepiscopus, & Constantinus Episcopus, post captam, & apprehensam Ecclesiarum præfatarum possessionem, suos in illis respectivè Officiales constituerint, & deputaverint: nihilominus non defuit, qui omnium humanarum æquè, ac divinarum legum immemor, nullaque ad id legitimâ authoritate suffultus, sed solâ laicali potestate, seu potius armorum violentiâ fretus, per suas literas Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. die 16. Septembris anni proximè præteriti, seu alio veriori tempore conscriptas dictum Stanislaum Archiepiscopum usurpatorem illius Ecclesiæ nuncupare, ac proinde ab ipsis Capitulo, & Canonicis aliquem ex eorum gremio in Administratorem bonorum ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ, perinde ac si illa adhuc vacaret eligendum esse, temerè, injustè, & sine ullo prorsus legitimo fundamento asserere præsumpsit; ac subinde non minus audacter per alias suas die 23. ejusdem mensis Septembris, seu alio vel superiori tempore exaratas literas eisdem Capitulo, & Canonicis injungere ausus fuit, ut omnes proventus dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ

Supradicti Archiepiscopus, & Episcopus possessionem Ecclesiarum cœperunt.

Gnesnen. tanquam vacatis à tempore obitus postremi illius Archiepiscopi tam præteritos, quàm futuros titulo mutui futuro Archiepiscopo, ut asseruit, per rempublicam resarciendi, in manibus cujusdam Capitanei Commissarii à se nominati, ad effectum illos erogandi pro authorandâ totius Patriæ militiâ, consignari, extradi, & numerari absque ullâ cunctatione curarent; sub pœnis per leges contra mandatorum regiorum Transgressores statutis, ac jectâ insuper executionis militaris comminatione.

Nihilominus per abusum laicalis potestatis insinuatum fuit Capitulo Gnesnensi ut eligeret Administratorem; ac fructus Ecclesiæ traderet Capitaneo.

Vismanus armata de Capitulo illata pro supradicta electione.

§. 2. Successivè verò, cùm animadvertisset quod literæ hujusmodi, & mandata in eis contenta (Capitulo, & Canonicis præfatis obtemperare eis meritò detrectantibus) inania prorsus, & absque ullo effectu remanebant; militaribus copiis, inter quas plures Acatholicorum secum fœderatorum legiones numerabantur, stipatus, versus civitatem Gnesnen. se contulit, ibique in Oppido Shupen nuncupato à dictâ Civitate quatuor circiter milliaribus distante easdem militares copias disposuit, deinde autem per quemdam Ablegatum suum ad eamdem Civitatem missum, Capitulum, & Canonicos præfatos ad electionem memorati Administratoris, qui Officiali, quem præfactus Stanislaus Archiepiscopus, ut præfertur, constituerat, amoto, regimen dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen., necnon curam, & administrationem bonorum illius Mensæ Archiepiscopalis susciperet, urgere cœpit; comminando renuentibus omnimodam ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ desolationem, omniumque illius Mensarum Archiepiscopalis, & Capitularis bonorum devastationem, aliaque similia gravissima damna in ipsorum perniciem, & eversionem inferenda.

Inde secuta est electio Joannis Cluzeuski in Administratorem cum successiva approbatione

§. 3. Porrò Capitulum, & Canonici supradicti ejusmodi minis perculsi die 3. Octobris proximè præteriti, licèt illa non esset dies Capitularis, secluso, ut asseruerunt, contemptu Clavium, ac declaratâ verbis erga hanc Sanctam Sedem obedientiâ illâ, quàm re ipsâ negabant, Venerabilem Fratrem Joannem Cluzeuski Episcopum Gratianopolitan. Suffraganeum Chelmen., ac dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Gnesnen. Custodem, in illius Administratorem Generalem, non tamen sine aliquorum dissensu; elegerunt, ac plenariam jurisdictionem administratoribus hujusmodi de jure, & consuetudine competentem tam in spiritualibus, quàm in temporalibus concesserunt, totumque ei regimen tradiderunt. Subinde verò, nempe die 21. ejusdem mensis Octobris, dictis militaribus copiis ipsam Civitatem Gnesnen. adhuc circumsidentibus, adeoque eodem metu perdurante, electionem Administratoris hujusmodi in omnibus, & per omnia approbarunt, & ratificarunt.

Similis electio Adalberti Ignatii Bardzinki in Administratorem Ecclesiæ Uladislaviensis.

§. 4. Cæterum non minus injustè, ac violenter cum Ecclesiâ Uladislaviensi actum fuit; Dilecti siquidem Filii Capitulum, & Canonici de Ecclesiæ Uladislavien., cùm literas non dissimiles eis, quæ ad Capitulum, & Canonicos Gnesnen., sicut præmittitur, transmissæ fuerant, imò eâdem die 23. Septembris proximè præteriti, eodemque nomine sibi conscriptas, & per eadem ferè verba exaratas recedissent, in quibus scilicet falsò æque, ac temerè præsupposito, quod dicta Ecclesia Uladislavien. vacaret, fructus, & proventus illius Mensæ Episcopalis tam præteriti, quàm futuri per aliquem è sui gremio eligendum Administratorem colligendi, similiter titulo mutui per Rempublicam futuro Episcopo resarciendi, eidem Capitaneo Commissario, ut præfertur, nominato pro authorandâ quantocius Patriæ militiâ consignari demandabantur; & cum subinde ipsi gravium malorum comminationibus perteriti fuissent, nisi ad

si ad Administratoris hujusmodi electionem devenissent, ut majora scandala, & infortunia, imò, & bonorum omnium jacturam evitarent, Dilectum Filium Adalbertum Ignatium Bardzinski, qui prius ejusdem Ecclesiæ Uladislavien. Officialis à præfato Constantino Episcopo deputatus fuerat, in Administratorem hujusmodi, ita ut titulo Officialis in alium Administratoris commutato, cæteroqui penès ipsum cura, regimen, & gubernium dictæ Ecclesiæ Uladislavien., ut prius, remaneret, eligere coacti fuerunt.

Improbatur læsio libertatis Ecclesiasticæ in præmissis.

§. 5. Cùm autem hæc omnia per execrabilem; scandalosum, ac à Sacris Canonibus, & Conciliorum Generalium Decretis, Apostolicisque Constitutionibus sub anathemate sæpius damnatum secularis potestatis abusum gesta fuerint; adeoque libertatem Ecclesiasticam Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam manifestè læserint; ac lædant, nostramque, & Apostolicæ Sedis authoritatem, quâ Stanislaum Archiepiscopum Metropolitanæ Gnesnen. & Constantinum Episcopum præfatos Uladislavien, respectivè Ecclesiis supradictis, sicut præmittitur, præfecimus, gravissimè, & apertè violaverint, & violent: ac præterea animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi sanguine redemptas in gravissima pericula conjecerint; & deplorandis malis adhuc involvere pergant; novasque proinde, & sanè graviores multiplicibus illis, atque diuturnis, quibus florentissimum olim, nunc perturbatissimum Poloniæ Regnum ærumnis premitur, calamitates adjungere noscantur. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum supremi Assertores in Terris à Domino constituti sumus, necnon omnium Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Regnumque præfatum, & illius inclytam Nationem paternâ charitate complectimur; tametsi non dubitemus Venerabilem Fratrem Jurium Archiepiscopum Nazarenum nostrum, & dictæ Sedis in eodem Regno Nuncium omnia, quæ ei hac in re à Nobis mandata fuerunt quæque proinde firma semper, & salva esse volumus, sedulò, ac fideliter, quantùm sibi in præsenti infelicissimo illarum rerum statu permissum fuerit, jam implevisse: nihilominus, ex injuncto Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, præfatarum Gnesnen., & Uladislavien, Ecclesiarum, illarumque Præsulum indemnitati uberiùs consulere, nostraque, & dictæ Sedis Jura sarta tecta, atque illibata enixiùs tueri, & conservare, necnon animarum hujusmodi periculis, quantum Nobis & alto conceditur, per amplius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam à Capitulis, & Canonicis Gnesnen., & Uladislavien. præfatis, quàm ab Administratoribus per eos, ut præfertur, electis, & aliis quibuscumque quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causam, & occasiones, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè & accuratissimè specificatis habentes.

Declaratio nullitatis, ac reprobatio utriusque electionis, ac omnium, quæ exinde secuta sunt.

§. 6. Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris; deque Apost. potestatis plenitudine, electiones eorumdem Joannis Episcopi in Metropolitanæ Gnesnen., necnon Adalberti Ignatii in Uladislavien. Ecclesiarum præfatarum, earumque bonorum, redditum, & proventuum Administratores, ac cujuscumque jurisdictionis concessionem, & regiminis traditionem eis ab earumdem Ecclesiarum Gnesnen., & Uladislavien. Capitulis, & Canonicis respectivè factas, ut præfertur, & quomodolibet ratificatas, seu confirmatas, aliaque omnia, & singula in præmissis, vel circa ea tam à Capitulis, & Canonicis quàm ab Administratoribus hujusmodi, vel illorum aliquo, præfatarum suarum electionum, eisque sicut præmittitur, respectivè commissarum administrationum vigore; seu prætextu, per se, vel alios quomodocumque, qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, ordinanda, cum omnibus, & singulis indè quovis modo secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & defacto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuò fore, tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus; ac nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, nec ullum per ea Ecclesiis, earumque Præsulibus prædictis præjudicium illatum fuisse, aut inferri quandocumque posse, sed ipsas Ecclesias earumque Præsules in suis primævis Juribus continuare debere similiter declaramus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si illa nunquam facta fuissent, nec evenissent neque unquam fierent, vel evenirent.

Prohibitio, ne asserti Administratores se ingerant in regimine dictarum Ecclesiarum sub diversis pœnis.

§. 7. Quocirca Joanni Episcopo, & Adalberto Ignatio administratoribus, ut præfertur, nulliter electis prædictis, & eorum cuilibet in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub obtestatione Divini Judicii, & interminatione maledictionis æternæ, necnon, ipsi quidem Joanni Episcopo sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, dicto verò Adalberto Ignatio sub excommunicationis majoris utriusque demum sub privationis beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimila quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtè prohibemus, & interdicimus, ne suarum irritarum electionum, sibique nulliter, ut præfertur, commissarum administrationum hujusmodi vigore, seu prætextu præfactarum Gnesnen., & Uladislavien. respectivè Ecclesiarum regimen suscipere, & assumere, sive jam susceptum, & assumptum de cætero retinere, minusque ullam Jurisdictionem, potestatem, vel authoritatem, in illis exercere, ullumve inibi actum jurisdictionalem facere, seu continuare, neque illarum fructus, redditus, & proventus percipere, seu forsan jam perceptos cuiquam alteri, nisi earumdem Ecclesiarum respectivè Præsulibus, seu illorum legitimis Procuratoribus vel aliis, quibus Nos illos tradi, vel consignari mandaverimus, tradere, vel consignare ulteriùs audeant quovis modo, seu præsumant.

Pœnarum impositio contra auxilium, & consilium præstantes, & Fautores.

§. 8. Eos quoque, qui illis; vel eorum alicui scienter in præmissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignatatis fuerint, similibus pœnis eo ipso innodamus; & innodatos fore, ac beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsenti prohibitionis per præfatos quomodolibet incurri contigerit, ipso facto absque alia declaratione vacare; illaque per quoscumque impetrari posse decernimus itidem, & declaramus; necnon eorumdem beneficiorum sic vacantium collationem, provisionem, & omnimodam dispositionem, ac præ-

fatarum pœnarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus. Monentes insuper omnes utriusque sexus Christifideles, de quorum æternâ salute solliciti esse debemus, præfatos Joannem Episcopum, & Adalbertum Ignatium nullam in eisdem Ecclesiis, suarum irritarum, ac invalidarum electionum, eisque nulliter, & de facto, ut præfertur, respectivè commissarum administrationum hujusmodi vigore, vel prætextu, sive quoad temporalia, sive quoad spiritualia, jurisdictionem, aut potestatem habere, vel habuisse; adeòque nec ullam circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernunt, authoritatem interponere ullo modo validè posse, nec potuisse, neque contra hæc allegari vel prætendi posse excusationem ex communi errore; nam præterquam quod satis omnibus notum erat, atque est, neutram ex Ecclesiis prædictis vacare, & utramque illarum suum habere Pastorem à Nobis canonicè constitutum, abusus sæcularis potestatis in electione Administratorum prædictorum ferè communiter innotuit, omniumque rectè sentientium horrore, & detestatione reprobatus fuit, prout illum ab omnibus damnari, & reprobari volumus.

Gerenda per asser. Administratores viribus vacua esse monet.

Nec excusare communem errorem ob notorietatem abusus laicalis potestatis, ut supra, admissi.

§. 9. Præterea cum notorii & explorati juris sit eos omnes, qui Capitula, & Canonicos supradd. ad præmissa peragenda per se, vel alios quoquomodo adegerunt, necnon Adhærentes, Fautores, Consultores, & Defensores eorum, quocumque tandem gradu, seu dignitate quantumcumque sublimi præfulgeant, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis contra similia perpetrantes inflictas damnabiliter eo ipso incurrisse: notum similiter omnibus esse volumus, illos à censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ, ac partibus præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutos, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstitâ, atque cum reincidentiâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse.

Absolutionem excommunicationis & pœnarum, in quas Delinquentes, eorumque Fautores incurrerunt, notificat esse reservatam Romano Pontifici.

§. 10. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd præfati, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quàlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritanti.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon præfatarum Gnesnen., & Uladislavien. Ecclesiarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Personis etiam quâcumque Ecclesiastica, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 4. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno. VIII.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 4. Februarii anno 1708.

F. Oliverius.

DAMNA-

DAMNATIO

XXXVII. Et prohibitio Libri Gallico idiomate impressi in plures tomos distributi sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des réflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Ac aliter: *Abbregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de St. Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensees Chrétiennes sur le Texte de ces Livres sacrez &c. A Paris 1693. & 1694. se vendent à Bruxelles chez Eugene Henry Fricx.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

UNiversi Dominici gregis cura humilitati nostræ cælitùs demandata Nos urget, ut sacrarum Scripturarum, quibus potissimùm Ecclesia Catholica pascitur, & nutritur, puritati, & integritati custodiendæ sedulò advigilemus, ac Christifidelium animas pretioso ejus sanguine redemptas, pravis, atque fallacibus Docentium quæ non oportet, institutionibus decipi, aut à viâ veritatis abduci minimè patiamur; salutaribus enim veterum Patrum documentis instruimur, perversâ petulantium ingeniorum interpretatione de Evangelio Christi fieri Evangelium hominis, & in populi Dei seductionem, & exitium cedere si præsertim pietatis obtentu offendicula parentur incautis, & catholicæ veritati, velut zizania in medio tritici, mala semina misceantur erroris. Cùm itaque, sicut accepimus, in lucem prodierit liber quidam Gallico idiomate impressus, & in plures tomos distributus, sub titulo: *Le Nouveau Testament en François avec des réflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Ac aliter: *Abbregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de St. Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chrétiennes sur le Texte de ces Livres sacrez &c. A Paris 1693. & 1694. se vendent à Bruxelles chez Eugene Henry Fricx*: ac pluries typis recusus fuerit, non sine bonorum offensione, & ingenti animarum periculo propter ejus frequentem, etiam in variis Provinciis, lectionem, & usum, quemadmodum pariter ad Apostolatum nostrum multorum querelâ delatum est: Nos librum hujusmodi nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, aliisque in sacrâ Theologiâ Magistris maturè, ut rei gravitas postulare videbatur, examinandum commisimus; illi verò mandatis nostris obsequentes librum ipsum, post accuratam ejus discussionem, unanimi consensu prohibendum esse censuerunt, utpote qui sacrum ipsum novi Testamenti textum exhibet damnabiliter, nec sine ausu temerario vitiatum, & alteri versioni gallicæ dudùm à fel. rec. Clemente PP. IX. Prædecessore nostro per quasdam suas in simili formâ Brevis die 20. Aprilis 1668. expeditas literas damnatæ in multis conformem, à vulgatâ verò editione, quæ tot sæculorum usu in Ecclesiâ probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authenticâ haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem; Notas insuper, & observationes continet, habentes quidem speciem pietatis, sed ad virtutem ejus abnegandam subdolè deducentes, in quibus passim occurrunt doctrinæ, & propositiones seditiosæ, temerariæ, perniciosæ, erroneæ, aliàs damnatæ, & Jansenianam hæresim manifestè sapientes. Hinc est, quod Nos creditum Nobis à Domino pastoralis curæ, atque vigilantiæ munus, quantùm Nobis ex alto conceditur, salubriter exequi cupientes, de eorumdem Cardinalium consilio, librum supradictum sive præmissis, sive alio quovis titulo inscriptum, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quâvis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium damnamus, & reprobamus, ipsiusque libri impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendâ, à qua nemo à quoquam (præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente) nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus, & prohibemus. Volentes, & eâdem auctoritate mandantes, ut quicumque librum hujusmodi penes se habuerit, vel in futurum quandocumque habebunt, illum statim atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignari teneantur; hi verò exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus facilius innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate prædictâ decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari illarumque exempla ibidem affixa relinqui, itaut sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Ipsarum autem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Julii 1708. Pontificatus nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo octavo, Indictione prima, die verò decima quarta Julii, Pontificatus S S. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ XI. Anno octavo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. P P. Cursorem.

Jo: Baptista de Cappellis Mag. Curs.

PROHIBITIO

Extrahendi quomodolibet Libros, Chartas, & Mobilia quæcumque ex Bibliothecâ Monasterii SS. Fabiani, & Sebastiani extra, & prope muros Urbis sub pœnâ excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ. XXXVIII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm ſicut Dilectus Filius noſter Joannes Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Gabrielli nuncupatus Nobis nuper expoſuit, ipſe in Monaſterio Sanctorum Fabiani, & Sebaſtiani ad Catacumbas nuncupato prope, & extra mœnia Urbis Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis Ciſtercienſis, quamdam manſionem ad uſum Bibliothecæ cum ſuis forulis, & menſulis, mobilibus, aliiſque neceſſariis ornamentis decenter ſuâ impensâ inſtaurari curaverit, ac in eâ libros collocare intendat, cupiatque propterea eorumdem librorum conſervationi, & manutentioni opportunè in præmiſſis à Nobis provideri. Nos ipſius Joannis Mariæ Cardinalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, ejus ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne quiſquam cujuſvis gradus, ſtatus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtat, aut quocumque officio, auctoritate, vel ſuperioritate fungens, libros, quinterna, quinternetta, folia, chartas, ſcripturas, & volumina quæcumque tam impreſſa, quàm manuſcripta dictæ Bibliothecæ, prædicto Monaſterio per memoratum Joannem Mariam Cardinalem hactenus, quomodolibet donata, & aſſignata, ſeu per eum, vel quoſcumque Chriſtifideles in poſterum quandocumque donanda, & aſſignanda ex ipsâ Bibliothecâ, ſub quovis quæſito colore, prætextu, ingenio, causâ, vel occaſione extrahere, vel aſportare, aut ut extrahantur, vel aſportentur, permittere, vel conſentire audeat quovis modo, ſeu præſumat, ſub excommunicationis lata ſententia, à quâ nemo abſolutionis beneficium à quoquam, præterquam à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, valeat obtinere, ac quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo abſque aliâ declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium perpetuò prohibemus, & interdicimus. Permittimus autem Superiori pro tempore exiſtenti prædicti Monaſterii, ut libros vulgaris idiomatis lectionis ad Menſam, & Capitulum habendæ, vel reficiendi gratiâ extrahere poſſit, ita tamen, ut finito eorum uſu, & poſtquam illi refecti fuerint, ſtatim in Bibliothecam prædictam reportari, in eâque reponi debeant, ſub eiſdem pœnis. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dictorum Monaſterii, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ; vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentis prohibitionis exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conſpicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi poſſit, affixum aſſiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die vigeſimâ primâ Novembris, milleſimo ſeptingenteſimo octavo, Pontificatus noſtri anno octavo.

F. Oliverius.

XXXIX.

PROHIBITIO

Extrahendi, commodandi, commutandi, & aſportandi quomodolibet ſacros libros, & quæcumque paramenta, & ornamenta, ac utenſilia Eccleſiaſtica, vaſa, calices, & quamcumque aliam ſacram ſuppellectilem ex quâlibet materiâ formatam ex Sacriſtia, Choro, Eccleſiâ, & Monaſterio SS. Fabiani, & Sebaſtiani extra, & propè muros Urbis ſub pœnâ excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm ſicut Dilectus Filius noſter Joannes Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Gabrielli nuncupatus Nobis nuper expoſuit, ipſe ad uſum, & pro ſervitio Eccleſiæ, & Chori Monaſterii Sanctorum Fabiani, & Sebaſtiani ad Catacumbas nuncupati propè, & extra mœnia Urbis Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Ordinis Ciſtercienſis, libros ſacros, pluvialia, planetas, dalmaticas, aliaque paramenta, & ornamenta Eccleſiaſtica etiam argentea ſuâ impensâ fieri curaverit, illaque eidem Monaſterio donaverit, quinimò alia ſupellectilia, & utenſilia ſacra in futurum ſimiliter donare intendat; ne autem illa deteri, ſeu etiam deperdi contingat, eorum manutentioni, & conſervationi opportunè à Nobis provideri plurimùm deſideret. Nos piis ipſius Joannis Mariæ Cardinalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ejus ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quiſquam etiam quâcumque præeminentia, dignitate, vel poteſtate præditus libros ſacros, pluvialia, planetas, dalmaticas, aliaque paramenta, & ornamenta Eccleſiaſtica tam ex auro, vel argento, quàm ex alia quavis materia confecta eidem Eccleſiæ per dictum Joannem Mariam Cardinalem, ſicut præmittitur, donata, & aſſignata, nec non alia quæcumque ſupellectilia, & utenſilia ſacra hujuſmodi per eumdem Monaſterio in poſterum quandocumque donanda; & aſſignanda, aut quamcumque illorum partem aliis Eccleſiis, etiam ejuſdem Congregationis, & locis piis, aut Perſonis quibuſlibet etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis commodare, vendere, vel oppignorare, aut ſub quovis quæſito colore, prætextu, causa, vel occaſione ex Eccleſia prædicta, vel illius Sacriſtia, Choro, & Monaſterio extrahere, & aſportare, ſeu ut commodentur, vendantur vel oppignorentur, aut etiam extrahantur, vel aſportentur, conſentire, ſeu permittere audeat quovis modo, ſeu præſumat, ſub excommunicationis per Contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrendâ, à quâ nemo ab alio, quàm à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis valeat beneficium obtinere, & quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis interdicimus, & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit Monaſterii, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum

in-

insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum exemplum in Sacristià prædicti Monasterii, vel alio loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Novembris 1708. Pontificatus nostri anno octavo.

F. Oliverius.

XL.

CONSTITUTIO

Ut Festum Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ de præcepto ubique in posterum observetur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi Nobis divitùs Sacrosancti Apostolatus officii exigit ratio, ut gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, cujus Conceptio gaudium annuntiavit universo Mundo, venerationem, & cultum, plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum more, ampliare studentes in terris, illius, quæ super Choros Angelorum exaltata pro populo Christiano sedula exoratrix apud Eum, quem genuit, assiduè intercedit in Cœlis, potentissimam opem, in tot tantisque, quibus premitur, Christianæ Reipublicæ, & Catholicæ Ecclesiæ necessitatibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, promoveri jugiter satagamus. Sincerâ itaque nostrâ erga eamdem Augustissimam Cœli Reginam, Patronam, & Advocatam nostram devotione incitati Festum Conceptionis ipsius Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ ubique Terrarum in posterum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, sicut alia Festa de præcepto servari, & celebrari, ac sub præcepto observationis Festorum comprehendi, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarùm transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 6. Decembris 1708. Pontificatus nostri anno octavo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate DN. Jesu Christi millesimo septingentesimo octavo, die 6. Decembris, Indictione prima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus octavo; supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Curs.
Sebastianus Vasellus Mag. Cursorum.

XLI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Status Ecclesiastici tam mediati, quàm immediati divinam opem implorantibus, quàm in præsentibus gravissimis necessitatibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à gravissimis ærumnis Subditorum Sanctæ Sedis.

INter tot, tantasque, quibus Sancta Romana Ecclesia hoc turbulentissimo tempore undequaque premitur angustias, gravissimis potissimum, quibus nostri, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia Subditi affliguntur calamitatibus, paternâ charitate commoti ad Deum toto corde clamore non cessamus, ac quemadmodum indictis publicè precibus jam pluriès fecimus, ita etiam nuperrimè Christifideles in Almâ Urbe nostrâ degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sincerasque, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam prolatis largâ manu cœlestium gratiarum dispensationi nostræ divinitùs creditarum thesauris excitare studuimus. Id ipsum nunc, ut & reliqui etiam Christifideles universi Status nostri Ecclesiastici scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosinarum largitiones viribus orationis facere connitantur, eos omnes, & singulos paternè ad hortandos, & monendos, eorumque pietatem, erogatis itidem amplissimis cœlestium gratiarum muneribus, incitandam, atque fovendam esse arbitramur.

Ordinariis locorum injungit, ut processiones, publicasque preces indicant.

§. 1. Itaque Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Nobis, & eidem Sedi in temporalibus mediatè, vel immediatè subjectorum, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces indicant. Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesias, à quâ, & ad quam aliqua Processionum hujusmodi fiet, eodem, vel aliquo ex septem subsequentibus diebus devotè visitaverint, ibique Divinum auxilium, ut præmittitur, imploraverint, ac insuper peracto unius diei jejunio ecclesiastico aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, per unumquemque Christifidelem semel tantùm lucrifaciendam, misericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam plenariam concedit adimplentibus opera præscripta.

§. 2. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi

Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

§. 3. Præterea eisdem Christifidelibus, qui recitationi Litaniarum omnium Sanctorum cum collectis, & precibus consuetis in aliqua ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum præfatorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis, mense à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quocumque die interea id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consuetâ relaxamus; Nec non, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes præfatæ animabus fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, similiter indulgemus.

Et facultatem Confessariis approbatis absolvendi à reservatis.

§. 4. Cæterùm cupientes Christifideles præfatos hujus pretiosissimi thesauri fieri participes, quibuscumque Presbyteris Confessariis tam Sæcularibus, quàm Regularibus ad id in Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi per prædictos Ordinarios specialiter deputandis, ut eosdem Christifideles ibidem ad se occasione consequendi Indulgentiam plenariam hujusmodi pro hac vice dumtaxat recurrentes, eorum confessionibus diligenter auditis, ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus eorum peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, etiam quantumvis gravibus, & enormibus, ac etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per literas Apostolicas die Cœnæ Domini legi solitas, aut alias quascumque nostras, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, pœnitentiâ salutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conscientiæ, & eâ vice tantùm absolvere, & liberare valeant, facultatem impertimur.

Non tamen dispensandi super irregularitate, nec absolvendi excommunicatos publicè denunciatos.

§. 5. Non intendimus autem præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quomodolibet contractâ dispensare, vel aliquam tribuere facultatem dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque easdem præsentes literas illis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu alias in sententias, vel censuras incidisse declarati, vel publicè denuntiati fuerint, nisi prius satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & præsertim illis, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nequidem similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Januarii 1709. Pontificatus Nostri Anno nono.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo nono, die 4. mensis Januarii, Indictione secunda, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, Domini Nostri D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus nono supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Thomam de Urionibus SS. D. N. Papæ Cursorem.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

XLII.

DECLARATIO

Nullitatis Electionis, seu nominationis R. P. D. Francisci de Solis Episcopi Ilerdensis in Gubernatorem Ecclesiæ Abulensis ab illius Decano, Capitulo, & Canonicis per abusum Laicalis potestatis factæ, nec non quorumcumque inde secutorum, & secuturorum, cum illorum revocatione, & abolitione, ac aliis diversis ordinationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium

IN Supremo Apostolicæ Dignitatis culmine, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam collocati, Ecclesiasticam Immunitatem Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam, nostraque, & hujus Sanctæ Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura, ex commissi Nobis cœlitùs Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, & si quando ea quorumcumque, præsertim Laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere satagimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestiâ pervenit, quod aliàs tunc existens Secretarius universæ, ut vocant, Expeditionis Charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici dilectis filiis Decano, Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Abulen. per suas literas die 4. Februarii proximè præteriti, seu alio veriori tempore eis conscriptas nunciavit, quod cùm dilectus etiam filius Froilanus Diaz Frater expressè professus Ordinis Prædicatorum dudum ad dictam Ecclesiam per obitum ultimi illius Episcopi solatio Pastoris destitutam à dicto Philippo Rege Nobis præsentatus, præsentationi hujusmodi, antequam illam à Nobis admitti contingeret, renunciasset, ac subinde idem Philippus Rex ad Ecclesiam prædictam Venerabilem Fratrem Franciscum de Solis Episcopum Ilerden. (ut in eisdem literis asseritur) similiter præsentasset, quia ab illo sic præsentato curam, & regimen dictæ Ecclesiæ quamprimùm suscipi, & assumi cupiebat, eidem Secretario mandaverat, ut Decano, Capitulo & Canonicis præfatis significaret ipsi Philippo Regi gratissimum fore, si dictus Franciscus Episcopus incunctanter

ab

ab eis in Provisorem, & Vicarium Generalem, seu Gubernatorem prædictæ Ecclesiæ eligeretur seu nominaretur, eique jura, & facultates, quæ ipsis, illius Sede Episcopali vacante, competebant, attribuerentur, ad hoc ut absque ullâ morâ, donec dictæ Ecclesiæ de personâ ipsius Francisci Episcopi à Nobis provideretur, & literæ Apostolicæ desuper de more expedirentur, eamdem Ecclesiam, tanquam futurus ejus Sponsus, regere, & gubernare posset, & valeret; Dicti verò Decanus Capitulum, & Canonici per suas etiam literas die 21. ejusdem mensis, seu alio veriori tempore exaratas, Secretario præfato rescripserunt, se quæcumque jura sibi circa gubernium dictæ Ecclesiæ, illius Sede Episcopali vacante, competentia dicto Philippo Regi libenter deferre; paratos se exhibentes in ejus voluntatis implementum illa dicto Francisco Episcopo subdelegare, eumque in Gubernatorem ejusdem Ecclesiæ eligere, ac nominare, & aliàs, prout in binis literis supradictis, quarum tenores, non approbandi, sed omnino reprobandi animo, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Capitulum Abulense in Gubernatorem Ecclesiæ Abulensis elegit Episcopum Ilerdensem.

§. 2. Cùm autem, sicut pariter Nobis innotuit, in præmissorum sequelam Decanus, Capitulum, & Canonici prædicti juribus sibi, sicut præmittitur, competentibus in eumdem Franciscum Episcopum translatis, illum subinde in Provisorem, seu Gubernatorem dictæ Ecclesiæ eligere, seu nominare ausi fuerint, ipseque Franciscus Episcopus, electionis, seu nominationis hujusmodi vigore Ecclesiam suam Ilerden. absque nostrâ licentiâ deserere, necnon curam, regimen, & gubernium ejusdem Ecclesiæ Abulen. suscipere, gerere, & exercere præsumpserit, & adhuc præsumat: explorati verò juris sit ipsum Franciscum Episcopum minimè potuisse, nec posse sub Oeconomatus, Procuratoris, Provisoris, Vicarii Generalis, seu Gubernatoris nomine, aut alio quovis quæsito colore, seu titulo curam, regimen, & administrationem ejusdem Ecclesiæ Abulen. in spiritualibus, vel temporalibus per se, vel alium, pro parte, vel in totum gerere, vel recipere, aut illis ullatenus se immiscere, antequam à vinculo, quo tenetur Ecclesiæ Ilerden. cui præest, & à quo nonnisi à Nobis absolvi potest, realiter, & cum effectu absolvatur, ac ad præfatam Ecclesiam Abulen. transferatur, eique de illius personâ à Nobis provideatur; præsertim cum ejusmodi absolutio, translatio, & provisio adhuc à Nobis nequidem petita fuerit, quinimo nec afferta ejusdem Francisci Episcopi ad dictam Ecclesiam Abulen. præsentatio Nobis ullatenus facta fuerit; indeque pateat, quàm temerè, & perperam præmissa omnia in Regnis Hispaniarum hactenus inaudita, contra eorumdem Regnorum consuetudines, contra Sacrorum Canonum, Apostolicarumque Constitutionum dispositionem, ac rectum ordinem per damnabilem sæcularis potestatis abusum gesta fuerint: quantùm illa Ecclesiæ, & nostra jura læserint, ac lædant, quàm gravibus denique periculis animas pretioso Salvatoris, & Domini Jesu Christi Sanguine redemptas involverint, & adhuc involvere pergant. Hinc est, quod Nos, qui libertatis, ac jurisdictionis, aliorumque jurium Ecclesiasticorum Assertores in terris à Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Ecclesiæ præfatæ Abulen. Nostrorumque, & Apostolicæ Sedis jurium indemnitati providere, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum in præmissis tam à Secretario, quàm à Decano, Capitulo, & Canonicis, nec non Francisco Episcopo supradictis per se, vel alios quoscumque quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causas, & occasiones, aliave quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, electionem, seu nominationem ejusdem Francisci Episcopi in Provisorem, seu Gubernatorem præfatæ Ecclesiæ Abulen., ac quorumcumque jurium, & facultatum circa ejusdem Ecclesiæ regimen, & administrationem Decano, Capitulo, & Canonicis prædictis, illius Sede Episcopali vacante, competentium in ipsum translationem, seu concessionem ei ab eisdem Decano, Capitulo, & Canonicis factas, ut præfertur, aliaque omnia, & singula tam ab ipsis Decano, Capitulo, & Canonicis, quàm à dicto Francisco Episcopo suæ electionis, seu nominationis, ac in ipsum, sicut præmittitur, translatorum, seu ei concessorum jurium, & facultatum hujusmodi vigore, seu prætextu per se, vel alios quoscumque, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignos in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, tenore præsentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus in omnibus, & per omnia, perinde ac si nunquam facta fuissent, nec evenissent, neque unquam fierent, vel evenirent.

Contra Sacrarum Sanctionum præscriptum.

Summus Pontifex ejusmodi electionem damnat ac irritat cum omnibus inde secutis & secuturis.

Præcipit Episcopo Ilerdensi, ne in administratione Ecclesiæ Abulensis ullo modo se ingerat.

§. 3. Quocirca eidem Francisco Episcopo in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, nec non interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibemus, & interdicimus, ne suæ irritæ electionis, seu nominationis, aliorumque præmissorum hujusmodi vigore, seu prætextu susceptum præfatæ Ecclesiæ Abulen. regimen, seu gubernium de cætero retinere, minusque ullam jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem Ecclesiasticam, & Spiritualem, in Civitate, vel Diœcesi Abulen. exercere, ullumve inibi actum jurisdictionalem facere, seu continuare, neque ullos dictæ Ecclesiæ Abulen. fructus, & proventus percipere, seu forsan jam perceptos retinere audeat quovis modo, seu præsumat. Illos verò, qui ei in præmissis paruerint, vel auxilium, consilium, vel favorem quovis modo præstiterint, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, excommunicationis majoris, nec non privationis fructuum Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, aliorumque quorumvis reddit{u}um Ecclesiasticorum per eos respectivè obtentorum similiter eo ipso incurrendis pœnis, innodamus, & innodatos fore decernimus, & declaramus;

ipsa-

ipsarumque pœnarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Decernit, ut Vicarius Capitularis vacantem Ecclesiam administret.

§. 4. Cæterùm de salute Dominici gregis paternâ charitate solliciti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Ecclesiasticis Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quàm Laicis harum serie denunciandum, & ad eorum notitiam deducendum esse censuimus, præfatum Franciscum Episcopum nullam in eâdem Ecclesiâ Abulen. suæ irritæ, & invalidæ electionis, seu nominationis, aliorumque præmissorum hujusmodi vigore, vel prætextu, sive quoad temporalium, sive quoad spiritualia jurisdictionem, aut potestatem habere, vel habuisse, adeòque nec ullam circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, causarum cognitionem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernunt; auctoritatem interponere ullo modo validè posse, nec potuisse. Ne autem dicta Ecclesia Abulen. tempore, quo præsens illius Sedis Episcopalis vacatio duraverit, Administratore in spiritualibus careat, volumus, & ordinamus, ut ejus Vicarius Capitularis antea legitimè deputatus, Officium Vicarii hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus ejusmodi Vicariis Capitularibus de jure, usu, & consuetudine, ac aliàs quomodolibet juxta Decreta Concilii Tridentini competentibus, cum quibus illud ante præfatam irritam ejusdem Francisci Episcopi electionem, seu nominationem gerebat, & exercebat, seu gerere, & exercere poterat, etiam nunc, & in posterum gerere, & exercere pergat, ac quatenus opus sit, illum in odium Officio harum serie confirmamus, ut illud etiam nostrâ, & Sedis Apostolicæ auctoritate, donec tamen alius similis Vicarius à Capitulo, & Canonicis præfatis legitimè deputatus non fuerit, gerat, & exerceat.

Decreta roborantia cum amplissimis; consuetis clausulis

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et signanter decreto irritanti, & clausula sublata.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo; aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Abulen., & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Personis etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 24. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

F. Oliverius.

XLIII.

CONFIRMATIO

Decreti Congregationis Sacrorum Rituum editi super Sententia lata Anno MDCXLVII. à bon. me. Cardinale Francisco Maria Macchiavello tunc Episcopo Ferrariensi, qua declaratum fuerat constitisse, & constare de cultu immemorabili Beatæ Luciæ de Narnia exhibito, ac propterea non esse contraventum Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere Beatarum Christi Ancillarum in Cælis cum eo regnantium, in quibus, utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ excelsi mirabilius, acillustrius apparuit, quæque non humanum, sed divini Spiritus infusione depromptum Apostolicum consilium secutæ, cogitarunt quæ sunt Domini, ut essent Sanctæ Corpore, & Spiritu, venerationem, & cultum libenter in terris promovemus, sicut pia Personarum non minus virtutum meritis, quàm sublimi Cardinalatus dignitate fulgentium vota postulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ decus, spiritualemque fidelium populorum, præsertim nostrorum, & Apostolicæ Sedis etiam quoad temporalia subditorum ædificationem, ac devotionem fovendam, atque augendam conducibile fore in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque aliàs, videlicet die XIX. Januarii MDCLIV., ad humillimas, ac repetitas preces, & instantias tunc existentium Magistratuum Civitatum nostrarum Ferrarien., Viterbien., & Narnien., necnon tunc etiam existentis Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum nomine ejusdem Ordinis facta relatione in Congregatione tunc pariter existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum coram fel. rec. Innocentio PP. X. Prædecessore nostro habità à bon. mem. Baccio, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. Aldobrandino nuncupato de contentis in duobus processibus auctoritate ordinaria confectis per similis me. Franciscum Mariam, etiam dum vixit, dictæ S. R. E. Cardinalem Macchiavellum nuncupatum, tunc Ecclesiæ Ferrarien. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulem: primo nimirum Anno MDCXLVII. super cultu, scientibus, & tolerantibus Ordinariis, ab immemorabili tempore exhibito Beatæ Luciæ de Narnia Moniali Ordinis S. Dominici, quæ feliciter obdormiverat in Domino die XV. Novembris MDXLIV. & casu excepto à decretis rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, cujus vigore idem Franciscus Maria Cardinalis, & Præsul per sententiam latam die XIX. Decembris ejusdem Anni MDCXLVII. pronunciaverat constitisse, & constare de immemorabili cultu dictæ Servæ Dei, & propterea non fuisse, nec esse contraventum decretis Apostolicis supradictis: secundo autem Anno MDCXLVIII. super sanctitate vitæ, virtutibus, & miraculis, cum exhibitione etiam nonnullorum antiquorum documentorum super Stigmatibus, quæ inibi dicuntur impressa in corpore prædictæ Beatæ Luciæ; decretum fuerit, signari posse commissionem introductionis hujus Causæ eidem Congregationi Cardinalium directam, ut cognosceret, an ritè, & rectè pronunciatum fuisset per supradictum Franciscum Mariam Cardinalem, & Præsulem super casu excepto, ex immemorabili.

Card. Macchiavellus Episc. Ferrarien. processus confecit super cultu, virtutibus, & miraculis B. Luciæ de Narnia.

Pronunciavit constare de cultu immemorabili ejusdem.

Causa introducitur in Congregatione Sacrorum Rituum.

§. 2. In hujusmodi verò Commissionis executionem subinde à piæ mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro signatæ nuper, nempe die XV. Februarii proximè præteriti ad humillimas itidem preces Dilecti Filii nostri Josephi tituli S. Mariæ Transpontinæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis Sacripantis nuncupati, etiam nomine Dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum dictæ Civitatis nostræ Narnien. Patriæ suæ porrectas, necnon Dilecti Filii Antonini Cloche Magistri Generalis memorati Ordinis Fratrum Prædicatorum, ac dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasterii Sanctæ Catharinæ de Senis præfatæ Civitatis nostræ Ferrarien., prout etiam Dilecti Filii Thomæ Ripoll Fratris expressè professi ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri causæ hujusmodi postulatoris in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum ipsius S. R. E. Cardinalium eisdem Sacris Ritibus præpositorum à Dilecto etiam Filio nostro Thoma tituli Sancti Clementis dictæ S. R. E. Presbytero Cardinale Ferrario nuncupato in locum memorati Baccii Cardinalis deputato, seu subrogato propositum fuerit dubium, an sententia prædicti Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis super cultu immemorabili erga præfatam Beatam Luciam præstito esset confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur, auditisque desuper tam in voce, quàm in scriptis prius quidem quondam Joanne Baptista Bottinio, dum vixit, Fisci, & Cameræ nostræ Apostolicæ Advocato, atque ad supplendas vices Venerabilis Fratris Prosperi Archiepiscopi Myrensis Promotoris Fidei specialiter deputato: subinde verò Dilecto Filio Prospero de Lambertinis Aulæ nostræ Consistorialis Advocato, necnon ejusdem Prosperi Archiepiscopi, & Promotoris Coadjutore, ultimo dicta Congregatio Cardinalium censuerit sententiam præfati Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis, ut præfertur, latam super cultu immemorabili non esse infirmandam in casu, & ad effectum de quo agebatur, si ita Nobis visum fuisset: Hinc est, quod Nos piis, atque enixis ejusdem Josephi Cardinalis supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, Decretum ab ultimo dicta Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet Sententia supradicti Francisci Mariæ Cardinalis, & Præsulis super cultu immemorabili dictæ Beatæ Luciæ non sit infirmanda, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate ultimodictæ Congregationis Cardinalium.

In ea proponitur dubium, an sententia Card. Macchiavelli sit confirmanda.

Deciditur non esse infirmandam.

Pontifex decretum Sacræ Congregationis confirmat cum solitis clausulis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCX. Pontificatus nostri Anno Decimo.

F. Oliverius.

XLIV.

CONSTITUTIO

Præſcribens modum, & formam gubernandi Congregationem Ciſterciensem (vulgo S. Bernardi) in Regnis Caſtellæ, Legionis, & Galleciæ &c.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sacroſancti Apoſtolatus Officium ſuperni diſpoſitione concilii Nobis, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, impoſitum ſalubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes exorta inter Religioſos Viros, quos vota ſua Altiſſimo in ſanctitate, & juſtitia, paceque fraterna reddere decet, animorum diſſidia, opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rurſus quandocumque excitari valeant, anſam maturè præcidere ſtudemus, ſicut prudenti deliberatione prævia, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum ſalutem arbitramur in Domino expedire.

Narratur recurſus P. Mantille ad Clementem IX., à quo peculiaris Congregatio deputatur.

§. 1. Dudum ſiquidem cum per tunc in humanis agentem Dionyſium Mantilla Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis exortis gravibus controverſiis inter Monachos ejuſdem Congregationis recurſus ad fœl. rec. Clementem PP. IX. Prædeceſſorem noſtrum habitus fuiſſet, ipſe Clemens Prædeceſſor cauſam controverſiarum hujuſmodi ad quandam Congregationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper Reformatione dicti Ordinis ſpecialiter deputatam remiſit, cui cum idem Dionyſius quædam gravamina per quoſdam Monachos Manchenos, & Alcarrenos novos Caſtellanos nuncupatos Monachis aliarum Nationum illata expoſuiſſet, dicta Congregatio particularis tunc exiſtenti Epiſcopo Valliſoletano commiſit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proximè celebrando præſideret, & partes diſſidentes concordare, ortaſque differentias extinguere ſatageret; Ipſe verò Epiſcopus commiſſionem hujuſmodi executus Capitulo generali hujuſmodi interfuit: Sed cum pro reconciliandis partibus, & diſcordiis tollendis ſedulam operam navaſſet, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo quia nulla diſcordantium pars ſuis prætenſionibus cedere voluit, & ſic abſoluto Capitulo præfatus Epiſcopus, re infecta, diſcedere coactus fuit.

Determinatio Congregationis prædictæ.

Narratur Concordia, quæ à d. Clemente IX. fuit confirmata.

§. 2. Porrò tranſacto anno à Capituli hujuſmodi celebratione tunc pariter exiſtentes Generalis Reformator, & ſex Definitores quandam tranſactionem, ſeu concordiam formaverunt eamque quondam Hyacinto de Albengozar Monacho dictæ eorum Congregationis, tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratore Generali, ut illius confirmationem à Sede Apoſtolica obtinere curaret, tranſmiſerunt; Cumque ſubindè præfata Concordia per quaſdam ejuſdem Clementis Prædeceſſoris literas die xiv. Octobris MDCLXIX. in ſimili forma Brevis expeditas confirmata fuiſſet, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædeceſſor noſter circa præfatas Clementis IX. Prædeceſſoris literas per alias binas ſuas die xiv. Februarii, & die xiv. Decembris MDCLXXI. in eadem forma Brevis expeditas literas, diverſas edidit declarationes, & ordinationes ſuper æqualitate, & Abbatiis, aliiſque Officiis inter Monachos ex locis citra, & ultra Montes Caſtellam veterem à nova ſeparantes ſitis reſpectivè oriundos ſervanda, nonnullaque ſtatuit de Abbatibus immediatè non reeligendis, illorumque electionibus non amplius per Monachos Conventuales, ſed in Definitorio per Generalem Reformatorem, & Definitores, & ſex Electores certa forma eligendis, præterquam in caſu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs prout in præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, uberius continetur. Sed quia memorata tranſactio, ſeu concordia ad producendam pacem, & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum inſufficiens recognita fuerat, imò potius experientia compertum extiterat ex ea diſcordias, contentiones, & perſecutiones in dicta Congregatione emanaſſe, ideoque dilecti Filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum deſiderantes, ut zizania fructus bonorum operum ſuffocantia tandem eradicarentur, & pax, atque mutua charitas ſuæ Religioni reſtitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyria, & Dionyſium Ximenez Monachos expreſsè profeſſos ejuſdem Congregationis in eorum Procuratores conſtituerunt, illoſque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejuſmodi malis remedium à Sede Apoſtolica obtinerent, miſerunt. Cumque iidem Paulus, & Dionyſius Procuratores Anno MDCC. rec. mem. Innocentio Papæ XII. Prædeceſſori pariter noſtro ſupplicem libellum ſuper præmiſſis porrexiſſent, idem Innocentius Prædeceſſor eorum cauſam Congregationi tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ commiſit. Ipſa verò Cardinalium Congregatio die xx. Aprilis ultimodicti anni, cognito ſupradictorum literarum impedimento, reſcripſit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Narrantur variæ declarationes, & proviſiones factæ à Clemente X.

Fit novus recurſus per Monachos Galleciæ, & Campos PP. Freyria, & Ximenez Procuratoribus, & incipit narrativa litis.

§. 3. Nos autem ut in negotio hujuſmodi, quod grave ſatis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto Filio noſtro Franciſco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hiſpaniarum Regnis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio ſcripſimus, ut ſuper in dicto libello expoſitis ſuam Nobis tranſmitteret relationem, ipſe vero Franciſcus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & earum Procuratoribus in Oppido Matriti exiſtentibus, præſertim dilecto Filio Chriſtophoro Oſſorio Ex generali præmemoratorum Pauli, & Dionyſii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratore Generali dictæ Congregationis ex altera partibus die xxiii. Aprilis MDCCII. relationem ſuam ſuper ſtatu Religionis una cum punctis, ſeu articulis coram ipſo inter dictas partes concordatis, ad Nos tranſmiſit, ex quibus ſatis apparebat expoſita ab eiſdem Paulo, & Dionyſio Procuratoribus maximum habere fundamentum: Unde ſubinde, nempe die xxviii. Novembris hujus anni præfata cauſa in Signaturâ noſtrâ Gratiæ coram Nobis habita propoſita, & contradicente pro parte Monachorum Caſtellæ novæ, Rivogiæ, Aſturianorum, & Montanearum Burgenſium dilecto pariter Filio Joanne Guerrero Monacho ejuſdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator miſſus fuerat, de ejuſdem Signaturæ voto reſcripſimus pro aperitione oris arbitrio ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Sanctiſſimus ſcribit Nuncio Hiſpaniarum pro informatione.

Nuncius tranſmittit Sanctiſſimo ſuam relationem una cum punctis inter Partes coram ſe concordatis.

§. 4. Cumque iſta Cardinalium Congregatio in ſuis decretis ſuper dicto arbitrio emanatis variaſſet, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apoſtolici, ſuffragantibus omnibus ejuſdem Auditorii Cappellanis noſtris, & Auditoribus, procederet, qui rationibus à dictis Paulo, & Dionyſio adductis moti die xix. Novembris MDCCIII. ſuum votum una cum deciſione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt, & ſubinde, nempe die xxiii. Septembris MDCCIV. eadem cauſa in eadem Signatura Gratiæ coram

Referuntur Deciſiones Rotæ in cauſa, & proſequitur narrativa litis.

Nobis habita denuo proposita, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem Bipartitæ stabilitæ per transactionem, seu concordiam à præfatis Generali, & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet; dicti verò Cappellani, & Auditores die XII. Januarii MDCCV. demonstrantes pluribus rationibus dictam Bipartitam, seu Concordiam, imò transactionem esse nullam, injustam, inæqualem, & enormiter læsivam, die IV. Februarii ejusdem anni aliam decisionem, & votum, in quo literas compulsoriales à prædicto Joanne Monachorum Castellæ novæ, eisque adhærentium Procuratore petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem cum dicta Bipartita nulla, & injusta declarata fuisset memorati Paulus, & Dionysius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die XXII. Septembris MDCCV. coram Nobis pariter habita, institerunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum, & Cappellanorum nostrorum procederet; Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata Causa Congregationi particulari à Nobis deputandæ committeretur. Proposita autem prædicta causa die IV. Februarii MDCCVII. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium per Nos specialiter deputata, non sine scissura votorum rescriptum fuit; Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum Bipartitæ, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante subrogatione proximiorum in defectum graduatorum; Verùm quia defectus sanandi detecti, & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum enormem læsionem, & injustitiam, quorum sanatio, præcipuè post tam longam litem, rationi, & æquitati parum consona videbatur, ostendebant. Idcirco prædicti Paulus, & Dionysius Procuratores super dicta resolutione Congregationis particularis à Nobis iterum audiri impetrarunt: Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die XXVI. Junii dicti Anni MDCCVII. respondit: in decisis juxta modum: Modus autem fuit, ut Bipartita etiam quoad tres Præsidentias servaretur; quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate ad Monachos Nationis de Puertos a cà nuncupat. spectan. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiæ, ex quibus quatuor essent matrices, Gallecis autem sex, ex quibus tres pariter essent matrices, & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Præsidentia alternaretur; Quodque Officia Capitularia, nec non Voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferrentur dictis Monachis Gallecis, & Campesinis, facta inter eos æquali distributione, & data dictis Monachis Campesinis prælatione in casu numeri inæqualis, ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quàm Officia hujusmodi variarentur; Reliquæ verò Abbatiæ, Præsidentiæ, Officia Capitularia, & Voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos à cà nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Montanenses sex tantùm haberent; Officium verò Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Galleco, vel Campesino conferretur.

Votum Congregationis particularis à Pontifice deputatæ.

§. 5. Porrò cum hæc resolutio, quæ aliqualiter læsionem temperat, eisdem Monachis Campesinis, & Gallecis gravamen minime tollat, nec auferat, imò potius prædominium factionis adversæ confirmet; Iidem Paulus, & Dionysius Procuratores, contradicente ex adverso eodem Joanne præfatorum Monachorum Castellæ novæ, Rivogiæ, Asturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt; Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiæ die XIV. Maii MDCCIX. coram Nobis itidem habita; Ponente Dilecto pariter Filio Magistro Annibale Albano in utraque Signatura nostra Referendario, Nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad Nos dictæ Causæ à dicta Congregatione particulari Cardinalium; factaque propterea tam super meritis causæ, quàm super ultimo posteriori Decreto ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito matura consideratione: Decretum hujusmodi ultimo loco emanatum præfatis Monachis Gallecis, & Campesinis læsivum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabiliendam insufficiens judicatum fuit ac proinde emanavit ab eadem Signatura rescriptum pro avocatione ejusdem causæ ad Nos, & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis quantùm cum Domino possumus benignè consulere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eandem causam, ac lites, & controversias quascumque inter Partes antedictas quomodolibet, & in quacumque instantia, tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quàm in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactissimè specificatis haberi volumus in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, à præfatis, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus, illasque omnes, & singulas supprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus ac perpetuum desuper utrique parti silentium imponimus, osque occludimus.

Sanctissimus post quatuor propositiones Causæ coram semetipso in Signatura Gratiæ contradicente P. Guerrero ex adverso vocat causam ad se, & dat resolutionem in Camera motu proprio & de plenitudine potestatis.

§. 6. Præterea earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis; nempe decem, & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis, tredecim in Regno Galleciæ, sex in Castella nova, & præcisè in Regno Toleti, tribus in Asturiis, & duobus in Provincia Rioxæ, & uno in Montaneis Burgensibus, in duas partes dividatur, unam nempe faciant Galleci, & Oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis, alteram verò Oriundi ex Castella nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgensibus. Secundò, quod inter Monachos, Gallecos ex una, & Campesinos, & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera Partibus fiat subdivisio in duas partes, animadverso, quod censeatur, & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita divisis, & subdivisis ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis domicilium permanens in prædictis Terris habebat. Tertiò, quod omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra, quàm extra Capitulum generale, distribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris, ut supra divisis,

Divisio Provinciarum, & unde sumenda oriunditas.

Distributio Officiorum Capitularium in genere.

divisis, ita ut tot Officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgensium, quot Religiosi oriundi ex Regno Galleciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis, alternando inter has duas Partes sic divisas Officium dispar, quatenùs adsit, subdividendo pariter medietatem præfatorum Officiorum tangentem Monachos Gallecos, & Campesinos in duas partes æquales quarum una in omnibus, & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallecia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas Partes Monachorum sic subdivisas Officium dispar. Quartò, quod Officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletores Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales, in quarum una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis: In alia verò tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli, & inter has duas partes divisas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis; Ex his verò duabus partibus unam habeant Monachi ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos, aliam habeant Monachi ex Gallecia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis, alternando inter dictas duas partes Generalatum de triennio in triennium, quod Officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Galleco, vel Campesino, sicque de triennio in triennium alternetur. Quintò, quod hæc pars tangens Monachos ex Gallecia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis subdividatur inter Gallecos ex una, & Campesinos, & circumvicinos Regni Legionis ex alia partibus; Ita tamen ut ex una parte ponantur duo Definitores, unus Procurator Generalis, & Secretarius Capituli, vel Promotor Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: Ex alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic Officium Generalis Reformatoris; Ita ut quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Galleciæ, & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Galleciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos, & Terris circumvicinis Regni Legionis. Sextò, quod triginta octo Abbatiæ, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformator) distinguantur in tres Classes, quarum prima sit Collegiorum, quæ sunt sex; Secunda sit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices, seu Monasteria, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & sunt viginti; Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim, quæ omnia per suas Classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria matricia, & sex Monasteria non matricia. Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex Classibus designatis dividantur pro æquali, & una pars, nempe decem, & novem conferantur Monachis oriundis ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alia verò Monachis oriundis ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis. Octavò, quod decem, & novem ex prædictis Abbatiis conferendis dictis Monachis Gallecis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis subdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuscumque Classis pro qualibet parte, & una pars sic subdivisa conferatur Gallecis; altera verò Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis, impar verò Monasterium inter ipsos alternetur. Nonò, quod ex tribus Præsidentiis una conferatur singulo triennio Castellanis novis, Asturianis, Rivogianis, & Montanensibus; altera Gallecis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis; tertia verò alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Generalem non habet in triennio, conferatur: Illa verò tangens Campesinos, & Gallecos inter ipsos alternetur. Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis, alius autem ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; Ita tamen ut si una vice fuerit electus Monachus oriundus ex Gallecia, alia vice Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur. Undecimò, quod duodecim Magistri jubilati antiquiores, & quatuor Prædicatores jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo generali dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte, & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castella nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; aliam verò partem habeant Monachi oriundi ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Hæc verò secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallecos, & Campesinos, nempe tres Magistri jubilati, & unus Prædicator jubilatus pro Gallecia, & alii tres Magistri, & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisis, & subdivisis non habeat Magistrum jubilatum, vel Prædicatorem jubilatum per lecturam seu Prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorem in exercitio Lecturæ, vel Prædicationis. Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum, & Generalis Reformator providè attendant, ut eligantur Monachi ex omni Natione juxta divisionem, & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem, & assequutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur. Decimotertiò, quod si intra triennium, factâ jam electione in Capitulo generali quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam, seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat Monachus oriundus ex illa parte, ut supra divisa, & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem Officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renunciandi, privato, vel promoto.

§. 7. Volumus autem, quod in reliquis omnibus præsentibus nostris ordinationibus non repugnantibus serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ, utque hic modus observandi Bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & una cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis d. Congregationis, & in omnibus Capitulis Generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum antequam procedatur ad electiones; Quod si forte aliquis jurare,

Specifica eorumdem Officiorum distributio, & alternativa Generalatus.

Distributio Abbatiarum per suas Classes.

Distributio Monasteriorum quæ dicuntur Præsidentiæ.

Distributio Prædicatorum generalium.

Distributio Magistrorum & Prædicatorum cum voto.

Providetur quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum.

Ad Officium vacans intra triennium eligatur alius ejusdem Nationis.

Præscribitur modus observandi præsentem bipartitam.

In omnibus Capitulis generalibus juretur observantia à Capitularibus antequam veniatur ad electiones. Renuens ejiciatur extra Capitulum, & careat voce activa, & passiva.

jurare, & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa, & passiva pro eâdem vice careat, sicque lis extincta remaneat.

§. 8. Prætereà mandamus, ut hæ provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissensiones cessaverint, sin minus ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione fieri debeat.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata, & decretum irritans.

§. 10. Quo circa Venerabili Fratri Episcopo Astoricen., vel eo absente, seu impedito, Venerabili etiam Fratri Episcopo Calaguritano per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat authoritate nostrâ illos, & eorum quemlibet præsentium literarum & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittens illos desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postpositâ compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Nominantur Executores.

Præscribitur executio omni appellatione postposita, & publicatio præsentium literarum, & pœnæ contra Rebelles.

§. 11. Non obstan., quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, & quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ, regulis, necnon rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatur contrariis, & expressè Brevibus Clementis IX. & Clementis X.

§. 12. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCX. Pontificatus nostri Anno Decimo.

F. Oliverius.

XLV.

DECLARATIO

Nullitatis Precum Primariarum, Sacro Romano Imperio vacante, à Vicariis, seu Provisoribus Imperialibus expeditarum, & quarumcumque provisionum, earumdem Precum vigore factarum, seu faciendarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum, sicut accepimus, in præsenti Sac. Romani Imperii Interregno Vicariorum, seu Provisorum Imperialium nuncupatorum nomine, nec non assertorum jurium illis competentium obtentu preces quædam, quas primarias vocant, quamplurium Collegiatarum, & forsan etiam Cathedralium, ac Metropolitanarum Ecclesiarum Præsulibus, Capitulis, & Canonicis, aliisque diversorum Beneficiorum Ecclesiasticorum tam Sæcularium, quàm Regularium, in variis ejusdem S. R. I. ac potissimum Germaniæ Inferioris partibus consistentium Collatoribus, seu Collatricibus directæ, pro Canonicatibus, & Præbendis Ecclesiarum hujusmodi, cœterisve Beneficiis præfatis, nonnisi certis personis vigore earumdem precum commendatis, per eos, ad quos pertinet, conferendis, concessæ, expeditæ, ac præsentatæ, & forsan etiam aliquæ effectum suum sortitæ fuerint; Explorati verò juris sit nemini fas esse absque hujus Sanctæ Sedis Indulto quempiam ad Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia hujusmodi sic commendatis conferenda, compellere: satisque insuper omnibus notum sit quàm enixis dudum, & pluries tam à Nobis sive per diversas Nostras in simili forma Brevis literas, sive aliàs, quàm à Nostris & ejusdem Sedis Nunciis jusso nostro iteratis ordinationibus, & decretis, illasmet similes primarias preces, quæ à cla: mem: Josepho, dum viveret, Romanorum Rege in Imperatorem electo porrectæ, seu expeditæ fuerunt, utpote Apostolicæ auctoritatis munimine destitutas, nullatenus admittendas, sed pœnitus, & omnino rejiciendas, ac repellendas fuisse, & esse mandaverimus, & declaraverimus.

Procœmium, in quo narrat notitiam habuisse precum primariarum vacante Imperio, à Vicariis, seu Provisoribus Imperialibus expeditarum.

Similes preces ab Imperatore Josepho expeditas rejecit.

§. 1. Hinc est, quòd Nos, qui jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris à Domino constituti sumus, ac proinde tam gravem Laicalis potestatis abusum dissimulare non possumus, libertatem, Immunitatem, ac Jurisdictionem Ecclesiasticam, quantùm Nobis ex alto conceditur, sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, tenores, & datas, ac circumstantias quascumque: Personarum verò, à quibus illa, vel eorum aliquod respectivè emanarunt, qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine: Omnes, & singulas primarias preces supradictas, prætextu ejusmodi S. R. I. assertorum Vicarialium jurium, pro quorumvis Canonicatuum, & Præbenda

Ejusmodi preces nullas declarat, ac ubicumque repelli mandat.

bendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, sive Sæcularium, sive Regularium cujusvis Ordinis, seu Instituti collatione, quibusvis Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum hujusmodi Collatoribus, seu Collatricibus ad favorem quarumvis Personarum hactenus quomodolibet porrectas, & præsentatas, ac (quod absit) in posterum porrigendas, & præsentandas, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino illicitas, nullas, irritas, & invalidas, viribusque, & effectu vacuas, & de facto attentatas nulliusque roboris, & momenti fuisse, esse, & fore, nec ullatenus attendi debuisse, nec debere; Sed illas, perinde ac si nunquam factæ fuissent, vel emanassent, neque unquam fierent, vel emanarent, pro non extantibus, & non factis semper habendas esse; Collationes insuper, & provisiones, aliasve quaslibet dispositiones Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum præfatorum in vim precum hujusmodi hactenus quovis modo forsan factas, & quas in futurum quomodolibet fieri contigerit, pari modo nullas, invalidas, inanes, & irritas, nulliusque roboris, & momenti fuisse, esse, & fore, nec ullum, etiam coloratum, illis, in quorum favorem factæ fuerunt, aut in posterum fient, possidendi, aut retinendi titulum præbuisse, aut præbituras esse, neque Provisos de Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis hujusmodi fructus, redditus, & proventus illorum suos fecisse, aut quandocumque facturos esse, sed ad illorum restitutionem omnino teneri, & obligatos existere, & fore, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus.

Collationes insuper, & provisiones earum intuitu factas, & faciendas irritas declarat & nemini suffragari debere pronunciat.

§. 2. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros; sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Personis quibuslibet, etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis.

Cum clausula sublata & decreto irritanti.

§. 3. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die tertiâ Octobris MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno XI.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

F. Oliverius.

XLVI.

DECLARATIO

Nullitatis quamplurium Decretorum, Ordinationum, Mandatorum, Edictorum, aliorumque gestorum in Hispaniis Libertati, Immunitati, & Jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque Authoritati Apostolicæ præjudicialium, cum eorum omnium damnatione, revocatione, & abolitione: firmis remanentibus Ecclesiasticis censuris Apostolicæ Sedi reservatis per eos, qui illa perpetrarunt quovis modo incursis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs ad Apostolatus nostri notitiam delatis iis, quæ non ita pridem in Regnis Hispaniarum, non minus adversùs sanctiora quævis Ecclesiæ Jura & libertates, quam adversùs Nostram, & Apostolicæ Sedis Dignitatem, ac Jurisdictionem per Sæculi potestatem, non sine

Exponuntur gesta in Regnis Hispaniarum adversùs Dignitatem, ac Jurisdictionem S. Sedis

maximo

maximo totius Christiani Orbis scandalo, perpetrata fuerant; potissimum verò per Nos accepto, quod expulso ab eisdem Regnis Venerabili Fratre Antonio Felice Archiepiscopo Damasceno, Nostro, & dictæ Sedis Nuncio, simulque inde ejectis omnibus illius Curiæ Officialibus, ac proinde abolito prorsus Pontificio Tribunali, occupatisque Tabulariis ad illud pertinentibus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi prædictorum Regnorum ad causas, quæ eis minimè competebant, cognoscendas, aliaque Jura ad eandem Sedem, ac illius Nuncium pro tempore existentem unicè spectantia exercenda, Regii Nominis authoritate, seu potius abusu, injustè non minus, quàm nulliter excitati fuerant: Quocumque Fidelibus illarum Partium cum hac Romanâ Curiâ, ubi Nos universæ Ecclesiæ regimini, nullis licèt meritis nostris, præsidemus, vetito commercio, omnique eorum ad illam pro gratiâ, sive justitiâ obtinendâ recursu ita penitus interdicto, ut illis etiam, qui eâ de causâ ex Hispaniis huc advenerant, sub comminatione Regiæ indignationis jussum fuerit, quatenus à cœptis desisterent, atque ad propria sine ullâ morâ reverterentur; Nec sanè minori ausu inter alia multa utrique Clero earumdem Partium perperam injuncta, Regularibus universis vetitum fuerat, ne Superioribus Generalibus suorum Ordinum in hac Almâ Urbe commorantibus, non secus, ac si apud Hostes degerent, ullum cultum, ullàmve obedientiam, quâ eis cæteroqui solemnis voti Religione obstricti reperiebantur, exhibere præsumerent; ac demum ad Nos allato, quod ad conflandam majorem Regio Nomini invidiam, inter cætera antehac ibi inaudita, acerbissimum Pontificiæ Nostræ authoritati inflictum fuerat vulnus novis Literarum Apostolicarum executioni interjectis impedimentis, quibus illæ contra fas omne Laicorum Hominum censuræ subjiciebantur; aliaque plura, quæ longum nimis esset referre, in maximum Ecclesiasticæ Potestatis contemptum, & injuriam patrari contigerat, perinde, ac si Inclytæ Hispanorum Nationi ob cultum pietatis, ac singularem in Romanos Pontifices devotionem per omnes ætates summoperè commendatæ, ignotum esset gravissimis per Sacros Canones irrogatis pœnis, ac censuris illos irretiri, qui Arcam Dei prophanâ manu sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Expulsio Nuncii Sedis Apostolicæ.

Interdictio commercii cum Romana Curia.

Prohibitio facta Regularibus, ne reverentiam exhiberent Generalibus propriorum Ordinum in Alma Urbe commorantibus.

Impedimenta præstita executioni literarum Apostolicarum.

§. 1. Nos præmissa omnia in mærore, & amaritudine cordis nostri seriò considerantes, tum paternis Literis, quas lachrymis potius, quàm atramento conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportunè, importunè, juxta Apostoli monitum, in omni patientiâ, & doctrinâ, ut prænarrati excessus, debitâ actorum rescissione, congruâque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admiserant, in eam, à qua tam longè aberraverant, Justitiæ viam, agnitâ tandem veritatis luce, redirent.

Diligentiæ adhibitæ pro emendatione præfatorum excessuum.

§. 2. Cum autem, sicut non sine ingenti animi nostri molestiâ, nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem Regiæ Dignitatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re charitate suadente, & quasi anteactorum obliti, hucusque peregimus, parandæ optatæ tranquillitati adeò non profuerint, ut iis penitus neglectis, nova potius in dies gravamina prioribus adjecta fuisse audivimus; Cujusmodi profectò sunt Decreta illa, quibus sæcularem potestatem eò devenisse percepimus, ut non modò ad vacantium in dictis Partibus Ecclesiarum fructus, juxta veterem, ac immemorabilem, consuetudinem nec non notissimam tot Apostolicarum Constitutionum dispositionem ad Cameram Nostram Apostolicam spectantes, manus apposuerit, contemptis prorsus Ecclesiasticis censuris tam generatim per Concilium Tridentinum sess. XXII. de Reformat. cap. XI. adversùs cujusvis Ecclesiæ bonorum, rerum, jurium, fructuum, ac redditutum Occupatores latis, quàm speciatim per easdem Apostolicas, ac præsertim fel. rec. Pauli III., Julii etiam III., Pii V., ac Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum super Ecclesiarum in Hispaniis vacantium fructibus, illorumque administratione editas Constitutiones, adversùs illarum Transgressores, inflictis: Verùm etiam novam quandam ab Hispanis in Apostolicarum Literarum expeditione servandam formam, & hanc quidam Pontificiæ Jurisdictionis summoperè læsivam, ac illius libertatis, quâ Fidelibus omnibus, in suis potissimum spiritualibus necessitatibus, ad hanc Sanctam Sedem, unde Catholicæ Religionis oracula in universum Orbem diffunduntur, recurrere fas est, penitus eversivam, præscribere non erubuerit.

Illis non obstantibus secuta est usurpatio fructuum Ecclesiarum vacantium, spectantium ad Camer. Apost., per abusum laicalis Potestatis.

Nova forma indicta in expeditione literarum Apostolic. S. Sedi læsiva.

§. 3. Hinc est, quod Nos, ne in tam apertâ Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, desertæque turpiter Dei Causæ rei efficiamur: tametsi notorii, & explorati juris sit ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiæ, ejusque Jurium, præsertim à Laicis, quovis modo attentantur, nullius prorsus esse roboris, & momenti; quinimmò rec. mem. Urbanus Papa VIII. itidem Prædecessor Noster dictæ Apostolicæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum jura quæcumque à præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die v. Junii MDCXLI. editam amplissimè præservaverit: Ac Nos ipsi plura ex præmissis, quæ tunc Nobis innotuerant, quæque in quibusdam Literis ante duos annos Episcopis, Ecclesiis, Universitatibus, ac Clero Regulari Hispaniarum à Sæculari Potestate conscriptis continebantur, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata fuisse, & esse per alias nostras in simili formâ Brevis Literas die 11. Octobris MDCCIX. expeditas, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac inserto haberi volumus, declaraverimus; Nunc tamen Ecclesiæ, & dictæ Sedis jurium indemnitati peramplius consulere, necnon Animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, uberius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula Decreta, Ordinationes, Literas, Intimationes, Mandata, Edita, & alia qualibet in præmissis, seu earum occasione in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel

Nullitas omnium præmissorum.

Præsertim ex capite Constitutionis felic. record. Urbani VIII., ac Brevium per san. me. Clementem XI. scriptorum.

Declaratio nullitatis omnium Ordinationum, Decretorum, & gestorum circa præmissa, cum reprobatione juris, tituli, & actionis cujuscunque inde profluentis.

vel præſcribendi, cauſam acquiſitam, vel acquiſitum fuiſſe, vel eſſe, aut quandocumque acquiri, vel competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde, ac ſi nunquam emanaſſent, nec facta fuiſſent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præſentium denuo declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo proteſtamur.

Reprobatio omnium præmiſſorum.

§. 4. Firmas prætereà, ac ſalvas eſſe ſimiliter volumus, atque decernimus quaſcumque cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, quas ii omnes, qui præmiſſa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, ſeu in eis auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtiterunt, cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmiſſa quovis modo incurrerunt, à quibus, poſt condignam Eccleſiæ præſtitam ſatisfactionem, nonniſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in eaſdem cenſuras eo ipſo, quo convaluerint) abſolvi, & liberari valeant. Facultate inſuper Nobis, & eidem Sanctæ Sedi expreſsè reſervatâ, quatenus illi minimè redierint ad cor, ad alia canonica, ac ſeveriora remedia quandocumque procedendi.

Decretum firmitatis cenſurarum, & pœnarum contra præmiſſa perpetrantes cum reſervatione abſolutionis S. Sedi.

§. 5. Decernentes etiam eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, aut alii quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu aliàs ſpecificâ, & individuâ mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe: Sed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R. Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejuſdem Sedis Nuncios, alioſve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia cum clauſula ſublata, & irritante.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulâ de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus; necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac uſibus, & ſtylis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque Perſonis etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſimâ mentione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque Perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve qualibet mundana, vel eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, vel earum contemplatione, ſeu aliàs quomodolibet in genere, vel in ſpecie, etiam conſiſtorialiter in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & formâ in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xvii. Octobris MDCCXI. Pontificatus Noſtri Anno XI.

Fides habenda tranſumptis.

Dat. die 17. Octobris anno 1711.

F. Oliverius.

CONSTITUTIO

XLVII.

Super ſtudiis, & gradibus Ordinis Carmelitarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Thomas Sanchez Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quòd licèt per Conſtitutiones dicti Ordinis antiquæ Obſervantiæ nuncupat. part. prima cap. 17. & 18., certa forma tam circa ſtudia, quàm circa qualitates in Studentibus ad gradus ſcholaſticos promovendis requiſitas, incipiendo ab officio

Narratur obſervantia quarumdam Conſtitutionum tam circa ſtudia, quam circa promotionem Studentium ad gradus ſcholaſticos in nonnullis Provinciis Ordinis Carmelitarum uſque ad annum 1680.

Cur-

Curforatus nuncupat, ufque ad Magifterium obfervanda præfcribatur, eaque in omnibus prædicti Ordinis Provinciis (exceptis illis Hifpaniarum, & Portugalliæ, quæ circa præmiffa Statutis particularibus utuntur) non fine magno fcientiarum emolumento ab immemorabili tempore ufque ad annum MDCLXXX. fervatâ fuerit, nihilominus in Capitulo Generali ejufdem Ordinis quod dicto anno MDCLXXX. celebratum fuit, eidem formæ nonnulli Articuli ad praxim minimè adducibiles adjuncti fuerunt; verùm paulò poftea, nempe die 28. Septembris MDCLXXXII. iidem Articuli ad evitanda incommoda, quæ ex eorum obfervantiâ oriri poffe prævidebantur, per quondam Angelum Monfignani tunc exiftentem Priorem Generalem dicti Ordinis ex vivæ vocis oraculo à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædeceffore noftro habito ad Superiorum Provinciarum Italiæ ejufdem Ordinis inftantiam fufpenfi fuerunt, quoufque in tunc proximè futuro Capitulo Generali, quod fubinde, nempe anno MDCLXXXVI. celebratum fuit, an iidem Articuli penitus abrogandi, feu corrigendi forent difcuteretur, ac interim id, quod fuper præmiffis per dictas Conftitutiones fancitum reperiebatur exactè obfervari debere, decretum fuit.

Immutatio d. Conftitu-[...]onum ex-[...]eta in Capitulo anni 1680.

Redintegratio obfervantiæ dd. Conftitutionum anni 1686.

§. 1. Porrò prædictis Articulis in Capitulo Generali hujufmodi examinatis, eorumque difficillimo ufu recognito, totum negocium arbitrio, & prudentiæ quondam Pauli à S. Ignatio in ultimo dicto Capitulo Generali in Priorem Generalem electo, remiffum fuit; Ipfe verò Paulus Prior Generalis nil aliud circa ftudia, & gradus hujufmodi, quàm formam per dictas Conftitutiones præfcriptam durante fuo Generalatus officio obfervavit; Subinde autem cùm in alio Capitulo Generali ipfius Ordinis anno MDCXCII. celebrato ad prædicti Ordinis regimen quondam Joannes Feyxoo de Villalobos affumptus fuiffet, ipfe zelo ductus fperans fe eam formam, quæ circa eadem ftudia in dictis Hifpaniarum Provinciis fervatur, ad omnes alias fuæ Religionis, & fignanter Italiæ Provincias extendere poffe, diverfa decreta praxi quidem earundem Provinciarum Hifpaniæ confona, fed formæ à fupradictis Conftitutionibus præfcriptæ penitus adverfantia promulgavit, illafque per quafdam fubinde rec. mem. Innocentii Papæ XII. etiam Prædecefforis noftri die 21. Octobris ejufdem anni MDCXCII. in fimili formâ Brevis defuper expeditas literas toto illorum tenore inferto confirmata executioni, demandare curavit.

Nova immutatio earundem in Capitulo anni 1692 roborata per Breve fan. mem. Innoc. XII.

§. 2. Verùm cum id non modò difficile, fed ferè impoffibile tam ipfe Joannes Prior Generalis, quàm ejus Succeffores experti fuerint ob paupertatem, & anguftias earundem Provinciarum Italiæ, Collegiorum in prædictis Decretis defignatorum numerum ferre minimè valentium, prout 18. annorum experientia comprobavit; Exindeque multa mala, & incommoda memoratis Italiæ Provinciis obvenerint, non fine magno ftudiorum, quæ ferè penitus collapfa funt, detrimento, cùm major inibi Lectorum, quàm Studentium, & Studiorum numerus reperiatur, eâque de causâ quamplurimi contra earundem Conftitutionum formam gradibus infigniti fuerint, noviffimè in Capitulo Generali Ordinis fupradicti anno MDCCIV. celebrato iifdem Decretis per dictum Joannem Priorem Generalem, ut præfertur, confectis maturè perpenfis, eorumque praxi ferè impoffibili recognitâ, edita fuerunt nova alia Decreta in omnibus, & per omnia antiquæ formæ per memoratas Conftitutiones ftabilitæ confona, cum folo additamento duorum falubrium Decretorum in aliis Capitulis Generalibus ejufdem Ordinis annis 1645. & 1660. celebratis confectorum tenoris fequentis videlicet:

Nova Decreta fancita in Capitulo anni 1704. conformia fupra relatis Conftitutionibus.

EX CAPITULO GENERALI 1704.

De Studiis, & Studentibus.

Tenor eorumdem Decretorum.

CArmelitis olim majoribus noftris in Eremis, ac folitudine latentibus unicum porrò erat neceffarium, Deo nimirum vacare per continua contemplationis exercitia: Verùm ex quo ad publicum Ecclefiæ famulatum, Agrique Dominici culturam Summorum Pontificum auctoritate translati fumus, noftri jam inftituti ratio poftulat, ut cum Theologiâ mifticâ, quæ fanè pars eft Carmelitarum optima, literarum, fcientiarumque ftudia, non impigrè conjungamus. Quare ftatuimus in primis, quod in univerfo Ordine noftro fint ftudia generalia quadraginta quatuor, videlicet; Romæ, Parifiis, Tolofæ, Paduæ, Papiæ, Neapolis, Florentiæ, Senis, Pifis, Taurini, Cremonæ, Ravennæ, Cataniæ, Drepani, Meffanæ, Panormi, Barchinonæ, Salmanticæ, Compluti, Ilerdæ, Conimbricæ, Toleti, Vallifoleti, Valentiæ, Ofchæ, Granatæ, Hifpali, Offunæ, Cordubæ, Coloniæ, Moguntiæ, Lovanii, Avenioni, Perpiniani, Burdegalæ, Andegavi, Licii, Cracoviæ, Viennæ, Sanctæ Mariæ de Vita, Duacii, Vilnæ, Capuæ, ac Bononiæ, in quibus omnibus fint continuæ Regentes, & Lectores Artium, & Theologiæ cum Studentibus idoneis.

Decernitur, quod in univerfo Ordine fint quadragintaquatuor Studia generalia, expreffis Civitatibus.

Item ordinamus, quod quælibet Provincia poffit mittere Studentes ad quodlibet ftudium generale, de licentiâ tamen, & affenfu Prioris Generalis; Declarantes, quod fi in Provinciis, ubi propter obfervantiam vitæ communis conventualitas eft abrogata, in Conventu aliquo effent plures Fratres idonei ad ftudia, Provincia talis ex communi Ærario Provinciæ teneatur folitam fubventionem pro fuis neceffitatibus fupplendis affignare omnibus, & fingulis fic miffis. In aliis verò Provinciis, ubi nondum viget vita communis, fed conventualitas adhuc in ufu eft, folita fubventio Studentium fiat à Conventibus, quorum funt filii, & talis provifio affignetur cuique, quandiu actualiter Studentes erunt. Decernentes infuper, quod quilibet Conventus Ordinis habens facultatem nutriendi octo Fratres, teneatur manutenere unum Religiofum fuæ Provinciæ in ftudio, & ei folitam fubventionem dare, fub pœnâ privationis officii Priori, & rebellionis Fratribus dicti Conventus huic Satuto fe opponentibus, infligenda; Unde confequenter ftatuimus, quòd fi contingat plures effe Studentes filios unius Conventus, cui facultates non fuppetunt omnibus folitam fubventionem dare, Provinciali, feu Generalis eos diftribuat, & affignet aliis Conventibus ejufdem Provinciæ, qui vel non habent Alumnos ftudentes, vel fi habent, non in eo numero, quo poffunt in ftudio fuftentare. Studentes verò ad Studia generalia intra, vel extra fuam Provinciam miffi, nullo modo promoveantur, nec quidem in formâ fimplicis Curforatus, fine Prioris Generalis licentiâ, & fervatis iis, quæ inferius determinabuntur, quod intelligendum eft de Italiæ Provinciis, quinimò nec Provincialis neminem poffit promovere ad ftudia, nifi cum licentiâ Patris Generalis, & habitis parentibus ejufdem.

Facultas conceffa cuilibet Provinciæ Studentes mittendi ad quodlibet Studium generale cum declaratione circa fubminiftrationem expenfarum.

Studentes ad ftudia miffi non promoveantur abfque licentia Prioris Generalis.

Ad hæc ftudia nullus mittatur difcolus, vel de inhonefta converfatione fufpectus, aut qui crimen perpetravit, vel fcandalum fecerit, etiamfi ab Ordine non receffcrit. Similiter qui ab Ordine apoftatavit, fed folùm illi, quos virtutis, & honeftatis amantes, Prior Provincialis Patri Ordinis præfentandos effe judicaverit, habitis etiam fuper hoc teftimonialibus literis à Conventu, in quo per fex ultimos menfes ante ftudium vixerint, & poft debitos annos in Seminario, vel Profefforio à profeffione completos, nifi aliquando juftâ de causâ

Prohibitione ad ftudia mittantur criminofi, vel Apoftatæ fed tantùm ii, qui teftimoniales habuerint.

à Diffinitorio de mansione in Conventu continuâ per sex menses dispensarentur, quæ causæ similiter ad Reverendissimum Generalem transcribantur; idque intelligendum volumus de omnibus Studentibus, sive intra, sive extra Provinciam ad studium mittantur, sub pœna depositionis Provinciali ab officio, & Diffinitoribus sub pœnâ inhabilitationis ab actu definiendi imposterum. Et si ex quâcumque Provinciâ tales rixosi, discoli, & aliis supra nominatis vitiis affecti ad Lectoratus, Baccalaureatus, imò & Magisterii gradus fuerint promoti; aut in studio, ad quod tales sunt missi, tales fuerint reperti, ipso facto sint privati perpetuò omni studio, & gradu.

Studentes reverti non possint ad Provincias sine licentia.

Item ordinamus, quod nulli Studentes à quibuscunque studiis generalibus redeant ad suas Provincias sine Prioris Generalis, & ultra montes, saltem sine Provincialis assensu, neque Prior studii generalis habeat potestatem talibus licentiam dandi ad eorum instantiam sub pœnâ depositionis ab officio.

Nemo ad gradum Licentiæ, vel Doctoratus admittatur sine facultate Prioris Generalis.

Item firmiter statuimus, quod nullus Frater præsumat gradum licentiæ, ac lauream doctoralem in aliquâ Universitate suscipere absque expressâ licentiâ Reverendissimi P. Generalis specialiter concessâ, sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, & privationis gradus, & honorum in perpetuum, aliisque pœnis in Bullis Martini V, & Eugenii contentis.

Præfinitio temporis quoad principium, & finem lectionum.

Item ordinamus, quod lectiones in Logicâ, Philosophiâ, & Theologiâ initium sumant à festo Nativitatis Beatæ Virginis Mariæ usque ad Dominicam Sexagesimæ, & à die Cinerum denuo resumantur usque ad diem ultimam mensis Junii, neque intermittantur lectiones, nisi deputati, ad legendum aliquâ fuerint infirmitate correpti, cujus rei curam specialem P. Provincialis habebit in suis visitationibus.

Destinatio vocationis qualibet hebdomada.

Studentes regulariter non feriabuntur à scholis, nisi semel per diem in unaquaque hebdomadâ, ubi nullum festum occurrit.

Forma servanda in collatione Graduum in toto Ordine, excepta Hispania, & primò quod illa fiat per Priorem Generalem prævio examine.

Gradus extra Provincias Hispaniæ (pro quibus infra specialis erit dicendi locus) hoc modo, & non aliter à Reverendissimo P. Generali concedi poterunt sub pœnâ nullitatis. Primò nullus gradus, qualiscunque is demum sit, conferetur, aut conferri poterit à Reverendissimo Patre Ordinis, nisi prævio examine, & approbatione de sufficientiâ doctrinæ ad singulos gradus respectivè requisitæ, sicuti de vitâ, & moribus graduandorum à Prioribus Conventuum studiorum faciendâ cum totâ communitate per suffragia secreta, nec non præsentatione Diffinitori Provincialis Propriæ Provinciæ tantùm, si in ea permanserint, imò etiam alienæ, si per annum in illa commorati fuerint. Decernentes, quod Priores, & Lectores, sive Regentes studiorum tenebuntur mittere ad Capitula Provincialia, & Congregationes annuas Diffinitorum exactam relationem sub jure jurando faciendam, de sufficientiâ doctrinæ, & moribus singulorum Studentium, & RR. Admodum Patres Provinciales in suis visitationibus omnes, & singulos Studentes seriò examinabunt unà cum Sociis suis respectivè, & Regentibus, in quo examine, relatione, & præsentatione conscientias singulorum, quorum interest, sub jure jurando adstrictos, & gravatos esse volumus in diem Domini, super quibus nec Reverendissimus Pater Ordinis dispensare poterit, quod nominatim intelligi volumus, etiam de Conventu Transpontinæ.

Relatio annuatim facienda circa sufficientiam doctrinæ, & morum qualitatem cujusque Studentis.

Secundò, præscribitur quid servandum in collatione singulorum Graduum, incipiendo à Cursoratu, qui tamen Gradus non est.

Secundò, gradus singuli hoc modo, & non aliter conferri poterunt, nempe Cursoratus (tametsi is gradum non constituat) perfecto cursu per integrum triennium totius Philosophiæ, inclusâ Metaphysicâ, & Ethicâ, non conferatur, nisi præmisso supradicto examine, præmissis etiam solemniter quatuor lectionibus coram toto Conventu, prima de physico auditu, secunda de Cœlo, vel Generatione, tertia de Animâ, & quarta de Metaphysicâ, & ultimò habitis etiam priùs disputationibus publicis super universâ Philosophiâ.

In collatione Lectoratus.

Lectoratum autem nonnisi purificatis sequentibus conditionibus conferri volumus; Videlicet, primò, ut hoc gradu insigniendus sit Sacerdos, secundò, ut quatuor annis integris studuerit Theologiæ cum profectu, tertiò, ut intra quatuor annos prædictos habeat disputationes publicas de universâ Theologiâ.

In collatione Baccalaureatus.

Baccalaureatus conferatur, ubi post Lectoratum per duos integros annos legerit Philosophiam, vel Theologiam, vel per biennium in studiis permanendo, duas publicas disputationes ex primâ parte, & prima secundæ habuerit.

In collatione Magisterii.

Gradus denique Magisterii, ubi post Baccalaureatum per duos alios annos, vel legerint Philosophiam, seu Theologiam, vel habuerint in eodem biennio duas publicas disputationes ex secundâ secundæ, & ex tertiâ part. in studiis pariter permanendo, dummodo in ætate triginta annorum sint constituti, & Romam accedant, ut examinentur; & approbentur, servatis tamen circa hoc in Provinciis Poloniæ legibus municipalibus earumdem.

Patentes aliter concessæ irritæ sint.

Patentes verò aliter, vel alio modo concessæ nullæ sint, & censeantur tanquam si nunquam concessæ fuissent, eo quod super præmissis Reverendissimus Pater nullam habeat dispensandi facultatem.

Cursoratu, proprè non est Gradus; & ordo professionis inter Cursores servandus.

Sciant autem Cursores, ut supra insinuatum est, se non esse graduatos, & inter se tenere debent locum suæ professionis, imò si quis ex inferioribus Studentibus prius fuisset professus in choro, refectorio, & processionibus locum suæ professionis obtinebit, quamquam in his, quæ pertinent ad studium, Cursores in cunctis debeant illos præcedere.

Regulæ communes Lectorum tam Artium, quam Theologiæ.

Regulæ autem Lectorum tam artium, quàm Theologiæ, sequentes erunt. Primò quotidie legant præter consuetos dies vacationis, & festos; Secundò quotidie explicent totum id, quod eo die in scriptis dictant; Tertiò quotidie conferentiam, vel disputationem ritè habeant cum Studentibus; Quartò singulis mensibus habeant conclusiones menstruas coram toto Conventu, vel Patribus gravioribus; Quintò semel in anno habeantur conclusiones impressæ publicæ, ad quas exteri Arguentes invitabuntur; Sextò probationes supradictorum præsentabuntur Capitulis Provincialibus, vel Congregationibus annuis, à quibus, si tanquam legitimæ approbatæ fuerint, expleto tempore præfatæ lecturæ, vel permanentiæ in studio cum conditionibus superiùs assignatis, poterunt Lectores, & Baccalaurei à toto Diffinitorio Capituli, vel Congregationis annuæ præsentari Reverendissimo Patri pro eorum promotione cum expresso ejusdem Diffinitorii testimonio de vitâ, & moribus eorumdem.

Quomodo se gerere debeant Lectores Theologiæ in lectionibus, & studio Doctorum.

Lectores Theologiæ studeant tum gravitati, tum brevitati, tum maximæ perspicuitati, non obiter, aut leviter attingant difficultates scholasticas, neque verò tam in conquerendis Doctorum auctoritatibus immorentur, quàm in solidis rationibus seriò examinandis. Quod spectat ad D. Thomam illius doctrinam amplectantur cum interpretatione Doctorum Ordinis nostri; Insuper seriò monentur Regentes, & Juniores nostri, ut juxta antiquiores Ordinis Constitutiones diligenter studeant Doctorum nostri Ordinis determinationes sustinere, sententias sequi, & allegare, præsertim Joannis Bachonii Doctoris resoluti nuncupati. Lectores vero Philosophiæ studeant Aristoteli adhærere, quantum Fides Catholica patitur.

Lecto-

Exemptio quorumcunque Lectorum durante exercitio ab assistentia Chori, aliæque ordinationes pro illorum commodo.

Lectores, sive Artium, sive Theologiæ quandiù deputabuntur ad docendum, erunt exempti ab officio chori juxta Decreta Clementis VIII.; pro reform. Regul. 25. Junii 1599. Diebus tamen solemnioribus, & Dominicis majori Missæ, & Vesperis interesse tenebuntur, & Sabbatis Completorio; Non concionabuntur, nisi diebus festis, & in eodem loco, in quo est Conventus ipsorum, vel in convicinis; Cæterum curabit omnino diligenter Superior, maximâ cum charitate Lectoribus administrari victum, vestitum, aliaque necessaria; Quandiù verò Lectores actualiter docebunt, sub se Studentes voce, & loco præcedant.

Studentes reverentiam Lectoribus deferant, & modestè se gerant in scholis; aliter pœnis corrigantur.

Lectoribus Studentes, aliique omnes honorem ubique deferant, & eam in scholis modestiam servent, quæ decet viros religiosos; Si quis secundò monitus ab immodestiâ, & loquacitate in scholâ non abstinuerit, gravi pœna subjaceat. At verò post tertiam vicem expellatur à Priore, & Lectore, donec Generalis moneatur. Item si quis irreverenter se gesserit erga Lectores, panem, & aquam in terrâ comedat, & nisi ter monitus sese corrigat, per Provincialem de consilio Prioris, & Regentis expellatur à studiis, donec moneatur Reverendissimus Pater Generalis.

Studentes quomodo se gerere debeant extra scholam.

Audito signo lectionis modestè cum silentio scholam adire festinabunt, statim etiam post lectiones in suas cellas se recipiant sub pœnâ gravi assuetis contrafacere, & otiosè vagari, verborum contentiones, vociferationem, gestusque immodestos summopere devitent, etiam inter disputandum; quicumque verò Frater offenderit verbo, statim moneatur ab illo, qui est inter ipsos Præfectus, aut professione major sub pœnâ gravi, si quis arroganter resistat.

Modus à Studentibus servandus in exercitio studiorum.

Fratres studio deputati, nec concionibus, nec aliis studiis, quàm ei, cui sunt addicti, sese applicent ex professo sub pœnâ gravi assuetis. Omnes, & singuli non solùm lectiones excipiant, sed etiam functiones omnes scholasticas obeant suis vicibus; quod si negligentes in his aliqui reperiantur, & tertiò moniti non se corrigant, à studio removeantur. In quotidianis autem disputationibus, postquam à Studentibus aliquid de scriptis repetitum fuerit, duo argumentabuntur; Arguent autem primo loco Studentes ejusdem classis, deinde replicare poterunt Studentes superioris classis. Quod si qui ultra triennium manserint in studiis inutiliter, & sine aliquo profectu, ordinamus, quòd revocentur à studio, & remittantur ad alios Conventus, ne frustra ulterius locum occupent aliorum.

Fratres quomodo erudiendi in literis humanioribus, & Sæculares in studiis non admittendi.

Ad literas humaniores addiscendas Fratres nostri nunquam mittantur extra Conventum, sed singulis annis nominentur, qui juniores eruditionem doceant. Item scholæ nostræ nullis pateant Sæcularibus ad lectiones excipiendas, vel audiendas sub pœnâ gravi, si tamen id necessarium, ut in aliquâ Provinciâ, dispensabit Reverendissimus, consentiente Capitulo Provinciali.

Assignatio Laicorum, Confessariorum, & Concionatorum in Conventibus studiorum.

Ad Conventus studiorum tot assignabuntur Laici, ut ad officia communia sufficiant, quibus proinde Studentes ordinariè non applicabuntur. Item in illis Confessarii, & Concionatores esse debent ordinarii. Nolumus enim actu Studentes operibus ejusdem vacare, nisi pro rarâ, & urgente necessitate, vel pro brevi exercitatione, quæ studia non impediat.

Studentes adire debeant Processiones.

Omnes tamen, & singuli Studentes tam ad publicas, quàm ad privatas Processiones ire teneantur sub pœnâ gravi.

Opera pietatis, quibus vacare teneantur Studentes.

Item omnes non Sacerdotes semel in hebdomadâ sacram Eucharistiam sumere teneantur, singulis quoque annis petant, & illis concedatur per aliquot dies in cellulis suis solitudini, silentio, & pietate vacare ferventiùs.

Nemo instituatur in Gradibus ex gratia, vel saltu.

Nullus imposterum instituatur Magister, Præsentatus, Baccalaureus, vel Lector, qui dicatur de gratiâ graduatus, neque ex saltu, etiam si per aliquot annos in studiis se exercuerit, super quo nec poterit dispensare Reverendissimus.

Eximuntur officia, quæ Magistri in Theologia consequi possunt.

Item ordinamus, quod Magistri in Theologiâ, ultra Regentias, Lecturas, Prædicationes, Prioratus tam locales, quàm provinciales, & generales, seu Provinciarum Visitatores, & Procuratorem Ordinis, aut Societates Reverendissimi Patris Generalis, seu Provincialis, non possint habere alia officia in Ordine; Neque audeant sub pœnâ privationis dignitatis; & gradus ipso facto suscipere Procuratorias, Sacristias, vel hujusmodi officia ad simplices Fratres attinentes immediatè, nisi fortassè in aliquo Conventu ex dispensatione solius Reverendissimi P. Generalis expediret ex Magistris aliquem pro Conventus beneficio de prædictis aliquid exercere, quod non fiat, nisi in casu rarissimo.

Prohibitio typis edendi libros, nisi prævia licentia Prioris, vel Capituli Generalis.

Nullus libros imprimere præsumat, nisi ad hoc licentiam, & approbationem obtineat per Priorem Generalem, aut per Capitulum Generale sub pœnâ privationis gradus, vocis, & loci: Volumus autem, ut talis approbatio à Reverendissimo Patre Ordinis non detur, nisi prius liber ille imprimendus à duobus Magistris in Theologiâ, vel Theologiam actualiter docentibus, aut qui illam per aliquot annos docuerint, ad id specialiter deputandis, revisus, & approbatus fuerit.

Lectio casuum conscientiæ bis facienda in qualibet hebdomada.

In omnibus Conventibus incumbet præcipuè Superiori obligatio curandi, ut bis in hebdomadâ fiat lectio casuum conscientiæ, non tamen scripta dictando, sed Auctorem selectum prælegendo, & explicando, dubia proponendo, & dissolvendo, huicque lectioni teneantur interesse omnes Sacerdotes, etiam graduati legitimè non impediti, nisi à Provinciali dispensationem in scriptis obtinuerint.

Continuatio Brevis fæme: Clementis XI

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, tollendis multiplicibus confusionibus hactenus invectis, stabiliendæque ejusdem Ordinis ejusque studiorum, & graduum salubri directioni maximè expediat, ut præinserta decreta, abrogatis aliis per memoratum Joannem Priorem Generalem, sicut præmittitur, editis Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio muniantur; Nobis propterea prædictus Petrus Thomas Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur; Nos igitur ipsum Petrum Thomam Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio studia, & gradus dicti Ordinis ad formam Decretorum Capituli Generalis ejusdem Ordinis anno MDCCIV. celebrati auctoritate Apostolicâ tenore præsentium reducimus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Reductio studiorum, & Graduum, in Ordine ad formam Decretorum Capituli Generalis anno 1604. celebrati.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illi, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causa-

causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obstantibus prædictis Innocentii XII. Prædecessoris nostri literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum, præcipuè Brevis sa. mem: Innoc. XII. de quo supra.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Novembris MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Fides habenda Transumptis.

Dat. die 10. Novemb. anno 1711.

Pro R. P. D. Oliverio.

I. C. Battellus.

ANNO 1712. XLVIII.

PRÆCEPTUM

Super observatione generalis Interdicti, cui R. P. D. Fabritius Episcopus Lyciensis à Sæculari potestate violenter ejectus in actu suæ ejectionis Civitatem, & Diœcesim Lyciensem supposuerat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm, sicut ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, in Civitate, & Diœcesi Lycien. quas nuper Venerabilis Frater Fabritius Episcopus Lycien., non solùm à suâ Ecclesiâ Lycien. verùm etiam à toto Regno Neapolis, per intolerabilem Laicalis potestatis abusum violenter ejectus, in actu ejusmodi suæ ejectionis, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, Ecclesiastico Interdicto supposuit, nonnullæ personæ Ecclesiasticæ Sæculares, & forsan etiam Regulares reperiantur, quæ temerario ausu, sive variis ab Ordinariorum auctoritate exemptionis, ac immediatæ huic Sanctæ Sedi subjectionis, nec non Apostolicorum earum Ordinibus, vel Institutis concessorum privilegiorum prætextibus, sive etiam eâ ratione, quòd earum Ecclesiæ, Conventus, & Monasteria sub prætensâ protectione Regiâ, aut de prætenso Regio jurepatronatu esse dignoscantur, se ad dicti generalis Interdicti observantiam minimè teneri, ac Missas, & alia Divina Officia celebrare, necnon Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrare, Fidelium defunctorum cadavera Ecclesiasticæ sepulturæ tradere, aliosque actus per eosdem Sacros Canones tempore Interdicti prohibitos, cum gravi Fidelium scandalo, publicoque auctoritatis Ecclesiasticæ contemptu, exercere posse præsumunt.

Episcopus Lycien. à Sæculari potestate violenter ejectus Civitatem, & Diœcesim Interdicto supponit.

Cujus ad observantiam nonnulli Sæculares Ecclesiastici, & forsan Regulares se non teneri prætendunt, illudque palam contemnunt.

§. 1. Hinc est, quòd Nos Sacrorum Canonum præfatorum, & Concilii Tridentini dispositioni inhærentes, ac generale Interdictum, cui præfatus Fabritius Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, pro valido, & justo habentes, illudque ad majorem cautelam, ac quatenus opus sit, approbantes, & confirmantes, eique Civitatem, & Diœcesim præfatas de novo subjicientes, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, cujusvis tandem gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis etiam Jesu, Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam omnino teneri, & obligatas existere, ac fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Cappellis domesticis, etiam in Fortalitiis Regiis Civitatis, & Diœcesis prædictarum existentibus, quocumque privilegio, exemptione, & Indulto, etiam prætensæ protectionis Regiæ, seu prætensi jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus ab hac Sanctâ Sede approbati, suffultis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum prædictum administrari, minusque Fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus; Adeoque privilegia, exemptiones, indulta, protectiones, & jurispatronatus hujusmodi, etiamsi cœteroqui de jure subsisterent, nemini ad effectum se eximendi ab observantiâ præfati generalis Interdicti ullatenus suffragari posse, harum serie declaramus.

Pontifex Interdictum confirmat, & ab omnibus observari mandat.

§. 2. Præterea omnes, & singulos, quantumvis, exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui statuto, decreto, & ordinationi nostris hujusmodi, sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu hactenus quomodolibet contravenerunt, seu contravenient in futurum, etiamsi Cappellanorum Regiorum honore, seu alio quovis titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per præfatos Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper inflictas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec ab eis à quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, earumdem tenore præsentium similiter statuimus, & declaramus.

Contraventores in censuras incidisse declarat, quarum absolutionem sibi reservat.

§. 3. Facultatem insuper contra Transgressores Ecclesiasticos, si quidem Sæculares fuerint, ad Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum privationis, aliaque in posterum obtinendi inhabilitationis: si verò Regulares, ad Officiorum quorumcumque, ac vocis activæ, & passivæ privationis, aliasque pœnas canonicas procedendi, Nobis, & Apostolicæ Sedi specialiter, & expresse reservantes.

Alias pœnas in eos constituit.

§. 4. Ac decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, &

Cum amplissimis clausu-

lis, & decreto irritanti.

& capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantùmvis magno, ac substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, ac quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, & Personis quibuslibet, in genere, vel in specie, præsertim quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, ac aliàs sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundana, vel Ecclesiasticâ dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, innovatis, & approbatis.

Derogat quibuscumque contrariis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis; etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis; specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxiv. Decembris 1711. Pontificatus Nostri Anno XII.

F. Olivetius.

MOTUS PROPRIUS

XLIX.

Concessionis Venerabilis Ecclesiæ, & Collegii Sanctæ Mariæ Montium Congregationi Piorum Operariorum de Urbe.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à dignitate Beatæ Virginis Mariæ, cujus Ecclesiarum cultum promovere satagit.

Salvatoris Nostri vices, licèt immeritò gerentes, ea præcipuè curare debemus in Terris quæ idem Dominus Noster Jesus Christus curat in Cælis: Cum itaque ipse magnum, & ineffabile redemptionis nostræ mysterium impleturus ex omni Creaturâ Mariam Virginem Purissimam, atque sanctissimam sibi Genitricem prælegerit, unaque cum uberrima fœcunditate virginitatis florem illibatum perpetuò servaverit, & Spiritu Sancto eam obumbrante, tanta præfulserit in ea sanctarum pulchritudinis, & virtutum majestas, ut Sol, & Luna, totaque natura eam mirantes obstupuerint, ac Infernus quoque contremuerit; Ipsa quidem diu expectata Patribus tandem veniens gratiarum luminibus ornata Nos salutifera fœcunditate suâ liberavit à captivitate, & Serpentis caput triumphali pede calcans amictâ Sole, Lunam habens sub pedibus, victrix duodecim coronâ Stellarum ab æterno Rege ejus Filio coronari, ac super Angelorum choros Regina Cœli, & Terræ constitui promeruit: dum tanta meritorum insignia, quibus ipsa Virgo Dei Genitrix gloriosa sedibus illata sydereis, quasi Stella refulget matutina, piæ considerationis acie perscrutamur, dignum, quin potius reputamus debitum, ut sicuti Redemptor noster, & Deus ipsam Sacratissimam Virginem sublimavit in Cœlis, honorari procuremus in terris; & in Ecclesiis suo nomine, & celebri miraculorum copiâ, ac splendore illustribus assiduò nostra nos pulsat sollicitudo, ut per Ministrantium vitæ integritatem, morumque puritatem, quantùm in humanis viribus est, par ille sibi Religionis exhibeatur in mundo cultus, qui ab Angelis eorum Reginæ ministrantibus exhibetur in Cœlo.

Præcipua Ecclesia B. V. in Alma Urbe recensetur S. Maria in Montibus nuncupata; apud quam degunt Juvenes Neophyti.

§. 1. Inter hujusmodi Ecclesias in Almâ Urbe nostra existentes, illam clarescere conspicimus Sanctæ Mariæ in Montibus nuncupatam, in quâ ejus Sacratissimas Imago olim ex humili loco divinitus detecta venerabiliter asservatur, assiduâque fidelium Religione, ac miraculorum copiâ effulget in dies, & sub cujus auspiciis felix illa alitur Juventus, quæ à Genitorum infidelitatis tenebris eru-

eruta, nova Orthodoxæ Fidei nostræ adolescit lumini. Nos igitur pervigil studium Venerabilis Fratris nostri Fulvii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Astalli nuncupati moderni Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, illiusque Domus Protectoris, qui laudabilem infrascriptorum Presbyterorum vigilantiam ad Ecclesiæ, Domusque præfatarum regimen conduxit, commendantes in Domino, ut cultus Ecclesiæ, & Juventus ipsa per piam proborum morum instructionem, & efficax Christianæ pietatis, quod Presbyteri ipsi de se perhibent exemplum, Ecclesiæ, Religionisque cultui uberiores ad Divini Nominis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis gloriam afferant fructus, ad ea libenter Apostolicæ potestatis effundimus plenitudinem, ad quæ Nobis potissimùm ex alto potestatem ipsam commissam fuisse arbitramur.

Vigilantia cl. me. Card. Astalli Protectoris in curanda recta educatione dd. Juvenum laudatur.

§. 2. Cùm itaque, sicut accepimus, aliàs, & postquam fel: rec: Paulus Papa III. Prædecessor noster ad Omnipotentis Dei, totiusque Curiæ cælestis laudem, & gloriam, & orthodoxæ fidei augumentum unam Domum, seu unum Hospitale ad Ecclesiam Sancti Joannis in Mercatello nuncupati regionis Campitelli de Urbe pro Hebræis, seu Judæis, qui divinitus inspirati tenebrosa Patrum suorum cæcitate abjectâ ad veri luminis agnitionem se convertebant, & salutari Baptismatis lavacro abluti, deposita in eo immundâ veteris perfidiæ leprâ, æternæ renascebantur saluti, & in Domo, seu Hospitali hujusmodi pro illius bonis administrandis, admittendisque, & regendis Hebræis, seu Judæis pro tempore, & convertendis prædictis, unam Archiconfraternitatem Clericorum Sæcularium, quæ Archiconfraternitatis per unam ex illius Confratribus Clericis per eos tantùm de triennio in triennium eligendum, & Rectorem, seu etiam quolibet mense, Præpositum nuncupandum, ac duodecim Clericos, seu Presbyteros Sæculares exemplaris vitæ, & Religionis Zelatores, quos Rector, seu Præpositus prædictus pro tempore existens duxisset eligendos, regeretur, & gubernaretur: Cum hoc tamen, quod de numero eorundem Clericorum, seu Presbyterorum Confratrum hujusmodi nullus Prælatus, seu alicujus Ordinis Professor existeret, ipsique Rectori, seu Præposito prædicto pro tempore existenti omnimodam, & plenariam obedientiam, & reverentiam uti eorum Superiori præstare, illumque in curâ, & administratione Domus, seu Hospitalis hujusmodi coadjuvare, ac duodecim Clerici, seu Presbyteri, ut præfertur, eligendi prædicti, ut circa præmissa liberius attendere possent, nulli alteri Confraternitati, seu Societati aggregari, seu ad illam admitti valerent, ipsique, ac Præpositus prædictus, per Confratres prædictos Clericos tantùm, de triennio in triennium ex eorum gremio, ut præfertur, eligendus, eorumque Officium per triennium, & non ultra durare respectivè, perpetuò erexerat, & instituerat; Ac insuper ut ipsi Confratres, illorumque Rectores, Administratores, Gubernatores, Oeconomi, aliæque Personæ ab indebitis molestiis relevarentur, unum ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, quem ipsi duxissent, ad id eligendum, in eorum Protectorem, & Judicem, cui, & nulli alii subjecti essent, constituerat, & deputaverat: Et deinde ejusdem record. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster providè Fidei Christianæ propagationi, & incremento incumbens, ac æternæ saluti, piæque eruditioni illorum Puerorum, & Adolescentium, qui ex Judæorum, Turcarum, & Maurorum, aliorumque Mahometanorum genere procreati ad Jesu Christi fidem pro tempore convertebantur; paternè prospicere, & providere volens, ut eis prodirent Operarii ad Evangelii opus idonei, qui in ipsâ Urbe, aliisque Italiæ locis, atque adeo in universis Terrarum Orbis partibus, in quibus Judæi, aliique Infideles degunt, Christianæ Fidei mysteria, etiam propriâ illorum lingua, sivè Hebræâ, sivè Arabicâ, explicare, docere, & prædicare possent, & valerent; ad ejusdem Omnipotentis Dei gloriam, Sanctæque Fidei nostræ exaltationem in eâdem Urbe, & in loco ejusdem Urbis ad id tunc eligendo unum Collegium Ecclesiasticum Adolescentium Neophytorum nuncupandum, quod pro duabus ex iis, qui à Judaismo, pro reliquâ verò tertiâ partibus ex illis, qui à Mahometismo recedentes, sive Turcæ, sive Mauri, sive alterius cujusvis infidelis Nationis Christianam Fidem recens amplexi forent, vel saltem eis non existentibus, ipsis ex parentibus Neophytis procreati fuissent constaret, etiam perpetuò erexerat, & instituerat, volueratque, quod idem Collegium, illiusque Rectores, Oeconomi, Magistri, Præceptores, atque Scholares in eo pro tempore existentes, & eorum Domestici Officiales, & Ministri similiter pro tempore existentes, dictique Collegii, ac illorum bona mobilia, & immobilia cujuscumque qualitatis, & quantitatis in prædictâ Urbe, & extra illam, ac aliàs ubilibet locorum consistentia ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentis Senatoris, Conservatorum, Reformatorum dictæ Urbis, nec non Rectoris Studii Generalis, Vicarii Urbis, & cujusvis Ordinarii Locorum, & aliorum quorumcumque Judicum, & Officialium in ipsâ Urbe, vel aliàs ubilibet locorum constitutorum exempta forent, ac Collegio, illiusque Scholaribus, Rectoribus, & Oeconomis prædictis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & indultis, quibus Studium generale dictæ Urbis, illiusque Rector, & Doctores in eo, etiam actu legentes quovis modo utebantur, potiebantur, & gaudebant, etiam uti, potiri, & gaudere potuissent quomodolibet in futurum ad eorum instar, & pari modo uti, frui, potiri, & gaudere valerent in omnibus, & per omnia, concesserat, & indulserat, illaque eis communicaverat. Ac propterea Rectoribus, ac Superioribus dicti Collegii cum assistentiâ tamen ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ejusdem Collegii Protectorum, qui pro tempore fuissent, seu alicujus eorum, vel de ipsorum consilio, & expresso consensu illos, quos in dicto Collegio, & alibi per debitum tempus studuisse, ac literarum scientiâ, & moribus idoneos esse reperiissent ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratusque, & Magisterii gradus, servatâ formâ Concilii Viennen. juxtà Universitatis ejusdem Urbis consuetudinem, seu aliàs promovendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, quodque sic promoti facultates, in quibus studuissent, legere, & interpretari, ac de eis disputare, ac quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in prædictâ dictæ Urbis, seu aliis Universitatibus, & alibi, juxta illius, & aliarum Universitatum hujusmodi constitutiones, & mores ad gradus prædictos promoti de jure, vel consuetudine utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent, & deberent; perinde ac si gradus prædictos in ipsâ ejusdem Urbis Universitate, juxta consuetudines, & mores prædictos, suscepissent, concedendi, & indulgendi liberam Apostolicâ auctoritate dederat facultatem, & potestatem. Ac propterea, ut ipsius Collegii conservationi, bonorumque regimini, tam in his, quæ ad institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hu-

Narrat fel. record. Paulum III. erexisse Hospitale S. Joannis in Mercatello cum Archiconfraternitate Clericorum Sæcularium pro directione Judæorum ad Fidem convertendorum.

Regulas præd. Archiconfraternitatis refert cum subjectione Card. Protectori.

Narrat erectionem Collegii pro institutione adolescentium neophytorum tam Judæorum, quam aliorum Infidelium factam à fa. me. Gregorio XIII.

Prosequitur narrationem privilegiorum, & exemptionis concessæ eidem Collegio.

Deputationem trium S. R. E. Card. Protectorum recenset cum certis facultatibus.

hujusmodi necessaria pertinebant opportunius consuleretur, tres ex ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ejusdem Collegii Protectores constituerat, & deputaverat; quorum consilio, & ope omnia, & singula præmissa, & alia quæcumque ad eosdem in Collegio admittendos Scholares, retinendosque admissos spectantia agerentur, statuerentur, & ordinarentur, tribuens eisdem, & pro tempore existentibus Protectoribus hujusmodi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque bonorum, & rerum, ac jurium tam temporalium, quàm spiritualium Oeconomos, Advocatos, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendique, & eorum loco alios subrogandi, Ordinationesque, & Statuta licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversantia faciendi, & edendi, eaque, cùm visum foret revocandi, immutandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuissent, perinde haberi voluit, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata fuissent, illaque ab omnibus Rectoribus, Magistris, Scholaribus, aliisque Personis in Collegio prædicto pro tempore servientibus, & ministrantibus inviolabiliter observari, ac juxta eorumdem Statutorum dispositionem à quibusvis Judicibus, sublatâ eis quâvis aliâ aliter judicandi facultate, judicari, & definiri debere, & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigisset attentari, irritum decreverat, & inane.

Applicationem ob actionum, quæ fiebant Imagini Beatissimæ Virginis intra limites Parochiæ SS Sergii, & Bacchi, secutam anno 1580. favore d. Archiconfraternitatis indicat.

§. 3. Ac subinde de anno Domini 1580. propter varia miracula, & signa, quæ, ut piè credebatur, miserator, & misericors Dominus tunc operari, & edere dignabatur meritis Beatissimæ Mariæ Virginis Cœli Reginæ, Matris Misericordiæ, perpetuæ humani generis Adjutricis, & apud ipsum Deum pro devoto Populo Advocatæ apud illius Imaginem tunc proximè detectam in parietinâ unius Fœnilis intra limites Parochiæ Parochialis Ecclesiæ Sanctorum Sergii, & Bacchi Regionis Montium de eâdem Urbe, quamplures Infirmi diversis languoribus gravati, & aliæ miserabiles Personæ, atque adeo Christi fidelium multitudo devotionis causâ, & impetrandi ipsius Beatæ Mariæ Virginis intercessione spiritualium gratiarum munera, ad ipsam Imaginem certatim confluentes, plures eleemosynas, & oblationes quotidie conferebant, idem Gregorius Prædecessor tantæ devotionis fervore commendato, illorum spirituali consolationi consulere, ac simul piè eleemosynarum, & oblationum ipsarum dispensationi piè providere volens, Imaginem prædictam, nec non omnia, & singula eleemosynas, oblationes, reditus, proventus, res, bona, & legata apud eam, & pro eâ eatenus tunc donata, legata, relicta, & facta, ac in posterum donanda, leganda, relinquenda, & facienda, eidem Archiconfraternitati perpetuò donaverat, concesserat, & elargitus fuerat, ita quod liceret bon: mem: Guillelmo tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna; tunc dum existeret, prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Sirleto nuncupato, ac etiam; tunc dùm existeret ejusdem Archiconfraternitatis Protectori, nec non ejusdem Archiconfraternitatis tunc existentibus Administratoribus in loco Imaginis hujusmodi unam Cappellam construere, ac postquam illa constructa, & consecrata fuisset in eâ Missas, & divina Officia per Presbyterum, seu Presbyteros idoneum, seu idoneos ad eorum nutum ponendum, & amovendum, seu ponendos, & amovendos; à Vicario tamen dictæ Urbis pro tempore existente approbandum, seu approbandos celebrari, & alias illi in divinis deserviri facere, ipsamque Cappellam, & ejus res, & bona per se, vel alios ab eis pro tempore deputatos regere, & gubernare, illorumque fructus, reditus, & proventus, nec non dictas eleemosynas, & oblationes percipere, exigere, & levare, ac in Cappellæ, & Archiconfraternitatis hujusmodi, aliosque pios usus eis benevisos convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisitâ; statuens Cappellam ipsam, postquam illa erecta fuisset, ut præfertur, nullo unquam tempore in titulum perpetui Beneficii Ecclesiastici erigi, aut tanquam Beneficium Ecclesiasticum, vel aliàs à Sede Apostolicâ, vel illius Legatis, aut quibusvis aliis per quoscunque impetrari, neque ejus eleemosynas, oblationes, legata, res, & bona per alios, quàm Protectores, Administratores, & Deputatos præfatos regi, gubernari, & administrari posse, & quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigisse attentari, irritum quoque decreverat, & inane, & aliàs prout in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis Apostolicis, cuique respectivè exemptis, pleniùs continetur.

Nec non concessionem ejusdem Imaginis; cum conditione tamen construendi Cappellam in loco ubi prius existebat d. Imago.

Narrat [illegible] m. Urbanum VIII. Hospitale, & Collegium [illegible] dictum tr[illegible] tulisse ad vicinas domos Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus.

Recolendæ memoriæ Urbano Papæ VIII. similiter Prædecessori nostro pro parte bon: mem: Antonii tituli Sancti Honuphrii, tunc dum viveret, ejusdem S.R.E. Presbyteri Cardinalis Barberini nuncupati, ac Domus, seu Hospitalis, nec non Collegii præfatorum, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ nuncupatæ apud eundem Urbanum Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectoris tunc existentis exposito, quod ipse Antonius Cardinalis, & tunc existentes Prælatus, & Deputati Congregationis ad gubernium Domus, seu Hospitalis, ac Collegii, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ præfatorum canonicè institutæ per eundem Antonium Cardinalem, & Protectorem electi tunc providè considerantes, quòd pro majori ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus, cujus bona, & reditus per Prælatum, & Deputatos hujusmodi pro tempore existentes, ex concessione Apostolicâ regi, & administrari, atque in ejusdem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus, nec non Domus, seu Hospitalis, & Collegii præfatorum usus, & necessitates, Ministrorum quoque necessariorum manutentionem converti consueverunt, decore, & ornamento Divini cultus in eâdem Ecclesiâ Beatæ Mariæ in Montibus augmento, ac Domus, seu Hospitalis & Collegii præfatorum faciliori commoditati, & prosperiori gubernio, regimine, & administratione, ac directione expediens foret, Collegium, quod tunc in Sancti Eustachii, ac Domum, seu Hospitale hujusmodi, quæ, seu quod etiam tunc in præfata Campitelli regione prædictæ Urbis respectivè, atque à præfatâ Ecclesiâ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus non parum distantia sita erant, ad unum locum eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus contiguum, seu vicinum transferre; nam mediante translatione hujusmodi, expensis in diversorum Ministrorum pro illorum ad invicem, ut præfertur, separatorum gubernio, necessariorum manutentione fieri solitis opportunè consultum foret, ac eidem Ecclesiæ præfatæ Beatæ Mariæ in Montibus festivis diebus per ejusdem Collegii Alumnos Divinis Officiis in Choro præfatæ Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus personaliter assistentes erectæ, non mediocri ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus decore, Divinique cultus incremento, ac spirituali Christifidelium ad illam devotionis causâ passim confluentium consolatione deserviretur, idem Urbanus Prædecessor præmissis, & aliis rationabilibus causis adductus, motu simili, & ex sua merâ liberalitate domum seu Hospitale, ac Collegium hujusmodi ad alias præfatæ Ec-

Causæ prædictæ translationis desumptæ ex commodiori Locorum administratione, & augmento cultus divini ob assistentiam Alumnorum d. Collegii in Choro in præfata Ecclesia.

Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi vicinas domos cum omnibus, & singulis eorum respectivè bonis, redditibus, juribus, rebus, & pertinentiis, ac quibuscumque privilegiis, indultis, exemptionibus, indulgentiis, & aliis gratiis spiritualibus, & temporalibus eis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos quomodolibet concessis, ac quibus illa de jure, usu, Privilegio, consuetudine, aut aliàs quomodolibet tunc utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, Collegium videlicet, ad ædes præfatæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi ad effectum præmissum tunc acquirendas, postquam tamen illæ ad debitam Collegii formam redactæ fuissent, ac Domum, seu Hospitale hujusmodi ad alias ad id aptas, seu quatenus opus esset, opportunè aptandas, dictæque Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi vicinas ædes Apostolicâ auctoritate transtulerit, & aliàs, prout in ejusdem Urbani Prædecessoris Literis Apostolicis desuper expeditis etiam pleniùs continetur. & Domus, seu Hospitale, ac Collegium prædicta per translationem hujusmodi, ut præfertur, factam suam usque nunc senserint, & sentiant utilitatem, ac felicius dirigantur, & salubrius gubernentur, nec non prædicta Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, quæ in suis annuis redditibus sacra suppellectili satis congruè ditata reperitur cuique in Divinis per unum Presbyterum Rectorem, & nonnullos alios Presbyteros Cappellanos respectivè nuncupatos, aliosque Ministros Ecclesiasticos à pro tempore existentis unius ex prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Domus, seù Hospitalis, ac Collegii hujusmodi, dictæque Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus apud Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem eamdem Protectoris, ac aliàs juxta prædictarum ejusdem Gregorii Prædecessoris literarum formam amovibiles hactenus deserviri consuevit, divinus in eâ cultus per musicam, Divinorum Officiorum decantationem, ac personalem Alumnorum prædictorum in Choro diebus prædictis assistentiam suum usque nunc obtinuerit, & obtineat decus. Nihilominus cupientes Nos, qui sub clementissimis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Adjutricis nostræ auspiciis onerosas Pastoralis, quo fungimur Officii nostri curas suscepimus, Religionem, quam semper erga ipsam Dei Genitricem animo inclusam gessimus externo quoque testimonio aperire, ac in Alumnis ipsis illam inseri per piam morum educationem fidem, per quam dulciores, ac uberiores proveniant æternitati fructus.

Utilitas ex hujusmodi translatione effectu comprobata.

Votum excitandi in Alumnis d. Collegii majorem devotionis affectum erga Beatam Virginem.

§. 4. Quapropter pervigil Fulvii Cardinalis prædicti sollicitudo nostris inhærens desideriis nobis nuper exponi fecit, quòd ipse providè considerans, quòd Congregatio dilectorum filiorum Presbyterorum Sæcularium in communi viventium Piorum Operariorum nuncupatorum in Urbe prædictâ introducta, juxta illorum laudabile institutum ea, quâ decet sedulitate in Vineâ Domini laborans, non solum per Urbem prædictam, verùm etiam per vicina quoque eidem Urbi loca Divini luminis lucem effundit, ac Orationi, & ministerio verbi se instanter exhibens, illos affert dignos æternæ salutis fructus, qui ad Divini Nominis gloriam, & Ecclesiarum cultum propagandum uberes dignoscuntur; nonnullos ex Congregatione præfatâ Presbyteros ad dictam Ecclesiam prædictæ Beatæ Mariæ in Montibus in Divinis inserviendum, nec non Collegii prædicti Alumnos regendos, illorumque mores piè erudiendos introduxerit, & postquam usu compererat quantùm Divinus Cultus in prædictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ in Montibus, quantùmque Collegium prædictum in illius Alumnorum morum educatione intra exiguum temporis spatium sumpserit augumenti, in majoritate temporis majorum circa præmissa effulgente securitate bonorum prædictæ Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii hujusmodi quoad ejusdem Collegii Alumnorum morum correctionem, & directionem, illorumque ædium, ac Sacristiæ utensilium, mobilium, ac sacrarum suppellectilium usus eidem Congregationi, illiusque præposito Generali, & Presbyteris sub infrascriptis conditionibus primò videlicet.

Laudat Institutum Presbyterorum Sæcularium in communi viventium Piorum Operariorum nuncupatorum.

§. 5. Quod dictus Fulvius Cardinalis, & Protector eidem Congregationi, illiusque Presbyteris apud dictam Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & in Collegio prædicto, ut præfertur, illorumque ædibus residentibus, & commorantibus plenam, & liberam facultatem propriis Congregationis, ac Presbyterorum prædictorum sumptibus, prædictam Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegium hujusmodi ædificandi, ornandi, illaque ampliandi concedere, cum hoc tamen, quod Congregatio, ac Presbyteri prædicti, antequàm ædificatio, ornatus, & ampliatio per eos fiant, ædificationis, ornatus, & ampliationis per eos faciendorum hujusmodi, formam Protectori nunc; & pro tempore existenti præbere, illumque desuper informare, & ab eo licentiam desuper in scriptis reportare debeant, & teneantur.

Narrat introductionem dd. Presbyterorum factam in Collegio, & præfata Ecclesia B. Mariæ in Montibus sub certis conditionibus.

Facultas concessa eisdem Presbyteris construendi, & ampliandi Ecclesiam, & Collegium prævia licentia Protectoris.

§. 6. Secundò, quod Congregatione illiusque Presbyteris prædictis ab Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis discedentibus, illaque deserentibus, quidquid à Congregatione, & Presbyteris prædictis pro ædificatione, ornatu, & ampliatione prædictis ab eis usque tunc pro tempore factis inpensum fuerit, Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis liberè cedere debeat, & teneatur.

In casu discessus eorumdem Presbyterorum quicquid fuerit impensum, cedere debeat beneficio Ecclesiæ, & Collegii.

§. 7. Tertiò, quòd post concessionem, & dationem infrascriptas omnes, & singulæ expensæ, quæ tam veterum ædificiorum Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum, quàm de novo à Congregatione, & Presbyteris prædictis in posterum, ut præfertur, faciendorum (non tamen resarcitionum Collegii prædicti ædificiorum nunc existentium, ac omnium, & singularum viarum silicibus structarum, & struendarum, tam ad Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus quàm ad Collegium prædictum spectantium manutentioni, resarcitionique pro tempore necessariæ fuerint) ad Congregationem, illiusque Presbyteros spectent, & pertineant.

Expensæ ædificiorum spectare debeant ad dd. Presbyteros, exceptis resarcionibus.

§. 8. Quartò, quòd Congregatio, illiusque Presbyteri prædicti in administratione omnium, & singulorum bonorum temporalium ad dictam Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegium prædictum nunc, & pro tempore quomodolibet spectantium, nullo unquam tempore se intromittere, seu intromitti prætendere possint; sed administratio prædicta ad nunc, & pro tempore existentem Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum Protectorem pleno jure, ac juxta literarum Apostolicarum desuper editarum dispositionem spectet, & pertineat.

Administratio bonorum temporalium reservatur Eminentissimo Protectori.

§. 9. Quintò, quòd Congregatio, illiusque Presbyteri prædicti inibi semper, & quandocumque saltem sex ejusdem Congregationis Presbyteros, qui Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus juxta illius laudabilem consuetudinem in Divinis deservire, & in ea Sacramentales Christifidelium Confessiones audire, verbum Dei enunciare, nec non Collegio prædictis, illiusque Collegialium, & Alumnorum directioni incumbere debeant, manutenere similiter debeant, & teneantur.

Numerus saltem sex Presbyterorum pro servitio Ecclesiæ, & Collegii præfinitur.

§. 10.

Obligatio præstandi congruam sustentationem dd. Presbyteris, sicut antea servabatur.

§. 10. Sextò, quòd Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegium prædicta pro congruâ eorumdem Presbyterorum Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis quidquid pro manutentione omnium, & singulorum Presbyterorum, Sacristæ, Confessariorum, Rectoris, Præfecti Collegii prædicti, aliorumque Ministrorum Ecclesiasticorum Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum servitiis antea incumbentium annuatim præstabat, annuatim præstare: ita tamen, quod per viam computi diligenter perpenso ad quidquid manutentio prædicta annuatim ascendebat, id totum etiam annuatim de mense in mensem, pro ratâ illius parte, eidem Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis pro supportandis perpetuò omnibus, & singulis oneribus prædictis nunc, & pro tempore existens Protector prædictus persolvi facere respectivè debeat, & teneatur.

Assignatio redditum pro manutentione Alumnorum, Musicorum, & Ministrorum Ecclesiæ, ac supportatione aliorum onerum.

§. 11. Septimò, quòd idem servandum sit tam in Alumnorum prædictorum in dicto Collegio pro tempore degentium, quàm Musicorum, aliorumque Ministrorum eidem Ecclesiæ prædictæ Beatæ Mariæ Virginis in Montibus inservientium salariis, nec non Sacristiæ, ac cujuscumque alterius oneris ipsius Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus hujusmodi cultum, servitiumque concernentium supportatione; nempe, quòd facto prius computo omnium, & singularum expensarum, quæ de uno ad alterum annum, annuis manutentioni Alumnorum etiam quoad illorum victum, vestitum, ac utensilium, & mobilium usum, Musicorum salario, Sacristæ, aliorumque dictorum onerum supportationi prædictis necessariæ fuerint, id totum, ad quod omnes, & singulæ expensæ prædictæ annuatim ascendere compertæ fuerint, & ad summæ hujusmodi rationem tantùm, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis; absque eo quod ipsi aliquid ultra illo unquam tempore pro præmissis omnibus, & singulis supportandis prætendere possint, quin sub expressâ eorum obligatione de præmissis omnibus, & singulis oneribus prædictis perpetuò, exactèque supportandis, similiter, & ut præfertur, earumdem expensarum rata pars de mense in mensem annuatim persolui debeat.

Admissio, & respectivè dimissio Alumnorum, & electio Magistri Musicæ spectet ad Protectorem.

§. 12. Octavò, quòd Alumnorum admissio ad Collegium, illorumque stabilimentum juxta Apostolicarum Constitutionum desuper editarum tenorem, & formam, & eorundem Alumnorum dimissio, nec non Musicæ Magistri electio, illiusque amotio ad modernum, & pro tempore existentem Protectorem prædictum liberè spectet, & pertineat.

Jus visitandi, & corrigendi pertineat, ut supra.

§. 13. Nonò, quòd Cardinalis modernus, & pro tempore existens Protector prædictus omnimodam auctoritatem, ac plenam, & liberam facultatem Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, nec non Collegium prædicta, & Alumnos in Collegio hujusmodi existentes visitandi, & Alumnos prædictos corrigendi, prout ejusdem Fulvii Cardinalis, ac Protectoris Prædecessores in vim Constitutionum prædictarum obtinuerunt, obtineat.

Deputatio Rectoris ex Congregatione dictorum Presbyterorum fieri debeat, qui se præsentare teneatur Protectori, & ad hunc spectet illius amotio.

§. 14. Decimò, quòd futurus, & pro tempore existens Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum Rector unus ex ejusdem Congregationis Presbyteris ab ejusdem Congregationis legitimis Superioribus hujusmodi regimini deputandus esse debeat, & qui videlicet, ut præfertur, deputatus fuerit, & antequam in hujusmodi regimine se immisceat, coram Cardinale tunc, & pro tempore existente Protectore prædicto se præsentare debeat; & si postquam Presbyter Rector, ut præfertur, deputatus hujusmodi regimen susceperit, per Cardinalem, ac nunc, & pro tempore existentem Protectorem prædictum, uti minus idoneus ad regimen hujusmodi exequendum compertus fuerit, Cardinalis, ac nunc, & pro tempore existens Protector prædictus illum prævio nuncio per epistolam Superioribus prædictis, qui alterum ex ejusdem Congregationis Presbyteris prædictis magis idoneum subrogare omnino debeant, amoveri facere liberè, & licitè possit, & valeat.

Sacrista, & Concionator deputetur à Superioribus Congregationis, sint tamen subjecti Protectori qui possit illos amovere.

§. 15. Undecimò, quòd futurorum, ac pro tempore existentium Rectori prædicti, ac Presbyterorum ejusdem Congregationis Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum regimini, Sacristiæ, & concionibus tempore quadragesimali pro tempore existentium deputatio ad ejusdem Congregationis Superiores prædictos, cum hoc tamen, quod Rector, ac Presbyteri prædicti ad regimen, & omnia prædicta exequenda, ut præfertur, deputandi in his, quæ eorum regimen, & munia ejusmodi respiciunt, omnimodæ jurisdictioni, & superioritati Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti subjecti sint, & esse debeant; & si Cardinalis nunc, & pro tempore existens Protector prædictus, quos, seu quem ex Presbyteris, ut præfertur, deputatis prædictis, uti minus idoneum, seu idoneos ad regimen, & omnia hujusmodi, aut illorum aliquod exequenda compererit, illum seu illos à Superioribus prædictis, prævio nuncio prædicto, amoveri, aliosque, seu alium in eorum, seu ejus locum subrogari facere possit, & valeat, spectet, & pertineat: & insuper antequam ille ex Presbyteris prædictis, qui ad munus Concionatoris in Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus tempore quadragesimali prædicto explendum deputatus fuerit, munus hujusmodi explere incipiat, benedictionem à Cardinali nunc, & pro tempore existente Protectore prædicto sumere debeat, & teneatur, & quia Presbyteri Congregationis prædictæ in multis locorum Ordinariis, Presbyteri verò, qui servitiis Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Colllegii prædictorum pro tempore usque nunc institerunt, omnimodæ superioritati Cardinalis Protectoris nunc, & pro tempore existentis prædicti respectivè subjecti esse dignoscuntur, & consueverunt, quod in posterum ejusdem Congregationis Presbyteri deputati prædicti ejusdem Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti superioritati, prout Presbyteri Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum, servitiis insistentes de cætero esse debeant, & censeantur.

Concionator benedictionem obtinere teneatur à Protectore.

Presbyteri addicti servitio præfatæ Ecclesiæ subjecti sint superioritati Protectoris.

Fieri debeat Inventarium ac æstimari omnia sacra suppellectilia argentea, & mobilia Ecclesiæ, & Collegii.

§. 16. Duodecimò, quòd omnium, & singulorum sacrorum suppellectilium, argenteorum, aliorumque pretiosorum, quæ in Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, illiusque Sacristiâ, necnon omnium, & singulorum mobilium, & utensilium, quæ in Collegio prædicto respectivè reperiuntur, Inventarium fieri, illaque præviâ illorum æstimatione per Peritum de communi Congregationis, illiusque Presbyterorum, ac Fulvii Cardinalis, & Protectoris prædictorum consensu facienda, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis consignari, ac Congregatio, illiusque Presbyteri de omnibus, & singulis suppellectilibus, rebus argenteis, pretiosisque, nec non utensilibus, ac mobilibus quietare, illaque, pro quorum existentia, & sufficienti probatione, æstimatio, ac Inventarium prædicta stent, manutenere, & quoties ad id requisiti fuerint, etiam per viam subrogationis illorum, quæ consumpta fuerint, exhibere debeant, & teneantur.

Consignentur postea Presbyteris cum reportatione quietantiæ, & obligatione manutenendi.

Modus solutionis faciendæ pro manutentione Ministrorum Ecclesiæ, & Collegii præscribitur.

§. 17. Tertiodecimò, quòd totum id, quod Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis pro

pro Alumnorum Ecclesiæ, illiusque Sacristiæ prædictorum manutentione annuatim, ac menstruatim, ut præfertur, persolvi conventum fuit, id totum eo modo Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis, quo Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum Oeconomo, Sacristæ, Præfecto, Rectori, Cappellanis, ac Musicis usque nunc persolutum fuit, persolvi debeat; nempe id quod menstruatim in numeratâ pecuniâ Oeconomo, Sacristæ, Præfecto, Rectori, Cappellanis, ac Musicis prædictis persolvi consueverat, Congregationi, ejusque Presbyteris prædictis menstruatim in eâdem pecuniâ, reliquum verò juxta commodum, per quod annuatim persolvi consuevit, persolvi debeat.

Satisfactio celebrationis Missarum eventitiarum spectet ad Presbyteros.

§. 18. Quartodecimò, quòd Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis eleemosynas, quas Christifidelium ad prædictam Ecclesiam ejusdem B. Mariæ in Montibus devotionis causâ confluentium voluntas pro celebrandis inibi Missis de die in diem elargitur, quolibet mense inquirendi, dictasque Missas eventitias nuncupatas celebrandi, seu celebrari faciendi onus incumbat, & attento quod in prædictâ Ecclesiâ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus inter Missarum celebrationes quæstuari, quæstusque hujusmodi in usus, & utilitatem Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum converti consueverunt; hinc quæstus prædicti, qui considerato per viam calculi eorum valore ad rationem scutorum trium monetæ etiam quolibet mense ascendere solent, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis, cum hoc tamen, quod ex quâlibet ex menstruis præstationibus in pecuniâ numeratâ Congregationi, illiusque Presbyteris, ut præfertur, faciendis prædictâ scuta tria ratione quæstuum prædictorum detrahi debeant, liberè cedant.

Eleemosynæ quæstu acquisitæ applicentur Presbyteris cum aliqua modificatione.

§. 19. Decimoquintò, quod omnia, & singula pia legata, aut relicta, ac hæreditates facta, & collata, aut facienda; vel conferenda Presbyteris prædictæ Congregationis præfatæ Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus aut in eâ commorantibus, ad effectum illorum institutum exercendi, aut missiones explendi, aut eos, qui ad exercitia spiritualia apud eosdem Presbyteros exequenda se conferunt, recipiendi, aut se alendi, aut fabricandi, aut possidendi aliquem se recreandi causâ locum, ad Congregationem, illiusque Presbyteros præfatos spectent, & pertineant, & cum hoc tamen quòd si Congregatio, illiusque Presbyteri prædicti legata, relicta, & hæreditates prædicta à Congregatione illiusque Presbyteris prædictis in ampliandis Collegii ædificiis, ac Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus ædibus erogata fuerint, in eorundem Presbyterorum ab illinc recessu Collegio, ac ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus Ecclesiæ prædictis liberè remaneant. Quo verò ad pia legata, relicta, & hæreditates Collegio, ac ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus Ecclesiæ, illiusque Sacristiæ prædictis facta, & facienda, aut collata, vel conferenda, ad Collegium ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus; Ecclesiam, illiusque Sacristiam prædictas spectent, & pertineant; eâ tamen declaratione adjecta, quod omnia & singula relicta, & hæreditates usque nunc facta, & collata, etiamsi nondum devoluta, nec purificata, sed in posterum devolvenda, & purificanda, ad Collegium, & Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus prædicta similiter semper spectent, & pertineant. Ac denique quoad relicta, quæ eisdem Presbyteris Piis operariis in genere in Collegio, & ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus Ecclesiâ prædictis commorantibus in posterum fieri contigerit, ad illos spectare, & pertinere debebunt, ad quos, ut infra, spectare, & pertinere declarabitur.

Hæreditates & legata ratione proprii Instituti dd. Presbyteris relicta ad eos pertineant, dummodo erogata non fuerint in beneficium Ecclesiæ, & Collegii.

Hæreditates, & legata Ecclesiæ, & Collegio relicta, ad illam, & illud spectent.

Relicta Presbyteris in genere, ad ipsos, ut infra, pertineant.

§. 20. Decimosextò, ac demum, quod Congregatio, illiusque universi Presbyteri præfati ad præmissorum omnium, & singulorum omnium statutorum observationem, & implementum, nec non perpetuam suppellectilium, argentorum utensilium, ac mobilium prædictorum conservationem solemniter, & expressè se obligare debeant, & teneantur, & aliàs, prout in Instrumento publico desuper inter Fulvium Cardinalem, & Protectorem, ac dilectum etiam filium Dominicum de Longobardis Presbyterum dictæ Congregationis, ejusdem Congregationis Procuratorem Generalem stipulato, & per acta dilecti etiam filii Francisci Nicolai Orsini Curiæ Capitolii Notarii sub die 31. Octobris proximè elapsi rogato, pleniùs continetur, nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito perpetuò concesserit, & assignaverit.

Obligatio Presbyterorum observandi omnia supradicta, & conservandi suppellectilia.

Stipulatio instrumenti concessionis cum reservatione beneplaciti.

§. 21. Nos, qui ad ea, per quæ Congregationum, aliorumque piorum locorum quomodolibet præsertim in Urbe nostrâ prædicta studio piorum operum vacantium prosperiori statui cum Divini cultus augumento, ac speciali fidelium consolationi facta dignoscuntur, ut in eorum firmitate, perpetuâque persistant tranquillitate, nostras Apostolicæ potestatis manus extendimus adjutrices: Propptereaque, sicut ex fide dignis relatibus intelleximus, concessio, & assignatio prædictæ non modicum cultui erga ipsam Beatissimam Virginem incrementi, ædificationique Alumnorum prædictorum allatura sint utilitatis, providè circa concessionem, assignationemque hujusmodi per dictum Fulvium Cardinalem, & Protectorem, ut præfertur, dispositam, ejusque pium propositum, ac devotam vigilantiam laudantes in Domino, nec non ejusdem Congregationis Presbyteros, illorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad eorumdem Presbyterorum, seu alicujus alterius instantiam, sed ex certâ scientiâ, meràque liberalitate nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concessionem, & assignationem hujusmodi, ac prout illas concernit, Instrumentum desuper confectum prædictâ Apostolicâ auctoritate perpetuò approbamus, & confirmamus, illiusque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, & solemnitatum defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus. Et ut concessio, & assignatio hujusmodi, ac omnia, & singula præmissa semper firma, & valida persistant, & de illorum validitate, & firmitate nullo unquam tempore hæsitari contingat, ac quatenus opus sit, Ecclesia ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, quæ minimè collativa existit, illiusque Sacristiæ, ac Collegii prædictorum, illorumque ædium, suppellectilium, utensilium, & mobilium usus prædictos, ad effectum præmissorum tantùm, ac cum omnibus, & singulis conditionibus, pactis, & obligationibus in dicto instrumento contentis, & expressis, & non aliàs, Congregationi, illiusque Presbyteris prædictis, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem possessionem, quoad usus prædictos tantùm, per se, vel alium, seu alios eorum, prædictæque Congregationis nomine, propriâ auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, Apostolicâ authoritate perpetuò concedimus, & assignamus illosque servitio Ecclesiæ ejusdem B. Mariæ in Montibus, & Collegii prædictorum pro tempore

Enarrat utilitatem provenientem ex prædicta concessione Ecclesiæ, & Collegii facta Presbyteris.

Motu proprio confirmat supradictam concessionem cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus in ea contentis.

Eximit à Jurisdictione Ordinariorum Presbyteros addictos servitio Eccle-

pore addictos à Locorum Ordinariis in illis, in quibus ipsi Ordinariis prædictis subesse dignoscuntur, dictâ Apostolicâ authoritate eximimus, & liberamus, ac exemptos, & liberatos, & omnimodæ Superioritati, jurisdictionique Cardinalis nunc, & pro tempore existentis Protectoris prædicti subjicimus, illique subjectos esse, & fore volumus, ac ejusdem Congregationis Presbyteris prædictis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædicto pro tempore inservientibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, facultatibus, indultis, exemptionibus, indulgentiis, ac privilegiis, quibus Presbyteri, aliique Ministri Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, & Collegio prædictis antea pro tempore inservientes de jure, usu, consuetudine, privilegio, & concessione Apostolicâ, aut aliàs quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, uti, frui, potiri, & gaudere, liberè, & licitè possint, & valeant, eâdem authoritate concedimus, & indulgemus.

fiæ, & Collegii cum elargitione Privilegiorum, & gratiarum aliàs concess. Presbyteris Sæcularibus.

Declarat, Legata, aliaque relicta spectare debere ad Ecclesiam nisi constet, dictos Presbyteros fuisse contemplatos.

§. 22. Ac insuper legata pia, & res à piis Benefactoribus Presbyteris Piis Operariis prædictis in Ecclesiâ ejusdem B. Mariæ in Montibus hujusmodi degentibus, vel commorantibus, vel Presbyteris piis Operariis ejusdem Ecclesiæ B. Mariæ in Montibus, vel ipsi Ecclesiæ B. Mariæ in Montibus, relinquenda, & relinquendas, ad Ecclesiam ipsam prædictæ B. Mariæ in Montibus nisi ex verbis vel conjecturis, circumstantiis, aut verisimili Testatorum mente appareat, vel apparere possit, Testatores eosdem Presbyteros principaliter contemplatos fuisse, aut eorum contemplatione principaliter motos fuisse ad relinquendum, spectare, & pertinere debere, Apostolicâ authoritate prædictâ, declaramus: Decernentes Congregationem, illiusque Superiores, & Presbyteros pro tempore existentes, nec non Cardinalem, ac nunc, & pro tempore existentem Protectorem prædictos ad omnia, & singula in prædicto Instrumento concessionis hujusmodi contenta, illorumque observantiam, & executionem obligatos fore, & esse; nec non illa omnia, & singula ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuò firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Demandat observantiam instrumenti concessionis.

Decreta roborantia cum clausula sublata & irritanti.

§. 23. Præsentes quoque etiam ex eo, quòd quicumque interesse habentes, vel habere prætendentes præmissis non consenserint, atque ad ea vocati non fuerint, vel causæ, propter quas illa fiant, aut facta sint, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel aliàs ex quocumque capite, quantumvis juridico, & legitimo, de subreptionis, vel obreptionis, vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversùs illas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut concedi nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces, esse, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, obtinere debere, nec non sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quâcumque posteriori datâ per eosdem Congregationem, illius Superiores, ac Presbyteros, nec non Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Protectorem quandocumque eligenda concessas esse, & fore; sicque, & non aliàs per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, quâvis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, de latere Legatos, Vicelegatos, seu quosvis alios, sublatâ eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi formâ, ubique, & in quâcumque instantiâ judicari, & definiri debere, irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executio præsentis Bullæ committitur Episcopis Portuensi & Prænestino.

§. 24. Quo circa Venerabilibus Fratribus nostris Portuensi, & Prænestino Episcopis nunc, & pro tempore existentibus per easdem præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Congregationis, ac pro tempore existentium illius Presbyterorum, nec non Cardinalis nunc, & pro tempore existentis prædictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostrâ præsentes, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac singulos, quos ipsæ præsentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere; non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna remedia juris, & facti, appellatione postpositâ, compescendo, nec non legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, non obstantibus Pauli, Gregorii, & Urbani prædictorum, nec non Pauli Secundi, quatenus opus sit, Prædecessorum nostrorum; de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus nec non nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, nec non Ecclesiæ ejusdem Beatæ Mariæ in Montibus, ac Collegii prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, Administratoribus, Deputatis, aliisque Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac latissimè, & plenissimè, motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum, & præcipuè Bullarum supra relatarum; nec non Pauli II. de rebus Eccles. non alienandis.

Sanctio pœnalis.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris adjectionis, defectuum suppletionis, ac novæ concessionis, & assignationis, indulti, declarationis, mandati decreti, derogationis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo duodecimo, quarto, nonas Januarii Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Dat. die 2. Januarii anno 1712.

L. Vannicellus.
C. Cerrus.

Loco ✠ Plumbi.
A. Mire.
I. P. Paloccius,
Hieronymus Bertus Pro-Sigillator.

L.

CONSTITUTIO

Qua Superioribus, & Monachis Ordinis Carthusien. sub pœnâ excommunicationis latæ Sententiæ Romano Pontifici reservata interdicitur, ne cuicumque personæ, etiam Cardinali, in Monasteriis ejusdem Ordinis carnibus vesci permittant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ Servitutis munere in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut regularem observantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos Viros, qui à sæculi turbis longè remoti vota sua Altissimo, mente quietâ, & ad Deum per contemplationis sublimitatem, atque suavitatem reddere student, quantùm Nobis ex alto conceditur, tueri, atque conservare satagamus. Supplicationibus itaque Dilecti filii nostri Annibalis S. R. E. Diaconi Cardinalis Albani nuncupati nostri secundùm carnem ex Fratre germano Nepotis, Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quispiam Monasteriorum dicti Ordinis Superior, vel alius ejusdem Ordinis Monachus, sive alia quælibet Persona, quemcumque sive Ecclesiasticum sæcularem, vel regularem quâvis mundanâ, vel Ecclesiasticâ præeminentiâ, potestate, vel dignitate, etiam Cardinalitiâ, fungentem carnibus in Monasteriis Ordinis hujusmodi adversùs illius antiquam, & laudabilem consuetudinem, sive publicè, sive secretò uti, & vesci permittere audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ Sententiæ, à quâ nemo, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, obtinere queat, aliisque per Statuta memorati Ordinis authoritate Apostolicâ confirmatâ inflictis pœnis eo ipso absque aliâ declaratione incurrendis, dictâ authoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno Priori Generali dicti Ordinis harum serie committimus, & mandamus, ut ipsas præsentes literas in omnibus, & singulis Ordinis prædicti Provinciis, & Monasteriis quamprimum publicari curet, ne quispiam illarum ignorantiam allegare possit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus, omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Maii MDCCXII. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

F. Oliverius.

LI.

CANONIZATIO

S. PII QUINTI PONTIFICIS MAXIMI Ex Ordine Fratrum Prædicatorum, illiusque in Sanctorum numerum relatio.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INter multiplices tribulationes, quæ inviserunt nos, nimis Clementissimus Deus, qui non continet in irâ misericordias suas, visitavit Populum suum in pace, & de cœlestium charismàtum abundantiâ, quibus locupletavit Electos suos, velut ab ubertate domus suæ, replevit Nos gaudio, atque in tantis periculis constitutos novis subsidiis instruxit, & confirmavit. Enimverò egregia Sanctorum Virorum facinora, tametsi magnalia Dei potissimum, ejusque potentiam loquantur, & prædicent, qui ex humanæ naturæ figmento vasa misericordiæ constare dignatur, ut per infirma Mundi fortia quæque confundant; ipsa tamen immensa Dei bonitas, artifex ad salutem, in paucorum triumphis plurimorum commodis prospicit, & virtutem præcedentium instructionem efficit posterorum: ut nimirum, qui viderint fragiles homines, eâdem generis infirmitate circumdatos, in carne supra carnem vixisse, & per fidem operantes justitiam, adeptos esse repromissiones, pari Religionis ardore excitentur ad pugnam, ac nitantur ad coronam; Eorumque intuentes exitum conversationis, imitentur, & fidem; Simul etiam ne quis certantibus diffidentiæ torpor obrepat, in ipsis Servorum suorum operibus, in quibus proponit imitationis exemplum, imbecillitati nostræ præsidium parat, eorumque merita nostra vult esse suffragia. Tantas profectò sui in nos amoris divitias uberrimè effudit Dominus, cum dedit nobis de Pii V. Romani Pontificis Prædecessoris nostri virtutibus, ac meritis lætari, & exultare. Cui enim dedit Sacerdotium Magnum, ut haberet laudem in nomine ipsius, & quem induit virtute ex alto, ut præliaretur prælia Domini, & virtute irrumperet iniquitates, factus in columnam ferream, & in murum æreum pro domo Dei; eumdem etiam translatum de hoc sæculo, & signis admirabili-

bilibus illustratum posuit in lucem, ac lætitiam Populi sui, quem provocaret exemplis, ac foveret auxiliis.

Inter præsentium temporum calamitates gaudet Pontifex B. Pium Sanctorum fastis adscribere, illiusque virtutes omnibus Episcopis imitandas proponere.

§. 1. Nos igitur, quos in hac sublimi Apostolatus speculâ constituit Dominus, ut annunciemus Populis mirabilia ejus, atque ad currendam viam mandatorum ipsius, Christifidelium animos excitemus, officii nostri esse duximus, ut eumdem Pium Quintum, quem Nos divinâ fruentem in Cœlis Beatitate jampridem colebamus, in terris etiam, authoritate Nobis à Domino traditâ, Sanctorum fastis solemniter adscriberemus; atque ita universa Christi Ecclesia inter pia gaudia Deum prædicaret mirabilem in Sanctis suis, tantæque pietatis incitamento, ac tutelâ proficeret. Neque enim sine peculiari divinæ Providentiæ consilio contigisse arbitramur, ut eo planè tempore, quo Orthodoxæ Religioni tot ab ejus hostibus undequaque struuntur insidiæ: quo Sacrorum Canonum salutaris norma tam impudenter contemnitur: quo turbulenti homines continuâ novitatum prurigine laborantes damnatos dudum errores subdolis artibus instaurare conantur: quo abundante nequitiâ Christiani Populi charitas plurimum refrigescit: quo sæculi Potestates nova in dies vulnera Ecclesiasticæ libertati inferre moliuntur: quò demum suprema hæc Beati Petri Sedes tot contumeliis, & injuriis palàm afficitur: Is Pontifex in Sanctorum album referretur, adeoque Nostræ non minus, quam Episcoporum omnium imitationi proponeretur, in quo fuit Religionis propagandæ perpetuum studium, in Ecclesiasticâ disciplinâ restituendâ indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus indeficiens beneficentia, in Sedis Apostolicæ juribus vindicandis robur invictum. Sed præstat jam his nostris literis virtutum ipsius, vitæque rationem enucleatè referre, ut tantorum meritorum memoria Apostolici etiam Ministerii nostri præconio, ac testimonio propagetur.

B. Pius anno 1504. de nobili Prosapia oritur, & Michael in baptismate appellatur.

§. 2. Gens Ghisileria perantiquâ, & generosâ nobilitate Bononiæ illustris, atque Ordini Senatorio adscripta, civilium dissidiorum causâ in varias Italiæ Regiones distracta, in Oppido Boschi Dertonensis Diœcesis apud Insubres sedem, ac domicilium posuit; Ubi licèt avito fortunarum splendore exuta, reique familiaris difficultate depressa, non ultimum tamen locum inter cæteras honestiores Familias retinens, anno reparatæ salutis MDIV. Paulo Ghisilerio, & Dominicâ Augeriâ parentibus, Michaelem, qui ad Apostolicam deinde Cathedram evectus Pius Quintus est appellatus, in lucem protulit.

Decimo quarto ætatis anno Ordinem Prædicatorum ingreditur.

§. 3. Sacro regenerationis lavacro Cœlo renatus, generosus Alumnus, ac piâ, Christianâque educatione imbutus, futuræ Sanctitatis præludia ab ipsâ edidit adolescentiâ; Nam statim ac quartum supra decimum ætatis annum attigit, Mundo, sæculique illecebris valè dicens, Fratrum Prædicatorum Instituto nomen dedit, præclara illius Ordinis decora, ac potissimum eximia in hanc Sanctam Sedem merita plurimum aucturus. Hic enim ille est laudatissimus Sancti Dominici Ordo, in quo, ut primùm institutus fuit, tamquam in opimo, ac fertili agro, eodemque benè, ac diligenter subacto, & exculto, Viri doctrinæ præstantiâ, & vitæ Sanctitate conspicui nunquam alii aliis succrescere desierunt.

Lectoris, Prioris, & Definitoris muneribus functus zelo adversùs hæreticos ita emicat.

§. 4. Strenuus itaque in his Castris Miles munia ejusdem Ordinis, Lectoris scilicet, Prioris, & Definitoris, quæ exactâ Regularis disciplinæ observantiâ promeruit, summâ cum laude obivit, totusque in eo fuit, ut viva probatorum Patrum exempla sibi proponeret imitanda; Ratus, & quidem meritò basim, ac fundamentum Religiosæ vitæ in assiduâ ad Deum precatione, atque in legendis, imitandisque Sanctorum Virorum gestis, Sancti Dominici præsertim, ac eorum, qui Dominicanam familiam Sanctitatis famâ illustraverant, esse collocanda.

Ut Fidei quæsitor apud Novocomenses, & deinde Bergomates renuncietur.

§. 5. Cùm autem plurima in hoc Viro admirabilia fuerint, præcipuè singulare studium conservandæ veræ, & Catholicæ Religionis, & adversùs eorum fraudes, & insidias, qui illam ullâ ex parte labefactare conarentur, implacabile odium semper eluxit. Quare apud Novocomenses primùm, deinde apud Bergomates Fidei Quæsitor renunciatus, illis, qui ab Ecclesiâ descivissent, perpetuum bellum indixit; tum, ut errantes ipsos in viam salutis revocaret, tum, ut cæteros ab erroris contagione servaret illæsos.

Munus sibi commissum periculis omnibus, etiam vitæ contemptis, impavidus adversùs quoscumque de Fide suspectos etsi Magnates, & præponentes, exequitur.

§. 6. Ergo cum ei munus in eos publicè inquirendi mandatum fuisset, non ille potentum inimicitias, non pericula, non vitæ, ac capitis dimicationes; dum illos modis omnibus persequeretur, sibi fugiendas putavit; sed potius ultrò, ac cupidè appetiit, servatoque à Deo mirabiliter non animum Martyrio dicendum; sed Martyrium animo defuisse. Erat tunc temporis suo viduata Pastore Curiensis Ecclesia apud Rhetios, cui Canonicus quidam, etsi suspectæ fidei, ob suffragiorum numerum fortè præficiendus erat. Mittitur propterea hujusce Causæ cognitor Beatus Pius; Eâque ad juris normam probè confectâ, Hæreseos criminis reus Canonicus ille declaratus est. Pius verò rem hanc totam ita forti animo gessit, ut numquam Ordinis sui indumenta etiam per breve tempus exuere voluerit, quanquam eum omnes alieno vestitu incedere hortarentur, ne oculos Hæreticorum offenderet, qui capitale odium adversùs Dominicanos Fratres profitebantur. Negavit id se facturum Pius, sanctè testatus se quam libentissimè, si ita Deo visum fuisset, sacrâ illâ veste indutum mortem oppetiturum.

Bergomensem Civitatem ab Hæreticis purgat, & falsos Dogmaticos expellit.

§. 7. Pari sanè constantiâ Bergomensem Civitatem ab Hæreticorum peste diligenter purgavit; Ubi invicto animo adversùs Medolacum falsæ doctrinæ Propagatorem acerrimè institit; quamvis magnâ Amicorum, ac Consanguineorum copiâ suffultum, à quibus subinde graves excitatæ sunt turbæ.

Ejusdem Civitatis Episcopus opera B. Pii, cui insidias paraverat, de hæresi damnatus à Sede ejicitur.

§. 8. Id quod præstitit etiam adversùs ejusdem Civitatis Episcopum, cujus profectò præpotens authoritas eò devenerat insaniæ, ut quosdam nefarios homines immitteret, qui integerrimum Fidei Ministrum vi, dolove captum maximis cruciatibus perimerent. Verùm uterque tandem jure, ac meritò Hæreseos damnatus Hæreticorum pœnas luit. Medolacus enim carceri apud Venetos mancipatus extremum diem miserrimè clausit: Episcopus verò è Sede Episcopali dejectus dignitatem amisit.

Supremæ Inquisitionis Commissarius declaratur: Ecclesiæ Nepesinæ præficitur: Cardinalis creatur, & supremus, ac perpetuus Inquisitor efficitur.

§. 9. Demum cum in hoc arduo munere strenuè, fideliterque laborasset, Supremæ Romanæ Inquisitionis Commissarius à fel. record. Paulo Papa IV. Prædecessore Nostro declaratus fuit, inde ad Episcopale Nepesinæ Ecclesiæ regimen assumptus, ac subinde anno MDLVII. in Sacrum S. R. E. Cardinalium Ordinem cooptatus, eique supremi, ac perpetui Inquisitoris Provincia demandata fuit, factâ omnibus Episcopis, ac Delegatis jussione, ut in rebus ad Sanctum Officium pertinentibus ipsum, veluti Superiorem agnoscerent.

Confirmatus in perpetuum Inquisitorem à Nepesina ad Ecclesiam Montis Regalis transfertur.

§. 10. Hanc verò amplissimam Dignitatem, quæ nemini unquam, nec antea, nec postea collata fuit, recolendæ memoriæ Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, qui memorato Paulo Prædecessori in Pontificatu successerat, Cardinali Alexandrino (hoc nomine Beatus Pius inter Purpuratos Patres nuncupabatur) nedum confirmavit;

ve-

verùm etiam illum novis in dies fulgentem meritis à Nepesino Episcopatu ad ampliorem regendam Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis transtulit.

In Cardinalatu modestiam, humilitatem, cæterasque virtutes, & adhuc religiosæ vitæ institutum excolit.

§. 11. Divinâ itaque Providentiâ ad majora vocatus, Sacræque Purpuræ ornamento cohonestatus, ita modestiam, humilitatem, cæterasque virtutes omnes excoluit, ut illæ novo lumine illustratæ, & adauctæ magis, magisque suspiciendæ intuentium oculis apparuerint. Paucis enim in famulatu, probisque in primis, adscitis, paternâ illos charitate complexus, more Religiosorum secum vitam agere, Deoque inservire verbo docuit, & exemplo.

In arduis Religionis negotiis vertentibus in Tridentina Synodo illius censura præ cæteris existimatur.

§. 12. Coactâ eâ tempestate apud Tridentum Oecumenicâ Synodo, cùm ardua ibi Religionis, disciplinæque Ecclesiasticæ negocia tractarentur, illaque Romæ maturo examini in Conventu Doctissimorum Virorum subjicerentur; Magni apud omnes ponderis, summoque in pretio fuit Cardinalis Alexandrini calculus, qui posthabitis sæculi rationibus, nihilque sapiens terrenæ affectionis, Apostolicâ planè libertate sententiam dicere semper visus fuit, quamquam simultates, & odia sæpius eâ de re subiturus.

Unanimi Patrum voto in Summum Pontificem renunciatus Ecclesiæ regimen, implorato prius divino lumine suscipit.

§. 13. Intereà præfato Pio IV. Prædecessore rebus humanis exempto, summo omnium Patrum consensu Cardinalis Alexandrinus die VII. Januarii anni MDLXVI. Pontifex Maximus renunciatur, assumptoque Pii V. nomine, Ecclesiæ Universalis gubernacula, post fusas Deo ferventissimas preces, non minori Populorum gaudio, quam expectatione suscepit. Nec profectò communem opinionem fefellit; Nam vix supremo fastigio admotus, nil antiquius habuit, quàm clementiæ, ac beneficentiæ testimonia, & singularia edere documenta, nedum erga illos, qui vel minimum commodi ipsi contulerant, verum etiam in eos, qui de se malè meriti fuerant, ut perfectissimam imitaretur charitatem Patris Nostri, qui in Cœlis est.

Inter Pontificatus curas nihil de pristina religiosæ vitæ severitate intermittit.

§. 14. Inter tot, tantasque Apostolici Ministerii curas nunquam à piissimo Pontifice, quanquam affectâ ætate, & corpore admodum imbecillo, intermissa jejunia, carnis macerationes, orationum, precationumque frequentia, interdiu nunquam posthabita, de nocte verò sæpius adaucta, quoties pro re Catholicâ quidquam magni momenti decernendum accideret. Nihil enim de pristinâ religiosæ vitæ severitate remiserat, demptisque Principatus Insigniis, & externo Dignitatis splendore, in mentis recessu privatum agebat: imò, quanquam adhuc in terrâ positus, versabatur in Cœlo; cumque inter Mortales degeret, jam tamen Civis erat Sanctorum, & Domesticus Dei.

Consanguineorum commodo, honoribus & divitiis non indulget.

§. 15. Hinc Consanguineos suos non titulis, non divitiis, non honorum gradibus insignitos, ac donatos voluit; sed Michaelem Bonellum suum ex sorore Pronepotem, nonnisi post exactum in Dominicanâ Familiâ tyrocinium, sacrarumque literarum peritiam adeptam, totius Sacri Collegii non approbatione tantùm, sed enixis etiam precibus accedentibus, inter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales assumpsit.

In aula Pontificia nonnisi probatissimos viros admittit.

§. 16. Nemini item in Aulâ Pontificiâ locum dari passus est, nisi cui probatæ vitæ ratio illum comparasset; Adeo ut Pontificis Familia ad exemplum Domini sui instituta, atque composita nullâ re magis, quàm modestiâ singulari, & præcipuâ quadam animi, morumque integritate à cæteris discerneretur.

Dignitates Ecclesiasticas benemeritis tantum elargitur.

§. 17. Nulli apud ipsum ad Ecclesiæ Dignitates aditus patuit, nisi cui merita prudenti judicio expensa ad illas obtinendas viam stravissent, viresque ad easdem probè exercendas abundè suppeditassent.

Strenuum, & indefessum se Catholicæ Religionis Assertorem, & Ecclesiasticæ disciplinæ Instauratorem exhibet.

§. 18. Flagrans in eo propagandæ Religionis Catholicæ desiderium, indefessus pro instaurandâ Ecclesiasticâ Disciplinâ labor, incredibilis, ac quasi perpetua in extirpandis erroribus vigilantia, pro tuendis Ecclesiæ Juribus ferreum pectus, in castigandis corrupti sæculi moribus, malorumque hominum licentiâ, & temeritate duriores renovatæ Leges, atque excitata Judiciorum severitas. Contra verò pronâ, ac semper inexhaustâ beneficentiâ curavit Subditorum commoda, quorum querelas, supplicesque recursus non modico valetudinis suæ dispendio, datâ cuilibet adeundi, fandique copiâ, prolatâque audiendi patientiâ à mane usque ad vesperas, penè quotidie excipiebat.

Subditorum preces etiam cum valetudinis incommodo quotidie excipit.

§. 19. Talis demum, ac tantus in eo effulsit splendor Virtutum, ut ab ejus Sanctitatis radiis illustrati, & Nobilis quidam Anglus, & Ollicæ Dux, Hebræique nonnulli ad admirabile Evangelii, Orthodoxæque Fidei lumen libenter accesserint. Quos inter Elias quidam Archisynagogus divitiis, famâque celebris unà cum filiis Vaticano in Templo solemni Ritu Pii Pontificis manu Sacri Baptismatis beneficium accepit.

Ejus virtutibus, & Sanctitate illustrati plures Hæretici, ac duriores Hebræi ad Evangelii lumen accedunt.

§. 20. Quâ integritate, quâ justitiâ, quâ æquitate Sanctæ hujus Sedis regimen, totiusque Catholicæ Ecclesiæ procurationem Pius gesserit, editæ ab eo sanctiones inter alia Romanorum Pontificum Decreta Typis vulgatæ probe testantur.

Sanctissimas edidit leges pro Ecclesiæ Catholicæ regimine.

§. 21. Quanta protinus ipse fecerit, ut in Galliâ, Belgio, Germaniâ, Scotiâ, Angliâ, Poloniâque sarta tecta Catholica Religio conservaretur, ac propagaretur, ex luculentis Scriptorum monumentis, ac publicis, omnique fide dignis Historicis colligi potest, adeo ut plenè miraculo proxima sit ingens illa vis pecuniarum, quâ omnibus ferè Orbis Christiani partibus inopiâ pressis, aut Religionis causâ laborantibus, sine ullâ cunctatione subvenit.

Religionis Propagator & Vindex Christifidelibus ubique locorum pro confessione fidei laborantibus larga manu subvenit.

§. 22. Cùm Galliam omnem Hæresis Calviniana Hugonottorum appellata susquedeque verteret, atque hujus rei causâ nonnulla inibi Orthodoxæ Religioni parum consentanea in publicum emissa essent Decreta; Tam forti animo apud Regem Christianissimum institit Pius, ut illa penitus è publicis Tabulis deleta fuerint, atque abrogata. Tum consilio, pecunia, commeatu, ac Militibus in Galliam, Duce Comite Sfortia Sanctæ Floræ Domino, opportunè transmissis, ita Catholicorum partes adjuvit, ut inflictâ Hæreticorum Copiis insigni plagâ, Regnum Regi, Regno Religionem, verum Deo cultum restitueret.

Hugonottorum hæresim in Gallia; abrogatis edictis regiis ad eorum instigationem editis, missisque opportunis subsidiis reprimit.

§. 23. Neque minores in Belgio turbas ad labefactandam Religionem excitaverant Heterodoxi, quibus ne statim cursum retardaret Hispaniarum Rex curatis tunc solummodo politicis rebus, ac dilato in aliud tempus Religionis negocio, auctores erant Aulicorum Consiliariorum quamplurimi. At Pius Pontifex evertit tam perniciosa consilia, collatâque tempestivè pecuniâ; ac nonnullis inter Italos bellicosis Viris, ut Belgium pro Fide pugnaturi pergerent, persuasis, in causa fuit, ut quamplurimæ Albano Duce Belli summam dirigente, de Hæreticis victoriæ fuerint reportatæ, exuviæque, & vexilla perduellium è parietibus Lateranensis Basilicæ, celebris facti monumenta, pependerint.

Hæreticorum Turbas in Belgio adversus Catholicos conspirantes consilio, & ope dissipat.

§. 24. Propè erat, ut Cæsar necessitate compulsus in Austriæ Archiducatu Hæreticis Augustanæ, ut vocant, Confessionis liberum suæ hæreseos exercitium permitteret, nisi Pius Pontifex misso in Germaniam Cardinali Commendono, pericula Orthodoxæ Religionis, quæ jam imminebant, opportunè avertisset.

Augustanæ Confessionis exercitium ab Archiducatu Austriæ avertit.

§. 25. Si-

Poloniæ Regem Catholicæ religionis perpetuum fore defensorem solemni jurejurando devovet, Regnumque hæreticis purgat.

§. 25. Similiter cum apud Polonos publicis edictis mulctati fuissent Antitrinitarii, aliique Hæretici: Verum dictæ Confessionis Augustanæ, Calvinianæque Hæreseos Professoribus in eodem Regno degere esset permissum, Pius apud Regem effecit, ut ille solemnem ac jurejurando firmatam sponsionem ederet, quâ sese in Religione Catholicâ ad mortem usque perseveraturum, ac nunquam passurum, vel minimum imminui, immutarique Romanæ Fidei dogmata, avitosque Ritus (quidquid contra niterentur Hæretici) sanctè promitteret. Plurimas è scriptis Michaelis Baii excerptas propositiones, è quibus tanquam errorum fonte, Janseniana labes orta in hæc usque tempora derivavit, ac licet à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, imò etiam à Nobis sæpius confixa, atque proscripta, adhuc tamen latenti propagine reviviscere, virusque contagii effundere non desinit, provido, & Ecclesiæ salutari consilio edita sanctione in ipsâ origine damnavit.

Mariam Stuardam ab Elisabetha Regina mancipatam piis solatur Epistolis: Catholicis Germaniæ Principibus periclitantem in Scotia fidem commendat.

§. 26. Hærebat squallore carcerum, Hæreticorum dolis, odioque implacabili Elisabethæ prætensæ Reginæ Angliæ mancipata cl. me. Maria Stuarda Regina Scotorum, Religiosissima fœmina, resque Catholica in illo Regno lacerata, & undique collisa animum Sanctissimi Pontificis paternæ charitatis stimuli exagitabat: Quare afflicto illo rerum statu explorato, Mariæ Reginæ constantiam amantissimis, sanctoque zelo refertis epistolis fovere non desiit, ac excitare, ut à puritate Fidei, quàm à Parentibus hauserat, & catenus illibatam servaverat, nullis se conditionibus divelli pateretur, menteque recoleret longè potiora esse æterna Cœli præmia, quàm caduca hæc, & inania terrenæ dominationis Bona. Eodem verò tempore Catholicos Germaniæ Principes adhortatus est, ut traductis in Scotiam opp rtunis auxiliis periclitantem Fidem, ac Religionem validissimè tuerentur. At ubi, per summum scelus Mariæ Reginæ supradictæ Carnificis manu caput abscissum, omnesque Anglici Regni Episcopos à sede sua violenter depulsos cognovit, atrocitate rei commotus impiam Elisabetham flagitiorum Servam, uti hæreticam, & hæreticorum fautricem, horribili anathemate ferire nil cunctatus, à juramento fidelitatis proceres subditos, & populos, dicti Regni perpetuò absolvit, illamque omni, & quocumque ejusdem Regni prætenso jure, dominio, dignitate, ac privilegio privatam Pontificiâ authoritate declaravit.

Elisabetham ob impia illius gesta in Mariam & Religionem Catholicam publice anathematizat, ac Jure Regni privatam declarat.

Insignis victoria contra Turcas in prælio navali, nedum armis, verùm etiam ferventissimis ejus precibus reportatur.

§. 27. Verùm quos labores susceperit, quot, quantosque sumptus, ac curas impenderit pro Christianâ Republicâ servandâ, propulsendoque à Fidelium servicibus Hoste immanissimo, ac potentissimo nemo est, qui ignoret; Cum scilicet Navali prælio commisso præclaram illam, & post hominum memoriam insignem, maximamque victoriam, Christo Duce quem in vexillo Imperatoriæ Triremis elevari jusserat, reportavit.

§. 28. Expugnata siquidem superiori anno Nicosiâ, Regnoque Cypri florentissimo (dolentes recordamur, & acerbitate jacturæ adhuc ingemiscimus) in ditionem redacto, secundis rebus elatus Turcarum Tyrannus Selimus, odioque in Christianum nomen, ac insatiabili avaritiâ inflammatus, Classem instructissimam comparaverat, quâ Cretam, Corcyram, Zacyntum, orasque omnes maritimas incendiis, rapinis, miserorumque captivitate fœdè populabatur, ipsamque Italiam, & Almam hanc Urbem superbâ spe devorabat.

§. 29. Nemo erat tunc temporis, qui expensis nefarii hostis viribus, & effrænatâ illius regnandi cupiditate, opprobria, ignominia, servitutem, vitæque extrema non expavesceret. Quisque Religiosissima Templa, arasque sanctissimas complexus pro liberis, pro conjugibus, pro fortunis, proque dulci hujus lucis usurâ lacrymans deprecabatur. At verò, in tantâ rerum perturbatione, ac inveteratâ apud omnes opinione, ferocissimum Hostem Christianorum armis superari non posse, invicta Pii constantia, inito cum Christianis Principibus sacro Fœdere, ac Classe copiosissimâ instructâ, præliatus est Bella Domini, & in spiritu vehementi Naves Tharsis penitus contrivit, atque delevit.

Superno lumine eadem die, & hora, qua pugnatur, felices Victoriæ hujusmodi videt eventus.

§. 30. Nec tantæ Victoriæ nuncium, optatumque rumorem diu expectavit Sanctissimus Pontifex; defixis quippe oculis in Imagine Redemptoris Nostri è Cruce pendentis, cùm anxiis precibus & voce fletus sui solito uberioris, divinam misericordiam exoraret, ne gentibus efferatis hæreditatem suam diripiendam relinqueret, sed in brachio excelso Populum suum salvum faceret, in excessu mentis superno lumine illustratus videre meruit Christianæ Classis prosperos eventus illo ipso die, ac eâdem horâ quâ feliciter ad Chinadas Insulas pugnatum fuit.

Majora ad Religionis incrementum cogitans extremo morbo corripitur mortemque à se prævisam specialibus actibus ostendit.

§. 31. Sed & alia, & fortasse majora ad Religionis incrementum cogitantem Pium, Deo sic disponente, communis necessitas prævenit; Cujus in occursum humilem, constantem, patientemque animum præseferens piissimus Senex extremâ vi morbi correptus, acerbissimos dolores tam fortiter toleravit, ut solùm ad Jesu Christi Crucifixi Imaginem dulciter suspirans, hæc sæpius ingeminare verba auditus fuerit: Domine auge dolorem, sed & auge patientiam: Mortem autem sibi ab ipso morbi principio certam, atque exploratam ita non exhorruit, ut de eâ sine ullâ prorsus aut vultus, aut animi perturbatione coram Familiaribus suis loqueretur, eamque à se in lucro poni, anteactæ vitæ fiduciâ planè demonstraret. Cæterum quod ex illo morbo sibi pereundum fore divinâ revelatione præscivisset, duas apertas, atque illustres ejus rei significationes dedit; Unam scilicet, quod Cardinalem Alexandrinum pridie Parasceves, hoc est vigesimo nono ante ipsius obitum die, Sacrosanctam Eucharistiam sibi porrigentem, & usitatâ verborum formulâ utentem jussit subsistere, & ita verba concipere, ut in iis tantum sit qui Sanctissimum illud Sacramentum pro Viatico accipiunt, supremum iter, & viam universæ carnis ingressuri. Alteram verò, quod cum aliquâ morbi remissione, depulsum ab eo mortis periculum constans opinio esset, septem præcipua Urbis Templa invisere voluit, ejusque itineris quanquam viribus infirmâ valetudine dejectis, magnam partem pedibus confecit; apertè profitens velle se eorum reliquias postremo videre, quorum animas non multo post visurum esse speraret in Cœlo.

Imminente obitu Christianorum fœdus Card. Alexandrino commendat, & psalterii Davidici pasculo recreatur.

§. 32. Denique vi morbi invalescente, statim ac novissimam appropinquare horam præsensit, Sacrum Christianorum Principum Fœdus Cardinali Alexandrino ferventissimè commendavit: Deinde Psalmos Davidicos sibi prælegendos poposcit, lectori mandans illos altâ voce pronuntiare, interpositâ singulis versiculis morâ, ut ipse divina eloquia per aures admissa dulci contemplationis affectu sensim degustaret, sitientemque spiritum irroraret nectare suavissimo.

Passionis Dominicæ mysteria contemplans suaviter obdormit in Domino.

§. 33. Tandem, cùm Historia Passionis Domini Nostri Jesu Christi ex Evangelio legeretur, manibus in modum Crucis expansis, nullo motu, strepituve edito, suaviter efflavit animam, eamque reddidit Creatori.

Maxima fama ejus sanctitatis in obitu: & publica jactura prodigiis contestata.

§. 34. Maxima, eo defuncto, statim percrebuit fama illius Sanctitatis; Cujus nempe desiderium, publicamque jacturam ipsa etiam muta elemen-

Concursus Populi Romani, & Advenarum ad ejus cadaver.

menta Terræ fremitu, fulminibus, Amniumque exundatione testata fuerunt. Quare non Romani Populi solùm, verùm etiam plurimorum è vicinis Regionibus hominum concursus ad visendum illius cadaver factus est, adeo ut majorem Custodum, Militumque numerum adhibere opus fuerit, ne Populi fervor, qui Beati Cadaveris vestes jam violenter sciderat, carnes etiam in frusta distractas secum asportaret.

Anno 1621. instructis processibus, & examinatis à tribus Rotæ Auditoribus, isti referunt, constare de virtutibus pii in gradu heroico, & miraculis: Relatio approbatur à Sacr. Congregatione cum duobus miraculis postmodum subsecutis.

§. 35. Agi cœptum de Pio inter Sanctos referendo Anno MDCXXI. cujus rei gratiâ instructis variis tam Ordinariâ quàm Apostolicâ authoritate Processibus, fuit, ut mos erat illius temporis, tribus antiquioribus Romanæ Rotæ Judicibus eosdem examinandi demandata facultas, qui lato de hâc re judicio, & documentorum authoritatem probarunt, & Virtutum præstantiam heroicum gradum attigisse, necnon Miracula supra communem naturæ usum fuisse patrata dixerunt. Horum Judicio Sacrorum Rituum Congregationis examen superinductum, in quo pariter juridica Actorum validitas, atque in gradu heroico comprobatæ virtutes, simulque duo, quæ subsecuta fuerant, miracula plenè comprobata.

I. Duæ Imagines B. Pii ex papyro una, altera ex tela illesæ à vehementissimo incendio, quo cætera conflagraverant, præservantur

§. 36. Quorum fuit primum, ab igne penitus illæsas remansisse hujus Beati Pontificis duas imagines, ex papyro unam, alteram ex tela confectas in privato Oratorio, seu Sacello Antonii Cordubæ, & Cardonæ Ducis Sessæ è pariete pendentes, licèt ignis ita vehementer per totam ædem grassatus fuisset, ut etiam argentea simulacra flammarum vi liquefacta fuerint, lapideumque Altare in formam cocti pumicis transierit, ac universa illius ædiculæ sacra suppellex (dictis dumtaxat duabus Imaginibus, eâque strati Altaris prædicti parte, in quam altera earumdem Imaginum ceciderat, exceptis) in favillam, & cinerem redacta fuerit.

II. Mulier ad extrema redacta per applicationem Indusij B. Pii instantanè sanatur contra commune Medicorum præsagium.

§. 37. Alterum fuit Tiburtiæ Florentinæ Auximanæ mulieris septuagenariæ repentina sanatio. Hæc siquidem acutâ, malignâque febri correpta, aliisque congestis morbis oppressa, ita ut Medicorum judicio intra trium horarum spatium jam jam moritura crederetur: Ubi pii Indusium ægro corpori devotè applicuit, nullâ interpositâ morâ, sana, & incolumis è lectulo surrexit, vitamque ad multos annos feliciter protraxit.

Congregationis Judicium super præmissis Pontificio decreto confirmatur.

§. 38. Fuerunt Pontificio Decreto firmata, tum quæ ad virtutes, tum quæ ad miracula pertinebant, supradictæ Congregationis Judicia; remisso in aliud tempus reliquorum miraculorum, quæ à Causæ Postulatoribus proponebantur, examine.

Compilato novo processu ad normam decretorum Urbani VIII. & constito de illorum observantia, assumptoque examine super miraculis, & superventis post obitum, duo ex illis approbantur.

§. 39. Intereà cum piæ mem. Urbanus Papa VIII. pariter Prædecessor Noster super hujusmodi causis quædam nova Decreta edidisset, novum condere Processum super non cultu, ac quasdam à Pio exaratas epistolas exhibere necesse fuit. Quibus omnibus impletis, constitit de observantia eorundem Decretorum, prout etiam nihil in prædictis epistolis contineri, quod pietatem tanti Pontificis non redoleret.: Quamobrem instauratum fuit examen miraculorum, nedum aliàs relictorum, imò & ipso Pio vivente patratorum, sed etiam eorum, quæ postmodum intermedio tempore afferebantur contigisse. Horum duo præcipuè in memoratâ Congregatione coram similis me. Clemente Papa X. etiam Prædecessore Nostro habitâ omnium calculis admissa, & ab eodem Clemente Prædecessore approbata fuerunt.

I. Victoriæ navalis contra Turcas cognitio, quam superno lumine rescivit.

§. 40. Primum fuit divina illa B. Pio immissa cognitio, quâ ipsa eodem prorsus die, eâdemque horâ quibus navalis, quàm supra innuimus, victoria à Christianis reportata fuerat, clarissimè illam rescivit, atque iis, qui secum aderant, patefecit; qui, cum mensem, diem, horamque adnotassent, ubi postea certus de victoria Nuncius advenit, illam, uti Pius ipsis prædixerat, evenisse apertissimè cognoverunt.

II. Farinæ perampla, & mirifica Multiplicatio.

§. 41. Alterum fuit mira quædam, ac perampla triticeæ farinæ multiplicati, quæ contigit in Monasterio Monialium S. Dominici apud Pratum in Hetruria.

Quibus admissis Beatorum Cathalogo Pium adscribendum prævio voto S. Congregationis, eique cultum publicè exhibendum Pontificio oraculo sancitur.

§. 42. His itaque duobus miraculis, sicut præmittitur, admissis, cum subinde eadem Congregatio, ipso Clemente Prædecessore approbante, censuisset, Servum Dei Pium V. Beatorum Cathalogo adscribi posse, nec non Officium, ac Missam in ejus honorem concedi, idem Clemens Prædecessor Anno 1672. Pium V. prædictum Beati nomine nuncupari, ejus Corpus, & Reliquias venerationi Fidelium exponi, & aliquibus in locis de eo Officium recitari, Missamque de Confessore Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani celebrari posse indulsit.

Novi compilantur processus de superventis post indultam venerationem, eorumque validitas approbatur.

§. 43. Porrò reassumptâ denuo Causâ, expeditisque Remissorialibus, ac Compulsorialibus Literis, ut quæ post venerationem eidem Beato Pio, sicut præmittitur, indultam supervenerant, ritè probarentur, novi Processus efformati fuerunt; quorum diligenter perpensâ, & deinde admissa validitate ab eâdem Sacrorum Rituum Congregatione, illius sententiam approbavimus.

Et duo miracula in eis contenta admittuntur.

§. 44. Firmatâ Actorum validitate, suum subiit examen eorundem relevantia; adeoque duo de novo superventa miracula in ipsâ Congregatione coram Nobis habitâ diligenter expensa, & ab eâ approbata fuerunt.

I. Instantaneæ sanatio nis à diuturna Paralysi.

§. 45. Primum fuit de Margarita Massia decenni Puellâ paralysi diuturnâ in coxis, & cruribus laborante, statim, & incontinenti pristinæ sanitati restitutâ.

II. Instantaneæ emissio nis fœtus in utero præmortui cum præservatione Genitricis

§. 46. Alterum de instantaneâ emissione fœtus materno in utero à pluribus diebus jam mortui, absque ullo Isabellæ Ricciæ Genitricis parientis dolore editi cum ipsius Genitricis præservatione ab evidenti mortis periculo.

Auditis desuper consuetis suffragiis, & implorato divino auxilio.

§. 47. Auditis tamen desuper tam Cardinalium, quàm Consultorum præfatæ Congregationis suffragiis, nihil tunc fuit à Nobis definitum, ut in re tanti momenti Divinum prius de more imploraremus auxilium.

Pontifex approbat dd. miracula, & audito voto Congregationis Generalis coram eo habitæ, imploratoque iterum divino lumine B. Pium inter Sanctos referendum decernit.

§. 48. Quod cùm a Nobis peractum fuisset, Nos pariter duo hæc postrema miracula approbavimus. Deinde habitâ iterum coram Nobis Generali Congregatione supradictâ, fuit in deliberatione positum: An tutò ad solemnem Canonizationem B. Pii deveniri posset; licèt autem omnes unanimi consensu affirmativè respondissent, adhuc tamen, antequam in tam arduo negocio quidquam decerneremus, denuò superni luminis adjutorium expetendum esse censuimus. At postmodum dictæ Congregationis Secretario, nec non Coadjutore Promotoris Fidei accitis die iv. Augusti MDCCX. Sancto Dominico Fundatori Ordinis Prædicatorum sacrâ, Beatum Pium V., non tam ad novum, ac præclarum decus præfati Ordinis de Catholicâ Ecclesiâ optimè meriti, quàm ad majorem ipsius Apostolicæ Sedis honorem, & gloriam canonizandum, & inter Sanctos referendum esse decrevimus.

Facta omnium Præmissorum relatione in Consistorio secreto unanimi Cardinalium voto ad solemnem Canonizationem deveniri posse censetur.

§. 49. Reliquum erat, ut accurata præmissorum omnium relatio universo S. R. E. Cardinalium Collegio de more fieret; quod cùm rectè, fideliterque præstitisset tunc in humanis agens bon. me. Joannes Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis Gabriellius nuncupatus pro Venerabili Fratre nostro Gaspare Episcopo Sabinen. dictæ S. R. E. Cardinali Carpineo nuncupato præfatæ Congregationis Præfecto tunc ægrotante, totius summâ Processus in Consistorio Nostro secreto die 20. Aprilis proximè præteriti habito plenè relatâ, reliqui

liqui omnes Cardinales, qui tunc aderant, unanimi voce dixerunt sibi placere, quod Nos ad solemnem Beatii Pii Canonizationem deveniremus.

Exhortatio facta per Pontificem in Consistorio publico.

§. 50. Quocirca sequenti publico Consistorio, in quo dilectus Filius Marcellinus Corius Aulæ nostræ Consistorialis Advocatus pro eâdem Canonizatione luculenter peroravit, ac nomine totius Ordinis Prædicatorum, ut ad eam procederemus, humiliter supplicavit: Nos attentâ rei gravitate, Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos ibidem præsentes omni animi contentione hortati sumus, ut orationibus, jejuniis, & eleemosynis sedulò incumberent, quo divina voluntas clarius Nobis elucesceret.

Pontifex in Consistorio semipublico plura de Sanctitate & miraculis B. Pii commemorat, auditisque omnium Adstantium suffragiis diem Canonizationis indicit, piisque operibus Spiritus Sancti gratiam implorandam hortatur.

§. 51. Deinde in semipublico Consistorio, vocatis non solùm Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, sed etiam Nostris, & Sedis Apostolicæ Notariis, Prothonotariis nuncupatis, ac Palatii Nostri Apostolici Causarum Auditoribus de more præsentibus, plura à Nobis de eximiâ Beati Pii sanctitate, ac miraculis commemorata fuerunt; cumque omnes concorditer ad ejus Canonizationem deveniendum esse suffragiis suis apertè censuissent; Nos unanimi eorum consensu audito, aperuimus os Nostrum in Benedictionibus, ac Dei nutum, & voluntatem secuti, justum, & debitum esse censentes, ut quos Deus honorat in Cœlis, Nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, diem celebrandæ Canonizationis indiximus, cunctos adhortati, ut in orationibus, jejuniis, & eleemosynis perseverantes, Spiritus Sancti gratiam Nostræ humilitati in tam alto negocio impetrare studerent.

Die Dominico SS. Trinitatis festo servatis servandis B. Pium Sanctum esse pronunciat, & definit, ac Sanctorum Catalogo adscribit.

§. 52. Demum peractis omnibus, quæ ex Sanctorum Patrum authoritate, Canonicis Sanctionibus, S. R. E. antiquâ consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, hodie, hoc est Festo Sanctissimæ Trinitatis, in Sacrosanctâ Beati Petri Apostolorum Principis Basilicâ, in quâ solemni Ritu cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis supradictis, nec non Dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus Nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maximâ populi frequentiâ mane convenimus; post repetitas à Dilecto Filio Nostro Annibale S R. E. Diacono Cardinali Albano nuncupato, Nostro secundùm carnem ex Fratre germano nepote, per Marcellinum Advocatum prædictis instantias illas, quæ dudum Sedi Apostolicæ à Catholicis Regibus, & Principibus pro Canonizatione hujusmodi porrectæ fuerant, Nobisque à præfato Ordine Fratrum Prædicatorum assiduè porrigebantur, post sacros Hymnos; Litanias, aliasque preces decantatas, ac Spiritus Sancti gratiam humiliter imploratam; ad honorem ejusdem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, authoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrâ, maturâ deliberatione præhabitâ, & Divinâ ope sæpius imploratâ, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum Pium V. Sanctum esse decrevimus, & definivimus, ac Sanctorum Catalogo adscripsimus, prout tenore præsentium similiter decernimus, definimus, & adscribimus; statuentes ab Ecclesiâ universali illius memoriam quolibet anno die v. Maii inter Sanctos Confessores Pontifices piâ devotione recoli debere: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Indulgentiam concedit visitantibus Sepulchrum S. Pii die v. Maii.

§. 53. Parique authoritate omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis dictâ die v. Maii ad Sepulchrum, in quo ejus Corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus in formâ Ecclesiæ consuetâ.

§. 54. His peractis, Deum Patrem Ingenitum, Regemque Gloriæ Christum Dominum, Patris Filium Unigenitum, ac Sanctum Paraclitum Spiritum unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerari, Sacroque Hymno Te Deum magnâ cum animi Nostri exultatione decantata, Patri misericordiarum, & Deo totius consultationis gratias agere non cessavimus, quod Sanctissimum hunc Prædecessorem Nostrum in conspectu omnium gentium honorificaverit, eumque Nobis dederit in hac tribulationum Nostrarum nocte, tanquam Solem fulgentem in Templo suo, ut qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus, in tempore iracundiæ fieret reconciliatio. Missam deindè ad Altare S. Petri Apostoli ejusdem Basilicæ solemniter de more celebravimus, omnibusque Christifidelibus ibidem præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

Hujus Bullæ transumptis fidem adhiberi mandat.

§. 55. Cæterum, quia difficile foret, præsentes ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si exhibitæ essent, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 56. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostrorum Definitionis, Decreti, Adscriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, Concessionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac eorumdem Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo duodecimo, Undecimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

✝ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
†
†
†
†
† G. Card. Marescottus.
† F. Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Astallius.
†
†
†
†
†
†
†
† Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
†
† F. Tit. SS. Jo. & Pauli Presbyter Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
†
†
†
† Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.

†
† Franciscus Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.
†
†
† Philippus Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Gualterius.
† J. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Vallemanus.
†
†
†
†
† C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Jo. Baptista è Societate Jesu Presbyter Card. Ptholomæus.
†
†
† B. S. Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Otthobonus.
†
† J. R. Diaconus S. Georgii in Velabro Card. Imperialis.
† Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Card. de Alteriis.
† C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Cardinalis Columna.
†
† Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

Locus † *Plumbi,*

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R.P.D. Masserio

L. Sergardus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

LII.

CANONIZATIO

S. ANDREÆ AVELLINI

Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, illiusque in Sanctorum numerum relatio.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Nunquam profectò, Divinâ favente bonitate, contigit, excitatis ab implacabili Humani Generis Hoste procellis, dirisque tempestatibus, ita mare tumescere, ac infremere, ut Apostolici Piscatoris cymba in altum jactata, vel scopulis miserè allidat, vel in profundum naufraga demergatur: quinimo magis, magisque sævientibus fluctibus, ac ingruente Aquilonis turbine, exoriri non rarò solet amicum sidus, suoque lumine offusis undequaque tenebris dissipatis, tutum iter, placidumque super instabili elemento, despumante furores suos, aperire, ac sternere.

Ecclesiæ Cymba nunquam demergitur.

§. 1. Hac sanè ducti fiduciâ, quam Nobis Divina Oracula fecerunt, tot calamitates, & acerba vulnera Christianæ Reipublicæ difficillimis hisce temporibus illata, alacri, erectoque animo ferebamus, sperantes à Deo misericordiarum, totiusque consolationis, ut Ecclesiam suam Sponsam intactam, & immaculatam præsenti auxilio fovere, ac erigere dignaretur, illud jugiter Divinum, interque amaros lachrymarum imbres Nobiscum recolentes promissum: *Portæ Inferi non prævalebunt.*

Hac fiducia Pontifex ductus temporum procellas sustinet impavidus.

§. 2. Affulsit tandem expectatum, optatumque è Cœlo Jubar, Nobisque, licèt immerentibus, supernâ tamen dispensatione Catholicæ Ecclesiæ gubernaculo præpositis certam, firmissimamque in Domino spem excitavit omnes Sæculi fluctus, & Tenebrarum potestates aspectus sui tranquillitate facilè sedaturum: etenim ex altâ Militantis Ecclesiæ speculâ, sublimique Fidei, & Religionis Arce ad æternam illam, beatamque Patriam Cœlestis Hierusalem, quo corporeus non fertur intuitus, effuso translati desiderio amictum præ cæteris splendoribus, & triumphalibus lætitiæ coronis circumdatum, egregium, insignemque miraculis Virum ex inclyta Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatâ Congregatione Andream Avellinum stupore afflati conspeximus, quem, sicuti dum in humanis ageret, sanctâ, piâque conservatione Animarum saluti, & Religionis incremento enixè, feliciterque consuluit, ita ab illâ immortali securitatis regione Nobis militantibus adfuturum hilari animo confidere incepimus.

Ad illas sustinendas B. Andreas Avellinus è Theatinorum Congregatione præsidium cælitùs datum sperat.

§. 3. Hunc itaque insignem Christi Confessorem non mortalibus honoribus universo Christifidelium cœtui colendum exponere, Arasque, & supplicationes idem decernere cupientes, fusis noctu, dieque precibus, in jejuniis, & lacrymis orantes, intensique cordis affectu Patrem Luminum deprecantes, ut in re tam grandis momenti, & supra humanam conditionem positâ, mentem nostram cœlesti suâ luce perfundere, ac instruere dignaretur. Tandem infirmitati nostræ suffragantibus universæ Ecclesiæ orationibus, piisque operibus ad id sedulò adhibitis, visum est Spiritui Sancto, qui in Nobis Divinâ miseratione operatur, & loquitur, lucernam ardentem super Ecclesiæ candelabro Andream Avellinum extollere, ut illum in Albo Sanctorum solemni ritu translatum Christianus Orbis exoret, tantisque ingruentibus calamitatibus tutelam, validumque præsidium se habere apud Deum intelligat, & deprecari assuescat nuncupatione votorum.

Relaturus illum in Albo Sanctorum, orationes, jejunia, aliaque pia opera adhibet.

§. 4. Gaudemus profectò, sanctâque in Domino

Ejusdem Canonizatio.

nem sibi reservatam, & decernendam gaudet.

mino exultatione replemur infirma, luteaque vasa deferentibus; & adversùs sæcularia desideria, Mundique procellas assiduè luctantibus optatam è Cœlo tandem illuxisse Cynosuram, quæ, lumine nunquam defuturo, securos beatæ Sion portûs, & exemptam ab omni ærumnarum, fluxæque vitæ periculis quietem in sinu æternitatis demonstret. Gaudemus generosum Christi Athletam Mundo exutum, soloque Deo armatum è castris, ac tentoriis Religiosæ Theatinorum Familiæ in arenam prodiisse, bonumque certamen certasse, quem quidem Sanctitatis odorem longè, latèque exhalantem, probatumque heroicæ virtutis documentis gloriæ coronâ donandum provida Æternæ Mentis consilia nostris temporibus reservarent. Gaudemus demum, ita postulantibus meritis, & miraculis, quibus inclaruit, cœlestes in Terris Sanctorum honores illi decernere, qui mirâ humilitate contempsit humanos. Audite ergo Populi Israel, & laudate Dominum in Atrio Sancto ejus.

B. Andreæ ortus, Patria, Parentes, Adolescentia, studia, castitas, illiusque heroica conservatio.

§. 5. Andreas itaque in sortem Domini usque ab ineunte ætate vocatus, apud Castrum novum in Regno Neapolitano, Lucanæque Provinciæ Oppidum anno MDXXI. à Joanne Avellino, & Margaritâ Apellâ Conjugibus, optimisque Parentibus suæ mortalitatis exordium suscepit, atque inibi Christianis moribus, & primis Grammaticæ rudimentis ab ejus Patruo ejusdem Loci Archipresbytero imbutus, sublimiores scientias alibi assecuturus, paternâ è domo se abdicavit: scientiis hujusmodi assequendis nunquam illarum initium, quod Dei timor est, in oculis habere prætermisit, tantique principii assiduo, ferventique cultu universam, quam pertransivit studiorum semitam illustravit, & pubescentem, ætatis suæ florem futuris sæculis consecravit, ac ita Piissimus Adolescens lubrica voluptatum irritamenta invicto pede calcavit, ut perfectæ ætatis gradum præcoci virtute transcenderit; nam sæpè ab impudico Mulierum æstu, & præsertim ab effrænâ ejus Nutricis licentiâ, quæ honestissimi nominis pudorem meritricio dedecore violaverat, impetitus, generosâ fugâ victor evasit.

Clericali militiæ adscriptus rudimenta fidei pueros edocet, incolas instruit: Neapolim tendit ad studia juris civilis.

§. 6. Patriæ se reddens, Divino Spiritu ductus Clericali Militiæ nomen dedit, & Christi Tyrunculus, in ejus studio non Sæculi, sed Cœli lucra quæsivit; quippe in Patriâ commorans, & per vicina Oppida excurrens, Pueros ad Christianæ Fidei præcepta discenda, amplectendaque, & illarum Regionum Incolas ad pia monita exequenda, non sine ingenti Animarum quæstu, cœpit à Sæculi somno excitare: Verùm quia legibus nondum vacaverat, ejusque Parens, spe futurorum erecta, Filium à se divelli ægrè minus ferebat; Andreas, materno acquiescens consilio, Neapoli Juri Civili operam daturus concessit.

Jurisperitus, & Sacerdos effectus, ac foro Ecclesiastico deditus sui Confessarii consilio avertitur, uni Deo, animarumque saluti vacat.

§. 7. Hic itaque Juris utriusque peritiam adeptus, reliqua Literarum ornamenta novâ Jurisprudentiæ accessione cumulavit, & ad Sacerdotalem Dignitatem evectus, & in eâ constitutus, Causas in Foro Ecclesiastico pro quibusdam Personis privatis dumtaxat, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, tuendas suscepit, donec à Joanne Marinonio Clerico præfatæ Congregationis, Viro probatæ Virtutis; & quem ille sibi conscientiæ ducem elegerat, sanctè callidior factus, ab hujusmodi procuratione se avertit, & nihil doctius, nihilque ditius arbitratus, quàm uni Deo vacare, æternoque Animarum quæstui incumbere, à lubrico cujuscumque humanæ spei fastigio descendens, Divinæ Sapientiæ quadrigam ascendit, ac, velut Auriga Christi, ad perennis beatitudinis metam concitatus se convertit.

Vicarius deputatus pro correctione nonnullarum Monialium, munusque sibi commissum pio zelo exercens, jussu nefarii Viri, cui accessum ad dictum Monasterium interdixerat, lethaliter in facie vulneratur, sed Dei opera convalescit, nullo penitus cicatricis superstite signo.

§. 8. Quapropter rectius iter aggressus, ita probis Neapolitanæ Urbis Ecclesiasticis piè vivendi more antecelluit, ut ab ejusdem Civitatis Archiepiscopo ejus Vicarius ad revocandas nonnullas cujusdam Monasterii Sanctimoniales, quæ à recto Regularis observantiæ tramite aberraverant, deputatus fuerit. Ille verò, porrectis prius ferventissimis Deo precibus, exploratoque conscientiæ suæ Moderatoris consilio, munus hoc arduum suscepit, illudque, ita, Deo ejus votis, & laboribus annuente, feliciter absolvit, ut Virgines illæ, quæ procul ab immortali eorum Sponso dormitaverant, validis Andreæ clamoribus Sponsum advenientem nunciantis, excussæ surrexerint, ornatisque novo reformationis zelo lampadibus suis, quæ circumfusis inobservantiæ tenebris jamjam defecerant, recenti lumine pulchriores cum illo intraverint ad Nuptias. Una tamen ex eis diuturno cujusdam profani Viri commercio detinebatur: Sed Andreas hoc vetus, & arctissimum Satanæ vinculum forti brachio conterere aggressus est, facto utrique interdicto, Viro scilicet, ne ad Monasterium, Moniali verò ne ad crates eum alloquendi gratiâ accederent. Tantus hominis illius nequam exarsit in Hominem Dei furor, ut Sicarios, qui Andream, sicubi invenissent, perderent, quater immiserit. Horum primò nefarios delusit impetus non eis benè nota Venerandi Viri facies. Secundò Loci Sanctitas eos deterruit; nam flexis genibus orantem in Templo Andream invenerunt. Tertiò impium facinus aggressi, leve in ejus facie vulnus infixerunt. Quartò demum geminâ in vultu plagâ pariter illatâ, pessimè habitum reliquerunt: nam alterum ex vulneribus profundius adactum, dissectâ insigniori Arteria, aut proximam ei mortem allaturum, aut, si medicas unquam manus admisisset, maximum, perpetuumque deformitatis vestigium ejus in vultu relicturum existimabatur. Ipse quidem ore impavido vulnera sustinuit, & felix cruor ille, qui pro gloriâ Dei ex vulneribus, velut è gemino Charitatis fonte, in Æternitatis coronam saliebat, non doloris gemitûs, non vulnerantium contumeliam, sed vulnerati constantiam, Divinasque laudes generosè murmurabat. Ut autem per levamen, & auxilium in Terris sibi prepararet triumphum, quem tunc proximè se assecuturum sperabat in Cœlis, ad cœnobium S. Pauli Theatinorum dictæ Civitatis se protinus afferri proposuit, ut ibi à præfato Joanne Marinonio idem cœnobium tunc gubernante, qui eum ad cursum animavit, ad coronam quoque Martyrum pompâ redimitus adduceretur. Verumtamen, Deo sic disponente, ad majora sibi differtur triumphus, & ne vulnerum imago triumphi merita reposceret, ita convaluit, ut nullum cicatricis vestigium, nisi de proximo, & diligentius intuenti, appareret.

Datâ, & impetrata etiam apud Proregem venia Percussoribus (prout alias egerat pro sui Nepotis Interfectore.) Congregationem Theatinorum ingreditur.

§. 9. Decumbentis itaque Andreæ Virtus juxta Patrum Theatinorum Virtutem posita, illorumque suavibus, ac piis sermonibus inflammata, postquam Percussoribus suis hilari animo ignoverat, & tunc existentem Pro-Regem, etiam adhibitâ Amicorum operâ pro Reis rogaverat, quod grande hujus Christianæ mansuetudinis exemplum erga cujusdam ejus Nepotis interfectorem etiam mirificè jam antea exhibuerat, divinis succensa flammis, eorumdem Patrum Virtuti, quorum laudabilem vivendi rationem, & suis consonam desideriis probaverat, perpetuò consors efficitur, & per mutuum utriusque Virtutis consortium gemmeus ille componitur meritorum nexus, quo Andreæ nomen Congregationi, & Congregatio Andreæ nomini addicta perpetuum, & commendabilem sibi invicem mutuantur in Domino decorem.

In Tyrocinio exemplar cæteris Tyronibus, humilitati, & charitati addictissimus. Frenetico, cui assistere jubetur.

§. 10. Anno igitur Domini MDLVI. ætatis suæ XXXV. Clericis Regularibus præfatis adscriptus, sortitusque in ejus Regulari Tyrocinio, Præceptorem illum, quem in Sæculo providum ejus conscientiæ sibi Moderatorem elegerat, præfatum nempe Joannem Marinonium, quo duce præcipua Reli-

omnia pietatis officia exhibet, injurias & insultus ab illo sibi quotidie illatos ferventiori zelo rependens.

Religiosæ Vitæ præcepta celeri pede discurrens, cæteros in se erudivit, normâque ejus Tyrocinii immensum habuit consumatæ Virtutis exemplum. Nihil habuit Humilitate præstantius, nihilque amabilius: hac enim Virtutum omnium custode in exercendis vilioribus ministeriis ita hominibus, Deoque gratum, ac satis superque, juxta laudabilia Regularium Instituta, probatum se exhibuit, ut jussus operam suam cuidam seni infirmo continuâ, ob morbi violentiam, phrenesi laboranti impendere, illam ab Officiis contemptilibus, & nauseam moventibus minimè abhorrens, sedulò, summoque charitatis affectu exhibuerit: Quin, vi morbi ægrum aliquando acrius agitante, pugnis, colaphisque Andreas plectebatur: at ille furentes ictûs amabili prosequebatur amplexu, & quo sævior dementis furor, eò, ardentius Andreæ charitas æstuabat, nec antea etiam per biennium post emissam Professionem tantæ Pietatis officium dimisit, quàm æger è vitâ discesserit.

Professione emissa ad Urbem loca sacra veneraturus accedit.

§. 11. Peracto Regularis probationis curriculo, gloriosis Dei militis præcinctus insigniis, Romam Superiorum permissu Loca Sacra veneraturus accessit; ibique Martyrum Sepulchra uberibus lacrymis detergens, nova sibi procurabat incendia charitatis; adeout pretiosæ illæ nostræ mortalitatis exuviæ, dum fervida sentiunt amoris suspiria, lætæ exultaverint in Domino, vitalique spiritu frigidi cineres propemodum afflati in amplexum Sanctissimi Viri exilire viderentur. Quapropter ipse tantæ exultationis gloriam debitâ pensans meditatione, sanctæque æmulationis impetu permotus, spiritum, vitamque suam, in sanguine lacrymis saltem in Orthodoxæ Fidei obsequium jugiter adeò profundebat, ut uberes fletûs prope Martyrum cineres defluentes dulcem concupitæ Passionis dolorem avido cordi resonarent, mentemque fallerent errore gratissimo.

Neapolim regressus Tyronibus præficitur, eosque exemplo & verbis ad orationis præsertim studium excitat.

§. 12. Diebus quinque supra triginta in Urbe moratus, Neapolim rediit: ubi Tyronum Præfecturæ adscitus, summum cujuslibet religiosæ rei bonum è rectâ Tyronum educatione originem trahere prudenti consilio existimans, ita in id negocii sedulò incubuit, ut prima Sanctarum Virtutum lineamenta, quæ in Magistro elucebant, in Novitiorum animis perfectè duxerit, eosque præsertim ad Orationis studium excitavit: Animarum enim cibum Orationem esse asserebat, & Religiosum illum, qui ab hujusmodi, consuetudine se arcebat, non solidam, sed hebetem veræ Pietatis substantiam Animæ suæ præbere, Religionisque convivio indignum esse putabat.

Insignem Doctorem in Clericorum Regularium Ordine admissum à mundanæ doctrinæ fastu per eum nondum abdicato ad humilitatem omnino amplectendam adducit.

§. 13. Quamplures extant celebres hujusmodi Institutionum memoriæ, quibus formati Tyrones, deposita pravi gustûs titillatione, ad salubres Æternitatis escas suam acuerunt cupiditatem. Inter hos Nicolaus Zechius insignis Humanarum Literarum Doctor, Legumque Interpres, qui prope sexagenarius in præfatorum Clericorum Regularium Ordinem admissus, depositâ Fori Togâ, nondum totum illud mundani tumoris, qui à Sæculi Doctrinâ, illiusque plaudente clamore exurgere, animoque inhærere solet, deposuisse videbatur. Andreas providè animadvertens, quòd Regularis Tunica, quam Nicolaus sumpserat, rerum humanarum contemptum plenè non probabat, quodque habitus difformi sermoni repugnabat, perfectæ humilitatis Disciplinam ita Nicolao amplectendam proposuit, ut totum se illius studio committens, non amplius elate sapere visus fuerit, sed de Mundo viliter, de se humillime sentiens, sublimem virtutum omnium lauream, humilitate magistrâ, assequi contenderit.

Domus Sancti Pauli Præpositus eligitur.

§. 14. Theatina Familia tanto Prudentiæ lumine illustrata de abscondito Tyrocinii angulo ad universæ suæ Domûs Sancti Pauli per eum gubernandæ regimen lumen illud evexit, ut per ejus virtutis operam non solùm oriens, verum etiam adulta Regularis ætas in præfatâ Domo degens uberes afferret Altissimo fructus. Andreas itaque Præpositi munere decoratus, veluti lucerna supra candelabrum posita, suos undique effundebat radios, quibus vigilantia, Oratio, Sanctarum rerum, sollicitudo, Concordia, Rituum Observantia, & silentium non otiosæ noctis quietem, sed in noctis etiam quiete operosi diei lucem sentiebant, & quos vigil Præsul vigiles cernebat laborare, sui præsentiâ fovebat exempli. Pigros verò, & Dormitantes Censuræ premebat acumine.

Ministrando Pænitentiæ Sacramento designatus, seduloque incumbens aspera quæcumque constanti animo, & proprii corporis afflictiones negligit pro animarum solatio.

§. 15. Hoc autem charitatis jubar, quod suis Domi, alienæ quoque effundebat utilitati; Ad ministrandum enim Pœnitentiæ Sacramentum Superiorum auctoritate designatus, non Tyrocinii, non Magisterii, non Præfecturæ sollicitudines illum unquam detinuerunt, quin Confessarii munus ipsum fideliter, patienterque exequeretur. His postmodum expeditus curis totum se piissimo labori alacer mancipavit, & vigilantissimus æternæ Animarum salutis Opifex, Divinique Amoris propagator aspera cuncta in hujusmodi Officio obeundo constanti animo sustinuit. Non Personarum conditio, non incommoda, non itinerum difficultates, non hyemis rigor, non æstivi Cœli fervor, non pluviæ noctes, non locorum pericula, nec demum humana quæque mundi dictamina, Andreæ extinguere potuerunt charitatem, imò, irruente aliquo ex impedimentis hujusmodi, magis magisque acuebantur charitatis flammæ, & Pœnitentibus majorem rutilabant in lucem, ac ita spirituali omnium utilitati, & necessitati expositus nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ quoque consuleret valetudini: Nam dilapsis sibi in scrotum intestinis, dolor ipse incredibilis, quo aliquando torquebatur, non ei impedimento fuit, quin leni vultu, paternoque amore ad se venientes exciperet, omnibus ad omnia factus, ut animas Christo lucrifaceret, quapropter totius Civitatis Neapolitanæ Animarum Moderator, & Magister nuncupari promeruit.

Novum Discipulis præbere volens Christianæ disciplinæ rudimentum propriæ voluntatis abnegationem in omnibus jure jurando devovet, & constanter, perfectèque adimplet.

§. 16. Huic itaque intentus lucro animas, quas cæcus Mundi furor perdiderat, ad cœlestem revocavit lucem, quas verò Dei lumen irradiabat, ut tutiores in viam Domini dirigerent gressus, & de virtute in virtutem perfectius ascenderent, per solidam, quâ præditus erat, spirituum discretionem certo tramite deducebat, & ut Discipuli in Magistro dignum, semperque novum addiscerent Christianæ disciplinæ rudimentum, propriæ voluntati se nunquam obtemperaturum, nullamque diem sine novo perfectionis calculo se numeraturum sacro jure jurando spopondit, ac tam grande Sacramentum ad exempli virtutem, ad Discipulorum institutionem, ad laudem, Deique gloriam, cui soli omnia dirigebat, constanter, perfectèque adimplevit.

Mediolanum mittitur ad erigendam ibi suæ Congregationis Domum: Ita exoptante D. Carolo Borromeo, qui illius consilio in arduis non semel utitur.

§. 17. Bonus tantarum virtutum odor, qui ex Andreæ operibus erumpebat, undique jam totam Divi Pauli Domum, universamque Urbem Neapolitanam, & proxima illis Regiones repleverat, cum Beatus Carolus Borromæus Ecclesiæ Mediolanensis tunc Antistes, qui aliàs & tempore Pontificatûs fel. rec. Pii IV. Prodecessoris nostri Romæ degens usu compererat, quàm uberes in vineâ Domini Congregatio præfatorum Clericorum rectâ vivendi, bonique exempli ratione fructûs afferret, ut Mediolani ejusdem Congregationis Domus instituerentur, avidè exoptavit in Domino. Quapropter præfatæ Congregationis Comitiis generalibus Anno Domini MDLXX. celebratis, ad tam pium Beati Caroli votum explendum nonnulli ex Clericis præfatis; inter quos Andreas Vicarii titulo insignitus, mittuntur,

sum-

summâque humanitate, ac veneratione excipiuntur à Mediolanensibus. Tum Beatus Carolus Andreæ virtutibus æquâ lance pensatis, illârumque pondere comperto, non audiendis dumtaxat Confessionibus, cæterisque hujusmodi piis exercitationibus Andream addixit, verùm etiam in arduis quibusque amplissimæ Diœcesis negociis illius non semel usus fuit consilio, à cujus nitore lux illa in hujusmodi negociis oriebatur, quæ Dei gloriam rutilabat.

Placentiam, petit novam excitaturus Domum: Ab Episcopo benignè excipitur, & plura ibidem pietatis opera exequitur, quibus nonnullæ impudicæ mulieres ad Deum convertuntur.

§. 18. Nondum maturaverat annus, quo Congregatio præfata Mediolani primam fixerat sedem, cum Andreas, ægrè id nimis ferente Beato Carolo, jussus Placentiam, inibi novam Congregationis præfatæ Domum excitaturus, petiit. Placentinæ Ecclesiæ tunc præerat Paulus de Aretio ejusdem Congregationis olim Professus, & Andreæ in Tyrocinio Socius, qui postea Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium cœtui adscriptus, & Neapolitanæ Ecclesiæ præfectus fuit, ac tandem eâ sanctitatis famâ obiit, ut ejus Beatificationis causa apud Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositam agi cœperit. Hic ergo piissimus Præsul, quos olim in sui Professione habuit Fratres, hos in Pastorali sui Gregis curâ voluit Coadjutores. Placentiæ itaque benignè, adamanterque à Paulo Andreas excipitur, Pietasque Pietatem amplectitur, & osculatur; Quidquid autem Andreæ virtus Pauli Socii unita virtuti in administrandis inibi Sacramentis, procurandâque Animarum salute peregerit opera ipsa testantur. Unum tamen præ cæteris loquatur flagrantissimæ charitatis monumentum, quo Mulieres infixæ in profundo libidinis cœno feliciter emersæ demonstrantur. Ex harum numero duodecim, Episcopo opem dante, intra septa cujusdam Domûs Beatæ Mariæ Magdalenæ postmodum nuncupatæ, veluti intra hortum conclusum primas Pœnitentiæ plantas transtulit. Has ubi ingeniosus Agri Dominici Cultor Divino inseruit Amori, tanta germinavit ex eis bonarum frugum ubertas, aliorumque beata Palmitum propago, ut Domus illa sudore assiduo, & laboriosâ Agricolæ sollicitudine exculta Paradisi viretum Cœli rore fœcundatum ipsis Angelorum oculis videretur.

Placentinæ Diœcesis Clerum pravis moribus tunc corruptum pristinæ disciplinæ restituit.

§. 19. Non absimiles laboris sui fructûs collegit in reformando Placentinæ Diœcesis Clero, quem crescentes quorumdam vitiorum, & corruptorum morum vepres suffocabant. Paulus Episcopus præfatus vi Decretorum Concilii Tridentini perniciosos hujusmodi sentes evellere cupiens, Beati Andreæ operâ, opportuno satis consilio, ut statuit. Andreas ergo, Dux cæteris Viris huic operi piè adlaborantibus datus, opus illud difficillimum usque ad extremum perfecit, evulsisque altè defixis vitiorum radicibus, Clero præfato Bonæ Terræ nomen dedit, bonoque Reformationis semine in eam deinde projecto, multiplex exoriens, fœcundaque virtutum messis spem Agricolæ, quamvis avidam, non fefellit.

Post visitatam Provinciam Insubriæ: Præpositus in nova Mediolani domo præficitur, ubi insigne suæ regularis observantiæ Divo Carolo Borromeo specimen exibet: Romanas deinde ædes, ac Neapolitanas visitat.

§. 20. Interea àd propria suæ Congregationis incrementa totius Insubriæ Provinciæ Visitator designatus fuit, & deinde Mediolanum, ut in novâ Domo Præpositi munere fungeretur, delegatus, nova exhibuit Sancto Carolo suæ probitatis exempla. Illud equidem præcipuum, quòd ex eleemosynis à liberali ejusdem S. Caroli manu quolibet mense sibi donatis Andreas, illâ tantùm portione retentâ, quæ ad alendam ejusdem Domûs Familiam satis erat, reliquum, verè Sancti Cajetani Filius, remittebat Donanti, qui donum à se missum pulchrâ virtutis usurâ adauctum ad se reverti mirabatur. Ad Romanam postmodum, ac Neapolitanam Provincias visitaturus accessit, & in eis perlustrandis maximas Ordini suo utilitates indefesso labore procuravit.

Invitus iterum S. Pauli Domui præficitur, ortaque seditione ob annonæ penuriam; horrei domestici frumento pauperibus erogato, precibusque solemnibus indictis verbis, & exemplo tumultu sedat.

§. 21. Demum, etsi ab omni Præeminentiæ gradu abhorreret, invitus ad iterum præfati Sancti Pauli Domum regendam, Deo sic disponente, expetitus fuit, ut insignis ejus virtus illuc rursus elata cœleste lumen copiosius effunderet: Eâ quippe tempestate deficiente Neapoli Annonâ, populosa illa Civitas seditiosè ferebatur in Principem. Andreas jejunis ventribus, animisque clamantibus providè occurrit; nam quidquid frumenti in domestico horreo servabatur, Pauperibus distribuit, solemnesque ad avertendam Cœli iram supplicationes indixit; quapropter illius verbo, & exemplo quamplurimi ad pœnitentiam revocati à seditiosorum Turbâ se substraxerunt, factaque est Populo illi æstuanti tranquillitas magna.

Prophetiæ lumine illustratus etiam occulta humani cordis aliquando cognoscit.

§. 22. Tot itaque meritorum radiis coram Deo elucebat, & hominibus, ac præfatis duobus emanatis ab eo votis constanter incumbens, mortificationemque Jesu Christi in corpore suo circumferens, propriæ semper ita obstitit voluntati, ut Divinæ gratiæ roboratus præsidio, novum de die in diem perfectionis gradum contenderet, & asperrimis sui corporis afflictationibus pœnitentiæ victimam sanctæ mortificationis gladio mactatam sese offerret Deo, qui hujus hostiæ odoratus odorem suavitatis, quamplura charismatum Dona fideli, bonoque Servo suo ad illustrandas ejus virtutes largiri dignatus est. Emicuit inter ea divinitùs collatum, ac penè sibi familiare Prophetiæ lumen, quo quidem illustratus, futura, & absentia, quasi præsentia sæpè vidit, occultaque humani cordis aliquando cognovit.

Anno 88. suæ ætatis, dum sacrum agere incipit, apoplexia corripitur.

§. 23. Verùm octavum jam supra octogesimum suæ ætatis annum, qui erat nostræ reparationis MDCVIII. attingens Beatus Andreas, primo manè è strato surgens, ac Sacellum ingressus, & sacerdotalibus de more ornamentis indutus, ad aram Missæ sacrificium celebraturus accessit: Ubi verò rem Divinam agere cœpit, ad illa verba: *Introibo ad Altare Dei*; ita repente Apoplexiâ percussus fuit, ut nisi Minister Sacrificio inserviens jam jam labantem suppositâ manu sustentasset, in terram corruisset, si corruere utique poterat fortis ille Senex, quem senectus Christo occupaverat servientem, & quem extrema dies Salvatori invenerat militantem.

Ad ædem templo proximam adductus, ac vi morbi loquela destitutus, mente tamen illæsa nutibus ad aram majorem perduci obtestatur.

§. 24. Adfuere protinus Adstantes, tum Patres, hac de re moniti, supervenientes illum in Ædem Templo proximam adduxerunt, & sacris exuerunt vestibus: Plura subinde, sed frustra, adhibita fuerunt medicamina: nam violenta morbi rabies omnem ei loquendi usum abstulerat, illæsâ tamen in totum discernendi facultate, quod per data ab eo signa planè compertum fuit, motibus nempe quibusdam, ac nutibus, ut ad aram majorem perduceretur, ardens ostendit desiderium, ut stans coram illâ, & in eâ consumptâ Deo universâ mortificati sui corporis hostiâ, extremus, qui supererat, & morituro tunc in pectore vitæ ignis tepebat, quemadmodum vivens exarserat, Divino quoque moriens extingueretur amori.

Anhelans ut Superiori innuit, ibidem Sacrosancto Eucharistico Cibo recreari.

§. 25. Dum verò Superior, an suscipiendæ Eucharistiæ gratiâ id expeteret, interrogasset, annuit ille iterato capitis flexu: nec à nutibus desistere, & quiescere visus, nisi cum hoc de negocio se idem Superior illi satisfacturum spopondisset, postquam scilicet, quod erat tunc opportunius, in cubiculum Ægrotans asportatus fuisset. Eò perductus, ac lectulo stratus, Medicis, qui jam advenerant, nullam salutis spem dantibus, sed intra paucas horas Ægrum moriturum pronunciantibus, Sanctissimo Viatico, extremâque deinde Unctione munitus fuit: In tantâ verò spirituum pertur-

perturbatione, singulari Dei beneficio, ita mente semper liberâ permansit, ut viso à longè in Sacerdotis manibus Divino Sacramento, editis haud vulgaribus Pietatis, & Devotionis indiciis, è lecto surgere, quantum ver vires licuerat, conatus fuerit, non nisi humi stratus Dominum Gloriæ in sui corporis hospitium suscepturus, quibus & morbi adversarius impetus, & Superioris obstitere præceptum.

Susceptis Ecclesiæ Sacramentis, ac superato humani generis hoste ad Cœlum Triumphator evolat.

§. 26. Itaque susceptis Ecclesiæ Sacramentis, per aliquot horas aliquatenus conquiescens, tum ex Religiosis Viris, tum ex Sæcularibus in ejus cubiculum introeuntibus, atque ab eo benedictionem postulantibus, singulos ille penitus agnovisse indicans, singulorum vota paternæ benedictionis munere dignatus est. Extremo demum ingruente Agone, non semel equidem validissimum cum humani generis Hoste certamen in illâ novissimâ vitæ suæ arenâ se initurum ipse prædixerat, propterea que omnes Orationi instantes vellet, ut iis intercedentibus Divinæ misericordiæ auxilium, quo victor evaderet, affuturum speraret. Mox ubi, qui præsentes erant, Andreæ vultum, quasi inductâ trepidationis, ac mœroris nube obumbratum viderunt, certamen ab ipso prædictum ei adesse rati, ferventissimas pro eo preces ad Deum fundere cœperunt. Verùm Andreas, conversis iterum atque iterum firmissimo intuitu oculis ad piissimam imaginem è cubiculi pariete pendentem, consuetæ redditus tranquillitati hilaris Triumphator in Cœlum ad capessendam boni certaminis, quod certaverat, coronam, & attingendam beatam consummati cursûs metam evolavit.

Sanctitatis fama post obitum diffunditur, confectisque statim processibus, eorumque validitate approbata à tribus Rotæ Auditoribus: constare de virtutibus heroicis, & miraculis renunciatur.

§. 27. Post ejus in Domino obdormitionem longè, latèque diffusa est sanctitatis suæ fama: Quapropter Anno MDCVIII. defunctus; Anno verò MDCXXV. à fel. record. Urbano PP. VIII. Prædecessore nostro inter Beatos solemni Ritu adscriptus fuit: Et quia nondum Apostolicæ prodierant Constitutiones, quibus cavetur, ne hujusmodi Beatificationis Servorum Dei quorumcumque, ac Canonizationis causæ, nisi post lapsum ab illorum obitu annum quinquagesimum, tractarentur, hoc solùm interea permisso, ut scilicet, & virtutum, & miraculorum probationes procurare, ac conficere liceret, ne per longa temporis hujusmodi intervalla certiora, & illustriora sanctitatis monumenta penitus interciderent. Idcirco nonnulli post Beati Andreæ decessum Ordinariâ primùm, & deinde Apostolicâ auctoritate instructi fuere Processûs, quorum examine, secundùm consuetudinem eo tempore receptam, tribus Antiquioribus tunc existentibus causarum Palatii Apostolici Auditoribus demandato, illi Actorum validitatem approbarunt, & Beati Andreæ virtutes heroicum attigisse gradum, & octo inter alia partim, dum viveret, partim post mortem ab ipso patrata miracula communem operandi modum à naturâ institutum transcendisse, præviâ discussione declararunt.

Habita præmissorum relatione S. Rituum Congregatio validos Processus, & Andreæ virtutes heroicas censet, ac septem illius miracula approbat.

§. 28. Horum omnium Relatio in præfata Rituum Congregatione exposita unà cum eorumdem Auditorum judicio discussa fuit; quâ discussione peractâ, eadem Rituum Congregatio, & validos Processûs; & Andreæ virtutes heroicas esse censuit, admissisque inter vera, & probata miracula septem instantaneis sanationibus, infrascriptum quoque pro miraculo habitum fuit.

Inter miracula quoque habetur quod obscura nocte, Cæloque pluvia coruscans ip[...]

§. 29. Accidit aliquando, ut Beatus Andreas Domum Camili de Curtis Neapolitanâ in Curiâ Regentis, Catharinam Caraffam morbo decumbentem visitaturus adiret, eique Christianæ pietatis officia more suo præstaret, quibus inde perfunctus circa tertiam noctis horam, recusato quod in promptu erat, Rhedæ commodo, pedes ad præfatam Sancti Pauli Domum reversurus discessit, interim copiosiùs, dum iret, è Cœlo indesinenter cadebat imber: Nihilo tamen minus ne una quidem aquæ guttula Servi Dei, Sociique vestes aspersit, tetigitve: imò Homines duo, qui viæ comites dati, ut accensam præferrent facem, ubi hæc imbrium, & ventorum impetu extincta fuit, Andream repentinâ luce circumfusum viderunt, quare Homines ad præfatam Sancti Pauli Domum feliciter pervenerunt. Ad hæc iidem duo per longum itineris tractum, & dum Dei Servo famularentur, & dum ad suas postmodum Ædes redirent, continuò maximâ circumquaque imbrium copia decidente in nullâ, aut corporis, aut vestimentorum parte injuriam, quantumvis minimam, ab aquis undique defluentibus acceperunt.

se, & non madefactus cum sociis incesserit.

Anno 1625. ab Urbano VIII. Beatorum fastis solemni ritu adscribitur Missa, & Officium in die anniversaria ejus obitus PP. Theatinis indulgetur.

§. 30. Porrò quidquid à præfatâ Rituum Congregatione de validitate Processuum, tum de heroico virtutum gradu, ac de miraculis judicatum, idem Urbanus Prædecessor confirmavit, ejusdemque Rituum Congregationis, esse locum solemni Servi Dei Beatificationi pronunciantis Decreto annuens, die x. Junii præfati Anni MDCXXV. Andream Beatorum Fastis adscripsit, & Clericis Regularibus Theatinis præfatis, ut in ejus honorem Officium, ac Missam de communi Confessorum non Pontificum celebrarent anniversaria die obitûs Servi Dei quotannis concessit, ac id ipsum cæteris Sacerdotibus die præfato in eorumdem Clericorum Regularium Theatinorum Ecclesiâ celebraturis indulsit.

Idem Pontifex audita prius Sac. Rituum Congregationis Sententia Neapolitanis, ac Capuanis indulget, ut eum in Patronum sibi eligere possint, aliaque indulta pro illius cultu elargitur.

§. 31. Interea Neapolitana, nonnullæque Siciliæ Urbes Beatum Andream in Patronum, ac Protectorem sibi eligendum statuerunt: Et quia nondum ab Apostolicâ Sede, ne ii, qui Beatorum dumtaxat nomine insigniti, nec inter Sanctos ad huc solemniter relati fuerunt, in Urbium, Locorumque Patronos adscriberentur, statutum fuerat; idem Urbanus Prædecessor, auditâ prius hac de re præfatæ Rituum Congregationis Sententiâ, ut de Beato Andreâ tanquam de Patrono, ac Protectore apud Neapolitanos, Capuanosque Missa, Officiumque recitarentur, benignè indulsit, Patribusque Theatinis, in quorum generalibus Comitiis statutum extiterat, ne quemquam, vel minimâ à Beati Cadavere distractâ portione donatum vellent, facultatem dedit, ut Neapolitanis Civibus partem Corporis Beati Andreæ inter Lipsana Majoris Ecclesiæ Neapolitanæ reponendam dono darent.

Reassumpta causa Canonizationis, & adaucta in dies Sanctitatis fama, ejus nomen in Martyrologio Romano adnumeratur, discussisque octo miraculis, tertium, quartum, & sextum approbantur.

§. 32. Post autem ejusdem Urbani Prædecessoris Decretorum promulgationem, factâ novæ Commissionis gratiâ, Negocium Canonizationis Beati Andreæ reassumptum fuit, & ad tenorem Apostolicarum desuper editarum Constitutionum præfatarum, hujusmodi causam excipiendam declaratum, & adauctâ in dies Beati Andreæ famâ Sanctitatis, ejus Nomen unà cum eis, quæ in Romano Martyrologio leguntur, ritè adnumeratam Apostolicâ auctoritate extitit, ac Patribus Theatinis permissum, ut proprias de eodem Beato Andreâ lectiones à præfatâ Rituum Congregatione, audito Fidei Promotore, approbatas in secundo Nocturno publicè recitarent. Datis postea Literis Remissorialibus, ac Compulsorialibus, ut ea, quæ post Beatificationem hujusmodi acciderant, probarentur, varii de novo diversis in Locis conditi fuerunt Processus, quorum postea discussa, & probata fuit validitas, & ex octo à Postulatoribus in Congregatione coram Nobis habitâ propositis miraculis, tertium, quartum, & sextum plenè approbata fuerunt.

III. Sanitas instantaneè restituta.

§. 33. Tertium autem fuit Sanitas Jacobo Giovio in instanti restituta. Hic enim attractâ, & exsiccatâ nervorum compage in dimidiâ superiori corporis parte vitale officium minimè expeditum habebat.

§. 34.

IV. Alia instantanea curatio gravissimi vulneris.

§. 34. Quartum fuit instantanea item curatio Joannis Baptistæ Corizzi à nimis altè capiti inflicto vulnere, ne relicto quidem vel minimo cicatricis vestigio.

VI. Sanitas pariter in instanti consecuta.

§. 35. Sextum denique fuit Scipionis Arlei instantanea pariter sanatio: Siquidem hujus graviter contusa frons, ac laxatæ, quæ per collum extenduntur, vertebræ, illico fuerunt pristinæ integritati restitutæ.

Eadem miracula Pontificis oraculo approbantur.

§. 36. His itaque ordine suo peractis, Nos dilato per id temporis judicio nostro, ut precibus ad Deum de more porrigendis in re tam gravi summè necessariis in antecessum vacaremus, postmodum die xxv. Maii Anni MDCCIV. præfata tria miracula Auctoritate nostrâ Apostolicâ comprobavimus.

Et audito postmodum Congregationis generalis unanimi voto, indictisque precibus solemnis Canonizatio decernitur.

§. 37. Denique cum die XVIII. Novembris præfati Anni MDCCIV. Generali Congregatione coram Nobis habita, propositoque dubio an tutò solemnis Beati Andreæ Canonizatio perficienda foret, affirmativè Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales præfatæ Congregationis Sacris Ritibus præpositæ respondissent; Nos & preces ipsi fundere statuimus, & ut à Christifidelibus funderentur indiximus. Demum vocatis dilectis filiis Secretario præfatæ Rituum Congregationis, & Fidei Promotore die XII. Maii Anni MDCCVII. ut Beatus Andreas solemni ritu Sanctorum Albo adscriberetur, auctoritate nostrâ præfatâ decrevimus.

Facta relatione præmissorum omnium in Consistorio secreto unanimi suffragio in Canonizationis sententiam conceditur.

§. 38. Supererat, ut præmissorum relationem, & universam causam iidem Cardinales de more accuratissimè recenserent, ac pro rei gravitate recognoscerent, id quod cum rectè, fideliterque præstitissent, idemque omnes censuissent, ac deinde Dilectus Filius noster Ferdinandus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Abduâ pro Venerabili Fratre nostro Gaspare Episcopo Sabinen. præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Carpineo nuncupato, præfatæque Congregationis Præfecto, qui tunc legitimo morbi impedimento detinebatur, suam, Collegarumque sententiam cum totius summâ Processûs retulisset in Consistorio nostro secreto, reliqui Cardinales, qui aderant in eamdem concesserunt Sententiam.

Indicto publico Consistorio Pontifex divinum auxilium desuper implorandum hortatur. In semipublico deinde perorat de eximia sanctitate, & miraculis B. Andreæ: Instantias Regum, Principum, ac Ordinis Theatinorum pro illius Canonizatione refert, omniumque Adstantium unanimi suffragio diem canonizationis indicit.

§. 39. Nos itaque, cum in publico Consistorio Dilectus etiam Filius Philippus Sacripantes Fisci, Cameræ Apostolicæ, & Consistorialis Aulæ nostræ Advocatus pro ejus Canonizatione luculenter peroratsset, ac nomine totius Ordinis Clericorum Regularium præfatorum, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter supplicasset, de tantâ re Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Episcopos præfatos præsentes vehementer in visceribus Christi hortati sumus, ut Orationibus instantes, in jejuniis, & eleemosynis eorum animas coram Deo nobiscum humiliantes, assiduis precibus à Patre Luminum exposcerent, ut ex alto super Nos lucem suam, & veritatem suam emittere, quæ Nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoscendum, & perficiendum deduceret. Igitur in semipublico Consistorio, quod subinde celebratum est, vocatis non modò Cardinalibus; sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Curiâ Romanâ existentibus, præsentibus etiam nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, nec non causarum præfatarum Auditoribus, cùm plura à Nobis de eximiâ sanctitate Servi Dei, ac miraculorum celebritate commemorata fuissent, expositis etiam instantiis, quæ à Catholicis Regibus, & Principibus dudùm in hujusmodi causæ primordio Apostolicæ Sedi porrectæ fuerant, & Nobis nunc à toto Ordine præfato porrigebantur, omnes concorditer, ac uno ore benedicentes Deum Beatum Andream canonizandum esse, atque inter Sanctos Confessores adscribendum censuerunt. Quorum omnium audito consensu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino; qui Ecclesiam suam misericorditer respexerat, Canonizationis publicavimus diem, eosdemque Fratres, ac Filios nostros monuimus, in orationibus, & eleemosynis perseverarent; ut in tanto opere exequendo splendor Domini Dei nostri esset super Nos, opusque manuum nostrarum ad ejus voluntatem perficiendam dirigeret: Demum peractis omnibus, quæ ex Sacris Constitutionibus, Romanæque Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodie, quæ fuit dies Dominica Sanctissimæ Trinitatis, in Sacrosanctâ Principis Apostolorum Basilicâ Cœlestis Sponsæ ritu ornatâ cùm Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maximâ Populi frequentiâ convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine præfato à Dilecto Filio nostro Annibale Tituli Sancti Eustachii Cardinali Albano nuncupato nostro secundùm carnem ex Fratre Nepote per Dilectum etiam Filium Marcellinum Corium Advocatum, decantatis sacris precibus, & litaniis, ac Spiritus Sancti gratiâ humiliter imploratâ, ad honorem ejusdem Sanctæ, & individuæ Trinitatis; & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostrâ, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romanâ Curiâ præsentium consilio, ac unanimi consensu, piæ memoriæ Andream Avellinum, de cujus vitæ Sanctitate, Fidei sinceritate, & miraculorum excellentiâ plenè constabat, & constat, Sanctum esse definivimus, ac Sanctorum Confessorum Catalago adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illumque universos Christifideles, tanquam verè Sanctum honorare, & venerari mandavimus, & mandamus.

Ac die Dominica Sanctissimæ Trinitatis Sanctorum catalogo adscribit.

In illius honorem Ecclesias, & Altaria construi, festum die 10. Novembris celebrari jubet: Indulgentias visitantibus ejus sepulchrum elargitur.

§. 40. Ac ab universali Ecclesiâ in ejus honorem Ecclesias, & Altaria, in quibus Sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari, & singulis annis die x. Novembris, quâ ad Cœlestem gloriam vocatus est; ab universali Ecclesiâ memoriam ipsius inter Sanctos Confessores non Pontifices piâ devotione recoli statuimus, ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac singulis annis eâdem die x. Novembris ad Sepulchrum, in quo Corpus ejus requiescit, visitandum accedentibus unum annum, & unam quadragenam, iis verò, qui in ejusdem Festi octavâ ad Sepulchrum præfatum accedent, quadraginta dies de injunctis pœnitentiis misericorditer in Domino eâdem auctoritate relaxamus.

Canonizationi Adstantibus Peccatorum plenariam remissionem concedit.

§. 41. Postremò gratias Deo cum exultatione animi nostri agentes, quòd Sanctum suum in conspectu omnium Gentium honorificaverit, ac tam insigni splendore Ecclesiam suam decoraverit, omnibus Christifidelibus, qui Nobis ad Altare Principis Apostolorum in præfatâ Basilicâ Missam solemniter celebrantibus cum ejusdem Sancti Confessoris commemoratione interfuerunt, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

Hujus Bullæ transumptis credi mandat.

§. 44. Cæterum, quia difficile foret, præsentes ad singula Loca, ubi opus esset, deferri; Volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si exhibitæ essent, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 56. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc

hanc paginam Nostrorum Definitionis, Decreti, Adscriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, Concessionis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo duodecimo, Undecimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Nicolaus Episcopus Portuen. Card. Acciajolus.
†
†
†
† Fabritius Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.
† G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyt. Card. Marescottus.
† F. Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Astallius.
† B. Tit. S. Praxedis Presbyter Card. Panciaticus.
† F. Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis de Abdua.
†
†
†
†
† Fr. Thomas Maria Ord. Prædic. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.
† Joseph. Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
† J. B. Tit. S. Cæsarei Presbyter Card. Spinula S. R. E. Camerarius.
† F. Tit. SS. Jo. & Pauli Presbyter Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
† Franciscus Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.
†
†
† Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.
†
† Franciscus Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.
†
†
† Philippus Tit. S. Chrysogoni Presbyter Card. Gualterius.
† J. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Vallemanus.
†
†
†
† J. Tit. Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Card. de la Tremoille.
† C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Aloysius Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis Priolus.
†
† Jo. Baptista è Societate Jesu Presbyter Card. Ptholomæus.
† Fr. F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.
†
† B. S. Mariæ in Viâ latâ Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Petrus S. Laurentii in Damaso Card. Otthobonus.
† Carolus S. Agathæ Cardinalis Bichius.
† J. R. Diaconus S. Georgii in Velabro Card. Imperialis.
† Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Card. de Alteriis.
† C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Cardinalis Columna.
† Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.
† Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

Loco † Plumbi.

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Masserio

L. Sergardus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

DECLARATIO LIII.

Nullitatis, damnatio, & reprobatio restitutionis Ecclesiasticæ communioni Officialium Civitatis Liparen. *Catapani* nuncupatorum, quos ex causâ violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ R. P. D. Nicolaus Maria Tedeschi Episc. Liparen. in Censuras incurrisse declaraverat, temerè, ac damnabiliter præsumptæ per quemdam Delegatum prætensi Tribunalis Siciliæ, nec non injustæ detentionis Didaci Hurtado Vicarii Generalis illius Ecclesiæ, aliorumque exinde secutorum, cum nonnullis Declarationibus, Decretis, & Ordinationibus.

Exponit molestias illatas Nicolao Mariæ Episcopo Liparen. in odium excommunicationis quam incurrisse declaraverat Officiales illius Civitatis.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi animi nostri perturbatione pervenit, quòd cum Venerabilis Frater Nicolaus Maria Episcopus Liparen. ante aliquot menses Joannem Baptistam, sivè Baptistam Tesorerum, & Jacobum Christo Civitatis Liparen. Officiales, vulgò: *Catapani*: nuncupatos ex causâ violatæ ab eis Immunitatis Ecclesiasticæ pœnâ excommunicationis Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatæ innodatos, ritè, ac servato juris ordine, declarasset, Sæcularis potestatis Regni Siciliæ Administri, quamvis ejusmodi negotio, quod ad eos non pertinebat, nullatenus sese ingerere debuissent, nihilominùs minimè attento, quòd Ecclesiæ Liparen. Antistes Nobis, & huic Sanctæ Sedi immediatè subjectus, ac tot, tantisque ab eâ gratiis, & privilegiis insignitus repetitur, eumdem Nicolaum Mariam Episcopum, ejus-

ejusque Ministros multiplicibus, gravibusque vexationibus propter præmissa afficere, ac exagitare veriti non fuerunt.

Quamvis hæc excommunicatio esset reservata S. Sedi, absolutio tamen concessa fuit à quodam prætenso Tribunali Siciliæ.

§. 1. Quinimò, tametsi excommunicatio prædicta, tamquàm ab Ecclesiasticæ Immunitatis violatione proveniens, in earum numerum referenda esset, quarum absolutio nonnisi à Romano Pontifice pro tempore existente obtineri potest, ita ut nemini alteri, etiam ad cautelam, ac cum reincidentiâ, & ad effectum agendi tantùm, eam concedere fas sit; attamen quoddam prætensum Tribunal ejusdem Regni nullâ ad id legitimâ facultate suffultum Officialibus prædictis, sicut præmittitur, excommunicatis absolutionis beneficium impendere ausum fuit. Qua postmodum re ad Judicium nostrum delata, & à Nobis Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ commissâ ab eadem Congregatione, prævio diligenti, ac maturo examine, Decretum prodiit, quo absolutio à dicto prætenso Tribunali concessa præfatis Excommunicatis nulla prorsus, ac irrita ex defectu jurisdictionis declarata fuit, idemque Decretum à Nobis approbatum, in dictâ Civitate Liparen. jussu nostro promulgatum subinde fuit, ut pro veteri Ecclesiæ more iidem Excommunicati, velut aquâ, & igne interdicti, & tamquam putrida membra canonicæ severitatis gladio abscissa, ne totum corpus inficerent, ab omnibus Christifidelibus vitarentur.

Eadem absolutio irrita declarata fuit à Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ cum successiva publicatione Decreti in d. Civitate.

§. 2. Hinc porrò secutum fuit, ut quidam Vincentius Aucellus Ecclesiæ Sancti Petri Panormi Canonicus cum Notario, armatâque familiâ Liparam ablegatus fuerit ad hoc, ut nedum Authores, & conscios promulgationis memorati Decreti diligenter inquireret, ac puniret, verùm etiam prædictos Officiales, sicut præmittitur, excommunicatos Christifidelium commercio, Sacramentorumque participationi, publicâ ejusdem Congregationis declaratione comtemptâ, restitueret. Quæ omnia, idem Vincentius pro Regio, sive antedicti prætensi Tribunalis Delegato se gerens, non sine maximo Fidelium scandalo, summâque Ecclesiasticarum Legum injuriâ, ac manifestâ etiam Apostolicæ Sedis offensione, audacter executus fuit. Primum enim omnium, statim ad Liparam pervenit, prædictos Excommunicatos secum ad Ecclesiam B. Virginis Gratiarum nuncupatæ palàm adduxit, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare ipsis præsentibus non exhorruit.

Excommunicatos tamen Ecclesiasticæ communioni restituit quidam Delegatus prætensi Tribunalis Siciliæ, qui celebravit Missam coram eisdem excommunicatis, aliaque temerè, & attentatè gessit.

§. 3. Deinde pluribus ex Sæculari, & Regulari Clero Sacardotibus ad se accitis injunxit, ut ipsos Excommunicatos ad communionem in divinis, & Sacramentorum participationem admitterent, gravibus, si secus fecissent, indictis pœnis; quin etiam nonnullos, qui divini judicii timore correpti iis Sacramenta Ecclesiæ administrare ante illud tempus meritò detrectaverant, pecuniariis mulctis afficere, & ad eas repræsentandas vi compellere non erubuit; Præterea peccata peccatis adjiciens, misso Francisco Aucello Nepote suo una cum Laurentio Mauricello, sive Morello executore ad Dilectum Filium Didacum Hurtado prædicti Nicolai Mariæ Episcopi Vicarium in Spiritualibus Generalem, tunc maximè in Episcopali Palatio de rebus ad Sanctum Officium pertinentibus cum Consultoribus, & Qualificatoribus ad id deputatis agentem, pari temeritate personaliter ei præcipi, ac intimari fecit, ut sub pœnâ quadringentarum unciarum monetæ Siculæ usque ad novum ipsius Vincentii mandatum domum pro carcere retineret; Cumque idem Didacus Vicarius Generalis ipsius Vincentii impetum coercere, eumque ad salubriora consilia revocare satagens illi transmisisset judiciale Monitorium, quo tam ipse, quàm Franciscus ejus Nepos, ac Laurentius prædicti causam dicere requirebantur, propter quam declarandi non essent innodati censuris, quæ Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim fel. rec. Julii Papæ III., quæ incipit; *Licèt à diversis* : nec non Pii Papæ V. Prædecessorum nostrorum, cujus initium est; *Si de protegendis* : adversùs impedientes Inquisitores, & Causas Sanctæ Inquisitionis præscribuntur: idem Vincentius cæcâ, inconsultàque abreptus irâ eo audaciæ progressus fuit, ut non modo binos Sacerdotes, qui ejusmodi Monitorium ipsi reddiderant, constringi vinculis, ac arctissimum in carcerem detrudi mandaverit, verum insuper assumptis secum Joanne Baptista de Albertis Notario, Nicolao Sciacca Actuario, prædicto Laurentio Mauricello, seu Morello, & Josepho Xhiaxia Executoribus, vulgò *Algozirii* nuncupatis, nec non quinquaginta Militibus Stationariis, Episcopale Palatium, ubi supradictus Didacus Vicarius Generalis morabatur, bellico more circumsepserit, portam, vi adhibitâ, occupaverit : injectisque in eumdem Didacum Vicarium Generalem sacrilegis manibus, tum ipsum, tum etiam Dilectum Filium Ildephonsum Aretium Monachum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis memorati Nicolai Mariæ Episcopi Confessarium captivos detineri præceperit, domumque ipsius Didaci Vicarii Generalis, in quam ambo mox sese receperant, à prædictis Stationariis Militibus diu, noctuque per plures dies custodiri fecerit. Ad hæc pari audaciâ in custodiam tradiderit Notarium, Actuarium, ac reliquos omnes Curiæ Episcopalis Liparen. Ministros, nec non dilectum pariter filium Franciscum Canalem Parochum Cathedralis Ecclesiæ Liparen., & octo alios Sacerdotes non alterius criminis reos, nisi quod præfatis Officialibus, quibus Sacris interdictum erat, Ecclesiæ Sacramenta ministrare abnuissent.

Vicario generali Didaco Hurtado expeditioni Causarum S. Officii incunbenti domum pro carcere assignavit.

In odium Monitorii præsentati pro declaratione incursus censurarum eumdem Vicarium, & Episcopi Confessarium captivos detineri curavit; ac Ministros Curiæ Episcopalis, nonnullosque Sacerdotes abnuentes ad communionem admittere supradictos excommunicatos carcerari.

§. 4. His verò minimè contentus præfatus Vincentius dictum Didacum Vicarium Generalem bonis quoque exuere aggressus fuit, ejusque domesticam suppellectilem à supradictis suis Ministris, & Executoribus accuratè describi fecit, ac publico in foro venalem se propositurum comminari non timuit, nisi ingens pecuniæ summa re ipsâ sibi numeraretur, quam cum prædictus Didacus Vicarius Generalis promptam non haberet, illam ad redimendam suam supellectilem præfatam, fœnore accipere compulsus fuit. Nec tamen eâ expresâ pecuniæ summâ, totque, ac tantis aliis illatis vexationibus idem Vincentius ingenio suo adhuc satisfecisse videbatur, sed, quemadmodum novissimæ illarum partium literæ nunciarunt, de præfato Didaco Vicario Generali, & aliis aliquot Sacerdotibus in custodiâ detentis Panormum traducendis cogitabat. Quid porrò deinde iis evenerit, incompertum hactenus nobis est; deteriora tamen quæque metuere nos cogit Viri temeritas, ac impudentia qui tam probrosa, ad indigna facinora admittere non dubitavit, Ecclesiasticæ Immunitatis hostis, & eversor factus, qui utpote Ecclesiæ ministeriis addictus, illius potius vindex, ac propugnator esse debuisset.

Domesticam supellectilem Vicarii describi curavit, eamque redimi pecunia data coegit.

§. 5. Cùm autem præmissa omnia, quæ ex processibus desuper confectis respectivè constant, ac ita notoria, & publica existunt, ut nullà possint tergiversatione celari, præfatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus manifestè adversentur, nec non Ecclesiæ libertati, atque authoritati maximum, & gravissimum præjudicium intulerint, atque adhuc inferant : ac præterea in scandalum plurimorum tendant, animasque pretiosi

Motiva infra recensendæ declarationis & reprobationis.

Sal-

Salvatoris ... ne redemptas in gravissima pericula conjecerint, & deplorandis malis involvere pergant; Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus illæsam tueri, & conservare, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non Tribunalium, Judicum, Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula decreta, præcepta, processus, sententias, ordinationes, mandata, & alia quælibet tam à prædicto Vincentio Aucello, sive per se, sive per alios, quàm à quibusvis Tribunalibus, Judicibus, Ministris, & Officialibus, aliisque quibuscumque personis etiam specificâ, & individuâ mentione dignis in præmissis, seu eorum occasione, in præjudicium, ac detrimentum libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque authoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Omnium præmissorum attentatorum, nullitatem declarat.

Eaque pariter reprobat, ac damnat.

Officiales, & Ministros hic nominatos, & alios, qui operam in præmissis præstiterunt, in censuras S. Sedi reservatas incidisse declarat.

§. 6. Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ex parte Omnipotentis Dei, authoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostrâ, eosdem Vincentium Aucellum, ejusque Nepotem Franciscum Aucellum, Joannem Baptistam de Albertis Notarium, Nicolaum Sciacca Actuarium, Laurentium Mauricellum, sive Morellum, & Josephum Xhiaxia Executores vulgò *Algozirios* nuncupatos, necnon N. N. N. N. N. N., & N. Stationarios Milites, qui prædicto Vincentio in præmissis damnabilem operam, & auxilium, ut præfertur, præstiterunt; propter eadem præmissa in majorem excommunicationem, ac in alias censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, Universalibus Conciliis, nec non prædictis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, ac speciatim illâ quotannis in die Cœnæ Domini legi solitâ contra similia perpetrantes inflictas, promulgatas, & fulminatas, à quibus nonnisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo ... mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, atque cum reincidentia eo ipso, quo convaluerint) absolvi valeant, damnabiliter incurrisse, earumdem tenore præsentium declaramus, ipsosque, & eorum quemlibet excommunicatos publicamus, & denunciamus.

§. 7. Easdem porrò censuras, & pœnas se incurrisse scient nedum alii omnes, cujuscumque tandem status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis fuerint, qui præmissa mandarunt, perpetrarunt, & executi fuerunt, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, sed, & illos, qui in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eisdem præmissis quovis modo culpabiles fuerunt; seque præterea à censuris, & pœnis hujusmodi nonnisi pariter à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo sub certis modo, & formâ superius expressis) absolvi, & liberari posse.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod tam specialiter nominati, ac cæteri supradicti, quàm alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantialissimo, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis supradictis, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam

Derogatio contrariorum.

per

per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, & indultis hujusmodi mentionem.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Fides habenda Transumptis.

Dat. 18. Junii 1712.

F. Oliverius.

LIV.

CONFIRMATIO

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo sancitur servari solitum in electione Provincialium Provinciarum S. Antonini, & S. Crucis Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus, hoc est, admitti ad ferendum suffragium Priores Domorum, seu Conventuum, ubi minus etiam, quàm quatuor Fratres degunt, non obstante Brevi contrario Pauli V., & aliis quibuscumque.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Status controversiæ.

Nuper pro parte Dilecti Filii Didaci de Herrera Lobaton Fratris expresse Professi Ordinis Prædicatorum, Procuratoris Provinciarum S. Antonini novi Regni Granatensis, & Sanctæ Crucis ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod inconcussa, & inveterata praxis in dictis Provinciis semper viguerat, ut licèt ab earum Conventibus, seu Domibus exiguus, nempe duorum, trium, vel quatuor Religiosorum numerus aleretur, & in aliqua ex Domibus hujusmodi unus tantùm Religiosus nomine Prioris habitare, eo quia aliquot ex dictis Domibus pro Doctrinis, seu Parochiis ad instructionem Populorum illarum partium destinatæ erant; nihilominus Domorum præfatarum Priores, seu Vicarii votum, sive suffragium in eorum Capitulis Provincialibus semper tulerant, ac in electione proprii Prioris Provincialis, tanquam legitimi Vocales habiti fuerant, quemadmodum dicta praxis approbata, & præscripta reperiebatur ad formam propriarum Constitutionum à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, videlicet à fel. rec. Clemente PP. VII. Prædecessore nostro vigore quarumdam suarum literarum in simili forma Brevis die XI. Julii MDXXXIII. expeditarum; ac à rec. mem. Paulo PP. III. itidem Prædecessore nostro per binas suas itidem in forma Brevis, primas quidem sub Dat. x. Aprilis MDXL. in quibus per sequentia verba disponebatur; id est: & quatenus Domus, & Loca ejusdem Ordinis duodenarium numerum Fratrum non habuissent, & numerum quatuor Fratrum hujusmodi dumtaxat continuissent, illarum voces pro electione hujusmodi Prioris Provincialis juxta earumdem Constitutionum formam sufficerent: alteras verò literas hujusmodi sub Dat. primâ Januarii MDXLVI. per infrascripta verba indulgebatur: ut dictarum Domorum Vicarii, etiamsi in eis minus, quàm quatuor Fratres extitissent, vocem in electione dicti Prioris Provincialis haberent.

In Provinciis S. Antonini, & S. Crucis Priores Domorum, ubi nullus alius religiosus degebat semper suffragium tulerunt in Capitulo provinciali.

§. 1. Præterea idem colligebatur ex quibusdam aliis piæ mem. Gregorii PP. XIII. similiter Prædecessoris nostri, Idibus Julii MDLXXX. sub plumbo signanter ad favorem memoratæ Provinciæ S. Antonini expeditis literis; & denique per alias rec. pariter mem. Alexandri PP. VII. itidem Prædecessoris nostri die VIII. Novembris MDCLXIV. in eâdem formâ Brevis expeditas literas statuebatur, & ordinabatur, ut eorumdem Priorum electiones in Capitulo Provinciali fierent; si verò electio extra Capitulum Provinciale facienda esset, illa per vota, sive suffragia secreta à Priore Provinciali una cum duodecim aliis Religiosis antiquioribus, ac in Conventu Principali fieret; ipsique Priores postea d. votum, sive suffragium in Capitulo præfato liberè ferre possent.

§. 2. Porrò, hoc minimè obstante, sæpe prætensum fuerat, illam electionem Prioris Provincialis fuisse nullam, quæ celebrari contigisset in aliqua ex dictis Provinciis cum voto, sive suffragio Priorum, seu Vicariorum Domorum, seu Conventuum, in quibus non alebatur saltem octo Religiosorum numerus juxta præscriptum quarumdam literarum similis me. Pauli PP. V. etiam Prædecessoris nostri die 23. Septembris MDCXI. in simili formâ Brevis pariter expeditarum, per quas statuebatur, ut Conventus præfati, qui numerum octo Religiosorum sustentare non potuissent, supprimi deberent; Si verò id executioni demandari non valuisset, Regulares ad alios Conventus, seu ad alias Domos Regulares transferrentur: Ita ut in partibus Indiarum non reperiretur Monasterium, aut Regularis Domus, in quo, seu qua minor numerus octo Monachorum, seu Fratrum regularem vitam duceret; & aliàs prout in supradictis Clementis, binis Pauli III., Gregorii, Pauli V., & Alexandri Prædecessorum præfatorum expeditis literis; quarum tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, uberiùs dicebatur contineri; & in eadem expositione subjuncto; quòd memorati Pauli V. Prædecessoris literæ aliis supradictis, & præ cæteris illis ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, quæ posterius emanarunt, adversabantur, minusque ejusmodi Pauli V. Prædecessoris literæ, quarum executio arbitrio Episcoporum tunc in eisdem partibus existentium commissa fuerat, ut si ita pro Divini Cultus augmento,

Referuntur Brevia Pontificia ea de re statuentia.

&

& Regularis Disciplinæ observantia expedire judicassent, super quo eorum conscientia onerabatur, ab eis executioni minimè demandatæ reperiebantur, ac ex diurna experientia compertum fuerat, quod eædem Pauli V. Prædecessoris literæ tunc producebantur, quando prætendentes agnoscebant, se, votum ferentibus, vel non ferentibus dictis Prioribus, posse includi, vel excludi; adeò ut hoc tantùm tenderet ad perturbandas dictas Provincias, & ad fovendas continuas discordias inter Religiosos, & ad validandam, vel annullandam ad proprium libitum electionem. Proindeque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ipsa circa præmissa solitum juxta antiquam praxim Ordinis, & Provinciarum præfatarum servari mandaret, nempe, ut præfatis Pauli V. Prædecessoris literis minimè obstantibus, Domus, seu Conventus, in quibus, tametsi numerus octo Religiosorum non aleretur, vel sustentaretur, in pristino ejus statu conservarentur, attentâ spirituali utilitate, quæ ex assistentiâ, & fervore memoratorum Religiosorum in instruendis in mysteriis Fidei Populis earumdem Partium proveniebat, prout Venerabilis Frater modernus Archiepiscopus Sanctæ Fidei in eisdem Indiis præfatæ Congregationi Cardinalium retulerat, ac insuper, ut hujusmodi Domorum, seu Conventuum Priores, & Vicarii voce, sive suffragio in electionibus Priorum Provincialium in posterum gaudere deberent: Itaut electiones juxta tenorem Clementis, Paulis III., Gregorii, & Alexandri Prædecessorum præfatorum literarum exinde faciendæ, pro validis, & canonicis haberentur: Emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum remisit, audito Patre Magistro Generali Ordinis, referente Eminentissimo de Abdua, censuit, ac decrevit, servandum solitum, non obstante enunciato Brevi Pauli V., & aliis quibuscumque. Romæ x. Junii MDCCXII.: G. Cardinalis Carpineus: F. Arch. Nicænus Secret. Locus † sigilli.

Sacra Cong. decernit servari solitum non obstante contrario Brevi Pauli V. & aliis quibuscumque.

§. 3. Cùm autem, sicut dictus Didacus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, & servetur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret: Nos ipsius Didaci votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum authoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Pontifex ejusmodi Decretum confirmat cum clausulis consuetis.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Julii MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

CONSTITUTIO LV.

Qua Conventus S. Luciæ in Monte Civitatis Neapolitanæ, & Hospitium S. Petri de Alcantara Provinciæ Neapolitanæ reuniuntur, & reannectuntur Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano, eorumque dismembratio antea facta extinguitur, & aboletur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia exigit, ut quæ aliàs pro reducenda inter Religiosos Viros pace, & tranquillitate provide, prudenterque constituta, & ordinata fuerunt, si mutatis rerum, temporumque circumstantiis regulari disciplinæ, & observantiæ detrimentum adferre noscantur, in pristinum, ac debitum statum restituat, sicut conspicit in Domino salubriter expedire. *Procemium.* Aliàs siquidem per Nos accepto, quòd inter Dilectos Filios Fratres Neapolitanos, & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti Fratres habitatione, & rerum communione conjuncti, animis, & contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invicem segregari: Nos motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncupat. Civitatis Neapolitan., & Hospitium dicti S. Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœc. ab eâdem Provinciâ perpetuò separavimus, & dismembravimus, illaque sic separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem S. Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuò univimus, annexuimus, & incorporavimus. Volentes, & ordinantes, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundodictæ Provinciæ pro tempore existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur, alii verò primodictæ Provinciæ Conventus,

Pontifex ad tollenda dissidia inter Conventum Sanctæ Luciæ de Monte & Hospitium S. Petri de Alcantara dismembraverat à Provincia Neapolitana, eaque perpetuò univerat Provinciæ S. Petri de Alcantara Regni Castellæ.

qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantùm remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo Conventibus hujusmodi constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti, subjaceret, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis die xv. Septembris MDCCII. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Cùm autem, sicut pariter accepimus, ob præsentes bellorum motus, interdictaque inter Castellæ, & Neapolis Regna commercium, & communicationem Conventus S. Luciæ de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta; ac Religiosi in eis degentes à tempore eorum separationis, & dismembrationis, ac unionis, & incorporationis hujusmodi à Ministris Provincialibus secundo dictæ Provinciæ hactenus minimè visitata fuerit, & valde dubitandum sit, quod cessantibus etiam bellis propter magna dictorum Regnorum ab invicem distantiam non raro sine debitâ visitatione, & correctione, veluti acephala remanere possint cum non modico Ecclesiasticæ Disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento: Hinc est, quod Nos pro commissi Nobis cælitus pastoralis officii curâ, ne Regularis in Conventu S. Luciæ, & Hospitio S. Petri prædictis disciplina propter præmissa excidat, sed ut semper in suo vigore conservetur, quantùm cum Domino possumus providere volentes, de Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negotio à Nobis specialiter deputatæ consilio, ac etiam motu, scientia, & deliberatione; deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, literas nostras prædictas tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac proinde Conventum S. Luciæ de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta à secundo dictâ Provinciâ S. Petri de Alcantara Regni Castellæ, motu, scientiâ, ac de potestatis plenitudine similibus harum serie perpetuò pariter separamus, & dismembramus, illaque sic separata, & dismembrata primo dictæ Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano itidem perpetuò reunimus, reannectimus, & reincorporamus; illaque in pristinum, ac eum, in quo, antequam prædictæ nostræ literæ emanarent, quovis modo erant, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, ac tam illa, quàm omnes alios Conventus ejusdem primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano unico Ministro Provinciali, qui dilecto etiam filio Commissario Generali Familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subjectus sit, subjicimus.

Ex novis justis causis hujusmodi dismembrationem annullat, eademque Conventum, & Hospitium reannectit Provinciæ Neapolitanæ cum solitis clausulis.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quâvis aliâ etiam quantumlibet juridicâ, piâ, & privilegiatâ causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris, reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, Provinciarum, Conventuum, & Hospitii, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

F. Oliverius.

LVI.

ABROGATIO

Edicti in Civitate Januen. nomine Ducis, & Gubernatorum illius Reipublicæ promulgati super prætensa inefficacia declarationis à Domino Cardinali Flisco Archiepiscopo Januen. Sanctitatis Suæ jussu publicatæ, qua Frater Thomas Granellus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum Professor denunciatus fuerat excommunicatus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

CUm, sicut ad Apostolatus Nostri notitiam non sine gravi animi Nostri molestiâ pervenit, aliàs postquam Dilectus Filius noster Laurentius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Fliscus nuncupatus, Metropolitanæ Ecclesiæ Januen. ex concessione, & dispensatione Apostolicâ Præsul, in executionem mandatorum nostrorum publicas schedulas in sui, ac Cleri dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ, nec non frequentis Populi præsentiâ, ad valvas ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ solemniter affigi fecerat, per quas Thomas Granellus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum Professor, eo quia præcepto nostro, quo illi dudum sub pœnâ excommunicationis majoris ipso facto incurrendâ injunctum fuerat, ut à Civitate Januen. discederet, & ad Conventum Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Bononien. dicti Ordinis se conferret, elapso termino sibi ad id præfixo non paruerat, excommunicatus declarabatur: Laicalis Potestas cum maximo Immunitatis, libertatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ contemptu, Edictum quoddam promulgare ausa fuerit, per quod prætensam inefficaciam dictarum schedularum, tanquam à Notariis publicis, seu per Cancellarias Notariorum publicorum minimè subscriptarum, quæque propterea nullius roboris esse, & minimè attendi debere temerè asserebantur, ad publicam notitiam deducere præsumpsit, & aliàs, prout uberius continetur in præfato Edicto in eadem Civitate Januen. nomine Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Gubernatorum Reipublicæ Januen. publicato, tenoris qui sequitur videlicet: *Duce e Governatori della Serenissima Republica di Genova: Essendo pervenuto à nostra notizia, che il Signor Cardinale Lorenzo Fiesco Sabbato mattina prossimo passato 29. del corrente mese d'Ottobre abbia attaccato, ò ha fatto attaccare alla Porta della Chiesa Catedrale, di questa Città una Scrittura data in Genova l'istesso giorno 29. Ottobre non sottoscritta da Notari publici, ò Cancellarie di Notari pablici, nella quale si dichiara scommunicato il Padre Granelli d'ell Ordine de' Minori Osservanti di S.Francesco: Ma perche crediamo col fondamento delle Leggi così communi, che municipali, e dell'inveterata consuetudine del Paese, che tale informe Scrittura non porti effetto alcuno, benche minimo, tanto rispetto al contenuto in esso, quanto rispetto all'enunciative, intenzioni, e relazioni, ne possa esserne tenuto alcun conto, perciò deduciamo à notizia publica l'inefficacia, come sopra di tale Scrittura in ogni sua parte; Se ne fa perciò la presente grida da publicarsi, & affiggersi ne' luoghi soliti, e consueti, acciò pervenga à notizia d'ogn'uno. Data nel nostro Real Palazzo li 31. Ottobre 1712. nella Cancellaria del Magnifico Vincenzo Ventura Cancelliere, e Segretario.*

P. Granellus declaratus fuit excommunicatus ob non paritionem mandato Apostolico.

Fedictum premulgatum nomine Reipublicæ Januensis.

§. 1. Hinc est, quod Nos pro commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii munere Ecclesiastica Jura, quorum Assertores in Terris à Domino constituti sumus, à temerariis, & scandalosis hujusmodi ausibus illæsa, sartaque, & tecta tueri, & conservare, ac animarum periculis occurrere cupientes, nec non omnium, quæ ejusdem Edicti, quod non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, seu in eo contentorum occasione quovis modo acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, Motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, & quæcunque in eo contenta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, temerariè attentata, & à personis, quibus nulla Censuras Ecclesiasticas, sive declarationes super earum incursu à potestate Ecclesiasticâ promulgatas inefficaces decernendi facultas competit, aut competere potest, de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti esse, & perpetuò fore tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Quod Pontifex nullum, ac irritum declarat.

§. 2. Præterea Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus declarationem super excommunicatione à prædicto Thoma incursâ, sicut præmittitur, editam, nec non schedulas desuper à memorato Laurentio Cardinale, & Præsule, & à Cancellario ad id ab eo deputato subscriptas, & publicatas ritè, rectè, & validè promulgatas fuisse, ac uti tales ab omnibus, & singulis censeri, & reputari debere, nec ut validæ, & authenticæ habeantur, publici Notarii Laicalis subscriptione, uti erroneè, ac temerè in præinserto Edicto innuitur, indigere: Ac proinde dictum Thomam, tanquam vigore earumdem schedularum, ritè, legitimè, & validè denunciatum excommunicatum ab omnibus, & singulis Christifidelibus habendum esse, ac uti talem sub censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra eos, qui cum Excommunicatis commercium, vel consortium habent, inflictarum, & insuper quoad Regulares etiam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & Officiorum Regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda, ipso jure absque aliâ declaratione incurrendis pœnis vitari omninò debere, earumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Ac insuper declaratione excommunicationis P. Granelli validam decernit, ipsumque ut excommunicatum ab omnibus vitandum esse pronunciat.

§. 3. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod Dux, & Gubernatores, ac Thomas præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex aliâ quâlibet quantumvis juridicâ, & privile-

Cum Decreto irritanti, clausula sublata, & aliis consuetis.

giata

gnata causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu, aut ex alio quovis capite à jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et amplissima derogatione quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, & aliis quibusvis personis, etiam quacumque dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cum autem eædem præsentes literæ in supradicta Civitate Januen., aliisve locis ditioni ejusdem Reipublicæ subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, & nobis notoriè constat, prout harum serie declaramus: Volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die tertia Decembri MDCCXII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Mandat exempla præsentium literarum publicata, & affixa in Urbe omnes arctare, & afficere, ac si personaliter intimatæ fuissent.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo duodecimo, Indictione quinta, die verò decima Decembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jacobum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Pro Mag. Curs. Sebastianus Vasellus.

Anno 1713.

LVII.

INDULGENTIA PLENARIA

Perpetua pro visitantibus aliquam Ecclesiam tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis Prædicatorum die v. Maii Festo S. Pii V.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu-Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & Cœlestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, Spiritualium munerum Thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cœli Incolas Fidelium devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Pium PP. V. Prædecessorem nostrum, qui in minoribus constitutus, religiosam vitam in Ordine Fratrum Prædicatorum professus fuit, authoritate Nobis à Domino traditâ, Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, illumque Sanctorum Catalogo solemni ritu adscripserimus; Hinc est quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem, cælestibus Ecclesiæ Thesauris piâ charitate intenti, ac

ac de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis prædicti hactenus erectis, & in posterum quomodocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus, die quinta Maii Festo ejusdem Sancti Pii à primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo-tertio.

F. Oliverius.

LVIII.

CONCESSIO

Facultatis Magistro Generali Ordinis Prædicatorum Antonino Cloche substituendi, quoad vixerit tantum, Vicarios Provinciales Missionariorum ejusdem Ordinis pro erectione Confraternitatum Sanctissimi Rosarii in Tunkini, ac Sinarum Regnis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod cum dilecti pariter Filii Religiosi Missionarii dicti Ordinis in Tunkini, ac Sinarum Regnis ob devotionem Christifidelium utriusque sexûs erga Sanctissimum Rosarium ab eo facultatem erigendi, seu fundandi in illis Ecclesiis Confraternitates ejusdem Sanctissimi Rosarii petiissent, ipse Antoninus Magister Generalis, qui vigore facultatis sibi à Sede Apostolicâ attributæ per se ipsum tantum Confraternitates hujusmodi erigere, ac instituere potest, quò facilius, & quam citiùs pio eorumdem Missionariorum desiderio, attentâ immensâ illarum Provinciarum distantiâ satisfacere, valeat, facultatem delegandi ad præmissum effectum Vicarios Provinciales dictorum Missionariorum immediatos Superiores sibi à Nobis concedi plurimùm desiderat; Nobis propterea idem Antoninus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum series absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, eidem Antonino Magistro Generali, quoad ipse vixerit dumtaxat, petitam substituendi facultatem in supradictis Regnis præfatos Vicarios Provinciales ad præmissorum effectum authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus: Ita tamen, ut ab eo Substituti, seu Deputati alios substituere, vel subdelegare non possint, & quotannis eumdem Antoninum Magistrum Generalem de Confraternitatibus erectis certiorem reddere teneantur, ac salva semper in præmissis authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Februarii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimo-tertio.

F. Oliverius.

LIX.

CONCESSIO

Facultatis Magistro Generali Ordinis Prædicatorum erigendi in Sinarum Regnis unam pro Viris, & alteram pro Mulieribus Confraternitatem Sanctissimi Rosarii in eodem Loco cum declaratione quod tam Viri, quàm Mulieres ejusdem Sanctissimi Rosarii Indulgentiis in eorum respectivè Ecclesiis frui possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum quod cum in Sinarum Regnis inviolabilis mos vigeat, quod Ecclesiæ Christifidelium, tam respectu situs, quàm Mulierum, inter eas, & Viros distinguantur, ita ut nec Viri ad earumdem Mulierum Ecclesias, nec prædictæ Mulieres ad illas Virorum accedere valeant, ipse Antoninus Magister Generalis, ne Mulieres hujusmodi à participatione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii cujus Confraternitates in Ecclesiis Virorum

erigi,

LX.

erigi ubicumque erectio à Constitutionibus Apostolicis in unâ dumtaxat Ecclesiâ cujuslibet Civitatis permitti solent, excludantur, easdem Indulgentias etiam ad Ecclesias prædictarum Mulierum, quarum non minor est erga eidem Sanctissimum Rosarium devotio, per Nos extendi plurimùm desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, eidem Antonino Magistro Generali, ac ei, quem ipse in illis Regionibus delegaverit, facultatem erigendi in eodem loco unam pro Viris, & alteram pro Mulieribus Confraternitatem Sanctissimi Rosarii, cum declaratione, quod tam viri, quàm Mulieres eisdem Sanctissimi Rosarii Indulgentiis in eorum respectivè Ecclesiis frui possint, & valeant, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus, & indulgemus; Salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxv. Februarii 1713. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

DECLARATIO

Pro Confraternitatibus B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod in locis, ubi Processiones in unâ Dominicâ cujusque mensis peragi nequeunt, Confratres, & Consorores earumdem Confraternitatum proprias Ecclesias visitando, & alia præscripta opera adimplendo statutis diebus, consuetas Indulgentias consequantur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod aliàs felicis recordationis Paulus Papa V. Prædecessor noster inter alias Indulgentias, & peccatorum remissiones per eum Confratribus, & Consororibus Confraternitatum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo eatenus erectarum, & in posterum erigendarum concessas, omnibus, & singulis Confratribus earumdem Confraternitatum, qui verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, Processioni in unâ Dominicâ cujuslibet mensis per dictos Confratres de Ordinarii licentiâ faciendæ devotè interfuissent, ibique orassent, septem annos, & totidem quadragenas, perpetuò concessit, & aliàs prout in ejusdem Pauli Prædecessoris desuper in simili formâ Brevis die xxx. Octobris MDCVI. expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro inserto haberi volumus, uberiùs dicitur contineri. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Processiones hujusmodi in quibusdam Civitatibus, & locis ex certis causis fieri nequeant, Ipse verò modernus Procurator Generalis opportunè in præmissis per Nos provideri, & ut infra, indulgeri summopere desideret; Nos supplicationibus ejusdem moderni Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Confratribus, & Consororibus dictarum Confraternitatum tam hactenus erectarum, quàm in posterùm ubique locorum erigendarum, ut ipsi in Civitatibus, & locis supradictis, in quibus ob dictas causas prædictis Dominicis Processiones hujusmodi fieri nequeunt, ut præfertur, in unâ ex Dominicis cujuslibet mensis Ecclesias, in quibus eorum Confraternitates erectæ reperiuntur, visitando, & alia pro consequendâ ipsâ Indulgentiâ septem annorum, & totidem quadragenarum requisita adimplendo, dictam Indulgentiam consequantur, quam consequerentur, si Processioni hujusmodi personaliter interessent, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus nostrâ de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eàdem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die x. Aprilis MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LXI.

INHIBITIO

Extractionis librorum, & quinternorum Bibliothecæ Conventus S. Mariæ Majoris Tyburis Ordinis Fratrum Minorum Observantium S. Francisci extra ipsum Conventum, absque auctoritate Apostolicâ, sub censuris, & pœnis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUm sicut dilecti Filii Fratres Conventus S. Mariæ Majoris nuncupat. Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ etiam nuncupat., ac Officiales Magistratus Civitatis nostræ Tyburtinæ Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs Venerabilis Frater Michael Angelus Episcopus Traguríen. in Minoribus constitutus magni momenti Bibliothecam in prædicto Conventu in eorumdem Fratrum beneficium, tum etiam ad Civium, & Exterorum commoditatem instituerit; ac propterea ipsi Exponentes eorumdem librorum conservationi, & manutentioni opportunè à Nobis provideri plurimùm desiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis,& interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam etiam quâvis auctoritate, superioritate, officio, vel dignitate fungens, libros, codices, scripturas, quinterna, vel folia tam manu exarata, quàm typis impressa, aut alia quæcumque eidem Bibliothecæ per memoratum Michaelem Angelum Episcopum hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu per eum, vel quoscumque Christifideles impòsterum quandocumque donanda, & assignanda, ex ipsâ Bibliothecâ sub quovis quæsito colore, pretextu, ingenio, causâ, vel occasione extrahere, vel asportare, aut ùt extrahantur, vel asportentur, permittere, vel consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à quâ nemo absolutionis beneficium à quoquam, præterquam à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, valeat obtinere, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso absque aliâ declaratione incurrendis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictorum Conventus, & Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque. Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quòd præsentis Prohibitionis exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conspicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Maii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

LXII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio cujusdam Edicti à Laicali potestate editi super Censuris Ecclesiasticis à R. P. D. Petro Secundo Episcopo Casalen. adversus Comitem Jacobum Nemours promulgatis: cum variis ordinationibus pro exactâ Censurarum hujusmodi observantia, donec vel ab habente legitimam ad id facultatem absolutio ab eis concessa fuerit, vel illæ nullæ, aut injustæ à competenti Judice Ecclesiastico fuerint declaratæ; ac insuper cum Decreto, quod ii, qui aliàs, videlicet ratione præfati Edicti easdem Ecclesiasticas Censuras quovis modo incurrerunt, post debitam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi à Sede Apostolicâ absolutionis beneficium obtinere valeant.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NOn sine ingenti animi nostri mœrore novissimè accepimus, quòd cùm nuper, nempe mense Junio proximè elapso, Venerabilis Frater Petrus Secundus Episcopus Casalensis Divini honoris zelo ductus, palam excommunicaverit, seu in majorem excommunicationem incidisse, adeoque ab omnibus vitandum esse declaraverit Comitem Jacobum Nemours, eo quia ipse, dum solemnis Supplicatio, seu Processio Sanctissimi Corporis Christi in Civitate Casalen. habebatur, non tam loci, ac temporis, quàm reverentiæ Episcopali Dignitati debitæ immemor, & quod longè deterius est, ipsi quoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento debitæ venerationis oblitus, excitatis inanibus, & importunis contentionibus, ejusdem Supplicationis progressum abrumpere ausus fuerat.

Exponit, Petrum Secundum Episcopum Casalensem declarasse, quod Comes Jacobus Nemours censuras incurrerit ob turbatam Processionem Sanctissimi Corporis Christi, ac inobedientiam præstitam eidem Episcopo.

§. 1. Et quamvis à præfato Petro Secundo Episcopo idem Sanctissimum Sacramentum deferente piis, paternisque vocibus admonitus, atque etiam rogatus, ut à proposito desisteret, obortamque in Populo, qui frequentissimus ad illam sacram functionem confluxerat, gravem offensionem, publicumque scandalum submoveret, ejusdem Præsulis authoritatem in oculis omnium temerè oppugnare, & quam illi præstare tenebatur, obedientiam pertinaciter detrectare non erubuerat: Sæcularis potestatis illarum partium Officiales, seu Administri, cæco abrepti consilio, ac eorum, quæ memoratus Antistes, ut Divinum honorem, simulque Episcopalem dignitatem tueretur, egerat, odio incitati, profanas manus ad Arcam Domini extendere, & Sanctissima Ecclesiæ Instituta, præscriptamque à Canonicis Sanctionibus disciplinam penitus subvertere, ac convellere minimè veriti fuerunt. Licèt enim satis perspectum omnibus sit Ecclesiasticis censuris innodatos, veluti aquâ, & igne interdictos, ac tanquam putrida membra canonicæ severitatis gladio abscissa, ne totum corpus inficiant, pro veteri Ecclesiæ more, ab universis Christifidelibus, sub pœnis in Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus disertè præfinitis, vitandos esse: nihilominus præfati Sæcularis potestatis Officiales, seu Administri, instante potissimum, ac urgente cognominato Rivalto ejusdem Sæcularis potestatis asserto Procuratore Fiscali, eò temeritatis, & audaciæ devenerunt, ut nomine, & authoritate dilecti Filii Nobilis Viri Victorii Amedei Sabaudiæ Ducis, & Pedemontii Principis abutentes, Edicto typis edito, publicèque promulgato, non modò quibuscumque personis cujusvis status, gradus, & conditionis inhibuerint, ne dicti Jacobi Comitis,

Attentatum refert Sæcularis Potestatis prohibentis sub pœna mortis, ne dictus Comes censuris irretitus à Christi-Fidelibus vitaretur.

sicut

ſicut præmittitur, excommunicati, ac palàm denunciati conſuetudinem, atque commercium, ejuſmodi excommunicationis ratione, vitare auderent, graviſſimis, etiam mortis cuilibet, qui ſecus fecerit, indictis pœnis: (quâ planè horrendâ comminatione Christifideles earumdem partium in manifeſtum diſcrimen conjecti fuerunt, vel capitis pœnam ſubeundi, ubi ejuſmodi Edicto morem gerere detrectarent, vel ſanè æternæ ſalutis jacturam faciendi, quatenus eidem Edicto obtemperando debitam Eccleſiæ mandatis obedientiam præſtare renuerent:) Verùm etiam ſcandala ſcandalis adjicientes, eumdem Petrum Secundùm Epiſcopum ſub pœnâ occupationis, ſeu reductionis bonorum temporalium, tam ſcilicet illius patrimonialium, quàm ſuæ menſæ Epiſcopalis monuerint, ut ab inferendâ ipſi Jacobo Comiti quâcumque ulteriori moleſtiâ omnino abſtineret, ac interim præjudicium illi per dictam excommunicationem, quam nullam, injuſtam, ac præcipitanter promulgatam nuncuparunt, irrogatum opportunè ſarciret; perinde ac ſi, ubi ipſa excommunicatio nulla, vel injuſta foret, competentia Tribunalia Eccleſiaſtica non extarent, quæ de illius prætenſâ nullitate, vel injuſtitiâ rectè, ac ordine cognoſcere, legitimumque de eâ judicium ferre poſſent, & aliàs, prout uberius continetur in præfato Edicto, quod non alio quidem animo, quàm ut clariùs, & apertiùs dignoſci ab omnibus poſſit, quàm inuſitati exempli, quantique horroris, & ſcandali illud ſit, præſentibus inſerendum duximus, tenoris, qui ſequitur, videlicet. *Vittorio Amedeo II. per Grazia di Dio Duca di Savoja, e Monferrato, Prencipe di Piemonte, Rè di Cipro &c. Ad ogn'uno ſia manifeſto, che viſta la Supplica ſportaci per parte del Procuratore Fiſcale Generale noſtro Rivalta, ed il tenor di quella ben conſiderato; Per le preſenti, atteſa l'evidente nullità, ingiuſtizia, e precipitazione della Scommunica proferta dal Veſcovo di Caſale in odio del Conte Giacomo Nemours. Habbiamo inhibito, ed inhibiamo a qualſivoglia Perſona di qualunque ſtato, grado, e condizione, tanto, Sudditi, che Foraſtieri, habitanti in eſſa Città di Caſale, che qualunque altro luogo de Stati noſtri di evitare il commercio, e conſorzio di detto Conte Nemours, ſotto preteſto di tal ſcommunica, meno per tal cauſa moleſtarlo, nè mottegiarlo in qualunque maniera ſotto pene gravi, e graviſſime, eziandio della morte: Ed in oltre habbiamo monito, e moniamo detto Veſcovo, ed Ufficiali della ſua Curia di non ſolo aſtenerſi da ogni, e qualunque ulterior moleſtia, ed aggravio verſo detto Conte, ma ancora di dover indilatamente, ed in ogni miglior modo riparare l'ingiuſta violenza, e traſcorſo di eſſo con la fulminata nulla, ingiuſta, e precipitata ſcommunica, ſotto pena della reduzzione de beni temporali del Veſcovato, e ſuoi. Mandando le preſenti regiſtrarſi, dichiarando l'eſecuzione di queſte da farſi in perſona di alcuno di detti Ufficiali di detta ſua Curia, ò di alcuno de ſuoi Domeſtici quanto al detto Veſcovo, ed all' Albo Pretorio, e Luoghi ſoliti di detta Città, quanto ad ogni altro, valer, ed alla copia ſtampata dal Stampatore noſtro Prielli doverſi preſtar tanta fede, come al proprio Originale, che tal' è noſtra mente. Dato in Caſale li 7. Luglio 1703. Per S. A. R. à relatione del Senato: Perronus: In Caſale, per Pietro Maria Prielli Stampator Ducale: Con privilegio.*

Aliud attentatum dictæ Poteſtatis præcipiendo Epiſcopo ſub pœna ſequeſtri Bonorum temporalium, ut ab aliis actibus ſe abſtineret, ac præjudicium ab Excommunicatione proveniens repararet.

Tenor edicti, in quo per injuriam aſſeritur, præfatam excommunicationem eſſe nullam, & injuſtam, nec non præmiſſa omnia demandantur.

Dat. Edict.

§. 2. Cùm autem notorii juris ſit nulli Laicali Poteſtati fas eſſe decernere, ſeu edicere, quod Cenſuræ ab Epiſcopis promulgatæ, ſeu declaratæ, ſub obtentu, quòd nullæ, vel injuſtæ ſint, attendi non debeant, ac in his, quæ ad Eccleſiaſticam Juriſdictionem pertinent, Sæculi Magiſtratus obſequendi maneat neceſſitas, non authoritas imperandi, adeòque præmiſſa in graviſſimum Chriſtifidelium ſcandalum tendant, animaſque pretioſo Salvatoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti Sanguine redemptas in maxima pericula adducere, & deplorandis malis involvere poſſint; Hinc eſt, quod Nos, qui Jurium Eccleſiaſticorum aſſertores in Terris à Domino conſtituti ſumus, ac proinde tam graves Sæcularis Poteſtatis abuſus diſſimulare non poſſumus, libertatem, immunitatem, & juriſdictionem Eccleſiaſticam à pernicioſis ejuſmodi conatibus illæſam tueri, & conſervare, nec non animarum periculis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo acta, & geſta fuerunt; ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, nec non tam præfatorum, quàm alterius cujuſcumque Senatus, Magiſtratus, Judicis, Miniſtri, Officialis, Notarii, Scribæ & aliarum quarumvis perſonarum in eiſdem præmiſſis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam ſpecificam, ac individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & exactè ſpecificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ ſcientiâ, & maturâ deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, Edictum præinſertum, ac quæcumque in eo contenta cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, nulla, irrita, invalida, injuſta, reprobata, damnata, inania, & à non habentibus poteſtatem temerè, & damnabiliter attentata, ac de facto præſumpta, nulliuſque roboris, & momenti, vel efficaciæ eſſe, & ab initio fuiſſe, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imò nec illa à quoquam obſervari poſſe, vel potuiſſe, adeoque neque ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde, ac ſi nunquam emanaſſent, nec facta fuiſſent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præſentium declaramus.

Proſecutio præſentium literarum cum declaratione incompetentiæ facultatis cognoſcendi de juſtitia, & valid tate cenſurarum in Poteſtate Sæculari.

Declarat nullitatem præfati Edicti, ac omnium ex eo ſecutorum.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula, prout etiam quæcumque alia præmiſſorum occaſione in præjudicium Libertatis, Immunitatis, & Juriſdictionis Eccleſiaſticæ quovis modo emanata, edita, acta, geſta, & perpetrata, cum omnibus pariter inde ſecutis, & quandocumque ſecuturis, harum ſerie damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, ac omninò vacuis ſemper haberi volumus, & mandamus.

Reprobat idem Edictum.

§. 4. Præterea, tametſi perſpecta Cleri, Populique Caſalenſis pietas, & Religio ſpem Nobis certam ingerat, fore ut memorati Edicti nullam hactenus, ut par erat, rationem habuerint, eoque non attento à quâlibet conſuetudine, & commercio cum præfato Jacobo Comite, tanquam verè excommunicato, ac omninò vitando, penitus ultrò abſtinuerint, & abſtineant; nihilominus motu, ſcientiâ, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine paribus, eumdem Jacobum Comitem, tanquam verum excommunicatum, vitandum ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus habendum eſſe, donec, & quouſque abſolutionis beneficium Chriſtianâ humilitate petierit, illudque ab habente legitimam ad id facultatem impetraverit, vel quatenus cenſuræ adverſus eum promulgatæ nullæ, aut injuſtæ prætendantur, eas uti tales à competenti Judice Eccleſiaſtico declarari obtinuerit, cum ante ejuſmodi declarationem pro validis, ac juſtis ab omnibus haberi debeant, earumdem tenore præſentium decernimus, & ſimiliter declaramus.

Decernit obſervantiam præmiſſæ excommunicationis.

§. 5.

Mandat univerſis Eccleſiaſticis, ut ſervent ea, ad quæ tenentur erga excommunicatos denunciatos.

§. 5. Quocirca univerſis Presbyteris, & Clericis tam ſæcularibus cujuſcumque gradus, præeminentiæ, & dignitatis fuerint, quàm cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, regularibus in Divinis miniſtrantibus harum ſerie diſtrictè præcipimus, & mandamus, ut quatenus prædictus Jacobus Comes ad eorum Eccleſias, ſeu Oratoria accedere, ibique divinis Officiis, aliiſve ſacris functionibus intereſſe præſumeret, cum eo ita ſe gerant, quemadmodum ex Sacrorum Canonum præſcripto cum Excommunicatis publicè denunciatis agendum eſſe probè norunt, ſub pœnis ab ipſis Sacris Canonibus in eos, qui ſecus fecerint, conſtitutis.

Reſervat abſolutionem à cenſuris, quas incurrerunt auctores Edicti, quive auxilium præſtiterunt.

§. 6. Cæterum cum exploratum ſit tam præfatum cognominatum Rivalta, qui præmiſſa ab eadem Sæculari Poteſtate edici, & ordinari petiit, ac inſtetit, ut præfertur, quàm cognominatum Perronum, qui præinſerto Edicto ſubſcripſit, nec non Petrum Mariam Prielli Typographum, qui illud ſuis typis impreſſit, alioſque omnes, & ſingulos cujuſcumque pariter ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, quantumvis ſublimis fuerint, qui eadem præmiſſa mandarunt, ac ordinarunt, ſeu illis conſilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præſtiterunt, aut in eorum ſequelam, & executionem geſta approbarunt, & rata habuerunt, ſeu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, cenſuras omnes, & pœnas Eccleſiaſticas à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac præſertim literis die Cœnæ Domini ſingulis annis legi, & promulgari conſuetis inflictas eo ipſo incurriſſe: Noverint idcircò illi omnes, etiam ſpecialiſſimâ mentione digni, à cenſuris, & pœnis hujuſmodi poſt debitam, ac condignam Eccleſiæ realiter, & cum effectu præſtitam ſatisfactionem, non niſi à Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente (præterquam in mortis articulo conſtituti, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtitâ, atque cum reincidentiâ eo ipſo, quo convaluerint) abſolvi, & liberari poſſe, prout earumdem tenore præſentium pariter decernimus.

Alias pœnas reſervat contra prædictos Eccleſiaſticæ libertatis Violatores.

§. 7. Facultatem inſuper quandocumque procedendi ad alia ſeveriora remedia, quatenus prædicti Eccleſiaſticæ libertatis Violatores in ſuâ contumaciâ perſiſtentes cenſuras, & pœnas hujuſmodi animo, quod abſit, ſuſtinuerint indurato, Nobis, & eidem Apoſtolicæ Sedi expreſsè reſervantes.

Decreta roborantia cum clauſula ſublata, & irritante.

Ac decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu aliàs ſpecificâ, & individuâ mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente, defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; Sed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quâvis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, ac quorumvis Monaſteriorum, Conventuum, Eccleſiarum, locorum piorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, & locis piis prædictis, illorumque reſpectivè Superioribus, aliiſve quibuslibet perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Imperiali, regali, aliave quâlibet mundanâ, vel Eccleſiaſticâ Dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujuſmodi mentionem. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Affixio præſentium in Urbe vim habeat perſonalis intimationis.

§. 9. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Latera-

nen-

nensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda Transumptis.

Dat. 28. Julii 1713.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVIII. Julii MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decima quarta Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jacobum Vasellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Cursorum.

LXIII.

CONFIRMATIO

Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum super Cultu immemorabili S. Liberati de Lauro Ordinis Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci, Provinciæ Marchiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs, & nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, emanarunt in Causa Servi Dei Liberati de Lauro, Sancti nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum, ad supplicationem dilecti Filii Lucii à Turricellâ Fratris expressè professi Provinciæ Marchiæ dicti Ordinis, ac Lectoris Jubilati, & ejusmodi causæ Postulatoris, duo decreta tenoris sequentis videlicet: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupati. Demandatâ per Sacram Rituum Congregationem sub die 22. Junii MDCLXXXXVII. amotione Imaginum prædicti Servi Dei ab Altaribus, Ecclesiis, & Claustris Conventuum prædicti Ordinis, in quibus depictus erat in lectulo decumbens, cui Beatissima Virgo Virginibus, & Angelicis associata Choris, liquorem propriis manibus administrabat, recursum interposuerunt ad eamdem Sacram Congregationem Patres ejusdem Ordinis, allegantes cultum eidem Servo Dei intra, & extra præmemoratum Ordinem sic, & aliàs, atque multiformiter exhibitum extitisse, nedum per centum annos ante Decreta fel. rec. Urbani VIII. sed per quatuor, & ultra sæcula, ac proinde humiliter insistere pro manutentione prædicti Servi Dei in eodem cultu absque ullâ innovatione, quæ læderet possessionem, in quâ pacificè erat à præmemorato immemorabili, ac legitimo tempore: Unde Sacra eadem Congregatio præfixo, & pluries prorogato eidem Ordini tempore ad probandam eamdem immemorabilem possessionem, sub pœnâ remotionis cujuscumque cultus eidem Servo Dei quomodolibet præstiti, in se ejusdem Causæ cognitionem benignissimè suscepit.

§. 1. Quamobrem allato ad ipsam per Religiosos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Marchiæ (in quâ adest Conventus cum Ecclesiâ sub titulo Sancti Liberati, ubi, ut à Reverendiss. Episcopo Camerinen. asseritur, ipsius, ac Beatorum Humilis, & Pacifici ossa requiescunt) authentico Processu, unâ cum Sententiâ super præmisso cultu auctoritate ejusdem Episcopi Camerinen. Ordinarii Loci dicti Conventus, ritè prolatâ: Nec non instituto super præmissis omnibus judicio, & prætendentibus subinde Postulatoribus non esse necessariam in casibus similibus propulsionis contrarietatum Commissionem manu Sanctissimi signatum, eadem Sacra Rituum Congregatio perpendens plura afferri in comprobatione præmemorati cultus, quæ in præsenti casu indigebant speciali dilucidatione; producebantur siquidem nonnulla eidem Servo Dei uti anonymo, vel incognito ab Historiatoribus attributa, & alia pariter, quæ ipsum cum alio quodam Liberato Maceratense Congregationis Cœlestinorum, seu Clarenorum ejusdemmet Ordinis confundere poterant, ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vallemani pro Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinale Carpineo Ponente, Sacra eadem Rituum Congregatio, audito tam in scriptis, quàm in voce D. Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, & Reverendissimi Archiepiscopi Myren. Fidei Promotoris Coadjutore, rescribendum censuit: Causam indigere signaturâ Commissionis in casu, de quo agitur. Die VII. Septembris MDCCIX. Ita reperitur in Regestris Decretorum Congregationis Sacrorum Rituum. In quorum fidem &c. die 3. Augusti MDCCXIII. Loco ✝ Sigilli. Gratis. N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus Sacræ Rituum Congregationis Pro-Secretarius: Camerinen. Servi Dei Liberati de Lauro Ordinis Minorum Sancti Francisci Sancti nuncupat. Orta controversiâ in Sacrâ Rituum Congregatione: An cultus ab immemorabili tempore, juxta Postulatorum sensum Sancto Liberato prædicto præstitus, essetne permittendus, seu potius removendus, eadem Sacra Rituum Congregatio sub die VII. Septembris MDCCIX. censuit, antequam ad discussionem dubii super casu excepto à decretis fel. rec. Urbani PP. VIII. deveniretur, necessariam esse dubii propositionem super signaturâ Commissionis, ideoque disputato dicto dubio, an esset signanda Commissio, Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Ptolomei pro Eminentiss. & Reverendiss. Cardinale Carpineo Ponente, & ad instantiam Fratris Lucii de Turricellâ Ordinis Minorum de Observantiâ Sancti Francisci dictæ causæ Postulatoris, audito prius tam in voce, quàm in scriptis R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, respondit: Pro nunc non esse locum signaturæ Commissionis, & nihil esse innovandum super cultu eidem Servo Dei præstito, firmo tamen remanente Decreto in hac Causâ edito die XXII. Julii MDCLXXXXVII. super amotione Imaginum dicti Servi Dei, cui in lectulo decumbenti Beatissima Virgo Angelicis Choris associata cibum subministrabat, si Sanctiss. Domino Nostro placuerit, die XXVIII. Januarii MDCCXIII. Factaque deinde per infrascriptum Pro-Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die 17. Februarii ejusdem anni

anni MDCCXIII. G. Cardinalis Carpineus, Loco † Sigilli. C. Collicola Sac. Rituum Congregationis Pro-Secretarius.

§. 2. Cùm autem sicut prædictus Lucius Nobis subinde exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desideret, Nos ipsum Lucium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die secunda Septembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

F. Oliverius.

LXIV.

DAMNATIO

Quamplurium propositionum excerptarum ex Libro Gallico idiomate impresso, & in plures Tomos distributo sub titulo : *Le Nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. à Paris 1699.* ac aliter : *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chretiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* cum prohibitione ejusdem Libri, & aliorum quorumcumque in ejus defensionem tam hactenus editorum, quàm in posterum edendorum.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium à voce Divini Salvatoris, qua monemur, ut caveamus à falsis Magistris decipientibus sub Specie Sanctitatis.

Unigenitus Dei Filius pro nostrâ, & totius Mundi salute filius hominis factus, dum Discipulos suos doctrina veritatis instrueret, universamque Ecclesiam suàm in Apostolis erudiret, præsentia disponens, & futura prospiciens, præclaro, ac saluberrimo documento Nos admonuit, ut attenderemus à falsis Prophetis, qui veniunt ad Nos in vestimentis Ovium, quorum nomine potissimum demonstrantur Magistri illi mendaces, & in deceptione illusores, qui splendida pietatis specie prava dogmata latenter insinuantes, introducunt sectas perditionis sub imagine Sanctitatis; utque faciliùs incautis obrepant, quasi deponentes lupinam pellem, & sese Divinæ Legis sententiis, velut quibusdam Ovium velleribus obvolventes, Sanctarum Scripturarum, adeoque etiam ipsius novi Testamenti verbis, quæ multipliciter in suam, aliorumque perditionem depravant, nequiter abutuntur: antiqui scilicet, à quo progeniti sunt, mendacii Parentis exemplo, ac magisterio edocti, nullam omninò esse ad fallendum expeditiorem viam, quàm, ut ubi nefarii erroris subintroducitur fraudulentia, ibi divinorum verborum prætendatur authoritas.

Statuit validiori uti remedio adversùs doctrinam contentam in libris, de quibus hic est sermo, aliàs damnatis.

§. 1. His Nos verè divinis monitis instructi, ubi primùm, non sine intimâ cordis nostri amaritudine accepimus, Librum quemdam gallico idiomate olim impressum, & in plures tomos distributum, sub titulo: *Le nouveau Testament en François avec des reflexions morales sur chaque verset &c. A Paris 1699.* Aliter verò: *Abregé de la morale de l'Evangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, & de l'Apocalypse, ou Pensées Chretiennes sur le Texte de ces Livres Sacrez &c. à Paris 1693. & 1694.* tametsi aliàs à Nobis damnatum, ac revera Catholicis veritatibus pravarum doctrinarum mendacia multifariam permiscentem, adhuc tamen tanquam ab omni errore immunem, à pluribus haberi, Christifidelium manibus passim obtrudi, ac nonnullorum nova semper tentantium consilio, & operâ studiosè nimis quaquaversùm disseminari, etiam latinè redditum, ut perniciosæ institutionis contagium, si fieri possit, pertranseat de gente in gentem, & de Regno ad Populum alterum: versutis hujusmodi seductionibus, atque fallaciis creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci summoperè doluimus; adeoque Pastoralis non minus curæ nostræ stimulis, quàm frequentibus Orthodoxæ Fidei Zelatorum querelis, maximè verò complurium Venerabilium Fratrum, præsertim Galliæ Episcoporum literis, ac precibus excitati, gliscenti morbo, qui etiam aliquando posset in deteriora quæque proruere, validiori aliquo remedio obviam ire decrevimus.

Propterea declarat, velle distinctè explicare pravitatem inibi latentem.

§. 2. Et quidem ad ipsam ingruentis mali causam providæ nostræ considerationis intuitum convertentes, perspicuè novimus summam hujusmodi libri perniciem ideo potissimùm progredi, & invalescere, quod eadem intus lateat, & velut improba sanies, nonnisi secto ulcere foras erumpat; Cùm liber ipse primo aspectu legentes specie quadam pietatis illiciat; molliti enim sunt sermones ejus super oleum: sed ipsi sunt jacula, & quidem intento arcu ita ad nocendum parata, ut sagittent in obscuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut salubrius præstari à Nobis posse arbitrati sumus, quam si fallacem Libri doctrinam generatim solummodò à Nobis hactenus indicatam, pluribus singillatim ex eo excerptis propositionibus, distinctiùs, & apertiùs explicaremus, atque universis Christifidelibus noxia zizaniorum semina è medio tritici, quo tegebantur, educta, velut ob oculos exponeremus. Ita nimirum denudatis, & quasi in propatulo positis, non uno quidem, aut altero, sed plurimis, gravissimisque, tum pridem damnatis, tum etiam novè adinventis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore ut omnes tandem apertæ jam, manifestæque veritati cedere compellantur.

§. 3.

Idque conducere ad sedandas, scissuras in Galliæ Regno.

§. 3. Id ipsum maximè è re Catholicâ futurum, & sedandis præsertim in florentissimo Galliæ Regno exortis ingeniorum variè opinantium, jamque in acerbiores scissuras pretendentium dissidiis apprimè proficuum: Conscientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodum necessarium non modò præfati Episcopi; sed, & ipse in primis Charissimus in Christo Filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus, cujus eximium in tuendâ Catholicæ Fidei puritate, extirpandisque erroribus zelum satis laudare non possumus, sæpius Nobis est contestatus; repetitis propterea verè piis, & Christianissimo Rege dignis officiis, atque ardentibus votis à Nobis efflagitans, ut instanti animarum necessitati prolatâ quantocius Apostolici censurâ judicii consuleremus.

Consultatio adhibita in examine plurium propositionum contentarum in dictis libris.

§. 4. Hinc adspirante Domino, ejusque cœlesti ope confisi, salutare opus sedulò, diligenterque, ut rei magnitudo postulabat, aggressi sumus, ac plurimas ex prædicto Libro, juxta supra recensitas respectivè editiones, fideliter extractas, & tum Gallico, tum Latino idiomate expressas propositiones à compluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, primò quidem coram duobus ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus accuratè discuti: deinde verò coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium consilio, quàm maximâ diligentiâ, ac maturitate, singularum insuper propositionum cum ipsomet Libri Textu exactissime factâ collatione, pluries iteratis Congregationibus, expendi, & examinari mandavimus. Hujusmodi autem propositiones sunt, quæ sequuntur, videlicet:

Series earumdem propositionum.

1. *QUid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?*

2. *Jesu Christi gratia, principium efficax boni cujuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum: absque illa, non solùm nihil fit, sed nec fieri potest.*

3. *In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das quod præcipis.*

4. *Ita Domine; Omnia possibilia sunt ei, cui omnia possibilia facis, eadem operando in illo.*

5. *Quando Deus non emollit cor per interiorem unctionem gratiæ suæ, exhortationes, & gratiæ interiores non inserviunt, nisi ad illud magis obdurandum.*

6. *Discrimen inter Fœdus Judaïcum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à Peccatore, relinquendo illum in sua impotentia, in isto verò Deus Peccatori dat, quod jubet, illum sua gratia purificando.*

7. *Quæ utilitas pro homine in veteri fœdere, in quo Deus illum reliquit ejus propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?*

8. *Nos non pertinemus ad novum fœdus, nisi in quantum participes sumus ipsius novæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.*

9. *Gratia Christi est gratia suprema, sine qua confiteri Christum nunquam possumus, & cum qua nunquam illum abnegamus.*

10. *Gratia est operatio manus Omnipotentis Dei, quam nihil impedire potest, aut retardare.*

11. *Gratia non est aliud, quàm voluntas Omnipotentis Dei, jubentis, & facientis, quod jubet.*

12. *Quando Deus vult salvare animam, quocumque tempore, quocumque loco effectus indubitabilis sequitur voluntatem Dei.*

13. *Quando Deus vult animam salvam facere, & eam tangit interiori gratiæ suæ manu; nulla voluntas humana ei resistit.*

14. *Quantumcumque remotus à salute sit Peccator obstinatus, quando Jesu se ei videndum exhibet lumine salutari suæ gratiæ, oportet, ut se dedat, accurrat, sese humiliet, & adoret Salvatorem suum.*

15. *Quando Deus mandatum suum, & suam æternam locutionem comitatur unctione sui spiritus, & interiori vi gratiæ suæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.*

16. *Nullæ sunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil resistit Omnipotenti.*

17. *Gratia est vox illa Patris, quæ homines interius docet, ac eos venire facit ad Jesum Christum; quicumque ad eum non venit, postquam audivit vocem exteriorem Filii, nullatenus est doctus à Patre.*

18. *Semen verbi, quod manus Dei irrigat, semper affert fructum suum.*

19. *Dei gratia nihil aliud est, quam ejus omnipotens voluntas: hæc est idea, quam Deus ipse Nobis tradit in omnibus suis Scripturis.*

20. *Vera gratiæ idea est, quod Deus vult sibi à nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tanquam Dominus; & omnia sibi submissa sunt.*

21. *Gratia Jesu Christi est gratia fortis, potens, suprema, invincibilis, utpote quæ est operatio voluntatis Omnipotentis, sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & resuscitantis Filium suum.*

22. *Concordia Omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipsius voluntatis consensu, demonstratur illicò nobis in Incarnatione, veluti in fonte, atque Archetypo omnium aliarum operationum misericordiæ, & gratiæ, quæ omnes ita gratuitæ, atque ita dependentes à Deo sunt, sicut ipsa originalis operatio.*

23. *Deus ipse nobis ideam tradidit omnipotentis operationis suæ gratiæ, eam significans per illam, qua Creaturas è nihilo producit, & mortuis reddit vitam.*

24. *Justa idea, quam Centurio habet de Omnipotentia Dei, & Jesu Christi in sanandis corporibus solo motu suæ voluntatis, est imago ideæ, quæ haberi debet de omnipotentia suæ gratiæ in sanandis animabus à cupiditate.*

25. *Deus illuminat animam, & eam sanat æquè, ac corpus sola sua voluntate; jubet, & ipsi obtemperatur.*

26. *Nullæ dantur gratiæ, nisi per Fidem.*

27. *Fides est prima gratia, & fons omnium aliarum.*

28. *Prima gratia, quam Deus concedit Peccatori, est peccatorum remissio.*

29. *Extra Ecclesiam nulla conceditur gratia.*

30. *Omnes, quos Deus vult salvare per Christum, salvantur infallibiliter.*

31. *Desideria Christi semper habent suum effectum; pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat.*

32. *Jesus Christus se morti tradidit ad liberandum pro semper suo sanguine Primogenitos, id est Electos, de manu Angeli exterminatoris.*

33. *Pro quantum oportet bonis terrenis, & sibimetipsi renunciasse, ad hoc ut quis fiduciam habeat sibi, ut ita dicam, appropriandi Christum Jesum, ejus amorem, mortem, & mysteria, ut facit Sanctus Paulus dicens: Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*

34. *Gratia Adami non producebat, nisi merita humana.*

35. *Gratia Adami est sequela creationis, & erat debita naturæ sanæ, & integræ.*

36. *Differentia essentialis inter gratiam Adami,*

& sta-

& status innocentiæ, ac gratiam Christianam est, quod primam unusquisque in propria persona recepisset: ista verò non recipitur, nisi in persona Jesu Christi ressuscitati, cui nos uniti sumus.

37. Gratia Adami, sanctificando illum in semetipso, erat illi proportionata: Gratia Christiana nos sanctificando in Jesu Christo, est omnipotens, & digna Filio Dei.

38. Peccator non est liber, nisi ad malum, sine gratia Liberatoris.

39. Voluntas, quam gratia non prævenit, nihil habet luminis, nisi ad aberrandum; ardoris, nisi ad se præcipitandum; virium, nisi ad se vulnerandum; Est capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.

40. Sine gratia nihil amare possumus, nisi ad nostram condemnationem.

41. Omnis cognitio Dei, etiam naturalis, etiam in Philosophis Ethnicis, non potest venire, nisi à Deo, & sine gratia non producit, nisi præsumptionem, vanitatem, & oppositionem ad ipsum Deum, loco affectuum, adorationis, gratitudinis & amoris.

42. Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad Sacrificium Fidei; sine hoc nihil, nisi impuritas, nihil, nisi indignitas.

43. Primus effectus gratiæ baptismalis est facere, ut moriamur peccato; adeo ut spiritus, cor, sensus non habeant plus vitæ pro peccato, quam homo mortuus habeat pro rebus Mundi.

44. Non sunt, nisi duo amores, unde volitiones, & actiones omnes nostræ nascuntur; Amor Dei, qui omnia agit propter Deum, quemque Deus remuneratur, & Amor, quo nos ipsos, ac Mundum diligimus, qui quod ad Deum referendum est, non refert, & propter hoc ipsum fit malus.

45. Amore Dei in corde Peccatorum non ampliùs regnante, necesse est, ut in eo carnalis regnet cupiditas, omnesque actiones ejus corrumpat.

46. Cupiditas, aut Charitas, usum sensuum bonum, vel malum faciunt.

47. Obedientia legis profluere debet ex fonte; & hic fons est Charitas. Quando Dei amor est illius principium interius, & Dei gloria ejus finis, tunc purum est, quod apparet exteriùs; alioquin non est, nisi hypocrisis, aut falsa justitia.

48. Quid aliud esse possumus, nisi tenebræ, nisi aberratio, & nisi peccatum sine Fidei lumine, sine Christo, & sine Charitate.

49. Ut nullum peccatum est sine amore nostri, ita nullum est opus bonum sine amore Dei.

50. Frustra clamamus ad Deum, Pater mi: si spiritus Charitatis non est ille, qui clamat.

51. Fides justificat, quando operatur; sed ipsa non operatur, nisi per Charitatem.

52. Omnia alia salutis media continentur in fide, tanquam in suo germine, & semine; Sed hæc fides non est absque amore, & fiducia.

53. Sola Charitas Christiano modo facit (actiones Christianas) per relationem ad Deum, & Jesum Christum.

54. Sola Charitas est, quæ Deo loquitur, eam solam Deus audit.

55. Deus non coronat, nisi Charitatem; qui currit ex alio impulsu, & ex alio motivo, in vanum currit.

56. Deus non remunerat nisi Charitatem, quoniam charitas sola Deum honorat.

57. Totum deest Peccatori, quando ei deest spes, & non est spes in Deo, ubi non est amor Dei.

58. Nec Deus est, nec Religio, ubi non est Charitas.

59. Oratio Impiorum est novum peccatum, & quod Deus illis concedit, est novum in eos judicium.

60. Si solus supplicii timor animat pœnitentiam, quo hæc est magis violenta, eo magis ducit ad desperationem.

61. Timor nonnisi manum cohibet, cor autem tandiù peccato adducitur, quandiù ab amore justitiæ non ducitur.

62. Qui à malo non abstinet, nisi timore pœnæ, illud committit in corde suo, & jam est Reus coram Deo.

63. Baptizatus adhuc est sub lege sicut Judæus, si legem non adimpleat, aut adimpleat ex solo timore.

64. Sub maledicto legis, nunquam fit bonum, quia peccatur sive faciendo malum, sive illud nonnisi ob timorem evitando.

65. Moyses, Prophetæ, Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo quod ullum Deo dederint filium, cum non effecerint, nisi mancipia per timorem.

66. Qui vult Deo appropinquare, nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus, neque adduci per instinctum naturalem, aut per timorem, sicuti Bestiæ, sed per fidem, & per amorem sicuti filii.

67. Timor servilis non sibi repræsentat Deum, nisi ut Dominum durum, imperiosum, injustum, intractabilem.

68. Dei Bonitas abbreviavit viam salutis claudendo totum in Fide, & precibus.

69. Fides, usus, augmentum, & præmium Fidei, totum est donum puræ liberalitatis Dei.

70. Nunquam Deus affligit innocentes, & afflictiones semper serviunt, vel ad puniendum peccatum, vel ad purificandum Peccatorem.

71. Homo ob sui conservationem potest se se dispensare ab ea lege, quam Deus condidit propter ejus utilitatem.

72. Nota Ecclesiæ Christianæ est, quod sit Catholica, comprehendens & omnes Angelos Cœli, & omnes Electos, & justos terræ, & omnium sæculorum.

73. Quid est Ecclesia, nisi cœtus Filiorum Dei manentium in ejus sinu, adoptatorum in Christo, subsistentium in ejus persona, redemptorum ejus sanguine, viventium ejus spiritu, agentium per ejus gratiam, & expectantium gratiam futuri sæculi.

74. Ecclesia, sive integer Christus, Incarnatum Verbum habet, ut Caput; omnes verò Sanctos, ut membra.

75. Ecclesia est unus solus homo, compositus ex pluribus membris, quorum Christus est Caput, vita, subsistentia, & persona; Unus solus Christus, compositus ex pluribus Sanctis, quorum est Sanctificator.

76. Nihil spatiosius Ecclesia Dei, quia omnes Electi, & Justi omnium sæculorum illam componunt.

77. Qui non ducit vitam dignam Filio Dei, & membro Christi, cessat interiùs habere Deum pro Patre, & Christum pro Capite.

78. Separatur quis à Populo Electo, cujus figura fuit Populus Judaicus, & Caput est Jesus Christus, tam non vivendo secundum Evangelium, quàm non credendo Evangelio.

79. Utile, & necessarium est omni tempore, omni loco, & omni personarum generi studere, & cognoscere spiritum, pietatem, & mysteria Sacræ Scripturæ.

80. Lectio Sacræ Scripturæ est pro omnibus.

81. Obscuritas Sancta verbi Dei non est Laicis ratio dispensandi se ipsos ab ejus lectione.

82. Dies Dominicus à Christianis debet sanctificari lectionibus pietatis, & super omnia Sanctarum Scripturarum. Damnosum est velle Christianum ab hac lectione retrahere.

83. Est illusio sibi persuadere, quod notitia mysteriorum Religionis non debeat communicari fœminis, lectione Sacrorum librorum. Non ex fœminarum simplicitate, sed ex superba Virorum scientia, ortus est Scripturarum abusus, & natæ sunt hæreses.

84. Abripere è Christianorum manibus novum Testa-

Testamentum, seu e s illud clausum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, est illis Christi os obturare.

85. *Interdicere Christianis lectionem Sacræ Scripturæ, præsertim Evangelii, est interdicere usum luminis filiis lucis, & facere ut patiantur speciem quamdam excommunicationis.*

86. *Eripere simplici Populo hoc solatium, jungendi vocem suam voci totius Ecclesiæ, est usus contrarius praxi Apostolicæ, & intentioni Dei.*

87. *Modus plenus sapientia, lumine, & charitate, est dare animabus tempus portandi cum humilitate, & sentiendi statum peccati, petendi spiritum pœnitentiæ, & contritionis, & incipiendi, ad minus satisfacere ejustitiæ Dei, antequam reconcilientur.*

88. *Ignoramus quid sit peccatum, & vera pœnitentia, quando volumus statim restitui possessioni bonorum illorum, quibus nos peccatum spoliavit, & detractamus separationis istius ferre confusionem.*

89. *Quartus decimus gradus conversionis Peccatoris est quod, cùm sit jam reconciliatus, habet jus assistendi Sacrificio Ecclesiæ.*

90. *Ecclesia authoritatem excommunicandi habet, ut eam exerceat per primos Pastores de consensu, saltem præsumpto, totius Corporis.*

91. *Excommunicationis injustæ metus, nunquam debet nos impedire ab implendo debito nostro: Nunquam eximus ab Ecclesia, etiam quando hominum nequitia videmur ab ea expulsi, quando Deo, Jesu Christo, atque ipsi Ecclesiæ per charitatem affixi sumus.*

92. *Pati potius in pace excommunicationem, & anathema injustum, quàm prodere veritatem, est imitari Sanctum Paulum: tantùm abest, ut sit erigere se contra authoritatem, aut scindere unitatem.*

93. *Jesus quandoque sanat vulnera, quæ præceps Primorum Pastorum festinatio infligit, sine ipsius mandato: Jesus restituit, quod ipsi inconsiderato zelo rescindunt.*

94. *Nihil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus inimicis, quàm videre illic dominatum exerceri supra fidem Fidelium, & foveri divisiones propter res, quæ nec fidem lædunt, nec mores.*

95. *Veritates eò devenerunt, ut sint lingua quasi peregrina plerisque Christianis, & modus eas prædicandi est veluti idioma incognitum; adeò remotus est à simplicitate Apostolorum, & supra communem captum fidelium; Neque satis advertitur, quòd hic defectus sit unum ex signis maximè sensibilibus senectutis Ecclesiæ, & iræ Dei in Filios suos.*

96. *Deus permittit, ut omnes Potestates sint contrariæ Prædicatoribus veritatis, ut ejus victoria attribui non possit, nisi Divinæ gratiæ.*

97. *Nimis sæpè contingit membra illa, quæ magis sanctè, ac magis strictè unita Ecclesiæ sunt, respici, atque tractari tanquam indigna, ut sint in Ecclesiâ, vel tanquam ab ea separata; sed justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.*

98. *Status persecutionis, & pœnarum, quas quis tolerat, tanquam Hæreticus, flagitiosus, & impius, ultima plerumque probatio est, & maximè meritoria, utpote quæ facit hominem magis conformem Jesu Christo.*

99. *Pervicacia, præventio, obstinatio in nolendo, aut aliquid examinare, aut agnoscere se fuisse deceptum, mutant quotidiè quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in sua Ecclesia posuit, ut in ea esset odor vitæ, V. G. bonos libros, instructiones, sancta exempla &c.*

100. *Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequendo veritatem, ejusque discipulos. Tempus hoc advenit..... Haberi, & tractari à Religionis Ministris, tanquam impium, & indignum omni commercio cum Deo, tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia in societate Sanctorum; est hominibus piis morte corporis mors terribilior, Frustra quis sibi blanditur de suarum intentionum puritate, & zelo quodam Religionis, persequendo flamma, ferroque viros probos, si propria passione est excæcatus aut abreptus aliena, propterea quòd nihil vult examinare. Frequenter credimus sacrificare Deo Impium, & sacrificamus Diabolo Servum.*

101. *Nihil spiritui Dei, & doctrinæ Jesu Christi magis opponitur, quàm communia facere juramenta in Ecclesia, quia hoc est multiplicare occasiones pejerandi, laqueos tendere infirmis, & idiotis, & efficere, ut nomen, & veritas Dei aliquando deserviant consilio Impiorum.*

§. 5. Auditis itaque tum voce, tum scripto Nobis exhibitis præfatorum Cardinalium, aliorumque Theologorum suffragiis, divinique in primis luminis, privatis ad eum finem, publicisque etiam indictis precibus, implorato præsidio, omnes, & singulas propositiones præinsertas, tanquam falsas, captiosas, malè sonantes, piarum aurium offensivas, scandalosas, perniciosas, temerarias, Ecclesiæ & ejus praxi injuriosas, neque in Ecclesiam solùm, sed etiam in Potestates Sæculi contumeliosas, seditiosas, impias, blasphemas, suspectas de hæresi, ac hæresim ipsam sapientes, nec non hæreticis, & hæresibus, ac etiam schismati faventes, erroneas, hæresi proximas, pluries damnatas, ac demum etiam hæreticas, variasque hæreses, & potissimùm illas, quæ in famosis Jansenii propositionibus, & quidem in eo sensu, in quo hæ damnatæ fuerunt, acceptis, continentur, manifestè innovantes respectivè, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, damnamus, & reprobamus. Condemnat easdem propositiones.

§. 6. Mandantes omnibus utriusque sexus Christifidelibus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac prædicare aliter præsumant, quàm in hac eadem Nostra Constitutione continetur; ita ut quicumque illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis, etiam disputativè publicè, aut privatim tractaverit nisi forsan impugnando, Ecclesiasticis censuris, aliisque contra similia perpetrantes à Jure statutis pœnis ipso facto absque alia declaratione subjaceat. Prohibitio, ne dictæ propositiones teneri, doceri, vel defendi possint.

§. 7. Cœterum per expressam præfatarum propositionum reprobationem alia in eodem libro contenta nullatenus approbare intendimus; cum præsertim in decursu examinis complures alias in eo deprehenderimus propositiones illis, quæ, ut supra, damnatæ fuerunt, consimiles, & affines, iisdemque erroribus imbutas; nec sanè paucas sub imaginario quodam, veluti grassantis hodie persecutionis obtentu, inobedientiam, & pervicaciam nutrientes, easque falsò Christianæ patientiæ nomine prædicantes; quas propterea singulatim recensere & nimis longum esse duximus. & minimè necessarium; ac demum, quod intolerabilius est, Sacrum ipsum novi Testamenti Textum damnabiliter vitiatum compererimus, & alteri dudum reprobatæ versioni Gallicæ Montensi in multis conformem: à vulgatâ verò editione, quæ tot Sæculorum usu in Ecclesia probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authenticâ haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem, pluriesque in alienos, exoticos, ac sæpè noxios sensus, non sine maximâ perversitate detortum. Protestatio condemnationis citra approbationem aliarum propositionum, quæ censuræ nota dignæ sunt.

§. 8. Eumdem propterea librum, utpote per dulces sermones, & benedictiones, ut Apostolus loquitur, hoc est, sub falsa piæ institutionis imagine, seducendis innocentium cordibus longè accommodatum, sive præmissis, sive alio quovis titulo inscriptum, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quâvis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, authoritate Apos- Innovatio prohibitionis supradictorum librorum.

ſtolicâ tenore præſentium iterum prohibemus, ac ſimiliter damnamus; quemadmodum etiam alios omnes, & ſingulos in ejus defenſionem tam ſcripto, quàm typis editos, ſeu forſan (quod Deus avertat) edendos libros, ſeu libellos, eorumque lectionem, deſcriptionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus ſub pœnâ excommunicationis per contrafacientes ipſo facto incurrenda, prohibemus pariter, & interdicimus.

Præceptum ſuper obſervantia præſentis Conſtitutionis.

§. 9. Præcipimus inſuper Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis, nec non hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, ut contradictores, & rebelles quoſcumque per cenſuras, & pœnas præfatas, aliaque juris, & facti remedia, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii Sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

Fides habenda Tranſumptis.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides prorſus adhibeatur, quæ ipſis originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis, & interdictionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo decimotertio, ſexto Idus Septembris, Pontificatus Noſtri Anno Decimotertio.

Dat. die 8. Septembris anno 1713.

J. Card. Prodatarius. F. Oliverius.
Viſa de Curia L. Sergardus.
Loco † Plumbi.
Regiſtrata in Secretaria Brevium.
L. Martinettus.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo tertio, Indictione ſexta, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Decimo tertio ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apoſtolicum Curſorem.

Antonius Placentinus Magiſter Curſ.

LXV.

CONFIRMATIO

Decreti Congregationis Sacrorum Rituum editi ſuper Cultu immemorabili.

BEATO GREGORIO PAPÆ DECIMO

Exhibito, & caſu excepto à Decretis fel. rec. Urbani PP. VIII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus paſtoralis officii ſollicitudo Nos urget, ut glorioſorum cœleſtis Hieruſalem Civium, quorum ſapientiam narrant Populi, & laudem nuntiat Eccleſia, illorumque potiſſimùm, quos Unigenitus Dei Filius gregi ſui Paſtores conſtituit ſecundum cor ſuum, quique in generationibus gentis ſuæ gloriam adepti, placuerunt Domino in diebus ſuis, ac fidei gubernaculum viriliter tenentes, anchoram ſpei tranquillâ jam in ſtatione compoſuerunt, plenamque cœleſtibus divitiis, & æternis mercibus navem optato in littore collocarunt, venerationem, & cultum promovere ſtudeamus in terris, ſicut pia Catholicorum Antiſtitum in partem ſollicitudinis noſtræ vocatorum aliorumque Chriſtifidelium, ac præſertim pietate non minùs, Chriſtianiſque virtutibus, quam generis ſplendore fulgentium vota poſtulant, & Nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Eccleſiæ decus, & præſidium, ſpiritualemque fidelium populorum ædificationem, ac devotionem fovendam conducibile fore in Domino arbitramur.

Exponitur cauſæ ſtatus

§. 1. Cum itaque aliâs in Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum proceſſus authoritate Apoſtolica constructi ſuper virtutibus, & miraculis in ſpecie fel. rec. Beati Gregorii PP. X. Prædeceſſoris Noſtri exhibiti fuerint, illorumque validitate de more examinatâ, ac die IX. Januarii MDCXXX. ad relationem bon. mem. Coſmi, dum vixit, ejuſdem S. R. E. Cardinalis de Torres nuncupati reſpectivè approbatâ, ſucceſſivè, nempe die IV. Maii ejuſdem anni, ab eadem Congregatione Cardinalium favorabile reſcriptum emanaverit: conſtare de virtutibus heroicis; deinde verò ad humillimas preces Venerabilis Fratris Benedicti Epiſcopi Aretini, etiam nomine dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis Aretinæ nec non Antonii Mariæ Bonucci Presbyteri Regularis expreſsè profeſſi Societatis Jeſu ejuſmodi Cauſæ Poſtulatoris, per Dilectum Filium noſtrum Ferdinandum ſupradictæ S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Abdua nuncupatum in locum ſimilis mem. etiam, dum vixit, Franciſci prædictæ S. R. E. Cardinalis Montalti nuncupati, qui anno MDCXLII. in locum ejuſdem Coſmi Cardinalis ſubrogatus fuerat, deputatum, propoſito dubio in eadem Congregatione Cardinalium die XI. Februarii proximè præteriti ſuper ſignaturâ Commiſſionis reaſſumptionis Cauſæ ad formam noviſſimorum decretorum rec. me. Innocentii Papæ XI. itidem Prædeceſſoris noſtri, reſponſum fuerit, eſſe locum ſignaturæ Commiſſionis, prout per Nos ſignata fuit, cum facultate videndi, & examinandi, an ex ſupradictis proceſſibus Apoſtolicis, ſicut præmittitur, confectis conſtaret de caſu excepto à decretis piæ mem. Urbani PP. VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, & de eorum paritione, ſive de cultu publico, & immemorabili dicto Beato Gregorio PP. X. exhibito; demumque in hujuſmodi commiſſionis ſequelam propoſitâ Cauſâ per eumdem Ferdinandum Cardinalem ſuper prædicto dubio, illoque in prædictâ ordinariâ Congregatione Cardinalium diſcuſſo: ipſa Congregatio, audito prius tam ſcripto, quàm voce dilecto Filio Magiſtro Proſpero de Lambertinis in utrâque Signatura noſtra Referendario, Fidei Promotore, reſpondendum eſſe cenſuerit; conſtare de cultu immemorabili, ſeu de caſu excepto à prædictis Urbani Prædeceſſoris decretis.

Congregatio Sacrorum Rituum decernit conſtare de cultu, & caſu excepto.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos non modo piis, devotiſque Benedicti Epiſcopi, ac Communitatis, & hominum, nec non Antonii Mariæ prædictorum, ſed etiam enixis noviſſimè additis dilecti Filii Nobilis Viri Coſmi Etruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis favorabilem aſſenſum, quantùm cum Domino poſſumus, præbere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunica-

Pontifex ejuſmodi decretum confirmat ſalva &c.

nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Decretum à prædicta Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quòd scilicet de cultu immemorabili eidem Beato Gregorio PP. X. exhibito, seu de casu excepto à Decretis prædicti Urbani Prædecessoris constet, Apostolicâ authoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salvâ tamen semper in præmissis authoritate, memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans cum consuetis clausulis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XII. Septembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno XIII.

F. Oliverius.

LXVI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem pro præservatione, seu liberatione à grassante in præsens epidemicâ Animalium lue implorantibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

INter diuturnas, ac sanè gravissimas, quibus ab eo propemodum die, quo humilitatem nostram ad Supremi Apostolatus fastigium evocavit Altissimus, undequaque premimur, Christianæ Reipublicæ calamitates, eâ novissimè, quâ Deus visitare Nos voluit, ærumnâ, dirâ scilicet Animalium, ac præsertim Boum epidemicâ lue, paternæ nostræ Charitatis studio vehementer commoti, ad Supremum misericordiarum Patrem, illum scilicet, qui laboribus hominum, etiam de mutis Animalibus solatia subrogavit, toto corde clamavimus, & adhuc elatâ magis voce clamare non cessamus, ut sine quibus non alitur humana conditio, nostris faciat usibus non perire. Indictis idcircò nuperrimè publicis precibus, Christifideles in Almâ Urbe nostrâ, quam manus Domini tetigit, ac etiamnum graviter tangit, degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, ac jejunia, & eleemosynas, sinceras que, & unanimes obsecrationes, atque orationes placandam; spiritualium gratiarum, quarum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, elargitione excitare studuimus. Id ipsum verò nunc, ut & reliqui etiam Christifideles Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium; quippe qui ejusmodi flagelli aut metu anguntur, aut sensu affligantur, scissis per veram pœnitentiam cordibus, ac actis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis facere connitantur, eos omnes, & singulos paternè adhortandos, & monendos, eorumque pietatem erogatis itidem Cœlestium gratiarum thesauris incitandam, atque fovendam esse arbitramur, Itaque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in Spiritualibus Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exempla, etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces pro illorum à flagello prædicto præservatione, ac liberatione respectivè indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesiam, à quâ, & ad quam aliqua Processio hujusmodi fiet, eodem vel aliquo ex septem subsequentibus diebus devotè visitaverint ibique Divinum auxilium (ut præmittitur) imploraverint, ac insuper peracto unius diei jejunio Ecclesiastico, aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christifidelem semel tantùm lucrifaciendam, misericorditer in Domino concedimus: præterea eisdem Christifidelibus, qui recitationi Litaniarum Omnium Sanctorum, cum Collectis, & precibus consuetis in aliquâ ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis mense à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quocumque die interim id egerint decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxamus, nec non ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes prædictæ Animabus fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, concedimus pariter, & indulgemus. Cœterum Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, nec non aliis Christifidelibus quibuscumque in carcere existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi Pœnitentes adimplere poterunt, similiter indulgemus. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate consti-

tutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XIV. Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimotertio, Indictione sexta, die verò decima quarta Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus decimotertio, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Andream Græcum Apost. Curs.

Laurentius Christallinus Pro-Mag. Curs.

LXVII.

CONSTITUTIO

Pro feliciori regimine Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum S. Augustini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut prospero Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui consulere, & ea, quæ Regulari Disciplinæ impedimentum adferre noscuntur, quantùm cum Domino possumus è medio tollere studeamus.

Narrat abusus, & relaxationes in Congregationem invectas.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quòd eadem Congregatio, cui dudum ob Regularem Observantiam tunc in ea vigentem nonnulla privilegia à Sede Apostolica concessa fuerant, adeo à primævo ejus instituto excidit, ut ei Novitiorum vestitio suspensa fuerit; Una verò ex præcipuis causis, quæ relaxationi in dicta Congregatione fomentum præbuit, est perpetuitas gubernii, & dispotici dominii, quod quinquaginta ab hinc annis in ea ad favorem Vicariorum Generalium absolutorum introductum fuit, quippe qui, cum nullum Superiorem realiter recognoscant, omnia in eadem Congregatione ad eorum libitum disponunt, eo quia ii, qui Vicarii Generalis munere functi sunt, remanent perpetui Definitores cum voto in omnibus Capitulis, Dietis, & Congressibus ordinariis, ac extraordinariis ejusdem Congregationis, & præsertim Definitorii Generalis, tametsi ipsis locus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones 3. par. cap. 9. §. 7. nu. 5., dictæque Congregationis Definitiones antiquas capit. 30. num. 37., quarum vigore Definitorium Præsidente scilicet, Vicariis Generalibus actuali, & proximè absoluto, quatuor Definitoribus, ac totidem Visitatoribus componitur, minimè competat, & exinde oritur, quod cum ad idem Definitorium Priorum, aliorumque Officialium electio spectet, Vicarii Generales absoluti in omnibus electionibus perpetuò se ingerunt; Nec Definitoratus gradu perpetuo contenti, in Vicesgerentes proprii districtus, seu Provinciæ cum præcedentiâ supra Superiores locales, imo etiam supra ipsos Definitores, & Visitatores, qui, ad formam earundem Constitutionum, & Definitionum, omnibus aliis, præterquam Vicariis Generalibus, actuali, nempe, & immediatè absoluto, præcedere debent, constitui, & deputari curant: Ideòque Vicesgerentes, idest, Provinciales perpetui eorum districtus, seu Provinciæ fiunt, non obstante quadam Constitutione à fel. rec. Martino Papa V. Prædecessore nostro, quæ incipit: *Pro cunctorum &c.* desuper editâ per quam prohibetur expressè, ne Provinciales completo triennio eorum Officii in eo continuare valeant.

§. 2. Porrò plurima numerantur inconvenientia, quæ ex præmissis oriri solent, quorum primum est dispendium Conventuum, qui ultra ordinarias collectas, quas pro manutentione Vicarii Generalis persolvunt, nedum illas prædictis Vicesgerentibus, verùm etiam expensas itinerum occasione eorum accessus ad Capitula dictæ Congregationis, contribuere teneantur. Præterea memorati Conventus aliis sumptibus, & dispendiis gravati reperiuntur; nam Priores, aliique Officiales, qui ærarium administrant, benevolentiam illorum, à quibus unicè in spem adducuntur se gratiis, & beneficiis affici, ita captare student, ut Religiosorum indigentiis consulere, ac officinas, eorumque cellas rebus ad id necessariis instruere, nec non in Conventibus ejusdem Congregationis Religiosorum numerum valdè minorem eo, qui ali possit, non sine Cultus Divini, ac Ecclesiarum servitii detrimento, retinere negligant. Alterum verò inconveniens existit, quòd omnes Religiosi ab arbitrio, & voluntate ipsorum Vicariorum Generalium absolutorum unicè dependent: Ita ut Prioribus, aliisque Officialibus solus titulus remaneat, ac mandata ipsius Vicarii Generalis, ut plurimùm illis Vicesgerentis, non fine maximo scandalo, postponuntur; nec Superiores Locales illis sese opponere, nec Religiosi contra hujusmodi abusus reclamare audent, quia omnes sperant eosdem Vicesgerentes sibi gratos fore, unde gratiam apud eos quærere, illorumque desideriis obsecundare procurant.

Alia inconvenientia, & corruptelas narrat.

Alium abusum explicat.

Instantia Pontifici facta pro abolitione perpetuitatis Superiorum.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, perpetuitas Superiorum in guberniis hujusmodi, ita Regulari Observantiæ obnoxia, in Capitulo Generali memoratæ Congregationis in hac Almâ Urbe nostrâ anno 1664. celebrato, in quo nonnullæ Definitiones factæ, ac postmodum à rec. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro per quasdam suas desuper in simili formâ Brevis die 18. Julii ejusdem anni expeditas literas, confirmatæ fuerunt, introducta fuerit, experientiâ verò plurium annorum compertum sit illam eidem Congregationi magnum præjudicium attulisse, ac propterea ipsi Exponentes, quò abusus hujusmodi de medio tollantur, Regularisque Observantia in ea reflorescat, ejusmodi perpetuitatem per Nos aboleri, nec non prærogativas eorumdem Vicariorum Generalium absolutorum ad terminos, in quibus ante prædictum Capitulum Generale reperiebantur, per Nos reduci plurimùm desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Formam præscribit de cetero in ejusdem Congregationis gubernio observandam.

§. 4. Nos igitur Regularem Observantiam in eadem Congregatione, sublatis impedimentis, promovere cupientes, ac ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad

effec-

effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Nobis specialiter deputatorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, Diffinitorium Generale ejusdem Congregationis in posterum ex Vicario Generali proximè absoluto, quatuor Definitoribus, & totidem Visitatoribus constituendum esse, & propterea in eo Ex-Vicarios (reservata tamen facultate interveniendi solùm illis, qui cum hac qualitate Ex-Vicariorum de præsenti reperiuntur) non esse admittendos, authoritate Apostolicâ tenore præsentium decernimus, & declaramus; Quodque respectu eorumdem Vicesgerentium constituendorum Constitutio in cap. 31. §. 6., & quatenus opus sit eam declarando, observetur. Præterea non posse constitui Vicesgerentem unum, aut plures in diversis primodictæ Congregationis partibus, nisi extra Congregationem, aut si ad ipsius Congregationis extrema loca Vicarium Generalem ire contigerit, & extra dictos casus non posse constitui, nisi unum in Lombardia, si ultra Montes Apenninos etiam intra Congregationem ipsam iverit, quæ deputatio tantùm tempore absentiæ durare intelligatur, ut supra, & non amplius, harum serie ordinamus. Et quoad personam deputandam cap. 4. rub. 28. num. 1. pariter observetur; quodque non possit eligi, qui per sex annos continuos munus quodcumque jurisdictionis exercuerit, nisi pariter per triennium vacaverit; Ac ulterius eisdem Vicesgerentibus subministrari aliquid ratione expensarum à Conventibus, pro quibus constituti fuerunt Vicesgerentes hujusmodi, ut supra enunciatis, prædictis Alexandri Prædecessoris Literis cæterisque contrariis non obstantibus, authoritate, & tenore prædictis interdicimus, & prohibemus.

Cum clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes nostras Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus prædictis Alexandri Prædecessoris Literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Congregationis, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

Et derogatione quibuscumque contrariis.

F. Oliverius.

LXVIII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio plurimorum gestorum ab asserto Judice prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ, necnon à quibusdam ejus Delegatis, tam super abrogatione Censurarum, quas R. P. D. Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentin. è Civitate, & Diœcesi Agrigentin. per abusum Sæcularis potestatis ejectus Expulsores suos incurrisse declaraverat, quam super revocatione Ecclesiastici Interdicti, cui idem Episcopus eâ occasione Civitatem, & Diœcesim præfatas subjecerat.

Cum diversis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à ponderatione gravium ærumnarum, quas Ecclesiæ & Sedis Apostolicæ auctoritas in Regno Siciliæ patitur, inflictas per Sæcularem Potestatem; iisque mederi velle declarat.

AD plurimas, & verè acerbissimas, quas in Regno Siciliæ non minùs Ecclesiæ, quàm hujus S. Sedis authoritas à Sæculari potestate jamdiu pertulit, & adhuc perfert, injurias, considerationis nostræ intuitum convertentes, id fermè Nobis evenire experimur, quod patientissimo Viro Job accidisse Sacræ Literæ commemorant: ut scilicet unius ærumnæ Nuncium alius gravioris calamitatis Relator excipiat, novaque in dies; ac semper tristiora ex illis partibus ad Nos afferantur. Nostra proindè, & ejusdem Sedis, Ecclesiæque Jura, ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii debito, ab ejusmodi Laicorum ausibus constanter asserere pergimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Memorat declarationem incursus censurarum factam ab Episcopo Agrigentino Ramirez contra proprios Expulsores, & suppositionem Civitatis & Diœcesis Ecclesiastico Interdicto.

§. 1. Nuper siquidem ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, quod aliàs postquam Venerabilis Frater Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentinus non aliâ profectò de causâ, nisi eo quod Ecclesiasticâ authoritate strenuè assertâ, ministerium suum diligenter implevisset, & quo par erat, obsequio Nostris, atque ejusdem Sedis mandatis fideliter obtemperasset, per summam injuriam, ac intolerabilem ejusdem Sæcularis potestatis abusum è suâ Civitate, ac Diœcesi Agrigentin., totoque Regno Siciliæ expulsus, ejusmodi suæ expulsionis Executores, nec non quoscumque illius complices, auxiliatores, & mandantes in Excommunicationem majorem ab Apostolicis Constitutionibus, & speciatim illâ die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitâ contra similia perpetrantes inflictam incidisse declaraverat; ac insuper Civitatem, & Diœcesim Agrigentin. præfatas Ecclesiastico interdicto subjecerat: Tametsi hæc omnia ab eo ritè, ac rectè, necnon juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imo etiam de speciali, ac prævio mandato nostro peracta fuerint, nihilominus paucos post dies, ineunte scilicet mense Septembri proximè præterito, quidam Andreas Ficani, tanquam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Judicis specialiter ad infrascripta Delegatus, primùm quidem, nempe die secundâ ejusdem mensis Septembris, Ecclesiam Sancti Joannis Civitatis Agrigentin., quæ juris-

Subinde narrat violenter secutam fuisse aperitionem Ecclesiæ S. Joannis d. Civitatis expletam de mandato Andreæ Ficani Delegati prætensæ Monarchiæ, necnon absolutione supradictarum censurarum, ab eo indultam.

jurisdictioni supradicti prætensi Tribunalis subesse prætenditur, temerè, ac violenter aperiri fecit.

§. 2. Deinde verò eos, quos dictus Franciscus Episcopus in Excommunicationem Nobis, & eidem Sedi reservatam incurrisse, sicut præmittitur, declaraverat, majori temeritate absolvere præsumpsit, vigore scilicet prætensæ facultatis sibi ad id concessæ à Francisco Mirandâ, & Gayarre asserto Judice supradicti prætensi Tribunalis per ejus literas die 31. Augusti proximè præteriti expeditas, quibus, execrando non minus, & impudenti ausu, quàm falsis, & ineptis rationibus eadem Excommunicatio, sive Excommunicationis declaratio nulla, injusta, insubsistens, temeraria, & irregularis declarabatur: ipsique Andreæ nihilominus mandabatur, ut ad tollendum quodcumque scandalum, aditumque præcludendum cuivis pharisaico zelo (hoc nomine in eisdem literis Christiana illa obedientia, quæ Ecclesiæ mandatis exhiberi debet, impiè traducebatur) Excommunicatos prædictos, si absolutionem petiissent, tanquam specialiter Delegatus à dicto prætenso Tribunali, absolvere deberet; & aliàs, prout uberius legi potest in supradictis literis, quas memoratus Andreas eâdem die secundâ Septembri promulgari, ac in pluribus locis Civitatis Agrigentin. affigi mandavit, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Tenor litterarum Judicis prætensæ Monarchiæ quibus Delegato prædicta omnia peragendi facultas conceditur.

Nos utriusque Juris Doctor D. Franciscus Miranda, & Gayarre, de Consilio Sacræ Catholicæ Majestatis, Abbas Sanctæ Mariæ Terranæ, ac Judex Ordinarius Tribunalis Apostolicæ Legatiæ, & Regiæ Monarchiæ pro præfata Catholica Majestate in hoc Siciliæ Regno. Reverendo Sacerdoti Andreæ Ficani Delegatos in Causa Fideli Regio Dilecto salutem: *Ha pervenuto non senza doglianze alla nostra notizia, e di questo Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, che essendo stato il Reverendissimo Arcivescovo Vescovo di Girgenti Don Francesco Ramirez intimato d' ordine di S. E. à partir si da quella Diocesi, e da questo fedelissimo Regno per li giusti motivi mossero l'animo di S. E., concernenti al Real servigio, e publico bene, e quiete del Regno, valendosi con matura riflessione, ed evidente giustizia della potestà economica contro il nomato Prelato, quello abusandosi del Titolo specioso di Consigliere di Sua Maestà (che la Divina guardi,) e del proprio giuramento di fedeltà, ed osservare le prerogative Regie, e del Regno, facendosi scudo, benche ideato, d'esser lesa la libertà Ecclesiastica, e d'havere patito violenza dal Capitano Ochoa, Dottor D. Giovan Battista Guzzardo, Clerico D. Pompeo Grugno, Ettore Antinori, ed altre Persone generalmente, specialmente, & individualmente nominati passò à scommunicarli, e supponenbo, che l'esercizio di tal Potestà economica fosse enorme delitto, passò ad interdire la Cathedrale, e tutte le Chiese dello Diocesi, mostrando in ciò poco buon genio verso il Real Servigio, e la Potestà economica di S. E., per la totale elevatione del quale Interdetto per l'evidente nullità, ed altre ragioni, e per aprirsi le Chiese con la continuazione de divini Offici, ed amministrazione di Sacramenti, si stan spedendo per via del Tribunale gl'ordini opportuni, ma per adesso riflettendo, che la riferita censura fulminata contro le persone, così in specie, come in genere riferite, hà processo indebitamente ex abrupto, de facto, nullo Juris ordine servato, contro la forma de Precetti Evangelici, de sacri Canoni, Concili Ecumenici, con publico scandalo, evidente perturbazione de Popoli, ed impedimento al corso della Giustizia, ed esercizio della potestà economica, ed in esecutione di supposta potestà concessali dalla Corte Romana non esecuta, ne presentata nel Regno, in grave pregiudizio delle Regalie, e prerogative del Regio Exequatur, secondo si prescrive da più Reali dispacci de Serenissimi Monarchi, fondati in evidenti ragioni, avvalorate da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questo fedelissimo Regno, ma anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme al dritto delle genti, alli sacri Canoni, Concili Universali, e Concordie con la Santa Sede; ed accrescendosi li motivi di sudetta nullità, ed insussistenza dalli notabili eccessi, ed evidenti aggravi, resta la sudetta censura, come sopra, fulminata assolutamente nulla, ed ingiusta, da temersi solamente da chi la fulminò, non havendo ne tampoco precesso le solite, e necessarie monizioni, ne tampoco la citazione ad dicendum causam Quare, secondo precettò l' istessa Verità increata, li sacri Canoni, Concili Ecumenici, e senza veruna inibizione à desistersi dal fatto, ò pretese violenze; havendo perciò tutto maturamente esaminato, e discusso con matura riflessione, habbiamo stimato dichiarar nulla, ingiusta, insossistente, temeraria, ed irregolare la riferita censura per le ragioni riferite, con fare à voi le presenti, per rendere manifesta, e publica la nullità di sudetta censura, e per togliere anche da cotesta Città, e Diocesi li Cedoloni, Interdetti, ed altre Scritture forse affissate contro le accennate persone in specie, & in genere nominate, e benche stante la sudetta nullità, ed ingiustizia, non vi fusse di bisogno veruna assoluzione, nondimeno per non dar luogo à verun zelo farisaico, ò à qualunque scandalo possibile, che potesse originarsi nelle conscienze semplici, erronee, e scrupulose; Perciò vi ordiniamo, che presentandosi innanzi à voi le succennate Persone, in specie, & in genere nominate, & ogn'uno di loro, domandandovi l'assoluzione della sudetta Scommunica, vogliate, e dobbiate Voi, come Delegato di questo Tribunale della Regia Monarchia, à quelli, ed ogn'uno di loro assolvere libere dalla sudetta Scommunica, e fatta la sudetta assoluzione ne farete fede, e quella transmetterete, dove sarà di bisogno, per aversene piena scienza, ed altra trasmettere à Noi, e questo Tribunale della Regia Monarchia, con vostre lettere responsali, per havere anche Noi scienza della sudetta assoluzione, procedendo sopra ciò contro li perturbanti, & impedienti l'esecuzione delle presenti à quelli rimedi, che vi pareranno convenienti, e di giustizia; Commandando per le presenti à tutti, e singoli Officiali così Spirituali, come temporali del Regno, che sotto la pena di scudi cento per ogn'uno di essi d'applicarsi al Fisco di questo Tribunale della Regia Monarchia v'habbiano, e debbono dare, e prestare ogni lor braccio, ajuto, e favore tante volte, quante da voi saranno richiesti, che Noi sopra le cose sudette vidiamo, e concediamo ogni nostra potestà, ed autorità necessaria, e così eseguirete ad istanza delle sudette prenominate Persone, seu di quasivoglia Persona per esse presentante, e comparente, etiam senza procura, per quanto la grazia di Sua Maestà tenete cara, e sotto le pene à Noi ben viste.* Datum Panormi die trigesima prima Augusti sextæ Indictionis 1713.: *Don Franciscus Miranda, & Gayarre: Julius Rotundo Pro-Magister Notarius: Jesus: Præsentetur: Exequatur, Registretur, & Affigatur: Sacerdos Don Andreas Ficani Delegatus in Causa: Die 2. Septembris 1713. præsentes præsentatæ, executæ, & registratæ fuerunt, & sunt in Officio admodum Reverendi Sacerdotis D. Andreæ Ficani degentis in hac Civitate Agrigenti, uti Delegati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini D. Francisci Miranda, & Gayarre Judicis Ordinarii Tribunalis Regiæ Monarchiæ, & fuerunt affixæ juxta supradictam decretationem.* Unde

Refertur excommunicatio per supra laudatum Episcopum propriis Expulsoribus inflicta; & simul Interdictum ab eo latum.

Proferuntur insubsistentia motiva circa prætensam nullitatem gestorum, ut supra.

Declaratur eadem prætensa nullitas.

Temerè ad cautelam committitur Delegato facultas absolvendi, Expulsores, aliasque personas cum diversis ordinationibus.

de &c, : Clericus Angelus Fiano Magister Notarius in Causa, &c.

Prosecutio præsentium literarum Apostolicarum cum expositione plurium attentatorum.

§. 3. Post hæc Ministri dicti prætensi Tribunalis, cum forsan suarum iniquitatum mensuram nondum satis per præmissa implevisse sibi viderentur, admissis criminibus nova, & sanè semper graviora crimina adjicere non formidarunt. Quidam enim Canonicus Isidorus Navarro, asserens se ejusdem prætensi Tribunalis, illiusque asserti Judicis delegatum existere, nec non speciale ab eo mandatum habuisse revocandi generale Interdictum, cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, ut præfertur, suppposuerat, ad prædictam Civitatem Agrigentin. die 15. ejusdem mensis Septembris, plurium armatorum Militum turmâ stipatus se contulit, ibique tam Ecclesiasticos ad aperiendas, quàm Populum ad frequentandas Ecclesias inducere tentavit; Sed cum illos in exactâ ejusdem Interdicti observantiâ, fidelique erga Pastorem suum, atque hanc Sanctam Sedem obedientiâ firmissimos invenisset, ad violenta remedia confugit, eorumque constantiam, antiqua propemodum ab Ethnicis in Christifideles illatarum persecutionum exempla renovando, bonorum interceptionibus, carceribus, exiliis, aliisque irrogatis mulctis, expugnare studuit. Plures proinde tam Sæculares, quàm Regulares Sacerdotes, sive in carceres, & vincula crudeliter conjecit, sive bonis spoliavit, sive exulare acerbè jussit, atque hos inter plerosque etiam Parochos oves Christi sibi commissas, eo planè tempore, quo Pastorum suorum præsentiâ, ac custodiâ maximè indigebant, deserere coegit; Et, quod sanè sine honore, ac lachrymis audiri nequit, tres Vicarios in spiritualibus Generales à memorato Francisco Episcopo successivè deputatos, nempe dilectos Filios Petrum Attardum, Josephum Mariam Rhinum, & Gasparem Salernum, in odium constantis, & invicti illorum zeli pro Ecclesiæ Jurium, atque Apostolicæ authoritatis tuitione in carceres detrusit, ingenti prius pecuniâ ab eis extortâ; ac quartum, qui illis successerat, nempe quemdam Blasium Mairam, nisi hic intereà non tam lethalis morbi violentiâ, quàm innumeris pro eadem Ecclesiæ causâ toleratis ærumnis confectus, ac penè morti proximus: ad gravis pecuniariæ mulctæ solutionem impio ejusdem Isidori jussu immanissimè adactus, ab humanis decessisset, eâdem carceris pœnâ afficere decreverat. Neque his contentus dictus Isidorus, propriæ non minus conscientiæ, quàm divini timoris penitus immemor, censuris omnibus, ac pœnis in Ecclesiastici Interdicti violatores per sacros Canones, & Apostolicas sanctiones inflictis prorsùs contemptis, Cathedralem Ecclesiam Agrigentinam violenter aperiri fecit, ibique detestabili impietate à sacrilegiis ad Altare progrediens, imò Altare ipsum sacrilegiis polluens, majori Excommunicatione, aliisque censuris non uno, sed plurimis nominibus innodatus, Sacrosanctum, ac tremendum Missæ Sacrificium, concrepantibus interea plurium scloporum dispositionibus per ejus Milites factis, aliisque igniarii pulveris fragoribus additis, cum interventu quorumdam, qui ad eamdem Ecclesiam metu, & violentiis compulsi convenerant, celebrare ausus fuit: promulgato tamen prius in eâdem Civitate Agrigentin. quodam Edicto, per quod idem Isidorus Interdictum præfatum nullum, injustum, illegitimum, insubsistens, & irritum, nulliusque roboris, & efficaciæ declaraverat, adeòque omnibus Superioribus Ecclesiarum tam Sæcularium, quàm Regularium, nec non Parochis, Beneficiatis, Cappellanis, Presbyteris, & Clericis Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. præfatarum, ut illo minimè attento, Ecclesias omnes apertas, ut prius, retinere, ac in illis Missas, & alia Divina Officia celebrare, & celebrari, ac Christifidelibus Ecclesiæ Sacramenta administrare, & administrari facere deberent, perinde ac si Interdictum hujusmodi nunquam emanasset, sub Excommunicationis, aliisque pœnis districtè mandaverat, & aliàs, prout etiam uberiùs continetur in præfato Edicto, tenoris sequentis, videlicet: Nos Doctor Don Isidorus Navarro Canonicus Sanctæ Metropolitanæ Primariæ hujus Siciliæ Regni Ecclesiæ Panormitanæ, Examinator Synodalis, & Delegatus Tribunalis Apostolicæ Legatiæ, & Regiæ Monarchiæ seriò ad infrascripta constitutus vigore literarum datarum Panormi die nonâ Septembris septimæ Indictionis 1713. præsentatarum, executarum, & registratarum in hac Civitate Agrigenti die 15. Instantis, ad quas &c.: Omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus hujus prædictæ Civitatis, ejusque Diœcesis salutem in Domino sempiternam: *Non senza doglianza, e perturbazione della publica quiete ha pervenuto alla notizia di S. E., e del Reverendissimo Monsignore D. Francesco Miranda, e Gayarre Abbate di Santa Maria di Terrana, del Conseglio di sua Maestà, (che la Divina guardi) e suo Giudice Ordinario del Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in questo fedelissimo Regno, che essendo stato il Reverendissimo Arcivescovo D. Francesco Ramirez Vescovo di Girgenti intimato d'ordine di S. E. à partirsi da questa Diocesi, e da tutto il Regno per li giusti motivi mossero il zelo indefesso, e l'animo di S. E., attinenti al Real servigio, publico bene, e quiete de Popoli, valendosi con matura riflessione; e con giustizia della Potestà Economica contro il succennato Prelato, quale abusandosi del titolo specioso di Consigliere di Sua Maestà, e del proprio giuramento di fedeltà, e di osservare le Regie prerogative, privilegi, e lodevoli osservanze del Regno, fingendo hi esser stata lesa la libertà Ecclesiastica, e di haver patito violenze dal Capitan D. Giovanni Ochoa, Dottore D. Giovan Battista Guzzardi, Clerico D. Pompeo Grugno, Ettore Antinoro, e d'altre persone generalmente, specialmente, ed individualmente nominate, passò à scommunicarli, e supponendo, che l'esercizio di tal Potestà Economica fosse enorme delitto, credendo esser Prelato per la sola grazia della Corte Romana, non per la Real munificenza, interdisse questa Cathedrale, e tutte le Chiese della Diocesi, con lo scudo di essersi commesso gravissimo eccesso contro il Pastore di questo Gregge, senza però riflettere le turbolenze, e pessime conseguenze può partorire tanto scandaloso attentato contro il Real servigio, publica quiete, ed in dispregio della Potestà Economica, ma anche totalmente irregolare, assolutamente, & de facto, & ex abrupto, nullo Juris ordine servato, contro la forma de sacri Canoni, e Concili Generali, mancando li requisiti necessarj dell'Interdetto, e la materia, e causa efficiente del medesimo, con supposizione di violenze non vere, ed eccessi non commessi, mentre il mettere in dubio la Potestà Economica, e chiamare abuso, violenza, ed eccesso l'esercizio della medesima è contro ogni dritto, contro ogni Jus delle genti, e l'inveterate, e mai interrotte prerogative, e dritti di Sua Maestà (che la Divina guardi), e di questo fedelissimo Regno, e Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, maggiormente, che si asserisce in sudetto asserto, e nullo Interdetto d'haver processo per potestà concessali dalla Corte Romana, non esecuta, ne presentata nel Regno in grave pregiudizio, anzi dispregio delle Regalie, e prerogative del Regio Exequatur, secondo si prescrive da più Reali dispacci de Serenissimi Monarchi, fondati in evidenti raggioni, av-*

Accessus nempe Canonici Isidori Navarro tamquam Delegati prætensæ Monarchiæ ad Civitatem Agrigenti pro violenter obtinenda Ecclesiarum apertione, ac frequentatione.

Occupationis bonorum, aliarumque molestiarum Ecclesiasticis ac etiam Parochis renuentibus illatorum.

Carcerationis secutæ trium Vicariorum Generalium, ac etiam præparatæ contra quartum.

Aperitionis Ecclesiæ Cathedralis violenter factæ jussu ejusdem Delegati.

Celebrationis Missæ per eum inibi sacrilegè expletæ, promulgato prius Edicto revocatorio Interdicti.

Tenor ejusdem Edicti.

Per injuriam memoratur declaratio censurarum facta per Episcopum contra Expulsores, ac Interdictum ab eo latum.

Præmissa temerè asseruntur esse nulla, & publicæ quietis perturbativa adductis nonnullis prætextibus.

avvalorate d'antichissima, ed immemorabile osservanza mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questo fedelissimo Regno, mà anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme à dritto delle Genti, alli sacri Canoni, Concilj Universali, Privilegi Apostolici, e Concordie con la Santa Sede, ed includendo per conseguenza manifesta ingiustizia, notoria insussistenza, ed evidente nullità, s'hà stimato perciò dal detto Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, e dal riferito Reverendissimo Monsignore Giudice della medesima provedere d'opportuno rimedio, riparando col suo zelo non solo alli pregiudizj del Real servigio, ma anche à quelli delli Popoli di questa Diocesi ingiustamente lesi dal sudetto Prelato loro Pastore contro la carità Pastorale, ha deliberato commettere à Noi la sua autorità, e potestà, ac vices, & voces suas, & ejusdem Tribunalis, con ordinarci, che dovessimo passare in questa Città, è qualsivoglia parte della Diocesi, e levare, e far levare sudetto Interdetto, e qualsivoglia Cedolone affissato, e dichiarare juxta Juris formam ex Commissione speciali l'istesso Interdetto nullo, ingiusto, illegitimo, ed insossistente. Per tanto Noi valendoci della sopradetta potestà amplissima nelle sopracitate lettere, come speciali Delegato in questo negozio, e Causa, precedendo le prove legitime di non eßer veri li motivi addotti nel citato Interdetto, passassimo in dorso la petizione del nostro Procuratore Fiscale D. Domenico Piccione, con interlocutoria in scriptis à dichiarare nullo, ingiusto, illegitimo, ed insussistente, irrito, di nessuna forza, e valore il succennato Interdetto; In tanto per il nostro presente Editto authoritate, qua supra, publichiamo la nullità, ingiustizia, ed insossistenza del medesimo, ed ordiniamo in virtù della facoltà à Noi specialmente, come s'hà detto, concessa, à tutti li Superiori delle Chiese, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Chierici, che non ostante il sudetto Interdetto, stante la sua notoria ingiustizia, nullità, ed insossistenza, doveßero tenere le Chiese aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Officj, e Messe, come si faceva prima del sudetto ingiusto, nullo, ed insossistente Interdetto, ed amministrare à tutti li Fedeli li Santi Sacramenti della Santa Chiesa, come prima, e come se mai vi fosse stato detto Interdetto, nullo, ingiusto, ed insossistente, e questo sotto la pena alli Contraventori, e disobedienti della Scommunica Maggiore riservata al sudetto Reverendissimo Giudice della Regia Monarchia, della disgrazia di Sua Maestà, & di altre pene à Noi ben viste, e non altrimente. Datum Agrigenti die trigesima Septembris septimæ Indictionis 1713. Affigatur: Canonicus Navarro Delegatus. Innocentius Guerreri Magister Notarius.

Enarratur facultas collata in Delegatum accedendi ad Civitatem, & Diœcesim, ac revocandi Interdictum.

Prætensa nullitas Interdicti declaratur, addita ordinatione aperiendi Ecclesias, & Divina Officia celebrandi.

§. 4. Idem porrò Edictum à memorato Isidoro per universam Diœcesim Agrigentin. transmissum fuit, ut juxta ejus tenorem Presbyteri omnes singulorum locorum Diœcesis hujusmodi, Interdicto præfato nequaquam obstante, Missas celebrare, aliaque Divina peragere per assertos Delegatos locales supradicti prætensi Tribunalis compelli possent; quemadmodum inter cæteros ita fecisse; atque executum fuisse Nobis innotuit quemdam Josephum Alexandri, qui asserens se ejusmodi Delegatione munitum esse, in Oppidò *Castel Tervine* nuncupato, ejusdem Diœcesis quoddam præceptum, seu mandatum hac de re edidit, additâ in eo adversus Transgressores pœnâ incorporationis omnium bonorum, illudque nonnullis Ecclesiasticis dicti Oppidi transmisit, imò & ad quorumdam ex eis domorum januas affigi fecit, tenoris sequentis, videlicet: *Die 28. Octobris septima Indictione 1713. Portiero d'ordine del Reverendo Sacerdote Don Gioseppe Alessandro Delegato del Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in virtù di Lettere Patenti date in Palazzo in detto Tribunale diebus &c., e di Commissione parimente del Reverendo Signor Canonico D. Isidoro Navarro Delegato speciale in Casu di detto Tribunale, e in virtù di suo ordine e Lettera data in Girgenti diebus &c. alli quali &c. s'ingiunge, notifica, & intima al Sacerdote D. Antonino Matteliano, quatenus domane Domenica 29. del corrente 7. Indictione 1713. e successivamente in appreßo di giorno in giorno habbia, voglia, è debba celebrare la Santa Messa, assistere in detto giorno die 29. Ottobre alla Messa Cantata, e Divini Officj, Administratione delli Santissimi Sacramenti, stante l'evidente nullità dell'Interdetto, come chiaramente si vede nelli Editti affissati d'ordine di detto Reverendo Delegato in Causa nelli luoghi publici di questa predetta Terra. Altrimente, facendo il contrario, e non facendo copia di se, s'intende incorso in quelle pene publicate, ed espressate in detto ordine, e Lettere, procedendosi per la disobedienza all'espressi nell'isteße Ordinazioni, con la incorporazione di tutti li suoi beni. Unde &c.*

Prosecutio præsentium literarum.

Enarrat transmissionem præfati Edicti per totam Diœcesim, & specialiter illius executionem in Oppido Castel Tervino.

Tenor præcepti facti in sequelam Edicti cuidam Presbytero, ut Missam celebret, ac Sacramentorum administrationi assistat.

§. 5. Cum autem nimiùm evidens sit, nec quisquam inficiari valeat gravissimam ex præmissis Ecclesiasticæ Libertati, imò etiam Pontificiæ authoritati illatam fuisse injuriam: ac similiter exploratum sit nullum Judicem, quacumque tandem potestate, & authoritate suffultum, quoties de Excommunicatione, Interdicto, aliisque censuris ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimum de speciali Nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis, agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ, non nisi Nobis, ac dictæ Sedi reservata est, se ingerere ullatenus posse; adeòque eadem præmissa in maximam plurimorum perniciem, ac scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & sollicitudinem supernâ dispositione gerimus, Libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam, nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & tùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes: omniumque & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non præfatorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam Principalium, seu Supremorum Officium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum præinserta, nec non quæcumque in iis contenta, aliaque omnia eâ occasione per memoratos Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem dicti prætensi Tribunalis; nec non Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum

Continuatio præsentium literarum, exposita enormitate omnium præmissorum.

Motivum infra recensendæ declarationis nullitatis, & reprobationis.

Declarat nullitatem litterarum, Edicti, ac Præcepti præinsertorum.

Alexandri vigore suarum respective assertarum Delegationum acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis; penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Ad cautelam revocat omnia præmissa.

§. 6. Præterea, tametsi de veteri Nationis Siculæ pietate, ac Religione confisi, minimè dubitemus Christifideles illarum partium, ac præsertim Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. præfatarum Incolas, etiam nostrâ hac declaratione minimè expectatâ, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum hujusmodi, aliaque per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum gesta pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, nec valoris jam habuisse, & in posterum habituros esse, adeòque omnia è converso per supradictum Franciscum Episcopum acta, & ordinata religiosè, ac exactè observasse, & observaturos esse, nihilominus ad majorem similiter cautelam, generale Interdictum, cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes Excommunicationis ab eo contra suos Expulsores promulgatas pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac censuras, seu declarationes hujusmodi authoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrâ approbantes, & confirmantes, ac adversus præmissa, quatenus opus sit, renovantes: Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam sæculares cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares ad exactam ejusdem Interdicti observantiam omninò teneri, & obligatas existere, & fore, ita ut in quibusvis Ecclesiis, locis piis, Oratoriis, etiam privatis, ac Cappellis domesticis Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. prædictarum, prætensâ etiam memoratæ assertæ Monarchiæ Siculæ authoritate munitis, sive aliàs quocumque privilegio, exemptione, & indulto etiam prætensæ Protectionis Regiæ, seu prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus à Sede præfatâ approbati suffultis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minusque Fidelium Defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem pariter tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Ac similiter confirmat Interdictum, & censuras ab Episcopo inflictas.

Decernit omnes personas quibuscumvis privilegiis munitas ad Interdicti observantiam teneri, nulla etiam habita ratione Ecclesiarum vel locorum quantumvis exemptorum.

§. 7. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos qui statuto, decreto, & ordinationi Nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per præfatos Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec ab eis à quoquam, nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Contravenientes incurrisse censuras Sedi Apostolicæ reservatas statuit.

§. 8. Cæterum, cum notorii Juris sit non tam eos, quos præfatus Franciscus Episcopus in actu suæ expulsionis Excommunicatos declaravit, quàm supradictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum Alexandri, ac ulterius Julium Rotundo Promagistrum Notarium, qui præinsertis literis prædictis Francisci Miranda, & Gayarre, Clericum Angelum Fiano Magistrum Notarium, qui promulgationi literarum hujusmodi per dictum Isidorum, ut præfertur, factæ, ac Innocentium Guerreri similiter Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto ejusdem Isidori respectivè subscripserunt; nec non Dominicum Piccione, ad cujus nimirùm instantiam, uti Procuratoris Fiscalis ejusdem prætensi Tribunalis, dictus Isidorus in suo præinserto Edicto se processisse asseruit: aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive Francisci Episcopi expulsionem hujusmodi, sive gesta per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum quovis modo mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quo modolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint id circò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, non nisi à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstitâ, ac cum reincidentiâ præfatâ eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout harum serie similiter decernimus, & declaramus; facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suâ contumaciâ persistentes censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi expressè reservantes.

Absolutionem censurarum quoad expulsores Episcopi, aliosque omnes participes in expulsione, aliisque ut supra gestis eidem Sedis reservat.

§. 9. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd prædicti, & alii quicumque, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, &

Decreta roborantia.

& capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Etiam adversus oppositiones, quas præstare posset assertum Tribunal Monarchiæ.

Clausula sublata, & irritans.

Derogatio contrariorum etiam Privilegiorum Societatis Jesu.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, locorum piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 11. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris, 1713. Pontificatus nostri anno Decimoquarto.

Fides habenda Transumptis.

Dat. 23. Decembr. 1713.

F. Oliverius.

ANNO 1714.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima, die verò vigesima octava Novembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno Decimo quarto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Bartalottum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curs.

DIVERSÆ ORDINATIONES LXIX.

Ad vindicandam Dignitatem, ac Jurisdictionem R. P. D. Isidori Bertran Archiepiscopi Tarraconensis ab iis, quæ adversùs illum per abusum Laicalis Potestatis attentata fuerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

IN excelsâ Sedis Apostolicæ speculâ, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ bonita-

tis

tis abundantiam constituti, nostra, & ejusdem Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura, ex commissi Nobis cœlitùs Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, ac si quando ea temerariis quorumcumque, præsertim Laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non authoritas imperandi, ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere studemus, sicut divinitus concessa Ecclesiæ libertas, atque animarum pericula postulant, ac Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Narrat laicalis potestatis audaciam, quæ Archiepiscopum Tarraconensem non agnoscere præsumpserat, eumque e sua Diœcesi exulare coegerat.

§. 1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sinè gravissimo animi nostri dolore, pervenit, quod cùm Venerabilis Frater Isidorus Bertran Archiepiscopus Tarraconensis, qui alias, nempe priusquam Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi in Archiepiscopum, & Pastorem à Nobis præfectus esset, Canonicatum, & Præbendam, nec non Archidiaconatum majorem nuncupatum Ecclesiæ Gerundensis obtinebat, in plenâ, & quietâ supradictæ Ecclesiæ Tarraconensis possessione reperiretur, ac munere consecrationis ritè suscepto, Pallioque Archiepiscopali, quod ei tradi jusseramus, recepto, quæcumque suæ Dignitati annexa munia pacificè exerceret: redditæ ei fuerunt literæ à Laicali potestate illarum Partium non ita pridem, videlicet die xv. Decembris anni proximè præteriti conscriptæ, illique per summam, ac penè incredibilem temeritatem, tanquam Canonico, & Archidiacono majori dictæ Ecclesiæ Gerundensis, ac in præfatam Ecclesiam Tarraconensem intruso directæ, quibus perinde, ac si ipsi Laicali potestati fas fuisset Archiepiscopum ab hac Sanctâ Sede institutum impunè destituere, ac Christum Domini indelebili charactere à Spiritu Sancto insignitum arbitratu suo exauthorare, nulla non minus, quàm injusta provisio dictæ Ecclesiæ Tarraconensis de illius personâ à Nobis facta impudenter asserebatur, eique propterea sacrilegâ, ac verè detestabili audaciâ præcipiebatur, ut non modò è suâ Civitate, sed etiam ab universâ Diœcesi, ac Provinciâ Tarraconensi illicò exiret; nec interim quempiam, qui sui exulantis loco vices suas inibi suppleret, Ecclesiæque ab eo deserendæ gubernationem susciperet, subrogare, aut constituere præsumeret, ita ut nemini ab ipso, sive ante sive post suam expulsionem deputato, vel deputando, jurisdictionem Ecclesiasticam ejus nomine exercere ullatenus permissum esset.

Ac insuper Capitulo Tarraconensi præceperat, ne eumdem Archiepiscopum agnosceret, fructusque Archiepiscopalis mensæ exigeret & in forma depositi servaret.

§. 2. Eodem fermè tempore, nec sanè minus temerè Laicalis eadem potestas per alias suas literas die, & anno supradictis datas, ac, quod planè intolerandum est, Decano, & Capitulo Ecclesiæ Tarraconensis *Sede vacante* inscriptas, dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ hujusmodi de iis omnibus, quæ memorato Isidoro Archiepiscopo, sicut præmittitur, scripserat, certiores facere non erubuit, eis insuper injungendo, ne illum in Archiepiscopum ullatenùs agnoscerent, seu reciperent, quinimò juribus sibi competentibus uti deberent, quibus verbis, attentâ præsertim secundo dictarum literarum inscriptione præfatâ, satis, superque ea omnia, quæ à Cathedralium Ecclesiarum Capitulis illarum Sede Episcopali vacante, peragi, atque exerceri possunt, aut debent, indicata fuisse compertum est: interim verò omnes, & singulos mensæ Archiepiscopalis Tarraconensis fructus, redditus, & proventus exigere, ac colligere, illosque tutâ, & fideli sub custodiâ, atque ad formam depositi servare tenerentur & alias, prout in ambabus literis prædictis, quarum tenores non alio, quàm illos penitus, & omninò reprobandi, ac damnandi animo præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius continetur. Hujusmodi porrò literis tam Isidoro Archiepiscopo, quàm Capitulo, & Canonicis supradictis publicè præsentatis, idem Isidorus Archiepiscopus, ut graviores sibi, & Ecclesiæ imminentes injurias effugeret, commissum sibi gregem deseruit, nec solùm à Civitate, sed etiam à Diœcesi, ac Provinciâ Tarraconensi præfatis incunctanter discessit.

§. 3. Cùm autem præmissa, ad quæ eadem Laicalis potestas non minùs malorum, & calamitatum, quibus Divina Justitia execrabiles ejusmodi ausus sæpè etiam in hoc sæculo ulcisci solet, penitus immemor, quàm censurarum omnium, ac pœnarum Ecclesiasticarum per Sacros Canones, Conciliorum Generalium Decreta, & Apostolicas Constitutiones adversùs similia perpetrantes, eorumque Adhærentes, Fautores, Consultores, & Defensores, quocumque tandem gradu, ac dignitate præfulgeant, inflictarum, miserè oblita, damnabiliter devenit; Ecclesiasticam libertatem Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam apertè læserint, ac lædant, nostramque, & hujus Sanctæ Sedis authoritatem, quâ Isidorum Archiepiscopum præfatum Ecclesiæ Tarraconensi supradictæ, sicut præmittitur, præfecimus, gravissimè violaverint, & violent, ac insuper animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula conjicere possint: adeòque novum, & sanè peracerbum vulnus multiplicibus aliis, ac diuturnis injuriis quas Sancta Dei Ecclesia jampridem in iis Ditionibus pertulit, & adhuc perfert, adjungere noscantur. Hinc est, quod Nos, qui jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus; tametsi probe sciamus, quantus semper fuerit, & quam constans Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ Tarraconensis hujusmodi erga Nos, & Sedem prædictam sinceræ fidei, ac devotionis affectus: quantum itidem, & quam tenax Ecclesiasticæ disciplinæ studium: quanta demùm, & quam religiosa Sacrorum Canonum, Conciliarium Ordinationum, & Apostolicarum Sanctionum observantia; adeoque non dubitemus pios illorum animos ad prænarratos sæcularis potestatis excessus vehementer exhorruisse, nec eos unquam sacrilegis, & inanibus potestatis hujusmodi jussis obtemperasse, aut obtemperaturos esse credamus; nihilominus, ne incumbenti Nobis muneri ullâ ex parte deesse, ac tam horrendum dictæ sæcularis potestatis abusum dissimulasse videamur, Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi supradictæ, illiusque Præsulis indemnitati opportunè consulere; nostraque, & ejusdem Sedis jura sarta tecta, atque illibata tueri, & conservare, nec non animarum periculis hujusmodi, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & singulorum in iisdem præmissis quomodolibet actorum, & gestorum, seriem, causas, & occasiones, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus itidem pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnem, & quamcumque jurisdictionem, seu potestatem tam in spiritualibus, quàm in temporalibus Archiepiscopo Tarraconensi pro tempore existenti quovis modo competentem nequaquam ab alio, quàm à memorato Isidoro Bertran Archiepiscopo, quem scilicet authoritate Omnipotentis Dei Sanctorum Apostolorum

Declarat ordinariam jurisdictionem in dicta Ecclesia non ab alio, quàm in præfato Archiepiscopo exerceri posse, aut debere.

Petri

Petri, & Pauli, ac nostrâ, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi, ut præfertur, præfecimus, sive ab iis, quos ipse loco sui absentis ad regimen dictæ Ecclesiæ constituerit, ac interim ab illo, cui ante suum discessum vices suas commiserat, juxta facultates eis respectivè concessas, vel concedendas, exerceri posse, aut debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Inhibet Capitulo, ne in exercitio ordinariæ jurisdictionis ullo modo se ingerat, & quæcumque mensæ fructus consignari mandet Archiepiscopo, vel ejus Procuratori.

§. 4. Adeòque Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ hujusmodi sub excommunicationis latæ sententiæ, nec non privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districtè prohibemus, & interdicimus, ne per se, vel alios, sub quovis quæsito colore, causâ, titulo, ratione, aut prætextu, ac multò minùs, quod absit, præfatarum literarum sibi à sæculari potestate damnabiliter, sicut præmittitur, scriptarum vigore, supradictæ Ecclesiæ Tarraconen. regimen suscipere, & assumere, sive jam susceptum, & assumptum de cætero retinere, minúsque ullam inibi jurisdictionem, potestatem, vel authoritatem Archiepiscopo Tarraconensi pro tempore existenti quovis modo competentem exercere, ullumve jurisdictionalem, seu alium actum ex iis, qui à Capitulis Cathedralium Ecclesiarum illarum Sede Episcopali, sive Archiepiscopali vacante de jure, vel consuetudine, seu aliàs quomodolibet fieri possunt, aut debent facere, seu continuare, neque demum ipsius Ecclesiæ, seu mensæ Archiepiscopalis administrationi ullatenùs se immiscere, illiusque fructus, reditus, & proventus sub quovis titulo, etiam custodiæ, seu depositi de cætero percipere, colligere, & exigere, ac forsan jam perceptos, collectos, & exactos, nisi eidem Isidoro Archiepiscopo, ad quem nimirùm ii legitimè pertinent, sive ejus legitimo Procuratori, vel aliis, quibus ille eos tradi, vel consignari mandaverit, tradere, vel consignare audeant quovis modo, seu præsumant.

Nulla, ac irrita declarat omnia acta Capituli, Archiepiscopalem jurisdictionem quomodolibet concernentia.

§. 5. Cæterum de salute Dominici gregis paternâ charitate solliciti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Ecclesiasticis Sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quàm Laicis harum serie denunciamus, attentis præmissis, nullam à quoquam in præfatâ Ecclesiâ Tarraconensi jurisdictionem, aut potestatem sive quoad spiritualia, sive quoad temporalia, præterquam à dicto Isidoro Archiepiscopo, seu personis ab eo deputatis, vel deputandis exerceri posse; adeòque omnia, & singula, quæ circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, causarum cognitionem, aut aliàs forum conscientiæ, vel contentiosum Archiepiscopi Tarraconensis pro tempore existentis quomodolibet concernere possunt, a Capitulo, & Canonicis supradictis, postquam præsentes literæ ad eorum notitiam devenerint, per se, vel alios agi, geri, fieri, mandari, decerni & ordinari contigerit, cum omnibus, & singulis inde quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ perpetuò fore, prout illa earumdem tenore præsentium similiter declaramus.

§. 6. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd præfati & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum decreto irritanti, clausula sublata, & aliis salutaribus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non præfatæ Ecclesiæ Tarraconen. & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet personis, etiam quacumque ecclesiasticâ, vel mundanâ, ac sublimi dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut ali-

Et amplissima derogatione quibuscumque contrariis.

aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annullo Piscatoris die XVII. Martii 1714. Pontificatus nostri Anno XIV.

Fides habenda transumptis.

F. Oliverius.

LXX.

CONSTITUTIO

Qua plura disponuntur, & ordinantur in favorem Artis Agrariæ, & eam exercentium.

CLEMENS PAPA XI.

Exordium.

MOtu proprio &c. Inter gravissimas Pastoralis officii nostri curas, quibus jugiter premimur, in illam peculiari studio incumbimus, ut hæc nostra Alma Urbis, ad quam quotidiè tanquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium Christifidelium Patriam, catholicæ omnes Nationes confluunt, & quam Nos quantùm in Domino possumus, ac misera præsentium temporum conditio patitur, commodis omnibus atque ornamentis instruere, & augere jugiter satagimus, non solum rei frumentariæ inopia nequaquam laboret, sed feliciori in dies ubertate perfruatur.

Paulus V. sollicitus de arte agraria restituenda plura disposuit in favorem Agricultorum Mercatorum & Colonorum.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus Papa V. Pædecessor noster, ut prospero Annonæ, & Grasciæ ejusdem Urbis regimini ooportunè consuleret, potissimùm verò Artem Agriculturæ in illius Territorio, ac districtu, nec non Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis restitueret, ac ampliaret, specialem Congregationem nonnullorum Prælatorum, & aliorum Virorum, in qua scilicet tunc, & pro tempore existentes Thesaurarius Generalis, Annonæ Præfectus; Grasciæ Præses, Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis, ac ulterius q. Jo. Baptista Costaguta ejusdem Pauli Prædecessoris Familiaris interesse deberent, ibique potissimùm de Arte Agriculturæ restituenda, & augenda, nec non de statu Annonæ, & Grasciæ hujusmodi, rebusque omnibus illas concernentibus invicem conferrent, tractarent, & diligenter perpenderent, eidemque Paulo Prædecessori quidquid ab ipsis resolutum fuisset referrent, erexit, atque instituit; Ac subinde alia plura, eodem consilio disposuit, & ordinavit: inter cætera verò, ut Agriculturæ Artem exercentibus, quò faciliùs Arti hujusmodi incumbere, pecuniasque minori interusurio habere possent, opportuna aliqua subventione succurrere volens; tunc existentibus Provisoribus, ac Ministris Sacri Montis Pietatis Urbis districtè mandavit, ut cuilibet Agricultori usque ad summam mille scutorum monetæ, seu aliam ab eodem Annonæ Præfecto ordinandam; recepto emolumento duorum pro centenario nomine meriti, seu aliàs ab aliis ratione expensarum solvi consueto, nec non accepto idoneo, & sufficienti pignore, aliisque ejusdem Montis legibus, & institutis adimpletis, & observatis, de licentiâ Præfecti Annonæ prædicti subministrare deberent. Ac insuper omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tam in propriis, quàm in alienis, & conductis terris in Territorio, & districtu Urbis, nec non Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciis hujusmodi Agriculturam exercuissent, & sementem fecissent; singulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in eâdem Urbe per ipsos Agricultores, & Mercatores vendendi à tempore messis, & recollectionis usque ad Kalendas Martii cujuslibet anni summam juliorum quinquagintaquinque in singula Rubra non excessisset, quintam partem totius frumenti per ipsos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hostium, terrâ, marique liberè extrahendi, & transportandi seu extrahi, & transportari faciendi facultatem concessit: prævio tamen Chirographo ab eodem Paulo Prædecessore subsignando, ac solutis prius Cameræ nostræ Apostolicæ, tunc suæ, juliis quinque pro quolibet Rubro extrahendo, & aliàs prout in Cedulâ motus proprii memorati Pauli Prædecessoris desuper expeditâ, ac die XIX. Octobris 1611. publicatâ, cujus tenorem præsentibus &c. pro plenè &c. volumus, uberiùs continetur.

Narrat diram boum pestilentiam, & damna indè in Agriculturam profecta.

§. 2. Cùm autem novissimè, nempe à mense Septembris anni mox elapsi, peccatis nostris graviores in dies calamitates promerentibus; non sine ingenti paterni cordis nostri dolore, mortiferâ bovum pestilentia per Urbem illiusque districtum, ac provincias prædictas immaniter grassante, integra penè armenta interierint, adeo ut peremptis animalibus, de quibus ineffabilis Dei providentia laboribus hominum solatia subrogavit, agrorum culturam planè deseri, terrasque in proximè præterito Autumno minimè seri contigisset, nisi Nos tam frumento, quàm pecuniis per dilectum filium Annonæ Præfectum abundè subministratis, Agricultorum nopiam sublevassemus, aliisque opportunis, ac salubribus provisionibus ei, quam benedicente Domino speramus, futuræ messis ubertati consuluissemus; tempus verò, quo agri serendis frumentis proventuri anni 1715. messe destinati aratro proscindi debent, jam advenerit: domini tamen prædiorum, Mercatores, Coloni, aliique Artem Agriculturæ prædictam exercentes ob ingentia damna, quæ ex suorum animalium jacturâ passi fuerunt novo indigeant paternæ providentiæ nostræ subsidio, ut expensas pro emendis bobus, & laboreriis necessariis faciendas subire valeant.

Confirmat disposita à Paulo V.

§. 3. Hinc est, quod Nos publicæ causæ nullâ ex parte deesse, nostrorumque, & Apostolicæ Sedis subditorum commodis peramplius providere volentes, motu simili, ac ex certâ scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cedulam motus proprii Pauli Prædecessoris supradictam, quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, ac usu recepta reperiuntur, earumdem tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & præsidium adjungimus.

Congregationem instaurat à Paulo V. erectam pro re agraria, & Agricultoribus suppeditari mandat scuta centum millia cum certis cautelis.

§. 4. Præterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus Congregationem Prælatorum à præfato Paulo Prædecessore, sicut præmittitur, institutam, cui scilicet dilecti Filii nunc, & pro tempore existentes Thesaurarius noster Generalis, Annonæ Præfectus, Grasciæ Præses, Commissarius Generalis Cameræ nostræ prædictæ, ac loco q. Jo: Baptistæ Costaguta ab eodem Paulo Prædecessore deputati Præceptor

Archihospitalis S. Spiritus in Saxia interesse debeant harum serie renovamus, ac quatenus opus sit de novo erigimus, & instituimus. Eidemque Congregationis toties, quoties opus fuerit, habendæ facultatem concedimus, & impartimur, ut iisdem Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, aliisque Artem Agriculturæ prædictam exercentibus, ac sive proprios, sive alienos, & conductos agros in Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis prædictis colere, & serere volentibus, pecunias necessarias pro novis terris proscindendis, aliisque laboreriis perficiendis pro messe dicti venturi anni millesimi septingentesimi decimi quinti à dilectis Filiis Provisoribus, & Ministris Sacri Montis Pietatis, nec non Mensæ nummulariæ S. Spiritus in Saxia usque ad summam centum millium scutorum monetæ, nempe medietatem ex dicto Monte Pietatis, & aliam medietatem ex dictâ Mensâ nummulariâ Sancti Spiritus, cum licentiâ ab eodem Annonæ Præfecto subscribenda, ac Provisoribus, & Ministris Montis, & Mensæ nummulariæ prædictis dirigendâ subministrari curent & faciant, unicuique scilicet pro eâ summâ, quæ juxta cujusque Agricultoris, & aliorum prædictorum indigentiam, & idoneitatem eidem Congregationi congrua, & opportuna videbitur, ac cum cautionibus pro indemnitate Montis Pietatis, & Mensæ nummulariæ hujusmodi ab eis, qui pecunias acceperint, præstandis, ac à præfatâ Congregatione (citra tamen illius periculum, seu damnum) recognoscendis, & approbandis.

§. 5. Cæterum, ut facilius subministratio dictarum pecuniarum Agricultoribus, & aliis prædictis fieri possit, volumus, & mandamus, ut pro eâ quantitate, quæ ejusdem Congregationis arbitrio, intra tamen summam dd. centum millium scutorum monetæ, Agricultoribus, & aliis prædictis suministranda erit, solvi debeant quotannis usque ad restitutionem summæ subministratæ, Monti Pietatis, & Mensæ Nummulariæ prædictis scuta duo pro quolibet centenario nomine meriti, seu expensarum, quas tam Mons Pietatis, quàm Mensa nummularia hujusmodi pro salariis Ministrorum, & Officialium sustinere coguntur.

Agricultoribus pro anno tantum 1715. tractam gratis indulget quintæ Partis frumenti ab ipsis recollecti.

§. 6. Demùm Agricultoribus, & aliis prædictis, ut alacriùs laboreria necessaria pro serendo frumento in proximè futuro Autumno perficere, ac complere valeant, quintam partem frumenti (detracto tamen semine) in subsequenti messe Anni millesimi septingentesimi decimi quinti per ipsos recolligendi ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hostium terrâ, marique libere extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi gratis, & absque ullâ solutione tractæ Cameræ nostræ Apostolicæ solvi solitæ, expedito tamen priùs Chirographo per Nos signando, ac solutis emolumentis Officialibus, & Ministris Cameralibus pro ejusmodi licentiarum expeditione debitis, licentiam concedimus, & impartimur; Dummodo tamen sive pretium, & valor frumenti tunc currens, sive aliæ temporum circumstantiæ eidem paternæ charitati, qua Subditorum nostrorum commodis consulere cupimus, aliter non suadeant. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices &c. sublatâ &c. judicari, & definiri debere, ac irritum &c. decernimus.

§. 7. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, ac præsertim Annonæ Præfecto, ut præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque observent, & exequantur, & ab aliis, quantum in eis erit; condignâ pœnarum inflictarum animadversione, aliisque opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter observari faciant, & curent. Dantes eis, ac præcipuè eidem Annonæ Præfecto, in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam facultatem, & potestatem.

Derogat amplissimè in quibuscumque contrariis.

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eâdem Camerâ intra certum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Urbis, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque, ac Montis Pietatis, & Mensæ nummulariæ Sancti Spiritus prædictorum, aliisve quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, Consuetudinibus, Reformationibus, Decretis, Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis, ac Sacri Monti, & Mensæ nummulariæ præfatis, illorumque respectivè Communitatibus, Universitatibus, Ministris, Officialibus, & aliis personis quibuslibet à Sede prædictâ, vel à Nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis, quoad præmissa nolumus suffragari, & quibus omnibus, & singulis, etiamsi &c. illorum tenores &c. pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice ad effectum præsentium dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus etiam, quod præsentium sola signatura sufficiat, etiam absque aliâ datâ, & registraturâ, regulâ quâcumque contrariâ pariter non obstante. Et nihilominus literæ in quavis formâ expediri possint cum clausulis opportunis, præsentiumque literarum desuper forsan expediendarum transumptis etiam impressis, manu unius ex Cameræ nostræ Apostolicæ Notariis subscriptis, & sigillo alicujus, ex Congregatione prædicta obsignatis in judicio, & extra plena fides adhibeatur.

Placet motu proprio I. F.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima: Pontificatus Sanctissimi *D. Nostri Clementis Papæ XI. Anno decimo quarto, die verò 24. Martii, supradicta Cedula Motus proprii publicata, & affixa fuit in magna Curia Innocent. Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Bartholomæum de Camillis Apost. Curs.*

Antonius Placentinus Mag. Curs.

LXXI.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio Edicti promulgati à quodam Delegato asserti Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati super abrogatione Ecclesiastici Interdicti, cui Vicarius Generalis R. P. D. Nicolai Mariæ Episcopi Liparensis Civitatem, & Diœcesim Liparen. in actu suæ ab eis expulsionis per manifestum Sæcularis potestatis abusum secutæ subjecerat, cum aliis diversis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

Narrat expulsionem Didaci Hurtado Vicarii Generalis Liparensis in odium obedientiæ præstitæ mandatis Sedis Apostolicæ secutam.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi paterni cordis nostri dolore, pervenit quòd cum aliàs dilectus filius Didacus Hurtado Ve-

ne-

nerabilis Fratris Nicolai Mariæ Episcopi Liparensis Vicarius in spiritualibus Generalis, non aliâ profectò de causâ, nisi quod quibusdam mandatis nostris Apostolicæ authoritatis tuitionem respicientibus, sibi antea per literas die xxxi. Augusti MDCCXIII. à dilecto filio nostro Fabritio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Paulutio nuncupato Secretario nostro Status ei jussu nostro conscriptas datis illâ qua par erat fide, & obedientiâ obtemperans, ab executione cujusdam dispensationis matrimonialis sibi ab Alonso Mercorrella, qui illam obtinuerat, exhibitæ providè abstinuisset, per summam injuriam, ac manifestum sæcularis potestatis abusum, adnitente in id, atque instigante apud ejusdem sæcularis potestatis Ministros supradicto Alonso, è Civitate, ac Diœcesi Liparen. expulsus fuerit; Ipseque in actu ejusmodi suæ expulsionis, quo Immunitati Ecclesiasticæ per id enormiter læsæ consuleret, ac vim vi repelleret, Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconanda expulsores suos, omnesque alios, qui eamdem expulsionem mandarunt, seu illi auxilium, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, cujuscumque gradus, & conditionis essent, in excommunicationem majorem à Constitutionibus Apostolicis, & speciatim illâ quotannis die Cœnæ Domini legi solitâ contra similia perpetrantes inflictam incidisse declaraverit, ac insuper Civitatem, & Diœcesim Liparen. præfatas generali Ecclesiastico Interdicto, affixis super excommunicatione, & interdicto hujusmodi publicis schedulis subjecerit.

Nec non declaratione n incursus excommunicationis factam adversùs Expulsores, aliosque operam præstantes.

§. 1. Tametsi hæc omnia, à memorato Didaco Vicario generali ritè, ac rectè, nec non juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imò de speciali prævio mandato nostro peracta fuerint: nihilominus quidam Josephus Marotta Canonicus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Petri Panormitan. asserens se specialem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Judicis Delegatum existere, unà cum Francisco Bruno Notario, Corrado Chirco Fiscali, Francisco Navaglio executore, Algozzino vulgariter nuncupato, ad dictam Civitatem Liparen. accessit, ibique assumpto in Consultorem Josepho Russo Liparensi Edictum quoddam promulgari, ac in locis publicis ejusdem Civitatis affigi fecit, per quod temerario non minùs, quàm execrando ausu, generale Interdictum, qui præfatus Didacus Vicarius generalis Civitatem, & Diœcesim prædictas, sicut præmittitur, supposuerat, nullum, irritum, injustum, illegitimum, insubsistens, nulliusque roboris, & valoris declaravit, illoque minimè attento, mandavit, ut Ecclesiæ omnes tam sæculares, quàm regulares Civitatis, & Diœcesis hujusmodi apertæ, ut priùs, retineri, ac in illis Missæ, & alia Divina Officia celebrari, nec non Christifidelibus Sacramenta administrari deberent, perinde ac si ipsum Interdictum nunquam emanasset, & aliàs, prout uberiùs continetur in præfato Edicto, quod non alio quidem, quàm illud penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet, Nos D. Joseph Marotta Cap. & M. & Canonicus Regiæ Cappellæ Sancti Petri S. R. P. Sen. Judex Ecclesiasticus revisionis causarum decisarum in Tribunali Consistorii S. Regiæ conscientiæ, & Delegatus Regiæ Monarchiæ hujus Regni seriò ad infrascripta constitutus vigore literarum datarum Panormi die prima Februarii 1714. ad quas &c. Omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus hujus prædictæ Urbis, ejusque Diœcesis salutem in Domino sempiternam: *Essendo pervenuto a notizia, non con poca maraviglia dell'Illustrissimo Monsignor Giudice della Monarchia, che essendo stato intimato il Reverendo Don Diego Hurtado Canonico, & Vicario Generale della Catedrale Chiesa di questa nobile, e fedelissima Città di Lipari dal Luogotenente Giovanni Battista Castaldi, e di ordine speciale del Governo à partirsi dalla Città, ed Isola di Lipari, e sua Diocesi, per li motivi maturamente esaminati, che mossero il zelo del Governo, a far ciò per l'accertato del Real servizio, publico bene, e quiete de Popoli, esercitando con matura riflessione la Potestà economica, e le regole del buon Governo contro il sudetto Vicario perturbator di detta quiete, il quale scordatosi l'obligo di fedel Vassallo e di osservare le Regie prerogative, e lodevoli usservanze del Regno; lusingando, per farsi ragione, di esser stata lesa Immunità Ecclesiastica, e di haver patito violenza dal riferito di Castaldi, & Carlo Alconada Agiutante, coprendosi col specioso scudo, erroneo però, e premeditato non meno, che affettato, di essere il sudetto di Castaldi Commissario, seu Delegato del Tribunale della Monarchia, a cui per fogo del suo naturale dà indebitamente il titolo di preteso, e quando il sudetto Tribunale della Regia Monarchia non hà dato ordine contro il sudetto Vicario, sua Corte, e Chiesa, ne mai il detto di Castaldi fù Commissario, seu Delegato di detto Tribunale, ne disse, ne poteva dire, essere Ministro con delegazione speciale di detto Tribunale, come nella scommunica e quel che è più, con molto disconsolo di tutti li Fedeli, non solo di questa, ma del Regno interdisse questa Santa Catedrale, e tutte l'altre della Città, e Diocesi, sottomettendoli ad Interdetto locale, e generale, senza però riflettere alla falsità delle suppostizioni, ed alle turbolenze, e pessime conseguenze può partorire tal scandaloso attentato contro il Real servizio e publica quiete, e quel che è più, nullo juris ordine servato, e contro la forma de Sagri Canoni per mancanza delli requisiti necessarii all'Interdetto; Perciò si hà stimato da detto Monsignor Illustrissimo Giudice della Regia Monarchia provedere dell'opportuni remedi, riparando col suo sommo zelo alli pregiudizj del Real servizio, ma anche a quello de Popoli di questa Città, & Diocesi, i quali sono stati tanto ingiustamente lesi dal Sudetto Vicario contro la carità non solo Pastorale, ma Ordinaria tanto dal Sommo Dio incaricata; Deliberò commettere a Noi la sua autorità, & potesta, ac vices, & voces dicti Tribunalis, e di conferirci in questa, e dichiarando ex commissione speciali lo stesso Interdetto nullo, ingiusto, illegitimo, ed insufficiente, far levare il sudetto Interdetto. Per tanto Noi valendoci della sudetta Potestà amplissima in dette lettere sopracitate, come speciale Delegato in questo negozio, dichiariamo con il presente nostro Editto, authoritate, qua fungimur, nullo ingiusto, illegitimo, insussistente, irrito, e di neussa forza, e valore il cennato Interdetto, ed ordiniamo a tutti i Superiori delle Chiese, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Clerici, che non ostante il sudetto Interdetto stante la sua notoria ingiustizia, insussistenza, e nullità, dovessero tenere le Chiese aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Ufficj, e Messe, come si faceva prima di detto Interdetto, ed amministrare a tutti i Fedeli li Santissimi Sagramenti della Santa Chiesa, come prima, e come mai vi fosse stato il sudetto nullo Interdetto, e questo sotto pena alli Contravenienti, e Disobedienti di scommunica maggiore riservata al sudetto Monsignor Giudice della Monarchia, della disgrazia di Sua Maestà (che Dio guardi) ed altre pene a Noi, ed a detto Monsignore riservate, e non altrimenti. Datum Liparæ die 10. mensis Februarii 1714. Affigatur: Canonicus Don Joseph Marotta Delegatus: Dominus Don Franciscus Bruno Magister Notarius.*

Ac suppositionem Civitatis, & Diœcesis Liparensis Ecclesiastico Interdicto.

Canonicus Marotta ass. Monarchiæ Delegatus præfatum Interdictum revocat, promulgato hac de re publico Edicto.

Tenor ejusdem Edicti.

Per injuriam exponit Interdictum à Vicario appositum esse publicæ quietis perturbativum, Regiorumque jurium læsivum.

Refert delegationem factam à Judice ass. Monarchiæ in personam promulgantis præsens Edictum.

Declaratur prætensa nullitas Edicti addita ordinatione, quod nemo ex quibuscumque Ecclesiasticis illi pareat.

§. 2. Subindè verò dictus Josephus Marotta, his minimè contentus, dilectos quoque filios Franciscum Canalem Canonicum, & Pro-

Prosecutio præsentium litterarum.

ANNO 1714.

Exponit attentatum carcerationis nonnullorum Ecclesiasticorum, qui auxilium præstiterant publicationi Interdicti.

chum Ecclesiæ Liparen., Dominicum Francolinum, Franciscum Corsum, Dominicum Sciachitanum, Alonsum Bonica, Presbyteros, & Franciscum Canalem Clericum, non alterius delicti reos nisi quod affixioni schedularum excommunicationis, & Interdicti hujusmodi operam suam præstitisse, ac in actu expulsionis dicti Didaci Vicarii Generalis campanas sono funebri pulsasse insimulati fuerint, in carceres detrudi jussit. Cùm autem valdè manifestum sit nec quisquam inficiari valeat gravissimam tam Ecclesiæ quàm huic Sanctæ Sedi illatam fuisse injuriam ex prædicti Didaci Vicarii Generalis expulsione, aliisque præmissis adversùs personas Ecclesiasticas sacrilegè perpetratis: præsertim verò ex promulgatione Edicti præinserti præfatum Interdictum temerè annullantis; tum quia exploratì Juris est nullum Judicem, quacunque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quoties de excommunicatione, Interdicto, aliisve Censuris ex causâ læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimùm de speciali nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ nonnisi Nobis, ac eidem Sedi reservata est, se ingerere posse; Tum etiam quia satis similiter perspectum est, Ecclesiam Liparensem Nobis, ac dictæ Sedi immediatè subjectam esse, & quoad spiritualia à quorumcumque Tribunalium, etiam Ecclesiasticorum Regni Siciliæ jurisdictione exemptam, & liberam existere; Quandoquidem licèt dicta Civitas Liparen. anno MDCIX. per claræ memoriæ Philippum III. dum vixit, Hispaniarum Regem Catholicum, qui etiam utriusque Siciliæ Rex existebat, à Regno Neapolitano pro majori commoditate gubernii dismembrata, & separata, ac eidem Regno Siciliæ ultra Pharum unita, & incorporata fuerit: indubitati tamen juris est ejusmodi dismembrationem, & unionem solâ Sæculari, ac Regiâ auctoritate, ut præfertur, factas, locum habere ad summum potuisse quoad ea, quæ gubernium ac regimen rerum temporalium dumtaxat concernunt, ac semper sine præjudicio directi dominii utriusque Siciliæ hujusmodi, juriumque ab eo dependentium ad eamdem Sedem etiam in temporalibus, ut notum est, pertinentium: nunquam verò quoad ea, quæ administrationem rerum Ecclesiasticarum, ac Spiritualium respiciunt, quarum statum, & ordinem Laicalis potestas immutare non valuit.

Nullitas ejusdem Edicti recensetur ex pluribus motivis; ac signanter quia cognitio Censurarum ex causa læsæ Immunitatis Ecclesiasticæ reservata est S. Sedi.

Quia Ecclesia Liparensis eidem Sedi immediatè subjecta est, & in spiritualibus exempta à Tribunalibus Regni Siciliæ juxta illius præsentem statum, & quoad omnes materias.

§. 3. Unde nec Indulgentiæ illæ, & gratiæ tam spirituales, quàm temporales Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, aliàs ab hac Sanctâ Sede diversis earumdem Hispaniarum Regibus Catholicis, Religionis Christianæ contra Turcas defensioni incumbentibus, nec non Christifidelibus in ipsarum Hispaniarum Regnis, & illis adjacentibus, ac Sardiniæ Insulis consistentibus, & ad illa declinantibus, qui quædam sibi injuncta opera adimplevissent, ad certum tunc expressum tempus concessæ, ac subindè ad Regnum Siciliæ ultra Pharum extensæ, & pluries prorogatæ: nec etiam jus præsentandi personas idoneas Romanis Pontificibus pro tempore existentibus ad præsentationem hujusmodi præficiendas quibuscumque Cathedralibus, etiam Metropolitanis Ecclesiis prædicti Regni Siciliæ ultra Pharum, memorati Philippi Regis descendentibus in Hispaniarum, ac Siciliæ ultra Pharum Regnis hujusmodi legitimis Successoribus, quamdiù illi vixissent, ab eâdem Sede concessum, & assignatum: neque demum Tribunal Inquisitionis Hispaniarum adversùs hæreticam pravitatem auctoritate Apostolicâ institutum, cujus jurisdictio ad prædictum Siciliæ ultra Pharum Regnum cæteroqui extenditur: in Ecclesiâ, Civitate, ac Diœcesi Liparen. prædictis locum unquam habuerunt; imò nec ipsi Ministri sæculares ejusdem Regni Siciliæ ultra Pharum, sive sub dismembrationis, & unionis prædictarum obtentu, sive sub alio quovis prætextu præmissa locum habere debuisse, vel debere unquam prætenderunt.

Motivum annullandi præfatum Edictum ex obligatione tuendi Ecclesiasticam libertatem, & Sedis Apostolicæ auctoritatem.

§. 4. Hinc est, quod Nos, qui jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & sollicitudinem supernâ dispositione gerimus, libertatem, immunitatem, jurisdictionem Ecclesiasticam nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem, ac dignitatem, ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, animarumque periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, circumstantias etiam aggravantes, nec non prædictorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam principalium seu Supremorum Officialium, Notariorum, Scribarum, & personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes; In præmissis verò supradictæ Ecclesiæ Liparensis immediatam Nobis, & Sedi præfatæ subjectionem, illiusque quoad spiritualia à quocumque Tribunali, etiam Ecclesiastico Regni Siciliæ exemptionem, ac libertatem approbantes, & confirmantes, ac quatenus opus sit, innovantes: Motu proprio, & ex certa scientiâ & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec non alia per memoratum Canonicum Josephum Marotta ea occasione vigore suæ assertæ delegationis acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitùs, & omninò, nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus.

Privilegium Immediatæ subjectionis Ecclesiæ Liparensis erga S. Sedem confirmat.

Declarat nullitatem supradicti Edicti [illegible] ratione omnium gestorum per dictum Delegatum Marottam.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per prædictum Canonicum Josephum Marotta, aut quæcumque præfati Regni Siciliæ Tribunalia, seu eorum Delegatos, vel Commissarios hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Omnia præmissa reprobat.

§. 6. Præterea, tametsi de perspecta Populi, & Incolarum Civitatis, & Diœcesis Liparen. præfatarum pietate, illorumque veteri in Ecclesiam, atque hanc Apostolicam Sedem devotione tam præclarè sentiamus, ut minimè dubitemus ipsos, etiam ejusmodi nostra declaratione minimè expectata, præinsertum Edictum aliaque per

Ad cautelam Generale interdictum Civitatis, & Diœcesis Liparensis, nec non censuras contra Vicarii Expulsores confirmat.

dictum

dictum Canonicum Josephum Marotta, gesta, pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, ac valoris jam habuisse, & inposterùm habituros esse, adeòque omnia è converso per supradictum Didacum Vicarium Generalem acta, & ordinata religiosè, ac exactè observasse, & observaturos esse: nihilominus ad majorem similiter cautelam generale Interdictum, cui præfatus Didacus Vicarius Generalis Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes excommunicationis ab eo contra prænominatos Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconenda, expulsores suos, aliosque omnes, qui eamdem expulsionem mandarunt, seu illi opem, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, promulgatas, pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac Censuras, seu declarationes hujusmodi auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli ac nostrâ approbantes, & confirmantes, ac adversùs præmissa, quatenus opus sit, innovantes: Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam Sæculares, cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam juxta formam à Sacris Canonibus præscriptam omninò teneri, & obligatas existere, & fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Cappellis domesticis Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quibuscumque tandem privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam prætensæ protectionis Regiæ, seu prætensi jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus ab hac Sanctâ Sede approbati munitis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minùsque fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Observantiam ejusdem Interdicti strictè præcipit cum derogatione quarumcumque contrariarum, & quarumvis exemptionum.

§. 7. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui Statuto, Decreto, Ordinationi nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per eosdem Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illiusque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec eos à quoquam, nisi à Nobis seu Romano Poontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas, eo ipso, quod convaluerint) à censuris, & pœnis hujusmodi absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Præmissis Contravenientes, quantumvis exemptos, censuris Sedi Apostolicæ reservatis declarat irretitos.

§. 8. Cæterùm cum notorii juris sit, non tam eos, quos præfatus Didacus Vicarius Generalis in actu suæ expulsionis excommunicatos declaravit, quàm supradictum Canonicum Josephum Marotta, nec non Franciscum Bruno Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto subscripsit, Corradum Chirco Fiscalem, Josephum Russo Consultorem, Franciscum Xavaglio Executorem, Alonsum Mercorella Instigatorem, aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive ejusdem Didaci Vicarii Generalis expulsionem, sive publicationem, & affixionem præinserti Edicti, sive detrusionem in carceres Presbyterorum, ac Clerici præfatorum, sive alia gesta per dictum Canonicum Josephum Marotta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, ut præfertur, & tunc cum reincidentiâ præfatâ eo ipso quo convaluerint absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus pariter, & declaramus; Facultatem insuper, ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suâ contumaciâ persistentes, censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi reservantes.

Absolutionem à censuris, quas Vicarii Expulsores, promulgatores præinserti edicti, quive Ecclesiasticos ut supra carcerarunt, vel in his auxilium præstiterant, S. Sedi reservat.

Alias pœnas contra Delinquentes præservat.

§. 9. Demùm, cum etiam intellexerimus, quod postquam idem Didacus Vicarius Generalis, sicut præmittitur, exulare coactus fuit, dilecti Filii Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Liparen. in Vicarium Generalem hujusmodi dilectum quoque filium Emanuelem Carnevale præfatæ Ecclesiæ Archidiaconum elegerint; notorii autem, & explorati juris sit, quod quemadmodùm Pastoralis cura ejusdem Ecclesiæ penès prædictum Nicolaum Mariam Episcopum, tametsi ab ipsâ Ecclesiâ absentem, omninò atque integrè remansit, ita sanè ad ipsum quoque jus deputandi suum Vicarium Generalem irrefragabiliter spectabat, & spectat; Idcircò in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ Sententiæ pœnâ per Contrafacientes eo ipso incurrendâ, à quâ nemo, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi possit, Capitulo, & Canonicis supradictis, nec non reliquo Clero tam Sæculari, quàm Regulari Civitatis, & Diœcesis Liparen. præfatarum districtè prohibemus, & interdicimus ne postquam earumdem præsentium, nec non deputationis alterius Vicarii in spiritualibus Generalis à prædicto Nicolao Mariâ Episcopo factæ, vel faciendæ notitiam habuerint, eumdem Emanuelem Archidiaconum, ut Vicarium Generalem ampliùs agnoscant, aut illi actum ullum obedientiæ præstent; illos seriò monentes, ac tam eis, quàm universo Populo Civitatis, & Diœcesis hujusmodi enixè præcipientes, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à memorato Nicolao Mariâ Episcopo deputatus fuit, vel in posterum deputabitur, congruam obedientiam exhibeant; Simulque sciant ea omnia, quæ de cætero Vicariatus ejusmodi titulo, sive à supradicto Emanuele Archidiacono, sive à quovis alio, qui absque nostrâ, seu præfati Nicolai Mariæ Episcopi facultate dicti Vicariatus auctoritatem sibi quomodolibet usurparet, geri contingeret, omnino irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti fore, quemadmodum Nos verè illa pro irritis, invalidis, & inanibus habenda esse harum serie similiter declaramus.

Prohibet, ne obedientia præstetur Vicario Generali deputato post dictam expulsionem à Capitulo Ecclesiæ Liparensis, ac respectivè injungit, ut soli Vicario deputando per Episcopum obedientia exhibeatur.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis

Decreta roborantia etiam adversùs ordinationes, quæ à Tribunali ass. Monarchiæ Siculæ possent emanare cum clausula sublata, & irritante.

præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum; aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas à sæculari potissimùm potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorum. §. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, Nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis: aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarum cumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter; & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis. §. 12. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno XIV.

F. Oliverius.

Publicatio *Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima: die verò vigesima prima Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo quarto supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Baziale Apostolicum Cursorem.*

Antonius Placentinus Mag. Curs.

CONCESSIO

LXXII.

Indulgentiarum pro recitantibus Coronam S. Birgittæ, & declaratio, quod Superiores, & Religiosi Ordinis S. Birgittæ dumtaxat facultatem habeant ejusmodi Coronas benedicendi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

De salute gregis Dominici Divina dispositione Nobis commissi sollicitè cogitantes Christi-

huc. s Spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad omnipotentis Dei cultum in dies magis augeatur. Cùm itaque, sicut dilectus Filius, modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum S. Birgittæ Nobis nuper exponi fecit, dilecti filii Fratres dicti Ordinis Coronas, quas vocant, ejusdem S. Birgittæ, jampridem Fidelibus dispensare consueverint; dictus verò Procurator Generalis ejusmodi Coronas Indulgentiis ad Spiritualem Fidelium consolationem, & animarum salutem à Nobis decorari plurimùm desideret; Nos piis ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem nomine Nobis nuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum consilio omnes, & singulas Indulgentias eisdem Coronis quomodolibet concessas (salvis tamen iis ejusmodi Coronis à fel. rec. Leone Papa Decimo Prædecessore nostro per quasdam suas desuper sub plumbo 6. Idus Julii 1515. expeditas literas concessis) harum serie, revocantes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum prædictam Coronam, dummodo sit saltem quinque decadum, recitaverint, & subinde verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam semel in anno, die per unumquemque ex eis eligenda, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quam etiam animabus Christifidelium; quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§. 2. Præterea declaramus, quòd Superiores dumtaxat Monasteriorum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentia supradicta cesset, nulliusque sit roboris, vel momenti. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

F. Oliverius.

LXXIII.

DECLARATIO

Super omnimodâ, & in inviolabili observantiâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, & Diœceses Cataniensis, & Agrigentina subjectæ reperiuntur; cum rejectione quarumcumque excusationum ab ejusdem Interdicti Transgressoribus allatarum, ac additione aliarum pœnarum in eos, ultra illas, quas ex præscripto Sacrorum Canonum jam incurrerunt.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ubi alias ad multiplices, & sanè gravissimas, quas Sancta Dei Ecclesia in Regno Siciliæ, per inauditum, ac penè incredibilem Sæcularis potestatis abusum tamdiu sustinuit, & adhuc sustinet, calamitates, insignem illam, ac verè atrocem accessisse novimus injuriam; quâ non minùs sacrilegè quàm crudeliter erepto eidem Ecclesiæ unico illo, ac tristi solatio, quod miseris omnibus ipsa infelicitas reliquum facit, mala scilicet sua publicis mœstitiæ significationibus deplorandi; suas ipsa lachrymas sistere jussa fuit luctumque illum abjicere, quo prius, januis Templorum clausis, Sacrorum solemniis intermissis, Sacerdotibus ejus gementibus, Virginibus ejus squallidis, dolores suos longè latèque aperiens, à fidelibus quidem filiis amaritudinis suæ levamen, à Rebellibus verò irrogatarum sibi contumeliarum pœnas deposcere cœperat; Ubi aliàs (iterum repetimus) maximâ cum animi nostri molestiâ intelleximus tam multos, etiam ex charioribus Ecclesiæ filiis, ignavâ, ac damnabili illarum pœnarum formidine perculsos, quas eis minabantur illi, qui corpus quidem occidunt, animam autem non possunt occidere, ad ea miserè progressos fuisse ut exutâ Ecclesiasticis Decretis debitâ obedientiâ, indictum jussu nostro in Cataniensi, & Agrigentinâ Civitatibus, ac Diœcesibus Sacrorum justitiam turpiter violaverint: illisque interrogantibus, qui captivos eos duxerunt, verba cantionum, ea ipsa, quæ in salicibus suspenderant, organa ad lætitiam revocare, & hymnum cantare de canticis Sion minimè erubuerint; Ubi hæc (ut ajebamus) jampridem inaudivimus, nullam profectò ærumnâ hac iniquiorem, asperiorem nullam Ecclesiæ ipsi miseriam evenire potuisse, aut unquam posse credidimus. Nostris propterea auribus continenter obstrepere videbantur tristes illius voces: Quis mihi hoc tribuat, ut plorans plorem in nocte? Quis mihi det, ut plangam paululum dolorem meum?

Exordium ab inobservantia Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinæ a. osti, deplorata mali gravitate.

§. 1. Ita planè credidimus. Sed citò nimis Nos falli cognovimus; ubi scilicet omnibus antea in præfato Regno Siciliæ illatis Ecclesiæ vulneribus graviorem aliam, & planè acerbiorem plagam ejusdem Ecclesiæ pectori subinde inflictam fuisse percepimus ab ipsismet ejus filiis, ingratis filiis, filiis desertoribus, qui adversus Matrem suam pugnantes, nec solùm ipsi illius mandatis parere detrectantes, verùm & alios ad paris inobedientiæ crimen incitantes, os Domini non interrogarunt, sed habentes fiduciam in umbrâ Ægypti, docuerunt, quæ non oportet, ut excusarent excusationes in peccatis; Ii siquidem aquam turbidam, non de fontibus Salvatoris sed de Babylonis fluminibus haustam, incautis propinantes: hoc est, falsas non minùs quàm perniciosas doctrinas in eorum patrocinium, qui metu malorum sibi à Sæculari potestate denunciatorum Ecclesiasticum Interdictum in memoratis Civitatibus, ac Diœcesibus appositum minimè servassent, abs-

Malitiam eorum perstringit, qui falsis doctrinis ad violationem Interdicti alios induxerunt.

que ullo rubore obtrudentes, plurimos fascinarunt non obedire veritati, illosque non sine maximo Christifidelium scandalo, ac manifesto hujus Sanctæ Sedis contemptu, ad ejusdem Interdicti, tametsi authoritate nostrâ Apostolicâ pluries comprobati, inexcusabilem violationem, per quam nimirùm, ut Sacri Canones docent, Ecclesiasticæ disciplinæ nervus disrumpitur, apertè seducere non formidarunt; latam nimiùm sic aperientes viam universæ propemodum Christianæ Legis deformationi, ac ruinæ; *Si enim ita nequissimorum timeatur audacia, ut quod illi jure, atque æquitate non possunt, temeritate, ac desperatione perficiant, actum est*, ut Sanctus Episcopus, & Martyr Cyprianus præclarè scriptum reliquit, *de Episcopatus vigore, & de Ecclesiæ gubernandæ sublimi, ac divina potestate: Nec Christiani ultrà aut durare, aut esse jam possumus, si ad hoc ventum est, ut perditorum minas, atque insidias pertimescamus.*

Et similiter eorum, qui perperam jactarunt Interdicti transgressionem approbari à Sede Apostolica.

§. 2. Quod verò planè deterius, ac intolerabilius est, alii etiam novissimè non defuerunt, qui adjicientes peccatum super peccatum, atque ipsâmet nimiâ forsan longanimitate nostrâ, qua pœnitentiæ spatium damus, subdolè abutentes per illam traditos ab eis errores tacitè saltem à Nobis approbari, adeòque ipsam quoque Interdicti transgressionem minimè improbari impudentissimè vulgarunt. Quis jam tam hebeti, ac gelido erit animo, qui ad effrenatam hanc, atque execrabilem temeritatem non exardescat? Quis unquam sanæ, rectæque mentis inveniri poterit, qui Nos prorsus immemores celebris illius documenti à Sanctissimo Prædecessore Nostro Leone traditi, cùm scripsit: *Nimis hæc improba, nimis sunt prava, quæ Sacratissimis Canonibus inveniuntur esse contraria*: eo tandem prolapsos fuisse existimet, ut illas quovis modo probare, aut saltem non improbare potuerimus doctrinas, quæ non alio nixæ fundamento, quàm metu, veris Christi Militibus indigno, in quorum scilicet cordibus hospitari debet charitas Christi quæ foras mittit timorem, Apostolicis Sanctionibus apertissimè adversantur.

In reprobationem præmissorum ad memoriam revocat Literas in forma Brevis datas ad Vicarios Agrigentinos 4. Novembris 1713.

§. 3. Ignotæ forsan cuiquam sunt Nostræ illæ Literæ jam ante annum, hoc est, die IV. Novembris MDCCXIII. ad tres Agrigentinæ Ecclesiæ vicarios Generales in simili formâ Brevis datæ, eodemque tempore, ut omnibus paterent, typis editæ, quibus nimirùm homines illos, qui ut ambulantes in veritate ad carnalis prudentiæ semitas traducerent, eosdem, aut similes errores in vulgus spargere præsumpserant, perditionis filios nuncupavimus: contra verò effusis, meritisque laudibus virtutem, atque constantiam eorumdem trium Vicariorum, ob intrepidam Ecclesiasticæ libertatis, ac Pontificiæ authoritatis defensionem, in carceres conjectorum, extulimus, qui aures suas obturaverant, ne exaudirent voces incantantium, quique propterea quod & ipsi Interdictum, cui eadem Agrigentina Ecclesia subjecta reperiebatur, custodire vellent, & ab aliis, ut par erat, similiter custodiri satagerent, nullas minas, pœnas nullas, nullam quantumvis sævam, atque horribilem tempestatem formidaverant.

Alias itidem literas in simili forma expeditas ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Agrigentinæ 10. Martii 1714.

§. 4. Nonne perspectæ etiam omnibus sunt aliæ Nostræ Literæ Capitulo, & Canonicis præfatæ Agrigentinæ Ecclesiæ posteriùs, hoc est, die X. Martii proximè præteriti in eâdem forma Brevis conscriptæ, ac typis pariter evulgatæ, quibus ea in primis, quam muneris nostri debitum exposcebat, gravi constituta animadversione in quemdam Canonicum Joannem Baptistam Formicam, qui pro Vicario Generali ejusdem Ecclesiæ perperam se gerebat, ac non modo memoratum Interdictum palàm, & audacter contempserat, verùm, ut & ab aliis similiter contemneretur, author fuerat; eisdem subindè Canonicis vehementer exprobrare non omisimus, quod quamplures ex eis à pristinâ, ac debitâ Ecclesiæ mandatis obedientiâ descivissent: Reprobato potissimùm eo metus obtentu, quo ipsi gravem suum lapsum excusare studuerant; illisque insuper injunximus, ut conscientiarum suarum securitati opportunè consulerent: quæ nequiter egerant, debitâ emendatione corrigerent, nullâque interpositâ morâ inustam dignitati suæ labem abolere contenderent.

Præceptum pariter indictum Superioribus quorumcumque Ordinum, ut ab eorum subditis in Regno Siciliæ observari curarent Interdictum.

§. 5. Anne quempiam latet, quod simul ac Nobis innotuerunt errores illi, quibus Magistri mendaces, ponentes tenebras lucem, ac lucem tenebras, tanto cum animarum Christifidelium periculo, tantoque cum Ecclesiasticæ disciplinæ dispendio, Interdicti violationem excusare conabantur; Nos jam advenisse rati tempus illud ab Apostolo prænuntiatum, cum ad Timotheum scripsit: *Erit tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria coacervabunt sibi Magistros prurientes auribus: & à veritate quidem auditum avertent*: quorumvis Regularium Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus districtè præcepimus, & mandavimus, ut à suis quisque Subditis in Monasteriis, Conventibus, Collegiis, ac Domibus Regularibus Regni supradicti respectivè commorantibus Interdictum præfatum sub pœnis per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones in eos, qui secus fecissent, præscriptis, exactè, & inviolabiliter observari curarent, & facerent; nec illud quovis titulo, colore, ingenio, causâ, excusatione, seu prætextu, violari sinerent, aut permitterent, donec à Nobis, vel jussu nostro Interdictum ipsum expressè sublatum, abrogatumque fuisset? Quomodo jam publica hæc nostra, atque alia plurima dicta, iisque perpetuò respondentia facta congruere unquam possunt cum iis, quæ ad diuturnam, ac detestabilem Contemptorum Ecclesiæ inobedientiam, & pervicaciam fovendam temerè confinguntur?

Ex præmissis infert quænam fuerit vera mens super interdicti observantia.

§. 6. Hæc profectò omnia abundè sufficere possent, ac deberent, ut vera mens, ac voluntas nostra omnibus hac in re nota fieret, simulque apertæ, ac perpectæ essent fallaces artes, quibus filii hujus sæculi graviora semper vulnera Ecclesiæ infligere, acerbioribus semper injuriis Apostolicam authoritatem impetere, nec non animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in majora semper pericula conjicere nituntur. Cupientes nihilominus (donec divinâ Nobis ope suffragante, ad funditùs extirpandam tot malorum radicem, nec non ad Ecclesiasticam immunitatem, Sanctæque hujus Sedis dignitatem ab iis, quæ adversus utramque in supradicto Regno Siciliæ enormissimè attentata fuerunt, cumulatè vindicandam, ea validiùs exequamur, quæ Pastoralis Officii nostri ratio postulat, quæque assiduis, ac ferventibus tam nostris, quàm alienis precibus humiliter imploratum cœlestis gratiæ lumen ostendet) omnia interim, & quæcumque, tametsi inania, ac prorsus futilia eorum subterfugia, qui debitam Ecclesiasticis, imò Apostolicis, mandatis obedientiam præstare recusant, penitùs, & omnino præcludere; Et quia nihil obedientia prodesse videretur humilibus, si contemptus contumacibus non obesset: ac juxta Canonicas Sanctiones quædam sunt culpæ, in quibus culpa est relaxare vindictam, contumacium hujusmodi audaciam, & impudentiam severiori insimul animadversione compescere, ac cohibere.

§. 7. Hinc

Statuit nihilominus idem Interdictum esse inviolabiliter observandum sublata quacunque exemptione, ac rejecto prætextu metus cujusvis periculi.

§. 7. Hinc est quod Nos illius vices, licet immeriti, gerentes in terris, qui Discipulis suis dixit: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit*: ac alias addidit: *Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus*: opportunè ac in præmissis providere, ac desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes, quantùm Nobis ex alto conceditur, interponere volentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, generale Interdictum, cui memoratæ Civitates, ac Diœceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro ab earum Præsulibus respectivè, sicut præmittitur, subjectæ fuerunt, omninò, & ab omnibus (exceptis dumtaxat temporibus, & casibus à jure permissis) in quibusvis Ecclesiis, Locis Piis, Oratoriis, etiam privatis, Civitatum, & Diœcesum præfatarum, prætensa etiam assertæ Monarchiæ Siculæ authoritate munitis, seu aliàs quocumque Privilegio, Exemptione, & Indulto, etiam prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, & quantiscumque vicibus ab hac Sancta Sede approbati, suffultis, exactè, & inconcussè observandum esse, & ab initio fuisse, ac in posterùm fore; Nec illud à quoquam, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prętextu, titulo, causâ, vel colore violari unquam potuisse, vel posse, tenore pręsentium decernimus, & declaramus.

Contemptores Interdicti monet de incursu censurarum, aliarumque pœnarum, quarum absolutionem S. Sedi reservat.

§. 8. Noverint propterea omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sęculares, cujusvis gradus, pręeminentię, ac dignitatis fuerint, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares; qui pręmissis contraire, ac Interdictum hujusmodi violare quovis modo hactenus pręsumpserunt, vel de cætero pręsumpserint, se censuras omnes, & pœnas adversus Ecclesiastici Interdicti Violatores à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, latas, & impositas, ac potissimum Irregularitatem, nec non privationem vocis activę & passivę eo ipso, & absque alia declaratione incurrisse, ac respectivè de cętero incursuros esse: adeòque eos ad quęcumque Ecclesiastica tam Sęcularia, quàm Regularia respectivè officia, beneficia, ac dignitates minimè eligi, aut postulari, nec cum aliis ad eligendum, seu postulandum admitti debuisse, vel unquam debere, neque demum censurarum, ac pœnarum hujusmodi absolutionem, seu relaxationem à quoquam (preterquam à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente) obtinere potuisse vel posse, prout earumdem tenore pręsentium similiter declaramus.

Alias pœnas privationis Beneficiorum quoad Sæculares; Officiorum, & Graduum quoad Regulares adjicit cum aliis ordinationibus.

§. 9. Preterea, ut non modò quibusvis transgrediendi pretextibus, sicut premittitur, sublatis, sed auctis etiam contra Trangressores pœnis, omnes in posterùm ad debitam Nobis, & Ecclesię obedientiam exhibendam revocentur, omnibus, & singulis Ecclesiasticis prefatis quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, preter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas superiùs enunciatas, si Sæculares fuerint, seu dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, cujusvis generis, seu naturæ sint, si verò Regulares, sub officiorum, dignitatum, & graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis pœnis, harum serie districtè prohibemus, & interdicimus, ne Decreto; ac declarationi nostri supradictis de cætero contravenire audeant quovis modo, seu præsumant. Dignitates autem, & Beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsentis prohibitionis per præfatos Ecclesiasticos Sæculares contrafacientes quomododibet incurri contigerit, etiam ipso facto, & absque aliâ declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse pariter decernimus; Nec non eorumdem Beneficiorum, & dignitatum sic vacantium collationem, provisionem & omnimodam dispositionem, prout etiam pœnarum de novo sic additarum relaxationem similiter Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Decreta roborantia.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis, non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à Sæculari potissimùm potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem Sæcularem potestatem sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis; seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis; ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat; & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Etiam adversus exceptiones, quæ opponi possent ab ass. Tribunali prætensæ Monarchiæ Siculæ.

Clausula sublata, & irritans.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam

Jesu,

Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 12. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris die VI. Novembris MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

Fides habenda transumptis.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquarto, Indictione septima, die verò nona Novembris, Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquarto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Curs.

LXXIV.

DECLARATIO

Nullitatis Præcepti, seu Mandati à quodam Delegato asserti Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati ad impediendam executionem Literarum, Decretorum, Mandatorum, aliorumque Rescriptorum Apostolicorum promulgati, ac ab eo per universam Diœcesim Cataniensem transmissi, cum ejusdem Præcepti, seu Mandati, ac inde secutorum, & secuturorum quorumcumque reprobatione, damnatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Memorat attentatum aliàs commissum à Cajetano Buglio Delegato asser. Monarchiæ Siculæ indeclaratione prætensæ nullitatis Interdicti Cataniensis.

Nova semper in dies, ut aliàs non semel diximus, & semper acerbiora ex Regno Siciliæ ad Nos afferuntur. Nuper siquidem Nobis innotuit, quod ille idem Cajetanus Buglio, qui dudum, uti Delegatus prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, generale Interdictum, cui Venerabilis Frater Andreas Episcopus Cataniensis è suà Civitate Cataniensi, ejusque Diœcesi, per execrabilem Sæcularis potestatis abusum ejectus, in actu ejusmodi suæ ejectionis Civitatem, ac Diœcesim præfatas non ita pridem jussu nostro subjecerat, nullum, irritum, injustum, ac illegitimum, speciali suo in eadem Civitate Cataniensi ad id promulgato Edicto, temerè declaravit.

Refert aliud attentatum ejusdem Delegati Buglio in promulgatione Mandati declarantis nulla esse Rescripta Sedis Apost. ni præcedat permissio executionis à Potestate Seculari.

§. 1. Gravissimo hoc patrato crimine minimè contentus, sed secundùm duritiam suam, & impœnitens cor addens peccatum super peccatum, ac thesaurizans sibi iram in die iræ, animo forsan, ut stultè opinabatur, enervandi efficaciam eorum, quæ ex injuncti Nobis Apostolici muneris debito adversus ipsum, ejusque acta à Nobis decerni contigisset, ac potissimùm eludendi executionem quarumdam nostrarum in simili formâ Brevis Literarum die XVII. Junii MDCCXIII. expeditarum, quibus non modò illius Edictum præfatum, aliaque per ipsum eà occasione vigore suæ assertæ Delegationis perperam gesta, cum omnibus inde secutis, & quandocumque secuturis, damnavimus, reprobavimus, cassavimus, & irritavimus, ac pro damnatis, reprobatis, cassatis, & irritis semper, & omninò haberi voluimus, & mandavimus: verùm etiam eumdem Cajetanum, nec non Joannem Baptistam Perino Magistrum Notarium, qui memorato Edicto subscripserat, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis contra similia perpetrantes inflictas incurrisse declaravimus; sequenti mense Julio ejusdem anni, in suarum iniquitatum cumulum, impudenti non minus, quàm detestabili ausu, Præceptum quoddam, seu Mandatum edidit, illudque typis impressum, & ab eodem Joanne Baptista Perino similiter subscriptum Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus universæ Diœcesis Catanien. transmitti, ac denunciari curavit, per quod inter cætera ipsæmet Apostolicæ Literæ, aliaque Decreta, Mandata, Edicta, Censuræ, Interdicta, & Rescripta quæcumque ab hac Romana Curiâ, hoc est, ab hac Sanctâ Sede provenientia, quorum executionem Sæcularis potestas minimè permisisset, nulla, irrita, ac, quod horrendum est, conscientiarum Christifidelium tranquillitati adversantia, impiè, & sacrilegè declarantur: gravibus constitu-

tis

tis pœnis adversus eos, qui illa quovis modo executi fuissent, & aliàs; prout uberiùs continetur in eodem Præcepto, seu Mandato, quod non alio quidem, quàm illud penitus, & omninò damnandi, & anathematizandi animo præsentibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Portiero. D'ordine del Reverendissimo Dottor Don Gaetano Buglio Decano, e prima Dignità di questa Santa Proto Metropolitana Chiesa di Messina, Commissario Ordinario del Tribunale del Sanct'Offizio, e Santissima Inquisitione, e Delegato del Tribunale della Regia Monarchia di questo Regno di Sicilia, non solo Ordinario in questa Città di Messina, mà encora Delegato speciale in Causa dato d'all' Illustris., e Reverendissimo Dottor D. Francesco Miranda e Gayarre del Consiglio di Sua Maestà (che la Divina guardi) e suo Giudice Ordinario dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in questa Regno di Sicilia in, virtù di lettere spedite dal Tribunale della medesima sotto il primo Luglio corrente presentate, & esecute nell'Officio dell'istesso Buglio sotto li* 11. *del medesimo, injungi, ed intima con la seguente ingiunzione trasmessane dal Tribunale di detto Illustrissimo, e Reverendissimo Giudice: Quatenus nel caso si publicassero qualsivoglia Editti, Interdetti, Censure, ò altri qualsisia Ordini, Decreti, ò Rescritti, eziamdio in forma Brevis della Corte Romana per qualsivoglia via, ò sotto qualsivoglia Titolo, senza prima precedervi il Regio* Exequatur; *Per li quali, ò qualsivoglia di loro direttamente, ò indirettamente, tacita, ò espressamente venissero revocati, lesi, e pregiudicati, ò in qualsivoglia modo alterati gl'Editti publicati d'ordine di Sua Eccellenza, ò d'altri d'ordine nostro, stante le speciali Commissioni per via dell'istesso Tribunale sotto li* 25. *Aprile, e* 16. *Maggio scorsi, ò che rinovassero l'Interdetto, Censure, ed altre publicate d'ordine del Reverendissimo Monsignor Don Andrea Riggio Vescovo di Catania, ò d'ordine di qualsisia Prelato, Vicario Generale, ò altro Commissionato di sudetta Corte, ò verò, che publicassero altri Editti, Interdetti, e Censure contra qualsisia persona di qualunque stato, e condizione, che fosse, non habbia, ne debba quelli eseguire, ne osservare, ne fare eseguire, ne osservare da proprj Sudditi; Et quatenus fossero eseguiti, ò in qualsivoglia modo osservati, habbia, voglia, e debba ogni cosa ridurre allo stato primiero, come se mai fossero stati li sudetti Decreti, Editti, Interdetti, e Censure ne publicati, ne osservati, ne affissati, e questo sotto pena della disgrazia di Sua Maestà, (che la Divina guardi) di privazione di voce attiva, e passiva, & di anni cinque di carceri formali per ogni Contraventore, ed altre pene riservate all'arbitrio di Sua Excellenza, e Tribunale sudetto; e questo stante che li sudetti Decreti, Brevi, Interdetti, Rescritti, e Censure non sono nel Regno esecuti, anzi tendono contro la publica quiete del Regno, contro la tranquillità delle Conscienze de Fedeli del medesimo, & in grave pregiudizio delle Regalie di Sua Maestà, (che la Divina guardi) del Regno, e di sudetto Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, con evidente perturbazione de Popoli, scandali, ed inconvenienti, contro la publica quiete, & contro la disposizione delle Leggi del Regno, di più Reali Dispacci de' Serenissimi Monarchi, fondati in evidentissime ragioni, avvalorate da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai incorrotta nel corso di più Secoli, ma uniforme al dritto delle Genti, Sacri Canoni, Privilegj Apostolici, e Concordie con la Santa Sede, e stante che notoriamente sono di nessuna forza, e valore li Decreti, e Rescritti sudetti, come quelli, che tengono l'origine d'altri Decreti assolutamente non essecuti nel Regno, mà emanati de facto, & ex abrupto; nullo Juris ordine servato, e senza essere inteise le ragioni di Sua Maestà, del Regno, de Regnicoli, e del Fisco di sudetto Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, senza veruna cognizione, ne discusione di Causa, e senza monizione, ne citazione alcuna, assolutamente necessaria per ogni Legge Divina, & humana, e ne meno senza citazione* ad dicendum causam Quare, *secondo li precetti dell'istessa Verità increata; Constituzioni Apostoliche; e Concilj Generali, e non altrimenti &c. Fiat D. D. Cajetanus Buglio Delegatus: Jo. Baptista Perino Magister Notarius.*

(Tenor ejusdem Mandati.)

(Decernitur, quod Edicta, Interdicta, vel quæcunque alia Romanæ Curiæ Præcepta non dentur executioni absque Regio Exequatur.)

(Et in casu cæptæ executionis omnia reducantur in pristinum.)

(Per injuriam asseritur Romanæ Curiæ ordinationes vergere in damnum publicæ quietis & jurium Regnorum.)

§. 2. Cùm autem in præcepto seu Mandato hujusmodi nullum planè sit verbum per quod tam Ecclesiastica Libertas Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constituta quàm Apostolicæ Sedis authoritas acerbissimè non lædantur: potissimùm verò per ea, quæ inibi continentur, illamet suprema ligandi, atque solvendi potestas Beatissimo Apostolorum Principi; ejusque Successoribus à Christo Domino tradita Sæcularis potestatis arbitrio per summam injuriam, atque intolerabilem temeritatem manifestè subjiciatur: nec non execrandus abusus quoquo modo impediendi executionem Literarum Apostolicarum per eosdem Sacros Canones, & plurimas notissimas Pontificias Constitutiones sub anathemate damnatus, plenè conformis non tam Juri Gentium, quàm ipsismet Sacris Canonibus, Privilegiis Apostolicis, ac Concordiis cum Sede præfatâ initis, falsò non minùs, quàm perversè nuncupetur: adeòque animæ pretioso Salvatoris Nostri Sanguine redemptæ in maxima pericula conjici possint.

(Continuatio præsentium literarum enormitatem suprad. Mandati explicans.)

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui quorumcunque tam ejusdem Apostolicæ Sedis, quàm Ecclesiæ Jurium Assertores in terris a Domino constituti sumus, tametsi, credamus Præceptum, seu Mandatum præinsertum, omniaque in eo contenta, satis, superque tam per seipsa, quàm vigore eorum, quæ in aliis memoratis nostris Literis pro reprobatione, irritatione, & annullatione Edicti ab eodem Cajetano dudum promulgati, nec non aliorum ab eo in vim suæ assertæ Delegationis gestorum, omniumque inde secutorum, & quandocumque secutorum, sicut præmittitur, editis, amplissimè decrevimus, & mandavimus, pro reprobatis itidem, irritis, & omninò nullis haberi potuisse, ac debuisse, & forsan à sanioris saltem mentis hominibus jam habita fuisse; nihilominus, cum inter tam gravia animarum pericula liberum Nobis non sit fidelibus populis documenta salutis subtrahere nec Nos in tam apertâ, atque effrenatâ Sacrarum Legum violatione turpiter tacere, aut Pastoralis providentiæ nostræ ministerium otiosum esse velimus: omnium idcirco, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione tam ab eodem Cajetano, quàm ab aliis quibuscunque in sequelam Præcepti, seu Mandati præinserti quovis modo decreta, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, nec non præfatarum nostrarum Literarum tenorem, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; Præceptum, seu Mandatum, præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec non alia à memorato Cajetano Buglio in præmissis, vel circa ea quomodocunque, & qualitercunque acta, gesta, mandata, decreta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta,

(Meminit irritationis aliàs factæ gestorum, & agendorum per supra nominatum Delegatum Buglio.)

(Declarat nullitatem præinserti Mandati, ac omnium, quæ exinde secuta sunt, & sequi possent)

re-

reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observati posse, vel potuisse adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem habere tenore præsentium declaramus.

Reprobat, quæ præmissorum occasione fieri in posterum contingat.

§. 4. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, sivè in eorum sequelam à prædicto Cajetano, seu ejus jussu mandato, vel nomine ab aliis quibuscunque in futurum (quod Deus avertat) agi, geri, mandari, decerni, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, pretextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à Sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem Sæcularem potestatem, sivè per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros: sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus; vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, à Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 7. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi & publicari; sic que publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Novembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 29. Novembris 1714.

F. Oliverius

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima, die verò quarta Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquarto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ,

&

& publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joan. Tifellium Apost. Curs.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

LXXV.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, & abolitio Edicti, seu Bannimenti à quâdam Congregatione *Giunta* nuncupatâ, per Sæcularem Potestatem Regni Siciliæ deputatâ novissimè promulgati, ad effectum impediendi in eodem Regno executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum: cum pari damnatione, & abolitione quorumcumque similium, quæ forsan de cætero inibi eodem consilio, sive ad eumdem finem quandocumque, & quomodocumque geri, aut ordinari contigerit, itaut illis non obstantibus Literæ, Mandata, & Decreta hujusmodi omninò observari debeant: ac cum Decreto, quod illi omnes, qui ea de causa Ecclesiasticas Censuras quovis modo incurrerunt, seu incurrent, nonnisi à Sede Apostolicâ absolvi possint.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Narrat post evulgationem Brevis super observantia Interdicti Civitatum, & Diœcesium Cataniensis, & Agrigentinæ secutam in Regno Siciliæ, fuisse ibidem quoddam Edictum Potestatis Sæcularis publicatum.

Accepimus nuper, quòd statim ac in Regno Siciliæ vulgatæ fuerunt quædam nostræ in simili formâ Brevis Literæ die IV. Novembris proximè præteriti expeditæ, quas pro omnimodâ, ac debitâ observantiâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Diœceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro subjectæ reperiuntur, obtinendâ, nec non quibuscumque effugiis ad excusandam ejusdem Interdicti transgressionem exquisitis penitus præcludendis, novissimè edidimus: Sæcularis Potestatis in eodem Regno Administri nullam dimittentes occasionem, quæ eis offeratur, novis semper injuriis Pontificiam authoritatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam impetendi, ac forsan, tametsi inaniter, arbitrantes posse earumdem Literarum Nostrarum efficaciam eludere, simulque executionem illarum ulteriorum, graviorumque deliberationum præpedire, quas Nos, ut Pastoralis muneris Nostri debito satisfaciamus, omninò suscipere compellimur, quasque ipsi sese abundè promereri minimè ignorant: absque ullâ cunctatione in Panormitanâ Civitate, ac forsan etiam in aliis prædicti Regni Locis, promulgare præsumpserunt, præfixo nomine cujusdam Congregationis, Giuntæ nuncupatæ, specialiter deputatæ super conservatione, ac defensione jurium, & prærogativarum, quæ eidem Sæculari Potestati in illo Regno competere prætenduntur, Edictum, seu Bannimentum quoddam Typis impressum, tenoris sequentis, videlicet: *Bando, e comandamento, d'ordine dell' Illustre Giunta deputata da S. S. R. M. (che Dio guardi) sovra la conservazione, e defensione delli Reali dritti, che hà, e possiede, come Re Augusto, e Monarca in questo Regno, e di quelle prerogative, e Privilegi, che il medesimo gode, come con suo Real ordine in data di 17. Aprile 1714.*

Tenor ejusdem Edicti.

Motivum deputationis cujusdam Cœtus, sive Giunta pro conservandis Juribus Regiis.

Invigilando Sua Maestà (che Dio guardi) colla sua Regia protezione ed amore, all'intera conservazione de' Privilegi, ed antiche consuetudini di questo fedelissimo Regno, come della sua Real giurisdizione, ed antichissima preeminenza della Legazia Apostolica, e Regia Monarchia, si per sostegno de' dritti toccanti alla sua Real Corona, che della giusta difesa, e buon governo de suoi Vassalli, accordando anche sù quelli p n qu ll providenze supplicateli dal General Parlamento detenuto in questa felice, e fedelissima Città di Palermo capo di questo Regno sotto li 7. del trascorso Marzo composto da tre Bracci, Ecclesiastico, Militare, e Demaniale rappresentate il Regno tutto; ha determinato stabilire una Giunta di Ministri, quali debbano invigilare con particolar zelo, attenzione, e cura, perche venghino ovviati, ed impediti gl'inconvenienti, e riparati tutti i pregiudici, che potessero in qualche maniera indursi. Essendosi servita la Maestà Sua per sua Real benignità appoggiare à noi Don Giuseppe Fernandez Presidente del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Antonino Nigri Presidente del Tribunal del Concistoro della Sacra Regia coscienza, Conte Borda Consultore, Don Nicolo Pensabene Presidente Avvocato Fiscale del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Francesco Maria Cavallaro Giudice della Gran Corte Civile, e Don Ignazio Perlongo Avvocato Fiscale del Tribunale del Real Patrimonio l'incumbenza di tanta premura, e rilievo, conferendoci tutte l'opportune potestà, e giurisdizioni necessarie ad usarsi per il conseguimento di sì importante fine: E perche non solo conviene che fosse manifesta a tutti la Real determinazione, mà anche cognosca ogn'uno come da sua parte debba corrispondere all'obligo di buon Vassallo di S. M. sù l'osservanza dell'accennati Privilegi, consuetudini, preeminenze e regali, e quali siino le pene s'incorreranno da Trasgressori, si è divenuto d'ordine nostro alla presente general Notificanza, ed Editto in vigore della giurisdizione, e suprema potestà Economica conferitata da S. M., acciochè resti intesa, e notificato ogni Persona di qualsivoglia grado, e condizione si Secolare, che Ecclesiastica, ò Regolare, come arrivando in questo Regno, e sue Isole coadiacenti per via diretta, ò indiretta qualsisia legge, rescritto, diploma, determinazione, bando, editto, dispaccio, privilegio, breve, provisione, esorto, ò letera in forma publica, ò privata, manuscritti, ò in stampa, spediti da qualsivoglia Corte, ò Potestà straniera, quali immediatamente, ò mediatamente venissero, ò senza alcuna particolar direzione, ed indi apparissero candestinamente, o in altra maniera affissati in luoghi publici, ò privati, ò pure con qualche direzione à qualsivoglia Persona publica, ò privata, Giudici, Magistrati, Superiore, d'ogn'ordine, confesso, e Communità, Rettori particolari, ò universali di qualunque condizione di ciascuna Città, Provincia, Diocesi, e Università del Regno, o di sue Isole Coadiacenti, non se li dovrà dare nessuna fede, esecuzione, ed osservanza, ove pria non fossero resi autentici, legali ed esequibili nella forma sempre costumata, si per dritto di legge particolare, e consuetudine legitimamente prescritta in questo Regno, come per altra universal ragione toccante ad ogni Sovrano ne' suoi Domini. Avvertendosi ogn'uno che mai debbano intendersi resi autentici, ed esequibili li rescritti stranieri, ed altri sovracennati, se prima non fusse o segnati dal Regio Exequatur per via dell' Avvocato Fiscale del Real Patrimonio, à chi vien commesso l'esame di riconoscere, se racchiudono pregiudizio, ò apportino diminuzione, ò lesione alcuna agli antichissimi Privilegi, Legge, Consuetudini del Regno, ò pure à dritti della Real Corona di S.M., e preeminenze della Legazia Apost., e Regia Monarchia; E dandosi diversamente fede, osservanza, ò esecuzione, si notifica, ed intima in vigor della presente Notificanza, ed Editto alli Controventori, e Trasgressori, se saranno Ecclesiastici, ò Regolari l'occupazione de' beni temporali, e come sediziosi, e perturbatori della publica quiete, avessero fra il termine di giorni quindici da partirsi da questo Regno, e non entrare in Parte, Luogo, Terra, ò Città del Dominio di S. M. e se saranno Laici, e Secolari, se gli notifica, ed intima la maggior disgrazia di S.M. ed altre pene le più gravi ad arbitrio nostro etiam usque ad mortem naturalem inclusivè. Ed acciochè venghi alla notizia di tutti s'hà fatto la presente publica dichiarazione d'affigersi ne i luoghi soliti

Interdicitur executio cujusvis Rescripti, Brevis, & Ordinationis provenientis ab extera Potestate, ni præcedat Regium Exequatur.

Præscribitur forma servanda in concessione dicti Exequatur.

Contravenientibus, sive sint Ecclesiastici, sive Sæculares, pœna indicitur.

che servirà per intima formale ad ogn'uno, e non altrimente, ne in altro modo: Promulgetur: Pensabene Præses F. P. P. S. P. U. Benza Sindacus: Die septimo Decembris octavæ Indictionis 1714. Constat per me Franciscum Perino publicum Praeonem hujus Fælicis, & Fidelissimæ Urbis Panormi, publicasse supradictum Bannum per loca solita, publica, & consueta, Tubis Regiis &c.

Publicatio ejusdem Edicti.

Continuatio præsentium literarum.

§. 1. Perspectum profectò, ac compertum habemus eos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, Mandata, Literas, aliaque Decreta Apostolica in eo complecti, ac forsan præcipuè comprehendere voluisse; quemadmodum satis, superque conjici potest nedum ex ejusdem Edicti tenore, verùm etiam ex tot aliis præcedentibus actis, quibus ejusdem Sæcularis Potestatis Ministri parvum suum animum etiam apertius ostenderunt, dum minimè contenti publicatione aliorum consimilium Edictorum, Præceptorum, seu Mandatorum, quibus libertas Ecclesiastica & Apostolica authoritas manifestè lædebantur, ac libera hujus Sanctæ Sedis Rescriptorum executio impediebatur, minis insuper, atque terroribus, imò etiam carceribus, vinculis, exiliis, bonorum proscriptionibus, aliisve pœnis eos ferè omnes, qui eidem Sanctæ Sedi debitam obedientiam præstiterunt, temerè non minùs, quàm sacrilegè affixerunt: adeòque certi sumus, quod ex solâ memorati Edicti lectione quilibet sanæ, rectæque mentis non modò illius evidentem nullitatem, verùm etiam manifestam injustitiam perspicuè intelliget.

Explicat in præinserto Edicto comprehendi etiam Decreta, & mandata Apostolica.

§. 2. Ambigere præterea non possumus, quin horrore perfundendus sit quisquis illud legerit, dum inter cætera perspiciet, ac animo reputabit eò temeritatis perventum esse ut Potestatis exteræ titulus Potestati illi adscribatur, quam Nos per Beatum Petrum, ejusque Successores à Domino accepimus in Terris maximam, & quæ in indigno hærede non deficit: perinde ac si Siciliæ Regnum extra Terrarum Orbem situm esset, cum neminem penè lateant, verba, illa quibus inclytus Claravallensis Abbas Eugenium Pontificem allocutus fuit: *Orbe exeundum ei, qui forte volet explorare, quæ non ad tuam pertinent curam.* Illud insuper omnibus satis exploratum, ac planè cognitum fore credimus, ejusdem Sæcularis Potestatis Administros, dum in memorato Edicto vetitum voluerunt, ne cujuscumque speciei rescripta ullo modo executioni demandari debeant, nisi priùs ad Advocato Fiscali Regii Patrimonii recognita, ac approbata fuerint expressè declarando eidem Advocato Fiscali injunctum esse munus, prævio examine, discutiendi, an ejusmodi rescripta ullum præjudicium Privilegiis, Legibus, & Consuetudinibus Regni, vel juribus Regiis, aut præeminentiis assertæ Regiæ Monarchiæ inferre possint, execrabili nimis ausu conatos fuisse prædictum Advocatum Fiscalem Judiciorum Apostolicæ Sedis Judicem constituere, ac uno, eodemque tempore sublimem illam Potestatem ligandi, atque solvendi Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti à Domino traditam, quæ non ancilla est, sed libera, ipsius Sæcularis Potestatis arbitrio subjicere, & mancipare; cùm tamen sciamus, quòd Magistratui, ac Principi Sacerdotum exprobrantibus: *Præcipiendo præcepimus Vobis, ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Jerusalem doctrina vestra;* Petrus, & Apostoli responderunt: *Obedire oportet Deo magis, quàm hominibus.*

Illius enormitatem pluribus pertringit.

S. Bernard. de consid. l. 3. c. 1.

Act. Apost. c. 5. v. 29.

§. 3. Demum nec pariter dubitamus, quin quilibet Catholicus, etiam absque ullius peculiaris nostræ declarationis, vel admonitionis ope, satis agniturus per se sit, quàm irregularis, absona, ac scandalosa existat præfati Edicti conclusio, in qua ad iniquitatis non minùs, quàm nullitatis ipsius Edicti cumulum Transgressoribus, & Contraventoribus, illis nempe fidelibus, qui nullâ interpositâ morâ, promptoque animo Mandata Apostolica observant, & exequuntur, Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis Successori, & Jesu, Christi Vicario veram illam obedientiam, quàm ei quicumque Catholicus in professione Fidei spondet, præstare non detrectant, eadem Sæcularis Potestas pænas imponit, si Ecclesiastici quidem fuerint tam Sæculares, quàm Regulares, occupationis bonorum temporalium, ac exilii à Regno, tanquam seditiosis, publicæque tranquillitatis perturbatoribus, si vero Laici extiterint, indignationis ipsius Sæcularis Potestatis, præter alias pœnas illius arbitrio irrogandas usque ad mortem naturalem inclusivè.

§. 4. Nihilominus Nos, qui quorumcumque tam Apostolicæ Sedis, quàm Ecclesiæ Jurium Assertores in Terris à Domino constituti sumus, probè intelligentes, & recogitantes liberum Nobis non esse tam apertâ, ac detestabili utriusque oppugnatione silere, ac insuper ambarum indemnitati, quantùm Nobis ex Alto conceditur, opportunè consulere, nec iis tantùm, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verùm etiam aliis, quæ sub iisdem erroneis, falsis, damnatisque principiis, tam ab antedictâ Congregatione, Junctâ nuncupatâ, quàm ab aliis quibuscumque Ministris, ac Delegatis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ deinceps attentari possent, tempestivè occurrere cupientes: Omniumque idcircò, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, quàm ab aliis quibuscumque, sive in sequelam ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive aliàs ad eumdem finem impediendi in Regno prædicto executionem quarumcumque Literarum, Mandatorum, aliorumve Rescriptorum Apostolicorum quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; ac tam prædictæ, quàm alterius cujusvis Congregationis, seu Junctæ, Cœtus, & Tribunalis ejusdem Regni, nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Edictum, seu Bannimentum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia sive in illius sequelam, sive eodem consilio, tam ab ipsamet Congregatione seu Junctâ, quæ idem Edictum, vel Bannimentum promulgavit, quàm ab aliis quibuscumque Congregationibus, Cœtibus, Tribunalibus, Judicibus, Ministris, Officialibus, & personis præfati Regni Siciliæ forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus.

Motivum infra recensendæ reprobationis.

Declarat nullitatem præfati Edicti, omniumque secutorum, quæve in posterum sequi possunt.

§. 5.

Reprobat omnia, quæ unquam in Regno Siciliæ geri contingat pro impedienda executione Mandatorum, & Decretorum Sedis Apost.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper à prædictis, seu aliis præmissorum occasione, sive ad eumdem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum in eodem Regno quandocunque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea universi Christifideles ejusdem Regni, memorato, sive alio quovis Edicto, Mandato, seu Præcepto, quod à præfatæ Sæcularis Potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ Ministris quibuslibet in posterum promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Decretis, Ordinationibus, Mandatis, Literis, aliisque provisionibus Apostolicis quibuscumque, vigore illius potestatis Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici divinitus concessæ tam hactenus editis, quàm de cætero quandocumque edendis, veram, integram, & omnimodam obebientiam præstare, atque exhibere.

Monet Christifideles ejusdem Regni de obedientia, quam, non obstante præfato Edicto, Apostolicis Decretis præstare tenentur.

§. 6. Præterea cum notorii Juris sit non tam illos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum ediderunt, ac promulgarunt, quàm alios omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, publicationem, & affixionem ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes à Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eundem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, aliorumve Decretorum Apostolicorum in Regno supradicto de cætero peregerint, ut præfertur; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout eorumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Omnes, qui in præmissis partem habuerunt, censuras incurrisse reservatas Sedi Apost. declarat.

Et proinde absolvi non posse, nisi à Romano Pontifice.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiatâ causâ, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensûs, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas à seculari potissimùm potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem sæcularem Potestatem, sive per idem assertum Tribunal, eorumve Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & futuros; sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta roborantia.

Etiam adversùs oppositiones, & impedimenta, quæ præstari possent per Ministros asserti Tribunalis Monarchiæ.

Clausula sublata, & irritans.

§. 8. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque Personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis; & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes

Derogatio contrariorum.

plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimationis.

§. 9. Cùm autem eædem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, ac ex iis, quæ in præinserto Edicto, seu Bannimento habentur, manifestò apparet, imò hoc ipsum insuper per legitimas probationes satis, superque Nobis constat, prout harum serie pariter declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 11. Januarii 1715.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die verò duodecima Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquinto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

LXXVI.

EXTINCTIO

Et abolitio prætensæ Apostolicæ in Regno Siciliæ Legationis, & Monarchiæ nuncupatæ, ejusque Tribunalis, Judicis, Ministrorum, & Officialium quorumcumque.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab Officio Romani Pontificis revocandi, quæ perperam inducta, & ex justa causa immutandi, quæ aliàs ritè concessa fuere.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus Noster æqui, bonique supremum Assertorem in terris constituit, ut juxta Propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ non solùm minus legitimis subnixa titulis, in Ecclesiasticæ Libertatis, atque Apostolicæ authoritatis perniciem invecta esse cognoscit, sed quæ etiam rationabilibus ex causis ab hac Sanctâ Sede aliquando concessa fuisse non dubitat, ubi rerum experientia ita suadeat, gravioresque causæ, quibus præsertim Ecclesiæ rationibus, animarum saluti, rectoque rerum ordini opportunè consulitur, hoc ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, revocat, rescindit, & immutat, ac aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Narrat querelas à gravissimis Viris prolatas super abusu Tribunalis Monarchiæ nuncupati in Regno Siciliæ.

§. 1. Sanè, cum Divinâ ordinatione, Sacrorumque Canonum definitionibus, Ecclesiasticæ, ac Sæcularis Potestatis discreta sint munera, nemo propè est, qui ignoret gravissimos Viros eximiâ non minus pietate conspicuos, quàm zelo incorruptæ disciplinæ celebres, sacræque antiquitatis cognitione præclaros, magnas protulisse querelas de eo Regni Siciliæ Tribunali, quod Monarchiam appellant, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Primatui ipsâmet sui nominis novitate plurimùm injurioso, in quo scilicet, non sine apertâ Sacrarum Legum violatione, Spiritualia Jura Sanctuarii per Sæcularem Potestatem administrari noverant, prætensæque Pontificæ Legationis titulo acerbissima Apostolicæ Sedis authoritati vulnera infligi deplorabant. Ut talem proinde, ac tantam Ecclesiasticæ jurisdictionis perturbationem, quantùm in ipsis erat, funditùs everterent, luculentis commentariis primò quidem planum facere studuerunt, non obscuris indiciis deprehendi Privilegium illud, quo Sæculares Ministri Monarchiam Siculam suffultam esse contendunt, quodque dudum Rogerio Siciliæ Comiti à fel. recor. Urbano Papâ Secundo Prædecessore nostro concessum fuerunt, vel omninò fictum, ac commentitium esse, vel saltem insignis alicujus Veteratoris fraude corruptum, ac depravatum. Nullum deinde in eo, licet verum esset, ac minimè vitiatum, supradictæ Monarchiæ vestigium reperiri, sed pravos potius plerosque illius Tribunalis usus ipsismet allati Privilegii verbis coerceri declararunt; cum nullam per hujusmodi Privilegium eidem Rogerio Comiti Ecclesiastici juris dicendi facultatem tributam fuisse contenderent, sed filialis auxilii partes dumtaxat demandatas, ut Apostolicas Ordinationes pro suâ in Ecclesiam reverentiâ exequeretur.

Nec non motiva per eosdem Viros adducta pro decernenda abolitione supradicti Tribunalis.

Ass. videlicet Privilegium Urbani II. esse commentitium.

Quinimmo, etiamsi verum sit, ex illius verbis Monarchiæ facultates non deprehendi.

Idem Privilegium extendi non potuisse ad omnes Siciliæ Reges.

§. 2. Addiderunt præterea, tametsi decantatam illam Apostolicæ Legationis potestatem, ac Monarchiam, memorato Rogerio Comiti, atque ejus filio Simoni, sive alteri, qui legitimus illius hæres extitisset, idem Urbanus Prædecessor concessisset, imò etiam ad alios ipsius hæredes, quod falsum omninò censuerunt, extendisset, nunquam profectò illam ad omnes promiscuè Siciliæ Reges propagari potuisse, aut ita cum temporalibus juribus Regni coalescere, ut in quamdam veluti Sæcularis Imperii prærogativam evaderet. Ad hæc pluribus documentis probarunt prædicti Urbani Prædecessoris Privilegium, si quod unquam concessum fuisset, etiam cum eâ potestatis amplitudine, quam Monarchiæ Magistratus temerè arripuerunt (quod tamen illi sine gravi ipsius Urbani Prædecessoris, acerrimi Ecclesiasticorum jurium, ac fortissimi vindicis injuriâ nequaquam dici posse constanter asserebant) abrogatum postea fuisse iteratis plurium Romanorum Pontificum etiam

Abrogatum etiam fuisse per subsequentium Pontificum literas, & decreta.

Præ-

Prædecessorum nostrorum literis, ac decretis, quibus nullo obstante Rescripto, quod ab eâdem Apostolicâ Sede fuisset impetratum, Romanæ Ecclesiæ jura etiam quoad legationes, & appellationes in Regno prædicto restituta fuerunt, ipsis Siciliæ Regibus subortos contra Ecclesiasticam Immunitatem abusus palam detestantibus, atque ejurantibus. Postremò, quoniam optima Legum, ac Privilegiorum interpres est consuetudo, hujus etiam plurimis Testimoniis Monarchiam præfatam improbare non omiserunt; recensentes scilicet frequentissimas, post ejusdem Urbani Prædecessoris tempora, Apostolicas in Siciliam missas Legationes, delatas ad Sedem prædictam appellationes, aliosve in Siculorum causis Pontificiæ authoritatis editos actus, quibus asserta memoratæ Monarchiæ Privilegia cohærere minimè poterant. Mirandum idcirco sibi videri, quo pacto nonnisi post plurium Sæculorum silentium emergere potuerint, & confestim ad tantam amplitudinem progredi prætensæ legationis facultates, quarum diploma superiores Siciliæ Reges nunquam produxerint, iis præsertim in controversiis, in quibus illud maximo usui rebus suis fuissent habituri. Hæc omnia neque illustrium Scriptorum authoritate, nec pluribus historiarum monumentis, nec valido demum argumentorum robore destituta esse Majores nostri probè agnoverunt. Maluit nihilominus hucusque Apostolica Sedes de Catholicorum Principum Religione confisa, à Siculorum Regum pietate, quos paternis identidem monitis ad id hortari, atque excitare non prætermisit, optatam, atque integram Ecclesiæ libertatem præstolari, quàm positâ ad radicem securi invectæ servitutis causas, quas tamen interea nunquam approbavit, imò sæpiùs reprobavit, exscindere.

Illi pariter adversari observantiam ex legationibus S. Sedis, aliisque actibus per eam editis in dicto Regno.

Admirationem ingerere, quo modo repentè creverint facultates dicti Tribunalis, quamvis Privilegii Diploma nunquàm fuerit exhibitum.

Exponit causam tolerantiæ Sedis Apostolicæ.

Inde tamen crevisse mala quæ singillatim refert.

§. 3. Cùm autem ex diuturnâ patientiâ adeò in dies ingravescere, ac præsertim ab aliquot annis in tantum Apostolicæ Potestatis contemptum grassari malum perrexerit, ut in eos novissimè abusus eruperit, qui nimium omnibus innotescunt, apertèque patefaciunt ultra visibile illud Ecclesiæ, quod à Fidelibus unicum colitur, novum aliud, ac verè monstruosum in Regno Siciliæ ostentari Caput, eidem Ecclesiæ superinductum, à quo scilicet per summam, ac intolerabilem temeritatem, vero Ecclesiæ Capiti, ac Jesu Christi Vicario, quasi infestis signis, bellum palam indicitur, dum ab eo nostra, atque hujus Sanctæ Sedis Mandata rescinditur: Litteræ, ac Rescripta contemnuntur: Censuræ revocantur; illi insuper, qui Nobis, ac Sedi prædictæ debitam obedientiam exhibent, exilii, carceris, bonorum interceptionis, aliisque gravioribus pœnis severè plectuntur; ii demum, qui illàmet ligandi, ac solvendi potestate, quam per Beatum Petrum, ejusque Successores à Domino accepimus, ligati à Nobis sunt, nefariè solvuntur: aliique contra, qui à Nobis soluti sunt, impudentissimè ligantur. Explorati verò, ac comperti juris sit, invalescentibus corruptelis, etiam certissima ipsa ab eâdem Sede concessa, ac sæpiùs confirmata Privilegia omninò deleri, atque abrogari posse, imò etiam debere: cum legum omnium judicio Privilegium mereatur amittere, qui permissâ sibi abutitur potestate, nec unquam sit inexcusabilior abusus, quàm cum is, qui Privilegium accepit, adversus eum, qui illud concessit, insurgit, ejusque jussionibus pertinaciter obsistere non veretur: meritò propterea rec. mem. Alexandro Papa III. etiam Prædecessore nostro quibusdam Archiepiscopis, & Episcopis scribente: *Pro certo sciatis, quod Nos concessa Vobis privilegia decurtabimus, cum Ecclesiæ Romanæ scriptis authenticis obviare minimè timeatis.* Hinc est, quod Nos, pro commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, sacrificare sacrificium justitiæ, & Ecclesiæ Dei jura, ac libertatem; nec non hujus Sanctæ Sedis authoritatem, dignitatemque constanter, ac viriliter propugnare parati, nihil profectò de Nobis; sed omnia de eo præsumentes, qui Nos confortat, & operatur in Nobis; exurgere tandem in Domino, atque ut judicium nostrum de vultu illius prodeat, divinâ ejus ope enixis tam nostris, quàm aliorum precibus, humiliter priùs imploratâ, abominationem desolationis stantem in loco sancto, Apostolicæ districtionis sarculo radicitus evellere, atque extirpare decrevimus; probè agnoscentes liberum jam Nobis non esse diuturniori longanimitate committere, ut Siculæ Monarchiæ privilegiorum obtentu Ecclesiastici Ordinis dignitas penitus collabatur.

Ob idque, malis ingravescentibus abrogari oportere Privilegia etiam concessa per Sedem Apostolicam.

Cap. dilecti Filii de privileg.

Narrat ea propter statuisse devenire ad extirpationem præfati abusus Monarchiæ.

§. 4. Habitâ itaque super præmissis cum particulari Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, nec non quorumdam dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui rem maturè discusserunt, longâ, ac diligenti deliberatione: auditisque insuper hac in re quampluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, & in decretis Doctoribus, qui omnes unanimi voce adversùs Monarchiam præfatam ad Nos clamarunt, Propheticum illud repetentes: *Succidite arborem, & dissipate illam*: Omnium denique, & singulorum, si quæ sint, Privilegiorum, seu Indultorum tam à memorato Urbano, quàm ab aliis quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris eidem Monarchiæ, illiusque Tribunali quandocumque, & quâcumque ex causâ concessorum, ac quantiscumque vicibus confirmatorum, nec non quarumcumque, si quæ pariter sint, desuper expeditarum literarum tenores, & datas, ac circumstantias quaslibet præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis; Personarum verò, in quarum favorem Privilegia, seu indulta hujusmodi concessa asseruntur, qualitates, ac dignitates quantumcumque sublimes, & in Laicali Ordine supremas, nec non ejusdem Tribunalis Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, seu Officialium quorumlibet nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem requirentia pro plenissimè, & exactissimè specificatis habentes: de eorumdem Cardinalium consilio pariter, & assensu, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine: prætensam Apostolicam Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentiâ, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus; Nec non omnia, & singula Privilegia, Facultates, & Indulta, si quæ sint, tam specialia, quàm generalia illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ex quâcumque causâ, acquorumcumque meritorum intuitu, & contemplatione, seu aliàs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, & innovata, penitùs, & omninò rescindimus, cassamus, delemus, revocamus, & abrogamus. Volentes propterea, ac mandantes, ut illa omnia pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respectivè rescissis, cassatis, deletis, revocatis, & abrogatis ab universis Christifidelibus perpetuò haberi, ac reputari debeant; adeòque eisdem Christifidelibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, ac digni-

Et maturam discussionem habitam fuisse cum S. R. E. Cardinalibus, Rom. Curiæ Prælatis aliisque Viris peritis.

Daniel. cap. 4. v. 20.

Extinguit prætensam legationem Apostolicam, Monarchiam nuncupatam, ejusque ass. Tribunal in Regno Siciliæ.

Omniaque Privilegia, & Indulta, quæ unquam sint.

Sub pœna excommunicationis ipso jure incurrendæ, ac Sedi Apostolicæ reservatæ prohibet quascumque oppositiones.

dignitatis, sive Ecclesiasticæ, sive Laicalis, etiam specialem, & individuam expressionem requirentis, existant, harum serie interdicentes, ne aliquid unquam, quod extentioni, suppressioni, abolitioni, aliisque præmissis directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet adversetur, facere, moliri, seu attentare quoquo modo audeant, vel præsumant, sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, per Contrafacientes absque aliâ declaratione ipso facto incurrendâ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit.

Pollicetur, se modum præstiturum, quo causæ ad Forum Ecclesiasticum spectantes in dicto Regno tractari possint, donec aliter Sedes Apostolica provideat.

§. 5. Cæterùm, quia ad præmissa devenimus, non quidem animo avocandi Siculas causas ad nostra hæc Romanæ Curiæ Tribunalia, licèt id cæteroqui perspicuis, ac notissimis hujus Sanctæ Sedis juribus inniteretur, priscoque Ecclesiæ mori omninò esset consentaneum, sed eo tantùm consilio, ut Sacrosanctæ Dei Ecclesiæ libertatem tueremur, nostram, & hujus Sanctæ Sedis authoritatem vindicaremus: nec non periclitantium animarum saluti pro Pontificiæ solicitudinis nostræ debito prospiceremus; idcircò Christifidelium illarum partium, quos verè in visceribus gerimus paternæ charitatis, incommodis, ac dispendiis, quæ eis quomodolibet hinc evenire possent, opportunis mediis, quantùm Nobis ex alto conceditur, occurrere non omittemus; interea vero modum aliquem propediem præscribemus, quo causæ prædictæ ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, de cætero in eodem Regno Siciliæ, &, quod caput est rectè, ac ordine cognosci possint, fineque debito terminari, donec à Nobis, & Sede Apostolicâ prædictâ Nationis Siculæ indemnitati amplioribus gratiis consulatur.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 6. Decernentes pariter] easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis etiam Regiæ, & Imperialis, existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alio ve quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas à seculari potissimùm potestate, seu prædicto abolito, & extincto Monarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem aboli-

Etiam adversùs quoscumque defectus, qui per Ministros extinctæ Monarchiæ possent opponit.

tum, ac extinctum Tribunal, eorumque Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Regnis, Provinciis, ac Personis, etiam Imperiali, Regiâ, aliâve quâlibet mundanâ, seu etiam Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, seu aliàs quomodolibet in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem, Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse; volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio præsentium literarum in Urbe supplere debeat personalem intimationem.

§. 8. Cum autem eædem præsentes literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, post duos menses à die earum publicationis, & affixionis computandos, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere,

ac

ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum extinctionis, suppressionis, abolitionis, rescissionis, cassationis, deletionis, revocationis, abrogationis, mandati, interdictionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo quarto, decimo Kalendas Martii Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

✝ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† N. Episcopus Portuen. Card. Acciajolus.
†
† Ego F. Episcopus Prænestinus Card. Spada.
† Ego F. Episcopus Sabinen. Card. Astallius.
† Ego F. Episcopus Albanen. Card. de Abdua.
† Ego G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter. Card. Marescottus.
† Ego B. Tit. S. Praxedis Card. Panciaticus.
†
†
†
†
† Ego F. T. M. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.
† Ego Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
† Ego J. B. Tit. S. Cæsarei Card. Spinula S. R. E. Camerarius.
†
† Ego F. Tit. SS. Jo. & Pauli Card. Paulutius Major Pœnitent.
†
†
† Ego F. Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.
† Ego L. Tit. S. Petri ad Vincula Cardinalis Casonus.
† Ego Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corsinus.
†
†
† Ego T. Tit. S. Mariæ Trans Tyberim Cardinalis Rufus.
†
†
† Ego Joseph Tit. S. Mariæ Angelorum Card. Vallemanus.
†
†
†
† Ego C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
† Ego M. A. Tit. SS. Quirici, & Julictæ Presbyter Card. de Comitibus.
†
† Ego L. Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Card. Picus.
†
†
†
†
†
†
† Ego P. M. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.
†
†
†
†
† Ego A. Tit. S. Marci Card. Priolus S. Marci nuncupatus.
† Ego Jo. B. Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. Ptholomæus.
† Ego F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.
†
† Ego B. S. Mariæ in Viâ latâ Prior Diaconorum Cardinalis Pamphilius.
† Ego P. S. Laurentii in Damaso Card. Otthobonus S.R.E. Vice-Cancellarius.
† Ego C. S. Agathæ Gothorum Diaconus Card. Bichius.
† Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
† Ego L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. de Alteriis.
† Ego C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Card. Columna.
†
† Ego Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.
† Ego Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.
† Ego Curtius S. Mariæ in Dominicâ Diaconus Cardinalis Origus.
†

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Masserio

L. Sergardus.

Loco † Plumbi.

J. Pelucchius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Curs.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

LXXVII.

LITERÆ APOSTOLICÆ

In formâ Brevis ad Archiepiſcopos, & Epiſcopos, nec non utrumque Clerum tam Sæcularem, quàm Regularem, reliquoſque omnes Chriſtifideles Regni Siciliæ, quibus præſcribitur modus, quo cauſæ dicti Regni ad Forum Eccleſiaſticum pertinentes in poſterùm, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, judicari poſſint, ac debeant in eodem Regno, donec aliâ ratione à Sanctitate Suâ, & Sede Apoſtolicâ indemnitati, ac commodis Nationis Siculæ pleniùs, & uberiùs conſulatur.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Mem r·· abolitionem aſſerti Tribunalis Monarchiæ Siculæ à e præcedenter explecam.

CUm Nos hodie ſpeciali noſtrâ, ac perpetuò valiturâ Conſtitutione, graviſſimis, atque juſtiſſimis rationibus adducti, ſeu potius compulſi, prætenſam Apoſtolicam iſtius Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejuſque aſſertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Miniſtrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & miniſteriis quibuſcumque, omnique eorum titulo, eſſentiâ, ac denominatione, traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo authoritate, extinxerimus, ſuppreſſerimus, & aboleverimus, nec non omnia, & ſingula, ſi quæ eſſent, illis, & illorum cuilibet à quibuſcumque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris quomodolibet conceſſa, ac pluries confirmata privilegia, facultates, & indulta, penitus, ac omnino reſciderimus, caſſaverimus, revocaverimus, & abrogaverimus, illaque pro extinctis, ſuppreſſis, & abolitis, nec non reſpectivè, reſciſſis, caſſatis, revocatis, & abrogatis, ab omnibus Chriſtifidelibus perpetuò haberi, ac reputari debere voluerimus, ac mandaverimus: uno, eodemque tempore conſiderantes Apoſtolicæ noſtræ providentiæ eſſe incommodis, ac periculis veſtris maturè occurrere, ac interim modum aliquem præſcribere, quo cauſæ ad forum Eccleſiaſticum pertinentes, abolito jam Monarchiæ Siculæ Tribunali, rectè, ac ordine, & nihilominus, quantum fieri poteſt, ſine majori Partium litigantium diſpendio cognoſci poſſent, fineque debito terminari; ejuſmodi modum non aliunde, quàm ex Canonicarum ſanctionum cenſurâ petendum, nec Judices pro earumdem cauſarum cognitione, ac terminatione alibi, quàm in iſtomet Regno conſtituendos eſſe cenſuimus; primùm quidem, ut teſtatum omnibus faceremus, Nos ad præmiſſa deveniſſe, non quidem animo augendi Siculis cauſis Romanæ Curiæ ſubſellia, ſed eâ tantùm mente, ut enormibus, ac graviſſimis ſcandalis, quibus univerſi propemodùm Chriſtifideles ſummoperè offendebantur, Apoſtolicâ falce ſuccisis, Eccleſiæ honori, Pontificiæ authoritatis vindicationi, animarumque ſaluti pro commiſſo Nobis cœlitus Paſtorali munere conſuleremus; deinde verò, ut Vobis manifeſtum fieret Nos eâ in re pro paternâ, quâ Regnum iſtud in Domino complectimur, charitate, utilitatis, commodique veſtri congruam habuiſſe rationem; Hinc igitur eſt, quod Nos diuturnâ, atque maturâ, ſicut negotii gravitas flagitabat, conſultatione adhibitâ, auditaque deſuper nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum ejuſdem Romanæ Curiæ Prælatorum, Sacrarum Legum doctrinâ, rerumque uſu præſtantium ſententiâ, pro facili, rectâ ac ordinatâ prædictarum cauſarum directione ſequentem normam præſcribere, ac ſancire decrevimus, quam de cætero ab iis omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inconcuſsè, ac inviolabiliter obſervari volumus, & mandamus, donec aliâ ratione à Nobis, & ab hac Sanctâ Sede indemnitati veſtræ pleniùs, ac uberiùs proſpiciatur.

Et captam deliberationem providendi, ut cauſæ F· i Eccleſiaſtici ognoſci poſſint in Regno Sic.liæ lonec aliter ſtatuatur.

Motiva ejuſdem deliberationis refert.

Declarat ſtatuiſſe normam ſervandam in cauſarum directione uſque ad plenam S. Sedis ordinationem.

In prima Inſtantia cauſæ omnes Eccleſiaſticæ cognoſci debeant coram Ordinariis juxta præſcriptum Sacri Concilii Tridentini.

§. 1. Cauſæ omnes ad Forum Eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes, cujuſcumque ſint generis, in primâ inſtantiâ coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoſcantur, nec ab eorum Tribunali avocari poſſint, niſi titulo tantùm appellationis à ſententiâ definitivâ, aut ab interlocutoriâ definitivæ vim habente, cujus gravamen per appellationem à definitivâ reparari nequeat, vel niſi integro biennio à die motæ litis computando coram ipſis Ordinariis pependerint indeciſæ, quemadmodùm Tridentini Concilii decreto in cap. Cauſæ omnes ſeſſ. XXIV. de reformat. ſalubriter cautum eſt; Quod ſi ſecus fiat, quævis appellatio, inhibitio, aut ſententia ad ejuſdem Concilii præſcriptum eo ipſo irrita ſit, ac nullius prorsùs roboris, vel momenti.

Appellatio à ſententia Ordinarii, ad Metropolitanum, vel alium Epiſcopum, ut infra, ſubrogandum interponatur.

§. 2. A ſententiâ Ordinarii ad Metropolitanum, vel ad alium Epiſcopum Metropolitani loco à Nobis ſubrogatum, juxta ordinem inferiùs præſcribendum, appelletur, ſervatâ in omnibus formâ, quæ à ſupradicto Concilio ſancitur.

A Sententia Metropolitani, vel Epiſcopi ſubrogati appelletur ad Apoſtolicum Delegatum, ut infra.

§. 3. Ubi verò Metropolitanus, vel Epiſcopus Metropolitani loco, ut præfertur, ſubrogatus, in causâ pronunciaverit, Partibus, vel earum alteri liberum ſit ab illius ſententiâ ad Apoſtolicum Delegatum provocare, ſervato ordine, de quo infra, ac ipſius Concilii præſcripto.

A Delegeto Apoſtolico appelletur ad Romanum Pontificem, qui cauſam in Partibus cognoſcendam committet.

§. 4. Quiſcumque à ſententiâ, vel decreto Apoſtolici Delegati gravatum ſe ſenſerit, ad Nos, ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem poterit appellare, à quo cauſæ cognitio Judici Eccleſiaſtico in partibus Siciliæ committetur per literas Apoſtolicas neceſſariis, & opportunis clauſulis, prout juris fuerit, muniendas, ac eâ potiſſimum, quod ſi Partes in ullum non conſenſerint, alium ipſe deputare valeat iiſdem Partibus non ſuſpectum.

Facultas conceſſa tribus Judicibus Synodalibus circa modum committendi appellationes à Judicato Delegatorum cujuſq; Diœceſis in cauſis Beneficialibus vigintiquatuor ducatorum, & in profanis quinquaginta non excedendi.

§. 5. In Cauſis Beneficialibus valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camerâ, nec non in profanis ſummam quinquaginta ducatorum ſimilium non excedentibus, Pars, quæ à judicio Delegati Apoſtolici gravamen illarum ſibi fuiſſe conqueretur, ut appellationis remedio conſulere ſibi poſſit, adibit tres Judices Synodales antiquiores Diœceſis ejuſdem Delegati, qui tanquam Arbitri, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clauſulis cauſa ſit committenda, prævio diligenti examine diſpicient. Quòd ſi cauſam committendam eſſe cenſuerint, ipſi, tanquam Apoſtolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non ſuſpectum. Hunc autem in finem prædictis Judicibus Synodalibus quaſcumque facultates neceſſarias, ac opportunas concedimus, & impertimur.

In Judicatis Conſervatorum Regularium agendum coram dictis Judicibus Synodalibus Diœceſis pro admiſſione, vel rejectione appellationis.

§. 6. Porrò in cauſis, in quibus Conſervatores Regularium decretum, vel ſententiam tulerint, qui ſe ab illis gravatum exiſtimaverit, recurrere ſimiliter poterit ad tres antiquiores Judices Synodales illius Diœceſis, ubi judicium latum eſt: Qui quidem Judices, tanquam Arbitri, cognitis utriuſque Partibus juribus, ſtatuent, an appellatio rejici, vel admitti, & quibus clauſulis cauſa committi debeat. Quod ſi cauſam committendam eſſe duxerint, tanquam Apoſtolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non ſuſpectum cum omnibus facultatibus neceſſariis, ac opportunis. Cæterùm qui à ſententiâ, aut decreto hujus ſecundi Judicis gravatum ſe ſenſerit, adibit tres antiquiores Judices Synodales Metropolitanæ Diœceſis, vel illius, quæ Metropolitanæ locum obtinebit in ordine inferiùs præſcribendo; Qui ſanè Ju-

Sic etiam in ſecundis Judicibus recurrendum ad dictos Ju-

dices Synodales Diœceſis Metropolitanæ.

Judices alium deputabunt Judicem eâ prorſùs ratione, quæ ſupra quoad modum appellandi à judicio Conſervatorum præſcripta fuit. Omnibus autem prædictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quàm alterius Diœceſis, quaſcumque facultates ad præmiſſorum effectum neceſſarias, & opportunas concedimus, & impertimur.

Injungitur, quid agendum in cauſis Regularium tam intra, quàm extra clauſtra delinquentium pro triplici Inſtantia.

§. 7. In criminalibus cauſis Regularium, quando hi deliquerint intra clauſtra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius Ordinis, quem quilibet Delinquens profeſſus fuerit, Conſtitutionum diſpoſitio exactè ſervetur. Quòd ſi delinquant extra clauſtra, vel extra Monaſterium degant, ab Epiſcopis juxta ejuſdem Tridentini Concilii, & Apoſtolicarum Conſtitutionum præſcriptum judicentur, ac puniantur. Qui verò Epiſcopi judicio acquieſcere detrectaverit, provocare poterit ad tres antiquiores Judices Synodales Diœceſis illiuſmet Epiſcopi, à quo judicatus fuit; Qui planè Judices, tanquam Arbitri, an appellatio admittenda, vel rejicienda ſit, & quomodò cauſam committi oporteat, prævio maturo examine decernent. Ubi verò eam committendam eſſe ſtatuerint, Judicem deputabunt Partibus non ſuſpectum cum omnibus facultatibus neceſſariis, & opportunis. Quod ſi quis ab hujus ſecundi Judicis ſententiâ, vel decreto ſe gravatum putaverit, recurret ad tres Judices Synodales antiquiores Metropolitanæ Diœceſis, vel illius, quæ Metropolitanæ loco in ordine, de quo infra, ſubrogabitur; Hi autem Judices alium deputabunt Judicem eâ prorſùs ſervatâ ratione, quæ ſupra quoad modum appellandi à Judicio Epiſcopi ſancita fuit. Omnibus pariter antedictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quàm alterius Diœceſis, quaſcumque facultates ad præmiſſorum effectum quomodolibet neceſſarias, & oportunas concedimus, ac impertimur.

Cauſæ majores judicio S. Sedis reſerventur.

§. 8. Caveant tamen Ordinarii locorum, ne cauſis, quæ majores nuncupantur, quæque apud Sedem Apoſtolicam tractari debent, ſive in primâ, ſive etiam in aliâ ulteriori inſtantiâ, ullo pacto ſeſe ingerant, aut immiſceant; Sed illæ juxta memorati Tridentini Concilii, Sacrorum Canonum, & Apoſtolicarum Conſtitutionum præſcriptum, in Romanâ tantùm Curiâ, vel à Judicibus, quos Romanus Pontifex, pro tempore exiſtens ſpecialiter deputaverit, cognoſcantur.

Judicibus, ut ſupra nominatis prohibet, ne abſolvant à cenſuris inflictis per Bullas diei Cœnæ Domini, vel Sedi Apoſtolicæ reſervatis.

§. 9. Nulli præterea ex ſupradictis ſive primæ, ſive ſecundæ, ſive etiam tertiæ Inſtantiæ Judicibus, nec cuiquam alteri Eccleſiaſtico Judici, cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtat, tametſi Legati à Latere dignitate inſignitus reperiatur, ullo unquam tempore liceat quempiam abſolvere, etiam cum reincidentiâ, & ad effectum agendi tantùm, à cenſuris Eccleſiaſticis per literas die Cœnæ Domini ſingulis annis legi, & promulgari ſolitas, ſive alias Apoſtolicas Conſtitutiones inflictis, quarum abſolutio ſoli Romano Pontifici reſervatur; Caveantque omnes antedicti, ne poſtquam eædem cenſuræ ab ipſis declaratæ, ac promulgatæ fuerint, ullo modo ſeſe ingerant, aut immiſceant cognitioni, an illæ, earumve declaratoriæ validæ, aut nullæ, juſtæ, aut injuſtæ ſint; cum ejuſmodi cognitionem Romano dumtaxat Pontifici pro tempore exiſtenti, & Congregationi ejuſdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ, & controverſiis juriſdictionalibus præpoſitæ, ad id ab Apoſtolicâ Sede ſpecialiter deputatæ, privativè quoad omnes alios competere ſatis conſtet.

Minùſque ſe ingerant in cognitione validitatis, ac juſtitiæ earumdem cenſurarum, poſtquam declaratæ fuerint.

Profitetur ſe ad tempus conceſſurum facultatem abſolvendi à cenſuris, ut ſupra, reſervatis ob violationem Interdicti in Diœceſibus Agrigentina, & Catanienſi.

§. 10. Attento nihilominus ingenti eorum numero, quos iſthic, præſertim ob notam Eccleſiaſtici Interdicti, cui Civitates, ac Diœceſes Catanien. & Agrigentin. juſſu noſtro ſubjectæ fuerunt, violationem in ejuſmodi cenſuras Nobis reſervatas miſerè incidiſſe novimus; ut æternæ eorum ſaluti paternâ charitate conſulamus, facultatem eos, qui reſipuerint, ac humiliter id flagitaverint, abſolvendi, ad certum tempus duraturam, iſtius Regni Epiſcopis impertiri non detrectabimus, quò faciliùs, atque commodiùs iiſdem cenſuris innodati Sacramentis Eccleſiæ, & communioni Fidelium reſtitui poſſint.

§. 11. Cauſæ demùm omnes, de quibus ſupra actum eſt, coram Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque locorum Ordinariis eo, qui inferiùs præſcribitur, ordine in poſterùm tractandæ erunt.

Statuit ordinem ſervandum in tractatione cauſarum uſque ad tertiam Inſtantiam incluſivè pro ſingulis Diœceſibus Siciliæ, cum deputatione Epiſcoporum ſubrogatorum, & Delegatorum Apoſtolicorum.

§. 12. Prima inſtantia, juxta Tridentini Concilii diſpoſitionem, ad Ordinarium Loci pertineat. Ab Ordinario autem appellare liceat, & cauſæ in ulterioribus inſtantiis cognoſcantur, ut infra.

§. 13. Ab Archiepiſcopo Panormitano appelletur ad Epiſcopum Cephaludenſem, cujus ſit ſecunda inſtantia: Ab Epiſcopo Cephaludenſi ad Epiſcopum Catanienſem provocetur, ad quem, ut Delegatum Apoſtolicum, ſpectet tertia inſtantia.

§. 14. Ab Archiepiſcopo Montis Regalis appelletur ad Epiſcopum Pactenſem, & ab hoc ad Epiſcopum Mazarienſem, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 15. Ab Archiepiſcopo Meſſanenſi appelletur ad Epiſcopum Syracuſanum, & ab hoc ad Epiſcopum Catanienſem, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 16. Ab Epiſcopo Catanienſi appelletur ad Archiepiſcopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Epiſcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 17. Ab Epiſcopo Syracuſano appelletur ad Archiepiſcopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Epiſcopum Mazarienſem, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 18. Ab Epiſcopo Agrigentino appelletur ad Archiepiſcopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Epiſcopum Syracuſanum, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 19. Ab Epiſcopo Mazarienſi appelletur ad Archiepiſcopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiſcopum Meſſanenſem, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 20. Ab Epiſcopo Cephaludenſi appelletur ad Archiepiſcopum Meſſanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Epiſcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apoſtolicum.

§. 21. Ab Epiſcopo Pactenſi appelletur ad Archiepiſcopum Meſſanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiſcopum Panormitanum, ut Delegatum Apoſtolicum.

Eumdem ordinem præſcribit in cauſis ſpectantibus ad Tribunal Archimandritæ Meſſanenſis.

§. 22. Ab Archimandritâ Meſſanenſi, qui juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in nonnullis Oppidis, ſeu Locis Nullius Diœceſis Provinciæ Meſſanenſis exercere aſſeritur, appelletur ad Epiſcopum Catanienſem, quem loco Archiepiſcopi Meſſanenſis Metropolitani ſubrogavimus, attentis pluribus litibus, quæ, ut etiam aſſeritur, inter eoſdem Archiepiſcopum, & Archimandritam pendent indeciſæ; A dicto autem Epiſcopo Catanien. ad Archiepiſcopum Panormitanum, ut Delegatum Apoſtolicum.

Nec non Abbatis S. Luciæ Provinciæ Meſſanenſis.

§. 23. Ab Abbate demùm Sanctæ Luciæ, qui ſimiliter juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in uno, ſeu pluribus Oppidis, vel Locis Nullius Diœceſis Provinciæ Meſſanen. exercere aſſeritur, appelletur ad Archiepiſcopum Meſſanenſem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiſcopum Montis Regalis, ut Delegatum Apoſtolicum.

Proteſtatio hujus ordinationis citra approbationem aſſ.

§. 24. Per præmiſſa tamen non intendimus dictorum Archimandritæ Meſſanenſis, & Abbatis Sanctæ Luciæ aſſertam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem ullatenus approbare, aut quidquam eis,

ſeu

jurisdictionis dictorum Archimandritæ, & Abbatis.

seu eorum alteri in quorumvis aliorum præjudicium novi juris tribuere.

Facultatem concedit supradictis Prælatis procedendi in cognitione causarum ordine præmisso.

§. 25. Cæterùm omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis supradictis tam pro secundâ loco Metropolitanorum subrogatis, quàm pro tertiâ respectivè instantiis, sicut præmittitur, delegatis, ut omnes, & singulas causas ad eorum judicium de cætero, ut supra, deferendas cognoscere, ac legitimè definiri possint, & valeant; quascumque facultates ad id quomodolibet necessarias, & opportunas amplissimè tribuimus, ac elargimur.

Derogat contrariis, ac præcipuè Constitutioni sanctæ me. Bonifacii VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus dietis.

§. 26. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, ita ut vigore præsentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in judicium trahi possit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in prædictâ nostrâ nuper editâ Constitutione voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Prælatos Regni Siciliæ hortatur, ut alacriter, incumbant executioni præsentium literarum.

§. 27. Vos itaque potissimùm, Venerabiles Fratres, vehementer hortamur, ac admonemus, ut vigore pleno, quo Episcopos agere oportet, ea quæ sancivimus, debitæ executioni pro virili parte demandetis, ac etiam ab aliis, qui vobis subsunt, demandari strenuè satagatis. Zelum proinde vestrum pro Ecclesiæ juribus, ac libertate, proque vestrâ, atque supremâ nostrâ, & Apostolicæ Sedis authoritate hoc tam necessario tempore roborate, palamque proferte, ambulantes in Domo Domini cum consensu, quatenus antiqua vobis, ac per Vos reliquis istis Fidelibus veræ pietatis, ac filialis in hanc Sanctam Sedem devotionis laus constet, & nos gratulari possimus ab electâ istâ Dominici Agri parte evulsa prorsùs fuisse zizania, bonæque frugis integritatem, id est, veterem Ecclesiæ disciplinam, debitam Canonicis Sanctionibus reverentiam, Episcopalem denique, & Apostolicam dignitatem, ope potissimùm Fraternitatum vestrarum pristinum in locum fuisse restitutam. Quæ omnia ut alacriùs exequi valeatis, vobis omnibus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Spiritualium charismatum incrementum ex animo à Deo precamur, perpetuumque paternæ charitatis nostræ pignus, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Fides habenda Transumptis.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Februarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione Octava, die verò vigesima Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus XV. supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatius Magister Cursorum.

TABELLA

Tribunalium Ecclesiasticorum Regni Siciliæ.

Juxta modum in supradictis Literis Apostolicis præfinitum.

Prima Instantia.

Archiepiscopi Panormitani.

Archiepiscopi Montis Regalis.

Archiepiscopi Messanensis.

Episcopi Cataniensis.

Episcopi Syracusani.

Episcopi Agrigentini.

Episcopi Mazariensis.

Episcopi Cephaludensis.

Episcopi Pactensis.

Archimandritæ Messanensis, *Nullius Diœcesis Provinciæ Messanen.*

Abbatis S. Luciæ, *Nullius Diœcesis Provinciæ Messanen.*

Secunda Instantia.

Episcopi Cephaludensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Episcopi Pactensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Episcopi Syracusani, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

Episcopi Cataniensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

Tertia Instantia.

Episcopi Cataniensis, *ut Delegati Apostolici.*

Episcopi Mazarien. *ut Delegati.*

Episcopi Catanien. *ut Delegati.*

Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

Episcopi Mazariensis, *ut Delegati.*

Episcopi Syracusani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Messanensis, *ut Delegati.*

Epis-

Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Delegati.*

LXXVIII.

PRÆCEPTUM.

Super omnimodâ, absolutâ, integrâ, & inviolabili observatione eorum, quæ aliàs à Sanctitate Suâ in Causâ Rituum, seu Ceremoniarum Sinensium decreta fuerunt: Cum rejectione quarumcumque rationum, seu excusationum ad ejusmodi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præscriptione Formulæ juramenti per Missionarios illarum Partium præsentes, & futuros hac in re præstandi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab enixo desiderio dirimendi controversias ortas in Sinarum Imperio inter Apostolicos Missionarios tam circa usum quarumdam vocum ad exprimendum Dei nomen acceptarum, quàm circa quosdam ritus inibi vigentes.

EX illâ die, quâ, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, Catholicæ Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus suâ amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quàm acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tam circa quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimendum inibi usurpatas, quàm circa nonnullos earum Gentium ritus, veluti superstitiosos à quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos: ab aliis verò, ut potè eos civiles tantùm asserentibus, permissos, Apostolici Judicii censurâ opportunè dirimere, ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eâdem sententiâ, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo Jesu.

Narrat prævia diligenti discussione fuisse his de rebus edita nonnulla responsa per Congregationem S. Officii, eaque subindè Apostolica Authoritate confirmata.

§. 1. Hoc consilio responsa, illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudùm, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papa XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deinde jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque Partis rationibus, nec non complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum adversùs hæreticam pravitatem authoritate Apostolicâ deputatorum data fuerunt, Nos die xx. Novembris MDCCIV. eadem authoritate confirmavimus, & approbavimus.

Tenor eorumdem Responsorum.

§. 2. Ea autem, quæ in responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt, quæ sequuntur: *Cùm Deus Optimus Maximus congruè apud Sinas vocabulis europæis exprimi nequeat: ad eumdem verum Deum significandum, vocabulum* Thien Chu, *hoc est, Cæli Dominus, quod à Sinensibus Missionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum esse dignoscitur, admittendum esse: Nomina verò* Tien Cœlum, *&* Xang Ti, *Supremus Imperator, penitus rejicienda.*

Ad significandum verum Deum approbatur vox *TienChu*, rejectis nominibus *Tien*, & *Xang* Ti.

Idcircò tabellas cum inscriptione Sinicâ King Tien, *Cœlum colito, in Ecclesiis Christianorum appendi, seu jam appensas in posterùm inibi retineri permittendum non esse.*

Appensio Tabellarum cum Inscriptione *King Tien* prohibetur.

Ad hæc nullatenus, nullaque de causa permittendum esse Christifidelibus, quod præsint, ministrent, aut intersint solemnibus sacrificiis, seu oblationibus, quæ à Sinensibus in utroque æquinoctio cujuscumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis. Similiter nec esse permittendum, quod in Ædibus Confucii, quæ Sinico nomine Miao *appellantur, iidem Christifideles exerceant, ac peragant cæremonias, ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii fiunt; tum singulis mensibus in Novilunio, & plenilunio à Mandarinis, seu primariis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis: tum ab iisdem Mandarinis, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeant, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique à Literatis, qui postquam ad gradus sunt admissi, è vestigio ad Templum, seu Ædem Confucii se conferunt.*

Christifidelibus interdicitur ministerium, & interventus Sacrificiis Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri consuetis.

Exercitium itidem ceremoniarum, quæ statis temporibus peraguntur in honorem ejusdem Confucii.

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis, seu Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minùs solemnes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodol bet inservire, vel alios ritus, & ceremonias peragere.

Oblationes minus solemnes, aliaque similia in Teplis Progenitoribus dicatis vetantur Christianis.

Item nec esse permittendum præfatis Christianis oblationes, ritus, & ceremonias hujusmodi coram Progenitorum tabellis in privatis Domibus, sive in eorumdem Progenitorum sepulchris, sive antequam Defuncti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, una cum Gentilibus, vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare, aut interesse; Imò prædicta omnia, utpotè quæ, perpensis hinc inde deductis, nec non diligenter, ac maturè discussis omnibus, ita peragi comperta sunt, ut à superstitione separari nequeant, Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissa publica, vel secreta protestatione se non religioso, sed civili, ac politico tantùm cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Idque etiam coram Progenitorum Tabellis in privatis domibus.

Quamvis præmittatur publica, vel secreta protestatio, quod hæc omnia cultu civili expleantur.

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assistentiam merè materialem, quam cum Gentilibus superstitiosa peragentibus, citra ullam sive expressam, sive tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitus secluso, eisdem superstitiosis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non possunt, facta tamen prius, si commodè fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Suprapofita prohibitio limitatur in ea sumerè assistentiæ materialis, præhabita fidei protestatione, ac secluso ministerio, & periculo subversionis.

Demùm permittendum non esse Christifidelibus tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, qua Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Animæ N. significetur; imò nec cum alia, qua Sedes, seu Thronus, adeoque idem, ac priori, licèt magis contracta inscriptione, designari videatur. Quo verò ad tabellas solo Defuncti nomine inscriptas tolerari posse illarum usum, dummodo, in eis conficiendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo; hoc est, dummodo qui Christiani non sunt, arbitrari non possint tabellas hujusmodi à Christianis retineri ea mente, qua ipsi illas retinent, nec non adjecta insuper declaratione ad latus ipsarum tabellarum apponenda, qua, & quæ sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Primogenitores pietas esse debeat, enuncietur.

Tabellæ Defunctorum Progeniorum vetantur cum Inscriptione Sinica, qua Sedes Spiritus, vel animæ designantur: permissis iis, quæ tantùm continent nomen Defuncti, cessante scandalo.

Per præmissa nihilominus non vetari, quominùs erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab iis Gentibus, peragi consueta, quæ verè superstitiosa non sint, nec superstitionis speciem præseferant; sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc sint; & quibus adhibitis cautelis to'erari valeant, tum pro tempore existentis Commissarii, & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio

Alia erga Defunctos præstari consueta permittuntur, dummodo superstitiosa non sint, etiam specie tenus, declaratione circa id relicta Visitatori Apostolico, aliisque Prælatis.

Sina-

Sinarum, tum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum illarum partium judicio relinquendum esse, qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligentia curare debebunt, Gentium ceremoniis penitus sublatis, illi sensim à Christianis, & pro Christianis hac in re usu recipiantur, Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis piè præscripsit.

Continuatio præsentium literarum.

§. 3. Post hæc verò labente ferè sexennio, nempe die xxv. Septembris MDCCX., auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discusserunt, suffragiis, eadem Responsa, nec non Mandatum, seu Decretum, quod illis expressè inhærendo à piæ record. Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarchâ Anthiocheno, Commissario, & Visitatore Apostol. Generali in præfato Imperio Sinarum die xxv. Januarii MDCCVII. editum fuit, ab omnibus, & singulis, ad quos spectabat, inconcussè, & inviolabiliter sub censuris, & pœnis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus: quovis contra faciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimùm non obstante quâcumque appellatione à quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interpositâ, quam propterea prorsus rejiciendam esse similiter decrevimus, ac re ipsâ rejecimus, prout in Decreto hac de re edito fusius continetur.

Refert Decretum factum die 25. Septembris 1710 super observantia prædictorum Responsorum, ac alterius Decreti editi à Cardinale de Tournon Visitatore.

Causa ex præmissis jam absoluta fuerat.

§. 4. Hæc omnia plenè, & abundè sufficere debuissent, ut ea, quæ inimicus homo superseminaverat, zizania ex agro illo radicitùs evellerentur, Fidelesque omnes nostris, & hujus Sanctæ Sedis mandatis eâ qua par erat, humilitate, & obedientia obsequerentur: præsertim cum in calce Responsorum prædictorum à Nobis, sicut præmittitur, confirmatorum, & approbatorum causam jam finitam esse apertis, & perspicuis verbis pronunciatum fuerit.

Executionem nihilominus supra expositorum Responsorum sinistra interpretatione, ac pluribus excitatis prætextibus retardari ait.

§. 5. Verùm cum, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad Nostri pervenit Apostolatus auditum, tam enixè à Nobis præscripta Responsorum hujusmodi executio malè à plerisque sive vano, falsoque obtentu, quod illa à Nobis suspensa fuerint, vel minùs legitimè promulgata, sive conditionum, ut perperam asseritur, in eis insitarum, & ante executionem ipsam verificandarum, factorumve, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione, sive ulteriorum à Nobis eâ in re edendarum declarationum colore, sive gravium, quæ tam Missionariis, quàm Missioni ipsi ex demandatâ executione obvenire possent, periculorum formidine, sive demùm Decreti dudùm, nempe die xxiii. Martii MDCLVI. super ejusmodi Ritibus, seu Ceremoniis Sinicis à præfatâ Congregatione Cardinalium editi, ac à rec. mem. Alexandro Papâ VII. etiam Prædecessore nostro approbati prætextu, non sine gravi Pontificiæ nostræ Authoritatis injuriâ, Christifidelium scandalo, ac salutis Animarum detrimento, satis diu multùmque eludatur, aut saltem nimiùm retardetur.

Quibuscumque Prælatis, Vicariis, Missionariis, & Officialibus in Sinarum Imperio, certis constitutis pœnis, observantiam injungit prædictorum Responsorum.

§. 6. Hinc est, quod Nos, ex commissæ Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & prætextus hujusmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac rejicere, nec non Christifidelium quieti, Animarumque saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supradicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ: eorum verò Officialibus ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum Locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provicariis, nec non Missionariis tam Sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus, sub excommunicationis latæ sententiæ, à quâ nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per Contrafacientes ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis, tenore præsentium præcipimus, ac in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ut Responsa præinserta, omniaque, & singula in eis contenta exactè, integrè, absolutè, inviolabiliter, & inconcussè observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similiter observari, quantùm in ipsis est, curent, & faciant; Neque illis sive ullo ex superiùs expressis, sive alio quovis titulo, causâ, occasione, colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præsumant.

Sub eisdem pœnis mandat, ut omnes Missionarii præstent juramentum super dictâ observantia juxta formulam infra recensendam.

§. 7. Præterea motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem excommunicationis reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, quàm prædictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Regulares, ad Sinas, aliave præfata Regna, & Provincias, sive ab hac Sanctâ Sede, sive etiam ab eorum Superioribus missi, & quandocumque in posterùm mittendi, cujusvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint: missi scilicet, statim ac præsentes literæ eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Missionarii munus exercere incipiant, Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter observando ejusmodi Præcepto, ac Mandato nostro juxta formulam in præsentium literarum calce annotandam, in manibus Commissarii, & Visitatoris Apostolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati; sive eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respectivè jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares verò in manibus insuper Superiorum suæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, præstare omnino debeant, ac teneantur, ita ut ante præstationem juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eâdem formulâ ab unoquoque, qui juramentum ipsum præstiterit, propriâ manu faciendam, nullum Missionarii munus continuare, aut exercere, imò nec tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Locorum, aut tanquam simplices suæ Religionis Presbyteri, sive alio quovis titulo, causâ, seu privilegio, de quibus expressa, specialis, & specialissima esset facienda mentio, Christifidelium confessiones audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet administrare ullo modo valeant, nullisque omnino facultatibus, sive sibi speciatim, sive suis respectivè Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, hujusmodi generaliter à Sede præfatâ concessis uti possint, sed quoad eos, præter, & ultra superiùs expressas pœnas, omnes, & singulæ facultates prædictæ omnino cessent, nulliusque roboris sint, & esse censeantur.

Personas designat, quæ tale juramentum recipere debeant.

Inhibet Missionariis, ne ante præstationem juramenti munus ipsis incumbens continuare, vel assumere possint, suspensis quibuscumque facultatibus.

§. 8. Omnia autem juramenta hujusmodi per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quàm Regulares in memoratorum sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis,

Prædicta juramenta transmitti debeant ad Sac. Congregatio-

sive

nem Sanctissimæ Inquisitionis.

sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatam Congregationem Cardinalium, quantocitius fieri poterit, transmittantur.

Superiores cujusvis Ordinis, & Congregationis existentes in illis partibus teneri etiam ad exigendum à suis Subditis juramentum, ac transmittendum ad Superiores Generales.

§. 9. Superiores verò Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem pœnis teneantur non solum idem juramentum in præfatorum, sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, juxta modum supra præscriptum, præstare, ejusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem à suis respectivè Subditis exigere, ac authentica eâ super re documenta quamprimùm transmittere ad suos respectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & Substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversùs illas, etiam quorumvis à Sede præfata concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitùs, & omninò rejecti, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum etiam Statutorum, & Privilegiorum Societatis Jesu.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis prædictis; aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus; seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliâve quâlibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Formula juramenti præstandi, ut supra.

§. 12. Formula autem juramenti, sicut præmittitur, præstandi est, quæ sequitur, videlicet: *Ego N. Missionarius ad Sinas, vel ad Regnum N. vel ad Provinciam N. à Sede Apostolica, vel à Superioribus meis juxta facultates eis à Sede Apostolica concessas missus, vel destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Ceremoniis Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis divina providentia Papa XI. hac de re edita, qua præsentis juramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lecturam optime noto, plenè, ac fideliter parebo, illudque exactè, absolutè, ac inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties, quoties id evenerit, pœnis per prædictam Constitutionem impositis me subjectum agnosco, & declaro. Ita tactis Sacrosanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

Ego N. manu propria.

Mandat, ut præsentes literæ generalibus Superioribus cujusvis Ordinis, & Congregationis

§. 13. Cæterùm volumus, & expressè mandamus, ut eædem præsentes literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & So-

cietatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc ut tam suo, quàm prædictorum eis respectivè Subditorum, seu Inferiorum nomine, ipsas literas fideliter exequi, & observare spondeant, actumque sponsionis hujusmodi in scriptis reddant: earum verò exempla prædicta pluribus viis, quanto citiùs fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subditos, seu Inferiores in Sinis, aliisque Regnis & Provinciis supradictis degentes, cum arctissimis præceptis easdem literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia similiter exequendi, & observandi. Quia verò difficile foret literas hujusmodi originales ubique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Martii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

tionis intimentur, quò illi observantiam nomine proprio, & Subditorum spondeant, aliaque adimpleant pro literarum executione.

Fides habenda Transumptis.

F. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die verò vigesima Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus decimoquinto supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Horatium Pierum Apostolicum Cursorem.

Petrus Romolatius Magister Cursorum.

LXXIX.

JUBILEUM UNIVERSALE.

Ad implorandam Divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. à bellico apparatu, & minis Turcarum.

UBi primùm non sine gravissimo animi nostri dolore accepimus nefarium Turcarum Tyrannum tot, ac tantarum ante aliquot annos, cum immortali Christiani nominis gloriâ, acceptarum cladium benè memorem, ac de iis vindictam sumere seriò cogitantem, collectis tot Provinciarum, ac Regnorum, quæ tyrannide suâ opprimit, viribus, efferatiori, quàm unquam rabie, bellum instaurare velle, maximisque tam maritimis, quàm terrestribus copiis Christianorum fines formidabili suâ potentiâ irrumpere decrevisse; Nos imminentibus fideli Populo periculis paternâ charitate vehementer commoti, primùm quidem privatis Nostris Sacrificiis ad Deum toto corde clamare non cessavimus, ut effunderet iram suam in gentes, quæ illum non noverunt, & in Regna, quæ Nomen ejus non invocaverunt: verba illa Josaphat Regis, cum ab Ammonitis, & Moabitis impeteretur, humiliter usurpantes: *Domine Deus Patrum Nostrorum, tu es Deus in Cœlo, & dominaris cunctis Regnis gentium: in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. In Nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super Nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solùm habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Indictis deindè publicis precibus Christifideles non solùm in Almâ Urbe nostrâ, sed etiam in universâ Italiâ, eique adjacentibus Insulis degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assiduè lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, jejunia, eleemosynas, sincerasque obsecrationes placandam excitare studuimus.

Ex Psal. 78. v. 6. 2. Paralypom. c. 20. v. 6. & 12.

§. 1. Idipsum nunc demum à toto Christiano Populo faciendum esse arbitramur, ut concordi charitatis fervore accedant omnes cum fiduciâ ad thronum gratiæ, scissisque per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus unanimiter implorare connitantur. Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, ac misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Opportuno igitur recurrente tempore, quo Divinus Spiritus, repentino sonitu super Apostolos, venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda flammantia, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis suppliciter invocemus, ut fideles suos, ac præsertim Catholicos Principes, veræ charitatis indissolubili nexu firmiter vinciat, induatque illos fortitudine, quæ de Cœlo est; undè hostes Christiani Nominis, qui in multitudine contumaci, & superbiâ venientes, Regna, Provincias, & Principatus evertere, cladibusque involvere meditantur, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipentur, & disperdantur, atque à Christianorum cervicibus longè repellantur.

Christianum populum hortatur ad ea veræ pietatis opera, per quæ divinum præsidium concilietur.

§. 2. Hæc autem ut fructuosiùs, ac promptiùs ab omnibus peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ex illâ ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licèt indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in præfatâ Urbe degentibus, qui solemni Processioni, quam feriâ secundâ proximi Festi Pentecostes à Basilicâ Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxiâ de eâdem Urbe unà cum Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romanâ Curiâ adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, de more agemus, devotè interfuerint: vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum à Dominicâ infra currentem Octavam Ascensionis inchoandarum, saltem semel devotè visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quartâ, & sextâ feriis, & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominicâ die immediate sequenti, vel alia die inter eamdem hebdoma-

Solemnem Processionem indicit à Basilica Vaticaria ad Ecclesiam S. Spiritus.

Plenariam Indulgentiam elargitur Adimplentibus opera præscripta.

dam

dam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quartâ, & sextâ feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominicâ immediatè sequenti, vel aliâ die intra eamdem hebdomadam Sanctissimâ Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Præscribit implenda à Navigantibus, Regularibus, & aliis.

§. 3. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitatâ Ecclesiâ Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque, tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis, quàm Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe præfata, quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causâ latis, seu inflictis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injunctâ tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentiâ salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Facultatem Confessariis tribuit absolvendi à reservatis, & commutandi vota, religionis, & castitatis exceptis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ullâ morâ, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, terras & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Ordinariis ejusmodi literarum publicationem injungit.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliquâ irregularitate publicâ, vel occultâ, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contractâ dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico, etiam eorum nomine speciatim non expresso, excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declaratio quoad Irregulares, excommunicatos, & alios.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur, ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxxi. Maii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Fides habenda transumptis.

Pro D. Card. Oliverio
I. C. Battellus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo-quinto, Indictione octava, die verò 31. Maii, Pontificatus D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo-quinto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis,

Publicatio.

sis, Vaticanæ, & Liberianæ Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem SS. D. N. Papæ Curs.

Ludovicus de Cappellis Curs. Mag.

LXXX.

DECLARATIO

Nullitatis, rejectio, damnatio, & abolitio cujusdam actus appellationis, & protestationis à Procuratore Fiscali Regni Siciliæ novissimè editi adversùs binas Literas Apostolicas à Sanctitate Suâ non ita pridem emanatas super extinctione prætensæ Monarchiæ Siculæ, nec non super modo in posterùm judicandi Causas dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, cum aliis diversis Ordinationibus, & Decretis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Narrat gesta in Regno Siciliæ post abolitionem Tribunalis asser. Monarchiæ, & destinationem Judicum pro cognitione Causarum Ecclesiasticarum.

INnotuit Nobis nuper, quòd statim ac ad Siciliæ Regnum deferri contigit quasdam Nostras decimo Kalendas Martii proximè præteriti sub plumbo expeditas Literas, quibus, ob gravissimas in eis expressas rationes, prætensam Apostolicam ejusdem Regni Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unà cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentiâ, ac denominatione perpetuò extinximus, suppressimus, & abolevimus: simulque etiam vulgatæ ibidem fuerunt aliæ Nostræ in simili formâ Brevis Literæ ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios tam Sæcularem, quàm Regularem Clerum, reliquosque omnes Christifideles Regni præfati eâ ipsâ die, videlicet xx. Februarii nuper elapsi directæ, quibus pro paternâ Nostrâ erga illos populos charitate, certum præscripsimus modum, quo Causæ digni Recti ad Forum Ecclesiasticum pertinentes de cætero, etiam abolito Monarchiæ supradictæ Tribunali, cognosci, & definiri possent, ac deberent in ipsomet Regno, donec aliâ ratione à Nobis, & Sede Apostolicâ indemnitati, ac commodis Nationis Siculæ uberiùs consuleretur, ac aliàs, prout in ambabus Nostris Literis prædictis pleniùs continetur; Sæcularis Potestatis in illo Regno Administri, in omnem sibi datam occasionem lædendi Nostram, & ejusdem Sedis authoritatem semper intenti, dictarumque Nostrarum Literarum vim, & efficaciam, quantum in ipsis est, tametsi irrito conatu, eludere, ac evertere satagentes: nullâ interpositâ morâ, sub nomine Procuratoris Fiscalis ejusdem Regni in Civitate Panormitan. edere, ibique, & forsan etiam in aliis ipsius Regni locis pervulgare præsumpserunt super præmissis Actum quemdam appellationis, & protestationis typis impressum tenoris, qui sequitur, videlicet: *Atto di Appellatione, e Protesta del Regio Procurator Fiscale del Regno di Sicilia. Il Regio Procurator Fiscale nel Regno di Sicilia, cui spetta invigilare per la difesa delli Privilegi, Regalie, Dritti e Consuetudini antiquitate del Rè, e del Regno, avendo avuta notizia, che nell' Alma Città di Roma sotto li 20. Febrajo del corrente Anno 1715. si publicò una Bolla del Sommo Pontefice Clemente XI. concernente l'Abolizione della Legazia della Monarchia di questo Regno con termine di due mesi, ed un Breve, che dona il sistema alle Cause Ecclesiastiche di essa Legazia, e considerando, che dette asserte Bolla, e Breve furono emanati senza citazione, ed audienza, ed in oltre che sono orrettizi, e surrettizi, e vengono à levare al Rè, ed al Regno una prerogativa, e giuridizione posseduta, ed essercitata per tempo immemorabi e di tanti Secoli passata in legitima consuetudine, ed approvata non solo con la fama di antichissimo Privilegio, ma anche confirmata colla Bolla del Pontefice Urbano Secondo, e colli concordati così col Pontefice Adriano Quarto, come nel tempo del Santo Pontefice Pio Quinto, e con più atti susseguti si espressi, che taciti, dalli Pontefici Successori sino al Regnante Pontefice Clemente XI. nel 1705. ratificati, ed osservati per lo spazio di sei Secoli, e non mai vulnerati, per essere stati concessi per causa onerosa (passata in forza di contratto) alla gloriosa memoria di quel Grande Eroe il Conte Rogiero Nortmanno conquistatore di questo Regno di Sicilia da potere dell' Infedeli, e Fondatore di tante belle Basiliche, Vescovati, ed Abbazie, con averle dotate della terza parte di esso, e che con tale osservanza, e possessione si è sempre continuato, sendo li suoi Popoli già connaturalizati à questa forma di vivere, in maniera che con detti asserti Bolla, e Breve vengono ad inferir si gravissimi pregiudizi alla Real Corona, ed à Regnicoli, e perche la detta asserta Bolla di Abolizione, ed in consequenza detto asserto Breve, come orrettizi, e surrettizi, contengono in se ingiustizia, privandosi il privilegiato delle riferite prerogative, e giurisdizione godute per lo corso di tanti Secoli, motivo per il quale crede esso Regio Procurator Fiscale, che la mente del Sommo Pontefice non sii stata bene informata, e che se fosse stata, non averebbe devenuta ad una tale risoluzione coll' abolizione di un dritto, e consuetudine immemorabile comprovata colli cennati Privilegi, e concordati già inviscerati ne i Regnicoli. Per tanto esso Regio Procurator Fiscale, come quello, à cui carico corre invigilare alla difesa delle Regalie, Dritti, Consuetudini, e Privilegi della Corona, e del Regno, ed al riflesso, che variandosi il costume antiquato disturbarebbe la publica quiete, e produrebbe molti sconcerti, ha giudicato in vigor del presente Atto con tutti li rispetti dovuti alla Santa Sede, ed al Sommo Pontefice (di cui li Popoli di questo fidelissimo Regno sono ubidientissimi figli) fare la presente supplica, ed appellazione dal Sommo Pontefice male informato, allo stesso Sommo Pontefice meglio informando, seu alla Santa Sede Apostolica, seu à chi, ed à quali si possono fare li legitimi ricorsi, ed appellazione, secondo la disposizione delli sacri Canoni per la revocazione delli riferiti due asserti Bolla, e Breve per riceverne la giustizia. E perche secondo la disposizione delle Leggi pendente l'appellazione non si deve innovar cosa alcuna; Perciò stante la presente supplica, ed appellazione s'intenda ipso jure sospesa la esecuzione di detti asserti Bolla, e Breve; protestandosi esso Regio Procurator Fiscale nel caso contrario di tutte le cose lecite, e permesse à protestarsi secondo la disposizione del dritto Naturale, Canonico, e Civile: Implorans &c. Salvo Jure &c. Cum potestate &c. Onde per futura testimonianza, e per passare alla notizia di tutti li Prelati Secolari, e Regolari, ed altri Ecclesiastici, e Popoli di questo Regno, e d'ogn'altro, dove tocca, si è fatto il presente Atto. In Palermo oggi lì 20. Marzo 1715. die vigesimo Martii 1715. Fuit, & est redactus in Actis Magnæ Regiæ Curiæ præsens Actus Supplicationis, & Appellationis, & Protestationis: D. Salvator Bisso pro Mag. Not.*

Appellatio, & protestatio Procuratoris Fiscalis Siciliæ.

§. 1. Licèt autem minimè dubitemus, quin absque ullius novæ nostræ declarationis ope, satis omnibus perspectum, exploratumque futurum sit, quantùm præinsertus appellationis, & protes-

tatio-

tationis Actus, solo ejus tenore perpenso, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum dispositioni adversetur: ideòque quàm absonus, quàm irregularis, quàm scandalosus, ac prorsus inanis, & nullus, nulliusque roboris, & efficaciæ existat: attentisque insuper tot derogatoriis, aliisque amplissimis, & efficacissimis clausulis, ac decretis, quæ in præfatis Nostris Literis leguntur, manifestò contemnendus, ac nihili faciendus sit; Nihilominus, ne intolerandum per eumdem Actum Nobis, & huic Sanctæ Sedi illatam injuriam silentio præterire, ac quodammodò dissimulare videamur, ex injuncto Nobis divinitùs Apostolicæ servitutis munere, memoratæ Sæcularis Potestatis Siculæ, abrogatæque Monarchiæ Ministris omnem, & quamcumque sub obtentu præinserti Actus in injustò abolitæ jurisdictionis exercitio continuandi ansam, seu prætextum omninò tollere; illosque, si qui sint, qui ob appellationem, ac protestationem hujusmodi præfatarum Nostrarum Literarum effectum, vel suspensum fuisse, vel saltem suspendendum esse falsò crederent, ab ejusmodi errore penitùs eripere, ac removere volentes: nec iis tantùm, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verùm etiam aliis, quæ eodem damnabili consilio tam à prædicto Procuratore Fiscali, quàm ab aliis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis Siculæ, sive etiam extinctæ Monarchiæ Officialibus, & Ministris quibuscumque deinceps attentari possent, quantùm Nobis ex Alto conceditur, tempestivè occurrere cupientes: omniumque idcircò, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum appellationis & protestationis Actum ediderunt, & pervulgarunt, quàm ab aliis quibuscunque, sive in sequelam ejusdem Actus, sive aliàs ad eundem finem impediendi, seu suspendendi executionem prædictarum Nostrarum Literarum quovis modo decreta, jussa, ordinata, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcunque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Actum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia, & singula sive in illorum sequelam, sive eodem consilio tam à memorato Procuratore Fiscali, quàm ab aliis quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & Personis dicti Regni, etiam speciali, ac individuâ mentione dignis quovis modo forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper à prædictis, seu aliis præmissorum occasione sive ad eumdem finem quoquomodò impediendi, seu suspendendi executionem Literarum Nostrarum prædictarum quandocumque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter

Actum præfatæ appellationis, & protestationis, & omnia inde secuta, & secutura nulla, ac irrita decernit, nec non illa expressè damnat, & reprobat.

agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie rejicimus, damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro rejectis, damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea Archiepiscopi, & Episcopi supradicti, nec non uterque Clerus tam Sæcularis, quàm Regularis, ac reliqui omnes Christifideles ejusdem Regni, memorato eppellationis, & protestationis Actu, sive alio quovis Edicto, Decreto, Mandato, seu Præcepto, quod sive à Sæculari Potestate dicti Regni, sive ab illius, aut etiam abrogatæ Monarchiæ Ministris quibuslibet hactenùs hac in re promulgatum esset, vel in posterùm promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Literis Nostris supradictis absque ullâ morâ, retardatione, vel suspensione etiam minimâ, veram, integram, & omnimodam obedientiam præstare, atque exhibere, & si secus fecerint, omnes, & singulas pœnas in illis adversùs Contrafacientes præfinitas sese noverint eo ipso incursuros.

§. 2. Prætereà cùm explorati juris sit non tam illos, qui præinsertum Actum ediderunt ac promulgarunt, seu ei se subscripserunt, quàm alios omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, & divulgationem ejusdem Actus, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu aliàs in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, non solùm supradictas, sed etiam alias omnes censuras, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes à Sac. Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eumdem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem earumdem Nostrarum Litterarum de cætero peregerint, ut præfertur; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni, à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentiâ in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Declarat participes præfati Actus incidisse in Censuras Ecclesiasticas, à quibus præterquam in mortis articulo, à solo Rom Pontif. absolvi possint.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel

Decreta roborantia cum clausulis salutaribus consuetis

vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis; nec non omnibus, & singulis illis, quæ in binis Nostris Literis supradictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum autem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tutè publicari, ut hactenùs experientiâ compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Junii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Præscribitur modus publicationis.

Fides habenda transumptis.

Pro D. Card. Oliverio
I. C. Battellus

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesus Christi millesimo septingentesimo decimoquinto Indictione Octava, die verò 23. Julii, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimoquinto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Vaticanæ, & Liberianæ, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, Aciei Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Theodorum Vannonum SS. D. N. Papæ Curs.

Ludovicus de Cappellis Mag. Curs.

LXXXI.

CONCESSIO

Indulgentiarum Christifidelibus Italiæ, & Insularum ei adjacentium, Divinam opem contra Turcas, aliosque Infideles implorantibus

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

CUm Nos nuper, videlicet in Festo proximè præterito Sanctissimi Nominis Beatæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, solemni Processioni à Collegiata Ecclesia Sancti Marci ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Porticu nuncupat. de Urbe à Nobis institutæ, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos tunc in Romanâ Curiâ adesse contigerat, aliisque Prælatis, & Officialibus ejusdem Curiæ, imò etiam universo Clero, & populo Urbis supradictæ interfuerimus; ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui peracto præcedentis diei jejunio Ecclesiastico, Processioni præfatæ interfuissent, vel utramque Ecclesiam hujusmodi eodem, aut aliquo ex duobus subsequentibus diebus visitassent, ibique Divinum auxilium contra Turcas, aliosve Infideles ingentibus copiis, immanique ferociâ exitium, & clades Christiano nomini inferre molientes, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem longè, latèque propagare satagentes, devotè implorassent, ac insuper aliquam eleemosynam, prout unicuique suggessisset devotio, pauperibus erogassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus; Nec non ejusmodi Indulgentiæ sub certis modo, & formâ tunc expressis participes quoque fieri voluerimus Regulares utriusque sexus in clausurâ viventes, ac alios Christifideles quoscumque in carcere existentes, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quovis impedimento detentos, qui ad cœlestem opem in hoc gravissimo Christianæ Reipublicæ periculo similiter confugissent: publicasque propterea ad Deum preces indixerimus, ut Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, eâdem Gloriosissimâ Virgine Maria intercedente, Ecclesiam suam sanctam protegere, illiusque hostes secundis armorum suorum initiis elatos, nihilque sibi impervium jam fore confidentes, virtutis suæ potentiâ confringere, & dissipare dignaretur; Nunc verò etiam reliquos Italiæ universæ, & Insularum illi adjacentium Christifideles, ad eadem Christianæ pietatis opera peragenda, similibus spiritualium gratiarum muneribus incitare cupiamus.

Solemnem Processionem habuit Ecclesia S. Marci ad Ecclesiam S. Mariæ in Porticu ad implorandum divinum auxilium contra Turcas.

§. 1. Hinc est, quod Nos Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum universæ Italiæ, & Insularum adjacentium hujusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa ad eos pervenerint, Processiones, in suis respectivè Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis instituant, publicasque preces pro eorumdem Turcarum, & aliorum Infidelium depressione, ac felicibus armorum Christianorum successibus pariformiter indicant; Nos enim omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui Processionibus hujusmodi respectivè interfuerint, vel Ecclesias à quâ, & ad quam aliqua Processio hujusmodi fiet, eodem, vel aliquo ex duobus sequentibus diebus devotè itidem visitaverint, ibique divinum auxilium, ut præmittitur, imploraverint, ac insuper pari unius diei jejunio Ecclesiastico peracto, aliquam similiter eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, pauperibus erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per unumquemque Christifidelem, semel tantùm lucrifaciendam, concedimus pariter, & elargimur.

Italiæ & Insularum adjacentium Ordinariis injungit, ut similes Processiones, publicasque preces instituant; easque peragentibus Indulgentiam plenariam concedit.

§. 2.

Aliam Indulgentiam elargitur interessentibus recitationi Litaniarum omnium Sanctorum.

§. 2. Prætereà eisdem Christifidelibus, qui recitationi Litaniarum omnium Sanctorum cum Collectis, & precibus tempore belli contra Paganos, recitari solitis in aliquâ ex Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum per memoratos Locorum Ordinarios respectivè designandis, anno à die publicationis earumdem præsentium computando durante dumtaxat, itidem devotè interfuerint, ibique, ut supra dictum est, oraverint, quocunque die interim id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu per eos quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxamus; Nec non, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes prædictæ animabus Fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari possint, indulgemus.

Utramque communicat Regularibus aliisque impeditis.

§. 3. Denique Regularibus utriusque sexus in perpetuâ clausurâ viventibus, nec non aliis Christifidelibus quibuscumque in carcere existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu aliquo quocunque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque injungere possit, quæ ipsi Pœnitentes adimplere poterunt, similiter indulgemus.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Octobris MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

F. Card. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione Octava, die verò duodecima Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus decimo quinto, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum, Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citatorio; in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apost. Curs.

Andreas Grecus Magister Curs.

LXXXII.

BEATIFICATIO

Servi Dei Joannis Francisci Regis Sacerdotis professi Societatis Jesu, ejusque Missæ, & Officii certis in locis concessio.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Viros gloriosos, qui divites in virtute, adepti sunt gloriam in conversatione gentis, hoc est: Sanctos, & Electos Domini, quos clarioribus multiformis suæ gratiæ charismatibus exornavit Divina dignatio, laudandos esse monet Spiritus Sanctus; Decet siquidem eis, quos æternus Judex immarcescibilis gloriæ coronâ donat in Cœlis, & quorum Sanctitatem sequentibus signis testatam facit in terris, debitæ venerationis cultum etiam à Fidelibus exhiberi, ut sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Narrat virtutes, & merita Servi Dei Jo. Francisci Regis.

§. 1. Hos inter, cum longè; latèque refulserit Dei Servus Joannes Franciscus Regis Sacerdos professus Societatis Jesu, qui nimirum virtute indutus ex alto, portansque jugum ab adolescentiâ suâ, pœnitentiæ austeritatem cum innocentiæ candore usquequaque conjunxit: ac, jugiter dilatante cor ejus Spiritu Sancto, in omnibus exhibuit seipsum, sicut Dei Ministrum, in multâ patienciâ, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in scientiâ, in suavitate: præcipuè verò in charitate non fictâ, quâ in Deum, & proximos mirabiliter æstuavit; Apostolici muneris, quod Nos, viribus licet, & meritis longè impares, gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut illius honorem, ac venerationem, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, Christianique populi spiritualem ædificationem, quantùm Nobis ex alto conceditur, promovere studeamus.

De Consilio Congregationis Sacrorum Rituum Beatum declarat eumdem Dei Servum.

§. 2. Cùm itaque maturè, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus ritè, ac rectè confectis super vitæ Sanctitate, & Virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Joannes Franciscus multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem à Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unâque voce censuerit posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis indultis; Hinc est, quod Nos piis, atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regni Galliarum, ac potissimùm Provinciæ Occitaniæ, nec non dilectorum Filiorum Magistratuum, Procerum, & Populorum Provinciæ hujusmodi, ac totius insuper Societatis Jesu supradictæ supplicationibus (quas dudum etiam claræ memoriæ Ludovicus XIV., dum viveret, Francorum Rex Christianissimus devotarum suarum precum accessione roboraverat) Nobis super hoc humiliter porrectis paternâ benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, authoritate Apostolicâ, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Joannes Franciscus Regis in posterùm Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die xxiv. Maii, cum dies xxxi. Decembris, quâ ipse Servus Dei spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperiantur.

Indulget, ut ejus Corpus & Reliquiæ venerationi exponantur, Imagines exornentur, ac de eo Missa, & Officium in certis dumtaxat locis celebrentur.

Loca designat, ubi Missam celebra-

§. 3. Porrò recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis; videlicet: In Opido de

Fon-

ri, & Officium recitari permittit.

Foncovverte Narbonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est, in Pago *Lalovesci* Viennensis Diœcesis in Delphinatu, undè ad Cœlos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requiescit, ac in Civitate Aniciensi, in quâ plurium annorum spatio, & penè usque ad suum obitum habitare consuevit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, nec non in universâ Societate præfatâ, & quantùm ad Missam attinet, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias ejusdem Societatis confluentibus.

Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei primo tantum anno sub Ritu duplici majori celebrari indulget.

§. 4. Præterea primo dumtaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Oppidi, Pagi, Civitatis, & Societatis hujusmodi respectivè Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missâ sub Ritu Duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constitutâ, & intra sex menses promulgandâ, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia: pro qua re supradictam diem 24. currentis mensis Maii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Derogat quibuscumque contrariis, & fidem transumptis haberi mandat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die octavâ Maii MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

F. Card. Oliverius.

LXXXIII.

IMPOSITIO SUBSIDII

Unius millionis Cruciatorum ad favorem Regis Portugalliæ pro sumptibus belli contra Turcas.

Venerabili Fratri Vincentio Archiepiscopo Laodiceæ nostro, & Sedis Apostolicæ apud Regem Portugalliæ Nuncio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à pietate, ac zelo Regis Portugalliæ, qui validum bellicarum Navium subsidium adversus Turcas Corcyram obsidentes transmiserat.

Cum Charissimus in Christo Filius noster Joannes Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Illustris non minus pro eximiâ suâ pietate, egregioque, quo fervet, honoris Dei, & Catholicæ Religionis tuendæ zelo, quàm nostris paternis officiis, atque hortationibus excitatus validum complurium bellicarum Navium tam Classi nostræ Pontificiæ, quàm aliis Navibus, & Triremibus ab aliis Regibus, Principibus, & Rebuspublicis Christianis contra Turcas missis, seu mittendis uniendarum, ac insimul adversus eosdem Turcas, Civitatem, & Arcem Corcyren. vehementi obsidione urgentes, militaturarum subsidium transmiserit; Vires verò Ærarii ipsius Regis tam præteritis bellis, quàm gravissimis prædictarum bellicarum Navium expeditione, hactenùs factis, sumptibus attritæ, nec non Laicorum ei subjectorum facultates ulterioribus in ejusmodi causam faciendis expensis pares minimè futuræ sint, ac proinde idem Joannes Rex aliquo præsentaneo ex rebus, & bonis Ecclesiarum, & Locorum Piorum in ejus Regnis, aliisque dominiis consistentium subsidio à Nobis juvari plurimùm desideret, præsertim quia aliud simile subsidium, quod Nos dudum per quasdam nostras in simili formâ Brevis die XVI. Aprilis MDCCXII. expeditas Literas, quarum tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, à Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus Regnorum, & dominiorum præfatorum in causam necessariæ eorum defensionis sub certis modo, & formâ tunc expressis persolvi posse permisimus, suum effectum non habuit, nec nostræ Literæ hujusmodi executioni demandatæ fuerunt; Nos licet ab Ecclesiarum, & Personarum Ecclesiasticarum, ac Locorum Piorum gravaminibus animo simus maximè alieni, nihilque magis Nobis cordi sit, quàm eorum libertatem, & immunitatem illibatam conservare; considerantes tamen hac in re universæ Christianæ Reipublicæ, immò ipsius Dei, cujus Templa, & Sacra violantur, veraque Religio per Mahumetanæ abominationis propagationem conculcatur, & pervertitur, causam agi, adeòque non minùs Clericorum, quàm Laicorum interesse, ut communis, & infensissimi Christiani nominis hostis conatus, & audacia reprimantur, afflictæque rei Christianæ opportunè subveniatur, ejusdem Joannis Regis postulatis quantùm Nobis ex alto conceditur, favorabiliter annuere volentes, nec non memoratum subsidium à Nobis aliàs, sicut præmittitur, solvi permissum, expeditasque desuper Literas nostras supradictas harum serie revocantes, irritantes, & annullantes, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuantes, de Nobis divinitùs attributæ potestatis plenitudine, unum aliud subsidium, seu contributionem unius millionis Cruciatorum monetæ Portugalliæ super omnibus, & singulis fructibus, redditibus, & proventibus omnium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Collegiatarum, Parochialium, & aliarum Ecclesiarum, nec non Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Hospitiorum, Domorum, & aliorum Locorum Regularium utriusque sexus, ac Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Conventualium, Capitularium, & aliarum Mensarum, Prioratuum quoque, Præposituratum, Præpositatuum, Præceptoriarum, seu Commendarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum etiam post Pontificales majorum in Cathedralibus, & principalium in Collegiatis Ecclesiis, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam de Jurepatronatus dicti Joannis Regis, aliorumque Principum, & Laicorum, etiam ex fundatione, & dotatione existentium cum Curâ, vel sine Curâ Secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cistercienensis, Cluniacensis, Præmonstratensis, Carthusiensis, Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, aliorumque Ordinum quorumvis utriusque sexus, etiam Mendicantium ex privilegio, & aliàs bona immobilia, seu certos reditus quoquo modo Ecclesiasticos habentium, nec non Societatum etiam Jesu, ac Sancti Salvatoris Lateranensis, & Sancti Joannis Evangelistæ, aliorumque Congregationum, & Institutorum Regularium quorumlibet tam Virorum, quàm Mulierum; præterea Hospitalium pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & reditus ultra usus Infirmorum, & alia, pro quibus instituta sunt, pia Officia exercenda possidentium; nec non Militiarium, cæterorumque Locorum piorum quorumcumque in Regnis, & Dominiis eidem

Et aliud pecuniarium subsidium à Pontifice obtentum nondum exegerat.

Abrogato priori subsidio Pontifex novum subsidium unius millionis Cruciatorum super fructibus quarumcumque Ecclesiarum Portugalliæ, & Dominiorum ejusdem Regis imponit.

Excipit S. R. E. Cardinales, Officium S. Inquisitionis, & Milites Hierosolymitanos.

Designat Beneficia non taxanda.

Joanni Regi subjectis consistentium (exceptis tamen Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Officio Sanctæ Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem, ac Fratribus Militibus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & quoad Curata iis, quorum quadraginta, quo verò ad simplicia Beneficia Ecclesiastica iis, quorum annui redditus summam decem ducatorum auri de Camerâ non excedunt,) ac similiter super omnibus, & singulis pensionibus annuis super præmissis assignatis, vel assignandis per quoscumque Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, Præpositos, Decanos, Canonicos, Rectores, Beneficiatos, Abbates, Priores, Commendatarios, Abbatissas, Priorissas, Capitula, Conventus, Superiores, Monachos, Fratres, Clericos, & Presbyteros etiam dictæ Societatis Jesu, Moniales, Præceptores, seu Commendatarios, cæterosque quocumque jure, modo, occasione, & titulo præfata obtinentes, seu detinentes, & obtenturos, Oeconomos quoque, & Administratores perpetuos, seu temporales, usufructuarios, ac fructus, pensionesve præfatas quantumcumque exemptas, & quibusvis obligationibus, etiam in formâ Cameræ Apostolicæ, & juramento, etiam cum susceptione censurarum, & de non contraveniendo, ac etiam fortassè de non impetrando gratias nostras contra eos, & concessis non utendo, vallatis, & forsan aliis etiam efficacioribus cautelis, & decretis, & clausulis super iisdem pensionibus, etiam medio Cedularum Banchi, seu in formâ depositi, resque, & alia quæcumque hujusmodi Jura, & bona ex quacumque causâ quavis authoritate in toto, vel in parte sibi reservatâ, aut concessâ habentes, seu habituros, cæterasque Personas, ad quas spectat, & spectabit, Seculares, & Regulares (exceptis supradictis) semel tantùm intra tempus à Te præfiniendum, quod tamen non sit minùs triennio, persolvendum, & persolvendam tenore præsentium imponimus, & indicimus.

Nuncio Apostolico committit Exactionem ejusmodi subsidii.

§. 1. Ac proinde de Fraternitatis tuæ pietate, fide, integritate, prudentiâ, charitate, rerum usu, Christianæque Religionis, & boni publici studio plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut ipsorum subsidii, & contributionis sic impositorum, & in dictorum ratas portiones singulas, & singula, Ecclesias, Monasteria, Collegia, cæteraque pia loca, & Beneficia præfata, ac eorum Capitula, Conventus, Prælatos, Rectores, Administratores, & Personas quascumque respectivè contingentes, assumptis tamen, & adhibitis ad hoc aliquibus timoratæ conscientiæ Viris earum rerum peritis, quos assumendos, & adhibendos esse censueris, authoritate nostrâ Apostolicâ taxes, definias, & determines, ipsasque ratas portiones sic taxatas, definitas, & determinatas per Commissarios, Exactores, Collectores, & Executores à Te constituendos, & deputandos à prædictis omnibus, aliisve quibuslibet, ad quos spectat, & spectabit, cujuscumque qualitatis, status, ordinis, præeminentiæ, conditionis, & dignitatis, ac quocumque privilegio, immunitate, exemptione reali, personali, & mixtâ quantumlibet antiquâ, & pacificâ, nec unquam interruptâ, & libertate suffulti, seu aliàs, specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni existant, omni, & quacumque appellatione, exceptione, reclamatione, recursu, excusatione, & tergiversatione remotis, & postpositis, eâdem authoritate exigas, & exigi cures, illosque, & eorum quemlibet tam conjunctim, quàm divisim ad veram, realem, & actualem solutionem subsidii, & contributionis hujusmodi eos respectivè contingentium sine ullâ morâ faciendam opportunis juris, & facti remediis etiam per censuras Ecclesiasticas dictâ authoritate cogas, & compellas.

Cum amplissima facultate cogendi ad solutionem quoscumque renuentes.

§. 2. Nos enim Tibi quoscumque Contradictores, perturbatores, molestatores, & rebelles in præmissis Tibi parere recusantes; eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, ac directè, vel indirectè quovis quæsito colore præstantes cujuscumque dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis opportunis cogendi, & compellendi, ipsasque censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis quandocumque opus fuerit, invocandi, eos verò qui debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvendi, ac cum eis super irregularitate per eos eâ de causâ contractâ dispensandi, eosque rehabilitandi, & ad pristinum statum restituendi; Prætereà Viros Ecclesiasticos probos, ac fide, & facultatibus idoneos ad præmissa omnia, & singula executioni mandandum, Commissarios tuos, Exactores, Collectores, & Executores in singulis Civitatibus, & Diœcesibus, Provinciis, & Locis Regnorum, & Dominiorum præfatorum, quotquot videris expedire, cum simili, vel limitatâ potestate constituendi, & deputandi, illosque arbitrio tuo removendi, & revocandi, & alios eorum loco, toties quoties opus fuerit, deputandi, & subrogandi, in delinquentes, vel contumaces per Te, vel alium, seu alios etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figurâ Judicii inquirendi, & procedendi, eosque debitis pœnis, & animadversionibus puniendi, modos, & formas in præmissis servandos præscribendi, dubia quæcumque in iisdem præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & singula in eis, & circa ea quoquo modo necessaria, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus sit expressum, faciendi, gerendi, decernendi, statuendi, & exequendi, plenam, liberam, amplam, & omnimodam facultatem, licentiam, & potestatem authoritate præfatâ earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Mandat pecunias exigendas persolvi Regi, vel ejus Ministris, & erogari in sumptus tantùm belli contra Turcas.

§. 3. Volumus autem ut pecuniæ quæcumque ex subsidii, & contributionis hujusmodi exactione, quomodolibet proventuræ, & redigendæ memorato Joanni Regi, seu ejus Ministris a Te, seu à Commissariis tuis de speciali mandato tuo, seu pro tempore existentis apud eumdem Joannem Regem nostri, & Apostolicæ Sedis Nuncii, per Te, seu illum subscripto tradantur, & consignentur, ad hoc ut in causam memoraturam, & aliarum expensarum occasione præfati Belli contra Turcas, aliosve Infideles dumtaxat faciendarum, & non in aliam quamcumque omninò convertantur, super quibus, aliisque omnibus, & singulis præmissis tuam, dictique Nuncii, ac Commissariorum, Executorum, Exactorum, & Collectorum præfatorum, nec non quoad conversionem pecuniarum hujusmodi ipsorum quoque Joannis Regis, ejusque Ministrorum conscientias oneramus.

Decretum irritans cum sublata, & aliis amplissimis clausulis.

§. 4. Decernentes omnia, & singula per Te, seu Commissarios tuos in præmissis juxta earumdem tenorem præsentium facienda, gerenda, dicenda, & mandanda, valida, firma, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, inviolabiliter observari, & adimpleri debere, neque ipsas præsentes Literas, etiam ex eo quod in præmissis quomodolibet

interesse

interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex aliâ quacumque etiam quantumvis justâ, legitimâ, piâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare unquam posse; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Locorum Piorum, ac Ordinum Congregationum, & Societatum etiam Jesu, Militiarum, & aliorum præfatorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, & usibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Conventibus, & Loci Piis, ac Ordinibus, Congregationibus, Societatibus etiam Jesu, Militiis, & aliis prædictis, illorumque Præsulibus, Capitulis, Abbatibus, aliisque Superioribus, & personis quibuslibet, etiam in limine fundationis, & erectionis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

Derogat quibuscumque contrariis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter, vel divisim ab eâdem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

In exactione subsidii mandat servari Constitutionem Clementis V. & caveri, ne sacra suppellectilia recipiantur.

§. 6. In percipiendis verò subsidio, & contributione prædictis rec. me. Clementis PP. V. etiam Prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam Constitutionem, ac præsertim, quòd nec Calices, nec libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino Cultui dicata, aliave suppellectilia Ecclesiastica ex causâ pignoris capi, recipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus observari: quinimò volumus, ut illius occasione Ecclesiæ, Monasteria, aliaque pia, & Sacra Loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obsequiis, ac Divinus in eis Cultus, & solitus Altissimo famulantium, & Ministrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exercere solent, opera, & officia ullo modo minuantur, seu negligantur, sed eorum congruè supportentur onera consueta, quodque præsentium literarum exempla, etiam impressa, manu Notarii publici subscripta, & alicujus Personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ sigillo obsignata eamdem in judicio, & extra illud ubique locorum fidem faciant, quàm ipsæ originales facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Neve Sacra loca debitis fraudentur obsequiis.

Loco ✠ Sigilli.

F. Card. Oliverius.

LXXXIV.

UNIO PERPETUA

Trium Parochialium Ecclesiarum de Jurepatronatus Regis Portugalliæ Regiæ Cappellæ M. S. in Civitate Ulyxbonen. pro augumento proventuum eidem Regiæ Cappellæ Inservientium.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Dilectis Filiis Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscopi Bracharen. & Episcopi Lamacen. Officialibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à zelo promovendi incrementum divini Cultus in Ecclesiis præsertim Collegiatis insignibus.

IN Supremo Apostolicæ Dignitatis Solio Divinâ favente clementiâ meritis licèt imparibus constituti ad ea, per quæ quarumdam Collegiatarum Ecclesiarum, quæ inter præcipuas Universi Orbis Ecclesias, utpotè Regio nomine insignitas, ac alicui ex Divis Apostolis dicatas conspicuo honore illustrantur, & frequenti Nobilium interventu, atque Regalium Personarum præsentiâ decorantur, gloriæ, & ornamento, & Ecclesiasticorum Ministrorum in illis Divini cultus insistentium indigentiis consulitur, Pastoralis Officii nostri sollicitudinem favorabiliter interponimus, ut eisdem Ecclesiis, ubi debita venerationis officia, eâ qua par est curâ, religione, & reverentiâ, præstantur, additis majoribus reditibus, ipsorumque Ecclesiasticorum Ministrorum adauctis commodis, & utilitatibus pro majori illorum decore, onerumque illis incumbentium supportatione ad uberiorem æterni nominis gloriam Divinus cultus, ac Fidelium pietas latiùs in dies multiplicetur.

Pontifex in Collegiatam insignem erexit Regiam Cappellam Ulyxbonen. ac in ea sex dignitates, octodecim Canonicatus, & duodecim Beneficiatus instituit.

§. 1. Alias siquidem Nos Regiam Capellam Divo Thomæ dicatam Regii Palatii Civitatis Ulyxbonen. totius Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Metropolis in Sæcularem, & Insignem Collegiatam Ecclesiam sub ejusdem Divi Thomæ invocatione, & in eâ Decanatum Primam, & Principalem, cujus octoginta octo cum duobus tertiis, computatis verò distributionibus quotidianis, ducentorum, & sexaginta sex, ac alias quinque Dignitates, & octodecim Canonicatus, totidemque Præbendas; quarum, & quorum cujuslibet sexaginta sex cum duobus tertiis; computatis verò distributionibus quotidianis, ducentorum, nec non duodecim perpetua simplicia, personalemque residentiam requirentia Beneficia Ecclesiastica; quorum cujuslibet triginta trium ducatorum auri de Camerâ cùm uno tertio alterius ducati similis, computatis verò eisdem distributionibus quotidianis centum ducatorum auri similium, respectivè fructus, reditus, & proventus valorem annuum non excederent, pro totidem Clericis, seu Presbyteris futuris in eâ respectivè Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis in eisdem tamen Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis, & Beneficiis hujusmodi ad nominationem infrascripti Joannis Regis, & ejus in dictis Regnis Successorum Regum per Ordinarium loci, aut aliàs instituendis, qui apud dictam Collegiatam Ecclesiam residere, illique in Divinis, ac aliàs deservire deberent, Apostolicâ auctoritate ereximus, & instituimus, eidemque infrascripto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus præfatis deputandi nonnullos Clericos Mansionarios nuncupatos ad ejus, eorumque respectivè nutum amovibiles, qui eidem Collegiatæ Ecclesiæ unà cum Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis præfatis inservire tenerentur, facultatem tribuimus, & pro majori dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ubi Rex, & Regina quotidiè functionibus Ecclesiasticis assistunt, decore, & honore, & magnificentiâ alia Indulta, Privilegia, & prærogativas concessimus, pro Mensæ verò Capitularis ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, nec non Beneficiorum hujusmodi dote, nonnullos tunc expressos reditus, & proventus applicavimus, & appropriavimus.

Quorum nominationem Regi Portugalliæ pro tempore reservavit.

Eidem Regi facultatem insuper tribuit deputandi nonnullos Mansionarios amovibiles, & plures reditus, & varia privilegia prædictæ Collegiatæ concessit.

§. 2. Nuper verò Charissimus in Christo Filius noster Joannes modernus Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Rex animadvertens, fructus, reditus, & proventus Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ut præfertur, applicatos, & appropriatos ob illius conspicuitatem, & splendorem impares existere, eique de illis, quantum in se est, providere anhelans, ad hoc, ut Capitulum dictæ Collegiatæ Ecclesiæ se honorificentiùs manutenere valeat, ac Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas, nec non Beneficia hujusmodi, nunc, & pro tempore obtinentes in functionibus Ecclesiasticis peragendis, & Divinis Officiis celebrandis Altissimo, Deiparæque Virgini Mariæ, Divoque Thomæ, quotidiè, & assiduè etiam honorificè, & splendidè præstent famulatum, & providè considerans, quòd si una Sancti Petri de Alfan Degada Fee, cujus septingentorum, & sex, una verò cum incertis septingentorum, & quadraginta unius, super quibus una nonaginta duorum, & alia Sancti Bartholomæi Oppidi de Villaflor Brachaten., cujus septingentorum, & viginti sex cum duobus tertiis, una verò cum incertis septingentorum, & octoginta unius, super quibus altera pensiones annuæ, antiquæ, perpetuæ, centum, & triginta Ducatorum auri de Camerâ, cum uno tertio alterius ducati hujusmodi olim dictæ Capellæ Regiæ in Collegiatam erectæ, Apostolicâ auctoritate reservatæ, post verò erectionem, & institutionem præfatas Mensæ Capitulari præfatæ Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi assignatæ respectivè reperiuntur, quæ per præsentem gratiam extinctæ, & cum fructibus, ut infra, applicandis consolidatæ remanebunt, nec non reliquæ Parochiales Ecclesiæ Sancti Jacobi Oppidi de Leomil Lamacen. respectivè Diœcesis, cujus, & illis forsan respectivè annexorum, etiam respectivè, fructus, reditus, & proventus tercentorum, & novem una verò cum incertis tercentorum, & quinquaginta unius insimul deductâ congruâ pro infrascriptis Vicariis mille sexcentorum, & nonaginta quatuor ducatorum auri de Camerâ cum duobus tertiis alterius ducati similis secundùm communem æstimationem, valorem, annuum, ut asseritur, non excedunt, & quæ, sicut accepimus, de Jurepatronatus præfati Joannis Regis ex fundatione, vel dotatione, aut privilegio Apostolico, cui non est hactenùs in aliquo derogatum, fore dignoscuntur, & ad præsens primo, & secundo dictæ, videlicèt per obitum illarum ultimorum Possessorum extra Romanam Curiam defunctorum; Tertio dictæ verò Parochiales Ecclesiæ hujusmodi certo modo extra eandem Curiam vacantes prævià illarum, & cujuslibet earum tituli collativi suppressione, & extinctione de consensu ejusdem Joannis Regis eidem Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ auctoritate nostrâ Apostolicâ perpetuò unirentur, ex hoc profectò decori, majorique splendori præfatæ Ecclesiæ Collegiatæ, & Divini Cultus in ea augmento consuleretur. Quare pro parte dicti Joannis Regis, & ejus nomine dilecti Filii Nobilis Viri Roderici Annes de Saa Almeida, & Menezes Marchionis de Fontes præfati Joannis Regis apud Nos Oratoris extraordinarii, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Collegiatæ Ecclesiæ præfatæ venustati, & decori in præmissis providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Attenta modicitate redituum imparium conspicuitati, & splendori dictæ Collegiatæ Rex Portugalliæ supplicat Sanctitati suæ, ut tres Parochiales Ecclesias de Regio Jurepatronatus vacantes hic nominatas cum omnibus illarum proventibus prædictæ Collegiatæ Mensæ Capitulari in perpetuum uniri dignetur.

§. 3. Nos igitur, qui Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet præsertim in Regiis Palatiis erectarum, statum felicem, & manutentionem sinceris promovere desideramus affectibus, ipsumque Joannem Regem specialis gratiæ favore prosequi volentes, verumque, & ultimum dictarum Ecclesiarum vacationis modum, etiamsi ex illo quævis generalis, reservatis etiam in corpore Juris clausa resultet, præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis omnibus, qui fuerint evocandi, Parochiales Ecclesias præfatas, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex aliorum quorumcumque Personis, seu per liberas resignationes dictorum defunctorum, & quoad tertio dictam Parochialem Ecclesiam illius ultimi possessoris, vel quorumvis aliorum de illis in dictâ Curiâ, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibus sponte factas, aut Constitutionem felicis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterius Beneficii Ecclesiastici ordinariâ auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quòd earum collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii, ad Sedem præfatam legitimè devoluta, dictæque Parochiales Ecclesiæ dispositioni Apostolicæ specialiter reservatæ existant, & super eis inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, illarumque titulum collativum, statum, & essentiam, & denominationem; eâdem auctoritate nostrâ etiam perpetuò supprimatis, & extinguatis, ita quòd illæ ex nunc collativæ esse desinant, & uti tales in titulum collativum quàvis auctoritate conferri, & de illis disponi quovis modo ampliùs nequeat; & si illas deinceps conferri, aut impetrari, aut

Sua Sanctitas Regiæ annuens petitioni mandat Officialibus Archiepiscopi Bracharen. & Episcopi Lamacen. ut ser. ser. ad unionem præfatarum trium parochialium Mensæ Capitulari d. Collegiatæ procedant, omnesque illarum fructus eidem mensæ uniant, & incorporent.

aliàs de illis disponi contigerit, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de illis quovis modo faciendæ nullæ, & invalidæ existant, nullique suffragentur, nec cuiquam coloratum titulum possidendi tribuant, nec non dictarum Parochialium Ecclesiarum respectivè fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, bona, proprietates, aliaque emolumenta quæcumque in quibuslibet rebus consistentia, & undecumque provenientia, cum infrascriptis tamen legibus, & conditionibus Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ pro Decanatus, & aliarum Dignitatum, ac Canonicatuum, & Præbendarum, nec non Beneficiorum hujusmodi dotis, & distributionum quotidianarum augmento, ita quòd liceat Decano, aliisque Dignitatibus, & Canonicis, nec non Beneficiatis prædictis eorum, ac dictæ Mensæ Capitularis nomine, corporalem, realem, & actualem possessionem bonorum, jurium, & pertinentiarum, ac annexorum quorumcumque ad Parochiales Ecclesias præfatas spectantium, & pertinentium liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, illarumque omnium, & singulorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in eorumdem Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentium, communes usus, & utilitatem, modo tamen infra dicendo, ac salvis infrascriptis, convertere, Diœcesani locorum, vel quorumvis aliorum licentiâ desuper minimè requisitâ auctoritate nostrâ etiam perpetuò uniatis, annectatis, & incorporetis.

Et in præfatis Parochialibus tres Vicarias perpetuas de Regio Jurepatronatus pro administratione Sacramentorum instituant, & singulis Vicariis certam hic præscriptam congruam assignent.

§. 4. Nec non in primodictâ unam, & in secundo dictâ aliam, ac tertio dictâ Parochialibus Ecclesiis uniendis præfatis reliquam perpetuas Vicarias pro tribus Presbyteris futuris Parochialium Ecclesiarum uniendarum hujusmodi Vicariis perpetuis in eis ad præsentationem dicti Joannis Regis, ejusque in dictis Regnis successorum Regum præfatorum per Ordinarium loci instituendis, & per eumdem Ordinarium prius examinandis, & approbandis, qui apud Parochiales Ecclesias, ut præfertur, uniendas, hujusmodi continuò personaliter residere, ac omnia, & singula munia, & onera Parochialia eisdem Parochialibus Ecclesiis, ut præfertur, uniendis, & earum cuilibet quomodolibet incumbentia subire, & adimplere respectivè debeant, & teneantur, etiam perpetuò erigatis, & instituatis, illisque sic erectis, & institutis pro illarum congruâ, & competenti dote, easque pro tempore obtinentium congruâ substentatione ex Parochialium Ecclesiarum uniendarum præfatarum fructibus, redditibus, & proventibus supradictis primo, & secundo dictis, videlicet summam centum millium Regalium monetæ Portugalliæ pro quâlibet, tertiodictæ verò Vicariis erigendis hujusmodi congruam portionem aliàs Rectori tertiodictæ Parochialis Ecclesiæ in actu applicationis illius fructuum, reddituum, & proventuum Conventui Villæ de Batalha Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum Ulyxbonen Diœcesis pro illius reparatione ad certum tunc expressum tempus auctoritate nostrâ, & ob lapsum temporis hujusmodi jam cessatæ, assignatam videlicet octoginta millium Regalium dictæ monetæ Portugalliæ cum pede Altaris summam centum ducatorum auri de Camerâ respectivè constituentium quotannis per Capitulum, & Canonicos præfatos respectivè persolvendam, & per Vicarias erigendas hujusmodi pro tempore obtinentes annuatim respectivè percipiendam, exigendam, & levandam, ac in cujuslibet eorum respectivè usus, & utilitatem convertendam, etiam perpetuò applicetis, & approprietis, ita tamen, quòd dictarum Parochialium Ecclesiarum, ut præfertur, uniendarum fructus, redditus, & proventus à die vacationis cujuslibet earum usque, & per totam diem vigesimam secundam mensis Octobris anni Domini millesimi septingentesimi undecimi decursi in Paramentorum Ecclesiasticorum, sacrarumque supellectilium emptionem, seu illorum sarcitionem, ac pro fabricâ, aliisque necessitatibus, & indigentiis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ erogari debeant, reliqui verò post dictam diem vigesimam secundam Octobris dicti anni, usque nunc etiam decursi, nec non annui redditus dictarum Parochialium Ecclesiarum, ut præfertur, uniendarum, deductâ tamen ex eis supradictâ congruâ centum millium pro quâlibet ex primo, & secundo dictis, ac octoginta millium respectivè Regalium dictæ monetæ pro tertio dictâ Vicariis, ut præfertur, erigendis insimul mille sexcentorum nonaginta quatuor ducatorum auri similium valorem annuum, ut præfertur, non excedentium pro illorum sextâ parte, videlicet pro summâ ducentorum octoginta duorum ducatorum auri de Camerâ hujusmodi, & juliorum octo monetæ pro Præbendarum dotis augmento, ita quòd Decano, & aliis quinque Dignitatibus, & Canonicis præfatis novem ducati auri hujusmodi, & julii septem monetæ cum uno tertio alterius julii pro quolibet, cuilibet verò ex dictis Beneficiatis quatuor ducati auri hujusmodi cum dimidio alterius ducati paris, & julii tres monetæ cum dimidio alterius julii similis annuatim respectivè obveniant, residuum verò pro distributionum quotidianarum, etiam augmento inter Decanum, aliasque Dignitates, Canonicos, & Beneficiatos præfatos eodem modo proportionabiliter dividendum respectivè distribuatur.

Mandat fructus earumdem Parochialium decursos usque ad diem 22. Octobris 1711. erogari in usum dictæ Collegiatæ Ecclesiæ.

Alios verò fructus à dicta die decursos, ac in posterum decurrendos distribui modo hic præscripto.

Decernit jus præsentandi ad præfatas Vicarias perpetuò competere debere Regi pro tempore, & amplissimè derogat quibuscumque affectionibus, & reservationibus Apostolicis.

§. 5. Et ad dictas Vicarias sic, ut præfertur, erigendas tam hac primâ vice ab earum primevâ erectione, & institutione, ut præfertur, faciendis vacantes, quàm quoties ex tunc deinceps aliàs quovis modo, etiam ex quorumcumque personis, etiam nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu cujusvis etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, etiam tunc viventis familiarium continuorum Commensalium, seu Sedis præfatæ Notariorum, Protonotariorum nuncupatorum, & aliorum Romanæ Curiæ Officialium, & Conclavistarum, Curialiumque, & aliorum quorumcumque specialissimas qualitates habentium, per quas ex uno, vel pluribus capitibus tam personalibus, quàm realibus quæcumque reservatio, vel affectio Apostolica inducatur, etiam ex vacatione apud Sedem Apostolicam, & in quibusvis mensibus, Nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique prædictæ per quascumque Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ regulas nunc, & pro tempore reservatis, seu Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones, & regulas easdem, seu literas alternativarum, aut alia Privilegia, & Indulta hactenus concessa, & in posterùm concedendæ, aut alias de jure quomodolibet competentia, ubicumque, qualitercumque, & quomodocumque vacare contigerit Juspatronatus, & præsentandi ad Vicarias erigendas hujusmodi personas idoneas per Ordinarium loci instituendas præfato Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis successoribus Regibus prædictis eâdem Apostolicâ auctoritate, eo, quo ante ad dictas Parochiales Ecclesias, ut præfertur, uniendas competebat, modo similiter perpetuo reservetis, concedatis, & assignetis, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis successoribus Regibus præfatis, non ex Privilegio Apostolico, sed uti ex verâ, primævâ reali, & actuali, plenâ, integrâ, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali ex bonis merè laicalibus, Regiique

Patri-

Patrimonii redditibus factis tantùm competere, & uti tale sub derogatione Jurispatronatus ex Privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, nec illi ullo unquam tempore, etiam cujusvis litispendentiæ, vel vacationis præfatarum Vicariarum apud Sedem eamdem, etiam ex resignationis causa permutationis, aut alio quocumque prætextu ex quavis alia causa quamvis urgentissimâ, & legitimâ etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes derogari posse decernatis, ac easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd causæ, propter quas præmissa omnia, & singula facta fuerint coram Ordinariis locorum, tanquam Sedis præfatæ Delegatis vel aliàs examinatæ, verificatæ, approbatæ, justificatæ non fuerint, ac quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes cujusvis gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu aliàs specifica, & individua mentione digni existant, eisdem præmissis, eorumque singulis non consenserint, seu ad ea vocati, seu auditi fuerint, etiamsi consentire, seu vocari, & audiri debuissent, aut ex alia quantumvis juridicâ, legitimâ, & privilegiatâ causâ, & quovis alio colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ aliove, quolibet etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, infringi, & in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut adversùs illas quodcumque juris, vel facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, suosque plenarios, & integros, & irrevocabiles, perpetuosque effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Decreta roborantia, & clausulæ salutares.

§. 6. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfatæ Nuncios judicare, & definiri debere, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane eadem auctoritate nostra decernatis, non obstan. nostris, & Cancellariæ Apostolicæ præfatæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus, aliisque similibus gratiis, ad partes committendis, vocatis iis, qui fuerint evocandi, ac de exprimendo vero annuo valore, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, & aliis Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis; quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris latissimè, & plenissimè hac vice dumtaxat specialiter & expressè harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo. Quartodecimo Kalendas Septembris Pontificatus Nostri Anno sexto decimo.

Decretum irritans cum derogationibus quibuscumque contrariis.

LXXXV.

CONFIRMATIO

Novorum Decretorum, seu Statutorum Congregationis Musicorum sub invocatione S. Cæciliæ in Urbe institutæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastoralis Dignitatis fastigium, meritis licèt imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ abundantiam evecti, illa, quæ pro felici Societatum quarumlibet præsertim in Almâ Urbe nostrâ, ex quâ bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, institutarum, uberesque pietatis, & Christianæ charitatis fructus, adjuvante, & incrementum largiente Domino, proferre laudabiliter satagentium regimine, & directione providè constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus. Nuper siquidem pro parte dilectorum Filiorum Congregationis Musicorum sub titulo, seu invocatione S. Cæciliæ in Urbe prædicta canonicè (ut asseritur) erectæ, suasque functiones in Ecclesia S. Caroli ad Catenarios nuncupati de eadem Urbe Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum de præsenti exercentis, Nobis expositum fuit, quòd ipsi pro salubri directione, rectâque administratione dictæ Congregationis Musicorum, & Piorum Operum, quibus incumbit, ultra Statuta, quæ à fel. rec. Innocentio Papa XI. Prædecessore Nostro per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die XVIII. Maij expeditas literas confirmari obtinuerunt, cum plenâ approbatione supradictæ eorum Congregationis, ac subscriptione dilecti filii Nostri Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Otthoboni nuncupati dictæ Congregationis Musicorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, aliorumque hujusmodi Congregationis Officialium facta fuerunt nonnulla alia nova Decreta, & Statuta tenoris, qui sequitur videlicet.

I. Si è stabilito, inerendo al Capitolo ottavo de' nostri Statuti, che qualunque Persona tanto Ecclesiastica, quanto Secolare, che al presente esercita, ed in avvenire esercitarà la Professione della Musica, sì nelle Cappelle di servizio continuo, come in ogni altra Chiesa di Roma, debba osservare li Statuti della nostra Congregazione, ed ubbidire non solo a' presenti Decreti, mà à tutti gl'altri ordini, e decreti da farsi in avvenire della medesima sotto le pene, che si diranno appresso, volendo, che il presente Decreto comprenda indifferentemente i Mastri di Cappella, Organisti, Cantori, ed Istromentisti, intendendosi però sempre eccettuati li Musici della Cappella Pontificia, li quali formano trà di loro un Collegio affato distinto dalla nostra Congregazione, e però non sono, nè devono essere mai compresi sotto alcuno delli passati, ò de presenti nostri infrascritti Decreti, e questa dichiarazione, e protesta s'intenda sempre repetita in ciascheduno delli seguenti Capitoli.

II. Per miglior dichiarazione del primo Capito-

pitolo de' nostri Statuti, ove si diceva, che non debbano ammetersi in Congregazione, se non quelli, che hanno servigio, ò servano Cappelle ferme, si stabilisce, che anche quelli, che non hanno il servigio fermo di simili Cappelle, possono essere ricevuti in arbitrio della Congregazione, e quando non fossero ammessi, pur si possa dall'istessa Congregazione dar loro licenza di poter cantare nelle Musiche, ogni volta che si obligheranno di osservare li nostri Statuti; Mà se un Professore sarà stato permanente in Roma un'anno, senza essersi fatto aggregare nostro Fratello, e senza haver pagato nell'ingresso una libra di cera alla nostra Congregazione, non possa essere più ammesso à Musiche Ecclesiastiche, sotto pena al Mastro di Cappella, che l'inviterà, ò riceverà à dette Musiche, di pagare scudi trè del proprio da applicarsi in opere pie solite farsi dalla nostra Congregazione.

III. Ampliando il sudetto primo Capitolo de' nostri Statuti, ove si dice, che, per esser valida la Congregazione Generale, dovrà passare il numero di quaranta, e trà questi dovranno essere presenti due Guardiani almeno, e sia in arbitrio dell'Eminentissimo Protettore, ò di Monsignore Primicerio supplire all'assenza dell'altri due Guardiani, come vi fossero stati presenti tutti quattro; si stabilisce, e si aggiunge, che sia in facoltà d'ell'minentissimo Protettore, ò Primicerio sudetti di supplire anco al numero delli sudetti quaranta Professori, quando ne mancassero due, ò trè, ed anche quattro, mà non più, di modo che colla dispenza, ò approvazione di uno delli sudetti Superiori, basti l'intervanto di due Guardiani, e di trenta sei Professori per fare, che sia valida la sudetta Congregazione Generale.

IV. Per miglior esecuzione del Capitolo secondo de' nostri Statuti, dove si dice, che dovranno esservi ogni anno quattro Guardiani, cioè un'Mastro di Cappella, l'altro Organista, l'altro Cantore, e l'altro Istromentista; Si determina, che delli quattro Guardiani due ne debbano restare confermati nell'anno seguente per meglior istruzzione delli due nuovi, che si eleggeranno, e così di anno in anno, e però essendo stati nel presente anno confermati il Mastro di Cappella, ed il Musico, nell'anno seguente si confermaranno l'Organista, ed Istromentista, e così in avvenire.

V. Si è stabilito, che si debbano descrivere in una Tabella tutti li Professori di Musica aggregati alla medesima Congregazione, e detta Tabella debba stare esposta perpetuamente nella stanza de'll' Archivio della nostra Congregazione.

VI. Che ciaschedun' Fratello sia obligato accettare l'officio, che gli sarà conferito dalla Congregazione, e ricusandolo senza giuste cause da approvarsi dalla medesima, se sarà Officio di Festarolo, sia penato di scudi trè, se di Guardiano, sia penato di una piastra, e se altro Officio, sia penato di due libre di cera, da applicarsi le dette pene come sopra.

VII. Che da ciascheduna Cappella si debba eleggere la metà de'Musici provisionati, li quali siano obligati intervenire à tutte le Congregazioni Generali, e quelli, che saranno di Congregazione segreta, siano tenuti tanto all'una, come all'altra, e mancando alcuno senza causa legittima da allegarsi in tempo almeno appresso uno delli Guardiani, debba pagare per ogni volta una libra di cera alla Congregazione, e terminato l'anno dell'e strazione, succeda l'altra metà all'obligo medemo, ò più, ò meno, che saranno, in caso di numero disparo, e cosí vicendevolmente si continui anno per anno, eleggendo la metà delli Mastri di Cappella, ed Organisti col medesimo obligo, e con l'alternativa di un'anno per ciascheduno, così anche gl'Istromentisti, che si eleggeranno fino al numero di ventiquattro, cioè trà Violini, Viole, e Bassi, ed altri Istromenti, la metà de' quali habbia li medesimi pesi, e pena come sopra.

VIII. Cosí anche si è risoluto, che ogni mese si habbia da fare la Congregazione particolare, ò segreta, per sopra intendere alle cose, che occorreranno.

IX. Inerèndo agl'altri Decreti fatti per l'addietro sopra l'osservanza del pagamento dell'annua elemosina, novamente si decreta, che tutti li Mastri di Cappella di Roma, ed altri, quali sono di Congregazione segreta, debanno pagare un grosso il mese, e tutti gl'altri di Congregazione Generale, e Professori doveranno pagare mezzo grosso il mese, non eccettuando alcuno, tanto Istromentista di arco, come di fiato, e timpani, e di qualunque altra sorte, così per ordine dell'Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Protettore dato in voce à tutti li Mastri di Cappella, li quali dalla Congregazione sono perpetuamente dichiarati Camerlenghi delle loro Cappelle, per l'esazzione di quanto si commanda in questo Decreto, con obligo di dover renderne conto al Camerlengo Generale da deputarsi dalla Congregazione di anno in anno, dovendo questo denaro servire all'Opere Pie, ed altri oblighi della Congregazione: E perche gl' Istromentisti non sono provisionati mensualmente nelle Cappelle di Roma, si provede anche à questo, deputandosi dalla Congregazione anno per anno quattro di essi per l'esazzione sudetta, li quali doveranno render conto al Camerlengo Generale come sopra, il quale sarà sindicato ogn'anno.

X. E perche si è stabilito, e si vuole, che detta elemosina si paghi indispensabilmente da tutti quelli, che esercitaranno in quasivoglia modo la nostra Professione, e potrebbe darsi il caso, che si fosse alcuno così povero, il quale non potesse corrispondere à questa, benche tenue contribuzione, in tal caso non sia tenuto farla del proprio, mà si ritenga nell'elemosina, che alli Professori poverisi distribuisce dalli Guardiani pro tempore, e non altrimente.

XI. Si è decretato, che li fogli, ove si scrivono i decreti, e resoluzioni della Congregazione, detti communemente stracciafogli, si debbano sottoscrivere almeno da uno delli Guardiani, e subbito che saranno registrati al libro della Segretaria, si portino, e si lascino nell'Archivio della Congregazione.

XII. Che tutti quelli di Congregazione segreta non possano nè palesare, nè discorrere de trattati, che si son fatti, e delle risoluzioni, che si son prese, se non chi sarà stato presente, e contravenendo sia penato ad arbitrio della Congregazione segreta.

XIII. Che gl'Ufficiali, che ritengono appresso di loro denari, libri, scritture, e cose simili della nostra Congregazione, dentro il termine di un mese, dal giorno, che usciranno dall'offizio, debbano farne la consegna al Successore, ed in caso di contravenzione siano penati ad arbitrio della Congregazione segreta, come sopra.

XIV. Che il Camerlengo pro tempore debba tenere un libro in buona forma, nel quale doverà notare tutti li Nomi, e Cognomi delli Mastri di Cappella, Cantori, Istromentisti, e Professori, come sopra, nel quale doverà diligentemente registrare tutti li denari, che si esiggeranno per la sudetta annua elemosina, in modo tale, che portandosi detto libro nella Congregazio-

ne, si possa da ciascheduno vedere, chi haverà pagato, e sodisfatto, e così pure debba tenere il conto à parte delle pene, che si saranno riscosse, ed esatte in tutto l'anno, con rendere doppo finito l'anno, il conto delli sudetti denari.

XV. In fin'di ogni anno tutto il denaro, che avanzerà dall'esigenza, doppo havere il Camerlengo pro tempore pagati tutti li pesi, spese, ed ogni bisognevole per la medesima Congregazione, si debba immediatamente impiegare in estinguere il debito, caso che la Congregazione ne habbia.

XVI. E doppo, che la Congregazione farà libera dalli sudetti pesi, ò vero debiti, tutti li denari, che sopravanzeranno, detratte le spese necessarie, siano depositati nel Sacro Monte di Pietà, ò Banco di S. Spirito di Roma dal Camerlengo pro tempore in credito della Congregazione à disposizione delli Guardiani, e Congregazione segreta, li quali denari non si possino riscuotere senza mandato sottoscritto dalli Guardiani sudetti, ed i medesimi mandati siano spediti in Congregazione segreta con il consenso della medesima Congregazione, perche così &c.

XVII. Che la mutazione delli Ufficiali si debba fare nella Congregazione Generale più prossima avanti la Festa di S. Cecilia, ed in tal forma osservarsi di anno in anno nel modo, che prescrivono li nostri Statuti.

XVIII. Trovandosi stabilito nel capitolo nono dell'antichi Statuti, che per il buon regolamento delle Feste solenni della nostra Congregazione si ellegono due Prefetti delle Feste communemente detti Festaroli, dichiarando ed ampliando il sudetto Statuto, si dermina, che li sudetti Festaroli debbano essere sei, accioche ripartito trà più persone sia minore l'incommodo, e la spesa, e nella solennità di S. Cecilia alli due Vesperi, ed alla Messa solenne debbano trovarsi in Chiesa pronti li Guardiani per incontrare, e ricevere li Signori Cardinali, che vengono ad onorare la Festa, e si habbia da procurare, che le Feste, e le Funzioni riescano con il maggior decoro possibile.

XIX. In ordine poi al servizio, che tutti siamo tenuti prestare alla nostra Cappella di S. Cecilia, ed alla Chiesa di S. Carlo alli Catinari, ove habbiamo fabricata detta Cappella, si debba eleggere, ed avvisare per tempo chi doverà operare nelle nostre solennità, tanto Mastro di Cappella, quanto Organisti, Cantori, ed Istromentisti, affinche ogni uno si possa preparare, e tale elezzione debba farsi dalla Congregazione segreta, come di già si prescrive negl'antichi Statuti al Capitolo nono, e i destinati, ed intimati per tempo in caso, che machino al loro obligo, siano indispensabilmente penati dalla medemaCongregazione segreta, cioè il Mastro di Cappella in pena di scudi sei, l'Organista di scudi trè, ed il Musico, ed Istromentista di giuli quindici. E per incorrere detta pena basti l'attestatione del Mandataro della nostra Congregazione di haverli intimati. Ed in caso, che nel tempo dell'intimazione vi fosse, ò doppo sopragiungesse legittimo impedimento, debbano detti intimati mandare l'avviso per tempo alli Guardiani, acciò si possa accettare la scusa, se sarà legittima, ò pure procedere alla pena, ed in tanto in caso d'imminente funzione, e che mancasse il Mastro di Cappella, supplisca il primo Guardiano, come si dispone anco negl'antichi Statuti al Capitolo nono, e ciò si è stabilito da osservarsi inviolabilmente per evitare in avvenire lo scandalo, nel quale ci siamo altre volte trovati in occorrenza di funzioni, non essendosi potuto nè principiare, nè proseguire con publico disordine, e scandalo.

XX. Che per le sudette Musiche della nostra Chiesa si debba stabilire un numero fisso tanto de Mastri di Cappella, come de Musici, ed Istromentisti à guisa di Turno, ripartendosi ugualmente le parti, e si debbano avvisar tutti con viglietto, ò bollettino, il qual viglietto ciascheduno debba portarlo seco nel venire al servigio della nostra Chiesa, e consegnarlo al Camerlengo, Mandataro, ò altri, che sarà deputato a tal'effetto, accioche possa rincontrarsi chi sarà mancato, e volendo alcuno mandare un'altro in suo cambio, debba scrivere d'all'altra parte del medemo bollettino il nome di chi manderà, acciò si riconosca, se sarà stato equivalente, e niuno possa partirsi dal servigio senza licenza del Mastro di Cappella, e chi trasgredirà, sia penato di una libra di cera.

XXI. Inerendo al Decreto fatto sotto li 13. Genaro MDCLXXXVI., come nel libro de' Decreti approvati dalla Congregazione Generale, e sottoscritti dall'Eminentiss. Protettore in quel tempo &c. Si è stabilito, e nuovamente decretato, che in avvenire non sia più lecito ad alcun Musico, ò Istromentista di qualsisia sorte di far Musiche nelle Chiese di Roma senza essere stato prima abilitato, ed approvato per idoneo dalli quattro Mastri di Cappella, che à questo effetto si elegeranno dalla Congregazione ogni anno, dovendo la medesima invigilare, che nelle Musiche, che si faranno dalli Mastri di Cappella, ed abilitati come sopra, siano le composizioni di vero stile Ecclesiastico, ed in tutto uniforme alla mente del Regnante Sommo Pontefice Clemente XI. ed agl'Editti emanati sopra le Musiche, e per togliere ad ogn'uno, che non sia approvato, ò abilitato come sopra il modo di poter far Musiche si dichiara, che ogni Cantore, ò Istromentista, il quale anderà à cantare, ò sonare alle Musiche di questi non approvati, sia penato in scudi trè per chiascheduna volta, che anderà à cantare, ò sonare à dette Musiche; E perche si potrebbe far fraude, e uno non abilitato potrebbe pregare un Mastro di Cappella, ò abilitato, che li prestasse il nome, e facesse la battuta in sua vece, scoprendosi ciò sia penato tanto il Professore, quanto il Mastro di Cappella, ò abilitato ad arbitrio della Congregazione segreta.

XXII. E perche presentemente vi sono molti che già ritengono posti, e da molto tempo in quà sono tollerati, e fanno Musiche senza essere stati abilitati dalla Congregazione sudetta, se ne sono considerati dodici, i nomi de quali si terranno per ora esposti in Catalogo à parte nell'Archivio della nostra Congregazione, & ad effetto di non recare alli medesimi pregiudizio, ne danno, in levar loro detti posti, che da molto tempo in quà già ritengono, la detta Congregazione hà stabilito, e decretato, che vengano in detta Congregazione à domandare la licenza di potere operare, che gli sarà concessa subito gratis, e questa grazia, che farà la nostra Congregazione, s'intenda fatta solamente per li sudetti, mà per l'avvenire non si darà più licenza à Persona alcuna, se prima non saranno abilitati, ed approvati dalli Signori Mastri di Cappella à tal'effetto deputati, come si è detto di sopra.

XXIII. Che ciascheduri Cantore, ò Istromentista, che entrerà, ò passerà in alcuna Cappella di servizio fermo, debba pagare nel suo ingresso, ò passaggio una libra di cera à benefizio della Congregazione, e se sarà Mastro di Cappella, ne paghi due.

XXIV. Essendosi negl'antichi Statuti, e respettivamente ne' presenti nuovi Decreti stabilita l'elemosina d'un grosso il mese per ciascheduno

Professore, e così pure essendosi stabilite diverse pene pecuniarie contro chi ricusa gl'Uffizij, ò manca alle destinate funzioni, ò in altro modo contraviene agl'antichi, e nuovi Decreti, quali elemosine, e pene sono la maggiore, e quasi l'unica entrata della nostra Congregazione per mantenimento del nostro Altare di S. Cecilia, e per le solennità, funzioni, e spese, ch'occorrono; si stabilisce, e determina, che ogn'uno debba pagare puntualmente le sudette elemosine decorse, ò pene incorse come sopra senza eccezione, ò dilazione alcuna, altrimenti passati otto giorni doppo finito il mese, ò doppo incorsa la pena si proceda all'esecuzione senza citazione, ò intimazione alcuna, mà solamente si porti nell'Uffizio d'uno de Notari dell'Eminentissimo Vicario la nota delli Contravenienti firmata da due Guardiani, e sottoscritta dal Camerlengo, e secondo la detta nota esibita in dett'Uffizio, senz'altra citazione si spedisca, e si eseguisca il Mandato per le somme, e contro le Persone in detta nota contenute irremissibilmente, perche si tratta di elemosina, e di causa pia, e così si è à pieni voti stabilito, e se qualche Professore, per abitare in qualche riguardevole Corte, ò per hauer familiarità di qualche gran Personaggio, ò per rispetto, che in altra maniera esigesse dalli Esecutori, volesse con ciò esimersi dall'elemosina, e pene sudette, in odio di questa sua ostinata contumacia di non voler' fare chegl'altri fanno, sia cassato dalla Congregazione, nè possa alcuno Mastro di Cappella chiamarlo in avvenire in alcuna Musica sotto pena di scudi sei, e se il Contumace fosse Mastro di Cappella, nissun' Musico, o Istromentista possa andare à servirlo sotto pena di scudi trè d'applicarsi in beneficio del nostro Altare come sopra.

XXV. Tutti li sopradetti Decreti sono stati approvati à viva voce per Congregazione Generale sotto li ix. Ottobre MDCCXI. coll'intervento di sessantadue Congregati, e poi di nuovo sotto li xiii. di Marzo MDCCXV. coll'approvazione ancora dell'Eminentissimo Signor. Cardinale Ottoboni nostro degnissimo, e zelantissimo Protettore, e si è ordinato, che tanto gl'antichi Statuti, quanto questi nuovi Decreti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi sotto le pene in essi contenute, se bene si spera, che ogn'uno sarà per esattamente osservarli, non già per la soggezzione, ò per il riguardo di queste picciole pene, mà bensí per il solo amore della virtù, e per il buon' regolamento della nostra Congregazione, e per mantenere, & accrescere sempre più il culto, e la devozione verso la gloriosa Vergine, e Martire Santa Cecilia nostra Protettrice nel Cielo.

Il Card. Ottoboni Protettore.
L. Sergardi Uditore, e Primicerio.

Pietro Paolo Bencini Guardiano.
Io Biagio Scarci Guardiano.
Gio: Domenico Gratiani Guardiano.
Giosefpe de Carolis Guardiano.

Domenico Antonio Mancini Segretario.

Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes Statuta, & Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attentâ relatione per prædictum Petrum Cardinalem Protectorem eidem Congregationi Cardinalium super præmissis factâ, omnia, & singula Statuta, & Decreta præinserta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Statuta, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia esse, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis Musicorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus, omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Septembris MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI.

ERECTIO

Patriarchalis Ecclesiæ Ulixbonensis Occidentalis, de Jurepatronatus Serenissimi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio gratias elargiendi Principibus de Catholica Religione optimè meritis quive Christianæ Reipublicæ auxilium præstant.

IN Supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, divinâ dispositione constituti, pastoralis officii nostri partes circa ea libenter interponimus, per quæ Orthodoxis Regibus, aliisve

aliisve de Apostolicâ Sede, & Catholicâ Religione optimè meritis Principibus, illustria grati animi nostri argumenta exhibere possimus, illosque præ cæteris, qui validis subsidiis communem Christianæ Reipublicæ Causam adversùs teterrimos illius Hostes adjuvare satagunt, præcipuis, ac verè singularibus Pontificiæ largitatis gratiis prosequamur.

Memorat Bellum à Turcarum Tyranno Venetorum Dominio illatum, nec non militarem apparatum, quo ille aliàs Christianorum Provincias, & præsertim Corcyræ insulam aggredi parabat.

§. 1. Sanè cum immanissimus Turcarum Tyrannus postquam divinis omnibus, ut notum est, atque humanis legibus infractis, dirum, atroxque bellum superiori anno dilectis Filiis Nobilibus Viris Duci, & Dominio Venetorum nequissimè intulerat, felici, ac celeri Peloponnesi expugnatione summoperè elatus, ac nihil jam sibi impervium fore confidens, non Venetas tantum, sed & alias Christianorum Principum Provincias ingenti, & forsàn antehac inaudito terrestrium, maritimarumque copiarum apparatu, hoc præsenti anno aggredi, ac cladibus involvere, potissimum verò Insulam, & Civitatem Corcyræ, securitatis Italicæ propugnaculum, oppugnare moliretur; Nos tot, tantisque Ecclesiæ ac Reipublicæ, imò & temporalis nostræ Ditionis periculis vehementer commoti, primùm quidem ad Eum, qui potens est in prælio, toto corde clamavimus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos à malis, nec daret hæreditatem suam in opprobrium, deindè verò Catholicos Principes, omni paternæ charitatis contentione hortari non prætermisimus, ut labenti rei Christianæ opem ferrent, ac eademmet, quibus nuper inter se digladiati fuerant, arma in Barbaros converterent.

Ob idque Divinam primò opem imploraffe; ac deinde Catholicos Principes, ut opem ferrent, monuisse.

Hinc Portugalliæ Regem plures naves in auxilium misisse.

§. 2. Cùm autem inter illos Charissimus in Christo Filius noster Joannes Portugalliæ, & Algarbiorum Rex illustris eximiæ, non minus suæ pietatis stimulis, quam Officiis nostris adductus, in primis verò clarissimis Majorum suorum Portugalliæ Regum, de Orthodoxæ fidei tuitione, ac propagatione meritissimorum exemplis excitatus, nullis incommodis, nullisque expensis, quantumvis gravissimis, parcens, summo zelo, summâque, ac pené incredibili liberalitate, & alacritate, in auxilium Christianæ Classis validissimum quamplurium bellicarum, munitissimarumque Navium subsidium quàm citissimè transmiserit; Nos probe scientes prædictum Joannem Regem pluribus ab hinc annis, pio desiderio motum habendi in suo Palatio Regio Ulyssiponen. unam Cathedralem Ecclesiam, summoperè exoptasse, ut sæcularis, ac insignis Collegiata Ecclesia in eodem Palatio, sub invocatione Divi Thomæ Apostoli, aliàs à Nobis erecta, & instituta in Cathedralem Ecclesiam hujusmodi, sub invocatione Assumptionis Beatissimæ Mariæ Virginis erigatur; protereaque Civitas, & Diœcesis Ulyssiponen., in duas partes dividantur, & in eis duo Archiepiscopatus constituantur, Civitatem verò Ulyssiponen. prædictam Lusitaniæ Metropolim, tum ob maritimum Portum, continuam frequentiam omnium Gentium, & Nationum, omnigenam mercaturam, ac divitiarum abundantiam, tum ob ingentem numerum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Conventuum tam Virorum, quàm Mulierum, Confraternitatum, Hospitalium, aliorumque Locorum piorum, tum denique ob plurimas nobilissimas familias, multosque Viros in illustribus gradibus constitutos, & tam literis, quam armis conspicuos, toto Orbe Terrarum celeberrimam esse, proindeque hujusmodi prærogativâ summoperè dignam, ipsasque Civitatem, & Diœcesim Ulyssiponen., tam ob laicalem Populum, quàm ob Clerum secularem, & regularem valdè numerosas, nec non fructus, reditus, & proventus Mensæ Archiepiscopalis Ulyssiponen., cujus Ecclesia ad præsens Pastoris solatio destituta, ut accepimus, existit, ad duorum Archiepiscoporum, postquam Civitas, & Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi in duas partes divisæ fuerint, & in prædictis duabus partibus, mediante unius novi Archiepiscopatus erectione, duo Archiepiscopatus constituti fuerint, commodam, congruamque substentationem sufficientissimos existere.

Exponit ejusdem Regis desiderium obtinendi erectionem Ecclesiæ Collegiatæ S. Thomæ in Cathedralem sub invocatione Assumptionis B. Mariæ Virginis in proprio Palatio Ulyssiponæ, ac divisionem ejusdem Civitatis, & Diœcesis in duos Archiepiscopatus.

Dictæ Civitatis quamplurimas, easque valde insignes prærogativas refert.

Itidemque sufficientiam redituum pro duobus Archiepiscopatibus.

§. 3. Volentes eidem Joanni Regi aliquod singulare nostri grati animi argumentum præbere, ad majorem Dei gloriam, & divini Cultus augmentum, attentâ amplitudine ejusdem Diœcesis Ulyssiponen., motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Civitatem, & Diœcesim Ulyssiponen. præfatas in duas partes dividimus, ac unam tam Civitatis, quam Diœcesis divisarum hujusmodi partem versus Orientem, antiquo Archiepiscopatui Ulyssiponen. relinquimus, alteram verò partem versus Occidentem, novo Archiepiscopatui per Nos, ut infra erigendo, assignamus; itaut in posterùm perpetuis futuris temporibus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, necnon medietatem Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem habuerit, Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis; futurus verò; ac pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, itidemque medietatem Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem pariformiter habuerit, Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis respectivè nuncupari debeant.

Supradictam Civitatem, & Diœcesim dividit in duas partes, antiquo Archiepiscopatui relicta quoad Civitatem parte versùs Orientem, novo autem assignata parte versus Occidentem cum determinatione futuræ denominationis quoad singulas partes.

§. 4. Divisionem autem prædictæ Civitatis Ulyssiponen. in duas partes, ut infra, faciendam esse decernimus, prout vigore præsentium facimus, unamque partem ab alterâ dividimus, & separamus, itaut Civitatis Ulyssiponen. antiquior, cum suo Castello, & Suburbio Orientali, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem, Suburbium verò Occidentale, quod nova Ulyssipo nuncupatur, ad futurum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem respectivè nuncupandos, respectivè pertineant, unaque pars ab alterâ distinguatur per antiquiores muros Civitatis, nempè per murum Civitatis portæ Consolationis, per murum Costæ de Castello, ac per murum, & Portam Sancti Andreæ, & quidquid inde est, cum Civitate antiquiori in parte Orientali, una cum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, & Locis Piis quibuscumque ad Orientalem, quidquid verò existit in parte Occidentali, seu novâ Ulyssipone, similiter cum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, pariterque Locis Piis quibuscumque ad Occidentalem respectivè nuncupandum Archiepiscopum pro tempore existentem spectare, & pertinere debeat; Diœcesim verò Ulyssiponen. pariformiter in duas partes dividimus, ac partem Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, partem verò ejusdem Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem futuro, ac pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali respectivè nuncupandis, similiter respectivè subjicimus & assignamus.

Terminos cujusque Archiepiscopatus in Civitate designat.

Diœcesim dividit, constituta linea divisoria cum distinctione confinium, & assignatione Locorum cuique ex Archiepiscopis.

§. 5. Linea autem divisoria dictæ Diœcesis Ulyssiponen. incipiet à Locis de Arroios, Campo-rande, Povoa Sancti Adriani, & Arruda, cum toto Territorio de Alenquer, qua parte terminat cum Territorio villarum de Ribatejo, & exinde Moinho novo, Otta, Cercal, Sancheira, cum Coutos de Alcobaca, usque ad Confinia Episco-

patus Leyrien., includendo omnia prædicta Loca, Oppida, & Villas, cum suis Territoriis, Dependentiis, Terris, Populationibus, omniaque alia, quæ intra hanc lineam, & littora Maris Oceani reperiuntur, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulissiponen. Occidentalem nuncupandum, spectare, & pertinere debeant; Cœtera verò Loca, Oppida, & Villas, quæ ex hac lineâ exclusivè reperiuntur, usque ad Ripas Tagi, & Confinia Jurisdictionis de Thomar, cum omnibus suis Territoriis, Districtibus, & Dependentiis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem pariter nuncupandum, spectare, & pertinere debeant; ex alterâ autem parte Tagi, Territorium de Setual, qua se extendit intra Flumina Sado, & Canha usque ad Confinia Archiepiscopatus Elboren. cum omnibus Locis, Oppidis, & Villis, eorumque Territoriis, & Dependentiis, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem; Territorium verò de Sanctarem ultra Tagum intra Flumina Divor, & Castellum de Almourol, usque ad confinia Episcopatus Portalegrem., etiam cum Locis, Oppidis, & Territoriis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem respectivè nuncupandos, similiter respectivè spectare, & pertinere debeant. In prædictis autem parte Civitatis, ac parte Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem pro futuro Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali nuncupando sic, ut præfertur, constitutis, & assignatis, novum Archiepiscopatum Ulyssiponen. Occidentalem nuncupandum pro uno vero, & futuro Archiepiscopo Ulysliponen. Occidentali nuncupando ad nominationem prædicti Joannis Regis, ejusque in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Successorum Regum pro tempore existentium, ut infra, eidem Archiepiscopatui Ulyssiponen. Occidentali nuncupando Apostolicâ auctoritate præficiendo, qui novus Archiepiscopus Ulysliponen. Occidentalis nuncupandus in nullo penitùs alteri Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali nuncupando, aliisque quibuscunque Archiepiscopis, Prælatis, & superioribus quocumque nomine nuncupatis subjectus sit; sed ab eis, eorumque Jurisdictione, & Superioritate penitùs, & omninò exemptus, ac duntaxat Sedi Apostolicæ immediatè subjectus existat erigimus, & instituimus; dictamque sæcularem, & insignem Collegiatam Ecclesiam sub Invocatione Divi Thomæ Apostoli in prædicto Palatio Regio, ut præfertur, existentem, præviâ suppressione denominationis, & Tituli Insignis Collegiatæ Ecclesiæ ejusdem Divi Thomæ Apostoli, in veram Archiepiscopalem Sedem, & Ecclesiam Metropolitanam Ulysliponen. Occidentalem nuncupandam sub Invocatione Assumptionis Beatissimæ Virginis Mariæ pariformiter erigimus, & instituimus, ac nomine Archiepiscopali, & Metropolitano Ulysliponen. Occidentali, insignimus, & decoramus, ac volumus, quòd ipsa Collegiata Ecclesia, quæ ex sex Dignitatibus, octodecim Canonicatibus, totidemque Præbendis, quas, & quos obtinentes illius Capitulum constituebant, nec non & duodecim perpetuis Beneficiis Ecclesiasticis constituebatur, in Cathedralem erecta eodem numero Dignitatum Canonicatuum, & Præbendarum, quas & quos etiam obtinentes illius Capitulum similiter constituant, nec non eodem numero Beneficiorum constituatur, quorum tamen Canonicatuum tres in Pœnitentiarium, Theologalem, & Doctoralem respectivè Canonicatus per ipsum Joannem Regem designandi erunt, servatis tamen in præsentatione, collatione, & institutione Canonicatuum Pœnitentiarii, Theologalis, & Doctoralis hujusmodi, tam circa ætatem, quàm circa idoneitatem, aliasque qualitates Concilii Tridentini decretis.

Archiepiscopatum novum Occidentalem, collato jure nominandi in Regem, erigit, eumque immediatè Sedi Apostolicæ subjicit.

Prænominatam Ecclesiam Collegiatam S. Thomæ in Archiepiscopalem Sedem Occidentalem sub invocatione Assumptionis B. Mariæ Virginis instituit.

In eadem Cathedrali confirmat Dignitates, Canonicatus, & Præbendas antea existentes in Collegiata nonnullis additis ordinationibus.

§. 6. Cumque dicta Cathedralis Ecclesia Ulysliponen. Occidentalis nuncupanda, olim, ut præfertur, Collegiata Ecclesia, nunc ad hujusmodi sublimitatem, honorificamque excellentiam sublimata existat, dictusque Joannes Rex, ut accepimus, in ea Dignitates, & Canonicos habere, qui certas, & peculiares qualitates habeant, ad hoc ut ad altiores Dignitates, & Cathedralium Ecclesiarum regimina promoveri, seu præsentari possint summoperè desideret, eidem Joanni Regi, ut nonnullos ex Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas hujusmodi, ac Beneficia præfata nunc obtinentibus pro hac vice tantùm ab eis removere, aliosque in eorum locum subrogare, dummodò tamen prius indemnitati eorum, qui sic remoti fuerint, saltem æquivalenter, consultum fuerit, liberè, & licitè posit, & valeat & sic remoti à Dignitatibus, aut Cononicatibus, & Præbendis, seu Beneficiis hujusmodi quâvis ratione, & sub quovìs prætextu, etiam Triennalis possessionis juvari non possint, nec remotioni hujusmodi contradicere, & se opponere valeant, ac pro remotis Apostolicâ auctoritate haberi volumus, & mandamus, tenore præsentium, motu pari concedimus, & indulgemus. Ad hoc autem, ut tam Archiepiscopus Ulysliponen. Orientalis, quàm Archiepiscopus Ulysliponen. Occidentalis pro tempore existentes ultra propr am, & distinctam Diœcesim, ac proprium, & distinctum Territorium, cum propriâ, verâ, & particulari auctoritate, jurisdictione, & potestate in cujusque eorum Subditos, & Diœcesanos habere valeant, Archiepiscopo Ulysliponen. Orientali pro tempore existenti, ut auctoritatem, jurisdictionem, & superioritatem in Clerum, & Populum, in Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam Sæculares, quàm Ecclesiasticas existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulysliponen. versus Orientem ei, ut præfertur, assignatis, habere debeat, & eas liberè & licitè exercere valeat, ac Loca, & Personæ hujusmodi ejus Jurisdictioni, subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuò subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum, forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exempta respectivè esse debeant

§. 7. Nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysliponen. Orientali ultra jurisdictionem, & auctoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulysliponen. hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas alias dispositiones Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ, ac Præsentationes, electiones ad illa, confirmationes, & Institutiones in eisdem antea in tota Civitate & tota Diœcesi Ulysliponen prædefunctis Archiepiscopis Ulysliponen. competentes, salvis tamen, & illæsis semper remanentibus, reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis in posterùm pro medietate tantùm Civitatis Ulysliponen., & medietate Diœcesis Ulysliponen. hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, sibi assignatis, relinquimus & assignamus, eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Episcopales Ecclesias, moder-

Facultatem Regi concedit removendi nonnullos ex possidentibus dictas Dignitates, & Canonicatus, apposita conditione consulendi eorum indemnitati.

Potestatem utriusque Archiepiscopi designat.

Archiepiscopi Orientalis quoad medietatem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem in personas, & Loca inibi existentia, salvis tamen exemptis à visitatione.

Sic etiam in provisionibus Dignitatum, & Beneficiorum quoad medietatem; ut supra, cum præservatione Reservationum & affectionum Apostolicarum, ac præsentationum de Jurepatronatus.

Deputat Episcopos Suffraganeos cum consuetis facultatibus erga eos exercendis.

dernosque, & pro tempore existentes illarum respectivè Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulyssiponen. Orientalis Suffraganeis, qui tanquam membra capiti pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali jure metropolitico subsint, designamus, & deputamus; ita quòd idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis in eisdem Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Civitatibus, & Diœcesis jus metropoliticum sibi vindicet, & Egitanien., Portalegren., Promontorii viridis, Sancti Thomæ, & Congen. pro tempore existentes Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque suis Metropoliticis Ecclesiis, & Metropolitanis juxta canonicas sanctiones tenentur, & obligati existunt, ac eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali prædictos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, ac cum eisdem Suffraganeis Ecclesiastica negocia agendi, & definiendi, causas quarumcumque appellationum, sive querelas juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula quæcumque, quæ de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcisè ad antiquum Archiepiscopum Ulyssiponen. antea spectabant, & pertinebant in medietate tantùm Civitatis Ulyssiponen. versus Orientem, & medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi etiam versus Orientem sic ei pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, à Nobis per præsentes relictis & assignatis, gerendi, & exercendi plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem relinquimus pariter, & assignamus.

Archiepiscopo Occidentali confirmat Officium Sacellani Majoris Regiæ Cappellæ, aliasque prærogativas, & jurisdictiones super Familiaribus Regiis.

§. 8. Pro tempore verò existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, qui semper esse debeat Sacellanus major dictæ Regiæ Cappellæ, ut ultra gratias, privilegia, prærogativas, & indulta, quibus frui debebit uti Sacellanus major Regiæ Cappellæ, & præcisè ultra jurisdictionem spiritualem, & temporalem, quæ ei competere debebit super Familiaribus Regiis, aliisque Personis juxta formam, & tenorem privilegiorum eidem Sacellano majori aliàs concessorum, ubicumque domicilium habentibus, seu habituris, etiam ipse jurisdictionem, & authoritatem in Clerum, Populum, Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam sæculares, quàm Ecclesiasticas, & Regulares existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem ei sic, ut præfertur, assignatis, habere debeat, ac eas liberè, & licitè exercere valeat, ac Loca, & Personæ hujusmodi ejus subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuò subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma pariter, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exemta respectivè esse debeant; nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali ultra jurisdictionem, & authoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versus Occidentem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas aliàs dispositiones Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum curâ, & sine curâ, ac præsentationes, electiones ad illa, confirmationes, & institutiones in eisdem antea in totâ Civitate, & totâ Diœcesi Ulyssiponen. prædefunctis Archiepiscopis Ulyssiponen. competentes, salvis tamen, & semper illæsis pariter remanentibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis, inposterum pro medietate tantùm Civitatis Ulyssiponen. ac medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. versùs Occidentem sic, ut præfertur, pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali assignatis, similiter concedimus, & respectivè indulgemus, eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali Leyrien, Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopales Ecclesias, modernosque, & pro tempore existentes illarum respectivè Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulyssiponen. Occidentalis Suffraganeis, qui tanquam membra Capiti eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali jure Metropolitico subjaceant, eique obedientiam, & reverentiam, tanquam proprio Metropolitano, præstare debeant, similiter designamus, & deputamus; ita quòd idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis in eisdem Leyrien., Lamacen. Funchalen., & Angren Civitatibus, & Diœcesibus jus Metropolicum habeat, & habere debeat, & Leyrien., Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque de jure, usu, aut consuetudine tenentur, & obligati existunt, ipsique pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali præfatos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, accùm eis etiam Ecclesiastica negocia agendi, & terminandi, causas quarumcumque appellationum, sive querelas juxta Sacrorum Canonum statuta, & Concilii Tridentini decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula, quæ similiter de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcisè ad antiquum Archiepiscopum Ulyssiponen. antea in tota Civitate, & Diœcesi Ulyssiponen. spectabant, & pertinebant in posterùm in medietate tantùm Civitatis, & medietate tantùm Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem sic ei pariter pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, à Nobis per præsentes assignatis, gerendi, & exercendi plenam, & omnimodam facultatem, & authoritatem concedimus, & impartimur.

Eidem jurisdictionem in personas, & Loca quoad medietatem dictæ Civitatis & Diœcesis versus Occidentem, salvis exemptionibus tribuit.

Provisionem Dignitatum, & Beneficiorum quoad dictam medietatem, salvis tamen Reservationibus, & affectionibus Apostolicis, ac præsentationibus de Jurepatronatus Regio, eidem concedit.

Suffraganeos ejusdem Archiepiscopi deputat cum consuetis facultatibus erga illos exercendis.

Taxam servandam in expeditione

§. 9. Ut autem tam Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis, quàm Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis pro tempore existentes in actu expeditionis literarum Apostolicarum super eorum promotione ad dictos Ulyssiponen. Orientalem, & Ulyssiponen. Occidentalem Archiepiscopatus ad nominationem dicti Joannis Regis, ejusque Successorum Regum præfatorum, ut infra, faciendam, taxam fixam, & invariabilem in libris Cameræ Apostolicæ, ac certos, & distinctos fructus habere valeant, cum taxâ antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. in libris Cameræ Apostolicæ ad bis mille florenos auri descripta reperiatur, & æquum sit, quòd sicuti dividuntur Civitas, & Diœcesis, ita etiam dividantur fructus, & onera, volumus, & ordinamus, quòd in posterùm fructus Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis ad mille florenos auri, & similiter fructus Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis ad alios mille florenos similes respectivè in libris

Literarum Apost. expeditioni pro quolibet ex dictis Archiepiscopatibus decernit.

Ca-

Cameræ Apostolicæ taxati respectivè existant.

Cuique ex dictis Archiepiscopis divisim assignat reditus ex qualibet medietate Civitatis, & Diœcesis.

§. 10. Unicuique autem ex prædictis duobus Archiepiscopis Ulyssiponen. Orientali, & Occidentali pro tempore existentibus illi fructus ex decimis, & aliis quibuscumque reditibus, proventibus, bonis stabilibus, censibus, & aliis hujusmodi provenientes obveniant, qui provenire poterunt ex illâ medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. ei sic, ut præfertur, assignatis; & ne antiquum Capitulum Ulyssiponen. ex hac divisione, & dismembratione, ac novi Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis erectione quoad infrascriptos fructus, & alia emolumenta ei, ut infra, spectantia, aliquod detrimentum patiatur, tam fructus, quàm decimæ, & alia emolumenta, quæ antea eidem antiquo Capitulo spectabant, & pertinebant, etiam post divisionem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., ac novæ Metropolitanæ Ecclesiæ hujusmodi erectionem, ut antea, spectare, & pertinere debeant, absque eo quod Capitulum, & Canonici novæ Metropolitanæ Ecclesiæ præfatæ ex dictis decimis, fructibus, & emolumentis ad antiquum Capitulum Ulyssiponen., ut præfertur, spectantibus quidquam exigere, seu prætendere valeant, etiamsi fructus, decimæ, & emolumenta hujusmodi ex quibuscumque bonis, rebus, & Personis in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem existentibus quomodolibet proveniant.

Capitulo antiquo Ulyssiponen. fructus, & emolumenta jampridem spectantia integrè præservat.

Pro conservatione pacis inter utrumque Archiepiscopatum statuit nonnullas provisiones ab Archiepiscopis, eorum Ministris, ac respectivè Subditis servandas.

§. 11. Ad effectum vero, ut ex divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. præfatarum, & existentiâ duorum Archiepiscopatuum intra limites ejusdem antiquæ Civitatis, ejusdemque Diœcesis, discordiæ, & dissensiones non oriantur, cupientes pacem, & tranquillitatem inter Personas Ecclesiasticas, summoperè consentaneam, confovere, omnia, & singula infrascripta, quæ jurisdictionem, superioritatem, aliaque pro quiete, & concordiâ amborum Archiepiscopatuum respicere possunt, perpetuis futuris temporibus tam ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, quàm ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, eorumque respectivè Vicariis, Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupandis, ac quâvis authoritate, superioritate, jurisdictione, & facultate pollentibus, nec non Subditis, & Diœcesanis tam Sæcularibus, quàm Ecclesiasticis, firmiter, & inviolabiliter observari debere mandamus.

Quoad Confessarios, & Concionatores approbatos ab uno ex dictis Archiepiscopis

Primò videlicet, quòd Confessarii, & Concionatores, si à proprio ex duobus prædictis Archiepiscopis pro tempore existentibus approbati, & idonei reperti fuerint ad Confessiones audiendas, & verbi Dei prædicationes faciendas in unâ parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., in quâ existit dictus proprius Archiepiscopus, tunc, & eo casu, exhibendo coram altero Archiepiscopo approbationem proprii Archiepiscopi, possint in alterâ parte Civitatis Ulyssiponen., ejusque districtu Confessiones audire, & Verbum Dei prædicare absque alio examine, aliâque approbatione, sed habitâ tantùm licentiâ ab Archiepiscopo loci, in quo Confessiones hujusmodi audire, & Verbum Dei prædicare voluerint.

Quoad casus reservatos, & in posterum reservandos in uno ex eisdem Archiepiscopatibus.

§. 12. Secundò, quòd omnes, & quicumque casus, qui in uno ex prædictis duobus Archiepiscopatibus erunt reservati, vel in posterùm reservabuntur, pariformiter sint, & esse debeant etiam reservati in alio ex prædictis duobus Archiepiscopatibus, ne Subditi unius ex præfatis duobus Archiepiscopatibus hujusmodi committentes excessus, qui in suo Archiepiscopatu sunt reservati, facilè absolvi possint in alio ex præfatis duobus Archiepiscopatibus, in quo similes casus reservati non fuerint.

Quoad associationem cadaverum explendam à proprio Parocho in altera parte Civitatis, & Diœcesis, ac perceptionem emolumentorum.

§. 13. Tertiò in eventum sepeliendi aliquem defunctum unius partis Civitatis, vel Diœcesis in alterâ parte ejusdem Civitatis, vel Diœcesis, vel quia in hac alterâ parte sibi elegerit sepulchrum, vel quia in hac alterâ parte sepulchrum suorum Majorum, & Consanguineorum existat, tunc Parochus defuncti associare debeat cadaver usque ad limites illius Archiepiscopatus, in quo decessit, illudque exinde associabitur à Parocho, intra cujus limites sita est Parochia, sive Ecclesia, in qua cadaver prædictum erit sepeliendum, dividendo tamen inter utrumque Parochum emolumenta debita ratione funeris.

Quoad similem associationem explendam à Religionibus, & Confraternitatibus Laicorum tam fundatis, quàm in posterum fundandis.

§. 14. Quartò Religiones, & Laicorum Confraternitates totius Civitatis, quæ ad præsens in eâdem Civitate reperiuntur, in posterùm associando Cadavera, & in aliis quibuscumque functionibus, tam eundo, quàm redeundo incedere possint per totam Civitatem processionaliter eisdem modo, & formâ, quibus ad præsens incedunt. Illæ verò Religiones, & Laicorum Confraternitates, quæ in futurum de novo fundatæ, & institutæ fuerint, ad hoc ut in prædictis functionibus incedere possint per totam Civitatem processionaliter, ab utroque Archiepiscopo licentiam petere debeant, & facultatem.

Quoad denunciationes super matrimoniis contrahendis, ac promotionibus ad sacros Ordines.

§. 15. Quintò quotiescumque opus fuerit facere denunciationes super matrimoniis contrahendis, & super Ordinibus conferendis pro Personis in dictâ Civitate Ulyssiponen. commorantibus, denunciationes hujusmodi quamvis matrimonium contrahere, & ad Ordines hujusmodi promoveri volentes unius partis dictæ Civitatis, ut præfertur, divisæ habitatores existant, non solùm in eorum Parochiali Ecclesiâ, verùm etiam in unâ ex Parochialibus Ecclesiis alterius partis ejusdem Civitatis, ut præfertur, divisæ, ad hoc ut fraudibus obviari possit, fieri debeant, nec ullo unquam tempore matrimonia contrahi, ac Ordines tam minores, quàm sacri conferri possint absque fide Notariorum, vulgò *Folha Corrida* nuncupata utriusque Archiepiscopatus, in qua expressè caveatur, quòd tam illi, qui matrimonia contrahere voluerint, quàm illi, qui ad Ordines præfatos erunt promovendi, nullo canonico impedimento irretiti existant, nullave criminis infamiâ quoad Ordines hujusmodi laborent.

Quoad publicas Processiones tam in die solemnitatis Corporis Christi, quam ex aliis causis obeundas.

§. 16. Sextò, quòd publicæ Processiones, tam in die solemnitatis Corporis Christi ab utrâque Cathedrali faciendæ, quàm quæ ex consuetudine, vel voto aliis diebus fiunt, vel de cætero fieri poterunt, nequaquam fieri valeant extra limites proprios unius Archiepiscopatus absque expressâ licentiâ, & facultate alterius Archiepiscopi.

Quoad delationem Insignium, & exercitium Jurisdictionis in Ministris cujuslibet Archiepiscopatus.

§. 17. Septimò Ministri, & Officiales unius Archiepiscopatus non possint, nec debeant in aliâ parte & in alio Dominio, & Territorio alterius Archiepiscopi deferre insignia denotantia jurisdictionem, & Justitiam, nec facere per se ipsos executiones, aut aliquem, quamvis sibi Subditum, in carceribus conjicere, sed adhibendæ erunt Literæ hortatoriæ juxta stylum Regni Portugalliæ; excepto tamen casu, quo Rei reperti fuerint, vel in actu fugæ, vel in flagranti crimine, in quibus casibus Rei consignandi erunt Officiali illius Archiepiscopi, in cujus ditione capti fuerint, ad hoc, ut iste, vel eos puniat, si de jure ei competat facultas illos puniendi, vel eos remittat ad Judicem suum, qui de jure debebit procedere ad cognitionem criminis à Reis hujusmodi commissi.

Quoad executionem literarum Apostolicarum ad quemnam ex Archiepiscopis spectare debeat.

§. 18. Octavò omnes & quæcunque Literæ Apostolicæ tam sub Plumbo, quàm sub Annulo Piscatoris in posterúm expediendæ, & tam gratiam,

quàm justitiam simul, vel separatim concernentes, quæ pro illarum executione committendæ erunt Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen., quotiescumque ex eisdem Literis non constabit, an illarum executio Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Orientali, aut Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Occidentali commissa fuerit, tunc, & eo casu hujusmodi executio commissa esse intelligatur illi Archiepiscopo, qui jurisdictionem habuerit, vel supra personam, si materia sit personalis, vel supra rem, si realis.

Quoad continuationem cognitionis causarum pendentium, illarumque executionem, nec non quoad causas in posterum introducendas.

§. 19. Nonò, omnes, & quæcumque causæ, & litium controversiæ, quæ ad præsens introductæ, & indecisæ reperiuntur continuari, & terminari debeant usque ad sententiam diffinitivam coram eisdem Officialibus, seu Judicibus, coram quibus introductæ fuerunt; executiones verò faciendæ erunt ab Officiali illius Achiepiscopi, cui juxta prædictam divisionem spectabunt, mediantibus tamen solitis Literis hortatoriis juxta stylum Regni Portugalliæ: Illæ verò lites, & controversiæ, quæ de novo movendæ, & introducendæ erunt, judicari, & definiri debebunt ab Officiali illius Archiepiscopi Ulyssiponen., aut Orientalis, seu Occidentalis, qui debebit de jure eas cognoscere, & super eis judicare, vel ratione personæ ei subjectæ, vel ratione rei in suo Archiepiscopatu, & in sua Diœcesi existenti.

Quoad creationem novorum Officialium facien. per Occidentalem Archiepiscopum, & obligationem revelandi antiquos in casu, quo Officia empta sint.

§. 20. Decimò novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis poterit creare, & eligere omnes, & singulos Officiales, qui ibidem creari solent, aut confirmare, & approbare jam creatos, & electos cum eisdem jurisdictione, & potestate aliis Officialibus in parte Civitatis, & Diœcesis sibi assignata competentibus, nec per hoc Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. aliquam relevationem prætendere possint, præterquam in casu, quo officia ab eis empta fuissent, quia tunc novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis decernere debebit, quod Officiales ab eo noviter electi reficiant damna, quæ Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. ex hac novâ erectione, & electione Officialium pati possent, & infrascripti Judices Executores summarie, & sola facti veritate inspectâ pretium eisdem antiquis Officialibus debitum persolvere faciant.

Quoad præsentiam obtinentium Dignitates, & Beneficia residentalia cum aliqua modificatione quoad eorum familias.

§. 21 Undecimò, quia in utrâque parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. tam Orientalis, quàm Occidentalis reperiuntur Dignitates, Canonicatus, & Beneficia, quæ personalem residentiam requirunt, ne ob prædictam Civitatis & Diœcesis Ulyssiponen. divisionem Dignitates, Canonicatus, & Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentes in aliquo præjudicentur, volumus, quòd si Possessores Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum hujusmodi in unâ parte Civitatis, seu Diœcesis hujusmodi habitaverint, nihilominus habeantur, & reputari debeant præsentes in loco Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum hujusmodi; ipsi verò, non tamen eorum Familiæ, & Familiares Subditi illius Archiepiscopi existant, in cujus Civitate, seu Diœcesi Dignitates, aut Canonicatus, seu Beneficia hujusmodi extiterint.

Quoad terminationem controversiarum quæ occasione dictæ divisionis in posterum contingent, summarie expleudam coram Executoribus infra nominandis.

§. 22. Duodecimò, quod omnes, & singulæ controversiæ, quæ in posterùm occasione hujusmodi divisionis, ac novi Archiepiscopatus erectionis oriri poterunt, summarie absque strepitu, & figurâ judicii, ac solâ facti veritate inspectâ ab eisdem infrascriptis Judicibus Executoribus definiri, & judicari debeant. Insuper, quod ex omnibus supradictis nullum præjudicium inferatur nec ullo unquam tempore in futurum inferri possit jurisdictioni jam competenti novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Sacellano Majori Cappellæ Regiæ Ulyssiponen., quæ jurisdictio semper, & omni tempore immunis, & illæsa remaneat in suo primævo statu, exercenda tamen à dicto novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Præsule dictæ Cappellæ super Familiâ Regiâ, eademque Cappellâ, & ejus Officialibus, ac Familiaribus ipsius Joannis Regis, ad formam Indultorum & Privilegiorum Apostolicorum, usque nunc concessorum ad favorem Sacellani Majoris pro tempore existentis, quibus nullo modo derogatum, seu præjudicatum intelligatur, sed novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uti Cappellanus Major dictæ Regiæ Cappellæ ad formam Indultorum, & Privilegiorum Apostolicorum hujusmodi privativè quoad omnes alios Judices, seu Superiores, quâvis authoritate, & dignitate fungentes, suam jurisdictionem Sacellani Majoris absque ullâ diminutione, & controversiâ exercere valeat

Juridictionem Archiepiscopi Occidentalis tan. quam Sacellani Majoris Regiæ Cāpellæ in Regiam Familiam, & Cappellam ad formam Indultorum aliàs concessorum præservat.

Prosequitur in explicatione propositâ majores gratias elargiendi eidem Regi.

§. 23. Denique considerantes prædictam Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem, sic, ut præfertur, à Nobis per præsentes erectam, & institutam in Regio Palatio Ulyssiponen. constitutam existere, inibique ipsas Personas Regias functionibus Ecclesiasticis sæpissimè adesse posse, valde congruum existimamus, ut eadem Metropolitana Ecclesia Ulyssiponen. Occidentalis, ejusque pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uberioribus Indultis, privilegiis, & prærogativis ex speciali nostrâ & Sedis Apostolicæ Indulgentiâ condecorentur: hinc prædictum Joannem Regem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, firmis tamen, & illæsis remanentibus supradictis omnibus, & singulis indultis, & privilegiis eidem Cappellæ Regiæ, ejusque Sacellano Majori, sic, ut præfertur, à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, nec non citra ullum præjudicium, seu diminutionem authoritatis, jurisdictionis, præeminentiarum, ac jurium quorumcumque, etiam honorificorum, & merè cæremonialium nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, seu alteri ejusdem Sedis in eisdem Regnis pro tempore similiter existenti Legato competentium quæ Nuncius, & Legatus supradicti, quoad dictum novum Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pariformiter, & absque ullâ prorsùs differentiâ, ac quoad alios Archiepiscopos, & Episcopos dictorum Regnorum exercere possint, ac debeant, motu, scientiâ, & potestate similibus eamdem secularem, & insignem Collegiatam Ecclesiam, sic à Nobis in Archiepiscopalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam & institutam nomine, titulo, & prærogativâ Patriarchalis Ecclesiæ, ejusque Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pro tempore existentem similiter nomine, titulo, & prærogativâ Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentalis, ad instar Venerabilis Fratris nostri moderni Patriarchæ Venetiarum, quoad Provinciam tamen Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis tantùm insignimus, & decoramus cum facultate utendi insigniis, & stemmate propriæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Occidentalis, aliisque ornamentis, quibus idem Patriarcha Venetiarum de jure, usu, & consuetudine utitur, necnon in eisdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis deferendi Crucem, & Rocchettum apertum, Populum benedicendi, Thronum, & Baldachinum habendi, Pontificalia exercendi, infrascriptas indulgentias concedendi, & supra Bracharen., Ulyssiponens. Orientalem, ac Elborens. Archiepiscopos; Necnon Portugal-

Præmittit præservationum Jurium aliàs concessorum, nec non competentium Sedi Apostolicæ ejusque Nunciis, & Legatis in Regno Portugalliæ.

Metropolitanam Occidentalem erigit in Patriarchatum, & Archiepiscopum respectivè in Patriarcham ad instar Patriarchæ Venetiarum, quoad Provinciam tamen dumtaxat illi tributam.

Pluresprærogativaseidem Patriarchæ impertitur.

Signanter præcedendi Archiep Bracharen., Ulyssiponen. Orientalem, aliosq; Regni Prælatos etiam in propriisEcclesiis.

gallens., Colimbriens., Visens., Mirandens., Lamacens., Egitaniens., Leiriens, Funchalens., Angrens., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, Congens., Algarbiens., Portalegrens., & Eluens. Episcopos, aliosque omnes, & singulos Regnorum hujusmodi Prælatos, in omnibus actibus, & functionibus, etiam in eorum Ecclesiis præcedentiam habendi, quorum nullus etiam in eorum Ecclesiis, eo præsente, aliquem jurisdictionis, honoris, vel facultatis actum gerere possit, quem coram Legato prædictæ Sedis Apostolicæ gerere non valeret; quo verò ad alias jurisdictiones, & facultates aliis Patriarchis, seu prædictæ Sedis Legatis competentes, nullas idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus habere, seu exercere possit, exceptis supradictis, nisi alia jurisdictio, seu facultas hujusmodi, prius per Nos, aut Successores nostros, Sedemque præfatam declarata, & respectivè ei concessa fuerit, nec non utendi Pallio non solùm in diebus festivitatibus, & functionibus in Pontificali Romano descriptis, & designatis, sed etiam in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, in inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis, Sancti Josephi, Sanctæ Annæ, Sancti Michaelis Archangeli, Sancti Vincentii Civitatis Ulyssiponen. Protectoris, Sanctæ Elysabethæ Reginæ Portugalliæ, Sancti Antonii Ulyssiponen., Sancti Angeli Custodis, & Sancti Georgii Regni Portugalliæ Defensorum Festivitatibus, quæ omnes in ipsa Collegiatâ Ecclesiâ in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam, & in toto Regno Portugalliæ solemniter celebrantur, nec non in qualibet aliâ die, si quæ fuerit solemnior in Ecclesiâ, in qua per totum Regnum prædictus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus Pontificalibus usus fuerit, ac in benedictionibus nuptiarum, & in solemni Baptismate filiorum, & descendentium Regiorum, ac in aliis similibus, & solemnibus Regiis functionibus, quæ intra, vel immediatè post Missarum solemnia celebrantur, quodque prædictus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus, sic à Nobis per præsentes creatus, & institutus, ac nomine, & prærogativâ Patriarchæ decoratus habitu purpureo ad instar Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Salisburgen., indui possit, easque indulgentias concedere valeat, quas nostri, & prædictæ Sedis Apostolicæ Nuncii in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ejusdem Sedis authoritate concedere solent; videlicet, centum, aut plures alios dies, non tamen ultra annum, nec non in uno Festo dumtaxat, à primis usque ad secundas Vesperas, & occasum solis diei Festi hujusmodi, quinque annos, & quinque quadragenas, aut infra, ita tamen, ut semel tantùm pro unâ Ecclesiâ, vel Cappellâ fiat, etiam concedimus, & indulgemus.

Declarat concessionem dictarum facultatum.

Usum Pallii concedit certis designatis diebus, & festivitatibus.

Ac singularem gratiam deferendi habitum purpureum ad instar Salisburgensis Archiepiscopi indulget cum facultate concedendi Indulgentias, quas Nuncii concedunt.

§. 24. Capitulo verò dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à Nobis in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam erectæ, ac titulo, denominatione, & prærogativâ Patriarchalis Ecclesiæ decoratæ, ejusque Dignitatibus, & Canonicis, ut ipsi in posterum habitum Prælatitium violacei coloris serici, aut lanei supra Rocchettum, ubique terrarum extra tamen Romanam Curiam, & ubi non fuerit Romanus Pontifex, ad instar Canonicorum Ecclesiarum Patriarchalium de Urbe, quodque ipsi, qui jam vigore Indulti Apostolici habent usum Cappæ magnæ violacei coloris, in posterùm hyemali Cappam etiam magnam rubeam; æstivo verò temporibus Mozzettam supra Rocchettum similiter rubeam ad instar Canonicorum Ecclesiæ Pisanæ respectivè in singulis Horis Canonicis, Missis; & aliis Divinis Officiis, nec non Processionibus tam intra, quàm extra eorum Ecclesiam peragendis, nec non actibus Capitularibus publicis, & privatis gestare, & deferre possint, quodque Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis tam habitu Prælatitio, quàm Canonicali induti, & capitulariter existentes, seu incedentes omnia Capitula, etiam in eorum Ecclesiis, omnesque Canonicos quarumcumque Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum totius Regni Portugalliæ; similiter, si unus, vel plures dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis cum alio, vel aliis, Dignitate, seu Canonico, aut Dignitatibus, seu Canonicis alterius, cujusque Ecclesiæ Regni Portugalliæ incedent, seu in aliquâ functione Ecclesiasticâ aderunt, etiam in eorum Ecclesiis præcedere debeant; nec non, ut ipsi, eorumque in Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis hujusmodi Successores perpetuis futuris temporibus, ac tam in parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Occidentalis, quàm in toto Regno, & Dominiis præsente Rege, eoque absente de licentiâ Ordinarii, in Missis, ac Horis Canonicis, solemniter decantandis, & persolvendis ac etiam in Processionibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac in reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, præsente, vel absente Archiepiscopo, Mitrâ, aliisque indumentis, vel paramentis, ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti, nec non in eorum Armis, & Insigniis gentilitiis Mitram apponi facere, ad instar Dignitatum, & Canonicorum Archiepiscopalium Ecclesiarum Beneventanæ, & Mediolanen., quodque ipsius Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Dignitates, & Canonici præfati, eorumque Successores indumenta, & paramenta, aliasque res Ecclesiasticas, in quibus Sacri Olei vel Chrismatis unctio non requiritur, non tamen Calices, neque Patenas benedicere, ad instar canonicorum Ecclesiæ Neapolitanæ, eisdemque prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Canonicis causæ quæcumque, & super quibuscunque Litibus, & controversiis motæ, vel movendæ, committi, respectivè, liberè, & licitè possint, & valeant, etiam cedimus, & indulgemus.

Capitulo Patriarchalis Ecclesiæ usum habitus Prælatitii & Rocchetti tribuit.

Nec non Cappæ magnæ rubeæ tempore hyemali, æstivo autem consimilem Mozzettam ad instar Canonicorum Metropolitanæ Pisanæ.

Jus præcedendi quoad alia Capitula, & Canonicos Regni etiam in eorum Ecclesiis.

Usum Mitræ, aliorum Paramentorum ad instar Abbatum usu Mitræ fruentium.

Usum Mitræ in eorum Armis, & insigniis gentilitiis ad instar Canonicorum Ecclesiarum Beneventanæ, & Mediolanensis.

Facultatem benedicendi sacra indumenta ad instar Canonicorum Ecclesiæ Neapolitanæ.

Prærogativam ut iisdem Canonicis committi possint causæ.

§. 25. Ulteriùs, firmo remanente Jurepatronatus Regio, & præsentandi, ut antea, ad Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à nobis in Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectæ, ad Archiepiscopatum Ulyssiponen. Occidentalem, tam hac primâ vice à primævâ illius erectione hujusmodi vacantem, quam in posterùm in quibuscumque aliis vacationibus, quandocumque, & quomodocumque, etiam apud Sedem Apostolicam occurrentibus, Juspatronatus Regium, & nominandi, & præsentandi Personam idoneam Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, ac per Nos, & eumdem Romanum Pontificem pro tempore existentem dicto Archiepiscopatui Ulyssiponen. Occidentali Apostolicâ auctoritate, & mediantibus Literis Apostolicis præficiendam, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus similiter perpetuò reservamus, concedimus, & assignamus, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regni Successoribus Regibus præfatis, non ex privilegio Apostolico, sed uti ex verâ, primævâ, reali, & actuali, plena, integrâ, & omnimodâ fundatione, & perpetuâ dotatione laicali, ex bonis merè laicalibus factis, competere, & pertinere, & uti tale sub derogatione Jurispatronatus ex privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, aut illi nullo unquam tempore,

Jus nominandi, & præsentandi Archiepiscopum Occidentalem, Regi, ejusque Successoribus Regibus reservat.

Hoc Juspatronatus ex fundationis, & dotationis laicalis causa competere decernit: ob idque derogationi jurispatronatus ex Privilegio Apostolico, & effectui vacationis in Curia non subesse.

pore, etiam ex causâ vacationis apud Sedem præfatam: aut quocumque alio prætextu, aut ex quâcunque aliâ causâ, quamtumvis legitimâ, etiam per nos, & prædictos Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus decernimus.

In casu translationis Regiæ Curiæ durationem Ecclesiæ Metropolitanæ, ut supra, erectæ præservat.

§. 26. Denique, ut in eventum, in quem prædictus Joannes, aut pro tempore existens Portugalliæ, & Algarbiorum Rex, ejusque successores alibi Curiam, eorumque Regias Personas, vel perpetuò; vel per aliquod temporis spatium respectivè transtulerint, nihilominus firma, & illæsa remanere debeant, tam Cathedralitas dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic à Nobis in Metropolitanam, & Patriarchalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectæ, quàm omnia, & singula privilegia, & indulta eidem Cathedrali Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentali, sic, ut præfertur, concessa, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus decernimus, & declaramus.

Executores præsentium literarum designat Episcopos Elven. Algarbien. & Miranden.

§. 27. Ad hoc autem, ut omnia, & singula supradicta à Nobis concessa, & ordinata, ac in præsentibus contenta, & expressa debitæ exequutioni demandentur, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observentur, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, Venerabilibus Fratribus nostris Elven., Algarbien. & Miranden. eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen. & Lamacen. Episcopis tenore præsentium mandamus; quatenus ipsi, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios, etiam quatenus difficultate occurrente, & à Nobis non prævisa, quæ effectum earumdem præsentium minimè retardare valeat, easdem præsentes literas, nullâ interpositâ morâ, debitæ exequutioni demandent, seu demandari faciant, ac unam partem tam Civitatis, quàm Diœcesis Ulyssiponen. præfatæ versus Orientem pro propriâ Diœcesi, ac proprio Territorio Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis, alteram verò partem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versùs Occidentem, similiter pro propriâ Diœcesi, & proprio Territorio Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis constituant, & assignent, ac plantam cum Confinibus, & mensuratione per Peritos faciendam juxta formam à Nobis desuper præscriptam, tam partis Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Orientalis, quàm partis Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Occidentalis hujusmodi, tam in Cancellariis eorum Episcopatuum, quàm in Cancellariis Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis, ac Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis ad perpetuam rei memoriam, reponere, & asservare debeant, quodque ultra divisionem præfatam sic, ut præfertur, factam, omnia & singula supradicta ab omnibus, & singulis perpetuis futuris temporibus per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, & quacumque appellatione remotâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii secularis, adimpleri, & inviolabiliter observari faciant.

Eisdem Executoribus mandat, ut plantam divisionis, ut supra, factæ reponi curent in eorum Cancellariis, ac utriusque Archiepiscopatus, communicatis insuper quoad præmissorum executionem facultatibus.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 28. Decernentes propterea easdem præsentes semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causâ, quantumvis legitimâ, & juridicâ, etiam ex eo quod Sedes Archiepiscopalis Ulyssiponen. ad præsens vacet, & proprio Pastore, & Defensore destituta existat, ipsiusque Capitulum, & Canonici, seu quicumque alii cujuscumque Dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quâvis causâ, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium, consensus, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causâ, etiam in corpore juris clausâ, occasione, aliâve causâ, etiam quantumvis justâ, rationabili, legitimâ, juridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostrâ, & aliis superiùs expressis nullibi appareret, seu aliàs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra, posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam præfatam, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datâ, specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omninò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quoscumque quâvis auctoritate, potestate, prærogativâ, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentiâ fulgentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quâcumque instantiâ, judicari, & definiri debere, & si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogat contrariis, & signanter Paulinæ Constitutioni de rebus Ecclesiæ non alien. & quibuscumq; Statutis antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen.

§. 29. Non obstantibus quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus, ac quatenus opus sit, etiam illâ Pauli Papæ secundi similiter Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordina-

tionibus Apostolicis, ac antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen. aliarumque Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum antiquæ Diœcesis Ulyssiponen. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque etiam specificâ, & expressâ, ac individuâ mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quòd illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis, habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissimè, & plenissimè ac sufficienter, nec non specialiter & expressè motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 36. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri Motus proprii, ac Divisionis, Assignationis, Erectionis, Institutionis, Concessionis, Indulti, Reservationis, Declarationis, Mandati, Voluntatis, Decreti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo, septimo Idus Novembris, Pontificatus nostri anno sexto decimo

Dat. 7. Idus Novembris 1716.

P. de Comitibus.

LXXXVII

SUSPENSIO

Privilegiorum à Sede Apostolicâ concessorum Facultati Sacræ Theologiæ Parisien. ad Sanctitatis Suæ, & ejusdem Sedis beneplacitum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à studio Romanorum Pontificum erigendi Collegia, ac Universitates, ubi Juventus sana doctrina, bonisque moribus imbueretur.

Circumspecta Romanorum Pontificum providentiâ è sublimi universæ Domus Dei speculâ longè, latèque prospiciens quantam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem; atque ornamentum afferant sacrarum; eisque ancillantium bonarum Literarum studia, per quæ depulsâ ignorantiæ caligine hominum mentes luce veritatis illustrantur, ut ad ea Christifideles vehementiùs incenderet, adjuvaretque, Scholas pluribus in locis instituere, Doctorum hominum Collegia excitare, nec non Studiorum generalium Universitates erigere consuevit, ubi sanâ Fidei doctrinâ, optimisque morum præceptis, atque institutis, imbuendæ juventuti daretur opera: simul verò contra deterrima hæresum monstra, veluti armamentaria constituerentur, unde Episcopi, qui in partem Pastoralis sollicitudinis vocati sunt, ad suos greges tuendos arma capere, atque expedire facilè possent. Ubi vero saluberrima hæc laudabilium disciplinarum Gymnasia, vel eorumdem Episcoporum curâ, vel Principum liberalitate, vel etiam privatorum Largitorum beneficentiâ, condita fuisse cognovit, novis ea proventibus auxit, gratiis, & privilegiis decoravit, aliisque Apostolicæ benignitatis muneribus, prout in Domino censuit, prosecuta est.

Romani Pontifices Universitatem Sorbonæ in suam, & B. Petri clientelam susceperunt, privilegiis ornarunt, in adversis strenuè tutati sunt.

§. 1. Hinc plures ex iisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quibus compertum erat celeberrimam Universitatem Studii generalis Parisiensis, in eaque præcipuè Sacræ Theologiæ Facultatem adeò in dies magis florere præstanti ingenio, eximiâque doctrinâ Viris, ut ad eos audiendos è remotissimis etiam regionibus ingens undique Discipulorum multitudo conflueret: tanto quoque erga Apostolicam Sedem cultu, & veneratione commendari, ut hoc potissimum nomine excellere gloriaretur, eam maximis hisce virtutum laudibus ornatum in suam & Beati Petri peculiarem clientelam susceperunt: datis, ac sæpius confirmatis immunitatibus, & exemptionibus ab aliâ quacumque Ecclesiasticâ jurisdictione liberam esse voluerunt: aliisque insuper quamplurimis gratiis, ac favoribus cumularunt, quemadmodum ex pluries editis, in novatisque à multis retro sæculis eâ de re Apostolicis Literis apertè dignoscitur. Quin etiam haud semel Facultatem eamdem variis ærumnarum acerbitatibus, molestiisque conflictatam, in hujus omnium Fidelium Matris Ecclesiæ sinum confugientem, ejusque præsidium humiliter implorantem patrocinio munire, nec non paternâ, salutarique severitate in eos, qui malum eidem pararent, animadvertere consueverunt.

Eadem Universitatis sancito Decreto Constitutionem Unigenitus solemniter recepit & ab omnibus observari mandavit.

§. 2. Hæc dum Nobiscum animo reputamus, eo graviori doloris ictu perculsi sumus, cum frequentibus literis, & famâ ubique gentium cum incredibili fidelium scandalo diffusâ, ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, quod, postquam aliàs videlicet mense Martio anni MDCCXIV., in lucem prodierat Decretum quoddam nomine dictæ Facultatis promulgatum, ac publicis literis consignatum, per quod testatum omnibus fiebat eamdem Facultatem die v. ejusdem mensis Martii Constitutionem nostram, quæ incipit; *Unigenitus Dei Filius &c.* anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimo tertio sexto Idus Septembris à Nobis editam summâ cum reverentiâ, atque obsequio recepisse, ac in suas tabulas referri jussisse, ut ab omnibus, & singulis Magistris, Doctoribus, Baccalaureis, & Candidatis suis pari obsequio coleretur, & observaretur; Non ita pridem nonnulli prædictæ Facultatis Doctores, majorem forsan, sed certè minimè saniorem sui Cœtus partem constituentes, non minùs antiquæ ejusdem Cœtus gloriæ, perpetuæque in hanc Sanctam Sedem observantiæ, quàm insignium ab eâ ipsi Universitati collatorum Beneficiorum, ac Privilegiorum immemores: quinimò ipsius etiam sui Doctoratus gradus, quo Apostolicâ auctoritate donati fuerunt, prorsus obliti: nullâ Ecclesiasticarum pœnarum formidine:

Deinde turpiter à proposito desciscens idem Decretum, ut falsum, & adulterinum, abrogavit.

ne: nullâ famæ reverentiâ: nullâ demum illius Jurisjurandi, quo in consortum dictæ Facultatis cooptati, initio omnium actuum se nihil unquam dicturos, scripturosve, quod Pontificiis Decretis repugnaret, disertè spoponderunt, Religione commoti: frustra reclamantibus aliis bonam causam strenuè tuentibus, eò impudentiæ processerunt, ut Decretum supradictum falsum, adulterinum, commentitium, atque ex ipsius Facultatis commentariis eradendum esse declaráverint: non obscurè sic agendo ostendentes se, aut debitam memoratæ Constitutioni nostræ obedientiam præstare contumaciter nolle, quippe quam se nunquam præstitisse acerrimè contenderunt, aut veriùs ab eâ, quam pro muneris sui debito præstiterunt, turpiter descivisse: utcumque verò se res habuerit, semper à Majorum suorum, quos Religionis non minùs, quàm Sapientiæ claritas commendavit, vestigiis aberrasse, qui videlicet ab ipsis Scholæ Parisiensis exordiis Apostolicæ Sedis Leges accipere, suarum confirmationem expectare, oracula petere, judicia subire, Decretis obtemperare, pœnas exequi, Sanctionibus acquiescere, verbis, factisque toties professi sunt, maximoque sibi honori inconcussâ devotione duxerunt, prout ex ipsius Universitatis tabulis, & publicis etiam documentis constare notum est.

Præterea nonnulli ejusdem Universitatis Doctores d. Constitutionem impudenter proscindere, & Collegarum, nec non aliquorum Episcoporum illi obtemperantium existimationem impetere non dubitarunt.

§. 3. Ad hæc inquieti homines præfati minimè veriti sunt tum privatis collocutionibus, tum publicis etiam, toto suorum adstante Conventu, habitis sermonibus, moderno præsertim Sindico viam Aberrantium præeunte, prædictam Constitutionem nostram multiformiter impetere, atque proscindere: nec non Clarissimos Collegas suos à veritatis semitâ non recedentes, adeòque ab eis dissentientes, quos non paucos divina Providentia ad Reproborum contumeliam servare voluit, plurimùm divexare, perinde ac si morem Apostolicæ Sedi gerendo gravi aliquo se crimine commaculassent. Præterea nonnullorum Venerabilium Fratrum Galliæ Episcoporum Decreta, quibus à perversâ ejusmodi ipsorum agendi ratione sese abhorrere palàm edixerant, abjudicare, & dispicere, quin etiam publicè impugnare non erubuerunt: Quod utique ingenti animum nostrum mœrore confodit, quippe qui in summo Episcopatus vertice à Domino constituti Episcopalem in primis auctoritatem, dignitatemque defendere omninò tenemur, idque maximè Ecclesiæ Dei, maximè etiam Religionis interfit.

Pontifex paternæ usus charitate, & patientia refractariorum resipiscentiam diù expectavit.

§. 4. Multa, & tam gravia mala cum jam diù invaluerint, Nos tamen, ut amantissimus Pater, quem delirantium filiorum miseret, in patientiâ, & longanimitate diutiùs, quoad fieri potuit, expectandum existimavimus, an fortè filii isti desertores conscientiâ commissi sceleris, aut saltem verecundiâ, ad se spontè redirent, vel alieno tandem impulsu, atque operâ revocarentur. Verùm cùm videamus lenitate nostrâ morbum quotidiè magis, magisque ingravescere, ne pœnas à Nobis neglectæ curationis repetat Supremus Ecclesiæ Author, ac Vindex, salubri aliquo canonicæ severitatis remedio vulnus istud tractandum suscipimus, ut, quod planè cupimus, cicatricem ducat, & prævaricatores revertantur ad cor; parati profectò, si secùs accidat, quod absit, ulcisci omnem inobedientiam, & juxtà traditam Nobis à Domino potestatem ad ulteriora procedere.

§. 5. Specialem itaque curam ejusdem Parisiensis Scholæ sub immediatâ Beati Petri protectione à tot sæculis, ut præfertur, susceptæ; Nobis & eidem Apostolicæ Sedi retinentes (neque enim boni Pastoris est infirmas oves deserere sed vigilantiùs custodire) ut illius bono, ut utilitati salubriùs, & efficaciùs consulamus; simulque animo reputantes reliquas omnes gratias, quibus ipsa Sacræ Theologiæ Facultas à Sede prædictâ cumulatissimè ornata fuit, ob tot, ac tanta, ut præfertur, in eâ perperam gesta, jam non in Fidei favorem, Ecclesiæ decus, Episcoporum adjumentum, Fideliumque ædificationem, ut mens profectò concedentium fuerat, sed in errorum potius fomentum, memoratæ Sedis injuriam, atque Episcopalis dignitatis imminutionem fore cessuras; omnium, & singulorum privilegiorum, facultatum, gratiarum, & indultorum dictæ Facultati Theologicæ Parisiensi à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessorum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in simili formâ Brevis ab eis desuper emanatarum tenores, & datas, etiam veriores, aliaque omnia, & singula, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insertis, & expressis, ac specificatis habentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hac re specialiter à Nobis deputatorum consilio, omnia, & singula Privilegia (præfato immediatæ subjectionis huic Sanctæ Sedi dumtaxat excepto) immunitates, libertates, prærogativas, facultates, indulgentias, gratias, & indulta quæcunque sive à Nobis, sive à quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictæ Facultati Theologicæ Parisiensi, sive ejus Doctoribus, Magistris, Decano, Sindico, aliisve Ministris, Officialibus, & Personis quibuscumque tam conjunctim, quàm divisim, quandocumque, quomodocumque, & ex quacumque causâ concessa, ac etiam pluriès confirmata & innovata, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, ad Nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus.

Eorum tandem diuturna expensa contumacia, ut redeant ad cor, omnia Indulta, & privilegia eidem Universitati à Summis Pontificibus concessa suspendit ad suum & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

§. 6. Neminem propterea in posterum, ejusmodi suspensione durante, ad Magisterii, seu Doctoratus, Licentiæ, Baccalaureatus, seu quemvis alium gradum in eâdem Facultate per Cancellarium supradictæ Universitatis, sive alium ipsius Facultatis Ministrum, seu Officialem quemcumque promoveri, eidemque Facultati aggregari ullo modo posse; nec ita fortè promotum, seu aggregatum à Nobis, & Sede prædictâ, ejusve Officialibus, & Ministris, aut à quovis alio Prælato Ecclesiastico Sæculari, vel Regulari, eorumve pariter Officialibus, & Ministris ubique gentium existentibus ullo modo admitti debere; Neque demum præfatorum graduum vigore ad quasvis Ecclesias, dignitates, Beneficia, aliaque munera Ecclesiastica, gradus hujusmodi requirentia, idoneum censeri, aut ad illa recipi quoquomodo posse, authoritate, & tenore prædictis similiter declaramus.

Suspensione durante neminem ad gradus promoveri posse & promotum nec a S. Sede, nec à quovis Prælato admitti debere declarat.

§. 7. Cæterum, quia Romani Pontificis æqui, bonique supremis Assertoris est Justitiæ limites non prætergredi, ne videamur virgam peccatorum relinquere super sortem justorum, Magistros omnes Doctores, Baccalaureos, aliosque quocumque nomine nuncupatos supradictæ Facultatis Alumnos, qui prædictæ Constitutioni Nostræ debitam obedientiam præstiterunt, aut in futurum præstiterint, præsenti gratiarum, & privilegiorum suspensione minimè affici volumus, perinde ac si quoad illos eædem præsentes Literæ prorsus non emanassent. Quinimò eosdem, ut veros obedientiæ filios, ac germanos egregiæ Facultatis Alumnos, paternæ charitatis sinu complectentes hortamur in Domino, ut Apostolicum illud seduló cogitantes: *Si quid patimini propter justitiam, beati*: in suscepto tuendæ sanæ doctrinæ proposito gloriosâ stabilitate perseverent: quodque verè

Magistros, & DD. Constitutioni obtemperantes sub hujusmodi suspensione non comprehendi decernit.

Christiani Doctoris est, eos, qui contradicunt, arguere, pro traditâ sibi à Domino Sapientiâ non vereantur; certi divinam sibi retributionem, atque hujus Sanctæ Sedis protectionem, & gratiam minimè defuturam.

Sub clausula sublata, & decreto irritanti.

§. 8. Decernentes pariter ipsas præsentes literas firmas, validas, efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos quovis modo spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos ubique judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, ac irritum, & inane esse, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Mandat fidem adhiberi transumptis.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Novembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo sexto.

F. Card. Oliverius.

Anno 1717.

LXXXVIII.

CONFIRMATIO

Actorum à Delegato Apostolico pro executione Literarum Apostolicarum erectionem novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis concernentium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Solicita Pastoralis officii vigilantia, qua, Divina suffragante Clementiâ, Catholicæ Ecclesiæ præsidemus, enixè efflagitat, ut ea, quæ per nostras literas motu proprio emanatas, ac piis, & rationalibus causis adducti, aliàs concessimus, & indulsimus, suum sortiantur effectum, proindeque actus, qui ab earumdem Literarum Exequutoribus pro ipsarum validitate, & observantiâ facti fuisse dicuntur, Apostolico firmitatis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Capitulum Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis in deputatione Procuratoris, qui interesset divisioni Civitatis ad formam Motus proprii, non se inscripsit Capitulum Orientale.

§. 1. Exponi sanè Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Capitulum, & Canonici Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen., quod dum à Venerabili Fratre moderno Episcopo Algarbien. exequutioni demandabantur Literæ Apostolicæ in formâ nostri Motus proprii expeditæ super divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen., & erectione novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, aliorumque omnium Gratiarum, & Indultorum, quæ in præfatis Literis continentur, comparuit coram præfato Episcopo Algarbien. Procurator d. Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, eidemque exposuit, quòd Capitulum Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis, tunc, & ad præsens Pastoris solatio destitutæ, deputaverat eorum Procuratorem ad effectum interessendi exequutione earumdem Literarum & cognoscendi, an divisio Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen præfatarum, aliaque in præfatis Literis contenta exequutioni demandarentur ad formam præfati Motus proprii, & absque eorum præjudicio, & deputando secundo dictum Procuratorem, non se inscripserunt Capitulum Orientale. Quamobrem Exponentes præfati coram eodem Episcopo Algarbien, instit erunt, quatenùs moneret præfatum Capitulum Orientale, ut ab hujusmodi, & aliis similibus perturbationibus se abstineret, ac Mandatum Procuræ supradicto modo exaratum penitùs, & omninò rejiceret; Idem Episcopus Algarbien. animadvertens quòd præfatum Mandatum Procuræ à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis conflatum non fuerat cum declaratione, & denominatione Capituli Ulyxbonen. Orientalis, mandavit dilecto Filio Emanueli Duarte Franco Notario publico, ut mediante publico Monitorio præfatum Capitulum Ulyxbonen. Orientale sub nonnullis pœnis moneret, ut in posterum in nullo penitùs perturbarent jurisdictionem Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis, sed inviolabiliter observarent omnia, & singula in præfato Motu proprio contenta, & expressa, seque Decanum, Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncuparent, dictusque Emanuel die secundâ mensis Januarii proximè præteriti in Sacristiâ dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis coram dilectis etiam Filiis Carolo Perim Præsidente, ac pluribus dictæ Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis Canonicis, altâ, & intelligibili voce legit, & publicavit Monitorium, in quo præfati Episcopi mandatum continebatur, dictoque Monitorio lecto, & publicato, Præsidens, & Canonici præfati Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis præfatæ responderunt, quod se monitos habebant, dictoque Monitorio obediebant, seque jam Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientalis nuncupaverant.

Monetur à Delegato Apostolico, ut se inscribat, & nuncupet Capitulum Orientale, & Monitorio statim paret.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, exponentes præfati pro majori subsistentiâ, firmiorique observantiâ omnium, & singulorum in præfatis Literis contentorum plurimùm cupiant omnia, & singula supradicta, cum omnibus, & quibuscumque in vim dicti Monitorii subsequutis, per Nos confirmari, & approbari; Nos igitur Exponentes præfatos specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab Homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolven., & absolut. fore censentes, porrectis Nobis pro eorumdem Exponentium parte super hoc supplicationibus inclinati, omnia, & singula supradicta per dictum Episcopum sic, ut præfertur, facta pro observatione, & exequutione præfatarum Literarum, Apostolicâ authoritate tenore præsentium confirmamus; & approbamus, illisque perpetuæ Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnibus, & singulis tam Eccesiasticis, quam Sæcularibus Personis, etiam speciali notâ dignis, qui contra præfatas Literas Apostolicas, & in eis contenta quæcumque aliquid jam forsan attentaverint, seu in posterùm attentare voluerint, perpetuum silentium imponimus, sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quâvis authoritate fungentes judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Februa-

Pontifex omnia ejusmodi Acta confirmat.

rii MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

J. Card. Prodatarius.

LXXXIX.

AMPLIATIO

Indultorum ad favorem Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponensis Occidentalis de Jurepatronatus Serenissimi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à sollicitudine decorandi majoribus privilegiis Ecclesias existentes in insignioribus Civitatibus, vel quæ Patriarchali Dignitate fulgent.

INeffabili Divinæ Majestatis providentiâ in supremo Apostolicæ Dignitatis culmine constituti tanquam de excelso monte ad irriguum Militantis Ecclesiæ agrum nostræ considerationis aciem, more vigilis, & operosi Pastoris, jugiter convertimus, & circa ea, per quæ Ecclesiæ præsertim Patriarchali Dignitate insignitæ, & in conspicuis Civitatibus erectæ, sublimioribus privilegiis, ac majoribus prærogativis decorari valeant, peculiari sollicitudine intendimus, prout, earumdem Civitatum qualitatibus, rerumque, & temporum circumstantiis debitè pensatis, ad Divini cultus incrementum, ipsarumque Ecclesiarum honorificentiam, & Ministrorum Ecclesiasticorum decorem conspicimus in Domino salubriter expedire. Cùm itaque Nos nuper ex justis, & rationalibus causis adducti, & quemadmodum Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis illustris constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus jure promerebatur, ejusque pia, & laudabilia vota efflagitabant, Civitatem, & Diœcesim Ulyxbonen. in duas partes divisrimus, ac unam tam Civitatis, quàm Diœcesis hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyxbonen. Orientali nuncupando reliquerimus, in altera verò parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyxbonen. Occidentalem nuncupandam, erexerimus, ipsiusque Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxbonen. Occidentalis Patriarchæ, ac Dignitatibus, & Canonicis pro tempore existentibus pro majori ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ majestate, dictorumque Dignitatum, & Canonicorum honorificentiâ plura hucusque privilegia, & indulta tam quoad habitum, quàm quoad præcedentiam, aliasque prærogativas concesserimus, prout in nostris Literis in formâ nostri Motus proprii desuper expeditis, pleniùs continetur. Cumque, sicut accepimus, Patriarchalis Ecclesia prædicta, sic à Nobis, ut præfertur, erecta, & singulari ipsius Joannis Regis dilectione, & Regiâ planè munificentiâ pluribus, ac pretiosis suppellectilibus sacris pro Ecclesiasticis functionibus decenter obeundis, opulenter ornata, & undique ad singularem excellentiam sublimata existat, ipseque Joannes Rex præcipuis, ac indefessis studiis Patriarchalem Ecclesiam præfatam præclari amoris, ac religiosæ pietatis significationibus prosequi in dies non prætermittat, & ad elegantiorem structuræ majestatem exornare, piaque opera propediem inibi augere, sacrarumque cæremoniarum usum, & divinarum laudum cantum ad perfectiorem sublimitatem elevare intendat; Nos æternæ Divinæ bonitatis Majestati, quòd tam pia, tamque præclara operosæ Religionis studia ad Christianæ pietatis augmentum, & majorem Divini Nominis gloriam

Narrat divisionem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., ac erectionem Ecclesiæ Patriarchalis Occidentalis nuncupatæ cum concessione privilegiorum.

Piam Regis Portugalliæ munificentiam refert in augendo ornatu, & majestate d. Ecclesiæ.

à sollicitâ dicti Joannis Regis pietate Ecclesiasticis functionibus jugiter intenti, promanaverint, eaque quàm magnificenter, & sumptuosè adaucta fuerint, gratias agentes, ac volentes, quantùm in Domino possumus, majori dictæ Patriarchalis Ecclesiæ decoris incremento consulere, nec non Dignitates, & Canonicos, ac Beneficiatos, & Cappellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ amplioris gratiæ favore, & excellentioris honoris titulo sublimare, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, firmis, & illæsis remanentibus omnibus, & singulis privilegiis, indultis, gratiis, & prærogativis, aliàs à Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ, illiusque Dignitatibus, & Canonicis prædictis jam, ut præfertur, concessis, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sex Dignitatibus, & octodecim Canonicis prædictæ Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentibus, quibus nuper, ut ipsi hyemali Cappam magnam rubeam cum pellibus armellinis, æstivo verò temporibus Mozzettam similiter rubeam gestare, & deferre valerent, concessimus, & indulsimus, ut ipsi in posterùm perpetuis futuris temporibus, etiam Subtanam, seu Vestem talarem rubeam; Duodecim verò ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Beneficiatis, similiter nunc, & pro tempore existentibus, quibus aliàs, antequam Ecclesia prædicta in Patriarchalem Ecclesiam sic à Nobis erecta fuisset, ut etiam ipsi hyemali Cappam magnam violaceam cum pellibus cinericiis; æstivo autem temporibus loco pellium cum fodere serico violacei coloris, etiam gestare, & deferre possent, similiter concessimus, & indulsimus, ut ipsi quoque etiam perpetuis futuris temporibus hyeme eamdem Cappam magnam violaceam cum pellibus tamen armellinis, æstate verò, vel eamdem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum fodere serico rubei coloris; Cappellanis autem amovibilibus, qui ad præsens numerum trigintaduorum non excedunt, etiamsi numerus hujusmodi in servitio dictæ Patriarchalis Ecclesiæ, arbitrio pro tempore existentis Patriarchæ Ulyxbonen. creverit, vel decreverit, ut etiam ipsi Cappellani amovibiles Cappam magnam violaceam cum pellibus armellinis hyemali, æstivo verò temporibus vel eadem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum simili fodere serico ejusdem coloris rubei, tam in Choro, quàm extra illum, ac etiam in Processionibus, omnibusque aliis actibus Capitularibus, tam publicis, quàm privatis, ac etiam in præsentiâ quorumcumque Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac pro tempore existentis Patriarchæ Ulyxbonen., ac Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Nunciorum, nec non Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quâvis authoritate, & potestate fungentium, ac honore, & præeminentiâ fulgentium, respectivè gestare & deferre, illisque uti liberè, & licitè possint, & valeant, tenore præsentium perpetuò concedimus & indulgemus; ac Dignitates, & Canonicos, nec non Beneficiatos, & Cappellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentes super gestatione, & delatione Vestium, Capparum, & Mozzettarum hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Episcopalium,

Declarat proinde velle majoris ejusdem Ecclesiæ decoris incremento consulere.

Præservat firmitatem Indultorum alias concessorum.

Dignitatibus & Canonicis prædictæ Ecclesiæ Subtanæ, seu Vestis rubeæ delationem indulget.

Beneficiatis, & Cappellanis amovibilibus Cappam magnam violaceam cum pellibus armellinis, nec non similem Mozzettam concedit.

In choro, & extra, aliisq; actibus Capitularibus, ac etiam in præsentia Archiepiscoporum, aliorumque Prælatorum, & S. R. E. Cardinalium, etiam de latere Legatorum

Molestias super præmissis prohibet, quæ eisdem Dignitatibus, & Canonicis, aliisque nominatis inferri possent.

Archiepiſcopalium, vel Primatialium, & quaſvis Perſonas quâvis authoritate dignitate & præeminentiâ præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publicè, vel occultè, directè, vel indirectè impediri, moleſtari, inquietari, vel perturbari nullatenus poſſe, neque debere; præſentes quoque ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc ſpectat, & ſpectabit in futurum, firmiter, inviolabiliter obſervari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causâ, quamtumvis legitimâ, & juridicâ, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum quarumlibet, earumque Dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ ſint, in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causâ, ratione, actione, vel occaſione, jus vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis, vel intentionis noſtræ, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirente defectum, ſivè etiam ex eo, quòd in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliquâ reſultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causâ etiam in corpore juris clausâ, occaſione, aliâve causâ, etiam quantumvis juſtâ, rationabili, legitimâ, juridicâ, piâ, privilegiatâ, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda forent; aut quòd de voluntate noſtrâ, & aliis ſuperiùs expreſſis nullibi appareret, ſeu aliàs probari poſſet, notari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſùs illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet, etiam Motu ſimili conceſſo, aut impetrato, vel emanato, uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiatum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam, etiam Motu pari, conſiſtorialiter ex quibuslibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiamſi de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac datâ ſpecialis mentio fiat, pro tempore factis, & faciendis, ac conceſſis, & concedendis, minimè comprehendi, ſed tanquam ad majus divini cultus augmentum ſemper, & omninò àb illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori datâper nunc, & pro tempore exiſtentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos, & Cappellanos dictæ Patriarchalis Eccleſiæ quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore, ſicque, & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, alioſque quoſcumque quavis authoritate, poteſtate, prærogativâ, & privilegio fulgentes, ac honore, & præeminentiâ fulgentes ſublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate in quocumque judicio, & in quacumque inſtantiâ judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris modernis, & pro tempore exiſtentibus Elven., Algarbien., & Miranden. eiſque deficientibus, ſeu impeditis, Angolen., & Lamacen. Epiſcopis per eaſdem præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, & Cappellanorum prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate noſtrâ eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter obſervari, necnon eoſdem modernos, ac pro tempore exiſtentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos & Cappellanos prædictos, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum aliquem deſuper quomodolibet indebitè moleſtari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitâ compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachii Sæcularis auxilio; Nos enim modernis, & pro tempore exiſtentibus Elven., Algarbien., & Miranden., eiſque deficientibus, ſeu impeditis, Angolen., Lamacen. Epiſcopis prædictis, & eorum cuilibet, quoſcumque Moleſtatores, Perturbatores, Contradictores, & Rebelles, etiam per Edictum publicum, conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, citandi, eiſque, & quoties inhibendum fuerit, etiam per ſimile Edictum quoad Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos ſub Interdicti ingreſſus Eccleſiæ, quo verò ad alios Inferiores, etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, applicandis pœnis, inhibendi, nec non eos, quos cenſuras, & pœnas prædictas incurriſſe conſtiterit, eas incurriſſe, ſervatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi, ac legitimis ſuper literis habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, motu, ſcientiâ, auctoritate, & tenore præmiſſis concedimus facultatem, non obſtantibus, quatenus opus ſit, quibuſvis legibus, ſtatutis, ſtylis, conſuetudinibus, & prohibitionibus, ſi quæ forſan adſint de gratiis ad inſtar non concedendis, ac de veſtibus rubeis non deferendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, univerſalibuſque Conciliis editis, vel edendis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Patriarchalis, aliarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, eorumque Superioribus, & Perſonis, ac Locis quibuſcumque, etiam ſpeciali, ſpecificâ, expreſſâ, & individuâ mentione dignis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & in ſolitis clauſulis, irritan-

Præſentium literarum firmitatem decernit cum clauſula ſublata, & irritante.

Executores deſignat Epiſcopos Elven. Algarbien. & Miranden. cum nonnullis facultatibus.

Derogat contrariis etiamſi ſpecificam, & ſub certa forma requirerent derogationem.

tibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd illis nullatenùs, aut nonnisi sub certis modo, & formâ derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, earundem tenore præsentium, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri motus proprii, ac absolutionis, concessionis, indulti, decreti, commissionis, mandati, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo septimo, quarto Idus Martii, Pontificatus nostri Anno XVII.

Sanctio pœnalis.

Dat. die 12. Martii 1717.

Thomas Sportellus.

XC.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ pro Christifidelibus Ecclesiasticum Interdictum in Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen. Apostolicâ auctoritate appositum inviolatè de præsenti observantibus, ac de cætero, donec illud perduraverit, similiter observaturis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris piâ charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatum, & Diœcesum Catanien. Agrigentin. Liparen. qui Ecclesiasticum interdictum, cui Civitates, & Diœceses præfatæ in præsens jussu nostro suppositæ reperiuntur, eâ, quâ par est, obedientiâ nunc observant, ac etiam in posterùm, quousque illud perduraverit, similiter observare perrexerint, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacrâ Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, si minùs corde devotè invocaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Maii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

F. Cardinalis Oliverius.

XCI.

CONFIRMATIO

Decreti à Delegato Apostolico editi quoad initium, & Distributionem Orationis quadraginta horarum in Civitate Ulyxbonensi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificia sollicitudine, ac zelo, ut pax inter omnes sed Ecclesiasticas potissimum Personas conservetur.

Regis pacifici vices, quamquam immeriti, gerentes in Terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christifideles, præsertim Patriarchali Dignitate insigniti, aliique Dignitates, & Canonicatus in Archiepiscopalibus Ecclesiis pro tempore obtinentes, juxta eorum dignitatem, aut gradum, Divinis obsequiis famulantes, vota sua in pacis amænitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter, si quæ pro litibus, & controversiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis extirpandis, penitùsque evellendis, simulque pro conservatione Jurium, & Præeminentiarum ad favorem Patriarchalium Ecclesiarum, juxta pia Catholicorum Regum vota per nostras literas concessarum ab Ecclesiarum Prælatis earumdem literarum Exequutoribus facta fuisse comperimus, illa, né in recidivæ contentionis, & controversiæ vitium denuo prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac aliàs desuper Pastoralis Officii nostri partes, quantùm Nobis ex alto conceditur, sedulò impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pontifex plenariam Indulgentiam concessit pro Oratione quadraginta horarum in Civitate Ulyxbonen.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Venerabilis Fratris moderni Patriarchæ Ulyxbonen. Occidentalis petitio continebat, quòd aliàs Nos omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui in quacumque Ecclesiâ Civitatis Ulyxbonen. ubi Oratio quadraginta horarum, ad instar illius, quæ ex institutione felic. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri in Almâ Urbe nostrâ Româ assiduè celebratur, indicta fuisset & devotè eo temporis spatio, quod illis commodum visum fuisset, orassent plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concessimus, prout in Literis Apostolicis in formâ Brevis sub Annulo Piscatoris die XXIV. mensis Augusti Anni Domini MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno decimo sexto expeditis, pleniùs contineri dicitur: Deinde verò Nos ex justis, & rationalibus causis moti, ac quemadmodum pia Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris vota exoptabant, Civitatem, & Diœcesim Ulyxbonen. in duas partes divisimus, & unam Civitatis, & Diœcesis Ulyxbonen. divisarum hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyxbonen. in posterum Orientali nuncupando reliquimus; In alterâ verò earundem Civitatis, & Diœcesis, ut præmittitur, divisarum parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyxbonen. Occidentalem nuncupan. ereximus, ac, Patriarchali Ecclesiæ prædictæ sic erectæ, alteram Civitatis, & Diœcesis divisarum hujusmodi partem versus Oc-

Postquam eandem Civitatem in duas partes a divisit, & alteram Patriarchali, alteram verò Archiepiscopali Ecclesiæ assignavit.

cidentem assignavimus, illiusque Patriarchæ, Dignitatibus, ac Capitulo, & Canonicis pro tempore existentibus plura privilegia, pluresque prærogativas, ac præeminentias super omnia Capitula, omnesque etiam Primitiales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesias Regni Portugalliæ concessimus, prout in aliis etiam nostris literis in formâ nostri Motus proprii sub Datum apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXVI. septimo Idus Novembris Pontificatus nostri Anno sextodecimo sub Bullâ Aureâ expedit, in quibus pro illarum exequutione Venerabiles Fratres Elven., Algarbien., & Miranden. Episcopi deputati fuerunt, etiam pleniùs contineri dicitur.

Dubium oritur, in qua ex duabus Ecclesiis prædictis Oratio quadraginta horarum inchoari debeat.

§. 2. Cumque postmodum, dum ultimo dictæ literæ à prædicto Episcopo Algarbien., cui præsentatæ fuerant, exequutioni demandabantur, attenta divisione Civitatis prædictæ, orta fuerit controversia, in quâ ex duabus Ecclesiis, Patriarchali scilicet Ulyxbonen. Occidentali, & Archiepiscopali Ulyxbonen. Orientali supradicta Oratio quadraginta horarum celebrari, & indici deberet, & in Tabulâ typis demandandâ, in qua omnes Ecclesiæ utriusque partis Civitatis divisæ hujusmodi, in quibus prædicta Oratio celebrari debebat; describendæ erant, an primo loco poni deberet dicta Ecclesia Patriarchalis Ulyxbonen. Occidentalis, vel potius prædicta Ecclesia Archiepiscopalis Ulyxbonen. Orientalis, idem Episcopus Algarbien. tam dicto Patriarchâ Ulyxbonen. Occidentali, quàm Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyxbonen. Orientalis, illius Sede Archiepiscopali vacante legitimè intimatis, eisque, mediantibus eorum legitimis Procuratoribus auditis, & consideratis utriusque Partis rationibus, & fundamentis, decrevit, statuit, & declaravit, ut prædicta Oratio quadraginta horarum incipere deberet à dictâ Patriarchali Ecclesiâ Ulyxbonen. Occidentali, & dum inibi completa fuisset, subsequenter in Archiepiscopali Ecclesiâ Ulyxbonen. Orientali prædictâ celebraretur: In cæteris verò Ecclesiis utriusque Partis Civitatis divisæ hujusmodi Oratio prædicta juxta distributionem earumdem Ecclesiarum ab Officiali Patriarchæ Ulyxbonen. Occidentalis, ac à Vicario Capitulari Ecclesiæ Ulyxbonen. Orientali concorditer faciendam, etiam fieri, & adimpleri deberet, prout in Decreto ab eodem Episcopo Algarbien. desuper facto, tenoris, prout sequitur: *Perpensis rationibus, quæ tam ex parte Patriarchalis, quàm Ulyssiponen. Orientalis Ecclesiarum adductæ fuerunt super dubiis continuationis quadraginta horarum Orationis emanantibus à divisione antiqui hujus Archiepiscopatus, & ex Motu proprio Sanctitatis Suæ super eadem divisione perspecto ad Nos spectare illa omnia decidere, & absolvere, expressumque esse in eodem Motu proprio, ut in omni peculiari casu, & ubi se offerat occasio, semper Mitra, seu Ecclesia Patriarchalis sit præferenda Ulyssiponensi Orientali Ecclesiæ, neque posse in mentem Sanctitatis Suæ cadere, quòd pro hujus Civitatis divisione, ejus Catholicos Fideles orbare velit gratiis, & indulgentiis in Indulto memoratarum quadraginta horarum contentis: Illud etenim est impertita indistinctè pro omnium beneficio, à cujus comprehensione illos juxta juris regulas non excludi futuræ separationis, & divisionis Civitatis eventus: Quoniam Personæ, quibus concessa fuit gratia, adhuc insimul omnes commorantur, seu sunt membra illius Corporis, quod Sanctitas Sua prædictam concessionem elargiendo, in mentem habuit, quamvis per accidens subjectum inveniatur alii jurisdictioni. Quamobrem edicimus, ut in catalogo in lucem edi solito primùm recenseatur Sancta Patriarchalis Ecclesia, ut ab illa supramemorata quadraginta horarum Oratio incipere debeat Dominica Paschatis Pentecostes, quæ erit decima sexta currentis Maii dies, in qua dandum est initium catalogo noviter edendo, & elapsis solitis horis, in quibus Sacratissimum Christi Corpus est exponendum in dicta Patriarchali Ecclesia, quæ enumerari debent à meridie Dominicæ Paschatis usque ad eamdem horam subsequentis Feriæ tertiæ, tunc exponetur cum eodem Jubilæo in Cathedrali Ulyssiponensi Orientali; Et ita decernimus, ut adimpleat, & adimplere faciat Reverendum Capitulum ejusdem Orientalis Ecclesiæ, sub pœna, ni ita exequatur, solvendi ex sua Capitulari Mensa quingentos nummos aureos Cameræ Apostolicæ, pro expensis Belli contra Turcas. Item quoad distributionem, seu designationem aliarum Ecclesiarum, ut ex utraque parte conveniant Reverendi Vicarii Generales, ac inter se statuant formam, & modum, qui servari debeat, sub pœna, nisi ita unusquisque illorum perpetret, Nos decreturos, & dispostituros esse dictam designationem, sicuti Nobis expedire videbitur; ne hujusmodi Spirituali bono priventur dicti Catholici Fideles, quibus concessum fuit, & quo sine justissima causa illos privare nequeunt eorum Ordinarii, & huic formæ standum ex utraque parte decernimus. Ulyssipone Occidentali decimaquarta Maii MDCCXVII. Josephus Episcopus Algarbien.* pleniùs continetur.

Delegatus Apostolicus decernit inchoandam esse à Patriarchali, deinde habendam in Archiepiscopali.

Decretum Delegati Apostolici.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Patriarcha Ulyssiponen. Occidentalis pro majori subsistentiâ, firmiorique observantiâ omnium, & singulorum in prædicto Decreto contentorum, nec non conservatione Jurium, & Præeminentiarum dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis plurimùm cupiat Decretum prædictum cum omnibus & singulis in eo contentis, & expressis, omniaque, & singula in vim dicti Decreti subsequuta per Nos, & Sedem Apostolicam confirmari. Nos igitur, qui Privilegia, & indulta, præsertim verò circa Præeminentiam, & superioritatem, aliàs Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ concessa, conservare, & promovere, ac pacem, & tranquillitatem inter quoslibet Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiasticas Personas confovere sinceris desideramus affectibus, eundem Patriarcham Ulyssiponen. Occidentalem specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum tantùm præsentium consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, controversiamque prædictam ad Nos avocantes, illamque penitùs, & omninò extinguentes, omnibus, & singulis Personis cujuscumque dignitatis, & qualitatis, & speciali notâ dignis super eadem controversiâ perpetuum silentium imponimus, ac benè per dictum Episcopum Algarbien. decretum fuisse declaramus, nec non decretum hujusmodi ab eo sic, ut præmittitur, factum, & promulgatum, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac à Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis, & aliis quibuscumque, & quàvis auctoritate, & potestate fungentibus observari debere, ipsosque ad ejusdem decreti observantiam teneri, & obligatos esse, & fore, nec contra illud aliquid fieri, innovari, seu attentari sub quovis colore, vel prætextu, nec Capitulum, & Canonicos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis ex prædictâ, aliisque de causis per Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis imposterum indebitè inquietari, molestari, & perturbari posse, præmissaque omnia, & singula, ac easdem præsentes validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque ple-

Pontifex præfatum decretum amplissimè confirmat.

narios

narios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Capitulo, & Canonicis dictæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis, aliisque quibuscumque in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, & adimpleri.

Cum amplissimis clausulis, & decreto irritante.

§. 4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios vel Delegatos, quâvis auctoritate fungentes, causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Nostrum, etiam Sedis Apostolicæ modernum, pro tempore existentem Nuncium in Regno Portugalliæ commorantem, judicari, & definiri debere. Irritum quoque &inane decernimus, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non stylis, usibus, & consuetudinibus forsan aliàs observatis privilegiis quoque, indultis,& literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis.

Et consuetis derogationibus.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, etiamsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum validissimum effectum hac vice duntaxat, & harum serie, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xi. Julii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

I. Card. Prodatarius

XCII.

CONFIRMATIO

Capitulorum, seu Ordinationum Regiminis Civitatis Recineti.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium

Paterna cura, quam de Nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, etiam quoad temporalia Subditis gerimus, circa Nos urget, atque impellit, ut ea, quæ pro felici Civitatum, & Terrarum Ditionis temporalis ejusdem Sedis Regimine, & Gubernio providè constituta esse noscuntur, quò firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis Præsidio roboremus, ut in Domino salubriter expedire arbitramur.

Communitas Recineten. ab rogatis antiquis Capitulis ad Regimen illius Civitatis spectantibus novaconfici, & stabiliri curavit.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas, & Homines, ac Regimen Civitatis nostræ Recinaten., quòd cum ipsi ob rerum, ac temporum varietatem, antiqua Capitula ad Bussolum ipsius Regiminis spectantia, quæ aliàs, nempe usque ab anno 1603 à Consilio tunc existen. dictæ Civitatis facta fuerunt, providè removere existimassent, per quatuor Deputatos cum facultatibus necessariis,& opportunis ad id electos, *quædam nova Capitula de cætero servanda formari, & stabiliri, illaque subinde in publico ejusdem Civitatis Consilio die 22. Juni proximè præteriti accuratè examinari, ac omnium suffragiis approbari curarunt, prout continetur in Scriptura desuper confecta* tenoris, qui sequitur videlicèt.

§. 2. In Nomine Domini. Amen. Hæc est copia &c. *Novi Capitoli, ed Ordini per lo Regimento della Città di Recanati.*

Già che variato il sistema delle cose insorge la necessità di nuove disposizioni, mente le diverse Età richiedono diversi costumi, e le Leggi, quali fuono una volta necessarie per il buon' ordine, e maneggio de' publici interessi, cangiandosi i tempi, essigono ancor'esse mutazione, si stabilisce, che per benefizio del Publico si osservino inviolabilmente nelle renovazioni del Bussolo li seguenti Capitoli, che dovranno per l'avvenire servire per regola, riservandosi l'approvazione della SagraConsulta, attesi gl'ordini precedenti della medesima, che l'Anno 1675. e l'Anno 1709. ordinò, che niente s'innovasse, per essere stati in quel' tempo concepiti in forma totalmente innovativa, e pregiudiziale, sì anche per maggior fermezza di essi, *salva però sempre la facoltà, che dallo Statuto si dà al Conseglio nel Lib. 1. Rub. 8., e Lib. 4. delle Rifermanze fol. 209.*

I. Essendo convenevole, che il Gentil'omo possieda tanto, quanto sia sofficiente per mantenere decentemente il suo grado, li Signori di Magistrato non possano, ne debbano proporre per aggregare allo Regimento alcuno de' nostri Citadini, ò Forastieri (gl'Antenati de' quali per linea Paterna non vi sono mai stati aggregati, che siano però nati di legitimo matrimonio, onorati, che siano vissuti, e vivano civilmente, e che supplichino in scriptis di esserci ammessi, sottoscritta la Supplica di proprio carattere in forma autentica) se prima non si provarà, che possieda in Beni Stabili, e fruttiferi, in Censi, ò in simili Capitali, il valore tutto suo libero, almeno di scudi due mila nel nostro Territorio, ò altrove, non compresovi il valore della casa della sua propria abitazione, quando questa sia di sua propria ragione, e detratti i debiti, ed hipoteche; dichiarandosi però, che quando la medesima casa è capace, non solo d'abitarsi dal Padrone, mà che oltre il bisogno di esso potesse anche affittarsene una parte, in tal caso quella porzione, che potrà affittarsi debba computarsi nel capitale delli sudetti scudi due mila à giudizio de' Periti, come anche debba computarsi in simile capitale la Dote, quando questa fusse pingue in maniera tale, che nel caso della restituzione, con il lucro dotale, resti sempre à favore dell'Aggregando il predetto capitale di scudi due mila, ed in'oltre paghi per la sua ammissione scudi duecento di moneta Romana, da erogarsi in publico benefizio, à disposizione, ed arbitrio del generale Conseglio, a cui però rimanga sempre la libertà d'aggraziare quei Soggetti, che per giusti motivi fussero giudicati meritevoli, senza lo sborso predetto.

II. Non passa il Magistrato proporre quelli di qualunque Famiglia, sì aggregata, che d'aggregarsi, quali essercitassero arti vili, e mecaniche, che secondo il Jus commune derogano alla Nobiltà, che porta seco il nostro Reggimento, e se l'essercitassero dopò la loro ammissione, restino ipso Jure, & ipso Facto senz'altra dichiarazione rasi, e cassi dal Reggimento; Precedura però monizione del generale Conseglio per Atto publico, e Rogito del nostro Segretario, ò vero, che tale unica monizione venga fatta per ordine del Magistrato pro tempore residente, assegnandosi à chi contravenisse à quest'ordine il termine di giorni quindeci ad'emandarsi; Nel Bussolo però susseguente possino proporre in loro luogo i di loro figli, quando non havessero anch'essi il medesimo ostacolo, nel qual caso militi l'istessa disposizione, per l'inhabilitazione, come sopra; conforme anche si possano proporre i di lui più prossimi Parenti nella Linea Paterna, mà con le medesime circonstanze, e cautele, che si contengono in questo, e nell'antecedente Capitolo. Non siano però compresi in questo divieto quelli che havessero essercitato, ò essercitassero la mercatura nella maniera, e forma permessa della santa memoria di Clemente Papa Decimo,

già che in tal modo non rimane pregiudicata la loro Nobiltà.

III. Che il numero de' Consiglieri non possi essere minore di sessanta, à fine di potere con facilità adunare i Consegli per i publici interessi in numero sufficiente di trenta; resti però in arbitrio, e libertà del medesimo Conseglio d'augumentare il sopradetto numero di sessanta per giusti motivi, che à ciò l'inducessero, senza però pregiudizio delle Famiglie presentemente aggregate.

IV. Se bene i Dottori delle Famiglie, che sono ammesse, non sono stati per ragione del loro Dottorato capaci di godere di questo Magistrato per le prohibizioni antiche, che vi erano, ad'ogni modo, che in avvenire anche loro possino ammetersi, già che per li maneggi de' publici interessi possono i medesimi considerarsi con fondamento più che idonei.

V. Ed accio che le cose passino con quiete, e quelli, che tentaranno d'essere ammessi di Reggimento, ò che saranno ammessi per altra via, che per la forma sopra espressa, e da esprimersi più a basso ne' presenti Capitoli, siano anche essi tenuti di pagare al Publico scudi duecento, come sopra, e nulla dimeno non s'intenda passare questa dignità ne'Figli, e Successori.

VI. E perche nessuno alleghi ignoranza di questi ordini, in ogni refezzione del Bussolo si debbano leggere ad alta voce nel Conseglio dal Segretario, avanti di celebrarlo, de' quali i Signori di Magistrato, ed' ogn'uno de' Consiglieri dovrà giurare l'osservanza.

VII. E non essendo l'esperienza in chi non sono gl'anni, nessuno, ò sia della Città, ò Forastiere possa ammettersi di Reggimento, se non haverà compiti li 18. anni di sua età da provarsi legitimamente.

VIII. Si appartenga al Magistrato dell'ultima Palla la renovazione del Bussolo, il Conseglio di cui sia valido, e sufficiente con numero di trentacinque Consiglieri, compresovi li Signori di Magistrato, quale dovrà intraprenderla prima, che passi il quinto giorno del Bimestre con far esprimere dalli Banditori essere il Conseglio da celebrarsi per rinovare lo stesso Bussolo, e prima non si possa far Conseglio d'altri Negozij, e dandosi il caso, che per mera colpa d'esso Magistrato dell'ultima Palla, ò de' Consiglieri, che non intervenissero, non potesse effettuarsi, si stabilisce, ed ordina che tanto contro il detto Magistrato, che mancasse alle sue diligenze, quanto contro li Consiglieri, che non intervenissero, senza legitimo impedimento, debba essigersi la pena di scudi quattro per ciascheduna volta contro ogn'uno del Magistrato, e contro ogn'uno de' Consiglieri, che havesse mancato, come sopra, da essigersi Manu Regiâ, e senza alcuna citazione dal Camerlengo pro tempore, qual pena incorsa, dovrà subito porsi dal Segretario della Città al Libro di esso Camerlengo, ed applicarsene la metà in scomputo, e diminuzione de' pesi camerali, e l'altra metà in benefizio, e ristoro del publico Pallazzo, con la pena ancora al Segretario di un scudo per ciascuna volta e per ciascun Soggetto, che ommettesse nella detta descrizzione d'applicarsi similmente, come sopra.

IX. In ogni rinovazione di Bussolo si osservi quest'ordine. Si estragghino prima d'a soliti Bussoli quattro Capopriori, quattro Dicitori, e quattro Consiglieri, uno per Quartiere, li quali subito estrati vadino insieme con li Signori di Magistrato nella Camera, dove deve farsi lo Scrutinio secreto senza parlare à nessuno degl'altri rimanenti, e le schedole estratte di quelli, che fossero assenti, siano lacerate.

X. Giunti in detta camera tutti li sopradetti, ed anche il Segretario giurino prima di tener segreto ciò, che è per farsi, e discorrersi, e di osservare quanto si dispone ne' presenti Capitoli; dopò di che i Signori di Magistrato propongano prima i legitimi Successori de' loro Antenati defonti, e non mai i figli di Famiglia, viventi i di loro Pradi, salvo, se non fossero figli legitimi, e naturali di Persone Ecclesiastiche, quali legitimi Successori dovranno passarsi solamente nella Sala del Generale Conseglio per la maggior parte de' voti favorevoli, e successivamente le suppliche di quelli d'aggregarsi di Famiglie non più aggregate, con la regola già detta; Indi propongano quei Consiglieri, che giudicano degni d'essere promossi alli gradi del Capopriorato, e Dicitorato, e se li Proposti in uno de' sudetti casi riportaranno due terzi de' voti favorevoli, vadano li sudetti Elettori à riproporli nella Sala del Conseglio, dove bastera, ottenghino per la maggior parte de' voti favorevoli, avvertendosi di non conservarsi alcuna memoria di quelli, che nello Scrutinio segreto fossero perduti, anzi si abbrugi dal Segretario alla presenza di tutti gl'Astanti per togliere ogn'amarezza, ed odiosità, per il quale effetto, ed ad ogn'altro buon fine fu indotto il sudetto giuramento de secreto observando, ed in'oltre seguita ogni Ballotazione, il Segretario debba nel solito bacile mostrare i voti prima a' Signori di Magistrato, e successivamente à tutti gl'Elettori.

XI. Li Signori di Magistrato residenti non possano in quel Bussolo proporre se stessi, nè alcuno degl'Elettori assistenti per Capopriore, ò per Dicitore, e quando si scrutina alcuno nella Camera sì per l'aggregazione, come per li predetti gradi, debbano uscire i suoi prossimi Parenti, cioe Padre, Avo, Suocero, Genero, Fratello, Cognato, Zio, e Nepoti carnali, e riportandosi poi nella Sala, oltre i sopranominati Parenti, debba anche uscire chi si scrutina, e succedendo per qualche straordinario provedimento l'aggregazione d'alcun nostro Cittadino, ò Forastiere fuori di tempo della rinovazione del Bussolo, s'osservino inviolabilmente le solennita, e regole sopra espresse.

XII. Per togliere i dispareri, e le discordie, che potessero nascere per le precedenze nel sedere, e nell'andare, benche tutto il Conseglio formi un sol corpo di una istessa qualità, e natura, e perciò non vi sarebbe bisogno di disporre, si osservi tuttavia per ogni buon fine quest'Ordine, cioè il primo luogo sia del Capo Priore, il secondo del Dicitore, poi gl'altri Priori procedano frà di loro secondo la maggiore età, alla riserva però di quelli novi, che fossero estratti per la prima volta, quali dovranno havere per quel Bimestre l'ultimo luogo senza attendere l'età sudetta.

XIII. Finiti, che saranno li scrutinii, si licenzii il Consiglio Generale, mà restino li Signori di Magistrato, e gl'Elettori sudetti à compire il Bussolo, nè possano partirsi dal Pallazzo, finche non l'haveranno chiuso, restando però la facoltà libera al Magistrato di concedere licenza à qualch'uno de' medesimi, che per giusta causa non potesse trattenersi, e nel formare le schedole, ed ivi nell'unire i nomi de' Consiglieri, si posponga il proprio commodo, ed interesse al publico benefizio.

XIV. Si dovranno perciò formare tante Palle, che siano proporzionate al numero de' Consiglieri alla ragione di quattro per Palla, in ogn'una delle quali si descriva il nome di un Capo Priore, di un Dicitore, e di due altri Priori, avvertendosi di non accoppiare in alcuna di dette Palle quelli, che fussero trà di loro Parenti carnali sopranominati, e perche difficilmente potrà riuscire il numero giusto per fare le Palle à

quat-

quattro per ciascuna, si possano anco fare secondo il bisogno di cinque, e di trè. Ed in evento, che d'entro lo scrutinio segreto, ò in Sala del Generale Consiglio respettivamente fussero perduti tutti i Soggetti proposti d'a Signori di Magistrato per Capo Prioi, ò per Dicitori, i medesimi con li Signori Elezzionarii ritornino nello Scrutinio segreto per empire quei luoghi, servate però le Disposizioni, e Legghi stabilite nel Capitolo decimo; Quindi ogni schedola si involga in una Palla di cera dorata, ò inargentata, le quali si rinchiudano per mano del Segretario nel solito Bussolo con il Sigillo publico da riporsi poi nella solita cassa dello Reggimento per estraerne una in ogni Bimestre alli dodici del secondo Mese, il che però non dovrà haver luogo, quando succedesse di farsi il Bussolo doppo il tempo sudetto, mentre in tal caso bisognarà accomodarsi alla necessità per l'Estrazzione della prima Palla.

XV. Accomodate, che siano tutte le Palle del Magistrato, si venga alla refezzione degl' altri Bussoli, cioè del Bussolo de' Spicciolati Capi Priori, de' Spicciolati Dicitori, e de' Spicciolati de' Quartieri da estraersi di Magistrato al suo tempo in luogo degl'impediti, per formare li quali si numerino tutti quelli, che non sono nè Capi Priori, nè Dicitori, e divisi in quattro parti, se ne riponga una parte per ciascun Bussolo, come pure del Bussolo degl'Anziani, che devono assistere in tutti i Consegli Generali, ancorche non fussero consumati. Mà li Bussoli degl'Elettori, ò siano Elezzionarii, de' Sindicatori del Magistrato, e de'Deputati della terza Chiave, non si rinovino, finche non sono affatto consumati, alla riserva delli due Bussoli degl'Elezzionarii, Capo Priori e Dicitori, se in ogn'uno di essi Bussoli ne fussero rimasti meno di quattro, nel qual caso si estraggano quelli, che si trovano, come si è detto al Paragrafo nono, e poi si rifaccia immediatamente il Bussolo novo di detti Capi Priori, e Dicitori per estrarne subito quanti ne mancassero per compire il numero di quattro.

XVI. Venendo il caso, che qualunque degl' Aggregati non habitasse nella nostra Città, venga ammesso in tutti i Bussoli, come gl'altri, purche però l'assenza non passi il decennio, nel qual caso sia descritto il suo nome in ogni refezzione de Bussolo nel Catalogo de' Consiglieri, e nel Bussolo de' Spicciolati, mà non già nelle Palle sudette, ove verrà rescritto alla prima refezzione del Bussolo, dopò che sarà ritornato ad'habitare.

XVII. E perche ogni grand'affare deve cominciare, e finire col nome di Dio, perciò prima di dar principio al Conseglio già adunato per la renovazione del Bussolo, si dica ad alta voce l'Inno dello Spirito Santo con la sua Orazione, e finito, che sia il Bussolo si dica il *Te Deum laudamus &c.* Terminato il quale al suono delle Trombe, e delle Campane della nostra Torre si riponga la detta cassa del Reggimento, accompagnata d'avanti dalla Famiglia di Palazzo, e dietro da' Signori di Magistrato, Elettori, e Segretario fin al luogo, dove dovrà conservarsi.

XVIII. Quando li Signori di Magistrato, ed' Elettori non osservassero interamente in tutto, ò in parte, quanto si dispone ne'presenti Capitoli, òvero, che da alcuno de'Consiglieri si oprasse, che dette disposizioni non si osservassero, incorra ciascuno di essi Signori di Magistrato, Elettori, e Consiglieri che delinquessero nella pena di scudi cinquanta nella privazione di tutti gl'Offizii onorevoli, anche nel Magistrato per cinque anni d'applicarsi la pena pecuniaria, per la metà per la Fabbrica del Palazzo, e per l'altra in diminuzione de' peci Camerali, come si è disposto al §. 8.

XIX. Non si possa proporre ne' Bussolo, nè per Priore, nè per Dicitore quello, che nel Bussolo finito non havesse preso l'Offizio di Magistrato.

XX. Che con i presenti Capitoli s'intenda derogato, non meno à quelli del 1603., che alla Bolla di Alessandro Sesto dell'ano 1493. che comincia: *Etsi*, al quale effetto si d. va procurare la conferma accennata nel principio della Sagra Consulta, *facto verbo cum Sanctissimo*, ed'anche un Breve confirmatorio della Santità di Nostro Signor con la Deroga espressa alla detta Bolla del Pontefice Alessandro Sesto, ed'à qualsivoglia cosa in contrario.

Giovanni Condulmari uno de'Capo Priori Deputato.
Girolamo Confalonieri uno de'Dicitori Deputato.
Gio: Filippo Angelita uno de' Dicitori Deput.
Marc' Antonio Massucci Deputato.

Capitula prædicta, ut supra reformata per Dominos Deputatos fuerunt *lecta, accuratè examinata, & approbata à Generali Concilio celebrato sub die 22. Junii 1717. quadraginta novem suffragiis favorabilibus, nemine penitùs discrepante.*

Ita est Franciscus Liberatus Notarius publicus de Visso Spoletanæ Diœcesis ad præsens Il lustrissimæ Communitatis Civitatis Recineti à Secretis &c. In fidem &c. hac die 25. Jun. 1717. salva &c.

In Causa Recineten. Reformationis Capitulotum *Sa ra Consulta habita sub die 14. Julii proximè præteriti, occasione recursus visa Relatione Gubernatoris Marchiæ, rescripsit,* prout infra videlicet: *Pro approbatione Capitulorum juxta resolutionem Concilii:* In quorum fidem &c. Datum Romæ hac die 11. Augusti 1717.

A. Bancherius Secretarius.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositió subjungebat, ipsi Exponentes, nè de præmissorum validitate ab aliquibus dubitari contingat, illa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimùm desiderent; Nos ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatorum consilio. omnia, & singula Capitula noviter condita prædicta, confectamque desuper Scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salvâ tamen semper in præmissis authoritate Congregationis eorundem Cardinalium Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quàvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari.

Pontifex confirmat omnia prædicta nova Capitula de Consilio D. D. Card. super consultationibus negotiorum status Ecclesiastici deputatorum

Salva authoritate Congregationis eorundem Cardinalium

§. 4.

Cum derogationibus opportunis; signanter Bullæ Alexandri VI.

§. 4. Non obstantibus quibusdam felicis recordat. Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri Literis desuper tertio decimo Kalendas Junii MCCCCXCIII. Pontificatus sui anno primo sub Plumbo expeditis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Civitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Septembris MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno XVII.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Edicti nomine Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ; & Pedemontii Principatu ad supplicationem Patrimonialis generalis dictæ Sæcularis Potestatis editi in præjudicium supremi Dominii ad Sedem Apostolicam in quibusdam Locis Mensæ Episcopalis Asten. privativè spectantis, cum ipsius Edicti, necnon indè secutorum, & quandocumque secuturorum damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium à molestiis aliàs illatis Subditis, & feudatariis Sedis Apostolicæ in Ducatu Sabaudiæ & Principatu Pedemontii, & à Monitorio illis intimato, ne alium supremum Dominum præter eamdem Sedem, & Romanam Ecclesiam recognoscerent

Aliàs ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ministri Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Principatu Pedemontii Subditis, & Feudatariis hujus Sanctæ Sedis locorum Montasiæ, Cisternæ, & Cortansæ Asten. Diœcesis, non sine manifesto directi, & supremi dominii ad Nos, & eamdem Sedem in prædictis locis unicè, & privativè spectantis præjudicio, jampridem intulerant, novasque quas illis inferre minabantur, instante tunc existente Commissario Generali Cameræ nostræ Apostolicæ per Dilectum Filium nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum ejusdem S. R. E. Camerarium die viii. Augusti MDCCII. expeditum, atque transmissum, & eorumdem Feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuit Monitorium, quo districtè prohibebatur, ne alium supremum Dominum præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent.

Camera Computorum Sabaudiæ nullum declaravit dictum Monitorium & præfatos Vassallos compellit ad recognoscendum Ducem Sabaudiæ tantùm in Supremum Dominum.

§. 1. Cùmque subindè ad Patrimonialis generalis nuncupati dictæ Sæcularis Potestatis requisitionem, mense Septembri ejusdem anni per Cameram, quam vocant, Computorum Ducatus, ac Principatus prædictorum publicatum, & respectivè intimatum fuisset quoddam Edictum, seu Decretum, quo præviâ declaratione nullitatis, & invaliditatis prædicti Monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui eatenùs Sedem præfatam tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem constanter recognoverant, ipsâ etiam Sæculari Potestate id approbante, quàm Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm ejusdem Sæcularis Potestatis auctoritatem recognoscerent, & ad hujus Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque præfati Ministri compellere tentassent, omnibusque renuentibus, nonnulli in Civitate Astensi deprehensi carceribus mancipati, alii verò, qui ad illam accedere recusaverant, militaribus copiis à dictis Feudis violenter extracti similiter detenti fuissent, morte etiam sclopo illatâ alteri ex ipsis, qui fugâ sibi consulere studuerat; Nos prædictos, aliosque multiplices, ac detestabiles ejusdem Sæcularis Potestatis abusus diutiùs dissimulare non valentes, præfatum, aliaque plurima Edicta, seu Decreta, Ordinationes, & Mandata, & alia quælibet à Senatibus, Magistratibus, Judicibus, Officialibus, aliisve Ministris dictæ Sæcularis Potestatis in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respectivè quovis modo emanata, & gesta cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis per quasdam nostras in simili formâ Brevis literas die xvij. Maii MDCCVII. desuper expeditas, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata, esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore declaravimus, & quatenùs opus esset, ea omnia, & singula damnavimus, reprobavimus, revocavimus, annullavimus, abolevimus, & alias, prout in nostris literis supradictis, quarum tenorum præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Et renuentes graviter vexavit.

Pontifex omnia hujusmodi attentata Sæcularis Potestatis nulla declaravit, damnavit, & reprobavit.

§. 2. Cœterum cùm post earumdem nostrarum literarum publicationem adhuc præfati Ministri à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum locorum minimè destitissent, quinimmò prioribus molestiis novas, majoresque in dies adjicientes, non solùm prædictos, sed etiam Subditos, & Feudatarios loci de Cortanzerio eidem Sedi pariter subjectos variis etiam contributionibus, aliisque oneribus, non minus injustè, quàm temerè gravare præsumpsissent, ad hujusmodi intolerabiles ausus reprimendos plura alia successivè Monitoria ad tunc pariter existentis Commissarii Generalis dictæ Cameræ Apostolicæ instantiam ab eodem Joanne Baptista Cardinale, & Camerario die xxiv. Julii, viii. Augusti, & xvii. Octobris MDCCXI. ac postremo die xxiii. Maii MDCCXVI. etiam de speciali mandato nostro edita, ac respectivè intimata fuerunt, quibus innovatâ Feudatariis, & Subditis præfatorum locorum memoratâ prohibitione de non recognoscendo alium in supremum Dominum, quàm Sedem præfatam, ipsis sub gravium pœnarum comminatione inter alia injungebatur, ne contributiones, aliave onera sibi à dictâ Sæculari Potestate imposita, vel imponenda persolvere; seu persolvi facere, auderent, aut quoquo modo præsumerent, & aliàs prout in præfatis Monitoriis, quorum tenores præsentibus pro plenè itidem, & sufficienter expressis haberi volumus pleniùs continetur.

Sæcularis tamen Potestas ab iis non destitit, & ad alias majores exactiones processit quibus sua Sanctitas occurrere non prætermisit.

§. 3. Cùm autem sicut nuper non sine ingenti animi nostri molestiâ, accepimus, ad ejusdem Patrimonialis generalis supplicationem sub nomine prædictæ Sæcularis Potestatis prodierit quoddam Præceptum, sive Edictum typis impressum, quod unâ cum supplicatione hujusmodi non alio quidem, quàm illud penitus, & omninò damnandi, & reprobandi animo præsentibus inferendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Real Maestà. Rappresenta il Consigliere, e Patrimoniale generale di V. M. essersi nel mese scorso pretesi publicare asserti Monitorii sotto nome del Sig. Cardinale Spinola nelli Lughi d'indubitato dominio di V. M. esistenti nel Contado d'Asti, Cisterna, Cortanze, Montasia, e Cortazone tendenti li medemi à rimovere li Sudditi, ed habitanti, come pure li Vassalli d'esse Terre dall'obligo che à medemi corre di non riconoscere altri in loro Signore, e Sovrano che V. M. e suoi Reali Successori in data li predetti Monitorii delli xxiij. Maggio scaduto, sotto pretesto che siano sotto l'immediato*

Novissimè Secularis Potestas, ut prædicta attentata tueretur, Edictum promulgavit, quod inferitur.

Edicti tenor

domi-

dominio della Santa Sede, e ciò in conformità d'altri Monitorii già pretesi di publicare negl'anni MDCCII. MDCCVII. e MDCCXI. e quantunque l'Esponente sia persuaso essersi già da V. M. sufficientemente provisto in difesa delle indubitate ragioni, che le competono in detti Luoghi, e Feudi tanto in dipendenza di detto Contado, che d'altri titoli irrefragabili oltre l'antico & indubitato possesso comprovato da continuati, e successivi atti possessorii, come resta notorio con haver lassato li Rescritti Camerali sotto li ij. Settembre MDCCII. e ix. Maggio MDCCXI. prohibitivi tanto alli Vassalli, che Sudditi, & habitanti in essi Luoghi d'ubbidire alli detti Monitorii con specifico Precetto à medemi di non dover riconoscer, ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che ad essa V. M. e suoi Reali Successori sotto le pene in essi Rescritti cominate, e come meglio dal contenuto in essi si vede: Tutavia, acciò che sotto pretesto de sudetti asserti nuovi Monitorii quantunque evidentemente invalidi, nulli, abusivi, orrepiti, e surrepiti nissuno de'sudetti Vassalli, Sudditi, & habitanti habbia l'ardire di declinare dall'obligo loro Vassallitio, e sudditale verso V. M. e far cosa pregiudiciale al Servitio della medema, hà pensato per ogni maggior precautione haver raccorso da Vostrà Sacra Real Maestà supplicandola humilmente degnarsi di dichiarare, come ne precedenti Rescritti sovra riferiti del MDCCII. e MDCCXI. non haver potuto, ne potere li suddetti asserti Monitorii, e qualunque altra provisione di consimile natura, come nulli, surrepiti, & orrepiti, invalidi, insussistenti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle sudette ragioni, & esercitio dell'alto Dominio, e Sovranità di V. M. meno indurre alcun obligo di non dover riconoscer in essi Feudi, e loro Territorio, ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che V. M. e suoi Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori; Dichiarando l'esecutione da farsi in persona de respettivi Vassalli, ò Domestici loro e per publicatione, & affissione di copia alli Albi Pretorii della Città d'Asti, e di detti Luoghi valere, e che alla copia stampata dal Stampatore di V. M. si debba prestar tanta fede, come al proprio originale, il che &c. Il Patrimoniale generale di V. M. Vittorio Amedeo per grazia di Dio Rè di Sicilia, di Gerusalemme, e di Cipro &c. Duca di Savoja, e Monferrato &c. Prencipe di Piemonte &c Veduta nella Camera nostra de' Conti l'alligata supplica sottoscritta dal Patrimoniale nostro generale con li precedenti Rescritti ivi riferiti, & designati; Et il tenor del tutto ben considerato: Per le presenti col parer, & participazione d'essa Camera dichiariamo, come in detti precedenti Rescritti del MDCCII. e MDCCXI. non haver potuto, ne potere li asserti Monitorii, di cui si tratta, e qualunque altra provisione di consimil natura come nulli, surrepiti, orrepiti, invalidi, insussistenti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle ragioni, & esercizio dall'alto Dominio, e Sovranità nostri, meno indurre alcun obligo alli Vassalli, Sudditi de Luoghi narrati d'ubbidire alli precetti portati da sudetti Monitorii; Anzi facciamo positivo precetto à medesimi di non dover riconoscere in quei Feudi, e loro Territorio ne ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che à Noi, e nostri Reali Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori: Dichiarando l'esecuzione di queste da farsi al modo supplicato valere, & che alla còpia stampata dal Stampatore nostro si debba prestar tanta fede, come al proprio originale. Che tal è nostra mente. Dato in Torino li trent'uno Agosto mille settecento sedici: Per Sua Maestà à relatione di detta Camera: Il Secretario della medema Camera: In Torino, Stampato dal Stampatore di S. M. MDCCXVI.

Loca in edicto memora-

§. 4. Memorata verò, & plura alia loca variis temporibus à tunc existentibus Episcopis Asten. in feudum concessa diversis personis ad eosdem Episcopos Asten. eorumque Mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum fidelium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proindè ambigi, aut inficiari nequeat, quin illa sub alto, & supremo Dominio, ac Superioriate nostris & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, non autem dictæ Sæcularis Potestatis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & censeri debeant; Necnon Feudatarii, Vassalli, & Homines eorumdem locorum nullius alterius, præterquam nostræ, & dictæ Sedis Superioritati fuerint, ac sint verè subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominum recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini, nisi Nobis, & eidem Sedi licuerit, vel liceat Jura Superioratis, & Supremi Dominii in loca Vassallos, & Homines hujusmodi exercere. Nec minùs compertum sit Romanos Pontifices Prædecessores nostros dictæ Ecclesiæ Asten. juribus, ac Sedis præfatæ Superioritati, & Dominio hujusmodi tuendis, & conservandis jugiter intentos, non omisisse ea à quorumcumque ausibus, & attentatis, si quandoque impeti, aut violari contigit, peculiari studio, ac solicitudine asserere, & vindicare.

ta ad Ecclesiam Asten. spectasse, & spectare sub supremo Pontificio, & non alterius Principis, dominio subsunt.

§. 5. Satis namque perspectum esse novimus, quod dudum fel. rec. Pius Papa Quintus Prædecessor Noster bon: mem: Emanuelem Philibertum, dum vixit, Sabaudiæ Ducem, ac Pedemontii Principem, qui quædam onera tunc existentibus Feudatariis, & Subditis eorumdem locorum nulliter, & de facto indixerat, post prætensorum Jurium, ac rationum, sub quorum obtentu idem Emanuel Philibertus Dux ad ejusmodi onerum impositionem devenisse dicebatur, coram Commissario specialiter à prædicto Pio Prædecessore ad id deputato pro parte ipsius Philiberti Ducis deductorum, maturam discussionem, ac demum, comperta eorum insubsistentiâ, rejectionem à cœptis Apostolici muneris ministerio desistere compulerit.

S. Pius V. Ducem Sabaudiæ compulit ad eximen. dum prædicta loca ab oneribus quæ illis imposue-

§. 6. Prout etiam notum est, quod rec: mem: Paulus PP. V. etiam Prædecessor noster expetitum suum, ac Sedis præfatæ beneplacitum super quadam concessione nonnullorum ex præfatis, aliisque locis dictæ Mensæ Episcopalis per bon: mem: Stephanum, dum vixit, Episcopum Asten. bon. etiam mem. Carolo Emanueli dum pariter vixit, ejusdem Sabaudiæ Duci, & Pedemontii Principi titulo permutationis sub beneplaciti Apostolici hujusmodi reservatione factâ tanquàm Ecclesiæ, ac Mensæ Episcopali Asten. damnosâ, & præjudiciali, ac superioritatis Sedi præfatæ in illis locis competenti læsivâ, non modò non concesserit, sed expresse, & solemniter denegaverit, ipsamque concessionem, ac instrumentum desuper confectum, & in eo contenta quæcumque reprobaverit, annullaverit, & cassaverit.

Paulus V. rescidit, & annullavit permutationem aliquorum ex præfatis, & aliorum locorum mensæ Episcopalis Asten. ab illius Episcopo cum Duce Sabaudiæ factam sub reservatione beneplaciti Apostolici.

§. 7. Ac denique similis mem. Alexander PP. VII. itidem Prædecessor noster quoddam Præceptum, seu Edictum nomine ejusdem Caroli Emanuelis Ducis die 2. Junii MDCLVIII. evulgatum, in quo ipse Carolus Emanuel Dux Supremus Dominus aliquot præfatorum Locorum perperam enunciabatur, nullum, & invalidum cum ejusmodi enunciativis, & assertionibus declaraverit, quemadmodum in eorumdem Pii, Pauli, & Alexandri Prædecessorum literis; prioribus quidem die viii. Maii MDLXVIII. & die xix. Aprilis MDLXIX.; alteris die x. Februarii MDCXII. novissimis verò die xx. Augusti MDCLVIII. in simili formâ Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter

Alexander VII. nullum declaravit edictum Ducis Sabaudiæ, in quod ipse supremus Dominus aliquot præfatorum locorum enunciabatur.

expres-

expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Sua Sanctitas ævia commutatione omnium Monitoriorum à Cardinali Camerario experitorum præinsertum edictum cum omnibus indè secutis, & secuturis annullat, & reprobat.

§. 8. Hinc est quod Nos, qui in supremo Justitiæ solio à Domino constituti universarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, quique tam illarum, quàm Sedis Apostolicæ Jurium assertores sumus, ne in tam apertâ eorum, & Apostolicæ auctoritatis oppugnatione, Pastorali officio nostro quoquo modo deesse videamur, memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, in primis verò prænarrata Monitoria cum omnibus, & singulis in eis contentis aprobantes, ac confirmantes, & quatenus opus sit innovantes; Motu proprio, & ex certâ scientiâ, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Edictum, seu præceptum præinsertum, & in eo enunciata, & contenta quæcumque cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, erronea, damnata, reprobata, inania, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec à quoquam observari potuisse, vel debuisse, neque per illa ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, ac Ecclesiæ Asten. ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, aut inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse earumdem tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominus pro majoris, & abundantiori earumdem Sedis, & Ecclesiæ Asten. cautela, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis, viribusque & effectu penitus, & omninò vacuis perpetuò haberi volumus, & mandamus, itaut illis minimè obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Ecclesiæ Asten. semper omni tempore ramaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra, illæsa, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem præfati Edicti, seu præcepti, cœterorumque præmissorum, & perindè ac si illa nunquant emanassent, nec facta fuissent, neque unquam fierent, seu evenirent.

Cum Decreto irritanti clausula sublata, & aliis amplissimis.

§. 9. Decernentes sic, & non aliter in præfatis omnibus, & singulis censeri, ac per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram prædictam, ejusque Officiales quomodocumque nuncupatos, & ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quâcumque auctoritate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri, debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non legibus Imperialibus, & Municipalibus, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, ac piæ mem: Pii PP. IV. etiam Prædecessoris nostri Constitutione de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in eâdem Camerâ præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literæ, etiamsi in eâdem Camera nullo unquam tempore præsententur, & registrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; necnon dictæ Ecclesiæ Asten. etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Præsuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Et consuetis derogationibus.

§. 10 Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat præsentes literas affixas locis solitis Urbis omnes afficere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent & fidem adhiberi transumptis.

§. 11. Cùm autem eædem præsentes literæ in locis ditioni prædictæ Sæcularis potestatis subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenus experientiâ compertum est, & Nobis notoriè constat, volumus illas seu earum exemplas ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personalitèr intimatæ fuissent: Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fidès tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xx. Octobris MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno XVII.

Cardinalis F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo septimo, die 23. mensis Octobris, Indictione decima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo septimo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batiale Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vaselli Mag. Curs.

XCIV.

CONFIRMATIO

Constitutionum Academiæ Theologicæ de Urbe cum deputatione nonnullorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Academiæ Protectorum, & quorumdam Privilegiorum concessione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificia solicitudine promovendi sacrarum ac præsertim Theologicæ Facultatis studia.

INscrutabili divinæ bonitatis, atque sapientiæ providentiâ ad Ecclesiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffusæ, regimen, meritis licet imparibus evecti, inter multiplices pastoralis vigilantiæ nostræ curas Sacrarum Literarum, ac præsertim Theologicæ Facultatis studia, per

quæ

quæ depulsâ ignorantiæ caligine, mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ fidei puritas ab hæresibus, pravisque dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & divini cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur, ubique locorum, ac præcipuè in hac Alma Urbe nostra, ex qua doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assiduè promanant, quantùm Nobis ex alto conceditur promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Academia Theologica instituta in Urbe fuit sub auspiciis Sanctitatis suæ.

§. 1. Cùm itaque aliàs nempè ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis, q ædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut aliàs graduati, ad pleniorem, & sublimiorem sacrarum, divinarumque rerum cognitionem aspirantes Sacræ Theologiæ, nec non historiæ Ecclesiasticæ disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis conventibus habendis, & functionibus peragendis sub certis modo, & formâ, tunc expressis assignaverimus, & concesserimus; & sicut plurimorum Virorum præstantium testimonio, imò etiam nonnullorum ex Venerabilibus Fatribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpius interfuerunt, relatione accepimus, dilecti Filii Academici eidem Academiæ adscripti notabiles in præfatis disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore, ut dicta Acade nia, benedicente Domino, non solum majora in posterum suscipiat incrementa, verùm etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesia Dei quandoque proferat; in eumque finem prædicti Academici pro recto, ac felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seu Statuta, quæ per bon. mem. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Ferrarium, Sancti Clementis nuncupatum, jussu nostro revisa, & subinde approbata fuerunt, jampridem condiderint; quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Quæ illi locum in publico Gymnasio Sapientiæ assignavit.

Academici Constitutiones, seu statuta condiderunt, quæ mandante Sanctitate Sua à Card. Ferrario revisa, & approbata fuere.

Tenor earumdem Constitutionum.

§. 2 Constitutiones Academiæ Theologicæ: *Academiam Theologicam solùm illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt.*

Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, scilicet feria tertia, & sexta, de sacris, divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis Historica disputatio erit: identidem verò vel ad nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras Literas disceptabuntur.

Ab exercitationibus vacatio erit à Dominica Sexagesimæ, ad Dominicam Quadragesimæ: à die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & à XVI. Kalen. Octobris ad XV. Kalen. Decembris.

Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipuæ quæstiones à Censoribus selectæ triennii disputationibus absolventur. Eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quæve in alteram tantùm decernetur. Ordo in Theologicis ad Summam Divi Thomæ: In Historicis ad seriem temporum accommodabitur.

In quocunque Conventu, Academicus cui id fuerit injunctum, primùm ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit. Tum duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt; ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acute refellet, & confutabit.

Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit: sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit.

Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores, qua disputando, qua in solemnibus disputationibus accuratè disceptando sustinebunt. Completo triennio, proximum à Censoribus locum, ac sedem honoris ergò habebunt. De omnibus, quæ ab Academicis consciscentur, suffragium ferent.

Quicunque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus.

De controversiis disceptandis Censoris judicium erit. Unus minus solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt. Quid de illis sentiat, judicabunt: Suffragia occultæ erunt: soli Academico à secretis nota, ut possit, cùm fuerit opportunum, doctrinæ cujusque testimonium perhibere.

Academicus à secretis, qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus unà cum duobus aliis Censoribus præerit. Non solemnibus, tunc cum Censorem non adesse contigerit. Diem, solemnibus disputationibus statuet. Eum pro iis habendis designabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit; annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur; Certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere: Eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet mense in tabella descriptas exponet; Scriptoresque, qui de illis uberius, & luculentiùs disserunt, indicabit. Acta omnium, quæ geruntur, conficiet: Academicorum nomina in albo describet & tempus, quo adscripti fuerint, adnotabit. Academicorum doctrinam, labores, Censorum judicio probatas disputationes publicis literis pro cujusque meritis testabitur.

§. 3. Ac proinde, sicut memorati Academici, exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non minùs ejusdem Academiæ erectionem, seu institutionem, perpetuique usus loci, ei, sicut præmittitur, assignati, concessionem, quàm Constitutiones, & Statuta præinserta, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & aliàs desuper paternæ providentiæ nostræ partes interponi plurimùm desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt; ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorundem Exponentium votis, hac in re, quantùm cum Domino possumus, benignè annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati erectionem, & institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus dicti Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatas, nec non Constitutiones; & Statuta præinserta cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, authoritate Apostolicâ tenore præsentium, sine tamen Universitatis studii generalis ejusdem

Pontifex Academiæ erectionem, locum ei assignatum in ædibus d. Gymnasii, & Constitutiones præfatas amplissimè confirmat sine tamen cujusquam præjudicio.

ANNO 1718.

Pontifex Academiæ erectionem, locum ei assignatum in ædibus d. Gymnasii, & Constitutiones præfatas amplissimè confirmat sine tamen cujusquam præjudicio.

Urbis, ac cujusquam alterius præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscunque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, amplissimè supplemus; & nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus sit, authoritate, & tenore similibus itidem perpetuò erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfati denuò concedimus, & assignamus.

Lectores Sacræ Theologiæ in Gymnasio constituuntur Censores in Academia.

§. 4. Porrò, ne unquam in eâdem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eâdem authoritate decernimus, ut præter & ultra eos in ejusmodi Statutis & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores, nunc & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, officium Censorum in dictâ Academiâ pariter obtineant: præterea, ut Academici nunc, & pro tempore similiter existentes mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis eò impensiùs solertiùsque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulò, ac laudabiliter adimpleverint, in dignitatibus, personatibus, canonicatibus, & præbendis, aliisque beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem, in cujusque ipsorum patriis, respectivè providendis, aliis omnibus, cæteris paribus, tam in Romanâ Curiâ quam extra eam præferri volumus, & mandamus; seriò idcircò requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios Nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seu locorum Ordinarios, ac quoscunque beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos quorum multi Exteri, & ex diversis nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supra dictæ Academiæ adscriptos, in eaque diù cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis literis testimonialibus manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque sigillo munitis docuerint, in collatione eorundem beneficiorum, quatenus ipsi redditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus, cæteris paribus, similiter præferant; Quia verò etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimùm ei adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt,& ut in Domino confidimus, deinceps quoque jallaturi sunt, idcircò eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi cupientes, earundem tenore præsentium decernimus, ut postquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum abscribendi de Superiorum suorum consensu omnes Academicorum partes per sexennium rectè, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac si Sacram Theologiam in suis respectivè Monasteriis, Conventibus, seu Domibus regularibus per triennium actu legissent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex unoquoque Monasterio, Conventu, seu Domo regulari de Urbe præfatâ, ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur, à suis respectivè Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant; iis autem transacto sexennio, alii duo, & non plures subrogentur, sicque de sexennio, in sexennium servari debeat.

Academicis prælatio conceditur, cæteris paribus in Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curatis.

Academici Regulares peculiari privilegio decorantur.

ANNO 1718.

Quinque S.R.E. Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ deputantur.

§. 5. Demum, ut ejusdem Academiæ conservationii, bonoque regimini, nec non Academicorum commodis, & utilitatibus uberiùs consultum sit, promptumque, & paratum eis suppetat præsidium, dilectos Filios Nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum Sanctæ Anastasiæ Parraccianum, Carolum Augustinum Sancti Augustini Fabronum, Joannem Baptistam Sancti Stephani in Monte Cœlio Ptolomeum Titulorum Presbyteros, nec non Annibalem Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, Nostrum secundùm carnem ex germano Fratre Nepotem prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quàm quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem, Secretarii, & Censorum deputationem, & amotionem spectantia ac generaliter omnia, & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, & conducere videbuntur, agantur, statuantur, & ordinentur. Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per Nos, & Sedem Apostolicam pariter deputandis, plenam, liberam, & amplam ad præmissa facultatem, & authoritatem harum serie tribuimus, & impartimur.

Quibus plures facultates conceduntur.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia, & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Urbis, & Gymnasii præfatorum ac quorumcumque Ordinum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii. Aprilis MDCCXVIII., Pontificatus Nostri Anno XVIII.

F. Card. Oliverius.

DE-

XCV.

DECLARATIO

Nullitatis, & reprobatio omnium gestorum, & attentatorum per D. principem Gustavum Leopoldum de Dupont, intrusum in administrationem Militiæ Aureatæ Constantinianæ S. Georgii: cum confirmatione concessionis, & assignationis Muneris Magni Magistri ejusdem Militiæ factæ à fel rec. Innocentio Papa XII. ad favorem Serenissimi Francisci Farnesii Ducis Parmæ &c. ejusque Familiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab approbatione & confirmatione facta per Innocentium XII. resignationis Magni Magistrii Militiæ Constantinianæ ad favorem Seren. Ducis Parmæ, ejusque Descendentium.

ALiàs fel. rec. Innocentius Papa XII. Predecessor noster supplicationibus dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ac Joannis Macedoniæ & tunc Magni Magistri Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo S. Georgii & Regula Sancti Basilii Magni nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac etiam motu proprio ex certa scientia & matura deliberatione suis deque Apostolicæ Potestatis plenitudine resignationem Officii, seu Muneris Magni Magistri, seu perpetui Administratoris dictæ Militiæ dicto Francisco Duci, ac ejus post ipsum Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ejus Familiæ Farnesiæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus à prædicto Joanne Andrea Principe, & Magno Magistro, qui (ut asserebat) Nobilis, & antiquæ Familiæ suæ Angelæ Flaviæ Comnenæ solus superstes, ac non tam liberis, quàm spe illos procreandi destitutus existebat (reservato desuper Apostolicæ Sedis beneplacito (factam, publicumque desuper confectum Instrumentum, seu Scripturam sub certis modo, & forma tunc expressis perpetuò confirmavit, & approbavit, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjunxit, & adjecit, & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus esset, ac etiam omni alio meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere potuit, eisdem Francisco Duci, ac ejus Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ejus Familiæ Farnesiæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus, suo ordine respectivè, supradictum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ præmisso, vel aliàs certo, quem pro expresso haberi voluit, modo tunc vacans, cum omnibus & singulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, perpetuò concessit, & assignavit, & aliàs prout in ipsius Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die xxiv. Octobris MDCXCIX. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Princeps de Dupont electionem de sui persona factam in Magnum Magistrum d. Militiæ à nonnullis ejus Militibus confirmari petiit ab Innocentio XII. ac interim duos Milites creavit.

§. 1. Postmodum verò cum dilectus etiam filius Nobilis Vir Gustavus Leopoldus Princeps de Dupont à dicto Innocentio Prædecessore petiisset quandam electionem, quam de sui persona in Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem dictæ Militiæ à nonnullis illius Fratribus, seu Militibus factam fuisse asserebat, confirmari; Sed prædictæ Innocentii Prædecessoris literæ ad ejusdem Francisci Ducis favorem jam expeditæ reperirentur, illarumque exemplum ipsi Gustavo Leopoldo Principi ut earum dipositioni, & ejusdem Innocentii Prædecessoris voluntati acquiesceret exhibitum fuisset, ac nihilomnius dictus Gustavus Leopoldus Princeps die xxv. Martii anni proximè præteriti per quemdam suum Procuratorem ad id specialiter constitutum prætextu memoratæ Electionis, licèt invalidæ & à paucis dictæ Militiæ Fratribus, seu Militibus, absque ulla legitima auctoritate, ac solemnitatibus per Sacros Canones ad Electionis celebrationem requisitis factæ, Habitum, & Crucem Militiæ prædictæ duobus religiosis Hispanis, nempe Francisco Valentino de Luca Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum professori, & Bartholomæo Penspont Monacho, seu Fratri expressè professo Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania tradere præsumpsisset, & aliàs prout in publico Instrumento super traditione hujusmodi per acta cogominati Orsini Notarii Capitolini confecto diffusius continetur; Idem Innocentius Prædecessor ad cujus notitiam id subinde pervenerat, hoc negotium ad Congregationem trium S. R. E. Cardinalium, de quorum numero, tunc in minoribus constituti eramus, à se specialiter deputatam remisit; Ipsaque Congregatio Cardinalium suum quidem desuper Decretum, & resolutionem edidit, sed dicti Innocentii Prædecessoris infirmitate, & deinde obitu superveniente, literæ Apostolicæ, quas eadem Congregatio Cardinalium super Decreto, & resolutione prædictis expediri posse censuerat, minimè expediri potuerunt.

Innocentius XII. his auditis negotium discutiendum commisit Congregationi trium Cardinalium, de quorum numero erat idem Pontifex, ipsaque Congregatio desuper Decretum edidit, sed ob secutum obitum prædicti Innocentii Papæ literæ Apostolicæ expediri non potuerunt.

Pontifex præfato Decreto inhærens, & literas ejusdem Innocentii Papæ omninò observari volens, electionem d. Principis de Dupont, & cum omnibus inde secutis & secuturis nulla, irrita, & attentata declarat.

§. 2. Nos proinde Decreto, & resolutioni hujusmodi inhærentes ipsiusque Innocentii Prædecessoris literas ad dicti Francisci Ducis favorem, ut præfertur, emanatas perpetuò firmas & inviolatas permanere volentes, ac prædictæ Electionis modum, & formam nec non omnium, quæ illius prætextu à prædicto Gustavo Leopoldo Principe quovis modo acta, & gesta sint, seriem, causas, & circumstantias universas, aliaque quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula per dictum Gustavum Leopoldum principem, & memoratum ejus Procuratorem dictæ Electionis prætextu quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus inde secutis & forsan quandocunque secuturis penitus, & omninò nulla, inania, invalida, irrita, attentata, ac propterea nullatenus attendenda esse, & perpetuò fore; idque in margine dicti Instrumenti, ad hoc ut in eo contenta pro irritis, nullis, invalidis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper habeantur, adnotari debere tenore præsentium decernimus, & declaramus; Ac præterea dilecto filio nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus Generali, & aliis, ad quos spectat, harum serie committimus, & mandamus, ut Franciscum Valentinum, & Bartholomæum Religiosos præfatos ad redeundum ad Claustra suarum Religionum opportunis Juris remediis auctoritate nostra Apostolica cogant.

Duos Milites regulares à d. Principe nulliter creatos ad claustra remitti mandat.

Cum amplissimis clausulis roborantibus, & præsertim sublata, & decreto irritanti.

§. 3. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd Gustavus Leopoldus Princeps, & Religiosi præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter

adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et consueta derogatione quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Militiæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & stylis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Militiæ, illiusque Fratribus, & Personis etiam primioribus, seu primis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xx. Aprilis MDCCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Oliverius.

XCVI.

ERECTIO

Ecclesiæ Parmensis Beatæ Mariæ della Steccata nuncupatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Sacræ Equestris Religionis Constantinianæ S. Georgii, cum pluribus concessionibus ad favorem tam ejusdem Religionis, quàm illius Serenifs. Magni Magistri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ejusque Successorum.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificio studio promovendi ea quæ decus, & incrementum Ordinum Militarium, & consequenter Orthodoxæ fidei & Divini cultus amplificationem respiciunt.

Militantis Ecclesiæ regimini, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, præsidentes, ad ea potissimum, quæ Militarium Ordinum, maximo Christianæ Reipublicæ bono, anteactis temporibus institutorum decus, & incrementa respiciunt, quæque in Orthodoxæ Fidei, Divinique cultus amplificationem cessura esse noscuntur, vigilantiæ nostræ curas libenter convertimus, nostrique Apostolici Officii partes propensâ benignitate desuper interponimus, prout pia Catholicorum Principum vota postulant, & Nos, prudenti consultatione adhibitâ, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Jo. Andreas Angelus Flavius Comnenus Princeps Macedoniæ ultimus Magnus Magister Militiæ Aureatæ Constantinianæ.

§. 1. Sanè aliàs, postquam tunc in humanis agens Joannes Andreas Angelus Flavius Comnenus, dum vixit, Princeps Macedoniæ, ac Magnus Magister Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regulâ Sancti Basilii Magni Familiæ suæ Angelæ Flaviæ Comnenæ solus superstes, ac tam liberis, quàm spe illos procreandi jam destitutus, summopere cupiens in Officio, seu munere Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ prædictæ, quod longissimo tempore ab ejus Progenitoribus continuâ, ac non interruptâ serie obtentum, & possessum fuerat, dari sibi Successorem prævalidum, cujus ope, ac virtute Militia præfata revelaretur, ac præservaretur à noxiis, nec non lætioribus, benedicente Domino, proficeret incrementis, ad Personam dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, egregiis naturæ, gratiæque Divinæ muneribus præfulgentem, mentis suæ oculos providè direxerat, juribusque sibi in hac re quovis modo competentibus, seu quæ sibi competere existimaverat, utens, eidem Francisco Duci, ejusque successivè Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus Officium, seu munus Prædictum, reservato tamen desuper Sedis Apostolicæ beneplacito, resignaverat; felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor noster, firmam in Domino spem concipiens, dictum Franciscum Ducem, cui præter generis splendorem, ac domestica Majorum exempla, Catholicæ Religionis tuendæ zelus, aliæque eximiæ, ac pio, prudentique Principe dignæ virtutes abundè suffragabantur, Militiæ prædictæ plurimùm utilitatis allatum esse, ac proinde felicibus ejusdem Militiæ, quæ, ut asserebatur, diversis Privilegiis, Gratiis, & Indultis à quamplurimis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tunc suis, insignita fuerat, progressibus opportunè consulere volens supplicationibus tam Francisci Ducis, quàm Joannis Andreæ Principis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædictorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus ac etiam motu proprio, ac

Præfatus Princeps Macedoniæ resignavit munus Magni Magistri dicti Militiæ Constantinianæ Serenissimo Duci Francisco Farnesio, ejusque Descendentibus, aliisque ipsius Serenissimi Ducis Successoribus, reservato beneplacito Apostolico.

Innocentius XII. hujusmodi resignationem confirmavit.

ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine resignationem dicti Officii, seu muneris Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ eidem Francisco Duci, ejusque successivè Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus à præfato Joanne Andrea Principe, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore factam, ut præfertur, publicumque desuper confectum Instrumentum, seu publicam desuper confectam Scripturam cum omnibus, & singulis in eis contentis sub certis modo, & formâ tunc expressis Apostolicâ authoritate perpetuò confirmavit, & approbavit, & ad majorem, & abundantiorem cautelam, quatenus opus esset, ac etiam omni meliori modo, viâ, jure, & formâ, quibus firmiùs, & validiùs facere poterat, eidem Francisco Duci, ac prædictis illius Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque Familiæ suæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo ordine respectivè, supradictum Officium, seu munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ, præmisso, vel aliàs certo, quem idem Innocentius Prædecessor pro expresso haberi voluit, modo tunc vacans cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, perpetuò concessit, & assignavit.

Et ad majorem cautelam eidem Duci, ejusque Successoribus munus M. Magistri perpetuò concessit & assignavit.

§. 2. Nec non cum illis super receptionis in Fratres Milites Militiæ prædictæ, ac susceptionis habitus per eosdem Milites gestari soliti, nec non Professionis per ipsos Milites emitti consuetæ Regularium, nec non servitiorum quorumlibet ad ejusdem Militiæ Statutis, seu stabilimentis præscriptorum, ac aliarum quarumvis per eadem Statuta, seu stabilimenta, ac Privilegia, & Indulta Apostolica ad obtinendum Officium, seu Munus hujusmodi, illiusque jurisdictionem, potestatem, præeminentias, & prærogativas exercendum quomodolibet requisitarum qualitatum defectibus, cæterisque impedimentis quibusvis in præmissis eidem Francisco Duci, ejusque Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, prædictis quomodolibet obstantibus, & quandocumque obstituris, seu quæ illis obstare quovis modo prætendi, censeri, vel intelligi possent ad præmissorum effectum, quatenus opus esset, semper, & omni tempore, quo casus hujusmodi eventurus foret, de specialis dono gratiæ dispensavit, & alia disposuit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis in formâ Brevis die vigesimâ quartâ Octobris millesimi sexcentesimi nonagesimi noni expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberiùs continetur.

Et cum eis super quibuscunque defectibus, & impedimentis obstantibus, seu obstituris ad præmissorum effectum dispensavit.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, Franciscus Dux, ac Magnus Magister seu perpetuus Administrator præfatus, ut Christianum decebat Principem, susceptique Officii, seu Muneris ratio ab ipso postulabat, ad instaurandam Militiam hujusmodi, ob varia præteritorum temporum infortunia ferè collapsam pio, strenuoque animo incumbens, nullis hactenus pepercerit curis, laboribus, & sumptibus, ut illa ad pristinum honoris, ac Dignitatis gradum restitueretur,& restitutâ ad Catholicam Religionem contra Infidelium insultus pro veteri suo instituto propugnandam usui esse posset; in primis autem antiqua præfatæ Militiæ Statuta, seu stabilimenta renovari meliori, quam olim, methodo, ac ordine disponi, præsentique temporis conditioni, ac rerum statui accommodari sedulò curaverit, quamplures insuper non tam generis nobilitate, quàm animi robore, virtutumque meritò præstantes viros, prævio maturo examine, in eandem Militiam adsciverit; ac demùm cùm implacabiles Christiani nominis Hostes Turcæ in sua feritate confidentes Catholicorum Principum, ac præsertim Venetæ Reipublicæ Dominia nefario bello vexare cæperunt,idem Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator, avitæ pietatis stimulis incitatus, duo peditum millia in sexdecim Cohortes distributa, non sine gravi sui Ducalis Ærarii dispendio, alacri tamen, promptoque animo suis sumptibus conscripserit, ac eorum regimini antedictos Milites sub ejusdem Militiæ vexillo præfecerit, illaque sic conscripta, omnibusque necessariis instructa in Venetorum opem, atque subsidium ad Dalmatiæ partes transmiserit, firmâ spe, fiduciâque conceptis, quod iidem Milites, dirigente Domino fideles eorum gressus, non tam Venetis ipsis, quàm Universæ Christianæ Reipublicæ ad propulsandos Barbarorum conatus non modico futuri essent adjumento.

Serenissimus Dux curavit instaurationem Ordinis Statuta renovando, Milites nobiles adscribendo, & duo millia peditum in subsidium Venetorum contra communem hostem expediendo.

§. 4. Tametsi verò omnia, & singula præmissa hucusque gesta,& laudabiliter constituta prædictæ Militiæ decori, & stabilitati longè sufffectura dignoscantur, nihilominus dictus Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator feliciori adhuc ejusdem Militiæ statui, conservationi, & incremento, nec non prædictorum Militum utilitati, & subventioni consultum esse plurimùm cupiat, proindeque Nobis exponi fecerit, quod Militia præfata certâ Ecclesiâ, certâque Sede Conventualibus, in quibus Milites Divina Officia, aliasque Ecclesiasticas functiones juxtà eorum Regulare Institutum pro tempore celebranda celebrare, & conventualiter ad instar aliarum Militiarum hujusmodi vivere respectivè possint, annuisque reditibus, & Commendis ad id necessariis, ob superiorum temporum calamitates, destituta reperitur; quodque, si fine curâ Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Parmen., quæ minimè collativa existit, ac pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis patrocinio subest, nec non à quadam Congregatione Clericorum, & Laicorum à præfato Duce eligi, & deputari solitorum regitur, & gubernatur ac à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris in cantu Gregoriano approbatis, & apud eam personaliter residentibus, ac ad nutum ejusdem pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis amovibilibus, cum congruâ menstruæ mercedis, seu menstrui salarii assignatione in Divinis deservitur, & in quâ nonnulla perpetua simplicia, personalemque residentiam non requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum duo de Jurepatronatus ejusdem Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum, ex fundatione, vel dotatione existere dicuntur, fundata reperiuntur, in Ecclesiam Conventualem, & certam Sedem prædictæ Militiæ, totiusque Ordinis Militaris hujusmodi Caput, ad quod ob illius Ædificii elegantem structuram, amplitudinem, celebrem ornatum, & divitem sacrarum supellectilium copiam satis apta esse dignoscitur, perpetuò erigeretur, ac in ea unus Magnus Prioratus pro uno Presbytero Milite ejusdem Militiæ, qui à nunc, & pro tempore existente ejusdem Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligi, ac eidem Ecclesiæ, dictæque Militiæ Militibus, ac aliis ejusdem Ecclesiæ Ministris, & Cappellanis eidem Ecclesiæ inser-

Expositio facta per Serenissimum Ducem SS. D.N. pro obtinenda erectione Ecclesiæ Steccatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem Ordinis, & concessione Domus Piæ Misericordiæ Curtis Majoris, ac applicatione bonorum, & redituum dictæ Ecclesiæ & Domus Piæ Militiæ prædictæ.

vientibus, cumtitulo, ac denominatione Magni Prioris præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse deberet, perpetuò itidem erigeretur, & institueretur; Nec non Pia Domus de *Misericordia* nuncupata in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Diœcesis Provinciæ Bononien. quæ pariter minimè collativa existit, nullique ad vitam, seu in administrationem concedi consuevit, quæque aliàs à quondam tunc in humanis agente Rolando Marchione Pallavicino, dum vixit, Domino in temporalibus dictæ Terræ fundata, ac deinde à recolendæ memoriæ Alexandro Papa VI. etiam Prædecessore nostro, prævià ejusmodi fundationis amplissima confirmatione, à quacumque Ordinarii Loci jurisdictione perpetuò exempta, illaque sic exempta eidem Rolando, ejusque Successoribus Dominis in temporalibus dictæ Terræ pro tempore existentibus subjecta fuit, & nunc ad Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem prædictum, uti legitimum Successorem præfati Rolandi spectat, & pertinet, ac per nonnullos homines Universitatis dictæ Terræ ab ipsomet Francisco Duce, cui de annuis reditibus ejusdem Piæ Domus, illorumque administratione singulis annis iidem homines, rationem reddere tenentur, pro tempore nominatos, & deputatos regi, & gubernari solet, eidem Militiæ etiam perpetuò concederetur, insuper omnia, & singula respectivè bona, res, proprietates, ac jura quæcumque ad præfatam Ecclesiam sic erigendam, ac præfatam Domum Piam sic concedendam quomodolibet respectivè spectantia, & pertinentia, illorumque omnes, & singuli fructus, reditus, & proventus, qui deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ, ac Domus Piæ præfatarum oneribus, ad quingentos septuaginta duos ducatos auri de Camera circiter annuatim, ut asseritur, ascendat, eidem Militiæ in congruam pro tempore existentis Magni Prioris Magni Prioratus, ut præfertur, erigendi hujusmodi, nec non in dotem nonnullarum præceptoriarum, seu commendarum ejusdem Militiæ similiter, ut infra, erigendarum perpetuò applicarentur, & assignarentur, aliaque infrascripta per Nos benignè concederentur, ex his omnibus, & singulis Militia præfata validius suæ stabilitatis firmamentum, ac Divinus cultus in dictâ Ecclesiâ non modicum susciperent incrementum, ac Milites ipsi ad Christianas excolendas virtutes, solidamque sui Ordinis gloriam promovendam, proposito eis præmio, vehementius inflammarentur,

Clemens XI. tempore sui Cardinalatus fuit Protector Ordinis.

§. 5. Nos, qui Militiam hujusmodi, cujus, dum Cardinalatus fungebamur honore, Protectoris munus sustinuimus sincero paternæ charitatis affectu semper prosecuti fuimus, & nunc etiam impensè prosequimur, summoperè gaudentes, quod illa sub Francisci Ducis, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti auspiciis ad pristinum honoris, & Dignitatis locum, benedicente Domino, resurgere jam cœperit, ac proinde eundem Franciscum Ducem novis gratiarum muneribus decorare, ejusque pium, ac laudabile propositum, quantum cum Domino possumus, confovere, nec non ipsam Militiam, ut felicioribus in dies lætari possit incrementis, opportunæ subventionis ope juvare, ac fulcire volentes, ipsumque Franciscum Ducem, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusdemque Militiæ Milites, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ex certa scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad uberiorem cautelam, ac etiam quatenus opus sit, omni, & quocumque potiori, & meliori modo, ac formâ, quibus firmiùs, & validiùs à Nobis fieri possit, ac valeat, eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac præfatis ejus Natis, Nepotibus, & Descendentibus aliisque Familiæ suæ Farnesiæ Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo respectivè ordine, præfatum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ præfatæ per eumdem Franciscum Ducem, ut præfertur, obtentum, & hucusque præclarè gestum, ac exercitum cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, aliisque gratiis sibi, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis à præfato Innocentio Prædecessore, ob eximiam suorum, & Familiæ suæ Farnesiæ prædictæ meritorum celsitudinem, ut præfertur, concessis, tenore præsentium perpetuò iterum concedimus, & assignamus, omniaque, & singula eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis super libero exercitio Officii, seu muneris hujusmodi ab eodem Innocentio Prædecessore concessa, etiam perpetuò harum serie approbamus, & confirmamus, dictumque Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusque Familiæ Farnesiæ Descendentes, & Successores præfatos in omnibus, & singulis juribus, quæ dicto Joanni Andreæ, ejusque Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ, si tempore resignationis ab ipso Joanne Andrea eidem Francisco Duci, ut præfertur, factæ, & per eumdem Innocentium prædecessorem etiam, ut præfertur, confirmatæ, & approbatæ, extitissent, ad dictum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris quomodolibet competebant, seu competere poterant, & si dictus Joannes Andreas Officium, seu Munus hujusmodi non resignasset, ipsiusque Familia Angela Flavia Comnena prædicta extincta non fuisset, quomodocumque competerent, & competere possent, gratiosè, ac plenariè subrogamus, & subrogatos esse volumus, & declaramus, nec non Militiam Aureatam Constantinianam prædictam ab eodem Francisco Duce, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut præfertur, instauratam; ac ferè de novo erectam, & institutam dictâ Apostolicâ authoritate approbantes, & confirmantes, eundem Franciscum Ducem, & ab illius Familiâ Farnesiâ Descendentem, qui Parmæ, & Placentiæ Dux pro tempore extiterit, ordine præfato, Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem ejusdem Militiæ, perinde ac si ab ipsomet Francisco Duce verè de novo erecta, & instituta fuisset, cum honoribus, prærogativis, & facultatibus, quibus alii aliarum Militiarum hujusmodi Apostolicâ authoritate confirmatarum Magni Magistri cum suis Militibus quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, absque ullo prorsus discrimine, & sine aliquo antiquorum jurium præjudicio, sed nova jura antiquis cumulando, eaque conservando perpetuò constituimus, & deputamus.

Pontifex ad cautelam, & quatenus opus sit, Munus Magni Magistri de novo concedit Serenissimo Duci, ejusque Successoribus, & confirmat omnia illis concessa ab Innocentio XII.

Eos insuper plenariè subrogat in omnibus Juribus, quæ ad dictum Munus Magni Magistri Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ olim competebant.

Militiam Constantinianam approbat, & confirmat.

Serenissimum Franciscum Ducem, & ab illius Familia Descendentem qui Dux Parmæ, & Placentiæ pro tempore erit, Magnum Magistrum d. Militiæ constituit.

Erigit Ecclesiam Steccatæ in Ecclesiam, & Sedem Conventualem dictæ Militiæ.

§. 6. Ac Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ præfatam, præviis in ea omnis cujuscumque status, & essentiæ sæcularis, non tamen quoad Beneficia in ea jam, ut præfertur, fundata,

ac

ac de dicto jurepatronatus Laicorum, ut præfertur, existentia, quæ illæsa, & in eorum primæva natura seculari, excepto tamen jure in eis instituendi Clericos Seculares ad illa pro tempore vacantia, ab illorum pro tempore existentibus Patronis præsentandos, quod Nos Magno Priori præfato pro tempore existenti concedere, ut infra, & assignare intendimus, remaneant, extinctione, nec non ejusdem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Regiminis, & Gubernii à Congregatione prædictâ, à qua, ut præfertur, regi, & gubernari usque nunc consuevit, abdicatione, ac prædictorum viginti quinque Clericorum, seu Presbyterorum Secularium præfatorum, à quibus eadem Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ nunc, ut præfertur, in Divinis deservitur, amotione, in certam Ecclesiam certam que prædictæ Militiæ Aureatæ Constantinianæ Sedem Collegialem, seu Conventualem, quæ Caput aliarum Ecclesiarum Militiæ hujusmodi in posterum erigendarum existat, ac omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, authoritatibus, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ similes Ecclesiæ Militiarum Capita quomodolibet gaudent, utuntur, fruuntur, & potiuntur, seu gaudere, uti, frui, & potiri debent, perpetuò gaudeat, utatur, fruatur, ac potiatur, nec non à viginti quinque Clericis, seu Presbyteris idoneis à nunc, & pro tempore existente dictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, eligendis & ad sui placitum amovendis aliisque toties, quoties casus evenerit, subrogandis, & ab eo insigni Crucis ejusdem Militiæ, juxta illius statuta, seu stabilimenta donandis, qui apud dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ personaliter residere teneantur, cum congruâ illius menstrui salarii, quod viginti quinque Clericis, seu Presbyteris Secularibus, ut præfertur, amotis, antea assignari consueverat, assignatione in Divinis collegialiter, seu conventualiter deserviri debeat; ubi Milites prædicti nunc, & pro tempore existentes Divina officia, aliasque Ecclesiasticas functiones ab eis, juxta laudabilia ejusdem Militiæ instituta, & consuetudines celebrari solita, ac debita, celebrare liberè, & licitè valeant, eadem Apostolicâ authoritate perpetuò erigimus, & instituimus.

Quæ Caput aliarum Ecclesiarum d. Militiæ in posterum erigendarum constituitur, cum omnibus Privilegiis, quibus aliæ similes Ecclesiæ Militiarum Capita potiuntur.

§. 7. Ac ut in eadem Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Divinum servitium, & Milites prædicti in spiritualibus exactè, pieque dirigantur, in ea unum Magnum prioratum pro uno Presbytero idoneo, Milite ejusdem Militiæ expressè Professo, futuro ejusdem Magni Prioratus Magno Priore, ac à nunc, & pro tempore existente prædictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore ad dictum Magnum Prioratum, dum illum quandocumque, quomodocumque, ubicumque, & ex cujusvis personâ, ac etiam à primævâ illius erectione per præsentes facienda vacare contigerit, eligendo, & in Magnum Priorem dicti Magni Prioratus præficiendo, qui Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ prædictæ, illiusque Cappellanorum Insigni Crucis, ut præfertur, donandorum, aliorumque Ministrorum prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ pro tempore inservientium Caput, Præses, ac Prælatus existat, eique, ac Militibus prædictis in spiritualibus, cum indultis, gratiis, antelationibus, præeminentiis, ac annuis redditibus eidem futuro Magno Priori pro ejus congruâ sustentatione, ut infra, concedendis, & assignandis præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse, ac eorum spirituali directioni incumbere debeat, Apostolicâ authoritate præfata similiter perpetuò erigimus, & instituimus.

Magnum Prioratum in d. Ecclesia Steccatæ instituit.

§. 8. Ac Domum piam de *Misericordia* nuncupatam prædictam in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Dioecesis dictæ Provinciæ; quæ, ut præfertur, minimè collativa existit, nullique ad vitam committi, minusque in administrationem concedi consuevit, & ad dictum Franciscum Ducem, ut præfertur, nunc spectat, & pertinet, præviâ similiter illius Gubernii, & Administrationis ab Hominibus Universitatis prædictæ Terræ abdicatione, cum omnibus, & singulis illius Ædificiis, Membris, Ædibus, aliisque Pertinentiis, necnon Bonis, Juribus, ac redditibus, ut infrà, applicandis, appropriandis, & erogandis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur erectæ, omnimodè subjicimus, eamque sic subjectam eidem Militiæ, illiusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus, cum pleno, & libero illius Ædificiorum, Bonorum, ac Jurium quorumcunque prædictorum respectivè usu, & dominio, motu simili, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, de consensu prædicti Francisci Ducis, etiam perpetuò concedimus, & assignamus.

Domum Piam Misericordiæ Curtis Majoris subjicit Ecclesiæ Steccatæ, & eam assignat Militiæ cum omnibus bonis, & Juribus.

§. 9. Ecclesiæ verò Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam dictæ Militiæ, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum eidem Militiæ, illius Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis respectivè, ut præfertur, concessarum, & assignatarum prædia, proprietates, fundos, census, aliaque jura, & bona universa in quibusvis rebus, & ubicumque consistentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, præviâ illorum, quatenus opus sit, ab Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, & Domo Piâ prædictis opportunâ dismembratione; Ita quòd liceat Militiæ prædictæ, illiusque modernis Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus hujusmodi per se ipsos, vel alios eorum, & prædictæ Militiæ nominibus realem, corporalem, & actualem proprietatum, rerum, prædiorum, censuum, aliorumque jurium, & bonorum universorum respectivè prædictorum possessionem, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, propriâ auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, nec non omnes, & singulos fructus, reditus, proventus, & obventiones, ac emolumenta quæcumque ex eis respectivè quomodolibet provenientia, quæ omnia insimul, deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum respectivè oneribus, ad prædictam summam quingentorum septuaginta duorum ducatorum auri de Camera hujusmodi circiter annuatim, ut præfertur, ascendunt, quæ omnia, & singula respectivè onera prædicta integrè, & absque ulla prorsus illorum diminutione, quantumvis minimâ, semper, & perpetuò supportari, & adimpleri, necnon omnia, & singula Jurapatronatus Beneficiorum in prædictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, jam fundatorum semper, & perpetuò conservari, ac penitùs illæsa remanere, illaque ad eorum respectivè Patronos, nunc & pro tempore existentes ut priùs, spectare, & pertinere debere volumus, atque decernimus, per unam ejusdem Militiæ Militum, ab illius nunc, & pro tempore existente Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligen-

Omnia bona, & Jura, ac reditus dictæ Ecclesiæ Steccatæ, & Domus Piæ administrari, & respectivè percipi debent à nova Congregatione Militum deputantia per M. Magistrum.

Omnia, & singula onera dictarum Ecclesiæ, & Domus Piæ debent integrè adimpleri.

do-

dorum, & deputandorum, ejusque arbitrio removendorum, Congregationem noviter deputandam, ad quam Juspatronatus, quod ante hac in duobus ex prædictis Beneficiis in prædicta Ecclesiâ B. Mariæ *della Steccata* nuncupata in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ etiam, ut præfertur, fundatis, ad primò dictam Congregationem quomodolibet spectabat, & pertinebat, in posterum, perinde ac si ab illorum respectivè primævâ fundatione, vel dotatione secundò dictæ Congregationi reservatum fuisset, spectet, & pertineat, spectare, & pertinere debeat, & censeatur, integrè, plenariè, ac liberè administrari debere; Ita quòd secundò dictæ Congregationi de novo, ut præfertur, deputandæ liceat omnia, & singula ad Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam, & Domum Piam præfatas quomodolibet respectivè pertinentia prædia, census, bona, & jura universa perpetuò regere, & gubernare, eorumque fructus, reditus, & proventus quoscumque percipere, exigere, levare, dislocare, & arrendare; Cum hoc tamen quòd ex annuis fructibus, reditibus, & proventibus hujusmodi eadem secundò dicta Congregatio omnia, & singula Ecclesiæ, & Domus Piæ prædictarum respectivè onera juxta illarum Fundationis, aliarumque piarum dispositionum legem annuatim supportanda, ac adimplenda supportare, & plenariè adimplere, ipsamque Ecclesiam, illiusque Sacristiam de supellectilibus, aliisque rebus ad cultum divinum necessariis manutenere, ut priùs, debeat; eos autem, qui supererunt, annuos fructus, reditus, & proventus prædictos pro ratâ annuâ centum septuaginta duorum ducatorum auri similium, in congruam dicti Magni Prioris Magnum Prioratum hujusmodi pro tempore obtinentis sustentationem, reliquos verò quadringentos ducatos auri de Camera hujusmodi in annuum tot Commendarum dictæ Militiæ, pro tot ejusdem Militiæ Militibus, juxta providam nunc, & pro tempore existentis Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti dispositionem, ac ejus arbitrio erigendarum, & assignandarum stipendium perpetuò convertere, & erogare liberè, & licitè valeat, similiter volumus, decernimus, & declaramus.

Et Sacristia de Supellectilibus, aliisque ad Cultum Divinum necessariis manutenendi.

Reditus, qui supersunt ascendentes ad ducatos auri 572. erogari debent à nova Congregatione, quoad summam duc. 172. in congruam M. Prioris, quoad residuum in erectionem tot Commendarum.

§. 10. Ac insuper eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ejusque in hujusmodi Officio, seu Munere Successoribus prædictis, quod prædictas, aliasque Commendas, Cappellas, aut Ecclesias ejusdem Militiæ perpetuò erigere, & instituere, dictæque Militiæ perpetuò incorporare, applicare, & appropriare, & Commendarum Fundatoribus, ac Dotatoribus Juspatronatus, & præsentandi Militiæ, ejusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori pro tempore existenti, vel ejus Deputato Personas idoneas ad Commendas hujusmodi pro tempore vacantes, etiam concedere, & reservare, & sic à Patronis præsentatos, juxta stabilimenta dictæ Militiæ à Nobis suis loco, & tempore approbanda, nostrâque Apostolicâ auctoritate confirmanda, Ordinariorum Locorum, & quorumvis aliorum consensu desuper minimè requisito, in ipsis Commendis instituere, ac aliàs illas conferre, & de eis providere possit; Ita tamen, ut quoad Beneficia Ecclesiastica in dictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, jam etiam, ut præfertur, fundata, quorum duo de Jurepatronatus secundò dictæ Congregationis, reliqua verò pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum ex fundatione, vel dotatione, ut præfertur, existunt, ac etiam quoad alia pariter Ecclesiastica Beneficia, quæ in eadem, vel aliis prædictæ Militiæ Ecclesiis de cætero erigi, ac fundari contigerit, idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator nullo modo se ingerere valeat, sed quotiescunque Beneficia hujusmodi pro tempore vacaverint, illorum Patroni Magno Priori nunc, & pro tempore existenti Personas idoneas ad Beneficia hujusmodi nominare, & præsentare, eædemque Personæ sic nominatæ, ac præsentatæ ab eodem Magno Priore canonicam institutionem in eisdem Beneficiis reportare debeant, & teneantur; motu simili, ac ex certa scientiâ deque Apostolicæ Potestatis plenitudine perpetuò concedimus, & indulgemus.

Conceditur facultas M. Magistro erigendi Commendas, easque pro libito conferendi Militibus, absque Ordinariorum consensu.

Necnon reservandi Juspatronatus Fundatoribus Commendarum, & pro tempore præsentatos instituendi.

Instituere verò Rectores ad Beneficia Ecclesiastica tam erecta, quàm erigenda in dicta Ecclesia Steccatæ, aut aliis dictæ Militiæ spectare debet ad M. Priorem ad præsentationem Patronorum.

§. 11. Præterea Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam, & Domum Piam prædictas, necnon Commendas, Capellas, & Ecclesias quascunque prædictæ Militiæ tam hactenus erectas, quàm in posterum, ut præfertur, erigendas; illarumque omnia, & singula respectivè bona, reditus, & proventus quoscunque, ac insuper omnes, & singulos ejusdem Militiæ Milites etiam Clericali charactere insignitos, aut in aliquo ex Sacris ordinibus constitutos ubicunque nunc existentes, ac de cætero extituros, nec non eos omnes etiam Cruce hujusmodi Militiæ non insignitos, qui prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, actu inservient, ac intrà ejus septa, & domum residebunt, & sub Magni Prioris prædicti obedientiâ vivent, ab omni Jurisdictione, superioritate, visitatione, dominio, & potestate quorumvis Episcoporum, Archiepiscoporum, aliorumque Locorum Ordinariorum similiter perpetuò penitus, & omninò etiam in habitu amplissimè eximimus, & liberamus, illaque, ac illos respectivè dicti Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusque, & qui pro tempore extiterint in munere hujusmodi Successorum, jurisdictioni, visitationi, & correctioni in spiritualibus, & temporalibus immediatè pleno Jure, ac in totum subjicimus, & supponimus. Declarantes tamen, ac decernentes, quòd idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator pro tempore existens, in causis tam civilibus, quàm criminalibus, vel mixtis Militum quorumcunque, necnon Ministrorum, aliorumque prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, inservientium, qui Clericali charactere prædicto insigniti, ut in aliquo ex sacris ordinibus constituti, ut præfertur, respectivè fuerint, nullo modo se immiscere possit, nec debeat, sed ejusmodi causas, quotiescumque, ac ubicunque casus evenerit, cognoscendas, fineque debito terminandas committere, ac delegare teneatur Magno Priori prædicto, vel aliis Personis præfato tamen Clericali charactere insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiasticâ Dignitate constitutis ejusdem Magni Magistri, seu perpetui Administratoris arbitrio eligendis, & non aliàs, ita quòd Locorum Ordinarii, aliique omnes, & singuli prædicti nullam in Commendas, Capellas, & Ecclesias prædictas, earumque bona, reditus, & proventus, nec non in Milites, aliasque personas prædictas respectivè jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscunque contractus, necnon cujusvis generis delicti, etiam turbatæ Jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem mentionem requirentis, vel alterius rei, ubicunque

Indulgetur Exemptio amplissima bonorum, & Militum Ordinis etiam in Sacris constitutorum, & Personarum omnium actu inservientium Ecclesiæ Steccatæ ab omni Jurisdictione, Visitatione, & Correctione Ordinariorum, ac aliorum quorumcunque Superiorum Ecclesiasticorum.

Causæ civiles, criminales, & mixtæ dictorum Exemptorum Ecclesiasticorum debent committi per M. Magistrum M. Priori, seu aliis in Dignitate Ecclesiastica constitutis.

loco-

locorum ineatur contractus, committatur delictum, & res ipsa consistat, exercere valeant, sed Milites, ac alii omnes hujusmodi coram solo Magno Magistro, seu perpetuo Administratore nunc, & pro tempore existente prædicto, tamquam proprio eorum Ordinario, aut aliis Clericali charactere prædicto insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ab eodem Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut suprà, deputandis Personis respectivè omnino privativè quoad Ordinarios Locorum, aliosque omnes, & singulos prædictos in omni, & quocunque casû respondere debeant: Decernentes, quoscunque processus contra illos, vel eorum aliquem per ipsos Locorum Ordinarios, vel illorum Vicarios, seu quosvis alios prædictos etiam in casû negligentiæ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, vel Magni Prioris prædictorum pro tempore factos, necnon similiter quaslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis, aliasque sententias promulgatas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, non obstante quoad omnia prædicta etiam in alterius, quam Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusve Deputati, vel Magni Prioris prædictorum Jurisdictionem quomodolibet per Milites, aliasque Personas hujusmodi præstando consensu, quem non valere, nec attendi debere similiter decernimus, & declaramus,

Magno Priori usum habitus Prælatitii concedit, eumque designat cum nonnullis declarationibus.

§. 12. Ac insuper, ut Divinus cultus in dictâ Ecclesiâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, decentiùs, & honorificentiùs peragatur, debitisque futurus Magnus Prior prædictus præfulgeat Insigniis, eidem Magno Priori, ut ipse, illiusque Successores Magnum Prioratum per præsentes erectum hujusmodi pro tempore obtinentes Mozzettam laneam, sive ex camelotto violacei coloris, cum suo Cappuccio, ac Rochettum ad instar aliorum Prælatorum inferiorum, absente tamen Magno Magistro, seu perpetuo Administratore prædicto, unà cum Cruce ejusdem Militiæ super Mozzetta, tam in prædictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali dictæ Militiæ Ecclesiâ, ut præfertur, erectâ, quàm etiam in aliis dictæ Militiæ Ecclesiis; Quotiescunque verò dictus Magnus Magister, seu perpetuus Administrator in eisdem Ecclesiis præsens aderit, nec non extrà eas, ac intrà, & intrà Civitatem Parmen. & ubivis locorum; non tamen in Urbe Mantellettum duntaxat consimile cum Cruce ejusdem Militiæ, & Rochettum coram quibusvis Personis etiam Ordinariis Locorum, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, dictæque Sedis etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, ac Nunciis liberè deferre, & gerere, nec non Missam privatam celebraturi, sive in dictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali, sive in aliis ad eamdem Militiam quomodolibet spectantibus Ecclesiis ante Altare, inter duos Capellanos superpelliceo indutos, cum canone, & instrumento argenteo cum candela, vulgò *bugia* nuncupato, non tamen Paramentis Sacris ab Altari, sed ab aliâ rabulâ à cornu Epistolæ præparatâ, desumptis, ac sine abaco more Episcoporum, & sine Cruce pectorali, ac stolâ à collo liberè pendente, se præparare, & sic præparati cum assistentiâ duorum Capellanorum, unius Clerici, unius Cubicularii, qui pro manuum lotione aquam porrigat & unius Famuli Missam privatam hujusmodi celebrare, nec non Annulum pretiosum in digito deferre, ac Manipulum ad Versiculum *Indulgentiam, absolutionem* &c. suscipere, non tamen ad Populum se vertendo, *Pax vobis*, nec Missâ absolutâ, *Sit Nomen Domini benedictum*, dicere, nec Populo ter benedicere; post Missam verò privatam, ut præfertur, celebratam, Rochetto induto, absque Mantelletto ante Altare inter eosdem duos Capellanos superpelliceo indutos cum canone, ac instrumento argenteo prædictis gratiarum actionem peragere.

Magnus Prior quomodo Missam privatam celebrare possit.

Quomodo Missam solemnem.

Præterea, dum Missam solemnem pro defunctis in Ecclesiis supradictis celebraturi erunt exire è Sacrario cum Cappa inter Assistentes paratos, & in Faldistorio ante Altare posito Sacras Vestes induere, prout etiam quoties Missam solemnem Pontificalem in eisdem Ecclesiis celebrabunt, quinque Assistentes habere, & nobilem Sedem, seu Cathedram coopertam simplici serico panno coloris festivitati congruentis, non tamen auro contexto, aut phrygio, seu basilico opere ornato retinere, eaque, non tamen in præsentiâ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti, uti Cappâ quoque Magnâ, non tamen Ministro, seu Inserviente, qui ejusdem Cappæ, aut Vestis talaris limbum, seu caudam extollat, nec non Baculo, Mitrâ, Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus indumentis etiam uti; Ac insuper in præfatâ B. Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem d. Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ, Ecclesiâ diebus, & Festivitatibus infrascriptis, videlicet in Paschatis, Resurrectionis, & Pentecostes, ac infra octavam Festi Sanctissimi Corporis Christi, Dominicis, nec non Feriâ quintâ majoris Hebdomadæ, ac Nativitatis, Epiphaniæ, & Ascensionis Domini, nec non Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac omnium Sanctorum, & S. Georgii festis diebus: Item in primâ Cappellâ per dictum Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem inibi habendâ, & in ejusdem Militiæ Comitiis Mitrâ pretiosâ similiter uti, nec non Populo ter post solemnium, non autem privatarum Missarum celebrationem, ac eisdem Pontificalibus indumentis, ut præfertur, induti Ecclesias, Cappellas, aliaque Sacra Ædificia tam hactenùs constructa, quàm de cætero construenda dictæ Militiæ dumtaxat benedicere, eaque polluta reconciliare; Ac insuper pro earumdem Ecclesiarum tantùm usu, & servitio Paramenta, & Suppellectilia Sacra, exceptis tamen iis omnibus, in quibus Sacri Olei, vel Chrismatis unctio adhibetur, etiam benedicere, nec non Literas Officii Pœnitentiariæ Nostræ Apostolicæ, eis pro executione directas, ad supplicationem ejusdem Militiæ Militum, seu aliarum Personarum illius servitio addictarum expeditas, exequi; Nec non prædictis Cappellanis Cruce prædictâ, ut præfertur, decoratis, & decorandis, ut præter consuetum ejusdem Militiæ Habitum, Rochettum, & Mozzettam cum suo Capuccio violacei coloris, & super ea Crucem ejusdem Militiæ, tam in prædictâ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem ejusdem Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectâ Ecclesiâ, quàm extra eam, nec non extra Civitatem, & Diœcesim Parmen. & ubique Locorum, etiam in Processionibus, & funeralibus, aliisque actibus, & functionibus Ecclesiasticis publicis, & privatis, ac etiam in Comitiis Provincialibus, & Generalibus ejusdem Militiæ, ac etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Nunciorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcunque præsentiâ, quibusvis anni temporibus, & diebus similiter deferre, & gestare, illisque pariter uti liberè, & licitè respectivè possint, & valeant, motu pari, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine similiter perpetuò concedimus, & indulgemus.

In quibus Festis uti possit Mitra pretiosa, & ter Populo benedicere.

Aliæ facultates Magni Prioris.

Habitus Ecclesiasticus Capellanorum.

Decretum irritans cum clausulis generalissimis, & specialissimis.

§. 13. Nec non omnia, & singula præmissa, ac easdem præsentes nullo unquam tempore de-

su-

ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel argui poſſe, ipſaque omnia, & ſingula præmiſſa, tamquam Magno Magiſtro, ſeu perpetuo Adminiſtratori, ac Militiæ, vel Militibus nunc, & pro tempore exiſtentibus prædictis ex causâ onerosâ conceſsâ, ſub quibuſvis tam earumdem præſentium, quàm ſimilium vel diſſimilium gratiarum in genere, vel in ſpecie, ſuſpenſionibus, derogationibus, revocationibus, limitationibus, alterationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus à Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus, & à Sede prædictâ, quâvis de cauſâ, quantumlibet legitimâ, & juſtiſſimâ, pro tempore emanatarum minimè comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtituta, & de novo, etiam ſub quâcumque poſteriori data, per Magnum Magiſtrum, ſeu perpetuum Adminiſtratorem, ac Milites nunc, & pro tempore exiſtentes prædictos quandocumque eligenda conceſſa eſſe, & cenſeri, nec non eiſdem præmiſſis, eiſdemque præſentibus, etiam per quaſcumque Literas Apoſtolicas, etiam per quasvis clauſulas generales, vel ſpeciales, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas, ac etiam irritantia Decreta ſub quacumque verborum expreſſione in ſe continentes nullatenùs derogari poſſe, nec quoad illa derogatum eſſe pariter cenſeri, niſi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, inſertus, & hujuſmodi derogationes conſiſtorialiter factæ, & per trinas diſtinctas literas eumdem tenorem continentes, tribus diſtinctis vicibus, Magno Magiſtro, ſeu Adminiſtratori perpetuo, ac Militibus nunc, & pro tempore exiſtentibus prædictis intimatæ, ac inſinuatæ fuerint, ac Magni Magiſtri, ſeu perpetui Adminiſtratoris, ac Militum nunc, & pro tempore exiſtentium prædictorum expreſſus ad id accedat aſſenſus, & aliter factæ derogationes nemini ſuffragari, ac Magnum Magiſtrum, ſeu perpetuum Adminiſtratorem, ac Milites prædictos ad parendum literis derogatoriis hujuſmodi, & Decretis ſuper illis Proceſſibus ac eorumdem Proceſſuum Exequutoribus, & Subexequutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minimè teneri, ſed illos literarum derogatoriarum hujusmodi executionem omninò impedire, nec ratione reſiſtentiæ, cenſuris Eccleſiaſticis, per eoſdem Exequutores, ſeu Subexequutores latis innodari, ſicque, & non aliàs in omnibus, & ſingulis præmiſſis hujuſmodi per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Extraordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, nec non ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublatâ eis & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi, ac interpretandi facultate, poteſtate & auctoritate, ubique judicari, definiri, & interpretari debere, & quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Auditor Cameræ Apoſtolicæ, & Archipresbyter Eccleſiæ Parmenſis deputantur Executores præſentium literarum.

§. 14. Quocirca Venerabili Fatri noſtro Epiſcopo Imolen., ac dilectis Filiis Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Generali Auditori, & Archipresbytero Eccleſiæ Parmen. per Apoſtolica Scripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Franciſci Ducis, & Magni Magiſtri, ſeu perpetui Adminiſtratoris, & Militum nunc, & pro tempore exiſtentium prædictorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, ac illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant, auctoritate noſtrâ, Franciſcum Ducem, & Magnum Magiſtrum, ſeu perpetuum Adminiſtratorem, ac Milites prædictos approbatione, confirmatione, conſtitutione, ſubrogatione, erectione, inſtitutione, conceſſione, aſſignatione, indulto, decreto, declaratione, derogatione, aliiſque præmiſſis pacificè frui, & gaudere, ac ſi opus fuerit, Franciſcum Ducem, & Magnum Magiſtrum, ſeu perpetuum Adminiſtratorem, ac Milites nunc, & pro tempore exiſtentes prædictos, vel eorum Procuratorem, ſeu Procuratores eorum nomine in corporalem poſſeſſionem Eccleſiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, ſeu Conventualem dictæ Militiæ Eccleſiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum ſuorum præfatorum inducant auctoritate noſtrâ, & defendant inductos, amotis quibuslibet Detentoribus ab eiſdem, facientes eis, vel pro eis Procuratori, vel Procuratoribus prædictis de illorum, ac annexorum eorundem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus univerſis integrè reſponderi, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, aut inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione poſtpoſitâ compeſcendo, nec non legitimis ſuper his habendis ſervatis Proceſſibus, illos ſententias, cenſuras, & pœnas incurriſſe declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam adhoc quatenus opus fuerit, auxilio Brachii Secularis.

Derogatur quibuſcumque contrariis, cum clauſulis ampliſſimis.

§. 15. Non obſtantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter Prædeceſſoris noſtri, qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem, & Diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus ultrà unam dietam à fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur, ſeu ne Judices à Sede prædictâ deputati extra Civitatem, vel Diœceſim, in quibus Deputati fuerint contra quoſcumque procedere, aut aliis vel alii vices ſuas committere præſumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem præſentium ad judicium non trahatur, ac Lateranen. Concilii noviſſimè celebrati, nec non quatenus opus ſit, noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de Unionibus committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, & exprimendo vero annuo valore tam uniendorum Beneficiorum quàm eorum, quibus fit unio & quibusvis aliis Apoſtolicis in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordininationibus, nec non Eccleſiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in ejuſdem Militiæ Collegialem, ſeu Conventualem Eccleſiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum reſpectivè fundatione nec non Militiæ, illiuſque Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac quibuſvis Privilegiis, Indultis, & Literis Apoſtolicis etiam aliis Militiis, ac Ordinariis Locorum, & quibuſvis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus & Locis, etiam Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, eorumque Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, Rerumpublicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque inſtantiam, etiam conſiſtorialiter, & motu ſimili, ac aliàs quomodolibet etiam per Nos plurics conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & individua,

non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ eisdem præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Sanctio pœnalis.

§. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, constitutionis, deputationis, subrogationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, exemptionis, declarationis, indulti, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo octavo, sexto Kalendas Junii, Pontificatus nostri anno decimo octavo. J. Card. Prodatarius.

XCVII.

SUSPENSIO

Diversarum gratiarum ab Apostolicâ Sede Philippo V. Hispaniarum Regi Catholico concessarum, nempe Cruciatæ Sanctæ Subsidii, primæ Decimæ, nec non fructuum Ecclesiasticorum unius mensis respectivè nuncupatarum, ad Sanctitatis Suæ, & ejusdem Sedis beneplacitum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex æqui, bonique supremus Assertor, atque gratiarum dispensator in terris à Domino constitutus, ea interdum, quæ à se, & ab Apostolicâ Sede quibusvis etiam sublimi, ac Regali Dignitate præfulgentibus Personis, tametsi rationalibus ex causis, ac prudenti liberalitate concessa fuerunt, ubi graviores rationes ita suadeant, ac potissimùm eædem causæ, propter quas illa concedi contigit, idipsum exposcant, sapienti consilio abolet, immutat, aut suspendit seu aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Enumerat gratias à Sede Apostolica Regi Catholico diversis temporibus concessas, & à Sua Sanctitate prorogatas.

§. 1. Aliàs siquidem Nos Indulgentias illas, & gratias tam spirituales, quàm temporales ad certum tunc expressum tempus publicandas, & duraturas cla:mem: Philippo II. & Philippo. III. aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacen. Insulis consisten., & ad illa declinantibus, qui certa munera adimplevissent, à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sub certis modo, & formâ tunc expressis, concessas, & pluries de sexennio in sexennium prorogatas; ac deinde primò quidem à fel. rec. Urbano Papâ VIII., postea verò etiam ab illis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris quoad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore Quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensas, & ampliatas, ac de sexennio itidem in sexennium sæpiùs prorogatas, Charissimo in Christo Filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extendimus, & prorogavimus; Concessiones itidem tam annui Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex fructibus, & reditibus Ecclesiasticis universarum Hispaniarum, quàm primæ Decimæ in omnibus, & singulis Parochiis in Regnis, & Dominiis dictarum Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus consisten. eidem Philippo II. Regi ab hac Apostolica Sede ad certum tunc expressum tempus factas, ac subinde pluriès tam ipsi Philippo II., quàm aliis successivè prædictarum Hispaniarum Regibus Catholicis de quinquennio in quinquennium prorogatas, ampliatas, & extensas, memorato Philippo V. Regi ad quinquennium tunc proximum similiter extendimus, & prorogavimus; Et nihilominùs ipsas indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales eidem Philippo V. Regi, & aliis Christifidelibus prædictis ad sexennium; Subsidium verò annuum quadringentorum, & viginti millium ducatorum, ac primam Decimam hujusmodi ad quinquennium respectivè per diversas nostras in simili formâ Brevis, nempe die VIII. & die XIII. Octobris MDCCXIV., nec non binas die primâ Januarii MDCCXVI. desuper expeditas literas de novo concessimus, & indulsimus. Præterea ipsi Philippo V. Regi, per alias nostras in eâdem formâ Brevis die xiv. Martii ejusdem anni MDCCXVI. expeditas literas, assignationem omnium fructuum, & redituum, nec non pensionum super iis reservandarum unius integri mensis omnium Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quorumcumque Ecclesiasticorum de Jurepatronatus, sive ad nominationem ejusdem Philippi V. Regis tantùm, ac in præfatis Regnis, & Insulis adjacentibus existentium à memorato Urbano Prædecessore cla: itidem me: Philippo IV., dum vixit, earumdem Hispaniarum Regi Catholico ad certum tunc expressum tempus factam, & successivè ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam, ad quinque annos tunc proximos tantùm, similiter prorogavimus, & extendimus, seu de novo concessimus, & aliàs, prout in singulis literis nostris supradictis quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 2. Cùm autem inspectâ omnium memoratarum gratiarum, ac concessionum, ut præfertur, factarum, & prorogatarum origine, compertum, exploratumque sit prædictas quidem indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales, intuitu, & occasione expeditionis contra Turcas, Mauros, & Saracenos concessas fuisse; Subsidium itidem annuum quadringentorum viginti millium ducatorum præfatorum supradicto Philippo II. Regi pro parandâ, instruendâ, & sustinendâ Classe sexaginta triremium, nonnisi contra Infideles, Hæreticos, vel Schismaticos, & ad Regnorum suorum defensionem educendâ concessum; nec nisi cum eisdem, aliisve legibus, seu Causa finalis omnium ejusmodi gratiarum fuit, ut Rex Catholicus iis uteretur in expeditionibus contra infideles

conditionibus Orthodoxæ Fidei incrementa pari modo respicientibus, tam ipsi Philippo II., quàm aliis earundem Hispaniarum Regibus Catholicis respectivè prorogatum fuisse; Similiter primam Decimam occasione etiam, & contemplatione expeditionis adversùs eosdem Hæreticos, & expensarum pro Christianæ Religionis contra Turcas tuitione concessam, & indultam fuisse; Ac demum prædictam assignationem fructuum unius integri mensis à memorato Urbano factam, & subinde ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam fuisse cum expressâ prohibitione, quod pecuniæ, quæ exinde perciperentur, in alios usus, quàm Catholicæ Religionis defensionis, & propagationis, nec non obedientiæ erga Romanam Ecclesiam conservationis, pro quibus dumtaxat concessio ipsa facta fuerat, nullatenus converterentur.

Rex Catholicus hoc anno iis usus non fuit contra Infideles, sed suas militares Copias in alium finem ipsis potius utilem, & Christianis damnosum direxit.

§. 3. Verùm, sicut Nobis non sine intimo animi nostri dolore innotuit, prævalentibus apud eumdem Philippum V. Regem eorum consiliis, qui præterito anno pium, ac generosum illius animum à præliandis bellis Domini, quæ ipse antea valido complurium bellicarum navium, ac triremium subsidio cum immortali nominis sui laude juraverat, nequiter averterunt, frustra Nobis reclamantibus, factum sit, ut etiam hoc anno, quo Turcicum bellum adhuc durat, plurimæ tam terrestres, quàm maritimæ militum copiæ, quas idem Philippus V. Rex ingentibus sumptibus paravit, non quidem adversùs Infideles, ut par fuisset, & Nos majori, qua potuimus animi contentione faciendum esse pluries ediximus, sed in alium finem Christianæ Reipublicæ potius infensum, & damnosum, illiusque teterriminis hostibus indirectè utilem, & proficuum, ut omnibus notum est, dirigantur. Hinc est, quod Nos, ne proventus, & pecuniæ ex prænarratis gratiis, & concessionibus provenientes in ejusmodi causam adeò ab iis, quarum intuitu illæ factæ fuerunt, diversam, nec non à nostrâ, nostrorumque Prædecessorum mente, & intentione prorsus alienam converti, & erogari unquam valeant, curam omnem, ac studium Pontificiæ providentiæ nostræ impendere volentes, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas gratias supradictas à Nobis memorato Philippo V. Regi ad sexennium, & quinquennium respectivè prorogatas, ampliatas, & extensas, seu de novo concessas, & indultas, ut præfertur, tametsi sexennium, & quinquennium hujusmodi adhuc durent, expeditasque desuper omnes, & singulas literas nostras præfatas, nec non omnia, & singula in eis contenta, & expressa tenore præsentium ad nostrum, & Apostolicæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus.

Idcirco Sua Sanctitas omnes præfatas gratias suspendit ad Suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut præfati Philippi V. Regis, aliorumve quorumlibet interesse in præmissis habentium, seu habere quomodolibet prætendentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, functuros, & sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ, regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Regnorum, Insularum, & Dominiorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis legibus, statutis, & consuetudinibus, quantumvis longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Regnis, Insulis, & Dominiis præfatis, ac personis etiam Imperiali, Regiâ, aliave qualibet mundanâ, seu etiam Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, seu aliàs specificâ, & individuâ mentione dignis à Sede prædicta ex quacumque causâ, & sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, seu aliàs quomodolibet in genere, vel in specie in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Junii MDCCXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

Fides adhibenda transumptis.

F. Card. Oliverius.

MONITA PASTORALIA

Univerſis Chriſtifidelibus data adverſùs eos, qui Conſtitutioni Pontificiæ, quæ incipit: *Unigenitus* anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo decimo tertio, ſexto Idus Septembris editæ debitam obedientiam præſtare hactenus recuſarunt, aut in poſterum recuſaverint.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium

PAſtoralis officii, quod ſuperni diſpoſitione conſilii gerimus, cura Nos admonet, ut Animarum ſaluti ubique terrarum procurandæ, ac præſertim Orthodoxæ Fidei, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, puritati ſervandæ omni ſtudio advigilemus.

Scandala narrat ex libro hinc indicato exorta, & curam maximam ad ea extirpanda à ſua Sanctitate adhibitam.

§. 1. Eapropter cum in quibuſdam ultra Montes Provinciis, & præcipuè in ampliſſimo Galliæ Regno, varia pravarum Doctrinarum, imò & hæreſum ſemina, occaſione damnati cujuſdam Libri Gallico idiomate jam pridem editi ſub titulo: *le nouveau Teſtament en François, avec des reflexions Morales ſur chaque verſet &c.* Aliter verò: *Abbregé de la Morale de l'Evangile, des Actes des Apôtres, des Epitres de Saint Paul, des Epitres Canoniques, & de l'Apocalypſe,* vel *Penſées Chrêtiennes ſur le Texte de ces livres ſacrez &c.* germinare cognoviſſemus; iiſdem eradicandis, Noſtri non minùs muneris debito admoniti, quàm crebris multorum Catholici Orbis, ac præſertim Galliæ Epiſcoporum, precibus excitati: quin etiam piis, ac ſæpius repetitis clar. mem. Ludovici XIV., dum vixit, Francorum Regis Chriſtianiſſimi votis, & officiis adducti, quaſcumque potuimus Apoſtolicæ noſtræ ſolicitudinis partes, adjuvante Domino, interponere non prætermiſimus. Quæ autem, & quanta in hoc arduo, graviſſimoque negocio per plures annos egerimus, & paſſi ſimus, quæve inobedientium hominum, & paucorum (quod valdè dolentes dicimus) illuſtrium etiam Eccleſiarum Antiſtitum veritati non acquieſcentium operâ in idem inclytum Regnum mala provenerint, Vobis ferè omnibus minimè ignota eſſe exiſtimamus.

§. 2. Poſtquam ſiquidem, Divino in primis implorato præſidio, curâque omni, ſtudio, ac labore, prout rei gravitas expoſcebat, diutiſſimè collatis, adversùs prædictum librum Conſtitutionem noſtram, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*: anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo decimo tertio, ſexto Idus Septembris editam promulgavimus; in qua plures noxios articulos ex eodem libro excerptos cenſuris variis, quas reſpectivè, ut aiunt, hoc eſt, ſinguli aliquam ſaltem earum merebantur, notatos pro hujus Sanctæ Sedis more proſcripſimus; cujuſmodi remedii neceſſitatem tum memoratus Ludovicus Rex, tum plerique ex Galliâ Epiſcopi ſupradicti iteratis obteſtationibus inculcaverant, non aliter ſuborta diſſidia ſedari poſſe conſtantèr affirmantes; tota quidem Chriſti Eccleſia Petrum per Nos, tametſi indignos, loquentem ſecuta, Apoſtolicam ejuſdem Conſtitutionis doctrinam debito obſequio, atque obedientiâ ſuſcepit; At Novatores, qui ſequuntur ſpiritum ſuum, & nihil vident, ex inconſultâ eorundem paucorum Antiſtitum hæſitatione ita animos extulerunt, ut incredibili audaciâ Conſtitutionem ipſam perverſè interpretari, & inceſſere, pravæque etiam doctrinæ per imprudentes calumnias inſimulare non erubuerint.

Novatorum Conſtitutioni Unigenitus adverſantium calumnias, ac impudentiam exponit.

Itaque, ut reluctantes illos Epiſcopos ad ſectanda Fratrum ſuorum veſtigia excitaremus, ac turbarum, malorumque omnium fomitem, quem improvida illa cunctatio miniſtraverat, extingueremus, canonicas animadverſiones poſt diuturna trium annorum longanimitatis experimenta adhibere conſtitueramus. Verùm Venerabiles Fratres noſtri S. R. E. Cardinales, quibuſcum rationem conſilii noſtri communicare æquum eſſe cenſuimus, Nos enixè obſecraverunt, ut pauliſper à ſeverioribus remediis ſuperſedere vellemus dum interim communibus literis Collegam ſuum Conſtitutioni noſtræ ſeſe ſubjicere detrectantem, atque iiſdem propterea animadverſionibus obnoxium ad unitatis, & pacis conſilia revocare conarentur.

S. R. E. Cardinales ſcriptis ad Collegam literis ipſum ad pacis conſilia, & ad præſtandam dictæ Conſtitutioni debitam obedientiam adducere ſtuduerunt.

Eorum igitur precibus annuentes, nequam lenitatis viam intentatam relinqueremus, per illas ipſas inducias Nos quoque ad univerſos Archiepiſcopos, & Epiſcopos Regni Galliarum literas in formâ Brevis die xx. Novembris MDCCXVI. expeditas dedimus, quibus rerum geſtarum ſerie, & Eccleſiarum perturbatione uberiùs expoſitâ, illos hortati ſumus, ut diſſentientes Coepiſcopos ſuos, noſtro etiam nomine, convenirent, eoſque officii ſui fraternâ charitate admonerent, nec non omnibus Sacerdotalis ſolicitudinis argumentis, imploratoque, noſtris etiam verbis, dilectiſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippi Ducis Aurelianenſis, ejuſdem Regni Rectoris, patrocinio, ad reparanda Eccleſiaſticæ unitatis, & diſciplinæ detrimenta, atque ad avertenda Catholicæ Religionis pericula flectere ſatagerent. Speravimus quidem uberem ex ejuſmodi noſtris literis fructum, junctoque nobiſcum præclariſſimorum Galliæ Præſulum zelo, qui maximo ſanè numero pro veritate certabant, factum iri credidimus, ut diſſidentes Fratres, quod Nobis adeo in votis erat, lucrari poſſemus. Atqui ſpe noſtrâ fruſtratos confeſtim Nos vidimus, dolenteſque clamare coacti ſumus: ſuſtinuimus pacem, & non venit, quæſivimus bona, & ecce turbatio; Et ſanè tam gravis, ut qui ex adverſo erant, illas ipſas noſtras, & hujus Sanctæ Sedis voces variis artibus penè intercludere tentaverint. Neque profectò feliciùs ceſſerunt officia illa, quæ Cardinales prædicti per impetratas à Nobis, ut diximus, inducias præſtiterunt. Quamquam enim communi totius Sacri Collegii epiſtolâ, ſuaſiones, conſilia, obſecrationes, atque omnem miniſterii ſui fraternæque benevolentiæ fidem, ſedulitatem, ac ſolicitudinem adhibuiſſent, fruſtra ſe tamen laboraſſe intellexerunt, neque alium, præter inanes ſcandalorum, ac diſſidiorum expoſtulationes, ſed ſine voluntate veram amovendi cauſam, unde illa emerſerant, operæ ſuæ fructum reportarunt.

Sed irrito conatu.

Non tamen propterea concidimus animo, imò necdum à mitioribus conſiliis receſſimus: nihil interim curantes, quomodo homines modum hunc agendi noſtrum interpretarentur, quippè qui ſciremus Deo æquè per infamiam, & bonam famam ſerviendum eſſe. Itaque, ut Aberrantes in viam juſtitiæ ſuaviter revocaremus, iteratis ſæpius hortationibus noſtris, etiam preces addidimus, eumdemque in ſcopum, privatis literis manu noſtrâ conſcriptis, ea omnia paternæ manſuetudinis officia implevimus, quæ ſuggerere nobis potuit Chriſtiana charitas, quæ patiens eſt, benigna eſt, omnia ſuffert, omnia ſuſtinet.

Alia à Pontifice adhibita officia & monita, ut Contumaces aberrantes ad veritatis, & juſtitiæ ſemitam revocaret

Plures intereà Gallicani Antiſtites non minus ſapientiâ, & doctrinâ, quàm pietate, ac ſtudio tuendæ Religionis illuſtres, ex iis ſcilicet, qui debitâ ſubmiſſione Conſtitutionem noſtram amplexi fuerant, dignitatis, & mu-

muneris sui probè memores, votisque, & officiis nostris obsecundantes, favente etiam eorum conatibus memorato Philippo Duce, ac Rectore, curas, omnes suas, assiduosque labores ad discordantium Fratrum animos permovendos enixè conferre non omiserunt. Sed hæc omnia prosperum illum, quem summoperè præstolabamur, exitum minimè habuerunt. Obscurati siquidem sunt Renitentium oculi, ne viderent, ac obturatæ sunt aures, ne audirent, adeò ut nonnulli eorum, non sine bonorum omnium luctu, hostiumque Ecclesiæ plausu, ad ea insuper publicè devenire ausi fuerint, quæ omnes ex vobis, quibus illa innotuerunt, improbasse non dubitamus, quæque ipsimet, qui ea perpetrarunt, à Nobis, & à Sanctâ Romanâ Ecclesiâ palam, atque perpetuò damnanda, atque execranda esse non ignorabant.

§. 3. Quare Nos, qui supremo Divini Pastoris mandato deesse nec possumus, nec debemus, quo & illius Oves pascere, & Fratres nostros confirmare præcipimur, animo nobiscum reputantes, quod Verbum Dei non est alligatum, postquam diù tentatis inutiliter consiliis pacis hucusque siluimus, adhuc ulteriùs tacere Nobis non tutum, Christiano autem Populo perniciosum fore censemus. Ad vos proinde omnes ex unaquâque Natione, quæ sub Cœlo est, Christifideles, paternas voces nostras dirigimus, quo primùm quidem doloris nostri participes, vestras nobiscum ad Deum preces deferatis, ut supernâ adspirante gratiâ, qui hactenus contumaces fuerunt, non jam ulteriùs alta sapientes, sed humilibus consentientes ad debitam cum cæteris Christifidelibus in sanâ, Catholicâque Doctrinâ profitendâ veniant unitatem. Hoc nempè ex animo unicè quærimus, hoc dies, noctesque, nec sine lacrymis à Domino imploramus; Neque enim oblivisci potest mulier infantem suum, nec Sancta Romana Ecclesia filios suos. Deinde ne quis Christianum Populum seducere pergat inanibus verbis, vos omnes, ut necesse est, monitos volumus, & certos facimus, quod frustra, & quidem non sine fermento malitiæ, & nequitiæ, istiusmodi homines nobiscum in Doctrinâ Religionis consentire se jactant, dum interim, Heterodoxorum exemplo præeunte, editam à Nobis Constitutionem, quàm universa Ecclesia veneratione debitâ complectitur, non modò alienis ab ipso verborum tenore interpretationibus, sed & apertis calumniis superinductis, malignè carpere audent, & immanium errorum accusatione perstringere; perinde ac si ipsi soli, aliis Christifidelibus ubique gentium desipientibus, saperent, ipsi soli, reliquis cæcutientibus, lumen veritatis aspicerent. Nec profectò minor est illorum culpa, qui ut faciliùs incautis illudant, cum hæc ipsa moliuntur, eidem Constitutioni nostræ nequaquam adversari, sed solas declarationes, in rebus tamen apud cæteros omnes planè perspicuis, postulare se simulant, non quidem discere, sed tentare cupientes, ut Ecclesiam, si possint, quæstionibus inutilibus, & interminatis immisceant, & luci Catholicæ veritatis tenebras quoquo modo obscuritatis offundant. Ita sanè patientiâ nostrâ abutentes, Apostolicæ authoritati obsequium, ac reverentiam se exhibere gloriantur illo ipso tempore, quo ei gravissimam inferunt injuriam; Iisdem siquidem explicationum petitionibus satis apertè ostendunt ideò se Constitutioni nostræ debitam obedientiam nondum præstitisse, quia verentur, ne per illam Catholica Dogmata convellantur: ne laudabilis, & ab hac Sanctâ Sede probata Ecclesiastica disciplina infringatur: neve demùm salubriores Christianorum morum regulæ subvertantur; quod planè idem est ac vereri, ne defecerit Fides Petri, totaque Christi Ecclesia magisterio Apostolicæ vocis imbuta à viâ veritatis, & salutis erraverit. Prætereà, ut pessimæ causæ splendidum patrocinium concilient, præfatæque Constitutioni majorem undecumque invidiam faciant, se ab eâ suscipiendâ retardari affirmant, eò quod suspicentur per illam damnari sententias, atque Doctrinas, quas Insignes Catholicorum Scholæ absque ullâ censurâ hactenus tenuerunt, ac tradiderunt; Cùm tamen, nisi ab antiquis semitis, Sanctorumque Patrum vestigiis, imò & ad earumdem Scholarum instituto, quod verbis profitentur, reipsâ recessissent, probè reminisci deberent, quod illarum Principes quorum nomina pertinaciæ suæ temerè prætendunt, quemadmodum & cæteri illustriores Ecclesiæ Scriptores, suum semper esse duxerunt, ut ab Apostolicâ Sede discerent quid credere, quid tenere, quid docere deberent: ut ad illam scripta sua examinanda, & emendanda dirigerent: ut inde lumen Catholicæ Fidei reciperent, ubi non posset Fides ipsa sentire defectum: ut nemo eorum denique sententiam suam adversùs Petri authoritatem defenderet. Cæterum in hoc ipso præpostero judicio consuetum calumniandi morem non derelinquunt; nisi enim excæcaret eos malitia eorum, ac nisi diligerent magis tenebras, quàm lucem, ignorare non deberent sententias illas, ac doctrinas, quas ipsi cum erroribus per Nos damnatis confundunt, palàm, & liberè in Catholicis Scholis, etiam post editam à Nobis memoratam Constitutionem, sub oculis nostris doceri, atque defendi, illasque proptereà minimè per eam fuisse proscriptas. Verùm supercecidit ignis contentionis, & emulationis, & non viderunt Solem lucidissimæ veritatis. Hinc justo Dei judicio ambulantes in tenebris nesciunt planè, quo vadant: Scandalum siquidem de Constitutione Nostrâ comminiscuntur; sed se ipsos potiùs de pervicaci suâ inobedientiâ scandalum facere non agnoscunt. Sacrosanctam Episcopatus Dignitatem exaltare se velle declarant: sed re ipsâ deprimunt, dum interim fraternitatem ipsi contemnunt, audacissimæ inferioris Cleri rebellioni fomentum tribuunt, universumque Ecclesiasticum Ordinem Laicis Tribunalibus, vel in ipsâ Religionis causâ, indecorè, ac perperam subjici non attendunt. De veteris, ac novæ Legis discrimine, tanquam de re ipsis solis perspectâ, multa, & plerumque inutiliter disputant, novæque præstantiam, quàm omnes agnoscunt, & profitentur, inculcare non desinunt; Utriusque tamen Legis plenitudinem, quæ est dilectio, minimè observant. Charitatem nulli impensiùs laudant: nulli impudentiùs violant. Divinæ Gratiæ virtutem prædicant, quàm Catholicus nullus negat: sed damnatis erroribus faventes Spiritui Gratiæ contumeliam faciunt. Quod verò Nos de Pusillorum scandalo solicitos plurimùm excruciat illud est, quòd dum plerique eorum hæc faciunt, vel consentiunt facientibus, adhuc specioso quodam ementitæ severitatis amictu se contegentes, rigidioris doctrinæ gloriam captare non cessant, instituendæque in meliùs Christianorum vitæ, & ad normam Evangelii componendæ zelum magnificè ostentant.

§. 4. Quarè Nos perniciosam hanc larvam, quæ animabus pretiosissimo Christi sanguine redemptis certum parare posset exitium, palàm detrahere, urgente Nos Apostolici Ministerii debito, volentes; ipsos primùm aberrantes Fratres, ut aliàs sæpè privatim fecimus, publicè modò, & coram universâ Ecclesiâ monitos facimus, nè sibi ulteriùs de falsâ exactioris disciplinæ famâ blandiantur; Neque enim vera virtus absque humilitate, pietas absque obedientiâ, Christiana

Constitutioni obtemperantes hortatur ut pro Contumacium resipiscentiâ Deum precentur.

Calumnias, dolos, & artes Refractariorum detegit, ac ad oculos ponit, ut ab omnibus accuratè vitentur.

Contumaces paternè admonet ut resipiscant.

demùm perfectio absque charitate potest consistere. Porrò quae humilitas? sensum proprium communi Fratrum sententiae, quin, & Supremae Beati Petri Cathedrae judicio obstinatè praeferre? Quae obedientia Apostolicis definitionibus reluctari? Quae tandem charitas, injuriis, & contumeliis agere, iras, rixas, & contentiones ubique disseminare? Agnoscant igitur, Divini luminis irradiante fulgore, quàm gravibus coram Deo, & Ecclesiâ reatibus, & periculis involvantur. Meminerint scriptum esse, quod quasi peccatum ariolandi est, repugnare, & quasi scelus Idololatriae nolle acquiescere. Omnipotentis Dei, qui superbis resistit, tremendum, & eminens sibi judicium timeant, Ecclesiaeque pacem simul, & Reipublicae tranquillitatem perturbare tandem aliquandò desistant. Reliquos deindè Vos omnes per Universum Terrarum Orbem Apostolicae Fidei Cultores paternè admonemus, requirimus, & obtestamur, ut ad eos, qui veniunt ad Vos in vestimentis ovium, probè dignoscendos, certissimam illam, quam Dominus, ac Salvator Noster Nobis reliquit, regulam adhibeatis, videlicet: A fructibus eorum cognoscetis eos. Qui autem fructus, isti sint, ex eorum, qui Constitutionis Nostrae sese submittere renuerunt, contumaciâ provenientes, toti jam penè Christiano Orbi nimiùm perspecti sunt, & manifesti; De illis propterea, nè acerbissimi doloris nostri vulnera refricemus, prolixiùs eloqui libenter abstinemus. Nolite ergò, Filii dilectissimi, Vosque potissimùm, qui ut loco, ita, & periculo propinquiores estis, nolite effici participes eorum, nolite omni spiritui credere, doctrinis variis, & peregrinis nolite abduci, sed sanam, & Orthodoxam Sanctae Romanae Ecclesiae Doctrinam, quae sacrum Fidei depositum intemeratè servat, tutò sequimini, & firmiter custodite. Nos verò, quos caeteris zelo Domus Dei non minùs, quàm Dignitates praeire oportet, ut ingruentium tot malorum gravitati, quantùm rerum, & temporum praesens conditio patitur, opportunè occurramus, praesertim ne Pastores errantes, & in errorem mittentes, disperdere, & dilacerare gregem Domini, nemine cohibente, prosequantur: Neve oves Christi, Nobis tacentibus, rapi in praecipitia se sinant, Universis Christifidelibus, quid interim gravissimâ hac in re Nos agere duxerimus, palàm edicere, ac declarare statuimus.

[...t Constitutioni obtemperantes, ut ...b eorum fraude diligenter caveant.]

§. 5. Noverint ergò omnes, qui ibicumque terrarum Catholico nomine gloriantur, Nostri, qui Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris Nostri Jesu Christi vices, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, in terris gerimus, eos omnes, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis illi sint, etiamsi Episcopali, Archiepiscopali, aut aliâ quâlibet, etiam Cardinalatus Dignitate praefulgeant, qui memoratae Constitutioni Nostrae debitam, & omnimodam obedientiam praestare hactenùs recusarunt, aut in posterum recusare au si fuerint, ut veros Sanctae Romanae Ecclesiae filios non agnoscere: neque ut Nobis, & Beati Petri Cathedrae, quod falsò autumant, adhaerentes, & consentientes, sed contrà potiùs, uti apertè inobedientes, ac notoriè contumaces, & refractarios habere, tenere, ac reputare. Et quoniam primò ipsi à Nobis, & Sanctâ Romanâ Ecclesiâ, si minùs expressis verbis, factis certè, pertinacisque, & obduratae mentis multiplici significatione recesserunt, illos similitèr à Nobis, tanquam à Nostrâ, & ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae charitate prorsùs segregatos haberi: nullamque proinde Nobis, & ipsi Sanctae Romanae Ecclesiae deinceps cum illis communionem Ecclesiasticam extituram, donec (quod faxit Deus) integrè resipiscant rejectâquepenitùs audaciâ refragandi, per

[Denunciat se, ...t Ecclesiae ...lios non agnoscere, & ...ro segregatis ... Sede Apostolica habere ...niversos Constitutioni ...on obtemperantes.]

[...ullamque ...um ipsis Ecclesiasticam ...ommunionem se deinceps habiturum, donec ...esipiscant.]

exhibitionem verae obedientiae, quam complures, eorum Romano Pontifici Beati Petri Successori, ac Jesu Christi Vicario in ipsâmet solemni pro, fessione Catholicae Fidei, interpositâ Juris jurandi religione, ad Sancta Dei Evangelia saepius spoponderunt, pristinae charitati, & unitati ab eâdem Apostolicâ Sede restitui mereantur.

[Praesules obedientes hortatur, ut greges suos à venenatis pascuis arceant, ab omni consortio cum refractariis abstineant, eosque ad obedientiam revocare omni studio contendant.]

§. 6. Ad vos postremò, Venerabiles Fratres, Patriarchae, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, caeterique omnes Ecclesiarum Praesules, gaudium nostrum, & corona nostra, Apostolicae dilectionis nostrae sermonem convertimus, hortantes Vos, & obsecrantes in Domino, ut pro eo, quo polletis, Pastorali zelo, commissas Vobis Christi Oves à venenatis pascuis, id est profanarum Vocum, & Doctrinarum novitatibus sedulò arceatis; simulque paternam sollicitudinem nostram in revocandis ad saniora consilia quibuscumque diffidentibus efficaciùs adjuvetis, ita ut vobis indivulsam cum Sanctâ Romanâ Ecclesiâ in Doctrina Fidei unitatem quod jam plerique Vestrum egregiè praestitistis; firmissimè profitentibus, Christiani omnes agnoscant Vos longè ab iis esse, qui elongaverunt se à Nobis, ac illorum damnabilem inobedientiam unà Nobiscum aversari, & improbare, eosque, nisi resipuerint, à communis, societatis charitate prorsùs alienos habere. Utinam qui Paternis hactenùs humilitatis nostrae vocibus reluctati sunt, Vobis omnibus non modò arguentibus, obsecrantibus, & increpantibus, sed & ab eorum consortio penitùs abstinentibus, erubescant, confundantur, & convertantur, detque illis Deus poenitentiam ad cognoscendum veritatem, ut secundùm Apostolicam Doctrinam, id ipsum tandem dicamus omnes, & non sint in Nobis schismata: simus autem perfecti in eodem sensu, & in eâdem sententiâ, auxiliante Nobis per omnia gratiâ Domini Nostri Jesu Christi, cui est honor, & gloria in saecula. Amen.

[Fides adhibenda transumptis.]

§. 7. Ut autem praesentes literae ad omnium Fidelium quibuscumque Locis existentium notitiam faciliùs perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in Ecclesiasticâ Dignitate constitutae munitis, eamdem prorsùs fidem haberi, quae ipsis originalibus literis haberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

[Sanctio poenalis.]

§. 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrae admonitionis, edicti, declarationis, hortationis, obsecrationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo decimo octavo, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri anno XVIII.

I. Card. Pro-Datarius. F. Card. Oliverius, Visa de Curia L. Sergardus Pro-Abbreviator.

L. Martinettus.

Loco ✝ plumbi

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo octavo, Indictione undecima, die verò 8. mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papae XI. Anno ejus xviii., supradictae Literae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, Magnae Curiae

Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum Apostolicum Cursorem.

Ludovicus Cappellus Mag. Curs.

XCIX.

DECLARATIO

Nullitatis cujusdam Edicti sub nomine Senatus in Civitate Taurinen. residentis in præjudicium Ecclesiasticæ libertatis, & Pontificiæ auctoritatis nuper promulgati, cum illius damnatione, revocatione, cassatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium ab edicto Senatus Taurinen.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine ingenti animi Nostri mœrore, pervenit sub nomine Senatus in Civitate Taurinen. residentis, ultra tot, tantasque alias Ecclesiæ, ac Sedi Apostolicæ in illis partibus à Sæculari potestate illatis injurias, novissimè prodiisse quoddam Edictum Typis impressum, ac nomine Secretarii Ordinarii ejusdem Senatus subscriptum tenoris, qui sequitur, videlicet, *Il senato di S. M. in Torino sedente. Il desiderio, che hà sempre avuto S. M. di mantenere la tranquillità nè suoi Stati, e di prevenire tutto ciò, che potesse turbala, vien'ad eccitar nuovamente la nostra particolare attenzione, perche in vista d'un fine sì salutare, & in conformità anche delli usi già pratticati non si lasci eseguire alcuna provisione procedente da fuori Stato, sia Bolla, Breve, ò altrà, senza che prima ci sii presentata, per accertarsi, se vi si contenga cosa alcuna contraria, ò pregiudiciale agl' Indulti, Prerogative, e Diritti, sì suoi, che della Corona, e de' Sudditi, ad effetto, che quelle di dette provisioni, che non saranno ritrovate contrarie, ò pregiudiziali, come sopra, abbino le loro prontaze spedita essecuzione: E per le altre all'opposto si possa provedere à quanto si conviene, e particolarmente per le procedenti da Roma avvisar ne la M. S. per rappresentare à Sua Santità, & quanto all'altre adoperare i mezzi opportuni; A qual fine per suo Regio viglietto delli 13. Guigno corrente, ci hà espressamente incaricati di far publicare il nostro Manifesto, acciò sappia ogn'uno l'obligo suo, com'anco di servirci de' mezzi della Podestà Economica, e Politica in odio de Contraventori secondo l'esigenza de' casi. In essecuzione di che si notifica ad ogni persona di qualsivoglia grado, e condizione, niuna esclusa, nè riservata, che chiunque averà ottenuto, ò verrà ad ottenere Bolle, Brevi, Rescritti, ò altre provisioni procedenti da fuori stato, non possa, nè debba farle esseguire, senza che prima siino state presentate per le cause sovra espresse à questo Senato, & dichiaratosi dal medemo non aver cosa in contrario; Il che si farà dal Senato con ogni prontezza per tutte quelle di dette provisioni, che non saranno contrarie agl' Indulti, Prerogative, e Diritti della Corona, e de' Sudetti, ò che non si ritroveranno essere state surrettiziamente ottenute, e che in caso contrario ne darà immediamente avviso alla M. S. affine di rappressentare come sopra à Sua Santità per le provisioni di Roma, & adoperare quanto alle altre, i rimedii opportuni. Ammoniamo à tal effetto, & esortiamo tutti, e chiaschheduno degl' Ecclesiastici, ed espressamente inibiamo à Secolari, Prefetti, Giudici, Podestà, Nodari, Segretarii, Sindici, e Consiglieri de' Luoghi, e Communità, ed à chi sia altro di non dare, nè permettere l'esecuzione di dette provisioni, meno esseguirle, autenticarle, ò altrimente prevalersene, salvo che vedino la dischiarubione sudetta di questo Senato, quale s'accorderà senza difficoltà, ritardo, nè spesa alcuna sù la presentazione, che sarà fatta di dette provisioni, da chi le averà impetrate, ò per parte d'esso; Dichiarando, che in caso contrario si procederà in odio di tutti, e ciascheduni i Contraventori con li mezzi della Podestà Economica, e Politica, ò altrimente, sì, e come li casi esigeranno, e chè sarà spediente per là tranquillità publica, & per l'esatta osservanza degl'usi predetti. Mandiamo perciò, ed espressamente commandiamo à detti Giudici, Podestà, Sindici, Consiglieri, e Segretarii delle Communità di dar avviso di dette contravenzioni, cioe quanto alla Provincia di Torino al Segretario Ordinario di questo Magistrato, & quanto altre à respettivi Prefetti, quali Prefetti incarrichiamo d'esseguire gl' ordini Nostri sotto pena della privazione de' loro impieghi, incapacità d'averne altri, & di scudi cento d'oro al Fisco di S. M. applicandi, quali pene incorreranno anche li Giudici, Podestà, Segretarii, e Nodari, e rispetto à Sindici, e Conseglieri, quella di scudi cinquanta d'oro, e del carcere per mesi trè, ed eziamdio altra maggiore arbitraria secondo i casi rispetto à tutti. Dichiarando la publicazione, ed affissione di questo da farsi all' Albo Pretorio di caduna Città, Terre, e Luoghi valer, come se fosse à cadauno personalmente eseguita, & che alla copia stampata dallo Stampatore Regio se gli debba prestare tanta fede, come al proprio Originale. Dat. in Torino li venti Giugno mille settecento diecinove: Per detto Eccellentissimo Reale Senato: Il Segretario Ordinario del Medemo: In Torino, stampato nella Stamparia Regia 1719.*

Tenor Edicti.

Idem Edictum, ut Ecclesiasticæ libertatis, & Pontificiæ authoritatis læsivum, annullatur, reprobatur, & damnatur cum omnibus inde secutis, & secuturis.

§. 1. Cum autem nimiùm evidens sit nec quisquam inficiari valeat ex præfato Edicto, & in eo contentis gravissimum Ecclesiasticæ libertati, ac Pontificiæ nostræ auctoritati vulnus infligi; adeoque illa à Nobis æquo animo ferri, aut dissimulari minimè posse; Hinc est; quod Nos ex commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, Ecclesiæ, atque hujus Sanctæ Sedis jura ab ejusmodi scandalosis ausibus, quantùm Nobis ex alto conceditur, sarta, tectaque, atque illibata tueri, & conservare, cupientes, omniumque, & singulorum, quæ ejusdem Edicti, quod non alio, quàm illud penitus, & omninò damnandi, & reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, seu in eo contentorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, cum omnibus, & singulis indè secutis, & forsan quandocumque secuturis penitùs, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omninò roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuò fore, neque illa à quoquam observari posse, vel potuisse, adeòque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus: & nihilominùs ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenùs opus sit, illa omnia, & singula, prout etiam quæcumque alia præmissorum occasione in præjudicium libertatis, & immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, seu

Apol-

Apostolicæ auctoritatis quovis modo emanata, edita, acta, gesta & perpetrata, cum omnibus pariter indè secutis, & quandocumque secuturis, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis semper haberi volumus,& mandamus.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas,& in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ,& potestatis plenitudine paribus concesso,vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate,& auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, Nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo; Legibus quoque etiam Imperialibus, & Municipalibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, & aliis quibusvis personis etiam speciali mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & Potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscunque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

Et derogatione omnibus contrariis.

§. 3. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus,cœterisque contrariis quibuscumque.

Mandat affixionem præsentium literarum in Urbe omnes afficere debere, & fidem adhiberi transumptis.

§. 4. Cùm autem eædem præsentes literæ in supradictâ Civitate Taurinen., aliisque locis Sæculari potestati earundem partium subjectis nequeant tutè publicari, ut hactenùs experientiâ compertum est, & Nobis notoriè constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde tractare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extrà illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Augusti MDCCXIX. Pontificatus Nostri Anno decimo nono.

F. Card. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimonono, Indictione duodecima, die verò xxi. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno ejus xix. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apostolicum Cursorem.

Franciscus Bartolotius Curs. Magister.

C.

REVOCATIO

Suspensionis Cruciatæ Sanctæ in Regnis Hispaniarum pro Anno 1720.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium à Breve suspensionis, quod insertum est supra numero 96.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ in simili formâ Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Romanus Pontifex æqui, boniique Supremus Assertor &c. Cùm autem, sicut accepimus, Hispanicæ Nationis Populis longâ annorum serie assuetis gaudere Indulgentiis illis, aliisque tam spiritualibus, quàm temporalibus gratiis,quæ olim ab hac Sancta Sede ad certum tunc expressum tempus cla. mem.

Philippo II., aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis ipsarum Hispaniarum, ac illis adjacen. Insulis consistentibus, & ad ea declinantibus, qui certa munera adimplevissent, ac signanter ex bonis sibi à Deo tributis eam pecuniæ summam, quæ per Commissarium, seu Executorem gratiarum hujusmodi ab eadem Sede deputatum taxata fuisset, in causam expeditionis adversùs Turcas, Mauros, & Saracenos faciendæ liberaliter contulissent, concessæ, & pluries de sexennio in sexennium prorogatæ, deinde verò à fel rec. Urbano VIII., ac postea etiam ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quoad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore Quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensæ, & ampliatæ, de sexennio itidem in sexennium sæpius prorogatæ fuerant; quasque Nos ipsi Charissimo in Christo filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extenderamus, & prorogaveramus; Summopere grave, ac molestum accidat ratione suspensionis, à Nobis in præinsertis nostris literis demandatæ, indulgentiis, ac gratiis hujusmodi de præsenti carere, adeout maximè etiam verendum sit, ne hujus rei causa non levia scandala, ac perturbationes in illis partibus oriri possint; Verùm nondum Nobis fas sit, præfatam suspensionem ita è medio tollere, ut indulgentiarum, & gratiarum prædictarum intuitu ea nunc exigi emolumenta permittere possimus, quæ priùs exigi consueverant, cum verè minimè adhuc cessaverint rationes illæ, quæ Nos ad earundem indulgentiarum, & gratiarum suspensionem decernendam impulerunt, ne emolumenta prædicta in causam longè ab ea alienam, in quam juxta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, atque etiam nostram superiùs expressam intentionem erogari debuissent, reipsâ erogari, atque converti contingeret.

Grave est Hispanis carere gratia Cruciatæ.

§. 1. Hinc est quòd Nos supradictæ Hispanicæ Nationi, quæ præcipuum suum Catholicæ Religionis zelum, devotumque, ac sincerum erga Apostolicam Sedem studium præclaris argumentis toties testatum fecit, quantùm cum Domino possumus, gratificari cupientes, simulque eidem Philippo Regi, cujus erga populos sibi Subditos amorem satis perspectum habemus, rem minimè ingratam facturos Nos esse confidentes, sed nihilominus hoc ipsum eâ adhibitâ circumspectione, quam in præsenti rerum statu adhibendam esse censemus, exequi volentes, Motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ, deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine memoratis Philippo V. Regi, aliisque Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacentibus Insulis consistentibus, & ad ea, sicut præmittitur, declinantibus, ut præfatâ suspensione minimè obstante per totum præsentem inchoatum annum MDCCXX. dumtaxat omnibus, & singulis indulgentiis illis, & gratiis spiritualibus, quæ à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris intuitu, & occasione expeditionis contra Turcas, Mauros, & Saracenos gratiosè, & independenter à quovis ministerio, vel opera Executoris, seu Commissarii pro aliquarum ex gratiis hujusmodi executione in Apostolicis literis super earum concessione, seu prorogatione expeditis deputati concessæ, & extensæ, ac etiam à Nobis prorogatæ fuerunt: Nec non insuper indulto vescendi prohibitis in eisdem literis, & juxta earum tenorem concesso, ac respectivè extenso, & ampliato, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, dummodò tamen à quavis etiam minima solutione pecuniarum in prædictis literis, ut præfertur, demandatâ, seu alio quovis quæsito colore, titulo, seu prætextu faciendâ penitus abstineant, ac illius loco ea pietatis opera adimpleant, quæ ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, præscribentur, ac in reliquis, præfatarum literarum formam, & dispositionem omnio observent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Revocat suspensionem Cruciatæ pro anno 1720. tantum.

Mandat tamen ejus gratiam concedi absque ulla pecuniarum solutione.

§. 2. Præterea earumdem tenore præsentium decernimus, ut supradicto indulto vescendi prohibitis excepto, quoad reliquas gratias omnes temporales, nec non quoad alias tam spirituales, quàm temporales, quarum executio Commissario, seu Executori præfato in literis super earum concessione, seu prorogatione emanatis committitur, suspensio ad nostrum, & Sedis prædictæ beneplacitum in præinsertis nostris literis præscripta firma, & illæsa remaneat, quam etiam firmam, & illæsam remanere volumus quoad cætera Apostolica indulta in iisdem præinsertis literis comprehensa.

Firma remanente suspensione quoad alia Indulta.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum; aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffrari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non Nuncios, & alios prædictos nunc, & pro tempore existentes, sublatâ similiter eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit; nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis nostris literis concessimus non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Januarii 1720 Pontificatus Nostri Anno 20.

Derogatis quibuscumque contrariis.

Fides adhibenda transumptis.

F. Card. Oliverius.

CON-

CI.

CONCESSIO

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ omnibus utriusque sexus Christifidelibus visitantibus Ecclesiam Conventualem Militiæ Aureatæ Constantinianæ, B. Mariæ della Steccata nuncupatam Parmen. in Conceptionis, & Annunciationis ejusdem B. Mariæ Virginis, nec non Sanctorum Georgii, & Basilii festis diebus, ad supplicationem Serenissimi Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, ac præfatæ Militiæ Magni Magistri.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

AD augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti ac supplicationibus dilecti filii Nobilis Viri Francisci Parmæ, ac Placentiæ Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regulâ Sancti Basilii Magni nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, qui Ecclesiam Conventualem Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupat. Parmen. prædictæ Militiæ, in Conceptionis, & Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ac eorumdem Sanctorum Georgii, & Basilii festis diebus à primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordiâ, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quâ die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris: Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Junii MDCCXX. Pontificatus nostri Anno vigesimo.

F. Card. Oliverius.

CII.

PROHIBITIO

Extrahendi libros, & scripturas ex publicâ Bibliothecâ nuper à Sanctitate Sua in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Civitatis Urbinantensis institutâ, cum licentiâ in ea retinendi, & asservandi quoscumque libros prohibitos.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à Pontificia charitate erga Urbinum Patriam suam.

CUm Nos Civitatem nostram Urbinaten., in qua nati, educati, & à primis ætatis nostræ annis instituti fuimus, quamque propterea singulari paternæ charitatis affectu in Domino complectimur, amplioribus in dies beneficiis, & gratiis ornare cupientes, ac ad illa potissimùm, quæ majorem ei utilitatem, & fructum afferre possunt, Pontificiæ nostræ largitatis intuitum dirigentes, publicam Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum dictæ Civitatis ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad universitatem Studii generalis in eâdem Civitate erectam confluentium instituerimus: non modicâ pecuniarum summâ per Nos in id opus erogatâ, præsertim in constructionem fabricæ ejusdem Bibliothecæ; Eamque non modò scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam plurimis Codicibus ad omnes propè scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive è domesticâ nostrâ Bibliothecâ extractis, qui ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. mem. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus ejusmodi nostræ in suam æquè, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probè conscius, in supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congruè dispositi reperiuntur, instrui fecerimus; illisque nuper etiam alios Codices præsertim ad artem medicam pertinentes quos quondam Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus, propensò in eamdem Patriam nostram animo, dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jusserimus; quinimò etiam in posterùm eamdem Biliothecam aliis Codicibus, seu Voluminibus, dum benedicente Domino vita suppetet, augere intendamus, ad hoc, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & Studiosi bonarum, ac præsertim Sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodiùs, ac impensiùs vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant: Sicque ad sectandam vestigia tot Illustrium Virorum, qui in prædictâ Civitate omni doctrinæ genere ante hâc eximiè flouerunt, ac permultis in lucem editis operibus plurimum ei decus, ac ornamentum attulerunt, vehementiùs excitentur.

Publicam ibi Bibliothecam instituit in Conventu S. Francisci.

Ex libris collatis partim à sua Sanctitate, partim verò à R. P. D. Fideli Episcopo Æsino, & Lancisio Medico Pontificio.

Vetat sub pœna excommunicationis ne quæcumque volumina ex ea extrahantur.

§. 1. Nunc verò conservationi, manutentioni, & incremento dictæ Bibliothecæ, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere velimus; idcirco Motu proprio. ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne quisquam cujusvis gradus, status, ordinis, præeminentiæ vel dignitatis existat, aut quocumque officio, auctoritate, vel superioritate fungatur, libros, codices, quinterna, folia, chartas, scripturas, & volumina quæcumque, tam typis impressa, quam manuscripta, hactenus à Nobis, vel aliis, ut præfertur, donata, & assignata, seu in posterùm per Nos, & alios quoslibet quandocumque donanda, & assignanda, ex ipsa Bibliothecâ sub quovis quæsito colore, prætextu, capite, vel occasione extrahere, vel asportare, seu, ut extrahantur, vel asportentur, permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, impetrare possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ, eo ipso absque aliâ declaratione per Contrafacientes incurrendis pœnis, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus.

Ibidem retineri indulget quoscumque libros damnatos: ita tamen ut qui de fide tractant, sub clavi custodiantur.

§. 2. Præterea, ut in Bibliothecâ præfatâ quorumvis etiam Hæreticorum, & Hæresiarcharum, aliorumque reprobatorum Authorum cujuscumque Sectæ, & Classis, etiam primæ, & ex quacumque causâ, etiam ob falsi dogmatis suspicionem, à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam in quibusvis Conciliis generalibus, nec non etiam à Nobis, & Sede Apostolicâ quomodolibet prohibiti, & damnati, ac à Nobis, Successo-

cessoribusque nostris Romanis Pontificibus, & dictâ Sede in futurum forsan prohibendi, & damnandi libri, manuscripta, & opera tam hactenus in lucem edita, quàm in posterùm edenda, seu scribenda quæcumque, etiamsi ex professo, & in capite de Religione, & Fide Catholicâ, seu contra Religionem, & Fidem easdem tractent, in ipsâ Bibliothecâ hactenus collocati, & collocata, ac in posterùm quandocumque collocandi, & collocanda retineri, haberi, & asservari, liberè, licitè, & impunè, ac absque ullo conscientiæ scrupulo, & quarumcumque Ecclesiasticarum sententiarum, & censurarum, vel aliarum pœnarum, etiam irregularitatis, infamiæ, aut inhabilitatis incursu possint, & valeant, ita tamen, ut libri, scripta, & opera præfata omnia, ac illa præsertim, quæ de Religione, & Fide, vel contra Religionem, & Fidem Orthodoxam tractant, seu tractabunt, in aliquo separato ejusdem Bibliothecæ loco clausi, & clausa, ac secretò, & sine cujusquam scandalo, vel periculo sub clavi retineantur, nec à quoquam accipi possint nisi de manibus Bibliothecarii, vel Custodum nunc, & pro tempore existentium, qui illos, seu illa legendos, seu legenda nemini præbere audeant quovis modo, seu præsumant, nisi priùs sibi constiterit, quod illos, seu illa petentes opportunam super eorum lectione à Sede præfatâ licentiam sibi concedi obtinuerint, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, harum serie, concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans cum clausula sublata.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Generales Inquisitores, & de Latere Legatos, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumque contrariis.

§. 4. Non obstantibus quibuslibet Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non prohibitionibus desuper factis, & in posterùm quomodolibet faciendis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat exemplum harum literarum perpetuò affixum remanere valvis d. Bibliothecæ.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conspicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, affixum assiduè remaneat. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xii. Julii MDCCXX. Pontificatus nostri anno vigesimo.

F. Card. Oliverius

CIII.

RELAXATIO

Et Revocatio suspensionis Cruciatæ Sanctæ, & aliarum Gratiarum pro Hispaniarum Rege Catholico.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab enumeratione gratiarum ac Indultorum à Sede Apostolica Regi Catholico concessorum, & prorogatorum.

Aliàs Nos Indulgentias illas, & gratias, tam spirituales, quàm temporales, quæ olim ad certum tunc expressum tempus cla. me. Philippo II., aliisque successivè Hispaniarum Regibus Catholicis, nec non omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, ac illis adjacentibus Insulis consistentibus & ad illa declinantibus, qui certa munera adimplevissent, à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sub certis modo, & forma tunc expressis concessæ, & pluries de sexennio in sexennium prorogatæ, ac deinde primò quidem à fel. rec. Urbano VIII. postea verò etiam ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris quad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis tempore quadragesimæ pro personis Ecclesiasticis Sæcularibus tunc expressis extensæ, & ampliatæ; ac de sexennio in sexennium sæpiùs prorogatæ fuerant, Charissimo in Christo filio nostro Philippo V. earumdem Hispaniarum Regi Catholico, & aliis Christifidelibus supradictis similiter ad sexennium à fine alterius sexennii ultimò prorogati numerandum extendimus, & prorogavimus; Concessiones itidem tam annui Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex Fructibus, & redditibus Ecclesiasticis universarum Hispaniarum, quàm Primæ Decimæ in omnibus, & singulis Parochiis in prædictis Regnis, & Dominiis, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus consistentium eidem Philippo II. Regi ab hac Apostolicâ Sede ad certum itidem tunc expressum tempus factas, ac subinde pluries tam ipsi Philippo II. quàm aliis successivè prædictarum Hispaniarum Regibus Catholicis de quinquennio in quinquennium similiter Prorogatas, ampliatas & extensas memorato Philippo V. Regi ad quinquennium tunc proximum similiter extendimus, & prorogavimus; Et nihilominus ipsas Indulgentias, & gratias tam spirituales, quàm temporales eidem Philippo V. Regi, & aliis Christifidelibus prædictis ad sexennium; Subsidium verò annuum quadringentorum, & viginti millium ducatorum, ac Primam Decimam hujusmodi ad quinquennium respectivè per diversas nostras in simili forma Brevis, nempe die viii. & die xiii. Octobris 1714. nec non binas die prima Januarii MDCCXVI. desuper expeditas literas de novo concessimus, & indulsimus; Præterea ipsi Philippo V. Regi per alias nostras in eadem forma Brevis die xiv. Martii ejusdem anni MDCCXVI. expeditas literas, assignationem omnium fructuum, & redditium, nec non pensionum super iis reservandarum unius integri mensis omnium Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum quorumcumque Ecclesiasticorum de Jurepatronatus, sive ad nominationem ejusdem Philippi V. Regis tantùm, ac in prædictis Regnis, & Insulis adjacen. existentium à memorato Urbano Prædecessore claræ itidem mem. Philippi IV. dum viveret earundem Hispaniarum Regi Catholico ad certum etiam tempus factam, & successivè ab aliis Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, imò etiam à Nobis prorogatam ad quinque annos tunc proximos tantùm similiter prorogavimus, & extendimus, seu de novo concessimus:

Cruciatæ sanctæ.

Subsidii quadringentorum viginti millium ducatorum.

Primæ decimæ.

Assignationis unius integri mensis fructuum omnium Ecclesiarum, & Beneficiorum de Jurepatronatus Regio.

No-

Quæ omnia indulta Sua Sanctitas suspenderat ad suum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum.

Novissimè verò certis ex caussis tunc expressis adducti omnes, & singulas gratias supradictas à Nobis eidem Philippo V. Regi ad sexennium, & quinquennium respectivè prorogatas, ampliatas, & extensas, seu de novo concessas, & indultas, ut præfertur, tametsi sexennium, & quinquennium hujusmodi adhuc durarent, expeditasque desuper literas nostras prædictas, nec non omnia, & singula in eis contenta ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum suspendimus, ac suspensas esse, & fore declaravimus, & aliis prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis die iv. Junii MDCCXVIII. expeditis literis, quarum, & cæterarum nostrarum literarum omnium prædictarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberiùs continetur.

Observationum cessatio propter quas suspensa fuere.

§. 1. Cùm autem rationes illæ, quæ Nos ad ejusmodi suspensionem decernendam impulerunt, jam cessaverint; Sexennium verò, ac quinquennium prædicta, ad quæ eædem gratiæ per Nos antea extensæ, & prorogatæ, seu de novo concessæ fuerant, adhuc de præsenti durent, cupiatque propterea idem Philippus V. Rex eandem suspensionem à Nobis è medio tolli, ac aliàs in præmissis opportunè provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsius Philippi Regis desiderio hac in re, quantùm cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, suspensionem omnium memoratarum gratiarum, expeditarumque desuper literarum, ac in eis contentorum hujusmodi, ad Nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum, sicut præmittitur, factam auctoritate Apostolicâ tenore præsentium relaxamus, & revocamus, ac ex nunc relaxatam, & revocatam fore, & esse decernimus, & declaramus. Quodque eædem gratiæ de cætero, durante, scilicet reliquo tempore sexennii, ac quinquennii respectivè, ad quod illæ à Nobis postremò prorogatæ, seu de novo concessæ fuerant, suum plenum, & integrum effectum sortiri possint, ac debeant, eâdem auctoritate harum serie statuimus, & ordinamus.

Ejusmodi suspensionem relaxat, & revocat.

Cum decreto irritanti, & clausulis consuetis.

§. 2. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque itidem plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas illis, ad quos spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et derogatione quibuscumque contrariis.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in posterioribus literis nostris prædictis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris MDCCXX. Pontificatus nostri anno vigesimo.

Fides adhibeatur transumptis.

CONSTITUTIO

CIV.

Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XIII. quâ assignatio loci fixi perpetui inter Auditores Rotæ Maceratensis à fa. mem. Clemente Papâ XI. factâ uni ex Civibus Civitatis Urbini, qui in illius Universitate lauream doctoralem susceperit, & Collegio Doctorum ejusdem Civitatis adscriptus sit, amplissimè confirmatur.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratiâ processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ minimè fuerint, suum debitum sortiantur effectum. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa XI. Prædecessor noster, quantâ olim studiorum, & liberalium artium laude, & quibus insignium Mirorum ingeniis, & gloria Civitas nostra, tunc sua Urbinaten., Patria ejus dilectissima floruerit, summâ cum animi sui jucunditate recolens, eâ recordatione, ac sinceræ fidei, & devotionis affectu, quem dilecti Filii Communitas, & homines dictæ Civitatis erga eundem Clementem Prædecessorem, & Sedem Apostolicam gerere comprobabantur, meritò inductus fuit, ut quemadmodum Agricola ei solo, cujus ubertatem agnoscit, culturam, & semen impendit, ita idem Clemens Prædecessor in eandem Civitatem Apostolicæ beneficentiæ suæ munera, quibus liberalium artium hujusmodi, ac præsertim legum, quas non solùm ornamenta Civitatum, sed etiam præsidia esse constat, studia foverentur, & reviviscerent, quàm libentissimè conferret.

Civitas Urbini insignium Virorum gloria semper floruit.

Patria Clementis XI.

§. 1. Accepto igitur per eundem Clementem Prædecessorem, quod dudum rec. mem. Sixtus Papa V. pariter Prædecessor noster, tunc suus, in Civitate nostra, tunc sua Maceraten. unum Tribunal Audientiæ causarum Rotam nuncupatum, quod constare deberet quinque Judicibus Auditoribus nuncupatis, ad causarum, & litium Provincialium Provinciæ Marchiæ expeditionem, perpetuò erexerit, & instituerit, quatuor verò ex quinque Auditoribus hujusmodi, dum illorum officia pro tempore vacare contingit, à Romano Pontifice pro tempore existente deputandi sint, dictus Clemens Prædecessor in prædicta Civitate Urbinaten, pristinum ingeniorum, & animorum ad literarum, & præsertim Legum studia vigorem, & alacritatem propositis honorum præmiis excitare, simulque perpetuum aliquod Patriæ suæ erga eam benevolentiæ monumentum extare cupiens, & literarum dicti Sixti Prædecessoris super erectione dicti Tribunalis emanatarum tenorem, & datam etiam veriorem, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia pro plenè, & sufficienter

Sixtus V. Tribunal Rotæ Maceratensis instituit, quam quinque Auditoribus constare voluit.

Electionem quatuor ex ipsis Romano Pontifici pro tempore existenti reservavit.

ex-

Clemens XI. die 12. Augusti 1705. unum ex hujusmodi officiis in dicta Rota perpetuò assignavit uni ex Civibus originariis Urbini, qui in illius Universitate ad lauream doctoralem promotus, & Collegio Doctorum adscriptus sit.

Ita tamen ut occurrente vacatione præfatum Collegium tres Cives, ut præfertur, qualificatos nominare debeat.

Et unus ex tribus sic nominatis à Romano Pontifice eligatur.

Decernens irritum, ac inane quidquid secus fieri contingat.

Cum clausula sublata, & aliis consuetis.

expressis, & insertis habens, motu proprio, non ad Communitatis, & hominum præscriptorum, aut cujusvis alterius sibi super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sub data videlicet die xviii Augusti MDCCV. Pontificatus sui anno quinto, deinceps unum ex Officiis hujusmodi cum omnibus, & singulis illius facultatibus, auctoritatibus, honoribus, præeminentiis, antelationibus, obventionibus, & emolumentis uni ex Civibus originariis Civitatis Urbinaten., qui in illius studii generalis Universitate, ad doctoratus lauream in utroque jure promoti, nec non Collegio etiam generali, ut vocant, Doctorum ipsius Civitatis adscripti fuissent, ac cæteroqui qualitatibus juxta formam dictarum Sixti Prædecessoris literarum præditi reperirentur à dicto Collegio Generali pro tempore nominandis, perpetuò concessit, & assignavit, ita scilicet, ut idem Collegium tres Cives originarios Urbinatenses, sicut præmittitur, promotos, adscriptos, & qualificatos, quos non favore, gratiâ, precibus, aut quâvis aliâ ambitione, seu corruptelâ, sed uniuscujusque merito maturè considerato, magis idoneos, & aptiores in Domino judicasset, ad dictum Auditoratus officium, quod ad quinquennium concedi consuevit, ex tunc, & perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium recurrente, seu aliàs quomolibet, & quandocumque contingente illius vacatione nominare, unus verò ex tribus sic nominatis per eundem Clementem Prædecessorem, & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad officium hujusmodi assumi respectivè deberet, nec unquam idem officium à prædicto Clemente Prædecessore, ut præfertur, concessum, & assignatum aliis, quàm Civibus originariis Urbitanensibus, sicut præmittitur, nominandis concedi, aut assignari, vel de eo in aliorum, quàm Civium originariorum hujusmodi sic nominandorum favorem disponi ulla tenùs posset, aut deberet; Decernens qualscumque collationes, concessiones, assignationes, aut alias dispositiones de eodem Auditoratus officio in aliorum, quàm Civium originariorum prædictorum favorem, ut præfertur, quomodocumque, & qualitercumque pro tempore faciendas nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari, sed literas desuper conficiendas, & in eis contenta, ac inde cæteroqui legitimè secutura quæcumque, etiam ex eo, quòd quilibet etiam specificâ, & individuâ mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem literæ emanassent, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuissent, aut ex alia, etiam quantumvis legitimâ, juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis suæ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, vel modificari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas literas conficiendas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectasset in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, cæterosque quoslibet quâcumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari: Non obstantibus prædictis Sixti prædecessoris literis, ac piæ mem. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri tunc sui de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem literarum in judicium non traheretur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Civitatis Maceraten. & Tribunalis prædictorum, ac quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Civitati, & Tribunali, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur literis conficiendis hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habens, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum ea vice dumtaxat specialiter, & expressè derogavit, ac plenissimè, & amplissimè derogatum esse voluit cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum amplissimis derogationibus quibuscumque contrariis.

Literæ tamen Apostolicæ super hujusmodi gratia à Clemente XI. facta expeditæ non fuerunt.

Quapropter Sanctiss. Innocentius XIII. eandem gratiam benignè confirmat.

Et quatenus opus sit, illam ex integro concedit, suumque effectum sortiri debere decernit, & mandat.

§. 2. Ne autem de concessione, & assignatione perpetuâ Auditoratus Rotæ Maceraten. uni ex Civibus originariis dictæ Civitatis Urbinaten. à prædicto Clemente Prædecessore facta, ac decreto, derogatione, cæterisque prædictis pro eo quod super illis ipsius Clementis prædecessoris literæ confectæ minimè fuerint, valeat, quomodolibet hæsitari, ac Cives Originarii prædicti illarum frustrentur effectu, volumus, & Apostolicâ auctoritate decernimus, quod concessio, assignatio, decretum, derogatio, aliaque prædicta memorati Clementis Prædecessoris à dicta die xviii. Augusti MDCCV. suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superiùs enarratur, quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plenè concessionem, assignationem, decretum, derogationem, cæteraque prædicta ejusdem Clementis Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur, & nihilominus, quatenus opus sit, omnia, & singula præmissa motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus iterum, & ex integro tenore præsentium concedimus.

§. 3.

Et præsentium literarum Executores deputat Episcopos Ostien. & Portuen. & A.C. cum facultatibus necessariis, & consuetis.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Collegii Generalis fuerint requisiti solemniter publicantes, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illud earumdem præsentium literarum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illud desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstan. omnibus & singulis illis, quæ d. Clemens Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Novembris 1721. Pontificatus nostri anno primo.

F. Card. Oliverius.

CV.

CONSTITUTIO

Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XIII. qua literæ Apostolicæ san.mem. Clementis Papæ XI. confirmatoriæ diversorum Privilegiorum, ac Indultorum à Romanis Pontificibus Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum Urbini concessorum, nec non aliquorum Edictorum, & Decretorum in utriusque favorem, à Ducibus, & pro tempore Legatis, & V.Legatis ejusdem Civitatis editorum, amplissimè confirmantur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licèt ejus superveniente obitu literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

Civitas Urbini Patria Clementis XI.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Clemens P.P. XI. Prædecessor noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ charitatis, & beneficentiæ argumentum tribuere, ac potissimùm erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolicâ auctoritate dudum erectum, in quâ olim doctorali laurea decoratus; nec non erga Collegium I. V. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem, dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & indulta à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam nostris, tunc suis, Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem à Ducibus, & pro tempore Legatis, & V. Legatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactiùs, paulò antequàm viam universæ carnis ingrederetur, nempe Mense Martio proximè præterito, Apostolicâ auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minimè potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Qui ibidem doctorali laurea decoratus & Collegio Doctorum adscriptus fuit confirmavit privilegia eidem Collegio, ac Universitati concessa.

Sed eo morte sublato literæ Apostolicæ expediri non potuerunt.

Tenor literarum Clementis XI.

§. 2. CLEMENS Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter multiplices, atque gravissimas solicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divinâ dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer, pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paternâ charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis erudiatur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus, Quo quidem paterni amoris sensu si cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates meritò respicimus, dignum profectò, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude, imò etiam militari gloriâ insignes, quàm Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, naturâ ipsâ dictante, respiciamus, ac unicè in Christo diligamus. Nec minùs æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolicâ auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium I. V. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ famâ celebres illustriumque munerum ab ipsis rectè gestorum meritò commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse non sine voluptate meminimus, paternâ dilectione complectamur, gratæque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

Urbini Civitas Princeps, & Caput Ducatus Urbinatensis.

Insignium Virorum gloria omni ævo præluxit.

Clemens XI. ingens Patriæ æs alienum dissolvit.

§. 3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secut, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac ferè opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitate nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longè imparem esse; æquum proinde, munerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis à Nobis ante aliquos annos collatis Multiplo, cujus administratio à Viris ad id à Nobis delectis summâ fide, ac industriâ hactenùs gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus, quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimùm jussu nostro, benedicente Domino, erogabitur.

§. 4.

Metropolitanam Ecclesiam prænobili Altari, sacraque supellectili sumptuosa ditavit.

§. 4. Præterea Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis elegantissimè elaboratis: multâ, & sumptuosâ omnis generis suppellectile in usum sacri ministerii: geminis atталicis stragulis magni pretii, totidemque à celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maximâ impensâ curavimus.

Ejusdem Ecclesiæ Canonicales proventus auxit. Ædes Archiepiscopales ampliavit, Collegium exstruxit.

§. 5. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruâque dote instruximus: Canonicales proventus, anteà admodum tenues, certâ annuâ quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Diœcesis in perpetuum assignatâ pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum à fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrorum suppellectilium decenti custodiâ exornavimus: Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus à doctis, piisque Magistris sedulò instituuntur, ferè in meditullio Civitatis à fundamentis excitavimus.

Bibliothecam in Conventu S. Francisci ad publicum usum erexit.

§. 6. Publicam quoque Bioliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modicâ pecuniarum summâ in id opus erogatâ, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modò scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verùm etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive è domesticâ nostrâ Bibliothecâ extractis, qui ultra nonnullos in antiquâ dicti Conventus Bibliothecâ existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æquè, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probè conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congruè dispositi reperiuntur, instrui fecimus; Illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes; quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quinimò etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exindè memorati Fratres, Cives, incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodiùs, ac impensiùs vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis reparavit. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ, & Maceratæ Civibus assignavit. Montem frumentarium auxit.

§. 7. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus J. V. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quotannis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro rectâ illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eandem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenùs prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum concessa confirmare æquum ducit.

§. 8. Nunc verò ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium J. V. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erectâ Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes, æquum in primis ducimus iis, quæ à pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem providè, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere, aliaque desuper statuere, atque disponere, quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Memorat in primis Bullam Julii II. confirmatoriam erectionis Collegii.

§. 9. Cùm itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius secundus Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii à q. Guido Ubaldo Urbini Duce factum pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quàm prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secundâ, & tertiâ instantiis (causis merè Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benignè approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo xii. Kal. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Ten. Bullæ Julii II.

§. 10. Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cùm à Nobis petitur, opem & operam impendimus efficaces. Sanè exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbitanen. & universorum subditorum ejus petitio continebat, quod licèt olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten. & Civitatem Senogallien. illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; Ad quos omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur; ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbitanen. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, nec non etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbis Præfecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii

Dux Guidobaldus Collegium Doctorum Urbini instituit.

tref-

tresdecim in legibus, & decretis Doctorum hujusmodi Apostolicæ confimationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribus relevamus, nec non præfati Ducis propositum plurimùm in Domino commendantes, institutionem, & ordinationem prædictas auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus ac quod in secundâ, & tertiâ instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quàm prophanæ, & mixtæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii temporalis præfati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus præfati, quàm aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dictoCollegio tresdecim Doctorum, eisdem modo, & formâ, quibus coram Rectore ProvinciæMarchiæ hujusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causæ præfatæ non possint expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & aliàs sententiæ latæ non teneant, quæ vota secretè, & sigillatim præstari debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc præsentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent,dummodò absentes ultra dimidiam partem non existant, ac etiam quod causæ appellationum quarumcumque per subditos præfati Ducis à quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ sint, & esse censeantur, nisi forsan à sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque subditos, nec non Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum, & Civitatem Senogallien ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, nec non Bononiensi, & Perusinâ Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, indultis, & ordinationibus utatur, potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ provinciæ utitur, & uti consuevit, præfatâ auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodò sint licita, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dictâ auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi, eâdem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, nec non dictæ Provinciæ specialibus & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, sed de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tresdecimDoctorum deventum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confimationis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septimo, xii. Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno v.

JuliusII. ejusmodi erectionem confirmavit.

Regulam præscribit à Doctoribus Collegii in decisione Causarum servandam.

DD.Collegii facultatem tribuit condendi Statuta.

§. 11. Ac subinde rec. me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster,postquamUrbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, nec non illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitates, & Diœceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanin., & S. Angeli in Vado Civitates, & Diœceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro Suffraganeis Episcopis,nec non Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem perpetuò concesserat, & assignaverat,cum orta fuisset contentio inter bo: me: Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo: pariter me: Julium S. Petri ad Vincula, dum viveret, S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum,ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolicâ concessus fuerat, ex una; nec non Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex alterâ partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus, & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujusmodi ad se spectare,Collegium verò vigore literarum Julii Prædecessoris sibi concessam fuisse, & quia in dictâ erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten, competere, nec illius jurisdictionem ad Causas appellationum interponendarum à sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio priùs concessa fuisset, se extendere posse afferebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentione facilè oriri poterant, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, nec non dictum Collegium medio, ac oper dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactionem, cujus vigore conventum, stabilitumque fuit, quòd Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinaten pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus à foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent à sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Diœcesanos videlicet in primâ, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secundâ instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium Privilegiis, & indultis Apostolicis tam Archiepiscopo, quàm Collegio hujusmodi,ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsùs, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujusmodi concordiam, seu transactionem amplissimè approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, xiii. Kal. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Pius IV. Ecclesiam Urbinaten. in Metropolitanam erexit, cui Callien., Senogallien. Pisauren. Forosempronien. Feretran. & Eugubin. subjicit.

Urbanus VIII. Urbanien. & S.Angeli Civitatis addidit.

Controversia memoratur exorta inter Archiepiscopum, & Collegium.

Sopita per amicabilem concordiam quam idem Pius IV. confirmavit.

§. 12. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex solitâ Apostolicæ Sedis providentiâ ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate

Tenor Bullæ Pii IV.

prædictâ concordiâ terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessa fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuò illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Dominò conspicimus salubriter expedire. Sanè Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tresdecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscopus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod aliàs fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ me. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiolâ instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & profanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortita effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tresdecim Doctorum instituerat & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secundâ, & tertiâ instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quàm prophanæ; & mixtæ, & Beneficiales (merè Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quàm aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tresdecim Doctorum, ac eisdem modo, & formâ, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, aliàs sententiæ latae non tenerent, quæ vota sigillatim, & secretè præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum, ac determinatum foret perindè valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis à quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan à sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dictâ authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque, Subditos, nec non Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, nec non Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem Prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfatâ authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; nec non ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis pleniùs dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationalibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimodâ jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuò erexeramus, nec non illi Callien., Senogallien., Pisauren, Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, nec non Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem etiam perpetuò concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsules, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiscopalia superioritatem, jurisdictionem, ac jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinat. subjectos fore, & tamquam membra Capiti obsequentes, per eos de Archiepiscopalibus juribus respondere volueramus, prout in eisdem literis nostris etiam latiùs continetur: Orta contentione, & controversiâ inter Felicem Archiepiscopum, & Collegium Urbinat., nec non etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinat. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, authoritate prædictâ concessus extitit, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & populum Civitatum hujusmodi, quàm Archiepiscopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad se spectare; Collegium verò vigore literarum Julii Prædecessoris hujusmodi sibi concessam fuisse; Et quia in dictâ erectione de Privilegiis, & indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinat. præfato competere, nec jurisdictionem præfati Archiepiscopi ad causas appellationum interponen. per Suffraganeos illius à sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio concessa prius extitisset, se extendere ostendi posse asserebant. Cumque ex hac contentione scandala plurima oriri posse dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati volentes, ut bonos decet Præsules, fomenta dissensionum, & scandalorum, quæ inter ipsos, & Collegium hujusmodi occasione Jurisdictionis præfatæ de facili suscitari possent, propter concursum, & studium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quàm Successorum suorum Archiepiscoporum Urbinat. nominibus infrascriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinat. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum

Refert Bullam Julii II.

Et erectionem à Sua Sanctitate factam Ecclesiæ Urbinat. in Metropolitanam.

Memorat controversiam inter Archiepiscopum, & Collegium exortam, quoad cognitionem causarum.

Et concordiam inter eos stabilitam.

ve-

venientibus à Foro Ecclesiastico, ut, supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent; quodque omnes, qui appellarent à sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter ejus Diœcesanos, videlicet in primâ, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secundâ instantiis latis, ut supra intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, privilegiis, indultis, & concessionibus Apostolicis, tam Archiepiscopo, quàm Collegio hujusmodi, ut præmittitur, concessis, & factis, quoad reliqua omnia salvis, & illæsis, ac in suo pleno robore permanentibus, nec non forsan alias Partes ipsæ verbo, vel in scriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, nec non pactio hujusmodi eorum successores præfatos adstringerent, & obligarent, illa omnia suprascripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter supplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac sine illarum præjudicio, & læsione, statutis, ordinationibus, exemptioni, segregationi, liberationi, concessioni, confirmationi Prædecessoris hujusmodi pro illarum subsistentiâ firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur, qui singulorum, ac præsertim Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Domesticorum Urbis, prout possumus, libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, nec non Statutorum, Ordinationum, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, & confirmationis prædictarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamsi in scriptis non extent, sed verbis dumtaxat initæ sint, ac sine earum præjudicio, & læsione, statuta, ordinationes, exemptionem, segregationem, liberationem, concessionem, & confirmationem, nec non literas Julii Prædecessoris hujusmodi, & prout illas concernunt, omnia, & singula in eisdem concordiâ, & literis Julii Prædecessoris contenta, ac exinde secuta quæcumque Apostolicâ authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, nec non eis plenum robur firmitatis adjicimus omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, nec non illa valida, & efficacia fore, & esse, ac per eosdem præmissos, & alios, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari debere, nec ab illis ullo umquam tempore resilire posse, sed modernum Archiepiscopum, & Successores suos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem observationem teneri, & obligatos fore, nec non quibusvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & constringi posse. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quâvis authoritate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; nec non ex nunc, si secus super iis à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Urbinat. Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopo, & Collegio, ac quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu simili concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso; & formâ in illis tradita observata, inserti forent præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quam idem Pontifex approbat & confirmat.

Cum clausula sublata, & derogationibus opportunis.

Idem Pius IV. eidem Collegio facultatem laureandi Poetas, & DoctoresMagistros, ac Notarios creandi, & Spurios legitimandi &c. concessit.

§. 13. Postmodum verò idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos singulis annis in Poesi doctos poeticâ laureâ decorandi: nec non eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac sufficientes comperisset, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quàm Civili, & Bachalaureatus, Licentiaturæ, ac Magisterii in Medicinâ, vel alia licitâ facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio simili examine idoneos repertos creandi: Nothos etiam, spurios, incestuosos, manseres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perindè ac si de legitimo matrimonio nati essent, restituendi: Nobiles insuper, seu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & constituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem concesserit, ac indulserit suis anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii in simili forma expeditis literis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Tenor secundæ Bullæ Pii IV.

§. 14. Pius Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Sedes Apostolica gratiarum abundantissima mater, ac illarum solertissima dispensatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere consuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonnisi Personis benemeritis conferantur, ac distribuantur. Hinc est, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus universorum Subditorum suorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum forsan nuncupatum, coram quibus omnes, & singulæ totius Ducatus, ac Dominii pro tempore existentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ, nec non etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, instituisse, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædecessorem nostrum, ac etiam per Nos, & forsan alios Romanos Pontifices etiam prædecessores Nostros approbatum, & confirmatum extitisse, ac illi nonnulla privilegia, concessiones, & indulta, quibus ipsi Doctores circa decisiones, & expeditiones Causarum uti deberent, authoritate Apostolicâ concessa fuisse, idem Collegium, ejusque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostrâ merâ liberalitate Collegio, & Doctoribus hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus ad instar nonullo-

Refert erectionem Collegii à Guidobaldo Duce factam, & Apostolica authoritate probatam.

Eidem Collegio facultatem tribuit duos quotannis poetica laurea decorandi.

rum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos singulis annis in poesi doctos poetica laureâ decorandi & insigniendi, nec non eos, quos in jure Canonico, & Civili, seu altero eorum studuisse, in eisque, seu eorum altero per diligentem examinationem scientia, & moribus idoneos, ac sufficientes esse invenerint, in utroque, seu altero jurium hujusmodi, aut medicinâ, vel aliâ licitâ facultate studuisse, & similiter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum, Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum facultatis, in quâ studuerint, coram eis habendam, ac fidelem Magistrorum, seu Doctorum eorumdem attestationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac scientiâ, & moribus ad hoc idoneos sufficientesque esse repererint, de eorumdem Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum consilio, & assensu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujusmodi ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magisterii gradus promovendi, ac in eis legendi, disputandi, & interpretandi, nec non alios actus ad personas in hujusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes faciendi authoritatem concedendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, nec non eos quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura sufficientes esse repererint, in Notarios publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præsentibus annotatam, solito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujusmodi per pennam, & calamare, ut moris est, investiendi; Nec non Nothos, Bastardos, naturales, spurios, incestuosos, & manseres copulativè, vel disjunctivè ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præsentes, quàm absentes, viventibus, seu etiam mortuis eorum Parentibus; ita ut ad paternam, & alias successiones bonorum quorumcumque suorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, sine præjudicio tamen venientium ab intestato admitti, & in illis succedere; Necnon ad honores, dignitates, status, gradus, & officia secularia publica & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere liberè, & licitè possint, & valeant, ac si de legitimo matrimonio procreati essent, servatâ tamen formâ literarum nostrarum desuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoslibet actus legitimos restituendi, & reducendi; Nec non Nobiles, seu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, justitiâ & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & constituendi, eisque insignia, & arma in similibus dari solita, dandi, & concedendi, nec non ipsos nobilitatis equestribus insigniis decorandi, dictâ authoritate tenore præsentium licentiam, facultatem, & authoritatem concedimus, & indulgemus, non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus Imperialibus, ac statutis, & consuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipsi legitimandi fuerint, juramento confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, illis præsertim, quibus caveri dicitur expresse, quòd Naturales, & Bastardi legitimari non possint, nisi de consensu legitimorum, & naturalium, nec non quibusvis Cancellariæ Apostolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenùs editis, & in posterum edendis; ac privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam quibusvis Universitatibus, studiorum generalium Collegiis; & quibusvis aliis locis, etiam motu simili, & ex certâ scientiâ, ac

Nec non promovendi prævio examine viros idoneo ad gradus Doctoratus, Magisterii, Baccalaureatus, & licentiaturæ.

Creandi insuper Notarios publicos.

Spurios legitimandi.

Nobiles, Milites, & Equites deaurato. constituendi.

de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de consilio ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium concessis, & confirmatis, ac in posterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipsos Collegium, & Doctores, ut præfertur, creandi hujusmodi præstabunt, talis est. Ego N. de N. Clericus N. ab hac horâ in antea fidelis ero Beato Petro, & S. R. E. ac Domino meo Pio Papæ IV. & Successoribus suis canonicè intrantibus, non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Consilium, quod mihi per se, vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter nemini pandam, si verò ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum, illud posse impediam, & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri, Papatum, Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate, vel terra, de qua sum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, seu recuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si verò in conficiendo aliquod Instrumentum unius solius Partis sit requirend. voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero malitiosè non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri anno V.

Derogat amplissimè quibuscumque contrariis.

Formula juramenti à Notariis præstandi.

§. 15. Deindè memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia à Julio II. & Pio IV. concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac authoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quàm Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Bene-

Urbanus VIII. privilegia à Prædecessoribus eidem Collegio concessa confirmavit.

fi-

ficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel aliàs de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent à Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quàm circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; prætereà expressè decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quàm laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; aliàs licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salvâ tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus V.Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; nec non doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodò essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in formâ Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Disposuit insuper, ut in causis ad Collegium spectantibus appellari non posset omisso medio.

Eidem Collegio facultatem indulsit condendi statuta, approbanda tamen à Legato, seu Vice-Legato.

Tenor Brevis Urbani VIII.

§. 16. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten. nec non Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in primâ, secundâ, & tertiâ instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quàm Ecclesiastico Status, ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, nec non Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quæ quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II. & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tresdecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum tam in foro Sæculari, quàm Ecclesiastico auctoritate Apostolicâ tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quòd ex dicto Collegio DD. tresdecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur, qui eorumdem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario Votantium numero, ut infra dicetur, à dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porrò tam Votantium, quàm Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S.Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S.R.E. Vicecancellario, nostro secundùm carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini, & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres à præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tresdecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati, sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se aliàs ingerere non valeant, nec possint, quàm in dando eorum voto consultivo. In causis verò laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscuè cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, nòn tamen votis secretis, sicut in præfatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis à Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfatâ, auctoritatem cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quàm Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ, exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel aliàs de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio, postquam judicatæ fuerint à Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illarum præjudicium; Verùm in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu Partium, dummodò in causis Ecclesiasticis pro earum definitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra dictum est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quàm Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; aliàs licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quâcumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi verò Collegium judicaverit, in casu quo dari debeat appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta

Facultatem Collegio tribuit judicandi in causis appellationum Status Urbini.

Novam præscribit regulam quoad numerum Doctorum Collegii.

Et eorum qualitatem ac votum in causarum decisione ferendum.

Collegium judicare debet omnes causas exceptis beneficialibus.

In causis Ecclesiasticis tres ad minus sint Judices Clerici non uxorati.

In Laicalibus sint saltem quinque Laici, vel Clerici.

In causis appellationum ad Collegium spectantium appellari non possit omisso medio.

ſuper modo cognoſcendi cauſas, & pro felici ipſius gubernio neceſſaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties ſibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, ſalvâ tamen ſemper approbatione dicti Legati, ſive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; nec non doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodò ſint in uſu, nec ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, conſtitutionibuſque Apoſtolicis non adverſentur, auctoritate, & tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper iis à quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die octavâ Julii 1636. Pontificatus noſtri Anno XIII.

Urbanus VIII. confirmat præcedentia Indulta Collegio conceſſa condendi ſtatuta, doctorandi, & alia omnia, dummodo ſint in uſu.

Cum decreto irritanti & aliis clauſulis conſuetis.

§. 17. Poſtremò ſimilis memoriæ Clemens X. etiam Prædeceſſor noſter ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum in præ dictâ Urbinatenſi Civitate olim inſtituto, nec non ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter ſe unitis, & conjunctis, unam Univerſitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſoph a, Mathematicæ, aliæque ingenuæ diſciplinæ, ſcientiæ, & artes publicè docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto ſtudiorum curriculo idonei reperti fuiſſent, ad Baccalaureatus, Magiſterii, Doctoratus, alioſque gradus ſcholaſticos, ſervata in omnibus Viennen. & Tridentini Conciliorum diſpoſitione, promoveri liberè, & licitè poſſent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam erectis fieri ſolet, Apoſtolicâ auctoritate perpetuò erexerit, & inſtituerit, ac ipſi Univerſitati Studii generalis ſic erectæ, & inſtitutæ, ejuſque Rectoribus, Magiſtris Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per fa.me. Clementem VIII. quàm alios quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, tunc ſuos, Univerſitati Studii generalis Civitatis noſtræ, tunc pariter ſuæ, Ferrarien. ejuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis reſpectivè, etiam per viam communicationis, & aliàs quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, pari modo, abſque ulla prorsùs differentiâ uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valerent, ſimili auctoritate perpetuò conceſſerit, ac indulſerit, per ſuas in ſimili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris ſequentis, videlicet:

Clemens X. in ſtudio publico, & collegio DD. inter ſe Civium opera conjunctis Univerſitatem Studii generalis inſtituit, ac erexit.

Eidemque Univerſitati omnia contulit privilegia quæ Univerſitati Ferrarienſi conceſſa ſunt.

§. 18. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Æternæ ſapientiæ conſilio Speculatores domus Iſrael, quæ eſt Sancta Dei Eccleſia, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio, conſtituti excitandis, promovendiſque bonarum literarum, & laudabilium diſciplinarum ſtudiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac juſtitiæ adminiſtrationi, aliiſque in publicum commodis, magnoperè conducibilia ſunt, & depulsâ ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illuſtrant, peculiarem Paſtoralis muneris noſtri ſolicitudinem propensâ charitate adhibemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutinâ perpenſis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, noſtrorumque, & ejuſdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis noſtræ Urbinaten. quod cùm Collegium Doctorum ejuſdem Civitatis ex antiquâ conſuetudine publicam in ea Inſtitutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philoſophia, & Sacra Theologia à Fratribus Ordinis Minorum S.Franciſci Conventualium nuncupatorum publicè quoque perlegerentur in utilitatem Studioſorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus lauream provehi valerent: Dilectus Filius noſter Alderanus S.R.E. Preſbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apoſtolicæ Legatus probè cognitum, perſpectumque habens, quantum eidem Civitatis decoris, atque utilitatis accedere poterat, ſi inſtituto ibidem Studio hujuſmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum cauſa alibi ſubſtentandi onere, atque impensâ liberabantur, incrementum, atque norma traderentur, lecturas præfatas in aliquot manſiones remotas, nec ulli alii uſui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis inſimul redegit, aliaſque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximiè floruerunt, lectiones, ſeu Cathedras inſtituit, ut ibidem tam indigenæ, quàm Exteri, tradita ſibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque ſcientias addiſcendas, atque excolendas ardentiori ſtimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus ſub Vexilliferi pro tempore exiſtentis, & ſex Nobilium præfatæ Civitatis ſuperintendentia aſſignavit, ac fel.rec. Innocentius Papa Decimus Prædeceſſor noſter, cognitâ grandi utilitate, quæ inde reſultabat in favorem ejuſdem Studii, quædam bona ſtabilia duorum Conventuum ſuppreſſorum Congregationis Monacorum Cœleſtinorum, & Ordinis Fratrum Servatæ Beatæ Mariæ Virginis reſpectivè conceſſit; Et ſubinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædeceſſor noſter publici pariter com modi conſideratione adductus, proventum annuum Sphæriſterii, qui prius ad exiſtentem pro tempore in eiſdem partibus Sedis præfatæ Legatum ſpectabat; eidem Studia applicavit. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, emolumenta quidem ex præmiſſis provenientia ſtipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præſtantur, ſufficiant; ſi verò Studium hujuſmodi in Univerſitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad inſtar illorum, quæ à piæ mem: Clemente Papa Octavo Prædeceſſore pariter noſtro Univerſitati Studii generalis Civitatis noſtræ, tunc ſuæ, Ferrarienſis conceſſa fuerunt, erigeretur, & in-

Tenor Brevis Clementis X.

Card. Cybo Legatus Lectoribus Univerſitatis manſiones in Palatio Pontificio Urbini conſtituit.

Illis inſuper nonnullos proventus aſſignavit.

Quos Innocentius X. auxit ex redditibus duorum Conventuum ſuppreſſorum.

Et Alexander VII. ſimiliter amplificavit aſſignatione proventus Sphæriſterii.

instituereretur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quàm Exterorum ibidem excresceret, & non solùm dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ à mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit decori, & ornamento, sed etiam illius civium & incolarum compendio utilitati & levamento magnoperè consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratiâ procuraverint, ut idem Studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac à dicto Studio divisum fuit, &, (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; nec non ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secundâ, & tertiâ instanti tam civilibus, quàm criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firmâ, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio à similis rec. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfatâ Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles philosophia, mathematicæ aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publicè doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii, & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servatâ tamen in omnibus formâ, & dispositione Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuò erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen. ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII. quàm alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien. ejusque

Clemens X. ex Collegio DD. & Studiò publico simul unitis Universitatem generalem erigit, ac instituit.

Cui omnia privilegia, & indulta concedit, quæ Universitati Ferrariensi competunt.

Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respectivè etiam per viam communicationis, & aliàs quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt pari modo, & absque ulla prorsus differentiâ uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuò concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariæ reintegratas, ac etiam sub posteriore datâ per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet, quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super iis à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Urbinaten. aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inserentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die sexta Aprilis 1671. Pontificatus nostri anno primo.

Cum decreto irritanti, sublata, & aliis amplissimis clausulis, & derogationibus consuetis.

§. 19. Nos igitur attendentes firmiora esse ea, quibus Sedis prædictæ sæpius intercedit auctoritas, ac Universitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata specialibus favoribus, & gratiis prosequi, ornare volentes, motu

Clemens XI. prædictis Bullas, & Brevia Julii II. Pii IV. Urbani VIII. & Clementis X. amplissimè confirmat.

pro-

proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex merâ liberalitate, certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, præinsertas Julii II., Pii IV. Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostólicâ confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in eisdem literis contenta denuò statuimus, sancimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque etiam speciali, ac individuâ notâ dignis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, exactè, inconcussè, ac inviolabiliter perpetuò observari volumus, decernimus, & mandamus.

Decernit in causis ad Collegium spectantibus appellari non posse omisso medio, ac districtè inhibet quibuscumque Judicibus, nè in ejusmodi causarum cognitione se immisceant

§. 20. Præterea ad tollendas controversias pluries obortas, & in Romanâ Curiâ agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbini VIII. Prædecessoris, in quibus decernitur, quod in causis appellationum tam Ecclesiasticis, quàm Laicalibus, ad memoratum Collegium spectantibus appellari non possit *omisso medio*, & si appellari contigerit, nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; declaramus, & Apostolicâ auctoritate, quatenùs opus sit, denuò sancimus, decernimus ac ordinamus, omnes, & quascumque causas appellationum interpositarum à sententiis, seu decretis latis à quibuscumque Judicibus tam Ecclesiasticis, quàm Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii dispositionem, vel alias de jure sunt inappellabiles, ac iis insuper exceptis, quæ prius in Curiâ Archiepiscopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi existunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in secundis, seu tertiis instantiis omninò devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac strictè interdicentes, ne *hoc misso medio* appellari possit ad pro tempore existentem Urbini Legatum, seu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ nostræ Apostolicæ, vel quodcumque aliud quan tumlibet privilegiatum, ac speciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & si appellari contigerit, nullus Judex in ejusmodi causis se ingerere possit, nisi vigore specialis commissionis, quæ nostrâ, vel Romani Pontificis pro tempore existentis manu signata fuerit: Quod si absque hujusmodi commissione se ingerere præsumpserit, omnia ab eo gesta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita sint eo ipso; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obstante; & absque alicujus pœnæ incursu, ad ulteriora in similibus causis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, easque, à quocumque Judice, & Tribunali reassumere, cognoscere & prout juris esse censuerit, fine debito terminare liberè, ac licitè possit; & valeat, simili auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, ac indulgemus.

Statuit insuper loca quæ Ducatui Urbini subjecta erant, dum Sixtus V. Rotam Maceraten. erexit, sub ejusdem Pontificis dispositione non comprehendi.

§. 21. Ad hæc aliam similiter controversiam non semel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædecessor noster Tribunal Audientiæ Causarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate nostrâ, tunc suâ, Maceratensi per literas anno millesimo quingentesimo octogesimo octavo, Idibus Martii sub plumbo expeditas, instituit, ac erexit, Ducatui Urbini subjecta erant, sub earumdem literarum dispositione comprehenderentur, è medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus aliàs, nuper, nempè diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno millesimo septingentesimo duodecimo per Dilectum Filium nostrum Petrum Marcellinum Tit.S. Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem nostrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædecessoris literæ emanarunt, subjecta erant, sub earumdem literarum dispositione non comprehendi, nec ullo modo comprehensa censeri; ac ita à quibuscumque Judicibus perpetuò judicari, ac definiri debere, statuimus, decernimus, & declaramus.

Memorat Edicta Ducum, & Legatorum quibus cavetur, ut omnes Subditi Ducatus Urbini non alibi, quàm in Urbinaten. Universitate Doctoralem Lauream accipiant.

Et qui secus fecerint, inhabiles ad quævis officia in eodem Ducatu habeantur.

§. 22. Demum, cum sicut accepimus, tametsi pluribus Edictis, quorum primum à præfato Guidobaldo secundo Urbini Duce die 17. mensis Augusti anno 1565. alia verò recentiora à diversis ejusdem Civitatis pro tempore Legatis, & V. Legatis promulgata fuerunt, salubriter cautum, ac expressè vetitum fuerit, ne Subditi ejusdem Ducatus & Legationis alibi, quàm in memorato Urbinatensi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui secus fecerint, ab omnibus, & quibuscumque publicis in ea Provinciâ muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris professionem exercere unquam possint; Nihilominus ejusmodi Edictorum dispositione posthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem passim admittantur, licèt Doctoratus insignia in prædicto Collegio minimè susceperint; Nos proindè eorumdem Edictorum executioni, ac ipsius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino possumus, opportunè consulere cupientes, quemadmodum illustre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre secundum carnem Nepotes nostros nimirum Dilectum Filium nostrum Annibalem, modò S. Mariæ in Cosmedin Diaconum S. R. E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magistrum Alexandrum Albanum in utrâque Signatura nostra nunc Referendarium, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericum, quamvis literarum studiis in hac Almâ Urbe nostra operam navassent, non alibi tamen quàm Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea insigniri voluimus; ita nunc tenore præsentium Apostolicâ authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in posterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto studiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omninò recipere teneantur, & qui alibi ipsam receperint, ad exercenda publica munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis causarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejusdem Legationis locis prorsus inhabiles, & incapaces sint, ac esse intelligantur, nec illos à quoquam ad id, præterquam à Nobis, & à Romano Pontifice pro tempore existente habilitari, neque cum ipsis super hujusmodi defectu dispensari unquam posse motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus, & declaramus.

Card. Annibal Albanus, & R. P. D. Alexander Albanus, Clementis XI. Nepotes, ad exemplum cæterorum, in d. Universitate Doctoralem gradum susceperunt.

Confirmat præfata Edicta, & ab omnibus observari districtè mandat, reservata Summo Pontifici tantum dispensandi facultate.

Decretum irritans cum sublata, & aliis prægnantissimis clausulis.

§. 23. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd interesse in præmissis habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non

fue-

fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridicâ, privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respectivè inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque authoritate, præeminentiâ, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

§. 24. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regulâ de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§. 25. Cæterum volumus, quòd earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo, 14. Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno 21.

Sanctissimus D. N. Innocentius XIII. decernit, & mandat præinsertas literas Clementis XI. omninò observari suumque effectum sortiri, perindè ac si more Romanæ Curiæ expeditæ fuissent.

§. 27. Nè autem de approbatione, confirmatione, innovatione, decretis, declarationibus, novis concessionibus, statutis, mandato, & voluntate Clementis Prædecessoris circa præmissa ex eo, quod ipsius Clementis Prædecessoris ob subsecutum ejus obitum, ut præfertur, literæ Apostolicæ præinsertæ ab ipso subsignatæ, ac in forma solita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, & ii, quorum interest, aut interesse poterit, quomodolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quòd approbatio, confirmatio, innovatio, decreta, declarationes, novæ concessiones, statuta, mandatum, & voluntas ejusdem Clementis Prædecessoris, quoad omnia, & singula, quæ in præfatis literis continentur, integrum sortiantur effectum, perindè ac si super illis ipsius Prædecessoris literæ confectæ, & sub plumbo juxta consuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ, fuissent, quodque præsentes literæ ad probandum, ac plenè justificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta, declarationes, novas concessiones, statuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Easque specialiter approbat, & confirmat, & ad majorem cautelam omnia in ipsis contenta approbat, disponit concedit, & statuit amplissimis verbis.

§. 28. Prætereà ne præinsertæ Clementis Prædecessoris literæ ullo unquam tempore à quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci, & vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ persistant, eas Nos tenore præsentium specialiter, & expressè approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuò valere, & observari debere volumus, & ordinamus. Insuper ad majorem, & abundantiorem præmissorum cautelam, & executionem, ea omnia, & singula, quæ in antedictis præinsertis literis ab eodem Clemente Prædecessore in commodum, favorem, ac utilitatem Universitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, concessa, disposita, ac statuta fuerunt, Nos similiter tenore præsentium amplissimè approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus, atque statuimus, eaque omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, inconcussè, ac inviolabiliter perpetuò observari ex certâ nostrâ scientiâ, & maturâ deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

Executores deputat præsentis Bullæ cum amplis facultatibus.

§. 29. Quocirca universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Personis in Dignitate Ecclesiastica constitutis, non non modernis, & pro tempore existentibus Urbini Legato, & V. Legato, seu ejusdem Legationis Præsidi, & Cameræ nostræ Apostolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis seu Officialibus in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipsæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostrâ omnes, & singulos, quos eædem literæ quomodolibet concernunt, & concerne nt, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuscumque

pa-

pacificè frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem desuper per locorum Ordinarios, seu alios quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecunarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras, & pœnas prædictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reagravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogat quibuscumque contrariis.

§. 30. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfatus Clemens Prædecessor in prædictis suis literis decrevit non obstare, quæ Nos pariter, ac iterum non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, expressè, ac amplissimè, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat fidem adhiberi transumptis.

§. 31. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 32. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, Decretorum, Ordinationis, voluntatis, sanctionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, VII. Idus Maii Pontificatus nostri Anno Primo.

P. Card. Prodatarius. F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiep. Amasenus.

L. Martinettus.

Quæ sequuntur, sex Brevia, & unica Bulla extra temporis ordinem posita sunt, quoniam ad Collectoris manus serò nimis pervenerunt, postquam scilicet nedum reliqua omnia Brevia, & Bullæ, verùm etiam plura secundæ Partis Operis folia typis impressa jam fuerant, adeòque congruus illis, justusque inter alia locus assignari non potuit. Satiùs porrò visum est eadem septem Diplomata hic utcumque inserere, ut Posteris nota fiant, quàm ea cum Eruditorum querela à præsenti Collectione prorsus excludere, atque silentio præterire.

CVI.

INDULTUM

Fratribus Missionariis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum concessum, ut post servitum, seu ministerium in Missione Æthiopiæ per duodecim annos Sacræ Congregationi Propagandæ Fidei laudabiliter præstitum, si ad suas proprias dicti Ordinis Provincias redire velint, reversi omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus Fratres ejusdem Ordinis, qui Ministri Provinciales fuerunt, fruuntur, & gaudent, frui, & gaudere possint, ita ut inter ipsos, & alios Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad præcedentiam sola Paternitatis prioritas, seu anterioritas attendatur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Justitiæ, & æquitatis ratio postulat, ut Operarii in Vineâ Domini strenuè, utiliterque laborantes præmiis, & honoribus decorentur, quibus, & ipsi ad constanter in suis laboribus persistendum, & alii ad ejusmodi labores alacriter subeundos stimulentur. Cùm itaque (sicut accepimus) Fratres Missionarii Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum in Æthiopiam pro tempore deputati, sive illuc ex Europâ se conferendo propter itinerum per aspera, & deserta loca, montesque agendorum difficultates, & periculâ, sivè ibi commorando, propter immodicos illarum Regionum calores, & diversi climatis, ciborumque insalubrium qualitates eorum naturæ contrarias maximos labores sustineant: Quo verò eorum animi ponderi non succumbant, & in susceptis pro Catholicæ Fidei, Christianæque Religionis propagatione laboribus hujusmodi confirmentur, & defessis, seù mercedem emeritis novi semper, & alacres strenuique Operarii succedant, spe alicujus honoris & præmii sublevandi, & excitandi sint. Hinc est quod Nos ex commissæ Nobis cœlitus dispensationis munere illorum honorificentiæ consulere volentes de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R.E. Cardinalibus Congregationis negotiis Propagandæ Fidei præpositæ super rebus Æthiopiæ specialiter deputatorum consilio, ac Motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictis Fatribus Missionariis, ut post servitium, seù ministerium in Missione Æthiopiæ per duodecim annos dictæ Congregationi Cardinalium perseveranter, & laudabiliter præstitum, si ad suas proprias dicti Ordinis Provincias redire voluerint, reversi omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres dicti Ordinis, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perindè ac si Provincialatus munere perfuncti fuissent, ita ut inter ipsos Fratres Missionarios, & Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola prioritas, sivè antiquitas Paternitatis attendatur, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit,

in-

in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, ejusque Provinciarum etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hâc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die 11. Januarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno quarto.

F. Oliverius.

CVII.

CONCESSIO

Vineæ in loco Pariolo Sacræ Congregationi de propaganda Fide, & fundatio Alumnatus pro Juvene Nationis Epiri, seù Albaniæ ab eadem Congregatione nominando.

CLEMENS PAPA XI.

Urbis motu proprio.

Exordium sumit à bona valetudine Juvenum in Collegio commorantium procuranda.

CUm in iis, quæ ad Divinum Cultum, SanctamqueCatholicamReligionem ampliandam, conservandamque pertinent, non tam operis initium, quam illius firmitas, perpetuitasque spectanda sit; Nos præcipuas muneris nostri partes esse intelligimus, nedum spiritualibus Piorum institutorum ad id tendentium incrementis peculiari studio adniti, verùm etiam temporalibus illorum commodis, & tranquillitati prospicere, quos Divina Bonitas ad Sacrum Evangelicæ Prædicationis, Fideique propagandæ Ministerium adlegit, ut tamquam digni Operarii in Agro Domini, cum tempus Messis advenerit, strenuè, utiliterque laborent, & uberiorem in sinu Ecclesiæ fructum, Deo benedicente, deponant.

Narrat Collegii fundationem.

§. 1. Sanè licet felicis recordationis Urbanus Papa Octavus Prædecessor noster per quasdam suas literas Apostolicas optimo quidem consilio Collegium, seu Seminarium Apostolicum Pontificium Pastorale Urbanum nuncupatum pro excipiendis, & alendis Sacerdotibus sæcularibus, & etiam Clericis, ad Majores tamen Ordines infrà certum tempus promovendis, bonis Moribus Pietate, & sana Doctrina præditis, ex omni gente, & Natione desumendis, ad effectum Fidem Catholicam, & Apostolicam in Partibus Infidelium, totoque Terrarum Orbe, etiam cum eorum Vitæ discrimine, si opus foret, propagandi, & dilatandi, eamque tuendi, & conservandi in iis locis, ubi jam sata reperitur, erexerit, & instituerit, aliasque statuerit, decreverit, & ordinaverit pro felici gubernio Collegii, seù Seminarii, & Alumnorum hujusmodi, ut in prædictis literis super hoc editis pleniùs, & uberiùs continetur: Experientia tamen compertum est Juvenes istos ex longinquis, ac etiam extremis Mundi partibus ad idem Collegium, seu Seminarium accedentes, Cœlique qualitate, ac Vitæ etiam ratione inter se maximè diversos, ex assidua in studiis, ac piis exercitiis occupatione, quibus eorum natura assueta non erat, graviter affici, & paulatim exinde contractarum ægritudinum causa, aut prærnaturè decedere, aut inhabiles ad labores in missionibus sustinendos evadere, quod non accidit Germanici Pontificii, cæterorum similium Collegiorum à claræ mem: Gregorii XIII. aliisque nostris Prædecessoribus Romanis Pontificibus erectorum Alumnis, quorum levamini, quieti, & tranquillitati providè consultum est de aliquo ad amænitatem facto loco, ubi vacationum tempore, vel statutis horis intermisso studio honestæ recreationis causa conveniunt.

Exponit necessitatem emendi aliquem locum Suburbanum pro honesta d. d. Juvenum recreatione, ducto exemplo ab aliis Urbis Collegiis.

§. 2. Hinc propterea Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, quæ cogitare, & agere nunquam desinit ea, quæ primo dictorum Collegii, & Alumnorum bono profutura cognoscit, emptioni alicujus similis loci, seù Vineæ propè, & extra Mænia Urbis, ubi Juvenes prædicti sanitatis, vel oblectamenti causa, quandoque recreari, & vires recipere valerent, pluribus ab hinc Annis studiosè incumbit, & Nos postremò ad hunc effectum scuta quatuor mille monetæ Romanæ obtulimus, ut ipsa Congregatio tot expensis Missionum prægravata ab hujusmodi incommodo sublevaretur; sed re ob enascentes passim difficultates hucusque protracta, nam ubi inventa est oportunitas loci, & salubritas aeris, defuit voluntas Dominorum proprias Vineas alienare renuentium, & ubi promta erat occasio, deficiebant qualitates ad indigentiam exoptatæ. Dilectus tandem Filius Noster Petrus Sancti Laurentii in Damaso nuncupati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Ottobonus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, atque unus ex Cardinalibus præfatæ Congregationis, adeo utilis, & salutaris deliberationis effectum ulterius differri nonpatiens, meriti, ac intentioni nostræ, & dictæ Congregationis adhærens, nec non Zelo propagationis Sanctæ Fidei, & conservandæ bonæ valetudinis Alumnorum ad munusApostolicum Divina favente gratia vocatorum ductus, Vineam in Contrada Parioli in eminentiori sitâ extra muros, prædictæUrbis positam aeris saluberrimi cum Palatio, & aliis Mansionibus de pertinentiis Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sancti Laurentii extra Muros prædictæ Urbis Sancti Augustini Canonicorum Regularium, seu alterius Ordinis, cujus ipse Petrus Cardinalis Abbas, seu perpetuus Commendatarius ex Commenda ad sui vitam de prædicto Monasterio eidem Petro Cardinali aliàs Apostolica auctoritate facta existit, sponte, obtulit, & re ipsa Vineam prædictam in Manibus Nostris spontè, & liberè oretenus dimisit, cum reservatione tamen favore Abbatis, seu Commendatarii pro tempore existentis dicti Monasterii, ne eidem Monasterio ex dimissione prædicta magnum inferatur præjudicium, alicujus perpetui Canonis, seu annuæ responsionis, & cum aliis conditionibus Nobis benevisis, & dicto Monasterio utilibus.

Oblatio scutorum 4000. ad hunc finem à Sanctitate Sua facta.

Cardinalis Ottobonus obtulit Vineam, eamque in manibus Sanctissimi dimisit.

§. 3. Nos itaque, qui primodicti Collegii, & Alumnorum ejus, quorum de præsenti numerus, comprehensis aliquibus Juvenibus Sueciæ Regni, ad quadraginta septem, ut accepimus, ascendit, statum prosperum, & tranquillum intensis desideramus affectibus, ob laboriosum, quem ipsi in Vinea Domini præstituri sunt, famulatum, & propter uberes fructus, quos in Agro militantis Ecclesiæ hactenus produxerunt utiliter, ac producunt, & in futurum producturos firma spe tenemus ut iidem promptiores semper, alacrioresque ad sua officia in dies persolvenda, reddantur, dignum

ar-

arbitramur, & congruum sollicitudinis nostræ partes in id etiam adjicere, per quod alicui honesto eorum sublevamini, & servandæ corporum saluti consulatur; ea quippè est humanæ naturæ conditio, ut nisi Animus remissione quadam rigorem intentionis suæ interdum relevet, & relaxat, irremisso vigore lentescens spiritus, cum necessitas poscit, virtuti obsecundare non valeat. Spontaneam igitur æquè, ac piam dicti Petri Cardinales oblationem, ac dimissionem prædictæ Vineæ, ut supra, in manibus nostris factam, & per Nos motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine nuper acceptatam, denuo per præsentes acceptantes, & confirmantes accedente tamen, quatenus opus sit novo ipsius Petri Cardinalis consensu, eamdem Vineam, unà cum Palatio, Tinello, cæterisque mansionibus, & Ædificiis in quacumque illius parte positis, ac eandem Vineam totam, quanta est, intra suos notissimos fines quos eisdem præsentibus, unà cum præmissorum valore in proprietate, ac annuis fructibus, & redditibus, omnibusque, & singulis aliis membris Juribus, & pertinentiis haberi volumus pro singillatim expressis, ita ut specialitas illorum generalitati non deroget, in perpetuum motu proprio concedimus præfatæ Congregationi de propaganda Fide, illiusque fructus, redditus, & proventus, detracto infradicendo Canone, cum aliis illius fructibus dictæ Congregationi unimus, & ad commodum ejusdem Congregationis annectimus, & incorporamus, deque præfata Vinea, accedente, ut supra, dicti Petri Cardinalis, uti ejusdem Monasterii Abbatis, seu perpetui Commendatarii novo consensu, in perpetuum Congregationem prædictam, etiam pro sublevamine, augumento, & conservatione Alumnorum in prædicto ejus Collegio degentium, investimus; Canonem verò perpetuum seu annuam, & perpetuam responsionem eidem Petro Cardinali, quoad vixerit, & Monasterium hujusmodi obtinuerit & cuicumque alteri ejusdem Monasterii Abbati, seu perpetuo Commendatario pro tempore existenti ratione concessionis, unionis, annexionis, & incorporationis præfatarum annuatim duabus æqualibus solutionis, pro una videlicet in Domini Nostri Jesu Christi à proximè ventura incipiendo, & altera medietatibus Canonis, seu responsionis hujusmodi in Sancti Joannis Baptistæ immediatè sequenti Nativitatum festivitatibus, & sic deinceps perpetuis futuris temporibus de anno in annum, ac de termino in terminum per Congregationem præfatam persolvendum, seu persolvendam in annuis scutis centum monetæ Romanæ de Juliis decem pro quolibet scuto, hujusmodi motu pari Apostolica auctoritate taxamus, & reservamus, ac taxatum, & reservatum, seù taxatam, & reservatam, esse volumus, & decernimus, absque tamen ullo prorsus onere solutionis laudemii, seù, ut dicitur, Entraturæ, seù Capisoldi, nec non quindennii, tam dicti Monasterii, Abbati, seù Commendatario pro tempore existenti, quàm aliis quibusvis Personis, seù Collegiis Romanæ Curiæ etiamsi speciali nota dignæ sint, etiamsi Officialibus Cancellariæ Nostræ Apostolicæ quomodolibet debiti, à qua solutione, quatenus de jure deberetur, dictam Congregationem perpetuò motu simili eximimus, absolvimus, & plenariè liberamus, adjecta quoque reciproca conditione respectu Congregationis prædictæ, nec non Abbatis, seu perpetui Commendatarii dicti Monasterii pro tempore existentis, quod si ipsa Congregatio non perciperet ex dicta Vinea fructus annuæ responsioni, seù annuo Canoni husmodi correspondentes, ac etiam detractis expensis, si nulli prorsus fructus ex grandine, siccitate, aut alio quocumque infortunio, etiam non cogitato, colligerentur, nihilominus ipsa Congregatio, ejusque Bona ad integram annuam responsionem, seù integrum annuum Canonem, ut supra, taxatam, seù taxatum in perpetuum obligata sint, & ad Canonis, seù responsionis hujus modi annuam solutionem teneantur, prohibita quacumque spe restauri, remissionis, seù reductionis Canonis, seu responsionis hujusmodi. Et è converso, quod si fructus ex dicta Vinea colligendi in quacumque summa, etiam ultra dimidiam, seu bessem, annuam responsionem, seù annuum Canonem hujusmodi excenderent, dicti Monasterii Abbates, seù Commendatarii pro tempore existentes nihil ultra prætendere possint, attento quod dimissionis à dicto Petro Cardinali, ut supra factæ, totum commodum, ac beneficium ad Propagationis Fidei, & conservationis primo dicti Collegii Alumnorum finem dirigitur, & hac lege, ac hisce conditionibus ad concessionem, & investituram hujusmodi devenire Motu simili profitemur.

Papa acceptat, & concedit Congregationi de Propaganda Fide.

Reservat novum consensum Cardinalis.

Taxat canonem in scutis centum monetæ cum conditionibus hic expressis.

§. 4. Quibus salvis liceat eidem Congregationi, ejusque Ministris quocumque nomine nuncupatis corporalem dictæ Vineæ possessionem per se, vel alium, seu alios eorum nominibus propria auctoritate, absque spolii, & attentorum vitio liberè apprehendere, & apprehensam retinere, ejusque fructus, & emolumenta quæcumque colligere, exigere, levare, ac in suos, primo dictique Collegii, & Alumnorum in eo degentium usus convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisita.

§. 5. Ac insuper, ut Congregatio prædicta gaudere possit commodo, & utilitate scutorum quatuor mille monetæ prædictæ per Nos, ut supra, oblatorum volumus eandem summam quatuor mille scutorum monetæ hujusmodi per Dilectum filium Nostrum Josephum Tituli Sanctæ Mariæ de Transpontina nuncupatæ ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem Scripantem nuncupatum, & Nostrum Prodatarium, ejusdemque Congregationis Præfectum, deponi in Banco dilecti filii Francisci Monthioni, seu Sancti Spiritu in Saxia nuncupati de Urbe, ad creditum & dispositionem ipsius Congregationis, ad effectum tamen investiendi præfatam summam in tot locis Montium Cameralium non vacabilium quorum fructus erogari debeant pro manutentione in primodicto Collegio, seù præfato Seminario unius Adolescentis ex Provincia Epiri, vulgò Albania nuncupata, sub regulis, & constitutionibus ejusdem primodicti Collegii, seù præfati Seminarii recipiendi, & alendi, prout recipiuntur, & aluntur cæteri Alumni, qui ibidem de præsenti degunt, & educantur, sublata inter ipsum Alumnum Albanensem, & alios, quacumque prorsus differentia, novumque hujusmodi Alumnatum cæteris usque modò erectis, & institutis motu pari adjungimus, & annectimus, dictique Alumni Albanensis nominationem pro tempore, quoties nominandi casus evenerit, postquam tamen sua studia compleverit dilectus filius Petrus Rozovick in dicto Collegio de præsenti degens, & Nostris sumtibus huc usque ibidem retentus, & educatus, ad ipsam Sacram Congregationem in perpetuum spectare motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus itidem volumus, & mandamus.

Papa scuta quatuor millia ut suprà oblata donat pro fundatione Alumnatus Provinciæ Albaniæ.

Reservatur nominatio Alumni eidem Sac. Congregationi.

§. 6. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut alio quopiam defectu notari, argui, aut in controversiam ad quorumvis instantiam adduci, seu via restitutionis in integrum, vel reductionis ad terminos Juris, aut aliàs quomodolibet revocari, impugnarive posse, nec ex eo, quod præmissa verificata non sint, aut quod ii, quorum interest, ad id vocati, & auditi non fuerint, easdem

Decreta roborantia.

lite-

literas per subreptionem obtentas censeri, & propterea viribus carere, neque Congregationem prædictam, illiusque Ministros ad verificandum præmissa compelli, & teneri, neque ob id nullas, & irritas, ac nullius momenti esse, & fore censeri, sicque per quoscumque Judices &c. etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales &c. sublata &c. judicari debere &c. irritumque &c. attentari &c. non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, nec non Lateranensis Concilii concessiones perpetuas, nisi in casibus à Jure permissis fieri prohibentis, ac prædicti Urbani Prædecessoris, nec non recolendæ memoriæ Symmachi, Pauli Secundi, Pauli Quarti, & aliorum Romanorum Prædecessorum Nostrorum de Rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Pii Quarti de gratiis Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet concernen. in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis; ita ut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, ac Beati Pii Quinti, felicisque recordationis Sixti Quinti, & dicti Urbani Octavi, nec non Clementis Decimi, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum super solutione Annatarum, & quindenniorum quomodolibet editis; nec non aliis quibuscumque Apostolicis etiam in Generalibus Conciliis editis, & edendis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Monasterii, & Ordinis prædicti, etiam Juramento &c. roboratis statutis, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Monasterio prædicto, illiusque Abbati, & Monachis, seu Canonicis Regularibus, eidemque Congregationi, ac primodicto Collegio, seu præfato Seminario, illius Superioribus, & Personis, & aliis quibuscumque in genere, vel in specie, aut alias in contrarium, sub quibuscumque tenoribus, & formis quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & etiam Nos etiam motu proprio &c. concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis aliàs &c. permansuris ad præmissorum validissimum effectum motu, & scientia paribus specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis. *Fiat motu proprio I. F.* Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & quod dictæ Congregationis, seu primodicti Collegii, vel Seminarii aliæ concessiones, applicationes & gratiæ ei, illiusque Alumnis quomodolibet concessæ habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de Vineæ prædictæ concessione Congregationi hujusmodi, seu primodicto Collegio, vel Seminario prædicto; nec non de assignatione, & donatione quatuor mille scutorum monetæ hujusmodi, ad effectum reinvestiendi, ut supra, sub lege tamen, & conditione fructus ex investimento hujusmodi proventuros integraliter erogandi ut supra; nec non de perpetua reservatione Juris nominandi, & eligendi Alumnum ex Provincia Epiri modo, & forma superiùs expressis, cum Decreto, Derogationibus, aliisque præmissis, ut supra, in literis latissimè extendendis, & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominatorum, qualitercumque nuncupatorum situatio, aliorumque necessariorum major, & verior, specificatio, & expressio fieri possit in literis in forma gratiosa, & cum clausula perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per viam de Curia, ut vocant, seu per viam Secretam absque alio signo, vel contrasigno, si videbitur, expediendis, seu si etiam videbitur, Volumus, quod sola præsentis

Derogationes.

Nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra, Regula quacumque contraria non obstante quodque præsentium transumptis, etiam impressis, & manu Datarii, seu Prodatarii pro tempore existentis subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ: *Fiat I. F.* Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem undecimo Kalendas Julii Anno Octavo cum decreto solius Signaturæ, seu etiam expeditionis literarum per viam secretam, aut de Curia, & quod transumptis manu Datarii, seu Prodatarii subscriptis fides habeatur. A. *Subdatarius*. Registrat. lib. xv. Secretorum fol. 216. A. de Laurentiis. P. Antonettus 25. Junii Piazzinus. Boncompagnus gratis.

Fides transumptorum.

Die 27. Junii 1708. Eminentiss., & Reverendiss. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice Cancellarius novum præstitit consensum ad formam dicti Motus proprii, ac omnia, & singula in eo contenta ratificavit, & approbavit, ut latius ex Instrumento stipulato per acta D. Petrucci Cameræ Apostolicæ Secretarii.

Ex scutis quatuor mille per Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem XI. Pro fundatione Alumnatus Albanensis elargitis fuerunt empta loca 34. Montium nempè 30. ex Monte Sancti Petri v. Ereԁt. ut ex literis patentibus expeditis die 21. Julii, & loca quatuor Montis Restaurati Primæ, & Secundæ Erectionum ex aliis literis expeditis die 16. ejusdem mensis Julii MDCCVIII.

CVIII.

EXEMPTIO

Alumnorum, & Ministrorum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in ejus Collegio, & Palatio commorantium à quibuscumque Juribus Parochialibus Ecclesiæ S. Andreæ de Fractis, ejusque pro tempore Rectoris, seu Curati, exceptâ tantùm administratione Sacramenti Matrimonii.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut accepimus, licet fel. recor. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas super Erectione Collegii, seu Seminarii Apostolici de Propaganda Fide Urbani nuncupati de Urbe Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXVII. Kal. Augusti Pontificatus sui Anno quarto Literas, inter alia dictum Collegium, seu Seminarium, illiusque Oeconomos, Rectorem, Ministros, Præceptores, & Alumnos pro tempore existentes, illorumque Domesticos, Officiales, & Ministros ab omni jurisdictione tunc, & pro tempore etiam existentis sui, & Romanorum Pontificum Successorum suorum in dicta Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis authoritate Apostolica, exemerit, ipsisque Collegio, seu Seminario, Rectori, Scholaribus, Præceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, Ministris, & Personis à quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ Nationum Collegia in Urbe prædicta instituta, illorumque Rectores, Scholares, Præceptores, Magistri, Oeconomi, Officiales, Ministri, & Personæ quovis modo utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, & possent quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar sed æquè principaliter, & pariformiter

Exordium à dispositione Urb. VIII. ad favorem Collegii de Propaganda Fide, ejusque Alumnorum, & Ministrorum.

in omnibus, & per omnia uti, & gaudere valerent, dicta authoritate indulserit, adeòque eidem Collegio vigore Indulti hujusmodi, ac insuper nonnullorum Decretorum die 29. Aprilis, ac die 12. Augusti MDCXLVII. à Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita editorum, & à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædecessore pariter Nostro approbatorum, exemtionem à Parocho, ac Jus Sepulturæ pro Alumnis, & Ministris ipsius Collegii intra illius septa degentibus, ac administrandi illis Sanctissimæ Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac Extremæ Unctionis Sacramenta, juxta aliorum Collegiorum prædictorum pacifica possessione exemtionis, & Juris hujusmodi gaudentium, consuetudinem, competere dignoscatur; Nihilominùs modernus Parochus, seu Rector Parochialis Ecclesiæ Sancti Andreæ de Fractis nuncupatæ de eadem Urbe Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum etiam nuncupatorum, nuper sequuto obitu quondam Joannis Pastritii præfatæ Congregationis Cardinalium Ministri, litem dicto Collegio coram dilecto Filio nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus Generali super consignatione cadaveris dicti Joannis, & emolumentorum Parochialium, moverit, emanato desuper quodam Decreto provisionali, ac sequuto Pariter quondam Josephi Zambecchini alterius ejusdem Congregationis Ministri, qui in sæculari, & CollegiataEcclesia Sancti Eustachii de dicta Urbe, in qua Canonicatum, & præbendam, dum viveret, obtinebat, sepulturam sibi elegerat, obitu, quartam Funeralium, & alia Jura Parochialia prætenderit, ipsos Joannem, & Josephum, licet uti Ministri hujusmodi, ac intra Collegii prædicti septa defuncti nullatenus ei subessent, inter cæteros Parochianos suos absque ulla distinctione recensendo.

Parochus S. Andreæ de Fractis controvertit exemptionem Ministrorum d. Collegii à Juribus Parochialibus, & litem instruit in Tribunali Vicarii Urbis

§. 1. Hinc est, quod Nos litem, & causam hujusmodi dirimere, ac nè ullæ aliæ similes controversiæ dicto Collegio in posterum inferantur, providere, eidemque Collegio specialem gratiam facere volentes, nec non litis, & causæ earumdem statum, & merita, ad dictum Decretum provisionale, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, de Congregationis nonullorum ex dilectis Filiis Romanæ Curiæ Prælatis super hoc negotio specialiter deputatæ consilio, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine litem, & causam hujusmodi in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, à prædicto Vicario Nostro, aliisque Judicibusquibuscumque ad Nos harum serie avocamus, illasque perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper tam moderno, quàm pro tempore futuris dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoribus, seu Parochis, aliisque quibuscumque silentium imponimus, osque occludimus,

Pontifex ejusmodi litem ad se avocat, supprimit, ac extinguit.

§. 2. Prætereà Collegium seu Seminarium prædictum, ejusque Ministros intrà illius septa degentes, à quibusvis JuribusParochialibus exemptos esse tenore præsentium decernimus, & declaramus, & nihilominus ad majorem cautelam idem Collegium seu Seminarium, ac omnes, & quoscumque illius Ministros, & Officiales, Rectorem, Magistros, seu Lectores, Alumnos, & Convictores, nec non Famulos, & alios præfatæ Cardinalium Congregationi ac ipsi Collegio quomodolibet inservientes, intra tamen ejusdem Collegii, ac illius Palatii septa degentes, à Parochia, seu Parochiali Ecclesia prædicta dictoque moderno, ac pro tempore existente illius Rectore, seu Parocho, vel Vicario Curato, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium perpetuò eximimus, & plenariè liberamus, eoque sic exemptos, & liberatos moderno pariter, & pro tempore existenti dicti Collegii Rectori, alteri ab eo, vel à dicta Congregatione Cardinalium deputando, in iis, quæ ad administrationem Sanctissimæ Eucharistiæ, etiam pro Viatico, ac Extremæ Unctionis Sacramentorum prædictorum, aliisque omnibus, quæ ad Animarum curam spectant, penitus, & omninò subjicimus, itaut cura Personarum sic exemptarum ad Rectorem Collegii, seu deputandum hujusmodi privativè quoad prædictum Parochum excepta dumtaxat administratione Sacramenti Matrimonii quoad Officiales, & alios inservientes, qui hac tantùm ratione Parocho, & Parochiæ prædictis subsint) tam super administratione omnium aliorum Sacramentorum, quàm Jure sepeliendi in Ecclesia dictæ Congregationis Cardinalium, absque ulla quartæ, vel aliorum Jurium Parochialium, etiamsi in alia Ecclesia Sepultura electa fuerit, solutione, spectet, & pertineat, ac spectare, & pertinere debeant, non secus ac si Palatium, & Collegium prædicta extra limites dictæ Parochiæ sita, & ab ea prorsus dismembrata essent, ipseque Collegii Rector unicus, ac verus & proprius earumdem Personarum intra ambitum Palatii, & septa Collegii commorantium, & ut præfertur, inservientium Parochus existeret. Quàpropter dicto moderno, & pro tempore existenti Parocho districtiùs inhibemus, nè in posterum se in præmissis ingerere, ac desuper Collegium, seu Seminarium, ac Personas, & Rectorem prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, quovis modo, seu præsumat.

Declarat Collegium ejusque Alumnis, & Ministros intra illius septa degentes exemptos à d. Parochia,

Et ad cautelam eos omnes à d. Parochiali Ecclesia, ejusque Rectore perpetuò eximit ac subjicit Rectori Collegii, seu alteri à Sac. Congreg. deputando in iis omnibus, quæ ad Sacramentorum administrationem, & animarum curam pertinent, excepta tantum administratione Sacramenti Matrimonii, quæ d. Curato S. Andreæ reservatur.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dictus Parochus, seu alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, seu aliàs speciali, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes literæ emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad viam, seu terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse, sed ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè, inviolabiliter, & inconcusè observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros,

Decreta roborantia, & salutaria.

subla-

sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Amplissima derogatio quibuscumque contrariis

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, & in Conciliis etiam universalibus editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non Parochialis Ecclesiæ prædictæ, aliisque quibusvis sub quibuscumque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Parochiali Ecclesiæ, dictoque illius Rectori, seu Parocho, aliisve quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis ac pluriès innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expresa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio; seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xviii. Augusti MDCCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Oliverius.

CIX.

APPROBATIO

Et Confirmatio Regularum Collegii, seu Seminarii Missionariorum in Conventu Assisien. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, donec aliter provideatur, destinati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Crediti Nobis cælitus Sacrosancti Apostolatus officii ratio exigit, ut illis, quæ pro Collegiorum, seu Seminariorum Christianæ Religionis propagandæ, Catholicæque Fidei tuendæ consilio sapienter institutorum directione, feliciique progressu, providè constituta esse noscuntur quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolici muniminis adjungamus firmitatem.

§. 1. Exposuerunt siquidem Nobis nuper Venerabiles Fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpositi, quod cum Nos aliàs juxta Decretum, quod prius, nempè in Congregatione eorumdem Cardinalium die 3. Octobris 1707. coram Nobis habita ediderámus, Dilectis Filiis quorumdam Religiosorum Ordinum Superioribus præcepissemus, ut omninò, & quamprimum suo quique in Ordine Conventum aliquem, veluti pro Seminario Missionariorum ad instar Seminariorum, seu Collegiorum in Sancti Pancratii propè, & extrà muros Urbis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, & Sancti Petri in Monte Aureo de eadem Urbe Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum etiam nuncupatorum Conventibus respectivè institutorum deputarent, in quo diù, ac diligenter vocatio, & spiritus eorum, qui Missionibus destinarentur, probaretur, illique etiam ibidem de omnibus, quæ ad hoc Apostolicum ministerium cum laude, & fructu exercendum utilia, & necessaria forent, plenè instruerentur; quatenus verò in aliquo ordine Conventus hujusmodi destinatio ad hunc effectum tantùm, non tam citò fieri posset, donec ea fieret, ea omnia in aliquo Conventu, vel domo ejusdem Ordinis, ubi Regularis observantia magis vigeret, executioni mandarentur; novissimè, nempè die 23. Septembris 1709. memorati Cardinales Collegium, seu Seminarium hujusmodi pro Missionariis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, re maturè discussâ, in Conventu Assisien. ejusdem Ordinis juxta oblationem dilecti Filii moderni Ministri Generalis ipsius Ordinis, donec aliter provideatur, destinandum esse decreverunt, ac proinde Dilecto Filio Nostro Josepho ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Vallemano nuncupato, Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, nec non Dilecto Filio Magistro Sylvio de Cavaleriis in utraque Signatura Nostra Referendario, dictæ Congregationis Cardinalium Secretario commiserunt, ut Regulas pro ejusdem Collegii, seu Seminarii salubri directione ad instar duorum præfatorum Collegiorum S. Pancratii, & S. Petri in Monte Aureo conficerent, prout ab eis reipsa confectæ fuerunt tenoris, qui sequitur, videlicet,

Causa erectionis Studii, seu Seminarii.

Erectio Seminarii decernitur pro nunc in Conventu Assisii ad instar illorum S. Pancratii, & S. Petri in Monte Aureo.

I. Pater Generalis destinet, & assignet locum, seu Dormitorium in dicto Conventu Assisien. cum suis Cellis pro decem saltem Religiosis, quæ sint distinctæ, & separatæ ab aliis Dormitoriis, necnon alias Cellas in eodem loco, sivè alio huic viciniori pro Lectoribus juxta numerum inferius præfigendum, cum inscriptione apponenda in principio, vel in parte aptiori dicti Dormitorii assignandi.

Regulæ pro Seminario Præscriptæ Dormitorium assignandum à P. Generali in Conventu Assisii, cum Cellis pro decem studentibus, & aliis pro Lectoribus.

Collegium, seu Seminarium Missionum.

Titulus Collegii.

II. Cum munus Missionum verè sit Apostolicum, incumbat idem Pater Minister Generalis eligere Religiosos Regulari disciplina, probitate morum, ac zelo gloriæ Dei præditos & ad animarum salutem, eximia charitate accensos, qui velut Candelabra supra Montium jugis sita, tenebras tam infidelitatis, quam Hæreseos pro viribus dissolvant, quique nec minores sint annis viginti quinque, nec trigesimum quintum excedant, ac robusta corporis valetudine polleant, aptique sint ad laborandum in Vinea Domini; Theologiæ quoquè cursum expleverint, ac Lectores, seu Concionatores fuerint, aut saltem in Morali Theologia versati, & non ex sola Italia, sed ex omnibus Provinciis advocari curet, & plures etiam ex una Provincia, si tamen possibile sit, major pars colligatur ex Provinciis status Ecclesiastici, dummodò prædictas qualitates habeant, moneatque insuper Provinciales, Guardianos, aliosque, si opus fuerit Religiosos, ne accedere volentes ullo modo retrahant, & contra tales dissuadentes, & malè consulentes pœnas comminetur privationis activæ, & passivæ vocis, aliasque arbitrio Sacræ Congregationis.

Qualitates eligendorum.

Non minores 25. annorum nec majores 35.

Ex omnibus Provinciis colligendi, & status Ecclesiastici.

Pœna contra Dissuadentes accedere ad Collegium.

Exercitia spiritualia in ingressu à singulis peragenda.

III. In ipso ingressu singuli exercitia spiritualia peragant per decem, aut saltem octo dies, cum omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum sit descendens à Patre Luminum; & deinde immediatè in manibus Patris Generalis, aut eo absente, ipsius Vicarii, vel alterius ab eo deputandi juramentum; juxta infrascriptam formulam praestent, illudque ad Sacram Congregationem transmittatur. Formula Juramenti talis est.

Formula juramenti praestandi à studentibus.

Ego Frater N. professus in Conventu N. Provinciae N. Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci juro, & promitto in manibus Paternitatis Vestrae Reverendiss. N. sivè Patris Vicarii, aut Superioris Conventus S. Francisci Assisien. ab hoc Seminario non discessurum, neque discedere procuraturum mediatè, vel immediatè per me, vel per interpositam personam, nisi ex legitima causa admittenda à Paternitate Vestra Reverendissima, vel à vestris Successoribus canonicè intrantibus, & non alias &c. Insuper pro Fidei Catholicae propagandae causa, ac salute Infidelium procuranda, ad eum locum, Provinciam, seu Regnum sine aliqua repugnantia, aut exceptione quandocumque iturum, ad quam, seu quod à Paternitate Vestra Reverendissima ero destinatus, & missus; sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia. Ego NN. affirmo, ut supra manu propria.

Quandiù ibi debeant morari.

IV. In dicto Seminario permaneant spatio duorum annorum, & non ultra, nisi fortasse cum aliquo ob insignis spem profectus, vel alia legitima causa censuerint Lectores protrahendam esse moram ad triennium, idque cum dispensatione in scriptis Patris Generalis, & Sacrae Congregationis.

Collegiales, & Lectores subsint in omnibus Guardiano.

V. In omnibus Collegiales subsint, prout etiam Lectores obedientiae Guardiani, sicuti caeteri Fratres de familia, ac caeteri Lectores, ac de his habeatur, dum in Seminario permanserint, eadem ratio, ac si hujus Provinciae Fratres essent, tum circa praecedentiam juxtà susceptionem habitus, tum circa reliqua eorum Religiosis necessitatibus convenientia, de quibus Pater Guardianus non secùs, ac reliquos sui Conventus Fratres, eos providebit sub iisdem poenis, quae contra Guardianos, id ipsum suis Fratribus praestare negligentes à Statutis decretae sunt; Vestiarium verò Pater Generalis, vel à propriis Provincialibus eis debito tempore, vel à Guardiano Assisii, pro cujus intentione Studentes, ac Lectores Missas celebrare debeant, subministrari curet.

Habeantur tanquam de familia.

Vestiarium à Provincialibus, vel Guardiano Assisii subministrandum.

VI. Concedat Guardianus hujusmodi Collegialibus parvum Hortum cum sua sera, si commodè fieri poterit, ubi sejunctim ab aliis honestè refici, ac invicem in linguis cum suis Lectoribus sese exercere valeant.

Numerus Lectorum.

VII. Duo semper in hoc Seminario ad minus adsint Lectores, Controversiarum alter & alter seu plures, qui calleant linguam, qua utuntur Peloponenses, Constantinopolitani, Transilvani, Moldavi, Valachi, in quorum Regionibus dicta Religio Missiones habet; ita tamen, ut nonnisi praevio examine coram Superiori Generali faciendo, sivè per eum delegando, & confirmatione Sacrae Congregationis admittantur, iisdemque injungatur seriò sedulitas, & assiduitas in Lectionibus, repetitionibus, & exercitiis.

Privilegia eorumdem.

VIII. Fruantur Lectores sic electi, & confirmati, praecedentia, & praeeminentia, ac privilegiis, quibus Lectores actuales Theologiae potiuntur.

Onus Lectoris Controversiarum.

IX. Lector Controversiarum binas ad minus singulis hebdomadis tradat in scriptis lectiones controversiarum utiles pro dictis locis, ad quae Alumni hujus Seminarii sunt destinandi, & post vesperas earumdem habeat conferentias, frequentibusque exercitiis studentes instituat; Singulis verò mensibus traditae doctrinae disputationes habeantur, intervenientibus etiam aliis Lectoribus, & Religiosis ejusdem Conventus. Alii verò Lectores linguarum ter in hebdomada legant, & rerum, quas studentes docuerint, repetitionem ab eis exigant singulis diebus, quibus legere tenentur, per horam post vesperas auditores suos exercendo.

Onus Lectorum linguarum. Quo tempore lectiones faciendae.

X. Prohibetur aeque Lectoribus, ac Studentibus diebus Lectionum à Conventu egredi quacumque de causa, nisi expletis integrè lectionibus, ac exercitiis ea die, qua fieri debebunt, & in hoc Guardianus diligenter incumbat, & si Theses eadem die habeantur, Guardianus, si ita expedire videbitur, absolutè licentiam deneget.

Quando facultas iis concedenda, aut neganda exeundi à Conventu.

XI. Interdicitur pariter Lectoribus aequè, ac Alumnis Quadragesimalium Concionum cursus aggredi, & solummodò permittatur Studentibus sermonem aliquem, aut concionem interdum infra annum habere ob aliquam occurrentem festivitatem, aut quadraginta horarum, ac similiter in mensa, vel in Conventu, ad hoc ut promti sint ad hujusmodi exercitium subeundum tempore Missionum; dummodò per id à studiis praedictis nulla penitus distractio sequatur.

Lectoribus prohibetur susceptio aliorum munerum & Concionum Quadragesimalium, ut & Studentibus.

XII. A lectionibus, repetitionibus, ac exercitiis utriusque studii, nemo prorsus ex Studentibus, quocumque titulo, aut colore, eximatur, aut unquam permittatur abesse; & si quis neglexerit, à Guardiano corrigatur, idemque fiat, si aliquem negligentem in exscribendis lectionibus, aut in dictis studiis desidiosum reperiat, & tam Lectores, quam Guardianus de omnibus Superiorem Generalem, ac etiam Sacram Congregationem certiorent.

Superiores corrigant negligentes.

XIII. Senis quibuscumque mensibus Theses Theologicae Illyrica, seu altera lingua, & Latino idiomate habeantur, quibus Guardianus interesse teneatur ad dignoscendos eos qui proficiunt, & monere debeat Patrem Generalem de iis, qui forsan studio hujusmodi minùs vacaverint, ut valeat, iis submotis, alios subrogare.

Quibus Mensibus, & qua lingua Theses faciendae.

XIV. Curet Pater Generalis aliquem Religiosum deputare, qui ad ipsos Studentes singulis mensibus magno zelo, ac pietate Concionem habeat de Missionariorum muneris praestantia, deque peculiaribus ejusdem functionibus, quo spiritus Apostolicus in eis succendatur, ac maneat; erudianturque in iis omnibus, quae ad illud congruè, & cum Dei gloria peragendum pertinent.

Singulis Mensibus Concio facienda de Missionariorum muneris praestantia.

XV. Generalis Ordinis, vel ejus Vicarius, aut alter delegatus, singulis quatuor mensibus saltem Studium illud visitet, & si Studentem aliquem minimè proficientem invenerit, aliqua poenitentia injuncta, eum ad propriam Provinciam redire jubeat, & eamdem Congregationem de remotione moneat, aliumque quamprimum subroget.

Visitatio facienda per Generalem, vel ejus Vicarium vel per alium delegatum.

XVI. Ultrà verò praedictam Generalis visitationem, liceat Sacrae Congregationi ejus arbitrio aliquem deputare, qui Collegium praedictum visitet, & de statu, ac necessitate ipsius Collegii, & Alumnorum, deque eorum progressu certioret.

Ultra dictam visitationem, liceat Sac. Congreg. ejus arbitrio aliquem deputare in Visitatorem.

XVII. Singulis diebus Dominicis, & aliis festivis de praecepto praefati Collegiales in Ecclesia, vel in alio opportuno loco à Patre Generali destinando, explicent Catechismum Romanum, & unusquisque turnariè continuet per mensem.

Collegiales tenentur turnatim, & per Mensem explicare Catechismum.

XVIII. Completo biennio abeant Studentes, quò à Sacra Congregatione destinati fuerint, quod si nullus tunc temporis sit in promtu Missionis locus, illis à Patre Generali aliquis Conventus deputetur, in eoque permaneant quousque

Pœna inobedientium.

advenerit occasio Missionis, & Sacram Congregationem certioret: Quod si aliquis illorum ad destinatas Missiones renueret, aut negligeret accedere, arbitrio Sacræ Congregationis plectatur.

XIX. Ut autem dicti Ordinis Religiosi aliquo etiam temporali, congruoque alliciantur præmio, animosque fortiùs intendant ad libentiùs semetipsos dicandos Sacro Missionum ministerio, àc consequenter studiis præfatis, veluti ad Missiones ipsas directis, tam Studentes, quàm Missionarii respectivè his privilegiis, quæ sequuntur gaudeant.

Privilegia post reditum ab aliqua Missione.

XX. Ii, qui in Missione aliqua per integrum sexennium Præfecti munere laudabiliter perfuncti fuerint, ad Lauream Magisterii promoveantur: Si verò in Religione dictam Lauream jam assecuti fuerint, Patres Provinciæ declarentur. Alii verò Missionarii, si per novennium in Missione permanserint, eadem Magisterii laurea decorentur, & si fuerint in Sacra Theologiâ Magistri, Patres quoque Provinciæ instituantur, ordine tamen Sacræ Congregationis præcedente.

Superioribus demandatur singulorum executio.

XXI. Studeant Superiores Ordinis singula debitæ executioni demandare, in quibus eorum conscientias Sacra Congregatio onerat, relicta eorum arbitrio facultate alia tam disciplinam, quàm studiorum profectum respicientia, supradictis tamen firmis remanentibus, statuendi, & cum approbatione Sacræ Congregationis decernendi.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Cardinales præfati, facta sibi per eumdem Secretarium omnium, & singularum Regularum hujusmodi distincta relatione unanimi consensu illas approbantes, confirmandas esse censuerint; Hinc est; quod Nos inviolabili earumdem Regularum robori, & efficaciæ providere volentes, supplicationibus eorumdem Cardinalium Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, easdem præinsertas Regulas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Summus Pontifex præinsertas Regulas approbat & confirmat.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Regulas hujusmodi semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, præfati Conventus Assisien., & illius Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quàvis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Januar. MDCCX. Pontificatus nostri Anno decimo.

Cum decretis roborantibus, ac irritantibus,

Et amplissimis clausulis derogatoriis

Transumptis eadem fides adhibenda, ac præsentibus

F. Oliverius.

CX.

APPROBATIO

Et confirmatio Regularum Collegii, seu Seminarii Missionariorum in Conventu S. Bartholomæi in Insula de Urbe Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum destinati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

Commissi Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii ratio postulat, ut illis, quæ provido consilio pro Collegiorum, seu seminariorum, in quibus Religiosi Viri ad Christianam fidem, Catholicam Religionem propagandam mittendi opportunè instituantur, salubri directione, felicique progressu constituta esse noscuntur, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolici muniminis adjungamus firmitatem.

§. 1. Aliàs siquidem Nos juxtà Decretum, quod priùs, nempè in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum die tertia Octobris MDCCVII. coram Nobis habita edideramus, dilectis Filiis quorumdam Religiosorum Ordinum Superioribus præcepimus, ut omninò, ac quamprimùm suo quique in ordine Conventum aliquem, veluti pro Seminario Missionariorum, ad instar Seminariorum, seu Collegiorum in Sancti Pancratii propè, & extra muros Urbis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ac Sancti Petri in Monte Aureo de eadem Urbe Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum etiam nuncupatorum Conventibus respectivè institutorum deputarent, in quo diu, ac diligenter vocatio, & spiritus eorum, qui Missionibus destinarentur, probaretur, ipsique etiam ibidem de omnibus, quæ ad hoc Apostolicum ministerium cum laude, & fructu exercendum utilia, ac necessaria forent, plenè instruerentur; quatenùs verò in aliquo ordine Conventus hujusmodi destinatio ad hunc effectum tantùm non tam cito fieri posset, donec ea fieret, ea omnia in aliquo Conventu, vel Domo ejusdem Ordinis, ubi Regularis observantia magis vigeret, executioni mandarentur.

Causa erectionis Collegii, seu Seminarii.

§. 2. Porrò in præmissorum implementum, sicut præfati Cardinales Nobis nuper exposuerunt, novissimè in Conventu Sancti Bartholomæi in Insula de Urbe præfata Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum novum Collegium, seu Seminarium pro Missionariis hujusmodi erectum, seu destinatum, nec non Dormitorium pro duodecim Religiosis ad loca Terræ Sanctæ, & aliàs Missiones expediendis assignatum fuit, ac insimul nonnullæ Regulæ pro novo Collegio, seu Seminario hujusmodi confectæ, illæque ipsis Cardinalibus, ut ab iis confirmarentur, exhibitæ fuerunt tenoris, qui sequitur, videlicet: *Regulæ, & provisiones pro novo Collegio, seu Seminario Minorum Observantium*

Erectio Collegii in Convêtu S. Bartholomæi in Insula.

Regulæ, & provisiones pro novo Collegio, seu Seminario

erecto in Conventu Sancti Bartholomæi in Insula ejusdem Ordinis à Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide confirmandæ.

Assignatio Dormitorii cum duodecim Cellis pro Collegialibus & aliis pro Lectoribus.

I. Cum à Congregatione particulari habita die 12. Septembris MDCCIX. resolutum fuerit esse destinandum locum, seu Dormitorium in dicto Conventu pro duodecim Religiosis expediendis ad loca sancta, & respectivè ad alias Missiones, & P. Cælestinus à Mediolano Vice-Commissarius Generalis assignaverit Dormitorium è conspectu Palatii Dominorum de Sabellis continens duodecim Cellas, & alias contiguas pro Lectoribus juxta numerum inferiùs præfigendum, confirmanda videtur dicta assignatio, & ponenda in principio Dormitorii, vel in loco aptiori inscriptio.

Titulus Collegii, seu Seminarii.

COLLEGIUM, SEU SEMINARIUM PRO MISSIONIBUS SANCTORUM, ET ALIORUM LOCORUM.

Qualitates eligendorum.

Non sint minores 25. annorum, nec majores 35.

II. Ut Missionum munus, quod verè Apostolicum est, per Viros undequaque idoneos omni cura, & fervore, ac cum fructu exerceatur, incumbat Superior Generalis eligere Religiosos Regulari disciplina, probitate morum, ac zelo gloriæ Dei præditos, & ad animarum salutem eximia charitate accensos, qui veluti Candelabra super Montium jugis sita, ad tenebras tam Infidelitatis, quàm Hæreseos pro viribus dissolvendas sint apti, quique nec minores sint annis viginti quinque, nec trigesimo quinto majores, exceptis tamen Lectoribus Jubilatis, & Sexennalibus Sacræ Theologiæ ad has Missiones divinitùs vocatis, dummodò tamen quadragesimum annum non excedant, robusta quoque corporis valetudine polleant ad jugiter laborandum in vinea Domini, & quidem indistinctè, tam pro locis Terræ Sanctæ, quàm pro aliis Missionibus: Theologiæ pariter cursum expleverint, ac Lectores, seu Concionatores fuerint, aut saltem in Morali Theologià benè versati, illosque non ex sola Italia, sed ex omnibus Provinciis advocare curet, & plures etiam ex unâ Provinciâ, dummodò sic electi prædictas habeant qualitates, moneatque insuper Provinciales, Guardianos, aliosque, si opus fuerit, Religiosos, ne accedere volentes ullo modo retrahant, & contra tales dissuadentes, ac malè consulentes, pœnas comminetur privationis vocis activæ, & passivæ, aliasque arbitrio Sacræ Congregationis.

Ex omnibus Provinciis delegantur

Pœna contra dissuadentes accedere ad Collegium.

Exercitia spiritualia in ingressu à singulis peragenda.

III. In ipso ingressu singuli exercitia spiritualia peragant per decem, aut saltem octo dies, cùm omne donum perfectum desursum sit, descendens à Patre luminum, & deinde immediatè in manibus dicti Patris Superioris Generalis Cismontani, aut eo absente, alterius ab eo deputandi juramentum juxta infrascriptam formulam præstent, illudque ad Sacram Congregationem transmittatur. Formula juramenti talis est:

Formula juramenti præstandi à Collegialibus.

Ego Frater N. professus in Conventu N. Provinciæ N. Ordinis Sancti Francisci de Observantià, juro & promitto in manibus Paternitatis Vestræ Reverendissimæ N., sive Superioris delegati me ab hoc Seminario non discessurum, neque discedere procuraturum mediatè, vel immediatè per me, vel per interpositam personam, nisi ex legitimâ causâ admittenda à Paternitate Vestra Reverendissima, vel à vestris Successoribus canonicè intrantibus, & non aliàs. Insuper pro Fidei Catholicæ propagandæ causa, ac salute Infidelium procuranda, ad loca Terræ Sanctæ, aut aliam quamcumque Provinciam, vel Regnum sine aliquâ repugnantiâ, & exceptione quandocumque iturum, & ad illam partem ex dictis locis, aut Provinciis, ad quam à Patrnitate Vestrâ Reverendissimâ ero destinatus, & missus; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia: Ego N. N. affirmo ut supra manu propria.

Quandiu ibi debeant morari.

IV. In dicto Seminario permaneant spatio duorum annorum, & non ultra, nisi fortasse cum aliquo ob insignis spem profectus, vel ex alia legitimâ causâ censuerint Lectores protrahendam esse moram ad triennium, idque cum dispensatione in scriptis Patris Superioris Generalis Cismontani, & Sacræ Congregationis.

Collegiales, & Lectores subsint in omnibus Guardiano.

Gaudeant præcedentia uti Fratres de familia.

V. In omnibus Collegiales subsint, prout etiam Lectores obedientiæ Guardiani, & Superiorum Ordinis respectivè, sicut cæteri Fratres, & Lectores de Familia, ac de iis habeatur, dum in Seminario permanserint, eadem ratio, ac si hujus Provinciæ Fratres essent, tum circa præcedentiam juxta susceptionem habitus, cum hac tamen declaratione respectu Lectorum Jubilatorum, & Sexennialium, ut dum actu sunt Collegiales, præcedentia, & præeminentiis ipsis competentibus secundùm statuta Ordinis fruantur, & si Sexennales in propriâ Provinciâ locum non haberent, sint immediatè post ultimum aggregatum de numero. Tum etiam circa reliqua eorum Religiosis necessitatibus convenientia, exceptis his, quæ sequuntur hoc modo; nempe Vestiarium cuique ex dictis Studentibus subministretur à singulis respectivè eorum Provinciis juxta morem in Religione observatum ac practicatum erga alios Studentes. Quo verò ad Lectores actu legentes Vestiarium subministretur ex pecuniis Terræ Sanctæ mediante Syndico Apostolico, eisdemque Lectoribus, prout etiam sex Studentibus ex eisdem pecuniis subministrentur cæteræ, quæ in Religione vocantur necessitates. Quo verò ad alios sex subministrentur à Guardiano dicti Conventus, & Dominus Secretarius Sacræ Congregationis supplicabit Sanctissimo pro elemosinâ Missarum in dictâ Ecclesiâ Sancti Bartholomæi celebrandarum pro sex ad minus dictorum Religiosorum, ne pro habenda dicta eleemosynâ ad alias Ecclesias divagentur.

Vestiarium Studentibus à propriis Provinciis subministrandum.

Lectoribus verò ex pecuniis Terræ Sanctæ.

Indigentiæ sex Studentibus ex dictis pecuniis.

Item sex aliis à Guardiano Conventus.

Eleemosyna Missarum apud Sanctissimum curanda.

Numerus Lectorum.

VI. Duo semper in hoc Seminario ad minus pro nunc adsint Lectores, alter Controversiarum, & alter pro linguâ Arabicâ, & si possibile fit, addatur tertius pro linguâ Illyricâ, & remittitur prudentiæ Patris Superioris Generalis Cismontani invenire Lectorem, qui utramque ex dictis linguis calleat, & non admittantur, nisi prævio examine, & confirmatione Sacræ Congregationis, iisdemque seriò injungatur sedulitas, & assiduitas in lectionibus, repetitionibus, & exercitiis, ac dicti Lectores, dum actu legunt, habeant præcedentiam modo, quo sequitur, nempe Lector Controversiarum, si fuerit Lector Jubilatus de non numero, inter Lectores Jubilatos de numero, ultimo tamen loco, si fuerit solùm Sexennalis, omnes Exdefinitores. Lectores Linguarum, si fuerunt Jubilati, vel Sexennales eo modo, quo Lector Controversiarum; si tantùm instituti Lectores Theologi, inter Exdefinitores juxta antiquitatem habitus, si non sint Lectores Theologi, & trigesimum annum compleverint, immediatè post Vicarium, si non compleverint trigesimum annum inter Lectores Artium cum prærogativis secundùm morem, & Statuta Ordinis respectivè competentibus, præcedant, incedant, & potiantur.

Non admittendi nisi prævio examine, & confirmatione S. Congregationis. Injungitur assiduitas.

Præcedentia inter Lectores.

Onus Lectoris Controversiarum.

VII. Præfatus Lector Controversiarum binas ad minus singulis hebdomadis tradat in scriptis lectiones utiles pro locis Terræ Sanctæ, ac aliis respectivè locis, ubi Religio Missiones habeat, & post vesperas earumdem agat conferentiam, frequentibusque exercitiis Studentes instituat, singulis verò mensibus traditæ doctrinæ disputationes habeantur, intervenientibus etiam aliis Lectoribus, & Religiosis ejusdem Conventus. Alii autem Lectores linguarum ter in hebdomada legant,

Onus Lectorum linguarum.

&

& rerum, quas docuerint, repetitionem à Studentibus exigant singulis diebus, quibus legere tenentur, per horam post vesperas auditores suos exercendo.

Quando facultas concedenda, aut neganda exeundi è Conventu.

VIII. Prohibetur æquè Lectoribus, ac Studentibus diebus lectionum à Conventu egredi quâcumque de causâ, nisi expletis integrè lectionibus, ac exercitiis ea die, qua fieri debebunt, & in hoc Guardianus diligenter incumbat, & si Theses eadem die habeantur, si ita expediens videbitur, absolutè licentiam deneget.

Prohibentur Conciones Quadragesimales ne distrahantur.

IX. Interdicitur pariter æquè Lectoribus, ac Collegialibus Quadragesimalium Concionum cursus aggredi, & solummodò permittatur Studentibus sermonem aliquem, aut Concionem interdum infra annum habere ob aliquam occurrentem festivitatem, aut quadraginta horarum, & similiter in Mensa, aut in Conventu, ad hoc ut prompti sint ad hujusmodi exercitium subeundum tempore Missionum, dummodò per id à studiis prædictis nulla penitus distractio sequatur.

Superiores corrigant negligentes.

X. A lectionibus, repetitionibus, ac exercitiis utriusque studii, nemo prorsus ex Studentibus quocumque titulo, aut colore eximatur, aut unquam permittatur abesse, & si quis neglexerit, à Guardiano corrigatur, idemque fiat, si aliquem negligentem in exscribendis lectionibus, aut in dictis studiis desidiosum reperiat, & tam Lectores, quàm Guardianus de omnibus Superiorem Generalem, ac etiam Sacram Congregationem certiorent.

Quibus Mensibus: & qua lingua Theses faciendæ.

XI. Senis quibuscumque mensis Theses Theologiæ, seu Controversiarum Arabico, Latino, & quatenùs fieri possit, Illyrico idiomate habeantur, quibus Guardianus interesse teneatur ad dignoscendum eos, qui proficiunt, & monere debeat Patrem Superiorem Generalem de iis, qui forsan studio hujusmodi minùs vacaverint, ut valeant, illis submotis, alios subrogare.

Singulis Mensibus Concio de Missionariorum muneris præstantia.

XII. Curet Superior Generalis aliquem Religiosum deputare, qui ad ipsos Studentes singulis mensibus magno zelo, ac fervore Concionem habeat de Missionariorum muneris præstantia, deque peculiaribus ejusdem functionibus, quo spiritus Apostolicus in eis succendatur, ac perseveret, erudianturque in iis omnibus, quæ ad illud congruè, & cum Dei gloria peragendum pertinent.

Visitatio facienda per Generalem, vel per alium ab eo delegatum.

XIII. Superior Generalis Familiæ Cismontanæ, vel alter ab eo delegatus, singulis saltem quatuor mensibus studium istud visitet, & si Studentem aliquem minimè proficientem invenerit, aliqua pœnitentia injuncta, qua alii ab assumpto munere negligendo deterreantur, eum ad propriam Provinciam redire jubeat, & eamdem Sacram Congregationem de remotione moneat, aliumque in remoti locum quamprimùm subroget. Ultra verò præfatam Patris Superioris Generalis visitationem, Secretarius itidem Sacræ Congregationis idem Collegium bis visitet in anno absque Superiorum interventu, ut liberiùs queat statum, & necessitates Collegii exponere, adhibito secum dumtaxat aliquo Arabicæ linguæ perito, per quem possit Alumnos examinare, & de eorum progressu certiorare.

Item per Secretarium S. Congregationis.

XIV. Singulis diebus Dominicis, & aliis festivis de præcepto præfati Collegiales in loco per Superiorem Cismontanum in Conventu destinando post vesperas serò, & cum opportunis observationibus explicent Religiosis Sacerdotibus, Clericis, & Laicis Catechismum Romanum, & unusquisque turnatiè continuet per mensem, quousque compleatur, & deinde de novo per ordinem incipiatur, ad hoc, ut aptiores evadant tempore, quo in Missionibus permansuri erunt.

Collegiales turatim, & per mensem explicent Catechismum.

XV. Completo biennio singuli Collegiales juxta Decretum die tertia Octob. MDCCVII. emanatum in Congregatione coram Sanctitate Sua, examinentur, præsente quoque Eminentissimo Protectore Ordinis, qui cum Superiore Generali eligat illos ad Sancta loca mittendos, & alios pro cæteris Missionibus eidem Eminentissimo benè visis, & referre dignabitur Sacræ Congregationi, & si nullus tunc temporis in promptu sit Terræ Sanctæ, vel Missionis locus, aut saltem non pro omnibus Collegialibus, à Patre Superiore Generali destinentur, ut inferius, in aliquibus Conventibus, quousque advenerit occasio juxtà indigentiam, & opportunitatem transmittendi, & Sacram Congregationem certioret, & si aliquis ad locum destinatum renueret, aut accedere negligeret, arbitrio Sacræ Congregationis plectetur, & advenientibus novis Collegialibus, præmissis exercitiis spiritualibus, factoque juramento, illud ad Sacram Congregationem transmittat.

Examinetur præsente quoque Eminentissimo Protectore, & destinentur ad loca sancta, vel ad alias Missiones.

Pœna inobedientium.

XVI. Ut autem dicti Ordinis Collegiales, aliquo etiam temporali præmio alliciantur, animosque libentiùs intendant ad Sacrum Missionum ministerium, ac consequenter studiis præfatis, veluti ad Missiones ipsas directis, infra dicendis privilegiis gaudeant, & potiantur.

Privilegia Collegialium

XVII. Donec completo studio sese obtulerit occasio ad loca Sancta, vel alias Missiones accedendi, Pater Superior Generalis illos ad proprias Provincias revocet, collocetque in aliquo principali Provinciæ Conventu iisdem grato, ex quo, ipso Generali Superiore Cismontano inconsulto, dimoveri nequeant.

Privilegia post reditum à Missionibus præfectis.

XVIII. Iis verò, qui in Missione aliqua Præfecti munere per sexennium laudabiliter perfuncti fuerint, liceat in reditu aliquem ex principalibus, propriæ Provinciæ Conventibus sibi deligere, ac inter Lectores Jubilatos de numero præcedentiam habere juxtà antiquitatem institutionis cum omnibus præeminentiis per Constitutionem fan. mem. Urbani Octavi concessis, & si jam iidem Præfecti fuerint Lectores Jubilati instituti, sive de numero, sive de non numero, potiantur præcedentia, & loco immediato ad ultimum Ex-Ministrum Provincialem in propria Provincia, nec non præeminentiis eorumdem Ex-Ministrorum Provincialium in propria Provincia, ac si Officio Ministeriatus hujusmodi functi fuissent.

Privilegia pro Missionariis.

XIX. Liceat pariter iis, qui laudabiliter duodecim annorum spatio Sacræ Congregaioni in Missionibus, vel in locis Sanctis inservierint, post reditum unum ex principalibus propriæ Provinciæ Conventibus sibi deligere eorumque locus sit (si jam non fuerint instituti Lectores Jubilati, vel Lectores sexennales) immediatè post actuales Definitores supra quoscumque alios; si verò jam fuerint instituti Lectores Jubilati, vel sexennales, & inservierint, ut supra, per octo annos post reditum ad propriam Provinciam, potiantur præcedentia, & præeminentiis Lectoribus Jubilatis de numero concessis, servando inter se anterioritatem institutionis; Et si discedentes ex Missionibus pro negociis earumdem Missionum ad Urbem se conferant de licentia Sacræ Congregationis, maneant in dicto Conventu Sancti Bartholomæi, si commodè recipi possint, vel in alio Conventu Beatæ Mariæ de Aracæli, & interim habeantur, ac si essent de familia quousque per Sacram Congregationem expediantur.

Privilegia pro Lectoribus Controversiarum, & Linguarum.

XX. Utque similiter tam Lectores Controversiarum, quàm Lectores, seu Magistri Linguarum, qui laudabiliter, & cum approbatione Patris Superioris Generalis Cismontani in prædictis se gesserint, aliquod præmium pro eorum laboribus consequantur, conceditur, ut si Lectores Jubilati de non numero per quadriennium, sexennales per octennium, & Lectores Theologi tantùm instituti per

decen-

decennium legerint; non instituti verò Theologi, linguas per quindennium docuerint, redeuntes ad propriam Provinciam, potiantur eadem præcedentia, & præeminentiis, quibus gaudent Lectores Jubilati de numero, servata pariter inter eos anterioritate Institutionis.

De Procuratore Missionum deputando per Generalem.

Quantum tempus requiratur, ut quis Procurator Missionum eligatur.

XXI. Studeat Superior Generalis Cismontanus deputare Procuratorem pro Missionibus, qui vel in Sancti Bartholomæi, vel in Aracælitano Conventibus commoretur, & unum socium gratum habeat, qui in gerendis negociis Missionum eum coadjuvet, & petita solita benedictione à Superiore locali, è Conventu exeat, qui quidem Procurator, vel per sexennium completum fuerit Præfectus, aut Officialis locorum Terræ Sanctæ, vel per decennium Missionarius, aut in servitio Terræ Sanctæ per idem tempus permanserit. In his omnibus Sacra Congregatio conscientiam Superiorum Ordinis familiæ Cismontanæ oneratam esse voluit, eorumque arbitrio reliquit Regulas (supradictis tamen firmis remanentibus) tum exactam regularem disciplinam, tum studiorum profectum respicientes, & per eamdem Sacram Congregationem approbandas.

Approbatio, & confirmatio.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, memorati Cardinales, facta sibi per Dilectum Filium Secretarium prædictæ Congregationis omnium, & singularum Regularum hujusmodi distincta relatione, unanimi consensu illas approbantes, confirmandas esse censerint: Hinc est, quod Nos inviolabili earumdem Regularum robori, & efficaciæ providere volentes, supplicationibus eorumdem Cardinalium Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, easdem præinsertas Regulas cum omnibus, & singulis in eis contentis authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis authoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Decreta roborantia, & salutaria.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, ac Regulas hujusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit præfati Conventus Sancti Bartholomæi, & illius Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Januarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Clausula derogatoria.

Transumptis eadem fides adhibenda, ac præsentibus.

F. Oliverius.

CXI.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, ac reprobatio quarumdam Pactionum a Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis cum Acatholico Principe initarum, ejusdem Cathedralis, aliarumque Ecclesiarum, & locorum piorum Juribus præjudicialium, nec non orthodoxæ Fidei rationibus, divino cultui, animarumque saluti adversantium.

Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis.

CLEMENS PAPA XI.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium à Pontificio mœrore ob ingentia detrimenta, quæ per Pactiones à Capitulo initas cum Acatholico Principe, Religioni, Ecclesiæ, ipsique Capitulo inferebantur.

Ubi primùm, vel ipso rumore publico nunciante, Nobis innotuerunt Pactiones illæ, seu, ut vocant, Recessus, quibus Vos diebus XI. Julii, ac XVI. Novembris Anni præteriti, tametsi invitos, ut credimus, & reluctantes, ac nonnisi angustiarum, quæ tunc Vobis illatæ fuerant, sensu, majorumque, quas timebatis, metu compulsos subscripsisse accepimus, acerbo sanè, ac penè inexplicabili dolore correpti fuimus: animo recolentes gravissima damna, quæ per ejusmodi Pactiones, non tam istius Ecclesiæ, quàm Catholicæ Religionis rationibus irrogata fuisse perpendimus. Cumulum deinde addiderunt mœrori nostro, quæ novissimè ad manus nostras pervenerunt, ipsarum Pactionum, seu Recessuum exempla, quibus non modò plura capita Westphalicæ Pacis dudum ab hac Sanctâ Sede damnata, perperàm instaurari, & approbari vidimus, sed & alia multa non minus Orthodoxæ Fidei, Divino cultui, atque animarum saluti adversantia, quàm Canonicis sanctionibus, nec non Ecclesiæ vestræ Hildesiensis, ac illius Episcopi, Capituli, & Canonicorum, aliarumve Ecclesiarum, & Locorum piorum, eorumque personarum juribus prorsùs repugnantia statui, ac firmari cognovimus, quæ, ut pudori vestro consulamus, singillatim referre prætermittimus.

Capitulum acriter, sed paternis vocibus increpat, quod ad ejusmodi Pactiones firmandas descenderit, cum potius extrema quæque constanter pati debuisset.

§. 1. Et sanè unquam adduci potuissemus, ut crederemus pietatem vestram eatenus labefactandam fuisse, ut ad tam asperas, vestroque nomini injuriosas conditiones accipiendas descenderetis: cùm præsertim Nos iteratis in simili formâ Brevis ad Vos opportunè datis Literis ad æquissimam causam alacri, strenuoque animo tuendam pro muneris nostri debito majorem in modum Vos adhortati essemus, ac diligenter in primis admonuissemus, ut probè nostis, ne cujuscumque denunciatione periculi, aut privati commodi ratione Vos abripi sineretis ad ullas ineundas pactiones, quæ Catholicæ rei forent detrimento; conscriptisque insuper, statim ac audivimus ab Acatholico Principe militares copias ad occupandam Civitatem Hildesiensem, atque Arcem Peinensem immissas fuisse, non tam ad clar: me: Josephum, dum viveret, Romanorum Regem in Imperatorem Electum, eoque subindè defuncto, ad Charissimam in Christo Filiam nostram Magdalenam Theresiam Hungariæ, & Bohemiæ Reginam Illustrem, in Romanorum Imperatricem

Elec-

Electam Viduam, quàm ad omnes ferè Germaniæ Antiſtites, & Catholicos Principes aliis Literis noſtris, eos quàm efficaciſſimè excitaviſſemus, ac obteſtati eſſemus, quemadmodum Vobis itidem ſatis perſpectum eſt, ut conjunctis ſtudiis periclitanti Hildeſienſi Eccleſiæ celerem opem ferrent, ejuſque indemnitati, & tranquillitati conſultum vellent. Quocircà ſperare poſſe videbamur ab ejuſmodi officiis haud leve rebus veſtris adjumentum, atque præſidium comparandum fuiſſe, ubi Vos longiori patientiâ, ſolidiorique animi fortitudine illatis Vobis vexationibus, ac moleſtiis reſtitiſſetis. Deſideravimus proinde hac in re eam Sacerdotali pectore planè dignam conſtantiam, quam veſtrarum ærumnarum initio tam egregiè profitebamini. Et quamvis facilè perſuaſum habeamus durâ, ac extremâ neceſſitate, graviorumque malorum formidine, quemadmodum ſcripſiſtis, & aliunde quoque reſcivimus Vos ad ejuſmodi Pactiones firmandas inductos fuiſſe, id nihilominùs ea, quæ geſſiſtis, non excuſat: tum quia plenior omninò fiducia in eo reponenda Vobis erat, in quo qui ſperant, non confunduntur ab expectatione ſuâ, & cujus dextera invenitur ſuper omnes, qui illum oderunt: tum etiam quia ubi Deus propter inſcrutabilia Judicia ejus Vos calamitatibus, ac ærumnis, in quibus poſiti eratis, diutiùs conflictari permiſiſſet, Eccleſiaſticæ tamen profeſſionis, & Divini miniſterii, cui addicti eſtis, ratio flagitabat, ut quæcumque ſubiretis pericula, ac omnia etiam extrema mala perferretis potiùs, quàm Religionis, & Eccleſiæ cauſam deſereretis; Id unum ſcilicet timendum Vobis erat, nè apud Deum, hominesque redargui jure poſſetis loco atque honori veſtro defuiſſe.

§. 2. Cæterum etſi Pactiones præfatas ipſo jure inanes, ac irritas exiſtere palam conſtet: notorique inſuper juris ſit, quaſcumque conventiones de rebus Eccleſiaſticis abſque Apoſtolicæ Sedis auctoritate initas nullius prorsùs eſſe roboris, & momenti; adeòque minimè vereamur, quin probè agnituri ſitis Vos ad illarum obſervantiam nequaquam obſtringi, quin etiam eas obſervare, reclamante conſcientiâ, nullo tempore poſſe, nec debere; nihilominùs æquum non modò, & congruum, ſed & neceſſarium eſſe ducimus, ut præmiſſi Apoſtolici quoque Judicii pondus accedat, tum ut nunquam dubitari contingat ipſas Pactiones Orthodoxæ Religioni, & Eccleſiæ juribus tam infenſas, ſimulque Orbi univerſo tam notas, diſſimulari à Nobis, atque ſilentio præteriri potuiſſe; tum etiam ut Vos alacriùs, atque ſolidiùs de iis ità deinceps cenſere valeatis, ac ſi nunquam ſi nullatenùs initæ fuiſſent. Hinc eſt, quod Nos Catholicæ Fidei conſervationi, & propagationi, nec non præfatæ Eccleſiæ Hildeſienſis, ac illius Præſulis, Capituli, & Canonicorum, aliarumve Eccleſiarum, & Locorum piorum, ac illarum perſonarum quarumcumque indemnitati, ex commiſſi Nobis divinitùs Paſtoralis officii debito, providere cupientes, ac Inſtrumentorum, ſeu ſcripturarum ſuper Pactionibus, ſeu Receſſibus hujuſmodi confectorum, ſeu confectarum, omniumque, & ſingulorum inibi contentorum, & aliorum quorumcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem de neceſſitate requirentium tenores, & datas etiam veriores, cæteraque quælibet etiam ſpeciali mentione digna, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, & exactiſſimè ſpecificatis habentes: Motu proprio, ac ex certâ ſcientiâ, & maturâ deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prænarratas Pactiones, & alia quælibet in Inſtrumentis, ſeu ſcripturis hujuſmodi contenta, quæ Catholicæ Fidei, Divino cultui, animarum ſaluti, Cathedrali Hildeſienſi, illiuſque Menſis Epiſcopali, & Capitulari, aliiſve Eccleſiis, & Locis piis, illarumque reſpectivè Epiſcopo, Capitulo, & Canonicis, Rectoribus, & aliis perſonis, membris, rebus, bonis, redditibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & Juribus quibuſcumque quomodolibet officiunt, ſive præjudicium etiam minimum afferunt, aut inferre, ſeu intuliſſe, vel aliàs nocere, ſeu nocuiſſe quoquomodo dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi poſſent, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & quandocumque ſecuturis, ipſo Jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injuſta, damnata, reprobata, inania, viribuſque, & effectu penitus, & omninò vacua ab ipſo initio fuiſſe, & eſſe, ac perpetuò fore, nec Vos ſive alium quempiam ad illorum, ſeu cujuslibet eorum, etiamſi pluriès ratificata, ac Juramento vallata ſint, obſervantiam teneri; imò nec illa ullatenùs obſervare poſſe, aut debere; neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel poſſidendi, ac præſcribendi cauſam, acquiſitum fuiſſe, nec eſſe, minuſque ullo tempore acquiri, & competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perindè ac ſi nunquam emanaſſent, nec facta fuiſſent, pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore præſentium decernimus, & declaramus. Et nihilominùs ad uberiorem cautelam, & quatenùs opus ſit, Pactiones prædictas, aliaque præmiſſa, ut præfertur, præjudicialia, Motu, ſcientiâ, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus: Ac quatenus itidem opus ſit, Cathedralem Hildeſienſem, ac illius Menſas, aliaſque Eccleſias, & Loca pia præfata, ac illorum reſpectivè perſonas quaſcumque adverſus illa in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Præfatas Pactiones, ut Catholicæ Religioni, Eccleſiæ, & Capitulo Hildeſienſi, & aliis præjudiciales irritat, damnat, ac reprobat cum omnibus indè ſecutis, & quandocumque ſecuturis.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecificâ, & individuâ mentione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve

Cum decreto irritanti, & aliis opportunis.

quoſ-

quoslibet, quacumque præeminentiâ, & Potestate fungentes,& functuros, sublatâ, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari,& definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec non cum clausulis derogatoriis, & aliis amplissimis.

§. 4. Non obstan. præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque,& Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ,vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis locis, & personis etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxàt specialiter, & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Capitulum seriò hortatur ut ab observandis iisdem Pactionibus omnino abstineat, ac eas inter Acta publica cujusvis Tribunalis referri minimè patiatur.

§. 5. Agite igitur, dilecti filii, Ecclesiæ Religionis, ac Dei causam strenuo, constantique, ut par est, animo, & foras misso timore, defendite; ac in primis satagite, ut, quæ de cætero peragetis, ea omnibus certo, exploratoque argumento esse possint, Vos ad iniquas illas Pactiones, nonnisi vi, ac metu cogentibus devenisse, mentemque vestram ab iis approbandis, ac observandis verè semper alienam fuisse, & esse. Illas propterea pro abolitis, ac prorsus pro non extantibus habere; abstinentes sub pœnis per Sacros Canones adversus talia perpetrantes inflictis, non modò ab iis præsentandis, seu inserendis inter Acta publica cujusvis Tribunalis, Cancellariæ, seu Cameræ sed etiam ab alio quovis actu, ex quo tacitè, vel expresè illarum approbatio, seu confirmatio ullatenus inferri possit. His porrò studiis cœleste, rebus vestris præsidium magis, magisque conciliabitis, cujus in auspicium Apostolicam vobis benedictionem peramanter impartimur.

Fidem adhiberi mandat præsentium literarum transumptis.

§. 6. Cœterum volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xii. Martii MDCCXII. Pontificatus nostri anno duodecimo.

F. Oliverius.

RESPONSUM

Capituli Cathedralis Ecclesiæ Hildensiensis.

FORIS

Sanctissimo Patri, & Domino Clementissimo CLEMENTI XI. Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Pontifici Maximo.

INTUS verò.

Sanctissime Pater Domine Clementissime.

Coram Supremo Sanctitatis Vestræ Throno adgeniculabundis poplitibus prostrati gratias humillimas referimus, in æternum Nos pro eo obligatos, devinctosque profitentes, quod binas transactiones Nobis tempore Interregni, aliasve omninò derelictis, ac omnem ubique, & undequaque opem incassum implorantibus ex parte Serenissimæ Domus Hannoveranæ 11. Julii, & 17. Novembris 1711. per vim, & metum in viros constantissimos cadentem nulliter, & indebitè adversus Sacri Romani Imperii Sanctiones, omniaque mundi Jura extortas motu proprio, & de plenitudine potestatis authoritate Apostolicâ, seu nullas, & irritas declarare, seu cassare, ac annullare, & in omnem eventum contra istiusmodi recessus Nos in integrum mediante benignissimo Brevi Apostolico reponere dignata fuerit. Quemadmodum nunc ad majorem Dei honorem, & Sanctitatis Vestræ ulteriorem nominis Gloriam Ecclesiæ, & Diœceseos hujus decorem, splendoremque Breve istiusmodi Apostolicum tam insignibus, iisque Apostolicis clausulis munitum, ac singulari prorsus ædificatione, & zelo Domus Domini refertum vergit, ita salutari effectu, ac fructu præmemorati Brevis coram Sacrâ Cæsareâ Majestate, & Catholici Sacri Romani Imperii Electoribus, Principibus,aliisve Statibus Nos confestim, ac propediem gavisuros sperantes, in id unicè intenti erimus, ut Paternæ Sanctitatis Vestræ sollicitudini, ac zelo planè incomparabili, quo præter innumeras, quibus premitur curas, Juribus Ecclesiæ Nostræ restaurandis mirificè incumbit, verbis, & opere humiliter respondeamus, ac Apostolicam Benedictionem, quam cum Sacratissimorum Pedum basio submississimè expetimus, consequi mereamur; dum Sanctitatem Vestram Divinæ Protectioni, & Nos suæ clementissimæ gratiæ humillima cum devotione recommendantes indesinenter perseveramus.

Sanctitatis Vestræ.

Hildesii 9. Julii 1712.

Humillimi, & obedientiss. Servitores

Decanus, Scholasticus Senior, totumque Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis.

CXII.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, & reprobatio Postulationis à Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Osnabrugensis factæ de persona Principis Ernesti Augusti è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo notorii Acatholici in Episcopum ejusdem Ecclesiæ, cum aliis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à Pontificio horrore, quod Canonici Osnabrugensis Ecclesiæ Acatholicum notorium in ejusdem Ecclesiæ Episcopum concordibus suffragiis postulaverint.

NOn sine gravi animi nostri molestiâ, vel potiùs horrore novissimè nobis innotuit, quòd aliàs, videlicet postquam bonæ memoriæ Carolus à Lotharingia, dum vixit, Electus Trevirensis S. R. I. Princeps Elector, nec non Ecclesiæ Osnabrugensis Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugensis Ecclesiæ, ad quos occurrente ejus vacatione electio personæ idoneæ illi ad electionem hujusmodi per Romanum Pontificem pro tempore existentem præficiendæ, juxta Concordata dudum inter Sedem Apostolicam, & inclytam Nationem Germanicam inita, spectare dignoscitur, pro futuri Episcopi electione die ad id præfixâ convenientes in unum, non modò Sacrarum legum, sed sui etiam officii, imò & ipsius, quam profitentur, Orthodoxæ Religionis prorsus immemores, novo, & hactenùs inter Catholicos inaudito, detestandoque exemplo, principem Ernestum Augustum è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo notorium Acatholicum, cælesti ad id Sancti Spiritûs ope sacrilegè invocatâ, in Episcopum memoratæ Osnabrugensis Ecclesiæ concordibus suffragiis postulare non erubuerunt, & mox illius Postulationem solemni ritu, & majori, qua fieri potuit, celebritate, in Sacrosanctæ, & individuæ Trinitatis nomine, temerè promulgarunt. Deindè verò, juxtà illud Prophetæ: multiplicarunt altaria ad peccandum, factæque sunt eis aræ ipsæ in delictum, cum propemodum servire facientes Dominum in peccatis suis, de hujusmodi execrando scelere, quod patrarunt, Omnipotenti Deo publicas in Ecclesiâ gratias agere, hymnumque cantare de Canticis Sion veriti nequaquam fuerunt.

Rejicit metus obtentum, quo Canonici ad ejusmodi Postulationem devenisse causabantur, ac ipsos acriter increpat.

§. 1. Quæ omnia quanto cum Catholicorum mœrore, ac offensione, quantâque ex opposito cum Eterodoxorum exultatione, ac triumpho contigerint, nemo est qui ignoret. Neque enim Capitulum, & Canonici prædicti ad tanti facinoris iniquitatem, ac turpitudinem obtegendam causari poterant malorum metum sibi, & Ecclesiæ cæteroqui impendentium; Illorum quippe in cordibus fervere debebat charitas Christi, quæ foras mittit timorem; Aut si quid illis timendum erat, id unum timere debebant, ne apud Deum, & homines redargui jure possent Ecclesiæ dignitati, loco, & honori, suo, ac debitæ Sacris legibus reverentiæ turpiter defuisse.

Declarat postulationem d. Acatholici Episcopi fuisse, ac esse ipso Jure nullam cum omnibus inde secutis, & secuturis.

§. 2. Porrò quamvis explorati juris sit hac occassione gesta, seu verius attentata ab eisdem Capitulo, & Canonicis, tanquam Sacris Sanctionibus, Oecumenicis Conciliis, Apostolicis Constitutionibus, imò & ipsius Catholicæ Religionis principiis apertè refragantia, fuisse, ac esse per se manifestò irrita, inania, invalida, nulliusque prorsus roboris, ac momenti, adeoque speciali improbatione, & cassatione nostrâ nequaquam indigere; Nihilominus Nos, qui æqui, bonique, ac quorumcumque Ecclesiasticorum Jurium supremi Assertores in terris à Domino constituti sumus, simulque omnium Ecclesiarum, ac Christifidelium curam, & solicitudinem supernâ dispositione gerimus, Catholicæ Fidei, Divino cultui, Animarum saluti, præfatæque potissimum Ecclesiæ Osnabrugensis Jurium indemnitati, quantùm Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes, nec non omnium, & singulorum, quæ in præmissis seu illorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactè specificatis habentes: Motu proprio, & ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænarratam antedicti Principis Ernesti Augusti Postulationem ad Ecclesiam Osnabrugensem à Capitulo, & Canonicis supradictis factam, & publicatam, ut præfertur, aliaque omnia, & singula, tam ab ipsis Capitulo, & Canonicis, quàm à memorato Principe Ernesto Augusto postulationis hujusmodi vigore seu prætextu per se, vel alios quoscumque, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignos in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, iniqua, injusta, damnata, reprobata, viribusque, ac effectu penitùs, & omniò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imò nec illa ullatenus à quoquam observari potuisse, ac debuisse, aut posse, & debere: neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 3. Et nihilominus ad abundatiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientiâ, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tanquam Catholicæ Fidei, divino, cultui, animarum saluti, Ecclesiæque Osnabrugensis Juribus præjudicialia, & Sacris Sanctionibus, ac Apostolicis Constitutionibus adversantia, harum serie improbamus, rescindimus, damnamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur; Nec non prædictam Osnabrugensem Ecclesiam, ut priùs, vacantem declaramus, pariter, ac pronunciamus, & pro vacanti ab omnibus haberi volumus, & mandamus. Et ad cautelam, i. sam postulationem irritat, damnat, ac reprobat, nec non Osnabrugensem Ecclesiam, ut prius, vacantem declarat.

§. 4. Præterea Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tarsensi nostro, & hujus Sanctæ Sedis ad Tractum Rheni, & partes inferioris Germaniæ Nuncio, earumdem tenore præsentium injungimus, ut prædictis Capitulo, & Canonicis Osnabrugensis Ecclesiæ incunctanter denunciet, eos propter præmissa incidisse in censuras, & pœnas à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contra talia perpetrantes inflictas, illosque propterea seriò moneat, ut propriæ conscientiæ securitati quàmprimum consulant. Quod quidem si fecerint, suoque agnito excessu veræ pœnitentiæ signa ostenderint, Nos juxta ejusdem Sedis morem, quæ tanquam pia Mater recurrentibus

Nuncio Apostolico Coloniensi injungit, ut Capitulo, & Canonicis Osnabrugen. denunciet eos ob præmissa incidisse in censuras, ac ipsos moneat, ut propriæ conscientiæ consulant.

Eidem Coloniensi Nuncio facultatem tribuit absolvendi ad se recurrentes ac de præmissis dolentes &c. injuncta pœnitentia salutari, nec non dispensandi cum ipsis super irregularitate, ac eos ad Beneficia, ac officia restituendi &c.

tibus post lapsum cum humilitate filiis se propitiam exhibere solet, & benignam, eidem Hieronymo Archiepiscopo, & Nuncio per ipsas præsentes committimus, & mandamus, ut quoscumque ex illis, qui eadem præmissa peregerunt, seu aliàs in eis quovis modo culpabiles fuerunt, ad se recurrentes; ac de præmissis hujusmodi dolentes, si hoc ab illo humiliter petierint, & factâ priùs per eos declaratione, quod ipsi præsentibus literis, ac omnibus, & singulis, quæ in illis continentur, plenâ, sincerâ, ac debitâ obedientiâ in omnibus, & per omnia se submittunt, nec non factâ iti dem promissione, quod in futurum à similibus abstinebunt, & quidquid eis ulteriùs præscriptum, aut injunctum fuerit priusquam infrascriptæ absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, à censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, injunctâ cuique pro modo culpæ pœnitentiâ salutari & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, similiter injunctis, in utroque foro authoritate nostrâ Apostolicâ in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvat, & totaliter liberet, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittat, & condonet; Ac cum illis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa innodati Missas, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebrarunt, seu aliàs in suis Ordinibus ministrarunt quomodolibet contractâ, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset; Ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, necnon Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, cæteroqui tamen canonicè per eos obtenta, ac aliàs in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum adversùs eadem præmissa rehabilitet, restituat, reponat, & plenariè reintegret. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad hæc facultatem, quam etiam aliis, prout sibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeat, eidem Hieronymo Archiepiscopo, & Nuncio harum serie authoritate prædicta tribuimus, & impertimur.

Decreta roborantia, & salutaria.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu aliàs specificâ, individuâ mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ verificatæ & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumlibet magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, potestate & fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata, & irritans.

Amplissima derogatio quibuscumque contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenùs opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, nec non prædictæ Ecclesiæ Osnabrugensis, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuscumque personis, etiam quacumque Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xvii. Decembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno XVII.

F. Cardinalis Oliverius.

Pro

ANNO 1717.

Promulgato in illis partibus, ac alibi prædicto Brevi Apostolico, statim ac ejus tenor Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Osnabrugensis innotuit ipsisque insuper à D. Nuncio Apostolico ad tractum Rheni, & alias inferioris Germaniæ partes seriò denunciatum fuit eos ob præmissa incidisse in Censuras, & pœnas à sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contra talia perpetrantes inflictas, illicò iidem DD. Canonici, propriæ conscientiæ securitati consulere satagentes, absolutionem à præfatis Censuris, & pœnis humiliter petierunt. Quocircà antedictus D. Nuncius Apostolicus illorum supplicationi benignè annuens, ac utens facultate à Summo Pontifice in memorato Brevi sibi attributa, subdelegavit ad hunc effectum D. Hyacinthum Petit Episcopum Heliopolienseem Ecclesiæ Osnabrugensis Suffraganeum, qui duodecim ex præfatis Canonicis id humiliter flagitantes, & facti pœnitentes à Censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, in quas propter præmissa quomodocunque incurrerant, authoritate Apostolica in utroque Foro in forma Ecclesiæ consueta singillatim absolvit, injuncta unicuique congrua pœnitentia salutari, & exacta ab ipsis promissione, quòd in futurum à similibus abstinebunt; nec non super irregularitate pereos quomodolibet contracta in utroque pariter Foro dispensavit; ac tandem illos ad famam, gradus, dignitates, Beneficia, & Officia quæcumque Ecclesiastica canonicè obtenta restituit, ac plenarie reintegravit infrascriptis diebus, videlicet 1., 18., 20., & 23., Decembris anni 1718., & 4., 20., & 23., Januarii, 2., & 24. Februarii, 13. Aprilis, 31. Maii, & prima Julii anni 1719. Defuncto postmodum antedicto Domino Episcopo Heliopoliensi in ejus locum Dominus Nuncius Coloniensis subrogavit R. P. Octavianum Venlonensem Guardianum Fratrum Cappuccinorum Cliviæ, & D. Theodorum L. B. à Vvacthendock Canonicum Osnabrugensem, qui eadem Apostolica authoritate alteri ex præfatis Canonicis Osnabrugensibus absolutionem à Censuris, dispensationem super irregularitate, & reintegrationem ad Officia, & Beneficia, ut supra, concesserunt die 5. Octobris 1719. Denique idem D. Nuncius Coloniensis R. P. Petro Schmitman Societatis Jesu Exprovinciali facultatem subdelegavit absolvendi, ut supra, alium Canonicum Osnabrugensem, qui pariter juxta modum cum aliis servatum ritè absolutus die 22. Novembris 1719. Quatuordecim itaque Canonici prefatæ Cathedralis Osnabrugensis Ecclesiæ absolutionem, dispensationem, & reintegrationem ob præmissa humiliter petierunt, ac obtinuerunt ut supra, quemadmodum apertè constat ex authenticis Instrumentis ea de re confectis, quæ adjuncta, & annexa singulis exemplis prælo editis antedicti Brevis à memorato D. Nuncio Apostolico ad Sanctitatem Suam transmissa fuere. Ea tamen hic inserere supervacaneum visum est, cum omnia sub eadem formula concepta, ac exarata sint. Unum nihilominus ad historiæ fidem subjicietur, & est tenoris sequentis, videlicet.

Coram Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Tarsensi Sanctissimi Domini Nostri, & S. Sedis Apostolicæ ad tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes Nuncio, ad hunc casum specialiter subdelegato, meque Notario infrascripto comparuit Reverendissimus, & Perillustris D. N. N. Ecclesiæ Osnabrugensis Canonicus &c., & exposuit, quòd alias postquam bon. mem. Carolus à Lotharingiâ, dum vixit Electus Treviren. S. R. I. Princeps Elector, nec non Ecclesiæ Osnabrugen. Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugen. Ecclesiæ pro futuri Episcopi Electione, die ad id præfixâ convenientes in unum, inaudito exemplo Principem Ernestum Augustum è Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo Acatholicum in Episcopum memoratæ Osnabrugen, Ecclesiæ concordibus suffragiis postulaverint: Cum autem prædictus Reverendissimus, & Perillustris D. N. N., divinâ afflante misericordiâ, in se reversus agnoverit, & agnoscat se ob concursum habitum cum cæteris Canonicis in postulatione in Episcopum supradicti Principis Acatholici, & in aliis actibus concomitanter subsecutis, incidisse in Censuras & pœnas à sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis sancitas, ac nuperrimè de illarum incursu fuerit benigniter, & misericorditer admonitus à Sanctissimo Domino Nostro Papâ Clemente XI. per literas in formâ Brevis expeditas Romæ apud S. Mariam Majorem sub die 17. Decembris 1716. Hinc est quòd humiliter petiit absolvi à censuris, & pœnis quomodolibet ex causis præmissis incursis. Quibus precibus auditis per supradictum Reverendissimum D. Episcopum Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeum injunxit eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti, ut faceret, prout fecit, declarationem quòd ipse prærecensitis literis in formâ Brevis, ac omnibus, & singulis, quæ in eis continentur, sincerâ, ac fideli obedientiâ se submittit, & quòd promitteret, prout promisit, quod in futurum à similibus abstinebit, & quod quidquid ei ulteriùs præscriptum, & injunctum fuerit, exactè observabit, & exequetur. Quibus sic adimpletis idem Reverendissimus Episcopus Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus, utendo in hac parte facultatibus sibi per dictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. Nuncium attributis, vigore specialis subdelegationis inferius registrandæ eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N. genuflexum denuò humiliter instantem pro absolutione à censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter præmissa incurrit, aut incurrisse prætendi posset, authoritate Apostolicâ sibi ut supra subdelegatâ in utroque foro in formâ Ecclesiæ consuetâ absolvit, & liberavit, injungendo eidem, ut pro pœnitentiâ salutari decem Imperiales in pauperes erogaret, omnesque pœnas ex relatis causis incursas eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti gratiosè remisit, ac condonavit, ac ulterius super irregularitate per eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N., qui censuris hujusmodi ob præmissa innodatus, divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebravit, seu aliàs in suis ordinibus ministravit, quomodolibet contractâ ad quemcumquè effectum in utroque pariter foro dispensavit, ipsumque ad famam, gradus, dignitates, nec non beneficia, & officia quæcumque Ecclesiastica per eum canonicè obtenta rehabilitavit, restituit, & plenariè reintegravit. Quibus ita ad amussim peractis sæpe memoratus Reverendissimus Episcopus Heliopolien. dictæ Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus injunxit mihi suprarecensito, & infrascripto Notario, ut de præmissis publicum conficerem Instrumentum registrandum, prout registravi, in pede annexi exemplaris Brevis impressi ad perpetuam rei memoriam: Tenor autem subdelegationis factæ per supradictum Illustrissimum, Reverendissimum D. Nuncium in personam pluries memorati Reverendissimi Suffraganei Ecclesiæ Osnabrugen. est prout sequitur videlicet: *Hieronymus, Dei & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus Tarsensis, Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Prælatus Domesticus, & Assistens, ejusdemque, ac dictæ S. Sedis Apostolicæ ad Tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes cum potestate Legati de latere Nuncius Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo salutem: Noverit Reverendissima Domina-*

ANNO 1717.

minatio Tua fuisse ad Nos transmissas literas Apostolicas in forma Brevis (annexæ sunt eæ huic Instrumento) ad quarum literarum Apostolicarum executionem procedere, & eâ, quæ Nobis à Sanctissimo Domino Nostro commissa fuerunt, prout tenemur, adimplere volentes, de integritate zelo, prudentiâ, & doctrinâ, quibus Reverendissimam Dominationem Tuam insignitam novimus, plurimùm in Domino confisi, vigore facultatum Nobis in præinserto Brevi hac in parte concessarum; Nos prædictus Hieronymus Archiepiscopus Tarsensis, Reverendissimæ Dominationi Tuæ per præsentes committimus, ut omnibus & singulis Canonicis Osnabrugen. Ecclesiæ Catholicam fidem profitentibus, vel quibuscumque aliis, qui de excessibus in supradicto Brevi expressis quoquomodo culpabiles sese Reverendissimæ Dominationi Tuæ denunciaverint, ac propterea humiter absolutionis beneficium à censuris præmissis de causis incursis imploraverint, factâ prius per eos, vel quemlibet eorum declaratione, quòd ipsi præmemorati Brevi, ac omnibus & singulis, quæ in eo continentur, sincerâ, ac debitâ obedientiâ in omnibus, & per omnia se submittunt, ac factâ itidem promissione, quòd in futurum à similibus abstinebunt, & quidquid eis ulterius injunctum fuerit, observabunt, & adimplebunt, à censuris & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, aut prætendi possent, injunctâ cuique pro modo culpæ pœnitentiâ salutari, in utroque foro authoritate Apostolicâ Nobis, ut præfertur, à Sanctissimo delegatâ in forma Ecclesiæ consuetâ absolvat, & totaliter liberet dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittat, & condonet, ac cum illis super irregularitate per eos, qui à censuris hujusmodi propter præmissa innodati, Missas, & alia divina officia, (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebrarunt, aut alias in suis Ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset, ipsosque, & eorum quemlibet, ad famam, gradus, & dignitates, nec non Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcunque per eos canonicè obtenta rehabilitet, restituat, & plenariè reintegret. Injungimus præterea Reverendissimæ Dominationi Tuæ, ut tam de adimplemento conditionum, quod, ut præmisimus, præcedere debet absolutionem eorum qui in præfatis excessibus se culpabiles accusaverint, quàm de ipso effectivo actu absolutionis eisdem concessa, publicum per Notarium, aut Cancellarium ad id per Reverendissimam Dominationem Tuam specialiter deputandum, mandes confici Instrumentum registrandum in pede annexi exemplaris Brevis, quod ad Nos postmodum in formâ probanti transmittes. Datum Coloniæ 30. Septembris 1718. Pôtificatus Sanctissimi Domini Nostri Anno XVIII.

Ita actum est prima Decembris 1718.

Hyacinthus Episcopus Heliopoliensis suffraganeus, & Vicarius Generalis Osnabrugensis ad hoc subdelegatus manu propria.

Loco † signi.

N. N. Canonicus Osnabrugensis.

Loco † signi.

Actum coram me, ut supra, prima Decembris 1718. in Curia Episcopali Illustrissimi, & Reverendissimi Domini mei Hyacinthi Episcopi Heliopolien. suffraganei, & Vicarii Generalis Osnabrugensis ad hunc specialem casum subdelegati ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Archiepiscopo Tarsensi ad partes Rheni, & Germaniæ inferioris Nuncio Apostolico.

Loco † signi.

Natalis Deniis Notarius Apostolicus Juratus manu propria.

PARS SECUNDA.

Comprehendit Edicta, Decreta, Monitoria, & Mandata memorabilia ad Spirituale, ac temporale Urbis, Ditionisque Pontificiæ Regimen pertinentia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. ejusque auctoritate ab Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus Vicario, Camerario, Signaturæ Justitiæ Præfecto, & Prodatario: Nec non à RR. PP. DD. Gubernatore Urbis, Auditore Generali, & Thesaurario Generali C.A., Auditore Papæ, & Congregationibus particularibus à Sanctissimo specialiter deputatis prodierunt: *Juxtà temporis seriem disposita.*

EDICTUM I.

Super Residentia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum Beneficia personalem residentiam requirentia obtinentium, quo ut ad suam Ecclesiam Metropolitanam, Cathedralem, Abbatialem, seu aliàs quomodocumque residentialem infra præscriptum tempus se conferant, admonentur.

Gaspar Miseratione Divina Episcopus Sabinen. S. R. E. Cardinalis Carpineus, Sanctissimi D. N. Papæ Vicarius Generalis, Romanæque Curiæ ejusque Districtus Judex ordinarius &c.

UNiversis, & singulis Reverendissimis DD. Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque quibuscumque quovis nomine, & titulo Ecclesiis Præfectis, in Urbe, & in Romanâ Curiâ existentibus. Ex ordine Sanctissimi D. N. Clementis Divinâ providentiâ Papæ Undecimi vivæ vocis oraculo nobis desuper facto præcipimus, & expresse mandamus, eosque requirimus, & monemus, quatenus ad memoriam reducentes Constitutionem felic. recordationis Urbani Papæ VIII. super residentiâ Episcoporum, sub die duodecimâ Decembris millesimi sexcentesimi trigesimi quarti editam, illi in omnibus sese conformare, & cum effectu parere debeant sub pœnis, & censuris in ea contentis.

§. 1. Parique modo universis, & singulis Clericis Beneficiatis cujuscumque conditionis, gradus, dignitatis, & præeminentiæ in eadem Almâ Urbe existen. qui in suis Ecclesiis Parochialibus, Dignitatibus, Canonicatibus, vel aliis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis de jure, vel consuetu-

dine

dine personalem residentiam facere tenentur, de mandato ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ (revocando in primis omnes, & quascunque licentias supradictas, omnibus quomolibet concessas) strictè præcipimus, & mandamus, eosque monemus, & requirimus, quatenus infra duodecim dierum spatium, quorum quatuor pro primo, quatuor pro secundo, & reliquos quatuor pro tertio, ultimo, & peremptorio termino eisdem, & cuilibet eorum assignamus, debeant, & quilibet eorum debeat, omni morâ, & cunctatione postposita, ab eadem Urbe, & Romanâ Curiâ discedere, & ad suas Ecclesias, seu beneficia recta itineribus se conferre, ibique personalem facere residentiam. Quod si nostris hujusmodi, immò veriùs Apostolicis monitionibus non paruerint, ultra pœnas in Sacrosancti Concilii Tridentini Decretis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, eo ipso pœnam centum scutorum incurrant applican. pro medietate Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & pro alia medietate secreto Denunciatori, nec non carceris ad nostrum arbitrium quoad Beneficiatos tantùm.

Singulis obligatis ad personalem residentiam in Ecclesiis assignatur terminus duodecim dierum ad discedendum ab Urbe.

Et ad conferendum se ad residentiam sub certis pœnis.

§. 2. Et si aliquis prædictorum, elapsis terminis præfatis, per mensem neglexerit à Curiâ recedere ad effectum se conferendi ad suam Ecclesiam, ibidemque residendi, ut superius est mandatum, ex tunc fructus Beneficiorum residentiam, ut præfertur, requirentium non faciat suos, nec tutâ conscientiâ, aliâ etiam declaratione non secutâ, illos sibi detinere possit: sed teneatur illos fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare, aut ipso non erogante, per Superiorem Ecclesiasticum ad dictam erogationem faciendam compellatur.

Alia pœna statuitur contra inobedientes.

§ 3. Lapsis verò sex mensibus, & præmissis non adimpletis, ipso facto, & absque alia sententiâ, eisdem Beneficiis, & dignitatibus sit ipso jure privatus, itaut illa Sedes Apostolica tantùm conferre valeat, eademque ab ea respectivè possint impetrari, & provisiones per ipsam factæ debitæ exequutioni demandari debeant quacumque appellatione postpositâ, verificato dumtaxat coram Vicario Exequutori litterarum simplici facto contraventionis. Certificantes omnes, & singulos prænominatos, quod in morosos, & contumaces irremissibiliter procedetur ad præfatarum pœnarum exequutionem: Volumus autem, & decernimus, quod præsentibus nostris literis, earumque copiis impressis, in locis solitis affixis, & publicatis, quoscumque eorum arctet exequutio, perinde ac si personaliter intimatæ fuissent, vel ostensæ. Dat. Romæ ex Ædibus nostris Anno à Nativitate D. N. Jesu-Christi 1701 die verò 5. Februarii Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ PP. XI. Anno ejus Primo.

Post sex menses pœna decernitur privationis Beneficiorum.

Gaspar Card. Vic.

Nicolaus Antonius Cuggiò Secr.

Supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, & consuetis die, & anno supradictis per me Sanctem Fabrum Curiæ Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vicarii Mandatarium.

EDICTUM

II.

Pro Puellis admittendis ad habitum Monasticum, & Novitiis regularem professionem emissuris.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore ordina, che le RR. Madri Abbadesse, Priore, Superiore, Camerlenghe, altre Officiali, Monache, ed Oblate tutte de i Monasteri di Roma senza veruna eccezzione debbiano osservare, tener'affissi, e leggere ne i tempi assegnati, cioè nella prima Domenica dell'Avvento, e terza doppo la Pentecoste, la Costituzione della san. me. d'Alessandro VII. emanata li 24. Settembre 1657. per moderare le vane, e superflue spese ne i sudetti Monasteri, e trasportata per maggior intelligenza, e per non andar'in diffuso, in volgare. Ed inoltre gli Editti publicati da Noi per ordine della san. me. d'Innocenzo XI. li 19. Novembre 1676. e li 28. Febraro 1684 incaricando specialmente la Santità Sua quell che nell'ultimo Editto diffusamente si dichiara circa le Zitelle d'ammetersi all'Abito, e le Novizie alla Professione, cioè che le medeme, nè li loro Parenti, ò alcun'altro in nome delle sudette passano dare cosa alcuna per occasione di dette funzioni, nè in denaro, nè in specie, tanto alle sudette Superiore, Officiali, Monache, Converse, Novizie, Educande, quanto al Confessore, Fattori, ed altri Ministre Secolari, ò Regolari sotto le pene à chi contravenisse tanto nel dare, come nel ricevere, contenute nella detta Costituzione Apostolica, ed Editti, che sono la privazione delli loro Officii alle Superiore, e della voce attiva e passiva all'altre Monache, riservate al Somme Pontefice, ed altre pene à nostro arbitrio, e parimente, che in occasione delle nominate funzioni non si faccia pompa alcuna d'apparati fuori della Chiesa, ma che si adorni al di dentro con gli apparati, argenti, e suppellettili del medemo Monastero: Permettendosi solo, che à titolo d'una moderata ricreazione si contribuisca dalle dette Zitelle, ò Novizie, ò da i loro Parenti una limitata somma da arbitrarsi dalla Superiora di ciaschedun Monastero, con nostra approvazione (dove però vi è l'uso,) e che non ecceda la quantità di quattro giulii per ciascheduna di quelle, che commorano ne i Monasterii, e devono partecipare di detta ricreazione. Di più si diano solo le candele necessarie per la Chiesa in quella Funzione, ed una candela à ciascheduna Monaca, che non dovrà eccedere il peso di mezza libra; Ed acciò non si manchi alla puntual'osservanza, come N. Sig. con sommo suo dispiacere hà sentito, che si trascura in alcuni Monasteri di quest'Alma Città in grand pregiudizio dell'osservanza Regolare, e della vocazione di tante oneste Zitelle, che per l'eccessività delle dette vane spese, non abbracciano lo stato religioso; La Santità Sua coll'oracolo della sua viva voce ci hà incaricato di far precetto formale di Santa Ubidienza, sicome facciamo à tutte le RR. Madri Abbadesse, Superiore, Officiali, Monache, ed Oblate, ancorche non habbiano clausura, ò voti, che oltre le cose sudette permesse non ardiscano pigliar'altro, sia denaro, ò qualunque robba in specie dalle Zitelle, quando pigliano l'abito, nè dalle Novizie per causa, ò quando fanno la professione, nè dalli Parenti delle medesime, nè da altri in nome loro per qualsivoglia tempo prima, ò doppo le dette funzioni, sotto qualunque titolo, colore, ò pre-

Observari mandat Constitutionem Alexandri VII.

Et alia Edicta sub Innocentio XI. promulgata.

Regulam præscribit in assumptione habitus, & professione servandam.

ò pretesto, sia mancia, regalo, offerta, ò altro anche volontariamente dati, non ostante qualsisia consuetudine, uso, ò prattica in contrario, qua le dichiaramo abuso, riservando à Noi la facoltà di assolvere quelle, che contraverranno, il che non faremo, se non seguita l'effettiva restituzione di quel, che han ricevuto. Volendo Sua Santità, che non le possano assolvere li Confessori Ordinarii, ò Estraordinarii, Secolari, ò Regolari in qualunque modo privilegiati.

Alli sudetti Confessori, Deputati, Fattori, ed altri Ministri s'ingionge sotto pena della privazione de i loro Officii, ed altre pene, anche più gravi ad arbitrio nostro, di non dover pigliare cosa alcuna, come sopra, dalle Zitelle, che pigliano l'Abito, nè dalle Novizie, che professano.

Monasteriorum Abbatissæ jusjurandum præstent de observanda præscripta regula.

Di più, che all'Abbadesse, ò Superiore quando sono elette, non si dia il possesso de i loro Officii, se prima non giurano avanti di Noi, ò del nostro Deputato di osservare, e di far osservare per quel che spetta, ò dipende da loro, quanto di sopra si è ordinato circa le mancie, offerte, e regali in ordine alle Zitelle, e Novizie sudette; E che ogni volta, che qualche Zitella dovrà prendere l'abito, ò che la Novizia dovrà professare, prima, che si spedisca la licenza, debbia notificarsi alle medesime, quando si esplora la loro volontà, ed alli Parenti da parte di N. S. l'ordine di non dare cosa alcuna, fuorche la Dote, e le cose sudette permesse.

Finalmente è intenzione della Santità Sua, che le Zitelle da vestirsi vadino in quel giorno alla Chiesa con abito modesto, e senza gioje, ed altri abbelimenti, ò pompe, che impediscono, e distraono dalla divozione, con che si deve ricevere il Sagro Abito Religioso, e tanto queste prima di pigliar l'abito, quanto le Novizie prima della professione debbiano fare gli essercizii spirituali secondo gli ordini emanati dalla sa. me. d'Innocenza XI.

Præsens Edictum in omnibus Monasteriis servetur, etiam sub speciali Protectore constitutis.

Intende anche espressamente la Santità di N. S. che sicome la sudetta Costituzione Apostolica, ed i nostri passati Editti, così la disposizione del presente sia universale à tutti i Monasteri di quest'Alma Città, compresi quelli, che hanno Protettori particolari di qualsivoglia grado, qualità, ò condizione, anche se fussero gli Eminentissimi Signori Cardinali, ò vero, che n'habbiano la cura li Regolari, e che si debbia procedere da Noi all'essecuzione delle pene in esso contenute, non solamente contro le Religiose, che in qualunque modo trasgredissero, mà contro li sudetti Confessori, Deputati, Fattori, Sagrestani, ed altri Ministri Secolari, ò Regolari, se ricevessero cosa alcuna dalle sudette Zitelle, e Novizie rispettivamente nell'occasioni di sopra espresse, e contro qualsisia altra Persona di qualsivoglia grado, e condizione, che concorresse alle dette spese, col dare, ò procurare imprestito apparati, argenti, e suppellettili per le nominate funzioni, con facoltà di procedere tanto à pene pecunarie, come corporali à nostro arbitrio secondo la gravità della trasgressione.

Volendo, che il presente nostro Editto notificato, che sarà in ciaschedun Monastero obligi tutte, non solo al presente, ma in avvenire, come se fusse loro personalmente intimato, e per togliere ogn'abuso, che potesse mai introdursi in contrario, ordiniamo, che si tenga affisso, e si legga in Refettorio colla sudetta Costituzione Apostolica, e con gli altri Editti ne i tempi assegnati, come stà espresso di sopra.

Dato dalla nostra solita Residenza questo di 2. Marzo 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

Io Infrascritto Mandatario dell' Eminentissimo Signor Cardinal Vicario hò portato li sudetti Ordini alli Monasterii di Roma alli cinque di Marzo.

Santi Fabri

EDICTUM

III.

Pro Processionibus Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale. &c.

Accostandosi la Solennità del Santissimo Corpo di Christo Signor Nostro Sagramentato e dovendosi celebrare secondo il solito sagro Rito di S. Chiesa con la publica Processione, che si farà nella Sagrosanta Basilica Vaticana, e ne i giorni frà l'ottava si solennizzarà parimente con Processioni in altre Chiese; Per accrescere maggiormente la venerazione (che non potrà esser mai tanto grande, quanto si dovrebbe) ad'un si Venerabile Mistero; e per ovviare ad' ogni motivo di scandalo, e di disturbo, la Santità di N. S. inerendo alla disposizione del Sagro Concilio di Trento, il quale in questa festa secondo il costume di S. Chiesa, vuole, che si dimostri da i Fedeli una singolar venerazione al Santissimo Sagramento, ci hà imposto d'incaricare à tutte, e qualsivoglia Persona dell'uno, e l'altro sesso di qualunque stato, grado, e condizione, che l'accompagnare, ò l'assistere alle dette Processioni, non si facci per vana curiosità, mà per rendere alla Maestà Divina li dovuti ossequii; E però procureranno tutti colla decente composizione del corpo, e con una essemplar divozione dimostrare nel detto accompagnamento, ò assistenza quella più special riverenza, ed'umiliazione, che conviene, e si deve, e quando passa il Venerabili, si metteranno tutti ginocchioni, anche quelli, ò quelle, che si trovaranno ne i cocchi, carrozze, ò calessi, che à questo effetto dovranno calare per adorar Cristo Sig. Nostro Sagramentato, non dovendo stimar azzione poco decorosa l'inschinarsi, e piegar le ginocchia in terra à Sua Divina Maestà, la quale di continuo è adorata da i Santi Angeli, ed' à cui le Teste Coronate hanno per sommo onore adorarla nel modo sudetto; anzi chi farà altrimente, sara notato di poca divozione, ed umilità, mentre par, che segni d'abbassarsi al Signore del tutto.

Sess. 13. cap. 5. de cultu, & veneratione SS. Sacramento exhibenda.

Omnes utriusque sexus transeunte Sanctissimo Sacramento, è curribus descendant, & genibus flexis è terra illud humiliter adorent.

Di più ordiniamo, ed espressamente commandiamo, che nel giorno di questa solennità, e per tutta l'ottava niuno ardisca dar fuoco à Zaganelle, razzi, ò altri fuochi artificiati, ne meno sparar archibugi, e mortaletti, nè altre armi da fuoco, sotto pena di scudi venticinque, ed altre à nostro arbitrio. Volendo, che alle dette pene, quando non si potesse havere il Trasgressore, siano tenuti li Padroni delle botteghe, ò case, dove si accenderranno detti fuochi, ò si sparerà.

Che sotto l'istesse pene nessuno ardischi di andare, ò mandare con l'istesse Processioni Putti, ò altri, che rapresentino Persone, ò cosa alcuna, se non atta ad eccitare divozione, nè meno sotto qualsivoglia pretesto rappresentare, ò fare rappresentazione alcuna per i luoghi, dove passeranno le dd. Processioni, senza nostra licenza, ò di Monsignor nostro Vicegerente.

Di più si ordina, ed espressamente commanda, che le Processioni, le quali si fanno dalle Compagnie Secolari, anche nelle Chiese de Regolari, si faccino passare solo per le strade più principali

non

non sospette di scandalo, con giro moderato da prescriversi da Noi, ò da Monsig. nostro Vicegerente, non alterando il giro dell'anni passati, e facendosi altrimente, si procederà con pene rigorosissime à nostro arbitrio.

Che li Cocchieri, e Carrettieri non ardischino impedire le dette Processioni per le strade, ò per le Piazze dove passeranno, traversando con cocchi, carrozze, ò in altra maniera, sotto pena di scudi venticinque, e di trè tratti di corda da incorrersi ipso facto.

Essortiamo finalmente tutti di onorare quanto possono queste Santissime Processioni, e di ornare le mura esteriori delle case, per dove passano, con paramenti, e quadri de Santi, che possono, eccitare divozione, e non mettere quadri, ò figure profane, overo ridicole, il che espressamente si proibisce sotto le sopradette pene, e della perdita di detti quadri, ò figure. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 9. Giugno 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

IV.

EDICTUM

Pro Eremitis.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

PEr impedire molti gravi inconvenienti, ed evitare li scandali, che frequentemente succedono in questa Alma Città per causa d'alcuni Vagabondi, che si fingono, e portano l'abito de Romiti senza la necessaria licenza; La Santità di Nostro Signore inerendo all'Editti in diversi tempi emanati, particolarmente dalla san. mem. di Clemente VIII. nel 1602., e dalla san. mem. di Clemente IX. col parere della Sagra Congregazione della Visita sotto li 15. Luglio 1669. ordina, e commanda à tutti li Romiti, che ora si trovano in questa Città di Roma, suoi Borghi, e Distretto, anche ne i Romitorii, ò Case particolari vicino le Chiese, che in termine di otto giorni doppo la publicazione del presente Editto, ed à quelli, che verranno per l'avvenire, immediatamente doppo, che sono entrati in questa Città, debbiano depporre l'abito Eremitico, overo andare à stare nel Convento, ò Ospizio de Romiti di Port'Angelica, fondato à quest'effetto con autorità Apostolica, affinche non siano costretti andare all'Osterie, ò Camere locande, come dalla Costituzione della san. mem. di Sisto V. che incomincia *Cum nostræ*, emanata li 29. Maggio 1587. ed ivi mostrare le Testimoniali dell'Ordinarii de Luoghi, ed incarichiamo al Superiore di detto Ospizio di riconoscerle, e quelli, che non l'esibiscono, non ammetterli, anzi cacciarli, secondo ordina la medema Costituzione Apostolica, e quei che l'hanno, riceverli con carità, conforme l'Istituto di detto Luogo, in cui dovranno li sudetti vivere, e pernottare per il tempo prescritto, sotto pena di carcere, ed esilio da Roma, e dallo Stato Ecclesiastico per dieci anni, ed altre pene à nostro arbitrio. Parimente ordina la Santità Sua, sotto le medesime pene illi detti Romiti, che non vadino per Roma, se non portano la fede del Rettore, ò Superiore del medesimo Ospizio, che ivi dimorano; Di più, che non possino fermarsi in Roma più di trè giorni, se non havranno in scritto da noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente licenza particolare, quale si concederà gratis, quando vi sarà causa legitima, ed in detto tempo, che havranno le licenze non dovranno questuare, nè permettare altrove, che in detto Ospizio, eccetto quelli, li quali saranno approvati da Noi, ò dal detto Monsignor nostro Vicegerente, ed haveranno un'altra special licenza in scritto di dimorare in qualche Romitorio, ò Casa vicino le Chiese per fare l'offizio di Custode delle medesime, ed à quelli se li prescriveranno alcune regole, secondo le quali dovranno contenersi.

Eremitæ per Urbem vagari prohibentur, & illis locus assignatur, quò se recipere debeant.

In oltre inerendo alla disposizione delle Costituzioni Apostoliche, e de i replicati Decreti della Sagra congregazione de Vescovi, e Regolari, proibisce la Santità sua, che nessuno Romito sotto qualunque pretesto, colore, ò causa ardisca di portar l'abito di qualsivoglia Religione, anche con licenza del Superiore di essa, con tonica, ò mantello lungo, ò senza di esso, nè con scapolare, ò cappuccio simile à quelli de Religiosi, ma debbiano portarli in forma, che siano totalmente distinti dall'abito regolare, ò claustrale, sotto le pene dette di sopra, e per quelli, che porteranno l'abito de Padri Cappuccini, ò simile, in maniera, che possono essere reputati di tale Religione, incorreranno, oltre le sudette pene, anche la pena della Scommunica latæ sententiæ, imposta dalle costituzioni Apostoliche della san. mem. di Paolo III., Pio IV., Gregorio XIII., ed altri Sommi Pontefici.

Vetatur Eremitis delatio habitus cujuscunque Religionis.

Non intendiamo però di comprendere in questo Editto li Romiti, che ora sono, e per l'avvenire saranno con legitima autorità assegnati di Famiglia, e conviveranno nel detto Ospizio, ò Convento di Port'Angelica, ne meno i Terziarii, Commessi, Oblati, Offerti, Donati, ò altri simili, che stanno di Famiglia, ò convivono ne i Monasterii, ò Conventi de Regolari; Averta ciascuno di ubidire, perche contro li Trasgressori si procederà irremissibilmente alle pene sopradette, ed ancora maggiori à nostro arbitrio secondo la qualità de casi con giustizia sommaria, ed anche per Inquisizione. Volendo, che il presente publicato, ed affisso ne luoghi soliti astringa tutti, come se à ciascuno fosse personalmente intimato. Comandiamo in oltre, che il Superiore di detto Convento, ò Ospizio di Port'Angelica debbia sempre tenere affisso un essemplare del presente Editto nel Refettorio, ò altro luogo publico del detto Convento sotto pena à Nostro arbitrio. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 6. Ottobre 1702.

Exceptis iis, qui in Hospitio, seu Conventu Portæ Angelicæ degunt, & Tertiariis, aliisque aliarum Religionum Cannesis.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

V.

EDICTUM.

Quo interdicitur, ne in nocte Sanctissimæ Nativitatis Domini Sanctissima Eucharistia Fidelibus administretur, nec secunda, & tertia Missa celebrentur præter horam in Missali Romano constitutam.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

ESsendosi introdotto in alcune Chiese di Roma, che nella notte del S. Natale di Christo Signor Nostro si amministra il Santissimo Sagramento dell' Eucaristia alli Fedeli, e doppo

detta la prima Messa si celebrano anche l'altre due nell'istessa notte, il che essendo contro la Rubrica del Messale Romano *de hora celebrandi Missam*, e contro i replicati Decreti della Sacra Congregazione de Riti emanati sotto li 7. Decembre 1641., sotto li 9. Agosto 1653., ed in una *Pisauren.* 20. Aprilis 1664. e successivamente ingiunta l'essecuzione di detti Decreti dalla Sagra Congregazione della Visita Apostolica sotto li 7. del corrente mese. Però ordiniamo che in tutte le Chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Parocchiali, Nazionali, Regolari dell'uno, e l'altro sesso, ed altre di quest'Alma Città, in quasivoglia modo privilegiate, si osservino inviolabilmente li detti Decreti in modo, che eccetto la prima Messa da dirsi (dove però è solito) doppo la mezza notte, non si possano celebrare l'altre due, se non nell'ora prescritta dalla detta Rubrica, e dalli nostri Editti. Di più non si permetta in conto alcuno, che li Fedeli si communichino nell'istessa notte, e ciò per evitar l'inconvenienti, potendo sodisfare alla loro divozione nel giorno del S. Natale, sotto pena in caso di contravenzione di ciascheduna delle cose sudette di privazione dell'Ufficio alli Superiori, Officiali, e Ministri delle Chiese, ed altre à nostro arbitrio, e li Sacerdoti, che celebraranno, ò che amministraranno il Santo Sagramento dell'Eucaristia saranno da Noi sospesi per venti giorni à Divinis, tutte volte ci costarà la trasgressione. Dato in Roma dalla nostra solita residenza questo dì 18. Decembre 1702.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

VI. EDICTUM

Quo Puellis recipientibus subsidia dotalia à locis piis interdicitur, ne fericis vestibus, aut aliis sumptuosis ornamentis utantur sub pœna privationis ejusmodi subsidiorum.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di N.S. non contenta di avere incaricato con replicati avvisi in occcasione del presente Guibileo alli Predicatori, Missionarii, Confessori, ed altri Operarii Evangelici di acremente riprendere le pompe vane, e gl'ornamenti indecenti delle Donne, riflettendo, che con molto maggior ragione sono biasime voli tali pompe nelle Zitelle nubili, e particolarmente in quelle, che sono povere, e di mediocre condizione, alle quali sogliono distribuirsi li sussidii dotali da diverse Confraternite, e luoghi Pii di quest'Alma Città, e perciò volendo onninamente provedre, che tali sussidii dotali in vece di rimedio al bisogno, non servino di fomento al lusso, ed alla vanità; coll'oracolo della sua viva voce datoci à bocca, inerendo ad una simile provisione presa dalla san. mem. d'Innocenzo XI. ordina, e commanda.

Che le Zitelle, che pretenderanno di essere ammesse alle doti, e sussidii dotali di qualsivoglia Archiconfraternità, Congregazione, Compagnia, ò altro luogo Pio, non usino abiti di seta nè sopra, nè sotto, merletti, ò ricami di quasivoglia sorte, e materia; mà vestino puramente, e propriamente di lana, tanto diinverno, quanto d'estate, sotto pena di essere rese inabili, ed incapaci di conseguire le dette doti, ò sussidii, ogni volta che nella forma da esprimersi quì sotto, consti aver portato altra sorte di abiti, che di lana, ò usato garnizione di merletti, o ricami.

Che all'istesso modo positivo di vestire di lana siano tenute quelle Zitelle, che avessero di già avuta qualche dote, ò sussidio dotale, benche per anco non abbiano preso marito, sotto la pena non solamente di essere inabili à conseguire altre doti, mà di perdere quelle, che havessero ottenute.

Che quelle Zitelle, che con l'ajuto di dette dòti, e sussidii dal dì della publicazione del presente Editto in avvenire si maritaranno, non possano, nè anco doppo maritate, vestir seta, nè portar guarnimenti di merletti, ò ricami, come sopra, e molto meno abbigliamenti, e ornamenti di gioje, oro, ed argento, che tutti assieme passino il valore di scudi vinticinque; altrimente in caso di contravenzione, incorrano esse, e li loro mariti nella pena della privazione delle medesime doti, e sussidii, quali perciò debano devolvere, e ricadere all'istesse Archiconfraternità, Congregazioni, Compagnie, ed altri luoghi Pii, dedotta la porzione del Denunciatore, in caso di denuncia, come appresso si dirà, con precedente dichiarazione, ò pronuncia per via sommaria, e provata solo la verità del fatto dal nostro Tribunale, tolta ogni appellazione, ò ricorso, per esser di nuovo applicate à beneficio di altre, che con modestia, ed ubbidienza ne siano meritevoli.

Ed accioche si procuri più efficacemente la puntuale osservanza del presente Editto, oltre il carico, che la Santità Sua strettamente ne ingiunge al zelo, ed alla vigilanza de' Signori Cardinali Protettori, Primicerii, Prelati, Guardiani, ed altri Officiali, e Ministri delle sudette Archiconfraternità, Congregazioni, Compagnie, ed altri luoghi Pii, espressamente commanda, che alli requisiti necessarii à ciascheduna Zitella per conseguire le doti si aggiunga l'attestazione del proprio Paroco da darsi gratis, che abbia ubbidito al presente Editto, offerendosi in oltre al Denunciatore, che darà notizia, e prove sufficienti di detta contravenzione nelle Maritate, come sopra, (e sarà tenute segreto) la decima parte della quantità, ò capitale di esse doti, e sussidii dotali, che devolveranno, e ricaderanno per la detta contravenzione.

Volendo, che il presente Editto publicato, ed affisso, che sarà ne i luoghi soliti obblighi qualsivoglia persona, come se fusse stato personalmente presentano, ed intimato. Dato in Roma dalla nostra solita residenza questo dì primo Febraro 1703.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

EDICTUM VII.

Quo plura statuuntur de Cæmeteriis, in quibus Sanctorum Martyrum corpora condita sunt.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

BEnche da Noi altre volte, e da nostri Predecessori sia stato sufficientemente proveduto, che non si potesse da alcuna Persona entrare nelle Catacombe, ò Cemeteri di Roma, e suo Territorio, e da quelli estrarre Reliquie; nondimeno vedendosi per esperienza, che molti con-

tra-

travengono alle proibitioni, e volendo Noi hora opportunamente provedere à questo inconveniente di violatione de' Sacri Sepolcri de' primi Christiani, *qui nos præcesserunt in signo Fidei, & dormiunt in somno pacis*; e del furto sacrilego delle loro ossa venerabili, *quæ Christus honoravit in gladio*.

D'ordine espresso della Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI., rinovando tutti gl'altri Bandi, & Editti delle sante memorie di Clemente VIII., Paolo V., Urbano VIII., Alessandro VII., Clemente IX., e Clemente X. altre volte dati alle stampe sopradetti Cemeteri, si ordina, e espressamente comanda.

Interdicitur omnibus ingressus in Cæmeteria, & extractio sacrarum Reliquiarum sub pœna etiam excommunicationis majoris ipso facto incurrent.

Che persona alcuna di qualsivoglia stato, grado, e conditione dell'uno, e l'altro e sesso, tanto Ecclesiastica, come Regolare, ò Secolare non ardisca, ne presuma, ne possa entrare in alcuno de' sudetti Cemeteri dentrò, ò fuori di Roma, e suo Territorio, ne da quelli estrarre Reliquie anco in minima particella, ne in ciò dare ajuto, ò favore in qualsivoglia modo sotto pena di galera, ò pecuniaria secondo lo stato delle persone delinquenti à nostro arbitrio da incorrersi ipso facto, e da applicarsi come nel seguente capitolo, & anco di scommunica latæ sententiæ, dalla quale gli Trasgressori non possino essere assoluti, se non da Sua Santità, eccettuato che in articolo di morte, e all' esecutione delle sudette pene si procederà irremissibilmente.

Inoltre s'ordina, e comanda à tutti gli Padroni, & Affittuari delle Vigne, ò Casali, ancorche siano di Persone Ecclesiastiche, ò Regolari, ò de' Capitoli delle Patriarcali, e Collegiate di Roma, e loro Mezaruoli, Vignaruoli, e Lavoratori, che debbano nel termine di dieci giorni prossimi dalla publicatione del presente Editto dar nota in mano nostrà, ò del nostro Custode delle Sacre Reliquie di tutti gl'ingressi, aditti, ò bocche, per le quali dalle loro Vigne, Casali, ò altri Stabili, ò Possessioni de presente si possa entrare nelli sudetti Cemeteri, Catacombe, ò Grotte sotto pena alli Padroni della perdita, e confiscatione delle Vigne, e Casali, e agl' Affittuari, e Mezaruoli, e altri sopradetti, di scudi cento di moneta da applircarsi per la metà alla Reverenda Camera Apostolica, e per l'altra metà alli Denunciatori, li quali saranno tenuti segreti, e anco sotto altre pene maggiori di galera, e corporali secondo la qualità delle persone, e contraventori del presente Editto.

E sotto le medesime pene si comanda a' sudetti Padroni, Affittuari, Mezaruoli, Vignaruoli, e Lavoratori delle Vigne, e Casali, che fraquindeci giorni dopo la publicatione del presente Editto debbano murare tutti gli sudetti ingressi, aditi, ò bocche, per le quali si scende n' Cemeteri, ò Grotte, e avvertire, che per l'avvenire non s'aprano, ne si ritrovino aperti simili ingressi, o bocche sotto pena, come di sopra &c., e portare à Noi, ò al nostro Custode delle Sacre Reliquie in detto tempo fede autentica di haverle fatte murare.

Si proibisce ancora sotto le medesime pene, che niuno ardisca cavare, ò far cavare pozzolana in alcun Cemetero, ò Catacomba.

E se occorresse per l'avvenire, che persona alcuna nel cavar pozzolana ne' suoi terreni scoprisse, ò trovasse qualche luogo, che avesse forma di Cemetero, si comanda, e ordina, che debba subito darne notitia à Noi, ò à detto nostro Custode, affinche gli sia dichiarato quello dovrà fare, e intento sia obligato tenere detto luogo serrato sotto le medesime pene.

Si comanda ancora à tutti li Portinari, Gabellieri, e altri, che tengono cura di rivedere robbe, che s'introducono dentro la Città, che vedendo canestre, scatole, ò cose simili, ove probabilmente possa congetturarsi, che vi siano Reliquie, ò ossa umane (eccettuate però le scatole de' nostri Cavatori già destinate à questo effetto, e sigillatte col nostro sigillo, come anche quelle di Monsignor Sacrista del Sacro Palazzo Apostolico) debbano far la dovuta diligenza per iscoprirle, e quelle, e le persone, che le portassero, arrestare, potendo, ovvero subito darne notitia à Noi, ò al nostro Custode delle Reliquie, e così anco esortiamo à maggior gloria di Dio, e de' Santi Martiri tutte le altre persone, che fossero consapevoli delle cose sopradette, rivelare quello, che sapranno, ò haveranno inteso dell'estrattioni delle Reliquie da detti Cemeteri, Grotte, ò Catacombe.

Havendo inoltre la Santità Sua con zelo Apostolico maturamente considerato non esser convenevole, che gli Sacri Corpi, e le Reliquie de' Santi Martiri *quorum zelotypus est Christus*, particolarmente le Insigni, siano collocate, e conservate nelle case private, & appresso de' Laici, dovendo essere custodite, e adorate religiosamente nelle Chiese; comanda, che per avvenire non si concedano Corpi intieri, ne Reliquie Insigni, se quelli, che le chiedono, non porteranno lettere dell'Ordinario del Luogo, da cui si esponga la qualità delle Chiese, nelle quali devono essere collocate, e si renda testimonianza della veneratione, colla quale saranno custodite decentemente, come conviene; intendendo però la Santità Sua eccettuare i gran Prencipi, e i Prelati più riguardevoli della Chiesa, con i quali dovrà più indulgentemente trattarsi. Et acchioche la pietà degl'altri Fedeli non sia affatto priva di questi sacri tesori, si concederanno loro le Reliquie, che sono meno insigni.

Corpora sanctorum, aut insignes eorum reliquias tradiderat aliis, quam Magnis Principibus, & conspicuis Prælatis

Volendo, che il presente Editto per l'affissione delle cope stampate a' luoghi soliti habbia la medesima forza, obliqhi, e leghi tutti, come se fusse à ciascuno personalmente intimato, e che per questo non s'intenda derogato agl'altri Editti in simile materia stampati per il tempo passato, se non in quanto fussero contrari al presente, e che ne anco s'intenda rimessa, ò condonata pena, nella quale fossero i Trasgressori incorsi per delitti passati, e contraventioni seguite. Dato in Roma dal Palazzo della nostra solita residenza 19. Febraro 1704.

G. Card. Vicario

M. A. Buldetti Custode delle Sacre Reliquie.

Præfatum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, aliisque locis publicis, & consuetis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii Mandatarium de commissione ejusdem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii hac die 19. Februarii 1704.

EDIC-

VIII.

EDICTUM

Præcipiens Sacerdotibus, aliisque Ecclesiasticis, ut in processionibus funeralibus utantur birreto sacerdotali, excepto tempore pluviæ, & noctis, & Cadavera in Ecclesiis semper exponantur supra feretrum ad præscriptum Ritualis Romani.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Sig. sempre intenta col suo Paterno zelo alla puntuale osservanza de' Sacri Riti nelle funzioni Ecclesiastiche ordina à tutti li R R. Parochi, Cappellani di Compagnie, Sacerdoti, ed altri Ecclesiastici, li quali vestiti con cotta intervengono alle Processioni de Funerali, che debbano portare, siccome nell'altre Processioni, la Barretta da Prete, e non il Cappello, eccetto in tempo di pioggia, come dispone il Rituale Romano nel *tit. de Processionibus*, & l'hà risoluto più volte la Sagra Congregazione, e di più vien ordinato dallo Statuto del clero Romano nel cap. 5. §. 17. (il quale però glielo permette anche di notte,) e la detta proibitione del Capello dovrà osservarsi non solo dalli detti Ecclesiastici Secolari, mà da Regolari; ancorche siano Parochi vestiti con cotta.

In oltre ordina la Santità Sua alli sudetti RR. Parochi, Rettori, Cappellani, Sagrestani, & altri Ministri di tutte le Chiese Secolari, Regolari, ed altre di quest'Alma Città in qualsivoglia modo privilegiate, che in avvenire in occasione di Essequie li Cadaveri de' Fedeli defonti non si esponghino in conto alcuno in Terra, ancorche vi sia la coltre, mà sopra il cataletto, ò feretro, secondo il Rito della Santa Chiesa, il quale anche si deduce dalla Rubrica del Rituale Romano nel *tit. de Exequiis, vers. deposito feretro*, e da altri luoghi della detta Rubrica, e di più l'insinua lo Statuto del Clero detto cap. 5. §. 10. sotto pena alli detti RR. Parochi, e Superiori delle Chiese, se faranno, ò permetteranno alcune delle cose sudette, di dieci scudi d'applicarsi ad usi pii, oltre la perdita della mercede de Funerali, ed altre pene à nostro arbitrio, ed all'altri Ecclesiastici sotto le medesime pene, e d'esser licentiati ipso facto dalle Chiese.

Et affinche non si possa allegare ignoranza alcuna del presente Editto, ordiniamo, che si tenghi affisso nelle Sagrestie di tutte le Chiese di Roma. Dato questo di 9. Decembre 1704.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

IX.

INSTRUCTIO

Et Decreta observanda in Oratione contra quadraginta horarum dum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro Ecclesiæ necessitatibus fidelium venerationi solemniter, ac palàm exponitur.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale, &c.

ESsendo state fatte fin dal tempo dell'introduzzione dell' Esposizione del Santissimo Sagramento per l'Orazione continua di Quarant'ore diverse provisioni spettanti al decoro di detta sagra Funzione, acciò le medesime venghino esattamente osservate, e si rimova ogni abuso; D'ordine espresso della Santità di Nostro Signore datoci coll'oracolo della sua viva voce ordiniamo, e comandiamo, che in tutte le Chiese di quest'Alma Città, tanto Patriarcali, quanto Collegiate, e Parochiali, ed in ogn'altra Chiesa sì de' Secolari, come de' Regolari in qualsivoglia modo privilegiata, in cui si farà la sudetta Orazione di Quarant'ore, s'osservi inviolabilmente quanto si prescrive nella presente novissima Istruzzione, sotto le pene infrascritte.

I. Si metterà sopra la Porta della Chiesa, dove sarà l'Esposizione, un segno del SS. Sagramento ornato di festoni, come pure à capo della strada vicina, perche sia noto à chi passa esser ivi l'Esposizione del SS. Sagramento.

II. Il SS. Sagramento dovrà esporsi nell'Altare Maggiore, (eccettuatene le Basiliche Patriarcali, nelle quali si suo l'esporre sopra altro Altare,) e si coprirà l'Imagine, ò Statua, che vi sia: come anche le Pareti della Tribuna, e le vicine all'Altare, se non vi sono ornamenti fissi, si copriranno con drappi, avvertendosi, che gli apparati non contenghino Istorie, nè cose profane.

Sopra l'Altare non vi si ponghino Reliquie de' Santi, ò Statue de' medesimi (non escludendosi però quelle degl'Angeli, che faccino figure di candelieri,) e molto meno vi si ponghino figure dell'Anime del Purgatorio di qualsisia materia; il che si proibisce anche in tutte l'Esposizioni particolari, e in quelle, che tal volta si fanno per suffragio, di quell'Anime.

III. Sopradetto Altare in sito eminente vi sia un Tabernacolo, ò Trono con Baldachino proporzionato di color bianco, e sopra la base di esso vi sia un Corporale per collocarvi l'Ostensorio, ò Custodia, il di cui giro sarà attorniato di raggi, e non vi sarà davanti alcun'ornamento, che impedischi la vista del Santissimo.

IV. Ardino sopra l'Altare almeno venti lumi continuamente, cioè sei candele d'una libra, trè per parte dalli lati della Croce, e otto Candele nella parte superiore con altri quattro dalli lati dell'Ostensorio, nella di cui parte opposta non vi si ponga onninamente lume alcuno, e vi siano finalmente due torcieri con le fiaccole almeno di trè libre l'una. L'istesso numero de' lumi vi sia anche di notte dopo serrata la Chiesa, trà quali ve ne siano almeno dieci di cera, e per la Chiesa nella sera si mettano lumi sufficienti per evitare la confusione, quali stiano accesi, finche si chiudino le porte di essa. Potranno anche di giorno oscurarsi le finestre vicino all'Altare dell'Esposizione, ed effetto di raccogliere la mente de' Fedeli all'Orazione.

V. Niun Secolare, benche vestito con sacco di qualsivoglia Compagnia ardisca d'andare intorno all'Altare per aggiustare lumi, ò far altro che occorra, mà dovrà essere un Sacerdote, ò almeno un Chierico con cotta, con la quale sopra il proprio abito dovranno comparirvi, anche li Regolari di qualsivoglia Religione: Avvertendosi di più, che ogni persona di qualsivoglia condizione, e ordine, per Decreto della Sagra Congreg. de' Riti, Urbis 19. Augusti 1651. avanti il SS. Sagramento esposto accostandosi, ò partendosi da esso, deve fare la riverenza con ambe le ginocchia piegate. In ordine poi alla Persona del Sacerdote, quale celebra la Messa privata; s'insinua esservi Decreto della medesima Sag. Cong. Urbis 7. Sep. 1638., che mentre passa avanti l'Altare, in cui stà esposto il Santissimo Sagramento, dopo fatta l'adorazione con le ginocchia piegate, scoperto il capo, alzandosi lo ricopra.

VI. Si tenga durante l'Esposizione alla Porta della Chiesa, per la parte di dentro, ò di fuori, come tornarà più comodo, un Tapeto, che faccia forma di Bussola con spatio adequato alli lati, per comodità del popolo, e sia talmente posto, che non possa mai dalla strada vedersi il Santissimo Sagramento.

VII. Stiano di continuo uno, ò due Sacerdoti, ò almeno in altr'Ordine sagro costituiti se si potrà, vestiti di cotta (benche siano Regolari) genuflessi avanti d'un banco ricoperto con tapeto, ò panno rosso, ò d'altro colore, e qualità decente, vicino all'infimo grado dell' Altare, e mai sopra genuflessorii, orando tanto di giorno, quanto di notte à vicenda. Dove sarà qualche Confraternita, vi assistino due Confratelli almeno, avanti un banco coperto di panno verde, ò d'altro colore decente, parimente à vicenda, mà fuori del Presbiterio, e distanti dagl'Ecclesiastici sudetti, ed oraranno con tutta divozione per edificazione degl'Astanti, e con voce sommessa per non causare distrazione à gl'altri.

VIII. Nella Sagrestia vi sia l'Orologio almeno à polvere per sapere il tempo della vicenda, di cui se ne darà il segno ad ogn'ora con la Campana maggiore tanto di giorno, come di notte.

IX. La sera avanti il giorno dell'Esposizione dopo il segno dell'Ave Maria, si suonino le Campane solennemente per avviso del Popolo, come anche la mattina nel far del giorno, e dopo tutti gl'altri segni dell'Ave Maria durante l'Esposizione, come parimente le solite trè volte avanti le Messe solenni.

X. Nell'Altare, dove stà esposto il Santissimo Sagramento, non si celebri altra Messa, che le solenni per l'Esposizione, e Reposizione, ne i quali due giorni oltre la conventuale (nelle Chiese, dov'è obligazione di cantarla) si celebrarà dopo nona la Messa del Santissimo Sagramento votiva pro re gravi (eccettuate però tutte quelle Domeniche, che sono di prima, ò seconda classe, e tutti li giorni, ne' quali per ragione del Calendario tanto universale, quanto particolare di quella Chiesa, in cui si fà l'Esposizione, si fà Officio parimente di prima, ò seconda Classe, come anche eccettuata la Feria quarta delle Ceneri, & le Ferie seconda, terza, e quarta della Settimana Santa; nelle quali Domeniche, ed altri giorni, e Ferie eccettuate, si cantara la Messa Conventuale con l'Orazione aggiunta del Sagramento sub unica conclusione) e tutto ciò s'osservarà inviolabilmente in tutte le Chiese tanto de' Secolari, che de' Regolari.

Nel giorno medio, oltre la Messa Conventuale, si doverà cantare dopo Nona la Messa votiva pro Pace, ò altra, che verrà comandata da N. S. secondo che starà espresso nella lista delle Quarant'ore, con la medesima eccezzione delli giorni sudetti, e con la medesima regola circa l'Orazione.

Nelle Chiese non Collegiate, e dove non è obligazione di cantarsi la Messa conventuale, doverà in detto giorno medio cantarsi solamente la votiva sudetta, con l'eccezzione, e regola prescritta di sopra nella Messa del Sagramento. Questa però dovrà cantarsi ad un' altr'Altare, che non sia quello dell'Esposizione, nè quello dove sia il Tabernacolo col Sagramento incluso, ed in quelle Chiese, che hanno l'obligo di cantar la Messa Conventuale, questa pure si cantarà ad altr'Altare, come si è detto.

S'ordina espressamente, che nelli giorni dell' Esposizione, medio, e della reposizione, le Messe si debbano cantare con li Ministri parati, e non altrimente, anche nelle Chiese de' Regolari, non ostante qualsivoglia loro uso, ò pretesa consuetudine in contrario.

Nelle Messe private, che si celebraranno durante l'Esposizione, non si suoni il campanello all'elevazione, mà solo uscendo i Celebranti dalla Sagrestia, si dia un piccolo segno con la solita campanella.

Non si celebrino Messe di requie nel tempo, che durarà l'Orazione di Quarant'ore; E le Messe del Santissimo, che si celebraranno ne i giorni permessi dalla Rubrica, saranno meramente votive senza Gloria, e Credo. Nell'altre Messe private correnti si aggiungerà coll' ordine prescritto dalla Rubrica l'Orazione del Sagramento, così comandando la Santità di N. S.

XI. Il Celebrante, dovendo portare il Santissimo in Processione, sarà vestito con piviale bianco, quando non habbia celebrato con paramenti d'altro colore che in tal caso continuarà il colore della Messa; Il Velo umerale però sarà di colore bianco in qualsivoglia caso, che debba portarsi il Sagramento anco nel Venerdì Santo, e li Paramenti de' Ministri Sagri saranno del colore del Celebrante, come sopra. Parimente il Pallio dell'Altare, dove stà l'Esposizione, sarà sempre di colore bianco, benche la Messa solenne ivi si celebri in altro colore; come pure il Baldachino per la Processione deve essere del medesimo color biáco.

XII. Terminata la Messa solenne per l'Esposizione il Celebrante con li Ministri fatte le dovute riverenze al Sagramento, si ritireranno fuori del Corno dell'Epistola, dove il Celebrante (come pure li Ministri) deporrà il manipolo, e levata la pianeta prenderà il piviale, ponerà ivi l'incenso in due turiboli, senza benedirlo, e dopo con li Ministri genuflesso nel mezzo incensarà tre volte il Santissimo. Sul fine della Processione (quale si principierà anticipamente fatta l'elevazione del Santissimo, ò prima, secondo che sarà più, ò meno numerosa) il Diacono in tempo congruo, fatta la dovuta riverenza, prenderà il Sagramento, e stando in piedi lo consegnarà al Celebrante genuflesso, genuflettendo immediatamente esso Diacono; lo prenderà il Celebrante, ricoperte le mani dall'estremità del Velo umerale, e si alzarà: Principiandosi poi da Cantori l'Inno *Pange lingua &c.* s'incaminarà sotto il Baldachino recitando con voce sommessa Salmi, & Inni insieme con li Ministri, quali eleveranno le fimbrie del Piviale.

XIII. La Processione sarà composta di tutto il Clero della Chiesa, ed il Crocifero in questa funzione non sarà parato con abito suddiaconale, mà vestito con cotta. V'interverranno onninamente otto Sacerdoti vestiti con cotte, e con le torcie accese in mano, li quali procederanno dalli lati avanti il baldachino, e dopo di essi seguiranno due Accoliti con turiboli, quali per la strada incensaranno continuamente il Santissimo, e durante la Processione si suonaranno le campane solennemente.

XIV. La processione si farà dentro la Chiesa, & al più per la piazza, quando l'angustia della Chiesa ne porti la necessità: e quando esca di Chiesa, si farà ben pulire la strada della piazza, dove se vi sarà qualche bottega dovrà tenersi chiusa durante la Processione.

XV. Se vi saranno instituite Confraternità di Secolari, ò siano vestiti di Sacco, ò nò, tanto li Guardiani, ed Officiali di esse, quanto li Confratri tutti andaranno unitamente avanti il Clero Secolare, ò Regolare, che vi sarà, al quale doveranno sempre cedere il luogo più degno. Di più espressamente si comanda, che li Guardiani, ò altri Officiali di esse non ardischino sotto qualsivoglia pretesto di consuetudine, ò altro, di andar dopo il Baldachino, sotto la pena di vinticinque scudi à ciaschedun Fratello, Guardiano, ò Offi-

ciale della Confraternità, il quale contravenisse alla presente disposizione in conformità dell'Editto publicato l'anno 1689. Qual pena di scudi venticinque si dovrà applicare alla medesima Confraternità, se sarà povera, ò al Monte del Santissimo Viatico à nostro arbitrio. Monsignor Primicerio però dovra andare dopo il baldachino vestito senza sacco coll'abito suo prelatitio, e con il rocchetto, se ne haverà l'uso.

Di più ordiniamo alli sudetti Cleri Secolare, e Regolare; che nelle proprie Chiese, non permetti no, che si pattichi il contrario, sotto le pene contenute nel sudetto Editto, cioè di scudi venticinque alli superiori, e Rettori delle Chiese Secolari, e di privazione di voce attiva, e passiva alli Superiori Regolari con altre à nostro arbitrio. Quando poi vi fosse alcuno, che tanto ardisse, si notifica, che oltre le sudette pene imposte di sopra, restarà ipso jure privato d'ell'Officio, e cassato dalla Confraternità respettivamente il Guardiano, ò Guardiani, & Officiali, quali contraveranno à questo nostr' Ordine, restara Interdetta la Confraternità, e Chiesa, e privati di fare più tale Santa Esposizione, finche da Noi non sarà reintegrata. Si dichiara anche, che all'Accusatore di tal contravenzione si darà la tersa parte della sudetta pena coll'esser tenuto secreto e la sudetta disposizione vogliamo, che si osservi anche in tutte, e singole Processioni, & Esposizioni particolari.

XVI. Ritornata la Processione in Chiesa, e gionto il Celebrante al grado infimo dell Altare maggiore, il Diacono Genuflesso riceverà il Santissimo da esso Celebrante (quale immediatamente genufletterà deponendo il velo umerale) e lo collocherà nella base del Trono, andando poi fatte le dovute riverenze al suo luogo. Li Cantori divotamente, e con pausa contaranno il ℣. *Tantum ergo &c.* Dopo di che il Celebrante alzatosi colli Ministri, ponera ivi nel mezzo l'incenso nel turibolo senza benedizione, e genuflesso incensarà trè volte il Sagramento. Terminato l'Inno senza dirsi il ℣. *Panem de Cœlo &c.* si cantaranno dalli sudette Cantori le Litanie contenute nel Libro stampato per l'Orazione delle Quarant, Ore (qual Libro puramente senza alcuna immutazione dovrà usarsi in qualunque altra Esposizione del Santissimo, che si faccia particolare.) Dopo che havera dette le Preci il Celebrante, alzatosi, (à cui li Ministri sosterranno il Libro) senza fare nuova genuflessione cantarà à mani giunte il ℣. *Dominus vobiscum &c.* con le Orazioni, quali terminate, genuflessi faranno breve Orazione, ed indi partiranno à capo scoperto fino ad una ragionevole distanza del Sagramento, dandosi così in principio all'Orazione delle Quarant'Ore.

XVII. Il Celebrante non dovrà usare la Sede Camerale, secondo il Decreto della Sagra Congreg. de' Riti, mà un banco, (che ne pure habbia braccia) con il postergale ornato di panno rosso ò d'altro colore decente, in cui sederà insieme colli Ministri Sagri; e si avverte alli medemi, come anche agl'altri, che operano circa il divino Ministero, qualmente in tempo, che stà esposto il Venerabile, anche n'ell'Esposizioni particolari non devesi fare riverenza alcuna al Clero, ne ad'altra persona che assista alli Divini Officii. Molto meno doveranno mai usare le Sedie Camerali nelle Chiese li Guardiani, Deputati, ed Officiali delle Confraternità, Compagnie, e Congregazioni Laicali; mà sederanno sopra un banco con postergale senza braccia a' lati, e senza alcun uso de' cuscini, come pure senza gradini, e senza genuflessorii davanti, qual banco potrà coprirsi di panno, e non di seta e sarà, onninamente situato fuori del Presbiterio in quelli casi, che assisteranno alle Messe, e Vesperi solenni, ò che nel Presbiterio si celebri dal Clero alcuna funzione sagra, ò che si predichi in Chiesa, secondo li replecati Decreti della Sag. Congregazione de' Riti, particolarmente per Decreto Generale emanato sotto li 13. Marzo 1688. sotto le pene medeme espresse di sopra, e comminate al num. XV. nelli §§. *Se vi saranno &c.* e *Di più ordiniamo &c.* Monsignor Primicerio però sederà dentro il Presbiterio al lato dell'Evangelio, in un banco coperto di panno, n'ell'abito suo Prelatitio, come si è detto al num. XV.

Se però la struttura della Chiesa non permetterà luogo congruo fuori del Presbiterio, in tal caso di necessità si concederà da Noi, che possa collocarsi il Banco, come sopra, de' Guardiani, dirimpetto all'Altare in uno delli lati, fuori del termine del Presbiterio.

Si proibisce espressamente agl'Huomini, ed alle Donne di qualsivoglia stato, e condizione (eccettuate le Persone Regie quando vi si trovino) l'entrare sotto qualsivoglia pretesto ad orare nel Presbiterio ò si à recinto d'ell'Altare, dove sta esposto il Venerabile; dovendo quel luogo esser occupato solamente da Ecclesiastici destinati al Ministero Divino; ò all'assistenza dell'Orazione; Il che si osservarà non solo nelle Chiese, dove ricorre l'Esposizione ordinaria, ma anche in tutte le altre, dove per Indulto, Apostolico ò per altra legitima facoltà, occorre farsi l'Esposizione benche per breve tempo; al che provederanno li Superiori, ò Sagrestani coll riparo delli banchi ancora bisognando. In oltre ordiniamo e comandiamo a' Rettori, e Superiori tanto Secolari, quanto Regolari di qualsivoglia Chiesa, che durante la detta Esposizione non ardischino di far portare respettivamente qualsivoglia sorte di sedie nelle Chiese à qualunque persona d'ogni sesso, grado, e condizione, sotto la pena di dieci scudi alli Rettori Secolari da applicarsi ad usi pii, riservata la terza parte per l'Accusatore, e a' Regolari della privazione della voce attiva, e passiva, & altre à nostro arbitrio.

XVIII. Non si terranno nelle Chiese dell'Esposizioni anche particolari, bacili per l'Elemosine, ne vi assisteranno Religiosi, ò altri Ecclesiastici, ne meno Persone laicali per riceverle; come ne meno andaranno Chierici, Confratri, Mandatarii ò altre Persone questuando per la Chiesa. Molto meno doveranno far ciò li Poveri, quali staranno per lo spatio di canne dieci lontani dalle porte della chiesa, sotto le pene contenute nell'Editto stampato à parte; che perciò sarà parimente cura de' Superiori, e Sagrestani, e degl'Essecutori, che vi assistono, il procurare che non entrino in Chiesa, ad effetto d'evitare la distrazione de' Fedeli, che orano, potendo li Benefattori caritativi far le limosine fuori delle Chiese, si come anche è l'intenzione di N. S. dichiarata nell'ultimo Editto, in cui si proibisce ad ogni Fedele dar nelle Chiese limosini a' Poveri.

XIX. S'avverte, che non termini l'Orazione in una Chiesa, se non che dopo, che sarà principiata nell'altra, e ciò s'osservarà da qualunque Chiesa, benche Basilica, e Collegiata, ò in qualsivoglia modo privilegiata.

XX. Terminata la Messa della Reposizione il Celebrante prenderà il Piviale (osservando il Rito respettivamente sopra descritto dopo la Messa dell'Esposizione) e genufletterà colli Ministri avanti il Santissimo Sagramento nel mezzo sull'infimo grado dell'Altare. Immediatamente li Cantori principiaranno le Litanie, e si continuarà fino al ℣. *Domine exaudi orationem meam* inclusivè. Dopo alzatosi il Celebrante colli Ministri,

pone-

ponerà ivi nel mezzo l'Incenſo ſenza benedizione, e genufleſſo inſanſara trè volte il Santiſſimo Sagramento, e prenderà il velo umerale. Fatta l'incenſazione, il Diacono colle dovute riverenze levarà il Sagramento dal Trono, & immediatamente ſtando in piedi lo conſegnarà al Celebrante genufleſſo, genuflettendo anch'eſſo Diacono ſubito, che haverà conſegnato il Sagramento, pratticandoſi di poi reſpettivamente ciò, che ſopra nell'Eſpoſizione ſi è detto circa le Cerimonie e Rito della Proceſſione &c.

XXI. Ritornato dopo la Proceſſione il Celebrante all'infimo grado dell'Altare, il Diacono genufleſſo riceverà da eſſo, che ſtarà in piedi, il Santiſſimo, verſo cui il Celebrante genufletterà immediatamente, e deporrà il velo umerale. Il Diacono lo collocarà ſopra il Corporale in mezzo dell'Altare, e ritornarà al ſuo luogo. Il Celebrante al ℣ *Genitori Genitoque &c.* alzatoſi colli Miniſtri ponerà, come ſopra l'incenſo ſenza benedirlo, ed incenſarà il Sagramento. Li Cantori diranno il ℣. *Panem de Cœlo &c.* (a cui s'aggiungerà l'*Alle-luja*, nel tempo Paſquale ſolamente, & in tutta l'Ottava della Feſtività del Corpus Domini in qualſivoglia Eſpoſizione, che ſi facci.) Il Celebrante alzatoſi ſenza far nuova genufleſſione ſoſtenendo li Miniſtri il Libro (ſenza dire il ℣. *Dominus vobiſcum*, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti) cantarà le Orazioni à mani giunte, quali terminate genufleſſo prenderà il velo umerale, ed aſcendendo ſolo all'Altare, fatte le dovute riverenze prenderà nelle mani ricoperte, come ſi diſſe, coll'eſtremità del velo umerale l'Oſtenſorio, e darà con eſſo la benedizione al Popolo, e riposto il Sagramento ſopra il Corporale deſcenderà, e ſtarà genufleſſo al ſuo luogo. Il Diacono immediatamente, ò un Sacerdote con ſtola, fatte le dovute riverenze chiuderà il Sagramento nel Tabernacolo, quale per tale effetto doverà ritenerſi nell' Altare dell'Eſpoſizione; e l'Oſtia Conſagrata ſi dovrà conſumare nella Meſſa, ò in quella mattina, ò nella ſeguente; dopo di che partiranno, e terminarà l'Orazione di Quarant'Ore.

XXII. Nel tempo, che durarà l'Orazione medeſima, ſi proibiſce eſpreſſamente il predicare; mà volendoſi fare dopo li Veſperi qualche breve ſermone, per eccitare li Fedeli alla divozione verſo il Santiſſimo Sagramento, ſi dovrà prendera la licenza, e benedizione da Noi, ò da Monſignore noſtro Vicegerente, anche nelle Chieſe, de' Regolari, & in qualunque modo privilegiate, e non ſono nell'Eſpoſizione di Quarant'Ore, mà in qualſivogl'altra Eſpoſizione; qual licenza ſi darà in ſcriptis. Quello poi doverà ſermoneggiare, ſarà almeno conſtituito nell'Ordine Diaconale, e ſermoneggiarà con la cotta, benche ſia Regolare, mà ſenza la ſtola, & à capo ſcoperto, vicino all'Altare, dove ſtà Eſpoſto il Santiſſimo, & in un ſito, che non obblighi gl'Aſcoltanti à fare atti d'irriverenza con voltare le ſpalle al Sagramento.

XXIII. Le Chieſe, dove ſarà l'Orazione di Quarant'Ore, doveranno la ſera ſtare aperte, fintanto, che vi ſarà il Popolo per orare. Mà perche non può darſi in ciò un'ora determinata sì per la ſituazione di eſſe, come per la mutazione delle Stagioni; Perciò potranno chiuderſi l'Eſtate circa le tre ore, e l'Inverno intorno ad hore cinque. S'avverte però, che anche à porte chiuſe deve continuare l'Orazione, come ſi è detto al num. VII., non dovendo mai eſſer interpolata l'Orazione di Quarant'Ore, come per Decreto della Sagra Congregazione de' Riti.

XXIV. In ogni Chieſa di Roma ſi terrà affiſſa in luogo patente la Liſta delle Quarant'Ore per informazione de' Fedeli Divoti.

XXV. Parimente in ogni Chieſa, dove è determinata l'Eſpoſizione, ſi dovrà tenere affiſſa continuamente nella Sagreſtia la preſente Iſtruzzione, acciò che niuno poſſa allegare l'ignoranza delle Regole, e Precetti che vi ſi contengono.

XXVI. Non ardirà alcun Rettore, Curato, o Sagreſtano, fuori dell'ordine aſſegnato nella Liſta delle Quarant'Ore, d'eſponere, ò fare eſponere il Santiſſimo Sagramento ſotto qualſivoglia preteſto, ò conſuetudine, per veruna cauſa grave, ne per Infermi, ſenza Breve ſpeciale di Sua Santità, ò almeno licenza ſegnata da Noi, ò da Monſignor noſtro Vicegerente, e ſottoſcritta dal Deputato delle Quarant'Ore, quale ottenuta s'eſporrà il Venerabile in un'Altare, ò Cappella con un velo avanti, e col ſudetto numero di venti lumi, e ſi oſſervarà puntualmente il tempo, che dovrà durare l'Eſpoſizione aſſegnato nella ſudetta licenza, ſotto le pene infraſcritte, e privazione d'offizio.

XXVII. Finalmente ſi comanda eſpreſſamente, che tutti, e ſingoli ſopradetti Ordini ſi debbino inviolabilmente oſſervare, e che ſi ubbidiſca eſattamente per quello poteſſe occorrere di più al noſtro Deputato ſopra le Quarant'Ore, ſotto pena alli Maeſtri di Cerimonie che aſſiſteranno alle funzioni, ſe non ſaranno adempite eſattamente tutte le Cerimonie, & i Riti preſcritti; ed alli Traſgreſſori reſpettivamente de' ſudetti Ordini, di ſcudi dieci d'oro da applicarſi a' luoghi pii; & alli Regolari della privazione di voce attiva, e paſſiva, di carcere, & altre pene maggiori riſervate à noſtro arbitrio: dichiarandoſi, che in difetto dell'oſſervanza, ſi procederà più rigoroſamente contro li Superiori, e Sagreſtani delle Chieſe, alli quali appartienne più, che ad'ogn'altro la buona regola, e cura di eſſe. Dato dalla noſtra ſolita Reſidenza, queſto dì 20. Gennaro 1705.

G. Card. Vicario.

Antonio Buſſi Deputato.

Nicolo Antonio Cuggiò Segr.

EDICTUM

Quod ſub certis pœnis præcipitur cadavera Eccleſiaſticorum in Funeralibus Officiis exponi induta ſacris veſtibus eorum Ordini congruentibus, & Cadavera quorumcumque, etiam Nobilium, & Magnatum, deferri ad Eccleſiam cum feretro præcedente Cruce, non autem cum rhedis, aliiſvè vehiculis.

Gaſparo per la Miſericordia di Dio Veſcovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

HAvendo la Santità di Noſtro Sig. ſotto li 9. del proſſimo paſſato meſe fatto alcune proviſioni circa le Proceſſioni de Funerali, e l'eſpoſizioni de Cadaveri nelle Chieſe, quali di nuovo conferma, e volendo, che in tutta la funzione delli detti Funerali, ed Eſequie ſi oſſervi puntualmente il Rito di queſta Santa Romana Chieſa, ordina à tutti i RR. Parochi, Superiori delle Chieſe Secolari, e Regolari, ed in qualſivoglia modo privilegiate, Sagreſtani, ed altri, à chi ſpetta di non permettere, che li Cadaveri degl'Eccleſiaſtici Secolari, particolarmente de' Sacerdoti, come anche de Diaconi, e Subdiaconi ſi traſportino dalle proprie caſe alle Chieſe, ovvero

in queste si esponghino vestiti di qualunque altro abito sia di Compagnie, ò Religioni, mà con le vesti sagre secondo il loro Ordine in conformità della dispositione del Rituale Romano *tit. de Exequiis*, sotto pena alli sudetti della perdita di tutti gl'emolumenti funerali, & altre à nostro arbitrio.

Di più ordina la Santità Sua, che nel trasportare dalle case alle Chiese li Cadaveri di tutte le persone di qualsivoglia stato, grado, e conditione, anche titolate, ò sia di giorno, ò di notte con la dovuta licenza, si osservi parimente la dispositione del detto Rituale Romano nel tit. sudetto *§. Constituto tempore*, cioè, che si portino processionalmente con la Croce avanti *Parocho præcedente feretrum cum luminibus*, e però proibisce di trasportarli in qualsivogl'altra maniera particolarmente dentro li cocchi, ò carrozze, sotto pena all'Eredi in caso di contraventione di scudi 500. d'applicarsi in opere pie, ed al Paroco, se ciò per metterà, della perdita de gli emolumenti, che se li devono, ed altre à nostro arbitrio. Dato questo di 4. Febraro 1705.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Vicarii Mandatorium Decanum.

EDICTUM

Quo plura decernuntur de vita, & honestate Ecclesiasticorum, ac præsertim de Veste, & Tonsura Clericalibus.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore, ben conoscendo quanto quella stretta obligazione, che hanno gl'Ecclesiasti in ogni luogo, di dar buon' esempio, essenzialmente annessa al loro grado, singolarmente cresca in que gl'Ecclesiastici, che dimorano in quest'Alma Città di Roma, e che per tale ragione dovrebbero essere il modello, e l'esemplare del restante Clero di tutto il Mondo Christiano, già che, come scrive S. Bernardo: *Clerum illum ordinatissimum esse decet, ex quo præcipuè in omnem Ecclesiam Cleri forma processit*; ci hà perciò commandato di dover publicare il presente Editto, e di strettamente procurarne l'osservanza.

1. Inerendo dunque alla disposizione de' Sacri Canoni, e Costituzioni Apostoliche, & alle Ordinazioni altre volte publicate, tanto circa la decenza dell'abito, quanto circa la Tonsura Ecclesiastica, con la quale i Sacerdoti, gli promossi à gl'Ordini sacri, e gli Chierici di prima tonsura, che godono Benefici Ecclesiastici, benche simplici, ò che servono nelle Chiese, devono incedere, e molto maggiormente presentarsi à gl'Altari, per celebrarvi, ò farvi altre sacre funzioni con la dovuta modestia, & edificazione; e ben considerando quanto la decenza, e modestia dell'abito esterno sia valevole à dinotare l'interna onestà de costumi; Primieramente col presente Editto si rinuovano gl'altri sopra tal materia publicati, & in specie li 29. Giugno 1667., li 10. Ottobre 1681., li 20. Novembre 1691., li 22. Novembre 1696., e li 31. Marzò 1699. per ordine delli Sommi Pontefici Clemente IX., Innocenzo XI., e Innocenzo XII. di fel. mem. & à quelli riferendosi, e respettivamente amplificandogli, si ordina, e comanda.

2. Che niun Sacerdote, ò ordinato in Sacris, ò Chierico Beneficiato, come sopra, possa andare per Roma dalla levata del Sole fino à mezz'ora di notte, con abito, e veste corta, mà sia tenuto incedere con abito lungo fino al collo del piede, detto volgarmente abito talare; e in oltre debba sempre portare la Chierica, ò sia Corona, ò tonsura Clericale, della grandezza conveniente all'Ordine, e grado di ciascheduno, la quale però non sia minore d'un testone, e sia totalmente apparente, e così spesso rinovata, che si possa ben vedere.

3. S'ordina parimente, e commanda, che verun Sacerdote, e ordinato in Sacris, ò ancora Chierico di prima Tonsura, come sopra, porti zazzera, ò capigliatura, che copra la fronte, e l'orecchie, sotto pena, in ciascheduno di detti casi, e per qualsivoglia volta, che si trasgredirà, di dieci scudi, d'applicarsi subito ad opere, e luoghi pij, e di altrettanti giorni di carcere; potendo in oltre esser certi quelli, che contraveranno, che la loro disubidienza sarà loro di totale impedimento per conseguire qualsivoglia Benefizio, ò Officio Ecclesiastico.

4. Si permette nondimeno, che in occorrenza di far viaggio le sudette vesti siano più corte, mà non meno di coprire il ginocchio, e che convenghino alla modestia Ecclesiastica, e perciò non siano d'altro colore, che nere, e non abbiano bottoni grossi, nè saccocie, nè camisciola, ed eccettuata la lunghezza siano simili tanto nelle maniche, che in tutto il resto, alle vesti talari, avvertendo, che in caso di contravenzione s'incorrerà nelle sopradette pene, e nella perdita ancora di tali abiti.

5. Si commanda parimente à tutti li Rettori, Sagrestani, Cappellani, Custodi, ò altri, sotto qualsivoglia nome deputati all'amministrazione, cura, e sopraintendenza di qualsivoglia Sagristia, tanto nelle Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Congregazioni, Oratori, Cappelle, Ospedali, & altre Chiese Secolari, quanto di qualsivoglia Chiesa Regolare, ò in qualsisia modo privilegiata, tanto dentro di Roma, come ne Suborghi, che non permettano ad alcun Sacerdote di celebrare nelle loro Chiese, ò Cappelle senza la Chierica, ò Tonsura Clericale, ò senza l'abito decente, e talare; qual'abito il Sacerdote l'abbia indosso avanti l'ingresso della Chiesa, ne possa essergli prestato, ò vestirsene dentro la Sagrestia, ò che il Sacerdote celebri con capigliatura finta, detta communemente perucca, ovvero con l'annello, sotto pena tanto à i medesimi Deputati, e Sagrestani, come sopra, quanto à Sacerdoti, che celebrano, in qualsivoglia de' detti casi, della sospensione à Divinis, da incorrersi ipso facto senz'altra dichiarazione, per quindici giorni riservata à Noi, oltre all'altre di carcere, e pecuniarie, come sopra, espresse.

6. Che nel trattenersi i Sacerdoti nelle Sagrestie non consumino il tempo in vani discorsi, mà stiano quieti, e modesti come comporta il luogo dedicato al culto di Dio, & al raccoglimento per la preparazione al santo Sacrificio, e rendimento di grazie dopo d'esso, ne vi faccino atto alcuno pregiudiziale alla mondezza, e decoro Ecclesiastico, sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniare, d'applicarsi, come sopra, da eseguirsi tanto contro di quelli, che v'incorreranno,

quan-

quanto contro i Sagrestani, che lo permetteranno, ò non vi porgeranno il dovuto rimedio. Dovranno inoltre gl'istessi Sagrestani, ò Deputati, ò per se stessi, ò col mezzo d'altri, attentamente invigilare, che da'Sacerdoti celebranti si patichino con ogni divozione, riverenza, e distinizione tutte, e singole cerimonie, e riti, che si dispongono nelle Rubriche del Messale Romano; e se tal' uno ardisse di celebrare senza la dovuta attenzione, e religiosità, e trascurasse ò per imperitia, ò per troppa fretta, ò per poca applicazione alcuna delle cerimonie, e riti, come sopra prescritti; ordina, e commanda, che questi non siano più ammessi alla celebrazione della Santa Messa, e che li Sagrestani, e Deputati sopradetti siano tenuti denunziarli immediatamente à Noi, ò à Monsignor Vicegerente nostro, per so pende li dall' esercizio e proporzionatamente punirli sotto pena, in caso d'inosservanza, della privazione degl'Offizi, e di scudi 25. moneta, & altre anche maggiori à nostro arbitrio. A quest'effetto, e sotto l'istesse pene ordiniamo, che in ciaschedusna Sagrestia si tenga un'Orologio da ruota ò da polvere, per mezzo del quale possa il Sagrestano conoscere, se il Celebrante impiega nel Sagrificio il tempo proporzionato, che non dovrebbe esser meno d'un terzo d'ora in circa. Alle medesime pene soggiaceranno irremissibilmente li Sagrestani, & Deputati sopradetti se permetteranno, che si celebri da qualsisia Sacerdote senza licenza nostra in scritto, ò del nostro Monsignor Vicegerente, che si dà nella nostra Segretaria in tutto gratis, e le stesse pene incorreranno li Sacerdoti celebranti senza la detta licenza; quali quando sarà spirata, dovranno più ametterli à celebrare sotto l'istesse pene; Dovranno perciò li Sagrestani, e Deputati sudetti notare in un' foglio il giono della data di tali licenze. Di più ordiniamo, che non si ammettino à celebrare li Regiosi, che non hanno Convento in Roma senza la sudetta nostra licenza; avvertendo in fine, che per celebrare nelle Chiese di Monache è necessaria licenza particolare, ch'esprima tal facoltà.

7. In oltre si ordina, e commanda à tutti li Superiori Regolari di qualsivoglia ordine & Instituto, che presiedono al governo de' Monasteri, Conventi, Congregazioni, Collegi, Case Regolari, & Ospizi di quest'Alma Città, che con ogni maggior diligenza debbano procurare, che i Sacerdoti Regolari Locali de Monasteri, Conventi, Congregazioni, Collegi, Case & Ospizi, à quali essi, come sopra, presiedono, restino pienamente istruiti da qualche Religioso d'esperimentata abilità, da deputarsi à questo preciso effetto da medesimi Superiori nelle Cerimonie, e Ritti della Santa Messa, conforme le disposizioni delle Rubriche, e che queste siano con ogni esattezza osservare; espressamente ordinando, che in avvenire non ammettano à celebrare la Santa Messa i Sacerdoti forastieri del loro Ordine, ò Instituto, se questi non averanno prima provate le Cerimonie, e i Riti, che in essa si devono osservare, e dal sopradetto Religioso deputato siano stati ritrovati di quelli perfettamente istruitti, e pratici, sotto pena della privazione degl'Offizi della voce attiva, e passiva per dieci anni.

8. Per rimediare ancora all'abuso di celebrarsi le Messe in ore intempestive, commandiamo, che non possino queste incominciarsi prima dell'Aurora, e che à mezzo giorno debbano esser del tutto termina li Sacrifici sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniarie da applicarsi, come sopra, e da incorrersi irremissibilmente tanto dalli Sacerdoti celebrandi, quanto dalli Sagrestani, che lo permetteranno, non ostante qualsivoglia pretesa consuetudine in contrario, ò privilegio, che non sia stato esibito nella nostra Segretaria, e riconosciuto, & approvato da Noi.

9. Et acciò, che i Laici abbiano occasione di prendere in tutto buon'esempio dagl'Ecclesiastici, e si tolga ogni attacco di mormorazione, commandiamo sotto le sopradette pene, & alte à nostro arbitrio, che nelle case fabricate per stanza, & uso de i Canonici, Parochi, & altri Ministri delle Chiese, non abitino donne, ancorche parenti in qualsivoglia grado de i medesimi, se non per occasione di qualche legitima, & urgente causa, da approvarsi solamente da Noi, ò dal nostro Monsignor ViceGerente.

10. Gli Sacerdoti non possino patrocinare, avvocare, difendere, nè fare alcun'atto nelle Cause, siano civili, ò criminali, avanti li Tribunali, Laicali anco sotto pretesto di merà carità, eccetto che nelle Cause de Sacri Canoni permesse, e allora debbasi impetrare da Noi la licenza in scritto da concedersi gratis, considerata la qualità della persona, sotto pena alli Trasgressori di carcere, & altre pene arbitrio.

11. Commandiamo inoltre d'ordine espresso della Santità Sua à tutti li Sacerdoti, & altri Ecclesiastici promossi à gl'Ordini Sagri di non portare armi di sorte alcuna, nè da fuoco, nè da punta, nè da taglio, nè in Roma, nè fuori, ancorche sotto pretesto d'andare a caccia, senza nostra licenza in scritto, ò del Nostro Monsignore Vice gerente, che, quando si giudicarà ragionevole di concederla, si darà gratis, come sopra, sotto le sopradette pene di carcere, e pecuniarie, e della perdita dell' armi.

12. Ammoniamo di più tutti li Superiori delle chiese Patriarcali, Basiliche, Collegiate, Regolari, & altre tutte, veruna ecettuata, ancorche si pretendessero esenti, ad invigilare per la puntuale osservanza di tutte, e singole cose contenute nel presente Editto, come specialmente imposte d'ordino della Santità di N. S., mentre, oltre all'esecuzione delle pene comminate contro li Trasgressori, si procederà ancora all'Interdetto di quelle Chiese; ove si vedrà trascurare, quanto da Noi espressamente si commanda d'ordine della Santità Sua.

13. Ordiniamo finalmente, che questo Editto, acciò abbia la sua piena esecuzione, e non se ne possa allegare in alcun tempo ignoranza, debba tenersi continuamente affissa nelle Sagrestie di tutte le Chiese tanto Secolari, quanto Regolari in luogo, ove possa da tutti vedersi, e leggersi, sotto pena della carcere alli Sagrestani di dieci giorni; e che publicato, & affisso secondo il solito, obblighi tutti in esso compresi, come se personalmente fosse stato loro intimato. Dato in Roma dal nostro Palazzo questo dì 7. Decembre 1706.

G. Card. Vicario.

Nicol' Antonio Cuggiò Segret.

Die, Mense, & Anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Almæ Urbis Card. Vicarii Mandatarium.

XII. EDICTUM

Præcipiens, ut Sacerdotibus integra eleemosyna unius Julii pro qualibet Missâ absque ulla diminutione tribuatur.

Gasparo per la misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della Santa Ramana Chiesa Cardinal di Carpegna, della Santità di Nostro Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore, havendo havuto notizia, che in alcune Chiese di quest'Alma Città non si dia per ciascheduna Messa l'intiera limosina d'un giulio alli Sacerdoti, che celebrano, sotto pretesto delle spese per l'utensili, consumo di cera, ed altro; E considerando, che ciò sia un gravissimo inconveniente altre volte proibito da i Sommi Pontefici, non solo con legge universale, mà anche con Editto speciale per le Chiese di Roma. Perciò inerendo alli Decreti Generali della Sacra Congregazione del Concilio publicati per ordine della san. mem. d'Urbano VIII., e poi rinovati, e confermati con Bolla speciale dalla san. mem. d'Innocenzo XII. sotto li 23. Decembre 1697., & all'Editto publicato in Roma per ordine della san. mem. d'Innocenzo XI. sotto il primo Ottobre 1678. espressamente ordina, e commanda, che in qualsivoglia Chiesa di quest'Alma Citta sia Secolare, Regolare, ò in qualsivoglia modo privilegiata, ovvero Oratorio, si debba dare in avvenire dalli Rettori, Sagrestani, Deputati, ò altri Ministri la limosina dun intiero giulio per ciascheduna Messa, che si fà celebrare da qualsisia Sacerdote Secolare, ò Regolare, senza alcuno, benche minimo defalco, per qualunque pretesto, sotto pena in caso di contraventione della privazione dell'Officio, e di dieci scudi d'applicarsi all'Ospizio de' Preti Pellegrini, e per la quarta parte all'Accusatore, che sarà tenuto segreto.

Che se poi vi fosse qualche Chiesa, la quale non havesse rendite alcune, ò pure tanto tenui che non potesse somministrare le spece necessarie per le Messe, in conformità del Decreto settimo frà li sudetti Decreti Generali; in tal caso ordiniamo, che ricorra frà il termine di dieci giorni avanti di Noi con essibire nella Segretaria del nostro Tribunale lo stato della medesima Chiesa perche dopo riconosciuto si farà esseguire quanto prescrive il sudetto Decreto.

Affinche non possa allegarsi ignoranza alcuna del presente Editto, ordiniamo, che si tengi continuamente affisso nelle sudette Chiese sotto le medesime pene. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza, questo di 23. Decembre 1706.

G. Card. Vicario.

N. A. Cuggiò Segr.

XIII. EDICTUM

Quo plura Judæis interdicuntur ad tollendas corruptelas, & abusus ex illorum cum Christianis consuetudine provenientes.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Cardinale di Carpegna, della Santità di Nostro Sig. Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore volendo col suo Pastoral Zelo provedere all'inconvenienti, che procedono dalla communicazione de Cristiani con gl'Ebrei nelle cose proibite da Sommi Pontefici, particolarmente dalla sa. me. di Paolo IV. nella sua Constituzione, la quale incomincia *Cum nimis absurdum*, e dalla Dichiarazione fatta da B. Pio V., e publicata dal Cardinal Savelli suo Vicario sotto li 11. Gennaro 1572. ordina, e commanda à tutti gl'Ebrei; li quali dimorano in Roma di non farsi servire da Cristiani, particolarmente da Fanciulli, ò Fianciulle nelle sere del venerdì e giorni di sabbato per accendere il fuoco, e lumi, per la provisione de commestibili, nè li sudetti Cristiani possano andare à servirli.

In oltre ordina, che li sudetti Ebrei non vadino à lavorare nelle Domeniche, ed altri giorni Festivi di Precetto in case de Cristiani molto meno in case de Sacerdoti, e Conventi de Regolari, nè questi debbano in conto alcuno ammeterli.

Finalmente inerendo all'Editto publicato nel tempo della s. m. di Clemente VI I. sotto li 6. Ottobre 1604. si proibisce alli medemi Ebrei di vendere, e donare il loro pane azimo detto volgarmente l'azimelle alli Cristiani di qualsivoglia stato, grado, e condizione, nè questi le debbano ricevere sotto pena in caso di trasgressione di ciascheduna delle cose sudette alli Cristiani di scudi cinquanta; alla quale rispetto alli Fanciulli, e Fanciulle saran tenuti li loro Padri; e quelli, che hanno cura di loro; All'Ebrei parimente sotto pena di scudi cinquanta, e di trè tratti di corda, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

Volendo, che il presente Editto publicato, ed affisso ne i luogni soliti di Roma obblighi tutti, e ciascheduno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 2. Aprile 1708.

G. Card. Vicario.

Nicol' Antonio Canonico Cuggiò Segretario.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Mandat. Cur. Eminentiss. & Reverendissimi D. Card. Vicarii Decanum.

EDICTUM XIV.

De emolumentis funeralibus percipiendis ab Officialibus Hospitalium, Archiconfraternitatum; pariumque Sodalitatum Secularium.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Gard. di Carpegna, della Santità i Nostro Signore Vicario Generale. &c.

ESsendo venuto à nostra notizia, che da i Ministri d'alcuni Ospedali, e di molte Archiconfraternite, e Compagnie secolari non si osservano gl'ordini circa gl'emolumenti de funerali detti volgarmente la *Tassa* confermati dalla Santità di Nostro Signore, e fatti stampare, e publicare, col nuovo Statuto da Noi l'anno prossimo passato parimente con ordine della Santità Sua; Ed essendo tal controvenzione non men di cattivo esempio, che di pregiudizio alli poveri Eredi, li quali talora per impotenza, ò per altre cause, overo col pretesto, che siano Fratelli, ò Sorelle non richiamano, sicome ne siamo pienamente informati; Ordiniamò, e comandiamo à tutti, e singoli Superiori, Officiali, Sagrestani, Mastri di casa, Priori, Cappellani, ed altri Ministri Ecclesiastici, ò Secolari di ciaschedum Archiopedale, Ospedale; Ospizio, Archiconfraternità, Compagnia, Congregazione,

ò

ò Collegio, anche degl'Orfannelli, che in avenire debbano osservare puntualmente li sudetti ordini, e tassa, ed abolire qualsivoglia altra Tassa particolare, che si trovasse fatta in contrario sotto la pena di dieci scudi, delli quali si darà la metà all'Accusatore, che sarà tenuto segreto, ed altre pene contenute nel nostro Decreto posto nel principio del detto nuovo Statuto, anche maggiori à nostro arbitrio, oltre la restituzione degl' emolumenti indebitamente presi, non obstante, che si dica essersi così convenuto, ò praticato per il passato, ò spontaneamente dati da gl'Eredi per causa del medemo Funerale.

E per maggiormente facilitare l'osservanza del presente Editto potranno li Ministri de sudetti luoghi pii esibire nella Segretaria del nostro Tribunale le loro tasse particolari, ed antiche, perche si accommodaranno secondo il detto nuovo Statuto, e se si riconoscerà altra opera, che meriti la mercede, si tassarà à proporzione.

Ricordando à tal proposito la disposizione fatta nel nuovo Statuto del Clero, cioè, che si come i Regolari, e gl'Ecclesiastici Secolari incorrono nella pena della scommunica da Sacri Canoni riservata alla Santa Sede Apostolica, se inducono alcuno ad eleggere la sepoltura nelle loro Chiese, così anche qualsivoglia Secolare, e Confratello di qualsisia Archiconfraternità, e Congregazione Laicale incorreranno nella scommunica riservata à Noi, se parimente indurranno alcuno à seperlirsi nelle Chiese, ò sepulture delle medesime loro Confraternite.

Ordiniamo ancora, che il presente Ordine si tenga affisso nelle Sagrestie di dette Archiconfraternite, di Compagnie, e di Ospedali ed anche in luogo visibile dentro l'Ospedale medemo sotto le pene sudette. Dato in Roma dalla nostro solita Residenza questo di 22. Agosto 1708.

G. Card. Vicario.

N. A. Cugg ò Segr.

XV.

EDICTUM

Normam præscribens Confessariis ordinariis, & extraordinariis Sanctimonialium quorumque Monasteriorum Almæ Urbis observandam.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Havendo determinato il Sagro Concilio di Trento nella *Sessione 25. c. 10. de Regul., & Monial.* doversi dare alle Monache due, ò trè volte l'anno il Confessore straordinario: *Qui omnium confessiones audire debeat*; Più volte coll'esempio delle Ordinazioni fatte dal Glorioso S. Carlo Borromeo, che si leggono negl' Atti della Chiesa di Milano, e inerendo alle risoluzioni della Sagra Congregazione de Vescovi, e Regolari, affinche la sudetta disposizione del Sagro Concilio habbia pienamente il fine, e l'effetto, per il quale è stata istituita, con varii Editti emanati dal nostro Tribunale è stato ordinato, che tutte le Monache siano obligate à presentarsi al sudetto Confessore straordinario, e benche sia in arbitrio loro di confessarsi al medesimo, debbano però far quel' atto, *Ut monita salutis recipiant, & actum subjectionis exerceant*; Ed in oltre, che durante la facoltà del detto Confessore straordinario, non debba il Confessore ordinario in qualsivoglia modo impedirlo, nè accostarsi al Monastero, e molto meno ascoltare le Confessioni di alcuna Monaca, e ciò per giuste, e rilevanti cause, per le quali in qualche Sinodo Diocesano si è posta la scommunica ipso facto alli Confessori ordinarii, ed alcune Religioni per Costituzione generale han proibito con pene gravissime alli Confessori ordinarii delle Monache à loro soggette, se si accostano alli loro Monasteri nel tempo che vi stà lo Straordinario; Che però la Santità di nostro Signore inerendo alle sudette disposizioni ordina, e commanda alle R R. Madri superiore, e Monache di tutti li Monasteri, é Conventi di quest'Alma Città, ed anche agli stessi Confessori ordinarii e straordinarii delle medesime le cose infrascritte.

Primo. Che in occasione, che si concede secondo il solito il Confessore straordinario à qualche Monastero, debbano come sopra presentarsi al medesimo tutte le Monache, incominciando dalla Superiora, le Novizie, Educande, ed altre Secolari, che colle dovute licenze vi dimorano, sotto pena alle Superiore della privazione del loro Officio, ed alle Monache della privazione della voce attiva, e passiva per un anno, sicome stà disposto dell'Editto emanato sotto li 18. Luglio 1603. d'ordine della san. me. di Clemente VIII., ed alle Secolari sotto pena di esser licenziate dal Monastero.

Secondo. Che per tutto il tempo, che dura la facoltà concessa al Confessore straordinario, non ardisca il Confessore ordinario in qualsivoglia modo impedirlo, nè accostarsi al Monastero, e molto meno sentire le confessioni di alcuna Monaca; ancorche sia la Superiora, Novizia ò Conversa, ne di altra Persona, che dimora nell'istesso Monastero; nè queste debbano confessarsi al medesimo, sotto pena della privazione dell'Officio al detto Confessore, ed alle Monache sotto le pene sudette, come parimente fù ordinato nel medesimo Editto.

Terzo. Per conservare la pace nelli Monasteri, e per la buona direzzione, e profitto spirituale delle Religiose, ordina la Santità Sua alle Monache e Secolari sudette sotto le medesime pene, ed à tutti li Confessori ordinarii, e straordinarii Secolari, e Regolari di qualsisia Monastero di quest'Alma Città sotto pena di carcere, ed altre ad arbitrio, che finito, e terminato, che hanno il loro officio, non debbano più accostarsi alli detti Monasteri, nelli quali han sentito le confessioni Sagramentali, ne tener corrispondenza con qualsisia Monaca, inclusa anche la Superiora, Novizia, Educanda, ò altra, che dimora nelli sudetti Monasteri, benche sia per lettere, ed in materie di spirito; essendosi osservato coll'esperienza, che simili corrispondenze; e direzzioni spirituali partoriscono confusione, e scissure nelle Communità Religiose, e quel ch'è più, la poca obedienza alli Confessori ordinarii, e straordinarii attuali.

Finalmente la Santità Sua ordina, che il presente Editto sia universale à tutti li Monasteri, e Case d'Oblate di quest'Alma Città, anche quelli governati da Regolari, e che hanno Protettori particolari, ancorche fossero l'Eminentissimi Sig. Cardinali.

Volendo, che il presente ordine, intimato che sarà alli Monasteri, e loro Confessori con lasciarne la copia, ò l'essemplare, che dovrà star sempre affisso nel Monastero, è nella stanza del Confessore, abbia la medesima forza, come se fosse à ciascheduno ò ciascheduna personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 12. Decembre 1708.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XVI.

EDICTUM

Quo cavetur ut in admittendis Puellis ad habitum Monasticum, vel Novitiis ad Regularem professionem, religiosa modestia observetur, omnisque procul arceatur pompa, & nullus fiat ea occasione aliorum cujuscumque gradus ad Monialium Ecclesiam invitatus.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Vicario Generale &c.

Essendo molto conveniente, che le Zitelle, ò altre, le quali han' determinato per Divina inspirazione di consagrarsi al Divino Sposo ne' Sagri Chiostri, dimostrino nel giorno stabilito à far questo felice distaccamento dal secolo colla modestia, e semplicità esteriore il pregio della loro santa vocazione allo stato Religioso: Quindi è che la san. mem. di Clemente VIII. con ordine spedito alle Superiore di tutti i Monasteri di Roma sotto li 11. Novembre 1596. proibì espressamente, di non ammetere all'abito le sudette, nè alla Professione le Novizie con pompa, fasto, inviti, e musiche, mà che solo fossero condotte, e respettivamente assistite dalli Parenti più prossimi, sotto pena di privazione di voce attiva, e passiva, e di due anni di carcere alle sudette Superiore, e Monache; Il che anche era stato proibito espressamente nello Stato di Milano dal Glorioso S. Carlo Borromeo nel suo primo Concilio Provinciale approvato dalla S. Sede Apostolica; e la sa. mem. d'Innocenzo XI. con replicate lettere scritte di suo ordine dalla Sagra Congregazione de Vescovi, e Regolari all'Archivescovo di Napoli sotto li 22. Gennaro 1677., e sotto li 20. Settembre 1683. ordinò, che in occasione di dar l'abito, overo il velo alle Novizie ne'Monasteri anche esenti di qualsivoglia specie d'esenzione, non si dovessero fare inviti di Persone dell'uno, e l'altro sesso; E volendo la Santità di Nostro Signore, che in quest'Alma Città, la quale deve esser norma dell'altre in tutto quello, che concerne il Divino servizio, e la disciplina Ecclesiastica, e Regolare, s'osservino inviolabilmente le dette profittevoli disposizioni; Quindi è, che à quelle inerendo col suo pastoral zelo ordina, è commanda, che dovendosi dar l'abito Religioso alle Zitelle, ò altre, overo ammetere alla Professione le Novizie in qualsivoglia Monastero di Roma, ancorche fosse sotto la protezzione dell' Eminentissimi Signori Cardinali, non si faccino inviti di alcuna sorte di Persone di qualsivoglia stato, e condizione, non solo dalle Superiore, e Monache de sudetti Monasteri, ma ne anche da i Parenti delle dette, che devono vestirsi, ò professare, le quali con religiosa modestia dovranno condursi, e respettivamente essere assistite la mattina secondo il solito al Monastero da i Parenti più prossimi *nulla pompa, nulloque invitatu aliorum*, come dice il Glorioso S. Carlo, e senza musiche, ed istrumenti particolarmente di trombe, e tamburri, e senza sparare mortaletti, affinche non siano divertire d'avani oggetti, ne se gli dissipi lo spirito nella sagra funzione dello Sposalizio, che fanno con Cristo Signor Nostro, sotto pena di privazione di voce attiva, e passiva alle Superiore, e Monache, che saranno inviti, ed alli Parenti delle dette Zitelle, e Novizie di cento scudi d'oro d'applicarsi ad usi pii, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua secondo la qualità delle Persone. Dato questo dì 28. Settembre 1711.

G. Card. Vicario

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XVII.

EDICTUM

Super translatione Festi Annunciationis B. Mariæ Virginis, eò quia inciderat in feriam sextam in Parasceve, cum aliis ordinationibus.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di N. Sig. Nostro Vicario Generale, &c.

Occorrendo nel Venerdì Santo del presente anno la Festa dell' Annunziazione della Beatissima Vergine, e non potendosi solennizzare secondo il Rito della S. Chiesa occupata in quel giorno in altra sagre, e più privilegiate funzioni; Per Decreto speciale della Sagra Congregazione de Riti emanato per quest'occorrenza fin dalli 11. Marzo 1690., e confermato dalla san. mem. d'Alessandro VIII. si deve trasferire in tutta la Chiesa Universale la sudetta Festa insieme coll'Officio Divino, e con i precetti di astenersi dall'opere servili, e di udire la Santa Messa al Lunedì che siegue immediatamente doppo la Domenica in Albis, assegnato per ogni volta, che occorrerà simil caso, per sede fissa, ed invariabile della detta solennità posposte in altro giorno non impedito tutte l'altre Feste, che non sono di Rito superiore secondo la rubrica del Breviario Romano.

Per tanto d'ordine espresso della Santità di N. Signore incarichiamo à tutti, ed à ciascheduno de Rev. Curati di quest'Alma Città, che nella prossima Festa di S. Giuseppe, e nella Domenica seguente *inter Missarum solemnia* debbano notificare, si come Noi notifichiamo, à i Fedeli, che nel corrente anno la sudetta Festa dell'Annunziata si celebrarà sotto li 4. Aprile prossimo venturo, che sarà giorno festivo, e di precetto, come se fosse il dì 25. Marzo, in modo, che nel prossimo Venerdì Santo non se farà commemorazione alcuna, ne il Popolo sarà tenuto d'astenersi dall'opere servili, ne di udire la S. Messa.

Ordina in oltre la Santità Sua à tutti i R R. Sacerdoti tanto Secolari, che Regolari, ancorche privilegiati d'osservare in quest'anno quel, che inviolabilmente s'è pratticato in tutti l'altri anni, cioè, che non ardischino nel sudetto giorno di Venerdì Santo per causa della sudetta Festa, di celebrare in qualsivoglia Chiesa, ò Oratorio alcuna Messa solenne, ò privata, ne di far feste, ò apparare le Chiese, ed Altari, benche dedicati alla Beatissima Vergine, anche Annunziata, dovendosi in quel giorno per la dolorosa rimembranza della morte del Nostro Redentore tener coperte le sagre Imagini, e gl'Altari spogliati; Ma si faccia solo la solita sagra funzione, si come prescrive il Messale Romano, nelle Chiese però, dove nel Giovedì Santo si suol collocare il Venerabile in qualche Altare, ò altro luogo decente detto volgarmente il Sepolcro.

Dichiarando per ultimo, che colla sudetta proibizione per il Venerdì Santo non intende la Santità Sua di permettere, che ne i giorni di Giovedì, e Sabbato Santo si celebrino Messe private, ma solo la Conventuale secondo il Rito della S. Chiesa, e replicati Decreti della Sagra Congregazione de Riti, e gl'ordini altre volte da Noi emanati sotto le pene ivi contenute. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza, questo dì 15. Marzo 1712.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

EDIC-

XVIII. EDICTUM

Quod Mulieres Judeæ noctu rno tempore è Septis Judaicæ Nationis in Alma Urbe constitutis exire prohibentur.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina, della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale. &c.

Essendo pervenuto à notizia della Santità di Nostro Signore li grandi inconvenienti che nascono, e che possono nascere dalla gran quantità delle Donne Ebree, che escono di notte dal Ghetto, e si trattengono nell'Osterie, e che vanno passeggi are per Piazza Navona, ed altri luoghi, dove vi si fanno fuochi, ò feste da Cristani contro gl'Editti altre volte emanati, e volendo rimediare à tanto disordine, per ordine ancora datoci à bocca da Nostro Signore, rinovendo primieramente tutte le proibizioni emanate dal nostro Tribunale contro gl'Ebrei circa l'uscir di notte dal Ghetto, ordiniamo, e comandiamo à tutte, e singole Donne Ebree di qualsivoglia età, che non ardischino, per qualsivoglia causa uscire dal Ghetto, ne trattenersi fuori di quello doppo l'hora solita, che si permette di tener aperto lo sportelletto del Portone di esso Ghetto, sotto la pena di scudi dieci, e della frusta da eseguirsi irremissibilmente contro quelle Donne, che si trovaranno fuori del Ghetto doppo di dett'hora, non ostante, che havessero qualsisia licenza, benche speciale, e specialissima, e benche fossero in compagnia de loro Mariti, Padri, ò Fratelli, ò altri Parenti più prossimi; e similmente ordiniamo al Portinaro Cristiano del Ghetto, che non ardischi permettere, che niuna di dette Donne eschi dal Ghetto vicino alla detta hora, il quale in ogni caso di trasgressione incorrerà incontinente nella medema pena di scudi dieci per ciascuna Donna ch' esso farà uscire, ed in oltre la privazione dell'Offizio, volendo che il presente affisso che sarà nelli luoghi soliti del Ghetto, e Portoni, s'intenda come se fosse personalmente intimato à ciascheduno. Dato dal nostro Palazzo questo di 5. Agosto 1712.

G. Card. Vicario.

N. A. Can. Cuggiò Segr.

XIX EDICTUM.

Quo plura statuuntur pro pio, & saluberrimo exercitio Doctrinæ Christianæ.

Gasparo per la Misericordia di Dio Vescovo di Sabina della S. R. C. Card. di Carpegna, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Essendo la Dottrina Christiana un Breve compendio di tutte quelle cose, che Christo Signor Nostro ci hà insegnato per mostrarci la via della salute eterna, per la quale siamo stati creati, ne siegue, che insegnandosi, come si deve, vi sia il buon' ammaestramento de'Fanciulli, la riforma de'costumi negli Adulti, la quiete delle famiglie, la salute dell'Anime, e la gloria di Dio; come per il contrario dall'ignoranza della Dottrina Christiana procedono per lo più li disordini, e li scandali nel Christianesimo colla dannazione di molte Anime.

1. Quindi è, che volendo la Santità di Nostro Signore col suo Pastoral zelo provedere con tutti i modi possibili, che in quest'Alma Citta sia insegnata con metodo, e con profitto ad ogni sorte di Persone, principalmente alli Fanciulli & à i Giovanetti dell'uno, e l'altro sesso, ricorda prima d'ogn'altro à tutti i RR. Curati tanto Secolari, che Regolari d'adempire con ogni diligenza l'obligo, che hanno d'istruire ne i rudimenti della S. Fede l'Anime à loro commesse, particolarmente i fanciulli, e fanciulle: perciò non manchino d'insegnare la Dottrina Christiana all'ora solita nella propria Chiesa, come se gl'incarica dal Sac. Concilio di Trento nella *sess.* 24. *cap.* 4. *de Reformatione*, colla pena anche delle censure (se vi sia di bisogno) contro i Negligenti.

2. E perche il detto Sac. Concilio stima molto necessario quest'essercizio, ordina nel luogo citato, che s'insegni la Dottrina Christiana, *Saltem diebus Dominicis & aliis Festivis diebus*, e la Santità Sua inerendo alla detta disposizione espressamente commanda, che nelle Scole della detta Dottrina non si dia vacanza alcuna nelle Domeniche d'Ottobre, nè in altre, permettendo solamente, che nella Pasqua, e Pentecoste, non potendosi fare nella Domenica, si facci la Dottrina Christiana nella terza festa, e così anche nel S. Natale, quando occorre in giorno di Domenica, dimostrando l'esperienza, che simili vacanze sono di molto pregiudizio al profitto de i Fanciulli, e Fanciulle.

3. In ordine al Metodo da tenersi nell'insegnare la Dottrina Christiana, che deve essere uniforme in tutte le Scole di Roma; Nostro Signore commanda, che si debba continuare ad insegnare la Dottrina Christiana composta per ordine della san. mem. di Clemente VIII. dalla fel. mem. del Cardinal Bellarmino, & in oltre douranno guardarsi le dette Scole dall'Istruzione, ò sia regolamento, che d'ordine di Sua Santità si publicarà, e ciascheduno, che insegna la detta Dottrina, sia tenuto osservarlo non ostante qualunque uso in contrario, anch' esperimento utile, e di giovamento.

4. Affinche poi l'istruzzione della Dottrina Christiana si faccia in tutte le Scole colla dovuta diligenza, e per haver notizia de' Fanciulli che mancano, ad effetto di stimolargli, e d'avvisarne i loro Genitori, ò chi hà la cura di loro, Nostro Signore ordina, che ciascheduno de' RR. Curati tenga onninamente il Catalogo di tutti i Fanciulli, ò Fanciulle, che devono intervenire alla Dottrina Christiana nella sua Chiesa, come stà accennato nel foglio della forma delle scole della Dottrina Christiana *§. Habbino un Cartoncino*, e più distintamente nella breve Istruzzione ultimamente stampata per le dd. Scole cap. 4. *de' Cataloghi, e Cartoncini*, sotto pena in caso di contravenzione d'un scudo d'oro d'applicarsi all' Archiconfraternità della Dottrina Chistiana, e l'istesso vuol che s'osservi in ogn'altra Scola della Dottrina sotto la medesima pena; Ogni volta poi che Monsignore Illustrissimo Presidente della Ven. Archiconfraternità della Dottrina Christiana domandasse il detto Catalogo, ò vero una distinta relazione dello stato di ciascheduna Scola della Dottrina Christiana, siano tenuti i RR. Curati, Direttori, & altri Ufficiali di dargliela con ogni puntualità sotto la pena sudetta, & altre à nostro arbitrio.

5. Volendo la Santità di Nostro Signore, che i RR. Curati, habbiano chi l'ajuti nel detto essercizio, ordina inerendo al Capitolo *Ut quis quis. De vita, & honestate Clericorum*, & al Decreto del Glorioso S. Carlo Borromeo nel suo Concilio 4. Provinciale, che chiunque vorrà esse promosso agl'Ordini Sacri con qualsivoglia titolo, non sia ammesso senza la fede del proprio Paroco d'haver'assistito, & insegnato, come sopra, la Dottrina Christiana nella Chiesa Parochiale.

6. Per esser poi meglio istrutti quelli che per esser promossi agl'Ordini, dovranno assistere alla detta Dottrina, e prestino con frutto l'opera loro à così santo essercizio, dovranno anco intervenire alle Congregazioni, che si fanno in alcuna dell'infrascritte Chiese ripartite, ò in altre che si ripartiranno in diversi Rioni di Roma per maggior commodità, cioè:

Lunedì S. Tomaso in Parione hore 21.
S. Martinello hore 23.
Martedì S. Giacomo de gl'Incurabili hore 22.
Mercordì S. Nicola in Arcione hore 22.
S. Pantaleo alli Monti hore 22.
Giovedì S. Agata in Trastevere hore 22.
Venerdì S. Giacomo in Borgho hore 22.
Sabbato S. Eustachio hore 22.

7. E perche il Sacro Concilio Lateranense ultimo celebrato sotto la san. mem. di Leone X. obliga tutti i Maestri di Scola d'insegnare à i loro Scolari *ea, quæ ad Religionem pertinent, ut sunt Præcepta Decalogi, Articuli Fidei &c.* e che ne' giorni di Festa non debbano istruirle in altro, la Santità Sua inerendo alla detta disposizione, come anche all'avviso dato alli detti Maestri dalla santa mem. d'Innocenzo XI. li 10. Decembre 1677., & alla risoluzione della Sagra Congregazione del Concilio sotto li 17. Settembre 1688. ordina, che debbano ajutare il proprio Paroco nell'insegnare le Feste la Dottrina Christiana nella Chiesa Parochiale, altrimenti gli sarà proibito di far più Scola, & à quelli, che vorranno in avvenire aprir qualche Scola, non si gli concederà la licenza, se non coll'obligo sudetto; rispetto poi à i Maestri, e Maestre, che hanno assegnamento dal Palazzo Apostolico, se non assisteranno alla Dottrina Christiana, come sopra, saranno anche privati del detto assegnamēto.

8. Oltre la detta assistenza s'incarica alli sudetti Maestri, e Maestre d'insegnare anche nelle loro Scole la Dottrina Christiana, come ordina il detto Sagro Concilio, & acciò si riconosca, se questo loro obligo s'adempisce, Nostro Signore ordina, e commanda in conformità dell' Editto publicato dalla san. mem. d'Innocenzo XII. li 4. Settembre 1699., che li Signori Deputati della Ven. Archiconfraternità della Dottrina Christiana eletti à visitar le Scole della medesima Dottrina in ogni Rione debbano ancora visitare tutte le Scole di Grammatica esistenti in essi Rioni per riconoscere, se vi s'insegna la Dottrina Christiana, e se ne faccia l'esercizio particolare, e trovandoli in ciò manchevoli, ne diano avviso à Monsignor Presidente, & à Noi, ò à Monsignor Vicegerente nostro per procedere contro i disubidienti alla sospensione, ò privazione di tal'esercizio, & anco alla pena di carcere, & altre à Nostro arbitrio.

9. Mà perche non basta, che i RR. Curati siano pronti colli sudetti Maestri, e altri, che li devono ajutare ad insegnare la Dottrina Christiana, se i Fanciulli, e Giovanetti dell'uno, e l'altro sesso sono negligenti ad intervenirvi, la Santità Sua volendo dare à questi qualche stimolo primieramente (essendo tenuti, quei, che vogliono ricevere il S. Sagramento della Cresima, d'esibire la fede del proprio Curato d'esser istrutti ne' Rudimenti della S. Fede secondo gl'avvertimenti stampati, che si publicano ogn'anno prima della Pentecoste) incarica strettamente à tutti i RR. Curati di non fare in conto alcuno le dette Fedi, se prima non gli costa la frequenza nell'assistere alla Dottrina Christiana, ò che veramente sappiano i Rudimenti della Fede, cioè il Pater noster, Ave Maria, Credo, i dieci Comandamenti, & altre cose necessarie.

10. In oltre quei Giovaneti, che vogliono pigliar la prima Tonsura, debbano frà l'altre fedi presentare nella Segretaria del nostro Tribunale quella d'esser istrutti nella Dottrina Christiana, altrimenti non saranno ammessi; Avvertendo, che dovendo poi li sudetti esser esaminati da i nostri PP. Esaminatori ne' Rudimenti della Fede, come ordina il Sacro Concilio di Trento *sess.* 23. *cap.* 4. *de Reformatione*, se nell'esame si trovaranno ignoranti, ne dovrà dar conto à Noi, ò à Monsig. Vicegerente nostro chi gli avrà fatta la fede.

11. Essendo stato risoluto in una Congregazione particolare tenuta avanti la san. mem. d'Innocenzo XII. li 11. Giugno 1697. inerendo al Concilio V. Provinciale di Milano tit. *quæ ad matrimonium pertinent*, che i RR. Curati di quest'Alma Città non dovessero publicare, e molto meno assistere à i matrimoni delle persone di qualsivoglia stato, grado e condizione, se prima, nel mentre, ch'esploranno la volontà de Contraenti, non gli riconoscano pienamente istrutti ne'Rudimenti della S. Fede, con darne sopra di ciò testimonianza in scritto in quell' Officio del nostro Tribunale, dove si spedisce poi la licenza di celebrar il matrimonio, come da quel tempo à questa parte puntualmente si è osservato, e s'osserva, N. Signore confermando la detta risoluzione, ingiugne strettamente alli RR. Curati di non essere indulgenti in far dette fedi, e di non haver rispetti umani, particolarmente colle persone di qualità, per non aggravar l'Anime loro, oltre che, se ci costarà la loro negligenza, saranno severamente puniti.

12. Alle Zitelle, che vogliono entrar in educazione ne' Monasteri, overo per pigliar l'abito Religioso, non se li concederà da Noi la licenza, se frà l'altre fedi, che devono esibire nel la Segretaria del nostro Tribunale, non haveranno quella del proprio Paroco, che siano istrutte nella Dottrina Christiana, l'istesso la Santità di Nostro Signore ordina, che s'osservi rispetto à quei Monasteri, che sono sotto la protezzione degl'Eminentissimi Sig. Cardinali.

13. In esecuzione dell'Editto della san. me. d'Innocenzo XI. sotto li 1. Giugno 1678. i RR. Curati non devono far fede di povertà, ò altre per conseguir sussidi dotali à quelle figliuole, che non hanno frequentare le Scole della Dottrina Christiana, e che non sappiano almeno le cose necessarie alla salute eterna, e di questo requisito n'habbiano à far menzione nelle medesime fedi da darsi in tutto gratis.

14. E perche non giova al fine, che si pretende, che i Curati siano renitenti in far le dette fedi, se poi queste non sono richieste da quelli, à quali spetta dar detti sussidi dotali, perciò la Santità di Nostro Signore inerendo al sudetto Editto, & all'altro emanato della san. mem. d'Innocenzo XII. li 4. Settembre 1699. confermato da Sua Beatitudine fin dal principio del suo Pontificato, cioè sotto li 21. Febraro 1701. ordina à tutti i Signori Superiori Secolari, e Regolari, Deputati, Visitatori, & altri Ministri delle Case Religiose, Confraternità, e Luoghi Pii, ancorche degni di special menzione, come anche à quelle Famiglie particolari, à quali appartiene la distribuzione di detti sussidii dotali, che non ammettino alli medesimi quelle Zitelle, che frà gl'altri requisiti non haveranno anche le fede del proprio Paroco della frequenza alla Dottrina Christiana e che siano istrutte ne' Misteri necessari, come sopra, il che si dovrà aggiungere secondo gl'accennati Editti alle Costituzioni, e Statuti di detti luoghi Pii sotto le pene espresse nell' Editto del 1701., & altre ad arbitrio della Santità Sua.

15. Affinche i Fedeli s'accostino con maggior riverenza, e divozione alli Santi Sagramenti ordina il Sagro Concilio di Trento nella *seß. 24. cap. 7. de Reformatione*, che i RR. Curati gli spieghino l'efficacia, e l'uso de i medesimi Sagramenti al qual' effetto, & anche per istruire i detti Fedeli di quelle cose, *quas eos nosse, profiteri, & servare oportet*, S. Pio V. publicò il Catechismo Romano, quale ordina S. B. che si spieghi à gl'huomini, e donne in tutte le Scole della Dottrina Christiana, ò in altre Chiese più commode, come lodevolmente si prattica in molte delle dette Scole.

16. Le persone povere, e miserabili, che non hanno abitazione alcuna, mà vivono vagabondi, non sono riconosciuti da'Parochi, e per conseguenza sono per lo più ignoranti de'Misteri della Santa Fede, e volendo Nostro Signore provedere à questo grand'inconveniente; Oltre il Catechismo generale, che si fà nella Chiesa di S. Vito colla distribuzione delle limosine, incarica alli RR. Priore, e Confessori, che assistono all'Ospizio di Santa Galla, à continuare il loro esercizio di carità nell'istruire quei Poveri, che vi capitano, & in oltre raccomanda ai RR. Sacerdoti della Congregazione della Missione i poveri Pellegrini, che gli presentano le nostre lettere commandatizie per andare à S. Giacomo di Galizia, affinche si compiacciano d'istruirgli pienamente nelle cose necessarie alla salute eterna, come gia fanno con gran carità per ordine di Sua Beatitudine datoli fin dal principio del Pontificato, e fin tanto non sarano istrutti, non dovranno sottoscriverli le sudette lettere.

17. Finalmente ordina à tutti i RR. Superiori de'Monasteri, Conventi, Collegi, & altre Case Religiose, che prima di dar la limosina à i detti Poveri nella Porta del Convento, come è solito, debbano almeno per due volte la settimana fargli qualche istruzzione circa la Dottrina Christiana, come altre volte S. B. gl'hà fatto sapere, e l'han pratticato con frutto.

18. Con quest'occasione anche s'incarica alli detti Superiori d'avvertire à quei Religiosi loro Sudditi, che devono assistere agl'Ospedali ne' giorni loro assegnati secondo il ripartimento d'istruire nelle cose necessarie per la salute eterna li poveri infermi ignoranti, come prescrive l'Istruzzione stampata per ordina di Sua Santità, e distribuita à tutte le Case Regolari.

19. Finalmente i PP. Predicatori procurino secondo gl'avvertimenti della sa. me. d'Innocenzo XI. publicati in stampa nell'anno 1686. e rinovati da Nostro Signore più volte in scritto, & in voce, particolarmente quando gl'ammette all'udienza per la benedizzione prima della Quaresima, di ricordare nelle loro Prediche à i Padri, e Madri di Famiglia l'obligo, che hanno di mandare i loro figliuoli, & altri, che sono sotto la loro cura, alla Dottrina Christiana, e che i PP. Confessori debbano andar cautelati in assolvere detti Padri, e Madri di Famiglia colpevoli di simili ommissioni.

20. Tutti quelli, che non daranno esecuzione, ò s'opporanno à quanto in quest'Editto gli viene ordinato per il buon regolamento delle Scole della Dottrina, debbano onninamente denunciarsi da i RR. Curati alli Sig. Visitatori Deputati della V. Archiconfraternità della Dottrina Christiana, overo à Monsignore Presidente della detta Archiconfraternità, alli quali poi, se non ubidiranno, saranno da Noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente condegnamente puniti, maggiormente se qualcheduno tentasse di fare insolenze alle fanciulle, ò in altra simile maniera turbare quelli, che intervengono alla Dottrina Christiana, contro di questo si procederà alla pena di scudi venticinque d'applicarsi all' Archiconfraternità della Dottrina, & anche di trè tratti di corda, ò ad altre pene secondo la qualità delle persone à nostro arbitrio, come si prescrive nell'Editto della sa. me. d'Innocenzo XI. li 29. Gennaro 1679. rinovato da Nostro Signore sotto li 13. Marzo 1705., e si procedera per inquisizione, così anche contro gl'uomini di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che entrassero nelle Chiese, e facessero qualche indecenza nel tempo, che s'insegna la Dottrina Christiana.

21. Volendo, che il presente Editto si publichi ne' luoghi soliti, e si tenghi affisso nelle Sagristie di tutte le Chiese Secolari, e Regolari di quest'Alma Città; particolarmente dove s'insegna la Dottrina Christiana, come anche negl'Oratori di tutte la Compagnie, & in tutte le Scole de Fanciulli, e Fanciulle. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza li 13. Settembre 1713.

G. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Monte Citatorio, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Vicarii Mandatarior. Decanum.

EDICTUM XX.

Quo sacrarum Reliquiarum, sacrarumque Cerarum *Agnus Dei* nuncupatarum venerationi consulitur.

Nicolò per la misericordia Divina Archivescovo di Capua, del titolo de' SS. Silvestro, e Martino a' Monti, della S. R. C. Prete Card. Caracciolo, della Santità di N. S. Pro-vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore volendo col suo Apostolico zelo provedere, che alle sacre Reliquie de' Santi, le quali furono vive membra di Christo, e Tempio dello Spirito Santo, come ancora alle Cere benedette, e consecrate col sacro Crisma da'Sommi Pontefici, chiamate communemente *Agnus Dei*, si conservi la dovuta venerazione, ed onore, e che si levino affatto tutti gl'abusi, inerendo alla disposizione de'sacri Canoni, e del Concilio di Trento nella sess. 25. *de Invocatione, & Veneratione, & Reliquiis Sanctorum*, alle Costituzioni Apostoliche, & all' Editti speciali altre volte emanati d'ordine de Sommi Pontefici suoi Predecessori, particolarmente di S. Pio V., e della san. me. di Clemente VIII., e di Urbano VIII., quelli confermando, e respettivamente rinovando, & ampliando.

Primieramente ordina, ed espressamente commanda, che nessuna Persona ardisca, nè presuma dipingere; ò miniare, ò pure far dipingere, ò miniare con oro, ò alcuna sorte di colore gl'Agnus Dei benedetti, nè in tal modo venderli, ò ritenerli per farne vendita, sotto pena di scommunica *ipso facto* imposta nella Bolla della san. mem. di Gregorio XIII., & altre pene riservate à nostro arbitrio: Volendo, che da tutti si debbano decentemente tenere, portare, e custodire bianchi, e mondi, come rappresentanti quell'innocentissimo, e Divino Agnello, di cui portano impressa l'imagine.

E perche la san. mem. di Paolo V. nella sua Bolla, che comincia *Romanum decet Pontificem*, destinò solamente li RR. Monaci di San Bernardo, e di S. Pudentiana di Roma al sacro Offizio di fare detti Agnus Dei, e di rinovare li rotti

colle stampe, che si conservano nel Palazzo Apostolico: Quindi se alcuno ardisse di tenere, ò fare stampe false de medesimi, ò fabricare Agnus Dei falsi, ò in qualsivoglia modo formare la cera in forma di Agnus Dei, incorrerà nè la pena della galera per dieci anni rispetto agl'Uomini, e della carcere per dieci anni, ò frustra rispetto alle Donne.

Nella qual pena incorrerà ancora chiunque distribuirà scientemente detti Agnus Dei falsi, come se fossero veri, e benedetti, ò scientemente spacciarà Reliquie false, ò cometterà furto sacrilego di sacre Reliquie, e di Agnus Dei benedetti, ò mutarà, & alterarà maliziosamente il nome del Santo nelle Reliquie, ò il nome, ò il numero del nome del Sommo Pontefice impresso in ciascheduno Agnus Dei benedetto.

Similmente la Sua Santità in materia tanto sacra, e Religiosa rinovando le pene imposte da sacri Canoni contro li Simoniaci, oltre le pene infrascritte, vuole, e commanda, che nessun' Orefice, Coronaro, Tornitore, Artefice de'Reliquiari, ò di qualunque Arte, e Professione, Regattiere, ò Rivenditore, ò vero altra Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione ardisca publicamente; nè privatamente vendere, far vendere, ò tenere per vendere in casa, bottega, ò in mostra di detta bottega, ò altrove qualsivoglia sorte di sacre Reliquie, ò Agnus Dei, nè pure piccole parti di esse, ancorche fossero congegnate, e commesse dentro Croci, Imagini, Statue, Urne, Corone, Reliquiari, ò altri simili ornamenti di qualunque sorte, e molto meno esporle venali nelle strade, piazze, fiere, mercati, camere locande, portici delle Chiese, ò conventi, ed altri luoghi publici, nè anche con altre robbe vendibili; Permetendosi solamente di ritenere nelle loro case, e botteghe, ò mostra di esse, e ne i luoghi sudetti li semplici ornamenti, collo spacio, ò circolo di essi voto senza Reliquie, & Agnus Dei ad effetto di vendere semplicemente li sudetti ornamenti.

Per publica commodità de'Fedeli, e conservazione di dette cose sacre si permetterà con nostra licenza da concedersi gratis, à quegl'Artefici de'Reliquiari, che saranno cogniti all' infrascritto Custode delle sacre Reliquie, e approvati da Noi, ò da Monsignor Vicegerente, collocare in ornamenti decenti quelle Reliquie, che verranno dispensate parimente gratis dalla nostra Custodia, ò da Monsignor Sacrista del Palazzo Apostolico, e vendere il puro valore di detti ornamenti, come di sopra: Come anche accommodare quelle Reliquie, & Agnus Dei, che saranno portati da Particolari per loro uso, e ritenerli in bottega sin tanto, che saranno accommodati, e restituiti a'medesimi Padroni, senza potterli giammai tenere in mostra, nè guarniti, nè sgarniti, come si è ordinato.

Ed affinche non possa dubitarsi dell'identità, è verità delle sacre Reliquie, la di cui ricognizione, & approvazione, deve assolutamente farsi dal Vescovo del Luogo, secondo la forma del detto Concilio Tridentino; Parimente d'ordine espresso della Santità Sua si proibisce à qualunque Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione di far fede alcuna, Istromento, e Scrittura publica, ò privata di estrazzione, donazione, consegna, traslazione, ò altro contratto in questa materia di Reliquie senza la nostra licenza in scritto (fuorche à tergo dell'Autentiche possa scriversi la donazione della stesse Reliquia autenticata), nè servirsi di altre Autentiche, nè li Stampatori di stamparle, mà debbano riconoscersi, & autenticarsi da Noi, ò da Monsignor Vicegerente nostro, e rogarsene gratis il detto Custode delle sacre Reliquie, ò li Notari del nostro Tribunale, altrimenti oltre le pene infrascritte le Reliquie dispensate in altra forma non s'averanno per autentiche.

Siccome per il medesimo fine, e sotto l'istesse pene si proibisce ad ogn'artefice, e qualsisia Persona, ancorche Ecclesiastica, di aprire senza la nostro licenza, ò senza la presenza di Monsignor Vicegerente, ò dell' infrascritto Custode le scatole di Reliquie sigillate col nostro sigillo, ò di Monsignor Sacrista, e li Reliquiari autentici di Chiese, anche à fine di accommodarle nelli medesimi, ò altri Reliquiari, nè servirsi di dette scatole per usi profani, e similmente alli Rettori, ò Ministri delle Chiese di concedere veruna Reliquia delle medesime, ò parte di esse, senza legittima facoltà, nè di esporre qualsisia Reliquia alla publica venerazione senza la nostra Autentica, ò ricognizione, ed approvazione.

Finalmente per l'esatta osservanza del presente Editto la Santità Sua commanda, che sia inviolabilmente esseguito da tutti di qualsisia stato, grado, condizione, e sesso, ancorche Ecclesiastici, Secolari, ò Regolari, overo degni di special menzione sotto la pena di scudi duecento d'oro d'applicarsi ad usi pii, e la quarta parte all'Accusatore, quale sarà tenuto segreto, e della carcerazione, e dell'esilio, & anco della galera secondo la qualità delle trasgressioni, e delle Persone, & alli Regolari sotto pena della privazione di voce attiva, e passiva, & altre pene corporali à nostro arbitrio, oltre la perdita delle Reliquie, Agnus Dei, e loro ornamenti. E si procederà ancora per inquisizione, ò in altre modo più proficuo alla corte in ciascuno de capi sudetti; E publicato, ed affisso ne' luoghi soliti, dopo trè giorni comprendra tutti, come se fosse à ciascuno personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di XIV. Ottobre MDCCXVI.

N. Card. Caracciolo Pro-vicario.

M. A. Canonico Boldretti Custode delle Sacre Reliquie.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Rotam Tribunalis Eminentissimi Vicarii Cursorem Decanum.

XXI.

EDICTUM

Ad tollendos abusus illorum, qui pro civilibus, aut criminalibus causis in carcerem conjecti sese ab Ecclesiis, & locis immunibus dolosè extractos fuisse allegare solent.

Nicolò per la misericordia Divina Arcivescovo di Capua, del titolo de' SS. Silvestro, e Martino à Monti della S. R. C. Prete Cardinal Caracciolo, della Santita di N. S. Pro-vicario Generale.

Essendo stati rappresentati alla Santità di Nostro Signore gli abusi, & inconvenienti gravissimi, che frequentemente succedono in occasione di allegarsi da molti di quelli, che sono carcerati tanto per cause civili, quanto per criminali, d'esser stati estratti dolosamente dalle Chiese, & altri Luoghi Immuni, dove si trovano refugiati; mentre li medesimi per eludere la Giustizia, bene spesso asseriscono falsamente di aver patito una tale dolosa estrazione, e

per

per sostenerla, spergiurano ne'loro Costituti; inducono falsi Testimonii, e commetteno altre simili enormità, coll'ajuto ancora de'loro Amici e Congionti; anzi talvota essi stessi sono quelli, che per poter liberamente vagare, e forse anche commetter'delitti, senza perdere il benefizio dell'Immunita, che pretendono di continuare à godere, studiosamente si erano fatti estrarre per mezzo de Ministri subalterni della Giustizia dalle sudette Chiese, e Luoghi Immuni. Quindi è, che volendo la Santità Sua col suo sommo zelo Pastorale dare l'opportuno rimedio à tali di sordini, dopo aver'fatta esaminare maturamente e diligentemente questa materia in una particolare Congregazione à tal'effetto deputata dalla Santità Sua, in sequela del consilio datole dall'istessa Congregazione, come apparisce dal Decreto fattone sotto li XXII. Decembre 1716., ordina, e commanda, che si proceda alla publicazione del presente Editto.

In essecuzione per tanto del commandamento di Sua beatitudine notifichiamo, & ammoniamo tutte, e singole persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che ora si trovano confugiate, e che in qualunque tempo avvenire saranno per confugiarsi nelle Chiese, ed altri Luoghi Immuni di quest'Alma Città, se vogliono godere l'Immunità, di non lasciarsi persuadere sotto qualsisia pretesto, causa, ò colore à partire dalle medesime Chiese, e Luoghi immuni, e di non prestar' fede ad alcuna assicurazione, che loro fosse data da chi si sia, ancorche fosse Ministro di Giustizia, quando insieme non gli venga esibito il salvo condotto, conceduto, e sottoscritto da Noi, ò da Monsignor nostro Vicegerente, ò da altro Giudice Ordinario, ò Delegato, quale dovrà loro suffragare per quel solo tempo limitato, per cui sarà stato conceduto.

Auvertino per tanto tutti quelli, che si ricoveranno nelle Chiese, ed altri Luoghi Immuni, di non uscirne; poiche uscendone, se verranno in potere della Giustizia, non giovarà loro di allegare, ò pretendere di provare di esserne stati estratti dolosamente ò con fallaci suggestioni essendo mente della Santità Sua, che dopo la presente notificazione, & ammonizione non possino più allegarsi, nè allegandosi, possino giovare à chi si sia l'estrazzioni dolose, mà unicamente possino allegarsi, e giovare l'estrazzioni seguite violentemente, o sotto la sicurezza di salvo condotto conceduto, e sottoscritto, come sopra.

Quando poi in quest'Alma Città si trovasse alcuno, che veramente per il passato fosse stato estratto dolosamente da qualche Chiesa, ò Luogho Immune, l'ammoniamo, che se vuol godere del beneficio dell'Immunità locale, debba ritornare al confugio della Chiesa dentro il termine d'un mese prossimo da decorrere dopo la publicazione del presente Editto, con chiedere à Noi per tal'effetto, quando gli occorra, il salvo condotto, che gli sarà conceduto gratis, avvertendolo però, che se passato il detto termine d'un mese sarà catturatto fuori del Luogo Immune, dovrà considerarsi come se volontariamente ne fusse partito, nè potrà esser'udito sopra l'estrazzione dolosa, che pretendesse aver patita, essendo tale parimente la volonta espressa di S. B.

Dichiarando, che il presente nostro Monitoriale Editto, affisso che sarà ne'luoghi soliti di quest'Alma Città, dopo un mese dall'affissione, e publicazione del medesimo; obblighi, & astringa qualsivoglia Persona, ora, & in qualunque futuro tempo, come se à ciascheduno fosse stato nominamente, e personalmente intimato. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo di 1. Settembre 1717.

N. Card. Carracciolo Pro-Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis & consuetis Urbis, per me Franciscum Rotam Curiæ Eminentiss., & Reverendissimi D. Almæ Urbis Cardinalis Pro-Vicarii Mandatarium.

EDICTUM XXII.

Præcipiens, ut in omnibus Almæ Urbis Ecclesiis, in quibus pueri, & puellæ Doctrina Christiana imbuuntur, eorum Catalogus retineatur.

Gio. Domenico del titolo di Santa Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

ESsendo pervenuto à nostra notizia, che in alcune Chiese di quest' Alma Città, dove s'insegna la Dottrina Christiana, non si tenga il Catalogo di tutti i Fanciulli e Fanciulle, che devono intervenire alla Dottrina in dette Chiese, ad effetto di riconoscere quelli, che mancano; e quelli, che v'intervengono, lo che non solo è di pregiudizio al buon regolamento della stessa Dottrina, mà anche espressamente è contro gli Ordini di Nostro Signore publicati nell'Editto emanato per commendamento della Santità Sua li 13. Settembre dell'anno 1713. E volendo Noi provedere à questo inconveniente, ordiniamo, che in ciascheduna delle dette Chiese onninamente si tenga Catalogo, come sopra, e in caso, che nella visita, che si farà specialmente à tal fine, non vi si trovasse, rinoviamo la pena imposta nel medesimo Editto, cioè di uno scudo d'oro d'applicarsi all'Archiconfraternità della Dottrina Christiana. Ogni volta poi, che Monsignor Illustrissimo Presidente di detta Venerabile Archiconfraternità domandasse il predetto Catalogo, ovvero una distinta relazione dello stato di ciascheduna Scuola della Dottrina Christiana, siano tenuti in conformità dell'accenato Editto i Reverendi Curati, Direttori, e altri Officiali di dargliela con ogni pontualità sotto la pena sudetta, e altre à nostro arbitrio.

Finalmente s'incarica alli Reverendi Curati che non solo debbano tenere nelle loro Chiese il detto Catalogo, mà anche invigilare, che si tenga parimente nelle altre Scuole della Dottrina esistenti dentro i limiti delle Parochie loro. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 5. Ottobre 1719.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

EDIC.

EDICTUM

XXIII. Pro electione Casuum Conscientiæ certis anni temporibus in designatis Monasteriis habenda.

Gio. Domenico del titolo di Santa Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA lettura de'Casi di Coscienza alli Curati, e Confessori è stata stimata così necessaria, che S. Pio Quinto con Editto speciale in data li 14. Febrajo 1571. ordinò, che si dovesse fare cotidianamente in tutti i Monasteri, e Case Regolari di quest'Alma Città; La san. mem. di Clemente Ottavo poi per facilitarla rispetto alli Curati, e Confessori Secolari, determinò dodici principali Conventi, e comandò, che si dovesse onninamente fare due volte la settimana sotto gravissime pene; E finalmente la san. mem. di Urbano Ottavo le ridusse à un sol giorno della settimana, moderando in parte le sudette pene, e concedendo alcune vacanze, le quali sono state accresciute poi, e ampliate in diversi tempi da altri Sommi Pontefici, li quali anche considerando, che alcuni Parochi, e Confessori Secolari erano molto distanti da quei luoghi, à cui dovevano intervenire per le dette lezioni, aggiunsero altri trè Conventi, e Nostro Signore altri due, ne' quali parimente si debbono fare le lezioni morali, lasciando intere le vacanze, che quantunque non siano poche, nientedimeno essendosi osservato, che spesso si tralasciano per impedimenti, ò altre cause, che occorrono, la Santità di Nostro Signore espressamente ordina, e comanda, che ne' tempi determinati nelli fogli stampati, i quali si mettono anche qui di sotto, si debbano onninamente fare una volta la settimana nel giorno designato le predette lezioni; E in caso, che il P. Lettore si trovasse impedito, ò assente, il R. P. Superiore debbà deputare un' altro per supplire: quando poi il detto giorno prescritto fusse impedito da qualche Festa di Precetto, ò da qualche funzione, il medesimo P. Lettore debba determinare, ed avvisare nella lezione antecedente il giorno preciso, in cui si dovrà fare la lezione, che siegue, in modo, che non si abbia in conto alcuno à tralasciare di farla in ogni settimana.

La Santità di Nostro Signore incarica premurosamente le cose sudette alli RR. PP. Superiori, e Lettori delli Conventi, e Chiese assegnate per le accennate lezioni, non imponendo à gli stessi per ora pena alcuna, volendo credere, che adempiranno quanto qui loro viene ingiunto, lo che per altro si riconoscerà dalli libri, dove sono notate le medesime lezioni, i quali intempestivamente si mandaranno à pigliare, ò à riconoscere dal Nostro Promotor Fiscale, ed in caso di trascuraggine si procederà alle pene condegne: A qual'effetto vogliamo, che il presente Editto sia affisso nel luogo, dove sogliono farsi le dette lezioni, ò altro luogo patente. Dato in Roma dalla nostra solita Residenza questo dì 28. Novembre 1719.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

I Lettori de' Casi di Coscienza debbono legere

Dalla Domenica frà l'Ottava di tutti i Santi fino alli 20. di Decembre

Dalli sette di Gennajo fino alla Domenica in Sessagesima.

Dal Giovedì dopo le Ceneri inclusivè fino alla Domenica di Passione.

Dall'Ottava di Pasqua fino alla Vigilia della Pentecoste.

Dall'Ottava del Santissimo Corpo di Cristo fino alla Vigilia di S. Giovanni Battista.

Dal primo di Settembre fino à gli otto di Ottobre.

EDICTUM

XXIV. Quo plura statuuntur pro Funeralibus Officiis; quibus piæ Laicorum Sodalitates intersunt.

Gio: Domenico del titolo di S. Anastasia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Nostro Signore volendo, che nei Funerali si osservi il buon'ordine, affinche non succeda inconveniente alcuno con poca edificazione de'Fedeli, espressamente comanda, che si debba osservare inviolabilmente lo Statuto del Clero Romano in tutte le sue disposizioni, e particolarmente, che le Compagnie de'Secolari dovendo portare nelle Processioni de'Funerali sudetti in luogo della Croce solamente la Insegna, ò sia stendardino della medesima Compagnia, possano con questo entrare nelle Chiese, dove si sepelisce il Cadavere, ancorche Regolari, Parochiali, ò in qualsisia modo privilegiate; però non dovranno tenere detto Stendardino vicino al Cataletto, mà riporlo in un angolo della Chiesa, & ivi lasciarlo fino al fine di tutta la Funzione, come prescrive il detto *Statuto cap. 5. §. 7. in Additione.* E volendo li Confratelli doppo terminato l'officio sopra il Cadavere recitare il Salmo *Miserere*, ò *De profundis*, colle solite Preci, possano ciò fare divotamente, e privatamente, tenendo nelle mani loro le candele accese, però senza canto, e che non si adopri dal Cappellano loro la Stola, nè l'Incenso, nè l'Aspersorio in conformità della disposizione del detto Statuto *al cap. 7. §. 8. in additione.*

Finalmente ordina Sua Santità, che si osservi il decreto della Sagra Congregazione de' Riti, ch'è il vigesimo de' Decreti Generali emanati li 10. Decembre 1703. approvati da Nostro Signore, qual Decreto è parimente inserito nel medesimo Statuto nel *Cap. & §.* poc'anzi detti *in Additione*: Cioè, che occorrendo di sepellire nella Chiesa di qualsivoglia Compagnia qualche Cadavere della Parocchia, nella quale è situata la detta Compagnia, possa il proprio Paroco, e non altrimenti il Cappellano della medesima, fare l'Ufficio funerale sul Cadavere.

Le quali cose Nostro Signore vuole, che si osservino sotto le pene contenute nel detto Statuto, e anche della Carcere in caso di qualsisia trasgressione. Dato in Roma dalla nostra Residenza questo dì 26. Gennaro 1720.

G. D. Card. Vicario

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

EDIC-

XXV. EDICTUM

Licentiam coercens eorum, qui Veſtibus, ſeu Saccis piarum Sodalitatum abutuntur cum aliis ordinationibus.

Gio: Domenio del titolo di Santa Anaſtaſia, della S. R. C. Prete Card. Parracciani, della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore volendo provedere all'inconvenienti, che potrebbero cauſarſi da quelli, che vanno veſtiti con Sacchi delle Compagnie, e particolarmente, ſe hanno il viſo coperto, inerendo agl'Editti altre volte emanati dal noſtro Tribunale, particolarmente ſotto li 20. Marzo 1674., e 25. Marzo 1682. Ordina, ed eſpreſſamente comanda, che niſſuna Perſona di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione poſſa in alcun tempo andar veſtita con ſacco ſola, ò accompagnata, tanto dentro, che fuori le Mura di Roma, ſe non con le Compagnie, e Confraternite ſenza ſepararſi da eſſe ſotto pena di cento ſcudi, e di trè tratti di corda, ed altre pene à noſtro arbitrio ſecondo la qualità delle perſone.

L'iſteſſa proibitione con le medeſime pene vuole Sua Santità, che s'eſtenda à quelli, che ſi fanno publicamente la diſciplina à ſangue, detti volgarmente *i Bettuti*, quali parimente dovranno andare uniti con le Compagnie, però con ſacco modeſto in ſegno di penitenza, e ſenza vanità alcuna, sì ne' ſacchi, che nelle diſcipline ò in altro, che poſſa recare ſcandalo al Popolo ne' giorni Santi.

In oltro proibiſce à quelli, che ſotto preteſto di Poveri vergognoſi domandano la limoſina, che non poſſano veſtirſi parimente de ſacchi ſudetti, nè andar coperti nel viſo, per non eſſere conoſciuti ſotto le pene ſudette. Dalle quali proibitioni s'eccettuano quelli, che per ſuſſidio delle Compagnie, e Luoghi Pii haveranno da Noi la licenza d'endar queſtuando, purche vadino col viſo ſcoperto, con la Caſſetta, ò Buſſolotto ſerrato, e col ſegno di Cercanti.

Finalmente d'ordine eſpreſſo della Santità Sua ſi comanda à tutte le Compagnie di queſt' Alma Città, & à ciaſcheduno di eſſe di non far Proceſſione alcuna di notte, molto meno nel Giovedì, e Venerdì della Settimana Santa ſotto la pena di ſcudi 50. alli Guardiani, & alli Offiziali, & altre pene à noſtro arbitrio. Volendo, che la publicazione del preſente Editto nelli luoghi ſoliti habbia forza, come ſe foſſe perſonalmente intimato. Dato in Roma dalla noſtra ſolita Reſidenza queſto di 23. Marzo 1720.

G. D. Card. Vicario.

N. A. Canonico Cuggiò Segr.

Edicta, Decreta, Monitoria, Sententiæ, & Mandata memorabilia Eminentiſſ. & Reverendiſſ. D. Cardinalis S. R. E. CAMERARII,

Juxtà temporis ſeriem diſpoſita.

PROHIBITIO I.

Extrahendi ab Alma Urbe Statuas marmoreas & cujuſcumque metalli, gemmas, tabulas pictas, & alia pretioſa, cum aliis ordinationibus.

Gio: Bat iſta Spinola Diacono Cardinale di S. Ceſareo della S. R. C. Camerlengo.

BEnche con diverſi Editti publicati, e proibizioni fatte in diverſi tempi da Cardinali Camerlenghi noſtri Predeceſſori, ſia ſtato proibito l'eſtrarre, e fare eſtrarre da queſt'Alma Città di Roma, e dallo Stato Eccleſiaſtico figure, Statue, antichità, ornamenti, e lavori, si di marmo, che di metallo, e d'altre pietre prezioſe ſenza loro, e noſtra licenza, non dimeno eſſendoci venuto à notizia, che da diverſe Perſone ſotto varii preteſti, e modi anche fraudolenti ſiaſi procurata, e procurarſi far l'eſtrazzione di ſimili coſe proibite; Per tanto Noi volendo provedere, che non ſi faccino ſimili eſtrazzioni, e fraudi, e perciò dare il debito caſtigo a'Delinquenti, d'ordine eſpreſſo di Noſtro Signore datoci à bocca, e per l'autorità del noſtro officio di Camerlengato, non revocando l'altri Bandi ſopra tal materia da noſtri Predeceſſori fatti, e publicati, anzi quelli, quando faccia di biſogno, confermando, ed approvando, e ſpecialmente quelli delli 5. Ottobre 1624., 29. Gennaro 1646., e 30. Agoſto 1655. delli 5. Febraro 1686. col preſente ordiniamo, e commandiamo à tutte, e ſingole Perſone tanto Eccleſiaſtiche, quanto ſecolari di qualſivoglia ſtato, grado, ordine, e condizione, ancorche ricercaſſe ſpeciale, e ſpecialiſſima menzione che non poſſino, nè preſumino per l'avvenire eſtrarre, e fare eſtrarre fuori di Roma, Diſtretto, e ſuoi Territori per li luoghi dello Stato Eccleſiaſtico nè da qualſivoglia luogo di detto Stato per fuori di eſſo Staio, per fiume, mare ò per terra alcuna ſorte di ſtatue, figure, baſſi rilievi, colonne, vaſi, alabaſtri, agate, diaſpri, amatiſte, ed altri marmi prezioſi, gioie e pietre lavorate, e non lavorate, torſi, teſte, framenti, pili, piedeſtalli, iſcrizzioni, ò altri ornamenti, fregi, medaglie, camei, ò intagli di qualſivoglia pietra, overo metallo, oro, argento di qualſivoglia materia antica, ò moderna, nè meno figure, quadri, e piture antiche; ò altre opre in qualſivoglia coſa ſcolpite, depinte, intagliate, commeſſe, lavorate, ò in altro modo fatte, ò che ſiano ſtate novamente ritrovate in cave, ò ſiano eſiſtenti in Roma, e fuori di Roma, overo appreſſo qualſivoglia Perſona, ò in qualunque luogo ſenza noſtra licenza dar darſi, e concederſi quanto alle coſe antichi in vigor ſolamente di ſpecial chirografo di Sua Santità, e con viſione, e fede della qualità, e quantità, Venditore, e Compratore delle coſe ſudette fatta

val nostro Commissario sopra l'antichità, e cade, e data negl'atti dell'infrascritto nostro, e della Reverenda Camera Apostolica Secretario, e Cancelliere, e con la solita attergazione dell'altri nostri Commissarii attergatori delle licenze per acqua, e respettivamente per terra, sotto pena della perdita della Robba, che sarà ritrovata, venduta, mandata, nascosta, scansata, trafugata, ò incassata in Roma, ò fuori di Roma per tutto lo Stato Ecclesiastico senza licenza, come sopra, e di 500. ducati d'oro di Camera, d'applicarsi la metà alla Reverenda Camera Apostolica, un quarto all'Accusatore, quale sarà tenuto secreto, e l'altro quarto al detto nostro Commissario, il quale possa procedere in simili materie per via d'inquisizioni, e denunzie avanti di Noi, ò nostro Auditore, e se li darà fede con il suo giuramento, ò un solo Testimonio, ed altre pene etiam corporali secondo la qualità delle Persone, e delitti à nostro arbitrio, alle quali si procederà sommariamente con ogni rigore di giustizia.

E perche vi sono molte Persone che cavano, e fanno cavare in luoghi publici, e privati vicino all'edificii, fabriche, mura, e ponti antichi, marmi mischi, alabastri platee, travertini, peperini, ed altre diverse pietre con pericolo, e ruina di detti edificii, vie publiche, ed in oltre cavano, e fanno cavare in diverse cave publiche, e private statue, torsi, bassi rilievi, teste, piedestalli, colonne, capitelli, inscrizzioni, medaglie, camei, ed intagli di valore, di marmo, mettallo, gioie di mischi oro, ed argento, ò agate, e crugnole, amatisti, ed altre diverse materie lavorate, e non lavorate e che dette cose cavate, e ritrovate ben spesso, ancorche vi siano pene gravi, e probizioni fatte, e cominate in essi Bandi vendono, scansano, trafugano, ed ascondono in Roma, e fuori senza saputa, e licenza nostra, scienza, ed ordine de'Padroni delli propri luoghi, e proprie cose ritrovate e con danno publico, e particolare, e gravezza delle loro coscienze, e così privano, e spogliano quest Alma Città di Roma, e li propri Padroni delle più belle cose, che in essa Città si trovino così antiche, come moderne, onde ordiniamo, e commandiamo à tutte, e singole Persone sudette, che per l'avvenire non possino guastare edificii, nè fabriche antiche, muraglia di travertini, marmo, peperini, ò altra materia sopra terra, nè rompere, ò cavare statue antiche, ò altri ornamenti di qualsivoglia materia, nè tampoco cavare ò far cavare sotto terra vicino à detti edificii, mura, fabriche, archi, ponti, cemeterii, e vie publiche in qualsivoglia luogo esistenti senza nostra licenza, e con l'intervento del Detto nostro Commissario da Noi deputato, ò altri in suo luogo da deputarsi.

In oltre dichiaramo, che nell'istesse pene in correranno li Compratori, e Venditori delle sudette cose antiche, e moderne, se le venderanno, ò compraranno senza nostra licenza per portarle, ò mandarle fuori di Roma, come sopra, sotto le pene di sopra expresse.

E perche spesse volte li Cavatori e Muratori, Operarii, Vignaroli, ed altre simili Persone vendono, trafugano, rompono e portano di nascosto via senza saputa delli Padroni statue, teste, camei, intagli, medaglie, gioie, anelli, ed altri lavori antichi di valore, di qualsivoglia materia, come di marmo, alabastro, argento, metallo, ò di gioie, ò d'altre pietre, e quelli rivendono a' Ferravecchi, Scarpellini, Scultori, ò Rivenditori, ò Bottegari senza licenza delli Padroni delle proprie cose, e del luoghi propri, dove si ritrovano così di nascosto, come palese; Però commandiamo, che nessuna persona come sopra espressa, possa vendere sotto pretesto di haverle ritrovate, ò havuto in qualsivoglia modo alcune delle sudette cose antiche, nè meno nessuno quelle comprare, che passino il valore di un scudo, se prima non ne darà notizia nell' atti dell'infrascritto nostro Notaro, overo al nostro Commissario della qualità, quantità, persona, che vorrà vendere, e comprare le cose sudette sotto pena della perdità delle robbe, quali si restituiranno al proprio Padrone ed altre pene à nostro arbitrio etiam pecunarie d'applicarsi, come sopra.

Proibiamo anco, che non sia lecito ac alcun Falegname, Operario, e qualsivoglia altra Persona far casse, ò farne fare per incasser Satue, ed altre cose antiche di sopra espresse, overo moderne lavorate, ò non lavorate, nè quelle incassare, nè Facchini, ò Portatori, e Carretieri, portare, ligare, imballare, nè dette cose trasportare da un luogo all'altro, nè meno Barcarolo, ò Marinari possano metterle in barche, ò vascelli, casse, ò balle, ò involtini, dove siano portare antiche, ò moderne sudette, senza che non siano viste dal nostro Commissario, e con nostra licenza come sopra sotto le sudette pene, ed altre etiam maggiori à nostro arbitrio.

Commandiamo, ed ordiniamo ancora, che nessun Castellano, Doganiere, Custode, Portinaro, Guardiano di Passo, e Commissario del Sigillo di Ripa, lasci passar per mare, ò per fiume, alcuna delle sudette opere antiche, moderne, che siano incassate, ò senza cassa, ò involtate, lavorate, ò non lavorate, di qualsivoglia materia dipinte, ò scolpite, senza la nostra licenza, e sigillata col nostro sigillo sotto pena della privazione dell'offizio, e d'altre, tanto corporali, quanto pecunarie à nostro arbitrio.

Proibiamo di più, che non sia lecito ad alcun Carrettiere, Facchino, Portatore, Mulattiero di poter caricare, portar marmi, travertini, alabastri, peperini, statute, colonne, teste, figure, bassi rilievi, ed altre cose lavorate, e non lavorate di qualsivoglia pietra, da qualunque cava, ò edificio antico, e di qualsivoglia metallo, se prima non haveranno havuto la nostra licenza in scriptis, come sopra, la quale se le darà gratis, e quella doveranno portare seco mentre porteranno, ò lavoreranno simil materie, e mostrar al detto nostro Commissario, ò altri Deputati se saranno da loro trovati, e ciò per evitare ogni fraude, che si potesse commettere sotto pena di trè tratti di corda da darseli subito, e di vinticinque scudi di applicarsi come sopra, e perdita della detta robba.

Parimente non possa, nè debba alcuno Calcararo, Cavatore, ò altre simil Persone, come Scarpellini, Scultori, Orefici, Fonditori, ed altri Guastatori, rompere, guastare, spezzar per far calce, ò portar via, ò rivendere alcuna sorte di marmi scritti, lavorati, statue, figure, ò altri ornamenti antichi, nè meno fondere, guastare, ò ammaccare figure, medaglie, intagli di metallo, d'oro, d'argento antichi, che habbino figurazione, ò memoria di cose antiche, senza nostra licenza, e visione del nostro Commissario, ò altri Deputati, quale si darà gratis, sotto pena della perdita della robba, di scudi venticinque d'applicarsi come sopra, ed altre pene etiam corporali à nostro arbitrio.

E perche sin hora da Noi, ò da altri si è dato, e si dan ben spesso licenza, e parenti di cavare, e far cavar tesori, marmi, travertini, statue, pozzolana, ed altre cose diverse, dove è necessario l'intervento, ed assistenza del sudetto nostro Commissario, ò altri da deputarsi, quali at-

tendino, acciò non si cavi in luogo proibito, pregiudiziale à publichi edificii, vie, e cimiterii, come di sopra si è espresso, commandiamo, ed ordiniamo à qualsivoglia Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione, che doppo la publicazione del presente Editto debba dar nota di dette licenze nell'officio dell'infrascritto nostro Notaro frà il termine di dieci giorni sotto pena della rivocazione di esse licenze.

Che nessuna Persona, che facci cavare in publici, ò privati luoghi con nostra licenza come sopra, siase Scarpellino, Cavatore, ò Padrone de luoghi possa vender travertini, marmi, alabastro, statue, ed altre cose sopra espresse, che ne pervenga la parte alla Reverenda Camera, se prima non saranno vedute dal detto nostro Commissario, misurate da Periti da deputarsi da Noi, e datone la parte, che perviene à detta Camera à nostra disposizione, ne meno vender piombo, metallo, oro, ed argento, ò nessun'altra cosa, che ne pervenga la parte alla detta Camera, sotto pena della perdita delle robbe, di scudi dieci d'applicarsi, come sopra, ed altre pene etiam corporali à nostro arbitrio.

Proibiamo anco à tutti Scultori, Scarpellini, Rivenditori, Cavatori, e Padroni di cave il poter vendere, comprare per l'avvenire alcuna sorte di statue, marmi lavorati, e non lavorati, figure, bassi rilievi, colonne, piedestalli, inscrizzioni, medaglie, camei, intagli, ò altre cose antiche, se prima non haveranno dato la nota nelli medesimi Atti dell'infrascritto nostro Notaro della quantità, e qualità della robba, che voglia vendere, e comprare, à finche si possa sapere l'esito, e l'esistenza in Roma di dette robbe sopra nominate sotto le pene come sopra.

Di più ordiniamo, e commandiano à qualsivoglia Cavatore, Vignarolo, Operario, Muratore, Scultore, Scarpellino, e qualsivoglia altro Padrone si sia di Statue, cave, siti, luoghi, ò botteghe, dove siano dette cose antiche di sopra espresse, tanto in Roma, quanto fuori, che andando il nostro Commissario à vedere e pigliare nota in detti luoghi, dove siano statue, figure, torsi, bassi rilievi, vasi, medaglie, camei, intagli, ed altre cose d'oro, d'argento, di metallo, marmo, ò altra materia di gioie lavorate, e non lavorate, debbano lasciarlo entrare, vedere, pigliarne, e darne nota di tutte le cose antiche, che loro haveranno, e prestargli ogni ajuto, e favore, e quelle cose ritenere senza vendere, ò trasportare altrove per cinque giorni prossimi, ed obedire ad esso per simil causa, à finche ne possi dare la debita denunzia à Noi, ò al nostro Auditore, negl' atti del nostro Notaro, avertendo ogn'uno à non contravenire sotto le sudette pene.

Che ogni Scultore, Operario, Scarpellino, Cavatore, Padrone di cave, Ferravecchi, Rivenditori, e Medagliari debbano tenere alle loro botteghe, cave, e luoghi dove saranno statue, ò alcuna delle sudette cose à vendere, affisso il presente Editto, sotto pena di trè scudi per ciascuno ogni volta, che non gli sarà trovato in luogo publico, acciò possa esser da ogn'uno visto, d'applicarsi come sopra.

Finalmente diamo e concediamo ogni facoltà al detto nostro Commissario, Straordinarii, e qualsivoglia altra Persona, Essecutore, e Ministro di giustizia, di poter cercare, havendone notizia, e far cercare in ogni luogo, dove fossero statue, cose antiche di qualsivoglia materia, casse, barche vascelli, valisce, involti, ed il simile possino anco fare Custodi, Guardiani, Barcaroli, Doganieri, con darne notizia à Noi, overo al nostro Auditore, nell'atti del detto nostro Notaro quando fossero per estraersi fuori di Roma senza nostra licenza, e si darà fede all'Accusatore con un sol testimonio, ed al nostro Commissario col suo giuramento. Commandiamo à tutti Barigelli, Esecutori, ed altri Ministri di Giustizia, etiam Cursori, che in simili casi debbano darli, e prestarli ogn'ajuto, & favore sotto pena della perdita dell'offizii, ed altre à nostro arbitrio.

Notificando à tutti, che alle sudette pene sarà tenuto il Padrone per il Ministro, ed il Mastro per il Garzone, alle quali si procederà irremissibilmente con ogni rigore di giustizia, riservando à Noi l'arbitrio in ogni caso, di poter sminuire, ò accrescere le sudette pene secondo li casi, che occorreranno.

Vogliamo che il presente Editto affisso, e publicato ne i luoghi soliti di Roma doppo trè giorni astringa ogn'uno come se li fosse personalmente intimato, e notificato In fede &c. Dato in Roma nella Camera Apostolica questo dì 18. Luglio 1701.

G. B. Spinola Card. S. Cesareo

P. Marefoschi Uditore.

Silvio de Cavalieri Comm. Gen.

Domenico Liberati. Segr. e Cancell. della R. C. A.

Die, Mense, & anno, quibus supra supradicta prohibitio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Joseph Maggius Mag. Curs.

EDICTUM 11.

Quo cavetur, ne lectiones utriusque Juris, & Medicæ facultatis tradantur in privatis domibus extra Archigymnasium Sapientiæ, cum aliis ordinationibus.

Gio: Battista Spinola Diacono Cardinale di S. Cesareo, della S. Romana Chiesa Camerlengo.

Conoscendo la Santità di Nostro Signore di quanto splendore sia riuscita alla sua Università, ò Sapienza di Roma, e vantaggio publico, e privato alla Scolaresca, e Studenti la Proibizione delle lezzioni d'Instituzioni Civile, Canonica, Criminale, e di qualunque altra materia Civile, e Canonica, quali prima si permettevano alii Lettori approvati per idonei, & anche à gl'istessi Lettori publici della Sapienza nelle loro Case private, & in altri luoghi fuori delle Scuole della Sapienza; E l'introduzzione di Scuole straordinarie nella medema con l'obligo alli Lettori publici d'insegnare gratis, & in ciaschedun giorno, oltre quelli stabiliti per le publiche lezzioni nel solito Calendario come con nostro Editto in data delli 20. Febraro dell'Anno 1700. furono proibite, e respettivamente introdotte in virtù di particolare Chirografo della san. mem. d'Innocenzo XII. segnato li 10. Febraro dell'istesso Anno. E desiderando la Santità sua di conservare, e sempre più accrescere il splendore della Sapienza, & il vantaggio publico, e privato della Scolaresca, e Studenti nelle sopra dette, & altre diverse materie, quali s'in-

ſegnano da tutti li Lettori publici della Sapienza, ci hà con l'Oracolo della ſua viva voce ordinato, non ſolo che confermiamo, rinoviamo, e facciamo inviolabilmente oſſervare il ſopradetto Editto; mà ancora, che una ſimile prohibitione, e reſpettivamente introduzzione facciamo, & ordiniamo nella Profeſſione, e materie di Medicina Theorica, e Prattica ordinarie, eſtraordinarie.

Perciò con il preſente noſtro Editto confermiamo, e rinoviamo il ſopradetto Editto publicato li 20. Febraro 1700., e vogliamo, che la ſola nuova affiſſione di quello alle Porte della Sapienza obblighi, & aſtringa ciaſcheduno all'oſſervanza in tutte, e ſingole ſue parti, anche riſpetto alla determinazione, & eſecuzione delle pene, come ſe foſſe inſerto di parola in parola nel preſente Editto, e ſe perſonalmente foſſe ſtato intimato.

E di fatto eſpreſſamente prohibiamo, e commandiamo à tutti, e ſingoli Dottori, Lettori, e Maeſtri di Medicina, e Perſone di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione, benche foſſero Lettori publici nella Sapienza, ò che haveſſero ſpecial licenza, ò permiſſione dalli Rettori pro tempore della Sapienza, e foſſero di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione, che per eſſere compreſi nel preſenta Editto ſi ricercaſſe di loro ſpecial menzione, che non poſſano, preſumano, ò ardiſcano in alcun modo in avvenire inſegnare col dettare, ò ſpiegare, ò ripetere inſtituzioni, e qualunque altra materia di Medicina Teorica, ò Prattica ordinaria, ò ſtraordinaria, e tenere conferenze, ò Academie, ò Diſpute, ò Concluſioni concernenti le ſopradette inſtituzioni, e materie nella propria Caſa privata, ò d'altri fuori delle Scuole della Sapienza; & alli Scolari, e Studenti di qualſivoglia ſtato, grado, e condizione di andare, frequentare, ò intervenire in ſimili Scuole private, ò Academie, ò conferenze, tanto publiche, che private, quali tal uno ardiſſe, ò preſumeſſe continuare, ò aprire, & introdurre in avvenire fuori della Sapienza, anche à titolo e col preteſto di condurre in prattica qualſiſia Studente, Dottore, ò non Dottore, rivocando à tale effetto tutte, e ſingole patenti, ò licenze date in ſcritto, ò in voce dalli Rettori pro tempore della Sapienza. Eccettuando però quell'Oſpedali, nelli quali per lodevole conſuetudine ſi leggeſſero, ò ſpiegaſſero materie concernenti la Chirurgia, e ſimili, dichiarando che à queſte tali lezzioni, ſpiegazioni, e conferenze non poſſano introdurſi, ò ammetterſi Perſone di alcuna ſorte, grado e condizione, che non ſiano Aſſiſtenti, Serventi, e Conviventi in detti Oſpedali, mentre reſta ſufficientemente proviſto al publico ſervizio, e commune beneficio della Scolareſca, e Studenti con le lezzioni private, & eſercizii, che li Lettori publici di dette facultà, da deputarſi con la noſtra approvazione d'anno in anno dal Collegio degl'Avocati Conſiſtoriali, ò Rettore pro tempore della Sapienza da eſſo Deputato, faranno nelle Scuole della Sapienza in ciaſchedun giorno, oltre quelli ſtabiliti per le publiche lezzioni nel ſolito Calendario ſenza farſi pagare da Scolari, che le frequentaranno, alcune ſomme di denaro, ò di altre robbe ſotto preteſto, ò di pagamento, ò di mancia, ò di altra contribuzione, cominciando ogn'anno dall'apertura delli Studii ſolita farſi nel principio di Novembre fino à tutto Agoſto, con queſta differenza, che le lezzioni, quali nelli meſi antecedenti à Luglio ſi faranno per un hora continua la mattina nella Medicina Teorica, ò ſiano inſtituzioni di Medicina, & il giorno nella Medicina prattica: nelli meſi di Luglio, & Agoſto ſi faranno ſolamente la mattina, & alternativamente; & acciò che il ſervizio del publico non patiſca in caſo d'infermità, ò altro legitimo impedimento d'alcuno delli Lettori da deputarſi, come ſopra, ò nel caſo, che queſti per traſcuratezza non ademppiſſero il loro officio di diligenti Maeſtri, diamo facoltà all'iſteſſo Rettore pro tempore di potere immediatamente deputare, ò ſurrogare altro delli Lettori publici, e di procedere alle pene eſpreſſe nel ſopradetto noſtro Editto publicato li 20. di Febraro 1700. e da eſprimerſi nel preſente, ò altre ad arbitrio, tanto contro li Lettori, quali da eſſo ſi ritrovaſſero negligenti, diſobedienti, ò renitenti ad eſſeguire quel tanto, che li ſarà incaricato per il buon ſervizio, e beneficio del publico, quanto contro li Scolari, ò Studenti, ò altri che in qualſivoglia modo contraveniſſero al ſopradetto Editto al preſente, & all'altro del Rettore deputato publicato in queſto giorno da oſſervarſi dentro, e fuori dello Studio della Sapienza.

In oltre, acciòche tutti gl'altri, e ſingoli Lettori, e Profeſſori publici della Sapienza habbiano in avvenire con maggior fervore da cooperare al ſplendore della medema, coll'inſegnare diligentemente le materie annualmente aſſegnateli nel Catalogo, e provedere al vantaggio publico, e privato della Scolareſca, e Studenti volonteroſi d'havere, e ſentire più, e diverſe lezzioni in un giorno, inerendo noi alla diſpoſizione della Bolla della ſa: me: di Leone X. *de conducendis Magiſtris & de ceſſantibus*, e dell'Editto proemiale alla lettura del Catalogo ſolito publicarſi, e leggerſi in queſto giorno, e d'ordine datoci à bocca da Noſtro Signore, vogliamo, e commandiamo, che in avvenire tutti, e ſingoli Lettori, e Profeſſori publici debbano impiegare tutta l'hora, che li tocca in dettare, ſpiegare, e fare circoli, e repetitione ſupra la materia aſſegnatali nel Catalogo ſtampato, e publicato ſotto queſto giorno, e che tutto ciò adempiſcano per ſe ſteſſi ſolamente, ſenza potere ſoſtituire altri in ſuo luogo, e non debbano tralaſciare alcuna lezzione, ſe non in caſo d'infirmità, ò d'altro legitimo impedimento, per il quale n'habbiano precedentemente ottenuta la permiſſione dal Rettore, volendo noi, che quelli, che non havranno fatto conſtare del loro legitimo impedimento, mancaranno, ò traſcurando non impiegaranno l'hora aſſegnatali nel modo, come ſopra, preſcrittoli, ſiano apuntati, e perdano la quarta parte del ſalario, che nel fine di ciaſcheduna terzaria ſi troverà doverſeli proporzionatamente al numero delle lezzioni preſcritte nella medema terzaria, e quella parte del ſalario, che perderanno, reſti, ſecondo la diſpoſizione di detta Bolla, defalcata dal mandato ſolito ſpedirſi in fine della terzaria, & applicata per una quarta parte al Bidello Puntatore, che notarà, e denunciarà li mancanti, e traſgreſſori, e per l'altre tre quarte parti alla Fabrica dello Studio, e che quelli Lettori, ò Profeſſori, quali per lo meno non haveranno ſette ſcolari uditori loro, ſiano conſiderati, e reputati per inutili, e ſe il Bidello Puntatore ſi ritrovarà dal Rettore eſſere mancante, e negligente nel ſopradetto ſuo Officio, vogliamo, che per la prima volta ad arbitrio di eſſo Rettore, e per la ſeconda ſia multato nella perdita del ſalario d'una terzaria da applicarſi alla Fabrica dello Studio, e per la terza ſia privato dell'Officio, & inhabilitato à poterlo mai più conſeguire: Avvertendo che contro tutti, e ſingoli traſgreſſori, e contraventori à tutte, e ſingolari parti del preſente Editto ſi procederà irremiſſibilmente, anco *per Inquiſitionem, & ex officio* alle pene ſudette, à quelle ſtabilite nelli Bandi, & Editti da noi, e da noſtri Predeceſſori altre volte publicati, & altre pene à noſtro arbitrio, quali Bandi, & Editti s'intendano rinovati, come ſe di parola in parola foſſero inſerti nel preſente Editto. Dato in Roma nel noſtro Palazzo il dì 18. Otto-

bre

bre 1701. del Pontificato di Nostro Signore Papa Clemente XI. l'Anno primo.

G. B. Card. S. Cesareo Cam.

Camillo Spreti Rettore Deputato.

Publicato da me Francesco Scacchi Bidello Puntatore.

III. EDICTUM

Quo Picturarum, Marmoratorum, Musivorum inscriptionum, aliarumque ejusmodi rerum antiqui operis conservationi prospicitur,& plura insuper quoad Codices, libros, scripturas, & diplomata manuscripta statuuntur.

Gio: Battista Spinola di San Cesareo Diacono Cardinale, della S. Romana Chiesa Camerlengo.

PRemendo sommamente alla paterna carità, e zelo di N. Sig. che si conservino, quanto più si può, le antiche memorie, & ornamenti di quest'Alma Città di Roma, quali tanto conferiscono à promovere la stima della sua magnificenza, e splendore appresso le Nazioni straniere;come pur vagliono mirabilmente à confermare, & illustrare le notizie appartenenti all'Istoria così sagra, come profana; Quindi è che per espresso commandamento della Santità Sua datoci à bocca, e per l'autorità del nostro Offizio di Camerlengo, rinovando, confermando, & ampliando li Bandi altre volte da Nostri Antecessori, e da Noi publicati, e particolarmente quello in data delli 18. Luglio 1701. con cui si proibisce l'Estrazione di statue, pitture, marmi, metalli, figure, gemme, ed altre cose antiche,quale doverà inviolabilmente osservarsi, dichiariamo, & ordiniamo.

Che ritrovandosi sotto terra nelle cave, che si fanno, e faranno in avvenire con le debite licenze, pitture, stucchi, pavimenti, figure,ò altri lavori di mosaico, monumenti, ò sian sepolcri di qualsivoglia sorte, si debbano subito denunziare al nostro Commissario delle antichità,ò sia Antiquario, che ora è Francesco Bartoli, nè possano guastarsi, e demolirsi senza la licenza, ch'egli darà gratis à nome Nostro, doppo d'aver fatto il disegno di quelle cose, che non si potranno conservare; Dichiarando che quest' ordine debba comprendere, & effettivamente comprenda non solo li Cavatori, Muratori, & altri Operari, mà ancora li Padroni del Fondo, Affittuari,Vignaroli, & ogn'altra persona interessata nella cava,sotto pena di scudi 100. da applicarsi per la metà alla Reverenda Camera Apostolica, e per l'altra metà all'Accusatore, e anche sotto pena corporale da stendersi à pena grave afflittiva del corpo à nostro arbitrio secondo la qualità de casi, e delle persone.

E perche importa molto non meno per l'erudizione Ecclesiastica, che per la profana, di conservare le inscrizioni antiche, che sono sopra terra, overo che si trovano sotto terra, scolpite,ò impresse impietra, ò in qualsivoglia altra materia, ordiniamo, & espressamente prohibiamo, che nessuna persona ardisca sotto qualsivoglia pretesto di muoverle dal luogo, in cui presentemente sono, ò si troveranno in avvenire, e molto meno di segarle, romperle, ò in altro modo guastarle per qualsivoglia uso, se prima non ne averà ottenuta speciale licenza in scritto da darsi in nome nostro da Monsig. Bianchini Cameriere d'onore di N. Sig. à tal effetto deputato dalla Santità Sua, e contravenendo li Padroni, Scarpellini, Scultori, Muratori, Cavatori, e qualsivoglia altra persona, incoriano nella pena espressa nel precedente Capitolo.

In oltre vedendosi trascurata l'osservanza degl'antichi Bandi emanati per la conservazione de libri manoscritti, & altre scritture tanto publiche, quanto private, mentre vari Artefici, ò altre persone, senza alcuna revisione,approvazione, ò licenza si fanno lecito di comprare indifferentemente ogni sorte di scritture manoscritte da qualsivoglia persona, e convenendo con opportuno rimedio provedere à si grave disordine, dichiariamo; e proibiamo, che nissuna persona di qualunque grado, condizione, sesso, e qualità ardisca di vendere, ò comprare sotto alcun pretesto qualsivoglia sorte di libri scritti à mano tanto volgari, e latini, quanto Greci, Ebraici, e di qualunque altra lingua così in carta pecora, come in carta bambacina, tanto intieri, quanto divisi,rotti, e sciolti, come pure Instromenti, Processi, Inventari, Lettere, Bolle, Brevi, Diplomi, e qualunque altra sorte di carte, overo pergamene manoscritte, sotto che nome, ò titolo siano, se non ne averà ottenuta particolar licenza in scritto dal Sig. Abbate Domenico Riviera Prefetto dell'Archivio Apostolico di Castel S. Angelo, overo dal Sig.Tomaso de Juliis Custode del Archivio segreto Vaticano, quali la daranno gratis in nome nostro, prima che si stabilisca la vendita, ò almeno avanti, che si consegnino al compratore le scritture, e libri sudetti, sotto pena à quelli,che contraverranno tanto nel comprare, quanto nel vendere senza licenza, come sopra, di esser tenuti in solido alla refezione di tutti li danni, & interessi, che per occasione di tale compra, e vendita patiranno li Padroni delle scritture, ò altri, che in quelle abbiano interesse, & in oltre di trè tratti di corda da darseli subito in publico, e di scudi 200. da applicarsi alla R.C.A. de quali si promette, e si darà la meta à chi rivelarà le compre, e vendite di simili libri, e scritture fatte senza licenza, & esso rivelante sarà tenuto segreto.

Per l'istesse ragioni ordiniamo, e commandiamo à tutti i Librari, Pizzicaroli, Battilori, Cartolari, Dipintori, Cartonari, Tamburari, & altri Artegiani, che dentro il termine di otto giorni prossimi doppo la publicazione del presente Editto debbano aver notificato al sudetto Prefetto dell'Archivio di Castel S.Angelo, overo al Custode dell'Archivio segreto Vaticano quei libri, e scritture di sopra descritte, che si troveranno di avere nelle loro Botteghe, ò altrove per uso, e servizio delle loro arti, e che non ardischino, nè presumano sotto qualsivoglia pretesto di sciogliere, dividere, rompere, ò guastare detti libri, e scritture, tanto ad effetto di venderle, ò valersene per legare altri libri, quanto per adoperarle ad uso delle loro arti, senza licenza di detto Prefetto d'ellArchivio di Castel S. Angelo, overo Custode dell'Archivio segreto Vaticano, sotto le pene stabilite in detto secondo Capitolo, da eseguirsi irremissibilmente contro li trasgressori.

In tutti li casi di sopra espressi vogliamo, che s'intendano comprese anche le persone Ecclesiastiche tanto Secolari, quanto Regolari, & ogn'altra persona, quantunque privilegiata, e degna di speciale menzione; dichiarando che contro li disubidienti si procederà rigorosamente, anche *ex Officio* ad instanza del Fisco all' esecuzione delle pene stabilite. Dat. in Roma

ma &c. In Cam. Apostolica questo dì 30. Settembre 1704.

G. B. Spinola Camer.

Prospero Marefoschi Uditore.

Silvio de Cavalieri Commissario Gen.

Domenico Liberati Segr. e Canc. di Cam.

Die, mense, & anno, quibus suprà, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum Apostoli. Curs.

Joannes Baptista de Cappellis Mag. Curs.

PRÆCEPTUM

Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalis Camerarii injunctum Principi Cisternæ, Principi Montaphiæ, & Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, eorumque Subditis, ne Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis recognoscere audeant in supremum, & directum Dominum prædictorum Feudorum, nec illi ullum subjectionis actum præstent, minusve contributiones, seu alia onera illis imponenda persolvant; sed Sanctam Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem dumtaxat in supremum, directumque Dominum dictorum Feudorum recognoscant.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

UNiversis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis, illorumque Dominis Vicariis, nec non Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in dignitate Ecclesiastica constitutis, ac quibusvis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascripta die fuisse coram nobis pro parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Silvii de Cavaleriis R. C. A. Commissarii Generalis Principalis personaliter comparitum, & expositum, quod licèt Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, seu Cortanzerii, illorumque DD. Feudatarii, Vassalli, & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dictorum Feudorum posita, & existentia spectent, & pertineant ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis nisi Sancta Sedes, ac Summi Pontifices directum, altum, & supremum Dominium unicè habeant, & ob id infradicendi Domini Dictorum Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores, ac respectivè bona, ut supra, situata, & existentia à nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjaceant; attamen ultimo loco ad notitiam prædicti Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Commissarii Generalis devenit, quod Serenissimus Dux Sabaudiæ, & Princeps Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locumtenentes, Ministri, & Officiales, quovis nomine nuncupati prætendant D. Enrichettam de Trousa Principissam, & Possiditricem dicti Principatus Cisternæ, Dominum Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac Dominum Herculem Thomam Roverium Marchionem Cortanzæ Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dictorum Feudorum Habitatores, & incolas in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, & perturbare, & ad contribuendum taxas cogere, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ita agere, ut dicti Domini Feudatarii Sanctæ Sedis, ac dictorum Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontii, tanquam Celsitudinis suæ Subditi, & Vassalli gerant & omnibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenisss. Ducis Sabaudiæ Subditi subjacent, ipsi Domini S. Sedis Apostolicæ Feudatarii subjaceant, & cum hoc sit præjudiciale supremo, & alto Dominio ejusdem Sedis Apostolicæ, ob id idem Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Commissarius Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ, ad effectum conservandi libera, immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine Jura Sanctæ Sedis, ac illius Reverendæ Cameræ Apostolicæ, nec non propriorum Feudatariorum, & Vassallorum penès Nos debitâ cum instantiâ petiit, & institit, ut Præceptum contra dictos Dominos Feudatarios, ut infra, concedere velle dignaremur; Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, Præceptum petitum, ut infra, concedendum fore, & esse duximus, prout concedimus per præsentes.

Cisterna, Montaphia, Cortanza, & Cortanzerium subsunt supremo Dominio Sedis Apostolicæ.

Nihilominus illorum Incolæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ ad solvendum onera, & taxas, sicut cæteri ejusdem Ducis Subditi per vim, & metum compelluntur.

§. 2. Quocirca de mandato Sanctiss. D. Nostri Domini Clementis Divina Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, imò veriùs Apostolicâ autoritate, sub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis suæ pœnis ipso facto, & jure incurren. debeant, & ipsorum quilibet debeat dictos Dominos Principissam Cisternæ, Principem Montaphiæ, & Marchionem Cortanserii personaliter, si eorum Personas commodè haberes poteritis, sin minùs per dimissionem copiæ præsentium nostrarum literarum in Palatiis solitæ habitationis ipsorum Dominorum Feudatariorum sitæ intra dicta Feuda per affixionem, & ad valvas majorum Ecclesiarum eorumdem Feudorum monuisse, & præceptasse, prout Nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis suæ ordine, & mandato eosdem Dominos Feudatarios, ut supra, nominatos, ac alios in executione præsentium nominandos, & cognominandos, præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore juris, & usibus Feudorum, ac constitutionibus Apostolicis contentis; & comminatis audeant, seu præsumant prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontii, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere: immo eisdem Dominis Feudatariis sub jam dictis, & aliis pœnis

Præceptum injungitur eorumdem locorum Incolis, atque etiam Feudatariis ne sub pœnis &c. Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant.

Nec ipsi onera quæcumque persolvant aut persolvi faciant.

modò

modò præcipimus, & mandamus, ut dicta Feuda, eorumque Vassallos, & Habitatores, ac bona omnia inibi existentia immunes, immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservent, & conservari faciant, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferendis appellent, & reclament, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes Dominia Sanctæ Sedis impositas intimare, & notificare faciant, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestentur, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & exequi faciant, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia, penitus, & omninò remaneant non solum &c. sed & omni &c. In quorum &c. Datum Romæ in Camera Apostolica hac die octava Augusti 1702.

Et à quibuscumque gravaminibus appellent, & censurarum incursum gravantibus intiment, ac de omnibus S. Sedis præjudiciis protestentur.

Jo: Baptista Cardinalis Spinula S. R. E. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

V.

PRÆCEPTUM

Injunctum Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, ejusque Vassallis, ne audeant Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Pedemontis Principem recognoscere in supremum Dominum præfati Marchionatus, nec illi ullum subjectionis actum præstare, vel contributiones, aut alia onera persolvere, seu persolvi facere; sed Sanctam Sedem Apostolicam, & Summum Pontificem Romanum dumtaxat in Supremum dicti Marchionatus Dominum recognoscant.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

Universis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Archiepiscopis, Episcopis, illorumque DD. Vicariis, nec non DD. Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis Curiarium Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram Nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & primo loco expositum aliàs, & sub die octava Augusti 1702, seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Sylvium de Cavaleriis tunc præfatæ Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem Nobis narrasse, & exposuisse, quod licèt Principatus Cisternæ, Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, seu Cortanzerii, illorumque DD. Feudatarii, Vassalli, & habitatores, ac omnia Bona in Castris, & Territoriis dd. Feudorum posita, & existentia spectarent, & pertinerent ad S. Sedem Apostolicam, & super illis nonnisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & supremum dominium unicè haberent, & ob id Domini dd. Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores ac respectivè Bona, ut supra, situata, & existentia à nullo alio Principe molestari possent, cum totaliter jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent, attamen usque tunc ad notitiam Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudis Locumtenentes, Ministros, & Officiales quovis nomine nuncupatos prætendisse, & prætendere Dominam Enrichettam de Trousa Principissam, & Posseditricem dicti principatus Cisternæ, ac D. Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac Dominum Herculem Thomam Roverium Marchionem Cortanzæ, seu Cortanzerii Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum Habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, perturbare, & ad contribuendum taxas cogere, ac Bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionem, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ita agere, ut dd. Domini Feudatatii Sanctæ Sedis, & dd. Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, tanquam Celsitudinis suæ subditi, & Vassalli sese gererent, & omibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi subjacent, ac Domini Sanctæ Sedis Feudatarii subjacerent, & istâ de causâ eumdem Illustrissimum Dominum de Cavaleriis tunc d. Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum Juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi, libera, immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac propriorum Feudatoriorum, & Vassallorum Bona, cum hoc esset præjudiciale supremo, & alto dominio dictæ Sanctæ Sedis, apud Nos petiisse, & institisse, ut aliquod Præceptum à Nobis concederetur contra eosdem DD. Feudatarios, ac illorum Vassallos, Subditos, & dd. Castrorum Habitatores, ne sub dd. Feudorum, ac illorum Jurium, & pertinentiarum devolutioniis, aliisque pœnis in corpore Juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, seu præsumeret præfatum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfatorum Feudorum Dominum directum, & Supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, ac Bona omnia inibi existentia, immunia, libera, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque DD. Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis, quomodolibet inferendis appellare, reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, agere, concedere, & relaxare, prout à Nobis sub dicta die 8. Augusti 1702. per acta infrascripti Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarii petitum Præceptum, modo, quo supra, concessum fuit.

Cisternæ, Montaphia, Cortanza, seu Cortanzerium, illorumque Feudatarii, homines, & Incolæ subsunt tantum supremo, & directo Dominio Sedis Apostolicæ, & Summi Pontificis.

Narrantur vexation..., prædi... locis, ...rumq; F...atariis; ...Habitatori...s illatæ, ut Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscerent, eique taxas, & alia onera persolverent.

Refertur Præceptum ad instantiam Commissarii Generalis Cameræ Apostolicæ alias injunctum Feudatariis, & hominibus prædictorum locorum, ne Ducem Sabaudiæ in supremum eorum Domi num recognoscerent aut illi ullam contributionem persolverent.

§. 2. Secundò verò etiam narratum extitisse, quòd licèt post præsentationem prænarrati Præcepti à Nobis, ut supra, relaxati, non solum dictus Dominus Marchio Castri Cortanzæ, seu Cortanzerii, ac ejusdem Castri Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare debebant, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores taxarum, & alii Officiales

MarchioCortanzæ, seu Cortanzerii, & d. loci Communitas, & homines hujusmodi Præceptum non observarunt ob violentias sibi illatas ab Officialibus Ducis Sabaudiæ.

quocumque nomine nuncupati dicti Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium jurisdictionis S. Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum inferendis abstinere pariter debuissent, & deberent; attamen non solum à die, quâ dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verùm etiam à die 17. mensis Maii 1707., in qua publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ tam ultra, quàm citra Montes libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, & ut melius narratum fuit in eisdem literis §. *Præterea cum ad retundendas graves &c.* nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem quoad Marchionem dicti Castri Cortanzæ, ac prædicti Castri Vassalli, Habitatores, & Incolæ quamvis expressè protestati sint de violentiis, & coactionibus sibi factis, & illatis prædictæ Communitati, & Vassallis super solutione taxarum, aliorumque gravaminum per dictum Serenissimum Ducem impositorum, quodque involuntariè, & metu tantùm pœnæ subiverint hujusmodi onera: Nihilominus non solùm contenta in Præcepto non servarunt, immo illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi comminatas, & quod Officiales prædicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis ausi sunt, & forsan etiam de præsenti audent dictis Præcepto, & literis Apostolicis contravenire, & jurisdictionem Sanctæ Sedis, ac illius Feudatarios, Vassallos, & Subditos vexare, & perturbare, & licèt ad executionem omnium præfatarum pœnarum de præsenti deveniri posset, attamen, sine illorum etiam minimo præjudicio, & citra ullam penitus innovationem, & non aliàs, aliter, nec alio modo, præfatum Illustrissimum D. Gasparem Turchum modernum Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem pro nunc institisse, & instare pro renovatione antedicti Præcepti contra dictum D. Marchionem Cortanzæ, seu Cortanzerii, ac prædicti Castri Vassallos, Incolas, & Habitatores; Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam, ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti faciendam, & ut infra, concedendam duximus, prout de præsenti, concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes.

Protestati tamen fuerunt de violentia sibi illata, & quod metu tantum pœnæ, ac involuntariè onera persolverint.

§. 3. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & authoritate nostri Camerariatus Officii, inhærentes etiam supra narratis literis Apostolicis Sanctitatis suæ super dd. nullitate Actorum, ac censuris dicta die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute Sanctæ obedientiæ Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, seu verius Apostolicâ authoritate sub excommunicationis, & Interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & jure incurrendis debeant, & ipsorum quilibet debeat dictum Dominum Marchionem Cortanzæ, seu Cortanzerii personaliter, si ejus Personam commodè habere poteritis, sin minus per dimissionem præsentium nostrarum literarum in Palatio solitæ habitationis cito intra Feudum, ac per affixionem etiam ad valvas majoris Ecclesiæ dicti Feudi, denuo, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato eumdem D. Feudatarium Cortanzæ, ejusque Ministros, & alios in executione præsentium nominandos, & cognominandos præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti Feudi, ac illius membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque, devolutionis, & aliis pœnis in corpore juris, & usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfati Feudi Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immo eisdem D. Feudatario, ejusque Ministri, aliisque in executione præsentium nominandis sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum Feudum, illiusque Vassallos, & Habitatores, ac Bona omnia inibi existentia, immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per Dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque DD. Ministros super dicto Feudo, habitatoribus, & Bonis quomodolibet inferendis appellare & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra Turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis S. Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & executioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitus, & omninò remaneant non solum &c., sed & omni &c. in quorum &c. Dat. Romæ in Camera Apostolica hac die 28. Januarii, 1711.

Renovatur Præceptum alias injunctum Marchioni Cortanzæ, seu Cortanzerii, & ejusdem loci Communitati, ac hominibus, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscere, vel ei onera, & taxas persolvere audeant sub pœnis.

Joannes Baptista Card. Camerarius.

Aliud consimile Præceptum ab Eminentissimo D. Cardinali Camerario expeditum fuit contra D. Principem Cisternæ, ejusque Vassallos die 24. Julii 1711.

Aliud insuper consimile Præceptum ab eodem D. Cardinali Camerario deindè expeditum fuit contra D. Principem Montaphiæ die 7. Augusti 1711.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

PRÆ-

VI.

PRÆCEPTUM

Injunctum, seu renovatum Communitati, & Hominibus Castri Curtansoni in Comitatu Astensi, ne Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Pedemontis Principem recognoscere in Supremum Dominum ejusdem Castri, nec illi ullum subjectionis actum præstare, aut contributiones persolvere audeant in præjudicium alti, Supremi, ac directi Dominii super eodem Castro ad Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem pertinentis.

Joannes Baptista Tituli S. Cæsarei Presbyter Cardinalis Spinula, S. R. E. Camerarius.

UNiversis, & Singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis, illorumque Dominis Vicariis, nec non Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, ac quibusvis aliis in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi Domini Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & primo loco expositum aliàs, & sub die 8. Augusti 1702. seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum D. Sylvium de Cavaleriis, tunc Reverendæ Cameræ Apostolicæ præfatæ Commissarium Generalem nobis narrasse, & exposuisse, quod licet Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortansæ, & Cortanserii, illorumque Domini Feudatarii, Vassalli & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dictorum Feudorum posita, & existentia spectarent, & pertinerent ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis, non nisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & Supremum Dominium unicè haberent, ac ob id Domini dictorum Castrorum Feudatarii, ac illorum Subditi, & Habitatores, ac respectivè bona, ut supra, situata, & existentia à nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter Jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent; attamen usque tunc ad notitiam Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locum tenentes, Ministros, & Officiales quovis nomine nuncupatos prætendisse, & prætendere Dominam Enrichettam de Trousà Principissam, & Possedditricem dicti Principatus, Cisternæ, ac Dominum Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac D. Herculem Thomam Roverium Marchionem Cortansæ, seù Cortanserii Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexare, perturbare & ad contribuendum taxas cogere, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravare, & generaliter ità agere, ut Domini Feudatarii Sanctæ Sedis, & dd. Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, tamquam Celsitudinis suæ subditi, & Vassalli sese gererent, & omnibus oneribus, & contributionibus, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi subjacent, ipsi Domini Sanctæ Sedis Feudatarii subjaceant, & istâ de causâ Illustrissimum Dominum de Cavaleriis tunc dictæ Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum Juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi libera, immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac ipsorum Feudatariorum, & Vassallorum bona, cum hoc esset præjudiciale supremo & alto Dominio dictæ Sanctæ Sedis, apud nos petiisse, & institisse, ut aliquod Præceptum à nobis concederetur contra eosdem Dominos Feudatarios, ac illorum Vassallos, subditos, & dd. Castrorum habitatores, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum Jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis in corpore Juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, seu præsumeret prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfatorum Feudorum Dominum directum, & Supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, ac bona omnia inibi existentia immunia, libera, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Dominos Ministros, super dictis Feudis, habitatoribus, & Bonis quomodolibet inferen. appellare, & reclamare, ac eidem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, concedere, & relaxare, prout à nobis sub dictâ die 8. Augusti 1702. per acta infrascripti Reverendæ Cameræ Apostolicæ Secretarii petitum Præceptum modo, quo supra concessum fuit.

Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ, seu Cortanzorii, supremum, & directum dominium spectat ad Sedem Apostolicam.

Refertur Præceptum injunctum Feudatariis, ac hominibus eorumdem locorum, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum recognoscerent nec illi prætensa onera, & contributiones persolverent.

Referuntur vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Feudatariis, ac hominibus dictorum Locorum.

§. 2. Secundo verò etiam narratum extitisse, quod licet post præsentationem prænarrati Præcepti, à Nobis, ut supra, relaxati non solùm Dominus Princeps Montaphiæ, ac ejusdem Loci, & Principatus Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare deberent, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores taxarum, & alii Officiales quocumque nomine nuncupati dicti Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium Jurisdictionis Sanctæ Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum, inferendis abstinere pariter debuissent, & deberent attamen non solum à die, qua dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verum etiam à die 17. mensis Maii 1707. in qua publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis Decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in Ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quam citra Montes, Libertati, Immunitati, & Jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque auctoritati Apostolicæ præjudicialium, & ut meliùs narratum fuit in dd. litteris §. *Præterea cum ad retundendas graves &c.* Nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem, quamvis per violentiam, & præviis protestationibus ab ipsis factis solutionem taxarum, aliaque onera involuntariè, & metu subierint, non solùm contenta in Præcepto non servarunt, imò illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi comminatas, ideoque novum Præceptum à nobis expeditum fuit tam contra d. D. Principem Cisternæ, quàm etiam contra dictum Principem Montaphiæ, dictosque Principum Vassallos, ne sub gravioribus pœnis auderent assentiri impositionibus,

Referuntur vexationes ab Administris Ducis Sabaudiæ illatæ Feudatario, & Hominibus Montaphiæ.

Novum Præceptum injunctum Principibus Cisternæ, & Montaphiæ.

nibus, novisque gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, illiusque Ministros imponendis, prout latius constat ex iisdem Præceptis à nobis sub diebus 24. Julii, & septimâ Augusti currentis anni per Acta infrascripti Secretarii Cameræ, ad quæ &c.

Vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Communitati & hominibus Cortansoni in Comitatu Astensi ad Supremum Dominium Sedis Apostolicæ pertinentis.

§. 3. Novissimè verò pariter ad notitiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Commissarii Cameræ devenisse etiam Communitatem, Homines, & Habitatores Castri Curtansoni in Comitatu Astensi existen. sub eodem alto, & Supremo Domino Sanctæ Sedis fuisse de mandato ejusdem Serenissimi Domini Ducis Sabaudiæ, illiusque Ministrorum, eamdem Communitatem, Homines, & Vassallos variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem taxarum Hospitationis militum, mensurationis eorum Territorii, aliorumque gravaminum in præjudicium Jurisdictionis, & Supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis, & propterea fuimus ex parte Illustrissimi Domini Commissarii Cameræ requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti, etiam contra prædictos Communitatem; Homines, & Habitatores Castri Curtansoni renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ factam ad effectum prædictum esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti faciendam, & ut infra, concedendam duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii, inhærentes etiam supranarratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, ac censuris dictâ die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute Sanctæ Obedientiæ vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seù quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, ut statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, seu verius Apostolicâ auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & jure incurrendis, debeant, & ipsorum quilibet debeat prædictos Communitatem, Homines, & Incolas, & Habitatores dicti Castri Curtansoni, ac ejus &c. Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum personas commodè habere poteritis, sin minùs per affixionem præsentium nostrarum litterarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti Castri denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute Sanctæ Obedientiæ, & de Sanctitatis suæ ordine, & mandato, Communitatem prædictam, ejusque Ministros, ac dicti Castri Incolas, & alios in executione præsentium nominandos, & cognominandos præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti Castri, ac illius membrorum, jurium, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore Juris, & usibus Feudorum ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in præfati Castri Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, ac contributiones, seù alia onera

Præceptum injunctum, seu renovatum Communitati, & hominibus Cortanzoni in Comitatu Astensi, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum recognoscant nec illi Taxas persolvant sub pœnis &c.

ipsis imponenda persolvere seu persolvi facere, imò eandem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in executione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum Castrum, illiusque Incolas, & Habitatores, & bona omnia inibi existentia immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestare, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, & executioni dmandare, ut jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitus, omninò remaneant non solum &c. sed & omni &c. Datum Romæ in Camera Apostolicâ hac die 17. Octobris 1711.

Jo. B. Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secr. & Cancellarius.

VII.

RENOVATIO PRÆCEPTI

Injuncti Communitati, & hominibus Cisternæ, ne Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis recognoscere audeant in supremum Dominum D. Castri, nec illi ullum subjectionis actum præstare, vel aliquam contributionem persolvere in præjudicium alti, directi, & Supremi Dominii super eodem Castro ad Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem pertinentis.

Joannes Baptista Spinula Presbyter Cardinalis S. Cæsarei S. R. E. Camerarius.

Universis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Archiepiscopis, Episcopis, illorumque DD. Vicariis, nec non RR. DD. Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, aliisque in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis aliis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu aliàs quomodolibet præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gasparis Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & expositum primo loco aliàs, & sub die 8. Augusti 1702. seu &c. Illustrissimum, & Reverendissimum D. Sylvium de Cavaleriis, tunc R. C. A. prædictæ Commissarium Generalem, nobis narrasse, & exposuisse, quod licèt Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzerii, illorumque DD. Vassalli, & Habitatores, ac omnia bona in Castris, & Territoriis dd. feudorum posita, & existen. spectarent ad Sanctam Sedem Apostolicam, & super illis, nisi Sancta Sedes, & Summi Pontifices directum, altum, & supremum dominium unicè haberent, & ob id DD. dictorum Castrorum Feudatarii, & illorum Subditi, & Habitatores, &

Principatus Cisternæ, & Montaphiæ, & Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzerii; illorumq; Vassalli, & incolæ subsunt supremo Dominio Sedis Apostolicæ.

res-

respectivè bona, ut supra, situata, & existen. à nullo alio Principe molestari possint, cum totaliter Jurisdictioni Sanctæ Sedis, & Summorum Pontificum subjacerent, attamen usque tunc ad notitiam ejusdem Cameræ Apostolicæ devenisse Serenissimum Dominum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac illius Celsitudinis Locumtenentes, Ministros, & Officiales, quovis nomine nuncupatos, prætendisse, & prætendere D. Henrichettam de Trousa Principissam, & posseditricem d. Principatus Cisternæ, ac D. Carolum de Simiana Principem Montaphiæ, ac D. Thomam Roverium Marchionem Cortanzæ, & Cortanzerii Feudatarios Sanctæ Sedis, ac dd. Feudorum habitatores, & Incolas contra omne Juris debitum, & in Sanctæ Sedis præjudicium vexasse, perturbasse, & ad contribuendum taxas coegisse, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia gravamine contributionum, & taxarum realium, & personalium gravasse, & generaliter ita egisse, ut dicti Feudatarii Sanctæ Sedis, & dictorum Feudorum Habitatores, & Incolæ sese erga dictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ. & Principem Pedemontis, tanquam Celsitudinis suæ Subditi, & Vassalli sese gererent, ut omnibus oneribus, contributionibus, quibus d. Serenissimi Ducis subditi subjacent, ipsi DD. Sanctæ Sedis Feudatarii subjaceant, & ista de causa dictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. de Cavaleriis tunc dictæ Cameræ Commissarium Generalem, ad effectum juribus Sanctæ Sedis consulendi, & conservandi libera, & immunia, & exempta ab omni onere, & gravamine ipsius Sanctæ Sedis, ac propriorum Feudatariorum, & Vassallorum bona, cùm hoc esset præjudiciale supremo, & alto dominio d. Sanctæ Sedis, apud Nos petiisse, institisse, ut aliquod Præceptum à Nobis concederetur contra eosdem Domino Feudatarios, ac illorum Vassallos, subditos, & dictorum Castrorum Habitatores, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis in corpore juris, usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, & contribuere, seu alia onera ipsis imponen. persolvere, ac bona omnia inibi existen. immunia, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Ministros super dd. Feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet inferen. appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria forent, gerere, concedere, & relaxare, prout à Nobis sub dicta die 8. Augusti 1702. per acta quondam Astulphi Galloppi tunc ejusdem Cameræ Apostolicæ Secretarii petitum Præceptum modo, quo supra, concessum fuit.

Vexantur ab Officialibus Ducis Sabaudiæ pro solutione prætensarum Taxarum & contributionum.

Præceptum præfatis Feudatariis, ac hominibus dictorum locorum injunctum ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant, nec quidquam agant præjudicium Cameræ Apostolicæ.

§. 2. Secundariè etiam narratum extitisse, quod licet post præsentationem prænarrati Præcepti à Nobis, ut supra, relaxati, non solùm D. Princeps Montaphiæ, ac ejusdem loci, & Principatus Communitas, Habitatores, & Incolæ omnia in eodem prænarrato Præcepto ipsis injuncta, & demandata servare debebant, verùm etiam Magistratus, Locumtenentes, Collectores, & Exactores Taxarum, & alii Officiales quocumque nomine nuncupati d. Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis à molestiis, vexationibus, perturbationibus, & aliis in præjudicium jurisdictionis Sanctæ Sedis, ac illius Feudatariorum, Subditorum, & Vassallorum inferendis pariter sese abstinere debuissent, & deberent, attamen non solùm à die, quâ dictum nostrum Præceptum præsentatum fuit, verùm etiam à die 17. mensis Maii 1707., in quâ publicatæ fuerunt literæ Apostolicæ Sanctissimi D. Nostri Domini Clementis Papæ XI. super declaratione nullitatis decretorum, ordinationum, & aliorum gestorum in ditione d. Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra montes libertati, immunitati, jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium; & ut meliùs narratum fuit in eisdem literis §. *Præterea cum ad retundendas graves &c.* nec non etiam post earundem literarum Apostolicarum publicationem, quamvis per violentiam, ac præviis protestationibus ab ipsis factis, solutionem Taxarum, aliaque onera involuntariè subierint, & propterea non solùm contenta in Præcepto non servarunt, immò illis expressè contravenerunt, incurrendo pœnas inibi comminatas tam contra d. D. Principem Cisternæ, quàm etiam contra d. D. Principem Montaphiæ, & dd. Vassallos, ne sub gravioribus pœnis auderent assentiri impositionibus, novisque gravaminibus forsan per d. Serenissimum Ducem Sabaudiæ, illiusque Ministros imponen., prout latius constat ex eisdem præceptis à Nobis sub diebus 24. Julii, & 7. Augusti 1711. par acta d. quondam Astulphi Galloppi expeditis, ad quæ &c.

Principes Cisternæ, & Montaphiæ, eorumque Vassalli ab Officialibus Ducis Sabaudiæ per vim prætensa onera solvere compelluntur.

§. 3. Expositum quoque tertio loco per prædictum Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Gasparem Turchum post hæc ad ejus notitiam devenisse, etiam Communitatem, Homines, & Habitatores Castri Curtanzoni in Comitatu Astensi existen. sub eodem alto, & supremo Dominio Sanctæ Sedis fuisse de mandato ejusdem Serenissimi Ducis Sabaudiæ, illiusque Ministrorum, eandem Communitatem, Homines, & Vassallos variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem Taxarum, Hospitationem militum, mensurationes eorum Territorii, aliorumque gravaminum in præjudicium jurisdictionis, & supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis, & propterea renovationem ejusdem Præcepti etiam contra prædictas Communitates, Homines, & Habitatores Castri Curtanzoni à Nobis petiisse, illamque jure sic suadente obtinuisse, prout ex hujusmodi renovatione expedita per eadem acta Galloppi sub die 17. Octobris 1711. ad quæ &c.

Communitas pariter, & homines Curtanzoni Comitatu Astensi prætensa onera solvere de facto, & vi coacti fuerunt.

§. 4. Novissimè verò ad notitiam ejusdem Illustrissimi D. Commissarii Cameræ devenisse etiam prædictam Communitatem Cisternæ sub eodem alto, & supremo dominio Sanctæ Sedis, ut supra existen., ejusque Homines, & Habitatores non solùm variis modis gravatos, & coactos fuisse ad solutionem Taxæ nuncupatæ del Tasso del Sale per dictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ejusque Ministros, & Officiales annuatim prætensæ in scutis centum duobus auri, demandando sub prætextu solutionis annuæ recognitionis per dictam Communitatem Cisternæ usque, & sub die 9. Octobris 1681. in dupplis viginti octo monetæ Hispaniarum ex causâ libertatis commercii, & transitus victualium in vim Instrumenti concordiæ cum Civitate Taurinen., sive ejus Advocato Patrimoniali Fiscali generali carcerationem Michaelis Angeli Barocchi, & Philippi Mò habitatorum Cisternæ sequutam in dicta Civitate Taurinen. sub diebus 16., & 20. Martii proximè præteriti, pro quorum excarceratione coactam fuisse d. Communitatem Cisternæ persolvere in manibus Domini Aymi Ferrerii Consiliarii, & Thesaurarii

Referuntur aliæ vexationes illatæ Communitati, & hominibus Cisternæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ.

Generalis d. Sereniſſimi Domini Ducis Sabaudiæ libras biſmille, & quingentas argenti, quæ licèt per eandem Communitatem ſolutæ fuerint ex cauſâ ſupradictæ annuæ recognitionis, & causâ libertatis commercii ejus Graſciarum, & in vim enunciati Inſtrumenti Concordiæ, ut ſupra, ſtipulati d. die 9. Octobris 1681. nihilominus prædictus D. Aymus Ferrerius Theſaurarius Generalis quietantiam in computum ſupradicti prætenſi Datii del Taſſo facere voluit, reluctantibus licèt, & diſſentientibus prædictâ Communitate, & Hominibus: verùm etiam Deputatis, & Officialibus ejuſdem Communitatis Ciſternæ fuiſſe per dictum Theſaurarium Generalem, alioſque Miniſtros d. Sereniſſimi Ducis Sabaudiæ injunctum Præceptum, quatenus infra quadraginta dies ex tunc proximos ſupplicem libellum pro obtinendâ compoſitione à d. Sereniſſimo Duce ſuper ſolutione annua d. Datii del Taſſo exhibere debeant. Et licèt Communitas, & Homines, & habitatores dicti loci Ciſternæ in eorum publico Concilio ad hoc ſpecialiter celebrato ſub die 8. Aprilis proximè præteriti proteſtati fuerint de nullitate geſtorum per dd. Miniſtros d. Sereniſſ. D. Ducis Sabaudiæ tam circa carcerationem dd. Michaelis Angeli Barocchi, & Philippi Mò, quàm circa prætenſam ſolutionem coactè factam, & per dictum Theſaurarium Generalem receptam in computum ſupradicti prætenſi Datii del Taſſo, & non in cauſam d. tranſactionis, & concordiæ, ut ſupra, initæ, cùm Communitas prædicta, ejuſque Habitatores, & Incolæ exiſtant ſub alto, & ſupremo dominio Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & propterea à nullo alio Principe moleſtari poſſint, minuſque taxas, pedagia, & gabellas ab eis exigere, prout ex dd. proteſtationibus ut ſupra emiſſis, & per dictum Illuſtriſſimum Dominum Commiſſarium Cameræ in actis infraſcripti Secretarii ſub infraſcriptâ die productis, ad quæ &c. nihilominus fuimus ex parte ejuſdem Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Gaſparis Turchi d. Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarii Generalis requiſiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti etiam contra prædictos Communitatem, Homines, & Habitatores Ciſternæ concedere, ac renovare vel dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à d. Illuſtriſſimo D. Commiſſario Cameræ factam ad effectum tuendi juriſdictionem, ac ſupremum dominium Sanctæ Sedis, eſſe juſtam, & omni rationi conſonam, renovationem prædicti Præcepti facien. & ut infra, concedendam fore, & eſſe duximus, prout de præſenti concedimus, renovamus, & omninò ſervari mandamus per præſentes.

§. 4. Quo circa de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini Clementis Divinâ providentia Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis deſuper facto, & authoritate noſtri Camerariatus Officii, inhærentes, ut ſupra, narratis literis Apoſtolicis Sanctitatis Suæ ſuper dd. nullitate actorum, & cenſuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præſentium, & in virtute ſanctæ obedientiæ Vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & veſtrum cuilibet in ſolidum, ac cui, ſeu quibus præſentes noſtræ oſtenſæ, ſeu præſentatæ fuerint, committimus, & ſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus ſtatim viſis, ſeu receptis præſentibus, & poſtquam præſentium vigore fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum fuerit requiſitus, ex parte noſtrâ, immo veriùs Apoſtolicâ authoritate, ſub excommunicationis, & Interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipſo facto, & ipſo jure incurren. debeatis, & quilibet veſtrum debeat prædictos Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores d. loci Ciſternæ, ac ejuſdem Communitatis publicos Repræſentantes, Miniſtros, & Officiales perſonaliter, ſi eorum perſonas commodè habere poteritis, ſin minùs per affixionem præſentium noſtrarum literarum ad valvas majoris Eccleſiæ dicti loci, denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuiſſe, & præcepraſſe, prout nos etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejuſque Miniſtros d. loci Ciſternæ Incolas, & alios in exequutione præſentium nominan. & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne ſub d. loci, illiuſque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore juris, & uſibus Feudorum, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis contentis, & comminatis audeant, ſeu præſumant, aut eorum aliquis audeat, ſeu præſumat prædictum Sereniſſ. D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiuſque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & ſupremum recognoſcere, nec ullum actum recognitionis, & ſubjectionis agere, minùſque contributiones, ac alia onera, & ſignanter ſupradictum datium del Taſſo ipſis imponenda perſolvere, ſeu perſolvi facere, minuſque compoſitionem aliquam ſuper ſolutione d. datii del Taſſo à d. Sereniſſimo D. Duce, ejuſque Officialibus, & Miniſtris petere, ſeu impetrare, aut peti, ſeu impetrari facere, immò eamdem Communitatem, ejuſque Miniſtros, alioſque in exequutione præſentium nominandos monemus, ac eiſdem ſub jam dd. pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Ciſternæ, illiuſque Incolas habitatores, ac bona omnia inibi exiſten. immunes, & immunia, liberos, & libera, & in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conſervare, & conſervari facere, & à gravaminibus forſan per dictum Sereniſſimum D. Ducem, illiuſque DD. Miniſtros ſuper de Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, & reclamare, & eiſdem, & quibus opus fuerit, cenſuras contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, ac denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apoſtolicæ proteſtari, & ſuper præmiſſis omnia, quæ neceſſaria fuerint, gerere & exequutioni demandare, ut jura Sanctæ Sedis illæſa, intacta, & immunia penitùs, & omninò remaneant, non ſolùm &c. ſed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apoſtolicâ hac die 23. Maii 1716.

Novum Præceptum injunctum Communitati, & hominibus Ciſternæ, ne Ducem Sabaudiæ in ſupremum Dominum recognoſcant, nec illi ullas Taxas perſolvant.

Jo. Baptiſta Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Galloſius &c.

VIII.

RENOVATIO

Conſimilis Præcepti aliàs injuncti Communitati, & Hominibus Cortanzæ; & Declaratio nullitatis cujuſdam Memorialis ſub nomine d. Communitatis præſentati Sereniſſimo D. Duci Sabaudiæ.

Joannes Baptiſta &c.

Omittitur narrativa, quæ eadem eſt, ac relata in proximè enunciato Præcepto.

§. 1. Noviſſimè verò ad notitiam ejuſdem Illuſtriſſimi Domini Commiſſarii Cameræ deveniſſe etiam prædictam Communitatem Cortanzæ Aſten. Diœceſis ſub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut ſupra exiſten. ejuſque Homines, & Habitatores iterum variis modis gravari, & cogi ad ſolutionem taxæ

Referuntur vexationes ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Communitati, & Hominibus Cortanzæ Aſten. Diœceſis.

nuncupat. *del tasso del sale* per dictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, ejusque Ministros & Officiales annuatim prætensi, demandando dictâ de causâ carcerationem Josephi Vayni de dicto loco Cortanzæ sequutam in dicta Civitate Taurinen. sub die ultima mensis Martii proximè præteriti. Et licèt Communitas, Homines, & Habitatores dicti loci Cortanzæ in eorum publico Consilio ad hoc specialiter celebrato sub die 6. Aprilis proximè præteriti protestati fuerint de nullitate tam carcerationis dicti Josephi Vayni, nulliter, & in spretum alti, & supremi Dominii Sedis Apostolicæ sequutæ, quàm etiam omnium gestorum per Ministros dicti Serenissimi Domini Principis Sabaudiæ, ac prætensionis circa dictam solutionem prædicti datii *del Tasso*: cum Communitas prædicta, ejusque Habitatores, & Incolæ existant sub alto, & supremo Dominio dictæ Sanctæ Sedis Apostolicæ, & propterea à nullo alio Principe molestari possint, prout ex dictis protestationibus, ut supra, emissis, & per dictum Illustrissimum Dominum Commissarium Cameræ in actis infrascripti Secretarii sub infrascripta die productis; ad quæ &c., Nihilominus fuimus ex parte ejusdem Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gaspari Turchi dictæ Rev. Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti, etiam contra dictam Communitatem, homines, & Habitatores Cortanzæ, concedere, ac renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Cameræ factam ad effectum tuendi jurisdictionem, ac supremum Dominium Sanctæ Sedis esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti facien. & ut infra concedendam fore, & esse duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes.

§. 2. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri D. Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii inhærentes, ut supra, narratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dictis nullitate actorum, & censuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute sanctæ obedientiæ vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & ipso jure incurren. debeatis, & quilibet vestrum debeat prædictos Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores d.loci Cortanzæ, ac ejusdem Communitatis publicos Repræsentantes Ministros, & Officiales personaliter, si eorum personas commodè habere poteritis, sin minus per affixionem præsentium nostrarum literarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti loci denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejusque Ministros d. loci Cortanzæ, Incolas, & alios in exequutione præsentium nominan. & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub d. loci, illiusque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore Juris, & usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere minusque contributiones, & alia onera, & signanter supradictam taxam *del tasso* ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immò eandem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in exequutionem præsentium nominandos, monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Cortanzæ, illiusque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi existen. immunes, & immunia, liberos, & libera, ac omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum D. Ducem, illiusque DD. Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, & notificare, ac denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria fuerint, gerere, & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitùs, & omninò remaneant, non solùm &c. sed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apostolicâ die 23. Maii 1716.

Novum Præceptum injunctum præfatis Communitati, ac Hominibus Cortanzæ, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscant, nec ipsi ullam taxam persolvant nunc in præjudicium Cameræ Apostolicæ.

Jo. Baptista Spinula Card. Camer.

Dominicus Antonius Gallosius &c.

IX.

RENOVATIO

Consimilis Præcepti aliàs injuncti Communitati, & Hominibus Montaphiæ &c.

Jo: Baptista &c.

Omittitur narrativa, quæ eadem est, ac illa relata in supra enunciato Præcepto.

§. 1. Novissime verò ad notitiam ejusdem Illustrissimi Domini Commissarii Cameræ devenisse etiam prædictam Communitatem Montaphiæ sub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut supra existen. ejusque Homines, & Habitatores iterum variis modis per dictum Serenissimum D. Ducem, ejusque Ministros, & Officiales gravari, & cogi ad solutionem taxæ nuncupat. *del tasso, sussidio, e dritto d'ordini* in summa librarum sex millium centum triginta duarum ad annum 1715. prætensæ, & ulterius, ut dicitur *di sacchi quarantaquattro, coppi quattro, e nove cucchiari frumenti* pariter pro d. tempore prætensorum, demandando dicta de causa carcerationes Joannis Antonii Cartesi Chirurgi ejusdem loci, & Bartholomei Francisci Miglyni dicti loci Notarii sequutas in dicta Civitate Taurinen. sub diebus 27. Martii, & 9. Aprilis proximè præteritorum; Ac etiam similiter ad ejus notitiam devenisse annis retro elapsis coactè, & in præjudicium alti, & supremi Dominii d. Sanctæ Sedis fuisse per dictam Communitatem Montaphiæ præsentatum quoddam memoriale, seu supplicem libellum eidem Serenissimo Domino Duci Sabaudiæ super compositione ex causâ prædictæ taxæ *del tasso*, aliorumque onerum nulliter, & indebitè, ac in præjudicium dicti alti, & supremi Dominii Sanctæ Sedis, ut supra,

Narrantur variæ vexationes, & molestiæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ Communitati, & Hominibus Montaphiæ.

præ-

prætensorum. Et licèt Communitas, Homines, & Habitatores d. loci Montaphiæ in eorum publico Consilio ad hoc specialiter celebrato sub die 14. Aprilis proximè præteriti protestati fuerint de nullitate tam carcerationum dd. Joannis Antonii Cartesi, & Bartholomei Francisci Miglyni nulliter, & in spretum d. alti & supremi Dominii Sanctæ Sedis sequutarum, quàm etiam omnium gestorum per Ministros d. Serenissimi D. Principis Sabaudiæ, ac prætentionis circa dictam solutionem prædictor. Datiorum, cum Communitas prædicta, ejusque Habitatores, & Incolæ existant sub alto, & supremo Dominio ejusdem Sanctæ Sedis Apostolicæ, & propterea à nullo alio Principe molestari possint, prout ex dictis protestationibus, ut supra emissis, & per dictum Illustrissimum D. Commissarium Cameræ in actis infrascripti Secretarii sub infrascriptâ die productis, ad quæ &c. Nihilominus fuimus ex parte ejusdem Illustrissimi, & Reverendissimi D. Commissarii Generalis requisiti, quatenus non solùm renovationem antedicti Præcepti etiam contra dictum Communitatem, Homines, & Habitatores Montaphiæ concedere, ac renovare, verùm etiam dictum memoriale, seu supplicem libellum, ut prætenditur, dicto Serenissimo Domino Duci Sabaudiæ super compositione ex causa prædictæ prætensæ taxæ *del tasso*, aliorumque onerum, licèt coactè, ac nulliter, & indebitè per dictam Communitatem Montaphiæ, ejusque Officiales, & Ministros præsentatum, annullare, ac nullum, & invalidum, ac nullos, & invalidos, nulliusque roboris, & momenti, tanquam in præjudicium dicti alti, & supremi Dominii Sanctæ Sedis præsentat. declarare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à d. dicto Illustrissimo Domino Commissario Cameræ factam ad effectum tuendi Jurisdictionem, & supremum Dominium Sanctæ Sedis esse justam, & omni rationi consonam, non solùm renovationem prædicti Præcepti facien. & uti infra, concedendam fore, & esse duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus; Verùm etiam memoriale, seu supplicem libellum prædictum, ut prætenditur, d. Serenissimo Duci præsentatum annullandum fore, & esse similiter duximus.

§. 2. Quo circa de mandato sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii inhærentes, ut supra, narratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, & censuris d. die 17. Maii 1707. publicatis, ac in primis, & ante omnia annullantes, ac nullum, & invalidum, ac nullos, & invalidos, nulliusque roboris, & momenti per præsentes declarantes Memoriale, seu supplicem libellum prædictum, ut prætenditur, dicto Serenissimo D. Duci Sabaudiæ per dictam Communitatem, & Officiales Montaphiæ super dictâ compositione causæ prædictæ prætensæ taxæ *del tasso*, aliorumque onerum, licèt coactè, ac nulliter, & indebitè, ac in præjudicium alti, & supremi Dominii d. Sanctæ Sedis Apostolicæ præsentatum, itaut actus hujusmodi præsentationis, minùsque illius admissio, quatenus adsit, minimè Communitatem prædictam, ejusque Homines particulares, & Habitatores afficiat, & afficere possit, & non aliàs tenore præsentium, & in virtute sanctæ obedientiæ, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostra, immò veriùs Apostolica auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & ipso jure incurren. debeatis, & quilibet vestrum debeat prædictam Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores Montaphiæ ac ejusdem Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum personas commodè habere poteritis, sin minùs per affixionem præsentium nostrarum litterarum ad valvas majoris Ecclesiæ d. loci denuo, & prout etiam aliàs factum fuit monuisse, & præceptasse, prout nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, ac de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejusque Ministros d. loci Montaphiæ, Incolas, & alios in exequutione præsentium nominan. & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti loci, illiusque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis in corpore Juris, & usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Sereniss. Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, minusque contributiones, & alia onera, & signanter supra expressa ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immò eamdem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in exequutione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Montaphiæ, illiusque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi existen. immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, & reclamare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes Dominia Sanctæ Sedis indictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, ac de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria fuerint gerere, & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitus, & omninò remaneant non solum &c. sed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apostolicâ hac die 13. Maii 1716.

Declarantur nulli, & invalidi omnes actus gesti à præfata Communitate, & Hominibus Montaphiæ præjudiciales directo, & supremo Dominio Sedis Apostolicæ super eodem Castro.

Renovatur præfatæ Communitati, & Hominibus Montaphiæ Præceptum alias illis injunctum, ne Ducem Sabaudiæ in Dominum supremum ejusdem loci recognoscant.

Jo. Baptista Spinula Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius &c.

X.

RENOVATIO PRÆCEPTI

Aliàs injuncti Communitati, & Hominibus Cortanzoni Asten. Diœc.

Joannes Baptista &c.

Omittitur narrativa, quæ consimilis est alteri de qua supra.

Novissimè verò ad notitiam ejusdem Illustrissimi Domini Commissarii Cameræ devenisse etiam prædictam Communitatem Cortanzoni Astensis Diœcesis sub eodem alto Dominio Sanctæ Sedis, ut supra existen. ejusque Homines, & Habita-

Narrantur violentiæ ab Officialibus Ducis Sabaudiæ illatæ.

tæ, Communitati, & Hominibus Cortanzoni Asten. Diœc.

tum variis modis gravari, & cogi ad solutionem taxarum, aliorumque gravaminum mediante assignatione Belluarum coactè obtenta per dictum Serenissimum D. Ducem Sabaudiæ, mediantibus ejus Officialibus, & Ministris in præjudicium Jurisdictionis, & Supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis. Et licèt Communitas, Homines, & Habitatores dicti loci Cortanzoni in eorum publico Consilio ad hoc specialiter celebrato protestati fuerint de nullitate omnium gestorum, & agendorum per Ministros, & Officiales dicti Serenissimi D. Ducis Sabaudiæ, cum Communitas prædicta, ejusque Habitatores, & Incolæ existant sub alto, & supremo Dominio dictæ Sedis Apostolicæ, & propterea à nullo alio Principe molestari possint; Nihilominus fuimus ex parte ejusdem Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Gasparis Turchi dictæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis requisiti, quatenus renovationem antedicti Præcepti etiam contra dd. Communitatem, Homines, & Habitatores Cortanzoni concedere, & renovare velle dignaremur. Nos itaque attendentes petitionem à dicto Illustrissimo Domino Commissario Cameræ factam, ad effectum tuendi Jurisdictionem, & Supremum Dominium Sanctæ Sedis, esse justam, & omni rationi consonam, renovationem prædicti Præcepti facien., & ut infra, concedendam fore, & esse duximus, prout de præsenti concedimus, renovamus, & omninò servari mandamus per præsentes.

§. 2. Quo circa de mandato Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii inhærentes, ut supra, narratis literis Apostolicis Sanctitatis Suæ super dd. nullitate actorum, & censuris dicta die 17. Maii 1707. publicatis, tenore præsentium, & in virtute sanctæ obedientiæ vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum, ac cui, seu quibus præsentes nostræ ostensæ, seu præsentatæ fuerint, committimus, & strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum fuerit requisitus, ex parte nostrâ, immo verius Apostolicâ auctoritate, sub excommunicationis, & interdicti, ac aliis arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis ipso facto, & ipso Jure incurren., debeatis, & quilibet vestrum debeat prædictam Communitatem, Homines, Incolas, & Habitatores dicti loci Cortanzoni, ac ejusdem Communitatis publicos Repræsentantes, Ministros, & Officiales personaliter, si eorum Personas commodè habere poteritis, sint minus per affixionem præsentium nostrarum literarum ad valvas majoris Ecclesiæ dicti loci denuò, & prout etiam aliàs factum fuit, monuisse, & præceptasse, prout Nos etiam in virtute sanctæ obedientiæ, & de Sanctitatis Suæ ordine, & mandato Communitatem prædictam, ejusque Ministros dicti loci Cortanzoni Incolas, & alios in exequutione præsentium nominan., & cognominan. præceptamus, monemus, & interpellamus, ac præceptari, moneri, & interpellari mandamus, ne sub dicti loci, illiusque membrorum, & pertinentiarum quarumque devolutionis, ac aliis pœnis in corpore Juris, & usibus Feudorum, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, & comminatis audeant, seu præsumant, aut eorum aliquis audeat, seu præsumat prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontii, illiusque Cameram Ducalem in prædicti loci Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis agere, minusque contributiones, & alia onera ipsis imponenda persolvere, seu persolvi facere, immò eamdem Communitatem, ejusque Ministros, aliosque in exequutione præsentium nominandos monemus, ac eisdem sub jam dictis pœnis modo prædicto præcipimus, & mandamus, ut dictum locum Cortanzoni, illiusque Incolas, Habitatores, ac bona omnia inibi existen. immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Dominos Ministros super dicto Feudo, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponen. appellare, ac eisdem, & quibus opus fuerit, censuras contra turbantes dominia Sanctæ Sedis inflictas intimare, ac notificare, & denique de nullitate, & de omnibus præjudiciis Sanctæ Sedis Apostolicæ protestari, & super præmissis omnia, quæ necessaria fuerint, gerere, & exequutioni demandare, ut Jura Sanctæ Sedis illæsa, intacta, & immunia penitùs, & omninò remaneant non solùm &c. sed & omni &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camerâ Apostolicâ hac die 23. Maii 1716.

Renovatur Præceptum dictæ Communitati, & Hominibus Cortanzoni Asten. Diœcesi. alias injunctum, ne Ducem Sabaudiæ in Supremum Dominum dicti loci recognoscant sub pœnis &c.

Joannes Baptista Spinula Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R.C.A. Secretarius, & Cancellarius.

DECLARATIO XI.

Nullitatis, reprobatio, & damnatio omnium gestorum, & attentatorum ab Officialibus Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis contra Communitates, & homines Cisternæ, Montaphiæ, Cortanzæ, & Cortanzonii in præjudicium supremi dominii eorumdem locorum ad Sedem Apostolicam, & Summum Romanum Pontificem pertinentis:

Nec non citatio, & Monitorium contra prædictos Laicæ Potestatis Officiales ad comparendum, & allegandum causam, quare declarari non debeant incidisse in censuras, & pœnas &c. ob ejusmodi attentata, & perturbatam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ jurisdictionem, & authoritatem.

Joannes Baptista Spinula Presbyter Cardinalis Sancti Cæsarei, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Universis, & singulis Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Archiepiscopis, Episcopis illorumque Dominis Vicariis, necnon RR. Dominis Abbatibus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, aliisque in Dignitate Ecclesiasticâ constitutis, ac quibusvis aliis Curiarum Ecclesiasticarum Officialibus, Ministris, & Executoribus, illique, vel illis, ac cui, seu quibus præsentes nostræ Literæ ostensæ, seu aliàs quomodolibet præsentatæ fuerint, salutem in Domino sempiternam.

Cisterna, Montaphia, Cortanza, & Cortanzonum Asten. Diœc. subjacent supremo Dominio Sedis Apostolicæ.

§. 1. Noveritis nuper, & infrascriptâ die fuisse coram Nobis, & in Tribunali nostro pro parte, & ad instantiam Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Joannis Caroli Piancastelli Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis personaliter comparitum, & expositum jamdudùm Laicalem Potestatem Taurinensem excogitasse, omnique conatu fategisse, Jurisdictionem, & Jura Sedis Apostolicæ usurpare, præ-

præsertim verò id contigisse narravit in Principatu Cisternæ, & Montaphiæ ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanzoni in Diœcesi, & Comitatu Asten. existentium, & ab eâdem Ecclesiâ Episcopali Astensi Taurini, & Papiæ respectivè dependentium, supremoque, alto, & directo Dominio, & Jurisdictioni dictæ Sanctæ Sedis totaliter subjectorum.

Narrantur gravamina, & attentata Laicalis Potestatis in dictis locis.

§. 2. Siquidem pluribus abhinc annis præfatam Laicalem Potestatem contra eadem Loca, eorumque Habitatores, & Apostolicæ Sedis Vassallos plura attentasse, illos scilicèt contra omne Juris debitum, ac in Apostolicæ Sedis præjudicium vexasse, & ad contribuendum Taxas coegisse, ac Bona in eisdem Feudis posita, & existentia onere Contributionum, & Taxarum realium, & personalium respectivè gravasse, aliaque hujusmodi ita violenter gessisse, & attentasse, ut Feudatarii dictorum Locorum, illorumque Habitatores, & Vassalli Sanctæ Sedis tales sese agnoscerent, & exhiberent erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac si fuissent, & essent ejus Subditi, & Vassalli, itaut omnibus oneribus, & contributionibus de facto subjacerent, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi de jure subjacent.

Præceptum injunctum Feudatariis, ac hominibus dd. locorum, ne Ducem Sabaudiæ in supremum Dominum recognoscerent.

§. 3. Ad hæc autem avertenda mala, (ut idem Illustrissimus Dominus Comparens prosequendo exposuit), quæ Jurisdictioni, ac supremo Dominio Sedis Apostolicæ per vim, ut præmittitur, inferebantur, providâ sollicitudine Commissarii Generalis tunc temporis Reverendæ Cameræ Apostolicæ die octavâ Augusti 1702. fuerunt coram Nobis expeditæ literæ inhibitoriales, quibus, justitiâ suadente, injunctum fuit Feudatariis dictorum Locorum, illorumque Vassallis, Subditis, & Habitatoribus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis censurarum in corpore juris, Constitutionibus Apostolicis, & usibus Feudorum contentis & comminatis, auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis agere, & exercere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, sed Bona omnia inibi existentia immunia, & exempta pro Sancta Sede conservare, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Administros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, de nullitate dicere, aliaque pro tuendâ Sanctæ Sedis Jurisdictione agere deberent, prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c. Ast in inceptâ usurpatione Jurium Apostolicæ Sedis perseverans Laicalis Potestas Taurinensis ad alia hujusmodi, & similia graviora contra Vassallos, & Bona prædicta processit.

Aliud simile Præceptum dd. locorum hominibus renovatum.

§. 4. Quamobrem, ut Apostolicæ Sedis Jura defensa, & illæsa remanerent, aliæ similes literæ inhibitoriales coram Nobis expeditæ fuerunt die 23. Maii anni 1716., quibus pariter omnibus, & singulis superiùs nominatis injunctum fuit, ne sub dictorum Locorum, illorumque membrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis superiùs expressis, auderent, seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, vel præsumeret prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Locorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis erga eum agere, minùsque contributiones, & alia onera ipsis forsan imponenda persolvere, seu persolvi facere; Immò easdem Communitates, ejusque Ministros, & alios quoscumque prædictis nostris literis sub dictis pœnis seriò monuimus, ipsisque præcepimus, ut Loca Montaphiæ, Cisternæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, illorumque Incolas, Habitatores, ac Bona omnia inibi existentia immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem, illiusque Ministros super dictis Feudis, Habitatoribus, & Bonis quomodolibet imponendis iterum appellare, & reclamare, de nullitate dicere, & omnia, quæ necessaria fuerint super præmissis, agere, & gerere omninò deberent, & prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c.

Alia gravamina & violentiæ dd. locorum hominibus illata.

§. 5. Hujusmodi itaque literis ad valvas Ecclesiarum dictorum Locorum publicè affixis, & executis, quamvis illorum Habitatores, & Vassalli pro eorum obedientiæ, & fidelitatis debito erga Apostolicam Sedem fategissent sese immunes, & liberos tueri, & bona omnia inibi existentia penitus exempta conservare à personalibus, & realibus impositionibus, quibus Administri dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis eos gravare conabantur; Nihilominus violentiis Laicalis Potestatis Taurinensis oppressi, coacti fuerunt, facto tamen, non animo, illis cedere, & sese mandatis ejusdem Potestatis, licèt inviti, submittere. Hæc profectò noviter evenerunt præsenti, ac proximè elapso anno 1716., quibus præsertim dictæ Potestatis Taurinensis Administri plura in dictis locis contra Jurisdictionem, supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ per vim, etiam armatam, attentarunt.

Sequitur narratio aliorum gravaminum, & vexationum Laicalis potestatis.

§. 6. Siquidem, ut expositum quoque Nobis fuit, *Carolus Maria Soleri* Commissarius Ducalis de mense Septembris dicti anni 1716. personaliter se contulit ad eadem Loca Cisternæ, Montaphiæ; & Cortanzæ, redditisque Officialibus Universitatum literis *à Comite Pelletta de Casambrato* Syndico, & Præfecto vulgo *Comandante* Civitatis Astensis expeditis, quibus Vassallorum, & Habitantium notulam requirebat, illique consignari, sub pœnarum comminatione præcipiebat, eam proindè sibi tradi præfatus Commissarius instanter requisivit, & mandavit, comminata contravenientibus pœna militaris executionis: Verùm quia Fideles Populi detrectarunt dictæ Potestatis Imperio parere, quinimò Syndici, & Consiliarii Loci Montaphiæ non perterriti, petitam notulam exhibere, & consignare tunc recusarunt, ut Apostolicæ Sedis mandatis debitè obsequerentur, gravissima damna, & incommoda ab eadem Laicali Potestate experti fuerunt. Etenim dicto mense Septembris triginta Equestres, & septuaginta pedestres milites sub regimine *Equitis Casanova* Civitatis Vercellensis Præfecti, *& Capitanei Piopis* se contulerunt ad dictum Montaphiæ locum, ibique diu stationem fecerunt illius Communitatis sumptibus, & expensis, quousque Habitatores, & Vassallos coegerunt ad actum subjectionis erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis emittendum, petitamque Hominum, & Incolarum notulam tradendam. Qua de re Habitatores, & Vassalli cæterorum Locorum perterriti hujusmodi notulam coacti tradiderunt, ne parem comminatæ militaris executionis pœnam sustinerent, omnesque demum Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ Habitatores, & Vassalli, ut graviora damna, & incommoda, quæ comminabantur, evaderent, realia, & personalia onera per vim, ut præmit-

ti-

titur, a dicta Potestate imposita proximè præterito, & currenti anno respectivè exsolverunt; ita mandante Advocato *Carolo Antonio Cauda* altero ex Administris dictæ Laicalis Potestatis, dictumque Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, tanquam prætensum directum Dominum, vi coacti recognoverunt. Præ cæteris autem graviora apparent, quæ laici Administri prædictæ Potestatis contra nostras postremas literas decernere præsumpserunt; quippe ad instantiam *Consiliarii, & Patrimonialis Generalis à Secretario Cameræ*, quam Computorum vocant, expeditum fuit Edictum, seu Rescriptum typis impressum, & in iisdem locis affixum, quo, prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis dictarum nostrarum literarum, Subditis, & Vassallis dictorum Locorum, qui Apostolicam Sedem, tanquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem recognoverant, sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremam tantùm dicti Serenissimi Ducis, ejusque Successorum authoritatem recognoscerent, prout latiùs apparet ex dicta Ordinatione, seu Rescripto sub Datum Taurini die 31. Augusti 1716., ad quod impugnativè tantùm relatio habeatur.

Incolæ Cortanzæ, seu Cortanzerii militari brachio coacti fuerunt contributiones persolvere.

§. 7. Adhuc tamen Administri Laici à vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum Locorum minimè destiterunt, quinimmo prænarratis molestiis novas, gravioresque in dies adjicientes ad militares executiones devenerunt de mense Junii proximè præteriti contra Habitatores loci Cortanzæ, seu Cortanzerii. Antedictus quippe Commissarius Soleri à magna Militum copia associatus ad eumdem Locum die 14. dicti mensis Junii se contulit, ibique illorum sumptibus in pœnam assertæ inobedientiæ mandatis laicæ Potestatis hospitati fuerunt, donec Communitas, & Particulares compartum tritici, aliasque petitas contributiones unà cum expensis à Militibus, eorumque Officialibus prætensis persolvere coacti fuerunt.

Instantia Commissarii Generalis Cameræ Apostolicæ.

§. 8. Quæ omnia, & singula, aliaque hujusmodi prænominatos Laicos Administros de facto, & per vim nulliter, & attentatè perpetrasse in manifestum, ac detestabile contemptum Apostolicæ Sedis, ejusque Jurisdictionis, Jurium, & Authoritatis præjudicium commemoravit hodie Nobis, legitimisque juribus comprobavit dictus Illustrissimus Dominus Commissarius Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ rebusque aliis ex Processu Causæ resultantibus, ad quem &c., singula singulis &c., super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte ejusdem fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, ad sententiam scilicet declaratoriam nullitatis omnium, & singulorum per vim, & metum gestorum ab Officialibus Universitatum dictorum Locorum, illorumque Habitatoribus, & Vassallis erga Serenissimum D. Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis in præjudicium alti, & supremi Dominii Apostolicæ Sedis, nec non singulorum pariter circa hujusmodi gestorum ab Administris ejusdem Potestatis devenire, literasque monitorias extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitime comparendum decernere, & concedere dignaremur.

§. 9. Nos igitur Joannes Baptista Spinula Cardinalis Camerarius sedulò spectantes damnatam detestabilemque usurpationem jurisdictionis, jurium, & dominii Sanctæ Sedis Apostolicæ à Laicali Taurinensi Potestate, ut præmittitur, commissam; easque violentias ab ejus Subditis, & Vassallis Locorum Cisternæ, Montaphiæ; & Cortanzæ, seu Cortanzerii injustè passas, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi Nobis factam fore, & esse justam, ac rationi consonam cumque justa petenti non sit denegandus assensus ad petitam declaratoriam Sententiam, seu Decretum nullitatis procedendum prædictasque literas monitorias contra Delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus.

Omnes actus gesti ab hominibus dictorum Locorum, & omnia attentata laicalis potestatis contra ipsos patrata n[illegible] ac man[illegible] declarantur cum omnibus secutis & secuturis.

§. 10. Quocirca inhærentes nos etiam Apostolicis literis Sanctissimi Domini Papæ editis die 17. Maii anni 1707. super declaratione nullitatis quamplurium decretorum, ordinationum, mandatorum, aliorumque gestorum in ditione Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tam ultra, quàm citra Montes libertati, immunitati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ, atque authoritati Apostolicæ præjudicialium, aliisque similibus literis pariter editis die 20. Octobris proximè præteriti super hujusmodi declaratione nullitatis præfati Edicti ad supplicationem Patrimonialis generalis Secularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Pedemontis Principatu emanati, omnia, & singula à præfatis Administris causa, & occasione præmissorum acta, gesta, & perpetrata contra altum, directum, & supremum Dominium Sedis Apostolicæ, nec non ab Habitatoribus, & Vassallis eorumdem Locorum per vim, & metum nequiter extorta cum omnibus & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus Potestatem, ac à deficientibus respectivè à debito obedientiæ erga Sanctam Sedem Apostolicam damnabiliter gesta, & attentata, de facto præsumpta, ac per vim extorta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse neque illa ullum statum facere, vel fecisse, itaut illis minimè obstantibus Apostolicæ Sedis, & Astensis Ecclesiæ jura quæcumque semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra illæsa, & illibata, perinde ac si præmissa tam à Laicali Potestate Taurinensi, quàm à Subditis, & Vassallis Apostolicæ Sedis, dictorumque Locorum Habitatoribus per vim, ut præmittitur, gestorum, nunquam emanassent, nec facta fuissent, ac pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus, & publicè denunciamus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus

Citantur Laici potestatis Officiales, qui præmissa perpetrarunt, ad comparendum coram Card. Camerario, & allegandam causam, quare declarari non debeant excommunicati.

§. 11. Quibus per Nos ita decretis, & declaratis semper, & perpetuò in suo robore manentibus committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictæ præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. *Supradictos Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum & Præfectum vulgò Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum, pariter Commandante nuncupat., Capitaneum Piopis, Advocatum Carolum Antonium Cauda, N. N. Consiliarium, & Patrimonialem generalem, N. N. à secretis Cameræ Computorum nuncupat., N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusium, & Comitem sive Equitem Ca-*

taneum Cumiana citetis, moneatis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, prout Nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, tertio, & peremptoriè, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio ultimo, & peremptorio termino, ac trina Canonica monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in Sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit, juri stetisse, deque eorum innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omnino paruisse: *Certificantes eosdem Carolum Mariam Soleri, aliosque prædictos* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus al ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentia, aliisque quibuscumque non obstantibus.

Decernitur præsens Monitorium affigi in Urbe, in Ecclesiis majoribus Messerani, ac Tiliolarum, sic affixum omnes citatos afficere debere &c. ob non tutum accessum ad præmissa loca.

§. 12. Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione Prædictorum Principatus Cisternæ & Montaphiæ, ac Marchionatus Cortanzæ, & Cortanzoni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & auctoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, Magnæ Curiæ Innocentianæ, & aciei Campi Floræ, nec non ad valvas Major. Ecclesiarum Messerani, & Tiliolarum, quo sic exequuto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 11. Decembris 1717.

Jo: Baptista Cardinalis Spinula Camerarius.

Dominicus Antonius Galosius Rev. Cam. Apost. Secret., & Cancell.

SENTENTIA IX.

Eminentissimi S. R. E. Cardinalis Camerarii, quâ irritantur, cassantur, & aunullantur omnia gesta, & attentata tam ab Officialibus, & Administris Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis contra Communitates, & Homines Cisternæ, Montaphiæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, quàm ab eisdem Communitatibus, & Hominibus in præjudicium alti, & Supremi Dominii ad Sanctam Sedem, & Cameram Apostolicam, super omnibus præfatis locis pertinentis. Nec non omnes antedicti Officiales, & Administri propter præmissa singillatim excommunicati declarantur.

CHristi nomine invocato. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum, præ oculis habentes, per hanc nostram Declaratoriam Sententiam, quam de Juris Peritorum consilio ferimus in his scriptis in Causâ, & Causis, quæ primò, & in primâ, seu aliâ quavis veriori coram Nobis versæ sunt, & nunc vertuntur Instantia inter Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Joannem Carolum Piancastelli Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarium Generalem Principalem Actorem, Promotorem ex una, nec non *Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum, & Prafectum vulgò Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum, pariter Commandante nuncupat., Capitaneum Piopis, Advocatum Carolum Antonium Cauda, N. N. à Secretis Consiliarium, & Patrimonialem Generalem, N. N. à Secretis Cameræ Computorum nuncupat., N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusium, & Comitem, sive Equitem Capitaneum Cumiana*; Ex adverso Principales reos conventos, inquisitos, processatos, ad legitimè comparendum monitos, & contumaces in, & super infrascriptis per eosdem commissis, & patratis delictis, & signanter de, & super eo, quod cum Laicalis Potestas Taurinensis excogitaverit, omnique conatu sategerit jurisdictionem, & Jura Sedis Apostolicæ usurpare, præsertim verò id contigerit in Principatu Cisternæ, & Montaphiæ, ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanzoni in Diœcesi, & Comitatu Asten. existentium, & ab eadem Ecclesia Episcopali Astensi, Taurini, & Papiæ respectivè dependentium, supremoque, alto, & directo Dominio, & Jurisdictioni dictæ Sanctæ Sedis totaliter subjectorum; Siquidem pluribus ab hinc annis præfata laicalis Potestas contra eadem loca, eorumque habitatores, & Apostolicæ Sedis Vassallos plura attentaverit, illos scilicet contra omne Juris debitum, ac in Apostolicæ Sedis præjudicium vexaverit, & ad contribuendum taxas coegerit, ac bona in eisdem Feudis posita, & existentia onere contributionum, & taxarum realium, & personalium respectivè gravaverit, aliaque hujusmodi ita violenter gesserit, & attentaverit, ut Feudatarii dictorum Locorum, illorumque Habitatores, & Vassalli Sanctæ Sedis tales sese agnoscerent, & exhiberent erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, ac si fuissent, & essent ejus Subditi, & Vassalli, itaut omnibus oneribus, & contributionibus de facto subjacerent, quibus dicti Serenissimi Ducis Subditi de jure subjacent.

§. 1. Ad hæc autem avertenda mala, quæ Jurisdictioni, ac Supremo Dominio Sedis Apostolicæ per vim inferebantur provida sollicitudine Commissarii Generalis tunc temporis Reverendæ Cameræ Apostolicæ expeditis coram Nobis die 8. Augusti 1702. Literis inhibitorialibus, quibus

justi-

justitia suadente injunctum fuit Feudatarius dictorum locorum, illorumque Vassallis, Subditis, & Habitatoribus, ne sub dictorum Feudorum, ac illorum jurium, & pertinentiarum devolutionis, aliisque pœnis, & Censurarum in corpore Juris, Constitutionibus Apostolicis, & usibus Feudorum contentis, & comminatis auderent, seu præsumerent prædictum Serenissimum Ducem Sabaudiæ, ac Principem Pedemontis illiusque Cameram Ducalem in prædictorum Feudorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis agere, & exercere, seu alia onera ipsis imponenda persolvere, sed bona omnia inibi existentia immunia, & exempta pro Sanctâ Sede conservare, & gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Ducem, illiusque Administros super dictis Feudis, Habitatoribus; & bonis quomodolibet inferendis appellare, & reclamare, de nullitate dicere, aliaque pro tuenda Sanctæ Sedis jurisdictione agere deberent, prout latiùs in eisdem literis continetur, ad quas &c. Ast in incæpta usurpatione Jurium Apostolicæ Sedis perseverans Laicalis Potestas Taurinensis ad alia hujusmodi, & similia graviora contra Vassallos, & bona prædicta processit.

§. 2. Quamobrem, ut Apostolicæ Sedis Jura defensa, & illæsa remanerent, expeditis aliis similibus literis inhibitorialibus pariter coram Nobis sub die 23. Maii anni 1716: quibus pariter omnibus & singulis superiùs nominatis injunctum fuit, ne sub dictorum locorum illorumquemembrorum, & pertinentiarum quarumcumque devolutionis, & aliis pœnis superiùs expressis auderent seu præsumerent, aut eorum aliquis auderet, vel præsumeret prædictum Serenissimum Dominum Ducem Sabaudiæ, & Principem Pedemontis, illiusque Cameram Ducalem in prædictorum locorum Dominum directum, & supremum recognoscere, nec ullum actum recognitionis, & subjectionis ergà eum agere: minusque contributiones; & alia onera ipsis forsan imponenda persolvere, seu persolvi facere, imò Communitatibus prædictorum locorum eorumque Ministris, & aliis quibuscumque præfatis nostris literis subdictis pœnis seriò monitis, ac præceptatis; ut loco Montaphiæ, Cisternæ, Cortanzæ, & Cortanzoni, illorumque Incolis, Habitatores, ac bono omnia inibi existentia immunes, & immunia, liberos, & libera, ac in omnibus exemptos, & exempta pro Sancta Sede conservare, & conservari facere, & à gravaminibus forsan per dictum Serenissimum Dominum Ducem illiusque Ministros super dictis feudis, Habitatoribus, & bonis quomodolibet imponendis iterum appellare & reclamare; de nullitate dicere, & omnia, quæ necessaria fuerint, super præmissis agere, & gerere omninò deberent, & prout latiùs in eisdem literis continetur; ad quas &c. Hujusmodi itaque literis ad valvas Ecclesiarum dictorum Locorum publicè affixis, & executis, quamvis illorum Habitatores, & Vassalli pro eorum obedientiæ, & fidelitatis debito erga Apostolicam Sedem fategissent sese immunes, & liberos tueri, & bona omnia inibi existentia penitus exempta conservare à personalibus, & realibus impositionibus, quibus Administri dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis eos gravare conabantur; Nihilominus violentiis Laicalis Potestatis Taurinensis oppressi coacti fuerunt, facto tamen, non animo, illis cedere, & sese mandatis ejusdem Potestatis, licet inviti, submittere.

§. 3. Hæc prosectò noviter evenerunt tam de anno 1716., quàm 1717. quibus præsertim dictæ Potestatis Taurinensis Administri plura in dictis locis contra Jurisdictionem, & supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ per vim etiam armatam attentarunt; Siquidem *Carolus Maria Soleri Commissarius Ducalis* de mense Septembris dicti anni 1716. personaliter se contulit ad eadem loca Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ; redditisque Officialibus Universitatum literis à Comite Pelletta de Casambrato Syndico, & Præfecto vulgo Commandante Civitatis Astensis expeditis, quibus Vassallorum, & Habitantium notulam requirebat; illique consignari sub pœnarum comminatione præcipiebat, eam proinde sibi tradi præfatus Commissarius instanter requisivit, & mandavit comminatâ Contravenientibus pœna militaris executionis: Verùm quia fideles Populi detrectarunt dictæ Potestatis Imperio parere; quinimo Syndici, & Consiliarii loci Montaphiæ non perterriti petitam notulam exhibere, & consignare recusarunt, ut Apostolica Sedis mandatis debitè obsequerentur, gravissima damna & incommoda ab eadem Laicali Potestate experti fuerunt; Etenim dicto mense Septembris triginta equestres; & septuaginta pedestres milites sub regimine Equitis Casinovi Civitatis Vercellensis Præfecti, & Capitanei Piopis se contulerunt ad dictum Montaphiæ locum, ibique stationem fecerunt illius Communitatis sumptibus, & expensis, quousque Habitatores, & Vassallos coegerunt ad actum subjectionis erga Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis emittendum; petitamque Hominum, & Incolarum notulam tradendam; Quinde re Habitatores, & Vassalli cæterorum locorum perterriti hujusmodi notulam coacti tradiderunt, ne pœnam comminatæ militaris executionis pœnam substinerent; Omnesque demum Cisternæ, Montaphiæ, & Cortanzæ Habitatores, & Vassalli, ut graviora damna, & incommoda; quæ comminabantur, evaderent, realia, & personalia onera per vim, ut præmittitur, à dicta Potestate imposita prædictis annis 1716.; & 1717. exsolverunt, ità mandante Advocato Carolo Antonio Ciuda altero ex Administris dictæ Laicalis Potestatis, dictumque Serenissimum Sabaudiæ Ducem, & Principem Pedemontis, tanquam prætensum directum Dominum vi coacti recognoverunt.

§. 4. Præ cæteris autem graviora apparent; quæ Laici Administri prædictæ Potestatis contra nostras postremas literas decernere præsumpserunt; Quippè ad instantiam Consiliarii, & Patrimonialis generalis a Secretario Cameræ quam computorum vocant, expeditum fuit Edictum, seu Rescriptum typis impressum, & in eisdem locis affixum, quo prævia declaratione nullitatis; & invaliditatis dictarum nostrarum literarum Subditis, & Vassallis dictorum locorum, qui Apostolicam Sedem, tanquam Dominum directum, ejusque supremam auctoritatem recognoverant, sub gravissimis pœnis præcipiebatur, quod de cætero supremum tantùm dicti Serenissimi Ducis, ejusque Successorum auctoritatem recognoscerent, prout latiùs apparet ex dicta Ordinatione, seu Rescripto sub Datum Taurini die 31. Augusti 1716., ad quod impugnativè tantùm relatio habeatur. Adhuc tamen Administri Laici a vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum locorum minimè destiterunt; quinimò prænarratis molestiis novas, gravioresque indies adjicientes ad militares executiones devenerunt de mense Junii 1717. contra Habitatores loci Cortanzæ, seu Cortanzerii; antedictus quippè Commissarius Soleri à magnâ Militum copiâ associatus ad eumdem locum die 14. ejusdem mensis Junii se contulit, ibique illorum sumptibus in pœnam assertæ inobedientiæ mandatis Laicæ Potestatis hospitati fuerunt, donec Communitas, & Particulares compartum tritici, aliasque petitas contributiones

nes unà cum expensis à Militibus, eorumque Officialibus prætensis persolvere coacti fuerunt.

§. 5. Quæ omnia, & singula, aliaque hujusmodi prænominati Laici Administri de facto, & per vim nulliter, & attentatè perpetrarunt in manifestum, ac detestabilem contemptum Apostolicæ Sedis, ejusque Jurisdictionis, jurium, & auctoritatis præjudicium, rebusque aliis ex Processu Causæ resultentibus, ad quem &c., singula singulis &c., super quibus &c., ex altera Partibus prævia declaratione nullitatis præfati Edicti ad supplicationem Patrimonialis generalis Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Pedemontis Principatu emanati, omniaque, & singula à præfatis Administris causâ, & occasione præmissorum acta, gesta, & perpetrata contra altum, directum, & supremum Dominium Sedis Apostolicæ, nec non ab Habitatoribus, & Vassallis, eorumque locorum per vim, & metum nequiter extorta cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omninò nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem, ac à deficientibus respectivè à debito obedientiæ erga S.Sedem Apostolicam damnabiliter gesta, & attentata, de facto præsumpta, ac per vim extorta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum possidendi, vel præscribendi Causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, itaut illis minimè obstantibus Apostolicæ Sedis, & Astensis Ecclesiæ Jura quæcumque semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra, illæsa, & illibata, perinde ac si præmissa tam à Laicali Potestate Taurinensi, quàm à Subditis, & Vassallis Apostolicæ Sedis, dictorumque locorum Habitatoribus per vim, ut præmittitur, compulsis, nunquam emanassent, nec facta fuissent, ac pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere tenore præsentium declaramus, & publicè denunciamus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§. 6. Quibus per Nos ità decretis, & declaratis semper, & perpetuò in suo robore manentibus, dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, & sententiamus supradictos *Carolum Mariam Soleri assertum Commissarium Ducalem, Comitem Pelletta de Casambrato Syndicum, & Præfectum vulgo Commandante Civitatis Astensis, Equitem Casanova Civitatis Vercellen. Præfectum pariter Commandante nuncupatum: Capitaneum Piopis, Advocatum Carolum Antonium Cauda, N. N. Consiliarium, & Patrimonialem generalem, N. N. à secretis Cameræ Computorum nuncupatum, N. N. Locumtenentem Columnelli Rambusium, & Comitem, sivè Equitem Capitaneum Cumiana* contumaces, tanquam in præmissis culpabiles, & de Jure punibiles in pœnas convictorum, & confessatorum reatuum, de quibus, ut supra, imputantur, nempè omnium & singularum, censurarum, & pœnarum in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, indictas, impositas, & comminatas, de quibus in Monitorio contrà ipsos, & eorum quemlibet emanato, legitimè executo, & in actis, ac in Processu judicialiter reproducto, damnabiliter incidisse & incurrisse declarandum, prout eosdem & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in prædictis Canonibus dispositas, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini contentas incurrisse declaramus, & propterea à Fidelium consortio disjungimus, segregamus, & separamus, ac pro disjunctis, segregatis, & separatis haberi volumus, ipsosque ab omnibus Christifidelibus evitandos, prout evitari præcipimus, & mandamus, à quibus quidem censuris, & excommunicationibus non nisi à Sanctissimo Domino Nostro, & à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentia eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, Cedulonesque, & literas declaratorias quascumque contra eosdem in formâ, solitâ & consuetâ decernen., & relaxan. prout decernimus, & relaxamus, ac exequi, affigi, & publicari respectivè mandamus, & ita dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, & sententiamus non solùm &c., sed & omni &c., die 13. Augusti 1718.

Ita pronunciavi Joannes Baptista Cardinalis Spinula Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R.C.A. Secretarius, & Cancellarius.

PUBLICA DECLARATIO, X.

Et Denunciatio Excommunicationis Officialium, & Administrorum Serenissimi Ducis Sabaudiæ, & Principis Pedemontis ob præmissa delicta.

HIc authoritate nostra ordinaria *Carolus Maria Soleri assertus Commissarius Ducalis, Comes Pelletta de Casambrato Syndicus, & Præfectus vulgo Commandante nuncupat. Capitaneus Piopis, Advocatus Carolus Antonius Cauda, N. N. Consiliarius, & Patrimonialis Generalis, N. N. à Secretis Cameræ Computorum nuncupat. N. N. Locumtenens Columnelli Rambusius, & Comes, sive Eques Capitaneus Cumiana* declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & singulis censuris, & pœnis in sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quot annis legi, & publicari solitâ contentis, & à Fidelium consortio disjuncti, segregati, & separati, à quibus nonnisi à Sanctissimo Domino Nostro, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentiâ eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, ex quo temerè & dolosè agendo in executionem mandatorum laicalis potestatis Taurinensis ausi fuerunt in apertum contemptum, & præjudicium alti, & Supremi Dominii S. Sedis Apostolicæ, quod habet super Principatu Cisternæ, Montaphiæ, ac Marchionatu Cortanzæ, & Cortanzoni in Diœcesi, & Comitatu Astensi existentium jurisdictionem, authoritatem, & jura d. Sanctæ Sedis usurpare, atque ideò in eadem loca, eorumque Habitatores, & Subditos S. Sedi Apostolicæ totaliter subjectos dictam usurpatam authoritatem, & jurisdictionem exercere, taxas imponere, nec non quamplura violenter agere, & præsertim vi, metuque militaris executionis, aliisque mediis violentis à prædictorum locorum Habitatoribus, & Subditis S. Se-

Sedis extorquere recognitionem Serenissimi Sabaudiæ Ducis, & Principis Pedemontis in supremum eorumdem locorum Dominum, & aliàs latiùs, prout ex literis monitoriis per Nos relaxatis, & expeditis die 11. Decembris 1717., & Declaratoriâ Sententiâ per Nos hodiernâ die desuper legitimè latâ, ad quas &c. Instante Illustrissimo Domino Joanne Carolo Piancastello Commissario Generali Reverendæ Cameræ Apostolicæ Romæ, hac die 13. Augusti 1718.

Jo: Baptista Card. Spinula Camerarius.

Amoventes, lacerantes, aut aliquo modo deturpantes sint ipso facto eisdem Censuris innodati, & excommunicati, ut supra.

Joannes Baptista Card. Camerarius.

Dominicus Antonius Gallosius R. C. A. Secretarius, & Cancellarius.

XI. EDICTUM

Quo antiqua prohibitio Quatrenorum æreorum exterorum instauratur.

Annibale di S. Maria in Cosmedin Diacono Cardinal Albani, della S. R. C. Camerlengo.

ESsendosi avuti diversi ricorsi, che nello Stato Ecclesiastico si siano cominciati ad introdurre, e smaltire una gran quantità di Quattrini di rame forastieri, e particolarmente francesi con notabil pregiudizio de' Sudditi Pontificii, e del Commercio, per esser mancanti nel loro intrinseco valore comparativamente alli quattrini di rame, che si battono nella Zecca di Gubbio detti communemente quattrini Papali, e volendo la Santità di Nostro Signore ouviare, e provedere ad un tal disordine, ci hà commandato, che inerendo al parere d'una Congregazione deputata da Sua Beatitudine sopra il regolamento delle monete, ne rinoviamo le proibizioni altre volte publicate intorno à detti quattrini di rame forastieri, con aggravarne ancora le pene, affinche le dette proibizioni siino puntualmente eseguite.

§. 1. Per tanto d'ordine espresso datoci in voce da Sua Beatitudine, e per autorita del nostro Uffizio di Camerlengato, non recedendo dalle proibizioni contenute ne' Bandi de' nostri Predecessori, e particolarmente in quello publicato li 31. Luglio 1699., e sotto scritto da Monsignore Anguisciola allora Presidente della Zecca, anzi quelle rinovando, confermando, & approvando, eccetto che in quello fossero contrarie alle presenti, ordiniamo, e commandiamo, che nel termine di due mesi prossimi dalla publicazione del presente nostro Editto in Roma, e suo Distretto, e di trè mesi prossimi dalla publicazione del medesimo in altre Città, Luoghi, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico fuori del' Distretto mediatamente, & immediatamente soggetti s'intendino affatto in tutto, e per tutto proibiti, e sbanditi irremissibilmente i detti quattrini di rame forastieri, e specialmente francesi di qualsivoglia sorte, e lega; conforme in effetto col presente nostro Editto proibiamo affatto, e sbandiamo tutti li detti quattrini, in modo che per l'avvenire dopo il termine, come sopra, prefisso non possano in verun modo, nè sotto qualsisia pretesto, ò causa ritenersi, spendersi, riceversi, e contrattarsi, non solo in Roma, mà nè anche in tutto lo Stato Ecclesiastico sotto pena à chi contravenisse (dopo il termine come sopra accennato) tanto in ritenere, come in ricevere, e spendere detti quattrini, non solo della perdita di essi, e di scudi dieci per ciascun quattrino, che si ritrovasse; mà anche di tre tratti di corda da darsegli irremissibilmente, & altre pene pecuniarie, e corporali anco maggiori ad arbitrio nostro, è di Monsignor Presidente della Zecca, all'esecuzione delle quali si procederà con ogni rigore, nè si ammetterà veruna scusa à qualunque Artista, ò Bottegaro di aver preso, ò ritenere inavvedutamente i detti quattrini proibiti, come nè anche di non averli preso loro, mà i suoi Garzoni, Fattori, e Ministri; Avvertendo ogn'uno, che passato il sopradetto termine si manderanno gli Ufficiali, & Essecutori, & altretante volte, quante occorrerà à far le ricerche, e perquisizioni per le botteghe, e case, e tutti quelli quattrini proibiti, che trovaranno, li acquistaranno, e guadagnaranno per se medesimi gli Ufficiali, & Esecutori, alla denuncia delli quali si darà piena fede colla deposizione d'un sol Testimonio idoneo, & il simile si praticarà con qualsisia Accusatore, che dasse notizia delli Contraventori, poiche tutti i quattrini proibiti, che mediante la sua rivelazione si troveranno, ancorche ascendessero à qualsisia notabil quantità, si applicaranno, e si divideranno fra esso, egl'Essecutori, e l'Accusatore sarà tenuto segreto; Con questo però, che tanto l'Accusatore, quanto gl' Essecutori debbano denunciare negl'Atti dell'infrascritto Notaro ciascuna invenzione, che si farà, affinche da Noi, ò da Monsignor Presidente sudetto possano darsi quegl'ordini, che si stimaranno opportuni per il sudetto effetto.

§. 2. Et affinche tutti quelli, che si trovassero presso di loro detti quattrini, possino farne esito dentro il termine sopra prefisso, ordiniamo, e comandiamo, che à tenore di quello fu prescritto in d. Editto delli 31. Luglio 1699. debbino gli abitanti in Roma, e suo distretto fà il termine di due mesi prossimi averli portati nel Banco di Giacomo de Romanis Zecchiere di Roma, dal quale riceveranno per ogni venti bajocchi di detta moneta proibita bajocchi undici di buona moneta, e fuori di Roma, e suo distretto vogliamo, che tutte le Communità de Luoghi, Castelli, Terre, e Città sudette dentro il termine à loro parimente, come sopra, assegnato di mesi tre, debbano far raccogliere tutti li detti quattrini, come sopra, proibiti, e banditi, e mandarli subito à loro spese in mano del Tesoriere Camerale di ciascheduna Provincia, dal quale li saranno pagati, come in Roma per ogni venti bajocchi di detti quattrini proibiti bajocchi undici di moneta buona, e passati li sudetti termini respettivamente quelli, che li spenderanno, riceveranno, contrattaranno, ò riterranno s'intenderanno incorsi nelle pene sopradette senza veruna remissione, nè si ammetteranno pretesti di qualsivoglia sorte.

§. 3. Per togliere poi affatto l'uso delli sudetti quattrini proibiti, e per impedire al possibile l'introduzione di quelli sì in Roma, come in tutto lo Stato Ecclesiastico, ordiniamo, & espressamente commandiamo, che passati li sopradetti termini respettivamente, come sopra prefissi & assegnati, qualunque persona di qualsisia stato, grado, e condizione, niuna eccettuatta; che si troverà, che facesse incetta delli sudetti quattrini proibiti, e banditi dentro la Città di Roma, & in ogn'altro luogo, e Città, dove si trovasse, incorra nella pena della Galera per cinque anni. E chiunque come sopra si trovasse, che ne facesse incetta da luogo à luogo dentro lo Stato Ecclesiastico, incorra nella pena della Galera per dieci anni. E chi in qualsivoglia modo, e qualsisia strada introducesse per se stesso, ò per mezzo d'altri

li sudetti quattrini proibiti dentro lo Stato Ecclesiastico da qualsivoglia luogo forastiero, incorra nella pena della Galera in vita. All'essecuzioni delle quali pene si procederà irremissibilmente, e con ogni rigore anco per inquisitione. Volendo, che chiunque accusarà, ò darà notizia di tali Contraventori, di tutta quella quantità di quattrini, che mediante la sua relazione si trovarà appresso li detti Incettatori, & Introduttori, ne guadagnino il terzo libero, e franco per se, & il restante resti applicato alla Reverenda Camera Apostolica con qualche participazione anco all' Essecutore ad arbitrio nostro, e di detto Monsignor Presidente. Dichiarando, che per Incettatore sarà tenuta, e riputata per gl'effetti sudetti ogni, e qualunque Persona, come sopra, alla quale dagl'Essecutori, & altri fosse trovata maggior quantità dieci scudi delli sudetti quattrini proibiti, passati li sopradetti termini, come sopra, respectivamente assegnati, incaricando strettamente à tutti li Vice-Legati, Governatori, e Podestà di qualsisia Città, Terra, Castello, e luogo dello Stato Ecclesiastico, e loro Luogotenenti, & Auditori l'essecuzione del presente Bando, e di quanto in questo si contienne, quale affisso che sarà in Roma ne'luoghi soliti, e nelle Città, Terre, e Castelli dello Stato Ecclesiastico, astringerà ciascheduno, come se li fosse stato personalmente presentato. Dato in Roma nella Camera Apost. questo dì 19. Ottobre 1719.

F. Ricci Chierico di Camera, e Presidente della Zecca.

Gio Carlo Piancastelli Commissario Generale.

A. Gaetano Frosi Segr. di Camera.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Thomam de Umonibus Apost. Curs.

Franciscus Bartolottus Mag. Curs.

XV.

EDICTUM.

Quo introductio quorundam Pannorum laneorum inferioris qualitatis ab exteris Ditionibus in Statum Pontificium, eorumque retentio, commercium, ac usus post annum à die promulgationis ejusdem Edicti computandum sub gravibus pœnis interdicitur.

Annibale di Santa Maria in Cosmedin Diacono Cardinale Albani, della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

Riflettendo la Santità di Nostro Signore il gran danno, che risentono i suoi Sudditi dall'introdursi, e vendersi dentro lo Stato Pontificio alcune specie di Pannine di lana fabricate fuori di Stato, & il grand'utile, e vantaggio, che ne ripporterebbero, ogni qual volta simili merci coll' impiego di numerose Persone si fabricassero dentro lo Stato Ecclesiastico, dove non mancono nè Lane in abondanza, nè Lavorieri, e fabriche à sufficienza, le quali da qualche tempo in quà restano inutili per la gran'introduzziona di dette merci forestiere con danno notabile de Poveri, i quali impiegavano la loro opera, e fatiga in simili Lavorieri, & ora si trovano in estrema mendicita senz' alcun'impiego: da i clamori de' quali eccitata la Santità Sua (per provedere al bisogno de suoi Sudditi) hà deputato una Congregazione particolare, la quale è stata di sentimento potersi per ora proibire certa specie di Pannine di Lana di basso valore, come si esprimerà in appresso, le quali si possono commodamente fabricare ne' Lavorieri, che si travano dentro lo Stato Ecclasiastico, & avendo la Santità sua approvata la detta risoluzione, ci hà commandato di farne la publicazione con nostro Editto.

Per tanto d'ordine, come sopra, datoci à voce da Nostro Signore, e per autorità del nostro Uffizio di Camerlengato, ordiniamo, e commandiamo, che dòpo il termine d'un' anno da computarsi dal dì della publicazione del presente nostro Editto, non si possino non solo introdurre per mercanzia, e per vendere, mà nè anche per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico tanto immediatamente, quanto mediatamente soggetto, comprese ancora le Legazioni di Bologna, e Ferrara, i Panni di Lana d'inferior qualità, cioè: *Panni dell' Isola, d'Arpino, di Piè di Monte, di Cerreto di Regno, di Morcone alti, e bassi e di qualsivoglia qualita. Panni di Germania ordinarii di qualsivoglia sorte, Panni di Francia ordinarii detti Panni di Sevo, Ventisesini alla Cavalliera, ò Carcassone di qualsisia qualità, Panni di Bristol, e del Nort ordinarii di qualsivoglia qualità: E Panni, e Rascia di Bergamo, e Salonnichi*: sotto pena delle perdita di simili Panni, e di scudi trecento monera per qualsivoglia quantità, che s'introducesse tanto per mercanzia, quanto per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico da qualsisia Persona Laica, anche di qualsivoglia Dignità, ò preeminenza, cioè Conti, Marchesi, Duchi, e Prencipi, & anche Ecclesiastici di qualsisia Ordine, & Instituto Secolare, ò Regolare, Cavalieri di Malta, Compagnia di Gesù, Vescovi, Arcivescovi, e altri, de quali per comprenderli fosse necessario di farne specifica, & individua menzione, di manieta che tutti tanto Laici, che Ecclesiastici siano compresi sotto la detta proibizione, e sotto la detta pena, quale si dovrà applicare per una terza parte all'Accusatore, quando vi sia, e l'altre due parti alla Camera Apostolica, senza speranza di alcuna remissione, ò grazia da ottenersi da chi contravenisse al presente nostro Editto; abrogando ancora qualsivoglia Privilegio, che potesse in ciò competete à qualsisiano Mercanti, ò Fiere dello Stato Ecclesiastico, nelle quali scorso, che sarà l'anno sudetto, non si potranno nè introdurre, nè vendere dette Pannine sotto la sudetta pena, esortando gl' Eminentissimi Signori Cardinali Legati, e commandando à tutti i Governatori, e Presidenti dello Stato Ecclesiastico ad invigilare, che scorso detto termine, simili Pannine non s'introduchino per Mercanzia, nè per uso proprio, e che non si vendino dentro lo Stato, altrimenti detti Governatori, e Presidenti incorreranno l'indignazione di Nostro Signore, e saranno rimossi da i loro Uffizii, e Cariche.

Et affinche questa Proibizione abbi il suo effetto, vogliamo ancora, & ordiniamo, che scorso, che sarà detto termine si possa procedere per inquisizione, & ex officio conrro qualsivoglia Trasgressore, & anco contro quelli che si servissero di dette Pannine per uso loro proprio, in maniera che scorso il termine prefisso non solo non si possa introdurre, nè vendere dette Pannine, mà nè anche da chi le avesse comprate, si possino mettere di nuovo in opera, proibendo sotto le pene sudetto tanto à quelli, che le avessero comprate, di farle porre in opera la prima volta dopo scorso detto termine, quanto alli Sartori di lavo-

rar

rarle per qualsiva Persone di qualsivoglia grado ò condizione Secolare, & Ecclesiastica di sopra espresse.

Vogliamo però, & ordiniamo, che i Mercanti, & altri, che lavorano di presente, ò lavoraranno, ò fabricaranno in avvenire ne loro Lavorieri dello Stato Ecclesiastico i Panni di detta, ò simile qualità à quelli proibiti, debbano fabricarli di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo non si alteri più del dovere in pregiudizio de Sudditi Pontificii, che se ne dovranno provedere, intorno à che si prenderanno in appresso altre determinazioni, affinche quei Panni, che si fabricaranno in avvenire, debbano essere di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo sia congruo, & onesto, nè si debba alterare oltre il dovere, sotto le pene pecuniarie, & afflittive del corpo da arbitrarsi da Noi.

Avverta per tanto ciascheduno di essere ubbidiente à quanto di sopra vien prescritto, e li Mercanti, che avranno fatto introdurre dette Pannine, procurino dentro detto termine di far ne esito, ò mandarle fuori di Stato, perche affisso che sarà il presente Bando ne'luoghi soliti di Roma, e nelle Città principali dello Stato, astringerà ciascheduno, come se li, fosse stato personalmente presentato. Dato in Camera Apostolica questo di 7. Agosto 1719.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancastelli Comm. Gen.

Antonio Gaetano Frosi Segr. di Cam.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jos.phum Badialem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

XVI. CONFIRMATIO

Præcedentis Edicti, ejusque extensio, & ampliatio ad Telas sericas damascenas, & villosas, adjectâ pœnâ Sarcinatoribus, & aliis, qui ex iis vestes, aut ornamenta conficere ausi fuerint.

Annibale di Santa Maria in Cosmedin Diacono Cardinale Albani, della Santa Romana Chiesa Camerlengo.

ESsendo nato qual che timore in alcuni Mercanti Fabricatori di Pannine di lana dello Stato Ecclesiastico, che l'Editto da Noi publicato il dì 7. Agosto prossimo passato intorno alla proibizione de' Panni di lana ordinarii, e di basso prezzo fabricati fuori dello Stato Pontificio, non sia per eseguirsi con tutta esattezza, e col rigore delle pene in esso contenute, scorso che sia il termine di un'anno in quello prefisso: E quantunque si creda, che un simile timore possa avere avuto la sua origine da chi non ama il ben publico de' Sudditi dello Stato Ecclesiastico, e per distogliere i Mercanti, e Fabricatori di simili Panni di detto Stato di fabricarli, e crescere le loro fabriche, e lavorieri con loro profitto, e di molt'altre povere Persone, che s'impiegaranno in simili lavorieri: Perciò à fine di disingannare qualsisia Persona, nella mente della quale potesse avere originato qualche sinistra opinione un simile sospetto, abbiamo determinato in esecuzione della risoluzione della Congregazione deputata da Sua Santità intorno à tali materie di publicarne il presente Editto, in cui si conterrà ancora la proibizione de' Damaschi, e Velluti fabricati fuori di Stato secondo il sentimento di detta Congregazione succivamente approvato da Sua Santità.

Quindi per ordine avuto in voce da Nostro Signore, e per autorità del nostro Ufficio di Camerlengato vogliamo, & ordiniamo, che il sudetto Editto d'ordine nostro publicato il dì 7. Agosto prossimo passato debba efficacemente, e con ogni puntualità, & esattezza osservarsi, come in esso vien disposto, e quando facci di bisogno, di nuovo si proibiscono *tutti i Panni di lana di Francia, ordinarii però, e non fini, detti di Carcassone, ò sia di Sevo, ò Ventisesini, i Panni dell'Isola, d'Arpino, di Piè di Monte, di Cerreto, di Regno di Mor on alti, e bassi, e di qualita, e colore. I Panni di Germania ordinarii di qualsivoglia sorte. I Panni di Bristol, e del Nort parimenti ordinarii di qualsivoglia qualità. I Panni di Salonichi, e Panni, e Rascie di Bergamo.* E scorso, che sarà il termine dell'anno prefisso nel sudetto Editto, vogliamo, che con ogni rigore più possibile si proceda contro li Contraventori alle pene comminate, & espresse, nel medesimo, riservandoci di accrescere ancora le sudette pene à nostro arbitrio: Notificandosi in oltre à tutti i Mercanti rivenditori de' sudetti Panni à non provedersene più di quello possa portare il verosimile consumo ò sia uso de'medesimi fino al fine dell'anno, come sopra prefisso, poiche quando gli rimanessero invenduti in fine dell'anno, non potranno esimersi dalle pene contenute in detto Editto, nè trovaranno in Noi quelle facilità di compatimento, che forsi si persuadono.

In oltre la Santità di Nostro Signore per far maggiormente conoscere il desiderio, che hà di sollevare sempre più i suoi Sudditi per quanto le sarà possibile nelle presenti calamità, e per dare occasione ancora à i poveri d'impiegare la loro opera, & industria in sollievo delle loro Persone, e Famiglie, approvando il parere di detta Congregazione, ci hà commandato di proibire ancora tutti i Damaschi, e Velluti fabricati fuori di Stato, affinche i Mercanti dello Stato Pontificio, i quali in abondanza li fabricano in Roma, Bologna, Perugia, & altrove, possina commodamente venderli, e farne esito. E però ordiniamo, e commandiamo, che scorso che sarà intieramente tutto l'anno prossimo 1720., non si possino non solo introdurre per mercanzia, e per vendere, mà ne anche per uso proprio nello Stato Ecclesiastico, comprese ancora le Città di Bologna, e Ferrara, i Damaschi, e Velluti di qualsivoglia colore, e qualità fabricati fuori di Stato, sotto pena della perdita de'medesimi, e di scudi cinquecento moneta per qualsivoglia quantità, che s'introducesse, ò vendesse per mercanzia, ò per uso proprio dentro lo Stato Ecclesiastico da qualsivoglia Persona sì Laica, che Ecclesiastica di qualsisia Dignità, ò preeminenza, Secolare, ò Regolare espressa nel sudetto nostro Editto delli 7. Agosto prossimo passato, al quale vogliamo si abbi intiera relazione, e che tutti quelli in esso Editto nominati restino compresi niuno eccettuato, la quale pena si dovrà applicare per una terza parte all'Accusatore, quando vi sia, e l'altre due parti alla Camera Apostolica senza speranza di alcuna remissione, ò grazia da chi contravenisse al presente nostro Editto; Abrogando ancora qualsivoglia privilegio, che godessero quali si siano Mercati; ò Fiere dello Stato Ecclesiastico, ne'quali, e respettivamente nelle quali, scorso che sarà l'intero anno 1720., nè si potranno introdurre,

ne vendere alcuna ſorte di Damaſchi, e Velluti di qualſivoglia colore, e qualità fabricati fuori dello Stato Eccleſiaſtico, eſortando l'Eminentiſſimi Signori Cardinali Legati, e commandando à tutti i Signori Governatori, e Preſidenti dello Stato Eccleſiaſtico ad invigilare, e procurare, che ſcorſo che ſarà il termine ſudetto dell'intiero anno 1720. non s'introduchino i detti Velluti, e Damaſchi fabricati fuori di Stato, nè ſi vendino, ò per mercanzia, ò per uſo proprio dentro lo Stato Eccleſiaſtico; altrimenti li detti Governatori, e Preſidenti incorreranno l'indignazione di Noſtro Signore, e ſaranno anche rimoſſi da' loro Ufficii, Volendo ancora, che ſi poſſa procedere per Inquiſizione, & ex Officio contro qualſivoglia Traſgreſſore, & anche contro quelli, che ſi ſerviſſero di detti Damaſchi, e Velluti per loro uſo proprio, in maniera, che ſcorſo, che ſarà il termine, come ſopra, preſiſſo, non ſi poſſa da chi che ſia non ſolo introdurre detti Damaſchi, e Velluti fabricati fuori di Stato, ma ne anche da chi gli aveſſe precedentemente comprati, ſi poſſino mettere di nuovo in opera, proibendo ſotto le ſudette pene, tanto à quelli che l'aveſſero comprati di farli porre in opera dopo ſcorſo detto termine, quando alli Sartori, e Banderari di lavorarli, ò porli in opera per qualſiſia Perſona di qualſivoglia grado, ò condizione Secolare, & Eccleſiaſtica eſpreſſa, e nominata nell'altro noſtro Editto publicato il dì 7. Agoſto proſſimo paſſato.

Vogliamo però, & ordiniamo, che i Mercanti, ò Fabricatori di detti Velluti, e Damaſchi dentro lo Stato Eccleſiaſtico debbano fabricarli di buona qualità, e perfezzione, e che il loro prezzo non ſi alteri più del dovere in pregiudizio de' Sudditi Pontificii, i quali ſe ne dovranno provedere. Avverta per tanto ciaſcheduno di eſſere ubbidiente à quanto ſi preſcrive nel preſente Editto, e li Mercanti, che ſi foſſero proveduti di ſimili Damaſchi foraſtieri, procurino dentro detto termine di farne eſito, ò mandarli fuori di Stato, poiche affiſſo che ſarà il preſente Editto ne' luoghi ſoliti di Roma, e nelle Città principali dello Stato, obligarà ciaſcheduno come ſe li foſſe ſtato perſonalmente preſentato. Dato in Camera Apoſtolica queſto dì 18. Decembre 1719.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancaſtelli Comm. Gen.

Antonio Gaetano Froſi Segr. di Cam.

Die, Menſe, & Anno quibus ſupra, ſupradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis, per me Joannem del Rè Apoſt. Curſ.

Andreas Grecus Mag. Curſ.

RENOVATIO XVII.

Præcedentium Edictorum, quibus Panni lanei exteri inferioris qualitatis, nec non Telæ ſericæ damaſcenæ, & villoſæ exteræ invehi, aut retineri in Ditione Eccleſiaſtica proibentur, & nonnulla alia pro eorumdem Edictorum inviolabili executione ſtatuuntur.

Annibale di Santa Maria in Coſmedin Diacono Card. Albani, della Santa Romana Chieſa Camerlengo.

Affinche maggiormente ſi riconoſca, che la Santità di Noſtro Signore vvole efficacemente, che ſi eſeguiſca la proibizione d'introdurre, e ritenere i Panni baſſi di lana, damaſchi, e velluti fabricati fuori di Stato à tenore degl'Editti d'ordine noſtro publicati li dì 7. Agoſto, e 18. Decembre dell'anno 1718. Per tanto d'ordine avuto in voce da Sua Santità, e per autorità del noſtro Ufficio di Camerlengato, ſi notifica à chiunque Mercante, ò qualſivoglia altra perſona compreſa, e nominata in detti Editti, che ſcorſo, che ſarà il dì 7. Agoſto, e 18. Decembre proſſimi venturi ſi procederà irremiſſibilmente alle pene contenute in detti Editti contro quelli, che ſi trovaſſero Traſgreſſori, e che dopo il tempo, ò tempi ſudetti riteneſſero preſſo di loro i Panni, Velluti, e Damaſchi eſpreſſi in detti Editti.

Anzi che ſcorſo il termine, ò termini, come ſopra preſiſſi, ſi procederà alle perquiſizioni ne' Fondachi, e Caſe à ſola denunzia d'un ſolo Teſtimonio degno di fede, & anche per inquiſitionem, & ex Officio, & in ogn'altro miglior modo, e trovandoſi mai ſimili Merci proibite, ſi faranno abbrugiare publicamente in Roma in faccia alle Dogane sù la Piazza di Pietra, e reſpettivamente nelle Piazze publiche dell'altre Città, e luoghi compreſi in detti Editti. Et affinche da i Sartori non ſi poſſa mai allegare ignoranza de' ſudetti Editti, ne' quali vienne incaricato à i medemi di non lavorare ſimili merci, doppo ſcorſi i termini ſudetti; perciò ſi ordina, e commanda che doppo otto giorni dalla publicazione del preſente i medemi ſiano obligati di ritenere nelle proprie loro Botteghe affiſſi i ſudetti due Editti & il preſente, ſotto pena di ſcudi venticinque da applicarſi alla Reverenda Camera, e trovandoſi mai, che abbino lavorato ſimili Merci, doppo ſcorſi i detti termini, dovranno ſoggiacere alla pena di ſcudi cento moneta per ogni contravenzione.

Avverta pertanto ciaſcheduno d'oſſervare puntualmente quanto ſi contiene nel preſente Editto, quale publicato, che ſarà tanto in Roma, che negl'altri Luoghi dello Stato Eccleſiaſtico, aſtringerà ciaſcheduno, come ſe le foſſe ſtato perſonalmente preſentato. Dato in Camera Apoſtolica queſto di 9. Luglio 1720.

A. Card. Albani Camerlengo.

G. C. Piancaſtelli Comm. Gen:

Antonio Gaetano Froſi Segr. di Cam.

Die, Menſe, & Anno quibus ſupra, ſupradicta Notificatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis Urbis per me Petrum Romolatium Apoſt. Curſ.

Joannes Trifellius Mag. Curſ.

DECRETA MEMORABILIA

Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinalis Signaturæ justitiæ præfecti.

Juxtà temporis seriem disposita.

I. VARIÆ ORDINATIONES,

Et Provisiones ad Commissionem, & propositionem Causarum in Signaturâ Justitiæ pertinentes.

Fabritius Tituli S. Chrisogoni S. R. E. Presbyter Cardinalis Spada Signaturæ Justitiæ Sanctissimi Domini Nostri PP. Præfectus.

Causæ quinquaginta scuta non excedentes in Signatura non proponantur.

AD parcendum Litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus, facto verbo cum Sanctissimo, præcipimus, quod nemo in posterum audeat proponi facere in plena Signaturâ Commissiones in Causis non exceden. summam scutorum quinquaginta monetæ, sed pro illis impetrandis, & signandis cum clausulis opportunis instent coram D. Nostro Auditore prævia citatione Partis adversæ, facien. per acta infrascripti Notarii Archivii cum insertione Commissionum signandarum ad formam Decretorum ejusdem D. Auditoris, cujus Decreta habeant vim Rescripti plenæ Signaturæ, & perinde, ac si ex illâ emanassent. Quibus non acquiescentes tunc possint recurrere ad Nos, & docto de gravamine, eorumdem indemnitati consulemus.

Signatura non adeatur pro reintegratione, vel moderatione Inhibitionum, sed Auditori Signaturæ.

Ulteriùs mandamus, quòd nemo pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione Inhibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum à Sacra Rota, & Judicibus Commissariis, seu communicatione eisdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione Inhibitionum A. C., & aliorum quorumcumque Judicum, sicuti de remissione Causarum, declaratione jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem D. Nostro Auditore, præviâ citatione Partis Adversæ, cujus decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ; quibus si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in quâ si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Servetur decretum Cardinalis Aldobrandini quoad Commissiones.

Inhærendo decreto facto per cla. me. Card. Cynthium Aldobrandinum nostrum Antecessorem, cujus tenor sic est: Si quando inter Litigatores de expediendâ Commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina pariter à tergo Commissionis inscribant; Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per illustrissimum D. Præfectum extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, doli que mali modo ejusdem Illustrissimi D. Præfecti arbitrio inflictis: Volumus, & mandamus quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expedienda Commissione, Revisor juxtà illorum consensum Commissiones signandæ nobis afferre teneatur, injungentes tamen Procuratoribus observantiam laudati decreti sub iisdem pœnis, & aliis arbitrio nostro infligendis.

Prohibentur Commissiones pro simplici circumscriptione.

Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura Commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem Commissionibus alternativè petere, quod, quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

In Summario dentur copiæ collatio atæ cum originalibus Commissionum, & Decreta, seu sententiæ per extensum.

Volumus etiam, quod in posterum Partes teneantur dare in earum Summariis sub num. 1. copiam de verbo ad verbum collationatam cum Originalibus Commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signaturâ, nec non sub subsequenti numero per extensum, decretum, seu Sententiam, à quo, vel quà petuntur dd. Commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omninò non proponentur, & Procuratores, qui id inviolabiliter servare noluerint expensis Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Et demum præcipimus, quod in posterum caveant DD. Ponentes subscribere propositiones Causarum contra formam præsentium decretorum, nam non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut supra, & Procuratores in expensis, & aliis etiam gravioribus pœnis damnabuntur.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, & mandamus una cum aliis omnibus demandatis in antiquis Edictis sub hac hodiernâ die iterum promulgatis, neque sub quovis prætextu, causâ, vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis suspensionis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ hac die 18. Januarii 1701.

F. Card. Spada Præfectus.

C. Cerrus Aud.

Joannes Leonus Arch. Romanæ Curiæ Scriptor.

II. EDICTUM.

Quo præcedentes Ordinationes instaurantur, & aliæ adjiciuntur.

AD parcendum litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus juxtà exemplum Congregationis Reformationis, facto verbo cum Sanctissimo, inhærendo Decretis aliàs per Nos publicatis sub die 18. Januarii 1701., illaque innovando, præcipimus, quod in posterum nemo audeat proponi facere in plena Signatura commissiones in causis non exceden. summam scutorum quinquaginta monetæ.

Ulteriùs mandamus, quod nemo pariter audeat adire plenam Signaturam, quando agitur tam de reintegratione inhibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum à Sacrâ Rotâ, & Judicibus Commissariis, seu communicatione eisdem facultatum A. C., quàm de reintegratione, vel moderatione inhibitionum A. C., & aliorum quorumcumque Judicum, sicuti de remissione jurisdictionum, ac deputatione Judicum, seu pro purgatione, vel rejectione attentatorum, sed pro illis instent coram eodem Domino nostro Auditore præviâ citatione Partis adversæ, cujus de-

decreta super his habeant pariter vim rescripti plenæ Signaturæ, quibus si non acquieverint, tunc liceat recurrere ad eamdem plenam Signaturam, in quâ, si succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Si quando (prout aliàs provisum fuit per clar. mem. Cardinalem Aldobrandinum Prædecessorem nostrum) inter Litigatores de expediendâ commissione convenerit, ipsimet, vel eorum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujuscumque nomina pariter à tergo commissionis inscribant; Procuratores autem, qui absque legitimo mandato tale quidpiam ausi fuerint, expensas, damna, & interesse per Nos extrajudicialiter taxanda læsæ Parti præstare damnabuntur, gravioribus etiam pœnis pro culpæ, dolique mali modo, arbitrio nostro inflictis; Volumus, & mandamus, quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expediendâ commissione, Revisor juxtà illorum consensum commissiones signandas à Nobis afferre teneatur.

Insuper prohibemus transmittere in plena Signatura commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem commissionibus alternativè petere, quod, quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

Volumus etiam, quod in posterum Partes teneantur dare in earum Summariis sub numero primo copiam de verbo ad verbum collationatam cum originalibus commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signatura, nec non subsequenti numero per extensum, decretum, seu sententiam, à quo, vel qua petuntur dictæ commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omnino non proponentur, & Procuratores, qui id servare noluerint, expensis dictæ Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Caveant etiam DD. Ponentes in posterum subscribere propositiones causarum contra formam præsentium Decretorum; nam, non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut supra, & Procuratores in expensis, & aliis etiam gravioribus pœnis damnabuntur.

Præcipimus quoque, quod in causis executivis citationes pro deputatione alterius Judicis in locum suspecti allegati, nec non citationes ad recipiendum fieri, nec legi possint coram Nobis, sive Domino nostro Auditore, & factæ non afficiant, & possint impunè sperni.

Item mandamus, quod citationes ad videndum supersederi coram Nobis, sive Domino Auditore nostro in causis, quæ ratione summæ non possunt in plena Signatura proponi juxtà Decretà aliàs edita, non recipiantur, neque admittantur, & factæ possint impunè sperni, non obstante quocumque decreto etiam interposito, quod censeatur subreptitiè extortum.

Ulteriùs præcipimus, quod supersessoriæ in causis proponendis in Signatura Justitiæ non concedantur, nisi unica, & unica prorogatio per Dominum Auditorem nostrum, & ulteriores concessæ possint impunè sperni; In casibus autem particularibus indigentibus majori dilatione recurratur ad Nos, & juxtà factorum contingentias opportunè providebimus.

Præterea decernimus, quod in posterum absque nostrâ licentiâ duæ tantùm causæ proponi possint in plenâ Signaturâ per quemlibet Ponentem, quando Signatura fit de hebdomada in hebdomadam, quando autem fit infra quindecim dies, tunc proponi possint usque ad tres, comprehensis tamen illis, quæ redeunt.

Demùm mandamus, quod citationes coram Nobis, sive D. nostro Auditore in Causis pendentibus in Tribunalibus R. Cam. Apostolicæ, & Curiæ Capitolii non recipiantur, neque attendantur, sed possint impunè sperni, exceptis citationibus ad videndum declarari causam, & causas spectare ad alia Tribunalia, remittique ad alios Judices.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, neque sub quovis prætextu, causâ; vel colore, sive de Partium consensu licitum sit contravenire sub pœnis prædictis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis. Dat. Romæ, ex Palatio nostræ Residentiæ hac die 12. Junii 1706.

F. Card. Spada Præfectus.

M. A. de Ansidæis Auditor.

Jo: Leonus Archiv. Rom. Cur. Scriptor.

ALIUD EDICTUM III.

Quo priora Decreta Signaturæ Justitiæ instaurantur, & alia adjunguntur.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo, S. R. E. Presbyter Card. Scottus nuncupatus Signaturæ Justitiæ SS. Domini Nostri Papæ Præfectus.

AD parcendum Litigantium expensis, & coercendos insurgentes abusus, facto verbo cum Sanctissimo, inhærendo Decretis aliàs per Prædecessores nostros editis, ac etiam nostris publicatis sub diebus prima Julii, & quarta Decembris 1717.

Præcipimus, quod nemo audeat proponi facere in plenâ Signaturâ Commissiones in causis non exceden. summam scutorum quinquaginta monetæ.

Insuper mandamus, quod in omnibus, & quibuscumque causis, in quibus agitur de moderatione, vel reintegratione inhibitionum A. C., vel aliorum quorumcumque Judicum, & signanter de reintegratione inhibitionum moderatarum ob non transportationem Actorum, vel à Sacra Rota, vel ab aliis Judicibus Commissariis, de communicatione facultatum A. C., deputatione Judicum, remissione causarum uni magis, quàm alteri Tribunali, & demum de purgatione, vel rejectione Attentatorum, nemini liceat adire plenam Signaturam, sed priùs citatâ Parte instare debeant coram Domino Nostro Auditore, cujus Decreta in omnibus prædictis habeant vim rescripti plenæ Signaturæ, à quibus quidem Decretis liceat deinde succumbentibus, quatenus non acquieverint, recurrere ad plenam Signaturam, in quâ, si iterum succubuerint, Parti victrici solitas expensas scutorum quatuor Procuratores in pœnam reficere teneantur.

Renovando aliàs laudabiliter ordinata per cl. mem. Card. Aldobrandinum Prædecessorem nostrum, ulteriùs mandamus, quòd si quando inter Partes, vel earum Procuratores concordatum fuerit de expediendâ Commissione, debeant ipsæmet Partes, vel earum Procuratores ad indicandum hujusmodi consensum sua cujusque nomina à tergo Commissionis inscribere; Procuratores autem absque legitimo Mandato Procuræ tale quidpiam audentes reficere teneantur Parti læsæ expensas, damna, & interesse per nos extrajudicialiter taxanda, unà cum aliis etiam gravioribus pœnis arbitrio nostro pro culpæ, dolique mali mensurâ infligendis, quod ut exactiùs ob-

observetur, volumus, & mandamus, quod in futurum, si Partes, vel Procuratores convenerint de expedienda commissione, Revisor juxta illorum consensum commissiones signandas nobis afferre teneatur.

Prohibemus etiam transmittere in plenâ Signaturâ commissiones pro simplici circumscriptione sententiarum, vel decretorum, sed debeant in eisdem commissionibus alternativè petere, quod, quatenus non sit locus circumscriptioni, committatur causa appellationis cum clausulis opportunis, ne Partes reiteratis propositionibus onerentur.

Volumus etiam, quod Partes teneantur dare in earum Summariis sub numero primo copiam de verbo ad verbum collationatam cum originalibus commissionum, quæ per ipsas porriguntur signandæ in plena Signatura, nec non sub sequenti numero per extensum decretum, seu sententiam, à quo, vel quâ petuntur dictæ commissiones; aliàs præfatæ causæ per Ponentes ejusdem Signaturæ omnino non proponentur, & Procuratores, qui id servare noluerint, expensis dictæ Signaturæ, aliisque arbitrio nostro teneri mandamus.

Caveant DD. Ponentes in posterùm subscribere propositionem causarum contra formam præsentium Decretorum, nam, non obstante eorum subscriptione, causæ non proponentur, ut suprà, & Procuratores in expensis, & aliis etiam gravioribus pœnis pariter damnabuntur.

Quilibet Referendarius tres tantum causas proponat, quando Signatura fit qualibet hebdomada; Ubi vero fiat intra quindecim dies quatuor causas proponere possit.

Præterea decernimus, quod tres tantùm causæ proponi possint in plenâ Signaturâ per quemlibet Ponentem, quando Signatura fit de hebdomada in hebdomadam; Quando verò fit intra quindecim dies, tunc proponi possint usque ad quatuor, non comprehensis in utroque casu illis, quæ redeunt. Addito insuper, ut quilibet Ponens in subscribendâ propositione causæ teneatur ibi enunciare quo loco, an primo, secundo, tertio, vel quarto loco, modo quo supra, illam proponet; Procuratores autem caveant adire Ponentes impeditos aliis commissionibus sub spe facultatis proponendæ extra numerum, quia inposterùm non erit licitum proponere ultra dictum numerum, ur supra, præfixum; aliàs causæ excedentes dictum numerum non proponentur, & Procurator, qui extra numerum obtinuerit, propositionemque intimaverit, ad refectionem expensarum favore alterius Partis tenebitur.

Intimationes propositionum causarum, tam tempore hyemali, quàm tempore æstivo, fiant die Jovis ante Signaturam, & informationes distribuantur die Sabathi; aliàs causæ non proponentur, & nihilominus Contraveniens teneatur reficere scuta quatuor pro expensis.

In causis, in quibus expirata fuerit supersessoria, seu ejus prorogatio concessa à nobis, vel à Domino nostro Auditore, aut etiam denegata, intimationes pro adeunda Signatura non inhibeant, neque causent attentata, nisi à die Jovis ante imminentem Signaturam faciendam post octo dies subsequentes, etiamsi prædictæ intimationes executæ fuerint longè ante dictam diem Jovis; Si verò subsequens Signatura fiet per post quindecim dies, aut aliud longius tempus, nullatenus inhibeant, & possint impunè sperni absque incursu attentatorum; nisi Recurrens intimationem pro adeundâ Signaturâ exequi faciat in illâ die Jovis tantùm, quæ præcedat immediatè prædictam subsequentem Signaturam; Quæ intimatio in utroque casu pro una vice tantùm suffragetur.

Interpellationes verò, tam super non propositione commissionum, quàm super mutatione Ponentium, etiam tempore feriarum generalium fieri debeant pridiè, quàm informetur, scilicet per totam diem Sabathi, & facta post dictum tempus non suffragentur; & insuper Parti informanti teneatur Contraveniens reficere scuta quatuor pro expensis.

In causis autem, in quibus per Nos, vel dictum Dominum nostrum Auditorem concedetur licentia redeundi ad plenam Signaturam, facto solito deposito, volumus, quod dd. deposita omnino fiant per totam diem Jovis antecedentem repropositioni causæ.

Commissiones juxta præscripta in reformatione san. mem. Pauli V. tit. de Signatura Gratiæ, & Justitiæ §. ultimo celeriter expediantur, & numerus illarum in libro Revisoris Signatarum, tam per concessum in Datariâ ad Officium parvæ datæ, quàm per Placet ad Bancum Cursorum infra triduum cum expresâ prohibitione non dandi Partibus, omnino transmittantur, in quo fine Officialium manibus non incapsentur sub pœnâ suspensionis, ac etiam privationis Officii, & aliis arbitrio nostro.

Præcipimus, & mandamus, ne citationes pro quacumque causâ prima vice fiant coram Nobismet, nisi agatur de causâ criminali Tribunalium Urbis, sed fiant coram Domino nostro Auditore, aliàs non afficiant, & possint impunè sperni, imò prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, seu receptas legere, nisi coram dicto Domino nostro Auditore sub pœnis eidem D. Auditori, seu Nobis benevisis.

Item in causis mercedis, & in omnibus aliis, quæ non excedunt scuta undecim monetæ, pariter citationes quascumque coram Nobismet; tam in prima vice, quam in gradu recursus a Decretis D. Auditoris, semper irritas declaramus, præcipiendo omnibus Notariis, nè illas recipere, seu receptas legere audeant, nisi coram eodem D. Auditore sub pœnis, ut supra.

Insuper volumus, quòd citationes pariter coram Nobis ad videndum servari terminum ad solvendum, & consimiles, quæ tendunt ad protrahendam solutionem post susceptionem termini, nullo modo attendantur, & possint impunè sperni: imò prohibemus Notariis, ne audeant illas legere, neque recipere.

Supersessoriæ in causis proponendis in plenâ Signaturâ non concedentur à D. nostro Auditore, nec à Nobis, postquam fuerint concessæ prima supersessoria, & una prerogatio, & ulteriores citationes factæ, vel faciendæ non attendantur, nisi subscriptæ per Nos, vel Dominum nostrum Auditorem.

Item mandamus, quod citationes coram Nobis concernentes attentata, moderationes inhibitionum, præfixiones terminorum, ac admissionem, vel denegationem recursus, & respectivè deputationem alterius Judicis in illis causis, in quibus fuerit uniformiter denegata, vel admissa instantia à Capite Tribunalis, & à D. nostro Auditore, non afficiant, & possint impunè sperni.

Insuper declaramus, quod respectu attentatorum commissorum in spretum Rescriptorum plenæ Signaturæ, ac Decretorum D. nostri Auditoris, citationes coram Nobis afficiant, & attendi debeant, dummodo super iisdem attentatis fuerit priùs institum coram dicto Domino nostro Auditore.

Præcipimus pariter omnibus Notariis sub pœnis, ut supra, ne audeant, seu præsumant recipere, & legere copias citationum, nisi de nostra licentia, vel Domini nostri Auditoris.

Item volumus, & mandamus, quod citationes cum inhibitione ad statim coram dicto Domino Auditore exequutæ, post binas, aliæ amplius non afficiant, sed possit à Partibus impu-

ne sperni absque ullo vitio attentatorum, & idem servetur in citationibus coram Nobismet exequendis, sed post unicam tantùm.

Inhærendo Decreto alias edito per cla. mem. Card. Chisium, præcipimus, & mandamus omnibus Notariis, ne audeant recipere, & legere citationes, nisi in causis vertentibus in eorum Officiis sub pœnis Nobis, & eidem D. Auditori benevisis. Citationes verò omnes, quæ fiunt tam coram Nobis, quàm D. nostro Auditore in causis vertentibus in partibus coram Judicibus Delegatis à S. Sede Apostolicâ, & aliis quibuscumque, volumus fieri per acta infrascripti Notarii Archivii, & aliàs factæ sint ipso jure nullæ, etiam cum Decretis, quæ in illis emanabunt, prout illas declaramus, immo prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, neque legere sub pœnis, ut supra.

Et insuper mandamus, quod citationes omnes, quæ fiunt tam coram Nobis, quàm D. nostro Auditore pro purgatione attentatorum quomodocumque commissorum in spretum rescriptorum plenæ Signaturæ in causis commissis Romanæ Curiæ Prælatis, & in partibus, fiant pariter per acta infrascripti Notarii Archivii. In causis verò commissis Sacræ Rotæ Auditoribus fiant per acta Notariorum ejusdem Sacræ Rotæ, & aliàs factæ sint ipso jure nullæ, etiam cum Decretis, quæ in illis emanabunt, prout nullas, & irritas declaramus: imò prohibemus omnibus Notariis, ne audeant illas recipere, & legere sub pœnis, ut supra. Citationes, quæ fiunt pro repositione à Decretis, tam per Nos, quàm per D. nostrum Auditorem factis volumus sub pœna nullitatis fieri per acta ejusdem Notarii, qui recepit Decretum, à quo petitur repositio, dummodo Notarius prædictus sit competens.

Præcipimus quoque, quod citationes ad recipiendum nec fieri, nec legi possint coram Nobis, sive D. nostro Auditore, & factæ non afficiant, & possint impunè sperni.

Item decernimus, quod citationes ad videndum supersederi coram Nobis, sive D. Auditore nostro in causis, quæ ratione summæ non possunt in plenâ Signatura proponi juxta Decreta aliàs edita non recipiantur, neque admittantur, & facta possint impunè sperni, non obstante quocumque Decreto etiam interposito, quod censeatur subreptitiè extortum.

Demum mandamus, quod citationes coram Nobis, sive d. D. nostro Auditore in causis pendentibus in Tribunalibus Rev. Cam. Apostolicæ, & Curiæ Capitolii non recipiantur, neque attendantur, sed possint impunè sperni, exceptis illis ad videndum declarari causam, & causas spectare ad alia Tribunalia, remittique ad alios Judices.

Quæ omnia, & singula inviolabiliter servari volumus, neque sub quovis prætextu, causâ, vel colore, sive de Partium consensu, licitum sit contravenire sub pœnis prædictis, & aliis gravioribus arbitrio nostro infligendis, Datum Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ hac die 12. Januarii 1719.

B. Card. Præfectus

A. de Abbatibus Auditor.

Jo: Baptista Constantinus Archivii Romanæ Curiæ Scriptor.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ ac aliis lo is solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

EDICTUM

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Prodatorii.

QUO OMNIBUS

Provisis de Beneficiis Ecclesiasticis personalem residentiam requirentibus præcipitur, ut infra constitutum terminum ab Urbe discedant, & ad residentiam se conferant sub pœna, si secus fecerint, amissionis eorundem Beneficiorum; & insuper singulis descriptis & describendis in notula provisionis Beneficiorum mandatur, ut infra tres menses à die affixionis ejusdem notulæ computandos Bullas Apostolicas expedire teneantur sub pœnâ privationis dictorum Beneficiorum.

Giuseppe del Tit. di S. Maria in Traspontina, della S. R. C. Prete Card. Sacripante della Santità di N. S. Clemente Papa XI. Prodatario.

A Tutti, e singoli Chierici, & altre persone Ecclesiastiche di qualsivoglia stato, grado, e condizione proviste con autorità Apostolica di Dignità, Canonicati, Porzioni, e di qualsivoglia altri Benefizii in qualsivoglia modo chiamati, e nominati, a'quali è annessa la residenza personale, & anco d'altri Benefizii semplici con il decreto di partire da Roma: Di ordine espresso della medema Santità di N. Sig. Clemente per Divina Providenza Papa Undecimo, datoci à bocca, rivocando primieramente tutte, e qualsivoglia licenze di non risedere à i predetti da chi si sia, e per qualsivoglia tempo date, e concesse, e in qualsivoglia modo da darsi, e concedersi in avvenire, se non fatta prima parola con il Datario in quel tempo esistente, e di special licenza di N. Signore, ordiniamo, & espressamente commandiamo, che li sudetti Provisti presenti in Roma frà il termine di trenta giorni, da cominciare dalla publicazione del presente Editto, de quali dieci per il primo, dieci per il secondo, e gl'altri dieci per l'ultimo, e perentorio termine, e li assenti respettivamente dalla Curia Romana frà il spazio di sessanta giorni da cominiciare, come sopra, de quali venti per il primo, venti per il secondo, e l'altri venti per l'ultimo, e perentorio termine diamo, & assegniamo; rimossa qualsivoglia altra dimora, e causa, ò pretesto di di essa, debbano, e siano onninamente tenuti partire da essa Città Roma, e dalla di lei Curia; e respettivamente da luoghi, dove si trovano, e dimorano, e trasferirsi alla loro residenza, per prestare il dovuto servizio personale alle loro Chiese, e frà il termine di novanta altri giorni trasmettere nelle mani del sudetto Datario pro tempore attestazione autentica del loro Ordinario sopra la sudetta loro residenza, e servizio personale, di modo che se alcuno di loro ne termini, come sopra, prefissi, non haverà obedito al presente Ordine, Precetto, & Editto, in tutto, e per tutto, conforme in esso si dispone, ipso facto,

cto, e senz'altra dichiarazione sia, e s'intenda subito privato di qualsivoglia Beneficio, e Benefizi ottenuto, ò ottenuti, come sopra, dalla Sede Apostolica, anzi decaduto da ogni ragione per esso acquistata, come se non fosse stato proveduto, e dichiarando le loro provisioni risolute, per non essersi adempita la condizione, sotto la quale si è havuto animo di farle, riservata la loro collazione, e totale disposizione alla medema Sede Apost., che però si conferiranno ò ad altre persone presenti in Curia, ò anco all'assenti, e particolarmente à quelli che saranno commendati, & approvati da i loro Ordinarii, ò da altre persone degne di fede, in modo che le collazioni, e provisioni, che saranno fatte dalla Sede Apost. per causa della detta privazione, e dichiarazione, ò risoluzione, come sopra, debbano havere la totale loro esecuzione, in quell'istesso modo, e con quell'istessi privilegi, che competono alli Provisti de'Beneficii vacati per obitum, finche le lettere Apostoliche da spedirsi à loro favore habbiano l'istessa pronta, e parata esecuzione, posposta qualsivoglia appellazione, e ricorso, e verificato solamente avanti l'Essecutore il semplice fatto di non essersi obedito, & osservato il presente Editto, all'esecuzione del quale con le sudette collazioni, e proviste, si procederà contro i contumaci, & inobedienti irremissibilmente, derogandosi à qualsivoglia cosa, che in ciò facesse in contrario coll'autorità di Nostro Signore dataci à bocca.

In oltre si notifica à quelli, che usciranno descritti nelle liste delle provisioni de' Benefizii, che frà trè mesi dal giorno dell'affissione di dette liste debbano, e siano obligati spedire le Bolle delle loro provisioni, e gl altri, che per l'avanti sono stati descritti nelle dette liste, debbano, e siano tenuti anch'essi di fare le loro spedizioni, nel termine di due mesi dal giorno della publicazione del presente Editto; altrimente dichiariamo, che passato detto termine respettivamente li sudetti Benefizii, come prima vacanti, possano esser chiesti, & impetrati da altri presenti in Curia, ò assenti con attestazione de'loro Ordinarii, ò di persone degne di fede, come si è detto di sopra, senz'alcun impedimento, ò contradizzione, e senza che per essi descritti in lista possa dirsi acquistata ragione alcuna, anche se le suppliche fossero segnate, & datate à loro favore. Dato in Roma nella Dattaria Apostolica questo di 18. Giugno 1701.

G. Card. Prodatario.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradicta Provisio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jacobum Vasellum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem. Pro D. Mag. Curs. Sebastianus Vasellus Curs.

EDICTA MEMORABILIA

Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Almæ Urbis Gubernatoris.

Juxtà temporis seriem disposita.

EDICTUM.

Quo sub pœnâ incursus in crimen læsæ Majestatis, & confiscationis bonorum omnibus Subditis Pontificiis interdicitur, ne Milites conscribere tam in Ditione Ecclesiasticâ, quàm extra eam, neve stipendium accipere audeant, aut bellica instrumenta suppeditare pro servitio cujuscumque Principis: & alia pro publicâ tranquillitate statuuntur. 1.

ANcorchè per Costituzioni Apostoliche, e Bandi publicati in diversi tempi d'ordine espresso de Sommi Pontefici sia stato prohibito sotto gravissime pene, che non si assoldino genti, nè si faccino conventicole, e radunanze d'Huomini armati, overo qualsisia sorte d'Unioni, che possino in qualunque modo esser dirette, ò sospette à sturbare la quiete publica: tuttavia, perchè tal uni, postergato il timore di Dio, e della Giustizia, hanno ardito contravenirvi; e perciò sommamente premendo alla Santità di Nostro Signor di sradicar'affatto in avvenire ogn'occasione di disturbo, che per tal causa potesse succedere, Monsignor Illustrissimo, e Reverendissimo Ranuccio Pallavicini dell'una, e l'altra Signatura Referendario, di Roma, e suo Distretto Governator Generale, e Vice-Camerlengo, d'ordine espresso della Santità Sua, con il presente Editto ordina, e commanda, che nessun Prencipe, e Signore di qualsivoglia stato, grado condizione, e preeminenza, tanto Secolare, quanto Ecclesiastica, etiam constituita in Dignità Cardinalizia, & qualunque altra Persona sì Laica, come Ecclesiastica, Secolare, ò Regolare di qualsivoglia Milizia, & Ordine in qualsivoglia modo privilegiata, e privilegiatissima, delle quali fusse necessario farne espressa, & individua menzione, volendo, che s'abbino per compresi, & individualmente nominati, senza eccezzione alcuna, assoldi, ò facci assoldare in Roma, e nello Stato Ecclesiastico, ò fuori d'esso, nè nelli Stati, nè Dominii di qualunque altro Prencipe, nè riceva al suo servizio, ò faccia ricevere Soldati, & altri per armarli, nè meno facci ordini, ò procurri, che si faccino radunanze, & unioni di Gente, etiam sotto pretesto di servirsene in Casa propria, senza espressa licenza di Sua Signoria Illustrissima data in scriptis, ancorche in pochissimo numero, nè d'armarle, ò farle armare, nè meno ardischi, ò in qualsivoglia modo direttamente, ò indirettamente per se stesso, ò per mezo d'altri procuri, & operi, che s'aderisca à qualsivoglia Corona, Prencipe, ò Personnaggi di qualsisia stato, grado, e preeminenza, nè parimente dia alcuno, benche minimo, ajuto, tanto per se medesimo, quanto con mezzo d'altri, nè tampoco somministri, ò facci somministrare in qualunque, benchè minima quantità, Arme, Polvere, Miccio, Palle, & altro; nè presti, nè facci accommodare, e prestare altra qualunque commodità, la quale possi in qualsivoglia modo facilitare, & accudire à simili disturbi, ò inquietudini, sotto l'incorso di Reato vero, & non presunto, ne finto di lesa Maestà, & di vera, e propria Ribellione, e pe-

na della Vita, e Confiscazione di tutti, e singoli Beni, che hà, possiede, e tiene con qualunque titolo, e quando fusse di Fideicommisso, ò Primogenitura, e fin che egli naturalemente viverà, e quanto à Signori, e Possessori di Giurisdizioni, anco della perdita di tutti, e singoli loro Stati, Luoghi Giurisdizionali, benchè fussero Feudali, e con Investiture ex pacto, & providentia, e sogetti à qualsisia Primogenitura, Maggiorasco, e Fideicommisso durante, quando siano tali, la Vita naturale d'essi, senza pregiudizio però sempre delle maggiori pene, che meritasse il delitto per disposizioni communi, Costituzioni Apostoliche, ò in vigore d'Investiture, & ancorchè nelle predette disposizioni vi fusse espressa la privazione preambula in caso de Delitti, ò altra cautela con la successiva vocazione d'altri in vece loro, sospendendo l'efficacia, e virtù d'esse, per fin che durerà la Vita naturale de Trasgressori, il che anco s'intendadi tutti gl'altri, che non fussero Signori di Giurisdizione, quando li loro Beni siano Feudali, & Enfiteotici, non hereditarii, overo soggetti à qualunque Fideicommisso, Maggiorasco, ò Primogenitura, come sopra. Aggiungendo in oltre quanto alli Trasgressori, che non possedessero attualmente di presente Stati, e Luoghi giurisdizionali, Beni Feudali, & Enfiteotici, ò sogetti à Fideicommissi, Maggiorasco, ò Primogenitura, come sopra, mà fussero in qualsivoglia modo, ò tempo chiamati alla successione di quelli, che venendo il caso della loro vocazione, etiam loro viventi, s'osservi, e s'eseguischi il medemo in favore del Fisco, sin tanto che ciascheduno dessi sarà in Vita.

In oltre si prohibisce sotto le medesime pene, che nessuno particolare pigli soldi, e promessa per servire in dette occasioni, ancorche lo facci senza soldo, e se qualcheduno l'havesse preso, debba subito denunziarlo nell'Atti del Notaro della Charità, che serve al Governo, & astenersi da tal servizio, ò promessa d'armarsi, e denunziandolo dentro due giorni prossimi, in tal caso se gli condonarà in Reato, in che fusse incorso, altrimente si procederà alle medesime pene del Bando, come se havessero preso il servizio doppo questo Bando.

Si dichiara in oltre, che alli Trasgressori non suffragerà la minorità, quando habbino compito il decimo quarto anno, e che si procederà contro di loro anche ex officio, e per Inquisizione, e nel modo, e forma in tutto, e per tutto, che suole osservarsi ne i Delitti di Lesa Maestà in primo grado; E passati li due giorni, chi rivelerà qualsivoglia, che faccia gente al detto fine, e darà da poter procedere in Contumacia al Monitorio, e presente alla Tortura, se gli darà la remissione d'un Bandito, e cinquanta scudi di ricognizione, e si terrà secreto, & maggiore recognizione, secondo la qualità delle Persone, e l'impunità per se, se n'havrà bisogno, preservando Sua Santità anche gli Ecclesiastici, che rivelaranno, da ogni Irregolarità.

Volendo, e decretando, che il presente Editto affisso, e publicato in Roma ne i luoghi soliti, astringhi, e leghi dentro di Roma subito, e fuori, dentro trè giorni, etiam ne'luoghi mediati, & immediati sogetti per tutto il Distretto d'essa, come se à ciascheduno fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma questo di 4. Gennaro 1702.

R. Pallavicino Governatore, e Vice-Camerlengo.

Domenico Barlocci Notaro della Carità.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Palatii dicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Gubernatoris, & ad valvas Curiæ, ac in Acie campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis, Urbis per me Dominicum Balatresium Decanum Mandatariorum dicti Illustrissimi, & Reverendissimi D. Urbis Gubernatoris.

EDICTUM II.

Adversus Usuras, & alios illicitos Contractus.

Riconoscendosi da Monsignor Illustriss., e Reverendiss. Alessandro Falconieri, di Roma, e suo Distretto Generale Governatore e Vice-Camerlengo, che sempre più l'Avaritia, origine d'ogni gran male, s'insinua n'eglanimi di coloro, li quali posposto il timor di Dio, la salute delle proprie Anime, e li dettami del Vangelo, e Carità Christiana per desiderio d'arrichirsi, anco con l'altrui danno, e per ogni strada, ancorche illecita, hanno ardire, non ostanti le proibizioni de'Concilii, Sagri Canoni, Costituzioni Apostoliche, e Bandi Generali del Governo, di far contratti usurarii, & abominevoli, anco con stocchi, ciavanze, rompicolli, & altri patti illeciti; E perciò premendo à Sua Signoria Illustrissima per il publico, e privato bene di estirpare un male così avanzato, e di tanto pregiudizio, e scandolo della Cattolica Religione, per Autorità del proprio Officio, e per ordine espresso ricevuto con Oracolo di viva voce dalla Santità di Nostro Signore con il presente publico Editto da durare à beneplacito dell'istessa Santità Sua, riduce primieramente alla memoria di tutte, e singole persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anco Ecclesiastica, e Regolare, la puntuale osservanza di tutto ciò, che sopra tali contratti usurarii, & in qualsivoglia altro modo illeciti, è stato disposto dalli sopra enonciati Concilii, Canoni, Costituzioni Apostoliche, e Bandi emanati, dichiarando, che contro li Trasgressori, Contraenti, Mediatori, Sensali, Fautori; & in ogn'altra maniera Complici in detti contratti, si verrà irremissibilmente all'esecuzione delle pene pecuniarie, e corporali anco gravi, e della Galera inclusivè ad'arbitrio di Sua Signoria Illustrissima, come e più amplamente in essi si dispone, alli quali si habbia piena relatione.

E per facilitare il discoprimento di simili delitti promette Sua Signoria Illustrissima à tutti quelli, che denunciaranno le persone, che haveranno fatti li sopranominati contratti illeciti, & usurarii, e somministraranno tali prove da poter procedere, e punire detti Contraenti, e Complici, come sopra, la quarta parte del denaro, ò beni contenuti in detti contratti, e volendo, saranno anco tenuti segreti.

In oltre per usare ogni equità verso coloro, che ò per grave necessità, ò per semplicità, ò in qualunqu'altro modo sedotti, si trovano di essersi obligati in simili ingiusti contratti, Sua Signoria Illustrissima promette alli medesimi libera impunità da ogni pena pecuniaria, ò corporale, nella quale fossero incorsi, e saranno anco assoluti, e liberati da ogni pagamento dovuto in virtù degl'istessi contratti, ogni volta però che dentro il termine di giorni quindici dal giorno della publicazione del presente Editto compariranno avanti Sua Signoria Illustrissima, overo dal suo Capo Notaro per gl'Atti della Carità, e rivelaranno con since-

ſincerità il contratto, e contratti, che haveranno fatto, con tutte le loro qualità, conditioni, oblighi, e circonſtanze, con le Perſone de'Contraenti, Senſali, Mediatori, e Complici, che in qualunque forma vi haveranno cooperato; paſſato il qual termine, ſe non haveranno fatta la detta ſpontanea denuncia, non ſuffragarà loro veruna ſcuſa per eſimerſi da tutte le pene impoſte dall'enunciate diſpoſitioni, e Bandi, con le quali ſaranno, ſenza alcuna ſperanza di gratia, ſeveramente puniti.

Finalmente per dare qualche ſpatio di tempo al pentimento, e qualche merito alla ſpontanea Confeſſione, promette parimente Sua Signoria Illuſtriſſima à tutti quelli, che haveranno fatto ſimili contratti con qualità uſuraria, & altri patti illeciti, e che in virtù di tali contratti pretendono d'eſſere Creditori di qualche ſomma di denaro, ò altro in eſſi eſpreſſamente, ò implicitamente contenuto, li quali dentro il ſuddetto termine di giorni quindici da computarſi dal giorno dell'affiſſione, & publicatione del preſente compariranno avanti Sua Signoria Illuſtriſſima, ò ſuo Capo Notaro, e denunciaranno, e liberamente confeſſaranno il contratto, ò Contratti da loro fatti con patti illeciti, & uſurarii con tutte le loro circoſtanze, oblighi, e conditioni, e le perſone de Debitori, non ſolo la totale impunità da ogni, e qualunque pena incorſa, ma di più per loro indennità detti loro uſurarii, & illeciti contratti ſe li moderaranno, riformaranno, e ridurranno al giuſto dovere, e ſi convalidaranno in quella parte, e dentro quei termini, che ſi potranno ſoſtenere per Giuſtizia, col ſolo rilaſſo della quarta parte da applicarſi alla Reverenda Camera Apoſtolica; Altrimenti paſſato detto termine di giorni 15., e non ſequita detta comparſa, denuncia, e ſpontanea Confeſſione, ſi procederà contro li medeſimi, e ſaranno, come ſi è detto di ſopra caſtigati con ogni rigore di Giuſtizia.

Volendo che il preſente Editto affiſſo, e publicato i luoghi ſoliti di Roma, obligbi, & aſtringa ciaſcuno, come ſe gli foſſe ſtato perſonalmente intimato. Dato in Roma dal Palazzo della ſua ſolita Reſidenza queſto dì 26. Aprile 1720.

A Falconieri Governatore, e Vice-Camerlengo.

Gio: Carlo Felici Not. per la Carità.

III.

EDICTUM

Ad cohibendos abuſus in Theatris.

LA legge del buon coſtume inſeparabile da tutte le azzioni humane, in qualunque circoſtanza elle ſian fatte, obliga certamente ancora ne'ſpaſſi, e divertimenti, maſſime dove ſia publica radunanza di perſone d'ogni grado, e qualità; poiche ivi il dovere, e la convenienza più ſtrettamente richiedono, che ciaſcuno ſi contenghi ne' termini di una civile, e ben compoſta modeſtia non turbare gl'altri, ed offendere, ò col poco riſpetto i maggiori, ò con lo ſcandalo quei, che ſono capaci di riceverlo. Ciò molto più deveſi intendere delle Comedie, Tragedie, ed altre Opere di qualunque denominazione, che ne' publici, ò privati Teatri vengono rappreſentate, e recitate, le quali, come ogn'uno sà, non furono aſſolutamente introdotte per il diletto, el' piacere, mà bensì per emendare, e correggere i coſtumi ed iſtruire à ben vivere: qual fine appunto creder dobbiamo haver havuto i ſaggi, e prudenti Prencipi nel permetterle; accioche vedendoſi in Teatro eſpoſte l'altrui azzioni col rivolgimento de' varii accidenti humani, ciaſcuno poteſſe meglio conoſcere, quaſi in proſpetto la deformità del mal'operare, e perciò concepiſſe un abborrimento al vizio, l'amore alla virtù, ed apprendeſſe à frenare le ſue paſſioni. Onde la Comedia fu chiamata lo ſpecchio della vita humana, e come altri diſſe, una imitazione della vita, ſpettacolo del coſtume, imagine della verità. Se dunque ſin preſſo i Gentili era il Teatro una ſcuola di morali inſegnamenti, non deve tolerarſi, che tal'uni con perverſo abuſo intervenghino a' Teatri non altrimenti, che ad un luogo di ſcorrette, ed impunite licenze, e lontaniſſimi dal riportare quel profitto morale per cui ſono iſtituite ſimili Rappreſentazioni, perturbano, & inquietano gl'altri con alte, e ſcompoſte grida, con impertinenze, ed atti incivili, e ſpeſſe volte con parole ſconvenevoli, e meno che honeſte, non ſenza grave offeſa dell'orecchie più pudiche, e della dignità de'Perſonaggi più riguardevoli; Convertendo in ſomma un virtuoſo, ò almeno indifferente divertimento, in ſoggetto di vizioſi traſcorſi, e ſtomachevoli inſolenze: parendo loro, come degl'antichi Romani fu notato, non trovar ne'Teatri diletto baſtante, ſe queſto non fuſſe contaminato da diſſolutezze, e ſe dell'allegria non ne formaſſero una ſceleragine.

Laonde per ovviare à tali diſordini, & inconvenienti, & altri, che poteſſero ſuccedere, l'Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Monſignor Aleſſandro Falconieri Uditore della Sagra Rota, di Roma, e ſuo Diſtretto Governatore Generale, e Vice-Camerlengo, ricorda à tutti univerſalmente l'oſſervanza de'Bandi, & Ordini altre volte publicati ſopra ſimil materia, quali ad ogni buon fine rinova; E ſi per l'autorità del ſuo Offizio, come per l'Oracolo, e commandamento ricevuto à voce dalla Santità di Noſtro Signore, Ordina primieramente, e commanda agli ſteſſi Muſici, e Comichi, che debbano contenerſi nella dovuta modeſtia in tutte le loro azzioni, portamenti, e geſti; nè in modo alcuna dar cauſa di riſſe, ò contraſti ad altri nel luogo, ove cantaranno, ò recitaranno, nè poſſino recitare in altro luogo, che in quello à ciò deſtinatoli: E debbiano cominciare l'Opera non prima del ſuono delle Campane ad un'hora, e mezza; nè dopo le due hore della notte, ſotto pene pecuniarie, e corporali anco graviſſime, ad arbitrio di eſſo Monſignor Illuſtriſſimo Governatore, alle quali pene ſoggiaceranno parimenti quei Comici, che replicheranno l'Ariette più di quello, che ſono obligati dalla Compoſizione, per compiacere forſi alle importune richieſte degl'Aſcoltanti, dovendo più toſto laſciare di proſeguire la Comedia.

In oltre proibiſce col preſente Editto à ciaſcuna perſona di qualſivoglia grado, e condizione, anco Eccleſiaſtica, ſotto pena della galera per ſett'anni, ed anco della vita à ſuo arbitrio, il portar nel luogo de'Teatri, ò pure ivi ritenere altra ſorte d'armi che la ſpada, ancorche n'haveſſero particolar licenza. E ſotto la medeſima pena della galera proibiſce il fare qualunque riſſa in detto luogo, ò vicino à quello per la diſtanza di quaranta canne. E ſotto pena della vita irremiſſibilmente, ſe da tal riſſa ſeguirà ferita, ò altra offeſa notabile di qualche perſona.

Proibiſce ancora il far ſtrepito, rumore, fiſchiare, ò altri atti indecenti coſì nel luogo, dove ſi recitano l'Opere, come nell'entrare, ed uſcire, ò pure nell'occupare il palco nelle Scene, l'apporcare in qualſivoglia modo diſturbo, e faſtidio agl'altri Aſcoltanti, ovvero a' Comici, con fargli

replicare l'Ariette, sotto pena di trè tratti di corda da darseli in publico, ed altre pene pecuniarie, e corporali ad arbitrio di esso Monsignor Illustrissimo Governatore, secondo la qualità delle persone. Et alle publiche Meretrici proibisce di andare al luogo delle publiche Comedie sotto pena della frusta.

Di più vuole, & ordina à tutti, e singoli Cocchieri di qualsivoglia sorte, e condizione, & ad ogn'altra persona, che guidi, e conduca carrozze, ò cocchi d'ogni sorte, che nel portarsi è Teatri conduchi il suo cocchio senza farlo correre, ed apprettar gl'altri, che fossero avanti; nè tenti levare il suo luogo à nessuno, e si astenghi di far strepito, forza, violenza, rissa, ò contrasto, così di parole, come di fatto, guidando, ed accostando il suo cocchio al luogo destinato con quiete, ed in tempo opportuno & abile; E subito smontate le persone, che conduce, debbia, se non è impedito, ritirare il cocchio in luogo largo, e distante dal Teatro, per non far confusione, e dar impedimento agl' altri. E con l'istesso ordine, quiete, ed attenzione debbia poi finita l'Opera riaccostar il cocchio, e prendere le persone, che deve condurre sotto pena in ogni contravenzione alle sudette cose, di trè tratti di corda in publico, ed à questo basterà la semplice relazione, ed essame de'Sbirri; Nel caso però, che per colpa di ciascuno di essi restasse offesa qualche persona, debba soggiacere ad altre pene maggiori arbitrarie, oltre le pene contenute ne'Bandi generali, e particolari emanati sopra simili materie.

Avvertendo ciascuno alla totale osservanza del presente Editto, perche si procederà contro li Trasgressori all'essecuzione di dette pene anche ex officio, e per inquisizione, ed in ogn'altro miglior modo. E vuole, che il presente Editto affisso, e publicato alla porta del Palazzo della solita Residenza di esso Monsignor Illustrissimo Governatore, nella Piazza di Campo di Fiore, e nel luogo, dove si recita l'Opera, obblighi, ed astringa ciascuno, come se gli fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma dal Palazzo della nostra solita Residenza questo di 5. Gennaro 1721.

A Falconieri Governatore, e Vice-Camerlengo.

Gio: Carlo Felici Notaro per la Carità.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, ac in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Philippum Cardum Illustris., & Reverendiss. D. Almæ Urbis, ejusque Districtus Generalis Gubernatoris Mandatarium.

MONITORIA MEMORABLIA

Illustriss., & Reverendiss. Auditoris Generalis Cameræ Apostolicæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

MONITORIUM I.

Die 21. Maii 1707. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Pro-Regem Neapolit., & alios Secularis Potestatis Officiales ob violentam expulsionem Archiepisc. Surrentini è Civitate Surrenti, & Regno Neapolit. quia ipse Ecclesiasticam Immunitatem, & Episc. authoritatem strenuè defenderat.

Carolus de Marinis Protonotarius Apostolicus utriusque Signaturæ SS. DD. NN. PP. Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, nec non Judex à SS. D. N. PP. in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

Universis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clerkis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Franciscus de Gambis Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod cum Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Philippus de Anastasiis Archiepiscopus Surrentinus in Regno Neapolitano, occasione Sacræ Visitationis suæ Diœcesis, & præsertim Parochię sub invocatione Sanctorum Prisci, & Anielli ac Cappellæ Sanctissimi Rosarii, juxtà veterem suorum Prędecessorum consuetudinem, & juxtà præscriptum Sacri Concilii Tridentini, demandasset moneri, & sub censuris compelli Gubernatores Laicos, vulgò, Mastri, Administratores earundem Parochiæ, & Capellę, ad reddendas rationes eorum administrationis, iidem Gubernatores, nacta temporis opportunitate, ex dilatione unius mensis ad ipsorum preces, & instantiam ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo præfato ipsis concessâ, pro toto posse jurisdictionem Ecclesiasticam lædere, impedire, & oppugnare contenderunt, ex quo multa, & quidem gravissima Ecclesiasticæ libertati, & Immunitati præjudicia illata fuerunt; Quoniam in primis ad D. Regentem Januarium de Andrea, tanquam Regię jurisdictionis Delegatum recurrentes, ab eodem literas datas die 27. Novembris

Archiepiscopus Surrentinus monet sub censuris Gubernatores Laicos ad reddendam rationem administrationis Parochiæ, & Cappellæ sibi subjectarum in actu Diœces. Visitationis.

bris 1700. eidem Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo directas impetrarunt, quibus prædictus D. Regens notificavit antedictas Parochiam, & Cappellam, tanquam Regales Extauritas, exemptione à jurisdictione Ordinarii potiri; ideòque insinuavit revocationem citationis, & censurarum, si fortè latæ fuissent, tanquam Regiæ jurisdictioni præjudiciales, & exindè per Dominicum Casabonam, prænominatæ Regiæ jurisdictionis Cancellarium, ex condicto ad Civitatem Surrenti profectum, ipsi Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo oretenus præmissa, & quod a pretenda ulteriori redditione rationum abstineret, nomine tam Illustrissimi, & Excellentissimi Domini tunc existentis Proregis Neapolis, quàm prædicti Domini Regentis de Andrea seriò, ac minis admixtis explicari curarunt; & postremò sub die 31. Januarii 1701. expediri obtinuerunt literas, quas hortatorias, vocant valituras pro prima, secundâ, & tertiâ, à prædicto Illustrissimo, & Excellentissimo Domino Prorege, & DD. Regentibus Regi Collateralis subscriptas, quibus prædictus Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus, per verba non levem terrorem præseferentia, monitus fuit, ut novitatibus (quemadmodum erroneè supponebatur) in eisdem enunciatis non studeret, & præsertim, quod Monitorium contra prædictos Gubernatores Laicos, vulgò, Mastri, revocaret: quibus literis, & Dominico Casabonæ Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus respondit, quod ipse in hoc negocio, ne suo muneri deesse videretur, præscripta à Sacris Canonibus, ac à Sacro Concilio Tridentino servaverat, allegans ulterius Jura, veterem consuetudinem suorum Prædecessorum, & Decreta non semel super hac ipsissima re à Sacra Congregatione Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum emanata, & insuper, quod memorati Gubernatores malum Jus foverent, quandoquidem non docebant, nec docere poterant de prætensâ exemptione, & fundatione dd. Parochiæ, & Cappellæ, & uberiùs etiam mediante Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nuncio Neapoli pro Sanctâ Sede Apostolicâ existente Ministros Regios de totius rei æquitate, & justitia doceri curavit.

Iidem Gubernatores recurrunt ad Laicam potestatem, qui illos tuendos suscipit, & Archiepiscopo advertatur.

§. 2. Cumque Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus post longum temporis intervallum animadverteret quod pro parte ipsorum Gubernatorum de industria negocium in longum trahebatur, & quod nihil ab iis videbatur esse sperandùm tandem versus finem mensis Februarii anni 1702. contra eosdem Gubernatores, numero undecim, uti jam contumaces per biennium circiter in reddendâ ratione, ultimam citationem cum insertione decretorum prædictæ Sacræ Congregationis Concilii exequi decrevit, & subindè Sententiam excommunicationis protulit, absolutionem præfatæ Sacræ Congregationi reservando, & Cedulones subindè affigi mandavit. Dum hæc agebantur, & respectivè jam acta fuerant, D. Regens Nicolaus Guasconus Marchio Acerni, in officio Delegati Regiæ jurisdictionis suffectus, literas sub die 24. d. mensis Februarii Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo dedit, ipsum objurgando, & monendo, ne ad ulteriora procederet; alteram postmodum ipsemet Illustrissimus, & Excellentissimus D. Marchio de Viglienas modernus Prorex Regni Neapolis die 18. sequentis mensis Martii conscripsit, qua Illustrissimum, & Reverendissimum D. Archiepiscopum ad revocandum censuras, & cedulones, tanquam injustos amovendum, non sine minis, & perterrefactionibus procedendi, ut aiebat, ad solita remedia œconomica monuit. Quoniam verò idem Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus in responsionibus utrique repetiit Jura, & rationes, quas pro suis muneris debito non negligendas esse duxerat, dictus D. Regens Guasconus secundis literis datis 10. Aprilis, Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo notificavit, ut documenta suorum Antecessorum & Jura, mediante Persona sibi benè visa transmitteret, ut indè Regium Collaterale ultimam manum hujusmodi rei imponere posset; quod quidem Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus rectè animadvertens, quàm à Sacrorum Canonum præscriptis alienum foret, si hujusmodi causam merè Ecclesiasticam in Foro Laicali cognosci, & decidi fineret, peragere noluit, spondens tamen præfata Jura se transmissurum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, ut iis pro sua prudentiâ uteretur; Quare prædictus D. Regens Guasconus tertiò literas die 27. dicti mensis Aprilis datas eidem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo rescripsit, certiorem eum reddens, quod ipsius responsio in Regio Collaterali Consilio relata, mentem Illustrissimi, & Excellentissimi D. Proregis summoperè turbaverat, indeque ejusdem Illustrissimi, & Excellentissimi D. Proregis sensus, & manda aperiens, subdidit se acturum quidem cum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, si censuras, vel revocasset, vel excommunicatos, saltem cum reincidentia, absoluisset, aliàs Excellentiæ Suæ incubuisset onus defendendi Regiam jurisdictionem omnibus provisionibus, ut vocant, œconomicis; Ipse verò Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus respondit non posse amplius in censuris jam latis se ingerere, quoniam absolutio prænominatæ Sacræ Congregationi Concilii reservata fuerat.

Archiepiscopus præfatos Gubernatores excommunicat, reservata censurarum absolutione S. Congregat. Concilii.

Propterea à Laica potestate acerbè vexatur, & censuras revocare monetur.

§. 3. Postmodùm, cùm Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus Neapolim se contulisset, accepit per manus d. Dominici Casabonæ literas sub die 9. Maii d. anni 1702. subscriptas à prædicto Illustrissimo, & Excellentissimo D. Marchione de Viglienas Prorege, & DD. Regentibus Regii Collateralis, quibus vocabatur Neapolim, injuncto insuper præcepto pœnali de non discedendo. Quæ cum ita se haberent, Ministri Regii undequaque satagentes Illustrissimum, & Reverendissimum D. Archiepiscopum à Juribus suæ Ecclesiæ tuendis retrahere, eumdem in personis ejus consanguineorum indirectè vexare moliti sunt, atque ideò DD. Januarius de Anastasiis, Dominicus, & Petrus pariter de Anastasiis ipsius frater, & patrui respectivè in publicum carcerem rapti fuerunt. Verùm, ut primum innotuit, Sanctissimo D. N. Clementi PP. XI. tam gravis offensa libertati, & jurisdictioni Ecclesiasticæ illata, idem Sanctissimus D. Noster, per literas Secretariæ Status datas die 4. Novembris dicti anni 1702. demandavit tam Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo, ut confestim, & absque ullius participatione ad suam Archiepiscopalem residentiam rediret, nec ex ea amplius discederet, nisi de expresso ordine, & mandato Sanctitatis Suæ; quàm Illustrissimo, & Reverendissimo D. Nuncio, ut cuncta Illustrissimo, & Excellentissimo D. Proregi patefaceret; Quapropter Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus, Pontificiis mandatis, ut par erat, obsequendo, suæ Archiepiscopali residentiæ se restituit, ubi postquam per sex circiter menses fuisset commoratus, die Dominico 20. mensis Maii anni 1703. Emanuel de Espedal Vicariæ Criminalis Judex, una cum Carolo Manfredo Scriba, & N. vulgò, Portiero d. Vicariæ, ac triginta circiter Birruariis, Surrentum venit & ad audientiam

Archiepiscopo Neapolim profecto injungitur à Laicali potestate præceptum pœnale de non discedendo: ejus insuper Consanguinei carcerantur, & ipse Archiepiscopus Surrentum reversus indè exculare jubetur.

Illus-

Illustrissimi, & Reverendissimi D. Archiepiscopi admissus, eidem nomine d. Illustrissimi, & Excellentissimi D. Marchionis de Viglienas, *d'accordo*, ut dixit, *col Regio Collaterale*, sacrilegè exfractum, authoritate laicali intimavit, eâ lege indictâ, ut infra terminum sex horarum à Civitate Surrentina, ac subindè à toto Regno discederet; Quapropter Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus, vim vi repellendo, prædictum Emanuelem mucrone excommunicationis percussit, ac Civitatem Surrenti, ejusque Diœcesim Ecclesiastico Interdicto supposuit.

Tenor trium Edictorum Laicalis potestatis Surrenti promulgatorum, quibus commercium cum Archiepiscopo omnibus interdicitur, ejusque redditus, & proventus sub sequestro ponuntur.

§. 4. Præfatus verò Emanuel, ad ulteriorem ordinum executionem progrediens, transacto termino sex horarum, tria Edicta promulgavit, & affigi jussit, tenoris sequentis, videlicet: *Philippus Dei gratia Rex. Don Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex Magnæ Curiæ Vicariæ in Criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c: Havendo risoluto S. E. precedente accordo del Collaterale, che l'Arcivescovo di questa Citta Monsignor Anastasio frà il termine di sei hore si partisse da questa medesima Città, e conseguentemente dal Regno, come inconfidente di S. M., e de' suoi Reali Dominii, e come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore del la quietitudine de' suoi Vassalli, da noi se li è fatto notorio sopra di ciò, d'ordine della prefata Eccellenza; e come che detto Monsig. Arcivescovo non hà curato partire, anco in essecutione dell'ordine dato da S. E., habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo ò tutte, e qualsisiano Persone Cittadine, e forastiere di qualunque grado, e conditione si sia, che da hoggi avanti, sotto pena d'indignatione di S. M. non attriviscano à trattare col detto Arcivescovo per qualsivoglia causa, e figurato colore, e così eseguiscano &c. & acciò venga à notitia di tutti, ordiniamo, che la detta copia del presente si affigga nelli luoghi soliti di questa Città. Sorrento li 20. Maggio 1703. Don Emanuel de Espedal. Carolus Manfredus Actuarius ass. &c.: Philippus Dei gratia Rex. Don Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex M. C. V. in Criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c.: Essendoci stato ordinato da S. E. dovessimo procedere al sequestro di rendite temporali dell'Arcivescovo di questa Città di Sorrento Monsignor Anastasio, come inconfidente di Sua Maestà, e suoi Reali Dominii, e come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore della quietitudine de' suoi Vassalli, habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo à tutte quelle Persone debitori al detto Arcivescovato per ragione d'affitti, rendite, e qualsivoglia causa non paghino somma alcuna à benefizio di esso Monsignor Arcivescovo, nè à persona da lui destinata, ò destinanda, ma le tenghino respettivamente in loro potere, per depositarli in potere della persona, che sarà per tale effetto destinata da S. E. à dispositione della medesima, & acciò venga à notizia di tutti, ordiniamo, che copia del presente si affigga nelli luoghi soliti di questa Città, e così eseguano per quanto hanno cara la grazia Regia, sotto pena di onze d'oro venticinque per ciascheduno contravveniente, e di pagare de' loro proprii denari F. R. &c. Sorrento li 20. Maggio 1703.: Don Emanuel Espedal. Carolus Manfredi Actuarius ass. &c.: Philippus Dei gratia Rex. D. Emanuel de Espedal Miles Hispanus V. J. D. Judex M. C V. in criminalibus, & per S. E. ad infrascripta specialiter deputatus &c.: Essendoci stato ordinato da S. E. dovessimo procedere al sequestro delle rendite temporali di Monsignor Arcivescovo di Sorrento di questa Città Monsignor Anastasio, come inconfidente di S. M., e d'essi Reali Dominii, come inobbediente dell'autorità Reale, e perturbatore della quiete de' suoi Vassalli. Habbiamo havuto notizia, che il medesimo esigga un deritto detto il decino dalli Marinari di essa Città; che però habbiamo fatto il presente, col quale dicemo, & ordiniamo alli Marinari predetti, & ad ogni altra persona, che pagasse il detto deritto, che da hoggi avanti non lo paghino à benefizio detto Monsignor Arcivescovo, ò di altra persona destinata in suo nome, mà il tenghino in loro potere, per depositarli in potere delle persone, che destinarà S. E., e per tale effetto, à disposizione della medesima; e così eseguano per quanto hanno cara la grazia Regia, e sotto pena d'onze d'oro 25. per ciascheduno contraveniente R. F. Sorrento li 20. Maggio 1703.: Don Emanuel de Espedal. Carolus Manfredus Actuarius ass. &c.*: summo manè verò diei Mercurii 23. d. mensis Maii, iterum prænominatus Emanuel, in societate prædicti Caroli Manfredi Scribæ, Capitanei Justitiæ, vulgò Birruariorum Baroncelli, aliâque magnâ Militum, & Birruariorum copia, numero sexaginta circiter, Surrentum profectus, & obsesso intus, & extra Palatio Archiepiscopali, ad mansiones Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Archiepiscopi penetravit, & ad ejus præsentiam accedens, cuidam Officiali Militum Personæ ipsius Illustrissimi, & Reverendissimi D. Archiepiscopi cura, & custodiâ commissâ, eidem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Archiepiscopo mandata d. Illustrissimi, & Excellentissimi D. Marchionis de Viglienas Proregis exposuit, authoritativè denuncians, ut e Regno omninò discederet, nec sineret ad alias violentias progredi; quandoquidem ad ejusdem ejectionem omnimode exequendam erant parati.

Archiepiscopus Surrento discedere, ac exulare armata manu compellitur.

§. 5. Quare d. Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus vi compulsus, è Palatio, in sede portatili ductus, discedens; Militibus, & Birruariis partim circumdatus, partim verò præeuntibus, alisque insequentibus, ad littus Maris delatus, ibique Cymbam Navicularii Christophori Migliaci, à prædicto Emanuele datâ operâ conductam, unà cum suis familiaribus, & aliquibus rebus conscendit, & quidam Caporalis Birruariorum cum quinque ejus sociis alteram Cymbam pariter conscendit, à quibus semper in itinere associatus, tandem Terracinam transvectus, jussus est cum suis descendere, sicque Ecclesiam suam Sponsam relinquere coactus, è propria Archiepiscopali Residentiâ, Diœcesi, & toto Regno, cum maximo dedecore ejectus fuit, rebusque aliis in processu Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quem &c. prædicta omnia committendo tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Cumque, ut idem D. Procurator Fiscalis subjungebat, Illustrissimus, & Reverendissimus D. Archiepiscopus non multo post, supradictis omnibus impedimentis, remotis, ad suam Archiepiscopalem Sedem reversus fuerit, Sanctissimus D. Noster Clemens Papa XI. spem indubiam exindè concepit authores, & complices expulsionis hujusmodi, causæ justitia cognita, quæ per se evidenter patet, propriæ conscientiæ consulturos, adeoque integraliter Ecclesiæ tam enormiter læsæ fore satisfacturos; præsertim cum illos, ut ea, ad quæ tenebantur, promptiori, atque alacriori animo peragerent, paternè admoneri, omnibusque Apostolicæ indulgentiæ mediis exhibitis, quodammodo allici, atque impelli, non semel, atque iterum, sed pluries, ac pluries, ut notissimum est, quàm diligentissimè curaverit. Verùm, cum quarto jam labente anno res adhuc infecta remaneat, illique tot cohortationes, & monita minimè auscultaverint; Imò eò negotium hujusmodi adductum sit ut nihil amplius sperandum videatur,

Idem violenter ejectus, & Cymbæ impositus Terracinam transvehitur.

Non multo post eodem Archiepiscopo ad suam Sedem redire permittitur: Complices tamen expulsionis Ecclesiæ satis facere, suæque conscientiæ consulere renuunt.

deatur, justitia profectò suadet, & Ecclesiastica Immunitas exigit, ut læsio tam notoria, & scandalosa, ac summoperè libertati Ecclesiæ præniciosa, canonicis remediis corrigatur; Quare præsentato, & exhibito tandem Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ jampridem, scilicet die 15. mensis Junii anni 1703. signati tenoris sequentis, videlicet.

Quapropter Summus Pontifex per speciale Chirographum A. C. committit, ut contra ejusdem Archiepiscopi expulsores, & expulsionis Complices procedat ad præscriptum sacrorum Canonum.

Monsignor Carlo de Marini Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Havendo Noi havuta piena notizia, con particolare afflizzione dell'animo nostro della violenta espulsione di Monsignor Filippo Anastasii Arcivescovo de Sorrento, fatta per ordine del Marchese di Viglienas Vicerè di Napoli, coll'accordo del Regio Collaterale, ordinassimo al Dotto Filippo Antonio Totti Luogotenente Criminale del vostro Tribunale, che ne dovesse fabricare prontamente il Processo, anco con esaminare detto Monsignor Arcivescovo, il che eseguitosi: Noi udito il parere della Congregazione de' Cardinali sopra l'Immunità Ecclesiastica, non volendo, che una lesione così enorme, e sacrilega inferita alla dignità Arcivescovale alla libertà, e giurisdizzione Ecclesiastica, resti impunita se bene voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore generale delle lettere Apostoliche, potressivo procedere en questa causa in vigore delle vostre facolta; nondimeno à magior cautela, di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta preservando primieramente tutte, & ogni altra ragione, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa causa da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo fabricato d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fosse stato inserito: con il presente nostro Chirografo la commettiamo a Voi, e vostro Tribunale, nello stato, e termini, nelli quali si ritrova, con tutti li suoi annessi, e connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausola quam, & quas &c. ad effetto, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, ma anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo procediate à dichiarare incorsi in tutte, e singole pene canoniche il sudetto Marchese di Viglienas Vicerè di Napoli, li Regenti del Regi Collaterale, Emanuele Espedal Giudice della Vicaria Criminale, & altri Essecutori, Ausiliatori, Complici, & ogni altra persona, che si trovasse colpevole nel suddetto eccesso, contenuti nel Processo già fabricato, ò che si scoprissero in avvenire nella prosecutione di esso, se giudicarete di farla: & affinche più facilmente possiate ciò esseguire, vi concediamo ancora la facoltà, anco rimossa ogni appellatione, richiamo, ricorso, oppositione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie, di poter citarli, anco per Editto, costando anco sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tuto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi, che saranno in Roma alla Basilica di S. Pietro, alla Curia Innocentiana, e in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, ò maggiori delle nostre Città di Terracina, Rieti, Ascoli, e Civita vecchia, e delle nostre Terre di Norcia, Subiaco, e Ceprano, luoghi più vicini al confine del Regno, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando, in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche fatte, & ordinate anche nei Concilii Generali, e particorlarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifacio VIII. e una, de Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua mentione, il tenore delle quali tutte, e singole, vogliamo, che si habbia qui per espreßo, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la sola nostra sottoscrizzione, e benche non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua mentione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare; dichiarando nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse, non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse, qualsivoglia Costituzione, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii anco Generali, Statuti, usi, consuetudini, Decreti, indulti, e Privilegii, sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concesse motu proprio, e con qualsivoglia Clausole, e Decreti, alle quali tutte, & singole, etiamdio più volte confermati, benche ricercassero speciale, & individua mentione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà espressamente, per questa volta sola, e per gli effetti sudetti, pienamente deroghiamo, per che tale è la nostra certa, espresa, e determinata mente, e volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questò dì 15 Giugnò 1703.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non nominatos, & in præmissis huc usque repertos, vel in posterum reperiendos culpabiles, tam ex causâ prædictæ expulsionis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium, suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de Jure, & de stylo protestandis, expresse protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto processu desuper in posterum fabricando, & non aliàs &c. quatenùs sibi literas monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis, affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Civitate Neapolis, & alibi, ubi dictus Illustrissimus, & Excellentissimus D. Marchio de Viglienas Pro-Rex, & prædicti Domini Regentes Regii Collaterales, aliique inferiùs nominan. moram trahunt, & morari solent; tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno Juris remedio providere dignaremur.

Instantia Procuratoris Fiscalis.

§. 6. Nos igitur Carolus de Marinis Judex, Executor, & Auditor prædictus, attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, in vim ordinariæ nostræ authoritatis præinsertoquè Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroquè Tribunali attributa utentes, constitoquè Nobis per Testes fide dignos, de mandato nostro examinatos ad dictam Civitatem Neapolis, & prædictos Illustrissimum, & Excellentissi-

mum

A. C. Monitorium decernit contra omnes d. violentæ expulsionis, aliorumque excessuum Reos.

mum D. Marchionem de Viglienas Pro-Regem, & Dominos Regentes Regii Collateralis, aliosque citandos, & monendos, pro præsentibus nostris monitorialibus literis exequendis, tutum non patere accessum, petitas literas monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quocircà vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum, tenore præsentium, committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum, in Romana Curia in audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D. Nostri Papæ legen., & ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in confinibus hujus Status Ecclesiastici, versus Regnum Neapolis, nempè in Civitatibus Asculanâ, Reatinâ, Terracinen., & Civitatis Vetulæ, & in Terris Nursiæ, Sublaci, & Ceprani, per affixionem, publicationem, & executionem ad Valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ authoritate, prò nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, tam in præmissa, quàm in aliâ quâvis causâ læsiva Immunitatis, libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ repertos, vel reperiendos culpabiles, quàm facultatem Fisco, & Nobis expresè reservamus, supradictos *Illustrissimum, & Excellentissimum D. Marchionem de Viglienas Proregem, & DD. Regentes Regii Collateralis, scilicet Nicolaum Guasconum Marchionem Acerni, Januarium de Andrea, Gregorium Mercado, & Seraphinum Biscardum, ac Andream Guerrero, tunc alterum ex Regentibus Regii Collateralis, & nunc Regiæ Cameræ Summariæ Locumtenentem, nec non Emanuelem de Espedal Judicem Vicariæ Criminalis, Carolum Manfredum Scribam ejusdem Vicariæ, N. Portiero dictæ Vicariæ, N. Officialem Militum, vulgò Alfiere, N. Capitaneum Justitiæ, vulgò Baroncellum Birruariorum & N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexaginta, Milites, & Birruarios*, omnesque alios in executione præsentium nominan., & cognominan., citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra trium mensium spatium, quorum primum pro primo, secundum pro secundo, tertium pro tertio; ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Philippo Antonio Totto Locumtenente nostro in Criminalibus Generali, legitimè comparuisse, & comparere, ad deducendum, & allegandum Causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sac. Canonibus Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Illustrissimum, & Excellentissimum D. Marchionem de Viglienas Proregem, & DD. Nicolaum Guasconum Marchionem Acerni, Januarium de Andrea, Gregorium, Mercado, & Seraphinum Biscardum Regentes Regii Collateralis, ac Andream Guerrero tunc pariter Regentem, & modò Regiæ Cameræ Summariæ Locumtenentem, nec non Emanuelem de de Espedal Judicem Vicariæ Criminalis, Carolum Manfredum Scribam ejusdem Vicariæ, N. Portiero dictæ Vicariæ, N Officialem Militum vulgò Alfiere, N. Capitaneum Justitiæ vulgò Baroncellum Birruariorum, N. N. N. N. N. N. usque ad numerum sexaginta Milites, & Birruarios*, omnesque alios, quos tangit, sic citatos, & monitos, quòd, si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel Dominus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna devenіemus, & procedemus, sivè procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentiana Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo. Indictione decimâ quintâ, die verò vigesimâ primâ mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno Septimo.

Ob non tutum accessum ad locum, ubi moniti degunt, mandat Monitorium Romæ, & in confinio ditionis Ecclesiasticæ publicari, & affigi.

Nomina Expulsorum, & expulsionis Consciorum, qui citantur, & monentur ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Philippus Antonius Tottus Locumtenens, & Judex deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apost. Not.

Deventum postea non fuit ad Sententiam declaratoriam incursus Censurarum, aliarumque pœnarum in prædicto Monitorio contentarum, quoniam, priusquam elaberentur termini in eo præfixi, D. Pro-Rex Neapolitanus, & alii in eodem Monitorio nominati, ac citati debitam, & congruam Ecclesiæ satisfactionem præstiterunt adeòque jussu Sanctissimi ritè absoluti fuerunt.

PRÆCEPTUM II.

Die 30. Julii 1707. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum, quo omnibus Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus in toto Regno Neapolitano existentibus mandatur, ut Dominicum Garopholum Provinciæ Calabriæ ultra olim Præsidem, ab Archiepiscopo Rheginen. ob violatam Immunitatem Ecclesiasticam excommunicatum, & à decennio, & ultra insordescentem, singulis diebus Dominicis, & Festis, in eorum quisque Ecclesiis, Candelis accensis, & pulsatis Campanis, palam, ac solemniter excommunicatum, & aggravatum denuncient, ejusque communionem evitent, & ab aliis evitari curent.

Carolus de Marinis Prothonotarius Apostolicus, utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Ramanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, & Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor ab eodem Sanctissimo specialiter deputatus, nec non ad infrascripta à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papæ XI. specialiter delegatus.

Llustrissimis, & Reverendissimis in Christo Patribus, ac Dominis Dei, & Apostolicæ Sedis

gratiâ

gratiâ Archiepiscopis, & Episcopis per Universum Regnum Neapolitanum constitutis, eorumque Dominis Vicariis in Spiritualibus Generalibus, nec non Reverendissimo Domino Vicario similiter in Spiritualibus Generali Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Archiepiscopi Civitatis Neapolis. Universis quoque, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Scholasticis, Archipresbyteris, Primiceriis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Subcantoribus, Sacristis, tam Cathedralium, quàm Collegiatarum Canonicis, Parochialiumque Ecclesiarum Rectoribus, eorumdemque Plebanis, Viceplebanis, Cappellanis, Curatis, & non Curatis, ac Monasteriorum Ordinum quorumcumque Generalibus, Provincialibus, Ministris, Prioribus, Vicariis, Guardianis, Custodibus, nec non Commendatoribus, Bajulivis, cæterisque Presbyteris, Clericis, Notariis, ac Tabellionibus publicis quibuscumque in eodem Regno existentibus, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino, ac nostris hujusmodi, imò veriùs Apostolicis, firmiter obedire mandatis.

Dominicus Garapholus ab Archiepiscopo Rheginen. ob læsam Eccl. Ecclesiasticam Immunitatem excommunicatus Censuras contemnit & per undecim annos insordescit.

§. 1. Noveritis qualiter infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Philippus Antonius Tottus Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod non obstantibus Censuris contra Dominum Dominicum Garopholum tunc Provinciæ Calabriæ ultra Præsidem publicatis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Rheginen. sub die decimâ octavâ Octobris 1696. seu &c. ex causâ violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, dictus Dominicus hujusmodi Censuras in Bulla Cœnæ Domini, & in Sacris Canonibus contentas, atque à præfato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo publicatas, non formidavit, neque formidat, cum lapsis jam ferè undecim annis à die, quo denunciatus, & declaratus fuit excommunicatus, ac si neque Clavium Ecclesiæ potestatem agnosceret, neque pœnas Canonicas timeret, ausus est tamdiu in Censuris insordescere palam se gerens, tanquam non excommunicatum, & nequaquam vitandum, Præsidis Officium, vel in Provincia sæpe fatâ vel in aliis Regni Neapolis alia publica mera administrando, & sic judicando, in publicis Concistoriis interveniendo, decreta edendo, palàm conversando, aliaque tam privata, quam publica negocia gerendo, etiam usque in præsens, ut non sine vilipendio Ecclesiasticæ potestatis, & scandalo universali apparuerit contumax, insordescens, & pœnarum à Sacris Canonibus inflictarum contemptor, & quidem publicus, & prorsus immemor æternæ salutis animæ suæ, ut notorium est, sicuti notoria sunt officia, quæ præfatus Dominicus in Regno Neapolitano ab eo die usque in præsens exercuit, & nunc quoque administrat; quoniam verò crescente semper contumacia dicti Dominici, graviora opportet adhibere remedia, ut tandem resipiscat, & revertatur ad cor, ideoque juxta Sanctæ Matris Ecclesiæ morem dictæ Ecclesiasticæ Censuræ aggravandæ, & reaggravandæ sint, idem Dominus Procurator Fiscalis præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ signato sub die decimâ sextâ currentis mensis Maii, tenoris sequentis videlicet.

Tenor Chirographi Pontificii, quo mandatur A. C. ut contra dictum Garopholum, ad aggravatoriam Censurarum procedat.

§. 2. *Monsignor Carlo de Marini Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendo Noi à pieno informati, che Domenico Garofalo, non ostanti le Censure contenute nella Bolla solita à leggersi nel giorno della Cena del Signore, nelle quali li diciotto Ottobre 1696. ò altro più vero tempo, mentre era Preside nella Provincia di Calabria Ultra nel Regno di Napoli, fù dichiarato incorso da Monsignor Arcivescovo di Reggio per violata Immunità Ecclesiastica, scordatosi affatto della salute eterna, e resosi contumace, & insordescente, non senza un manifesto gran vilipendio, e disprezzo della potestà delle Chiavi per lo spazio ormai di undeci anni dal dì, che fù dichiarato incorso, come sopra, abbia esercitato, e presentemente eserciti tanto la Carica di Preside, ò nella sudetta Provincia, ò in altre del Regno, quanto altri publici Officii congiudicare, far Decreti, trattare negocii publici, e privati, e fare ogni, e qualunque altr'atto, per altro à lui proibito, come se non fusse stato, ne fusse scommunicato, conforme è publico, e notorio, & à Noi pienamente costa: Onde volendo Noi, che detto Domenico si corregga, & emendi, e che riconosciuto, e confessato il suo errore, ritorni al grembo della S. Madre Chiesa, e con ciò siano tolti tutti i scandali, che per tal conto sono nati, e che tuttavia si nutriscono, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, havendo qui per espresso tutti gli atti fatti nella Curia Arcivescovale di Reggio in occasione di detta Declaratoria fulminata contro detto Domenico, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti, con il presente nostro Chirografo, ordiniamo à Voi, che secondo il costume di Santa Chiesa procediate all'aggravatoria, e reaggravatoria delle sudette Censure fulminate contro il prenominato Domenico, e per eseguire ciò vi concediamo tutte le facultà necessarie, & opportune, rimossa ancora ogni apellazione, richiamo, ricorso, & opposizione di nullita, etiam ex tribus: derogando in quanto sia di bisogno à quest'effetto, e per questa volta solamente, à qualunque Costituzione, & Ordinazione Apostolica fatta, & ordinata anco de i Concilii Generali, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche avesse bisogno di espresa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia qui per espresso; & inserto di parola in parola, volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, e vigore & esecuzione con la sola nostra sottoscrizzione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto nostro Pedecessore de registrandis, alla quale percio per questa volta sola deroghiamo: e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione: e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare, dichiarande nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse, non ostante quantò à tutte, e singole cose premesse, qualsivoglia Costituzione, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii anco Generali, Statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concesse motu proprio con qualsivoglia clausula, e decreti, alle quali tutte, e singole etiandio più volte confermate, benche ricercassero speciale, & individua menzione, avendo il loro tenore qui per espresso, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà espressamente per questa voltà sola, e per gl'effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa espressa, e determinata mente, è volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di 16. Maggio 1707.*

CLEMENS PAPA XI.

Pe-

Petiit, & summa cum instantia postulavit, ut pro nunc ad aggravatoriam dictarum Censurarum procedere dignaremur.

§. 3. Nos igitur attendentes petitionem, & requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, quodque justa petenti non est denegandus assensus, inhærendo prædicto Chirographo superiùs inserto, & registrato, ac facultatibus Nobis concessis, & attentâ notorietate facti, quæ nulla tergiversatione celari potest, antedictas Censuras harum serie pro nunc aggravamus; Quocirca Vobis omnibus, & singulis supradictis in toto Neapolitano Regno existentibus mandamus, & districtè præcipimus, sub pœnis arbitrio nostro, quatenus prædictum Dominicum sic excommunicatum singulis diebus Dominicis, & aliis Festis in vestris quisque Ecclesiis, Candelis accensis, & pulsatis Campanis post Divina Officia, vel statim Missa Conventuali, aut privatâ respectivè terminatâ, publicè, & solemniter excommunicatum, & aggravatum denuncietis, & publicetis, donec aliud à Nobis habueritis in mandatis, inhibendo omnibus, & singulis vestris Subditis, & Parochianis, ne eidem sic excommunicato communicent vel exequendo ejus Mandata, Sententias, Decreta, aut quomodolibet ei parendo (cum ipse omni penitùs denudatus sit, & fuerit jurisdictione, ejusque Sententiæ, & Decreta nulla prorsus, & inania sint, & fuerint) aut alio quovis genere communionis prohibitæ participent, ac contravenientes quomodolibet certificetis, prout Nos harum serie certificamus, quod absque dubio minoris excommunicationis sententiam, & pœnam incurrent, quam per præsentes incursuros fore singulos publicè nuncietis, & Nos nunciamus. Unde sedulò moneatis omnes, prout Nos tenore præsentium monemus, ut ejus consortium fugiant, sperantes in Domino ipsum his pœnis ad Ecclesiam esse rediturum cum debitâ contritione, Datum Romæ ex Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ, die verò 30. Mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi, Anno Septimo.

A.C. mandat D. Garopholum solem iter denunciari Excommunicatum & ab omnibus illius consortium evitari.

Carolus de Marinis Auditor, & Judex Delegatus.

Loco † Sigilli.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apost. Notarius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1707. Indictione 15. Pontific. verò Sanctissimi in Christo Patres, & Domini Nostri Domini Clementis divina providentia Papæ XI. die verò Martis 2. Mensis Augusti retroscripta Gravatoria Censurarum contra retroscriptum dictum Dominicum Garapholum lata executa fuit in valvis Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ ibidem ejus exemplis relictis, & affixis per me Thomam de Unionibus Cursorem Apostolicum. In quorum fidem &c.

Idem Thomas de Unionibus Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curs.

MONITORIUM III.

Die 30. Julii 1707. expeditum contra Præsidem Civitatis Aquilæ, & alios Secularis Potestatis Officialis Reos violentæ expulsionis Episcopi Aquilani è dicta Civitate, & Regno Neapolitano ob Ecclesiasticam Immunitatem, & Episcopalem authoritatem ab eodem Præsule strenuè propugnatam.

Carolus de Marinis Prothonotharius Apostolicus utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, nec non Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, nec non in præsenti Causa à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. specialiter Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Perillustris, & Excellentissimi Domini Philippi Antonii Totti SS. D. N. PP., ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procuratoris Fiscalis, & expositum, quod cum de mense Martii 1700. seu &c. quondam Joseph Carosi de Terra Fossæ, Aquilanæ Diœcesis, carceratus à Curia Laicali Civitatis Aquilæ, & successivè per Regiam Audientiam ejusdem Civitatis pro uno, seu pluribus Homicidiis, morti, ut ferebatur, damnatus, allegasset in Foro Episcopali Clericatum primæ Tonsuræ, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus, ut Immunitatem Ecclesiasticam pro viribus tueretur, ac præjudiciis, quæ ei ex captura dicti Josephi, & respectivè exequtione sententiæ contra illum latæ inferri potuissent, opportunè occurreret, captis primùm nonnullis probationibus super præfato Clericatu, mox sub die 12. dicti mensis Martii ad instantiam sui Promotoris Fiscalis, Monitorium contra Ministros præfatæ Regiæ Audientiæ, pro obtinenda remissione dicti Josephi, unà cum actis ad suam Curiam Episcopalem, sub pœna excommunicationis majoris, decrevit, & exequi mandavit, cui quidem Monitorio non integraliter obsequentes iidem Ministri Regiæ Audientiæ, sed dumtaxat suspensa executione sententiæ, præfatum Josephum è Cappella, seu, ut vocant Confortaria, educi, & ad carceres publicos poni mandarunt, undè postmodùm, scilicet sub die 29. dicti mensis Martii, idem Episcopus parendo mandatis Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, aliud Monitorium expediri, & exequi curavit contra præfatos Ministros Regiæ Audientiæ, jubendo ipsis pariter sub pœna excommunicationis majoris, ut consignarent, vel consignari facerent antedictum Josephum, ad effectum eautè eum custodiendi in Carceribus Ecclesiasticis, vel saltem, ut iidem Ministri Regii, accedente tamen obligatione Personæ legitimæ in formâ validâ pro tutiori custodiâ; illum retinere deberent in Carceribus Laicalibus nomine Ecclesiæ, donec

Episcopus Aquilanus repetit à Curia Laicali Aquilæ Carceratum qui in Foro Episcopali Clericatum allegaverat: Eadem Curia petitionem & censuras comminatas contemnit, & Carceratum ultimo supplicio afficit: Idcirco nonnulli d. Curiæ Officiales ab Episcopo excommunicantur.

in Judicio Ecclesiastico emanasset sententia declaratoria, an gaudere deberet, vel non privilegio Clericatus: Verùm dicti Ministri, acceptis, ut fama tulit, responsis à Civitate Neapolis pro omnimoda executione sententiæ, prænominatum Josephum versùs finem dicti mensis Martii, prædictis Monitoriis neglectis, nullaque habita ratione Censurarum in eis comminatarum, ultimo supplicio, scilicet, Furcarum, extra Civitatem affici fecerunt; quamobrem præfatus Episcopus, nè inultum relinqueret vulnus planè gravissimum, Ecclesiasticæ Immunitati, & Jurisdictioni, sicut præmittitur, inflictum, excommunicatos & excommunicatione majori innodatos declaravit, & publicavit Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes Auditores Rotæ Regiæ Audientiæ, Fulvium Salsanum advocatum Fiscalem, & Cajetanum Milani Magistrum Actorum ejusdem Regiæ Audientiæ, reservando Præsidem, & nonnullos alios Officiales pro gubernio Provinciæ, & Causarum prædictæ Regiæ Audientiæ.

Episcopus ob id à Prorege Neapolim vocatur, quo se confert, & postea jussu Pontificis Aquilam redit.

§. 2. Delatâ postmodùm notitiâ declarationis hujusmodi tunc existenti Proregi Neapolitano, ab eodem, & tunc pariter existentibus Regentibus Regii Collateralis binæ literæ datæ diebus 3. & 24. mensis Aprilis 1700. eidem Episcopo fuerunt conscriptæ, in quarum prima monebatur, ut in posterùm abstineret à petenda remissione prætensorum Clericorum, nisi priùs servatus fuisset allegatus, at semper à Sanctâ Sede Apostolicâ improbatus Ritus Magnæ Curiæ Vicariæ, nec non revocaret Censuras latas contra antedictos Ministros Regiæ Audientiæ; In altera verò præfatus Episcopus fuit vocatus Neapolim; ac insuper in odium Justitiæ, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Consanguinei Ministrorum, & Officialium Curiæ Episcopalis, & Testium, alioquin Ecclesiastico caractere insignitorum, qui ad favorem antedicti Josephi, ad effectum probandi Clericatum recepti fuerunt, tam masculi, quàm fœminæ, nulla habita ratione sexus, & ætatis, carceribus authoritate Laicali mancipati fuerunt; Cùmque dictus Episcopus se Neapolim contulisset, ibique per longum temporis spatium inutiliter moratus esset, absque eo quod ad audientiam memorati Proregis unquam admissus fuisset, tandem de ordine fa: mem: Innocentii Papæ XII. inde discessit, ac ad pascendas oves sibi commissas reversus fuit ad Civitatem Aquilæ, quo cum pervenisset, excommunicatos declaravit ob mortem illatam dicto Josepho reliquos Ministros, aliàs reservatos pro gubernio Provinciæ, nempe Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti Præsidem dictæ Civitatis Aquilæ, & Doctorem Gasparem Narbonam alterum ex Auditoribus Rotæ Regiæ Audientiæ, ac pariter excommunicatum declaravit Philippum Mancini Procuratorem Fiscalem, & Sabbathum Raito Actuarium prædictæ Regiæ Audientiæ, & causâ appositionis sequestri super fructibus, & redditibus Mensæ Episcopalis. Qui tamen Philippus, & Sabbathus, nec non Cajetanus Milani Magister Actorum, postquam eorum quilibet Ecclesiæ satisfecerat, plenariam absolutionem obtinuerunt.

Mandante Prorege à dicta Civitate, totoque Regno per vim expellitur & in exilio moritur Innocentio XII. in extremis laborante.

§. 3. Quibus sic ita se habentibus sub die 20. Julii dicti anni 1700. sono tubæ per Præconem, cum notorio contemptu, & maximo totius Populi scandalo, fuit ter publicata expulsio dicti Episcopi ab ejus Civitate, Diœcesi, & toto Regno, & respectivè eidem episcopo ausu temerario, Dei timore posthabito, ac Dignitatis Episcopalis reverentiâ prorsus neglecta, fuit præsentatum præceptum in forma publicâ, & Sigillo munitum, tenoris sequentis videlicet. *Carolus Dei Gratia Rex &c. Don Orontio Monforte Duca di Laurito, Marchese di S. Giuliano, utile Signore delle Terre di Montano, e Massicelle, Prencipe del Sagro Romano Imperio, Preside, Governatore dell'Armi, e Commissario Generale della Campagna in questa Provincia di Abruzzo ultra &c. Noi Dottor Nicola Gaudiosi Capo di Rota, Auditori Dottor Antonio Cortes, Dottor Cesare di Capua, e Dottor Fulvio Salsano de Luna Auditor Fiscale della Regia Audienza di detta Provincia &c. Havendoci Sua Eccellenza ordinato con dupplicati dispacci, uno in data de' 10. del corrente Mese di Luglio, e l'altro de' 17. delmedesimo che si ordini à quello Monsignor Vescovo della Città dell'Aquila D. Fr. Ignatio de la Zerda, che come inconfidente di Sua Maestà, che Dio guardi, e del suo Real Dom no, e indegno della sua Real grazia, per aver perturbato la publica quiete di questo Regno, & esser stato disobbediente agl' ordini Reali, che parta subito da questo Regno, e che in quello non ritorni senza special permessa della prefata Eccellenza, & acciò possa con tutta sollecitudine obbedire nell'istesso tempo, che li sarà notificato nella forma solita, quanto Sua Eccellenza commanda, se gli fà noto, che avanti della Porta della sua habitazione stà pronta la lettiga per condurlo fuori di detto Regno, in esecuzione degl'ordini di detta præfata Eccellenza Aquila li 20. Luglio 1700. Loco † Sigilli: Il Duca di Laurito, Nicolaus Gaudiosus, Antonio Cortes, Cesare di Capua, V. Fiscus, Aniellus de Petris Secretarius &c.* Sicque eidem Episcopus, ex quo Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptis inhærere, & suo muneri, & Episcopali Officio pro defensione Ecclesiasticæ Immunitatis satisfacere voluit, compulsus fuit abire, & suam Ecclesiam Pastoris solatio destitutam relinquere. Quamobrem in Civitate Reatis se recepit, ubi post aliquod tempus à sua Ecclesia exul, ex hac vitâ migravit, rebusque aliis &c. Prædicta omnia memorati Don Orontius Monforte Dux Lauriti, Nicolaus Gaudiosi, Antonius Cortes, Cæsar de Capua, Fulvius Salsano de Luna Auditores Rotæ, & Advocatus Fiscalis respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non Procurator Fiscalis, & Aniellus de Petris Secretarius commiserunt, & patrarunt; pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi solita, contentas, damnabiliter incurrendo, tam conjunctìm, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c, sed & omni &c. super quibus &c. Quæ omnia, ut pro parte ejusdem D. Procuratoris Fiscalis subjungebatur cum evenerint circà tempus longæ, lethalisque infirmitatis sa. mem. Innocentii Papæ XII., ejusdem subsecutus obitus fuit in causa ut injuria Ecclesiasticæ Immunitati tam enormiter inflicta, vindicari tunc temporis minimè valuerit.

Clemens XI. potestatem Laicalem suaviter adducere conatur ad satis faciendum Ecclesiæ, sed frustra.

§. 4. Verùm ad Summi Apostolatus apicem evectus Sanctissimus D. N. Clemens Papa XI., patienter adhuc, & suaviter ex sua innata Clementia agendum ducens, paternis officiis egit, ut debita satisfactio præstaretur Immunitati, & libertati Ecclesiasticæ tam graviter læsæ, sperans; quod Violatores illius animo revolventes flagella, & calamitates, quibus Divina Justitia ejusdem læsiones sæpè ulta est, ideoque resipiscentes, & ad cor revertentes, quidquid adversus Immunitatem Ecclesiasticam, & Ecclesiam ipsam actum, gestumque fuerat corrigerent, & emendarent. Quoniam verò intra plurium annorum spatium, qui à die ejusdem enormissimæ læsionis immunitatis Ecclesiasticæ effluxerunt, illius Violatoribus longanimitate Sanctitatis Suæ sem-

per abutentibus, eorum resipicentiæ spes omnis prorsus evanuit; Justitia profectò ulteriorem non patitur desidiam in adhibendis iis remediis, quæ de jure competunt, ad corrigendos, & emendandos tam graves excessus. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus firmis remanentibus censuris latis contra supradictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes, Gasparem Narbonam, ac Fulvium Salsanum de Luna, occasione prædictæ executionis sententiæ contra prænominatum Josephum Carosi, & sine præjudicio procedendi ad similem declaratoriam incursus Censurarum hujusmodi tam pro expulsione prænominati Episcopi, quàm pro aliis omnibus præmissis contra alios quoscumque in eisdem præmissis repertos culpabiles cujuscumque gradus, conditionis, dignitatis & præeminentiæ existant, etiam specialissimâ mentione dignos, suis loco, & tempore nominan., & cognominan. de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad partes, ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur.

Decretum in Sacra Congregatione Immunitatis ab eodem Pontifice factum, ut contra Expulsores d. Episcopi fer. procedatur ad declaratoriam incursus Censurarum.

§. 5. Nos igitur Carolus de Marinis Auditor, & Judex antedictus, debitam præstantes obedientiam, & respectivè inhærentes Decreto à Sanctissimo Domino Nostro edito in Sacra Congregatione Generali Immunitatis Ecclesiasticæ habita coram Sanctitate Sua, tenoris sequentis videlicet: *Aquilana. Cum de anno 1700. die 20. Julii de mandato Orontii Monfortis Ducis Lauriti tunc temporis Præsidis Civitatis Aquilanæ, & aliorum Ministrorum ejusdem Regiæ Audientiæ, fuerit per abusum potestatis laicalis, cum maximo jurisdictionis Ecclesiasticæ, & Dignitatis Episcopalis contemptu, & omnium Christifidelium scandalo, violenter expulsus à sua Diœcesi, & toto Regno Neapolitano, tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda illius Civitati Episcopus, Sanctissimus Dominus Noster videns non sine magno animi sui mœrore irritos, & inanes evasisse omnes conatus, quos adhibuerat, & omnes terminos, quos ex innata animi sui Clementia per plurium annorum spatium assignaverat pro obtinenda congrua tanto vulneri jurisdictioni Ecclesiasticæ, & Episcopali Dignitati inflicto reparatione, & evidenter agnoscens ejusdem reatus Auctores abuti sua paterna longanimitate: prospicere omninò intendens tuitioni Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ sibi divinitus creditæ in Congregatione Generali Eminentissimorum; & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum, controversiis jurisdictionalibus, & Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum, habita in Palatio Quirinali coram Sanctitate Sua, die infrascripta, auditis in tam gravi causa omnium suffragiis, decrevit, & mandavit, ut super præfata expulsione, tam manifestè Jurisdictionis, & Immunitatis Ecclesiasticæ læsiva, A. C. procedat servatis servandis contra prædictum Orontium Monfortem, omnesque alios culpabiles ad declarationem incursus omnium Censurarum in Bulla Cœnæ, & in aliis Apostolicis Constitutionibus, & Sacris Canonibus contentarum. Romæ hac die 17. Junii 1704. Gaspar Cardinalis Carpineus: I. Archiepiscopus Athenarum Secretarius: Loco † Sigilli*: Petitioni hujusmodi annuentes, vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute S. obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, immò veriùs Apostolica auctorite antedictos *Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsanum olim Præsidem, Auditores Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non illius Procuratorem Fiscalem, & Anniellum de Petris Secretarium ejusdem*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, citari & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & reliquos quindecim pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac trina canonica monitione assignamus, & Vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere, ad deducendum, & allegandum Causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, super præmissis cum dicto Domino Procuratore Fiscali, & aliis, cum quibus opus fuerit, juri stetisse, deque illorum innocentia, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omnino paruisse. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, quod si in prædicto Monitorii termino non comparuerint vel aliquis ipsorum non comparuerit; Nos nihilominus, sive dictus in Criminalibus D. Locumtenens noster infrascriptus, ad ulteriora Juris, & Facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum, usque ad Sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum, procedemus, sive procedet, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum Nobis constet per testes fide dignos, de mandato nostro examinatos, ad Civitatem Aquilæ, & alia loca in Regno, & ad prædictos *Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores Nicolaum Gaudiosi, Antonium Cortes, Cæsarem de Capua, Fulvium Salsano, olim Præsidem, Auditores Rotæ, & Advocatum Fiscalem respectivè Audientiæ Civitatis Aquilæ, aliosque, ut supra citandos*, & monendos, pro præsenti nostro Monitorio exequendo, tutum non patere accessum, volumus & auctoritate nostra decernimus præsens nostrum Monitorium in Romanâ Curiâ ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ & extra eam in confinibus hujus Status, Ecclesiastici versus Regnum Neapolis, nempè in Civitatibus Asculi, Reatis, Terracinæ, Verulanum, & Civitatis Vetulæ, nec non Terrarum Nursiæ, Montis S. Joannis, Sublaci, & Seprani ad valvas Cathedralium, & respectivè majorum Ecclesiarum, per dimissionem, & affixionem illius copiæ, & in actis infrascripti Notarii legitimè reproductum, ita eosdem monitos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret, contrariis quibuscumque non obstan. in quorum fidem &c. Datum Romæ, ex magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo

Nomina Expulsorum, citatorum, & monitorum ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

sep-

septigentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ, die verò trigesima mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentiâ Papæ XI. Anno septimo.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 31. Januarii 1708. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula nuncupat. Cedoloni, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

IV.

MONITORIUM

Die 13. Octobris 1713. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Reos, fautores, & complices violentæ expulsionis Archiepiscopi Messanensis, Episcopi Catanienfis, & Episcopi Agrigentini à Regno Siciliæ ob immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam ab ipsis constanter assertam.

Nicolus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, & Delegatus.

UNiversis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Excommunicati ob læsam Immunitatem Ecclesiasticam absolvi non possunt, nisi a Summo Pontifice, & Sac. Congreg. Immunitatis Ecclesiasticæ.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & notissima Jura memorando exposuit quod licèt Ecclesiasticæ Censuræ specialiter Apostolicæ Sedi reservatæ, quemadmodum in primis sunt illæ, quæ ex violatione libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ proveniunt, ejusmodi naturæ, & qualitatis sint, ut nemini omninò, præterquam Summo Romano pontifici pro tempore existenti, ac Sacræ Congregationi super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis jurisdictionalibus ab eadem Sede cum necessariis ad id facultatibus specialiter deputatæ, ab illis absolvere, vel eas sub cujuscumque Appellationis, seu recursus, aliovè quovis prætexu revocare, aut etiam ad tempus, & ad effectum comparendi, vel agendi tantùm, seù quocumque alio modo, suspendere fas sit. Nihilominus idem Dominus Procurator Fiscalis novissimè hic innotuisse subjunxit in Regno Siciliæ errorem hac in re perniciosissimum invaluisse, quo nonnulli Censuris hujusmodi innodati ad quædam illius Regni prætensa Tribunalia recurrentes ab eis, vel eorum assertis Judicibus, seù Delegatis ad effectum agendi, vel alio quæsito colore, absolutionem ad cautelam, vel cum reincidentia ad aliquot tempus, seu etiam plenariè sub prætextu nullitatis, vel injustitiæ earumdem Censurarum reportare consueverant. Unde hac urgentissimâ postulante causâ, Sanctissimus Dominus Noster Papa promta, & paternâ sollicitudine curavit, ut à præfatâ Sacrâ Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ omnibus Archiepiscopis, & Episcopis dicti Regni in ejusdem Pontificiæ sollicitudinis partem vocatis encyclicæ, seu circulares literæ scriberentur, quibus excitabantur eadem in re animarum saluti consulere; & per Edictum ad id promulgandum Populos suæ curæ commissos publicè edocere, quòd à prædictis assertis Judicibus & Delegatis sive provisionaliter, sive plenariè absoluti eisdem, ut priùs, censuris irretiti remanebant ex defectu potestatis, & quod propterea erant vitandi, nec ab Excommunicationis vinculo solvi poterant, nisi ab ipso Summo Pontifice, vel prædictâ Sacrâ Congregatione Immunitatis Ecclesiasticæ, omni alio, quacumque tandem Dignitate, & potestate, etiam Apostolici Legati à Latere, suffulto penitus excluso.

Archiepiscopus Messanensis, & Episcopus Cataniensis jussu Sac. Congregationis Edicta promulgant, quibus declarant Excommunicatos ob læsa Immunitatem Ecclesiasticam absolvi non posse nisi à Summo Pontifice vel à præfata Congregatione.

§. 2. Inter regni Præsules, de quibus nunc loquendum est, Edicta hac in re cum insertione literarum dictæ Sacræ Congregationis die 16. Januarii 1712. datarum promulgarunt Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Joseph Migliaccius Archiepiscopus Messanensis, ac Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Andreas Riggius Episcopus Cataniensis. Ægrè, & acerbè tulit Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus Marchio Carolus Philippus Antonius Spinula Columna de los Balbazes Pro-Rex dicti Regni, & forsan nonnulli alii ex Regiis Ministris ægrè similiter tulerunt hanc Edictorum publicationem, ut demonstravit quoddam Bannimentum de ordine dicti Domini Pro-Regis promulgatum in pluribus Civitatibus, & locis dicti Regni, ac præsertim in Civitatibus Cataniæ & Messanæ, per quod sub inani prorsus, ac insubsistenti prætextu ibidem expresso ad publicam notitiam deducebatur prætensa inefficacia præfatorum Edictorum Episcopalium, in quibus insertæ erant literæ supradictæ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, in omni eorum parte, & tenore, illaque propterea nulla, invalida; ac legum tam communium, quàm municipalium læsiva, nec non privilegiis, ac inveteratæ dicti Regni consuetudini repugnantia declarabantur, eâdemque censurâ non solùm afficiebantur affixa, ut supra, & jam publicata, verùm etiam quæcumque alia similia Edicta, & Brevia, si quæ in quibusvis aliis Civitatibus, seu Locis Regni prædicti similiter affigi contingeret, & alias, prout in memorato Bannimento, cujus tenorem non quidem approbandi, sed penitus, & omninò reprobandi animo præsentibus pro expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Quare ne Christifideles authoritate laicâ perterriti, & falsis opinionibus seducti à via veritatis abberrarent, nonnulli dicti Regni Præsules cuicumque pernicioso errori providè, ac sapientèr obviam ire duxerunt: ac signantèr dictus Dominus Episcopus Cataniensis pro veræ, ac sanæ Doctrinæ confirmatione, nec non præfati Bannimenti,

omniumque in eo contentorum reprobatione, novum promulgavit Edictum sub die 7. Aprilis proximè præteriti, illudque in Civitate, ac Diœcesi Catanien. affigi curavit.

§. 3. Hæc novi Edicti publicatio, seu notificatio majorem Domino Pro-Regi attulit amaritudinem, & in causâ fuit, ut sacrilegam ejusdem Domini Episcopi expulsionem decerneret; ad quam proinde exequendam commisit Josepho la Rosa Primario Legionis Equestris Ordinatori, *Sargente Maggiore* nuncupato, ut, secum assumptis quibusdam Officialibus, & Militibus, cum illis Cataniam se conferret, consignavitque eidem Epistolam præfato Domino Episcopo reddendam in præsentia qualificatorum Testium; Cumque in illa demandaretur ipsius Domini Episcopi expulsio intra terminum viginti quatuor horarum à Civitate Catanien., & in infra biduum à toto Regno, eidem Josepho la Rosa insuper præcepit, ut si Episcopus infra præfixum tempus discedere detrectasset, illum ad id per vim cogeret. Pervenit dictus la Rosa cum Officialibus, & Militibus sibi benevisis ad dictam Civitatem sub die 20. Aprilis proximè præteriti, relictisque alibi, ut sibi placuit, Equis, circa horam primam noctis cum dimidiâ ad Palatium Episcopale se contulit; Cumque ad cubiculum, in quo aliqui ex familiaribus dicti Episcopi ad ejus obsequia aderant, pervenisset, eorum alterum requisivit, ut suum adventum eidem Domino Episcopo nunciaret; Verùm inurbanè Familiarem ipsum insequutus, nullo expectato responso, ferè eodem tempore coram dicto Domino Episcopo, qui cum Patre Ignatio Romeo è Societate Jesu de Sacris Missionibus tunc loquebatur, se præsentavit insequente eum alio Officiali cum pallio strictè involuto, qui postea habitus fuit pro Capitanei Cohortis Locum tenente, ac etiam alio subsequente, qui, licèt ignorato nomine, cognitus fuit pro ipsius Cohortis Duce; adducti intereà è Civitate Messanen. Milites quinquaginta, vel circiter sclopis longioribus, brevioribus, & acinacibus armati partim exterius dispositi Episcopale Palatium obsederunt, & partim Aulam, ac duas alias interiores proximas mansiones occuparunt, & aliquorum quaterni singulas cubiculorum januas evaginatis acinacibus vigiles custodiebant, ingressum, & egressum tam familiaribus, quàm non familiaribus impediendo; dum autem aliis per Milites interdicebatur introitus, & exitus è Palatio, ipsi Episcopo impediebantur etiam colloquia; dictus enim Joseph la Rosa Domino Episcopo significavit à Domino Prorege inter alia habuisse in commissis ut post suum accessum cum aliquo illum alioqui non permitteret; Ideoque Religioso cum Domino Episcopo, ut supra, loquenti suasit, ut discederet, qui statim, etiam ipso Episcopo annuente, ab eorum præsentia discessit; non valuit tamen tunc è Palatio exire, à custodia Militum in exterioribus mansionibus existentium præpeditus. Interim majores violentias sibi à Potestate Laicali inferendas prævidens angebatur animo Dominus Episcopus, ob tam rigorosam Palatii custodiam, ob assiduam dicti Josephi la Rosa præsentiam, & potissimùm ob illam nunquam intermissam Officialis Pallio involuti assistentiam, qui ipsi Domino Episcopo sive sedenti, sive stanti, sive etiam ambulanti, semper, & quodammodò lateri affixus adhærebat. Vocati demum de ordine dicti Josephi la Rosa, advenere inter tertiam, & quartam noctis horam duo Nobiles de Magistratu Civitatis, Jurati nuncupati, & in eorum præsentia idem Joseph Domini Pro Regis Epistolam Domino Episcopo consignavit, qui statim legit, eâque perlectâ, omnes illicò commonuit adstantes dictam Epistolam fuisse sibi à Domino Pro-Rege conscriptam, & ordinem suæ expulsionis continere infra spatium viginti quatuor horarum à Civitate, & infra biduum à Regno. Publice tamen protestatus fuit se ordinem hujusmodi exequi non valere, cum à Summo Pontifice fuisset sibi interdictum pro servitio Sanctæ Sedis à sua Diœcesi discedere, factâque mutuâ super hoc inter Dominum Episcopum, & dictum la Rosa contentione, hic publicè declaravit paratas esse duas Naves à Domino Pro-Rege è Civitate Messanen. transmissas, & ab illo habuisse in mandatis, ut si Dominus Episcopus ad discessum se spontè non disponeret, & jussui non pareret, illum adhibitâ vi ad discessum cogere deberet. Rebus sic stantibus, cum Dominus Episcopus imminenti demandatarum violentiarum exequutioni se resistere non posse declarasset, illâ eâdem nocte se discessurum esse dixit. Tenor autem Epistolæ Domini Pro-Regis, de qua mentio facta fuit, est qui sequitur:

Enormis violentia illata per potestatem Secularem Episcopo Catanensi ob præfati Edicti promulgationem.

Idem Episcopus jussu Pro-Regis Siciliæ, e sua Civitate, toteque Regno exire compellitur.

Siendo yà intolerables los yrregulares procedimientos de V. S. en agravio de las Regalias, y preheminencias, que S. M. tiene en este Reyno, pues con inconsiderada temeridad parece, que và buscando todas las ocasiones de perjudicarlas, y de mostrar su mal afecto al servicio de S. M. con notable pertubacion de sus fieles Vassallos y de la quietud publica, que està à mi cargo; y no conveniendo al Real servicio de S. M. en resguardo à todas estas comsideraciones, que se mantenga en este Reyno un Prelato, que hà dado tantos motivos de suspecha, y de disconfianza al Rey, al Reyno, y à todos sus naturales; Portanto usando de la Potestad, què tengo come Virrey, y Capitan General, y de la especial, que para este caso me hà conferido S. M., prevengo à V. S. què dentro de viente y quatro horas del rec.vo de esta orden salga de essa Ciudad, y de dos dias de todo Reyno di Sicilia, pudiendo V. S. ir à desembarcarse libremente in qualquiera parte que non fuere infecta de Enemigos; y se V. S. pretendiere justificarse de esta resolucion, puede recurrir con la misma libertad à la Real Corte de S. M, pues de ella se da quenta à S. M. con apercevimiento, de que si V. S. no lo executare dentro del termino referido, se le obligarà à ello immediatamente con la authoridad Real, que permite la Regalia, y la conservacion del Estado. Mecina 18. de Abril de 1713. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. Al Obispo de Catanea.

Tenor literarum à Prorege scriptarum eidem Episcopo.

§. 4. Cùm itaque ad effugiendas ulteriores violentias, ac majorem Dignitatis Episcopalis contemptum, illâmet nocte Dominus Episcopus discedere decrevisset, Naves à Domino Pro-Rege transmissas recusando, aliam Nautæ Cataniensis sibi præparari curavit; Cùmque eâ de causâ de ejus ordine à Familiaribus necessaria ad mutationem loci pararetur suppellex, certò etiam credidit dictus la Rosa proximè futurum esse illius discessum, ac proptereà illam tam rigorosam Personæ dicti Episcopi ac ejus Familiarum custodiam aliqualiter relaxavit; Unde opportunitate sumptâ Dominus Episcopus applicavit animum ad ea, quæ de ordine Sanctissimi Domini Nostri sibi fuerant commissa in casu violentiæ, & eo modo, quo potuit, conscripsit, & respectivè conscribere fecit Censurarum Cedulones contra dictum Josephum la Rosa, Capitaneum, & Milites unà cum Interdicto Civitatis, & Diœcesis, eosque ante suum discessum in solitis Civitatis Catanien. locis affigi jussit, prout affixi fuerunt: aliis Domino suo Vicario Generali relictis illorum copiis in Diœcesi affigendis, & publicandis. Denique, licèt aliqualiter relaxato rigore, nunquam tamen cessante vi, & Dignitatis contemptu, Custodes semper, & vigiles, videlicet, dictus Joseph la Rosa unà cum Officialibus, & armatorum Militum Turmis Dominum Episcopum prius ad Cathedralem Ecclesiam, ad quam se contulit, & inde ad Navim associarunt. Ipse autem Dominus Episcopus

Cataniensis Episcopus Expulsores excommunicat, & Civit. Catanien., totamque Diœcesim Ecclesiastico Interdicto supponit.

sic

sic sacrilegè cum totius Catholici Orbis scandalo expulsus, Navim conscendit cum aliquibus de sua familia, ac post longam, & periculis plenam navigationem Romam pervenit, non alterius profectò culpæ reus (si culpa hæc dici meretur) quàm præstitæ obedientiæ, ut par erat, Apostolicæ Sedis mandatis, quemadmodum in suâ ad Episcopatum assumptione juraverat.

§. 5. Prænarratâ sacrilegâ expulsione Episcopi Cataniensis, sicut præmittitur, commissâ, ac præsertim ab antedicto Josepho la Rosa executioni demandatâ, cum in spretum incursarum Censurarum idem sacrilegus Exequutor publicè in Civitate Messanensi, suæ residentiæ loco, conversaretur; Cumque Joannes Baptista Paterno, & Abbatelli Baro Ficaratii, qui ob Ecclesiasticæ Immunitatis læsionem excommunicationis pœnam incurrerat, & ab eodem Episcopo Cataniensi suo Ordinario publicè denunciatus fuerat, illegitimâ, atque indebitâ impetratâ desuper absolutione à quodam delegato prætensi Tribunalis illius Regni, similiter in consortio Fidelium degeret: ut hæc gravissima scandala penitus tollerentur, supremæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Pastoralis sollicitudis cura fuit zelum Domini Archiepiscopi Messanensis excitare, eique injungere, ut pro Animarum sibi creditarum salute dictos Josephum La Rosa, & Baronem Ficaratii excommunicatos vitandos publicè denunciaret; Quibus, ut par erat, obsequenter satisfaciendo Archiepiscopus præfatus, die 28. proximè præteriti mensis Julii opportuna desuper, ac declaratoria Edicta in solitis Messanensis Civitatis locis affigi mandavit, prout affixa fuerunt per Sacerdotem Franciscum Bruno Fiscalem Archiepiscopalis Curiæ, ejusque Servientem Franciscum Impollimene.

§. 6. Jamdudum amaro animo tulerat Sæcularis Potestas, quod Dominus Archiepiscopus eo modo, quo alii Præsules fecerant, ac præsertim Dominus Episcopus Cataniensis, de ordine Sanctæ Sedis Edictum de quo supra, publicasset super necessitate reportanti absolutionem à Summo Pontifice, vel à Sacra Congregatione Immunitatis à Censuris sanctæ Sedi Apostolicæ specialiter reservatis, adversus quod Edictum de ordine Domini Pro Regis emanaverat supra relatum Bannimentum; Nihilominus propter præmissa alia, quæ novissimè evenerunt, majori irâ eadem Sæcularis Potestas exarsit, & ad inferius referenda violenta, sacrilega, atque detestabilia in omnium vindictam devenit. Eâdem siquidem die 28. Julii in Carceres conjici fecit Sacerdotem Franciscum Brunum, ac Franciscum Impollimene alterum ex Servientibus Archiepiscopalis Curiæ captos, & ad Carceres ductos à Caporali Antonino Cuppolino, alioque Magnæ Curiæ Birruario, nec non præfata declaratoria Edicta iniquè discerpsit; Manu etenim dicti Caporalis Cuppolini, sibi assistentibus Joanne Baptista Fornarotto Capitaneo Birruariorum ejusdem Magnæ Curiæ, & Andrea ejus fratre, eadem Edicta cultri ictibus dilacerata fuerunt. Subindè idem Dominus Pro-Rex in ipsum Christum Domini, hoc est, in memoratum Dominum Archiepiscopum manus injicere, eumque non modò à sua Civitate, & Diœcesi Messanensis, verùm etiam à toto Regno infra horarum viginti quatuor terminum per vim expellere, ac in exilium mittere statuit, prout ope, & operâ infra referendorum Ministrorum sacrilegè executus fuit; Misit namque ad dictum Archiepiscopum cum quibusdam Birruariis Primarium Legionis Militum Instructorem Josephum Odoarte, qui ipsius Domini Pro Regis literas, exilium hujusmodi injungentes, eidem Domino Archiepiscopo redderet, & oretenus

Ob similem causam Pro-Rex Siciliæ iniquè procedit ad Archiepiscopi Messanensis violentam expulsionem.

pariter id ipsum de ejus mandato illi injungeret, prout de facto injunxit, literasque ipsimet D. Archiepiscopo reddidit ejusdem ferè tenoris, ac aliæ, quæ Domino Episcopo Cataniensi redditæ fuerant, videlicet.

Tenor literarum à Pro-Rege Siciliæ Archiepiscopo Messanensi conscriptarum.

Nò siendo ya capaces de disimularse los ir egulares procedimientos, que hà cometido V. S. en agravio de las Regalias, y preeminencias, que S. M. tiene en este Reyno, sin reparar en la que sus malas consequencias podian alterar la quietud publica de la Ciudad, nien la grave disantencion de haverlos practicado V. S. à mi vista (que es lo mas notables) y el no haver querido V. S. aprovecharse tampoco de tantos advertimentos, come se le han hecho, paraque no causase estos perjuycios à las Regalias de S. M. y nò conviniendo, que por todas estas consideraciones se mantenga en el Reyno un Prelado, que con tan poco amor, y zelo hà mira lo el servicio de S. M. faltando en ello ala obligacion de buen Vassalo suyo; Portanto usando de la Potestad, que tengo, como Virrey, y Capitan General, y de la especial, que para este caso me hà conferido S. M. Prevengo à V. S., que dentro de veinte y quatro horas del recivo de esta Orden salga del Reyno, y si V. S. pretendiere justificarse de esta resolucion, puede recurrir à la Real Corte de S. M. pues de ella, se le da quenta, con apercevimento de que si V. S. no lo executare dentro del termino referido, se le obligarà ymmediatamente con la Authoridad Real, que permite la Regalia, y la conservacion de l'Estado. Mecina 28 de Julio 1711. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. &c. Al Arzobisbo de Mezina.

§. 7. Accessit autem dictus Joseph Odoarte circa horam vigesimam primam dictæ diei 28 Julii ad Archiepiscopale Palatium, ac hujusmodi sacrilego mandato iniquè parendo, omnia, & singula prænarrata adimplevit manu armatâ, stantibus in primis mansionibus dicti Palatii, ad quod se contemporaneè contulerant, & ad eundem finem conspirantibus antefatis Capitaneo Joanne Baptista Fornarotto, Andrea ejus fratre, Caporali Antonino Cuppolino, aliisque Magnæ Curiæ Executoribus, qui moram ibidem usque ad tertiam noctis horam traxerunt, donec scilicet dictus D. Archiepiscopus magis magisque concussus, atque coactus, ad discessum ab illo Regno se disposuit, nihil interim contra vim sibi inferentes, juxta Sacrorum Canonum præscriptum, agere valens, cum sub continuâ, & nunquam intermissâ custodiâ prædicti Odoarte, ejusque Coadjutoris, vulgariter nuncupati *l'Ajutante*, qui illuc ad hujusmodi effectum ab initio accesserat, semper extiterit, ac totâ superveniente nocte, totaque sequenti die 29. Julii usque ad horam vigesimam sic permanserit, adeout nec cibum, nec somnum capere, nec aliud quidquam etiam per minimum temporis momentum, sine assistentiâ præsentiâ, ac permissione eorumdem Officialium agere potuerit. A suæ tandem Residentiæ loco ipse Dominus Archiepiscopus cum comitatu nonnullorum suorum familiarium, & à prædictis Josepho Odoarte, atque ejus Coadjutore, ut in Commissis habebant, associatus, discedere, sibique paratas à Sæculari Potestate naviculas, conscendere, ac ita sacrilegè expulsus Civitatem, ac Diœcesim sibi commissas totumque illud Regnum, universo Populo spectante, eisdemque Josepho Odoarte, & Coadjutore usque ad consummatum discessum in Maris littore assistentibus, deserere compulsus fuit.

Archiepiscopus Messanensis è sua Diœcesi, totoque Regno violenter exire cogitur.

§. 8. Omnia porrò, quæ, ut supra relatum est, ab aliis dicti Regni Præsulibus, ac potissimum ab Episcopo Cataniensi, in Apostolicorum mandatorum executionem impleta fuerunt, pari fide, parique zelo implevit similiter Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Archiepiscopus

Franciscus Ramirez Episcopus Agrigentinus, qui nimirum inter cætera suum promulgavit Edictum super necessitate consequendi absolutionem à Sede Apostolica, quoties agi contingat de censuris eidem reservatis, præsertim ob læsionem Immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ. Aliud etiam Edictum pro congruâ superius enunciati Bannimenti de ordine Domini Pro-Regis publicati reprobatione, nec non pro veræ sanæque doctrinæ eâ in re explicatione proferre non omisit. Præterea jussus à Sanctissimo Domino Nostro per suas in forma Brevis literas ex Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis ad eum non ita pridem datas, ut adversus illos, qui Laicali authoritate freti fructus, seu redditus quoscumque ad Ecclesiam Cataniensem, illiusque Episcopum ab eâ novissimè ejectum pertinentes intercipere, seu apud sequestrem deponere præsumpsissent, via Juris procedere, bonorumque Ecclesiasticorum immunitatem strenuè tueretur, ob ejusmodi causam nonnullos, qui sive mandando, sive exequendo Authores fuerant, ut proventus Ecclesiæ præfatæ sub sequestro, ut præfertur, ponerentur, nempè Grava Consultorem, Moncada, Averna Amico Pensabene Magistros rationales, Valdiveso Consultorem, N. Magistrum Notarium, Executorem sequestri Secretum Civitatis Cataniæ, seu Procuratorem Generalem Regium, Dominicum Spadafora cum suo Magistro Notario Lanzanò in excommucationem incidisse declaravit.

Ob eamdem causam Pro-Rex Siciliæ ad expulsionem Episcopi Agrigentini progreditur.

Verùm hanc, tametsi canonicam, & justam bonorum Ecclesiasticorum defensionem, aliaque præmissa à memorato Francisco Archiepiscopo Episcopo Agrigentino in executionem eorum, quæ sibi ab Apostolicâ Sede mandata fuerant, peracta ægro animo de more tulit Dominus Pro-Rex, ac propterea etiam tertium hunc Sacrum Antistitem è Regno Siciliæ ejicere constituit. Ad hanc porrò ejectionem perficiendam mane diei 28. Augusti proximè præteriti Joannes Ochoa Hispanus Armorum Dux sacrilegæ commissionis Executor, tribus Viris Nobilibus Agrigentinis, quos in Testes assumpserat, associatus, relictis præ foribus Palatii Episcopalis ad custodiam nonnullis armatis Militibus, aliisque in ipsammet Cathedralem Ecclesiam, ac in Sacrarium proximum similiter, ut credendum est, ad custodiam: (ex eodem quippè Palatio Episcopali descendi poterat ad sacrarium, & inde patebat transitus ad Ecclesiam) non sine maximâ celebrationis Missarum perturbatione, immissis, ex improviso coram præfato Sacro Antistite se præsentavit, eique in præsentiâ prædictorum trium Testium, nec non quorundam Dominorum Canonicorum, quos idem Antistes violentias sibi inferendas, ipso rumore publico admonente, præsagiens apud se hac de causâ retinebat, Domini Pro-Regis Epistolam reddidit, quâ ei, ut infra spatium vigintiquatuor horarum è Civitate Agrigentina, duorum verò dierum è toto Regno exire deberet, eodem planè verborum tenore præcipiebatur, quo aliæ Epistolæ aliis duobus Præsulibus similiter ejectis conscriptæ fuerant, videlicet.

Tenor literarum à Proregeconscriptarum Episcopo præfato.

Siendo ya yntolerables los irregulares procedimientos de V. S en agravio de las Regalias, y preheminencias, que S. M. tiene en este Reyno, pues con ynconsiderada temeridad parece que vâ buscando todas las occasiones de perjudicarlas, y de mostrar sù mal lafecto al servicio de S. M., con notable pertubacion de sus fieles Vasallos, y de la quietud publica, que està à mi cargo; Y nò conviniendo al Real Servicio de S. M. que en resguardo à todas estas consideraciones se mantenga en este Reyno un Prelado, que hà dado tantos motivos de sospecha, y de desconfianza al Rey, al Reyno, y à todos sus Naturales, abusandose en esto de lo mucho, que se le ha tolerado en no haverse hecho con la Persona de V. S. las devidas demonstraciones. Portanto usando de la Potestad, que tengo como Virrey, y Capitan General, y de la expecial, que para este caso me hà conferido S. M., prevengo à V. S. que dentro de veinte y quatro horas del recivo de esta Orden salga de essa Ciudad, y de dos dias de todo este Reyno de Sicilia; Y si V. S. pretendiere justificarse de esta resolucion, puede recurrir à la Real Corte de S. M. pues de ella se le dà cuenta con apercevimento de que si V. S. nò lo executare dentro del termino referido, se le obligarà à ello immediatamente con la authoritad Real, que permite la Regalia, y la conservacion del Estado. Mecina 16. de Agosto 1713. Carlos Felipe Antonio Spinola Col. &c.: A l'Obispo de Girgento.

Violentia illata Episcopo Agrigentino.

§. 9. Hanc Epistolam dictus Dominus Episcopus Agrigentinus perlegit; eâque perlectâ, supradicto Joanni Ochoa Armorum Duci significavit se nequaquam hujusmodi Domini Pro-Regis Mandatis parere posse, obstante sibi, ut asseruit, Summi Pontificis Præcepto, quo ei vetitum fuerat, ne à sua Diœcesi discederet ob quædam Sedis Apostolicæ negotia sibi demandata. Ad hæc autem idem Ochoa respondit se adversus ipsum Dominum Episcopum remediis regalibus processurum esse, quemadmodum habebat in mandatis, nisi ille intra præfixum terminum discessisset; Unde Dominus Episcopus ejusmodi violentiis minimè resistere posse asserens, se discessurum esse declaravit. Paraverant ad hunc effectum Sæcularis potestatis Ministri duas Naviculas, quas pro commoditate discessus eidemDomino Episcopo obtulerunt; qui tamen alteram dumtaxat ex eis sibi sufficere dixit, ac unum tantummodo Navarchum Naviculæ Patronum acceptavit: reliquos autem omnes exteros remiges constanter recusavit, Agrigentinis Remigibus pro sui majori securitate assumptis, quod tamen non sine difficultate ei permissum fuit. Eâdem itaque die circa horam xxii. dictus Dominus Episcopus è Civitate Agrigentina sede portatili vectus discessit, Militibus insequentibus, semper tamen sibi ad latus equitante Ochoa præfato, quippe qui etiam ante discessum eum nunquam dereliquerat, adeò ut ipse Dominus Episcopus, etiam cum ob necessitatem naturæ alimenta sumere debuit, ad prandium secum admittere coactus fuerit dictum Expulsorem suum; qui illum sic semper ei assistens usque ad locum, quo in Naviculam conscendit, quique à Civitate prædicta quatuor milliarium intervallo aberat, associavit: Ibi verò idem Ochoa Nautis, ac Navarcho, priusquam è littore solverent, in ipso actu discessus districtè interdixit, ne sub pœna Triremium per decennium, ac bonorum, & naviculæ amissionis, exceptis casibus imminentis tempestatis, ac periculi Piratarum, in littoribus, & Terris Regni Siciliæ ipsum Dominum Episcopum descendere finerent.

Episcopus Agrigentinus Expulsores excommunicatos palam declarat, & Civitatem Agrigentinam, totamque Diœcesim interdicto Ecclesiastico supponit.

§. 10. Cæterùm cum sic secutæ ejusdem Domini Episcopi detestabili expulsioni, ultra supradictum Joannem Ochoa Capitaneum, etiam alii, nempè Joannes Baptista Guzzardo, Clericus Pompejus Grugno, Hector Antenoro, N. Ferraro aliàs Schirò, & Capitaneus Recalmuti cum pluribus Militibus, & Sociis opem, favorem, & auxilium præstiterint; Idcircò dictus Episcopus in actu sui discessus Cedulones à se subscriptos reliquit statim affigendos, prout eadem nocte affixi fuerunt, in quibus illi omnes, & singuli ob sacrilegam, & violentam expulsionem prædictam, unà cum aliis quibuscumque auxiliantibus, faventibus, opem præstantibus, ac etiam mandantibus in Censuras Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac signanter literis in die Cœnæ Domini quotannis legi consuetis inflictas incidisse declarabantur, simulque Civitas, & Diœcesis Agrigentina ob eamdem causam generali Interdicto locali subji-

cie-

ciebantur. Ipse verò Episcopus suspiria inter, & lacrimas universi Populi, cum paucis familiaribus naviculam conscendit, datisque vento velis opportuno tempore ad Civitatem Valettam Insulæ Melitensis appulit, ac inde longiori Maris tractu, variis superatis ærumnis, ad hanc Almam Urbem pervenit. Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latius deductis, ad quos &c prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes in Terris Catholicis contra Sacros Antistites non aliâ de causâ, nisi quod sua munera pro Animarum sibi commissarum salute de ordine S. Sedis Apostolicæ fideliter impleverint, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.

Summus Pontifex causam ejusmodi sacrilegarum expulsionum committit A. C.

§. 11. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus firmis remanentibus Censuris relaxatis, & publicatis de tempore eorum ejectionis tam per Illustrissimum & Reverendissimum Dominum Episcopum Catanensem à Sanctissimo Domino nostro confirmatis per Breve Sanctitatis Suæ expeditum sub die 17. Junii proximè præteriti contra Josephum la Rosa primarium legionis Militum Instructorem, Sargentem Majorem nuncupatum, nec non Milites ipsos eorumque Ductorem, seu Capitaneum suæ expulsionis Ministros, & Executores, quam per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Archiepiscopum Episcopum Agrigentinum contra Joannem Ochoa Capitaneum, Joannem Baptistam Guzzardo, Clericum Pompejum Grugno, Hectorem Antenoro, N. Ferraro aliàs Schirò cum Militibus N. N. N. N. N. Capitaneum Recalmuti cum Militibus N. N. N. N. N., & Milites aliorum Oppidorum N. N. N. N. N. N., & Socios auxiliantes, faventes, opem præstantes, simul ac mandantes, ac reservata dumtaxat Persona Domini Pro-Regis, quippe cui ipsemet Sanctissimus Dominus noster binas literas in forma Brevis diebus xxiii., & xxx. elapsi mensis Septembris expeditas direxit, quibus eum paternè requisivit, ac monuit, ut intra terminum sibi in eisdem literis præfinitum ad cor reversus; iisque omnibus, quæ perperam egit, debitâ emendatione correctis, Ecclesiæ tandem satisfaciat, ne aliàs adversus eum ex Canonicarum Sanctionum normâ ad ulteriora procedere cogatur, & aliàs prout in dictis literis uberius continetur: de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die septima currentis mensis Octobris signato, tenoris sequentis videlicet:

Tenor Chirographi Pontificii, quo causa sacrilegæ expulsionis dictorum trium Prælatorum, è Regno Siciliæ delegatur A. C. eique mandatur, ut contra Expulsores, & alios complices, ad declaratoriam censurarum procedat, excepta Persona tantùm Pro-Regis & firmis remanentibus Censuris alias à dictis Præsulibus promulgatis.

Monsignor Nicolò Spinola Arcivescovo di Tebe, & Auditor Generale della Nostra Camera Apostolica. Havendo Noi fin da quando con particolare afflizzione dell'animo nostro ne havessimo la notizia, ordinato, à Voi con speciali nostri Chirografi, che dal Vostro Tribunale si dovessero fabricare li Processi sopra le sacrileghe espulsioni di Monsignor Andrea Riggio Vescovo di Catania, e successivamente di Monsignor Giuseppe Migliaccio Arcivescovo di Messina, non solo dalle loro Città, e Diocesi, ma anco da tutto il Regno di Sicilia, seguite ne' mesi passati per ordine del Marchese de los Balbases Carlo Filippo Antonio Spinola Colonna Vicerè di detto Regno, & essendosi già dal predetto vostro Tribunale tutto ciò eseguito, come anche havendo Noi già intesa dal nostro Fiscale Generale la relazione di detti Processi, & insieme udito il parere d'una Congregazione particolare di nostro ordine sopra di ciò tenuta, quale fù di sentimento, che li delitti di dette espulsioni, Autori di esse, Esecutori, e Complici restassero bastantemente verificati in maniera che fosse luogo contro li Rei alla declaratoria dell'Incorso nelle Censure; Quando appunto stavamo per ordinarvi, che doveste proced re à detta declaratoria, ad effetto di vindicare le gravi lesioni inferite con le accennate espulsioni all'Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica nel giorno 30. del caduto mese di Settembre havessimo notizia esser giunto in Roma parimente espulso del medesimo Regno d'ordine dall'istesso Vicerè di Sicilia sotto li 28. Agosto prossimo passato Monsignor Arcivescovo Francesco Ramirez Vescovo di Girgento; Avendo però Noi nell'istesso giorno con altro nostro Chirografo subito ordinato à voi, e al vostro Tribunale, che si procedesse alla sollecita formazione del Processo anco sopra questa nuova sacrilega espulsione, & essendo stato detto Processo nella parte più sostantiale già formato nel medesimo giorno, e da Noi stessi riconosciuto assieme con la lettera originale d'esso Vicerè in data delli 16. Agosto sudetto, dalla quale risulta l'ordine dato per detta espulsione; anzi di più avendo noi sentito eziandio sopra questa terza espulsione il parere della Congregazione particolare sudetta da Noi deputata, quale è stato, che il fatto della medesima espulsione ordinata, come sopra, dal sudetto Vicerè parimente resti pienamente provato, e insieme restino verificati gl'Essecutori di essa, quali in occasione dell'istessa espulsione furono dichiarati scommunicati dal medesimo Monsignor Arcivescovo Ramirez Vescovo di Girgento, con aver lasciati li Cedoloni da affiggersi contro di loro, come immediatamente la notte doppo la sua partenza furono affissi contro il Capitano Giovanni Ochoa Spagnolo, Giovanni Battista Guzzardo, Chierico Pompeo Grugno, Ettore Antinoro, N. Ferraro aliàs Schirò, con Soldati N. N. N. N. N. Capitano Ricalmuti con Soldati N. N. N. N. N., e Soldati d'altri Castelli N. N. N. N. N. N., e Compagni, Ausiliatori, Fautori, e prestanti ajuto, e insieme mandanti; Nè volendo noi, che lesioni sì enormi, e sacrileghe replicamente inferite ne' Christi del Signore, cioè à dire nelle Sacre Persone di detti trè Prelati all'Immunità, e libertà della Chiesa, restino impunite; ancorchè voi, e il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle lettere Apostoliche potreste procedere in questa causa, ò cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando, primieramente tutte, & singole altre ragioni, che incorrerno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa causa, ò cause da qualunque Tribunale, Congregatione, e Giudice, & avendo qui per espr sso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inserviti: con il presente nostro Chirografo le commettiamo à Voi, e al vostro Tribunale nello stato e termine, nelli quali si ritrovanno, con tutti li loro annessi, e connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas &c. à riserva solamente della Persona di detto Vicerè, atteso che per procedere con il medesimo in tutta la più paterna, & indulgente maniera, sì come per le violente, e sacrileghe espulsioni delli Monsignori Arcivescovo di Messina, e Vescovo di Catania da lui ordinate, e per altre gravissime offese da lui fatte alla libertà Ecclesiastica, e alla giurisdizione nostra Pontificia, prima di procedere contro di esso alla meritata declaratoria del suo manifesto incorso nelle Censure, gli scrivemmo Noi stessi lettere in forma di Breve in data delli 23. del passato mese di Settembre, seriamente ammonendolo à corregere li suoi eccessi, e dare alla Chiesa tanto da lui offesa le dovute sodisfazioni dentro il termine prefissogli nell'istesso Breve; così doppo di aver' udito il nuovo eccesso

da lui commesso con altra non meno detestabile espulsione del predetto Monsignor Arcivescovo Ramirez Vescovo di Girgento, ancorchè in vedere che egli ben lungi dal dare alcun segno di resipiscenza, e pentimento de' suoi passati eccessi, si era avanzato à commetterne nuovi semper più gravi, avessimo dovuto senza maggior indugio prendere contro di lui ogni più rigorosa risoluzione: nientedimeno; per abondar seco in mansuetudine, e carità, gli abbiamo voluto scrivere altre lettere similmente in forma di Breve in data delli 30. dell'istesso passato Mese di Settembre, cioè à dire in quell'istesso giorno, in cui sappemmo l' arrivo in Roma del sudetto terzo espulso Prelato, e doppo aver riconosciuto, come de sopra abbiamo detto, il Processo formato nel medesimo giorno dal vostro Tribunale sopra questa terza espulsione; replicando al detto Vicerè in queste seconde lettere con maggior forza le ammonizioni contenute nell'altre precedenti nostre lettere e insieme incaricandogli di aggiungere alle sodisfazioni da noi ivi richieste anco quella di adequatamente riparare il predetto suo ultimo attentato dentro il termine assegnatoli, per non esser obligati in evento contrario à procedere contro di lui senza altro ritardo, e senza alcuna nuova monizione alla mentovata declaratoria, come più ampiamente si contiene in dette nostre lettere, alle quali &c. Vi commandiamo perciò espressamente, che con la predetta riserva, e restando ferme le Censure rilassate, e publicate nel tempo, ed in occasione della loro espulsione tanto da Monsignor Vescovo di Catania, confermate con altro nostro Breve in data delli 17. Giugno prossimo passato contro il Sargente Giuseppe la Rosa, Capitano, e Soldati, che furono Ministri & Essecutori di detta sua espulsione, quanto da Monsignor Arcivescovo Vescovo di Girgento contro le Persone di sopra espresse, ed altre non specificate, dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo procedere, e dichiarare incorsi in tutte, e singole Censure, e pene Canoniche il Sargente Maggiore Gioseppe Odoarte, N. N. detto l'Ajutante; Gio. Battista Fornarotto Bargello ò Capitano della Gran Corte, Andrea suo fratello Antonino Cuppolino, & N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birri, & altri Essecutori, Ausiliatori, Complici, & ogni altra Persona, che si trovasse colpevole nelli sudetti Eccessi contenuti nel Processo, ò Processi già fabricati, contro li quali non hebbe modo, ò tempo detto Monsignor Arcivescovo di Messina di procedere alla declaratoria, per non essere mai stato abandonnato, nè di giorno, nè di notte dalla Guardia, ò Custodia, che se gli faceva, ò altri, che scoprissero in avvenire nella prosecuzione de' medesimi processi, se giudicarete di farla: Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poter citarli anco per editto, costando anco sommariamente, & stragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti del non tuto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, ò Maggiori delle nostre Città, Terre, & Luoghi di Terracina, Nettuno, Perto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, ed Ancona, vagliamo, & habbino la loro forza, e vigore, come se personalmente fossero stati, civitati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, è per questa volta solamente, alle Costituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbia qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in altro modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, & che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre d'obbrezzione, ò subrezzione, mancansa della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benchè degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare: Dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Costituzioni, & Ordinazione Apostoliche, Concilii anco Generali, statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie, di derogatorie, etiam concesse motu proprio, e con qualsivoglia clausule, e decreti, alle quali tutte, e singole exiandio più volte confermate, benchè ricercassero speciale, & individua menzione havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente, per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certà, espressa, e determinata mente, e volontà. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 7 Ottobre. 1713.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non nominatos, & in præmissis huculque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles, tam ex causâ prædictarum expulsionum, quàm cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stilo protestandis expressè protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum Literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterum fabricando & non aliàs &c. quatenus sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinola Archiepiscopus Thebarum, Judex Exequutor, & auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, in vim Ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent, citandi, & monendi pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 2. Quocirca Vobis omnibus, & singulis

supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios tam in præmissis, quàm in aliâ quâvis causâ læsivâ Immunitatis, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, & firmis remanentibus Censuris, tam à Sanctissimo Domino Nostro Papa contra Josephum la Rosa, nec non Ducem, seu Capitaneum, ac Milites Executores, seu Ministros sacrilegæ expulsionis Domini Episcopi Catanienfis ut supra, confirmatis, quàm aliis contra Capitaneum Joannem Ochòa Hispanum, Joannem Baptistam Guzzardo, Clericum Pompejum Grugno, Hectorem Antenoro, N. Ferraro aliàs Schirò, cum Militibus N. N. N. N., Capitaneum Recalmuti, cum Militibus N. N. N. N., & Milites aliorum Oppidorum N. N. N. N. N. N., ac Socios, Auxiliatores, Fautores, opem præstantes, simul atque mandantes, occasione alterius non minus detestabilis expulsionis supradicti Domini Archiepiscopi Episcopi Agrigentini publicatis, & declaratis; supradictos *Josephum Odoarte Primarium Militum Instructorem, Sargentem Majorem, nuncupatum, N. N. ejus Adjutorem nuncupat. l'Ajutante, nec non Joannem Baptistam Fornarottum Baroncellum, seu Capitaneum Magnæ Curiæ, Andream ejus fratrem, Antoninum Cuppolinum Caporalem, N. N. N. N. N. N. N. N. N. Birruarios dictæ Magnæ Curiæ*, qui in alia similiter sacrilegâ expulsione Domini Archiepiscopi Messanensis complices fuerunt, omnesque alios in executione præsentium designan., & respectivè, nominan. & cognominan., citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad viden. sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique

Omnes prædictarum expulsionum Rei aut complices monentur ad comparendum sub pœnis, & censuris.

Domino Procuratori Fiscali Generali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Josephum Odoarte, N. N. ejus Adjutorem, nec non Joannem Baptistam Fornarottum Baroncellum, Andream ejus fratrem, Antoninum Cuppolinum Caporalem, & N. N. N. N.N. N. N. N. N. Birruarios dictæ Magnæ Curiæ*, omnesque alios, quos tangit, sic citatos & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, Cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sextâ, die verò decimâ tertiâ mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno decimo tertio.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causar. Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 23. Januarii 1714. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos Citatos, & Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua ipsi universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, tenoris sequentis videlicet:

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ac Solii Pontificii Episcopus Assistens, & Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, & Censurarum tam in eâdem Romana Curiâ, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, & merus Executor, ac Judex ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papâ specialiter Delegatus.

HIC AUCTORITATE APOSTOLICA NOBIS A SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PAPA DELEGATA.

Josephus Odoarte Primarius Militum Instructor Sargente Maggiore in Civitate Messanæ nuncupatus.

N. ejus Adjutor nuncupatus l'Ajutante.

Joannes Baptista Fornarottus Baroncellus, seu Capitaneus Magnæ Curiæ Messanæ.

Andreas ejus frater.

Antoninus Cuppolinus Caporalis, & N.N.N.N. N. N. N. N. N. Birruarii dictæ Magnæ Curiæ.

Declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & singulis censuris, & pœnis in Sacris Canoni-

bus,

bus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentis, & à Fidelium consortio disjuncti, segregati, & separati, à quibus nonnisi à Sanctissimo Domino Nostro, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentiâ eo ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, ex quo cum Josephus la Rosa in spretum Censurarum incursarum & contra eum declaratarum, tanquam sacrilegum Executorem expulsionis Illustrissimi & Reverendissimi Domini Episcopi Cataniensis publicè in Civitate Messanæ suæ residentiæ loco conversaretur, & in Civilibus, ac Divinis communicaret, atque id ipsum perageret Joannes Baptista Paternò Baro Ficarazzii, qui pariter ob læsionem Ecclesiasticæ Immunitatis ab eodem Domino Episcopo Cataniensi suo Ordinario publicè excommunicatus denunciatus fuerat, & sub prætextu absolutionis, licèt nullæ, ac invalidæ à quodam asserto Delegato prætensi Tribunalis Monarchiæ Siciliæ nuncupati obtentæ similiter in consortio Fidelium degeret, excitatâque subinde de ordine Sanctissimi Pastorali Illustrissimi & Reverendissimi Archiepiscopi Messanensis sollicitudine, ut pro Animarum salute dictos Josephum la Rosa, & Baronem Ficarazzii in dictâ Civitate Messanæ, tanquam excommunicatos vitandos publicè denunciaret, idem Archiepiscopus obsequenter parendo declaratoria Edicta in solitis Messanæ locis affigi mandavisset, prout affixa fuerunt; In odium præfatæ affixionis de ordine Sæcularis Potestatis sub die 28. Julii in Carceres fuerunt conjecti Sacerdos Franciscus Brunus, ac alter eidem Archiepiscopali Curiæ inserviens per dictum Caporalem Antonium Cuppolinum, aliumque dictæ Magnæ Curiæ Birruarium, qui Caporalis præfata declaratoria Edicta iniquo ulteriùs, & temerario ausu, assistentibus prædictis Joanne Baptistâ Fornarotto Baroncello & Andrea ejus fratre ictibus cultri discerpsit, & laceravit; Decreta verò postmodùm à Domino Prorege ejusdem Domini Archiepiscopi expulsione, illâque commissâ dicto Josepho Odoarte, hic illam temerè fuit exequutus; Sub die etenim 28. Julii præteriti ad Archiepiscopale Palatium se contulit, & sacrilego mandato parendo, ipsi Archiepiscopo ad tenorem literarum ejusdem Domini Proregis, quas reddidit, discessum intra spatium viginti quatuor horarum à Civitate, & Regno etiam oretenus injunxit, contemporaneè accersitis, ac ad eumdem finem conspirantibus N. ejus Adjutore nuncupato l'Ajutante, antefato Capitaneo Birruariorum Joanne Baptista Fornarotto, Andrea ejus fratre, Antonio Cuppolino, aliisque Magnæ Curiæ Executoribus, qui moram in primis Palatii mansionibus usque ad tertiam noctis horam traxerunt, donec scilicet dictus Dominus Archiepiscopus magis, magisque concussus ab illo Regno discedere coactus fuit, semper interea degens sub continuâ, & nunquam intermissâ prædicti Odoarte, ejusque Coadjutoris custodiâ, qui tota superveniente nocte, totâque sequenti die 29. Julii, nec per momentum quidem datâ ei libertate, illum ad paratas à Potestate laicâ Naviculas, & sic ad consummatum discessum ab Insulâ & Regno semper associarunt; Hæc omnia in contemptum, ac læsionem jurisdictionis, Libertatis, & Immunitatis Ecclesiasticæ, ac auctoritatis Sanctæ Sedis Apostolicæ respectivè committendo, singula singulis &c., & prout latiùs in Sententiâ per Nos latâ continetur, ad quam &c.; Ideoque tanquam excommunicati, & supradictis Censuris Ecclesiasticis innodati, & illaqueati ab omnibus Christifidelibus evitentur, donec, & quousque beneficium absolutionis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro, sive à Romano Pontifice pro tempore existente obtinuerint. Instante Excellentissimo Domino Nicolao Jacobatio Generali Procuratore Fiscali. Romæ hac die 23. Januarii 1714.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Notarius.

Amoventes, lacerantes, aut aliquo modo deturbantes sint ipso facto eisdem Censuris innodati, & excommunicati, ut supra.

Antonius Sabainus Locumteneus, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Notarius.

MONITORIUM

V.

Die 13. Octobris 1713. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Franciscum Miranda & Gayarre assertum Judicem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ, ex quo Censuras ab Episcopo Cataniensi contra Expulsores suos pronunciatas nullas, ac injustas, nec non Interdictum ab eodem Episcopo in actu suæ expulsionis Civitati Catanien, ejusque Diœcesi appositum nullum pariter, ac injustum declarari fecerit, & plura alia in gravissimum Jurisdictionis Ecclesiasticæ, & authoritatis Sanctæ Sedi Apostolicæ præjudicium perpetrare ausus fuerit.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quaruncumque Universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causæ per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod, hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit jam in Tribunali nostro ex Processibus desuper fabricatis constare, quòd Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Andreas Riggius Episcopus Cataniensis non modò à sua Civitate, & Diœcesi Catanien, sed etiam à toto Regno Siciliæ de ordine Domini Pro-Regis dicti Regni sacrilegè non minùs, quàm violenter expulsus, in actu suæ expulsionis affigi fecerit Cedulones Censurarum contrà Josephum la Rosa Primarium Militum Instructorem, Sargentem Majorem nuncupatum,

Episcopus Cataniensis jussu Pro-Regis Siciliæ è toto Regno expulsus in actu expulsionis excommunicavit Executores.

nec

nec non Capitaneum, & Milites expulsionis hujusmodi Executores, simulque juxta ordinem ab eodem sanctissimo Domino Nostro pro ejusmodi casu præventivè sibi datum, Civitatem, ac Diœcesim præfatas Generali Interdicto Locali subjecerit; Addidit etiam ex iisdem Processibus resultare, quòd cùm anteà idem Dominus Episcopus ob Ecclesiasticæ Immunitatis læsionem Joannem Baptistam Paterno Cataniensem Baronem Ficaratii in Excommunicationem Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservatam incursum declarasset: Ipse verò Baro habito recursu ad prætensum Tribunal Regiæ Monarchiæ Siculæ nuncupatum, nullàque, ac prorsùs abusivâ ob defectum Jurisdictiois reportatâ ab ejusmodi Tribunali absolutione ad cautelam, publicè, & palàm, tam in divinis, quàm in humanis cum Christifidelibus communicaret: Pati non valuit Pastoralis Episcopi Zelus, quod morbida Pecus totum Ovile corrumperet, adeòque, ut omninò, & ab omnibus ejus consortium vitaretur, novos Cedulones Censurarum contra dictum Baronem affigi curavit. Porrò adversùs hæc à Sæculari potestate ejusdem Regni, ut supponitur, excitatum supradictum prætensum Tribunal Monarchiæ insurrexit, illiusque assertus Judex Franciscus Miranda, & Gayarre Panormi residens exercendo eam Jurisdictionem, quam non habebat, nec habet, mediantibus suis literis cuidam Cajetano Buglio Decano Metropolitanæ Ecclesiæ Messanen., ac Delegato Ordinario præfati prætensi Tribunalis in Civitate Messanæ specialiter commisit, ut ad dictam Civitatem Catanienſem se conferret, ac in illâ publicari, & affigi curaret Edictum, quo nullas, & injustas declararet Censuras contra dictum Josephum la Rosa, ejusque Socios à præfato Episcopo Catanien. promulgatas, nullumque itidem, ac injustum ediceret Locale generale Interdictum ab eodem Episcopo appositum, simulque aperitionem Ecclesiarum pro Divinis Officiis juxta morem peragendis demandaret, sub pœnâ Excommunicationis majoris contra inobedientes eidem asserto Judici reservatæ, prout dictus Cajetanus executus fuit mediante publicatione, & affixione Edicti Typis impressi, & de ejus ordine promulgati, enunciata in illo sui Superioris asserti Judicis commissione. Ex hujusmodi autem Edicti publicatione, & affixione provenit, quòd Ecclesiæ, quæ per multos præcedentes dies in vim memorati Interdicti clausæ exstiterant vigore ipsius edicti fuerint statim apertæ, & patefactæ, ut in eodem Edicto præcipiebatur, ac publicis Sacrificiis aliisque Divinis Officiis cum maximo Bonorum scandalo restitutæ.

Et de mandato Sanctissimi Civitatem & Diœcesim Catanien. Interdicto supponit.

Baro Ficaritii à d. Episcopo excommunicatus a Tribunali ass. Monarchiæ absolutionem petit, & obtinet.

D. Episcopus eum iterum excommunicatum vitandum declarat.

Judex ass. Monarchiæ committit Cajetano Buglio ut nullas declaret censuras, & nullum pariter Interdictum ab Episcopo promulgatum. quod ipse exequitur publico Cataniæ affixo Edicto, unde oritur Interdicti contemptus.

§. 2. Successivè idem Franciscus Miranda ægro, ac iniquo animo ferens, quod supradictus Dominus Episcopus post nullam, ac omninò invalidam præfati prætensi Tribunalis Monarchiæ absolutionem ad cautelam à dicto Joanne Baptista Paterno temerè reportatam, novos Censurarum Cedulones, licèt jure, & rectè, contra eumdem Paterno promulgasset, per alias suas Literas datas Panormi die 16. Maii proximè præteriti eidem Cajetano Buglio commisit, ut Censurarum Cedulones hujusmodi nullos, irritos, invalidos, ac injustos declararet, eumdemque Joannem Baptistam nullatenùs excommunicatum; adeòque etiam nullatenus vitandum decerneret, omnibusque propterea demandaret, ut cum illo liberè communicare deberent, pœna Excommunicationis majoris sibi reservatæ contra inobedientes, & inobservantes comminatâ, & impositâ, prout idem Cajetanus specialiter ad hæc Delegatus mediante publicatione, & affixione Edicti pariter impressi, ac in Civitate Messanæ, & forsan alibi promulgati executus fuit. Rebusque aliis in Processu Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quem &c. prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes contra dicti Domini Episcopi Jurisdictionem, immò verius contra Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Authoritatem cum tanto fidelium scandalo, ac totius fermè Ecclesiasticæ Disciplinæ eversione, tàm conjunctim, quam divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.

Jussu prædicti Judicis idem Buglio nullas declarat novas Episcopi censuras latas contra Baronem Ficaritii ejusque consuetudinem vitari prohibet sub pœna excommunicationis majoris.

§. 3. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus, firmis remanentibus Censuris per Breve Sanctitatis Suæ diè 17. Junii proximè præteriti expeditum declaratis contra præfatum Cajetanum Buglio prædictæ Commissionis, & Edictorum Executorem notorium; firmoque remanente Interdicto per eumdem Dominum Episcopum apposito, ac pariter in dicto Brevi per Sanctitatem Suam confirmato, de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, die septima mensis Octobris currentis signato, tenoris sequentis, videlicet:

Instantia Procuratoris Fiscalis, ut procedatur contra d. Judicem ass. Monarchiæ juxta mandatum Sanctissimi.

Monsignor Nicolò Spinola Arcivescovo di Tebe, & Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Havendo Noi ordinato à voi, e al vostro Tribunale, che doveste formare Processo sopra la publicazione, & affissione d'alcuni Editti fatta in Messina, Catania, ò altre Città, e Luoghi del Regno di Sicilia con grave lesione della Giurisdizzione Ecclesiastica, autorità de Vescovi, e dell'istessa Santa Sede dal Decano della Catedrale di Messina Don Gaetano Buglio, come Delegato del preteso Tribunale della Monarchia di Sicilia, per commissione datagliene da Don Francesco Miranda, e Gayarre asserto Giudice di detto preteso Tribunale; Massime perche havendo Monsignor Vescovo di Catania in tempo della sua sacrilega, e violenta espulsione non solo dalla sua Città, e Diocesi di Catania, mà an coda tutto il Regno di Sicilia dichiarato scommunicato il Sargente Maggiore Gioseppe la Rosa assieme col Capitano, e Soldati Esecutori di tale espulsione; Et in oltre havendo per tal causa publicato con Cedoloni l'interdetto Locale Generale della Città, e Diocesi sudette, e tutto ciò in vigore di speciale ordine, e istruzzione da Noi preventivamente datagli per il caso, che si fosse tentato di usargli violenza; Detto Gaetano Buglio faceße publicare, & affigere Editto nella Città di Catania, come Delegato à ciò specialmente per commissione havuta dal detto Francesco Miranda asserto Giudice, come sopra, e suo Superiore, col quale furno dichiarate nulle, & ingiuste le Censure promulgate contro detto Sargente la Rosa, e altri, e insieme nullo, ingiusto, illegitimo, insussistente, irrito, e di niuna forza, e valore l'accennato Interdetto, con ordinarsi à tutti li Superiori delle Chiese Regolari, e Secolari l'aperizione delle medesime, e la celebrazione de Divini Officii, come si faceva prima di detto Interdetto, sotto pena di Scommunica Maggiore riservata à detto asserto Giudice; E in oltre perche havendo l'istesso Monsignor Vescovo di Catania dichiarato incorso nelle Censure à Noi riservate Giovanni Battista Paternò di Catania Barone di Ficarrazzi, & essendosi detto Barone fatto assolvere ad cautelam dal sudetto preteso Tribunale della Monarchia nullamente, & invalidamente per difetto di Giurisdizzione, publicamente praticaße, e communicaße colli Fedeli, e perciò detto Monsignor Vescovo con nuova affissione di Cedoloni l'haveße dichiarato scommunicato vitando, per ordine di detto Francesco Miranda con nuova Commissione data al medesimo Gaetano Buglio fosse fatto publicare, & affigere altro Editto stampato, con il quale publicamente si notificava, che non ostante detti Cedoloni il præfato

Tenor Chirographi Pontificii.

Ba-

Barone di Ficarazzi era tutavia nel Consortio de Fedeli e potea liberamente pratticare con loro, e fare tutti gl'Esercitii di Christiano, come faceva prima di detti Cedoloni commandando perciò à tutti, che così lo dovessero trattare senza dargli impedimento alcuno sotto pena alli contraventori della stessa Scommunica Maggiore riservata à detto Francesco Miranda asserto Giudice, come sopra, e come più distintamente in detti Editti, alli quali &c. Per pura però narratione di fatto, e con totale nostra disapprovazione de medesimi Editti. Et essendoci stato riferito dal nostro Procuratore Fiscale Generale il risultato da detto Processo dal vostro Tribunale formato sopra l'affissione publica di detti Editti d'ordine di detto Gaetano Buglio, e per commissione havutane dal sudetto Francesco Miranda, come anco sentito il parere della Congregazione particolare sopra di ciò da Noi specialmente deputata, quale è stato che resti abastanza provata l'affissione, e publicazione delli due sopradetti Editti, e che tutto sia stato di Commissione di detto Francesco Miranda, & Gayarre, ad effetto di potere contro di lui transmettere il Monitorio per l'incorso delle Censure. Ne volendo Noi, che lesioni sì gravi da detto Francesco Miranda, come sopra, inferite alla Giurisdizzione Ecclesiastica anzi alla Potestà, & Autorità nostra medesima, restino impunite, atteso particolarmente, che le Censure contro detto Giovanni Battista Paternò dichiarate sono specialmente riservate à Noi, & alla Sede Apostolica, e che l'Interdetto Locale nella Città, e Diocesi sedette di Catania fù apposto di nostro ordine preventivamente dato, come sopra, al detto Vescovo di Catania, e havendo percio Noi già con nostro Breve confermato detto Interdetto, e dichiarato incorso nelle Censure detto Gaetano Buglio, come publico Promulgatore di sì temerarii Editti, e perciò restando fermo detto Interdetto, e Censure; Se bene voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle Lettere Apostoliche, potrete procedere in questa Causa, ò Cause in vigore delle vostre facoltà; Nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa da qualunque Tribunale Congregazione, & Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente Nostro Chirografo la commettiamo à Voi, e vostro Tribunale nello stato, & termini, nelli quali si ritrova con i suoi annessi, connessi, & emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam. & quas commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, ma anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere à dichiarare incorso in tutte, e singole pene Canoniche il detto Francesco Miranda, e Gayarre asserto Giudice della pretesa Regià Monarchia di Sicilia, ed ogn'altra Persona, che si trovasse colpevole nella commissione, publicazione, ò affissione di detti Edittì contenuti nel Processo, ò Processi già fabricati, ò che si scoprissero in avvenire nella prosecuzione di essi, se giudicarete di farla; Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità e etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poterli citare anche per Editto, constando anche sommariamente, & estragiudicalmente, e quanto vi parerà, che basti del non tutto accesso, volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi, che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, ò maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita-Vecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, & particolarmente à quelli delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, & Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbia qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, ne in altro modo sia servata la forma della Constituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obbrezzione, ò subbrezzione, mancanza della nostra volonta, & intenzione, ne qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare dichiarando nullo, & irrito tutto cio, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, o si attentasse: Non ostante quanto à tutte, & singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii anche Generali, Statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concesse Motu proprio, e per remuneratione di servigii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre Clausole, e Decreti, alle quali tutte, & singole eziamdio piu volte confermati, benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente per questa volta sola, e per gl'effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente e volontà. Dato nel nostro Pallazzo Apostolico di Monte Cavallo, questo dì 7. Ottobre 1713.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non nominatos, & in præmissis huc usque repertos, vel in posterum super præmissis reperiendos culpabiles ac omnium, & singulorum Jurium hactenùs quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum; & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de Jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterum fabricando, & non aliàs &c. quatenùs sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in forma solita decernere, & concedere, & aliàs de opportuno Juris remedio providere dignaremur.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum Judex Executor, & auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim Ordinariæ nostræ authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis ut præfertur, præsentata inhærentes, ac

etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes; Constitoque Nobis per Testes fide dignos jam de nostro mandato examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c., in quo moram trahit, & morari solet citandus & monendus, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes; Quo circa Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ, in Audientiâ publicâ literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempè in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostra, immò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios in præmissis repertos, seu reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expresse reservamus, & firmis remanentibus Censuris à Sanctissimo Domino Nostro Papa contra dictum Cajetanum Buglio assertum Delegatum præfatum, ut supra, declaratis, nec non Interdicto à Sanctitate Sua, sicut præmittitur, confirmato, supradictum *Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem præfati prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ* citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eumdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsum in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eum literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum se se in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & justitiam ministrari. Certificantes *eumdem Franciscum Miranda, & Gayarre* sic citatum, & monitum, quod si in dicto termino ipsi præfixo legitimè non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem Cedulonorumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sivè deveniet, & procedet, Justitia mediante, ejus absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decimâ tertiâ mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi, Anno decimo tertio.

Citatur, & monetur D. Judex asser. Monarchiæ ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Loco † Sigilli.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apost. Notarius.

Die 23. Januarii 1714. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatum Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis edita, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula, Cedoloni, nuncupata, qua ipse universis Christifidelibus denunciatus fuit excommunicatus vitandus, ac in eventum mortis privatus Ecclesiastica sepultura.

MONITORIUM VI.

Die 12. Januarii 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Jacobum Longo assertum Judicem prætensæ Monarchiæ Siciliæ, & plures alios à laicali Potestate Delegatos, qui Ecclesiasticum Interdictum Civitati Agrigentin., ejusque Diœcesi ab illius Episcopo appositum, & à Sanctissimo confirmatum violari fecerunt, illud observantes multifariam vexarunt, alios ad ejus violationem compulerunt, pluraque alia impia, & execrabilia ibidem perpetrarunt in contemptum Censurarum, & Ecclesiasticæ, ac Apostolicæ authoritatis.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, & Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noverit, quod, hac infrascriptâ die, comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissi-

mus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit tempore præteriti Gubernii Regni Siciliæ à laicali potestate multa illic commissa, ac perpetrata fuisse in gravissimum detrimentum Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ, quæ occasione mutationis ejusdem Gubernii corrigenda, ac emendanda fore quamplures sperabant: ejusmodi tamen spem citò exaruisse, ac in dies magis evanescere; cum eadem Laicalis potestas inceptam Ecclesiæ persecutionem sacrilegè continuaverit, ac in præsens continuet, adeò ut nulla ferè prætereat dies, qua non aliquid mali in hoc genere ex illis partibus magno cum Christifidelium scandalo, ac offensione nuncietur. Porrò inter cætera acerbis, indignisque modis affixit, ac insectata fuit, quin etiam adhuc affligere, ac insectari non cessat eos omnes, qui Interdictum Ecclesiasticum in Cataniensi, & Agrigentinâ Civitatibus, earumque Diœcesibus de mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositum, ac deinde ab ipso specialiter confirmatum ob satis notam sacrilegam, & violentam utriusque Civitatis Episcoporum expulsionem constanter observarunt, ac observant.

Laicalis potestatis continuata persecutio in observantes Interdictum in Catanien. & Agrigentin. Civitat. & Diœc.

§. 2. Cùm autem de iis, quæ in Catanien. Civitate, ac Diœcesi contigerunt, idem Comparens in aliâ instantiâ seorsim agere intendat, modò illa tantùm, quæ in Civitate, ac Diœcesi Agrigentin. adversùs Ecclesiasticam Immunitatem patrata fuerunt, attingendo commemorat, quod secutâ mutatione Gubernii prædicti Regni, Secularis potestas novum prætensi Tribunalis Monarchiæ Judicem deputavit Sacerdotem Jacobum Longo, ac simul erexit novum quoddam Tribunal merè Laicale, Junctam Status Oeconomici nuncupatum, cujus Præsidem constituit Josephum Fernandez non alium in finem, nisi ut hic idem Præses adjumento foret præfato asserto Judici Monarchiæ, à quo cœteræ subalternorum in Regno delegationes promanarent, & ambo conjunctis viribus, ac studiis præfatum Interdictum, illudque Observantes acriùs, atque validiùs oppugnare possent. Ambo igitur, scilicet præfati Jacobus Longo Judex assertæ Monarchiæ, & Joseph Fernandez Præses Junctæ Status Oeconomici Panormi residentes tam per se ipsos, quàm per Locales Delegatos tum in hac Agrigentinâ, tum etiam in aliâ Cataniensi Diœcesibus Interdicto acerrimè, ut inferiùs dicetur, hactenus obstiterunt, ac obsistunt, illudque, ut par est, observantes incredibili acerbitate, ac impudentiâ persequuntur. Præter alios Delegatos in Terris, aliisque locis præfatæ Agrigentinæ Diœcesis constitutos, qui suis loco, & tempore inferiùs nominabuntur, post discessum Canonici Isidori Navarro Delegati, quem Sanctissimus Dominus Noster suis Literis in formâ Brevis datis Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 23. Decembris 1713. ob graviter læsam Ecclesiasticam Immunitatem in excommunicationem majorem Sibi reservatam incidisse meritò declaravit, à præfato Judice assertæ Monarchiæ constitutus fuit Delegatus in ipsâmet Agrigentinâ Civitate Sacerdos Franciscus Catanzaro ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Canonicus, ac insuper à Sæculari potestate transmissus illuc fuit titulo Commissarii Generalis insignitus, amplissimisque instructus facultatibus Hieronymus Angioenus Dux de Angiò nuncupatus, qui conjunctâ simul operâ, omnique adhibito conatu in eâdem Civitate, ejusque Diœcesi obedientiam Ecclesiæ, ac Sanctissimo Jesu Christi Vicario debitam penitus evertere studuerunt, & student, carcerationes, relegationes, exilia, bonorum confiscationes, aliasque id genus pœnas per summam temeritatem, ac injustitiam in eos passim decernendo, qui Interdictum observant; adeòque non Zizaniam à Tritico, sed Triticum à Zizaniis evellentes fecerunt, ut omnibus ferè obtemperantibus Interdicto, vel ob metum profugis, vel ab ipsismet Commissario, & Delegato huc, & illuc dispersis, relegatis, aut Panormum transmissis, universa jam illa Civitas, ejusque Diœcesis solos Refractarios summâ cum Ecclesiasticæ Disciplinæ perturbatione, manifestoque cum illarum animarum periculo in præsens complectantur.

Jacobus Longo novus prætensæ Monarchiæ Judex.

Josephus Fernandez Præses Junctæ Status Oeconomici.

Can. Franciscus Catanzaro Delegatus in Civitate Agrigentina, Dux de Angio Commissarius generalis ibidem Interdictum observantes dirè insectantur.

§. 3. Jam verò ad explicationem deveniendo nonnullorum ex plurimis, quæ antedicti, multique alii inferiùs nominandi Sæcularis potestatis Administri in Civitate Agrigentinâ, ejusque Diœcesi perperam egerunt, idem Comparens narrat, quod post carcerationem trium Vicariorum Generalium, & obitum quarti, qui ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Francisco Archiepiscopo Ramirez Episcopo Agrigentino ordine successivo deputati fuerant, sex alios Vicarios idem Episcopus illis eodem ordine substituerat, quibus omnibus, vel sequestrata fuerunt bona, vel aliud objectum fuit violentum impedimentum, ne officium exercere possent. In eorum numero quintum obtinebat locum Laurentius Pitacciolus Cathedralis Ecclesiæ Canonicus. Hic ne Vicarii munere fungeretur, à præfato Duce Angioeno, sub custodiâ Francisci Pauli Cimino Capitanei Armorum Terræ Mussumeli Panormum amandatus fuit ad Judicem assertæ Monarchiæ, ac ab isto remissus ad Præsidem Fernandez, qui ipsum per aliquot dies Panormi detentum, tandem in Civitatem Cephaludensem relegavit. Sacerdos itidem Nicolaus Noto septimo loco Vicarius Generalis designatus, cum sponte suâ ad Civitatem Messanensem accessisset, spe fretus componendi cum potestate Laicali negotium suæ deputationis, in eâ Civitate diù detentus fuit, ac postmodùm jussus proficisci Panormum, seque præsentare Judici assertæ Monarchiæ, quod cum egisset, ab eodem Judice propositæ illi fuerunt nonnullæ conventiones ad permissionem violationis Interdicti tendentes, quatenus ad Vicariatus exercitium admitti vellet, cumque ipse sacrilegas ejusmodi pactiones, reclamante conscientiâ, rejecisset, adhuc Panormi invitus detinetur.

Vicarios generales Agrigentinos vexant, & expellunt.

§. 4. Consimile mandatum de se præsentando Judici prætensæ Monarchiæ à Delegato Catanzaro injunctum fuit Canonico Hieronymo, & Sacerdoti Desiderio fratribus de Gioenis, qui Panormum profecti eumdem Judicem adiverunt, & ab eo illic retenti, nunquam, quod sciatur, dimissi fuerunt. Dux insuper Angioenus, & præfatus Catanzaro præceperunt Canonico Francisco Rini, Sacerdotibus Cajetano Ricciardo, Petro Sciandra, Antonio Tuttolomundo, Hieronymo Lena, Honuphrio Lena, & Nicolao Contino, aliisque pluribus Sacerdotibus, ut coram assertæ Monarchiæ Judice Panormi se præsentarent, cumque obtemperassent, nunquam iis tributa fuit discedendi facultas. Difficile planè foret ob numeri magnitudinem recensere singulos Sacerdotes Interdictum observantes, qui novo hoc deportationis genere à Civitate Agrigentina, suisque domibus gravi cum incommodo, & dispendio ejecti fuerunt, ne laudabilis eorum constantiæ exemplo cæteros lapsos ad obedientiam, ac Interdicti observationem revocarent; Adhuc tamen prætermittendi non sunt Sacerdotes Gaspar Agrò, & Honuphrius Agrò à prædicto Duce Angioeno Panormum transmissi ad pedes Judicis assertæ Monarchiæ, à quo de more ad Præsidem Fernandez remissi, ibidem similiter absque exilii injunctione, sed tamen re ipsâ ab Agrigentinâ Diœcesi exules detinentur.

Alia scelera, & attentata Can. Catanzaro, & Ducis de Angiò in Observantes Interdictum.

§. 5.

Aliæ vexationes à Can. Catanzaro, & Capitaneis Spadaro, & Sugner Interdictum Observantibus illatæ.

§. 5. Simili modo Canonicus Catanzaro Delegatus prædictus ad Panormitanam Civitatem amandavit, seu veriùs relegavit Sacerdotes Honuphrium Ciotta, Matthæum Filenda, ac Ignatium Paci, quibus adjungi potest Sacerdos Honuphrius Continus; Hic enim cum ab eodem Catanzaro minis, etiam exilii, & confiscationis bonorum Patrimonialium, ad Interdictum violandum concuteretur, ut ejusmodi pœnas, simulque Interdicti violationem declinaret, ultrò Panormum aufugit. Non minori acerbitate vexati etiam fuerunt, & adhuc vexantur quotquot Interdictum observarunt, vel observant in universâ Agrigentinâ Diœcesi. Pauca autem ex multis, quæ in eâ contigerunt, exponendo narrat; quòd Joachim Spadaro Capitaneus justitiæ in Terrâ Caltabellottæ de mandato Ferdinandi Sugner de Strada Capitanei armorum Civitatis Agrigentinæ, prævia bonorum descriptione, injunxit verbaliter sub pœnâ incorporationis infrascriptis Sacerdotibus Interdictum piè servantibus, videlicet Josepho Alberto, Dominico Abruzzo, Christino Montalbano, Philippo Ragusa, Benedicto Ragusa, Antonino Manno, Antonino Benfare, Peregrino Tornanbe, Benedicto Totaro, Josepho Perone, Peregrino Caruso, & Josepho Russo de eâdem Terrâ, ut coram præfato Capitaneo Sugner Agrigenti, vel coram Præside Fernandez Panormi sese præsentarent; Qui Sacerdotes hisce pœnalibus injunctionibus compulsi Patriâ abire, Civitatem potiùs non interdictam elegerunt, ac Panormum profecti sese coram Præside Fernandez præsentarunt, à quo tamen nunquam dimissi in eâdem Civitate adhuc detinentur. Ille idem Ferdinandus Sugner Capitaneus armorum Agrigenti abutens assertâ Oeconomicâ potestate, ad obtinendam sibi præfixam Interdicti violationem, temerè sequestrari mandavit fructus bonorum Canonici Ignatii Maira Octavi Vicarii Generalis, ejusque fratris Blasii Maira quarti pariter Vicarii Generalis jam piè demortui, nec non Sacerdotis Ignatii Daydone; quæ quidem sequestrationes executioni demandatæ fuerunt sub præceptis pœnalibus per Franciscum Lapedora Civitatis Caltanissettæ Officialem Secretum nuncupatum.

Plures variorum Ordinum Regulares à Duce Angioeno, & Delegato Catanzaro ob Interdictum vexati, & expulsi.

§. 6. Has porrò vexationes in odium observantiæ Ecclesiastici Interdicti cum tantâ Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ læsione, non solùm passi sunt præfati Sacerdotes Sæculares, ac alii plures, verùm etiam multi Sacerdotes Regulares tam à memorato Duce Angioeno, quàm à prædicto Delegato Catanzaro, aliisque Laicalis potestatis Officialibus, & Ministris. Iidem enim respectivè præceperunt accessum ad Judicem assertæ Monarchiæ Panormi residentem infrascriptis Sacerdotibus Regularibus, qui postquam illuc sese contulerant, ut plurimùm ab eodem Judice ad Præsidem Fernandez remittebantur, ac vel de illius mandato, vel ex præcepto Judicis in eâdem Civitate moram figere, seu veriùs relegationem subire cogebantur. Religiosi sunt P. Georgius à B. Stanislao Congregationis Scholarum Piarum Collegii Palmæ, P. Angelus Maria Vermi Prior Conventus S. Dominici Agrigenti, P. Michael Angelus Principato Prior electus Conventus Civitatis Caltanissettæ, P. Antoninus Maria Alotto, P. Jo. Michael Tagliarini, P. Jo. Maria Noto Ordinis Prædicatorum, ac alii variorum Ordinum Regulares. Arduum profectò nimis esset subtiliter, ac ordine referre singulas violentias à supradictis Laicalis Potestatis Ministris tam in Civitate, quàm in Diœcesi Agrigentinâ peractas, ultra exilia, relegationes, bonorum sequestrationes, mulctas pecuniarias, aliaque gravia incommoda Ecclesiasticis ex utroque Clero illata, ut ab Interdicti observatione deterrerentur.

Alia iniqua attentata Ducis Angioeni & Delegati Catanzaro.

§. 7. Verumtamen nullatenus silentio prætereundum est scandalosum, ac planè execrandum coactionis exemplum, quod antedicti Dux Angioenus, & Delegatus Catanzaro præ cæteris ediderunt. Hi etenim Agrigentum evocari fecerunt Capitaneum Terræ Clusarum, & Sacerdotem Vitum Paternoster ejusdem Terræ Vicarium Foraneum, septuagenario majorem, ferè luce orbatum, qui ob provectam ætatem, ac visus impedimentum nunquam, vel saltem raro Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrabat, ac vesanâ abrepti libidine Sanctiora Catholicæ Ecclesiæ mysteria conculcandi, præceperunt, ut antedictus Sacerdos publicè celebraret, & Capitaneus ejus Missæ interesset; cumque Sacerdos ob cæcitatem, & Capitaneus ob interdictum sese excusarent, factâ prius coram alio Ecclesiastico experientiâ, an dictus Sacerdos verè esset oculis impeditus, illum, tametsi repertum sic impeditum, per vim adduci fecerunt ad Cathedralem Ecclesiam, ibique ipsum superpelliceo indutum, ac simul prædictum Capitaneum Laicum divinis officiis palàm assistere compulerunt. Ad hæc idem Dux Angioenus per binas vices se contulit ad Ven. Monasterium Sanct monialium SS. Rosarii Palmæ, easdemque Religiosas vehementer tentavit, ut laicalis potestatis voluntati, tanquam subditæ, morem gererent, ac Interdictum Ecclesiasticum violarent; Cumque nihil profecisset, ad nefarium propositum assequendum impedire curavit non tantùm accessum ad illud Monasterium Sacerdotum, & Religiosorum Apostolicis mandatis piè obtemperantium, quorum salutaribus consiliis, & monitis eædem Sanctimoniales ad observantiam Interdicti confortari poterant, verùm etiam receptionem Epistolarum ab Illustriss. & Reverendiss. DD. Episcopo Agrigentino conscriptarum, quibus ipsæ sanâ, Catholicâque Doctrinâ instruebantur, ac in Interdicti observatione confirmabantur. Custodibus itaque præfatus Dux, atque Militibus circumvallari fecit Monasterii ambitum, illosque etiam in Collocutorio disposuit, & collocavit, impeditâ quacumque cum illis suspectâ communicatione, ac deputatis hunc ipsum in finem duobus Interdicti Violatoribus Sacerdotibus, scilicet Archangelo Onulpho Archipresbytero, & Joanne Labiso Vicario Foraneo ejusdem Terræ Palmæ, qui, ut præfati milites injunctam sibi custodiam sedulò obirent, excubare veriti non fuerunt.

Etiam contra Sanctimoniales Monasterii Sanctiss. Rosarii Palmæ.

Nova scelera Delegati Catanzaro ad obtinendam Interdicti violationem in Civitate, & Diœcesi Agrigentina.

§. 8. Quacumque tamen adhibitâ violentiâ adhuc Delegatus Catanzaro observantium Interdictum constantiam expugnare, publicasque Sacrorum celebrationes in Agrigentinis Ecclesiis obtinere non poterat; quamobrem à Panormitanâ Civitate sibi transmitti curavit decem, vel undecim simplices Sacerdotes, qui palàm celebrando defectum non celebrantium in Cathedrali Agrigentinâ supplerent. Cùm autem ejusdem Ecclesiæ Canonici hoc non permisissent, præfatos Panormitanos Sacerdotes ad celebrandum apertis januis in aliis Civitatis Ecclesiis distribuit. Eorumdem etiam Sacerdotum operâ usus fuit in Diœcesi contra Ecclesiasticos Interdictum custodientes; misit enim aliquos ex eis ad compellendum pecuniariis mulctis eosdem Ecclesiasticos Diœcesanos, inter quos Sacerdotes transmissos nominatur Angelus Macaluso oriundus ex Terrâ Recalmuti, & Portionarius Ecclesiæ Sancti Petri Panormi; qui cum ex perlustratâ Diœcesi non exiguam pecuniarum summam extorsissent, repleto marsupio, cum maximo illorum Ecclesiasticorum damno, tandem aufugerunt. Hic ipse Delegatus Catanzaro plures Epistolas Encyclicas per Diœcesim transmisit Archipresbyteris, & Vicariis Foraneis, quibus sub pœnarum comminatione præcepit,

ut qualibet hebdomadâ rationem sibi redderent de Sacerdotibus celebrantibus, vel non celebrantibus januis apertis cum juratis documentis à Civitatum, & locorum Magistratibus approbandis. Subdelegavit insuper Sacerdotem Jacobum Ragusa Canonicum Agrigentinum, ut Ecclesiasticos Interdictum observantes inquireret, ac in eos procederet.

Ac præsertim in Terra Favariæ.

§. 9. Præterea cum Felix Scaraglino Archipresbyter Terræ Favariæ, Franciscus Giglia Vicarius Foraneus, ac Sacerdos Antoninus Miceli ejusdem Terræ interdicti Violatores accessissent ad ipsum Delegatum Catanzaro, eique vigore antedicti præcepti detulissent Sacerdotes Ecclesiæ obtemperantes, superaddendo, quòd ex eorum prædicatione commotus Populus sacris ampliùs interesse renuebat, ipsosque Delatores inobservantes pro excommunicatis reputabat: idem Catanzaro dictos Sacerdotes accusantes ad præfatam Terram remisit associatos à Francisco Pancuccii Porterio, Stephano Gurrugurru, ac Ignatio Castellano Ærariis, seu Satellitibus, qui sub die septimâ Octobris proximè præteriti ad prædictam Terram Favariæ profecti, cum delatos Sacerdotes interdictum observantes in carcerem conjicere nequivissent, ad inventaria bonorum eorumdem, ac expensarum exactionem processerunt. Acerbiores tamen pœnas appetentes iidem Refractarii curarunt, ut à dicto Canonico Catanzaro illuc mitteretur Delegatus Canonicus Jacobus Ragusa, de quo supra mentio facta fuit, qui die decimâ dicti mensis Octobris sub noctis initium ad præfatam Terram pervenit, & illicò cum dictis Sacerdotibus Scaraglino, Giglia, & Micelo accessit ad Domum Sacerdotis Balthassaris Francardi, quam omnes simul magno cum impetu ingressi, ejusdem Francardi carcerationem tentaverunt, sed irrito conatu, nam hic, licet tunc infirmus, audito tumultu, per saltum ex unâ specularum Domus ferè nudus se proripuit, ac ita ex eorum manibus elapsus tutum in locum se recepit. Ipse verò Ragusa Delegatus, & reliqui Aggressores omnia bona tam ad dictum Sacerdotem Balthassarem, quàm ad ejus Sorores pertinentia descripserunt, ac sequestrarunt. Posterâ autem die iidem, ac alii inferiùs nominandi, invaserunt Domum Luciani Rodulpho Genitoris Sacerdotis Josephi Rodulpho, quem similiter cum ad vincula rapere non potuissent ob fugam ab ipso, non sine aliquo vitæ periculo, ex fenestrâ arreptam, omnia pariter inibi reperta mobilia tam Genitoris, quam filii Sacerdotis, quorum pretium ad plura scutorum millia ascendere dicitur, præviâ descriptione, sub sequestro posuerunt, & ex juratis attestationibus habetur, quod eorumdem mobilium portio in publicâ plateâ hastæ subjectâ postmodum fuit per Franciscum Puccium, aliàs *il Bue Marino*, Ærarium, seu Satellitem dicti loci. Eadem ferè quoad bonorum descriptionem à præfato Ragusa Delegato inibi gesta fuerunt in Domibus Sacerdotum Ludovici Dulcetta, Petri Bellomo, & Francisci Campione, qui omnes ad effugiendas carcerationes natale solum ultrò deseruerunt: minimè tamen eximere sese potuerunt à solutione non modicæ pecuniarum summæ, quam idem Ragusa, obtento expensarum titulo, ab ipsis exegit. Ministri verò, ac Officiales, qui præmissis in Terrâ Favariæ gestis astiterunt, & auxilium, operamque suam prædicto Delegato Ragusæ præstiterunt, sunt Ferdinandus Privitera Vicecapitaneus ejusdem Terræ, Sacerdos Vincentius Bellavia prætensæ Monarchiæ Fiscalis, & Sacerdos Collogerus Piscopo Magister Notarius, ultra Sacerdotes Scaraglino, Giglia, & Miceli, ac Franciscum Puccium aliàs *il Bue Marino* ærarium, seu Satellitem, supranominatos.

Alia attentata, & violentiæ adhibitæ à Delegato Canon. Ragusa in eadem Terra.

Nec non à Delegato Pizzolante in Terra Leucatæ.

§. 10. Aderat in Terra Leucatæ, tanquam Delegatus localis, (subintelligitur semper assertæ Monarchiæ) Sacerdos Cajetanus Pizzolante: & hic pœnalibus præceptis ad Interdicti inobservantiam compellere tentavit multos Ecclesiasticos Sæculares, & Regulares ejusdem loci, ac potissimùm Sacerdotem Nuntium Nauceri, cui etiam in scriptis quotidianam Missæ celebrationem injunxit juxta tenorem Edicti per Delegatum Navarro publicati sub pœnâ unciarum quinquaginta, aliisque arbitrariis pœnis in eodem Edicto comminatis. Compulit pariter in scriptis P. Matthæum à Sanctâ Ursulâ Rectorem Collegii Scholarum Piarum Palmæ, ut Panormum adiret, & coram Judice assertæ Monarchiæ se præsentaret sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, & carceris formalis per quinquennium, & Patrem Balthassarem Capitium Superioren Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii in Civitate Agrigentinâ, ut de Terrâ Leucatæ Agrigentum proficisceretur, & ad pedes Delegati Navarro se præsentaret sub pœna scutorum mille. Hæc eadem perpetravit Sacerdos Hieronymus Betti Delegatus localis Civitatis Caltanissettæ, qui Sacerdoti Antonino Bellomo inter alios in scriptis præcepit, ut statim Missam celebrare deberet in Ecclesiâ januis apertis sub excommunicationis majoris, aliisque Tribunali assertæ Monarchiæ reservatis pœnis.

Violentiæ illatæ in Civitate Bivonæ Archipresbytero Vinciguerra à Delegato Golino, & aliis.

§. 11. Piè servabatur in Civitate Bivonæ Interdictum fideli potissimum operâ, ac assiduâ, strenuâque vigilantiâ Archipresbyteri Honuphrii Vinciguerra. Ejus igitur constantiam expugnandam temerè susceperunt Joseph Græco Civitatis Secretus nuncupatus, & Franciscus Pisano Magister Notarius assertæ Monarchiæ, suisque literis incitarunt Delegatum Navarro, ut omnem moveret lapidem pro aperitione Ecclesiarum prædictæ Civitatis, quarum aperitionem, ac in eis Divinorum celebrationem per eundem Archipresbyterum impediri significarunt. Commotâ itaque in ipsum tempestate, & consuetis adhibitis violentiis, inventaria bonorum passus, & non exiguis gravatus expensis idem Archipresbyter tandem fugam arripere coactus fuit. Hoc sublato Contradictore, Sacerdos Felix Golino in eâdem Civitate Delegatus, Joseph Græco Secretus, Franciscus Pisano Magister Notarius, Sebastianus Napoli, aliique Sacerdotes, & Laici Matricem Ecclesiam aperuerunt, in qua idem Golino delegatus Missam publicè, ac solemniter celebrare ausus fuit; repertum deinde prædictum Archipresbyterum Vinciguerra occultis in locis latitantem iidem Delegatus Golino, & Magister Notarius Pisano in carcerem conjicere attentarunt; sed ipse ex eorum manibus evasit. Restituendam nihilominus curavit idem Archipresbyter pristinam Interdicti observantiam, & sub die 4. Aprilis præteriti Matricem Ecclesiam iterum clausit. Quapropter iidem Violatores denuò eum accusarunt, tamquam populi seductorem, ac rebellem potestati Laicali apud Præsidem Fernandez, & Ducem Angioenum, ac subindè, nempè die 19. ejusdem mensis Aprilis Sebastianus Napoli Capitaneus Civitatis, Ignatius Pisano Projudex Criminalis, Paulus Roggiero Magister Notarius Criminalis, Ignatius Perroni Advocatus Fiscalis, & Melchior Scardulla Procurator Fiscalis simul coadunati, palàm, ac in viâ publicâ prædicto Archipresbytero injunxerunt, ut se conferret ad pedes potestatis Laicalis, ad audiendum verbum Regium de ordine, & mandato præfati Ducis Angioeni, ac in absentiâ primariæ potestatis Laicalis assertæ Monarchiæ Judici se præsentaret. Hunc itaque potiùs eligens idem Archipresbyter eum adivit, à quo ad Præsidem Fernandez remissus fuit;

ipse verò Præses, cum eum ad violationem Interdicti flectere nequivisset præceptum de non discedendo è Panormitanâ Civitate illi tandem injunxit.

§. 12. Hic idem Delegatus Golino carceratos in prædictâ Civitate Bivonæ retinuit P. Hieronymum de Pantellaria Guardianum Conventus Capuccinorum ejusdem Civitatis, & posteà in exilium ejecit ac insuper Patribus Aloysio, Ambrosio, & Dominico de Bivono, ac P. Vito de Partanna mandavit, ut sese præsentarent in Civitate, Panormi coram Judice assertæ Monarchiæ, quod cum fecissent, ab eo exulare jussi fuerunt. Sacerdos Matthæus Latino Delegatus Civitatis Sciacchæ minaces literas, ac plura præcepta pœnalia misit Archipresbyteto Burgii Stephano Spinellio: injunxit similiter in scriptis P. Salvatori à Sambuca Guardiano Conventus Capuccinorum ejusdem Terræ, ut sub pœnâ excommunicationis, & carceris formalis per biennium se conferret Agrigentum, & coram illius Delegato se præsentaret. Longè tamen majori acerbitate usus fuit cum P. Josepho Maria de Sambuca Guardiano itidem Conventus Cappuccinorum Sciacchæ, quem prius carceratum retinuit in carceribus formalibus Conventus PP. Carmelitarum ejusdem Civitatis Sciacchæ una cum P. Francisco de Terra S. Margaritæ: ac postmodum tam ipsum Guardianum, quàm P. Basilium de Partanna relegavit in Insulam Pantellariam, duarum tantùm horarum termino illis ad abeundum præfixo adjectâque lege, quod in itinere ad prædictam Insulam, ad Conventus Regni accedere non auderent, sub privationis vocis activæ, & passivæ, indignationis laicalis potestatis, aliisque arbitrariis pœnis. Nec intactam reliquit præfati Conventus Cappuccinorum Sciacchæ familiam: postquam etenim per viginti dies inibi eam sub custodiâ retinuerat, universam deinde segregavit, atque dispersit, aliquibus Religiosis Panormum ad assertæ Monarchiæ Judicem, aliquibus autem ad Delegatum Navarro transmissis. Sacerdos Joseph Frascone Delegatus in Civitate Narensi exilium præ cæteris indixit Sacerdoti Francisco Parisii primo in eâdem Civitate Parocho Priori nuncupato, & N. N. Præposito Sanctæ Catharinæ, ac ibidem secundo Parocho. Hic insuper crudelem in modum carceratos, vel potiùs sepultos retinuit in foveris per plures dies P. Hieronymum de Naro Guardianum Conventus Capuccinorum ejusdem Civitatis, ac etiam P. Antonium Mariam de Naro ejusdem Ordinis, eosque postea remisit ad Delegatum Navarro, à quo tandem ab Agrigentinâ Diœcesi ejecti fuerunt. Sacerdos Franciscus Maria de Alexiis Archipresbyter, & Delegatus Oppidorum S. Johannis, & Cameratæ, plura pariter attentavit, ac executus fuit contra Interdictum servantes: sedulò etenim perquisivit, ac postmodum repertos, etiam cum assistentiâ militum, carceribus mancipavit. PP. Franciscum Mariam Langela, & Jo: Mariam Noto Sacerdotes Ordinis Prædicatorum, tum quia Interdictum observabant, tum etiam quia suspicatus fuit, quod iidem Religiosi Breve Pontificium retinerent, quo facultas concedebatur absolvendi Violatores Interdicti pœnitentes, ac juramentum de illud in posterùm observando præstantes.

Alia scelera ejusdem Delegati Golino in prædicta Civitate.

§. 13. Sacerdos Vincentius Larussa Archipresbyter, & Delegatus in Civitate Caltanisettæ similiter Interdictum servantes vehementer affligere non omisit; cum enim scivisset, Sacerdotem Raphaelem Gangitano, qui antea Interdictum violaverat, fuisse absolutum, præstito juramento de illud ampliùs non violando, vigore, facultatum à Summo Pontifice concessarum: prædictus Archipresbyter Delegatus, statim eidem Sacerdoti injunxit, ut infra biduum Agrigentum se conferret, & coram Delegato Catanzaro se præsentaret; Cumque paucis elapsis diebus ille ejusmodi præcepto non paruisset, Delegatus præfatus per literas Catanzarum admonuit de retardatâ obedientiâ, & hic protinùs illuc transmisit Franciscum Biancuccium Porterium; ut dictum Sacerdotem carceribus manciparet. Accessit itaque Porterius ad Civitatem Caltanisettæ, ad quam pervenit in pervigilio Festivitatis SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & dum idem Sacerdos ante fores suæ domus moraretur, dictus Franciscus Biancucci Porterius, Clericus Placidus Bistuccia Sacrista Matricis Ecclesiæ, & Carolus Bistuccia famulus dicti Archipresbyteri, facto simul impetu, eumdem Sacerdotem Raphaelem aggressi fuerunt, ac ipsum ad carceres violenter raptarunt; Eum postmodum Agrigentum ad Delegatum Catanzaro adduxerunt, qui eidem Sacerdoti injunxit, ut Panormum ad assertæ Monarchiæ Judicem se conferret, à quo, juxta morem, remissus fuit ad Præsidem Fernandez, & hic demum post tentatam frustrà Interdicti violationem, cum ejusdem Sacerdotis constantiam flecti non posse perspiceret, eum in dictâ Panormitanâ Civitate, prohibito discessu, retinuit, Sacerdos Honuphrius Castellano Archipresbyter Terræ Catholicæ, & Subdelegatus Canonici Navarro Edictum ab eodem Navarro latum, typisque editum, quo pœnæ contra servantes Interdictum decernebantur, affixit ad latus Cedulonum ejusdem Interdicti valvis Ecclesiæ Matricis appositorum, omnibusque ejusdem Terræ Sacerdotibus, ac præsertim Joanni Tortorigi, Nicolao Alphano, Francisco Rizzuto, Joanni la Messina, ac aliis usque ad numerum triginta circiter injunxit sub pœnâ unciarum centum, ut Sacrum publicè celebrare deberent; quo compulsi pœnali præcepto iidem Sacerdotes ferè omnes Interdictum miserè contempserunt.

Attentata Delegati Larussa, & Subdelegati Castellano in Civitate Caltanisettæ.

Et in Terra Catholicæ.

§. 14. Additur hic Sacerdos Antoninus Castellano frater dicti Archipresbyteri, qui postea à præfato Navarro constitutus fuit Delegatus Terrarum Catholicæ, & Siculianæ, in quarum primâ cum invenisset Sacerdotem Petrum Tortorigi, qui nondum Interdictum transgressus fuerat, appositâ in ejus domo custodiâ militum illius sumptibus, ac ab eo exactis scutis decem circiter monetæ Romanæ, tali medio ipsum ad Interdicti violationem coegit. Præterea cum in Terra Siculianæ Interdictum non servaretur, & quidam timoratæ conscientiæ Sacerdotes, nè illud violarent, in Melitensem Insulam transfugissent, idem Antoninus Delegatus iram, quàm in personis dictorum Sacerdotum absentium explere non poterat, explevit in bonis, eorumque mobilia palàm ibidem Præconis voce distraxit, ac vendidit; Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam respectivè cum violatione Interdicti in Civitate, ac Diœcesi Agrigentin. prædictis de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositi mandando, committendo, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c.

Alia attentata Delegati Castellani.

§. 15. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè com-

Summus Pontifex ejusmodi sacrilegarum violationum causam specialiter committit A. C.

comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Tenor Chirographi Pontificii.

Monsignor Arcivescovo di Tebe Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che dai Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunità, giurisdizione, libertà Ecclesiastica, siccome anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell'Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gl'attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettono in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservatori dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi spediti in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcune resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell'autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo, che si proceda onninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo qui per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati di ordine nostro, come si parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo la commettiamo a Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, e emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente restaranno indiziati per Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia persona tanto Secolare di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori ò altri simili Ministri del Sant' Offizio di quel Regno, e d'ogni altra Persona di speciale, specialissima, e d'individua nota degni, ed insieme vi concediamo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de Concilii Generali, Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero. Et affinche più facilmente possiate ciò esseguire vi concediamo ancora la facoltà, rimosse ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie di poterli citare anco per editto, costando anco sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, e Maggiori delle nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, ed Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa, specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo che si habbino qui per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Constituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo & irritto tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, & alla Sante Sede, e con qualsivoglia altre clausule, decreti; A quali tutti, e singoli, etiandio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & individua menzione, habendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 30. Novembre 1714.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis vel circa ea hucusque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles, tam ex causis prædictis, quam cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protes-

tandis

tandis expresse protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum Literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum, in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 16. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Judex Exequutor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, in vim Ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas Monitoriales concedendas, & in locis infra dicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quocirca Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis eisdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expresse reservamus, supradictos *Sacerdotes Jacobum Longo assertum Judicem prætensæ Monarchiæ, Præsidem Josephum Fernandez, Sacerdotem Franciscum Catanzaro Canonicum Agrigentinum, Hieronymum Gioeni Ducem de Angiò nuncupatum, Franciscum Paulum Cimino Capitaneum Armorum, Joachim Spadaro Capitaneum Justitiæ Caltabellottæ, Ferdinandum Sugner de Strada Capitaneum Armorum Agrigentinum, Franciscum Lapedora Civitatis Caltanisettæ Secretum, Sacerdotem Archangelum Onulpho Archipresbyterum Terræ Palmæ, Sacerdotem Joannem Labiso Vicarium Foraneum ejusdem Terræ, Sacerdotem Angelum Macaluso Portionarium Ecclesiæ Sancti Petri Panormi, Sacerdotem Jacobum Ragusa Canonicum Agrigentinum, Sacerdotem Felicem Scaraglino Archipresbyterum Terræ Favariæ, Sacerdotem Franciscum Giglia Vicarium Foraneum dictæ Terræ, Sacerdotem Antonium Miceli, Franciscum Pancucci Porterium, Stephanum Gurrugurru, Ignatium Castelano Ærarios, seu Satellites, Franciscum Puccium, aliàs il Bue Marino Ærarium, seu, Satellitem, Ferdinandum Privitera Vice-Capitaneum, Sacerdotem Vincentium Bellavia prætensæ Monarchiæ Fiscalem, Sacerdotem Collogerum Piscopo Magistrum Notarium, Sacerdotem Cajetanum Pizzolante, Sacerdotem Hieronymum Betti, Josephum Græco Civitatis Bivonæ Secretum, Franciscum Pisano Magistrum Notarium, Sacerdotem Felicem Golino delegatum Bivonæ, Sebastianum Napoli Capitaneum, Ignacium Pisano Vice-Judicem Criminalem, Paulum Roggiero Magistrum Notarium Criminalem, Ignatium Perroni Advocatum Fiscalem, Melchiorem Scardulla Procuratorem Fiscalem, Sacerdotem Mattheum Latino, Sacerdotem Josephum Fiascone, Sacerdotem Franciscum Mariam de Alexiis, Sacerdotem Vincentium Larussa, Franciscum Biancucci Porterium, Clericum Placidum Bistuccia, Carolum Bistuccia Sacerdotem Honuphrium Castellano, Sacerdotem Antonium Castellano*, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies prò tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad ducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Jacobum Longo, Josephum Fernandez, Franciscum Catanzaro, Hieronymum Gioeni, Franciscum Paulum Cimino, Joachim Spadaro Ferdinandum Sugner de Strada, Franciscum Lapedora, Archangelum Onulpho, Joannem Labiso, Angelum Macaluso, Jacobum Ragusa, Felicem Scaraglino, Franciscum Giglia Antonium Miceli, Franciscum Pancucci, Stephanum Gurrugurru, Ignatium Castellano, Franciscum Puccium, Ferdinandum Privitera, Vincentium Bellavia, Collegerum Piscopo, Cajetanum Pizzolante, Hieronymum Betti, Josephum Græco, Franciscum Pisano, Felicem Golino, Sebastianum Napoli, Ignatium Pisano, Paulum Roggiero, Ignatium Perroni, Melchiorem Scardulla, Mattheum Latino, Josephum Fiascone, Franciscum Mariam de Alexiis, Vincentium Larussa, Franciscum Biancucci, Placidum Bistuccia, Carolum Bistuccia, Honuphrium Castellano, & Antoninum Castellano*, sic citatos, & monitos; quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumacia non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate

Monentur omnes præfati violatores Interdicti ad comparendum coram A. C & allegandum causam quare declarari non debeant excommunicati &c.

D. N.

D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò 12. menſis Januarii, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentia Papæ XI. Anno decimo quinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſt. Notarius.

Die 5. Aprilis 1715. Elapſis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliiſque ſervatis de ſtylo Curiæ ſervari ſolitis, contra omnes præfatos citatos Contumaces lata, & publicata fuit Sententia declaratoria incurſus in omnes, & ſingulas cenſuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relexata, typis impreſſa, & conſuetis locis Urbis palàm affixa fuit publicata Schedula Cedoloni nuncupata, qua univerſis Chriſtifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Eccleſiaſtica Sepultura illi omnes, & ſinguli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

VII.

MONITORIUM

Die 12. Januarii 1715. vigore ſpecialis Chirographi Pontificii expeditum contra Abbatem Barbara, & plures alios à Laicali Poteſtate Delegatos, qui Eccleſiaſticum Interdictum Civitati, & Diœceſi Cataneinſi appoſitum violari fecerunt, illud obſervantes diverſimodè vexarunt, alios ad ejus violationem compulerunt, interdictas Eccleſias per vim aperiri curarunt, multaque alia impia ibidem attentarunt in contemptum Cenſurarum, & Eccleſiaſticæ, ac Apoſtolicæ authoritatis.

Nicolaus Archiepiſcopus Thebarum, Pontificii Solii Aſſiſtens, Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Cenſurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apoſtolicarum quarumcumque Univerſalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa in infraſcripta Cauſa per ſpeciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiverſis, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis Archidiaconis, Scholaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurariis, Sacriſtis, Parochialiumque, & Collegiatarum Eccleſiarum Rectoribus, ſeu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæteriſque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuſcumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præſentes noſtræ literæ pervenerint, ſeu quomodolibet præſentabuntur, ſalutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis, quod hac infraſcriptâ die comparuit coram Nobis Perilluſtris, & Excellentiſſimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, ejuſque Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Procurator Fiſcalis, & expoſuit inſtetiſſe jam ſub hac eâdem die, ut ad canonicarum pœnarum executionem ſerv. ſerv. procederetur tam contra Violatores Immunitatis, Juriſdictionis, ac Libertatis Eccleſiaſticæ, quàm contra Mandantes Compulſores, Conſultores, Inſtigatores, & cæteros omnes, qui quoquo modo directè, vel indirectè ſuam damnabilem operam contulerunt, ne Interdictum Eccleſiaſticum juſſu præfati Sanctiſſimi Domini Noſtri in Civitate, ac Diœceſi Agrigentina appoſitum obſervaretur. Cum autem eadem prorsùs Sacrilegæ Violationes, & Compulſiones etiam in Civitate, ac Diœceſi Catanien. pari Interdicto ſuppoſitis commiſſæ fuerint, inſtetit in eos ſimiliter, quorum culpâ illic ejuſmodi ſcandala contigerunt, juxta Canonicas Sanctiones procedi, ac jus, & juſtitiam miniſtrari. Hunc autem in finem factorum ſeriem referendo narravit, quod poſtquam idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Papa per Literas Apoſtolicas in forma Brevis datas ex Arce Gardulphi Albanen. Diœc. ſub die 17. Junii 1713. quæ in Civitate, ac Diœceſi Catanien. ſubindè publicatæ fuerunt, apertè declaraverat Interdictum Generale in Civitate, ac Diœceſi prædictis per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum DD. Andream Epiſcopum Cataneinſem in actu, & occaſione ſuæ violentæ expulſionis à Regno Siciliæ juſſu Laicalis Poteſtatis ſacrilegè perpetratæ, de ſpeciali mandato, ac ordine Sanctitatis Suæ fuiſſe legitimè appoſitum, & quatenùs opus eſſet, illud ipſiſmet Apoſtolicis Literis expreſſè confirmaverat, ac ab omnibus inviolabiliter obſervari mandaverat: ejuſdem Interdicti obſervantia, quæ priùs illic intermiſſa fuerat, feliciter reſtitui, ac apud omnes ferè Eccleſiaſticos reſurgere cœpit.

Et quatenus opus eſſet, illud confirmavit.

§. 2. Quod tamen iniquo ferens animo Laicalis Poteſtas, debitam Eccleſiaſticis Cenſuris, ac Pontificiæ authoritati obedientiam omni conatu, ſubvertere aggreſſa fuit, evulgatâque primùm famâ, quod omnia Eccleſiaſticorum Interdictum ſervantium bona Fiſco addicenda eſſent, ſubindè, nempè die 26. Octobris ejuſdem anni, ad expeditionem devenit Sacerdotis Franciſci Barbara Abbatis S. Luciæ nuncupati, cui, tanquam Aſſeſſorem adjunxit Ignatium Perlongum, eóſque cum omnimodâ facultate aperiendi Eccleſias interdictas, ac in ipſis Divina Officia celebrari faciendi, perinde ac ſi Interdictum (licèt Apoſtolicâ authoritate confirmatum) non adeſſet, è Panormitana Civitate ad Cataneinſem Diœceſim turmis Militum conſtipatos delegavit. Qui quidem Franciſcus Barbara, & Ignatius Perlongus, ſtatim ac Cataneinſem Diœceſim ingreſſi fuerunt, primùm in Oppido Leonis Fortis ſub die prima Novembris prædicti anni 1713. Sacerdotem Antonium Bonſignore Vicarium Foraneum ejuſdem Oppidi, minis adhibitis, interminatâque illi nedùm contumelioſâ ad pedes Laicalis poteſtatis delatione, verùm etiam ejectione in exilium à toto Regno, temerè cœgerunt ad Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium publicè inibi celebrandum, ac Edictum promulgandum, quo præfati loci Clerum ad eamdem Sacrorum celebrationem impelleret.

Narrantur execrabilia attentata Laicalis Poteſtatis, ne Interdictum obſervaretur, & geſta ab ejus delegato Abb. Barbara.

§. 3. Iter deinde progredientes, ad Civitatem nuncupatam Paternò ejuſdem interdictæ Diœceſis perrexerunt, iiſdemque violentis mediis Eccleſias illic aperiri fecerunt; Cumque demùm Cataniam perveniſſent, ibi primùm evulgarunt, ac palam edixerunt Sæcularem poteſtatem enixè velle, ut ſuis mandatis, non autem Eccleſiaſtico Interdicto, obedientia præſtaretur, tantoque Militum apparatu ingentem omnibus illis Eccleſiaſticis metum injecerunt. Quibus peractis memoratus Abbas Barbara Epiſtolium, ſeù Billectum quoddam Joanni Baptiſtæ Pariſio Canonico Theſaurario Eccleſiæ Catanien., & Vicario Generali illius Epiſcopi tradidit, in quo aſſerebatur Interdictum, tanquam nullum à Delegato prætenſæ Monarchiæ declaratum, non eſſe obſervandum, Bullis Apoſtolicis non obſtantibus, quatenùs juxta prætenſa Regni Privilegia inibi executoriatæ, ſeu appro-

Alia attentata ejuſdem Delegati.

Summus Pontifex declaravit Interdictum fuiſſe legitimè appoſitum Civitati, & Diœceſi Catanien.

ba-

batæ non forent, pluraque alia continebantur Apostolicæ Sedi præjudicialia. Ipse verò Vicarius Generalis Joannes Baptista Parisius jam pridem assertæ Monarchiæ adhærens, & contra Sanctam Sedem, propriumque Episcopum malè animatus, hoc Epistolium, seù Billectum in Literis encyclicis per universam Diœcesim missis transcripsit, quibus omnes Diœcesanos ad obedientiam Laicali potestati præstandam, ac interdictum violandum incitavit.

mè apposi- tum Civitati, & Diœcesi Catanien.

Et Vicarii Generalis Catanien.

§. 4. Interea præfatus Abbas Barbara animo forsan reputans, quàm turpia, ac indigna nedum Ecclesiastico, verùm etiam Christiano homine ea essent, qua in Civitate, ac Diœcesi Catanien. gerebat, conscientiæque, ut credere par est, stimulis actus, commissionem suam subdolè, astutisque modis exequi satagebat: Curavit enim memoratum suum Epistolium præseferens corpus delicti læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, ac Libertatis Ecclesiasticæ, de manibus prædicti Vicarii Generalis repetere, illudque facilè sibi reddi obtinuit, postquam tamen vigore ejusdem Epistolii per universam Diœcesim evulgati, ac mediante assiduâ, strenuâque operâ prædicti Vicarii Generalis, assecutus jam fuerat, ut Ecclesiæ tam Civitatis, quàm Diœcesis aperirentur, ac ferè ubique Divina Officia publicè celebrarentur. Iniquis nihilominus tam prædicti Abbatis Barbaræ, quàm ipsius Vicarii Generalis mandatis constanter obstiterunt Patres Ordinis Cappucinorum, quorum aliquos idem Delegatus Barbara ob Interdicti observantiam indignis, immeritisque pœnis affecit: Etenim propterea misit Patrem Bernardinum de Jaci Guardianum Conventus Novi, Patrem Franciscum de Catania Guardianum Conventus Veteris Cataniæ, & Patrem Benedictum de Mistretta Guardianum Conventus de Adernò: Iis omnibus, quæ à prædicto Abbate Barbara gesta fuerunt suam quoque operam assiduè contulit ejus, ut præfertur, Assessor Ignatius Perlongus, qui ulteriùs Episcopale Palatium perquirere ausus fuit, ac inde libros rationales Mensæ Episcopalis ut iis ad malum finem abuteretur, abstulit, ac secum asportavit. Indicata jam superiùs fuit mala animi dispositio, quam ostendit Joannes Baptista Parisius Canonicus Thesaurarius, & Vicarius Generalis Cataniæ: veriùs autem sui muneris, suique Episcopi Proditor. Hic porrò inter alios excessus amovit duo exempla Brevis Pontificii, quo Interdictum confirmabatur, in Civitate Cataniensi affixa, quorum altero usus fuit in capitulari Conciliabulo, in quo juxta votum ipsius, (& Canonici Innocentii Roccaforte Bonadies, (qui post discessum Abbatis Barbaræ fuit similiter Delegatus assertæ Monarchiæ, ut inferiùs dicetur) conclusum fuit, ne idem Interdictum observaretur; Alterum verò exemplum penès se retinuit, ut illius publicationem impediret.

PP. Cappucini strenuè resistunt mandatis Delegati, & Vicarii Generalis, & propterea in exilium aguntur.

Ignatius Perlongus manus injicit in libros rationales mensæ Episcopalis.

VicariusGen. deaffigit duo exempla Brevis Pontificii quo Interdictum confirmabatur.

§. 5. Tentavit insuper hic informationes capere contra eorumdem exemplorum Affixores: Consilium, operamque præstitit in assumendis secretis informationibus contra Episcopum: Administravit, & adhuc administrat jussu prædictæ Sæcularis potestatis bona sequestrata non tantùm Mensæ Episcopalis, sed etiam Patrimonialia ipsius Episcopi, à prædicationis munere suspendit Patrem Joannem Mariam de Plazza Definitorem Ordinis Cappucinorum, tanquam Interdicti observantem, illumque unà cum aliis Religiosis ejusdem Familiæ loci Plazzæ, propterea quod Interdictum observarent, Cataniam advocavit, acribusque minis, ac injuriis affecit.

Sequitur narratio aliorum attentatorum.

§. 6. Præterea, cum Abbatissa, & Moniales Monasterii Sanctissimæ Trinitatis Cataniæ violentam earum Ecclesiæ aperitionem, tanquam similiter Interdictum servantes, prævidissent, atque hac de causâ à parte interiori etiam muris januam Ecclesiæ providè obstruxissent, præfatus Parisius Vicarius Generalis, nec non memoratus Canonicus Roccaforte, & Nicolaus Ardizone ad dictum Monasterium, & Ecclesiam accesserunt, oppositisque Repagulis Artificum operâ per vim submotis, Ecclesiæ portam aperire conati fuerunt; Sed adhuc prohibente pariete, infectâ re, delusi recesserunt; de hoc tamen subinde certiore factâ, atque consultâ Laicali potestate, iidem post nonnullos dies ad eamdem Ecclesiam rediere unà cum duobus Civitatis Juratis, Capitaneo justitiæ, & quinquaginta circiter Militibus, & pariete, quo janua muniebatur, everso, Ecclesiam aperuerunt. Ecclesiam insuper Monialium Sancti Benedicti eâdem die per vim similiter aperuerunt.

Vicarius Gen. ope aliorum Ecclesias duorum Monasteriorum Monialium per vim aperiri fecit.

§. 7. Ad hæc Vicarius Generalis præfatus sacrilegè suo munere abuti pergens, licèt ejusmodi facultate careret, plures concessit Dimissoriales literas Ordinandis tam pro Minoribus, quàm pro Sacris Ordinibus; plura etiam admisit Patrimonia aliàs ab eodem Episcopo, tanquam fictitia, rejecta, & reprobata, ac super Interstitiis sex, vel novem mensium dispensare non dubitavit. Ad instantiam præterea Gubernatoris Messanæ, absque ulla itidem facultate, Canonicatum contulit Joanni Baptistæ Privitera, priùs ab Episcopo alteri Sacerdoti collatum. Post discessum Delegati Barbara, ejusque Assessoris Perlongi successit Delegatus assertæ Monarchiæ in Civitate, ac Diœcesi Catanien. præfatus Sacerdos Innocentius Roccaforte Bonadies Cathedralis Ecclesiæ Catanien. Canonicus, memorato Vicario Parisio conjunctissimus, qui pariter inobservantiam Interdicti omni conatu, ac studio promovit. Hic etenim post refixionem Brevis Pontificii, de quo supra mentio facta est, in capitulari Conciliabulo cum dicto Vicario Generali Parisio Votum protulit pro Interdicti inobservantiâ, Brevi Apostolico non obstante. Quin etiam Rectorem Collegii Societatis Jesu, qui cum aliis Contradicentibus illuc convenerat, oneravit injuriis, ac infidi etiam Subditi notam illi inurere non erubuit. Præterea cum Episcopus Cataniensis saluti animarum sibi creditarum pro Pastoralis Officii debito consulturus scripsisset ab Urbe Capitulo, & Canonicis Literas, quibus, sanâ doctrinâ illis juxta Canonicas Sanctiones explicatâ, eos paternè adhortabatur, ut censuras Apostolicas, quocumque contempto periculo, servarent: præfatus Roccaforte Delegatus copiam unius ex ejusmodi Epistolis, quam, uti Canonicus facilè obtinuerat, Barbaræ, & Perlongo antedictis consignavit, & hæc Epistolæ consignatio impulsum dedit memoratæ sequestrationi Bonorum Mensæ, ac Patrimonialium ipsius Episcopi. Hic idem Roccaforte in exilium ejici fecit Patrem Joannem Mariam de Piazza Definitorem Cappuccinum, & aliquot alios ejusdem Ordinis Religiosos, eosque extra Diœcesim in loca aëris insalubris relegari curavit. Misit insuper ad pedes Sæcularis potestatis Præpositum Congregationis Theatinorum Civitatis Plazzæ, cum illum ad Interdicti violationem flectere nequivisset. Processit ad carcerationes, & exilia contra alios, ac præsertim omne adhibuit studium, ut in carcerem detruderetur Pater Robertus à Sanctissimo Rosario Congregationis Scholarum Piarum, postquam scilicet ei innotuit, quod idem Religiosus legitimâ munitus facultate pœnitentibus violationis Interdicti absolutionem impertitus fuerat, exacto ab ipsis juramento de illud amplius non violando; Verùm dictus Pater Robertus, cum sui perquisitionem resciviffet, Panormum aufugit, ac inde è Regno discessit unà cum P. Gesualdo à

Et plus alia iniqua, ac illicita perpetravit.

Canonicus Roccaforte SuccessorBarbaræ indignè persequitur Observantes.

Interdictum, & cooperatur sequestrationi duorum mensæ,& Patrimonialium Episcopi.

Sancta Agatha Sacerdote ejusdem Congregationis, ac alio Religioso Laico, quibus injunctum fuerat, ut Sacerdos sequenti manè Sacrum publicè celebrare, & Laicus illi inservire deberet sub pœnâ carceris.

Referuntur aliæ vexationes inflictæ Observantibus Interdictum.

§. 8. Interim verò Nicolaus Ardizone, videlicet ille idem, qui cum Vicario Generali Parisio, & Delegato Roccaforte adsistendo, violenter aperiri fecit Ecclesias præfatorum Monasteriorum, informationes assumebat in Civitate, & Diœcesi contra Episcopum, ac temerè, etiam potestatis Laicalis commissione suppositâ, perquisivit, dicto Vicario Generali annuente, secretum Archivium Curiæ Episcopalis, ac sedulò perscrutatus fuit, si quid inibi ad gravandum Episcopum invenire potuisset, Sacerdos Marius Rampello Delegatus prætensi Tribunalis Monarchiæ in Civitate Calascibettæ P. Josepho Maria de Castro, Joanni Prædicatori Cappucino, & Fr. Andreæ de Caltagerone Laico ejusdem Ordinis, eo quia Interdictum violare recusaverant, injunxit, ut longo itinere in temporis angustiâ Panormum proficiscerentur, & dicto prætenso Tribunali se præsentarent. Sacerdos Franciscus Gioeni Parochus Ecclesiæ Sancti Cataldi ejusdem Castri Joannis, ac pariter Delegatus Localis dicti Tribunalis carceratos domi per plures dies retinuit Sacerdotem Vincentium Italianum Cappellanum, & Confessarium Monialium Monasterii Sancti Benedicti, ac Sacerdotem Michaelem Angelum Spalanga pariter Cappellanum, & Confessarium Monialium Monasterii de Gratiâ nuncupati ejusdem Civitatis, propterea quod utriusque Monasterii Moniales ex eorum consilio, ac piâ directione Interdictum constanter servabant. Sacerdos Franciscus Contatiero Delegatus ejusdem prætensi Tribunalis in Terrâ Leonis Fortis circa initium mensis Julii nuper elapsi in exilium ejecit ob idem Interdictum servatum de Conventu præfatæ Terræ integram Fratrum Cappucinorum familiam, videlicet Patrem Franciscum Mariam de Plazza Lectorem unà cum ejus Discipulis, seu Studentibus, nempe Fratrem Hiacynthum de Scicli, Fratrem Guidonem de Ragusa, Fratrem Gabrielem de Plazza, Fratrem Sebastianum de Melilli, & Fratrem Felicem de Melilli, quos relegavit in Conventum Terræ Boccherii Siracusanæ Diœcesis, Patrem Justum Mariam de Calascibetta, Patrem Dominicum Mariam de Castro Joanne, quos relegavit in Conventum Terræ Palazzuoli ejusdem Diœcesis: Fratrem Angelum de Calascibettâ, & Fratrem Bonaventuram de Leone Forti, quos relegavit in Conventum Terræ Ferlæ ejusdem pariter Diœcesis, præter alios Religiosos, quos aliò dispersit, ac amandavit, Sacerdos Balthassar Ciraulo itidem Delegatus ejusdem asserti Tribunalis in Civitate S. Philippi in carcerem claustralem Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci conjici fecit ob eamdem causam Patrem Angelicum de Calascibetta Guardianum Conventus Cappuccinorum dictæ Civitatis Sancti Philippi, ubi eum per quindecim dies retinuit, ac postmodùm consignavit Fr. Innocentio de Ferla Guardiano Conventus Fratrum Minorum de Observantia Reformatorum ejusdem Civitatis, ut illum in carceribus Conventus custodiret, prout maximo cum rigore custoditus ibi fuit; Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, & temerè, ac sacrilegè patrantes contra immunitatem, jurisdictionem, & libertatem Ecclesiasticam respectivè cum violatione Interdicti in dictâ Diœcesi Cataniensi de Ordine Sanctissimi appositi, mandando, committendo, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c., sed & omni &c., & super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, ac debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Tenor specialis Chirographi Pontificii, quo Causa delegatur A. C.

Monsignor Arcivescovo di Tebe Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che dai Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunita, giurisdizione, libertà Ecclesiastica, si come anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell' Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gl'attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettone in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservat ri dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi spediti in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcune resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo, che si proceda onninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da' Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimene à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, & singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo quì per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricatis di ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo la commettiamo à Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti anche con la clausula quam, e quas, commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente restaranno indiziati per Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto dirrettamente, quanto indirrettamente Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia persona tanto Secolare di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quan-

tun-

tunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant'Offizio di quel Regno, ed ogni altra persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, & insieme vi concediamo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole Censure, che sono prescritte da' Sagri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero; Et affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità, etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie, di poterli citare anche per Editto, costandovi anche sommariamente, & estragiudizialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tuto accesso, Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di S. Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, e maggiori delle nostre Città, e Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à quest'effetto, e per questa volta solamente, al le Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una, & Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa, specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si habbiano qui per espressi, & inserti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Constituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, & alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausule, decreti; A quali tutti, e singoli, etiamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 30. Novembre 1714.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qua litercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expresse protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 9. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum Judex, Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes: Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos Sacerdotem *Franciscum Barbara Abbatem Sanctæ Luciæ nuncupat. Ignatium Perlongo, Sacerdotem, & Canonicum Joannem Baptistam Parisium, Sacerdotem, & Canonicum Innocentium Roccaforte Bonadies, Nicolaum Ardizone, Sacerdotem Marium Rampello, Sacerdotem Franciscum Gioeni, Sacerdotem Franciscum Contariero, & Sacerdotem Balthassarem Ciraulo* citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegan-

Monentur omnes præfati Hostes, & Violatores Interdicti, & Ecclesiasticæ Immunitatis ad comparendum &c. & illis congrui termini præfiguntur.

legandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi; & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in Censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; ipsique D. Procuratori Fiscali Generali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Sacerdotem Franciscum Barbara, Ignatium Perlongo, Sacerdotem, & Canonicum Joannem Baptistam Parisium, Sacerdotem, & Canonicum Innocentium Roccaforte Bonadies, Nicolaum Ardizone, Sacerdotem Marium Rampello, Sacerdotem Franciscum Gioeni, Sacerdotem Franciscum Contariero, Sacerdotem Balthassarem Ciraulo*, sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum Censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra aliàs de jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonorumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione octavâ, die verò XII. mensis Januarii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimoquinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiâ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

MONITORIUM VIII.

Die 13. Octobris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra plures variorum Ordinum Regulares, & alios Reos violationis Ecclesiastici Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Catanien. & Agrigentin. appositi ob violentam illarum Episcoporum ejectionem è Regno Siciliæ.

Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

Narrantur attentata Laicalis potestatis contra Interdictum appositum Civitatibus Catanien. & Agrigentin.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit Laicalem Potestatem in Regnò Siciliæ, ejusque, & assertæ Monarchiæ Siculæ Ministros ad evertendam Ecclesiastici Interdicti observantiam de ordine ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositi in Civitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus ob sacrilegam illarum Episcoporum ejectionem è suis Sedibus, ac Regno prædicto, non solùm usos fuisse operâ Laicorum, & Ecclesiasticorum Sæcularium ad hæc delegatorum, & subdelegatorum: verùm etiam cum maximo Christifidelium scandalo ad has sacrilegas læsiones perpetrandas adhibuisse operam Ecclesiasticorum Regularium diversorum Ordinum, & Institutorum ab ipsâ Laicali Potestate, sive à prætenso Tribunali ejusdem Monarchiæ deputatorum, quorum mox facienda erit mentio ratione attentatorum ab eis in utrâque Diœcesi commissorum, contra quos proinde nunc instat; & cum sub hac eâdem die sejunctis expositionibus postulaverit contra plures Laicos, & Ecclesiasticos Sæculares, qui similia patrarunt in Civitatibus, ac Diœcesibus prædictis, se modò ad aliquos Regulares restringendo enarrat.

Fr. Salvatoris à Naro Ordinis Capuccinorum flagitia, & sacrilega attentata in contemptum Interdicti Ecclesiastici.

§. 2. Primò, quòd licèt Frater Salvator à Naro Sacerdos expressè Professus Provinciæ Panormitanæ Ordinis Capuccinorum monitis Superiorum sui Ordinis humiliter obtemperare, aliorumque Provinciæ, & Ordinis hujusmodi Religiosorum, qui Interdictum in Civitate, & Diœcesi Agrigentinâ appositum cum maximâ fidelium ædificatione exactè adeò, & inconcussè observarunt, ut carceres, exilia, aliasque pœnas sibi à Sæculari Potestate inflictas cum perenni eorum fidei, ac constantiæ laude potiùs perpeti, quàm ipsum Interdictum ullo modo violare elegerint, præclarum exemplum imitari debuisset; nihilominus salutis æternæ immemor, nedum publicè Missam celebrare, & idem Interdictum violare

te-

temerè præsumpsit, sed (quod horrendum est) inter ipsos dicti prætensi Tribunalis Monarchiæ Ministros abscribi non erubuit, & sic adscriptus, non sine ingenti præfati sui Ordinis, & Ecclesiasticæ disciplinæ perturbatione, alios plurimos ad consimiles Interdicti violationem seducere conatus fuit, & quos suasionibus, minis, ac terroribus flectere non valuit, aut exulare coegit, aut in carceres detrudi mandavit, prout signanter è Civitate Panormi in exilium ejecit Rev. Patrem Angelum Mariam de Panormo ab admodum Rev. Patre Leone à Sutera legitimo Provinciali è finibus dicti Regni ob eamdem constantem Ecclesiasticæ, ac Pontificiæ authoritatis tuitionem dudum ejecto in Vicarium Provincialem deputatum Rev. Patrem Michaelem de Panormo alterum similiter Vicarium Provincialem ordine successivo subrogatum, Patrem Joannem Baptistam à Ciminna, Patrem Evangelistam de Monte Regali Prædicatorem, ac Patrem Philippum de Sancta Anatolia; nec non pari pœnâ affecit etiam Patrem Epiphanium de Bisacquino, Patrem Antonium de Castronovo, Patrem Basilium de Camerata Concionatores, Patrem Petrum de Camerata, Patrem Carolum de Calcabellota Magistrum Novitiorum Conventus Civitatis Caltanisettæ, Patrem Salvatorem de Caltanisetta, Patrem Ludovicum, & Patrem Vincentium de Camerata, Patrem Danielem à Sutera Concionatorem, & Patrem Josephum Mariam de Castrotermini similiter Concionatorem, quos omnes ab eorum Conventibus ejecit. Non omisit Sanctissimus Dominus Noster mitiora adhibere remedia, ut arrogantissimus hic Ecclesiasticarum censurarum, & Apostolicæ authoritatis, contemptor ad cor rediret, illumque propterea per literas in formâ Brevis sub dat. die 14. Februarii 1714. ad sui, & Sanctæ Sedis beneplacitum à Divinis suspensum declaravit, nec non voce activâ, & passivâ tam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, quàm in aliis quibuscumque actibus Provinciæ, & Ordinis præfatorum perpetuò privavit; Eò tamen illius sacrilega, ac verè detestabilis audacia progressa fuit, ut non modò per præmissa ad debitam paritionem, & resipiscentiam minimè adductus fuerit, sed Patres Augustinum à Sambuca, & Anselmum à Castro Vetrano Sacerdotes expresè Professos ejusdem Ordinis, qui recensitas literas in formâ Brevis sub initium præteritæ Quadragesimæ in Conventu Burgii ipsi præsentaverant, mediante quodam supradictæ assertæ Monarchiæ Fiscali, traduci fecerit ad Civitatem Sciacchæ, ibique in carceribus alterius Ordinis detineri mandaverit, prout spatiò quinquaginta dierum fuerunt detenti; Illos deinde è carceribus liberatos ad Insulam Pantellariæ relegare constituerat, sed mutato consilio primùm quidem eos suis literis obedientialibus ad Conventum Trainæ Provinciæ Messanensis mandavit: deinde verò, nempe tribus mensibus elapsis, irâ denuò atque odio contra illos exardescens commisit Patri Guardiano ejusdem Conventus Trainæ, ut eos in carceres formales conjiceret; Illi tamen de hoc admoniti ad ejusmodi, & majora pericula vitanda fugam arripuerunt.

§. 3. Similes Apostolicæ Literæ suspensionem à Divinis, nec non vocis activæ, & passivæ privationem irrogantes, præsentatæ etiam fuerant per Patrem Marianum à Panormo Fratri Ludovico pariter à Panormo Pseudo Vicario Provinciali, quippe qui ad officium ejusmodi Vicarii Provincialis per Ministros supradicti prætensi Tribunalis Monarchiæ illegitimè deputatus fuerat; Verùm idem Frater Salvator hanc pariter Literarum Apostolicarum præsentationem vindicandam suscepit; Dictum enim Patrem Marianum à Panormo eâdem de causâ exulare jussit. Scandala insuper scandalis addidit, & delicta delictis; postquam nimirùm ei primodictæ Apostolicæ Literæ in præfato Conventu Burgii præsentatæ fuerant, cum inde discessisset Panormum iturus, ac in itinere ad Civitatem Clusarum se contulisset, ibique attentâ notitiâ illic pervulgatâ tenoris dictarum Literarum Apostolicarum ipsi Fratri Salvatori, sicut præmittitur, præsentatarum Ecclesiasticos præsertim Regulares ad Interdictum inviolabiliter observandum corroboratos invenisset, idem Frater Salvator temerè jactans Pontificias literas subreptitias, & propterea spernendas esse, in Ecclesia Conventus Clusarum Missam publicè celebrare non erubuit, imò juxta ea, quæ ex illis partibus novissimè allata fuerunt, etiam in aliis pluribus locis, ac præsertim in Ecclesiâ Conventus Agrigentin. sui Ordinis celebrare perrexit & forsan etiam ad sui libitum celebrare adhuc pergit. Porrò his minimè contentus, Apostolicæ non minùs authoritatis, quàm Jurisdictionis, Immunitatis, ac Libertatis Ecclesiasticæ contemptum, per encyclicas, seu circulares literas etiam aliis suadere, & falsis dogmatibus insinuare præsumpsit, ac insuper in quadam ex ejusmodi circularibus epistolis die 13. Maii 1714. conscriptâ nonnullos Sacerdotes, qui vigore facultatis sibi à præfato Sanctissimo Domino Nostro attributæ Interdicti Violatoribus absolutionem à censuris, ac dispensationem super irregularitate ab eis inde contractâ impartiebantur, injurioso nomine *Birbanti*, *e Ribelli* appellare non dubitavit. Hæc autem omnia, quæ se, tanquam prætensi Tribunalis Regiæ Monarchiæ Commissarium Generalem peragere nedum evulgavit, sed & in literis subscripsit, non sine maximo Regularis habitus dedecore, ac manifesto Seraphicæ Regulæ contemptu patravit, quippè qui calceatus, & calcaribus utens ad instar Equestris Ducis, seu Capitanei per interdictam Agrigentinam Diœcesim Interdicti oppugnator cursitare, & aliquoties etiam Justitiæ Militibus associatus incedere consuevit.

Alia iniquè attentata d. Fratris Salvatoris à Naro.

§. 4. Dum hæc per summam, & ferè incredibilem temeritatem à dicto Fratre Salvatore à Naro perpetrabantur in Diœcesi Agrigentinâ, non defuit in Diœcesi Catanìensis alter ejusdem Ordinis Religiosus similiter expresè Professus, nempè Frater Bonaventura de Jaci Reali Provinciæ Messanensis, qui inter prætensi Tribunalis Monarchiæ Ministros pariter adscriptus, non minora scandala, nec minùs probrosa, ac indigna facinora admisit. Cum enim admodum Rev. Pater Cœlestinus de Jaci legitimus Provincialis dictæ Provinciæ Messanensis, suam è Regno Siciliæ expulsionem ob præfati Interdicti observantiam prævidisset, adeòque plures Vicarios Provinciales ordine successivo pro eâdem Provincia tempore suæ absentiæ regendâ non minùs providè, quàm prudenter deputasset, statim secutâ illius expulsione, prædictus Frater Bonaventura, uti Vicarius, seu potius Pseudo-Vicarius Provincialis à prætenso Tribunali Monarchiæ perperam deputatus, gubernium, & administrationem ipsius Provinciæ assumpsit, prout ex ejusdem circulari epistolâ die 19. Aprilis proximè præteriti conscriptâ luculenter apparet, in quâ se à dicto prætenso Tribunali ad Officium Vicarii Provincialis hujusmodi fuisse deputatum, Religiosos sui Ordinis certiores fecit, ac facultatibus sibi, tametsi nulliter, & illegitimè ab eodem Tribunali attributis abutendo, omnibus suæ Provinciæ Religiosis obedientiam sibi præstandam esse temerè edixit; Nec non de authoritate Sedis Apostolicæ ex unâ, ac prætensis illius Regni Privilegiis, seu ve-

Alia attentata F. Bonaventuræ à Jaci Reali Capuccini in contemptum Interdicti.

veriùs abusibus ex alterâ partibus disserendo, nedum super his quæstionem aliquam, seu disputationem assumi prohibuit, sed etiam Religiosos præfatos ad præstandam omnem operam, & conatum pro tuendis dictis prætensis Privilegiis, seu abusibus sub perduellionis pœnâ adstrinxit. Præterea, parum immutato tenore supradictæ alterius circularis Epistolæ Fratris Salvatoris à Naro, Ecclesiastici Interdicti observantiam nec à Divino, nec ab humano Jure fuisse præscriptam, imò nec ipsi Interdicto vigore Regulæ Sancti Francisci obediendum esse falsò asserere, ac docere conatus fuit. In aliâ insuper suâ circulari Epistolâ sub eâdem die 19. Aprilis scriptâ, nedum suam illegitimam deputationem ad regimen memoratæ Provinciæ Messanensis repetiit, ac novas literas pro prosecutione ejusdem Regiminis ab eodem prætenso Tribunali Regiæ Monarchiæ receptas Religiosis dictæ Provinciæ significavit: Sed etiam Rev. Patri Felici de Linguagrossa primo Definitori, quem scilicet dictus Rev. Pater Cœlestinus de Jaci legitimus Provincialis pro casu suæ expulsionis in Vicarium Provincialem primò nominaverat, ac deputaverat, obedientiam nullatenus esse præstandam, ejusque mandata sub pœnâ contumaciæ, & indignationis Sæcularis Potestatis, non esse executioni demandanda, audacter præcepit.

§. 5. Ad hæc cum Reverendissimus Pater Commissarius totius Ordinis Cappucinorum jussu Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, imò Sanctissimi Domini Nostri, mediante suâ circulari Epistolâ, mandasset omnibus Superioribus, ac Religiosis ejusdem Provinciæ, ne ipsum Fratrem Bonaventuram ullatenus recognoscerent in Vicarium Provincialem, sed obedientiam dumtaxat præstarent supradicto Rev. Patri Felici à Linguagrossa primo nominato in Vicarium Provincialem à dicto Rev. Patre Cælestino in sua deputatione: idem verò Pater Felix ad evitanda majora scandala à susceptione Gubernii abstinuisset, adeòque in illius locum subingressus fuisset juxta ordinem ejusdem deputationis Rev. Pater Antoninus de Petralia secundus Definitor, ac secundo loco nominatus, dictus Frater Bonaventura pari temeritate etiam contra ipsum Patrem Antonium insurrexit, & mediante aliâ suâ Epistolâ circulari sub die octavâ Junii proxime præteriti illum usurpatorem, & Superiorem illegitimum nuncupavit, omnes, ac singulos actus ab eo etiam cum consilio aliorum duorum Definitorum legitimè gestos revocavit, ac retractavit, eumdemque Patrem Antonium in pœnas à se præscribendas, & exequendas incidisse declaravit, demandando insuper sub indignationis Laicæ Potestatis, aliisque pœnis contra contumaces, & sibi inobedientes impositis, ut ordines, seu obedientiæ à se dumtaxat expediendæ executioni demandarentur; Omni denique, & quacunque reverentiâ erga suum legitimum Superiorem impudentissimè posthabitâ, eâdem die cum præcepto formali obedientiæ, ac sub pœnâ indignationis prædictæ Laicæ Potestatis præcepit, & commisit eidem P. Antonino de Petralia legitimo Vicario Provinciali, ut statim se conferret ad Conventum Loci Ali, ibique sub obedientiâ Patris Guardiani ejusdem Conventus degeret; Minimè tamen insolentiam suam in ejusmodi sui Vicarii Provincialis deportatione continuit, sed progressus fuit ad exilia plurium Religiosorum sui Ordinis, ejiciendo nimirum à Conventu Loci de Jaci Patrem Illuminatum de Jaci, à Conventu Terræ Adernò Patrem Ludovicum de Bronti Concionatorem, à Conventu Terræ Paternò Patrem Franciscum de Galledoro, & Patrem Innocentium de Linguagrossa, quos omnes ad Locum Tortorici relegavit: Similiter Fratrem Pacificum de Adernò, Fratrem Ludovicum de Linguagrossa, Fratrem Marcellum de Tusa, Fratrem Salvatorem de Mistretta, & Fratrem Thomam de Petralia è Locis eorum residentiæ ejecit, ac exulare jussit; Imò illorum duos, nempè Fratrem Pacificum de Adernò, & Fratrem Thomam de Petralia per Ministros Sæcularis Potestatis carceribus mancipari curavit in Conventu Sancti Augustini Loci de Adernò. Redeundo jam ad Civitatem, ac Diœcesim Agrigentin. Ministri dicti prætensi Tribunalis Monarchiæ ad penitùs inibi evertendam Interdicti observantiam omnibus iis, quæ ad id gesserat supradictus Frater Salvator à Naro Cappuccinus, nequaquam contenti transmiserunt ad Civitatem, & Diœcesim hujusmodi Fratrem Franciscum Mariam Trigona Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci cum titulo Commissarii Provincialis; qui cum illuc pervenisset, Ecclesias, quas juxta formam à Sacris Canonibus tempore Interdicti præscriptam, clausas invenerat, aperire curavit, ac Religiosos, quos Interdicto obtemperantes repererat, ad illius inobservantiam compulit, seu compellere conatus fuit, inter quos Pater Hieronymus Napoli ejusdem Ordinis Fratrum Conventualium Sacerdos, qui cum antea Interdictum violasset, sed postmodum pœnitens, humiliter absolutionem petiisset, eamque, præstito juramento de eodem Interdicto in posterùm servando, vigore facultatis à Sanctissimo Domino Nostro concessæ obtinuisset, ne ad ejusdem Interdicti inobservantiam de cætero cogi posset, ad Conventum Politii Cephaludensis Diœcesis sui Ordinis se contulerat, à præfato Fratre Francisco Maria Trigona sub die sextâ Junii proximè præteriti revocatus fuit ad Conventum Civitatis Agrigentinæ, & cum ibi nec suasionibus, nec minis ad violandum Interdictum seduci unquam potuisset, ab ipso Fratre Trigona etiam perperam asserente vinculum Juramenti illum non afficere, ob defectum licentiæ suorum Superiorum, loco carceris in quadam mansione per triduum retentus fuit, nullo alio sibi interim præstito alimento, quàm Panis, & Aquæ; Elapso tamen triduo, idem Frater Trigona agnoscens nullatenùs posse illum retrahere à suâ sententiâ, traditis literis, quas vocant obedientiæ, eum transmisit ad Civitatem Messanæ cum Epistola illius Provinciali directâ, vi cujus ad Conventum Trainæ illum relegare deberet; Verùm cum præfatus Pater Hieronymus suspicatus fuerit nedum relegationem, sed & majora mala sibi evenire posse, si Conventum Messanæ appeteret, declinando à viâ, quam susceperat, ad hanc Almam Urbem se contulit.

§. 6. Non defuere etiam in Ordine Fratrum Prædicatorum duo Sacerdotes Fratres germani, nempè Frater Angelus, & Frater Ludovicus Morillo memorati Interdicti pariter hostes, & refractarii. Primus enim, videlicet Frater Angelus, vigore delegationis supradicti Fratris Salvatoris à Naro Cappuccini prætensi Tribunalis Monarchiæ Commissarii exulare jussit à Conventu Sancti Dominici Caltanisettæ, tanquam Interdicto obedientem, Patrem N. N. Vicarium ejusdem Conventus, & tunc actualem Superiorem, attentâ Prioris vacatione; Prætereà cum sibi per Patrem Raymundum Sertorio Priorem Conventus Sanctæ Zitæ Panormitan. vetitum fuisset, ne tanquam notorius compulsor ad violandum Interdictum Missam celebraret, eumdem Patrem Priorem detulit apud Ministros Sæcularis Potestatis, à quibus decretum fuit, quod ipse Frater Angelus pro reparatione injuriæ, quàm ei illatam fuisse reputabant, Missam solemnem celebrare deberet; Et cum præfatus Pater Raymundus dicti Conventus Panor-

mi-

Alia scelera ejusdem Fr. Bonaventuræ.

Fr. Franciscus Maria Trigona Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci Interdicti violator, & hostis

Frater Angelus & Fr. Ludovicus Morillo Ordinis Prædicatorum hostes, & impugnatores Interdicti.

mitan. Prior, ac Pater Magister Vincentius Platamone Vicarius Provincialis impudentem hanc non minùs, quàm sacrilegam Missæ celebrationem oppugnassent, à Ministris Potestatis Laicæ fuerunt ejecti, & exulare jussi; primus à Provincia Vallis Mazariæ, secundus à toto Regno; Alter verò, nempè Frater Ludovicus prædicti Fr. Angeli germanus frater de mandato Ducis de Angiò nuncupat. exulare jussit Patrem Angelum à Verme Priorem Conventus S. Dominici Agrigentini, ex eo quod Interdictum violare renuerat.

P. Petrus Scarlata de Caltanisetta, & P. Guaghiardi de Civitate Politii è Societate Jesu hostes interdicti.

§. 7. Plures etiam è Societate Jesu, eâ voti Religione contemptâ, quâ Sedi Apostolicæ arctius adstricti reperiuntur, debitæ interdicti observantiæ refragari non formidarunt. Omissis enim iis, qui sivè falsas, ac malas doctrinas evulgando, sivè etiam forsan non malas malè applicando, verbo, & exemplo latam aperuerunt viam ejusdem Interdicti violationi, plurimosquè fascinarunt non obedire veritati, quorum tamen temeritas juxtà ea, quæ à Sanctissimo Domino Nostro mandata fuerunt, debitis pœnis coercenda erit; Pater Petrus Scarlata de Caltanisetta humaniorum literarum Magister in Collegio ejusdem Loci, nec non Pater N. Guagliardo de Civitate Politii Cephaludensis Diœcesis, etiam Magister Grammaticæ in præfato Collegio Caltanisettæ, Pueros Discipulos suos Interdictum violare recusantes, scuticis flagellare, ac etiam aliis pœnis affligere non erubuerunt? Quâ de causâ plures ex Parentibus filios suos ab illorum Scholis avocarunt. Ad horum porrò Religiosorum exemplum similia facere præsumpsit etiam quidam Sacerdos Ignatius Legami Pædagogus ad prima Grammaticæ elementa edocenda designatus, à quo pariter Pueri ejus Discipuli eâdem de causâ flagellis, ac verberibus affecti fuerũt.

Sacerdos Ignatius Legami Interdicti impugnator.

§. 8. Demùm etiam ex Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantiâ Reformatorum. Fr. Innocentius de Ferla Guardianus Conventus Civitatis Sancti Philippi, ac Frater Gregorius Terræ de Assero in dicto Conventu commorans, postquam eis consignatus fuerat à Sacerdote Balthassare Ciraulo Delegato Locali supradicti prætensi Tribunalis Monarchiæ, Pater Angelicus de Calascibetta Guardianus Conventus Fratrum Capuccinorum ejusdem Civitatis Sancti Philippi, ut illum in carceribus sui Conventus retinerent non aliâ sanè de causâ, nisi quia Interdictum observaverat, pluribus priùs injuriis, ac contumeliis dicto Patri Angelico observatum ab eo Interdictum exprobrarunt: deinde illum mediante operâ trium Fratrum Laicorum ejusdem Ordinis crassiori fune alligatum, ac præcinctum intra foveam, seu potiùs puteum profunditatis quadraginta circiter palmorum immiserunt, ibique eum per biduum, in pervigilio scilicet, & Festo Epiphaniæ reliquerunt in tenebris, subministratis eidem per funiculos alimentis ad solam vitæ necessitatem; adeo ut forsan etiam ille in prædictâ foveâ periisset, si eum inibi diutiùs retinuissent, ac nisi Civitas præ barbarie commota fuisset; exemplum profectò hac in re prædicti Fratres Innocentius, & Gregorius, tametsi barbarum, atque execrabile, imitati fuerunt illius Isidori Navarro ejusdem asserti Tribunalis Monarchiæ Delegati, qui, ut nunquam satis laudandam Fratrum Capuccinorum in observatione Interdicti constantiam expugnaret, nonnullos ex eis similiter per funes in ejusmodi foveas etiam cum compedibus conjecit, & introclusit, videlicet Patrem Franciscum de Agrigento, Patrem Hieronymum de Naro, Patrem Aloysium de Caltanisetta Guardianum Conventus Agrigentini, ac etiam alios; Quare meritò dictus Isidorus Navarro à Sanctissimo Domino Nostro declaratus fuit Excommunicatus Excommunicatione majori Sanctitati Suæ reservatâ per quasdam suas Literas in formâ Brevis die XXIII. Decembris 1713. expeditas, licèt novissimè tantùm promulgatas; Rebusque aliis in processus, & processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis; ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitatibus, ac Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinâ de ordine Sanctitatis Suæ appositum, non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, illiusque violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ authoritatis contemptu sive mandando, committendo, & compellendo, sive consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet urgentes, tam directè quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c., sed & omni &c., & super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati D. Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 30. elapsi mensis Novembris signato tenoris sequentis, videlicet:

Fr. Innocentius de Ferla, & Fr. Gregorius de Assero Ordinis S. Francisci de observantia Interdictum impugnantes, & observantes crudeliter vexant.

Pontifex causam, & Processum ejusmodi scelerum, & violationum Interdicti delegavit specialiter Tribunali A. C.

§. 9. Monsignor Arcivescovo di Tebe Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Essendoci da qualche tempo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che dai Processi di nostro ordine dal vostro Tribunale formati nelle materie del Regno di Sicilia risultino molti Violatori dell'immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, si come anche molti Compulsori, Consultori, Instigatori, e Cooperatori alla violazione dell' Interdetto di nostro ordine apposto nelle Diocesi di Catania, e Girgento, tanto Laici, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari, ed essendo Noi stati sempre in speranza, che gli attentati, che con tanto scandalo sono stati commessi, e si commettono in quel Regno contro gli Ecclesiastici Osservatori dell' Interdetto, e contro la giurisdizione della Santa Sede, avessero à cessare dopo tanti Brevi da Noi speditì in conferma delli sudetti Interdetti, e dopo tante altre risoluzioni à quelli appartenenti; Mà non vedendo alcuna resipiscenza ne' Delinquenti, anzi più tosto sempre più inoltrarsi le cose in pregiudizio dell autorità Pontificia, e perciò non potendo più tolerare turbative, e violazioni così sacrileghe, vogliamo, che si proceda onninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che da' Processi formati sufficientemente risultaranno Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; E se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimene à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, & singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause de qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo quì per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con il presente nostro Chirografo la commettiamo à Voi, e al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti anche con la clausula quam, & quas, comãdandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo

Tenor Pontificii Chirographi ejusmodi delegationis.

Nostro Chirografo, procedere alla transmissione de' Monitori, e Citazioni contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente restaranno indiziati per Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, e Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosservanza degl'Interdetti di Nostr' ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona tanto Secolari di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e' quantunque si trattasse de Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del S. Offizio di quel Regno, ed ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concediamo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da Sagri Canoni Decreti de Concilii generali, e Constituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & straordinarie di poterli citare anco per Editto, constandovi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica de San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, e maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Ci vita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, e d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbiano quì per espresso, & inseriti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benchè degna di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare: dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii, anco Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, ò Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; A quali tutti, e singoli, eziamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apost. di Monte Cavallo questo dì 30. Novembre 1714.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes; Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D.N. Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro nunc, & sinè præjudicio facultatis procedendis suis loco, & tempore contrà alios ac etiam contrà prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, quam facultatem Nobis expresè reservamus, *supradictos Fratres Salvatorem de Naro Provinciæ Panormitan. ac Bonaventuram de Jaci Reali Provinciæ Messanensis Ordinis Capuccinorum, Fratrem Franciscum Mariam Trigona Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, Fratrem Angelum Morillo, & Fratrem Ludovicum Morillo Ordinis Prædicatorum, Patrem Petrum Scarlara de Caltanisetta, & Patrem N. Guagliardo de Civitate Politii Diœcesis Cephaludensis Societatis Jesu, Sacerdotem Ignatium Legami, Fratrem Innocentium de Ferla Guardianum, & Fratrem Gregorium Terræ de Assero prædicti Ordinis*

Monentur omnes præfati Violatores, & hostes Interdicti ad comparendum coram A.C. sub pœnis &c. & illis congrui termini assignantur.

Mi-

Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infrà duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ Canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascriptis Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos irrogandarum, contrà illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in Censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Fratres Salvatorem de Naro, & Bonaventuram de Jaci Kali, Fratrem Franciscum Mariam Trigona, Fratres Angelum Morillo, & Ludovicum Morillo, Patrem Petrum Scarlata, Patrem N. Guagliardo, Sacerdotem Ignatium Legami, Fratrem Innocentium de Ferla, & Fratrem Gregorium Terræ de Assero* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel, aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominùs, servatis terminis de stylo Curiæ servati solitis, ad omnium, & singularum Censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem & executionem, Cedulonumquè dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet Justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò ii. Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo quinto.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Caus. Cameræ Apost. Not.

Die 5. Aprilis 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos, Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati, vitandi, ac in eventuum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM IX.

Die 9. Decembris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitate Panormi, nec non in Civitate & Diœcesi Agrigentin. ac Ecclesiastici Interdicti Civitati, & Diœcesi Agrigentin. appositi, & præsertim contra Ecclesiasticos earumdem Civitatis, & Diœcesis Agrigentin.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

Universis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seù earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seù quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascripta die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit potestatem tenebrarum inter multiplices, variosque conatus, quos per filios hujus sæculi adhubuit ad effectum violandi, seu veriùs, non sinè maximo Apostolicæ Sedis contemptu, Ecclesiasticæ Disciplinæ eversione, atque Animarum pernicie, abrogandi Ecclesiasticum Interdictum in Civitatibus Catanienfi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus, jussu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri appositum, nullum profectò gravius, acerbiusque intulisse vulnus Immunitati, Jurisdictioni, ac Libertati Ecclesiasticæ, quàm suscitando in Regno Siciliæ Magistros mendaces, qui docentes, quæ non oportebat, dicebant malum bonum & bonum malum, ac falsis non minùs, quàm perniciosis doctrinis fascinabant multos, qui benè currebant, non obedire veritati, & sagittabant in obscuro rectos corde; Asserentes enim metum gravem à laicali Potestate incussum, sufficientem præbere causam, ut Interdictum præfatum absque peccato, & Censuræ alicujus incursu liberè violari posset, suamque sententiam verbo, & exemplo palàm comprobantes, illud effecerunt, ut plurimi, qui nec bonorum proscriptionibus, nec carceribus, nec exiliis, neque etiam ipsius vitæ discrimine à pristinâ firmitate dimoveri valuerant, ad hunc falsi dogmatis lapidem offendentes, à debitâ erga Sanctam Sedem obedientiâ defecerint, & Interdicti Violatores evaserint. Ast gravissimo huic malo opportunè, & validè occurrit sedulitas oculatissima,

Pseudo Magistri in Regno Siciliæ docent metum gravem à Laicali potestate incussum præbere sufficientem causam violandi interdictum absque peccato, & alicujus censuræ incursu.

Ejusmodi falsam, & scandalosam doctrinam Summus Pontifex damnat, & reprobat per literas Apostolicas ad Siculos datas 6. Novembris 1714. & in eo Regno publicatas.

& Paternus Zelus Sanctissimi Domini Nostri, qui aciem illuc intentam habens, ubi majora prænoverat esse pericula, ab alitudine suæ speculæ clamavit ad Siculos voce magnâ, datis ad eos Literis in formâ Brevis die sextâ Novembris 1714. quibus ejusmodi doctrinam in casu, de quo agitur, uti falsam, ac universæ propemodum Christianæ Legis deformativam, & eversivam, rejiciens, & damnans, eisque edicens talem hâc in re fuisse semper, & esse Apostolicæ Sedis sensum, exactam, & inconcussam observantiam supradicti Interdicti, toties à Sanctitate Suâ comprobati, sub pœni per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas latis, & impositis, omninò, & in omnibus, ac in quibusvis Ecclesiis, Locis Piis, Oratoriis etiam privatis Civitatum, & Diœcesum præfatarum iterum præcepit, illudque à nemine, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prætextu, titulo, causâ, vel colore violari unquam potuisse, vel posse declaravit; quinimò, ut auctis etiam contra Transgressores pœnis, omnes ad debitam obedientiam exhibendam revocaret, omnibus, & singulis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, præter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas prædictas, si Sæculares fuissent sub Dignitatum & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint, si verò Regulares, sub Officiorum, Dignitatum, & Graduum regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda, ipso facto, & absque aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibuit, & interdixit, ne decreto, ac declarationi præmissis de cætero contravenire auderent quovis modo, seu præsumerent. Hæc Vox Apostolica, tam clara, tam aperta, tam grandis, illicò insonuit in auribus Siculorum, tametsi Secularis Potestas illius Regni Decretis, Mandatis, & Literis Apostolicis omnem illic aditum, gravissimis etiam indictis pœnis, intercluisset. Nam præter earumdem Apostolicarum Literarum publicationem, & affixionem triduo post in Almâ Urbe secutam in locis solitis, & consuetis, ac in Literis hujusmodi designatis, quod satis, superque fuisset, ut ad earumdem Literarum præscriptum ex præsumptione Juris, & de jure contra Transgressores legitimè pocedi potuisset: Ex Processibus insuper hâc in re fabricatis plenissimè habetur, easdem Litteras, seu veriùs earum authentica exempla impressa (quæ ad indubiam fidem sufficientia in ipsis Literis declarantur) pluries affixa, & publicata fuisse nedum in Civitate Panormitanâ, ex quâ earumdem Literarum notitia in cæteras Civitates, & Loca præfati Regni facilè effluere, & dimanare potuit: Sed etiam in ipsismet Civitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus memorato Interdicto suppositis.

Publicantur præsertim in Civitate, & Diœcesi Agrigentina, & in earum obsequium Interdicti observatio plerisque in locis restituitur.

§. 2. Verùm ea nunc specialiter commemorando, quæ respiciunt Civitatem, & Diœcesim Agrigentinam: cum quoad Cataniensem seorsim se acturum esse idem Comparens protestatus fuerit, & protestetur, narravit, quod circa festum Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi ejusdem anni 1714., & successivè per totum sequentem mensem Januarii plura authentica exemplaria hujusmodi fuerunt affixa in Civitate Agrigentinâ, & signanter propè idem festum Nativitatis ad januam Civitatis *de Panettieri* nuncupatam, & ad alteram Pontis, nec non ad valvas Matricis Ecclesiæ proximæ Terræ Favariæ, plurесque illic ad ea perlegenda confluxerunt: Subinde verò etiam in aliis Oppidis, & Locis ejusdem Diœcesis affixa, ibique palàm, & à pluribus visa, & perlecta fuerunt, præter alia exemplaria, quæ in privatis Conventibus legebantur, & etiam transcripta per manus traducebantur, adeò ut supradictum Breve Sanctissimi intra mensem Januarii in Civitate & Diœcesi Agrigentinâ undique fuerit evulgatum, ac ubique, & omnibus notorium, & manifestum redditum. Unde illud evenit, quod templorum januis iterum clausis, ac omnibus lætitiæ signis depositis, Ecclesia inibi luctum repetierit: Nutantium, & Infirmorum corda in filiali obedientiâ fuerint solidata: & plurimi ex iis, qui à semitâ veritatis declinaverant, impetratâ ex Apostolicæ Sedis indulgentiâ absolutione, tanquam Oves errantes, ad vocem Pastoris sui in caulam revocatæ, Sacrorum Justitium jampridem indictum custodire proposuerint, adeòque Interdictum Ecclesiasticum pristinæ observantiæ magnâ ex parte restitutum fuerit. Ad hæc porrò fremuerunt Gentes, ac Sæcularis Potestatis illius Regni, abrogatæque Monarchiæ Siculæ Tribunalis Ministri convenientes in unum, junctis studiis in Apostolicam Sedem, eique obsequentes filios magis rabidè insilierunt, coacervatisque sibi, & coadjuvantibus nonnullis etiam ex Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, refractariis, ac perditionis filiis, nec non adauctis pecuniariis mulctis, bonorum sequestrationibus, carceribus, exiliis, proscriptionibus, ac gravioribus etiam per publica Edicta propositis pœnis, ad Interdicti violationem omnes passim adigere curarunt, & Authoritatem Sanctæ Sedis dictis, & factis, temerè, ac sacrilegè impetendo, magnam ibi contra Ecclesiam Dei, longèque asperiorem; quàm priùs, commoverunt tempestatem.

§. 3. Cæterùm dictus Comparens addidit impossibile prorsus esse ob Personarum numerum, & copiam rerum, omnia, quæ ibi perperam patrata fuerunt, præsenti petitione complecti, & suo ordine referre, interdicto præsertim ab eâdem Potestate laicali cum Romanâ Curiâ etiam Epistolarum commercio; Pauca idcircò è multis excipiens, quæ oculos, & manus stationariorum militum evadendo, inter minarum ac pœnarum difficultates ad Nostri Tribunalis notitiam pervenerunt, ac legitimis comprobata fuerunt documentis, idem Dominus Procurator Fiscalis commemoravit, quod Sacerdos Dominicus Sachitellus eâdemmet die, quâ affixum fuit in Civitate Agrigentinâ enarratum Breve Sanctissimi Domini Nostri, execrationes protulit in eum, qui illud affixerat, palàm jactans se efficere posse, si affigentis notitiam assequi valeret, ut ei ante solis occasum caput amputaretur; Quinimò, nullo Dei timore correptus, aliâ die in Cœlum os ponere ausus fuit, impiè blasphemans in ipsum Christum Domini, videlicet Sanctissimum Jesu Christi Vicarium, nec non in suum Antistitem Episcopum Agrigentinum; Et ulteriùs, cum in Dominicâ Septuagesimæ de mandato Hieronymi Angioeni Ducis d'Angiò nuncupati, qui illic Commissarii Generalis titulo contra interdictum deputatus fuerat à Juncta, seù Congregatione Status Oeconomici ejusdem Regni Siciliæ, moniti fuissent nonnulli Viri Nobiles Civitatis, ut ad Missam audiendam sub pœnâ capitis se conferrent, Populus verò hujusce præcepti rumore audito, clausis etiam apothecis è Plateâ diffugisset, idem Sacerdos Sachitellus Civitatem cursitans, ad capita viarum fugientes, veluti contumaces, rebelles, & pravos Christianos publicè, & altâ voce redarguebat.

Dominici Sachitelli contumeliæ in Breve Pontificium, Summum, Pontificem, & Episcopum Agrigentinum.

§. 4. Præterea Joannes Schirò Capitaneus Armorum una cum ejus Locumtenente, Magistro Notario, ac sexdecim circiter Militibus accessit ad Conventum S. Viti Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum Agrigenti, & toto perlustrato Conventu, cum ibidem reperiisset unum tantùm Sacerdotem, unum Clericum, tres

Joannis Schirò, Joannis Baptistæ Palermi, & Jacobi Caraccioli, & aliorum violentiæ in Observantes Interdictum.

Lai-

Laicos, & duos Tertiarios, eos requisivit, utrum Principi mallent obedire, vel Papæ, & audito eorum responso, quo obedientiam ad sanguinem usque Principi promittebant in rebus conscientiam non tangentibus, jussit eisdem, ut se sisterent ante præfatum Ducem Angioenum, à quo è toto Regno amandati fuerint. Delegati insuper fuerunt Sacerdotes Joannes Baptista Palermus assertus Archipresbyter Calamonici, & Jacobus Caracciolus, qui Diœcesim percurrentes, gravibus pecuniarum mulctis Christifideles ad Interdicti violationem compellebant, imò Socerdos Jacobus Sciascia, unciis quatuor circiter exactis, & à quodam Rustico pallio accepto, ut à molestiis cessaret, oblato, ab exactione non destitit, & temerè perseveravit iu violatione Interdicti; in cujus evidentem contemptum etiam alius Sacerdos Paulus Sciascia, præter necessitatem, imò præter voluntatem recipientium, Sacramenta ministrare ausus fuit, & cum Sacrosancta Eucharistiâ tentavit insimul in ejusdem Interdicti injuriam Extremæ Unctionis Sacramentum conferre. Itidem, defuncto Clerico Petro Salato, qui dum vixerat, Interdictum, ut par erat, fideliter servaverat, cum illius Consanguinei nec vellent, nec renuerent ejus Cadaver in Ecclesiâ tumulari, Sacerdos Casimirus Constantinus Tarasi malo zelo commotus, in odium custoditi Interdicti, & ad Defuncti opprobrium adstantes increpavit, ne in Ecclesiâ illud sepelirent. Clericus quoque Onuphrius Butera humaniter in Socium itineris receptus à Gaspare Siracusa Vicario foraneo Terræ Sicilianæ, dum à Civitate Agrigentinâ illuc revertebatur, eo perventus, & hospitio etiam benignè exceptus, hospitem instigavit ad Interdicti violationem, prævià Missæ celebratione, quod ipse infeliciter egit, malens Deum offendere, ne offenderetur Amicus, aliosque etiam ad parem Interdicti inobedientiam inducere minimè prætermisit.

Vexationes à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro illatæ observantibus Interdictum.

§. 5. Inter hæc autem enituit virtus Reverendi Sacerdotis Carmini Nicosia, qui diù exagitatus, in tempore angustiæ suæ mandatum Ecclesiæ fideliter custodivit. Longè enim ante editionem supradicti Brevis è Terra Mussumelæ ejus Patriâ Agrigentum accersitus à præfato Duce Angioeno, & Canonico Francisco Catanzaro delegato assertæ, & nunc extinctæ Monarchiæ, ex quo materno idiomati reddiderat aliud Breve Sanctissimi præcedenter editum contra Canonicum Formicam in Vicariatu Generali intrusum, de quo inferiùs dicetur, injuncto ad id præcepto per Josephum Tomassimum ejusdem Terræ Archipresbyterum, cum interrogatus renuisset prodere latorem hujus Brevis, è conspectu Ducis severè, & contumeliosè ejectus fuit: Catanzarus verò eidem, ut è Civitate non discederet imperavit. Alio autem die idem Catanzarus falsis rationibus, & objecto Refractarum exemplo, omne studium adhibuit, ut eum ad Interdicti violationem flecteret, sed irrito conatu, quia Nicosia potentius opposuit exemplum trium Vicariorum Generalium, qui persecutionem, & ærumnas fortiter tolerando, in carceribus, veluti in sanctioribus nostris, efficaciùs apud Populum pro constanti Interdicti observantiâ perorabant, & in quos propterea, tanquam in Superiores, intendere oporteret. Quâ de re, irâ furens Catanzarus, statim jussit illum in vincula conjici, per jocum ei dicendo: En tribus Vicariis quartus, adderis Prædicator, & à Paulo Spada milite Joannis Schirò Capitanei Armorum ad carceres Regii Castelli deductus fuit; rogantibus postmodum Viris Nobilibus, quorum Pueros etiam intra carceres edocere permittebatur, cum gravem odorem isti non sustinerent, eumdem relegavit in Conventu Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci, in quo degebant Frater Franciscus Maria Trigona, & Frater Dominicus Palamengus, aliique Apostolicorum mandatorum contemptores, ubi inter quotidianas contumelias, & diuturna convicia, duram patienter sustinuit tribulationem; Indeque dicto Fratre Palamengo instigante, ad idem Castellum reductus, & successivè die septimâ Maii proximè præteriti, ut omne ei cum aliis præcluderetur commercium, de mandato Ducis Angioeni, insinuante Catanzaro, ad carceres Episcopales à Locumtenente supradicti Capitanei Schirò, & ab aliis duobus militibus translactus fuit (Birruariis in Carcerati reverentiam tunc id non audentibus): demum sequenti die jussus fuit à Christophoro la Puma Carcerario à Regno exulare, & die decimâ quartâ ejusdem Mensis ab Ignatio Maringo Birruario in paratam naviculam deductus, post annalem ferè carcerationem in hanc Almam Urbem exul pervenit.

Nefarium E. dictum Tribunalis Status Oeconomici contra literas Pontificias, & scripturas Romanæ Curiæ.

§. 6. Ad hæc acerba sunt, quæ idem Procurator Fiscalis contigisse retulit in Civitate Caltanisettæ, ubi evulgatum pariter fuit memoratum Breve super omnimodâ Interdicti observantiâ, ejusque exemplum authenticum affixum die 17. Januarii proximè præteriti, quod subinde divulsum Franciscus la Pedura dictæ Civitatis Secretus; Fr. Angelus Morillo, & Fr. Ludovicus Morillo per Julium Scavonam Porterium miserunt ad præfatos Ducem Angioenum, & Canonicum Catanzarum, à quibus vicissim transmissum ad illos fuit Edictum Tribunalis Status Oeconomici, seu Junctæ, aliàs promulgatum contra Literas Pontificias, aliasque scripturas Romanæ Curiæ, & hâc de causâ in ampliorem formam extensum, additâ scilicet pœnâ ultimi supplicii quoad Laicos, ac confiscationis bonorum, & exilii in termino viginti quatuor horarum quoad Ecclesiasticos, Decreta, & Brevia Apostolica non revelantes, quod majori quoque solemnitate, clangentibus tubis, & timpanis resonantibus promulgarunt. Capto subinde Josepho Mangiono, ab eoque ærumnarum tædio extortâ confessione se vidisse dictum Breve in manibus Sacerdotis Josephi Sfalangæ, contra hunc consilium inierunt antedictus Franciscus la Pedura Secretus, Sacerdos Didacus, & Petrus la Pedura ejus filii, Sacerdos Vincentius la Ruffa Archipresbyter Caltanisettæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatus, Sacerdos Hieronymus Narus Vicarius foraneus, Frater Justinus è Castro Termini Ordinis Discalceatorum Sancti Augustini Viceprior dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Frater Angelus, & Frater Ludovicus Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Andreas Angeli, & Felix Vitellarius, omnes Interdicti Violatores, & Compulsores factâque de iis, quæ pertractaverant, relatione Duci Angioeno, & Canonico Catanzaro, statim illuc missus fuit Capitaneus Schirò; Sed Sfalanga, re cognitâ, è Civitate, & Regnô statim aufugiens, prædictorum omnium consilia sagaciter elusit. Ulteriùs, iisdem cooperantibus, & instigantibus, una cum præfatis Julio Scavona supradictæ Monarchiæ Porterio, Schirò Capitaneo Armorum, ac militibus duo de viginti circiter, invadi contigit Conventus Fratrum Capuccinorum, & Reformatum Sancti Francisci dictæ Civitatis; Unde iidem Religiosi injuriis, & violentiis vexati aliquandiù sub custodiâ detenti fuerunt: Exinde verò in Castellum Civitatis Drepani, centum viginti milliariis à Caltanisettâ distans, à Vincentio Intronato è Bivona, Antonio Gresca Græco, & Demetrio è Plana Græcorum Militibus deducti, ac quatriduo elapso bini, & bini usque ad decem in Naviculas impositi ad Cajetæ littora adducti fuerunt.

PP. Cappuccini, & Reformati Conventuum Caltanisettæ ob Interdicti observantiam Naviculis impositi ad Cajetæ littora transmittuntur.

§. 7.

Ibidem Sacerdos Didacus la Pedura interdictam Ecclesiam Cappucinorum aperiri facit, & in ea sacrilegè Missam celebrat.

§. 7. Cæterùm inter ea, quæ in Conventibus dictorum Religiosorum impiè tunc patrata fuisse idem Comparens exposuit, & fusiùs in aliâ Instantiâ commemoravit, execrabile porrò, & sacri legum est, quod Sacerdos Didacus la Pedura, aliique superiùs nominati in Ecclesiâ eorumdem Patrum Capuccinorum ausu nefario attentaverunt. Examinatâ enim, & probatâ eorum constantiâ in Ecclesiastico Interdicto fideliter custodiendo, eisdem jusserunt, ut in proprias cellulas se reciperent: Mox aperiri fecerunt à Militibus januam dictæ Ecclesiæ, datoque sacri æris signo per Julium Scavona Porterium, antedictus Didacus la Pedura sacerdotalibus vestibus indutus, in manifestum Interdicti contemptum Sacrum facere non exhorruit, præfatis omnibus suæ iniquitatis Sectatoribus interessentibus. Successivè die tertiâ Februarii sæpedictus Capitaneus Schirò ejus Locumtenens, Joseph Galianus ejus Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus se contulerunt ad Monasterium Sanctæ Flaviæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis, repertisque ibidem Patre Dominico Bologna Priore, & Patre Carolo Maria Fernandez Decano, qui post evulgatum Breve Sanctissimi Domini Nostri præviâ absolutione ad Interdicti observantiam redierant, cum non valuissent eos ab obedientiæ proposito removere; positis illicò ad Monasterium custodiis, omnes illius claves sibi consignari curarunt, bonis stabilibus ejusdem Fisco præcedenter incorporatis, & adstantibus prædictis Fratre Justino, & Sacerdote Felice Vitellario abolitæ Monarchiæ adhærentibus, mobilium Inventarium confecerunt, & ex iis argentea aliaque pretiosiora tradiderunt Secreto la Pedura, expulsis præterea à toto Regno supradictis Priore, & Decano Cassinensibus. Immò cum Ecclesia hujus Monasterii sine Sacerdotibus remansisset, iidem la Pedura Secretus, & Fratres de Morillo, in eam ad alternatim celebrandum introduxerunt Sacerdotes Andream Angeli, Promagistrum Notarium Gieronymi Naro Vicarii foranei, Calogerum Fonti, Josephum Fiannaccam, & Fratrem Ferdinandum Guastum Minorem Conventualem Sancti Francisci, qui antea Ministrum Monasterio relictum ad Interdictum violandum compulerat.

Prior, & Decanus Monasterii Cassinen. exulare compulsi à toto Regno Sicilia.

§. 8. Plura itidem, & gravissima perpessi sunt Incolæ Civitatis Saccæ, delegato illic Fratre Felice Scarsella Ordinis Cappuccinorum eique oblatâ assistentiâ Capitanei Armorum, cujus brachium idem Scarsella imploravit contra Fratrem Franciscum Susini Priorem Conventus Tertii Ordinis Sancti Francisci, qui excitatus exemplo Patris Vicarii Dainotti Ordinis Minimorum, Religiosis etiam reluctantibus, Ecclesiæ januas obseraverat: Verùm dissimulante dicto Capitaneo, & nihil contra præfatos agente, rem detulit ad Ducem Angioenum, qui eos Agrigentum accivit, dato hac de re mandato Joanni Frangipano Archipresbytero. Susinus autem timens hominem potius, quàm Deum, Ecclesiam iterum aperuit: Ast Dainottus non perhorruit faciem Ducis, & coram eo intrepidè se præsentavit, quem propterea objurgatum Dux remisit ad Præsidem Fernandez. Subinde ad eamdem Civitatem Saccæ novus Delegatus accessit Joannes Baptista Palermus aliàs nominatus, qui per Ignatium Maringo Porterium eidem P. Dianotto præcepit, ut se conferret ad Ecclesiam Matricem, ibique assisteret Missarum solemniis, ac Hymno: *Te Deum*, ut asserebat, decantando cum interventu utriusque Cleri Sæcularis, & Regularis, & Nobilium dictæ Civitatis: Dainottus autem, spreto ejusmodi præcepto, non interfuit. Aliàs etiam, & quidem pluries, sed frustra, dictus novus Delegatus impellere tentavit eumdem Patrem Dainottum ad Interdicti violationem, & quod saltem summo mane ad primum campanæ signum semel in Ecclesiam veniret, & vestibus Sacerdotalibus indutus cæremonias in altari peragendo Sacrum facere simularet. Accesserunt insuper ad ipsum Sacerdotes Franciscus Palermus, Vitus Abruzzus, Onuphrius Zaccus, & Joannes Giaconus, & objecto eidem proprio exemplo, qui scilicet nuper à dicto Joanne Baptista Palermo coacti in Ecclesiâ nuncupatâ *del Crocifissello* Sacrificium simulaverant, & solutâ Valerio Sciasciæ Magistro Notario pecuniâ pro fide celebrationis ad Ducem Angioenum transmissâ, illius iram evaserant, instanter eum rogarunt, ut pari simulatione id ipsum ageret. At pater Dainottus cogitans, quod eminentiæ Sacrificii, suique Ministerii sublimitati indignum, & sacrilegum, nec non Fidelibus scandalosum fuisset fingere, dum ob ejus simulationem multi ad Interdicti violationem decepti inducerentur, illicita admittere fortiter recusavit. Jussus autem, ut ad conspectum Præsidis Fernandez accederet, metum Palermo incussit se omnes ejus rapinas, & crimina, si accessisset, Præsidi proditurum. Quare solutis eidem unciis duabus, ac aureo uno Valerio Sciasciæ Magistro Notario, qui urgere non cessabat, & eisdem rapinis assueverat, præcepti revocationem, annuente Civitatis Archipresbytero, obtinuit. Evulgato deinde etiam in hac Civitate enunciato Brevi Sanctissimi, rediit ibidem Delegatus Supradictus Joannis Baptista Palermus associatus ab eodem Magistro Notario, Porteriis duobus ac duobus Militibus, & illicò invasit Conventum Patrum Ordinis Prædicatorum, ejusque Vicarium detrusit in Conventu Patrum Carmelitarum, & post biduum sub custodiâ duorum Militum eumdem allegavit Panormum ad Judicem assertæ, & abolitæ Monarchiæ, qui eidem assignavit loco carceris cubiculum Cœnobii ejusdem Ordinis, eumque subinde per totam Civitatem sub sequestro relaxavit. Post hæc sæpedictus Pater Dainottus, qui adhuc commorabatur in suo Conventu Civitatis Saccæ, opportunè fugam arripuit, comitantibus reliquis duobus Religiosis sui Ordinis, cum alii jampridem ad Conventus non interdictos se se transtulissent. Sub die autem 29. Decembris in eumdem Conventum irruit præfatus Palermus à supradictis stipatus; sed intercluso eis undequaque ingressu, quia Pater Dainottus ante suum discessum omnes januas Conventus, Sacrarii, & Cellarum occluserat, ac munierat, per contiguum murum vi ruptum ab Erasmo Mandria Birruario Custode Saccæ, aliis quoque coadjuvantibus, aditus patefactus est. Irrumpentibus itaque omnibus prædictis more baccantium Militum, fractisque septem & decem januis, totum Conventum non sine maximo universæ Civitatis scandalo everterunt, & subreptis pluribus comestibilibus, famulum unicè inibi repertum in publicos carceres conjecerunt. Tandem ejectis Patribus Societatis Jesu, etiam ipse Pater Dainottus fuit de mandato Ducis Angioeni à Capitaneo Justitiæ ejusdem Civitatis à toto Regno expulsus.

Alia attentata, & vexationes contra Observantes Interdictum in Civitate Saccæ.

§. 9. Breviter hic, & sub compendio retulit idem Comparens deplorabilem statum hujusce Civitatis, asserendo eam fuisse invasam à Capitaneo Schirò, & quinquaginta ejus Militibus, & illic etiam in hunc finem delegatum fuisse Virum Palermum Ducem Justitiæ ejusdem Civitatis, ut omnes Ecclesiasticos cogeret celebrare, & ab Ecclesiæ mandatis declinare; quapropter ubique bonorum inventaria, & confiscationes, ubique carcerationes, & exilia; adeò ut plurimi ex Sacerdotibus, & Monachis relictâ Civitate in speluncas, & sylvas se receperint. Ipsæ quoque Sanctimo-

nia-

niales plura perpessæ sunt, quas tamen, nec privationis bonorum, nec inediæ, nec obstructionis januæ Monasterii incussus timor à proposito obedientiæ valuit dimovere. Transeundo nunc ad Civitatem Leucatæ narravit, quod Clericus Flaminius Cannata, arrogato sibi titulo Delegati assertæ Monarchiæ, aperuit Ecclesiam Monasterii S. Benedicti, dissentiente Petro Paulo Scicolono Vicario foraneo, & amplius parere recusante mandatis Canonici Catanzari, atque in medio ejusdem Ecclesiæ sedens coegit Octavium Lazzarottum Cappellanum Ordinarium ad ibidem publicè celebrandum; Onuphrius verò Celestri Capitaneus Justitiæ, jubente Duce Angioeno, eidem Vicario foraneo, qui juramentum in receptâ absolutione præstitum fideliter servabat, ac aliis undecim Sacerdotibus, mandatis Apostolicis obsequentibus, & in alio Monitorio nominatis, exilium injunxit, quibus Joachinus dicti Vicarii Scicoloni nepos, ne Interdictum violare cogeretur, in exulem ultroneum se adjunxit. Insuper, quod Cajetanus Pizzolantes Delegatus Ordinarius ejusdem assertæ Monarchiæ, post carcerationem Vicariorum Generalium Ecclesias hujus Civitatis aperiri jussit, Monarchiæ fausta acclamando, & Sacerdotes Civitatis dimisso domi præcepto compulit ad celebrandum. Quemadmodum etiam in Terrâ Prizzi Carolus Coletti Archipresbyter ab assertâ Monarchiâ specialiter Delegatus, prædictam celebrationem, & Interdicti violationem aliis imperavit.

Et in Civitate Leucatæ, ac alibi.

§. 10. Præterea, quòd in Civitate Panormi Frater Salernus Prior Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci, in contemptum censurarum Ecclesiasticarum omnes anathemate perculsos publicè absolvit, eisque palàm Sacramenta ministravit, carcere, & aliis pœnis affligens Religiosos, sibi subditos, qui prædictis contradicerent, aut Excommunicatos in suam communionem recipere detrectarent, & temerè affirmans Summo Pontifici hâc in re obedientiam non esse præstandam. Imò cum die Dominicâ, duodecimâ mensis Maii, duo ex eisdem excommunicatis Ecclesiam dicti Ordinis intrassent eo tempore, quo Religiosi ad Beatissimæ Virginis opem implorandam convenerant, & sex ex ipsis, ne cum Excommunicatis communicarent, ab Ecclesia recessissent, antedictus Prior nedum eos in vincula conjecit, verùm etiam Potestatem Laicalem contra eosdem instanter instigavit, à qua propterea relaxatum fuit mandatum, ut in Castellum ad mare traducti in subterraneis ergastulis sub aquis detruderentur.

Frater Salernus Tertii Ordinis S. Francisci in Civitate Panormi excommunicatos absolvit & plura committit in contemptum Interdicti, & censurarum.

§. 11. Hæc omnia, etsi enormia, & sacrilega, ac antiquas propemodum nascentis Ecclesiæ persecutiones æmulantiâ, longè superati visa sunt, ut idem Dominus Procurator Fiscalis prosequebatur, ab iis calamitatibus, quæ Civitati, & Diœcesi Agrigentinæ ex temerariâ electione Francisci Vanni in Vicarium Generalem illius Ecclesiæ supervenerunt. Factus est enim iste universo Populo in scandalum, & in laqueum magnum, & tunc confortata fuit superbia, & castigatio, & tempus eversionis, & ira indignationis. Fusius autem, ut rei gravitas exposcit, historiam retexendo, narravit, quod aliàs post carcerationem trium Vicariorum Generalium Agrigentinorum, & obitum quarti, intruso in eodem Vicariatu Canonico Joanne Baptista Formica, in eoque munere se pertinaciter confoventе, suo etiam Episcopo invito, & reluctante, & contra expressum mandatum Sanctissimi Domini Nostri, idem Sanctissimus per Literas in formâ Brevis die decima Martii 1714. ad Capitulum, & Canonicos præfatæ Ecclesiæ directas, eisdem, nec non reliquo Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, ac universo Populo dictæ Civitatis & Diœcesis enixè præceperat, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à memorato eorum Episcopo deputatus foret, vel in posterum deputaretur, congruam obedientiam exhiberent, simulque scirent ea omnia, quæ Vicariatus ejusmodi titulo, sive à supradicto Canonico Formica de facto gerebantur, sivè à quovis alio, qui absque Sanctitatis Suæ, seu præfati Episcopi facultate dicti Vicariatus authoritatem sibi quomodolibet in posterum usurparet, similiter geri contingeret omninò irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti esse, & fore, quemadmodum verè illa pro irritis, invalidis, & inanibus se habere, & ab omnibus habenda esse declaravit. Evulgatis his Apostolicis Literis per universam Civitatem, & Diœcesim, Sæcularis Potestas insectari non destitit alios quatuor Vicarios Generales ab Episcopo successivè deputatos, duobus ex eis relegatis, & duobus à toto Regno expulsis. Et quia adhuc alii duo pari subingressu in eodem Vicariatus Officio legitimè constituti reperiebantur, quorum alter primò deputatus suo muneri, prout rerum conditio exigebat, clam satisfaciendo in publicum non prodibat, eadem Sæcularis Potestas sibi in animo proposuit, vel omnes, qui titulo Vicariatus hujusmodi assurgerent, aliorum exemplo exterminare, vel Vicarium sibi benevisum, & suorum scelerum Fautorem, & Ducem, in Ecclesiâ Agrigentinâ contra prædictas Apostolicas Literas constituere. Coegit propterea pœnâ mortis comminatâ Magistratum dictæ Civitatis Juratos nuncupatos, ut subscriberent supplicem libellum Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis directum, quo eisdem expositâ necessitate Vicarii Generalis instabant, ut attentâ ejusmodi Officii vacatione ad alicujus Vicarii Generalis electionem devenirent; dicto autem libello ab eâdem Sæculari Potestate ad tres Canonicos inferius nominandos transmisso, in ejus sequelam sub initium mensis Aprilis nomine Capituli, & Canonicorum præfatorum affixa fuerunt per Civitatem Edicta, quibus significabant, quòd si quis illic adesset Vicarius Generalis, infrà triduum in apertum prodiret, sin minus eo elapso, & non comparente ad alterius Vicarii electionem se deventuros fore denunciabant. Cum verò unum ex ejusmodi Edictis affixum propè Portam Mazzaram nocte avulsum fuisset per Clericum Petrum lo Cicero, in hunc illicò manus injecerunt duo Milites Capitanei Schirò ad Edicti custodiam adstantes, illumque sclopórum ictibus percussum ad præfatum Ducem Angioenum adduxerunt; qui cum factâ disquisitione comperiisset, quod manè dictus Clericus versatus fuerat cum Diacono Petro la Matina, hunc statim quoque apprehensum in carceres Episcopales sub arctissimâ custodiâ conjecit, Clericum verò lo Cicero post privatam detentionem in Castellum Civitatis Leucatæ allegavit, quod satis superque manifestum reddit, quàm conjuncta essent consilia & studia asserti illius Capituli, & Sæcularis Potestatis, quove tenderet Edictum sub Capituli nomine evulgatum. Triduo itaque elapso tres Ecclesiæ Agrigentinæ Canonici, videlicet Franciscus Catanzarus, Jacobus Ragusa, & Dominicus Brignonus, quorum duo priores per censuras Ecclesiasticas jam fuerant ab Ecclesiæ gremio separati; Tertius verò Interdicti manifestus violator, & compulsor, quoniam morte præventus humanum hoc evasit judicium, divinæ reservatus fuit sententiæ; Tres, inquam, antedicti Canonici, cæteris illius Ecclesiæ Canonicis, in diversa dispersis, aliis scilicet in carceres conjectis, vel relegatis, aliis exulibus, vel profugis, & aliis latitantibus, mense Apri-

Secularis potestatis violentia in quatuor Vicarios Generales ab Episcopo Agrigentino deputatos, & Machinatio pro electione alterius Vicarii Generalis.

Tres Canonici Agrigentini, scilicet duo excommunicati, & tertius manifestus Interdicti Violator, Vicarium Generalem Agrigentinum perperam eligunt Franciscum Vannum.

lis

lis proximè præteriti Capitulum Agrigentinum, ut prætendebant, sed veriùs Sinagogam Satanæ repræsentantes, elegerunt in Vicarium Generalem Ecclesiæ Agrigentinæ supradictum Franciscum Vannum assertum Cantorem ejusdem Ecclesiæ, tunc Panormi commorantem, eique ejusmodi electionem significarunt. Ille igitur, habitâ prædictæ suæ electionis notitiâ, spirans minarum, & cædis, accepit literas à Ministris Sæcularis Potestatis in omnes, qui in Civitate, & Diœcesi Agrigentinâ Interdictum servassent, munitoque quodam suo familiari facultatibus Capitanei Armorum militari potius, quàm Ecclesiastico more, è Civitate Panormitanâ discessit die 15. ejusdem mensis Aprilis, & sero diei 17. Agrigentum pervenit. Mox familiam, & Officiales sibi constituit ex Viris impiis, & iniquis, ac manifestis Interdicti Violatoribus, & inter eos elegit in Assessorem supradictum Joannem Baptistam Palermum, Sacerdotem Joannem Parrinum in Procuratorem Fiscalem, & præfatum Canonicum Jacobum Ragusam in Magistrum Notarium, qui omnes memorato Vanno præsto erant cooperando & compellendo ad Interdicti violationem afflictis, & dispersis iis, qui eligentes potius abjectos esse in Domo Dei, quàm habitare in Tabernaculis Peccatorum, inter illius Officiales adscribi recusaverant: relegato etiam præ cæteris Doctore Piranio Siracusis ob Assessoris munus ab eo dimissum: Petro Scorzaro, & Francisco Formica Ærariis in carceribus Siculanæ detrusis, ac similiter in carceres conjectis Uxoribus aliorum Ærariorum, qui eâdem de causâ in fugam, & latebras se dederant, antiquis itidem Actuariis sub custodiâ Militum Domi detentis. Sequenti autem mane diei in Cœnâ Domini intravit in Sanctificatio nem cum superbiâ, & ausus fuit celebrare solemnia; indeque in publicam Plateam exivit, gestans in pectore claviculam Tabernaculi Domini, & suadens multis, ut ad Ecclesiam venirent. Populus tamen fugit à facie ejus, tanquam à facie colubri. Clerici pariter, licèt moniti ad interessendum Divinis, ejus contempserunt mandatum, & dimisso Clericali habitu in veste laicali in publicum prodeuntes, ab illius prætensâ jurisdictione se subtraxerunt: multi etiam Sacerdotes, qui in Civitate remanserant, & fideliter Mandatis Apostolicis obsequebantur, auditâ illius electione, vulgatâque famâ ejus adventus, descenderunt in abdita, & in abscondita, quærentes Justitiam, & Judicium in deserto. Posterâ autem die Parasceves idem Vannus una cum pluribus protervis, & contumacibus supplicationem fecit, ut Populum in Ecclesiam attraherent; Populo autem ad imaginem Sanctissimi Crucifixi gemente, & clamante, ut pacem daret sustinentibus ejus causam, sibique legitimum Sacrificii, & Sacramentorum usum restitueret, tres antedicti Canonici, & præsertim Catanzarus eumdem Populum urgebant, ut Ecclesiam ad lacrimandum ingrederetur, ibique Missas audiret, & Sacramenta reciperet.

Impia attentata præfati Vanni contra observantes Interdictum in Civitate, & Diœcesi Agrigentina.

§. 12. Similiter in festo Sanctissimæ Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi dictus sacrilegus Vannus, comitantibus pluribus Presbyteris Interdicti contemptoribus, Crucifixum in manu gestans concionem habuit ad Populum in publicâ Plateâ Civitatis, asserens concessum fuisse à Sanctissimo Domino Nostro Jubilæum, omnesque obtestabatur, ut ad Sacrificia, & Sacramenta in Ecclesiam se conferrent. Insuper Dominicâ in Albis publicam indixit supplicationem, ut præfatum Jubilæum evulgaret, in quâ, fune ad collum alligatâ, spineâ coronâ capiti superpositâ, dorso saxis onerato, Crucem bajulans similem concionem in Plateâ ad Populum habuit, additis minis, si Ecclesiam intrare detrectasset: in id etiam cohortantibus, & sermonem habentibus Fr. Josepho Romano, aliàs Bellotta, Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, & supradicto Canonico Brignono, in sellâ gestatoriâ ob pinguedinem primi, & infirmitatem secundi in publicam Plateam hunc in finem delatis. Sed fidelis Populus magis, magisque obturaverat aures suas, nè exaudiret voces incantantium, & alii aliò fugierunt. Imò in aliâ supplicatione, in quâ delata fuit Imago Beatæ Mariæ Virginis *delli Greci* nuncupata, ne unus quidem ex Populo sacrum Confraternitatis induere voluit, ut Imaginem prædictam deferret. Parem quoque obedientiam Apostolicæ Sedis mandatis exhibuerunt mulieres, ad quarum subversionem Frater Franciscus Gattus Ordinis Prædicatorum ostiatim prædicare temerè præsumpserat, eas contumeliosè objurgando, quæ Missam audire, & Sanctissimam Eucharistiam sumere recusabant; præ aliis verò excelluit fides, & constantia Sanctimonialium, quæ licèt in clausurâ positæ, animo tamen liberæ, præfato Vanno fortiter restiterunt, refugientes eum in Superiorem recognoscere, eique, licèt requisitæ, Monasteriorum, & Ecclesiarum claves consignare, inter quas, Moniales Monasterii Magni Agrigenti ab eâdem firmitate dimoveri non valuerunt, quamvis dictus Vannus muris obstrui decrevisset januas eorum Monasterii, easque sic propemodum privare omni humano commercio; quemadmodum etiam Moniales Civitatis Leucatæ viriliter recusarunt obedientiam exhibere Josepho Avernæ, in Vicarium foraneum illic ab eodem Vanno deputato, nec ullatenus timuerunt suum Monasterium custodiis fuisse à pluribus diebus circumvallatum, successivè occlusas fuisse illius januas, decretam bonorum sequestrationem, aliasque minas sibi illatas ab iis, qui possunt quidem corpus occidere, Animam autem non possunt, sed spe in Cœlum erectæ, tribulationem pro causâ Ecclesiæ cum patientiâ, & longanimitate sustinentes, laudabile exemplum fidelitatis, & obedientiæ erga Sanctam hanc Sedem cæteris exhibuerunt.

Alia scelera ejusdem Vanni, ejusque Sociorum.

§. 13. Præthereà aliud attentatum dictus Vannus sacrilegè patravit, ex quo commota fuit universa Civitas, & Diœcesis Agrigentina; nam præter literas encyclicas, seu circulares ad Parochos, & Vicarios foraneos Diœcesis directas, ac ultra decretam ejusdem Diœcesis visitationem ad totalem violationem Interdicti, temerario ausu, & summa imis miscendo, in pluribus Ecclesiis dictæ Diœcesis constituit Oeconomos, & Parochos sibi benevolos, qui gregem potiùs dispergerent, quàm custodirent, carceratis jam, vel relegatis, seu exulantibus, & profugis eorum Pastoribus, deputavit Vicarios foraneos sibi adhærentes: & quod horrendum est, literas patentes ad confessiones audiendas distribuit Viris sacrilegis, & Interdicti manifestis contemptoribus, ut per ipsum Sacramentum pœnitentiæ, ad Animarum salutem à Christo Domino institutum, ipsis Animabus pretioso ejus Sanguine redemptis venenum propinarent; ex quo Fideles in maximâ fuerunt perturbatione, & discrimine constituti; discernere enim non valentes Pastores à Lupis, ad suorum peccatorum veniam Sacerdotem quærebant, & in suarum Animarum perniciem Sacerdotem reperire formidabant. Inter eos autem, quos idem Vannus, ut mox dictum est, deputavit, numerantur Alfius lo Cicero, Gerlandus la Mantia, Dominicus Sachitellus pro Fidelium confessionibus excipiendis. Placidus lo Verme cum assistentiâ Fratris Gatti superius nominati deputatus similiter fuit in Oeconomum in Parochiali Ecclesiâ Sancti Michaelis Agrigenti, carceribus tradito Dominico Dinâ Archipresbytero:

Nova scelera, & attentata præfati Vanni, & aliorum illi adhærentium.

Joan-

Johannes Baptista Calleja Oeconomus in Civitate Leucatæ, ibique etiam in Vicarium foraneum deputatus supradictus Joseph Averna: in Terrâ Cameratæ Oeconomus Sacerdos Laurentius Narcisus olim Monachus, latitante illius Archipresbytero, & alii multi numerantur, quorum Catalogum impossibile est recensere.

Laicalis potestas præsidium, atque fomentum tribuit attentatis prædicti Vanni, & Interdictum observantes conjunctim dirè persequuntur.

§. 14. Execrabilibus hisce ausibus supradicti Vanni conatus suos addiderunt Laicalis potestas, & abrogatæ Monarchiæ Tribunal, & mutuas sibi dexteras porrexerunt, ex quorum immani feritate cumulata fuit calamitas earumdem Civitatis, & Diœcesis. Multiplicarunt enim flagella contra servantes Interdictum, destinatis Delegatis, qui huc, & illuc discurrentes, omnes cogebant, aut sacrificare, aut Sacrificiis respectivè interesse, aggravatis propterea pœnis carcerationum, relegationum, exiliorum, bonorumque interceptionum, ac funditus eversis patrimoniis, ac dispersis familiis, adeò ut multi persecutionibus tracti, & retrorsum abeuntes, à filiali erga Sedem Apostolicam obedientiâ desciverint, & plures transgredientes constitutum, & jusjurandum, quod juraverant, in pristinos errores relapsi sint; Bonis porrò, & fidelibus in vincula traditis, vel à Regno expulsis, sivè profugis, ac in solitudinibus errantibus, non sit penè amplius Sacerdos in Populo, tantùmque in Civitatibus, & Locis Diœcesis inhabitent, & exultent Rebelles, & Impii, qui ad insidias sanctificationis, & in contemptum mandatorum Apostolicorum publicè celebrantes, vel eis assistentes, dies festos converterunt in luctum, honores Dei in contumeliam, sacrificia ejus in opprobrium. Eò demum progressa est crudelitas laicalis Potestatis illius Regni, ut dispersis, ac dissipatis iis, qui mandatis Ecclesiæ obsequentes Interdictum fideliter, ut par erat, observabant, iram suam convertere non erubuerit contra illos, qui ex Christianâ charitate afflictis & profugis aliquâ ratione subveniebant, inter quos memorabile virtutis exemplum exhibuit Illustris Vir D. Ugo Notarbartolus Marchio Malphitani; non modò enim, eò quia, ut obsequens Ecclesiæ filius, ex causâ Interdicti abstinuerit ab expositione Sanctissimi Sacramenti cum Oratione quadraginta horarum in Ecclesiâ Matrice Caltanisettæ, ut prius consueverat, sed etiam ob suspicionem, quod Ecclesiasticos Interdictum servantes tutatus fuerit, ac tanquam Sindicus Apostolicus pauperem supellectilem Patrum Capuccinorum ab invasoribus occultaverit, & custodierit, eidem tunc commoranti in Terrâ Palatii Adriani exhibitum fuit à Joanne Mendoza Capitaneo armorum *di Valdinoto*, & Francisco Baldanza Magistro Notario præceptum laicalis potestatis Regni Siciliæ, ut sub pœnâ unciarum mille se constitueret in Castello Drepani, à loco ejus residentiæ centum triginta milliaribus distante, instigantibus in id supradictis Felice Vitellaro, Andrea Angeli, Francisco la Pedura, & ejus filiis; cui quidem præcepto idem Marchio promptè parere non prætermisit eo fermè tempore, quo ob imminentem segetum messem indispensabilis ejus assistentia existimabatur; Conduxerat enim reditus Civitatis Caltanisettæ, in emphytheusim habebat Palatium Adrianum, aliosque magni valoris proventus, nec non quatuor domos apertas retinebat, inter quas unam Panormi, ubi afflictissimam Uxorem reliquit, non respiciens carnem, ac suis omnibus rationibus penitus neglectis; & in eodem Castello detentus, parvipendens dispersionem, & ruinam sui Patrimonii, ac Divinam voluntatem, & infallibilem ejus Providentiam adorans, lætabatur, & gloriabatur in tribulationibus suis: Reliquique aliis in Processu, & Processibus ......, & Causarum hujusmodi

Mira constantia Ugonis Notarbartoli Marchionis Malphitani pro Interdicto.

latiùs deductis, ad quos &c. prædicta, omnia, & singula committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitate & Diœcesi Agrigentinâ de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ authoritatis contemptu, sivè mandando, committendo, & compellendo, sivè consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo, manu ejusdem Sanctissimi D. N. die vigesimâ sextâ mensis Martii currentis anni signato tenoris sequentis, videlicet:

Summus Pontifex causam, & Processum ejusmodi attentatorum, & scelerum delegavit A. C.

Tenor Chirographi Pontificii.

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 30 Novembre 1714. vi ordinammo, che atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosservanza de gl'Interdetti di nostr'ordine apposti nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, & il vostro Tribunale doveste procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendovi a tal'effetto le facoltà necessarie; E quantunque voi, & il vostro Tribunale, come Essecutore Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro proprio moto, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò avessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto avesse fatto di bisogno, questa Causa, ò Cause da qualunque Tribunale, Congregazioni, e Giudice, come ancò havendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come di parola in parola vi fossero stati inseriti, Con detto Nostro Chirografo le commettessimo à Voi, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, commandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, doveste procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazione contro tutti quelli, che da' Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori al' inosservanza degl'Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsisia Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e

quan-

quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Minis i del Sant'Offizio di quel Regno, e di ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Constituzioni Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che abbiamo qui per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, mà ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, concediamo à Voi, e vostro Tribunale, doppo aver una, ò più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti, senza bisogno di altro Chirografo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e nuovamente formare Processi contro li sudetti Violatori dell'Imunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, Consultori, Instigatori, ed in qualsivoglia modo complici direttamente, ò indirettamente, e contro li Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori direttamente, ò indirettamente all'inosservanza degl'Interdetti come sopra, e contro li Violatori de' medemi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresevi ancora la Città, e la Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de' sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, e particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolabili observantia Ecclesiastici Interdicti &c. senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire in avvenire, e quante volte occorrerà, senz'altro Nostro Chirografo vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie di poterli citare per Editto, constandovi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e dal vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, e maggiori delle Nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne i Concilii Generali, e particolarmente à quelli delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, e d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno di espressa specifica, & individua menzione, il tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia quì per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzioni di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa sola volta deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre d'obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benchè degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare: dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostanti quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii, anco Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; A quali tutti, e singoli, eziamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo i loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apost. di Monte Cavallo questo dì 26. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expressè protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 15. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi D.N. Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & exequutionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate, pro

Nomina Violatorum, & Compulsorum ad Interdicti violationem.

nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel repertiendos culpabiles (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licèt alias excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Sacerdotes Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo assertum Archipresbyterum Calamonici, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Clericum Onuphrium Butera, Canonicum Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, & Fr. Dominicum Palamengo Minores Conventuales Sancti Francisci, Fr. Angelum Morillo, & Fr. Ludovicum Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Didacum la Pedura, Vincentium la Russa Archipresbyterum Caltanisettæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatum, Hieronymum Naro Vicarium Foraneum, Fr. Justinum è Castro Termini Ordinis Discalceatorum S. Augustini Vice-Priorem dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Sacerdotes Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti Minorem Conventualem S. Francisci, Fr. Felicem Scarsella Ordinis Capuccinorum, Sacerdotes Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Honuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia Magistrum Notarium dicti Joannis Baptistæ Palermo, Clericum Flaminium Cannata, Sacerdotes Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti Archipresbyterum Terræ Prizzi, Fr. Salerno Priorem Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni assertum Cantorem Cathedralis Ecclesiæ Agrigentinæ, & in Officio Vicariatus Generalis intrusum, Jacobum Ragusa Canonicum ejusdem Ecclesiæ, Sacerdotem Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, aliàs Bellotta Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, Fr. Franciscum Gatto Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calleia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi olim Monachum*, (cùm quoad Laicos superius nominatos, in separatâ instantiâ agatur) citetis, moneatis & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, nec non quoad Ecclesiasticos Sæculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint; quò verò ad Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & Graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibet obtinenda, pœnas, aliasque in supradictis Literis Apostolicis in formâ Brevis Sanctissimi Domini Nostri, die sextâ Novembris anni millesimi septigentesimi decimi quarti expeditis super omnimodâ, & inviolabili Interdicti observantiâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari; Ipsique Domino Procuratori Fiscali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Dominicum Sachitello, Joannem Baptistam Palermo, Jacobum Caracciolo, Jacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Onufrium Butera, Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, Fr. Dominicum Palamengo, Fr. Angelum Morillo, Fr. Ludovicum Morillo, Didacum la Pedura, Vincentium la Russa, Hieronymum Naro, Fr. Justinum è Castro Termini, Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Josephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti, F. Felicem Scarsella, Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Joannem Giacone, Valerium Sciascia, Flamimium Cannata, Cajetanum Pizzolante, Carolum Colletti, Fr. Salerno Priorem Misericordiæ Tertii Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni, Jacobum Ragusa, Joannem Parrino, Fr. Josephum Romano, aliàs Bellotta, Fr. Franciscum Gatto, Alfium lo Cicero, Gerlandum la Mantia, Placidum lo Verme, Joannem Baptistam Calleia, Josephum Averna, & Laurentium Narcisi* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus nihilominus servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum repectivè (ultra alias de jure competentes reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octavâ, die verò nonâ mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno decimo sexto.

Citantur, & monentur omnes supra nominati ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeant excommunicati &c.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causar. Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 17. *Martii* 1716. *Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes præfatos Citatos, & Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.*

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

X.

MONITORIUM

Die 9. Decembris 1715. expeditum contra Compulsores, & Violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitatibus Panormi, & Messanæ, nec non in Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen., ac Ecclesiastici Interdicti, eisdem Civitatibus, & Diœcesibus Catanien., Agrigentin., & Liparen. appositi, & præsertim contra Laicos dictarum Civitatum, & Locorum.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis Reverendis Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, quod cum ex veteri, ac laudabili consuetudine singulis annis die quinta Februarii, Sanctæ Agathæ sacra, pia quædam supplicatio, seu processio in Civitate Panormi habeatur, in qua cum interventu quorumdam ex Regularibus, nec non Capituli, & Canonicorum Metropolitanæ Ecclesiæ Panormitanæ, ac Senatus Panormitani, Sacræ hujus Virginis, & Martyris Reliquiæ per Civitatem circumferri solent, timerentque iidem Regulares, ne (sicut alias Sæcularis potestatis instigatione accidisse compertum est) aliquis ex Excommunicatis prædictæ supplicationi interesse auderet, optimâ ratione statuerunt hoc anno, ejusmodi superveniente casu, propriæ Crucis vexillo demisso, à supplicatione discedere, ne scilicet communicando in divinis cum publicè denunciatis, inciderent in censuras à Sacris Canonibus, Apostolicisque Constitutionibus inflictas. Cumque, uti verebantur, unus ex Excommunicatis, nempe Sacerdos Franciscus Brunus, dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatus, vulgò Vidandiere, qui post vesperas ab Ecclesiâ egressus fuerat, specie quidem sacram supplicationem evitantis, sed revera, ut diabolicâ calliditate Regulares prædictos eluderet, clanculum ad illam per aliam januam reversus, sub ipsius supplicationis initium, superpelliceo, & dalmaticâ apud Siculos vulgò *Fegatale* indutus, comparere ausus fuerit, locumque inter alios Beneficiatos occupare: hujusce Excommunicati inopinato aspectu perculsi tam Seminarii Ecclesiastici Alumni, quàm Fratres Ordinis Prædicatorum Conventuum Sancti Dominici, & Sanctæ Zitæ, confestim disrupto Supplicationis ordine aufugerunt, eorumque exemplo Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupati *della Gangia*, & una cum eis Augustiniani, Carmelitæ, ac Minimi S. Francisci de Paulâ supplicationem ipsam sacrilega Excommunicati præsentiâ prophanatam deseruerunt, proprium quique Conventum repetentes, exceptis dumtaxat Fratribus Tertii Ordinis Sancti Francisci, & Vicario illius supplicationis, qui à præmeditatâ fugâ defecerunt. Præclarum hoc, perenni omnium laude dignum, obedientiæ exemplum erga Apostolicam Sedem, nefarium objurgatorem habuit, quem nunquam habere debuisset, Magistrum scilicet Pizzolantem, Priorem Provincialem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, qui ubi suos Religiosos relictâ supplicatione ad Conventum regressos conspexit, regressusque causam cognovit, Dei timore contempto, habitusque, & officii sui sanctitate violatâ, nedum contra dictos Religiosos verba protulit, Ecclesiastico, & Regulari Superiore prorsus indigna, sed (quod horrendum est) imbecilliores quosdam ex iisdem Religiosis, ut ad ipsam supplicationem redirent, temerè compulit, ducemque se illis hac in re majori cum scandalo præbere non erubuit in gratiam Ministrorum laicæ potestatis, qui propterea acerbioribus temeritatis, & impudentiæ modis eos insectati sunt Regulares, qui eamdem supplicationem reliquerant, præcipuè verò Superiores, quorum jussu præmissa omnia contigisse existimarunt.

§. 2. Ejusmodi autem nefarium facinus præ cæteris adimpletum fuit per Tribunal illud, quod sacra nomina temerè, & per summam impudentiam usurpans, sacram se Ecclesiasticorum Congregationem, seu Junctam vocitat, licet ex hominibus, nedum merè laicis, sed quibusdam etiam excommunicatis publicè declaratis constituatur, cum in eo reperiantur Joseph Fernandez Præses Tribunalis Regiæ Magnæ Curiæ, Antonius Negri Præses Tribunalis Consistorii sacræ Conscientiæ, Comes Borda Consultor, Nicolaus Pensabene Præses Advocatus Fiscalis Magnæ Curiæ Civilis, & Ignatius Perlongus Advocatus Fiscalis Tribunalis Patrimonii. Hujus itaque Congregationis, seu Junctæ decreto, nec non consilio, operâ, & assistentiâ dicti Perlongi, sequenti die sexta Februarii sacrilegis vinculis mancipati fuerunt PP. Prior S. Dominici, & Promagister Novitiorum, qui in dictâ supplicatione Vicarii munus obierat, PP. Guardianus, & Vicarius Conventus Minimorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupat. *della Gangia*, PP. Prior, & Vice Prior S. Augustini, PP. Corrector, & Procorrector Minimorum S. Francisci de Paulâ, eorumque Superior Provincialis, qui omnes in carceres Castri ad mare detrusi fuerunt, appositis vigilibus, qui ad Carceratorum custodiam, diu, noctuque excubarent, eosque à mutuis habendis colloquiis prohiberent. Damnabilem operam ejusmodi carcerationibus præstiterunt, præter præfatum Ignatium Perlongum, Dominicus Piccione, assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Fiscalis Matheus nuncupat. *lo Vecchio* Porterius, seu Satelles, & N. N. alter Porterius seu Satelles.

§. 3. Ad hæc eadem Congregatio, seu Juncta in aliam prorupit temeritatem, quippe ejusdem Perlongi operâ execrabilem propositionem, jamdiu tempore san. mem. Innocentii X. sub die 15. Januarii 1652. pro schismaticâ, & hæreticâ à Sacrâ Inquisitione reprobatam, Regularium Superioribus, aliis quidem oretenus tantùm, aliis verò in scriptis expositam deferri curavit, ab iis improbè requirendo, ut singulos eorum Subditos interrogarent, num pariturì essent Decretis Rescriptis, Brevibus Apostolicis, censuris particularibus, seu generalibus, Interdictisvè in Siculam Ditionem transmissis, absque eo quod Regio exequatur munirentur; Ita ut illorum nomina, qui illis obedientiam, nullâ habitâ ratione Regii exe-

Panormi in Festo S. Agathæ solemnis habetur Processio cum Reliquiis ejusdem Sanctæ.

Regulares constituunt à dicta Processione discedere, ubi aliquis Excommunicatus illi interesse auderet.

Sacerdos Franciscus Brunus Metropolitanæ Beneficiatus Excommunicatus, Superpelliceo, & Dalmatica indutus eidem Processioni seimmiscere audet.
Alumni Seminarii, & omnes Regulares, exceptis Fratribus Tertii Ordinis S. Francisci, & Vicario supplicationis, eam illicò deserunt, & proprium quique Conventum repetunt.

Provincialis Carmelitarum suos Religiosos coarguit, & ad Processionem redire compellit, illisque se ducem præbet.

Congregatio seu Juncta Ecclesiasticorum dirè insectatur Regulares, qui dicta Processione aufugerunt, & plures ex ipsis in carceres detrudit.

Congregatio, seu Juncta prædicta ope Ignatii Perlongi Advocati fiscalis exquirit à Superioribus Regularibus, an ipsi, eorumque Religiosi parituri sint decretis Apostolicis in Siciliam transmissis, absque eo quod Regio exequatur, muniantur, & singulorum responsum scripto exarati postulat.

exequatur, se præstituros esse declararent, in alterâ folii parte eorum verò, qui se obedientiam hujusmodi negaturos dicerent, in oppositâ describerentur. Et hæc quidem ab omnibus Regularibus, ut præfertur, impudentissimè requirebantur, majori autem cum audaciâ à PP. Conventus S. Zitæ Ordinis Prædicatorum postulata fuerunt; eorùm siquidem constantiam expugnandam cum temerè suscepisset Doctor Dominicus Ondars à Studiis dicti Perlongi, ac etiam N. Conservatór Regni, origine Taurinensis, unanimiter l bellum, seu folium, quod conscriptam recensitæ propositionis approbationem continebat, subscribendum iis detulere, & præcipuè Patri Magistro Regenti Majorana, quem etiam variis librorum assertis authoritatibus tentarunt, ut folium prædictum subscriberet, sed frustra, cum ipse dictis Seductoribus ad evidentiam ostenderit præfatam propositionem, uti schismaticam, hæreticam, alias damnatam fuisse, damnabilioremque tunc fieri, utpote relativam ad temerarium illud edictum per Sanctissimum Dominum Nostrum Papam Clementem XI. damnatum, quo scilicet, tamquam irrita, nulliusque roboris declarata fuerant Decreta, & Brevia Pontificia, Regio exequatur carentia, cum satis omnibus Christifidelibus perspectum, exploratumque sit Sanctiones, Decreta, ac Constitutiones, quæ ab oraculo Supremi, & Visibilis Ecclesiæ Capitis, Christique in Terris Vicarii emanant, utpote divinâ potestate fulcita, per se ipsa ubique locorum, independenter à quacumque humanâ authoritate, paratam executionem habere. Cumque paucis ab inde diebus P. Prosuperior Conventus supradicti, jussu cujusdam Officialis præfatæ Congregationis, seu Junctæ, iisdem Religiosis decernendum publicè proposuisset, quid essent facturi, eveniente casu particularis, vel generalis Interdicti, num scilicet Cathedrali Ecclesia illud servante, ipsi quoque servaturi forent, & an cum Excommunicatis in Ecclesiam convenientibus forent communicaturi? Nunquam in suis responsionibus à via veritatis declinarunt, id etiam laudabiliter præstantibus cœteris ejusdem Ordinis Religiosis, nec non Fatribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Minimis Sancti Francisci de Paula, ac quantum hactenus innotuit, nonnullis tantùm ex Augustiniana Familia in diversa abeuntibus.

Regulares, ac præ cæteris Majorum Regens Ordinis Prædicatorum, constanter abnuunt folio prædictam propositionem continenti subscribere, eamque hæreticam, & alias damnatam ostendunt.

Brevia, & decreta Pontificia ubique locorum paratam habere debeant executionem independenter à quacumque humana authoritate.

§. 4. Obtinuerunt interim præfati Regularium Superiores à carceribus memorati Castri, in quibus per octo ferè dies detenti fuerant, relaxari. Verùm ut in hoc etiam delictum, scandalumque non deesset, Dominico Piccione abrogatæ assertæ Monarchiæ Procuratore Fiscali, nec non Mattheo prænominato *lo Vecchio* alteroque Birruario comitantibus, proprio Conventui se restituere coacti sunt, extorta insuper à Fratribus Minoribus de Observantia titulo relaxationis quadam pecuniæ summa, ac mandato pro illius solutione eorum Syndico transmisso: Quin imò neque etiam è carceribus educti debitam sibi libertatem recuperare potuerunt, cum ipsi à Superioribus perperam in eorum locum suffectis jussu ejusdem Congregationis, seu Junctæ prohibitum fuerit, ne pedem ponerent extra Claustra, simulque demandatum, ut intra quatuor dierum spatium in exilium proficiscerentur; Cumque iis constituta die per adversum tempus discedere non licuerit, expulsi tamen fuerunt, nondum elapso dicto mense Februarii, P. Antonius Vella Prior Sancti Augusti, P. Cajetanus Lombardi Subprior, P. Petrus Franciscus Castelli Prior Conventus Sancti Dominici, P. Raymundus Calvi Promagister Novitiorum Conventus S Zitæ ejusdem Ordinis Prædicatorum, P. Alexander è Panormo Custos, P. Archangelus de Monte Regali Vicarius Conventus Minorum S. Francisci de Observantia aliàs *della Gangia*, P. Gaspar Cascianus Superior Provincialis, P. Jacobus Carravini Corrector, P Jacobus de Franco Procorrector Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Regulares Carcerati ob discessum à Processione relaxantur, ad quamdam pecuniæ summam solvendam coguntur, ac postmodum exilio mulctantur.

Nomina Regularium in exilium actorum.

§. 5. Eodem fermè tempore plura notatu digna evenere; cum enim die 10. Februarii, nempè quartâ Dominicâ post Epiphaniam P. Blancardus Ordinis Prædicatorum in Ecclesiâ Sancti Dominici ad Populum sacra verba faceret super illum currentis eo die Evangelii Textum: quo dicitur: Simile factum esse Regnum Cœlorum Homini, qui seminavit bonum semen in Agro suo: ex quo in dies magis inobedientia ergà Sanctam hanc Sedem, & Clavium contemptus augeri videbatur, Spiritus Sancti, qui ubi vult spirat; igne succensus, Sanctissimam Crucifixi Redemptoris Imaginem præ manibus habens, verus Christi Orator, multa de obedientiâ ergà Sedem Apostolicam præstanda dixit, quibus piè commoti Audientium animi, suspiria, singultus, lacrymasque emiserunt; quod etiam eadem die contigit in Ecclesiâ S. Ritæ, in qua P. Thomas Innocentius Barcellona, inter Sanctissimi Rosarii recitationem, sumpto argumento ab admirabili Ascensionis Dominicæ Mysterio, opportunè enarravit, quod dum magno angerentur dolore Apostoli, ob eorum orbitatem propter ascensum Domini Nostri JesuChristi in Cœlum, dulcissimè eos solatus fuerit Divinus Salvator, & Magister, illis denunciando, se in Terris sui Vicarium, qui noxia evelleret, & destrueret, utiliaque plantaret, Petrum reliquisse; Atque inde inferens, quod cum indubitatum sit, legitimum B. Petri Successorem esse Romanum Pontificem, ei jure meritò Christifideles omnes enixam præstare teneantur obedientiam; Quo sanè verbi Dei gladio adeò penetrata fuerunt Auditorum corda, ut gemitibus, ploratibusque Sacra Ædes piè insonuerit. Nec dissimile est id, quod eadem die accidit in Templo domus professæ Societatis Jesu, ubi P. Antonius Ignatius Mancusius in expositione Sacræ Scripturæ, & peculiariter cap. Genes. 21. in quo legitur: *Crevit Isaac, & ablactatus est Puer, fecitque Abraham grande convivium in die ablactationis ejus*: ostendit quàm grande sit gaudium quo æternus Pater perfunditur in conspectu nostræ Fidei, non jam lactantis in cunis, sed adultæ in Theatris, in faciem sævientium magnanimiter fortis, & sanguinem effundere paratæ, prout effundere non dubitarunt tot generosi Martyres, imbelles Virgines, & lactantes Pueri, qui, sicuti eos Deus illam per verbum edocuerat, ita proprio cruore per summam fortitudinem firmarunt, canentes cum Isaia 25. *Iste Dominus, sustinuimus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari ejus*: Nullum profectò in Sacris hisce Oratoribus crimen inveniri poterat; quod enim crimen esse potest, verbum Dei in veritate annunciare? Illos nihilominus reos, utpote contrarios operibus suis, Ministri Laici existimantes, Religiosos Sancti Dominici exilii pœna mulctarunt, Patrique Mancusio (qui proprii Superioris jussu in Domus professæ Villam se receperat ad effugiendum carcerationem, quæ ex adventu Advocati Fiscalis Perlongi timebatur) eâ conditione permanendi facultatem in Civitate Drepani concesserunt, ut à publicâ concione habendâ, & ab audiendis Sacramentalibus Confessionibus abstineret, de quibus per Præpositum Provincialem Societatis certior factus idem P. Mancusius, Religioso vero dignum reddidit responsum: æquo animo scilicet se obtemperaturum, si jussu sui Superioris, secus verò si Potestatis Laicæ mandato prædicta sibi interdicerentur, ideòque ad quæcumque pro Justitiâ fortiter sustinenda paratus, maluit à Siculâ Regione exilium perpeti, quàm ex

P. Blancardus Ordinis Prædicatorum de obedientia Apostolicæ Sedi præstanda præclare differit in Ecclesia S. Dominici, & Audientium animos permovet.

Idem egregiè præstat P Barcellona in Ecclesia S Ritæ ejusdem Ordinis.

Et docet omnes Christifideles obtemperare debere Romano Pontifici, Christi Vicario B Petri Successori.

Idem insuper agit P. Mancusius Jesuit. in Ecclesia domus professæ.

Ob præmissa iidem Regulares S. Dominici à Laicis Ministris exilii pœna mulctantur.

Et P. Mancusius itidem vexatur.

Qui demum è Regno Siciliæ ultrò exulat.

præcepto Miniſtri Laici proprii Inſtituti Religioſa exercitia relinquere.

§. 6. Cœterum ab iis, quæ per ſummam imprudentiam contra Regulares gerebantur, nec ipſa Epiſcopalis Dignitas fuit immunis, nam cum Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Archiepiſcopus Panormitanus, ne cum Excommunicatis communionem haberet, deſiiſſet in ſua Metropolitanâ Eccleſiâ Pontificalia celebrare, & Divinis intereſſe, aut veritus fuit ſupranominatis Ignatius Perlongus ad eumdem Reverendiſſimum Archiepiſcopum de menſe Januarii proximè elapſi ſe conferre, eumque hortari, ut ægritudinis prætextu ſublato, ad Eccleſiam accederet ſaltem in proximo Sanctæ Roſaliæ Feſto, ibique eo die ſolemni Sacrorum celebrationi aſſiſteret, ad removendum (ut aiebat) ſcandalum ex ejus abſentiâ ab Eccleſiâ in Populo exortum; temerè addendo, optimè notum eſſe, ſimulatam à ſe fuiſſe ægritudinem, ne in Eccleſiam deſcendendo cum Excommunicatis communicaret: Ad quæ zelo Domus Dei accenſus Reverendiſſimus Præſul, pervicacem, & pravum hunc Cenſurarum, & Sacrorum Canonum contemptorem acerbè increpans, eique ultionis judicium, quò tardius, eò ſeverius à Deo ſibi infligendum comminatus, illum dimiſit. Cum autem ferre jam amplius non poſſet idem Reverendiſſimus Archiepiſcopus tot Sacrarum Perſonarum carcerationes, & exilia, nec non ſcandaloſam, & diuturnam Excommunicatorum communionem in publicum Apoſtolicæ Authoritatis contemptum, cumque res eò jam eſſent adductæ, ut pro debito ſui Paſtoralis Officii munere, opportunis Juris, & facti remediis, per Sacros Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas præſcriptis utendum ſibi neceſſario eſſet, benignè, ac paternè, antequam ad illa procederet, primarium in dicto Regno Sæcularis Poteſtatis Miniſtrum de his omnibus commonuit; Verum eò inconſiderationis, & temeritatis deventum eſt, ut neglectâ reverentiâ proprio Paſtori debitâ, illi quædam Epiſtola tranſmiſſa fuerit, quâ Taurinum ad audiendum verbum regium petere præcipiebatur, evulgando interim, eumdem Archiepiſcopum fuiſſe ab eo Principe accitum, ut de vigentibus cum Romanâ Curiâ controverſiis plenè inſtructus, inde ad Urbem mitti poſſet ad eaſdem controverſias cum Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa componendas.

Perlongus Advocatus Fiſcalis Archiepiſcopum Panormitanum tentat, ut ad Metropolitanam accedat, & ibidem cum excommunicatis communicet in divinis.

Sed Archiepiſcopus conſtanter abnuit & d. Fiſcalem acerbè redarguit.

Propterea abire, & Taurinum petere jubetur ad audiendum verbum regium.

§. 7. Hoc compoſitionis cum Eccleſia ineundæ evulgato deſiderio, unuſque crediidiſſet, & ſanè rationabiliter, nullus ampliùs violentias fore timendas; nihilominus aliter ſe res habuit, neque enim intermiſſa fuit Eccleſiaſticorum, & præſertim Regularium injuſta oppreſſio, dum præter Religioſos relatos, ab eâdem Congregatione, ſeu Junctâ, circa idem tempus diſceſſus Archiepiſcopi, alii etiam exulare juſſi fuerunt ex iis, qui damnatam propoſitionem ſubſcribere recuſaverant, inter quos duo illi Concionatores Ordinis Prædicatorum, de quibus ſuperius mentio facta fuit. Ita pariter in exilium miſſi fuerunt è Conventu S. Auguſtini P. Baccalaureus Marcus Antonius Bertola, P. Marianus Botta, P. Franciſcus Valmajor, P. Thomas Benedictus Calvi, Frater Joannes Thomas è Bono, Fr. Vincentius Catania; E Conventu Conſolationis ejuſdem Ordinis, P. Baccalaureus Joſeph Maria Miſſâ Prior, P. Baccalaureus Thomas Aurelius Magiſter Novitiorum, P. Baccalaureus Dominicus Hernandes Proprior, P. Antoninus Maggio Procurator; E Conventibus verò S. Dominici, & S. Zitæ præfati Ordinis Prædicatorum, P. Baccalaureus Joannes Dominicus Riccardi, P. Regens Hieronymus Torres, P. Baccalaureus Hiacinthus Maria la Ferlà Prædicator Generalis, P. Joſeph Maria Blancardus Lector, Fr. Franciſcus Eſpina Lector, Fr. Joſeph Palazzo Lector, Fr. Joſeph Barchiona Lector, Fr. Thomas Innocentius Barchiona, Fr. Pius Apulienſis; E Minoribus Obſervantibus S. Franciſci, P. Bonaventura de Drepano Cuſtos, P. Albertus de Drepano, P. Angelicus de Caltaniſetta (cui tamen in gratiam gravis ætatis exilium remiſſum fuit) P. Lector Felix de Drepano, Fr. Joannes Maria de Panormo Laicus; Ex Minimis denique Sancti Franciſci de Paula, P. Exprovincialis, & Regens Studiorum, Fr. Fridericus Graffeo, P. Exprovincialis Laurentius Lombardinus, P. Definitor Vincentius Perna, P. Definitor Mattheus Francus Actualis Lector Theologiæ, P. Lector Balthaſſar Franciſcus, P. Definitor Coſmus Cardace, qui tamen invalidus reputatus fuit ad ſuſtinendum exilium, cum morbo graviter vexaretur. His porrò in exiliis demandandis eadem Congregatio, ſeu Juncta, diabolicâ illa calliditate uſa eſt, quam adhibere ſolent ii, qui lucem oderunt, ne opera eorum arguantur; ut enim hæc, nedum impia, ſed etiam injuſta exilia, Populo occulta remanerent cogebantur illi, qui è Siciliâ expellebantur, ad literas illas, quæ vulgò *Paſſaporto* appellantur, obtinendas, ſupplices libellos exhibere, in quibus privati negocii gerendi gratiâ, ſe ad hanc Almam Urbem proficiſci velle exponebant; Quod idem falsò poſteà, etiam in ipſis Litteris, quæ Exulibus tradebantur, aſſerebantur. Quis jam credere poterit in Catholico Regno eò calamitatis deventum eſſe, ut ad ſuſtinenda per ſummum nefas prætenſa aſſertæ, & abrogatæ Monarchiæ Jura, ſeu veriùs abuſus, neceſſe ſit, Eccleſiaſticis præſertim, vel cum æternæ ſalutis diſpendio cum Excommunicatis in Divinis communicare, vel exilia, carceres, bonorumque proſcriptiones perpeti?

Juſſu Laicalis poteſtatis plures Regulares Interdicti, ſanæque doctrinæ aſſertores in exilium ejiciuntur.

Et ad injuſtum exilium occultandum, coguntur petere, ac obtinere literas Paſſaporto, quaſi ultrò & non expulſi è Sicilia diſcederent.

§. 8. Congregatio ſiquidem, ſeu Juncta illa de qua ſuperiùs dictum eſt, ac acerbis, indigniſque modis affligere, & inſectari non ceſſans eos omnes, qui ſe obſequentes, ut par eſt, Eccleſiaſtico Interdicto demonſtrant, illos ad minimum in exilium à toto Regno ejicere ſatagit; quemadmodum eâ de causâ ejecti ſunt Sacerdos Mattheus Pallotta, Angelus Serio, Mattheus Rizzi, Vincentius Navarro, Michael Ficazza, Hieronymus Caggio, Vincentius Roſſo Beneficiati Metropolitanæ Eccleſiæ Panormitanæ, Sacerdos Sigiſmundus Roſſo Miniſter Seminarii, ac demum duo ejuſdem Metropolitanæ Canonici, Archidiaconus Stella, & Canonicus Silveſtri; Nec non pari modo expulſi fuerunt inferiùs recenſendi Sacerdotes Agrigentinæ Civitatis, & Diœceſis juſſo ſæpedictæ Congregationis, ſeu Junctæ, eadem de causâ, ex quâ eorum plures dudum priùs in Civitate Panormi detenti fuerant, videlicet Canonicus Hieronymus Gioeni, unus ex Vicariis Generalibus Agrigenti, ab Epiſcopo, dum in humanis erat, deputatus poſt carcerationem trium aliorum Vicariorum Generalium, & obitum quarti, Sacerdos Gioeni ejus Frater, Sacerdos Nicolaus Noto, alter Vicarius Generalis Agrigentinus ab eodem Epiſcopo, ut ſuprà, deputatus, Sacerdos Mattheus Firenda, Sacerdos Collogerus Borgelli, Sacerdos Nicolaus Cantini, Sacerdos Honuphrius Ciotta, Sacerdos Gaſpar Agrò, Sacerdos Antonius Balſamo, Sacerdos Antonius Paci, Sacerdos Honuphrius Cucchiarello, Diaconus Honuphrius Contino, omnes Manſionarii Cathedralis Eccleſiæ Agrigentinæ, Sacerdos Cajetanus Ricciardi, Sacerdos Angelus Pantalena, Sacerdos Antonius Scaglione de Agrigento, Sacerdos Ignatius Diadona de Caltaniſetta, Sacerdos Franciſcus Maria Alexii Archipresbyter Terræ S. Joannis, Sacerdos Archangelus Onulfo Archipresbyter Terræ Palmæ, Sacerdos Joannes Labiſco Vicarius Foraneus ejuſdem Terræ, Sacerdos Stephanus Alto Vicarius Curatus Terræ Sanctæ Catherinæ, Sacerdos Joſeph Miſerendi ejuſdem Terræ.

Plurimi inſuper alii Sacerdotes, & Clerici eamdem ob cauſam in exilium aguntur.

§. 9.

§. 9. Exposuit insuper idem Procurator Fiscalis, quod vix affixo in oppido Civitate nuncupato Plazze Cataniensis Diœcesis Pontificio Brevi, sub die 6. Novembris expedito quo omnimoda, & inviolabilis observantia Ecclesiastici Interdicti in Civitatibus, & Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentinâ appositi, præcipiebatur, missus illuc fuit, tanquam Delegatus, Nicolaus Ardizzone Laicus, una cum Notario Philippo la Gumena, & Sabaudorum Militum turmâ ad hoc, ut Breve præfatum per detestabilem audaciam è loco, in quo affixum fuerat, amoveret, utque eodem tempore in eos, qui illud affixerant, quique Ecclesiasticum Interdictum observabant, animadverteret; Cumque à duobus famulis Canonici Roccaforte, cum assistentiâ ejusdem Canonici, aliorumque Ecclesiasticorum (de quibus in alia instantia seorsim dictus exponens agere intendit) in carceres Castri Orsini Cataniæ detrusi fuissent Sacerdotes Lucianus de Philippis Canonicus secundarius Cathedralis Ecclesiæ, Franciscus Lauria, & Hieronymus Gemellarius, cui nimirum à Dominico Constantio Judice Cataniæ sub atrocium pœnarum comminatione injuctum anteà fuerat, ut ad Interdictum violandum publicè populum hortaretur, post diutinas ærumnas in illis carceribus toleratas sub die 11. Martii proximè præteriti, ex quo summam in Interdicto observando constantiam exhibuerant, damnati fuerunt in pœnam exilii, eis pridie à Francisco Marino Duce Justitiæ intimati; Quinimò ne solius, ac simplicis exilii pœna mulctati viderentur, Navigio (ad quod à dictis duobus famulis aliisque Ecclesiasticis associati fuerant) Messanam prius traducti sunt, ubi quadam Mansione Portæ, nuncupata *della Guardia*, longo viginti quatuor horarum spatio detenti fuerunt in conspectu Militum, qui illos ferè ad nuditatem expoliantes prætextu inspiciendi, num literas, aliasve res deferrent etiam in pudendis corporis partibus sacrilegè non minùs quam inverecundè perquisierunt, ac subindè illos Naviculario, procul à Regno traducendos consignarunt, ipsorum Militum Duce seu capite eos præmonente, ne Siculis oris ampliùs appellere auderent, eo quia in Principis indignationem jam inciderant.

Aliæ vexationes, & exilia injuncta observantibus Interdictum, & obtemperantibus Summo Pontifici in Civitate plazzæ Catanien-Diœc.

§. 10. Idem Nicolaus Ardizzone, Dominicus Constantinus Judex, & N. Joanninus Sabaudorum Militum Dux in eâdem Civitate Cataniæ, cum complicitate Ecclesiasticorum, suis loco, & tempore in alia Instantia nominandorum, decurrente mense Februarii, seu Martii proximè præteriti, post evulgatum memoratum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, obsideri à Militibus jusserunt Monasteria SS. Juliani, & Placidi Civitatis Cataniæ, ne, quæ ipsis Monialibus ad victum necessaria erant, illuc induci possent, ambarumque Ecclesiarum Portis temerè apertis, comminati sunt iisdem Sacris Virginibus, ut eas à constanti Ecclesiastici Interdicti observantiâ deterrerent, se ipsas ad alia Monasteria remotiora traducturos. Eadem audaciâ alibi Petrus Angelus Canizzaro Dux Justitiæ Barræ Francæ Diœcesis Cataniensis in exilium ejecit propter Interdicti observantiam P. Antoninum de Barra Franca, & P. Gabrielem de Plazza Ordinis Minorum S. Francisci de observantiâ Reformatorum. Nec minori temeritate Joannes Schiro Dux Armorum cum suo Locumtenente, & Notario, sexdecimque circiter Militibus ad Conventum S. Viti eorumdem Fratrum Reformatorum Agrigenti, in quo Interdicto obtemperabatur, se contulit, ubi unico tantùm Sacerdote, unicoque Clerico, tribus Fratribus Laicis, ac duobus Tertiariis adinventis (alii siquidem imbecilliores ob violentiarum metum fugâ sibi consuluerant) eosdem per binas vices interpellare ausus fuit Principine, an Pontifici mallent obtemperare, religiosissimoque accepto responso se in iis, quæ erant Cæsaris usque ad sanguinis effusionem Cæsari, seu Principi libenter parituros esse, Deo autem, ac Jesu Christi in Terris Vicario in iis, quæ Dei erant; Ad eorum constantiam infringendam iisdem præcepit, ut coram Duce Angioeno se constituerent, à quo post idem renovatum certamen, & frustra tentatam ipsorum fortitudinem, omnes in exilium damnati fuerunt.

Violentia in Monasteria Monialium SS Juliani, & Placidi Cataniæ Interdicto obtemperantium.

Aliæ violentiæ, & attentata in observantes Interdictum in Diœcesi Catanien. & Civitate Agrigentina.

§. 11. His igitur die 28. Martii proximè elapsi cùm perenni eorum fidei laudi in exilium amandatis, idem Dux Angioenus quibusdam Nobilibus Viris Agrigenti sub pœna capitali præcepit, ut die Dominico ad audiendum Sacrum sese conferrent, eodemque tempore Canonicus Catanzaro in alio Monitorio nominatus in carceres dictæ Civitatis conjici jussit Sacerdotem Carminem Nicosiam, non alterius criminis, quàm servati Interdicti reum, quod à Paulo Spada Milite Joannis Schiro executioni demandatum fuit, & post longam carcerationem, jussu supradicti Ducis Angioeni à Locumtenente præfati Schiro, Militibusque duobus nocte diei 7. Maii præteriti ad Episcopales carceres traductus fuit & ibi jussu Delegati assertæ, & abrogatæ Monarchiæ per Christophorum la Puma fuit ei de more injunctum exilium, in quod ille die 14. dicti Mensis proficisci coactus est, Ignatio Marrigo Birruario eum ad Navigium comitante.

Alii eamdem ob causam à Duce Angioeno, & Canonico Catanzaro afflicti in Civitate Agrigentina.

§. 12. Prætereà, cum in oppido Civitate nuncupato Caltanisettæ Agrigentinæ Diœcesis ad manus Francisci la Pedura Secreti dictæ Civitatis, aliorumque Ecclesiasticorum, qui optimè noti sunt, pervenisset enunciatum Breve Pontificium super omnimodâ observantiâ Interdicti, jam in dicta Civitate evulgatum, cumque illud posteà è loco, in quo affixum fuerat, amotum fuisset, & ab ipsis per Julium Scavone Porterium transmissum Delegato abrogatæ Monarchiæ, & sæpedicto Duci Angioeno, iste de eorum incuria conquestus, evulgandum rursùs in eadem Civitate transmisit edictum, seu Bannimentum, dudum contra Brevia, & Pontificia Decreta, impiè, & detestabiliter emanatum, reprobatumque, uti notum est, à Sanctissimo Domino Nostro, tanquam irritum, nullius roboris, & temerarium. Quæ evulgatio majori iniquitate, ac fastu per sonitum tubæ facta fuit, graviori etiam adjectâ pœnâ, nempe mortis naturalis contra Laicos, & exilii cum bonorum omnium confiscatione adversùs Ecclesiasticos, qui intra viginti quatuor horarum terminum dicta Brevia, & Decreta revelare detrectassent. Adversùs insuper PP. Cappuccinos dictæ Civitatis, Interdictum religiosè servantes, coactâ decem, & octo Militum turmâ missus fuit supranominatus Dux Armorum Schiro, ab ejus Magistro Notario, la Pedura Secreto, aliisque in alia instantiâ exprimendis Ecclesiasticis associatus, qui frustrà tentatâ dictorum Religiosorum constantiâ, ut eos ad Interdictum violandum compellerent, Clausuræ clavibus extortis, sub Militum custodiâ eos reliquerunt; Inevitabile proinde exilium sibi imminere prævidentes dd. Cappuccini, superatâ quibusdam munusculis Militum ferociâ, ut è propriis cellulis per Conventum discurrere possent, sibi permitti obtinuerunt, utque inprimis Sacræ Sinaxi, & deinde suppellectilibus sacris consulerent, hæc ipsorum Syndico transmiserunt, consummatis summo manè ab uno ex eorum Sacerdotibus Sacrosanctis Particulis, quo ipso mane iniquitatis Executores cum eorumdem Religiosorum constantiam magis, magisque obfirmari comperiissent, eos ad cellulas reduxerunt, ac aperto Sacrario mediante clavi, quam sibi per dictos PP. consignari curaverant, Ecclesiâque pariter apertâ, nec non dato signo celebrandæ Missæ sonitu sacri Æris à dicto Julio

In Civitate Caltanisettæ Agrigentinæ Dœc. resigitur Breve Apostolicum super omnimoda observantia Interdicti.

Et solemniter iterum promulgatur Edictum Laicalis Potestatis contra Brevia, & Decreta Pontificia, addita pœnæ capitali, & confiscationis bonorum contra non revelantes eadem Brevia, & Decreta.

Violentia illata P P. Capuccinis ejusdem loci eorumque constantia.

Scavone, publicè illam ibi celebrare non dubitavit quidam Sacerdos in alia instantiâ nominandus.

Violentia ibidem illata PP. Minor. de observantia ejusdem loci.

§. 13. Nec sanè absimiles violentias perpeti coacti sunt eâdem de causâ Fratres Minores de observant. à Reformati ejusdem Civitatis Caltanisettæ, qui cum sero ejusdem diei ad Conventum Cappuccinorum à Militibus supradictis traducti fuissent, circa octavam noctis horam una simul cum eisdem PP. Cappuccinis sub trium Equestrium Militum custodiâ, nempe Vincentii, aliàs l'Intronato de Bivonâ, Antonii Grescâ Græci, & Demetrii de Plana Græcorum equitare coacti sunt Drepanum versùs vigesimo suprà centesimum ferè lapidem à dicta Civitate remotum, iterque adeò devium, aquisque pluviis abundans capessere ut parum abfuerit, quin unus è dictis pauperibus Religiosis, flumine continuis imbribus tumido, in quod progressus erat, demergeretur, cumque post ærumnosum octo dierum iter Drepanum pervenissent, ab Arcis Columbariæ Custode in Navigium ascendere jussi, quatuor dierum spatio in carceribus dictæ Arcis detenti fuerunt, posteà verùm decem numero, sex nempe ex Ordine Cappuccinorum, ac quatuor ex Ordine Reformatorum, à quinque Navigiis, quæ Taurinum sale onusta remeabant, ad Cajetæ littora adducti sunt, ibique expositi. Ad hæc silentio prætermitti non potest, quod in Monasterio S. Flaviæ Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis ejusdem Civitatis Caltanisettæ contigit; cum enim ad illud è Civitate Panormi Interdicto obsequi exoptantes rediissent P. Dominicus Bonomia Prior, & P. Carolus Maria Fernandez Decanus (cæteri siquidem Monachi, utpote infirmiori virtute prædititi, ad evitandas violentias fugam arripuerant) primâ die Februarii proximè præteriti ad dictum Monasterium se transtulit Joseph Galliano Magister Notarius Ducis Armorum Schiro, prædictisque duobus Religiosis ad dictum Monasterium reversis indixit, ut eodem mane Missam celebrarent, aliàs vigintiquatuor horarum spatio è Regno discederent, quo præcepto ipsis rursùs aliàs sequenti die temerè facto, eoque semper ab eis religiosâ fortitudine contempto, tertia die ad Monasterium venerunt idem Dux Schiro, ejus Locumtenens, Magister Notarius, & Franciscus la Pedura Secretus, ac præter incorporationem omnium bonorum stabilium ad ipsum Monasterium spectantium præcedenter factam, omnia pariter, & singula illius bona mobilia describere ausi sunt, adstantibus nefario facinori quampluribus Militibus; Præterea cum ad eorum aures pervenisset, quod P. Celerarius in suo discessu quibusdam Monasterii benevolis pretiosiora suppellectia, & vasa argentea Sacrarii consignaverat, Depositarios coëgerunt, ut illa dicto la Pedura descripta traderent, delictaque delictis addendo, antequam Panormum repeterent, sub pœnâ triremium ad annos sex, commisso Laico, qui solus in dicto Monasterio supererat, præceperunt ut signa sacri Æris sonitu daret, & Missarum Sacrificiis ministraret, designatis interim ex iis, qui Interdictum violaverant, Sacerdotibus, qui Sacra omnia sumptibus ejusdem Monasterii celebrarent; ipsis autem Monachis die 6. Februarii in exilium profectis nedum negatum fuit per Ministros impii hujus exilii executores, ut mitiùs intra Regni fines exulare possent, cum præsertim P. Prior adversâ valetudine uteretur, & valde provectâ ætate esset prægravatus; Sed quâcumque humanitatis specie posthabitâ, eorum discessui è toto Regno brevissimus trium horarum terminus constitutus fuit, unde die x. prædicti mensis discedere coacti sunt.

Monasterium Ordinis S Benedicti d. loci vexatur, & duo illius Monachi in exilium ejiciuntur.

§. 14. Insuper eodem Duce Angioeno accitus fuit Agrigentum (ut in aliâ instantiâ latiùs exponitur) Pater Natalis Dainotti Vicarius actualis Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, qui in Civitate Saccæ Agrigentinæ Diœcesis cum aliis Regularibus debitam Interdicto observantilam exhibeat, acriterque fuit objurgatus, eo quod proprium munus impleret, ac eo etiam potissimum, quod ejus exemplo firmiores cæteri redderentur, ex quibus per manifestam injustitiam Reus declaratus, varia perpeti coactus fuit, itaut ad graviora, quæ sibi imminere videbantur, effugienda, opportunum duxerit, relicto Conventu (cujus portas omnes, summâ abhibitâ cautela clausas reliquerat) aliò se cum duobus Religiosis conferre. Verùm nec ista Conventum ipsum tutum reddere potuerunt à violentiis Ministrorum iniquitatis, jussu enim cujusdam Ecclesiastici (de quo in alia instantia sermo, & ratio habebitur) præruptis ab Erasmo Mandica Birruario d. Civitatis, ad hoc specialiter vocato muro, & portis omnibus dicti Conventus, per eas illum ingressi fuerunt, ac quemdam Juvenem, servitiis ejusdem Conventus addictum, quem in quâdam mansione invenerant, vinculis mancipatum inde abduxerunt, expulso postea alia occasione, eamdem tamen ob causam, à Ditione Siculâ ipso P. Dainotto ex præscripto per Epistolam à Duce Angioeno, cujus jussu illi exilium injunctum fuerat à Vito Palermo Duce Justitiæ dictæ Civitatis. Ejusdem etiam Ducis Angioeni mandato sub die 25. Martii proximè elapsi ab Onuphrio Celesti Duce Justitiæ Civitatis Leucatæ exilium à toto Regno oretenùs indictum fuit Petro Paulo Scicolone Vicario Foraneo dictæ Civitatis, qui per dies duos, violentiis compulsus, Interdicti violandi auctor, eorumque, quæ adversùs illud observantes præcipiebantur, Executor extiterat, quique postea luce veritatis illustratus, ac ex ipsâ cujusdam, ut vocant, Manifesti adversùs Jura Sedis Apostolicæ impressi lecturâ, inviolabilem Ecclesiæ mandatis observantiam præstandam esse persuasus, incredibili fortitudine Agrigentum se contulit, ibique prædicto Duci se Interdictum servare velle palàm declaravit. Cumque eodem tempore eidem Vicario Dux Justitiæ prædictus notulam ostenderit, sibi ab Angioeno transmissam, in quâ alii viginti duo Sacerdotes exulare mandabantur, mirabile dictu accidit, quod Sacerdos Joachinus Scicolone, Vicarii Nepos, cujus nomen in notulâ descriptum non fuerat, ad Interdicti observantiam Patrui sui exemplo permotus, in exulem ultroneum se adjunxit. Ex prædictis autem viginti duobus Sacerdotibus (cum cæteri jam fugam è Civitate arripuissent) in exilium abierunt Sacerdotes Nuntius Maucceri, Franciscus Moncada, Sanctes Valenza, Marinus Nucara, Angelus Cara, Octavius Lazzarotta, Ignatius Cavalieri, Gaspar Salemi, Bernardus Amati, Petrus Lavori, & Petrus Bernisci. Inter hæc immissus fuit in eamdem Saccæ Civitatem Hector Antinorus Armorum Dux cum quatuordecim Militibus Equestribus, ut vinculis mancipatent DD. Archidiaconum Ugum, & Canonicum Biancucci Cathedralis Agrigentinæ, qui in obsequium supradicti Brevis Pontificii à Civitate Agrigentinâ aufugerant, ne Interdictum violare compellerentur. In tantâ autem Bonorum omnium oppressione illæsi minimè remanserunt Religiosi Societatis Jesu; ubi enim illi accepto Brevi Pontificio sub die 6. Novembris Anni elapsi expedito, ac quâlibet falsâ doctrinâ rejectâ, Ecclesias claudere, Interdictumque Ecclesiasticum cum Fidelium ædificatione exactè observare cœperunt, bonis omnibus (quibus in Diœcesibus Interdicto subjectis affluebant) per Laicam Potestatem spoliati, exulare jussi sunt è Siciliæ Regno.

Alia gravia attentata Ducis Angioeni, in P. Dainottum Vicarium Minimorum Saccæ Agrigentinæ Diœc. & in illius Conventum.

Nec non in Scicolone Vicarium Foraneum Leucatæ.

Ejusdem Ducis Angioeni mandato alii viginti duo Sacerdotes exulare coguntur.

Religiosi Societatis Jesu ob Interdicti observantiam bonis exuuntur in omnibus locis interdictis, ac è toto Siciliæ Regno exulare jubentur.

§. 15. At non hic finis eorum, quæ temerè adversùs Sedem Apostolicam patrata fuerunt; Cùm enim aliàs fuerit à Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ

Agri-

Agrigentinæ in Vicarium Generalem illegitimè electus Canonicus Joannes Baptista Formica, fueritque ejus electio, prout satis notum est, specialibus Sanctissimi Domini Nostri Literis in formâ Brevis reprobata, indictis Censuris non modò per intrusum Canonicum Formicam, quatenus ab exercitio ejusmodi muneris illicò non abstinuisset, sed etiam per cæteros Canonicos, quatenùs illum in Vicarium agnovissent, ipso facto, incurrendis, præceptumque ulteriùs fuit eisdem Capitulo, Canonicis, ac per eos reliquo Clero, tam Seculari, quàm Regulari, nec non Universo Populo Civitatis, & Diœcesis Agrigentinæ, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à tunc in humanis agente Episcopo Agrigentino deputatus fuisset, vel in posterùm deputaretur, congruam obedientiam exhiberent; Nihilominùs in Apostolicæ Authoritatis contemptum transmissa fuit è Civitate Panormi quædam supplicis libelli formula nomine Syndici, & Juratorum Civitatis Agrigentinæ Capitulo, & Canonicis illius Ecclesiæ porrigenda, in quâ Capitulum, & Canonici præfati rogarentur Vicarium eligere, eo quod plures ex Ecclesiasticis æs alienum, quo gravabantur, persolvere recusarunt, absque eo, quod justitia mediante, à quoquam ad id cogi possent,& ex hoc non levia orirentur scandala, quod si Vicarium non elegissent, scirent se ad majorem Curiam, & ad quos hæc electio spectasset, provocandos esse; Cum verò Jurati prædicti supplici libello hujusmodi subscribere renuerent, Dux Angioenus ultimi supplicii comminatione compulit Josephum Garusso, Dominicum la Seta, Joannem Ugo, & Gasparem Montaperto ad ei subscribendum; Quare eodem porrecto Libello, tres Canonici (quorum duo jam excommunicati declarati fuerant) non obstantibus supra recensitis Apostolicis literis, ad cujusdam Vicarii Generalis electionem temerè, scandalosè, & nulliter devenerunt. Verùm de hoc mentio fiet in aliâ Instantiâ pari modo facienda.

Ducis Angioeni jussu tres Canonici ad noviVicarii Generalis Agrigentini electionem contra Mandatum Pontificis procedere compelluntur.

§. 16. Has porrò vexationes in odium observantiæ Interdicti cum tantâ Ecclesiasticæ Immunitatis læsione non solùm Ecclesiastici, sive Seculares, sive Regulares, verùm etiam Laici Interdictum servantes perpessi sunt, nam circa finem mensis Aprilis proximè elapsi peractâ prius per Franciscum Ingastone Commissarium Generalem, ac Franciscum Baldaza ejus Magistrum Notarium, cum assistentiâ Joannis Mendozza de Plazzâ Ducis Armorum Vallisnotæ, ejusque Militum, diligenti perscrutatione in Domibus Marchionis Ugi Notarbartoli, tam in Civitate Caltanisettæ, quàm in Palatio Adriano, scriniisque omnibus investigatis, exindè scripturas omnes eripuere, ipsique Marchioni Præceptum exhibuere, in quo sibi à Primario illius Regni Ministro mandabatur ut sub pœna unciarum mille Regio Fisco solvendarum, rectâ Drepanum peteret, seque in Carceribus illius Arcis constitueret; Unde idem Marchio, licèt nullius alterius culpæ reus existeret quam observantiæ ergà Interdictum, & charitatis, quàm in illud servantes ostenderat, nec non omissæ præter morem expositionis Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti, quam priùs singulis annis in Majori Hebdomadâ, propriis sumptibus facere consueverat, ut per hanc laudabilem, religiosamque omissionem Interdicto obsequeretur, impio tamen præcepto obtemperare coactus fuit. Ita etiam idem Dux Angioenus tres Agrigentinæ Diœcesis Juratos pœnâ affecit, ex quo publicis supplicationibus, quæ in Rogationum diebus fieri solent, interesse recusarunt, relegando Christophorum Gari in Civitate Leucatæ, Gasparem Petaccioli Drepani,& Franciscum Sala ad Terminos,aliis Juratis in eorum locum suffectis, ac inter eos N. de Palamenni, qui temerè, & impudenter jactaverat se pro viribus facturum, ut Populus ad audiendum Sacrum conveniret, utque Monasteria ab Interdicti observantiâ deficerent.

Referuntur vexationes à Laicali Potestate illatæ Marchioni Notarbartolo,& aliis Secularibus in odium Interdicti.

§. 17. Cæterum nullum ex hactenus expositis facinori mox referendo comparari potest; Tremendum etenim Sacræ Inquisitionis Tribunal adversùs hæreticam pravitatem ad Catholicæ fidei propugnationem Apostolicâ authoritate institutum, tentatum fuit, ut per suos Ministros adversùs Ecclesiam, ejusque visibile Caput Jesu Christi in Terris Vicarium insurgeret, ac quodammodò usque ad effusionem sanguinis arma sumeret. Supradictus siquidem la Pedura Secretus Civitatis Caltanisettæ, se accepisse dicens, & jactans ab uno ex Inquisitoribus cujusdam declarationis formulam, convocavit in Archivio dictæ Civitatis nonnullos Sacræ Inquisitionis Foristas, & familiares, ut ei subscriberent, ejusdem autem declarationis tenor erat qui sequitur videlicet: *Noi infrascritti, come Foristi del Santissimo Tribunale dell' Inquisitione della Città di Caltanisetta per non incorrere nell'innosservanza delli dritti della Corona, nelle presenti concernenze colla Corte Romana,e per esser fodi all ubbidienza dell'immemorabili Privilegii di questo Regno, dichiariamo volere anzi spargere il proprio sangue, non che trasgredire agl'ordini di Sua Maestà, che Dio guardi, di non voler dare nessuna credenza à qualunque rescritto straniero, senza il Regio exequatur, & essendo il prossimo Interdetto contrario alli dritti della Corona, e Privilegi di questo fedelissimo Regno, perciò siamo di voto di non doversi osservare, come nullo, ed invalido, onde in fede di ciò habbiamo sottoscritto la presente di proprio pugno oggi le 25. Aprile 1715.* Incertum quidem adhuc est, quid egerint Foristæ, & Familiares præfati; Illorum tamen pietas, & Religio, nec non Sanctitas Muneris eorum fidei commissi, spem certam ingerit, fore ut omnes ab impiæ hujusmodi declarationis subscriptione, & approbatione abstinuerint, & abstineant.

Familiares Sanctæ Inquisitionis Caltanisettæ tentantur subscribere declarationi contrariæ Interdicto, & Apostolicæ Authoritati.

§. 18. Redeundo autem ad impium Interdicti Violatorem, Compulsoremque Ducem Angioenum, cum hic communicato consilio cum intruso Vicario Generali, claudi constituisset Monialium Collocutoria in tribus Monasteriis Civitatis Agrigentinæ, nisi (ut eisdem Monialibus comminatus fuerat) intra quatuor dierum spatium Ecclesias referarent, Religiosæ illæ Virgines, omnem in Cœlesti Sponso propriæ defensionis, & custodiæ curam projicientes, sanctissimi Crucifixi Simulacrum, in suorum Monasteriorum Turribus, nigris circumindutum velis exposuerunt, ex quo uti sacrum in Fideli Populo horrorem, ita forsan in ipsis Compulsoribus Ministris terrorem excitatum esse credendum est, licèt, quod inde verè secutum fuerit, adhuc ignoretur. Exules intereà Ecclesiastici, tam Seculares, quàm Regulares, e Siciliæ Regno aufugientes, quò magis sibi opportunitas dabatur, in aliena Dominia se contulerunt, eorumque plurimi in quamdam extra idem Regnum Regionem, ubi exilii ærumnas cum patientiâ tolerabant, se receperant. At de hoc certioratus Primarius Laicalis Potestatis illius Regni Minister, se miseros illos Exules non modò extrà Regnum, sed propemodùm extra Mundum esse velle non obscurè ostendens, literis commonuit Principem illius Regionis, in quam iidem Exules se receperant, quod, si ex proscriptis Siculis aliquem in posterum in suo Dominio reciperet, receptosque non ejiceret, sibi commercium cum Regno prædicto fore interdicturum sciret, nec illa ei, quæ ad victum ejus Regionis necessaria erant, ulteriùs ministraturum; Et hoc quidem satis de recenti accidit, nempè in mensibus Maii, vel Junii proximè præteritis, adeòque longè

Violentia à Duce Angioeno, Pseudo-Vicario Generali Agrigentino illata Monialibus trium Monasteriorum ejusdem Civitatis, illarumque mira constantia.

Laicalis Potestas ejectos in exilium ob Interdictum etiam extra Siciliæ Regnum persequitur, & in aliena ditione consistere non patitur.

post

post intentatum in eundem cum Ecclesiâ compositionis desiderium.

Alia potestatis Laicalis attentata, & scelera contra Pontificiam Authoritatem.

§. 19. Ex his omnibus licèt ferè ad evidentiam constet, quod perditionis filii Pontificiam authoritatem è Siciliæ Regno sacrilegè eliminare contendunt, clariùs tamen id ipsum deducitur ex originariis literis Primariorum illius Regni Ministrorum, iisque Instructionibus, quæ ab eis subalternis Officialibus transmittuntur. Præcipitur enim illis, ut contra Ecclesiasticos, Laicosque severè animadvertant; Præcipitur, ut Literas ab Urbe, ac aliundè acceptas, præsertim verò Brevia Pontificia, ex quibus Interdicti observatio posset promoveri, intercipiant, eâque ratione inferiores Ministri Naves, Nautas, Advenasque diligenter omnes perscurtari jubentur; Præcipitur, ut iis, quæ à Concionatoribus ad Populum prædicantur, attendant, utque ex prædictis Concionatoribus eos solos admittant, quos in se benè affectos agnoscant, prout expressiùs videre est in ipsis Literis, Instructionibusque, quæ nedum ob earum prolixitatem, sed etiam ne nauseam, indignationem que legentibus ingerant, non transcribuntur.

Duo Regulares Cappuccini in odium Interdicti à Laicali potestate è Liparensi Insula in exilium depulsi, & ad Calabriæ littora deportati.

§. 20. Transeundo nunc ad violentias, ad quas in Insula Liparensi deventum est, enarrandas, idem Exponens subjunxit, quod cum ibi Fr. Marius à Lipari Concionator, & Fr. Joseph Maria de Lipari Laicus Ordinis Cappucinorum Interdictum servarent, à Vicario Generali Liparensi appositum, & à Sanctissimo Domino Nostro confirmatum, ab eorum Guardiano Fr. Antonio de Tusa, prius compulsi ad ejusmodi Interdictum violandum, postea accusati ex abrupto vocati sunt ab N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, associante Carolo Alconada nuncupato *Ajutante*, cum complicitate Francisci Hernandez dicti *Sargente Maggiore*, ab iisque ad Maris littus traducti, ibi navigio ad discessum parato superimpositi, & exilio injuncto, Nicoteræ in Calabriâ relicti fuerunt, reportata eorum deportationis attestatione ab Officiali dictæ Civitatis.

Archidiaconus Carnevale ad instantiam Laicalis potestatis constitutus Vicarius Generalis Liparensis, & à Pontifice excommunicatus, nisi Vicariatum dimisisset, officium temerè exercet.

Quoniam autem Insulæ Liparensis mentio facta est, dicendum superest, quod licèt in Pontificio Brevi, quo Interdictum Liparense confirmatum fuit, declaretur excommunicatus Archidiaconus Emanuel Carnevale, qui ad instantiam Potestatis Laicæ constitutus fuerat Vicarius Generalis, nisi statim ipsum Vicariatum deposuisset, nihilominus iste Pseudo-Vicarius, eorum, quæ in dicto Brevi disposita fuerunt, apprimè conscius, Officium perperam occupatum nunquam dimisit. Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitatibus, ac Diœcesibus Cataniensi, & Agrigentina, ac etiam Liparensi de Ordine Sanctitatis Suæ appositum, non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ authoritatis contemptu, sivè mandando, committendo, & compellendo, sivè consulendo, instigando, & aliàs quomodo libet cooperando urgentes, tam directè, quàm in directè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad instantiam, & pro parte Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo, manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die 26. Martii 1715. signato tenoris sequentis, videlicet:

Processus omnium præmissorum delictorum à Pontifice committitur per speciale Chirographum Tribunali A. C.

Tenor Chirographi Pontificii.

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 30 Novembre 1714. vi ordinammo, che atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosservanza degl' Interditti di nostr'ordine apposti nella Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, ed il vostro Tribunale dovesse procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendovi a tal'effetto le facoltà necessarie, e quantunque, voi, & il vostro Tribunale, come Essecutor Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro proprio moto, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole ragioni, che intorno à ciò avessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto avesse fatto di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, come anche havendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti: Con detto Nostro Chirografo le commettessimo à Voi, ed al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, commandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particulari con detto nostro Chirografo concedutevi, dovesse procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazione contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell' Immunità, Giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, e Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori al' inosservanza dell' Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e di Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsivoglia Ordine, Congregazione, & Instituto, & anche della Compagnia di Gesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant'Officio di quel Regno e di ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concili Generali, e Constituzioni Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che abiamo quì per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, mà ampliamo in modo, che espressamente di simil nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, concediamo à Voi, e vostro Tribunale, dopo avere una, e più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti, senza bisogno d'altro Chirogafo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e nuovamente formare Processi contro li sudetti Violatori de medesimi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresevi ancora la Città, e la

Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de' sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, e particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolabili observantia Ecclesiastici Interdicti &c. senza pregiudizio d'altre pene, che de Jure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire in avvenire, e quante volte occorrerà, senz'altro Nostro Chirografo, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie di poterli citare per Editto, constandovi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà che basti del non tutto accesso, volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Cathedrali, ò maggiori delle Nostre Città, Terre, & Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Civita Vecchia & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno, à questo effetto, e per questa volta solamente alle Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne' Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli Nostri Predecessori Bonifazio Ottavo de una, & d'Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus Dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa specifica, & individua menzione, li tenore delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbia quì per espresso, & inserto di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & habbia il suo pieno effetto, vigore, & essecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun' modo sia servata la forma della Costituzione di Pio Quarto parimente Nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezzione, ò subrezzione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Cattolica, e alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre clausole, e decreti; Alle quale tutte, e singole, etiamdio più volte confermati e benche ricercassero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata mente. Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 16. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterùm reperiendos culpabiles tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis immunitatis, jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expresse protestatur, ita ut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper in posterùm fabricando, & non aliàs &c. quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributa utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ &c. in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§.21. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romana Curiâ in Audientiâ publicâ literarum contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen. & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam in Confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licet aliàs excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Josephum Fernandez Præsidentem Tribunalis Magnæ Curiæ, Antoninum Negri Præsidem Tribunalis Consistorii Sacræ Conscientiæ, Comitem Borda Consultorem, Nicolaum Pensabene Præsidem Advocatum Fiscalem Magnæ Curiæ, Franciscum Mariam Cavallaro Judicem Magnæ Curiæ Civilis, Ignatium Perllongum Advocatum Fiscalem Tribunalis Patrimonii, Dominicum Piccione Fiscalem abolitæ assertæ Monarchiæ, Mattheum nuncupat. lo Velchio Porterium, seu Satellitem, N. alterum Porterium, seu Birruarium, Doctorem Dominicum Ondars Auditorem à Studiis d. Perlongi, N. Taurinensem Conservatorem Regni, Nicolaum Ardizzone Delegatum, Notarium Philippum Gumena, N. N. N. N. N. N. Milites Sabaudos cum dicto Delegato transmissos, N. N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Castri Orsini Præfectum, Dominicum Constantino Judicem Cataniæ, Franciscum*

Nomina Violatorum Interdicti, & Ecclesiasticæ Immunitatis & Pontificiæ authoritatis

Marino Ducem Juſtitiæ Cataniæ N. N. N. N. N. N. Milites Portæ Meſſanæ nuncupat. della Guardia, N. Caput dd. Militum, N. Giovanninum Sabaudorum Militum Capitaneum, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Juſtitiæ Barræ Francæ, Joannem Schirò Ducem Armorum, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spada illius Militem, Joſephum Galiano Magiſtrum Notarium, N. N. N. N. N. N. uſque ad numerum ſexdecim circiter dicti Ducis Armorum Milites, Hieronymum Angioenum Duca d'Angiò nuncupatum, Chriſtophorum la Puma carcerum Epiſcopalium Agrigenti Cuſtodem, Ignatium Marigo Porterium, ſeu Birruarium Agrigenti, Franciſcum la Pedura Secretum Civitatis Caltaniſettæ, Julium Scavone Porterium, Petrum la Pedura ejuſdem Secreti filium, Vincentium, aliàs l'Intronato de Bivona, Antonium Greſca Græci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Præfectum Caſtri Columbariæ Drepani N. N. N. N. Vigiles Cuſtodiæ Religioſorum in dicto Caſtro appoſitos, Eraſmum Mandria Birruarium Civitatis Saccæ, Vitum Palermo Ducem Juſtitiæ dictæ Civitatis, Onuphrium Celeſti Ducem Juſtitiæ Civitatis Leucatæ, Hectorem Antinoro Ducem Armorum, N. N. N. N. ejus Equeſtres Milites in numero quatuordecim circiter, Franciſcum Ingaſtone Commiſſarium Generalem, Franciſcum Baldanza ejus Magiſtrum Notarium, Joannem Mendozza de Plazza Ducem Armorum Vallis notæ, N. N. N. Milites ſociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupat. l'Ajutante, Franciſcum Hernandez dictum Sargente Maggiore Archidiaconum Emanuelem Carnovale Vicarium Generalem Liparen. intruſum, Magiſtrum Pizzolante Provincialem Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fratrem Antonium de Fuſa Guardianum Capuccinorum Liparæ, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eoſdem harum ſerie citamus, monemus, & requirimus primo, ſecundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum menſium ſpatium, quorum priores viginti dies pro primo, alii viginti dies pro ſecundo, poſteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione aſſignamus, & vos aſſignetis, debeant, & quilibet ipſorum, prout eos tangit, debeat Romæ in judicio coram Nobis, vel infraſcripto Perilluſtri, & Excellentiſſimo Domino Dominico Ceſare Florello, Locumtenente Noſtro in Criminalibus Generali legitimè comparuiſſe, & comparere ad deducendum, & allegandum cauſam quare non debeat ipſos, & eorum quemlibet in omnes, & ſingulas cenſuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari ſolitâ contentas, inflictas, impoſitas, & comminatas incidiſſe, & incurriſſe declarari, ac ſine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum ſingulos irrogandarum contra illos, & illorum quemlibet literas quaſcumque deſuper neceſſarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & ſingulos actus de, & ſuper præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſarios, & opportunos procedi, nec non reſpectivè ad videndum ſe ſe in cenſuras, & pœnas hujuſmodi incidiſſe, & incurriſſe declarari, ipſique Domino Procuratori Fiſcali Generali Jus, & Juſtitiam miniſtrari. Certificantes eoſdem *Joſephum Fernandez, Antoninum Negri, Comitem Borda, Nicolaum Penſabene. Franciſcum Mariam Cavallaro, Ignatium Perlongo, Dominicum Piccione, Mattheum nuncupat. lo Vecchio, N. alterum Porterum, Doctorem Dominicum Ondars, N. Taurinen. Conſultorem Regni, Nicolaum Ardizzone, Notarium Philippum la Gumena, N. N. N. N. N. N. Milites Sabaudos cum Delegato tranſmiſſos, N. N. duos famulos Canonici Roccaforte, N. Caſtri Orſini Præfectum, Dominicum Conſtantino, Franciſcum Marino, N. N. N. N. N. N. Milites Portæ Meſſanæ, N. Caput dictorum Militum, N. Gioannini Sabaudorum Militum Ducem, Petrum Angelum Canizzaro Ducem Juſtitiæ Barræ Francæ, Joannem Schirò, N. ejus Locumtenentem, Paulum Spadam illius Militem, Joſephum Galiani, N. N. N. N. N. N. uſque ad numerum ſexdecim Milites, Hieronymum Angioenum nuncupat. Duca d'Angio, Chriſtophorum la Puma, Ignatium Marigò, Franciſcum la Pedura Julium Scavone, Petrum la Pedura, Vincentium aliàs l'Intronato, Antonium Greſca Græci, Demetrium de Plana Græcorum, N. Præfectum Caſtri Columbariæ Drepani, N. N. N. Vigiles Cuſtodiæ Religioſorum in dicto Caſtro appoſitos, Eraſmum Mandria, Vitum Palermo Ducem Juſtitiæ Civitatis Saccæ, Onuphrium Celeſti, Hectorem Antinori, N. N. N. Equeſtres, Milites in numero quatuordecim circiter, Franciſcum Ingaſtone, Franciſcum Baldanza, Joannem Mendozza, N. N. N. Milites Sociantes, N. Margaria, qui dicitur Commandante della Città, Carolum Alconada nuncupatum l'Ajutante, Franciſcum Hernandez dictum Sargente Maggiore, Archidiaconum Emanuelem Carnevale, Magiſtrum Pizzolante Provincialem Ordinis Carmelitarum Panormi, & Fr. Antonium de Fuſa Guardianum Cappuccinorum Liparæ*, ſic citatos, & monitos, quod ſi in dicto termino ipſis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infraſcriptus, ſervatis terminis de ſtylo Curiæ ſervari ſolitis, ad omnium, & ſingularum cenſurarum, & pœnarum prædictarum (ultra aliàs de jure competentes reſervatas) incurſus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque reſpectivè, & ad omnia alia neceſſaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, ſive deveniet, & procedet juſtitiâ mediante, eorum abſentiâ, & contumaciâ non obſtante. In quorum fidem &c Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1715. Indictione octavâ, die verò 9. menſis Decembris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi Anno decimo ſexto.

Citantur, & monentur omnes ſupranominati ad comparendum & allegandum cauſam quare declarari non debeant incidiſſe in Cenſuras & pœnas &c.

Dominicus Cæſar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Notarius.

Die 17. Martii 1716. Elapſis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliiſque ſervatis de ſtylo Curiæ ſervari ſolitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria in curſus in omnes, & ſingulas cenſuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis edita, & conſuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni nuncupata, qua univerſis Chriſtifidelibus denunciati fuerunt Excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Eccleſiaſtica Sepultura ii omnes, & ſinguli, contra quos præfata Sententia lata fuit.

MO-

XI.

MONITORIUM

Die 9. Decembris 1715. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra Compulsores, & violatores Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ in Civitate Messanæ, ac in Civitate, & Diœcesi Catanien., nec non Ecclesiastici Interdicti, eidem Civitati, & Diœcesi Catanien. appositi, & præsertim contra Ecclesiasticos earumdem Civitatis, & Diœcesis Catanien.

Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius; Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Exequutor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis,& singulis RR. DD. Dominis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & expletâ jam relatione eorum, quæ ab Administris Sæcularis Potestatis Regni Siciliæ, eique adhærentibus, impiè non minus, quàm sacrilegè perpetrata fuerunt, tam in Civitate Panormi, quàm in Civitate, & Diœcesi Agrigentin. contra Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac respectivè contra Interdictum, cui Civitas, & Diœcesis Agrigentin. præfatæ jussu Sanctissimi Domini Nostri Papæ subjectæ reperiebantur, & adhuc reperiuntur, nec non relatis insuper nonnullis excessibus, qui ex detestabili quorumdam Laicorum temeritate in Civitate, & Diœcesi Catanien., pari Interdicto suppositis, eâdem de causâ contigerunt, ut ex distinctis petitionibus hodiernâ die factis latius apparet: Modò fusiùs commemorando ea, quæ ex damnatâ potissimùm operâ quorumdam Virorum Ecclesiasticorum in Civitate, & Diœcesi Catanien. hujusmodi admissa fuerunt, narravit, ex aliis nostris monitoriis Literis die duodecima Januarii proximè præteriti expeditis satis innotuisse miserrimum, & deplorabilem statum Civitatis, & Diœcesis præfatarum, & quàm graves illic violationes Ecclesiasticum Interdictum usque ab initio sustulerit. Cùm enim eam præ aliis calamitatem Civitas, & Diœcesis prædictæ infeliciter sortitæ fuerint, ut Joannes Baptista Parisius Ecclesiæ Cataniensis tunc Vicarius Generalis, non minus sui muneris, quàm sui Episcopi Proditor factus, in proprium Antistitem, & in Gregem suæ curæ commissum arma converterit, eo adnitente, nec non accedente auctoritate potestatis sæcularis, cujus partes nefariè tunc explebat Franciscus Barbara Abbas Sanctæ Luciæ nuncupatus, uti assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Delegatus, factum fuit, ut Ecclesiæ tam Civitatis, quàm Diœcesis apertæ fuerint, & ferè ubique divina Officia publicè celebrarentur. Adhuc tamen memoratum Apostolicum Interdictum suos habuisset Cultores, & plures, dirâ licet, ac sævâ ejusmodi tempestate nullatenus commoti, constantes permansissent in obedientiâ Apostolicorum mandatorum, præsertim, quia etiam multi Prævaricatores redeuntes ad cor, ipsius Interdicti observantiam in dies repetebant, nisi ex illismet, qui scientiam legis se habere promittebant, insurrexissent Viri fabricatores mendacii, qui auditum à veritate avertentes, etiam postquam verus Apostolicæ Sedis sensus multifariam eis innotuerat, posuerunt in mendacio spem suam, & sub inani metus obtentu latissimam aperuerunt viam Interdicti eversioni. Plurimi igitur, etiam ex iis, quibus eadem Sancta Sedes confisa fuerat, ut pro sui officii, vel gradus debito ascenderent ex adverso, ac starent in prælio, & murum opponerent pro domo Israel, susceperunt vocem mendacii, & Prophetis prophetantibus de corde suo applauserunt manibus suis; Ecclesiastici scilicet, tam Sæculares, quàm Regulares, qui aquam hanc turbidam falsæ doctrinæ ebibentes, primi confregerunt obedientiæ jugum, ruperunt vincula, & recesserunt de viâ, errantes ac in errorem mittentes, & scandalizantes plurimos, & irritum facientes mandatum Apostolicæ Sedis. Horum porrò exemplo, nec non supradicti Parisii suasionibus, ac minis, & terroribus, potestatis Sæcularis Populi Catanienses abducti, omnes ferè declinaverunt, ac simul inutiles facti sunt, adeò ut in Civitate, & Diœcesi Catanien. vix Interdicti umbra remanserit.

Ejus suasionibus, & minis Sæcularis potestatis abducti plurimi Ecclesiastici utriusque Cleri, & Populi Cataniensis Interdictum ubique violant.

§. 2. Intereà è sublimi Apostolorum Principis Sede exurgens Sanctissimus Dominus Noster, ac zelando honorem Domus Dei, quæ est Ecclesia, per suas Apostolicas literas in formâ Brevis die sextâ Novembris anni proximè præteriti expeditas exaltavit in fortitudine vocem suam; Voci autem ejus dedit Deus vocem virtutis apud Populos, unde in luce sagittarum suarum lux orta est eis. Damnavit quippe Sanctitas Sua, ut in alia contemporanea instantia dictum est, ac rejecit uti falsas in casu, de quo agebatur, doctrinas allatas: Exprobravit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia declarationibus à Sanctitate Sua toties factis non crediderunt: Præcepit omnimodam, & exactam Interdicti observantiam, sublato tam metus, quàm alio quovis contravenniendi prætextu, vel colore: Distrinxit demùm contra Refractarios spiritualem Ecclesiæ gladium, interminatis Ecclesiasticis censuris, innovatis Sacrorum Canonum pœnis, & aliis etiam ex integro cumulatis. Porrò, ubi primùm evulgatæ fuerunt præfatæ Pontificiæ literæ per earum affixionem in civitate, & in aliis locis Diœcesis Cataniensis sequenti mense Januarii factam, ad sonitum Apostolicæ vocis commota fuit in contritione multitudo copiosa tam Ecclesiasticorum, quàm Laicorum, uberesque, ac saluberrimi fructus illicò apparuerunt; statim enim Interdicti observantiam reassumpserunt Patres Societatis Jesu, & Patres Carmelitæ Discalceati, hac subinde de causa in exilium acti: Sex Monasteria Monialium Civitatis Cataniæ, paucis exceptis Monialibus, ab interventu, ac respectivè publicâ Divinorum Officiorum celebratione abstinuerunt. In Terra Barræ Francæ clausa fuit Ecclesia Matrix, illiusque exemplum secuti fuerunt Fratres Minores Ordinis Reformatorum S. Francisci. In Civitate Plazzæ, Oppido Petræ Persiæ, & aliis locis ejusdem Diœcesis similiter Interdictum ex parte reintegratum fuit. Innumeri demum, ad plurima Hominum millia, ex omni genere, & sexu, tam Ecclesiasticorum Sæcularium, & Regularium, quàm Laicorum, impetratâ ex indulgentia piæ Matris Ecclesiæ absolutione, ad Interdicti observantiam redierunt, quos omnes expansis ulnis, & in latitudine

Summus Pontifex per suas literas ejusmodi Violatores objurgat, falsas disseminatas doctrinas damnat, Interdictum exactè ab omnibus observari præcipit.

Pontificiis commoti vocibus plurimi Interdicti observantiam reassumunt in Civitate, & Diœcesi Catanien.

nnes Ba- ta Parisius arius ge- alis Cata- n. proditor Præsulis subdito- n,& mani- us Inter- i violator, hostis.

cordis

cordis Apostolica Sedes excepit, opportunè hunc in finem delegata in partibus facultate eos absolvendi præstito tamen priùs ab illius juramento de non contraveniendo ampliùs in posterùm memorato Interdicto, adeò proinde ex evulgatione dicti Brevis invaluerunt vires obsequentium mandatis Sanctæ Sedis, ut plures ex Adversariis à voce Apostolici tonitrui formidantes, quasi submissis alis, ei apertò obsistere minimè ausi fuerint. Sed adhuc non defuerunt perversi homines, qui pœnis Ecclesiasticis in nihilum correcti, quinimò adjicientes in dies peccatum super peccatum, majori quàm unquam studio conati sunt, ut Interdictum præfatum penitus everterent.

Nec tamen desunt, qui in contumacia persistentes illud evertere conantur.

§. 3. Præ aliis verò idem Dominus Procurator Fiscalis narravit, quod Sacerdos Innocentius Roccaforte Bonadies Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, ac supradicti Abbatis Barbaræ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ Delegati, non tam in munere, quàm in iniquitate Apostolicarum excandescens, easque contumeliosis verbis irridens, statim ac intellexit easdem literas fuisse affixas in Civitate Plazzæ, ac Nicolaum Ardizone ibidem pro eadem asserta, & abrogata Monarchia similiter Delegatum, illas minimè lacerasse, aut quidquam contra eas egisse, illius negligentiam graviter increpavit, eumque statim illuc remisit cum aliis in separata Instantia nominatis, ut easdem literas refigeret nec non diligenter inquireret, ac severè in eos animadverteret, qui illas affixerant, vel Interdictum servassent. Subinde idem Innocentius Roccaforte, adjuvantibus Subdiacono Innocentio Patti ejus Nepote, Sacerdote Francisco Viola, aliisque Laicis in contemporanea petitione recensitis, die nona Februarii proximè præteriti manus injecit in Sacerdotes Lucianum de Philippis Canonicum Secundarium Ecclesiæ Cathedralis Cataniensis, Franciscum Lauriam, & Hieronymum Gemellarium, non alia de causa, nisi quia absolutione impetrata Interdictum observabant, ejusque observantiam verbo, & exemplo apud alios promovebant, ac insuper, quia jussi contra ipsum Interdictum prædicare, constanter abnuerant; Illos itaque detrusit in carceres Regii Castelli Cataniæ Castri Ursini nuncupati, ubi plura pro Ecclesiæ causa sustinuerunt; statim enim inclusi fuerunt in separatis mansionibus, seu veriùs cryptis, intercluso eis undequaque, ac districtè prohibito quolibet humano commercio, adeò ut vix postea ob loci humiditatem, & hyemalis temporis rigorem impetrare valuerint facultatem morandi ante carceris januas adstantibus excubiis; Cumque ejusmodi ærumnarum causâ in adversam valetudinem incidissent supradicti Hieronymus Gemellarius, & Franciscus Lauria, nonnisi post biduum permissum fuit Medico, ut eumdem Gemellarium, sub oculis tamen dicti Subdiaconi Patti, invisere posset: Lauria verò, tametsi graviter ægrotaret, ac pro eo instarent, ac rogarent tam Medicus, quàm Nobiles Catanienses è carceribus emitti, neque etiam sub fidejussione de illuc redeundo, postquam convaluisset, obtinere potuit, repulsis semper Intercessoribus à Roccaforte asserente indignos esse nedum gratiâ, sed vitâ Seductores Civitatis, & Regni: repetitis tandem clamoribus, cum propter morbi contumaciam, ac etiam ob fumum, & gravem odorem è virentibus, & putridis lignis, quæ à Vigilibus intra carceres concremabantur, productum, inhabitatio ejusdem carceris intolerabilis evasisset, idem Lauria transferri obtinuit ad carcerem, ubi detinebatur alter Sacerdos Lucianus de Philippis, quem tamen cum primo deteriorem expertus fuisset, eo quia undique imbribus patebat, ad priorem locum unà cum dicto Luciano reductus fuit. Interim obturatis ad eorum preces auribus, ac sensim carceris angustiis in dies adauctis, quotidie sollicitabantur, libertate etiam, & muneribus oblatis, ad Interdicti violationem, sæpiùs ad Castellum hac de causâ accedente dicto Innocentio Patti nepote Canonici Roccaforte; omni tandem amissâ spe illorum constantiam flectendi, notificatum eis fuit præceptum exulandi à Primario Regni Siciliæ Ministro transmissum, datâ tamen eis optione, vel ejusmodi exilii pœnam subeundi, vel publicè celebrandi; Cumque illi pro constanti Interdicti observantiâ exilium elegissent, die decimâ Martii exulare jussi fuerunt, ac serò sequentis diei ad navim deducti ab ipsis Roccaforte, Innocentio Patti, & aliis in contemporanea Instantia nominatis, & ad Gubernatorem Messanæ directi, ibique post varias injurias, & contumelias in aliam naviculam superimpositi, indictâ Principis indignationis, & exilii pœnâ, extra Regnum fuerunt amandati.

Narrantur plura scelera à Canonico Roccaforte patrata in contemptum Pontificiæ authoritatis, ejusque dira persecutio in Observantes Interdictum.

Eamdem ob causam duo Sacerdotes in carceres conjecti, & postea in exilium à toto Regno ejecti.

§. 4. Præterea dicti Roccaforte, Joannes Baptista Parisius, & alii in separatâ Instantiâ nominati se contulerunt ad Monasteria Monialium SS. Juliani, & Placidi Civitatis Cataniæ, quæ, ut dictum fuit, ad Interdicti observantiam cum aliis laudabiliter redierant, eorumque muros Militibus circumvallarunt, & ne, quæ eis ad victum necessaria erant, illic introducerentur, prohibuerunt, exinde januas earum Ecclesiarum temerè aperuerunt, seque illas ad alia, & remotiora loca fore traducturos minati fuerunt. Cùm autem, his omnibus contemptis, eædem Moniales à constanti custodiendi Interdicti proposito divelli non valuissent, missus fuit à præfato Roccaforte ad Monasterium Sancti Placidi Frater Franciscus Malavigna Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, Vir impius, & sæculari potestati contra Apostolicam Sedem obsequentissimus, qui illuc accedens, & Ecclesiam ingressus, horrendo, & nefario ausu statim aperuit ostiolum Tabernaculi Augustissimi Eucharistiæ Sacramenti, ac contemptâ Divinæ Majestatis præsentiâ, sacrilegè arripuit ipsum tremendum Sacramentum, illudque præ manibus tenens, conversus ad Moniales aperuit os suum in blasphemias, ac ipsum Dominum in caput suum invocans, si falsum esset dicturus, contra Interdictum, ejusque validitatem, & observantiam plura execrabilia evomuit, ipsasque Moniales obtestando, ut idem Interdictum contemnerent, & sæcularis potestatis mandatis obedientiam exhiberent, affirmare perrexit eas lethaliter peccare observando Interdictum, supremamque Veritatem in testem sui mendacii, & hæreticalis assertionis advocare non timuit. Quinimò parùm reputans solas Moniales ad Interdicti violationem adegisse, ad ulteriora progrediens, ne dum similibus blasphemiis ad parem inobedientiam impellere contendit Religiosos sui Ordinis, sed tentavit insuper totum Siciliæ Regnum, imò universum Terrarum Orbem, si fieri potuisset, pestifero sacrilegarum suarum propositionum halitu inficere: In hunc enim finem libellum quemdam conscripsit contra jura Sedis Apostolicæ, & obedientiam divino jure eidem Sanctæ Sedi debitam, amaritudinibus, & maledictionibus plenum, à supradicto Roccaforte Panormum transmissum, ut typis evulgaretur: credibile tamen est, quod ad ejus lecturam ipsorum Sanctæ Sedis Inimicorum aures exhorruerint, & petitæ illius evulgationi non annuerint, licèt quid inde verè secutum sit, hactenus ignoretur.

Alia attenta Canonici Roccaforte i[n] Moniales Ca[...] tanien.

Horrendum scelus Fr. Francisci Ma[...] lavigna, eju[s]que nefarius libellus quo[...] dictas Moni[a]les, ac omne[s] Siculos ad I[n]terdicti viol[a]tionem adi[...]gere tentav[it].

§. 5. Ad hæc gravissima fuerunt vulnera Immunitati, Jurisdictioni, Libertatique Ecclesiasticæ, ac præfato Interdicto illata à supradicto Joanne Baptista Parisio Thesaurario Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, quippe qui, licèt à Reve-

rendissimo Domino Episcopo fuisset ab Officio Vicariatus Generalis amotus, suffecto in ejus locum Canonico Petro Lauria, de quo inferiùs dicetur atque ejusmodi remotio eidem Parisio innotuisset, delato ad illius manus uno ex pluribus originalibus Edictis super eâdem remotione subscriptis propriâ manu prædicti Reverendissimi Domini Episcopi, ejusque sigillo munitis, ac in Civitate Cataniæ affixis eodemmet tempore, quo illic affixæ fuerant enunciatæ literæ Apostolicæ super omnimodâ observantiâ Interdicti, præter Epistolam ab eodem Reverendissimo Antistite hac de re scriptam Confessario ipsius Parisii; Nihilominus, remotione ejusmodi ab initio dissimulatâ, mox ab eâ sine causâ, & injustè (ut jactabat) secuta, recursum habuit ad Primarium Potestatis Sæcularis illius Regni Ministrum, transmissis interim per universam Diœcesim literis incyclicis, seu circularibus, quibus præcipiebat, ut quousque non rediret responsum dictæ Sæcularis potestatis nullatenus sibi obedientia subtraheretur, reportataque (quod planè incredibile videtur) ab eodem Ministro confirmatione in Vicariatus Generalis Officio, auctoritate ejusdem Sæcularis Potestatis contra tot notissima Sacrorum Canonum & Conciliorum Decreta, ac contra tot Pontificias Constitutiones in eodem Officio, licèt insuper excommunicatus, ac publicè postea denunciatus fuisset, detestabiliter, & pertinaciter perseveravit, & perseverat, non sine maximo Animarum periculo, in rebus præsertim Sacramentorum administrationem concernentibus, & cum gravissimâ Interdicti læsione, quod totis viribus evertere non prætermittit.

§. 6. Complures itidem alii, veritati resistentes, etiam post evulgatas supradictas literas Apostolicas, non destiterunt verbo, & exemplo promovere inobservantiam ejusdem Interdicti, inter quos numerantur Joannes la Valle, Petrus Gullotta, & Joannes Giuffrida Canonici Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, nec non Archangelus Caruso, Erasmus Barbagallo, & Fabritius Strano ejusdem Ecclesiæ Canonici Secundarii, ac Sacerdos, Petrus Scoto Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Montis Serrati Cataniæ: Sed præ cæteris nonnulli ex Regularibus, videlicet supradictus Fr. Franciscus Malavigna, & Frater Illuminatus Scoto Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum, Frater Bonaventura Campanelli, & Frater Vincentius pariter Campanelli germani fratres, Minores Conventuales ejusdem Sancti Francisci, & Pater Franciscus Maria Asmondo Congregationis Clericorum Regularium Minorum, qui profitentes se esse legis Doctores, sed veriùs erroris, ac mendacii Magistros se ostendentes, facti sunt acerrimi Persecutores jurium Apostolicæ Sedis, falsis eorum doctrinis abducentes Populos ab obedientiâ eidem debitâ, ac Refractarios in propriâ pertinaciâ obfirmantes, & contra præfatum Interdictum inflammantes. Cæterùm hisce doctrinis magis obdurata fuerunt corda filiorum iniquitatis, qui in suâ obstinatione perseverantes, studia omnia adhibuerunt, ut eos inquirerent qui Interdictum observabant, & præsertim Sacerdotes, qui illud etiam ab aliis, ut par erat, observari curabant; illos propterea, veluti Seditiosos, Rebelles, & publicæ pacis Perturbatores apud omnes proclamare ausi sunt, ut eos penitus perderent. Præ aliis autem contumeliosè è Regno Siciliæ ejecerunt Sacerdotem, Petrum Lauriam Canonicum Cathedralis Ecclesiæ Cataniensis, & in Officio Vicariatus Generalis ejusdem Ecclesiæ in locum memorati Parisii à Reverendissimo Domino Episcopo, ut superiùs dictum fuit, subrogatum, qui cum operâ ejusdem Parisii, & Canonici Roccaforte, longè ante mox dictam suam subrogationem jam loco carceris detineretur in Civitate Messanæ unà cum Sacerdote Carolo Colli, in quam ut paratum declinarent carcerem, è Civitate Cataniæ aufugientes se receperant, ac in eâdem Civitate Messanæ sui muneris partes pro loci, & temporis conditione explendo, obsequentes Interdicto confirmare; aliosque ad ejus observantiam revocare non prætermitterent, in id etiam cooperante præfato Sacerdote Carolo Colli, extemplò die 11. Septembris proxime præteriti, instigante supradicto Roccaforte, ambo à Comite Vianzini Gubernatore Messanæ acciti, & confestim in manus Custodis Portus Messanensis traditi, & ab eo, Militibus adstantibus, rectà in paratam naviculam impositi, & à Regno expulsi fuerunt. Prætereà in Civitate Paternionis, ubi pro Seculari potestate vigili, & improbâ sollicitudine incumbebant contra Ecclesiasticum Interdictum Sacerdos Josephus Sparpaglia Vicarius Foraneus, & Joseph Gargia Ayello, Dux Justitiæ dictæ Civitatis ab eisdem circa mensem Aprilis labantis anni in carceres conjecti fuerunt Canonicus Antoninus Santangeli, & Pater Lector Dominicus Diamenti Ordinis Prædicatorum, nec non sequenti mense Junio in Conventu S. Mariæ Gratiarum procurata fuit captura P. Josephi è Plazza Congregationis Italiæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupat. quam tamen ille non sine vitæ suæ discrimine è speculâ se projiciendo evasit, licèt eum Miles armatâ manu insequeretur. Nec sanè dissimilia passi fuissent Sacerdotes Stephanus Asmetto Cantor, & Sebastianus Scandura Cappellanus Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ *dell'Alto*, nec non Alfius Rosso, & Salvator Rosso Cappellani in alia Ecclesiâ sub invocatione S. Barbaræ ejusdem Civitatis Paternionis, ac Sacerdos Fortunatus Papalardo, qui religiosè abnuerant violare Interdictum, ad quod jussu, & minis prædictorum Josephi Sparpagliæ Vicarii Foranei, & Josephi Gargiæ Ayello Ducis Justitiæ pluries compulsi fuerant, nisi, cùm se ad vincula conquiri intellexerunt, aliorum exemplo cautiores redditi, arreptâ è Regno fugâ mensibus Julio, & Augusto proximè præteritis, Adversariorum consilia elusissent. Hanc quoque Persecutorum iram pari fugâ declinarunt Sacerdotes Gaspar Cantarella, & Laurentius de Amico è Civitate Jacis Sancti Antonii, quos in carcerem conjicere curaverat N. N. Natione Sabaudus, Capitaneus Militum Armorum Civitatis Jacis Realis, nec non Sacerdos Laurentius Vattiatus Cappellanus in Ecclesiâ Matrice ejusdem Loci Jacis Sancti Antonii, contra quem odio exarserat memoratus Roccaforte, instigante Josepho Maria Foraneo Jacis Realis, qui ulteriùs minis, & carceris terrore compellere tentaverat Sacerdotem Marium Gulli Cappellanum in Ecclesiâ Sancti Sebastiani dictæ Civitatis Jacis Realis, ut facultatem audiendi Sacramentales Confessiones à supradicto Parisio, licèt jamdiu ab Officio Vicariatus Generalis deposito acciperet; Unde omnes prænominati, ne iniquis Compulsorum mandatis obtemperando, Dei, & Ecclesiæ Ordinationi resisterent, Patriâ relictâ, è toto Siciliæ Regno de mense Septembris, proximè præteriti aufugerunt. Non impari virtute eligentes Deo potiùs, quàm hominibus placere, Sacerdotes Christophorus Sanchez Cappellanus Ecclesiæ Cathedralis Civitatis Cataniæ, Bartholomeus Petralia Beneficiatus Secundarius Ecclesiæ Collegiatæ S. Mariæ Montis Serrati, P. Franciscus Balestrerius Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, & Clericus Joseph Finocchiaro Sacrista in Ecclesiâ nuncupatâ *delli morti* dictæ Civitatis, impiorum

Fervet persecutio in Observantes Interdictum, & plures carceribus mancipantur.

Alii in exilium è toto Regno ejiciuntur.

Alii ad evitandas persecutionis ærumnas fuga ex illis Partibus sibi consulunt.

Parim, & Roccaforte vocem contemnentes, ut eorum indignationem evaderent, è Regno pariter circa idem tempus abierunt: Illorum tamen manus non evitarunt Sacerdotes Horatius Polverenti, & Petrus Margariti, qui culpabiles apud eosdem Compulsores indicati, ex quo Interdicto, ut æquum erat, obtemperando, clausis januis in dicta Ecclesia *delli morti* Sacrum faciebant, de mense Junio proximè elapso carceribus mancipati, & subinde pœnâ exilii è Civitate, & Diœcesi Catanien. mulctati fuerunt.

Recensentur plures alii Regulares, & Sacerdotes Sæculares, qui Interdictum violarunt, & ab aliis violari curarunt in Civitate, & Diocesi Catanien.

§. 7. Demum silentio prætereunda non sunt, quæ idem Dominus Procurator Fiscalis prosequendo addidit patrata fuisse in eadem Civitate Cataniæ contra Ecclesiasticum Interdictum à P. Lucio Bonanno Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis Abbate Monasterii Sancti Nicolai de Arena, & à Fr. Raymundo Bonfiglio Ordinis Prædicatorum degente in Conventu Sanctæ Catharinæ Senensis, aliisque Ecclesiasticis mox nominandis. Dictus enim Pater Bonannus haud satis egisse reputans Religiosos sibi Subditos pravo suo exemplo ad Interdicti violationem adigendo, reseratis etiam Ecclesiæ januis, ut omnibus opportunitas daretur publicæ Divinorum Officiorum celebrationi interessendi, propriâ authoritate abuti pergens, eos, qui iniquo præcepto parere detrectarunt, ad ejusmodi obedientiam sibi exhibendam minis coegit, & P. Alexandrum Pilo in recto observantiæ proposito perseverantem, tentavit primò parata carceratione terrere, & subinde mense Martio proximè præterito, injuncta exilii pœna, è Monasterio ejecit: Frater verò Bonfiglio Consiliarius supradicti Canonici Roccaforte, nedum ejus animum malignantibus consiliis obduravit, & magis in dies obdurat, sed insuper suasionibus æquè perversis ab observando Interdicto avertit Matronas Civitatis, easque falsa illius religione deceptas in viam perditionis adduxit. Horum iniquitatem consectati fuerunt Sacerdotes Augustinus Manduca Primarius Cathedralis Ecclesiæ Sacrista, & præfati Canonici Roccaforte Confessarius, qui pervicaciter persistens in violatione Interdicti, pluries, & palàm in Ecclesiæ Sacrario contra Observantes oblocutus fuit, impiè etiam in Summi Pontificis potestatem blasphemans: Nec non Antonius Tropea ejusdem Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, qui in præmium improbi laboris verbo, & exemplo impensi, ut alios ad Interdictum violandum induceret, promeruit in Rectorem Seminarii à Parisio constitui ut Alumnos ejus curæ, & educationi commissos ad parem inobservantiam erudiret. Nec à prædictis dissensit alter Sacerdos Martinus Maria: Declamavit enim in Civitate Jacis Realis contra Interdicti observantiam: Sollicitavit alios ad illud contemnendum: Et in Ecclesia sui jurispatronatus sub Invocatione Sancti Martini, publicæ commoditati hac de re aperta, celebravit, cæteraque Divina Officia peregit; Rebusque aliis in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. præmissa omnia, & singula committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, ac Interdictum in præfatis Civitate, ac Diœcesi Catanien. de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum, non solùm violantes, sed etiam acerrimè oppugnantes, ad illius violationem cum maximo Fidelium scandalo, ac Pontificiæ Authoritatis contemptu, sive mandando, committendo, compellendo, sive consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet cooperando urgentes, tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & alias omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur, quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri die vigesima sexta mensis Martii currentis anni signato, tenoris sequentis; videlicet:

Ejusmodi delictorum causa à Pontifice per speciale Chirographum delegatur A. C

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo, spedito dal nostro Palazzo di Monte Cavallo in data delli 30. Novembre 1714. vi ordinammo, chè atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosservanza degl' Interdetti di nostr'ordine apposti nella Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, ed il vostro Tribunale doveste procedere alla formazione de' Processi, e trasmissione de' Monitori contro quelli, che fossero risultati Violatori, come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contravenzione di detti Interdetti tanto direttamente, quanto indirettamente; concedendovi à tal' effetto le facoltà necessarie: E quantunque Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle Lettere Apostoliche, avereste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; nondimeno à maggior cautela, & di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò havessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & avocando à Noi, in quanto havesse fatto da bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Tribunale, Congregazione e Giudice, come anco avendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati di ordine nostro, come se di parola in parola vi fossero stati inseriti, con detto nostro Chirografo le commettessimo à Voi, ed'al vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la clausola quam, & quas, comandandovi espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo concedutevi, doveste procedere alla trasmissione de' Monitorii, e citazioni contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati indiziati per Violatori dell' Immunità, giurisdizione, e libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsivoglia modo tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all' inosservanza degl' Interdetti di nostro ordine apposti nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsivoglia Persona, tanto Laici di qualsivoglia grado, preeminenza, e dignità, quanto Ecclesiastici, e Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant' Offizio di quel Regno, & d'ogni altra Persona di speciale, specialissima, & individua nota degni, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de Concilii Generali, e Costituzione Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che habbiamo qui per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, ma ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta concediamo à

Voi,

Voi, e vostro Tribunale, doppo haver una, ò più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti senza bisogno di altro Chirografo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e novamente formare Processi contro li sudetti Violatori dell'Imunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, Consultori, Instigatori, ed in qualunque altro modo Cooperatori direttamente, ò indirettamente all'inosservanza degl'Interdetti come sopra, e contro li Violatori de medesimi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compresovi ancora la Città, e la Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de sacri Canoni, Decreti de' Concilii generali, Constituzioni, e Brevi Apostolici, e particolarmente del nostro Breve emanato sotto li 6. Novembre 1714. super omnimoda, & inviolabili observantia Ecclesiastici Interdicti &c., senza pregiudizio di altre pene, che de Jure competessero. Et affinche più facilmente possiate ciò esseguire in avvenire, e quante volte occorrerà senza altro nostro Chirografo, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, rachiamo, ricorso, opposizione di nullità, etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie, di poterli citare per Editto, costando anco sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà che basti, del non tuto accesso; volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di S. Pietro alla Curia Innocentiana, & in Campo di Fiore & alle Chiese Catedrali, ò maggiori delle nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fumicino, Civitavecchia, & Ancona, vagliano, & habbiano la loro forza, e vigore, contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando, in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Constitutioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifatio VIII. de una, & Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogn'altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua mentione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbino qui per espressi, & inserti di parola in parola, e che il presente Nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore & esecuzione con la nostra sola sottoscrizzione, benche non sia registrato nelli Libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale però per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espressa, speciale, & individua mentione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare; dichiarando nullo, e irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse. Non ostante quanto à tutte e singole cose premesse, qualsivoglia Costituzione, & Ordinazione Apostoliche, Concilii anche Generali, statuti, usi, consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con de rogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Catolica, & alla Santa Sede, e con qualsivoglia altre Clausole, e Decreti: A quali tutti, e singoli etiandio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & individua mentione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta Potestà espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 26. Marzo 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summa cum instantia postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterum reperiendos culpabiles, tam ex causis prædictis, quàm cujuscumque alterius læsionis Immunitatis, Jurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis, expresse protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto processu desuper in posterum fabricando, & non aliàs &c. quatenùs sibi Literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis, affigendas, exequendas, & publicandas, cum pro illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & alias de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Spinula Archiepiscopus Thebarum, Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ Authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis, per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus Literis exequendis tutum non patere accessum, petitas Literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes.

§. 8. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legendum, & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra etiam in Confinibus maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & majorum Ecclesiarum respectivè ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ Authoritate pro nunc, & sine præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles, (quorum aliqui iterum incurrerunt in censuras, licet aliàs excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expresse reservamus, *supradictos Sacerdotem Innocentium Roccaforte, Bonadies Canonicum Cathedralis Ecclesiæ Catanien. Subdiaconum Innocentium Patti Nepotem dicti Canonici Roccaforte, Sacerdotem Franciscum Viola, Sacerdotem Joannem Baptistam Parisium Thesaurarium Ecclesiæ Cathedralis Catanien., olim Vicarium Generalem, & jam ab ejusmodi Officio depositum, Fr. Franciscum Malavigna Ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci, Joannem la Valle, Petrum Gullotta, & Joannem* Nomina omnium prædictorum Violatorum Interdicti hostium Pontificiæ authoritatis.

Giuffrida Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Catanien., *Archangelum Caruso*, *Erasmum Barbagallo*, *& Fabritium Strano Canonicos Secundarios ejusdem Ecclesiæ*, *Sacerdotem Petrum Scoto Canonicum Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Montis Serrati dictæ Civitatis Cataniæ*, *Fr. Illuminatum Scoto Ordinis Minorum Reformatorum Sancti Francisci*, *Fr. Bonaventuram Campanelli*, *& Fr. Vincentium Campanelli germanos fratres Minores Conventuales ejusdem Sancti Francisci*, *P. Franciscum Mariam Asmondo Congregationis Clericorum Regularium Minorum*, *Comitem Vianzini Gubernatorem Civitatis Messanæ*, *N. N. Custodem*, *seu Capitaneum Portus ejusdem Civitatis Messanæ*, *& N. N. N. N. Milites*, *Sacerdotem Josephum Sparpaglia Vicarium foraneum Civitatis Paternionis*, *Josephum Garzia Ayello Ducem Justitiæ ejusdem Civitatis N. N. Natione Sabaudum Capitaneum Militum Armorum Civitatis Jacis Realis*, *& Josephum Maria Vicarium foraneum hujus Civitatis*, *P. Lucium Bonannum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis Abbatem Monasterii Sancti Nicolai de Arena Civitatis Cataniæ*, *Fr. Raymundum Bonfiglio Ordinis Prædicatorum degentem in Conventu S. Catharinæ Senensis Cataniæ*, *Sacerdotem Augustinum Manduca Primarium Sacristam Ecclesiæ Cathedralis Cataniæ*, *Sacerdotem Antonium Tropeam Canonicum ejusdem Ecclesiæ Cathedralis*, *& Sacerdotem Martinum Maria è Civitate Jacis Realis*, (cùm quoad alios Laicos in præmissis repertos culpabiles in separatâ Instantiâ agatur) citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, necnon quoad Ecclesiasticos Sæculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cujusvis generis, seu naturæ sint, quò vero ad Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & graduum Regularium quorumcumque per eos respectivè obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcunque in posterùm quomodolibet obtinenda, pœnas, aliasque in supradictis Literis Apostolicis in formâ Brevis Sanctissimi Domini Nostri die sextâ Novembris anni millesimi septingentesimi decimiquarti expeditis super omnimodâ, & inviolabili Interdicti observantiâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali Jus, & Justitiam ministrari; Certificantes eosdem *Innocentium Roccaforte Bonadies*, *Innocentium Patti*, *Franciscum Viola*, *Joannem Baptistam Parisio*, *Fr. Franciscum Malavigna*, *Joannem la Valle*, *Petrum Gullota*, *Joannem Giuffrida*, *Archangelum Caruso*, *Erasmum Barbagallo*, *Fabritium Strano*, *Petrum Scoto*, *Fr. Illuminatum Scoto*, *Fr. Bonaventuram Campanelli*, *Fr. Vincentium Campanelli*, *P. Franciscum Mariam Asmondo*, *Comitem Vianzini Gubernatorem Civitatis Messanæ*, *N. N. Custodem*, *seu Capitaneum Portus Messanæ*, *& N. N. N. N. Milites*, *Josephum Sparpaglia*, *Josephum Garzia Ayello*, *N. N. Natione Sabaudum Capitaneum Militum Armorum Civitatis Jacis Realis & Josephum Maria*, *P. Lucium Bonannum*, *Fr. Raymundum Bonfiglio*, *Augustinum Manduca*, *Antonium Tropea*, *& Martinum Maria* sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum respectivè (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sivè deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, Indictione octavâ, die verò 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentia Papæ XI. Anno decimo sexto.

Monentur, & citantur ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeat incidisse in Censuras, & pœnas &c.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 17. *Martii* 1716. *Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.*

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

XII.

Die 6. Junii 1716. vigore specialis Chirographi Pontificii expeditum contra plures, qui communicare ausi fuerunt in Divinis cum Excommunicatis vitandis in Regno Siciliæ cum præfixione termini ad legitimè comparendum sub censuris, & pœnis in Sacris Canonibus, & Conciliis contentis, ac monitione ad omnes Christifideles, ut à quocumque prohibitæ cum illis communionis genere se abstineant.

Nicolaus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Spinula Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Pro-Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Can-

Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

Excommunicati in Civitate Panormitana Censuras palam contemnunt, & nonnulli Sacerdotes Laicali Potestate adnitente, coram ipsis Sacrum facere audent.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit non defuisse in Civitate Panormi pervicaces Homines, qui non erubescentes peccata sua, nec formidantes Ecclesiastica vincula, quibus ob violatam Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam obstricti fuerant, prolatam in eos recto Ecclesiæ judicio Excommunicationis sententiam indurato corde sustinuerunt, & adhuc pertinaciter sustinent. Extitisse insuper plures perditionis filios, qui illorum partes sequentes, & nihil attendentes, quinimò despicientes salutaria monita publicis nostris schedulis editis diebus 23. Januarii anni 1714., & 5. Aprilis anni proximè elapsi cunctis Christifidelibus data, ut eosdem Excommunicatos palam denunciatos, nempè Josephum Fernandez Præsidem, Ignatium Perlongo, Nicolaum Ardizzone, aliosque nominatim expressos, tanquam putrida membra ferro Excommunicationis ab Ecclesiæ corpore abscissa, aufugerent, hæc, inquam, salutaria monita, seu potius canonica præcepta spernentes perniciosò communionis solatio illorum contumaciam confoverunt, majoremque eis insolentiæ fomitem subministrarunt. Nonnulli siquidem Ecclesiastici, ac præsertim Sacerdotes, qui fuerunt Vasa Domini, adnitente etiam Laicali Potestate illius Regni, in id gravissimum scelus devenerunt, ut in ipsam Dei gloriam effundentes malitiam, veniam quippe peccatorum, & pœnarum remissionem, sivè Indulgentiam supplices ante faciem Domini petentes, Deum verò ad iracundiam provocantes, Sacrum facere, & Altari ministrare solemni ritu ad nominatorum Excommunicatorum præsentiam, & interessentiam sacrilegè præsumpserunt.

Id accidisse narratur in Metropolitana Ecclesia, & personæ explicantur.

§. 2. Hæc profectò pluriès in Civitate Panormitanâ accidisse exposuit, præcipuè diebus 15. Julii, 25. Decembris, & 26 Februarii proximè præteritorum in illius Metropolitanâ Ecclesiâ, ubi Inventionis Corporis Sanctæ Rosaliæ Virginis, ac Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi festos dies celebrantes, & Ecclesiastico ritu Cinerum solemnitatem, juxta Sanctæ Matris Ecclesiæ morem, colentes, fusis ad Deum precibus, Altare ejus introiverunt, Sacrum faciens Canonicus ejusdem Ecclesiæ Metropolitanæ Mamilianus Cozzo, ac Sacerdotes ei ministrantes dictâ die 25. Decembris Canonicus Didacus Sciacca in Officio Diaconi, & N. N. in altero Subdiaconi; aliâ verò die 26. Februarii idem Sciacca Diaconi, & Sacerdos Petrus Guagenti Subdiaconi officia præstantes; Iniquo pariter ausu, & religiosâ disciplinâ neglectâ, celebratis Missæ Sacrificiis ad eorumdem Excommunicatorum præsentiam interfuerunt Canonici Augustinus Perez de Alba, Emanuel Tiganus, Antoninus Stoma, Andreas Marini Caffarelli, Albertus Bartolotta, Paulus Pinnisi, Augustinus Passalacqua, & N. Finocchiaro, nec non Beneficiati Philippus Scolare nuncupatus l'Abbate Corda Fradixa, Benedictus Leonti, Joseph Papalardo, & Nicolaus Martorana.

Id ipsum contigisse narratur etiam in pluribus aliis Ecclesiis Regularium præfatæ Civitatis.

§. 3. Id ipsum etiam occasione Solemnitatum Sanctissimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorumque Francisci, Augustini, Teresiæ, Thomæ Aquinatis, ac Francisci de Paula factam fuisse narravit idem Procurator Fiscalis in Regularium Ecclesiis, nempè Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini die 28. Augusti proximè præteriti, Patrum Minorum Conventualium Sancti Francisci 4. Octobris, & 8. Decembris subsequentis, Patrum Carmelitarum Discalceatorum die 15. dicti mensis Octobris, Patrum Ordinis Prædicatorum die 7. Martii proximè elapsi, ac demum Fratrum Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula die 2. subsequentis mensis Aprilis: Inibi namque, Excommunicatis vitandis pari iniquitate, & scandalo assistentibus, Divina celebrarunt Officia, nempe Missæ Sacrificium ex Ordine Eremitarum Sancti Augustini Fr. Cajetanus Lombardi, Diacono ministrante Fr. Petro Moncillo, & Subdiacono Fr. Augustino lo Monaco: Ex Ordine Minorum Conventualium Fr. Magister Antonius Maria lo Monaco, Ministerium Diaconi, & Subdiaconi respectivè eidem præbentibus dictâ die 4. Octobris Fratribus Leonardo Tomassini, & Vincentio Bocchi, ac 8. die Decembris Fratribus Petro Paulo Termine, & Baccalaureo Bellona: Ex ordine Carmelitarum Discalceatorum Frater Stephanus à Sancto Josepho, & ei ministrantibus Diacono Fratre Hiacyntho à Spiritu Sancto, & Subdiacono Fratre Angelico à Sancto Cajetano: Ex Ordine Prædicatorum Magister Hiacynthus Ruscianus, eidem ministrantibus Diacono Fratre Gervasio Azzaretti, & Subdiacono Mariano Ferrara de Bivona: Et demùm ex Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula ad Altare introiverunt Sacrum faciens Frater Joannes Baptista Prioli, nec non Fratres Antoninus Cona, & Deodatus Firrera Diaconi, & Subdiaconi ministerium respectivè exercentes: Singulis verò Sacrificiis in qualibet Regularium Ecclesia solemniter, ut præmittitur, celebratis, astiterunt quoque Sacerdotes Jo. Baptista Martinez, & Joseph Cozzo pro eorum Magisterii munere Sacras ceremonias dirigentes; Rebusque aliis, prout ex Processu, & actis Causæ ad quæ &c. congrua congruis &c. super quibus &c. Quæ omnia, & singula, Potestate Laicali cooperante, maligno corde gesta fuisse commemoravit coram Nobis, legitimisque Juribus comprobavit d. Dominus Procurator Fiscalis. Quamobrem ad instantiam, & pro parte ejusdem fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparen. decernere, & concedere, dignaremur, sine tamen præjudicio suis loco, & tempore ad alia Juris remedia, & contra alios in præsenti Monitorio non expressos procedendi.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Cardinalis Spinula Pro-Auditor Generalis, & Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter deputatus, attendentes requisitionem hujusmodi fore, & esse justam, & rationi consonam, hancque damnatam, detestabilemque communionem in Divinis cum Excommunicatis vitandis in spretum Potestatis Clavium habitam sedulò spectantes, & intento animo considerantes grandem Sacerdotum ruinam, quantò grandis est Dignitas, in qua peccarunt, petitas literas monitorias, pro nunc, & sine præjudicio ad graviora remedia, juxtà Canonicas Sanctiones in futurum deveniendi, concedendas, & in locis infrà dicendis, constito jam Nobis de non tuto accessu ad Regnum Siciliæ: exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quocircà vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute S. Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenù visis eisdem præsentibus, per præsens publicum

nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in audientiâ publicâ literarum Contradictarum SS. Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ & extra eam in confinibus Maritimis hujus Status Ecclesiastici, nempè in Civitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antii, Flumicini, Civitatis Vetulæ, & Anconæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium, & Majorum Ecclesiarum respectivè, ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ Authoritate pro nunc & sinè præjudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contra alios, ac etiam contra prædictos gravioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles quàm facultatem Nobis expressè reservamus, supradictos *Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Panormi Mamilianum Cozzo, Didacum Sciacca, Augustinum Perez de Alba, Emanuelem Tiganum, Antoninum Scoma Andream Marini Caffarelli, Albertum Bartolotta, Paulum Pinnisi, Augustinum Passalacqua, & N. Finocchiaro; nec non ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatos Philippum Scolare nuncupatum l'Abbate Corda Fradixa, Benedictum Leonti, Josephum Papalardo, & Nicolaum Martorana, Sacerdotes quoque Petrum Guagenti, Jo. Baptistam Martinez, Josephum Cozzo & N.N. qui dicta die 25. Decembris in officio Subdiaconi ministravit, prout etiam Fratres Eremitas Sancti Augustini Cajetanum Lombardi, Petrum Moncillo, Augustinum lo Monaco, Fratres Minores Conventuales Antonium Mariam lo Monaco, Leonardum Tomassini, Vincentium Bocchi, Petrum Paulum Termine, Baccalaureum Bellona: Fratres Carmelitas Discalceatos Stephanum à sancto Josepho, Hyacinthum à Spiritu Sancto, Angelicum à Sancto Cajetano, Fratres ex Ordine Prædicatorum Hyacinthum Ruscianum, Gervasium Azzaretti. Marianum Ferrara de Bivona, & Fratres ex Ordine Minimorum Jo. Baptistam Prioli, Antoninum Cona, ac Deodatum Firrera*, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo D. Dominico Cæsare Florello Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, pœnas contra prædicta, & similia committentes, ac præsertim in contemptum, ut præmittitur, Communionem in Divinis cum Excommunicatis vitandis habentes, in Sacris Canonibus, & Conciliis contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vel eorum singulos irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni & relaxari, & ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, ipsique Domino Procuratori Fiscali Jus, & Justitiam ministrari. Certificantes eosdem Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Panormi *Mamilianum Cozzo, Didacum Sciacca, Augustinum Perez de Alba, Emanuelem Tiganum, Antoninum Scoma, Andream Marini Caffarelli, Albertum Bartolotta, Paulum Pinnisi, Augustinum Passalacqua, & N. Finocchiario; nec non ejusdem Metropolitanæ Ecclesiæ Beneficiatos Philippum Scolare nuncupatum l'Abbate Cordafradixa, Benedictum Leonti, Josephum Papalardo, & Nicolaum Martorana; Sacerdotes quoque Petrum Guagenti, Jo. Baptistam Martinez, Josephum Cozzo, & NN. qui dicta die 25. Decembris in officio Subdiaconi ministravit; prout etiam Fratres Eremitas Sancti Augustini Cajetanum Lombardi, Petrum Moncillo, Augustinum lo Monaco: Fratres Minores Conventuales Antonium Mariam lo Monacho, Leonardum Tomassini, Vincentium Bocchi, Petrum Paulum Termine, Baccalaureum Bellona: Fratres Carmelitas Discalceatos Stephanum à Sancto Josepho, Hyacinthum à Spiritu Sancto, Angelicum à Sancto Cajetano: Fratres ex Ordine Prædicatorum Hyacinthum Ruscianum, Gervasium Azzaretti Marianum Ferrara de Bivona, & Fratres ex Ordine Minimorum Jo. Baptistam Prioli, Antoninum Cona ac Deodatum Firrera* sic citatos, & monitos, quod si in dicto termino ipsis præfixo legitimè, non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Excellentissimus D. Locumtenens Generalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, Justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante.

Nomina eorum, qui communicare ausi sunt in divinis cum Excommunicatis vitandis.

Moneantur ii omnes ad comparendum, & dicendum causam quare declarari non debeant incidisse in Censuras, & pœnas &c. infra terminum ipsis præfixum.

§. 5. Interim verò Nos vehementer cupientes, ut prænominati, cæterique excommunicationis Sententiâ innodati, tandem erubescentes agnoscant peccata sua, & ad sinum Sanctæ Matris Ecclesiæ humili, & contrito corde revertantur: Idcircò, ne illorum contumaciam in pejus enutriat perniciosum communionis solatium, neve Animarum periculum ex eâ Communicantibus immineat, Vobis omnibus, & singulis superiùs nominatis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ expressè mandamus, quatenus vigore præsentium moneatis, seu moneri faciatis, prout Nos, sic instante dicto Domino Procuratore Fiscali, per easdem præsentes nostras literas, juxtà canonica Instituta, monemus omnes, & singulos Christifideles, eisdemque inhibeatis, prout Nos pariter illis inhibemus, ne sub quovis prætextu, & quæsito colore, audeant, vel præsumant quodcumque prohibitæ communionis genus cum illis habere, sed omninò ab hujusmodi damnato parti ipso abstinere se debeant sub censuris, & pœnis in Sacris Canonibus contentis, ad quarum quidem incursus declarationem, & executionem, ac ad omnia alia necessaria, & opportuna, præmissis de jure præmittendis, Nos procedemus, sivè infrascriptus Dominus Generalis Locumtenens, Justitia mediante procedet contra quoscumque de prædictis reperiendos culpabiles, atque punibiles. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sexto, Indictione nona, die verò sexta mensis Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo sexto.

Omnes Christi fideles admonentur, ne quodcumque communionis genus sub quovis prætextu habere audeant cum prædictis Excommunicatis sub Censuris, & pœnis.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Die 10. Octobris 1716. *Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria in-*

cursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publicà Schedula Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura ii omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

Postquam è Tribunali A. C. pro tuitione Immunitatis Ecclesiasticæ, Apostolicæque authoritatis in Regno Siciliæ tam graviter læsæ, & pro observatione potissimum Ecclesiastici Interdicti Civitatibus, & Diœcesibus Cataniens., Agrigentin., & Liparitan. ab illarum Episcopis de speciali mandato Sanctissimi appositi, & deinde à Sanctitate Sua amplissimè confirmati, Monitoria, Sententiæ, & publicæ Anathematis Schedulæ superiùs relata, ac inserta prodierant: æquum, justumque, imò etiam maximè necessarium visum est rationem inire, qua Ecclesiæ satisfieret, spirituali illorum populorum saluti summum in discrimen adductæ consultum esset, sublatisque è medio scandalis, pristina tandem, ac bonorum omnium votis tantoperè exoptata tranquillitas Siciliæ restitueretur. Hunc igitur in scopum Summo Pontifice, & qui tunc prædictam Insulam obtinebat, Hispaniarum Rege Catholico Philippo V., pro insita utrique eximia pietate, ac prudentia laudabiliter conspirantibus, à Majestate Sua primùm Eminentissimus Dominus Cardinalis Franciscus de Aquaviva, Regius apud Sanctam Sedem Administer, & mox à Sanctissimo R. P. D. Vincentius Alamannus utriusque Signaturæ Referendarius, & ab arcanis notis Sanctitatis Suæ, ad ejusmodi negotium honestis conditionibus transigendum delecti fuere. Pluribus itaque à Pontificio Deputato cum prædicto D. Cardinali, atque etiam cum R. P. D. Herrera, Sacræ Rotæ Romanæ Auditore, ab Eminentia Sua subrogato habitis colloquiis, & tractationibus, etsi multiplices, nec levis momenti difficultates intercessissent, tandem, benedicente Domino, felicem ad exitum perducta res est, communi consensu firmatis decem Articulis, quorum tenor hic subjicietur.

I. Che rimossi tutti gl'impedimenti frapposti all'intiera osservanza dell'Interdetto nelle trè Diocesi di Catanià, di Girgento, e di Lipari, e rivocati, & aboliti tutti gl'Atti, Decreti, & Ordinazioni fatte in contrario, si osservi in avvenire nelle dette trè Diocesi pienamente l'Interdetto.

II. Che tutti gl'Esuli, fuggitivi, rilegati, ò anco carcerati, tanto Laici, che Ecclesiastici, e Regolari per l'osservanza dell'Interdetto, ò per qualsivoglia altra causa in odio della giurisdizione Ecclesiastica, ò dell'obbedienza præstata alla Sede Apostolica, siano richiamati, e scarcerati respettivamente, e rimessi in quell' istesso stato, e grado, in cui erano prima della loro espulsione, fuga, rilegazione, ò carcerazione.

III. Che si rimuovano tutti, e singoli sequestri apposti per le cause sopra espresse, con doversi restituire dal presente Governo à chi è di ragione; tuttociò, che si trovasse in mano, ò che avesse percetto de' frutti sequestrati; restando poi semper à peso de' particolari il restituire quello, in che si fossero utilizzati sotto il presente, e passato Governo.

IV. Che tutte le privazioni di Dignità, ò Benefizii Ecclesiastici, ò di qualunque grado, offizio, ò prerogativa, in cui sono stati dichiarati respettivamente incorsi dalla Santa Sede, ò in essecuzione degl' Ordini della medesima, varii Ecclesiastici, ò Regolari, abbiano il loro effetto, fin tanto che non vengano reintegrati dalla somma pietà di Nostro Signore, il quale per grazia speciale reintegrarà tutti quelli, che daranno veri segni di pentimento, à sola riserva di quei pochi, li Benefizii, ò gradi de' quali saranno stati già legitimamente disposti in altri Soggetti, à quali non si dovrà impedirne il pacifico possesso, ò se qualcheduno si stimasse gravato, Nostro Signore gli farà amministrare tutta la giustizia.

V. Che essendo nulli tutti li Capitoli Regolari celebrati contro la forma de' Sacri Canoni, ò delle Costituzioni particolari di ciaschedun' Ordine, ò contro il divieto della Sede Apostolica, e per consequenza, essendo di niun valore tutti gl' atti fatti in essi Capitoli, dovranno li Superiori Generali degl' Ordini dare il necessario riparo, e rimedio à gl' inconvenienti seguiti. Quanto poi all' elezzioni fatte in essi Capitoli, essendo similmente di niun valore, rimossi li Superiori intrusi, saranno riconosciuti per legitimi quelli, che sono stati eletti per Breve, ò che hanno havute le facoltà di governare dalla Sacra Congregazione, ò da' loro legitimi Superiori Generali, sin à tanto che per li primi spiri il tempo del Breve, e per gl' altri, che si celebri il nuovo legitimo Capitolo convocato dal vero Superiore.

VI. Che tutti gli Scommunicati dichiarati per le cause sopra espresse debbano riputarsi, e portarsi come tali, e domandare l'assoluzione, dando le dovute sodisfazioni alla Chiesa.

VII. Che li Cadaveri di Monsignor Patriarca Vescovo di Catania, e di Monsignor Vescovo di Girgento, si trasportino nelle loro Catedrali, con esservi ricevuti con quelle dimostrazioni, che si convengono, nella forma concertata per il trasporto del Cadavere del Vescovo dell' Aquila.

VIII. Che li due Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ritornati che siano al governo di quelle Diocesi, possano liberamente senza alcuna opposizione essercitarvi il loro Offizio, finche quelle Chiese non siano proviste di un nuovo Pastore, ò che Sua Santità permetta à quei Capitoli, assoluti che saranno li Canonici, di procedere all' elezzione di un Vicario Capitolare.

IX. Che essendo nulli tutti gl' atti spettanti sì al Foro di conscienza, che al contentioso fatti da' Vicarii intrusi, ò da qualunque altro Superiore Ecclesiastico non legitimo, darà Sua Santità le sufficienti facoltà a' Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ed al Vicario Generale di Monsignor Vescovo di Lipari, perche possano provedere à gl' innumerabili disordini seguiti per nullità de' sudetti atti, con dar loro le opportune instruzzioni, ad effetto di evitare al possibile ogni disturbo, e scandalo, e lo stesso à proporzione si farà co' Regolari, dando le facoltà a' Superiori Generali.

X. Adempite che siano le sudette sodisfazioni, e costando à Nostro Signore del loro intiero adempimento, dira Sua Santità le facoltà necessarie a' Vicarii Apostolici di Catania, e di Girgento, ed al Vicario Generale di Lipari, tornati che siano al Governo delle loro Diocesi, per rimuovere l'Interdetto.

Die 7. Aprilis 1719, Summus Pontifex omnes præinsertos Articulos benignè probavit; eosque à R. P. D. Alamanno perlegi, ac recitari mandavit Eminentissimis DD. Cardinalibus Tanario, Paulutio, de Aquaviva, Corradino, & Albano, nec non RR. PP. DD. Alexandro Albano Sanctitatis Suæ Nepoti; & Scipioni de Riccis Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ Secretario, ad Palatium Apostolicum Vaticanum jussu Sanctitatis Suæ ad hoc specialiter vocatis. Expleta lectione Eminentissimus D. Cardinalis de Aquaviva nomine Regis Ca-

tolicam plenam, integram, ac omnimodam octo priorum Articulorum executionem pollicitus fuit; Et vicissim reliqui quatuor Eminentissimi Cardinales noni, & decimi Articulorum adimplementum Pontificio nomine spoponderunt.

Subindè mandato Sanctissimi per encyclicas literas Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ universis Siciliæ Ordinariis missa fuerunt exempla prædictorum decem Articulorum cum opportuna Instructione; Nec non Vicariis Apostolicis Catanien., & Agrigent., ac Vicario Generali Liparitan. injunctum fuit, ut postquam illis exploratum, compertumque esset integ um, atque omnimodum adimplementum satisfactionum à Regiis Officialibus præstandarum, Interdictum memoratis Civitatibus, & Diœcesibus appositum removerent. Eisdem prætereà Vicariis, ac reliquis omnibus Siciliæ Ordinariis tributa fuit facultas absolvendi in forma Ecclesiæ consueta à censuris omnes, & singulos, qui illis innodati reperirentur ob violationem Interdicti, ac læsam Immunitatem, liberatemque Ecclesiasticam, sive ob alium quemcumque actum ab ipsis gestum in odium Jurisdictionis Ecclesiasticæ, vel obedientiæ præstitæ mandatis Sanctæ Sedis Apostolicæ, ejusdem Interdicti observationem respicientibus; Ac insuper dispensandi cum illis, qui irregularitatem contraxissent, dummodò tamen iidem Excommunicati, ac irregulares absolutionem, & dispensationem respectivè debita humilitate postularent, partibusque læsis satisfacerent, & à similibus in futurum abstinere pollicerentur.

Intereà Eminentissimus D. Cardinalis de Aqua viva liberam potestatem fecit omnibus Siculis expulsis, & profugis tam in Urbe, quàm extra eam degentibus, in ipsam Insulam ad propria revertendi, concesso singulis petentibus amplo Salvo Conductu-Passaporto nuncupato: Et postmodum ex literis prædictorum trium Vicariorum certus allatus fuit Nuncius, quòd cum Regii Officiales stabilitas conventiones bona fide adimplevissent, ipsi vicissim Interdictum à præfatis Civitatibus, & Diœcesibus authoritate à Sanctissimo eis benignè tributa sustulerant.

MONITORIUM

Vigore specialis Chirographi Pontificii die 29. Julii 1715. expeditum contra Carolum Joseph Juniperum Præpositum Curatum Odalengi Casalen. Diœcesis, ob recursum ab eodem Præposito habitum ad Laicalem Potestatem, ad effectum impediendi executionem Decretorum Episcopi Casalensis, nec non contra Officiales, ac alios ejusdem Laicalis Potestatis Ministros, qui Ecclesiasticam Immunitatem, & ordinariam Domini Episcopi jurisdictionem multipliciter eâ occasione violarunt.

Nicolaus Archiepiscopus Thebarum, Pontificii Solii Assistens, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor, nec non Judex à Sanctissimo Domino Nostro Papa in infrascripta Causa per speciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Episcopus Casalensis decernit munia Parochialia exerceri in Ecclesia S. Grati subrogatæ in locum Parochialis de consensu Partium.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Per-Illustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit, Illustrissimum, & Reverendissimum Episcopum Casalen. variis recursibus postulatum usque ab anno 1711. ad normam Sacrorum Canonum, & præcipuè Sacri Concilii Tridentini, plures, ac providas fecisse Ordinationes ad consulendum Spiritualibus Indigentiis Animarum, ac Fidelium habitantium in Villis Odalengi magni, nempè in Valle Stutæ, Casalegii, & Rivæ pro commodâ Sacramentorum receptione, Divinorum Officiorum participatione, aliisque respectivè Parochialibus muneribus ad eorum commodum exercendis in Ecclesiâ Sancti Grati dictis Incolis magis congruenti tanquam sita ferè in medio dictarum Villarum sorrogat. in locum antiquæ Ecclesiæ Parochialis Sancti Quilici, ob temporum injuriam, Bellorumque incursiones derelictæ, initis etiam inter dictarum Villarum Incolas ex unâ, & Parochum, seu Præpositum Matricis Ecclesiæ dicti Loci Odalengi magni conventionibus sub die 29. Junii 1712. seu &c. cum reservatione Jurium prætensi Patroni, & Præpositi, ad cujus Ecclesiam prædictarum Villarum Habitatores ob Loci distantiam, & difficultatem itineris sine magno incommodo, præcipuè senio affectorum, Puerperarum, Mulierum lactantium, ac malè valentium accedere non poterant.

Parochus contra Decretum Episc., & subscriptas pactiones recurrit ad Laicam Potestatem, ejusque brachio Decreti executionem impedit.

§. 2. Contra disposita per Episcopum, ac subscriptas pactiones hodiernus idem Præpositus Curatus Carolus Joseph Juniperi recursum habuit ad Potestatem Laicam, nolens in Ecclesiâ destinatâ prædictâ occasione Paschatis Sacramenta ministrari, & de facto Paschali tempore proximè elapsi anni 1714. ab eâdem Laicâ Potestate transmitti obtinuit ad Villas præfatas Equitem Lambertum cum suâ Cohorte in numero sexaginta circiter Militum ad hospitandum in Domibus Privatorum, illorumque expensis, ut eosdem per vim adigeret ad Paschale Præceptum adimplendum in dictâ Præpositurali Ecclesiâ Odalengi, quemadmodùm tali urgente insistentiâ post vexationes octo dierum spatio passas, multaque damna, ac dispendia illuc accedere coacti fuerunt cum maximâ, ac scandalosâ Jurisdictionis Ecclesiasticæ læsione. Quibus concussionibus, & violentiis altera non minor accessit; Etenim ad dictam Civitatem Casalis advocati fuerunt Franciscus Bencius, & Joannes Baptista Serenus coram Civitatis Præfecto nuncupat. *il Commandante*, & præcipuè coacti fuerunt ad præfatas Villas redire, ibique Instrumentum Unionis eorumdem Particularium conficere coram eodem Duce, & Militibus inibi, ut supra, residentibus. Deinde ad eamdem Civitatem remissi, adhuc compulsi fuerunt quandam conventionem favore præfati Præpositi dispositam, ac ipsis penitùs læsivam approbare, imposito etiam Causæ silentio: Quam conventionem sic coactè initam Particulares læsi ferre non valentes, novum recursum ad Reverendissimum Episcopum habuerunt, constanter protestantes se nolle eidem conventioni acquiescere; Pervenerunt ad aures Præpositi, & Præfecti Civitatis novissimæ Popularium preces Episcopo porrectæ, & fuerunt in causâ, ut prædicti Bencius, & Serenus, tanquam ditiores in Populo, iterùm vexarentur. Etenim ad Civitatem revocati, priùs in Arce fuerunt inclusi, inde per Civitatem longo tempore detenti, ut detegerent, & referrent eos, qui ad Reverendissimum Episcopum noviter

Et vexat Incolas Villæ S. Grati.

recur-

recursum habuissent, supradictos etiam vexantes, & retinentes ad extorquendam declarationem ab eis, quod Milites, licèt ad gravandum transmissi, damnum Villicis prædictis minimè intulissent. Obstitit semper Præpositus dispositionibus per Episcopum præordinatis ad commodiorem Sacrorum Populo ministrationem etiam per Concordiam firmatis, & in praxim redactis; imò demùm vetuit Vice-Curato ab Episcopo deputato in Ecclesiâ Divi Grati quamcumque munerum Parochialium administrationem, Missæ celebratione exceptâ; Undè, attentâ diffidentiâ Populi, ac semper increscente temeritate Parochi, magis excitata fuit Episcopi vigilantia, & propterea ad occurrendum Præpositi machinationibus, consulendum Populo quoad Spiritualia, simulque Ecclesiasticam Immunitatem, ac Jurisdictionem tuendam, deputavit, ac respectivè confirmavit Sacerdotem Blasium Pastore in Vicarium dictæ Ecclesiæ Sancti Grati cum omnibus facultatibus Parochialibus, adjecto eidem Præposito onere illi subministrandi duos saccos frumenti, & uvæ rubra centum; Justis de causis eidem Junipero inhibendo, ne ad Loca Vallis Sturæ sine novâ licentiâ accederet: frustra institit coram Episcopo pro hujus Decreti revocatione; numquam tamen, licèt requisitus, taxatam congruam Vicario deputato subministravit; imò per novum recursum ad Potestatem Laicam directæ fuerunt molestiæ præfato Vicario Blasio Pastori, cui fuit exhibita quædam Epistola ad Testium præsentiam per manus Alberti Allera Vice-Prætoris ejusdem Loci, illi per Equitem Crevacore Casalis Præfectum directa sub datâ 16. Augusti proximè præteriti, in quâ eidem injungebat, ut quàmprimùm ad dictam Civitatem se conferret pro pravi negocio sibi conferendo; Cumque illùc se contulisset, & coram eo se præsentasset, ei exulationis negocium indixit infra tres dies à toto Statu, ac Dominio illius Principis exequen.

Negat Vice-Curato subsidium ab Episcopo præscriptum, & in exilium ejici curat.

§. 3. Intereà Episcopus, ne Ecclesia Sancti Grati destituta remaneret Vicario, in illius locum subrogavit Sacerdotem Michaelem Germanum Cloverio; Prædictus tamen Blasius Pastore, nesciens quo verteret ad Incolatum, præsertim ob ejus paupertatem, licèt exilio mulctatus, nondùm discesserat, elapso jam per dies termino præfixo, propterea rediit ad ea Loca præfatus Eques Lamberto, qui cum Famulo, ac duobus Militibus sub die Veneris 31. mensis Augusti anni præteriti pervenit ad Vallem Sturæ, & præcisè ad Domum Ecclesiæ S. Grati, in quâ degere solebat prædictus Vicarius Pastore, factaque diligenti perquisitione etiam in absconditis Domus, & Ecclesiæ pro illo carcerando, eoque non reperto, cum in antecedenti die, ad obedientiam præstandam cœpisset iter ipsum successivè insecuti fuerunt, ac arrestarunt die Sabbati prima Septembris, seu alio veriori tempore in ipso itinere, quod à Cesareto prosequebatur ultra Padum, fuitque eodem die per duos Milites translatus ad dictam Civitatem Casalen., & in militari Statione Portæ Castelli nuncupat. usque ad vespertinam Portarum clausuram fuit detentus, & posteà de ordine dicti Præfecti Civitatis, ut dicitur *il Commandante*, ductus ad Domum N. Ponsani nuncupat. l'*Ajutante*, ibique tota nocte per Excubias custoditus, rursus de mane eidem Præfecto exhibitus, præceptum habuit de discedendo, nec ampliùs accedendo ad loca Dominantis sub pœnâ indignationis ejusdem, fuitque statim Equo immissus, quem paratum habebant, & per tres Equestres milites associatus per Portam nuncupat. *Cittadelle*, deportatus fuit successivè usque ad fines Status Mediolanensis; rebusque aliis in processu, & in processibus Causæ, & Causarum hujusmodi latiùs deductis, ad quos &c. prædicta omnia, committentes, ac temerè, & sacrilegè patrantes contra Immunitatem, jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam instando, mandando, committendo, compellendo, consulendo, instigando, & quomodolibet respectivè cooperando tam directè, quàm indirectè, tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solùm &c. sed omni &c. super quibus &c.; Quamobrem ad Instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Juris remedio providere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur, quare præsentato, & exhibito Nobis Chirographo manu ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sub die 16. currentis mensis Julii signato, tenoris sequentis, videlicet:

Item Vice-Curatus à Laicali Potestate comprehensus exulare compellitur.

Instantia Procuratoris Fiscalis.

Monsignor Arcivescovo di Tebe, Auditor Generale della nostra Camera Apostolica. Essendo stato rappresentato dal Procurator Fiscale Generale della nostra Camera, che Monsignor Vescovo di Casale havendo composte alcune differenze trà il Sacerdote D. Carlo Giuseppe Giuniperi Curato, e Prevosto di Odalengo grande, con li Particolari, & Huomini delle Ville di Stura, Casaleggio, e Riva membri di detto luogo d'Odalengo sopra la necessità, che havevano degli Esercizii degl'atti Parocchiali nella Chiesa di S. Grato à loro vicina senza essere obligati à trasferirsi in lontananza con strade disastrose alla Chiesa di detto Prevosto in detto Odalengo grande con pregiudizio dell' Infermi, Vecchi, e Donne lattanti, come per il passato, almeno in alcuni giorni destinati, erasi pratticato dalli Antecessori di detto Prevosto, che esercitavano le funzioni Parocchiali anche in detta Chiesa, con haver detto Prelato precedentemente proveduto di un Sacerdote, che in detta Chiesa di S. Grato per modo di provisione somministrasse loro i Sacramenti, e concluso anche il trattato con concordia, e Capitoli sottoscritti tra le Parti, e deputato per ultimo, doppo altre provisioni, per Vice-Curato con dipendenza da detto Prevosto il Sacerdote Don Biagio Pastori con somministrazione di qualche stipendio, supplendo all' altro il Popolo, prevalendosi delle facoltà del Sacro Concilio di Trento in occorenze simili, ed essendo mandato detto Prevosto alla Contribuzione della congrua à detto Vice-Curato tassata, ed avendo anche proibito à detto Vice-Curato ogn'altra funzione Parochiale, toltane la celebrazione della Messa, fosse da Monsignor Vescovo ordinato il pagamento di ciò, che il Prevosto à detto Vice-Curato Pastori doveva; E correndo all' hora i tempi della Pasqua, pretese di più con contravenire alle Provisioni del Prelato accordate, che detti Particolari degl' accennati Cantoni onninamente si trasferissero alle funzioni Sagre, e Precetto Pasquale alla sua Chiesa Parocchiale di Odalengo, e per tal fine ricorresse alla Potestà Laica, e specialmente al Commandante di Casale, e da quello nella Settimana doppo l'ottava di Pasqua fosse mandato à quei Cantoni il Cavalier Lamberto Capitano con Campagnia de Soldati Granattieri, e fossero posti, e distribuiti à discrezione nelle Case di detti Particolari à spese de medemi con molti danni, & mali trattamenti ad effetto di obligarli, come l'obligarono, doppo la tollerenza di queste violenze per otto giorni, à trasferirsi in detta Parocchia d'Odalengo per sodisfare al Precetto, tutto con manifesto disprezzo, e lesione della Giurisdizione Ecclesiastica. Nè questi soli furono gl'aggravii, perche con la chiamata in Casale di alcuni Particolari più benestanti di detti Cantoni, ò Ville fù loro ordinato di ritornare alle proprie Case, con fare un Atto di unione, come li convenne fare alla presenza del Capitano, e Soldati, e ritornare poi in Casale, ove furono astretti à fare una concordia tutta in loro danno, e che s'imponesse

Tenor Chirographi Pontificii, quo Causa A. C specialiter delegatur.

fine

fine à questa causa. Essendo intolerabili a quei Popoli dette violenze, fecero ricorso à Monsignor Vescovo, rappresentandole la concordia lesiva, alla quale erano stati violentemente astretti, del qual ricorso havutosi notitia dalla Potestà Laica, richiamò novamente in Casale li due Particolari sudetti de Cantoni, quali furono posti in Castello, e poi ritenuti in Città, à fine di sapere chi havesse fatto l'ultimo ricorso al Vescovo, e per ottenere dichiaratione, che li Soldati mandati ne medemi Cantoni non havevano recato alcun danno à i Particolari de i medemi. Non desisteva il Prevosto d'Odalengo sudetto dalla di lui aderenza alla Potestà Laica, particolarmente per esser stata dal Vescovo decretata la somministrazione della porzione della congrua al Vice-Curato Pastori, e di essere stato inibito da Monsignor Vescovo di trasferirsi à quei Cantoni, ò Ville senza licenza, perilche con letteras e con pretesto in essa di havere à parlargli per cose rilevanti, il Commandante di Casale scrivesse al sopradetto Don-Biagio Pastori Vice-Curato di trasferirsi in detta Città; Che avendo egli obbedito, gli fosse dal medesimo intimato l'esilio da i Stati del Dominante sotto pena della di lui indignazione in termine di trè giorni, il quale havendo procrastinata l'obedienza per non sapere dove prender recovero per la di lui povertà, fusse spedito il sudetto Cavaliere Lamberto con due Soldati, e suo Servitore, quali si portarono à detti Cantoni, ed alla Chiesa di San Grato, e fatta diligente perquisizione nella casa di detto Vice-Curato prossima alla Chiesa, e dentro la Chiesa medesima per carcerarlo, e non avendolo trovato per esere il giorno precedente partito, lo inseguissero, e trovato lo fermassero, mentre partiva da Cerasето oltre Pò, e lo conducesero à Casale, ove doppo haverlo trattenuto nel corpo di guardia, e poi custodito la notte in casa dell' Ajutante Ponzano, la mattina dal detto Commandante le fusse rinovato il sopradetto esilio, e posto à cavallo fusse accompagnato da trè Soldati, e condotto sino al Confine dello Stato di Milano, & altro, come meglio, e più chiaramente, e distintamente dal Processo, ò Processi sopra di ciò formati. E non potendo, nè dovendo Noi comportare violazioni così sacrileghe della Giurisdizione, Immunità, e Libertà Ecclesiastica, vogliamo, che si proceda onninamente alla trasmissione de' Monitorii contro tutti quelli, che in questi fatti risultaranno Rei, e se bene Voi, & il vostro Tribunale, come Esecutore Generale delle lettere Apostoliche, potreste procedere in questa Causa, e Cause in vigore delle vostre facoltà, nondimeno à maggior cautela di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta, preservando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò potessero in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, avocando à Noi, in quanto faccia di bisogno, questa Causa, e Cause da qualunque Curia Tribunale, Congregazione, e Giudice, & havendo qui per espreßo il contenuto del Processo, ò Processi come di parola in parola fossero stati inscriti: Con il presente nostro Chirographo la commettiamo a Voi, & al vostro Tribunale nello stato, e termini nelli quali si trova con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dependenti, anche con la clausula quam, & quas, commandandovi espressamente, che dobbiate non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore di quelle, che vi concediamo con questo nostro Chirografo, procedere alla trasmissione de' Monitorii, e Citazioni contro tutti quelli, che dal Proceßo, ò Processi formati restaranno sufficientemente indiziati delle sudette violazioni di giurisdizione, immunità, e libertà Ecclesiastica di qualunque stato, grado, preeminenza, e dignità fossero, ed insieme vi concediamo, tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti Violatori, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da sacri Canoni, Decreti de' Concilii Generali, e Costituzioni Apostoliche, senza pregiudizio di altre pene, che de jure competessero; Et affinche più facilmente possiate ciò esseguire vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione di nullità etiam ex tribus, & altre ordinarie, & estraordinarie di poterli citare anche per editto, costando vi anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti, del non tutto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorii, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma nella Basilica di San Pietro, nella Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali delle nostre Città di Bologna, e Ferrara, vagliano, & abbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à questo effetto, e per questa volta solamente, alle Costituzioni Apostoliche, fatte, & ordinate anche ne Concilii Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de una, e d'Innocenzo III. nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche havesse bisogno d'espressa, specifica, & individua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo, che si abbiano qui per espressi, & inseriti di parola in parola, e che il presente nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione; benchè non sia registrato nelli libri della nostra Camera, nè in alcun modo sia servata la forma della Costituzione di Pio IV. parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò subrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, nè di qualsivoglia altro difetto, benche degno di espreßa, speciale, & individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse; Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsivoglia Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilii, anche Generali, Statuti, Usi, Consuetudini, Decreti, Indulti, e Privilegii sotto qualunque forma, e tenore, etiam con derogatorie di derogatorie, etiam concessi motu proprio, e per rimunerazione di servizii resi alla Religione Catolica, & alla Sante Sede, e con qualsivoglia altre clausule, e decreti; A' quali tutti, e singoli, etiamdio più volte confermati, e benche ricercaßero speciale, & individua menzione, havendo li loro tenori per espressi, di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà, espressamente per questa volta sola, e per gli effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata mente. Dato nel nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 16. Luglio 1715.

CLEMENS PAPA XI.

Petiit, & summâ cum instantiâ postulavit, sine præjudicio tamen procedendi suis loco, & tempore contra alios in præsenti Monitorio non expressos, & in præmissis, vel circa ea huc usque repertos, vel in posterum reperiendos culpabiles, ac omnium, & singulorum jurium hactenus quomodolibet, & qualitercumque Fisco acquisitorum, & competentium suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & aliis de jure, & de stylo protestandis expresse protestatur, itaut protestatio hujusmodi intelligatur facta, & repetita in qualibet parte harum nostrarum literarum Monitorialium, & in toto Processu desuper, & quatenus opus sit, in posterùm fabricando, & non aliàs &c., quatenus sibi literas Monitoriales ad Partes per Edictum publicum in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & pu-

publicandas, cùm pro illis exequendis in Civitate Casalis, cæterisque illius Dominii locis tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & alias de opportuno juris remedio providere dignaremur.

§. 4. Nos igitur Nicolaus Archiepiscopus Thebarum Judex Executor, & Auditor prædictus attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam in vim ordinariæ nostræ auctoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ut præfertur, præsentato inhærentes, ac etiam facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ utentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos de mandato nostro jam examinatos ad dictam Civitatem Casalis, aliaque loca illius Dominii, in quibus moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, pro præsentibus nostris Monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas Monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. Quo circa vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus visis iisdem præsentibus per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curià in Audientiâ publicâ literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legen., & ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac in Cathedralibus nostrarum Civitatum Bononiæ, & Ferrariæ per affixionem, publicationem, & executionem ad valvas Cathedralium ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolica Auctoritate pro nunc, & reservatis, ut supra, Juribus supradictos, *Præpositum Carolum Josephum Juniperi, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis Commandante nuncupat., Equitem Lambertum Ductorem Militum nuncupat. Granatieri, Albertum Allera Vice Prætorem Odalengi, N. Ponzano, ut dicitur, Ajutante in Civitate Casalis, N. N. N. N. N. N. Milites Granaterios ad gravandum transmissos in numero sexaginta circiter, N. N. duos Milites, qui Sacerdotem Pastore arrestarunt, & ad Civitatem Casalen. adduxerunt. N. N. N. tres Milites, qui eundem Sacerdotem Pastore exulatum extra Statum associarunt*, citetis, moneatis, & requiratis, prout Nos eosdem hatum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenus infra duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies pro primo, alios viginti dies pro secundo, posteriores verò viginti dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ in Judicio coram Nobis, vel infrascripto Perillustri, & Excellentissimo Domino Antonio Sabaino Locumtenente nostro in Criminalibus Generali legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeat ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, ac sine præjudicio aliarum pœnarum in eos, vel eorum singulos de jure irrogandarum, contra illos, & illorum quemlibet literas quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, ac ad omnes, & singulos actus, de, & super præmissis, & circa ea quomodolibet necessarios, & opportunos procedi, nec non respectivè ad videndum sese in censuras, & pœnas hujusmodi incidisse, & incurrisse declarari, ipsique D. Procuratori Fiscali Generali jus, & justitiam ministrari. Certificantes eosdem *Præpositum Carolum Josephum Juniperi, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis, Equitem Lambertum Ductorem Militum, Albertum Allera Vice Prætorem, N. Ponzani, ut dicitur Ajutante, N. N. N. N. N. N. Milites Granaterios ad gravandum transmissos in num. 6. circiter, N. N. duos Milites, qui Sacerdotem Pastore arrestarunt, & ad Civitatem Casalen. adduxerunt, N. N. N. tres Milites, qui eumdem Sacerdotem Pastore exulatum extrà Statum associarunt, sic citatos, & monitos*, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, Nos, vel dictus Locumtenens Criminalis infrascriptus, nihilominus, servatis terminis de stylo Curiæ servari solitis, ad omnium, & singularum censurarum, & pœnarum prædictarum (ultra alias de Jure competen. reservatas) incursus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque respectivè, & ad omnia alia necessaria, & opportuna deveniemus, & procedemus, sive deveniet, & procedet, justitiâ mediante, eorum absentiâ, & contumaciâ non obstante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto, die verò 29. mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentia Papæ XI Anno decimoquinto.

Nomina Citatorum, & monitorum ad comparendum, & allegandum causam quare &c.

Antonius Sabainus Locumtenens, & Judex Deputatus.

Paulus Fatius Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

In Nomine Domini Amen. Præsenti publico relationis Instrumento Cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum quod Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quinto, Indictione octava, die verò juridica octava mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo quinto. In Mei, ac Testium infrascriptorum præsentia præsens, & personaliter constitutus Paulus Braci publicus Cursor Curiæ Episcopalis Ferrariæ retulit mihi Notario infrascripto se sub hodierna die coram infrascriptis Testibus retroscriptum Monitorium contra Sacerdotem Carolum Josephum Juniperi Curatum, & Præpositum Matricis Ecclesiæ Loci Odalengi magni Casalensis Diœcesis, Equitem Crevacore Præfectum Civitatis Casalis Commandante nuncupatum, Equitem Lambertum Ductorem Militum nuncupat. Granatieri. Albertum Allera Vice-Prætorem Odalengi, N. Ponzani, ut dicitur, Ajutante in Civitate Casalis. N. N. N. N. N. N. Milites in numero sexaginta circiter, & alios quinque Milites N. N. N. N. N. primò duos, ac deinde tres in retroscripto Monitorio specificatos exequutum fuisse ad valvas Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Ferrariæ sub Invocatione S. Georgii, affixa ibidem copia, & dimissa præsentibus Domino Ignatio Garani, ac Joseph Lorenzoti testibus &c. aliaque fecisse, & dixisse, prout habuit in mandatis, & ita tactis &c. juravit &c. non solum &c. sed & omni &c. super quibus &c. Actum Ferrariæ in Cancellaria Criminali Curiæ Episcopalis ejusdem Civitatis, præsentibus ibidem Domino Ignatio Garani Filiò quondam Julii Fersen de Cura Sancti Jacobi, ac Joseph Lorenzotii filio Alberti pariter Fersen de Cura

Sanctæ

Sancta Maria Nova testibus antescriptis ad præfata omnia habitu specialiter, atque rogatis. Ego Antonius Odoardus Valentus Notarius publicus, & Curiæ Criminalis Episcopalis Ferrarien. Cancellarius de prædictis rogatus fui. In quorum fidem hic me subscripsi, & solito mei Tabellionatus signo requisitus signavi die, mense, & anno suprascriptis &c.

Thaddæus, Miseratione Divina Tituli S. Alexii, S. R. E. Presbyter Card. à Verme Episcopus Ferrariensis &c. Universis &c. fidem facimus, & attestamur supradictum Dominum Antonium Odoardum Valenti esse Notarium publicum hujus Civitatis, Curiæque nostræ Notarium, & Cancellarium ad Criminalia, ejusque similibus hic, & ubique locorum in judicio, & extra fidem adhiberi plenam. In quorum &c. Dat. Ferrariæ ex Palatio Episcopali die 13. Augusti 1715.

Carolus Quercius Notarius, & Canc. Episcopalis.

Deventum postea non fuit ad Sententiam declaratoriam incursus censurarum, aliarumque pœnarum in antedicto Monitorio contentarum, & comminatarum, quia Carolus Joseph Juniperi Præpositus Curatus Odalengi pœnitentia ductus veniam humiliter postulavit ab Episcopo Casalensi, ejusque Decretis, atque mandatis se debitam obedientiam præstiturum spopondit. Quibus ab eodem Episcopo Sacræ Congregationi Immunitatis Ecclesiasticæ significatis, eadem Sac. Congregatio, Serenissimo annuente, die 21. Decembris 1716. ipsimet Episcopo facultatem concessit absolvendi etiam in forma privata memoratum Præpositum à censuris, in quas ob præmissa inciderat, facta tamen prius per eum obligatione reficiendi omnia damna, quæ Vice-Curatus Ecclesiæ S. Grati, & Incolæ Villæ Valdisturæ passi fuerant, nec non abstinendi à similibus in futurum.

MONITORIUM

Quo Censuræ à Domino Cardin. Archiepiscopo Januen. jussu Summi Pontificis promulgatæ contra P. Thomam Granellum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum ob non paritionem Pontificio præcepto confirmantur, & aggravantur, ac omnibus Christifidelibus sub gravibus pœnis mandatur, ut à qualibet cum ipso conversatione, atque commercio abstineant.

Nicolaus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Spinula Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Pro-Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac literarum Apostolicarum quarumcumque Universalis, ac merus Executor.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiatarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis. cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &.

Fr. Thomas Granellus ob inobedientiam præcepto Pontificio declaratur Excommunicatus à D. Card. Archiepiscopo Januen.

§. 1. Noveritis, quod hac infrascriptâ die comparuit coram Nobis Perillustris, & Excellentissimus Dominus Nicolaus Jacobatius Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Generalis Procurator Fiscalis, & exposuit Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Archiepiscopum Januen. die 29. Octobris anni 1712. statim, ut par erat, exequendo ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Apostolica mandata processisse ad declaratoriam excommunicationis Sententiam contra Fratrem Thomam Granellum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, eumque Ecclesiasticis censuris innodatum à Fidelium consortio disjunctum, segregatum, & separatum publicis schedulis in sui, ac Cleri Metropolitanæ Ecclesiæ Januen., nec non frequentis Populi præsentia ad valvas ejusdem Ecclesiæ denunciasse, ex quo Supremi Pontificis Præcepto, quo illi dudum sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda injunctum fuerat, ut à Civitate Januen. discederet, & ad Conventum Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Bononien dicti Ordinis se conferret, elapso termino sibi ad id præfixo, non paruerat, seu potiùs parere contempserat.

Excommunicatio ejusdem Fratris Granelli specialiter confirmatur à Summo Pontifice, ejusque commercium prohibetur sub gravibus pœnis.

§. 2. Hanc autem excommunicationis Sententiam, seu denunciationem vigore prædictarum schedularum secutam, exinde Sanctissimum Dominum Nostrum suis literis in forma Brevis editis die 3. Decembris antedicti Anni 1712. pro ritè, legitimè, & validè facta declarasse, proindeque eumdem Fratrem Thomam Granellum sic denunciatum excommunicatum ab omnibus, & singulis Christifidelibus habendum esse, ac uti talem sub censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra eos, qui cum Excommunicatis commercium, vel consortium habent inflictarum, & insuper quoad Regulares etiam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & officiorum Regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso jure absque alia declaratione incurrendis pœnis vitari omninò debere eisdem literis pariter decrevisse, ac declarasse.

Idem tamen Fr. Granellus censuris neglectis, pro non Excommunicato palam temerè se gerere audet.

§. 3. Prædictis tamen censuris penitus neglectis dictum Fratrem Thomam Granellum, licèt merito facinorum suorum justè ab Ecclesia pulsum, contemnendo prætereà Ecclesiastica vincula per insolentem insultationem in Ecclesiæ opprobrium, & spretum Potestatis Clavium temerè, & sacrilegè à prænotata die 29. Octobris anni 1712. se gessisse, & adhuc se gerere, tamquam non excommunicatum in grave Animæ suæ præjudicium, & Fidelium scandalum, pertinaciter in tantâ contumaciâ perseverando, & excommunicationis sententiam, qua ligatus est, indurato animo sustinendo, aliosque per communicationem ad peccatum inducendo, pluraque ex illis, quæ ab Excommunicatis exerceri non possunt, sacrilegè quoque attentando, rebusque aliis, prout latiùs ex processu, & actis causæ, ad quæ &c. singula singulis &c. super quibus &c.

Instantia Procuratoris Fiscalis, ut contra d. Fr. Granellum ad gravatoriam censurarum procedatur, ejusque commercium omnibus Christifidelibus interdicatur.

§. 4. Quamobrem ad instantiam, & pro parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & gravatorias literas extra Romanam Curiam, & ad Partes contra prædictum Fratrem Thomam Granellum, & respectivè monitorias, sive inhibitorias de non communicando cum eo pro omnium Christifidelium salute, ejusdemque Fratris Granelli exoptata resipiscentiâ, decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Nicolaus Cardinalis Spinula Judex, & Pro-Auditor prædictus, nec non sententiarum,

ac

ac censurarum, literarumque Apostolicarum universalis; ac merus Executor optimè agnoscentes ad ordinariam nostram jurisdictionem pertinere, ut prædicta excommunicationis Sententia ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Archiepiscopo Januen. legitimè prolata, Apostolicâ etiam auctoritate fulcita, literisque Pontificiis pariter, ut præmittitur, confirmata suam obtineat executionem, dictusque Frater Thomas Granellus Ecclesiasticis pœnis correctus, quid Deo humiliato corde, quidque ejus Ecclesiæ debeat, tandem agnoscat, omnesque, & singuli Christifideles, ut Canonica docet auctoritas, ab illius communione pro eorum Animarum salute se abstineant, petitas literas gravatorias, & monitorias respectivè concedendas, publicandas, & exequendas, prout inferiùs decernitur, fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus.

§. 5. Quo circa, ne ipse Frater Thomas de suâ contumaciâ gloriari possit, & valeat, neve adeò scandalosa, & execrabilis pertinacia transeat præsumptoribus in exemplum, sed potiùs pœna illius sit aliorum metus, dictam excommunicationis sententiam aggravandam esse duximus, prout juxta S. Matris Ecclesiæ morem, licèt ad graviora remedia in casu, de quo agitur, ob diutinam nimis Excommunicati proterviam procedere debuissemus, illam pro nunc aggravamus, antedictasque censuras aggravatas esse volumus, proindeque pro præsentium nostrarum literarum debitâ executione vobis omnibus, & singulis supradictis, ad quos, seu quem præsentes nostræ literæ pervenerint, seu aliàs quomodolibet præsentabuntur, expressè mandamus, & districtè præcipimus sub pœnis arbitrio nostro infligendis in casu inobedientiæ, quatenus prædictum Fr. Thomam Granellum sic excommunicatum singulis diebus Dominicis, & aliis festis in vestris quisque Ecclesiis, Candelis accensis, & pulsatis Campanis post Divina Officia, vel statim Missa Conventuali, aut privatâ respectivè terminatâ, publicè, & solemniter excommunicatum, & aggravatum denuncietis, & publicetis, donec aliud à nobis datum vobis fuerit in mandatis, ut sic dictus Frater Thomas pro merito culpæ adeò publici contemptus publicæ quoque confusionis pœna plectatur.

C. mandat Granel- n solemni- excom- nicatum, aggrava- n publicé nunciari.

§. 6. Interim verò exoptantes, ut omninò idem Frater Thomas Granellus, debitâ satisfactione præmissâ, ad sinum S. Matris Ecclesiæ pœnitens, & contrito corde revertatur, & intento animo considerantes, quantò majorem illi generet insolentiæ fomitem, & contumaciam delinquendi in pejus enutriat, perniciosum illud communionis solatium, & quam grave Animæ periculum ex eâ Communicantibus immineat; Idcircò vobis omnibus, & singulis superius nominatis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ expressè mandamus, quatenus omnes Christifideles sedulò moneatis, prout nos per præsentes sic eos monemus, eisdemque pariter juxta Sacrorum Canonum Instituta inhibeatis, prout quoque illis inhibemus, ne de cætero aliquis ipsorum audeat, vel præsumat sub quovis prætextu, & quæsito colore cum dicto Fratre Thoma Granello solemniter excommunicato quodcumque prohibitæ conversationis genus habere, sed omninò ab illius damnato participio abstinere. Certificantes, & vos prænominati omnes, & singuli certificare quoque curetis cunctos Christifideles, quod si quis præsentibus nostris literis, seu veriùs sacris Canonibus, & Pontificiis sanctionibus temerè contravenire ausus fuerit, sciat se incursurum censuras, & pœnas omnes Ecclesiasticas quocumque jure contra Communicantes cum Excommunicatis indictas, & præsertim, si Regulares fuerint, etiam perpetuæ privationis vocis activæ, & passivæ, ac munerum, & officiorum regularium per eos obtentorum, perpetuæque pariter inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibet obtinenda, ut statuitur in memoratis literis in forma Brevis Sanctissimi Domini Nostri Papæ die 3. Decembris anni 1712. editis, & legitimè publicatis: Ad quarum quidem censurarum, pœnarumque incursus declarationem, & executionem, ac ad omnia alia necessaria, & opportuna, Nos præmissis de jure præmittendis, sivè infrascriptus Perillustris, & Excellentissimus Dominus Noster in Criminalibus Locumtenens Generalis deveniet contra omnes, & singulos de similibus culpabiles repertos, ac de jure punibiles.

ideles ad- neri, ut dem Fr. nelli con- ium evi- sub pœ- censura- ,& aliis præscrip-

§. 7. Demum ne quis de prædictis omnibus, & singulis ignorantiam aliquam allegare unquam possit, & valeat, decernimus, & mandamus præsentes nostras literas affigi, & publicari ad valvas Curiæ nostræ Innocentianæ, aciei Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, nec non ad majorem cautelam ad confinia Status Ecclesiastici, nempe in Civitatibus Bononien., & Ferrarien., hasque sic affixas, & publicatas quemlibet ad exactam observantiam ita arctare, ac si cuique personaliter intimatæ, atque executæ fuissent, In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sexto. Indictione 8. die verò mensis Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Clementis Divinâ Providentiâ Papæ Undecimi anno decimo sexto.

Decernit præsentis Monitorii affixionem, & publicationem in urbe, & in Civitatibus Bonon. Ferrarien. factam omnes arctare perindè ac si unicuique fuisset personaliter intimatum.

Dominicus Cæsar Florellus Locumtenens.

Paulus Fatius Cur. Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius.

Antedictum Monitorium jussu Sanctissimi ob rationes in eo explicatas paratum fuerat anno 1716., sed illius executio suspensa deinde fuit, quoniam Frater Thomas Granellus reversus ad cor, Sanctitati Suæ humiliter supplicavit, ut ex Apostolica clementia ipsum à censuris, in quas ob inobedientiam Pontificio Præcepto inciderat, absolvi facere dignaretur, seque ad debitam obedientiam Pontificis mandatis præstandam promptum exhibuit. Sua Sanctitas illius precibus benignè annuens, ei primum absolutionem ad tempus cum reincidentia, ac deinde etiam plenariam concessit, injuncta tamen lege, ut loco Conventus Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Bononien. ipse ad Almam Urbem accedere teneretur. Venit itaque Romam idem Religiosus vir circa initium mensis Junii 1719., & supplici libello sua propria manu subscripto die nona ejusdem mensis, debitam submissionem, ac obedientiam Apostolicis mandatis humiliter professus est, præteritarum culparum veniam à Sanctissimo obsequentissimè postulavit, ac demum petiit, ut R. P. D. Vicesgerenti, sivè alteri Præsuli ipsum rursus absolvendi à censuris: in quas ob præmissam causam inciderat, facultatem tribuere dignaretur. Sua Sanctitas ejusmodi supplicationibus inclinata, per literas Sac. Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ datas die decima præfati mensis Junii 1719. petitam facultatem delegavit R. P. D. Vicesgerenti, à quo idem Frater Thomas Granellus, prævia obligatione de se à similibus in futurum abstinendo, in forma privata ritè tandem absolutus fuit.

MONITORIA MEMORABILIA

Illustriss., & Reverendiss. D. Thesaurarii Generalis Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

MONITORIUM

I. Die 6. Octobris 1711. expeditum contra Auditorem Patrimonialem Gen. Cameræ Computorum & plures Officiales, Administros, & Executores Serenissimi Ducis Sabaudiæ ob violentam occupationem jurisdictionis temporalis, & fructuum vacantium Abbatiæ Sancti Benigni Fructuarien. Nullius, seu Hypporegien., aut alterius Diœcesis, ad Cameram Apostolicam pertinentium, & alia multiplicia gravissima attentata in Subditos, Colonos, atque etiam Ecclesiasticas Personas ejusdem Abbatiæ cum violatione Immunitatis Ecclesiasticæ, Supremique Dominii S. Sedis Apostolicæ usurpatione.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. PP. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod cum die prima Augusti 1710. seu &c. per mortem bon. mem. Joannis Francisci Carron ex Marchionibus Sancti Thomæ, dum vixit, Abbatis perpetui Abbatiæ S. Benigni Fructuarensis, Nullius, seu Hipporegien., vel alterius Diœcesis non longè à Civitate Taurini existentis, eadem Abbatia, seu Commenda vacaverit, & jure notorio dictâ vacatione, & cessatione attentâ in eadem Abbatiâ, ejusque jurisdictione, bonorum administratione, fructuum perceptione, nemo quicumque fuerit, & sit, manus apponere potuisset, vel debuisset præter Reverendam Cameram Apostolicam, ejus Collectores, Subcollectores, & Ministros, nihilominus ad instantiam D. Fecciæ de Cossato Auditoris Patrimonialis Generalis Cameræ Computorum Serenissimi Ducis Sabaudiæ, non minus nulliter, quàm injustè super jurisdictione temporali, & bonorum dictæ Abbatiæ administratione, & fructuum exactione eadem Cameræ Computorum se ingesserit, imò, ut omnibus innotesceret hoc prætensum, & usurpatum Jus, & Bona ejusdem Abbatiæ, seu Monasterii esse sub administratione ejusdem Serenissimi Ducis Cameræ Computorum in iisdem Bonis, seu illorum aliquibus mandavit apponi, prout fuerunt appositi panoncelli, seu salvæguardiæ cum stegmate ejusdem Serenissimi Ducis etiam cum deputatione Oeconomi in personam Josephi Antonii Rogerini de Chivasso, & successivè die 2. Augusti prædicti ad instantiam Josephi Bargnia Notarii Collegialis nomine dicti Patrimonialis Generalis, Balthazar Ferrerius Notarius pariter Collegialis, & Actuarius ejusdem Cameræ cum prætensâ speciali delegatione sibi factâ à Camerâ Computorum prædictâ Edictum publicaverit, in quo præcipiebatur eumdem Rogerinum ab omnibus in Oeconomum prædictum recognoscendum esse, inhibendo cuicumque Personæ cujusvis status, gradus, & conditionis, ne quocumque modo auderet se ingerere in dicta Abbatiâ, ejus Bonis, & jurisdictione sub pœnâ aureorum centum Fisco dicti Serenissimi Ducis applicandorum, ac aliis eidem Cameræ Computorum arbitrariis. Et deinde instante eadem Camerâ Computorum, seu Rombelli illius Patrimonialis Generalis alias ejusdem Serenissimi Ducis emanaverint Edicta jurisdictioni Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & supremo Dominio Sedis Apostolicæ valdè præjudicialia occasione vacationis dictæ Abbatiæ. Verùm cum fructus Abbatiarum, Commendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum tempore vacationum, seu cessationum ad Reverendam Cameram Apostolicam spectent, & spectare debeant, & tali jure in retroactis vacationibus dictæ Abbatiæ, & Commendæ S. Benigni à Nunciis Apostolicis, aliisque S. Sedis Officialibus, & Ministris in Ditione ejusdem Serenissimi Ducis eò tunc existentibus dicti fructus recollecti, & pro eadem Reverendâ Camerâ custoditi, & eidem Cameræ Apostolicæ incorporati fuerint, & interea Officiales, & Judices pro Justitiâ administrandâ Vassallis, & Subditis in Oppidis, Castris, & Locis eidem Abbatiæ, ejusque existenti Abbati Commendatario etiam in temporalibus subjectis à Romanis Pontificibus, seu Nunciis, aut aliis Ministris Apostolicis præfatis constitui; ac deputari consueverint, & debeant, cum jurisdictio sit in fructu, & quemadmodum Reverenda Camera Apostolica juxtà Constitutiones Summorum Pontificum est Domina, & administrat fructus omnium vacantium per san. mem. Joannem XXI., & alios Romanos Pontifices applicatos indigentiis Romanæ Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ, ita jurisdictiones omnes ad hujusmodi Abbatias vacantes spectantes, quæ sunt in fructu, ad eamdem Cameram pertinere debent, præsertim cum ipsa Oppida, Castra, & Loca sub alto, & supremo dominio pro tempore existentis Romani Pontificis, ac S. R. E. privativè quoad alios quicumque fuerint, & sint, & censeri debeant, ideòque Vassalli, Universitates, & Homines eorumdem Oppidorum, Castrorum, & Locorum soli Sanctæ Sedis superioritati fuerint, & sint verè subjecti, & propterea dicto Serenissimo Duci, seu ejus Magistratibus, vel Ministris tempore vacationis, seu cessationis Commendæ, seu Monasterii prædicti, Judices constituere, aut alios jurisdictionales actus exercere, & multò minùs fructus Bonorum ad Monasterium, seu Abbatiam spectantium sub quocumque prætextu colligere, seu custodire, aut Oeconomos deputare, & sic res ad Ecclesias spectantes perturbare licuerit, nec liceat in præjudicium Sanctæ Sedis, & Cameræ prædictarum; Nihilominus à die vacationis ejusdem Abbatiæ per obitum dicti Abbatis à S. Thoma non solùm, ut dictum est, fuerunt appositæ Salvæguardiæ Ducales in Bonis dictæ Abbatiæ, & Deputatus Oeconomus, sed etiam ab eadem Camerâ Computorum fuerunt electi Judex, aliique Ministri, tum pro administrandâ Justitiâ (licet nulliter, & absque ulla jurisdictione); Tum pro recollectione, & per-

Camera Computorum Ducis Sabaudiæ usurpat administrationem bonorum Abbatiæ vacantis S. Benigni, ejusque jurisdictionem ad Cameram Apostolicam notorio Jure spectantes. Deputat Oeconomum, Judicem, & alios Ministros.

perceptione fructuum, & redituum ejusdem Abbatiæ, prout hucusque armatâ manu, violentiis, & carcerationibus adhibitis, jurisdictio fuit administrata, & etiam aliqui reditus tam inexacti, quàm tempore vocationis maturati à Subditis, & Vassallis dictæ Abbatiæ nulliter, attentatè, ac injuste ab iisdem Ministris Ducalibus exacti fuerint, non obstantibus Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum, & præsertim Bullæ in Cœna Domini, sanctionibus, & posthabitis etiam, ac rejectis pluribus edictis de mandato nostro, aliorumque Officialium Sanctæ Sedis in illa regione existentibus, publicatis, imò non obstante Breve Sanctissimi D. N. Papæ super hoc emanato varia, & multifariè in oppressionem Subditorum Sanctæ Sedis, in prejudicium Reverendæ Cameræ, & in contemptum supremi Dominii ejusdem Sanctæ Sedis attentarunt, & attentant, & signanter sub die 30. Septembris præteriti anni 1710.

§. 2. Jacobus Rogerinus tamquam Agens Josephi Antonii Rogerini de Chivasso prætensi Oeconomi Bonorum dictæ Abbatiæ à Camera Computorum deputati associatus à quatuor, vel quinque Lictoribus Senatus Taurinensis se contulit ad Aream Castri Terræ Montanarii, & ab ea abripuit eminas decem, & septem panici, ut dicitur, *Melga bianca*, recollecti in Bonis dictæ Commendæ vacantis, & ad Reverendam Cameram Apostolicam spectantis, & illas sic ablatas reposuit in eodem Castro.

§. 3. Postridie, nempè primâ Octobris ejusdem anni, Advocatus Octavius Felix Battaglionus ab Eugenia prætensus Judex in eadem Abbatiâ vacante deputatus in dictâ Camera Computorum dicti Serenissimi Ducis, Joseph Antonius Rogerinus prætensus Oeconomus, Bernardus Vayra Notarius Loci Foglissi associati à quinque ejusdem Speciei Satellitibus accesserunt ad Molendinum dictæ Terræ Montanarii, & ab illo abripere fecerunt frumenta pro trituratione relicta *Molituras* nuncupata, quæ successivè surripere continuavit Laurentius Casso, alio nomine, Capitaneus Alexandrinus prætensus Minister, seu Agens Antonii Battuelli, Joseph Mariæ Galimberti, & Georgii Boggi prætensorum Conductorum redituum dictæ Abbatiæ sibi à dicto Abbate de S. Thoma, dum viveret, locatorum: Et successivè etiam alia frumenta, seu molituras modo per unum, modò per alium ex predictis Ministris, aliquando divisim, & quandoque conjunctim, & ut plurimùm ope Satellitum dicti Serenissimi Ducis adhibitâ usque ad diem decimamtertiam Aprilis præteriti ablata fuerint in præjudicium Reverendæ Cameræ, ad quam dicta frumenta spectabant, & spectant.

§. 4. Supervenit dies quarta Novembris, in qua dictus Laurentius Casso, duobus associatus Justitiæ Militibus dicti Serenissimi Ducis ab altero ex eis Benedicto Trosia nuncupato, advocari sibi fecit de domo Josephi Ferrarii in Terrà S. Benigni, Felicianum Saudinum Procuratorem Fiscalem Abbatialem pro Reverenda Camera Apostolica deputatum, quem de domo egressum comprehendere fecit, & sic comprehensum arundine, seu bacillo ter in spatulis verberavit, ipsumque Saudinum de percussionibus reclamantem, idem Capitaneus evaginato ense ad festinandum versus carceres compulit, superadditis minis, quod si non festinasset, ipsum gladio transfixisset, injuriis una simul afficiendo, & gravando, & signanter, quòd de Molendino Capones, & frumenta furatus fuisset, & deinde eumdem Saudinum prope carceres adducere, & demùm ad Cauponam sub signo Coronæ traducere fecit, & taliter comprehensum, verberatum, minis affectum, & traductum, licentiavit, hæc omnia perpetrando, ex quo tamquam Fiscalis pro tuendis Juribus Reverendæ Cameræ in eadem Abbatiâ sedulam operam navabat.

§. 5. Sequenti die 5. ejusdem Mensis Novembris idem Capitaneus dictorum prætensorum Conductorum Agens, fretus assistentiâ quatuor, vel quinque ex consuetis armatis Apparitoribus deliberatâ per ipsum usurpatione omnium frumentorum, & leguminum repositorum in Horreis conjunctis, & connexis Ecclesiæ, & Monasterio dictæ Abbatiæ, & in illius bonis recollectorum, ad Rev. Cameram spectantium, quorum Horreorum claves per Ministros dictæ Rev. Cameræ retinebantur, versùs dictum Monasterium processit, & cum in itinere invenisset Antonium Morellum Servientem Curiæ Abbatialis pro Rev. Camera, & Michaelem Violonum, illos à dictis Satellitibus intercipere fecit, & secum ad dictum Monasterium adduxit, quò ubi pervenerint, & præsertim ante unum ex dictis Horreis cum reperiissent illius Ostium clausum, & munitum, per vim aperuerunt, repertisque in illo pluribus diversorum leguminum acervis, absque ulla mensuratione quantitatem singulorum, dictus Laurentius Casso ad sui libitum adnotabat, & nova Ostio Horrei appositâ serâ, illoque reaptato, & clauso, clavem sibi retinuit. Postea cum iisdem associatus se contulit ad aliud Horreum in loco Immuni, & Sacrario ejusdem Ecclesiæ contiguum, cujus Ostium reseratum repertum fuit, tamen cum violentiæ signis, quod per antea ab ipsis Satellitibus factum fuisse deprehendebatur, & adinventis in illo frumentis, & secalibus, Ostium ad commodum usum restituerunt, novis pariter seris in eo appositis, illoque sic clauso, & clave sibi retenta, prædictus Laurentius Casso recessit, & ad sui diversorium se contulit, & illuc etiam traducere curavit dictos Morellum, & alium Adjunctum, quibus imposuit, & gravioribus minis coëgit, ut cruce signarent quoddam folium suo cerebroso marte semiscriptum super occupatæ Annonæ quantitate, & ab illis absque aliqua scripti narratione de re ignota Testimonium extorsit.

§. 6. Se receperat ad evitandas oppressiones in Ecclesiâ Terræ Montanarii unius ex Castris Abbatialibus, Antonius Ferrerus ejusdem Universitatis Syndicus, & sub die 12. dicti mensis Advocatus Battaglionus, ut supra prætensus Judex, Joseph Ombertus Notarius Ducalis, Joseph Antonius Rogerinus prætensus Oeconomus associati à quatuor, vel quinque ex consuetis Militibus, adivere Domum præfati Ferrerii Syndici, & de ordine ejusdem Advocati, de illâ Milites subtraxerunt duas arcas nuceas, variæ Annonæ quantitatem, ac duas Juvencas, quæ omnia per dictos Executores fuerunt asportata, & respectivè adducta ad Castrum dictæ Terræ.

§. 7. Sequenti die 13. Novembris cumulatæ fuerunt violentiæ contra Sanctæ Sedis Subditos in dicto loco Montanarii; Nam prædictus Advocatus Battaglionus, Joseph Ombertus prætensus ejus Locumtenens, seu à secretis, Rogerinus prætensus Oeconomus, & Capitaneus Casso nomine dictorum prætensorum Conductorum una cum decem vel duodecim armatorum Satellitum turmâ, impetum ostiatim fecerunt in dictorum Subditorum, seu Vassallorum Domus, ac prædicta die, & per totum mensem, & quando eis videbatur ad libitum singulos requirendo, ut vigesimam panicorum (*Melga bianca* nuncupatam) traderent, & licèt omnes contradicerent, & adversùs talem requisitionem protestarentur, nolle illam consignare nisi Oeconomo, seu Subcollectori Rev. Cameræ Apostolicæ, cui erat debita, nihilominus præ-

prædicti Officiales aliquando omnes, multoties eorumdem aliqui, & sæpissimè violenter fractis etiam januis, nullâ adhibitâ mensurâ prædictas vigesimas usurparunt.

§. 8. Retinuerat Michael Cenna Coloniam cujusdam Abbatialis Prædii nuncupati *La cascina dell'Airale*; Hunc Colonum Capitaneus Caffo, ut supra, assertus Agens dictorum prætensorum Conductorum; debitorem supponebat quorumdam caponum, & carnis suillæ, propterea die 7. Decembris die Dominico sub tali prætextu illum à duobus Satellitibus comprehendere, & ad carceres Castri Terræ Montanarii adducere fecit, in quibus quatuordecim dierum spatio retentus fuit.

§. 9. Sub eodem prætextu succedente nocte subsequentis diei 8. Decembris, alterum Prædium Abbatiale adivit nuncupatum *la Casina delle mura*, novem; vel decem stipatus ex dictis Exequutoribus, & in somno repertis Dominico, & Joanne, Francisci Tessuti Coloni filiis, illos capere, & adducere fecit ad eosdem carceres, ex quo eorum Pater non tradiderat, ut prætendebat, suillam carnem, neque capones, in quibus carceribus fuerunt retenti decem dies circiter.

§. 10. Nondum sitis erat dictis Laicis Ministris perturbare, & lædere jurisdictionem Sedis Apostolicæ, & dictos Subditos Abbatiales vexare, & opprimere, sed etiam loca Sacra ausi sunt perturbare; Nam prævià publicatione proclamatis per Cameram Computorum dicti Serenissimi Ducis super reparatione in Ædificiis Bonorum Abbatialium facienda, destinati fuerunt Artifices, & die undecima Decembris Antonius Belminus de Lugano prætensus operi Præfectus, Dominicus Furno, & Carolus Mussa Fabrimurarii, & prætensi Partitantes dictæ Cameræ Computorum, authoritate nulliter, & perperam ipsis commissa, se contulerunt ad Monasterium Abbatiale, & cum aliis Mercenariis, illius tectum conscenderunt agendo, operando, & ut eis videbatur, prosequendo circa ejusdem Monasterii regulamenta, absque ulla legitima facultate, parvipendendo Loci Immunitatem.

§. 11. Adhuc ulteriùs spretæ fuerunt Ecclesiæ, & Cameræ Apostolicæ Ministri. Etenim illamet die undecima Decembris, in qua Fabrimurarii Monasterium manumiserant, cum Marcus Aurelius Carlevaris Judex, seu Locumtenens Locorum dictæ Abbatiæ in Causis Sæcularibus, seu Laicalibus pro Rev. Camera deputatus ad evitandas pro sui posse personales violentias confugisset ad Ecclesiam Sanctæ Marthæ Terræ Montanarii, ad eam se contulit dictus Capitaneus Caffus cum Satellitibus, eidemque Marco Aurelio Judici Rev. Cameræ Apostolicæ injunxit de ordine prætensi Judicis Battaglioni, ut ad ipsum se conferret sub pœnâ aureorum quinquaginta, cui dictus Locumtenens binas illi exprobavit præcepti nullitates, defectum nempe Jurisdictionis, & Territorii.

§. 12. Postridie idem Caffo cum Lictoribus adivit molam frumentariam Loci S. Benigni pariter ad dictam Commendam, seu Abbatiam spectantem, & extractione seræ, violenter aperuit magnam Arcam, ubi moliturae frumentorum asservabantur, illaque in saccis reposita, unà cum duobus animalibus suinis asportare, & adducere fecit, ut priùs factum fuerat de Molendino Montanarii.

§. 13. Conspirabant in dictum Marcum Aurelium Carlevaris tanquam Rev. Cameræ Apostolicæ Locumtenentem, & pro administratione Justitiæ in Causis Laicalibus durante vacatione dictæ Abbatiæ deputatum, licet in Ecclesiâ refugiatum, propterea ad eumdem in janua Ecclesiæ morantem die 18. Decembris prætensus Judex Battaglionus unum ex Apparitoribus transmisit, ut illi quamlam Præcepti copiam traderet, quam cum dictus Marcus Aurelius recusavisset, Apparitor ad illius pedes projecit, nec illam voluit recolligere, licèt postea sciverit, fuisse copiam Præcepti, quo sibi imponebatur quorumdam actorum Civilium consignatio.

§. 14. Nulla ferè currebat dies sine gravamine, quoniam sub die 19. Decembris memoratus Capitaneus Caffo rediit cum Exequutoribus ad Prædium nuncupatum *la Casina delle mura*, & ad superiora Ædium Francisci Coloni ascensus, ubi propriam annonam retinebat, mensurari fecit eminas quinquaginta quinque frumenti, quas ablatas ad occupata Horrea Monasterii asportari fecit, prævia declaratione, quod sibi dictum triticum assumpserat loco caponum, & carnis suillæ à dicto Colono (prout aiebat) debitorum, ultra expensas factas tempore, quo filiis ejusdem Francisci per plures dies fuerant carcerati.

§. 15. Nec etiam Tiburtio Cinnæ alteri Colono pepercit, nam eadem die 19. Decembris sub prætextu, quòd ille in societate Thomæ, & Michaelis Cinnæ Colonus extitisset Prædii Abbatialis nuncupati *la Casina dell'Airale*, assumpto prætextu, quòd & ipse esset debitor caponum, & suillæ carnis, applicando etiam illi prætensum debitum expensarum pro recensita carceratione Michaelis Cinnæ, pariter ejusdem Tiburtii domum cum Satellitibus visitavit, & ab illa asportari fecit eminas quinquaginta panici, ut dicitur *Melga bianca*, ac eminas sexdecim aliorum leguminum,

§. 16. Supersunt alia in præsentis anni curriculo, etenim sub die 12. Januarii ipse Capitaneus Caffo, & dictus Antonius Belmino, & Dominicus Furno prætensi partitantes pro Camerâ Computorum, se contulerunt ad Prædium nuncupatum *la Casina delle mura*, & sub prætextu, quod inibi facienda esset reparatio domus Colonicæ, seligere curarunt duodecim arbores quercus, & quatuor alterius speciei, & ille de ordine ejusdem Capitanei sub die 14. fuerunt succisæ.

§. 17. Hac eadem die 14. dictus Laurentius Caffo una cum duobus ex dictis Justitiæ Militibus, sclopis instructis, & secum adducens Magistros partitantes nuper recensitos; accessit ad Castrum Lombardori pariter de juribus ejusdem Abbatiæ in Spiritualibus, & Temporalibus, repertoque Loci ostio munito; illud per vim aperuerunt, & sic ingressi cum vidissent Rev. Matthiam Vacca Ecclesiæ dicti Loci Præpositum, & Curatum, qui ad violentiæ strepitum accurrerat, bis ab eis fuit monitus, ut sisteret, qui tamen pavidus ad suam properavit Ecclesiam, quem statim etiam insecuti fuere prædicti Caffo, & Satellites armati unà cum Antonio Belmino operum Præfecto, & Dominico Furno Fabromurario à dictâ Camerâ Computorum deputatis; Qui Capitaneus Caffo assistentibus Executoribus visitare fecit à nominatis singulas Ecclesiæ partes inferiùs, & superiùs, ac etiam exteriora loca Castri prædicti. Quæ violentiæ eapropter fuerunt adhibitæ, quia pridie supradicti Belminus, & Furno, ut supra deputati, se contulerunt ad requirendum eumdem Præpositum, ut illos tanquam deputatos à dicta Camera Computorum ad invisendam Ecclesiam pro illius reparatione admitteret, quod tamen permittere noluit dictus Præpositus, summè abhorrens exercitium jurisdictionis Laicalis Magistratus in suâ Ecclesiâ.

§. 18. Die verò 22. ejusdem mensis Januarii idem Battaglionus se Judicem subscribendo pro Camerâ Computorum dicti Serenissimi Ducis, dictæ Abbatiæ vacatione pendente, Præceptum expedivit, seu manum Regiam contra Syndicos, & Administratores Universitatis Loci Fletti ad instantiam dicti Capitanei Laurentii Caffo tanquam

Agentis assertorum Conductorum super solutione Canonis à dicta Communitate, ut asserebatur debiti pro annis 1707., 1708., 1709., 1710. in summâ aureorum quatuor centum sub pœna aliorum aureorum centum Fisco Abbatiali applicandorum, cujus Præcepti copia projecta fuit ad pedes Joannis Petri Gamera Syndici, & Joannis Antonii Constantini Consiliarii dictæ Communitatis per quemdam Inservientem, seu Bajulum Communitatis Lusighè.

§. 19. Adveniente die 27. Februarii dictus Advocatus Battaglionus eodem asserto titulo alteram Præcepti, seu requisitoriæ copiam transmisit, qua præcipiebat prædictam solutionem cum effectu fieri debere, & faciendam fuisse per eamdem Communitatem infra terminum decem dierum sub pœna viginti quinque aureorum, ut supra, applicandorum, cujus Præcepti copia per eumdem inservientem, & Bajulum pariter projecta fuit penes dictum Joannem Petrum Gamera illam recipere recusantem.

§. 20. Advenit exequutionis dies, quæ fuit 24. Martii, in qua aliàs recensitus Notarius Joseph Ombertus de Chivasso, qui se gerebat pro Locumtenente, & à secretis prædicti Battaglioni in Abbatiali Territorio, & Laurentius Caffo cum quindecim Justitiæ Ministris armatis ingredientes per apertas januas Domorum, Arcarum, seu Stabulorum Incolarum Terræ Sancti Benigni, aliasque clausas per vim aperientes pro supradicto prætenso Communitatis debito, multa utensilia, mobilia, semoventia, aliaque bona abstulerunt; Etenim in damnum Petri Benedicti Syndici duos Boves: In damnum Joannis Petri Ganera alterius Syndici, Currum ferratum, duos alios Boves una una cum Vitula: In damnum Martini Oberti pariter duos Boves, ac Juvencam, & prævaluit mox fuisse illi etiam alia bona subtracta: In damnum Joannis Guglielmetti, & Augustini Jordani pariter de Consilio, Juvencam unam pro quolibet: In damnum Joannis Matthæi Oberto Apothecarii, quædam ponnera Tabacci, alia pondera Olei ad comedendum, & Piscium salitorum cum aliis Domus, & Coquinæ utensilibus. Ultimò occuparunt integram Annonam Joannis Antonii Constantini, quam tamen eò tunc non extraxerunt, sed apposuere custodias, & habitâ commoditate exterorum curruum de loco Boschi Nigri sub die 26. ejusdem mensis ad Terram Sancti Benigni fuerunt omnia adducta, & asportata, postquam nonnullarum aliarum ædium januas per vim aperuissent, nullâ in eis reperta re subtrahendâ, & postquam dictorum Bonorum facta fuisset publica licitatio nullo Oblatore reperto.

§. 21. In Terra Sancti Benigni die 28. Martii iterum prædicta omnia fuerunt voce Præconis subhastationi exposita in albo Prætorio, proclamante uno ex dictis Justitiæ Militibus nuncupato Bartholomæo Martelli, & licitante, oblationem augendam supra duplas viginti tres, altero ex eisdem Militibus nuncupato Luca Garone offerente duplas trigintaquatuor, & prosequuta proclamatione usque ad horam 16. fuit eadem dimissa, & omnia supradicta exequuta in odium dictæ Communitatis Fletti, ipsisque discedentibus, fuerunt allata, & adducta versus Civitatem Taurini.

§. 22. Ad compescenda, modo quo poterat, hujuscemodi violenta attentata, ac tuendum Jura Rev. Cameræ Apostolicæ, & Jurisdictionem, ac supremum Dominium Sanctæ Sedis, Abbas Flavius Barbarossa Generalis Superintendens Feudorum Ecclesiasticorum pro Sanctâ Sede Apostolica in Principatu Messerani, & Crevacorii, aliorumque Locorum Commissarius, ac Gubernator, & in dicta Abbatiâ Sancti Benigni, ac ejus Abbatialium Terrarum subjectarum alto dominio dictæ Sanctæ Sedis cum Spirituali, ac Temporali Jurisdictione specialiter delegatus, efformaverat die 20. Decembris 1710. in Terrâ Messerani Edictum postmodum die 8. Aprilis decurrentis anni affixum in dictâ Abbatiali Jurisdictione, & Territorio, & præsertim in Januâ principali ejusdem Abbatialis Ecclesiæ Sancti Benigni, in quo Edicto, inhærendo aliis de nostro ordine emanatis, & inibi publicatis, ac affixis, idem Abbas delegatus, reprobabat omnes actus turbativos usque tunc à Magistratibus Taurini, & eorum Deputatis nulliter, illegitimè, sine Jurisdictione, & attentatè factos in præjudicium Subditorum Jurisdictionis, & alti Dominii Sanctæ Sedis, non sine Censurarum à Sacris Canonibus & Bullis Pontificiis indictarum incursu, præcipiendo, & committendo eisdem Subditis, ut constanter, & fideliter etiam in futurum se gererent erga Sanctam Sedem, & in defensione, ac conservatione Jurium Rev. Cameræ Apostolicæ, seque abstinerent à recognoscendis prædictis Magistratibus, eorumque assertis Ministris, nullamque eisdem obedientiam exhiberent, quinimmò pro viribus eorum attentatis contradicerent, illaque quoad fieri poterat impedirent. Hoc Edictum, ut supra Januæ Ecclesiæ Abbatialis affixum sub die 11. Aprilis dictus Capitaneus Caffo cum assistentia quinque Militum Justitiæ defixit, & secum asportavit.

§. 23. Eodem mense, die vero 14., Joannes Dominicus Battueslus alter ex prætensis Conductoribus, ut suprà, una cum Joanne Dominico de Mattheis de Vulpiano, adivit Prædium Abbatiale, nuncupatum *la Casina delle Mura*, ubi retinebantur fœna recollecta, quæ mensurare fecit à Perito ad hunc effectum adducto, & dum Mensurator à Ministro Rev. Cameræ transmissus ad eumdem finem illuc pervenerat, dictus Battuellus, vendidit dicta fœna eidem Joanni Dominico, & ob timorem forsan, quòd illa subtraherentur, illuc se contulit Capitaneus Caffo sclopo armatus cum tribus de consuetis Executoribus pariter armatis, & tota nocte inibi adstiterunt ad Custodiam.

§. 24. Successivè die 7. Mensis Maii præteriti, idem Capitaneus Laurentius adivit Ecclesiam Sancti Bernardini Loci Montanarii, & cum vidisset illius ostium munitum, per vim aperuit, & ingredi mandavit duos Fabros Murarios, quos secum adduxerat, affirmantes fuisse transmissos à Dominico Furno, ut supra, partitante, qui de ordine ejusdem Capitanei Caffò in dicta Ecclesiâ se se operibus applicarunt.

§. 25. Nec omittendum, quòd idem Capitaneus, Vir violentus, maximè fretus usurpatâ authoritate dictorum Ministrorum Ducalium, nec Ecclesiasticis pepercerit, quoniam illis assiduò minabatur, jactitans velle illos appendi facere per guttura, & præsertim Rev. Priorem Franciscum Faraglio, & Andream Frola Sacerdotes, quibus etiam non semel minabatur velle illorum Animas infra Corpus adurere.

§. 26. Demum post alia attentata, violentas exactiones, & carcerationes Laicorum in dicta Abbatiali Jurisdictione Sanctæ Sedis Apostolicæ Subditorum, manus in Ministrum Altaris injecerunt; Etenim cum die 4. mensis Julii circa horam decimam quartam Rev. Sacerdos Jo: Dominicus Passera Subcollector, & Oeconomus Deputatus pro Rev. Camerâ Apostolicâ recollectione redituum dictæ Abbatiæ vacantis, dum extabat in Loco Montanarii dictæ Abbatiæ subjecto, & præcisè in Atrio Domus Jo: Dominici Caffaro, supervenerunt Officiales Militares Garel, & Borrel cum aliis Militibus Equestribus Regimenti nuncu-

pati *Genuæ* Sereniſſimi D. Ducis Sabaudiæ, qui priùs officioſam ſalutationem erga dictum Rev. Paſſeram exhibuerunt, illumque interpellarunt, ut equum, quem instructum, & vacuum conduxerant ad deambulandum, unà cum ipſis conſcenderet, illum quodammodò illudentes, per quæ verba nondum violentiam comprehendens dictus R. Paſſera, modeſtè renuit; At illi ſtatim indixerunt, ut jamdudum paratum equum aſcenderet nullâ morâ, & ſic militibus circumdatus, & conſtipatus, illicò agnovit non officioſam ſalutationem, & deambulationem exhibuiſſe, ſed grave imperium ſibi injunxiſſe, ideòque timore perculſus paruit, & dum in equum aſcendere parabat, alter adſtantium Militum breviores ſclopos, qui ephippio anteriori equi erant appenſi, de ſuis receptaculis ſubtraxit, & alter ad nutum dicti Officialis Garel habenas ejuſdem equi apprehendit, ne fugam ſibi parare poſſet, ſed certior factus dictus Miles à Rev. Paſſera, quod ab eorum manibus nec evadere, nec fugam arripere propoſuerat, dictus Miles habenas dimiſit, & ad liberum uſum dicti Sacerdotis reliquit, quem cum ſic arreſtatum militari more vidiſſent, & in magnâ anguſtia poſitum agnoviſſent nonnulli ex Conterraneis Civibus, eidem ſuaſerunt, ut conſtanti animo injurias, & ſacrilegas oppreſſiones toleraret, quapropter dicti Officiales, & Milites eumdem Sacerdotem Paſſeram circumdatum, & conſtipatum traduxerunt versùs Terram Chivaſſi, & deinde mutatis equis veloci curſu traductus fuit uſque ad confinia Dominii Sereniſſimi Ducis Sabaudiæ, ubi cum Ducatu Mediolanenſi conterminat, ibique fuit à Militibus dimiſſus, ſibi injuncto de ordine Sereniſſimi Ducis prædicti præcepto, ne inpoſterùm auderet pedes apponere in Locis ejuſdem Sereniſſimi Ducis, & ſub ejus Dominio exiſtentibus.

Rebuſque aliis, prout in Proceſſu, & Proceſſibus deſuper conſtructis prædicta omnia memorati.

Fecia de Coſſato Auditor Patrimonialis Generalis.
Rombelli Patrimonialis Generalis.
Balthaxar Ferrerius, &
Joſeph Bargnia Notarii Collegiales.
Advocatus Octavius Felix Battaglionus ab Eugenia.
Joſeph Omberto Notarius de Chivaſſo.
Joſeph Antonius Rogerinus.
Et Jacobus Rogerinus pariter de Chivaſſo.
Prior Antonius Battuelli.
Joſeph Maria Galimberti.
Georgius Boggio.
Laurentius Caſſo nuncupatus il Capitano Aleſandrino.
Bernardus Vayra Notarius de Fogliſſo.
Garel, & } Officiales Militares.
Borrel }
Antonius del Mino de Lugano.
Dominicus Furno.
Carolus Muſſa.
N. N. N. Milites Equeſtres, qui præſtiterunt aſſiſtentiam, & aſſociationem in arreſto, & traductione dicti R. Sacerdotis Jo. Dominici Paſſera.
N. Serviens, ſeu Bajulus Communitatis Luſighè.
Benedictus Troyſe.
Bartholomaus Martelli.
Lucas Garrone, &
N. N. N. alii Juſtitiæ Milites, quocumque nomine nuncupentur uſque ad numerum duodecim.

Commiſerunt, & perpetrerunt inſtando, mandando, committendo, juſdicendo, actu ſcribendo, exequendo, adhærendo, aſſiſtendo, auxilium præſtando, Inſtantias fieri committendo, vel permittendo, adminiſtrando Juriſdictionem exercendo, fructus exigendo, alienando, in Eccleſiis manus apponendo, Immunitatem Eccleſiaſticam violando, aliaque attentata committendo, & ſemper Juriſdictionem, altumque dominium Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & Jura Rev. Cameræ lædendo, & uſurpando tam conjunctim, quàm ſeparatim, & diviſim, & aliàs omni &c. ſingula ſingulis congruè referendo, ita ut utile per inutile non vitietur, nec è contra, non ſolùm &c., ſed & omni &c. ſuper quibus &c. pœnas propterea ac Cenſuras in Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi ſolita, damnabiliter incurrendo. Fuimus propterea pro parte ſupradicti Illuſtriſſimi D. Gaſparis Turchi SS. D. N. Papæ, & R. C. A. Commiſſarii Generalis inſtanter, & debitè requiſiti, quatenùs ſibi in præmiſſis de opportuno Juris remedio providere; Monitoriumque ad partes ad perſonaliter, vel legitimè comparendum ſibi decernere, & concedere dignaremur.

§. 27. Nos itaque petitioni hujuſmodi, tamquam juſtæ annuentes, Vobis omnibus, & ſingulis ſupradictis, & Veſtrum cuilibet in ſolidum tenore præſentium, committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ ſtrictè præcipiendo mandamus, quatenùs ſtatim viſis, & receptis, præſentibus, & poſtquam præſentium vigore fueritis requiſiti, ſeu alter veſtrum requiſitus fuerit, ex parte noſtra, imò veriùs Apoſtolica authoritate antedictos,

Feciam de Coſſato Auditorem Patrimonialem Generalem.
Rombelli Patrimonialem Generalem.
Balthaxarem Ferrerium, &
Joſephum Bargniam Notarios Collegiales.
Advocatum Octavium Felicem Battag'ionum ab Eugenia. — Nomina citatorum ad comparendum & allegandum cauſam quare &c.
Joſephum Omberto Notarium de Chivaſſo.
Joſ phum Antonium Rogerinum.
Et Jacobum Rogerinum pariter de Chivaſſo.
Priorem Antonium Battuelli.
Joſephum Mariam Galimberti.
Georgium Boggio.
Laurentium Caſſo nuncupat. il Capitano Aleſandrino.
Bernardum Vayra Notarium de Fogliſſo.
Garel, & } Officiales Militares.
Borel }
Antonium Delmino de Lugano.
Dominicum Furno.
Carolum Muſſa.
N. N. N. Milites Equeſtres, qui præſtiterunt aſſiſtentiam, & aſſociationem in arreſto, & traductione dicti R. Sacerdotis Jo. Dominici Paſſera.
N. Servientem, ſeu Bajulum Communitatis Luſighè.
Benedictum Froiſe.
Bartholomæum Martellum,
Lucam Garone, &
N. N. N. alios Juſtitiæ Milites quocumque nomine nuncupatos uſque ad numerum duodecim.

Moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eiſdemque, & cuilibet ipſorum præcipiatis, & mandetis, prout nos eoſdem harum ſerie citamus, monemus, & requirimus, eiſdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præſentes primo, ſecundo, & tertio peremptorio termino; quatenùs infra quadragintaquinque dierum ſpatium ab exequtione præſentium computandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro ſecundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ Canonicâ monitione aſſignamus, & vos aſſignetis, debeant, & quilibet ipſorum, prout eos tangit debeat Romæ coram nobis perſonaliter, vel legitimè comparuiſſe, & comparere ad deducendum, & allegandum cau-

ſam

sam quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas Censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse, declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respective ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo D. Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri stetisse, deque eorum Innocentia, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

28. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, citatos, & eorum quemlibet, quod si in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparationem distulerint, vel distulerit, nos nihilominùs ad ulteriora Juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum excessus prædicti patrati fuerint in Jurisdictione, & Territorio Abbatiali S. Benigni, & valdè notoria sit violenta occupatio Jurisdictionis S. Sedis, & Cameræ Apostolicæ, & nihilominùs ad supererogationem ex pluribus etiam Testium depositionibus hæc omnia comprobata remaneant; Cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supranominatos exequi mediante affixione, & demissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum Terrarum, & Locorum Abbatialium S. Benigni, quo sic exequuto, & in actis infrascripti nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter & magis legitimè exequutum foret contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo undecimo Indictione quarta; die verò 6. Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ providentiâ Papæ XI. Anno undecimo.

Jo: Patricius Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gener. & specialiter Delegatus.

Pro D. Jo: Antonio Tartaglia R. C. A. Secretario.

Astulphus Galluppus Consecrarius.

Die 17. Februarii 1712. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, alisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes Citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas: Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palam affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua ipsi universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, tenoris sequentis videlicet.

Hic authoritate Apostolica Nobis delegata *Fecia de Cossato Auditor Patrimonialis Generalis Cameræ Computorum Serenifs. Ducis Sabaudiæ, Rombelli Patrimonialis Generalis, Baltaxar Ferrerius, & Joseph Bargna Notarii Collegiales, Advocatus Fœlix Battaglionus ab Eugenia, Joseph Omberto Notarius de Chivasso, Joseph Antonius Rogerinus, & Jacobus Rogerinus pariter de Chivasso, Prior Antonius Battuelli, Georgius Boggio, Laurentius Casso nuncupatus il Capitano Alessandrino, Bernardus Vayra Notarius de Fogliffo, Garel, & Borel Officiales Militares, Antonius del Mino de Lugano, Dominicus Furno, Carolus Mussa N. N. N. Equestres, N. serviens, seu Bajulus Communitatis Lusighe Benedictus Troise, Bartholomæus Martelli, Lucas Garone, & N. N. N. alii Justitiæ Milites quocumque nomine nuncupati usque ad numerum duodecim*: declarantur excommunicati, & innodati omnibus, & singulis Censuris, & pœnis in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita contentis, & à Fidelium consortio disjuncti, segregati, & separati, à quibus nonnisi à Sanctissimo Domino Nostro, & Romano Pontifice pro tempore existente, præter quam in mortis articulo constituti, & tunc cum reincidentia eò ipso, postquam convaluerint, absolvi possint, ex quo vacante Ven. Abbatia, seu Commenda Sancti Benigni Fructuariensis Diœcesis non longè à Civitate Taurini existente à die 1. Augusti 1710. seu &c. per obitum bo: mem: Joannis Francisci Carron insurrexerint omnes supra nominati, usurpando Jus, & Bona ejusdem Abbatiæ sese ingesserint in administrationem, & fructuum perceptionem cum deputatione Oeconomi, Edictorum publicatione, Judicis, aliorumque Ministrorum electione tam pro administranda Justitia, quam pro recollectione, & perceptione nonnullorum fructuum ejusdem Abbatiæ, prout huc usque armata manu violentiis, & carcerationibus adhibitis, jurisdictio administrata fuit; fructusque nonnulli recollecti, non obstantibus sanctionibus Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum, & respectivè Bullæ in Cœna Domini, & pluribus Edictis de mandato nostro publicatis, immò non obstante Breve Sanctissimi Domini Nostri Papæ super hoc emanato, vanè, & multifariè in oppressionem subditorum S. Sedis, in præjudicium Reverendæ Cameræ attentarunt, singula singulis congruè referendo, & aliàs prout latiùs in Sententia per nos lata continetur, ad quam &c. Ideoque tamquam excommunicati, & supradictis Censuris Ecclesiasticis innodati, & illaqueati, ab omnibus Christifidelibus evitentur, quousque absolutionis Beneficium ab eodem Sanctissimo Domino Nostro sive à Romano Pontifice pro tempore existente obtinuerint. Instante Illustrissimo Gaspare Turchi Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissario Generali.

Joannes Patricius Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Generalis, & specialiter Delegatus.

Jo: Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

Amoventes, lacerantes, seu quomodolibet deturpantes sint ipso facto iisdem Censuris innodati, & excommunicati, ut supra.

Joannes Patricius Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Generalis, specialiter Delegatus.

Jo: Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

MO-

MONITORIUM

Die 20. Junii 1713. expeditum contra plures alios Officiales, Administros, & Executores Serenissimi Ducis Sabaudiæ ob jurisdictionales actus violenter exercitos in loca, incolas, & bona subjecta vacanti Abbatiæ S. Benigni, ac occupationem proventuum ejusdem Abbatiæ, cum violatione Immunitatis Ecclesiasticæ, contemptu Censurarum, & usurpatione Supremi Dominii super dictis locis, personis, & bonis ad summum Pontificem, & S. Sedem Apostolicam pertinentis.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Vice-plebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

Refertur occupatio à Laica Potestate facta fructuum & Jurisdictionis Abbatiæ S. Benigni, & Excommunicatio pronunciata contra occupatores quæ tamen ab eadem Potestate nulla tenore declarata fuit.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi D. N. Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & prævis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod quamvis sub die 17. Februarii anni præteriti deventum fuisset ad Sententiam declaratoriam Censurarum etiam publicis Cedulonibus publicatam, & à consortio fidelium segregati, & sejuncti fuissent, & fuerint nonnulli, qui occasione vacationis Abbatiæ, seu Commendæ Sancti Benigni Fructuariensis Nullius Diœcesis à die prima Augusti 1710. per obitum bo: me: Joannis Francisci de Carron ex Marchionibus Sancti Thomæ, dum vixit, Abbatis dictæ Abbatiæ auctoritate publicâ Laicali suffulti, licèt perperam, & nulliter usurpando jus, & facultatem super administratione, & fructuum perceptione cum deputatione Oeconomi, Edictorum publicatione, Judicis, aliorumque Ministrorum electione, & exercitiis respectivè tam pro administrandâ Justitiâ, quàm pro recollectione, & perceptione nonnullorum fructuum ejusdem Abbatiæ, prout verè armatâ manu, violentiis, & carcerationibus adhibitis Jurisdictio administrata fuit, fructusque nonnulli recollecti, quando attenta dictæ Abbatiæ vacatione, & cessatione, nemo quicumque esset, & sit, quomodocumque manus apponere debuisset, & potuisset præter Rev. Cameram Apostolicam, ejus Collectores, Subcollectores, & Ministros in maximum dictæ Rev. Cameræ præjudicium, & directam læsionem Jurisdictionis, & supremi Dominii Sanctæ Sedis Apostolicæ, cui immediatè Terræ, loca, bona, & Incolæ, seu Vassalli ejusdem Abbatiæ subsunt. Nil profuit medela ad resipiscentiam, immo ad majora attentata, & pejora scandala deventum fuit, quoniam inter cætera contra dictas Ecclesiasticas censuras eadem insurrexit Potestas Laica, & publicis, ac impressis Edictis ausa fuit easdem censuras nullas, injustas, & invalidas declarare, illasque sub pœnis injunctis observari vetuit, & quod etiam admiratione dignum est, contra pauperes, & inermes locorum dictæ Abbatiæ, & sanctæ Sedis subditos, qui Ministris Sedis Apostolicæ paruissent, militaris adhibita fuit vis.

Narrantur nova attentata d. Laicæ Potestatis.

§. 2. Et ad nova specialia attentata, & scandala procedendo, sub die 9. Januarii 1712. prodiit Edictum sub nomine Serenissimi Ducis Sabaudiæ ad instantiam, & relationem Cameræ computorum subscriptum: *Nicola*: & per collationem cum originali factam subscriptum: *Umberto Secretario*; cujus Edicti dispositio continebat, quod vacante officio Judicis in temporalibus in Terris, & Castris Sancti Benigni, Montanarii, Lombardorii, & Feletti subjectis dictæ Abbatiæ redactis, ut asserebatur, ad manus ejusdem Celsitudinis, constituit, & elegit de consilio dictæ Cameræ computorum in Judicem, ut supra, Advocatum Collegiatum Joannem Paulum Blanchiardi Vicarium Civasii cum omnibus honoribus, auctoritatibus, utilibus, juribus, emolumentis, ac omnibus aliis ad dictum munus spectantibus, & cum salario sibi ad partes assignato &c. imponendo omnibus, & præsertim Syndicis, Consiliariis, & Particularibus dictorum locorum, ut pro tali illum recognoscerent, ac obedientiam præstarent.

Alia attentata.

§. 3. Eodem mense Januarii, & sub die 12. non minus attentatè Capianeus Laurentius Casso, tanquam prætensus Agens Affictuariorum bonorum dictæ Abbatiæ, tunc à dicto Abbate Joanne Francisco de Carron possessæ, unus de excommunicatis recensitis comparuit coram dicto Blanchiardi Judice prætenso, & nomine, quo supra, se Creditorem exposuit Joannis Baptistæ Veccæ de Montanaria, Michaelis Sandini, & Jacobi Bertini de Lombardore in summâ librarum Ducalium 750. pro affictu omnium bonorum dictæ Abbatiæ existentium in finibus dicti loci Lombardore, comprehenso Prato nuncupato *della Sella*, sito in confinibus loci S. Benigni pro annis 1709., 1710., 1711. ad rationem librarum 256. annuarum; Et ulteriùs eodem titulo esse Creditorem ejusdem Joannis Baptistæ Veccæ de Montanario, Georgii Bertini, Michaelis Sandini, Petri Ferrarii de Lombardore in alia summa librarum 2600. pro responsione cum prædictis Affictuariis conventa ad rationem librarum 1300, quolibet anno pro fruitione redituum Molendini Loci Lombardori vigesimis Tritici, ac aliorum frumentariorum, & segetum ad dictam Abbatiam spectantium, & de mandato ejusdem prætensi Judicis Blanchiardi contra prædictos commissa fuit citatio, & injunctio, qua iis præfigebatur terminus decem dierum ad solvendum sub pœna scutorum viginti quinque auri Fisco Abbatiali solvendorum, & executionis realis, & personalis, cum subscriptione *Umberto*. Eadem die similem citationem relaxavit ad instantiam ejusdem eodem, quo supra, nomine cum simili præfixione termini, & pœna contra Communitatem, Syndicos, & Consiliarios Sancti Benigni iis comminando pariter executionem realem, & personalem pro libris 1203. & solidis 10. cum subscriptione ejusdem *Umberto Secretario*.

§. 4. Ulterius eodem prætenso Agente instante sequenti die 13. Januarii aliam citationem, & injunctionem cum præfixione termini, & comminatione pœnæ, ac executionis realis, & personalis relaxavit contra Molitores, & Massarios respectivè Locorum Montanarii, & Sancti Benigni, & præsertim contra Alexandrum, & fratres de Anselmis Massarios Prædii nuncupati Ayralis Montanarii pro consignatione Panici albi vulgò *Melga bianca* pro prætensa portione dominicali, & in defectum ad solutionem valoris una cum expensis, subscriptum pariter loco dicti Judicis: *Umberto*.

§. 5. Similem injunctionem, & citationem ſub eademmet die, & ad ejuſdem inſtantiam dictus prætenſus Judex relaxavit cum iiſdem comminationibus contra Dominicum Furnum Affictuarium Molendini nuncupati: *Piſta della Canepe* Montanarii; injunctâ etiam conſignatione duorum ſuum ponderis ruborum duodecim pro quolibet, & quadraginta ruborum Canapis, & nonnullorum Caponum; additâ comminatione ſolutionis pecuniarum pro valore hujuſmodi ſpecierum, quatenus ſpecies hujuſmodi non reperirentur, nec conſignari potuiſſent.

§. 6. Item aliam exequi curavit citationem cum præfixione termini, & ſimilibus comminationibus ad inſtantiam dictorum prætenſorum Affictuariorum contra Molitores, & Maſſarios tam Loci Montanarii, quàm Prædii, ut dicitur, *delle Mura*, & Molendini Sancti Benigni pro nonnullis prætenſis obligationibus, & præſertim contra Bartholomæum, & fratres de Boggio pro conſignatione, & traditione eminarum quinquaginta Panici, ut dicitur *Melga bianca* pro reſiduo portionis dominicalis anni 1711. vel illius valoris cum ſolitâ ſubſcriptione: *Umberto loco Judicis.* In declinatione ejuſdem menſis Januarii Carolus Philippus Boggio prætenſus Oeconomus Joſephi Mariæ Galimberti, & Georgei Boggio prætenſorum Conductorum redituum dictæ Abbatiæ eodem Abbate de Carron tunc vivente cum aſſiſtentia quatuor armatorum Militum Juſtitiæ Senatus Taurini, quorum duo denominantur Joannes Rapeto, & Freſcia, ſe contulit ad Molendinum Montanarii, & violenter arripere fecit eminas tres Tritici, ſexdecim Panici albi, & duas Secalis de molituris, quæ ad Rev. Cameram Apoſtolicam ſpectabant, quas tranſportare fecit ad Caſtrum dicti loci Montanarii.

§. 7. Poſt hujuſmodi executiones proceſſum fuit contra Syndicos, & Particulares Terræ Sancti Benigni pro ſumma librarum 1203. cum dimidiâ pro prætenſis Canonibus, ut prætendebatur, debitis pro ultimo ſemeſtri Anni 1711.; Die etenim 15. Februarii elapſi Anni 1712. idem Advocatus Blanchiardi prætenſus Judex Ducalis, *Franciſcus Joſeph Umberto* Notarius de Civaſſio aſſertus Locumtenens, ſeu Secretarius, *Joſeph Antonius Rogerinus* pariter de Civaſſio, qui ſe jactabat dictæ Abbatiæ Oeconomum pro Sereniſſimo Duce, *Carolus Philippus Boggio* de Sancto Georgeo, ut aſſerebatur, ſubrogatus in locum Joannis Dominici Battuelli unius ex prætenſis Affictuariis, *Capitaneus Laurentius Caſſo* unà cum armatis Juſtitiæ Militibus *Antonio Barchetto*, *Bernardo Valino*, *Bartholomao Martello*, & *Dominico Umberto* ſe contulerunt ad plures Domos, & Stabula Syndicorum, & Incolarum Terræ Sancti Benigni, & in eorum præjudicium ab iis extraxerunt duos ferratos Currus quatuor Rotarum, decem Boves, ſex Juvencos, & quatuor Vaccas, quæ omnia ſub haſta vendiderunt, tanquam majori oblatori, cuidam ex forenſibus oblatoribus pretio librarum 1355. qui eas res ſecum aſportavit, & extra Territorium traduxit.

Nova laicæ poteſtatis attentata in ſpretum Cenſurarum.

§. 8. Poſt prædictos actus tam violentos uſurpatæ Juriſdictionis ſupervenerunt ſpretus Cenſurarum in Sententia, de qua ſupra, & violentiæ contra ſpiritualia remedia; Etenim die 9. Martii ſubſequentis affixum fuit in Abbatiæ Terris Edictum impreſſum ad inſtantiam Cameræ Computorum tenoris infraſcripti --- *ALTEZZA REALE* --- *Sendoſi vociferato alcuni meſi ſono, che dal Teſoriere Generale de Spogli Monſignor Patrizio Arciveſcovo di Seleucia, tanto in qualità ſudetta, che di ſuppoſto Delegato di Suà Santità, foſſero per laſciarſi qualche citazione in odio d'alcuni di quelli Offiziali, Miniſtri, Operarii e Famegli, che doppo la vacanza dell' Abbazia di San Benigno eranſi di ſpeciali commiſſione, e commando adoperati in diverſi affari, & atti tutti tendenti alla riſtorazione delle Fabriche, & Beni, raccolta, e conſervazione de frutti, ſoſtentamento, & eſercizio della Giuriſdizione temporale d'eſſa Abbazia, come ridotta, durante la vaccanza, ſotto la ſpecial protezione di Voſtra Altezza Reale, dal di cui Regio Patronato dipende; S'ompiacque Voſtra Altezza Reale con publico Manifeſto o ſia Editto delli 13. del ſcorſo Novembre à relazione della ſua Camera con eſſo proibire, e ſtrettamente à tutti gli Offiziali, Miniſtri, Operarii ſuaetti, e chiunque altro, che poteſſero venire eſpreſſamente, ò genericamente citati, ò moleſtati per tali fatti, ò dipendenti da eſſi, di mai comparire perſonalmente, nemeno in qualunque maniera avanti detto Monſignor Patrizio, nò altro qualunque preteſo Giudice d'aliena Giuriſdizione, per riſpondere de fatti ſudetti, ò conſimili ſotto graviſſime pene corporali, e meglio, come dal ſudetto Editto appare: Ciò tutto non oſtante hà nuovamente periteſo il Patrimoniale Generale di Voſtra Altezza Reale, che da Monſignore ſudetto ſiaſi preteſo, e ſi pretenda paſſar tan'oltre di proferire, e publicare aſſerta Sentenza di Scommunica maggiore contro diverſi de Particolari ſudetti, & etiamdio contro due de Patrimoniali Generali di Voſtra Altezza Reale ſotto preteſto ſiino li medeſimi, e ciaſcheduno di eſſi incorſi nelle Cenſure ſolite fulminarſi contro gli Uſurpatori de beni, e redditi della Chieſa nella Bolla, qual ſi publica in ogn'anno in die Cœnæ Domini. E perche quando ciò ſiaſſi fatto, o veniſſe farſi, verrebbero ad eſſere evidentemente pregiudicate le prerogative di un' Abbazia, ch'è di Regio Patronato di V. A. R., e nell'iſteſſo tempo violati li dritti, che alla medeſima competiſcono sì per la Regia Protezione, che per altri titoli, e ragioni, e che di più verrebbero ad eſſere ingiuſtamente, e con notorio evidente gravame cenſurate, e ſcommunicate Perſone, quali non ſolamente non ſono ſtate legitamente citate, ma che etiamdio furono notoriamente impedite, anzi eſpreſſamente proibite ſotto graviſſime pene di comparire avanti del Citante, e che per niſſuna maniera poſſino mai d rſi compreſe nelle Cenſure fulminato contro degl'Uſurpator de beni della Chieſa, mentre con la da eſſi procurata, e fatta raccolta, & eſazzione de frutti, non hanno già mai preteſo applicarli à ſe, ma di conſervarli, ò convertirli in ſola utilità della Chieſa ſteſſa, alla quale appartengono, rendendoſi tanto più chiaramente nulla, & ingiuſta tal preteſa Sentenza, e publicazione di Scommunica, quando paſſaſſe tant'oltre a comprendere quei ſteſſi Officiali, e Perſone che per indiſpenſabil obbligo del loro Offizio non v'hanno avuta altra parte, che d'ubbidire à Magiſtrati e ſoſtenere le ragioni, e dritti del loro Sovrano. Che perciò ad effetto d'oviare à tanti, e così rilevanti pregiudizii di V. A. R., e ſuoi Sudditi ricorre à piedi della medeſima.*

Umilmente ſupplicandola, che atteſa l'evidente nullità, ingiuſtizia, e ſurrezione, a cui non potrebbe, ſe non chiaramente ſoggiacere qualunque ſimile Sentenza, chè ſi foſſe proferta, ò foſſe per proferirſi, e publicarſi in odio de ſudetti, ſi compiaccia V. A. R. commandare a chi che ſia, e ſpecialmente all' Abitanti nelle Terre di detta Abbazia di non permettere la publicazione, diſſeminazione, & etiamdio la lettura d'alcun'Ordine, Manifeſto, Stampa, ò Scritti continente tal preteſa Sentenza, e publicazione di Scommunica in odio di chi che ſia degli Uffiziali ſudetti, Agenti, e Particolari ſudetti, e per cauſe ſopra eſpreſſe, e quand'anche foſſe ſeguita qualche publicazione, quella non oſtante ſi proibiſca à chiunque ſi ſia, neſſuno eccettuato, d'evitare il commercio, ò conſortio d'alcuno di eſſi, ſotto preteſto, che ſiano cenſurati, nemeno motteggiare li medemi, come tali, nè inferire loro alcuna reale, o verbale moleſtia, ingiuria, ò danno di

qual-

quasi voglia sorte per causa, ò fatti dependente da quanto sopra, non ostante qualunque publicazione, che fosse già fatta, ò si ardisse di fare di tal pretesa Scommunica, come evitendimente nulla & ingiusta; Il tutto sotto gravi, e gravissime pene corporali, con dichiarar la publicazione di queste da farsi ne Luoghi soliti in qualunque delle Terre d'essa Abbazia valere, e che alla copia stampata dal Stampatore Valletta debba prestarsi la stessa fede, che all'originale.

Il Patrimoniale Generale di V. A. R.

Vittorio Amadeo II. per grazia di Dio Duca di Savoia, Prencipe di Piemonte, Rè di Cipro.

Veduta per la Camera nostra de Conti l'alligata Supplica sottoscritta dal Patrimoniale nostro Generale suo tenore considerato; Per le presenti col parere à partecipazione della prelletta Camera nostra (attesa l'evidente nullità, ingiustizia, e surrezione, a cui non potrebbe, se non chiaramente soggiacere qualunque simil Sentenza narrata, che si fosse proferta, ò fosse per proferirsi, e publicarsi in odio delli nominati in detta Supplica) abbiamo commandato, e commandiamo à chi che sia, e specialmente all' Abitanti delle Terre dell' Abbazia supplicata di non permettere la publicazione, disseminazione, & etiamdio la lettura d'alcun Ordine, Manifesto, stampa, ò scritti continente tal pretesa Sentenza, ò publicazione di scommunica in odio di chi che sia dell Uffiziali, Sudditi, Agenti, e Particolari, de' quali si tratta, e per le cause narrate, e quando anche fosse seguita qualche publicazione, quella non ostante proibiamo à chiunque si sia nessuno eccettuato d'evitare il commercio, ò consortio d'alcuno di essi, sotto pretesso, che stiano censurati, meno motteggiare li medesimi, come tali, nè inferire loro alcuna reale, ò verbale molestia, ingiuria, ò danno di qualsivoglia sorte per causa, o fatti dependenti da quanto si supplica, non ostante qualunque publicazione, che fosse già fatta, ò s'ardisse di fare di tal pretesa scommunica, come evidentemente nulla, & ingiusta, il tutto sotto gravi, e gravissime pene corporali; Dichiarando la publicazione di queste da farsi ne' luoghi soliti in qualunque delle Terre di essa Abbazia valere, & alla copia stampata dal Stampatore nostro Valletta doversi prestare l'istessa fede, come all'originale, che tale è nostra mente. Dat. in Torino li 9. Marzo 1712.

Per Sua Altezza Reale à relazione di detta Camera. Castiglione.

In Torino per Gio. Battista Valletta Stampatore di Sua Altezza Reale 1712.

§. 9. Undequaque Ministri Laici Jurisdictionem usurpabant in præjudicium Sanctæ Sedis, & damnum Reverendæ Cameræ Apostolicæ; Quippè sub die 22. Martii 1712. Comes Foschieri, ut asserebatur, Gubernator, seu *Commandante* Civitatis Taurini, scripsit epistolam Antonino Costæ Terræ Lombardori Syndico tenoris, ut sequitur: *Signor mio: Alla ricivuta di questa non mancherà far penetrare à Valentino Fiorito, Antonio Costa, e Bertolotto Segretario esser mente di S. A. R., che tutti trè unitamente à lei si debbino per tutto dimani ritrovare in questa Città, ove giunti subito si portino da me per ricever gli ordini, che per parte di detta Altezza Reale li devo communicare, avvertendogli à non differrire l'ubbidire per non essere severamente bastigati alla forma, e mente dell'ordine di detta Altezza Reale, è quì persuadendomi eseguiranno pontualmente il commando fattoli mi rassegno. Torino li 22. Marzo 1712. Di V. S. Affettionatissimo, & Obligatissimo per servirla—Conte Foschieri Commandante della presente Città.*

Al Signor Antonino Costa Sindico del Luogo di Lombardore.

§. 10. Rationabili minarum metu Antoninus Costa Syndicus, Jacobus Antonius Bertolottus Communitatis Secretarius, & Antonius Costa prædicti, se contulerunt ad Civitatem Taurini, & ad dictum Comitem, à quo fuerunt moniti, prout ipsi occasione, quâ de metu protestati sunt, retulerunt per hæc verba: *Che teneva ordine*, nempe dictus Comes Foscherius, *da S. A. R. di farli sapere, qualmente ove in avvenire venisse à seguire, ò à farsi qualche insulto, ò al Signor Avvocato Blanchiardi Giudice Ducale, ò alli Soldati di Giustizia, ò altri Deputati dell' Eccellentissima Camera di Torino, mentre si fossero fatti atti di giurisdizione nel Luogo di Lombardore, si sarebbe messo il Luogo tutto à fuoco, e sangue, e che voleva portarsi lui Signor Conte Foschieri in persona, soggiungendo, che non voleva, che due, ò trè Paesani glie la facessero stravedere, e che il sudetto Signor Blanchiardi si sarebbe portato à publicare cert'ordine il Sabbato alloro prossimo, e che si pigliassero (guarda) li venisse fatto alcun insulto*: Illisque respondentibus hoc non esse in eorum posse, dictus Comes respondit: *Che lasciascero la disputa trà S. A. R. & il Papa, e che loro facessero li loro affari.*

§. 11. Idem Comes Foscherius novas dedit literas sub die 18. Maii Syndicis ejusdem Loci Lombardori, quas sub eadem die dictus Advocatus Blanchiardi prætensus Judex (prout dictus Comes in præcedenti epistolâ prædixerat) præsentavit Joanni Ludovico Chiara Syndico tunc Domi ægrotanti, & recusanti, quibus sic præcipiebatur: *Magnifici Signori Gio: Battista Vacca, Giorgio Bertine, Pietro Ferreo, Michel Sandino, e Giacomo Bertino, come meglio resta espresso quì sotto tutti Affittuali de' Redditi di cotesto Luogo, hanno trascurato, e trascurano il pagamento di quanto devono all' Abbazia di San Benigno, restando ancor Reliquatori delle somme infranotate, e volendo, che sodisfaccino à quanto devono, mi hà ordinato di farli penetrare esser mente sua, che faccino chiamare avanti loro li sudetti Signori Vacca, Bertino &c., à quali intimeranno per parte di detta Reale Altezza di dover pagare frà gierni dieci prossimi le somme infrascritte in mani del Signor Carlo Filippo Boggio, ò chi farà per esso, de' quali vanno in debito sotto pena dell'esecutione militare, alla quale si procedera detto termine spirato, e pagamento non fatto senz'altra dilazione, & avendo cause giuste in contrario, quelle verranno ad allegare avanti me in questa Città personalmente frà detto termine. Questo è quanto m'occorre suggerire, à loro Signori in esecuzione de Reali comandi, e persuadendomi eseguiranno quanto sopra, attendendo risposta del loro operata, mì confermo. Torino le 18. Maggio 1712.*

Gio: Battista Vacca)
Giorgio Bertino) *Di Lombardore Affittavoli*
Pietro Ferrara) *de rendite di Lombardore.*
Michele Sandino)

Per il Fitto annuo di lire 1306. devono di reliquato.

Cioè dell' Anno 1710. —— *lire*	428.
Nell Anno 1711. —— *lire*	1300.
—— *lire*	1728.

Gio: Battista Vacca)
Michel Sandino) *Affittavoli dell Abbatia di*
Giacomo Bertino) *Lombardore.*

Devono à ragione di lire 250. l'Anno di Fitto somma di lire 500.

Affettionatissimo per servirli
Conte Foschieri.

Foris; *A' Signori Sindici di Lombardore.*

§. 12. Sub eâdem die 18. mensis Maji dictus assertus Judex Blanchiardi consignavit Petro Philippo Avenato Syndico Communitatis Fletri aliam

epistolam sub eâdem Datâ ab eodem Comite scriptam Syndicis dicti Loci directam, qua eidem Communitati injungit solutionem lib. 551. 8. 6. sub comminatione militaris executionis. Advocatus Blanchiardi prædictus sub hac die aliam similem epistolam consignare tentavit Joanni Francisco Francono Communitatis Montanarii Syndico, at hic notitiam habens de aliâ præcedenti consignatâ Syndico Communitatis Fletti, abhorrens quamcumque aliam prætensam jurisdictionem præter illam Sanctæ Sedis, ejusque Ministrorum, renuit, & aufugit, & consignare tentantem delusit. Itidem die 21. Maii uniformem epistolam dimisit ad pedes renuentis Eleonoræ Conjugis Dominici Furni Subconductoris Molendini Loci Montanarii, qua epistola præcipiebatur Syndicis Communitatis, quod eumdem Dominicum admonerent, ut frumentarias responsiones sub executionis militaris pœna traderet in manibus assertorum Affictuariorum: At Molitor nolens alios præter Ministros Sedis Apostolicæ, & Reverendæ Cameræ recognoscere, executionem militarem fuit passus. Quamobrem sub die 26. dicti mensis Maii ad Locum Montanarii se contulerunt duæ Legiones, ut dicitur *Regimenti* Equitum Suæ Celsitudinis: Altera nuncupata *Dragoni*: Altera *Cavallaria di Savoia* sub directione Domini Marchionis de Garezzo Ductoris Generalis, & adveniente die 11. sequentis mensis Junii Advocatus Blanchiardi duos ex dictis Militibus unum ex Legione Genuæ militari nomine *Vin nuovo* ex Centuria Philippi, & alium nuncupatum Raymundum ex Centuria Trotti ex Legione equestri dominata *di Savoia* illos misit ad propriam domum dicti Furni, ut ab illa victum eorum arbitratu exigerent protestantes ab illa non posse discedere nisi de ordine dicti Blanchiardi, ad quem (renuente eodem Furno) recurrere, steterunt usque ad diem 14., & ultra, & cibariis consumptis, unus ex dictis Militibus *Vin nuovo* nuncupatus discedens secum asportavit quatuor lintea nova, & duos saccos pariter novos valoris librarum viginti circiter, & continuante altero Milite Raymundo nuncupato successit alter nuncupatus *Beller* de Summariva de Cohorte Principe, & in eâdem domo dicti Furni steterunt, & victualia usurparunt usque ad diem vigesimam dicti mensis, & discedentes secum detulerunt aliud linteum cum Rubo *di Coccheti* valoris in totum librarum viginti unius circiter.

Novæ Violentiæ à laica potestate illatæ Incolis S. Benigni.

§. 13. Supervenerunt postmodùm majora excidia in prædictis locis Abbatialibus, quandoquidem exhaustis, & consumptis ferè omnibus facultatibus Incolarum dictæ Abbatiæ ob frequentes, & continuatos transitus, & stationes Militum Imperialium, & dicti Serenissimi Ducis Sabaudiæ, tandem sub die 12. Maii dicti anni 1712. duæ Militum Legiones dicti Serenissimi Ducis Castra posuerunt in dicto Loco Abbatiali Montanarii, & deinde auctis novis copiis suppletitiis, die 29. ejusdem mensis Milites prædicti per domos, & habitacula Incolarum distributi fuerunt Ductore Domino Marchione de Garezzo Locumtenente Generali pro eadem Celsitudine, & in dicto Loco Montanarii permanserunt usque ad diem 14. Junii, & deinde se contulerunt ad alium Locum Abbatialem Fletti, ubi pariter castrametati sunt.

Narrantur aliæ vexationes.

§. 14. Verumtamen ad desolationem Terræ, & Loci Montanarii non defuit aliarum Turmarum copia: etenim sub die 18. ejusdem mensis Junii pervenere decem Agmina peditum sub Generali Duce Vallis ducta per quemdam *Commissarium Carera*, & perstiterunt in eodem Loco usque ad diem vigesimam, & inde recedentes locarunt Castra in Loco S. Benigni. Quæ Militum Turmæ Territoria, agrosque jam satos, & pascua devastarunt, & recedentes plusquam viginti juga Bovum cum curribus, & plaustris secum pro eorum usu traduxerunt, aliaque notabilia præjudicia dictis Incolis intulerunt. Nec defuere alia damna, & incommoda; nam sub die 17. prædicti mensis Junii coacti fuerunt Subditi prædicti Sanctæ Sedis construere Pontem, ut facile apparatus militaris Suæ Celsitudinis expeditè transiret; & sub die 19. ejusdem coacti fuerunt transmittere octo currus cum belluis pro transportandis militaribus impedimentis.

§. 15. Jam Castra tenebant in Loco, & Territorio Fletti à die 12. Junii aliæ Militum copiæ, & dum Populus congregatus erat in Ecclesiâ ad horas vespertinas, Officialis nuncupatus *Garello* aliàs excommunicatus cum manipulo viginti quatuor equitum post occupatam publicam ejus Loci Plateam se contulit domum Petri Philippi Avennatti Syndici, & deinde alii Commilitones plures alias domos Consiliariorum dicti Loci Sedi Apostolicæ subjectorum invaserunt, & in illis steterunt, & deinde Hospitium verterunt in rapinam, subripientes Dominis domorum victualia, animalia mactantes, pluraque alia damna inferentes, ita ut dictæ duæ Legiones, quæ prius castrametatæ fuerant in Terrâ Montanarii, & deinde à die 14. Junii usque ad diem 18. ejusdem mensis invaserunt ejusdem Loci Fletti Territorium, dum ab illo recedebant, vastarunt vites & arbores, ac subripuerunt etiam octo currus cum jugatis Bovibus dictorum Incolarum, ut apparatum rei militaris traducerent ad Locum Borgarii, quos quidem currus, & boves sic traductos ad Civitatem Civassi dicto prætenso Judici Blanchiardi tradiderunt, & iste sub die 20. dicti mensis illos vendidit pretio librarum 1006. pro prætensis vigesimis, ac laudemiis à dictâ Communitate Loci Fletti debitis. Antequam prædictus N. Garello aliàs excommunicatus è dicto Loco unà cum aliis discederet, se ad Ecclesiam Parochialem contulit; in cujus valvis affixi erant Cedulones Censurarum per ipsum, & alios incursarum, & gestatoria arundine ipsius nomen in Cedulonibus impressum laceravit, & postea illos defixos ausu temerario in Terram projecit. Nec prætermittendum, quod hiscemet diebus & præsertim sub die 13. Junii ab Officiali nuncupat. *Rivetti* Militibus stipato de ordine, & præsente dicto Blanchiardi in Loco S. Benigni arrestatus fuit Carolus Gamarra, & adductus ad carceres Taurini.

Excommunicatus Cedulones in Terra projicit.

§. 16. Hac eadem die, dum Sacerdos Joannes Victorius Aliberti ejusdem Loci S. Benigni intra ejusdem Terræ ambitum morabatur in Loco nuncupat. *Contrada Grossa* per Tormenti ænei Præfectum vulgò *Brigadiere* Legionis Genuæ Matthæum Brunum nuncupatum, & militari nomine Lassuer fuit apprehensus per transversum carceratione sibi nunciata per hæc verba *braccio forte d'ordine di Sua Altezza Reale*, ad quæ verba quatuor Milites ejusdem Legionis Archibusiis brevioribus, & Acinacibus armati eidem Officiali auxilium præbuerunt, eumdem Sacerdotem in brachiis apprehensum manu dextera armata eum sic detentum adduxerunt ad custodias, quas in domo Communitatis Prussianæ Militiæ tenebant, eumq; Sacerdotem collocarunt in quadam mansione à tribus eorumdem Militum custoditum. Undecimâ die dicti mensis Junii se contulit ad Terram Lombardorii Decuria undecim Militum equestrium una cum Præfecto Tormenti ænei, qui hos Milites ducebat, nuncupato *Cacciatore*, qui eosdem Milites locavit in domibus Jacobi Bertini hæredis Georgei Michaelis Sandini, & Petri Ferrera, quos itidem coegit Militibus subministrare victualia usque ad diem 18. ejusdem mensis.

Violentia Sacerdoti illata.

§. 17. Intereà, & antequam prædicti Milites

tes discederent, & signanter sub die 16. ejusdem Junii Turma Equitum centum quadraginta circiter, cujus Doctores erant Eques Casilinardus Legionis vulgò dictæ *Drago Major*, & Eques Sancti Martini Centurio ulterius Legionis jussu Marchionis de Govezzo occupavit prædictam Terram Lombardorii, & manu militari subripuit Incolis viginta sex Boves aratorios, vaccas quadraginta sex, sex juvencos, totidemque vitulos, jumenta tria, duosque mulos, quæ quidem animalia traducta ad Civitatem Civassi, pariter dictus Blanchiardus prætensus Judex palàm vendidit, pretiumque illorum recepit.

§. 18. Diebus autem 7., & 22. mensis Julii per Justitiæ Militem Senatus Taurini fuerunt exequutæ in odium Communitatis S. Benigni quædam assertæ copiæ intimationum, seu injunctionum in personam Mariæ Uxoris Antonii Farnenghi Syndici dictæ Communitatis subscriptarum, *Umberto*, quibus de ordine dicti prætensi Judicis in prima præcipiebatur solutio librarum 1203. in manibus Caroli Philippi Boggi prætensorum Affictuariorum Agentis intra terminum decem dierum sub pœna executionis realis, & personalis, & in secundâ injungebatur solutio in manibus Joannis Mariæ Roccha prætensi Oeconomi Ducalis infra terminum quinque dierum sub eadem pœna. Quarum injunctionum vigore sub die 13. Augusti per duos ejusdem Legionis Milites, alterum vocatum Joannem Baptistam Abbate, & alterum Castlone violenter fuerunt extracti, & subtracti de stabulis Syndicorum, & Consiliariorum sexdecim boves præsentibus, & auctorizantibus dictis Blanchiardo prætenso Judice, Francisco Josepho Umberto ejusque Officiali, & Notario, & Joanne Maria Roccha, ut supra, prætenso Oeconomo, quæ animalia fuerunt vendita in eodem Loco cuidam Advenæ tanquam majori Oblatori pretio librarum 1344. 15. 10.

§. 19. Dum alii vexabantur, aliis Incolis ejusdem Abbatiæ non dabatur requies, etenim publicatum, & respectivè intimatum fuit quoddam præceptum de mandato dicti prætensi Judicis sub Dat. 19. Julii cum assueta subscriptione Umberto Secretario, qua notificabatur omnibus Syndicis Agentibus debitoribus Massariis, Molitoribus, & quibuscumque aliis Abbatiæ debitoribus eisdem præcipiebatur; ut in Abbatiæ Oeconomum recognoscerent tanquam à Sua Celsitudine deputatum ad relationem Cameræ Computorum D. Joannem Mariam Roccha de Taurino, & in ejus manibus quæcumque fieri debuisset solutio omni alio excluso Exactore sub pœnis indignationis Suæ Celsitudinis, reiteratæ solutionis, & exequutionis militaris.

§. 20. Incœpta jam post messem trituratione frumenti per Franciscum Tessutum Colonum, & Massarium Prædii nuncupati *Casina delle mura* nè Ministri Reverendæ Cameræ partem Dominicalem exigerent, ad custodiam fuit transmissus Bartholomæus Guglielmettus de Sancto Georgeo, & sub die 20. Julii dictum Prædium adivit Joannes Maria Roccha prætensus Ducalis Oeconomus associatus duobus Armatis Militibus cum sagulis viridis coloris Ducali stemmate discriminatis, & injuncta divisione frumenti (licèt Colono reluctante, & protestante ad Reverendam Cameram spectare) abstulit eminas 110. frumenti, quæ asportare curavit super curribus dicti Coloni, & ad Castrum dicti Loci Montanarii, & ad Terram S. Benigni.

§. 21. Præmissa sub eâdem die 20. Julii executione alterius consimilis intimationis super deputatione prædicti Oeconomi, illiusque recognitione facienda contra Bernardinum Boggium, & Alexandrum Anselmum Colonos, & Massarios Prædii nuncupat, *l'Airale* dicti Loci Montanarii sub die 3. Augusti dictus assertus Oeconomus Roccha ad dictum Prædium duobus similibus Militibus associatus se contulit, & interpellatis iisdem Colonis pro divisione frumenti, illisque renuentibus, & declarantibus portionem Dominicalem debitam esse Ministris Reverendæ Cameræ Apostolicæ tanquam pendente vacatione maturatam, quam unicè recognoscebant. Idem Oeconomus violentias jactans, & Colonorum carcerationem incutiens subripuit eminas 160. tritici, quæ cum curribus, & bobus dictorum Colonorum per vim cogentibus, & associantibus dictis Militibus, traducta, & asportata fuerunt ad Castrum prædictum. Rediit sub die prima Septembris, ipse Ducalis Oeconomus ad idem Prædium unico associatus Milite, & non obstante simili contradictione Colonorum, qui unicè Rev. Cameræ Apostolicæ Ministros recognoscere protestati fuerant, violenter abstulit eminas 78. secalis, 24. fabarum, & 9. cicerum. Die verò quinta Novembris idem Roccha, associantibus Bernardino, & Stephano fratribus Bianna de Castronovo, se transtulit ad Molendinum Montanarii, & in illo repertis Josepho, & Jacobo Molitoribus, qui nomine Reverendæ Cameræ Apostolicæ dictum Molendinum retinebant, eidemque certam portionem frumenti tradere tenebantur, prout protestati fuerunt, quibus non obstantibus timore carcerationis eisdem incusso ad ministerium dicti Molendini pro Camerâ Ducali supradictos Fratres intrusit.

§. 22. Fuerat jam de ordine dicti Blanchiardi prætensi Judicis sub datum 6. Aug. cum subscriptione Umberto exequuta quædem copia Intimationis, seu injunctionis in odium Communitatis Lombardorii de mandato Gubernatoris Taurini, & ad instantiam dicti prætensi Ducalis Oeconomi Roccha super solutione librarum 485. pro residuali summa debita pro Annis 1710., & 1711., non obstante exequutione factâ super belluis, ex quarum venditione non potuit consequi integra satisfactio. Item super solutione librarum 1550. pro debito anni tunc decurrentis 1712. sub pœnâ dictæ exequutionis militaris. In cujus comminationis exequutionem die 2. Novembris ingressi fuerunt, & tenuerunt Locum prædictum centum quinquaginta circiter Ducales Milites equestres sclopis, & acinacibus armati, partim Legionis ut dicitur *Regimento Birago*, partim *Cavaglia*: Quibus omnibus præerat Comes de Permon, cum quo alii Officiales, nempe Comes Benzo equestris Turmæ Ductor, Monsieur de S. Georgeo Turmæ Ductoris Legatus, seu Locumtenens, Monsieur de Vansi pariter Locumtenens, Monsieur Ceruto, & Eques *della Villa* Equites Vexillarii omnes de Legione Cavaglia, Comes *della Manta* Equestris Turmæ Ductor, Monsieur Mussetto similis Ductoris Locumtenens, Monsieur Longaray, & Eques Burghesius signiferi Equestris omnes de Legione Biraho. Qui milites de ordine supra dictorum Officialium respectivè priùs pedester dispositi ad obsidionem stabulorum, ab illis extraxerunt, & comprehenderunt Boves aratorios triginta sex, juvencos, & vaccas decem, & octo, quas belluas eodem die adduxerunt ad Civitatem Civassi, & consignarunt Advocato Blanchiardi prætenso Judici, de cujus ordine fuerunt venditæ pretio librarum 2235. Aliæ vexationes.

§. 23. Pro effectu alterius similis intimationis, & injunctionis sub eâdem die 6. Augusti in odium Communitatis Loci Montanarii relaxatæ, & pro eo, quod Ministri Ducales ab illâ exigere prætendebant die 26. Octobris ejusdem anni 1712. se contulerunt ad dictum Locum Montanarii duæ Legiones equestres Suæ Celsitudinis, altera nun-

nuncupat. *Birago*, altera *Piemonte Reale*, seu *Cavaglia* sub ductu Marchionis de Birago Magistri Equitum Legionis sui nominis, qui inibi Castra tenuit per totam diem prædictam Novembris cum maxima Loci, Territorii, & Incolarum damnificatione ob consumptionem præsertim fœni, aliorumque straminum, lignorum, & victualium; Præparati tamen ad discessum ante lucem subsequentis diei 2. Novembris juxta Officialium ordinationes à dictis Militibus occupata fuit Platea, & Loci annexi, aciesque disposita, transmissi fuerunt Excubitores ad proprias domos, & stabula Incolarum dicti Castri, distributis aliis Militibus per vicos, & demùm orta luce de ordine dicti Marchionis, juncta assistentia dicti Advocati Blanchiardi, impetum fecerunt in stabula, & domos dictorum Incolarum: De stabulis fuerunt subtracta duocenta circiter capita Belluarum de Bovinis, equinis, & suinis, quæ eadem die fuerunt adductæ ad Civitatem Civassi, & prosequendo executiones ex ædibus Joannis Dominici Cassari abstulerunt eminas 120. tritici, 24. secalis, 6. ordei, 18. avenæ, & 18. panicii albi: Ex ædibus Joannis Baptistæ Clara eminas 50. tritici, 24. secalis, 24. panicii albi; De domo Syndici Joannis Francisci Franconi eminas 69. tritici, 22. secalis, 6. fabarum: De domo Phisici Nicolai Francisci Fiola eminas 50. tritici, 16. secalis, 10. fasolorum, 9. fabarum, 40. panicii albi, 4. cicerum, & 14. avenæ: De Domo Sindici Joannis Malani Petitti eminas 33. panicii albi; de domo Petri Pauli Rimaudo eminas 276. tritici, 35. secalis: De domo Notarii Francisci Antonii Petitti eminas 50. panicii albi. De Molendino ejusdem Loci Montanarii de victualibus dictorum Incolarum saccos 52. ex variis frumenti speciebus, quæ omnia fuerunt asportata, & consignata prædicto Rocchæ prætenso Oeconomo.

Noviæ violentiæ.

Incolarum Abbatiæ S. Benigni constantia, & fides erga Sedem Apostolicam.

§. 24. Quæ omnes recensitæ violentiæ, & attentata facta, & executa fuerunt, legitimè contradicentibus, & impugnantibus Communitatibus dictæ Abbatiæ, illarumque Particularibus qui licèt oppressi, & sæpè sæpiùs in Ecclesias, & Loca immunia ob timorem carcerationis recepti, nunqam tamen consensum præstarunt, & semper protestati fuerunt de vi injustâ illis illata, declarando semper, & in quolibet actu repetendo eos esse unicè subjectos sub Dominio Sanctæ Sedis, & Abbatiæ fructus consignandos, & persolvendos esse Ministris, & Officialibus dictæ Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ, nec velle, nec posse alios recognoscere, vacatione durante, quàm eosdem Ministros Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Rebusque aliis, prout in Processu, & Processibus desuper constructis prædicta omnia memorati.

Nomina singulorum, qui attentata, & violentias prædictas admiserunt, aut mandarunt.

Mr. di S. Georgio.
Mr. di Vansi.
Mr. Ceruto.
Eques della Villà.
Comes della Manta.
Mr. Mosetto.
Mr. Longarais.
Eques Borghese.
Eques Casalinardo.
Eques S. Martino.
Matthaus Bruni nuncupat. la Fleur.
N. Cacciatore.
N. Rivetti.
N. Garello.
N. Nomine militari Vin nuovo,
Raimundo.
N. Beller.
Patrimonialis Generalis.
N. Castilione.
Joannes Baptista Valetta.
Nicola.
Joannes Paulus Blanchiardi.
Franciscus Joseph Umberto.
Laurentius Casso.
Carolus Philippus Boggio.
Joseph Antonius Rugerino.
Joannes Maria Rocca.
Bartholomaus Guglielmetti.
Bernardinus) *Fratres de Bianna.*
Stephanus)

Justitiæ Milites.

Joannes Andreas Rapeto.
N. Frescia, & duo alii N. N.
Antonius Barchetto.
Bernardus Valino.
Bartholomæus Martello.
Dominicus Umberto.
Joannes Baptista Abbate.
N. Castlone.

Commiserunt & perpetrarunt instando, mandando, committendo, Jus dicendo, actus scribendo, exequendo, adhærendo, assistendo, auxilium præstando, instantias fieri committendo, vel permittendo, administrando, jurisdictionem exercendo, fructus exigendo, alienando, Immunitatem Ecclesiasticam violando, aliaque attentata committendo, & semper jurisdictionem, supremumque Dominium Sanctæ Sedis Apostolicæ, & Jura Reverendæ Cameræ lædendo, usurpando tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, itaut utile per inutile non vitietur, nec è contra, non solùm &c., sed & omni &c., super quibus &c., pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi solitâ damnabiliter incurrendo. Fuimus proptereà pro parte supradicti Illustrissimi Domini Gaspari Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno Juris remedio providere, Monitoriumque ad partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur.

§. 25. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs statim visis, & receptis præsentibus, & post quam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate antedictos.

Mr. di S. Georgio.
Mr. di Vansi.
Mr. Ceruto.
Equitem della Villa.
Comitem della Manta.
Mr. Mosetto.
Mr. Longarais.
Equitem Borghese.
Equitem Casalinardo.
Equitem S. Martino.
Matthaum Bruni nuncupat. la Fleur.
N. Cacciatore.
N. Rivetti.
N. Garello.
N. Nomine Militari Vin nuovo.
Raymundum N.
N. Beller.
Patrimonialem Generalem.
N. Castilione.
Joannem Baptistam Valetta.

N. Nicola.
Joannem Paulum Blanchiardi.
Franciscum Joseph Umberro.
Laurentium Caffo.
Carolum Philippum Boggio.
Josephum Antonium Rugerino.
Joannem Mariam Rocea.
Bartholomeum Guglielmetti.
Bernardinum, & Stephanum) *Fratres de Bianna.*

Justitiæ Milites.

Joannem Andream Rapeto.
N. Frescia, & duos alios N. N.
Antonium Barchetto.
Bernardum Valino.
Bartholomeum Martello.
Dominico Umberto.
Joannem Baptistam Abbate.
N. Castlone.

Citantur omnes nominati & monentur ad comparendum & allegandum causam quare &c.

Moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio, & peremptorio termino, quatenùs infra quadraginta quinque dierum spatium ab exequutione præsentium computandorum; quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & Vos assignetis debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis, personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in Cœnâ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali, & aliis, cum quibus opus fuerit, Juri stetisse, deque eorum innocentiâ, si quæ sit legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

§. 26. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, citatos, & eorum quemlibet, quodsi in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, vel distulerit, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout juris fuerit, per contradictas per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus; Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostol. nihilominus ad superogationem ex pluribus etiam Testium depositionibus hæc omnia comprobata remaneant; Cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum, Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto, & in actis infrascripti Nostri Secretarii legitimè reproducto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & astringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta; die verò 20. Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Clementis Divinâ Providentia Papæ Undecimi Anno decimo tertio.

Jo. Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gener., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 26. Septemb. 1713. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

Die 3. Augusti 1714. expeditum contra Canonicum Joannem Blanciardum, Sacerdotem Josephum Blanciardum, & Sacerdotem Ludovicum Pomano ob sacrilegam communicationem cum Advocato Joanne Paulo Blanciardo prætenso Judice Cameræ Computorum Taurini excommunicato palam declarato, & alia ab ipsis gesta in contemptum censurarum, & Apostolicæ authoritatis.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis

Nonnulli Canonici Abbatialis Ecclesiæ S. Benigni metuentes appositionem Interdicti, quia in dicta Ecclesia divina celebrarunt præsente Jo. Paulo Blanciardo publico Excommunicato, in Collegiali congressu de petenda absolutione à censuris deliberant.

cipalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum inde, & super eo quòd suspicantibus, vel timentibus R R. Canonis Ven. Ecclesiæ Abbatialis S. Benigni Fructuariensis Nullius Diœcesis, eâdem Abbatiâ vacante, appositionem Interdicti Ecclesiastici, ex eo quod in dicta Ecclesia Divina fuerant celebrata præsente, & assistente Advocato Joanne Paulo Blanciardo prætenso Judice Cameræ computorum Taurini in locis ejusdem Abbatiæ vacantis nulliter intruso, ac publico excommunicato, & per Nos per Cedulonum affixionem declarato, ob tunc timorem sic consulti nonnulli ex dictis Canonicis coram Nobis recurrere, & humilibus precibus supplicare decreverunt, ut ab hac Ecclesiastica censura illos eximere dignaremur, exponendo non dolose, vel temerè id fuisse sequutum. Quo audito in Collegiali Congressu per Canonicum Joannem Blanciardum supradicti Excommunicati Patruum, iste obloquendo contra Canonicum Petrum Antonium Passaro, qui propositionem fecerat in Capitulo, & referendo ad ejusdem, & aliorum machinationes honestos hos ad superioris recursus, eum simul, ac alios verbalibus injuriis affecit, eisdem præsertim exprobando, quod ipsi Excommunicati extiterant, & non Advocatus ejus Nepos, quem pro tali nunquam reputaverat, nec reputabat, quam declarationem non minùs temere confirmaverunt, ac eidem pariter adhæserunt Sacerdos Joseph Blanciardus prædicti Advocati Frater, & Sacerdos Ludovicus Pomano in eodem loco Ludi Magister, quarum censurarum præfato modo contemptum, non solùm eò tunc verbis expresserunt, verùm etiam præcedenter, & subsequenter factis comprobarunt; privatim enim, ac publice eorum singuli cum dicto Excommunicato publicè per Nos declarato tractarunt, & familiariter versati sunt, imò cohabitarunt, & convixerunt, Ludovicus verò non solùm in Civilibus cum prædicto Excommunicato verùm etiam in Divinis communicavit, Sacrum in Ecclesia celebrando præsente, & assistente Excommunicato prædicto, & prout latius in Processu, & Processibus desuper constructis, prædicta omnia memorati Canonicus Joannes Blanciardus, Sacerdos Joseph Blanciardus, & Sacerdos Ludovicus Pomano commiserunt, & perpetrarunt in gravem censurarum contemptum, & vilipendium tam conjunctim, quàm divisim, ac aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, ita ut utile per inutile non vitietur, nec è contra &c. non solùm &c. sed & omni &c. super quibus &c.; pœnas propterea, ac censuras in Sac. Canonibus contentas damnabiliter incurrendo, fuimus propterea pro parte supradicti Illustrissimi Domini Gaspari Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno Juris remedio providere, Monitoriumque ad partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur.

Ejusmodi propositioni repugnant Canonicus Joannes Blanciardus, & injuriis afficit Canonicum Passarò, qui eam fecerat.

Prædicto Canonico Blanciardo adhærent Sacerdotes Joseph Blanciardus, & Ludovicus Pomano.

Qui deinde cum præfato Excommunicato palam communicare audent in publicum contemptum censurarum.

Instantia Commissarii Cameræ Apostolicæ, ut procedatur contra præfatos censurarum Contemptores.

§. 2. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, quatenus statim requisiti, seu aliquis vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò veriùs Apostolicâ authoritate antedictos *Canonicum Joannem Blanciardum, Sacerdotem Josephum Blanciardum & Sacerdotem Ludovicum Pomano*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, prout Nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, primo, secundo, tertio, & peremptorio termino, quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ monitione canonicâ assignamus, & vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sac. Canonibus contentas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum d. Illustrissimo D. Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri stetisse, deque eorum innocentiâ si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

Nomina citatorum ad comparendum, & allegandum causam quare declarari non debeant incidisse in censuras, & pœnas &c.

§. 3. Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, & eorum quemlibet, quodsi in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, vel distulerit; Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas, per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione, Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sanctæ Sedis, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ & pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem Copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas aliquarum Ecclesiarum, Terrarum, seu Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die tertiâ Augusti 1714.

Ob non tutum accessum ad Abbatiam Sancti Benigni mandatur præsens Monitorium Romæ, & alibi affigi; & sic affixum omnes arctare, perinde, ac si personaliter singulis intimatum fuisset.

Jo. Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gen., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 3. *Septembris* 1714. *supradictum Monitorium affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in nova Curia Montis Citatorii per me Sebastianum Vasellum D. N. Papæ Cursorem.*

Die 17. *Maij* 1715. *Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra omnes citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.*

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitan-

di, ac in eventum mortis privati Ecclesiastica sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta sententia lata fuit.

MONITORIUM

Die 3. Augusti 1714. expeditum contra Dominicum Rufina, & N. nuncupat. *il Zoppo Satellites*, & Dominicum Gamarra Brunettum Procuratorem Fiscalem localem Cameræ Computorum Serenissimi Ducis Sabaudiæ ob violatam Jurisdictionem, & Immunitatem Ecclesiasticam, & gravia vulnera respectivè inflicta Rev. Petro Francisco Dalmatio Præposito Terræ Abbatialis S. Benigni Fructuarien. Nullius Diœc.

Joannes Patritius Archiepiscopus Seleuciæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quam Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Vice-plebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ Literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quòd cum Felicianus Saudinus Fiscalis pro Reverendâ Camerâ Apostolica in Terra Abbatiali Sancti Cenigni Fructuariensis Nullius Diœcesis, eadem Abbatia vacante, extaret in confugio Ecclesiæ Parochialis Sanctæ Crucis ejusdem Terræ ob timorem violentiarium, quas inferre soliti erant Ministri Potestatis Laicæ, & Cameræ computorum Taurini, licèt nulla penitus authoritate suffulti, & præcisè sub die 27. Aprilis proximè præteriti cum circa horam decimam septimam egressus fuisset de dictâ Ecclesiâ, & propè, ac ante illam in Plateolâ alloqueretur cum Rev. Præposito Petro Francisco Dalmatio, qui pariter de Domo Parochiali contiguâ eo tunc exierat, & cum aliis ejusdem Loci Incolis, idem Saudinus cum ex improviso sibi proximum vidisset Dominicum Rufina Satellitem, illicò versus dictam Ecclesiam convolavit, fuit tamen propè ejusdem schalas apprehensus, & ad invicem colluctando, idem Felicianus prævaluit secum trahendo dictum Dominicum Birruarium ad schalas Ecclesiæ, dumque primum earundem gradum præfatus Saudinus teneret, & de manibus dicti Dominici penitùs tentaret se eximere, supervenit aliter Birruarius nuncupat. *il Zoppo* in adjutorium Socii, & aggrediendo, ac insimul amplectendo eumdem Felicianum de loco immuni, & primo Ecclesiæ gradu, in quo insistebat, abduxerunt. Dum hæc patrarentur in præjudicium Immunitatis Ecclesiasticæ, & Rev. Dalmatius prædictus admoneret adstantes, ut essent ad testificandum parati super violentâ extractione prædictâ, Dominicus Gamarra. Brunettus prætensus Fiscalis Localis pro præfatâ Camerâ computorum, qui prædictæ carcerationi præsidebat, & Satellitibus adstabat, ægrè ferens dictum Reverendum Præpositum Testes advocavisse pro Ecclesiæ Immunitate, in eumdem irruit, dicens: *Retirati Prevosto*: quibus verbis prolatis, impugnato stylo ferreo, seù alio cultro, quem præ manibus gerebat, tria id dictum Præpositum injecit vulnera, unum superficiale super mandibula superiori cum membranarum læsione, alterum super mandibula inferiori penetrans usque ad os ex parte sinistrâ cum magnâ sanguinis effusione, & alterum in digito medio manus sinistræ cum parva læsione; Quibus patratis sceleribus dictus Reverendus Præpositus sic vulneratus, & sanguinem effundens domum translatus fuit, & dictus Felicianus ad carceres adductus in grave eorumdem Reverendi Præpositi Petri Francisci Dalmatii, & Feliciani Saudini damnum, & præjudicium, ac Immunitatis Ecclesiasticæ vilipendium tam conjunctim, quàm divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo, itaut utile per inutile non vitietur, nec è contra, non solùm &c., sed & omni &c.; super quibus &c.; pœnas propterea, ac Censuras in Sacris Canonibus contentas damnabiliter incurrendo. Et quamvis adversùs dictum Dominicum Gamarram Brunettum tanquam adversùs notorium Clerici percussorem à Rever. Domino Canonico Carolo Antonio Gamarra Vicario Abbatiali pro Sede, & Camerâ Apostolicâ in dictâ Abbatiâ deputato relaxatæ fuerint Censuræ, & affixi Cedulones: Nihilominùs, cum præter vulnerationem dicti Reverendi Præpositi Dalmatii perturbaverit unâ cum dictis duobus Birruariis Jurisdictionem Sedis, & Cameræ Apostolicæ in dictâ Abbatiâ; Fuimus propterea pro parte supradicti Illustrissimi D. Gaspari Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs firmis remanentibus Censuris, ut supra, à prædicto Rev. Vicario Abbatiali fulminatis adversùs dictum Dominicum Gamarram Brunettum, sibi in præmissis de opportuno juris remedio providere, Monitorium ad Partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur; Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac Vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter Vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò verius Apostolicâ authoritate supra nominatos *Satellites Dominicum Rufina, & N. nuncupatum il Zoppo, & Dominicum Gamarra Brunettum prætensum Fiscalem localem Cameræ computorum* moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, primò, secundò, & tertiò, & peremptoriè, prout Nos eosdem harum serie monemus, citamus, & requirimus, eisdemque & eorum cuilibet præcipimus, & mandamus per præsentes quatenus infra quadraginta quinque dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac trinâ canonica monitione assignamus, & Vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non de-

beant

beant ipsi, & eorum quilibet in censuras, & pœnas in Sacris Constitutionibus Apostolicis contentas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum d. Illustrissimo D. Commissario Generali, & aliis cum quibus opus fuerit Juri stetisse, deque eorum innocentiâ si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse.

Certificantes eosdem sic monitos, requisitos, & citatos, & eorum quemlibet, quod si in prædicti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas, per Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum delicta prædicta patrata fuerint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostolicæ & propterea pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, volumus, & authoritate nostra decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supra nominatos exequi mediante affixione, & dimissione ejusdem Copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum, Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto & in actis infrascripti nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die tertiâ Augusti 1714.

Jo. Archiepiscopus Seleuciæ Thesaurarius Gen., & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Rev. Cam. Apostol. Secretarius.

Die 17. Maii 1715. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatos Citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi, & in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura illi omnes, & singuli, contra quos prædicta Sententia lata fuit.

MONITORIUM

Die 22. Junii 1716. expeditum contra Petrum Ghiò, seù Ghiliò, & Quiricum Antonium Testam, propterea quòd à Laicali Potestate Taurinensi conducere ausi fuerint Terras, atque proventus Abbatiæ S. Benigni Fructuarien., ab ipsamet Laicali Potestate temerè usurpatos in grave præjudicium, & maximum contemptum Jurium, & Jurisdictionis S. Sedis Apostolicæ.

Joannes Tituli Sanctorum quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Patritius, Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Pro-Collector Generalis, & specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino.

§. 1. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quòd usurpata à Laicali Potestate Taurinensi temporali Jurisdictione ac administratione Bonorum Ecclesiasticorum vacantis Abbatiæ Sancti Benigni, eorumque fructuum, atque proventuum exactione, pluribusque enormibus attentatis ab ejusdem Laicalis Potestatis Ministris iniquè patratis in grave præjudicium, & maximum contemptum Jurium ac Jurisdictionis Apostolicæ Sedis, ut latè aliis nostris monitoriis Literis editis die 6. Octobris anni 1711., seu &c. commemoratum fuit, ad quas &c. illorum partes quoque sequuti fuerunt Petrus Ghiò, seù Ghiliò, & Quiricus Antonius Testa, qui falsò putantes utile sibi esse alterius incommodo, eorum commodum augere, Terras ejusdem Abbatiæ Sancti Benigni à prædictâ Laicali Potestate conduxerunt, illarumque proventus ex avidæ mentis impetu sibi usurparunt, & adhuc pari iniquitate sibi usurpant, non formidatâ excommunicationis sententiâ contra hujusmodi Usurpatores per Sacros Canones, atque Apostolicas Constitutiones lata, prædicta omnia, & singula temerè, & dolosè committentes, rebusque aliis, prout ex processu, & actis causæ ad quæ &c. pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solita damnabiliter incurrendo. Quocirca fuimus pro parte & ad instantiam supradicti Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenus sibi in præmissis de opportuno juris remedio providere, Monitoriumque ad Partes ad personaliter, vel legitimè comparendum sibi decernere, & concedere dignaremur. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ annuentes, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & Vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrum requisitus fuerit ex parte nostrâ, imò verò Apostolicâ authoritate supradictos *Petrum Ghiò, seu Ghiliò, & Petrum Antonium Testa*, moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eisdemque, & cuilibet ipsorum præcipiatis, & mandetis, prout Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requi-

ri-

rimus, eisdemque, & cuilibet eorum præcipimus, & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio, peremptorio termino, quatenùs infra quadraginta quinque dierum spatium ab exequutione præsentium computandorum: quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & Vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis, personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandam causam, quare non debeant ipsi, & eorum quilibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari, & respectivè ipsi non debeant condemnari ad damna, expensas, & interesse, & super præmissis cum dicto Illustrissimo Domino Commissario Generali, & aliis, cum quibus opus fuerit, Juri stetisse, deque eorum innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes eosdem *Petrum Ghio, seu Ghilio & Quiricum Antonium Testa* sic monitos, requisitos, citatos; & eorum quemlibet, quòd si in præsenti Monitorii termino non comparuerint, vel aliquis eorum non comparuerit, seu comparitionem distulerint, vel distulerit, Nos nihilominus ad ulteriora juris, & facti remedia, & ad declarationem incursus pœnarum prædictarum usque ad sententiam, illiusque exequutionem inclusivè, prout Juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus; Et cum excessus prædicti patrati fuerint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostolicæ, nihilominus ad super erogationem ex pluribus etiam Testium depositionibus omnia comprobata remaneant. Cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus, propterea volumus, & auctoritate nostrâ decernimus idem nostrum Monitorium contra omnes supranominatos exequi mediante affixione, ejusdem Copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum, Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni, quo sic exequuto, & in actis infrascripti nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè exequutum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo sexto, Indictione 9., die verò 22. mensis Junii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo sexto.

Joannes Cardinalis Patritius Pro-Thesaurarius Generalis, & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia Cam. Apostol. Secretarius.

Die 22. Septembris 1716. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis; lata, & publicata fuit contra præfatos Citatos Contumaces Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas Censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consuetis locis Urbis palàm affixa fuit publica Schedula-Cedoloni-nuncupata, qua universis Christifidelibus denunciati fuerunt excommunicati vitandi ac in eventum mortis privati Ecclesiastica Sepultura iidem, contra quos præfata Sententia lata fuit.

MONITORIUM

VI.

Die 29. Septembris 1716. expeditum, quo prævia declaratione nullitatis omnium gestorum, & gerendorum à Doctore Victorio Amedeo Trona Taurinensi asserto Judice à Laicali Potestate perperàm deputato ad exercendam temporalem Jurisdictionem vacantis Abbatiæ S. Benigni, ipse Trona citatur ad comparendum, & allegandum causam, quare declarari non debeat excommunicatus &c.

Joannes Tituli Sanctorum Quatuor Martyrum Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Patritius, Sanctissimi D. Nostri Papæ, ejusque Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Pro-Collector Generalis, & specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quam Collegiatarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quòd nondum à ratione perversâ desistens Laicalis Taurinensis Potestas adhuc usurpationem Jurisdictionis vacantis Abbatiæ Sancti Benigni, quantumvis per præteritas nostras monitoriales Literas improbatam, persequitur, nec intermittit. Hæc incepta proinde continuando sacrilega attentata, ipsis etiam Sæculi Legibus execrata, quotidiè, quæ in Locis, & Terris præfatæ Abbatiæ ad Apostolicæ Sedis jura pertinent, violenter invadit. Hinc Judicis officio dimisso ab Advocato Jo. Paulo Blanchiardo olim similibus nostris Literis monito, elegit in successorem Doctorem Victorium Amedeum Trona Taurinensem, qui prætensis facultatibus sibi nulliter, & à non habente potestatem collatis utens, temporalem in prædictæ Abbatiæ Locis, & Terris Jurisdictionem ad Apostolicam Sedem pertinentem exercet, ejusque Jura circa præmissa sacrilegè, & in contemptum usurpat, rebusque aliis, prout ex Processu, & actis Causæ, ad quæ &c., pœnas propterea, ac Censuras in Sacris Canonibus,

&

& Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas damnabiliter incurrendo. Fuimus proinde pro parte, & ad instantiam supradicti Illustrissimi Domini Gasparis Turchi Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendę Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis instanter, & debitè requisiti, quatenùs sibi in præmissis de opportuno juris remedio providere, ad sententiam scilicet declaratoriam nullitatis omnium & singulorum à præfato asserto Judice Victorio Amedeo Trona hactenùs gestorum, ac in futurum, ab ipso, sive aliis quibuscumque similibus Usurpatoribus iniquè gerendorum devenire, Literasque monitorias contra eumdem Victorium Amedeum ad personaliter vel legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos itaque petitioni hujusmodi tanquam justæ, & rationi consonæ annuentes, vigore præsentium, nulla, irrita, inania, nulliusque roboris, & momenti juxta Sacrorum Canonum, Conciliorum, & Apostolicarum Constitutionum statuta declaramus, ac publicè denunciamus omnia, & singula per dictum assertum Judicem usque nunc de facto, ut præmittitur, gesta, ac in futurum, etiam ab aliis gerenda, Literasque monitorias contra eumdem, ut petitur, decernimus, & relaxamus. Quocirca vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus; & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seù alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostrâ, immò veriùs Apostolicâ auctoritate supradictum *Victorium Amedeum Trona* moneatis, citetis, & requiratis, ac moneri, & requiri faciatis, eidemque præcipiatis, & mandetis, prout Nos eumdem harum serie citamus, monemus, & requirimus, eique præcipimus & mandamus per præsentes primo, secundo, & tertio peremptorio termino; quatenùs infra quadraginta quinque dierum spatium ab executione præsentium computandorum, quorum quindecim pro primo, alios quindecim pro secundo, & alios quindecim pro tertio, ultimo, & peremptorio termino; ac trinâ Canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam quare non debeat in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Constitutionibus Apostolicis; & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi, & publicari solitâ contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse, & incurrisse declarari, & contra eum literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas decerni, & relaxari. Certificantes eumdem *Victorium Amedeum Trona* sic monitum, requisitum, & citatum; quòd si in præsentis Monitorii termino non comparuerit, seu comparere neglexerit, vel distulerit, Nos nihilominus ad declaratoriam sententiam incursûs in censuras, & pœnas prædictas, illiusque executionem inclusivè, prout Juris fuerit, per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, ejus contumaciâ, vel absentiâ, & aliis quibuscumque non obstantibus. Et cum excessûs prædicti patrati fuerint, & sint in jurisdictione, & Territorio Abbatiali Sancti Benigni, & valde notoria sit violenta occupatio jurisdictionis Sedis, & Cameræ Apostolicæ, quæ nihilominùs ad supererogationem comprobata remanet; cumque pro præsenti nostro Monitorio exequendo tutus non pateat accessus ad personalem executionem faciendam; propterea volumus, & authoritate nostrâ decernimus hoc idem Monitorium contra prænominatum *Victorium Amedeum Trona* per affixionem, & dimissionem ejus copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas Ecclesiarum Terrarum, & Locorum Abbatialium Sancti Benigni exequi, & publicari, quo sic exequuto, publicato, & in actis infrascriptis nostri Secretarii legitimè reproducto, ita eumdem monitum arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret; contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ hac die 29. Septembris 1716.

Jo. Cardinalis Patritius Pro-Thesaurarius Generalis, & specialiter Delegatus.

Jo. Antonius Tartaglia R. C. A. Secr.

Die 16. Aprilis 1717. Elapsis terminis in antedicto Monitorio præfixis, aliisque servatis de stylo Curiæ servari solitis, lata, & publicata fuit contra præfatum Victorium Amedeum Trona contumacem Sententia declaratoria incursus in omnes, & singulas censuras, ac pœnas in eodem Monitorio contentas, & comminatas.

Eademque die decreta, relaxata, typis impressa, & consueto locis Urbis affixa fuit publica Schedula - Cedoloni - nuncupata, qua idem Victorius Amedeus Trona universis Christifidelibus denunciatus fuit excommunicatus vitandus, ac in eventum privatus Ecclesiastica sepultura.

MONITORIUM VII.

Die 17. Maii 1719. expeditum contra Antonium Bontempo assertum Fiscalem Curiæ Abbatialis S. Benigni, Dominicum Ruffina Georgium ejus filium, & Ignatium Bontempo Justitiæ Executores ob læsam Immunitatem Ecclesiasticam, ac violatam jurisdictionem, & Authoritatem Sanctæ Sedis Apostolicæ.

Carolus Collicola Protonotarius Apostolicus Sanctiss. Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, & quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Papa Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Vice-plebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c. Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & prævìis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod præter ea, quæ Administri Laicæ Potestatis Taurinensis contra Immunitatem Ecclesiasticam attentarunt,

& in aliis nostris Monitoriis literis contemporaneè expeditis expressa leguntur, alia quoque ab eisdem, cæterisque nominandis perpetrata fuerunt. Accessit enim die 2. Junii anni 1718. ad locum Feleĉti jurisdictionis vacantis Abbatiæ S. Benigni Antonius Bontempo assertus Fiscalis Curiæ Abbatialis, qui utens usurpatâ authoritate improbè sibi collatâ per Taurinensem Potestatem pluribus armatis Hominibus eum comitantibus, nempè Dominico Ruffina, Georgio ejus filio, & Ignatio Bontempo Justitiæ Executoribus, nonnullisque Militibus insecutus fuit Joannem Avenatum prætensum delinquentem, in quem eò tunc fugientem iidem Birruarii, & Milites plures archibusiatas exploderunt, ipsumque lethalibus vulneribus sauciarunt, qui tamen sic vulneratus ad Ecclesiam Parochialem confugit. Verùm præfatus assertus Fiscalis Antonius Bontempo dedit in mandatis eisdem Justitiæ Executoribus, ac Militibus nondum notis, ut januas dictæ Ecclesiæ obsiderent, prout illicò Homines præfati januas illius Ecclesiæ, ne cuiquam in eam ingressus, vel egressus ab ea peteret, sub cautâ custodiâ tenuerunt usque ad sequentem diem tertiam dicti mensis Junii, qua dictus Joannes Avenatus omni humano auxilio destitutus causâ receptorum vulnerum ex hac vitâ in eodem immuni loco decessit: Eamdemque custodiam usque ad aliam sequentem diem continuarunt in maximam injuriam, & contemptum Ecclesiasticæ Immunitatis, rebusque aliis; prout ex Processu desuper constructo, ad quem &c. singula singulis &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte dicti Illustrissimi Domini Joannis Caroli Piancastelli Commissarii Generalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & monitoriales literas extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, & Judex Delegatus sedulò spectantes eam execrabilem læsionem Ecclesiasticæ Immunitatis, per excubias militares ante fores Ecclesiæ, ut præmittitur commissam, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi Nobis factam fore, & esse justam ac rationi consonam, cumque justa petenti non sit denegandus assensus, prædictas literas monitorias contra delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quocirca committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. supradictos *Antonium Bontempo assertum Fiscalem Curiæ Abbatialis, Dominicum Ruffina, Georgium ejus filium, & Ignatium Bontempo Justitiæ Executores* citetis, moneatis, & requiratis ac moneri, citari, & requiri faciatis, prout nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computandum, quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarare, & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas, decerni, & relaxari, deque eorum Innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes *eosdem Antonium Bontempo, aliosque prædictos* sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus ad ulteriora ad declarationem scilicet incursus pœnarum prædictarum usque ad sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit, per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, aliisque quibuscumque non obstantibus. Et cum, ut notorium est, non sit tutus accessus ad effectum personaliter citandi omnes, & singulos in præsenti Monitorio nominatos: Proinde volumus, quòd præsens Monitorium contra omnes in eo expressos expeditum, ac executum mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas supradictæ Parochialis Ecclesiæ loci Feleĉti, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctet, & adstringat perinde, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret. Contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo nono, Indictione duodecimâ, die verò decima septima mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo nono.

Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, Collector Gen., & Judex Delegatus.

Antonius Cajetanus Frosius R. C. A. Sec.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictæ literæ Monitoriales affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis consuetis Urbis per me Franciscum Baldum Apostolicum Cursorem.

Joannes Triphellius Magister Curs.

VIII.

MONITORIUM

Die 17. Maii 1719. expeditum contra Advocatum Victorium Amadeum Trona assertum Judicem temporalis jurisdictionis Abbatiæ S. Benigni, Notarium Vincentium Ferretum, Dominicum Ruffina, Georgium ejus filium, & Andream Fresia Birruarios, N. Fratrem d. Advocati Trona, N. Officialem Militum, Notarium Franciscum Antonium Josephum Umberto, & assertum Fiscalem Antonium Buontempo ob læsam Ecclesiasticam Immunitatem, & turbatam jurisdictionem locorum ejusdem Abbatiæ ad S. Sedem Apostolicam, Summumque Romanum Pontificem pertinentem.

Carolus Collicola Prothonotarius Apostolicus Sanctiss. Domini Nostri Papæ, & ejus Reverendæ Cameræ Apostolicæ Pro-Thesaurarius Generalis, quorumcumque Spoliorum, & Jurium Abbatiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium in tota Italia Collector Generalis, & specialiter à Sanctissimo Domino Nostro Papa Delegatus.

UNiversis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, tam Parochialium, quàm Collegiatarum

Rec-

Rectoribus, seu earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, cæterisque Presbyteris, nec non Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu quomodolibet præsentabuntur, salutem in Domino &c. Noveritis fuisse nuper cor. Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ Commissarii Generalis omni meliori modo Principalis, & præviis probationibus assumptis expositum, & deductum, quod exul à Ditione Serenissimi Sabaudiæ Ducis, & Principis Pedemontis morabatur in loco Felecti jurisdictionis Temporalis Abbatiæ Sancti Benigni ad Apostolicam Sedem pertinen. D. Comes Joannes Baptista Valperga de loco Corguati Taurinensis Diœcesis, qui, etsi tutus, ut justè putabat, moram ibidem traheret extra jurisdictionem, & Territorium sui originarii Principis, contrarium nihilominus expertus fuit, quia laicalis Potestas Taurinensis in usurpatione jurisdictionis, & jurium Sanctæ Sedis in locis d. Abbatiæ Sancti Benigni per alias monitorias literas exposita perseverans, misit Ministros, & Officiales Curiæ, militesque armatos ad præfatum locum Felecti, ut dictum Comitem Valperga, ac si in vetito loco velut exul versaretur, illicò mancipassent, & in carcerem conjecissent. Id promptæ executioni dare satagerunt laici Administri, sed quod gravius est, ac dolentius exposuit d. D. Commissarius Generalis, eò devenerunt, ut in ipsam Dei Domum, Ecclesiam scilicet Parochialem Felecti armata manu Hostium more irrumpentes vim pluribus intulerint, pluresque jurisdictionales actus Ecclesiasticæ Immunitatis læsivos inibi exercuerint. Etenim die decimâ mensis Septembris Anni proximè præteriti ad eum præmissum finem se contulit ad locum Felecti Advocatus Victorius Amedeus Trona intrusus Judex Temporalis dictæ Abbatiæ, qui nondum à sua perversâ ratione desistens, nec ab hujusmodi attentatis deflectens, propter quæ publicè denunciatus excommunicationis Sententiam, in quam incidisse declaravimus, adhuc indurato corde substinet, hæc sacrilegè cum prænominatis in crimine Sociis attentavit contra Ecclesiasticam Immunitatem. Confugerat enim dictus Comes Valperga in præfatam Ecclesiam Parochialem, & armatis Hominibus in eum irruentibus, se receperat in Sacrarium, cujus ostium claudere curaverat. Vim autem armatâ manu inferentibus Notario Vincentio Ferreto, Dominico Ruffina, & Andrea Fresia Birruariis, eodemque Advocato Trona, ejusque fratre, ac Officiali Militum non potuit dictus Comes illorum impetum substinere. Sic itaque per vim ostio Sacrarii aperto, d. Trona ingressum in illud habuit, & illicò extra Immunem locum violenter expulit Æmilianum Guglianettum, qui inibi adstabat, & præventivè d. Comitem monuerat de adventu prædictorum Officialium. Successivè mandavit Notario Francisco Josepho Umberto, ut ipsi Comiti Præceptum injungeret de discedendo intra triduum à loco Felecti, prout idem Notarius, iniquum mandatum eo in Immuni loco exequendo, hujusmodi Præceptum d. Comiti intimavit. His omnibus peractis in contemptum Ecclesiasticæ Immunitatis discessum illinc habuerunt. Iterum verò die 16. mensis Octobris subsequentis armati Homines ad eumdem præmissum finem reditum fecerunt ad locum Felecti; Ast subitò de his monitus d. D. Comes in eamdem Parochialem Ecclesiam aufugit, in quam proinde ingressum habuerunt d. Notarius Ferreto parvum sclopum præmanibus gestans, Georgius filius d. Dominici Ruffina ensem evaginatum manutenens, qui assistentibus etiam dictis Dominico Ruffina, & Andrea Fresia Birruariis; nec non Antonio Buontempo asserto Fiscali Curiæ Abbatialis, minitati fuerunt d. Comiti violentam ejus extractionem à loco Immuni, etsi inde fortiter pro Domo Dei se opponente illius Parochialis Ecclesiæ R. D. Præposito, executi non fuerint: Adveniente tamen d. Advocato Trona, de ejus mandato, eodem Notario Ferreto in Immuni loco scribente, & jurisdictionem exercente, renovatum fuit Comiti Valperga antedictum Præceptum de discedendo è loco Felecti, rebusque aliis, prout in Processu desuper constructo, ad quem &c. singula singulis &c. super quibus &c. Quamobrem ad Instantiam, & pro parte d. Illustrissimi D. Joannis Caroli Piancastelli Commissarii Generalis fuimus instanter, & debitè requisiti, quatenus de opportuno juris remedio providere, & monitorias literas extra Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, & Judex delegatus sedulò spectantes damnatam, detestabilemque usurpationem jurisdictionis, & jurium Sanctæ Sedis, ac violationem Ecclesiasticæ Immunitatis, ut præmittitur commissam, proindeque attendentes requisitionem hujusmodi nobis factam fore, & esse justam, ac rationi consonam, cumque justa petenti non sit denegandus assensus prædictas literas monitorias contra delinquentes concedendas fore, & esse duximus, & per præsentes mandamus. Quo circa committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus vobis omnibus, & singulis, ac vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium, quatenus visis iisdem præsentibus &c. supradictos *Advocatum Victorium Amadeum Trona*, *Notarium Vincentium Ferreto*, *Dominicum Ruffina*, *Georgium ejus filium*, *& Andream Fresia Birruarios*, *N. fratrem d. Advocati Trona*, *N. Officialem Militum*, *Notarium Franciscum Josephum Umberto*, ac *assertum Fiscalem Antonium Bontempo* citetis, moneatis, & requiratis ac moneri & requiri faciatis, prout nos eosdem, & eorum quemlibet harum serie citamus, monemus, & requirimus, quatenus infra sexaginta dierum spatium ab executione præsentium computan., quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & alios viginti pro tertio, ultimo, & peremptorio termino, ac trinâ canonicâ monitione assignamus, & vos assignetis, debeant, & ipsorum quilibet, prout eos tangit, debeat Romæ coram Nobis personaliter, vel legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quare non debeamus ipsos, & eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras, & pœnas contra prædicta, & similia committentes in sacris Canonibus, Conciliis, & Apostolicis Constitutionibus contentas, inflictas, impositas, & comminatas incidisse declarare; & contra eos, & illorum quemlibet literas declaratorias quascumque desuper necessarias, & opportunas, decerni, & relaxari, deque eorum Innocentiâ, si quæ sit, legitimè docuisse, præsentique nostro Monitorio omninò paruisse. Certificantes *eosdem Advocatum Victorium Amadeum Trona*, *aliosque prædictos* sic citatos, & monitos, quòd si in dicto termino ipsis præfixo legitimè non comparuerint, vel aliquis ipsorum non comparuerit, Nos nihilominus, ad ulteriora, ad declarationem scilicet incursus pœnarum prædictarum usque ad Sententiam, illiusque executionem inclusivè, prout juris fuerit per Contradictas, vel Edictum publicum procedemus, eorum contumaciâ, vel absentiâ, aliisque quibuscumque non obstantibus. Et cum, ut notorium est, non

sit tutus accessus ad effectum personaliter citandi omnes, & singulos in præsenti monitorio nominatos: Proinde volumus, quòd præsens nostrum Monitorium contra omnes in eo expressos expeditum, ac executum mediante affixione, & dimissione ejusdem copiarum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Sancti Petri in Vaticano, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, nec non ad valvas supradictæ Parochialis Ecclesiæ loci Felecti, ita eosdem monitos, & eorum singulos arctet, & adstringat perinde, ac si personaliter, & magis legitimè executum foret. Contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo nono, Indictione duodecimâ, die verò decima septima mensis Maii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimo nono.

Carolus Collicola Pro-Thesaurarius, Collector Gen., & Judex Delegatus.

Antonius Cajetanus Frosius R. A. C. Sec.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictæ literæ Monitoriales affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis consuetis Urbis per me Franciscum Baldum Apostolicum Cursorem.

Joannes Triphellius Magister Curs.

EDICTUM.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Pro-Auditoris Sanctissimi, quo jussu Sanctitatis Suæ omnibus Romanæ Curiæ Judicibus præcipitur, ut Mandata personalia contra debitores relaxent, quotiescumque ab initio debuerint summam majorem scutis octo, & obulis quadraginta, licèt eam postmodum unâ, vel pluribus solutionibus imminuerint, ut comprehendatur sub reformatione san. mem. Pauli V., cui, cæterisque contrariis quibuscumque derogatur.

Pietro del Titolo di San Giovanni ante Portam Latinam Prete Cardinale Corradini Pro-Auditore della Santità di N. Sig.

ORdinando la Riforma della santa memoria Paolo Quinto, che per debito, che non eccede la somma di scudi otto bajocchi quaranta non possa venirsi alla cattura personale, nè spedirsi il Mandato contro la persona mà solamente contro li beni, si è riconosciuto in prattica, che molti Debitori di maggior somma pagano à conto in una, ò più volte tanta rata di debito, quanta è necessaria, perche resti la residuale rata del loro debito sotto la somma, che da detta Riforma si richiede per potere ottenere il Mandato personale, per lo che molti poveri Creditori, anche Mercenarii non possono ottenere, se non doppo lunghe liti, e gravi dispendii la sodisfazione, anzi molti restano affatto desperati di poter essere sodisfati, difendendo li Debitori le persone colla disposizione della Rifore le robbe con inibizioni dotali, e con altri impedimenti; Perciò la Santità Sua, che commisera infinitamente li poveri, a' quali, come Creditori di somme picciole, suole sempre avvenire ciò, che è di sopra espresso, per togliere quest'inconveniente, che per lo più succedere per malizia de' Debitori, si è risoluta ordinare, come per il presente Editto ordina, che in avvenire tutti li Giudici tanto ordinarii, che Delegati, e Deputati della Curia Romana, non ostante la disposizione della sudetta Riforma, debbano in tal caso rilassare li mandati anche personali, e che detti Mandati possano liberamente eseguirsi contro la persona senza tema di nullità, derogando la Santità Sua nel caso, e casi sudetti alla detta Riforma, & ad ogn'altra Costituzione, e legge, che facesse in contrario. Dato dalle Stanze della nostra habitazione questo dì 7. Decembre 1712.

P. Card. Corradini Pro-Auditore di Nostro Signore.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Bartolottum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Sebastianus Vasellus Pro Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA Congregationum Particularium à Clemente XI. Pont Max. deputatarum quæ deinde Sua Sanctitas comprobavit, & observari mandavit.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM I.

Quo omnibus Confessariis, etiam Pœnitentiariis Basilicarum Urbis, & aliis privilegiatis interdicitur, ne Pœnitentes à quibusdam Censuris, & Casibus Apostolicæ Sedi reservatis absolvant, & absolutiones, si fortè obtentæ fuerint, nullæ, ac irritæ declarantur.

QUoniam Sanctissimus D. N. Clemens XI. pro Pastorali in commissum sibi Gregem zelo, & pro Ecclesiasticæ disciplinæ rectâ ratione conservandâ, deputavit Congregationem particularem Eminentissimorum DD. S. R. E. Cardinalium Sancti Clementis, Paulutii Majoris Pœnitentiarii, & Fabroni, nec non RR. PP. Corradini Sanctitatis Suæ Auditoris, mei infrascripti S. Congregationis Concilii, & hujus deputatæ Secretarii, ac PP. Damasceni Consultoris Sancti Officii, & Alfari Consultoris Theologi Sacræ Pœnitentiariæ. Eadem Congregatio, consideratâ reformatione facultatum Officii Sacræ Pœnitentiariæ à fel. record. Innocentio XII. in ejus Constitutione edita 3. Septembris 1692. Censuit, si Sanctissimo placuerit, præcipiendum esse omnibus, & quibuscumque Presbyteris tam Sæcularibus, quàm Regularibus in Urbe ad Confessiones audiendas deputatis, ne imposterùm etiam in foro conscientiæ absolvant extra mortis articulum quoscumque Pœnitentes tam Incolas Urbis, quàm ad eam confluentes ab infrascriptis Casibus, nempe à Casu publico violatæ Clausuræ Monialium ad malum, seu inhonestum finem, à Presbytericidio publico, & à casu publico violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis Gregorii XIV. incipientis, *Cum alias nonnulli*, & etiam à casu occulto dictæ violationis Immunitatis, si fuerit secuta auctoritate publica, idque omninò ser-

ſervari ab omnibus, & quibuſcumque Confeſſariis in Urbe degentibus cujuſcumque Religionis, Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, ac Congregationis, quacumque ſpeciali nota explicandis, prout explicati latius fuere in Decreto Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium die 9. Menſis Januarii 1602. ſub fel. record. Clemente VIII., ac illius confirmatoriis, & innovatoriis ſub fel. record. Paulo V. die 7. Januarii 1617., & Urbano VIII. die 17. Novembris 1628. editis. Ac ſub præſenti prohibitione comprehendi etiam Pœnitentiarios Baſilicarum Urbis, & ab omnibus Confeſſariis prædictis, eam obſervari ſub iiſdem pœnis, & cenſuris eo ipſo, & abſque alia declaratione incurrendis, quæ continentur in præfatis Decretis. Noverintque Pœnitentes abſolutionem, ſi quam impoſterum obtinuerint à præfatis Caſibus in præſenti Decreto expreſſis, eſſe nullam nulliuſque roboris, & momenti, eaque omnia obſervari. Non obſtantibus quibuſcumque Privilegiis abſolvendi à prædictis Caſibus, ſub quibuſcumque tenoribus tam ante, quàm poſt dicta Decreta tam particularibus perſonis, quàm ratione Religionis, Societatis vel Inſtituti obtentis, & juxta latam derogationis formam in iiſdem Decretis contentam, quæ in præſenti repetita cenſeatur; & non obſtantibus omnibus, quæ idem Clemens VIII. Paulus V., & Urbanus VIII. voluerunt non obſtare; Rurſus declarando, prout declaratum fuit in præfatis Decretis, quod circa alios Caſus Sanctæ Sedi Apoſtolicæ reſervatos non expreſſos in præſenti Decreto (exceptis illis, quæ continentur in Bulla in die Cœnæ Domini legi conſueta) ita intelligatur præſervata facultas abſolvendi Confeſſariis Privilegiatis in Urbe degentibus, quatenus tamen eam habeant ex legitimis Privilegiis non revocatis, & in uſu exiſtentibus, ac juxta eorum tenorem tantum exequendis. Aliis verò in Urbe Confeſſariis Privilegia non habentibus nihil de novo, ſicuti per præfata Decreta, ita per præſens cenſeatur conceſſum.

Facta per me infraſcriptum hac die decima tertia menſis Maii 1711. relatione prædictæ reſolutionis Sanctiſſimo D. N. Sanctitas Sua eam, omniaque, & ſingula in ea contenta cum omnibus Clauſulis derogatoriis benignè probavit, ac inviolabiliter impoſterum ſervari præcepit ab omnibus, ut ſupra expreſſis, præſenſque Decretum in forma ſolita publicari juſſit, atque mandavit.

Vincentius Petra S. C. Concilii, & dictæ Deputatæ Secretarius.

II. DECLARATIO

Officialium, & Miniſtrorum Cameralium, quibus permittitur facultas deferendi Sclopettos parvos, & longiores, non tamen prohibitos, intus, & foris, oneratos intra Civitates, & loca Status Eccleſiaſtici muris, & foſſis, ſeu vallo circumdata.

Die 28. Septembris 1714.

IN Congregatione à Sanctiſſimo deputata, in qua interfuerunt Illuſtriſſimi Domini Theſaurarius Generalis, Mareſuſcus Auditor Sanctiſſimi, Bancherius Secretarius Sacræ Conſultæ, de Moralia Cameræ Apoſtolicæ Clericus, Liccius, & de Afflictis ejuſdem Sacræ Conſultæ Ponentes, ſeu Relatores, Advocatus Fiſcalis, Procurator Fiſcalis Generalis, & Commiſſarius Rev. Cameræ, examinatum fuit de mandato Sanctiſſimi Dubium, an, & quibus Officialibus, & Miniſtris Cameralibus competat facultas deferendi Sclopettos parvos, & longiores (non tamen prohibitos) intus, & foris oneratos intra Civitates, & Loca Status Eccleſiaſtici muris, & foſſis, ſeu vallis circumdata, fuitque declaratum, quod præter Officiales, & Miniſtros Camerales, quibus ad præſcriptum Bannimenti Cardinalis Pamphilii anno 1645. editi expreſsè permittitur facultas deferendi intra Civitates, & loca prædicta muris, & foſſis, ſeu vallo circumdata arma prædicta intus, & foris onerata, fuiſſe etiam comprehenſos:

Judices, & Fiſcales, & Subcollectores, ſeu Commiſſarios Spoliorum.

Nec non aſſociantes pecunias Fiſcales, ſeu Appaltatorum fiſcalium in actu illarum aſſociationis, & tranſmiſſionis tantum.

Item Bullatores, ſeu Ponderatores, ſeu Reviſores deputatos pro gabella carnis.

Ac demum Salnitrarios, ſeu conficientes Nitra in actu eorum exercitii tantùm.

Die 4. Octobris 1714. Facta relatione Sanctiſſimo per me infraſcriptum Auditorem, Sanctitas Sua approbavit ſupraſcriptas reſolutiones Congregationis Particularis, & ita ſervari mandavit.

P. Epiſcopus Cyrenen. Auditor.

DECLARATIONES III.

Proviſiones, & Decreta ſuper Sportulis, quæ Judicibus, Commiſſariis, Rotæ, aliiſque Tribunalibus perſolvi debent.

CUm ad aures Sanctiſſimi Domini Noſtri plurimæ pervenerint Litigantium querelæ ſuper inobſervantiâ Reformationis Tribunalium Urbis à felicis recordationis Paulo Papâ V. editæ, nec non Literarum Apoſtolicarum rec. mem. tum Innocentii Papæ XI. Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo nono, quarto Kalendas Julii: tum Innocentii Papæ XII. pridiè nonas Decembris Anno præfatæ Incarnationis milleſimo ſexcenteſimo nonageſimo tertio expeditarum, in ea præſertim parte, in qua Judicibus Commiſſariis, Rotæ, & aliis Tribunalibus ejuſdem Urbis taxantur Sportulæ: Simulque delatum fuerit, quod eâ de causâ germanum præfatarum Reformationis, & Literarum Apoſtolicarum intellectum, & claram Romanorum Pontificum mentem fallacibus argumentis, & minùs veris interpretationibus, vaniſque ſubterfugiis, ac prætextibus, non ſine maximo ipſorum Litigantium, & præſertim Pauperum diſpendio, everti, eludi, & retardari contingit. Cumque Sanctitas Sua, eâ, quâ, cæteris indeſinenter præeſt, pervigili curâ, & eximiâ, qua pauperes proſequitur, charitate, Congregationem particularem plurium Prælatorum ex Senioribus Romanæ Curiæ, nec non de ſtylo, ſeu praxi ejuſdem Curiæ apprimè inſtructorum ſpecialiter (ut infra) ad id deputaverit, attributâ eis facultate, quibuſcumque minùs veris interpretationibus, in ſubſiſtentibus titulis, & prætextibus penitus ſublatis, & rejectis, præfatorum Pontificum literas juxta eorum mentem, & ſenſum, declarandi, interpretandi, & debitæ, prout par eſt, executioni demandandi, reſervatâ tamen ſibi facultate eaſdem Declarationes, Proviſiones, & Decreta approbandi, & confirmandi;

di; Eadem Congregatio, re maturè discussâ, sub diebus decimâ, & decima octavâ Februarii proximè præteriti, & secundâ Junii currentis, infrascriptas edidit Declarationes, Provisiones, & Decreta.

Primò. In Causis, in quibus Judices Delegati, & Urbis Tribunalia procedunt vigore unius dumtaxat Commissionis, non liceat eis exigere, nisi unicam tantùm propinam juxta Taxam in dictâ Reformatione Pauli V. editam, ac in literis Innocentii XI., & Innocentii XII. confirmatam, etiamsi in Commissionibus fuerint expressa, & inclusa diversa credita, seu bona, diversæ actiones, & diversæ personæ. Ac etiam non obstante, quòd ad instantiam Collitigantium, vel alterius ipsorum fuerint divisa, & disputata diversa dubia, separatæ prodierint Decisiones, latæque separatæ Sententiæ.

II. In Causis, in quibus fuit in Sententiâ declaratum constare de credito unius ex Collitigantibus in aliquâ certâ, & determinatâ summâ, reservatâ aliâ majori summâ in Monitorio, seu Commissione, petitâ, discutiendâ in aliâ instantiâ, seu judicio, taxatio Sportularum erit regulanda à ratâ summæ in Sententiâ definitæ, non autem à totâ summâ in Monitorio, seu Commissione petita.

III. In Causis concursus Creditorum non percipiatur, nisi unica propina, habito respectu ad totam summam, solvenda tamen proportionabiliter ab omnibus Creditoribus per contributum.

IV. In Causis, in quarum Commissionibus fuit demandatum, ut docto de paupertate unius ex Collitigantibus, Judex procedat absque solutione sportularum, seu propinæ, nullo modo liceat exigere sportulas, seu propinam ab ullâ ex Partibus, quamvis divite, aut sponte dante.

V. In expeditionibus Causarum servetur in Rotæ Auditorio antiquus stylus; Nec cogantur Partes eâdem die, quâ instant pro expeditione, tradere Judici, vel Notario cedulam Sententiæ, vel citationem pro Decreto definitivo, ut statim, & contemporaneè in eâdem Rotâ, quâ fuerit decreta expeditio causæ, subscribatur Sententia seu Decretum definitivum hujusmodi: minusque cogantur ante emanatam resolutionem Rotalem pro expeditione Causæ solvere, aut deponere sportulas, sed liberum sit Colligantibus instare in Rotâ pro expeditione Causæ, etiam nullâ traditâ cedulâ, nec reproducta, imò nec executâ citatione pro habendo Decreto definitivo, nec ullo sportularum facto deposito, itaut Victori, seu Victoribus, etiam post editam resolutionem Rotalem pro Causæ expeditione, liceat citare, & reproducere citationes in die, quâ illæ cadunt, ac tradere cedulam infra terminum *Pro servato*, & solvere, seu deponere Sportulas pro obtinendis subscriptione ejusdem Cedulæ Sententiæ, seu Decreto definitivo, prout juxta antiquum laudabilem stylum, seu consuetudinem practicari consuevit, dummodò tamen Parti victæ post decretam expeditionem Rotalem semper, & in quocumque casu remaneat tempus congruum saltem tridui ad renunciandum, non obstantibus quocumque Decreto contrario etiam ejusdem Rotæ, & contrariâ praxi novissimâ introductâ.

VI. Facta renunciatione liti, non liceat recipere quidquam pro sportulis, seu propinâ sub quovis prætextu, etiam taxationis expensarum, sublatis, ac penitus revocatis quocumque Decreto ejusdem Rotæ, usu, seu consuetudine contrariâ, & quibuscumque aliis in contrarium facientibus.

VII. Quamvis in præinsertis Innocentii XII Literis dispositum sit, ubicumque in hac sportularum materiâ quæstio aliqua emergeret super interpretatione, declaratione, aut executione suarum, & dictorum Pauli V., ac Innocentii XI. Literarum, standum esse judicio, & declarationi Gubernatoris Urbis pro tempore, & duorum in ordine succedentium ex Congregatione Reformationis Tribunalium Urbis. Nihilominùs, quia experientia compertum est, quàm rarò præfati Gubernator, & alii duo in ordine succedentes ex Congregatione Reformationis convenire, & congregari valeant; Ideo pro majori, & faciliori Litigantium commoditate visum fuit consulendum Sanctissimo, ut prævià revocatione, & abrogatione in hac dumtaxat parte suprarelatæ Constitutionis Innocentii XII., tam præmissorum, quàm aliorum in præfatis literis Pauli V., Innocentii XI., & Innocentii XII. dispositorum, executionem mandet, deleget, & committat suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori, ad quem facilior, & quotidiè patet aditus; Quò verò ad earumdem literarum declarationem, & interpretationem mandet stari judicio, & declarationi ejusdem Auditoris, nec non Decani pro tempore tum Signaturæ Gratiæ, tum Signaturæ Justitiæ, quovis alio recursu, & appellatione penitùs sublatis.

Et factâ Sanctissimo Domino Nostro Declarationum, Provisionum, & Decretorum præmissorum relatione, Sanctitas Sua ea approbavit, & ab omnibus Judicibus Commissariis, Rotâ, aliisque Tribunalibus Urbis omninò servari mandavit, revocatis, & reprobatis quocumque decreto, etiam ejusdem Rotæ, usu, & consuetudine contrariâ, & aliis quibuscumque in contrarium facientibus; Ac insuper, præviâ derogatione literis Innocentii XII. in hac parte tantùm, Suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori illarum executionem, prout etiam eidem Auditori, & Decanis pro tempore Signaturæ Gratiæ, & Justitiæ earumdem interpretationem, ac declarationem specialiter commisit, & delegavit, omni, & quacumque appellatione, & recursu rejectis, & sublatis; eâ tamen adjecta declaratione, quòd Sanctitas Sua non intendit per hujusmodi Declarationum, Provisionum, & Decretorum approbationem, seu confirmationem, quoquo modo liberare, seu eximere eos, qui in aliquo contrafecerunt, seu contravenerunt dispositis in Reformatione Pauli V. & memoratis suorum Prædecessorum literis, à restitutione summæ, si quæ ab illis foret indebitè exacta, nec ab aliis pœnis per eos quomodolibet incursis. Datum hac die 22. Junii 1715.

Prosper Episcopus Cyrenen. Sanctissimi Domini Nostri Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi interfuerunt, sunt hæc.

R. P. D. Ferdinandus Nuptius Archiepiscopus Nicenus Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium Secr.

R. P. D. Vincentius Petra Archiepiscopus Damascenus, Sacræ Congregationis Concilii Secretarius.

R. P. D. Silvius de Cavaleriis Archiepiscopus Athenarum, Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide Secr.

R. P. D. Prosper Marefuscus Episcopus Cyrenen. SS. Domini Nostri Auditor.

R. P. D. Fattinellus de Fattinellis R. C. A. Clericus.

R. P. D. Prosper de Lambertinis Utriusque Signaturæ Referendarius, & Promotor Fidei.

R. P. D. Gaspar Turchus R. C. A. Commissarius Gener.

Salvator Paparozzius A. C., & Sacri Palatii Apost. Notarius.

Die

Die 26. Junii 1715. supradictæ Declarationes, Provisiones, & Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apostolicum Cursorem.

Ludovicus Cappelli Magister Curs.

IV.

DECRETUM.

Pro tollendis abusibus per eos invectis, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à Locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse, frequenter allegare solent.

CUm ad aures Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus in plurimis locis, ac præsertim in Provinciis Italiæ, & Insulis eidem adjacentibus atque etiam in Regnis Hispaniarum, à plerisque eorum invecti, qui ubi de mandato Judicum capti fuerint, & carceribus mancipati pro causis civilibus, vel criminalibus, ad eludendam justitiam, allegare frequenter solent sese ab Ecclesiis, aliisve Locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam non solùm in suis depositionibus facilè pejerant, sed falsos insuper inducunt Testes, adhibitâque Consanguineorum, vel Amicorum suorum operâ, etiam alia non minùs damnabilia patrare non erubescunt; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ, ab Ecclesiis, Locisve immunibus prædictis sese extrahi curarunt, eâ spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas Suas ejusmodi malis, quibus Justitiæ cursus inhibetur, animarumque salus magnum in discrimen adducitur, pro eximiâ suâ Pastorali solicitudine, ac zelo occurrere intendens, exquisivit à Congregatione Particulari nonnullorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, ac Illustrissimorum, & Reverendissimorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ad hunc effectum deputatâ, quomodò, & qua ratione provideri posset, ut tam graves abusus è medio tollerentur. Habitâ itaque Congregatione prædicta sub die 5. Octobris 1716., cui interfuerunt DD. Cardinales Tanarius, Spinula S. R. E Camerarius, Vallemanus, Grimaldus, & Origus, ac RR. PP. Prosper Marefuschus Episcopus Cyrenensis ejusdem Sanctitatis Suæ Auditor, Antonius Bancherius Protonotarius Apostolicus, ac Sacræ Consultæ Secretarius, Carolus Cerrus Rotæ Romanæ Auditor, Scipio de Ricciis præfatæ Congregationis Secretarius, Prosper de Lambertinis Consistorialis Aulæ Advocatus, ac Fidei Promotor, & Nicolaus Jacobatius R. C. A. Procurator Fiscalis Generalis, re maturè discussâ eadem Congregatio censuit.

Consulendum Sanctissimo, quòd omnibus Ordinariis tam Italiæ, Insularumque illi adjacentium, quàm etiam Hispaniarum, scribantur literæ, per quas illis injungatur, ut publico Edicto notificent, ac moneant omnes, & singulos, qui ad Ecclesias, aliave Loca immunia confugerunt, vel in posterum confugient, ut quatenus gaudere velint beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ localis, curent in eisdem Ecclesiis, & Locis immunibus permanere, caveantque, ne ullo prætextu, causâ, vel quæsito colore ad eas, vel ea deferenda sese induci sinant; Nam si extra illas, vel illa ab Executoribus Justitiæ capti fuerint, minimè eis proderit allegare, vel etiam probare, quòd fallacibus suasionibus, blandis verbis, assecurationibus, dolosisve machinationibus extracti fuerint; Cum Animarum saluti, Justitiæ administrationi, ac publicæ etiam delictorum vindictæ, ubi de Criminalibus agitur, expediat, ut de cætero illæ dumtaxat extractiones suffragentur, quæ aut violenter patratæ, aut sub fide Salvi-Conductus ab aliquo Judice Ordinario, seu Delegato concessi, ac subscripti securæ fuerint; qui tamen Salvus-Conductus suffragari poterit pro tempore tantùm in eo præscripto, intra quod extracti ad Loca immunia omninò reverti debebunt, si eorum Immunitate iterum gaudere intendant. Præterea iidem Ordinarii moneant, atque notificent in ejusmodi Edicto, quòd, si quis verè extractionem dolosè, ut supra, commissam ante promulgationem Edicti passus fuerit, ac Immunitatis Localis beneficio gaudere velit, Ecclesiasticum confugium repetere omninò debeat intra mensem à die promulgationis ejusdem Edicti numerandum, petito etiam, quatenus opus sit, ad hunc effectum Salvo-Conductu ab ipsis Ordinariis gratis concedendo, ita tamen, ut eo tempore elapso, si extra locum immunem deprehensus fuerit, perinde habeatur, ac si voluntariè, spontèque suâ inde recessisset, nec audiri possit super extractione dolosâ, quam de præterito se passum fuisse allegaret. Factâque eidem Sanctissimo Domino Nostro per me infrascriptum Secretarium de præmissis omnibus relatione, Sanctitas Sua Particularis Congregationis Sententiam benignè probavit, ac desuper præsens Decretum edi, illudque à Sacrâ Congregatione Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis jurisdictionalibus præpositâ promulgari, & executioni mandari præcepit. Hac die 22. Decembris 1716.

S. A. Card. Tanarius.

Scipio de Ricciis Secretarius.

V.

DECRETUM

Quo declaratur Prælato Inferiori non sufficere quadragenariam præscriptionem unà cum titulo colorato ad acquirendum Territorium separatum, ac jurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem in Clerum, & Populum cum Episcopi exclusione in aliquo speciali loco, sed ad id omninò requiri, aut clarum, & undequaque subsistens Apostolicum Privilegium, aut consuetudinem immemorabilem cum his omnibus requisitis ritè probatam, per quam Apostolicum Privilegium de jure præsumi valeat.

IN Congregatione Particulari à Sanctiss. Domino Nostro die tertia Augusti 1718. specialiter deputata, EE. DD. Judice, Vallemani, Parracciani Præfecti Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium, Corradini Præfecti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis, Scotti Præfecti Signaturæ Justitiæ, nec non RR. PP. DD. Petræ prædictæ Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium Secretarii, Lancettæ Sacræ Rotæ Romanæ Decani, Cerri ejusdem Rotæ Auditoris, Ansidei Assessoris Sanctissimæ Inquisitionis, & mei infrascripti Secretarii memoratæ Congregationis Concilii Tridentini Interpretis, & hujus quoque Particularis Congregationis Secretarii, ut in ea videlicet examinaretur, an ad tramites Sacrorum Canonum, Sacrique

præſertim Concilii Tridentini, poſſit inferior Prælatus Territorium ſeparatum, & juriſdictionem ordinariam, & quaſi Epiſcopalem in Clerum, & Populum, cum ipſius Epiſcopi excluſione, in aliquo ſpeciali loco acquirere per quadragenariam præſcriptionem unà cum titulo colorato: prædicti Eminentiſſimi Domini, & RR. PP. particularem Congregationem conſtituentes inſimul congregati in ædibus Eminentiſſimi Judice die 3. Januarij hujus anni 1721. poſt maturum, & diligentiſſimum materiæ examen, unanimiter reſponderunt non poſſe, ſed pro acquiſitione Territorii ſeparati, prædictæque juriſdictionis, omninò requiri, aut clarum, & undequaque ſubſiſtens Apoſtolicum Privilegium, aut conſuetudinem immemorabilem cum ſuis omnibus requiſitis ritè probatam, per quam Apoſtolicum Privilegium de jure præſumi valeat. An autem admiſſo verò Apoſtolico Privilegio, de ſui natura apto ad ſeparationem Territorii, & conceſſionem juriſdictionis Ordinariæ, quaſi Epiſcopalis in Clerum, & Populum cum excluſione Epiſcopi in aliquo determinato loco, ſed aliquam rationabilem dubietatem, aut diſputationem admittente, ſubſequens uniformis quadragenaria, aut per aliud legitimum tempus continuata obſervantia favens Prælato inferiori in qualibet actuum ſpecie Ordinariæ, & quaſi Epiſcopalis juriſdictionis, deſervire valeat pro dicti Apoſtolici Privilegii interpretatione, prædicti Eminentiſſimi Domini, & RR. PP. dixerunt id dependere à ſingulis caſuum, & factorum circumſtantiis, & ſic dandum eſſe reſponſum à ſuis Judicibus ſuper hac re in caſibus particularibus. Factâque per me prædictorum omnium Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, die 14. Januarii hoc anno 1721., Sanctitas Sua approbare dignata eſt, & præſens Decretum publicari mandavit.

Proſper de Lambertinis Sacræ Congreg. Particularis Secretarius.

DECRETUM.

In Cauſa Vacationis Decanatus Sacri Collegii Cardinalium die 28. Februarii 1721. habita fuit Congregatio Particularis in Manſionibus R. P. D. Auditoris Sanctiſſimi, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra Secretarius Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, Mareſuſcus Auditor Sanctiſſimi, Lancetta, Cerrus, Herrera Sacræ Rotæ Auditores, Anſideus Aſſeſſor S. Officii, & Lambertinus Sacræ Congregationis Concilii, & hujus Particularis Congregationis Secretarius.

Omneſque unanimiter reſponderunt,

Conſulendum eſſe Sanctiſſimo, quod declarare dignetur Decanatum Sac. Collegij Cardinalium deveniſſe vigore Bullæ V. ſan. mem. Pauli Quarti ad Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Tanarium, uti Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curiâ præſentem tempore vacationis dicti Decanatus ſequutæ per obitum Cardinalis Fulvii Aſtallii, excluſis Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publicâ causâ, & deſtinatione Romani Pontificis, etſi reſiderent in Diœceſibus, quarum adminiſtrationem ex diſpenſatione Apoſtolicâ retinent, & ita ſervandum eſſe perpetuis futuris vacationibus.

Quo ad aliam verò controverſiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Epiſcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Epiſcopatu, ſed antiquiorem in Cardinalatu, Cauſa non fuit propoſita, attentâ ceſſione ſuo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt conſulendum eſſe Sanctiſſimo, quòd declarare dignetur ex hujuſmodi ceſſione nullum in futuris Decanatus vacationibus cenſeri irrogatum fuiſſe præjudicium Cardinalibus ſimilia jura foventibus.

Factâque eâdem die per me infraſcriptum Secretarium de præmiſſis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua Congregationis Sententiam quo ad utramque partem benignè approbavit, & perpetuis futuris temporibus ſervari mandavit.

Proſper de Lambertinis Secretarius.

PARS TERTIA.

Complectitur Edicta, Declarationes, & Decreta Memorabilia, quæ CLEMENTE XI. PONT. MAX. Ejuſque auctoritate.

A' Sacris Congregationibus Urbis.

Nempè S. Officii, Epiſcoporum, & Regularium, Concilii Tridentini, Propagandæ Fidei, Immunitatis Eccleſiaſticæ, Sacrorum Rituum, Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum, Indicis librorum prohibitorum, Diſciplinæ Regularis, Viſitationis Apoſtolicæ, Rerum Cœremonialium, Conſultationis ſuper negociis Status Eccleſiaſtici, & Reformationis Tribunalium ejuſdem Urbis prodierunt.

Edicta, Decreta, & Acta Memorabilia Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, ac Univerſalis Inquiſitionis.

Juxtà temporis ſeriem diſpoſita.

DECRETUM

Quo Folia, ſeu Summaria inſcripta, *Lega ſpirituale de Viventi fermata co' Morti*, damnantur cum aliis Ordinationibus.

Feria V. die 12. Julij 1703.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Clemente Divinâ Providentiâ Papa XI. ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Chriſtianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sanctâ Sede Apoſtolicâ ſpecialiter deputatis.

Cum aliàs ab Innocentio X. sub die quinta Augusti 1653. pro Confraternitate Beatæ Mariæ, vulgò del Soccorso in Ecclesiâ PP. Societatis Jesu Sanctæ Fidei in Indiis Occidentalibus,& ab Innocentio XI. sub die 20. Martij 1680. pro alia itidem Confraternitate Beatæ Mariæ Virginis Auxiliatricis in Ecclesiâ Sanctissimæ Trinitatis eorumdem Patrum Societatis Oeniponti, nec non ab eodem Innocentio XI. sub die quintâ Martii 1682. pro simili Confraternitate Beatæ Mariæ Virginis de bono remedio in Ecclesiâ Fratrum Excalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Taurini canonicè erectis, & respectivè nuncupatis, de Omnipotentis Dei misericordiâ, & Apostolicæ Sedis clementia nonnullæ Indulgentiæ fuerint concessæ, & ad notitiam subinde Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium Generalium Inquisitorum pervenerint quædam folia, seu Summaria variis temporibus, atque in diversis locis Italiæ, & extra Italiam relativè ad dictas indulgentias impressa sub hoc titulo *Lega spirituale de Viventi fermata co' Morti*, quæ prævio maturo, ac diligenti examine in multis contraria, & non parùm dissona dictorum Brevium dispositionibus ab Eminentissimis Patribus sunt reperta videlicet.

Primò. Quia in Titulo Summarii Taurinensis Indulgentiæ, quæ solitis Christifidelibus in hac vita degentibus fuerunt concessæ ad ipsos etiam Defunctos, & quidem principaliter extensæ reperiuntur, & in foliis, seu Summariis, quæ referuntur ad Confraternitates Civitatum Sanctæ Fidei, & Oeniponti assumitur titulus proprio marte excogitatus, scilicet: *Lega spirituale de' viventi fermata co' morti*, contra tenorem dictorum Brevium.

Secundò. Quia Indulgentiæ quæ certis, ac determinatis personis, ac locis, in quibus prædictæ Confraternitates canonicè erectæ sunt, in dictis Brevibus conceduntur, ad omnes, & quoscumque totius Orbis Christifideles, qui pro eorum libitu, nulla servata forma, seu solemnitate nomen dederint, & iisdem Confraternitatibus adscripti fuerint, Indulgentiæ prædictæ extenduntur, contra mentem Pontificum in dictis Brevibus satis expressam, in quibus præcipuæ Indulgentiæ Confraternitatum prædictarum Confratribus, & Consororibus, hæc, vel illa opera pia exercentibus, vel certis anni diebus Ecclesias præfatas Civitatum Sanctæ Fidei, Oeniponti, & Taurini devotè visitantibus, concessæ leguntur.

Tertiò demum, quia in foliis, seu Summariis prædictis ipsi etiam ubique locorum Defuncti Confraternitatibus hujusmodi adscribuntur, vel adscribi dicuntur, postquam aliquis ex Fidelibus viventibus pia quædam opera pro illis expleverit, cum tamen de his nulla in dictis Brevibus mentio habeatur.

Propterea his, atque aliis attentè perspectis, & coram Sanctissimo D. N. Clemente Papa XI. relatis, Sanctitas Sua de consilio dictorum Eminentissimorum Patrum, nedum folia, seu Summaria prædicta quocumque idiomate, & quocumque loco impressa, veluti dictorum Brevium dispositionibus contraria, prohibuit, & damnavit, sicuti illa præsenti Decreto damnat, & prohibet; verùm etiam uti nullas, atque invalidas, nulliusque roboris assertas descriptiones Confratrum, & Consororum, quocumque loco extra Civitates Sanctæ Fidei, Oeniponti, & Taurini factas declaravit, prout hoc ipso Decreto annulat, & respectivè prohibet, salvis, & firmis, atque in suo robore permansuris iis omnibus, quæ in dictis Brevibus conceduntur.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius

Die 8. Augusti 1703. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum SS. Inquisitionis Curs.

DECRETUM.

Quo liberculus inscriptus *Lotto spirituale &c.* damnatur cum aliis ordinationibus.

Feria 4. die 18. Julii 1703.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu Sanctæ Mariæ super Minervam coram Eminentissimis & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Examinatis Documentis exhibitis ad probandam validitatem Indulgentiarum, quæ ut asseritur concessæ fuerunt ab Alexandro VI. Coronis S. Brigittæ, & ab Urbano VIII. Crucibus, quas vocant S. Turribii, examinatis etiam quibusdam foliis impressis Romæ, Venetiis, & forsan alibi cum titulo: *Lotto Spirituale per le povere Anime del Purgatorio molto bisognose di Christiano soccorso &c.*, in quibus præscribitur modus suffragandi per quamdam speciem sortis Animabus, quæ in Purgatorio cruciantur; maturèque omnibus perpensis, iidem Eminentissimi decreverunt.

Quoad Indulgentias concessas, ut prætenditur Coronis S. Brigittæ, declarandas esse apocryphas, & nullius roboris, ac momenti; sine præjudicio tamen Indulgentiarum à Leone X. dictis Coronis concessarum 6. Idus Julii 1515.

Quoad indulgentias, ut prætenditur concessas Crucibus S. Turribii circa quas fuerunt relata Decreta aliàs edita à Sacra Congregatione, tanquam falsas esse prohibendas.

Quo verò ad prædicta folia impressa cum titulo: *Lotto spirituale &c.* esse ubique supprimenda, non propter suffragia pro iisdem Animabus, quæ sancta sunt, sed propter dictum titulum, & modum, qui est prophanus, & Christiana pietate planè indignus.

Nemo igitur cujuscumque ordinis, gradus, & conditionis existat, Indulgentias, Summaria ipsarum, si quæ sunt, & respectivè folia præfata promulgare, apud se retinere, imprimere, vel imprimi curare audeat, sed statim à præsentis Decreti notitia, quicumque eadem Summaria, & folia habuerit, locorum Ordinariis, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere teneatur, sub pœnis in Brevibus, seu Constitutionibus Apostolicis contentis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 8. Augusti 1703. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum SS. Inquisitionis Cursorem.

ACTA

Causæ Rituum, seu Cæremoniarum Sinensium complectentia.

I.

Mandatum, seu Edictum D. Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis.

II.

Quæsita ex eodem Mandato, seu Edicto excepta, Sacræ Congregationi Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis proposita.

III.

Responsa data iidem Quæsitis à præfatâ Congregatione.

IV.

Decretum à Sanctissimo D. N. D. Clemente divinâ Providentiâ Papa XI. in eâdem Congregatione die xx. Novembris 1714. editum, quo dicta Responsa confirmantur, & approbantur.

MANDATUM.

Seu Edictum Domini Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis.

CArolus Maigrot Sacerdos, Vicarius Apostolicus Fokiensis, Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Sociusque Sorbonicus omnibus Vicariatus nostri Consacerdotibus salutem in eo, qui est omnium vera salus. Ex quo in Sinarum Imperium, Deo favente, appulimus, Nobis semper hæc Vicariorum Apostolicorum solicitudinis præcipua pars visa est, ut diversis quæstionibus, de quibus inter Missionarios jamdiù controvertitur, finem, si fieri posset, afferrent: Sin minùs, regulam Missionariis traderent, quæ donec Apostolica Sedes controversiam dijudicaret, æquali ab omnibus usu, & ratione servaretur. Neque enim, quod sæpiùs gementes conspeximus, sine magno Ecclesiarum istarum detrimento accidit, ut Evangelii Ministri in rebus, quæ ad Dei cultum, & Idololatriæ extirpationem attinent, inter se non consentiant; Ut quod alii sine Idololatriæ labe fieri posse non putent, hoc alii Christianos facere permittant, aut etiam ad faciendum adhortentur, utque illi ipsi, qui certos usus superstitiosos esse arbitrantur, eosdem pro bono pacis interdum tolerent. E' qua mali tolerantiâ malum radices agere, atque in dies incrementum accipere, diuturnâ experientiâ cognovimus.

Et quidem plerique Vicariatus nostri Missionarii hanc in quæstionibus tanti momenti non sententiarum modo discrepantiam, sed praxis, & usus dissimilitudinem tolli magnoperè cupientes nostram pro eo, quo indigni fungimur, Vicarii Apostolici munere sententiam sciscitati sunt: ac ne continuis conscientiæ scrupulis, & angoribus premerentur, *aliquid saltem* per interim *à nobis decerni sæpiùs instarunt*: Rerum autem gravitas fecit, ut non ita citò responderimus, atque illi exoptabant: Etsi enim jam à multo tempore bon. mem. Episcopi Heliopolitani, olim Vicarii Apostolici Fokiensis, & Sinarum Missionum generalis Administratoris jussu, cum suas nobis vices demandaret, his rebus incumberemus, nova tamen, & acrior diligentia, postquam ad Apostolicum Vicariatum à S. Sede electi fuimus, adhibenda esse visa est. Quâ in re, id verè affirmare possumus, nihil à nobis spontè prætermissum fuisse, ut sive ex Sinicis fontibus, sive ex Commentariis hoc in genere Europæo Idiomate conscriptis, quoscumque habere potuerimus, sive ex eruditorum Virorum consortio, veritatem indagaremus. Et quod omnium maximè necessarium est, Deum jugi Sacrificio, & assiduis precibus obsecravimus, ut tenebras nostras illuminaret, & semitas suas, quodque placitum, & acceptum est in oculis suis, edoceret.

Cum itaque Decretis, & Constitutionibus Apostolicis sancitum sit ad Apostolicos Vicarios spectare, ut iis, quæ ad Cultum Divinum, & bonos mores pertinent, intra suorum Vicariatuum fines provideant, ut hac in parte Officio nostros faciamus satis, omnibus, & singulis Vicariatus nostri Missionariis observanda præcipimus, quæ sequuntur, *donec aliter ab Apostolica Sede decretum fuerit.*

Primò. Exclusis nominibus Europæis, quæ nonnisi barbaro quodam modo Sinicis literis, & vocibus exprimi possunt, Deum Opt. Max. longo usu recepto nomine Tien Chu, Cœli Dominum appellandum esse statuimus, ita duæ aliæ Sinicæ Voces Tien Cœlum, & Xang Ti supremus Imperator prorsus repellantur; Multò minùs affirmetur id, quod Sinæ præfatis nominibus Tien, & Xang Ti intelligunt, Deum esse, quem Christiani colimus.

Secundò. Districtè prohibemus, ne in ullâ Ecclesiâ Tabella quædam, cui hæ duæ literæ Cœlum Colito King Tien inscriptæ sunt, appendatur, & ubicumque appensa fuerit, intra duos menses auferri mandamus, cum aliis ejusdem sensus Tabellis, & Versibus, in quibus nomina Tien, & Xang Ti Deo affiguntur, ac nostro quidem judicio, cum omnes illæ Tabellæ, tum ea in primis, quæ literas King Tien continet ab Idololatria excusari non possint. Tametsì verò non ita certa res esset, ac nobis videtur, vel ipsa periculi suspicio, ne ab Evangelii Ministris abominatio desolationis in loco sacro collocetur, nos ab ejusmodi Tabellis deterrere debet: Maximè cum experientiâ nobis constet eos Vicariatus nostri Missionarios, quorum in Ecclesiis illæ Tabellæ non habentur, nihilo ad Evangelium prædicandum imparatiores esse, nec minorem, quàm alii, laborum suorum fructum percipere.

Tertiò. Quæsita super Capitibus Summo Pontifici Alexandro VII. proposita multis in rebus non esse veridica declaramus: ac proinde Missionarios responsis ab Apostolicâ Sede, rectè quidem, & sapienter, at juxta circumstantias in dubiis expressas datis, inniti non posse, ad usitatum apud Sinas Confucii, & Progenitorum cultum permittendum.

Quartò. Missionarii nullatenùs, nullaque de causâ Christianis permittant solemnibus, quæ semel, & iterum singulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri solent, Sacrificiis, seu oblationibus præesse, ministrare, aut interesse; quas oblationes superstitione imbutas esse declaramus.

Quintò. Missionarios, qui in locis, ubi Evangelio operam navant, Tabellarum in Defunctorum honorem privatis in Domibus erectarum usum abolere studuerunt, magnoperè laudamus, atque, ut eo, quo cœperunt, pede in posterum pergant, adhortamur: Ubi verò hunc usum tollere difficilius erit, ad hoc saltem res temperamentum revocetur, ut sublatis literis Xin Chù, Xin Goei, Ling Goei; solummodò defuncti nomen Tabellæ inscribatur, aut ad summum litera Goei superaddatur: ac ne hujusmodi Tabella, quàm in prædictâ formâ, donec Apostolica Sedes de re ipsâ judicaverit, non omninò reprobamus, superstitiosè accipiatur, in loco, ubi Tabellæ privatis in domibus erigi solent, scripta majoribus characteribus declaratio apponatur, in quâ, & quæ sit Christianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enuntietur; Cujus declarationis in formam ad hujus Mandati calcem tradidimus, neque tamen prohibemus aliam ejusdem sensus apponi, si modò priùs à nobis approbata fuerit.

Sextò. Cum nonnulla, seu verbo, seu scripto evulgari animadvertimus, quæ incautos in errorem inducunt, & viam ad superstitionem patefaciunt, V. G.

Philosophiam, quam Sinæ profitentur, si benè intelligatur, nihil habere legi Christianæ contrarium.

Nomi-

Nomine Taii Kie sapientissimos Priscos Deum Causam primam rerum omnium definire voluisse.

Cultum, quem Confusius Spiritibus adhibuit, Civilem potiùs, quàm Religiosum fuisse.]

Librum, quem Sinæ Ie King appellant, summam esse optimæ doctrinæ physicæ, & moralis.

Hæc, & similia, uti falsò, temerè, & scandalosè dicta, scriptave, districtè inhibemus, ne in toto Vicariatu nostro disseminentur.

IV. Septimò. Caveant Missionarii, ne qui Christiani Sinicos libros in Scholis legunt; Atheismum, & diversas superstitiones, quibus illi libri, tam in Textu, quàm in Commentariis, scatent, in Auditorum animos infundant; Sed illos Missionarii admoneant, ut obvios errores refutent, & errorum occasione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Christiana Religio tradit, discipulos diligenter edoceant, atque eosdem Christianos Missionarii frequenter commonefaciant, ne quod facilè contingit, suis in scriptionibus aliquid è Scholæ literariæ principiis legi Christianæ contrarium admisceant.

Sunt, & aliæ quæstiones, quas hac vice nondum attingimus, quia cum memoratis capitibus, quæ præcipua sunt, & è quibus alia magnâ ex parte dependent, provisum fuerit, facilius erit, quod in cæteris tenendum sit, præscribere, & in usum inducere.

Si quis autem Missionarius, quod absit, nullâ habitâ hujus declarationis, & Mandati ratione, intra duos menses, memoratas Tabellas, & versus ab Ecclesiis suis, aut domibus non auferat, aut intra præfatum tempus manum operi non adhibeat, ut quas præscribimus, regulas in usum, & morem inducat concessas ei à nobis, & à quocumque alio Vicario, & Provicario Apostolico facultates per præsentes revocamus, ac pro tempore præfato revocatas esse declaramus.

Neque tamen hac præsenti declaratione, & Mandato eos culpare intendimus, qui aliter antea censuerunt, aliamque praxim secuti sunt ab eâ, quam in posterum sequendam esse statuimus; Mirum enim videri non debet, si in rebus hujusmodi Missionarii omnes unius, ejusdemque Sententiæ non fuerint, & eam unusquisque praxim amplexus sit, quæ sibi in Domino magis veritati consona videbatur: Nunc verò in hoc omnes studia nostra conferamus, ut idem sapiamus, ut unanimes uno ore exhibeamus istam Ecclesiam non habentem maculam, aut rugam, sed ut sit Sancta, & immaculata, ac Deus pacis, & dilectionis erit nobiscum. Datum in Oppido Changlo Provinciæ Fokiensis die 26. mensis Martii 1693.

Carolus Maigrot Presbyter Vicarius Apostolicus Fokiensis.

II.

QUÆSITA

In Causa Rituum Sinensium super Mandato, seu Edicto Domini Caroli Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis in Regno Sinarum, nunc Episcopi Cononensis ab Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus specialiter à sanctæ memoriæ Innocentio Papa XII. deputatis, post varias Congregationes, ac longum Jurium hinc inde deductorum examen, confecta: primùm quidem Theologis, & Qualificatoribus ad id selectis proposita, ac deinde in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis discussa, & resoluta.

Controversiis in Imperio Sinico subortis inter Missionarios Apostolicos, iisque ad Sanctam Sedem delatis sub Innocentio Decimo, Alexandro Septimo, & Clemente Nono, nùm quædam, quæ à Sinis Gentilibus peraguntur, præsertim erga Confucium antiquum Philosophum, & Progenitores defunctos permitti possint iis, qui ad Christianam Fidem conversi fuerint; propterea, quod alii ex Missionariis affirmarent actiones illas superstitiosas, vel Idololatricas esse, alii è contra civiles tantùm, & politicas.

Die 12. Septembris 1645. Quæsita quædam in Sacrâ Congregatione de Propaganda Fide proposita, examinata, & resoluta fuerunt, approbante sa. me. Innocentio X.

Alia quoque in Sacrâ Congregatione Sancti Officii pariter discussa, & resoluta die 23. Martii 1656. sa. me. Alexander VII. approbavit: Et deinde die 20. Novembris 1669. sa. me. Clemens IX. utraque vim habere pro diversâ facti, & circumstantiarum expositione declaravit.

At verò, cum ejusmodi controversiæ Missionariorum non adhuc quiscerent, D. Carolus Maigrot Vicarius Apostolicus Fokiensis, nunc Episcopus Cononensis, in toto suo Vicariatu quædam observanda præcepit, donec aliter ab Apostolicâ Sede decretum fuerit, Edicto promulgato die 26. Martii 1693., & in septem Articulos distributo:

Porrò petente eodem D. Maigrot sui Mandati confirmationem, sa. mem. Innocentius XII. rem ad Sacram Congregationem Sancti Officii diligentissimè discutiendam remisit, deputatis ad id quatuor Theologis Qualificatoribus, videlicet Patre D. Joanne Maria Gabriellio Abbate Generali Reformatorum Sancti Bernardi, nunc S. R. E. Cardinali, Patre Nicolao Serrano Priore Generali Fratrum Eremitarum Sancti Augustini; Patre Philippo à Sancto Nicolao Exgenerali Carmelitarum Discalceatorum, & Patre Carolo Francisco Varesio olim Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum de Observantiâ Reformatorum.

Utque opportuna Quæsita proponerentur, & de facti circumstantiis probè constaret, Sanctitas Sua jussit adesse Patrem Joannem Franciscum à Leonissa Ordinis Minorum de Observantiâ Reformatorum Episcopum Beritensem, & Vicarium Apostolicum *Hù Quang*, qui post longam plurium annorum in Imperio Sinico moram, huc redux advenit, rerum, quæ in illis Regionibus peraguntur, oculatæ Fidei testis, Sinarumque Rituum apprimè instructus.

Igitur solerti curâ, & omnibus serio, exactèque perpensis, & additâ facti circumstantiarum plenâ enarratione, infrascripta efformata fuerunt quæsita super unoquoque ex septem Articulis Edicti D. Maigrot Vicarii Apostolici Fokiensis, videlicet:

Super primo Articulo.

Primò. Quæritur, an excludi debeant nomina Europæa ad significandum Deum Optimum Maximum.

Nomen enim Deus, aliaque vocabula Europæa, quibus supremum Ens significatur, Sinicis characteribus exprimi vix posse, nullamque rei significatæ ideam apud Sinas excitare videntur. Videri possunt. (*A*)

(A) *Supplex libellus Procuratoris Generalis Societatis Jesu §. il primo.*
Observationes P. Dez. in Mandatum Vicarii Maigrot à Patribus Societatis Jesu Sacræ Congregationi exhibitæ fol. 108. *§. Prævaluit; par.* 2. *observ.* 1.

Secundò, Quæritur, an ad significandum Deum Optimum Maximum, repellendæ sint voces *Tien*, Cœlum, vel *Xang Ti*, Supremus Imperator.

Ratio dubitandi eſt, quia licet aliqui Miſſionarij Europæi exiſtimaverint, & exiſtiment antiquos Sinas præfatis nominibus *Tien*, *&* *Xang Ti* indigitaſſe Deum vivum, & verum; & nihilominùs Miſſionarij ferè omnes aſſerunt, quod Sinenſes Literati, quæ eſt præcipua Sinæ Imperio Secta, quatenus ejuſdem Sectæ doctrinam exponunt, & ſequuntur, ſaltem à quingentis annis, cum in Atheiſmum deciderint, vel omnes, vel, ut aliquibus videtur, ferè omnes nominibus *Tien* *&* *Xang Ti*, nil aliud, niſi Cœlum materiale & viſibile, vel ad ſummum quamdam Cœli virtutem eidem Cœlo inſitam, quam rerum omnium principium, ſeu potiùs conprincipium eſſe putant, deſignant. Unde Cœlo ſic ſumpto, quemadmodum & Terræ, Planetis, Montibus, & Fluviis reſpectivè ſacrificant: Et in Regiis Urbibus Peching, & Nanching Templa viſuntur, in quibus ſtatis anni temporibus, præſertim in Templo Pechinenſi, ipſemet Imperator Cœlo ſolemne Sacrificium offert. (*B*)

(*B*) *Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par.* 1. *cap.* 17. *pag.* 105. *qui ſolummodò teſtatur ſacrificari Cœlo.*

Maffæus Hiſtoriarum Indicarum pag. 100. *ait, quod aliqui Cœlum præcipuè omni ſtudio colendum exiſtimant.*

Joannes Guelter in Libro Italico—Notizie varie dell'Imperio della China pag. 88. *teſtatur ſacrificari Cœlo.*

Memoriale Procuratoris Generalis Societatis Jeſu Sacræ Congregationi exhibitum §. *il primo.*

Videantur Ludovicus le Compte in Libro Gallico—Nouveaux memoires to. 2. *pag.* 186., *&* *Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sacræ Congregationis....*

Et ad Quæſita Eminentiſſimi Caſanate....

Longobardus apud Navarettam tom. 1. *pag.* 246.

Tertiò. Quæritur, an Deus Optimus Maximus ſit appellandus nomine Tien Chù, Cœli Dominus

Ratio eſt, quia ab omnibus Miſſionariis Sinenſibus vocabulum Tien Chù ad ſignificandum Deum Optimum Maximum longo uſu receptum eſt. Et in hoc Partes diſſentire non videntur. Videri poſſunt iidem Auctores, quibus additur (C)

(C) *Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sacr. Congregationis Particularis.......*

Et ad Quæſita Eminentiſſ. Caſanate......

Quartò. Quæritur, an attentis prædictis liceat affirmare Sinas præfatis nominibus Tien, & Xang Ti intelligere Deum, quem, Chriſtiani colunt.

Super ſecundo Articulo.

Primò. Quæritur, an permitti poſſit appendi in Eccleſiis Chriſtianorum Tabellam inſcriptam King Tien: Cœlum colito.

Ratio dubitandi eſt, quia prædicta vox Tien nunc temporis à Sinenſibus Literatis accipitur pro Cœlo materiali, ut ſupra dictum eſt in ratione dubitandi ad tertium Quæſitum ſuper primo Articulo. (*D*)

(D) *Videri poſſunt Auctores allegati lit. B.*

Et quatenùs negativè.

Secundò: Quæritur, an ſaltem permitti poſſit cum declaratione, & quâ.

Super tertio Articulo.

Proponetur Quæſitum infra, quia pendet à decidendis in ſequentibus.

Super quarto Articulo.

Primò. Quæritur, an ſuperſtitione imbuta ſint ſolemnia, quæ ſemel, & iterùm ſingulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri ſolent ſacrificia, ſeu oblationes, itaut iis præeſſe, miniſtrare, aut intereſſe Chriſtianis nullatenus, nullâque de causâ permitti poſſit.

Ratio dubitandi eſt, reſpectu Confucij, quia Secta Literaria, quæ primas obtinet in illo Imperio, Confucium non ſolùm uti Magiſtrum, verum etiam uti Sanctum colere videtur. (*E*)

(E) *Videri poſſunt Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par.* 1. *cap.* 10. *pag.* 63.

Kircher China Illuſtrata par. 3. *cap. prim. fol.* 132., *&* *pag.* 137. *col.* 1.

De Marin. Hiſt. de fel. ſucc. lib. 1. *c.* 8. *pag.* 104. *qui tamen loquitur de Tunchinenſibus.*

Rhodes in Cathechiſ. pag. 113., *&* *in Relatione Hiſtorica de Tunchino pag.* 60.

Bartol. la Cina lib. 1. *pag.* 74. *verſ.* 12.

Præterea in quadam oblatione faciendâ Confucio, quæ deſcribitur in Libro, ſeu Rituali Sinico, Ta Ming Hoey Tien, nonnullæ orationes ſeu offertoria præſcripta ſunt, in quibus Confucij virtus Cœlo, Terræque æquiparatur, Doctrina antiquis, moderniſque præfertur: Imò, ex quo homines eſſe cœperunt, nemo illum æquaſſe dicitur, & quod ejus Spiritus præteritos Xing, ſeu Sanctos excellit. Quod autem hìc dictio Xing Sanctitatem potiùs, quàm Sapientiam, vel Sapientiam ſimul, & Sanctitatem ſignificet, infertur ex hoc, quod inter illos, qui Coufucium præceſſerunt, & Xing ſuperiùs appellantur, comprehenduntur ſaltem nonnulli, de quibus expreſſis verbis in claſſicis Sinarum libris dicitur. quod poſt mortem in Cœlum evolarunt, & in Cœlis poteſtatem habent favendi hominibus, eoſque, etiam Sinenſes antiquitùs, ut Sanctos venerati ſunt & hactenùs celebrant, ut tales. Inſuper alibi in libris Sinicis hæc habentur. Xing Jin Chy Chy Ye: ju Iao, Xun, Ven Vang, Cheu Kung, Kung çhu: Id eſt Sanctorum Virorum ſummitas: ut verbi gratiâ, Antiquiſſimi Imperatores Iao, & Xun, Rex Ven Vang, Princeps Cheu Kung, & Kung çhu, ſeu Confucius. Quod verò hoc etiam in loco dictio Xing, Sanctitatem potiùs, quàm Sapientiam ſignificet, inferri videtur ex eo, quod omnes ante Confucium hic nominati apud Sinas in ſupremâ Sanctorum ſerie ab antiquis temporibus referantur, & ut tales ab iiſdem Sinenſibus ſemper habiti fuerint, ut conſtat ex libris eorum claſſicis; licet apud Sinenſes Atheos præfata dictio Xing in allatis Textibus perfectiſſimum, & ſapientiſſimum Virum, vel ſummum perfectionis gradum, ad quem homines Cœlo, ſeu Naturâ favente pertingere poſſunt, ſignificare videatur.

Ipſe Confucius in ſingulis Civitatibus Ædes habet ei dedicatas, quæ Gymnaſia non ſunt, nec Aulæ tantum eſſe videntur, ſed potiùs Capellæ, eò quòd Sinicè vocentur Miao, quo vocabulo Idolorum Templa deſignantur, & à nonnullis Authoribus Ædes prædictæ Templa, ſeu Fana dicantur. Videri poſſunt. (*F*)

(F) *Trigantius*, *&* *Riccius de Chriſtian. expeditione lib.* 1. *pag.* 118.

Semedo par. prima cap. 10. *pag.* 63.

Kircher China Illuſtrata par. 3. *c.* 1. *pag.* 132. *col.* 1.

In quibus Ædibus extat effigies Confucii, vel ſaltem Tatella cum hâc inſcriptione — *Sedes Spiritus Sanctiſſimi, vel Sapientiſſimi Protomagiſtri Confucii*, quæ verbis Sinicis eſt hujuſmodi: Cni Xing Sien Sum Kunc çhu Xin Goey, ut teſtatur Pater à Leoniſſa, qui aſſerit dictionem Sinicam Xing non ſignificare tantummodò Sanctum, ſed aliquando etiam Sapientem. Alij præfatam inſcriptionem, ſic latinè vertunt — *Sanctiſſimi*, *&* *Super-Excellentiſſimi.*

Mar-

Mandarini, seu Gubernatores, ac Magistratus Urbium unà cum Literatorum Præfectis, nec non Graduatis, seu Doctoribus Literatis bis in anno, nempe circa Æquinoctium Veris, & Autumni ibidem solemnem oblationem, seu sacrificium peragunt, in quo à Ministro, & Assistentibus cum variis genuflexionibus, & inclinationibus, dirigente Cœremoniarum Magistro, ante Tabellam Confucij supra mensam, seu Altare expositam, candelis accensis, cum odorum suffitu immolati, seu immolandi Animalis sanguis, ac pili offeruntur, ac deinde terræ infodiuntur, itemque panni serici, qui posteà extra Templum, seu Ædem in proximo atrio, accenso igne, combu runtur. Item vinum libatur, occisorum Animalium, Suis videlicet. Capræ, seu Cervi, & similium carnes immolantur, quæ inter Assistentes, & alios, peractâ oblatione, seu sacrificio distribuuntur, & ab omnibus magni fiunt, & comeduntur. Ante omnia autem jam à principio Confucij Spiritus invitatur, ut adsit, immolatisque fruatur, venienque ad oblationem certis cœremoniis recipitur, eique, quidquid in sacrificio geritur, tanquam præsenti, in Tabellâ significatur: Ministris nonnullorum ante sacrificium dierum jejunia, & à Thoro coniugali abstinentia, publico ritu præscripta sunt: Hostias immolandas, fuso in earum auriculis probandi causâ liquore quodam, seu vino calido, seligunt. Oblatio incipit post primum, aut secundum Galli cantum, & summo mane terminatur; Spiritum Confucij, finitâ oblatione, abeuntem grato animo, ac certis verborum formulis prosequuntur: & adstantibus omnibus, antequam dimittantur, ob sacrificium benè peractum, felicitates plurimæ promittuntur, prout in Rituali Ta Ming Hoei Tien, tomo, seu tractatu 91. in descriptione oblationis faciendæ Confucio apud Patrem à Leoniss. Videri possunt respectivè. (*C*)

(*G*) *Bartol. China par.* 3. *lib.* 1. *pag.* 71.
Kircher in China Illustrata par. 3. *cap.* 10. *pag.* 132.
Le Tellier tom. 2. *pag.* 274. ℘. *Vous direz.*
Lopez c. 5. *de Confucio n.* 60. *circa med. p.* 64.

Præter prædictas binas solemnes oblationes, aliæ minùs solemnes eodem in loco, seu quidam alij Ritus, & cœremoniæ in ejusdem Confucij honorem statutis temporibus peraguntur, tùm à Magistratibus, seu Gubernatoribus Urbium, tùm à reliquis Literatis; de quibus etsi speciatim à Vicario Apostolico Maigrot mentio facta non fuerit, nihilominùs quia in quæsitis Patris Martinij Societatis Jesu aliqua saltem exposita fuerunt, aliud quæsitum ad rem clariùs elucidandam instituitur.

Secundò. Igitur quæritur, an cæremoniæ, ritus, & oblationes minus solemnes, quæ fiunt in honorem ejusdem Confucij, à Christianis licitè exerceri, & peragi possint in loco præfato.

Ratio dubitandi, præter dicta in præcedenti ratione ad primum, est, quia bis singulis mensibus in novilunio scilicet, & plenilunio cujuscumque Urbis Mandarinus, seu primarius Magistratus, aliique Officiales, & Literati summo mane Ædem, seu Templum Confucij magnâ cum pompâ adeunt, & ante ejus Effigiem, seu Tabellam, accensis cereis, cum thuris, atque odorum suffitu, repetitis vicibus genuflectunt, toto corpore prostrati, ac terram fronte percutientes. Item quandoque præsertim in novilunio ab aliquibus vinum, & olera quædam, ac fructus offerri solent. Mandarini, seu Gubernatores Urbium, ac Magistratus, antequam dignitatem adeant, seu statim post aditam dignitatem, seu dignitatis possessionem, ad Templum, seu Ædem Confucij pergunt, ibique ante ejus Effigiem, seu Tabellam, eadem peragunt, quæ fieri ab eis in novilunio, ac plenilunio modò dictum est; Non tamen vinum, olera, nec fructus offerunt. Videri possunt. (*H*)

(H) *Omnes, qui allegati sunt lit. G.*

Præterea Literati, postquam in amplissimo Gymnasio, seu Palatio, ubi per aliquos dies probantur, gradus literarios adepti sunt, statim ad Ædem, seu Templum Confucij se conferunt, ibique coram prædictâ Tabellâ cereis accensis, cum thuris, atque odorum suffitu, iteratis vicibus genuflectunt toto corpore ad terram prostrati, prout in aliis proximè relatis ritibus, seu oblationibus minùs solemnibus. Hæ verò in honorem Confucij oblationes tum solemniores, tum minùs solemnes, seu ritus præfati ita Sinensium Imperatorum Legibus, publicoque Regni usu stabiliti sunt, ut non liceat eos omittere, saltem absque gravi periculo respectivè amissionis Mandarinatus, graduum, aut dignitatum. Videri possunt. (*I*)

(I) *Lopez in Prol. dicti tractatus* ℘. *Dubia quoque circa finem.*
Pater à Leonissa in suis respons. ad quæsita.

Respectu verò Progenitorum, ratio dubitandi circa solemnes oblationes, quæ in primo quæsito proponuntur est, quia Sinæ defunctos Parentes, seu Progenitores, saltem usque ad quartum gradum, publico, ac singulari cultu prosequuntur, Ædes eis dedicant, quæ potius Cappellæ, & Templa, quàm simplices Aulæ videntur esse, tum ex his, quæ in eis geruntur: tum ex nomine Miao, quo Imperialium, aliorumque Imperij Procerum, Progenitorum defunctorum, Ædes ex antiquissimâ institutione vocantur; quo pariter nomine etiam Idolorum Templa communiter designantur, ut supra dictum est, & Animalium quoque sanguine ex antiquissimo ritu in Rituali Li Ki præscripto, uti etiam oblationum, seu sacrificiorum vasa, quæ nulli usui extra Templa prædicta applicari licet, dedicari solent: Vestes verò, quibus Proceres, ac præsertim Imperatores uti solebant, aut solent in præfatis oblationibus, speciali ritu in eodem Ly Ki præscripto fieri debent, ac consumptæ, obsoletæque cremari, ne prophanis usibus inserviant.

Cæterorum autem Progenitorum defunctorum Ædes, licèt non Miao, sed çhu Tang appellentur, in re id ipsum significare, & ad eosdem cultus erga defunctorum præfatorum Spiritus exhibendo destinari videntur, quia tàm in Ædibus çhung Miao dictis, quàm in çhu Tang nuncupatis, Imagines, seu Statuæ Primariorum Progenitorum reperiuntur, aut saltem, & communiter ubique Tabellæ Progenitorum asservantur supra mensam, vel altare cum hac Inscriptione. *Sedes Spiritus N. defuncti Progenitoris*

Quæ quidem Tabellæ, saltem his temporibus, ideò fieri videntur, ut non tantummodo loco Spirituum, seu Defunctorum adhibeantur, sed etiam, ut iidem Spiritus, seu Defunctorum Animæ quodammodò in eis resideant; quia eo tempore quo Defuncti Progenitores sepeliuntur, quo etiam earundem Tabellarum incipit usus, in ipsomet Sepulturæ loco, ut ex Rituali Sinico Kia Ly nuncupato constat, ad dictas Tabellas, flexis genibus, & expressis verbis, Spiritus, seu Animæ præfatæ invitantur, ut in illis resideant, & domum revertantur, quo facto eædem Tabellæ solemniter domum deferuntur, ac statuto tempore in Ædibus præfatis, etiam solemniter collocantur: Dicitur etiam in dicto Rituali, quod quando in præfatis Tabellis aliquæ literæ mutandæ, vel addendæ sunt (quod quidem fit, quando in Ædes præfatas novæ Tabellæ introducuntur, & antiquæ, seu priores ad gradum superiorem transeunt juxta ordinem consanguinitatis,

vel quando ab Imperatore nova dignitas, seu dignitatis titulus aliquibus Progenitoribus Defunctis juxta Regni morem confertur, qui Tabellis inscribendus est) aquâ madefiant, ut abradi possint, & abrasis, lotisque, lotionis aqua in Ædis, seu Templi parietem projiciatur, quæ cœremonia summam Sinensium reverentiam erga easdem Tabellas indicare videtur. Item in eodem Rituali dicitur, quòd transacto quarto consanguinitatis gradu, quando scilicet in Ædibus, seu Templis præfatis dictas Tabellas asservari ampliùs non licet, hujusmodi Tabellæ Terræ infodi debent respectivè, vel in propriis sepulturis eorumdem Progenitorum, vel in parte anteriori Ædis, seu propè januam: antiquitùs autem ab Ædibus chung Miao nuncupatis ad alias Ædes transferri solebant, ibique asservari, & recondi, & in Rituali Kia Ly dicitur, quod Imperator, & Imperii Proceres id faciunt. Ad easdem Tabellas, vel ad loca, & sedilia, seu mensas, in quibus dictæ Tabellæ è suis tabernaculis cum speciali reverentiâ extractæ, expositæ jam sunt, si adhiberi debeant, eorumdem Progenitorum Spiritus, seu Animæ, præsertim solemnium oblationum tempore, invitantur, ut descendant, & in eis maneant, quod quidem fit, vel expressis verbis, constat ex formulâ descriptâ in Rituali Kia Ly, ubi de oblationibus faciendis primis familiarum Progenitoribus Xy çhu, & Sien çhu nuncupatis, qui jam quartum gradum ascendentiæ præcesserunt, fit sermo, quæ formula in medio Ædis, seù Templi ante vas ibidem cum carbonibus accensis positum, flexis genibus à Primario oblationis Ministro recitari debet, eâque recitatâ, supèr eisdem carbonibus cum speciali cœremoniâ Animalis, seù Victimæ pinguedo ponitur, seu effunditur, ut vapor ascendat; vel saltem & semper cum cœremoniâ effundendi vinum super palearum manipulis, quæ Kiang Xin, idest descensus Spirituum in eodem Rituali appellatur, quæque pariter cum solemnitate, & reverentiâ magnâ ordinariè fieri debet in medio Templi, seu Ædis ante mensam, seu Altare, ubi odores cremantur; quæ Hiang Cho, idest odorum mensa vocatur, ibique posteà fit alia similis cœremonia effundendi vinum, quæ vocatur Chy, idest oblatio, quæ loco Spirituum fit (fierique dicitur antiquis Vini Institutoribus, seù Inventoribus) Itemque Progenitores, seu Progenitorum Spiritus invitantur, ut oblatis fruantur, seu frui velint, ut in eodem Rituali præscribitur; de eodem descensu, seu adventu spirituum, etiam Primogenitorum Defunctorum; & de fruitione, seu acceptatione oblatorum pluries fit mentio in libris antiquis, & aliis Ritualibus Sinicis; unde multi Sinenses eosdem Progenitorum spiritus cœremoniis supradictis invitatos venire, & frui putant, aut credunt. Non pauci tamen ad imaginariam, vel dubiam potiùs, quàm realem Spirituum præsentiam, adventum, & fruitionem hæc omnia, ut etiam ex Libris, & Ritualibus Sinicis colligitur, reducere videntur: Confusius verò in libro Lun Yu ait: çhi ju çhai: çhu Xin ju Xin çhay, idest offerendum, seu sacrificandum est, veluti adessent, (scilicet illis, quibus offertur:) offerendum, seu sacrificandum est Spiritibus, veluti Spiritus adessent, seu, existerent. Statutis autem anni temporibus in eisdem locis, seu Templis præfatorum Progenitorum defunctorum Spiritibus solemnes oblationes, seu sacrificia offeruntur, ad quæ tantummodò cujusque familiæ Viri, ac Mulieres respectivè conveniunt, ac earumdem familiarum Primogeniti ex lege debent primaria officia in dictis oblationibus exercere, qui etiam propriis manibus Animalia offerenda occidunt in locis, ac cum cœremoniis in Ritualibus pro personarum qualitate respectivè præscriptis, omniaque peraguntur eodem ferè ritu, mutatis mutandis, qui supra in oblationibus solemnibus Confucio exhibitis descriptus est: In Templis, seu Ædibus çhu Tang nuncupatis juxta Rituale Kia Ly serica non offeruntur, nec in eodem fit mentio illius Papyraceæ monetæ, quæ nunc temporis in omnibus oblationibus, quæ Progenitoribus Defunctis à Gentilibus fieri solent, crematur, eò quod hæc cœremonia non sit propria Sectæ Literariæ: neque in fine oblationis illa verborum formula præscribitur, quâ in superioribus oblationibus abeuntes Spiritus prosequuntur, sed tantùm ad id quædam inclinationes, & prostrationes faciendæ referuntur, quibus peractis Tabellæ, si adhibitæ, & expositæ fuerint, in locum suum reportantur, & in Tabernaculis reponuntur, nec non Progenitorum nomine, seu de mandato eorundem, ut in Rituali Kia Ly dicitur, à Magistro Cœremoniarum Ministris Primariis, & implicitè Adstantibus omnibus plurimæ felicitates promittuntur, & antequam fiant nonnullæ ex prædictis solemnibus oblationibus, fortibus cum speciali cœremoniâ ante januam Ædis, seu Templi çhu Tang eligitur dies, & de felici electione monentur pariter speciali Ritu in eadem Æde, seu Templo Progenitores Defuncti, seu eorumdem Spiritus, ut videre est in dicto Rituali; in quo etiam dicitur, quòd omnes oblationes çhi consistunt tantummodò, seu principaliter in totali soliditate, & perfectione amoris, & reverentiæ; & ideò Pauperes juxta paupertatem suam, infirmi juxta vires suas, in illis faciendis se gerant; qui verò divitiis, & viribus abundant, juxta præscriptos ritus eas peragant.

Preces verò, licèt, ex antiquissimo Ritu in Libro, seu Rituali Ly Ky tantummodò certis temporibus, seu pro publicis Imperii necessitàtibus in Templis Progenitorum Defunctorum çhung Miao nuncupatis peragendæ præscribantur, & non pro privatis necessitatibus, seu indigentiis, vel ad privatas felicitates postulandas - Cum è contra hoc ipsum ex eodem antiquissimo Ritu in oblationibus etiam solemnibus ordinariè offerendis interdictum videatur; nihilominus etiam ad privatas felicitates ab eisdem Progenitoribus Defuncti petendas, deprecationes, præsertim nunc temporis à Sinensibus quandoque fieri referuntur, & probantur ex alio Rituali Sinico in quatuor Tomos diviso & Kia Ly pariter dicto, quo Gentiles passim utuntur in Sinis, licèt hujusmodi deprecationes non fuerint authoritate publicâ, sed potius tacitâ permissione in eodem Rituali, & alibi à privatis Doctoribus insertæ. Communiter autem eò magis felices, ac fortunatos se fore putant, aut sperant, quo majori pietate, ac diligentiâ solitis officiis erga præfatos Defunctos functi fuerint. Ex Classico Rituali etiam habetur, quod in alendis Animalibus ad usum sacrificiorum tum Xang Ti, tum Spiritibus omnibus etiam Progenitorum in Templis, & locis eisdem respectivè dicatis offerendorum, destinatis Imperij Urbium Præfectis de mandato Regio injunctum fit, ut omnem curam adhibeant, Populisque id ipsum suadent, eo quòd ad felicitates pro eisdem Populi- petendas in dictis oblationibus offerri debeant. Item ex Classicis Ritualibus plura referuntur, unde deduci videtur, Sinenses non tantùm à Xang Ti, aliisque Spiritibus, Montium scilicet, Fluminum &c. verùm etiam à Spiritibus Defunctorum fecilitates plurimas concedi ob præfatas oblationes benè peractas docuisse, credidisse ab antiquo tempore, aut saltem finxisse.

Qui verò Atheisticam Doctrinam profitentur, & sequuntur, licèt eorumdem Spiritum existentiam negent, tamen quâdam motione sympathicâ

per

per dispositionem Ministris ad sacrificandum, vel offerendum præscriptam, Cœli aerem tenuissimum; in quem Defunctorum Spiritus resolvi asserunt, concitari, ac moveri, & quodammodò attrahi ad oblationem insinuant, unde beneficos influxus erga Offerentes, Adstantesque promanare docent: Quod infertur etiam ex iis, quæ habentur in extractis ex libro, cui titulus: *Confucius Sinarum Philosophus, & per Patres Societatis iterum impressis, ac in parvo libello Sac. Congregationi oblatis.* Tandem præfati Athei, prout antiqui omnes sub nomine Quey Xin Spiritibus omnes etiam Defunctorum, dum genericè eos designare, vel nominare volunt, comprehendunt; & de præfatis Quey Xin genericè multa præclara referunt, sicque Populis erga illos timorem pariter, & honorem suadent. (*L*)

(L) *Maffeus hist. Indic. pag.* 100.
Semed. par. 1. *cap.* 118. *pag.* 101. *ubi tamen negat esse propriè Sacrificia.*
Allexand. de Rhodes lib. 1. *cap.* 27. *pag.* 88., *&* 89. *qui loquitur de Tunchino.*
De Marin. lib. 1. *cap.* 14. *fol.* 155. *qui pariter loquitur de Tunchino.*

Præter prædictas solemnes oblationes, quæ fiunt in honorem Defunctorum Progenitorum, aliæ etiam minùs solemnes oblationes, nec non alii Ritus, ac cœremoniæ eisdem in Ædibus, seu Templis diversis anni temporibus, præsertim primâ die anni Sinici, in Solstitiis, ac singulis mensibus, in novilunio scilicet, & plenilunio, honorem eorundem Defunctorum fieri solent; De quibus licèt Vicarius Apostolicus Maigrot specificam mentionem non fecerit, expedire videtur, ob rationem supra allatam, ubi de oblationibus minùs solemnibus Confucio fieri solitis agitur, ut etiam speciale quæsitum hic instituatur, unde.

Tertiò. Quæritur an Christianis liceat in præfatis Ædibus, seu Templis supradictas oblationes minùs solemnes offerre, in eis ministrare, seu quomodolibet inservire, nec non alios Ritus, & Cœremonias peragere.

Ratio dubitandi, præter ea, quæ dicta sunt in superiori ratione ad Quæsitum respectu præfatorum Defunctorum est, quia supradictis temporibus uniuscujusque familiæ personæ utriusque sexus, ad quas juxta præscriptum in Ritualibus Sinicis, ac præcipuè in Rituali Kia Ly, ex officio spectat, summo mane debitis, ac speciosis vestibus indutæ, Ædes Progenitoribus dicatas, ac pridiè pro more ornatas respectivè adeunt; in eis coram Tabellis eorundem Progenitorum post ablutionem manuum, cum variis inclinationibus, & genuflexionibus, è Tabernaculis per Ministros designatos extractis, & super mensam, seu Altare collocatis, Cereis accensis, odores, ac thura cremantur, Vinum libatur, & super palearum manipulum effunditur(quæ cœremonia indicat, descensum Spirituum) fructus varij, ac potio Chà dicta offertur, seu apponitur coram quâlibet ex eisdem Tabellis, ac tandem cum aliis genuflexionibus, & inclinationibus, Spiritibus abeuntibus quodammodo vale dicitur.

In plenilunio verò juxta ea, quæ habentur in Rituali Kia Ly, Cœremonia extrahendi Tabellas è Tabernaculis non fit, vinum non apponitur, sed fructus, & potio Cha, cætera, ut in novilunio, peraguntur.

Insuper diebus quasi singulis, & in certis casibus coram Tabellis præfatis ab his, ad quos spectat, inclinationes, & prostrationes variæ fiunt, odoresque quandoque cremantur cereis accensis.

Tandem, qui sunt tenuioris fortunæ, ut non habeant Ædes, seu Templa Progenitoribus defunctis dicata, in Domibus privatis coram Tabellis eorundem in supradictis anni temporibus respectivè accensis candelis cum thuris, seu odorum suffitu offerunt, seu apponunt carnes, vinum, potionem Cha, fructus & alia hujusmodi, genuflexionibus seu inclinationibus etiam adhibitis, minori tamen cum solemnitate. Sinæ enim Domi communiter habent locum aliquem, tanquam lararium, ubi dictas Tabellas cum solitâ inscriptione asservant, easque singulis diebus sæpè salutant, ac certis temporibus, uti dictum est, coram eisdem Ritus, ac cœremonias præfatas peragunt.

Item Sinenses ferè omnes sepulchra eorundem Progenitorum, quæ in montibus, seu locis præaltis, extra mœnia sunt, semel in anno adeunt, ibi oblationem faciunt, apponendo scilicet, carnes, vinum, fructus, potionem Cha, & alia hujusmodi cum solitis genuflexionibus, & inclinationibus: aliquando autem solemniùs hæc omnia peragunt juxta Ritus, ac vires: adhibitâ etiam cœremoniâ effundendi vinum, quæ, ut supra, Kiang Xin, vocatur, herbas etiam, & gramina circa sepulturas nata eradicant, purgant, plorant, mox finitis lacrymis, oblatis vescuntur.

Alias insuper oblationes tum solemnes, tum minùs solemnes Sinenses facere solent mortuis Progenitoribus præsertim à die obitus, usquequo sepulturæ tradantur, quæ exceptâ circumstantiâ Templi, seu Ædis, nec non vestium speciosarum, quia lugubribus vestimentis eo tempore utuntur, in cæteris cum supradictis respectivè concordant. Et ideò

Quartò. Quæritur, an Christianis liceat præfatas oblationes, Ritus, ac cœremonias coram supradictis Progenitorum Tabellis in privatis Domibus, vel etiam in eorundem Progenitorum sepulchris, aut antequam Defuncti prædicti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetos, una cum Gentilibus, vel seorsim peragere, eisque ministrare, aut interesse.

Quintò. Quæritur, an Christianis liceat præfatas omnes oblationes, tum solemniores, tum minùs solemnes, nec non alios Ritus, ac cœremonias, tam in Ædibus, seu Templis Defunctorum, quàm Domi, & in sepulchris, prout supra relatæ sunt, peragere, aut eis simul cum Gentilibus interesse, vel in eis ministrare, saltem præmissâ publicâ, vel secretâ protestatione eos non religioso, sed civili tantùm, ac publico cultu erga Defunctos Progenitores hæc omnia præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Sextò. Quæritur, an liceat, seu permitti possit Christianis easdem omnes oblationes respectivè in locis supradictis, vel saltem Domi, ac defunctorum sepulchris seorsim, vel etiam cum Gentilibus offerre, aliosque Ritus, ac cœremonias peragere, sublatis omninò superstitiosis, vel superstitionis speciem, præseferentibus, hoc est ea tantummodò offerendo, quæ juxta Regni morem vivis offerri solent; & cum cœremoniis, ac Ritibus ergà vivos fieri, vel adhiberi solitis. Et an hoc saltem liceat præmissâ, seu adhibitâ supradictâ protestatione.

Ratio est, quia nisi hæc saltem Sinensibus Christianis permittantur, valde timendum est, ne qui Christiani jam sunt, Christianam Religionem penitùs abjiciant, & qui nondum illam suscepere, in posterum nullatenus amplectentur: Imò in Christianos, tanquam in Patriorum Rituum erga defunctos Progenitores desertores, ac destructores insurgant, eosque ac Missionarios omnes minis, ac persecutionibus exagitent, & à Regno penitùs excludant.

Ita quoad factum pertinet, testatur Pater Joannes Franciscus de Nicolais à Leonissâ Vicarius Apostolicus *Hu Quang* Episcopus Beritensis, apud quem sunt Ritualia, aut Textus allegati, eaque exhibuit, & interpretatus est.

Super quinto Articulo.

Quæritur primò, an Christianis permitti possit dictas Tabellas Progenitorum in privatis Domibus retinere cum Inscriptione Xin Chù, Xin Goei, idest: *Thronus, seu sedes Spiritus, seu Animæ N. defuncti.*

Et quatenùs negativè.

Secundò, Quæritur, an saltem abrasâ eâ Inscriptione, solummodo defuncti nomine inscripto, aut ad summum supperadditâ literâ Goei, Sedes, seu Thronus.

Et quatenùs negativè.

Tertiò. Quæritur, an saltem cum declaratione, quâ declaretur, quæ sit Christianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac nepotum in Progenitores pietas esse debeat.

Hic quæritur quid decernendum sit circa tertium Articulum supra omissum, tenoris sequentis.

Quæsita super capitibus inter hujusce Missionis Operarios controversis, Summo Pontifici Alexandro VII. proposita, multis in rebus non esse veridica declaramus: ac proinde Missionarios, responsis ab Apostolica Sede, rectè quidem, & sapienter, at juxta circumstantias in dubiis expressas datis, inniti non posse, ad usitatum apud Sinas Confucii, & Progenitorum cultum permittendum.

Super sexto Articulo.

Quæritur, quid decernendum sit super sexto Articulo præfati Edicti D. Maigrot, tenoris sequentis.

Cùm nonnulla, seu verbo, seu scripto evulgari animadverterimus, quæ incautos in errorem inducunt, & viam ad superstitionem patefaciunt, verbi gratia: Philosophiam, quam Sinæ profitentur, si benè intelligatur, nihil habere Legi Christianæ contrarium.

Nomine Tay Kie Sapientissimos Priscos Deum causam primam rerum omnium definire voluisse.

Cultum, quem Confucius Spiritibus adhibuit, vilem potiùs, quàm religiosum fuisse.

Librum, quem Sinæ Je Hing appellant, summam esse optimæ Doctrinæ physicæ, & moralis.

Hæc, & similia, uti falsò, temerè, & scandalosè dicta, scriptave districtè inhibemus, ne in toto Vicariatu nostro disseminentur.

Super septimo Articulo.

Quæritur, an sit approbandum, quod D. Maigrot disponit in septimo Articulo, tenoris sequentis.

Caveant Missionarii, ne qui Christiani Sinicos Libros in Scholis legunt, Atheismum, & diversas superstitiones, quibus illi Libri tam in Textu, quàm in Commentariis scatent, in Auditorum Animos infundant; sed illos Missionarii admoneant, ut obvios errores refutent, & errorum occasione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Christiana Religio tradit, Discipulos diligenter edoceant; atque eosdem Christianos Missionarii frequenter commonefaciant, ne quod facilè contingit, suis in scriptionibus aliquid è Scholæ Literariæ principiis Legi Christianæ contrarium admisceant.

III.

RESPONSA

Quæ ad Quæsita superius relata, prævio diuturno, maturo, ac diligentissimo examine, de mandato san. mem. Innocentii XII. priùs inchoato, ac deindè jussu Sanctissimi D. N. D. Clementis PP. XI. per plures annos continuatio à Sac. Congregatione Eminentissimorum, ac Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ adversus Hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum à Sede Apostolicâ specialiter deputatorum, auditis Partibus, nec non Theologorum, & Qualificatorum ad id deputatorum votis, data fuerunt, ac postmodum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbata, & confirmata.

Super primo Articulo.

Ad primum Quæsitum Sacra Congregatio censuit non esse adhibenda nomina Europæa ad significandum Deum Opt. Max. Inutilis siquidem esset eorum usus, posito quòd illa Sinicis characteribus exprimi vix possint, nec ullam apud Sinas rei significatæ ideam excitare valeant.

Ad secundum respondit Affirmativè. Si enim illis vocibus apud præcipuam Sinensium Sectam, quæ Literatorum nuncupatur, nonnisi Cœlum corporeum, & visibile, vel quædam Cœli virtus eidem Cœlo insita designatur, quæcumque alia tandem eisdem vocibus significatio attribui valeat, abstinere ab eis prorsus debent Missionarii, ne ansam præbeant illis gentibus existimandi nihil aliud esse Deum, quem Christiani colunt, quam Cœlum corporeum, aut ejus virtutem.

Ad tertium. Similiter respondit Affirmativè, præsertim cum nulla hac in re adsit inter partes controversia.

Ad quartum. Sufficienter fuisse provisum in responsione ad secundum Quæsitum.

Super secundo Articulo.

Ad primum. Attentis iis, quæ dicta sunt in responsione ad secundum Quæsitum primi Articuli, Sacra Congregatio respondit permittendum non esse in Ecclesiis Christianorum appendi tabellam, de quâ agitur, nec jam appensam retineri. Etsi enim nefas omninò sit suspicari, quòd aliqui Ministri Evangelici Tabellam hujusmodi in Ecclesiis Christianorum permittentes, alio animo id faciant, quam per inscriptionem in eâ appositam non Cœli materialis, sed Factoris, ac Domini Cœli, adeòque veri Dei cultum explicandi: abstinendum tamen omninò est ab illa praxi, quàm, juxta ea, quæ habentur apud S. Leonem *ser. 7. de Nativit. Domini*, cum quis in nostris invenerit, qui erroribus relictis Christianam fidem amplexus est, eam secum partem opinionis vetustæ, tamquam probabilem retinere posset, quam Fidelibus, & Infidelibus viderit esse communem.

Ad secundum. Præsuppositâ inscriptione, de quâ agitur, respondit Negativè. Quod si loco inscriptionis: *Cœlum colito*: proponeretur alia: *Dominum Cœli colito*: esset hæc subrogatio novæ Tabellæ, non declaratio antiquæ.

Super tertio Articulo

REmiſsâ ad alium locum quæſtione remittitur & ad illum reſponſio.

Super quarto Articulo.

AD ſex Quæſita hujus articuli Sacra Congregatio reſpondit: Chriſtianis nullatenùs, nullâque de causâ eſſe permittendum præeſſe, miniſtrare, aut intereſſe ſolemnibus Sacrificiis, ſeu oblationibus, quæ in utroque Æquinoctio cujuſque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri ſolent, tanquam ſuperſtitione imbutis.

Similiter nec eſſe permittendum in Ædibus Confucii, quæ eo appellari dicuntur vocabulo, quo apud Sinas Idolorum templum deſignari dicitur, exerceri, ac peragi à Chriſtianis cœremonias, Ritus, & oblationes, quæ in honorem ejuſdem Confucii fieri dicuntur tum ſingulis menſibus in novilunio, & plenilunio à Mandarinis, ſeu Primariis Magiſtratibus, aliiſque Officialibus, & Literatis, tum ab iiſdem Mandarinis, ſeu Gubernatoribus, ac Magiſtratibus, antequam dignitatem adeant, ſeu ſaltem poſt ejuſdem poſſeſſionem adeptam: tum deniqùe à Literatis, qui poſtquam ad gradus ſunt admiſſi, è veſtigio ad Templum, ſeu Ædem Confucii ſe conferunt.

Idem non eſſe permittendum Chriſtianis in Templis, ſeu Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minus ſolemnes eiſdem facere, nec in illis miniſtrare, aut quomodolibet inſervire, vel alios Ritus, & cœremonias peragere.

Demùm, nec eſſe permittendum Chriſtianis præfatas oblationes, Ritus, ac cœremonias, prout in Quæſitis relatæ ſunt, coram Progenitorum Tabellis, in privatis domibus, nec in eorumdem Progenitorum ſepulchris, aut antequam Defuncti ſepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, unà cum Gentilibus, vel ſeorſim peragere, eiſque miniſtrare, aut intereſſe; imò prædicta omnia, tanquam à ſuperſtitione inſeparabilia, juxta ea, quæ in Quæſitis propoſita ſunt, ne quidem eſſe permittenda Chriſtianis, præmiſsâ publicâ, vel ſecretâ proteſtatione, ſe non religioſo, ſed civili, ac politico tantùm cultu erga Defunctos illa præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Cæterùm per Reſponſa hujuſmodi non cenſendam eſſe damnatam præſentiam illam, ſeu aſſiſtentiam merè materialem, quam cum Gentilibus ſuperſtitioſa peragentibus, citra ullam ſivè expreſſam, ſivè tacitam geſtorum approbationem, ac quovis miniſterio penitùs ſecluſo, eiſdem ſuperſtitioſis actibus quandoque præſtari contingat à Chriſtianis; cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non poſſunt, factâ tamen Fidei proteſtatione, & ceſſante periculo ſubverſionis.

Similiter nec per eadem Reſponſa vetari, quo minùs erga Defunctos peragi poſſint alia, ſi quæ ſint juxta earum gentium mores, quæ verè ſuperſtitioſa non ſint, nec ſuperſtitionis ſpeciem præſeferant, ſed intra limites civilium, ac politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc ſint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant; tum Domini Patriarchæ Antiocheni Commiſſarii, & Viſitatoris Generalis in Imperio Sinarum, tum Epiſcoporum, ac Vicariorum Apoſtolicorum illarum partium Judicio relinquendum eſſe; qui tamen interea omni, quo poterunt, ſtudio, ac diligentiâ curare debebunt, ut Gentium cœremoniis penitùs ſublatis, illi ſenſim à Chriſtianis, & pro Chriſtianis hac in re uſu recipiantur Ritus, quos Catholica Eccleſia pro Defunctis piè præſcripſit.

Super quinto Articulo

AD tria Quæſita hujus Articuli Sacra Congregatio reſpondit: Chriſtianis non poſſe permitti Tabellas Progenitorum, juxta Sinenſium morem, in privatis domibus retinere, cum inſcriptione, quâ Thronus, ſeu Sedes Spiritus, vel Animæ N. defuncti, adeoque quâ Spiritum, ſeu Animam illius defuncti ibidem aliquando ſiſti, vel reſidere ſignificetur; Imò nec cum aliâ, quâ Sedes, ſeu Thronus, adeòque idem ac priori, licèt magis contractâ, inſcriptione deſignari videatur.

Quo verò ad Tabellas ſolo Defuncti nomine inſcriptas, tolerari poſſe illarum uſum ſecluſo ſcandalo, hoc eſt, dummodò qui Chriſtiſtiani non ſunt, arbitrari non poſſint Tabellas hujuſmodi à Chriſtianis retineri eâ mente, quâ ipſi illas retinent, & adjectâ inſuper declaratione ad latus ipſarum Tabellarum apponendâ, qua & quæ ſit Chriſtianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat, enuncietur.

Ad Quæſitum tertii Articuli huc remiſſum, Sacra Congregatio ſatiùs duxit nihil reſpondere; ne aliàs Apoſtolica Sedes ab eo, quem in ejuſmodi controverſiis Sinicis hactenus tenuit, antiquo more recedere cogatur, quo nimirùm ad ea, quæ ſibi pro tempore, tametſi diverſimodè expoſita fuerunt, reſponſa qnidem veritatis ſemper dare, nunquam verò ſuper expoſitorum hujuſmodi veritate, ſeu falſitate pronunciare conſuevit.

Super ſexto Articulo

NIhil certi firmari poſſe quoad propoſitiones enunciatas in hoc ſexto Articulo, niſi præhabitis plenioribus, & neceſſariis rerum in eis contentarum notitiis. Intereà tamen commitendum eſſe præfato Domino Patriarchæ Antiocheno, ut auditis Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis, nec non peritioribus Miſſionariis illarum Partium, hac in re id ſtatuat, atque decernat, quod juxta datam ſibi à Domino prudentiam Catholicæ Religionis indemnitati, atque Animarum ſaluti magis expedire cenſuerit.

Super ſeptimo Articulo.

PRæſuppoſito, quod Sinici Libri Atheiſmum, & diverſas ſuperſtitiones contineant, prout in Mandato Domini Epiſcopi Cononenſis dicitur, utile non modò, ac ſalutare, ſed & omnimodò neceſſarium fuiſſe monitum, de quo agitur in ſeptimo Articulo, adeòque illud eſſe approbandum.

Laudandam demùm eſſe declarationem in calce ejuſdem Mandati adjectam, qua dicitur culpandos non eſſe illos Miſſionarios, qui aliam praxim ab eâ, quæ in ipſo Mandato præſcribitur, ſequi hactenùs duxerunt; cum mirum videri non debeat, quòd in ejuſmodi materiâ per tot annos diſcuſſâ, & in quâ juxta diverſas Apoſtolicæ Sedi expoſitas circumſtantias, diverſa itidem ante hac emanarunt ejuſdem Sedis reſponſa, concordes omnes non fuerint in eâdem ſententia. Ita proinde hac in re agendum fore tum à præfato Domino Patriarcha Antiocheno, tum ab aliis, quibus ſuperiùs reſponſorum executio injungetur, ut omnis quidem Ethnicæ ſuperſtitionis ſpecies, ejuſque afflatus, juxta Tertulliani monitum,

etiam

etiam de longinquo devitetur: insimul tamen Operariorum Evangelicorum in Vineâ Domini strenuè, ac sedulò laborantium, qui priusquam supra relata Dubia ex solitâ hujus S. Sedis prouidentiâ, ac rectitudine dirimerentur, aliter senserunt, honori, ac famæ consulatur, nec tanquam Idololatriæ Fautores traducantur; præsertim quia pleraque ex illis, quæ Christianis permittenda non esse, sicut præmittitur, responsum fuit, ipsi quoque se nunquam reverâ permisisse declararunt, nec dubitandum sit illos, finitâ jam causâ, præfatæ Sanctæ Sedis mandatis eâ, quâ decet, humilitate, & obedientiâ esse obsecuturos.

IV.

Fer. 5. die 20. Novembris 1704.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo D. N. D. Clemente divina Providentia Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctitas Sua, postquam in pluribus Congregationibus coram se habitis, ab ipso Pontificatus sui primordio, super præmissis Quæsitis, seu Dubiis Theologorum, ac Qualificatorum ad id à sanctæ memoriæ Innocentio XII. Deputatorum sententias exceperat: postquam itidem pluries de iis egerat cum DD. Episcopis Beritensi, & Rosaliensi Vicariis Apostolicis in Regno Sinarum, Romæ nunc commorantibus ac postquam demùm quicquid in ejusmodi controversiis Patres Franciscus Noel, & Gaspar Castner Societatis Jesu Procuratores, & Missionarii Apostolici ejusdem Regni deducere potuerunt, seu voluerunt, audiverat: Responsa supradicta, quæ in aliis præcedentibus Congregationibus similiter coram Sanctitate Sua habitis, diù, multumque discussa, ac maturè examinata fuerant, confirmavit, & approbavit, illaque Domino Carolo Thomæ de Tournon Patriarchæ Antiocheno Commissario, & Visitatori Apostolico in præfato Sinarum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis transmitti mandavit, una cum congrua, & opportuna Instructione desuper facienda, ad hoc ut tam ipse, quàm reliqui Archiepiscopi, Episcopi, seu alii, qui in illis partibus Visitatoris, Delegati, seu Vicarii Apost. munus exercent, vel in posterùm exercebunt, Responsa hujusmodi ab omnibus, & singulis nunc, & pro tempore ibidem existentibus Missionariis cujuscunque Ordinis, Religionis, & Instituti, etiam Soc. Jesu, nec non ab universis Christifidelibus earumdem partium sub pœnis canonicis ea, qua decet, obedientia observari curent, & faciant; suspensa tamen interea, justis, & rationalibus ex causis animum Sanctitatis Suæ moventibus, eorumdem Responsorum publicatione, seu quavis evulgatione tam in Urbe, quàm in aliis Europæ partibus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Joseph Bartolus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

DECRETUM.

Quo Sententia, seu Decretum à Consilio Brabantiæ emanatum, ut Libertatis, Immunitatis, ac Jurisdictionis Ecclesiasticæ manifestè læsivum, damnatur, ac nullum, & irritum declaratur, cum aliis Ordinationibus.

Feria V. die 29. Martii 1708.

IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico apud Sanctum Petrum coram Sanctissimo D. N. D. Clemente Divinâ Providentiâ Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Cùm ad aures Sanctissimi D. N. Clementis Papæ XI. pervenerit à Consilio Brabantiæ emanasse quamdam Sententiam, seu Decretum, quo non solùm Archiepiscopo Mechliniensi præcipitur, ut quasdam suas monitoriales literas ad Guilielmum Vandenesse Deservitorem Ecclesiæ Parochialis Sanctæ Catharinæ pro rebus ad Fidem spectantibus transmissas, casset, & annullet, verùm etiam omnibus, tam Ecclesiasticis, quàm Secularibus personis injungitur, ut censuris in prædictis literis monitorialibus appositis, & comminatis nullatenus obediant, easdemque nullius efficaciæ reputent sub iisdem pœnis, quibus Perturbatores publicæ quietis obnoxii reperiuntur, nec non multa alia contineantur Libertati, Immunitati, ac Jurisdictioni Ecclesiasticæ notoriè adversantia, ut in eâdem Sententiâ uberiùs legitur, eamdemque Sententiam publicis in locis affixam fuisse non sine maximo Christifidelium scandalo, ac perturbatione. Cumque summoperè sit alienum à ratione, ac pietate, & Religione Catholicorum Hominum Ecclesiasticos Judices in sua jurisdictione, ac multò magis in rebus, & causis ad Catholicam Fidem pertinentibus, quoquomodo impedire, vel perturbare, quin potius ipsis cum eorum auxilium fuerit invocatum assistere teneantur; Præfatus Sanctissimus D. N., ne rem tam perniciosi exempli dissimulare videatur, firmis ante omnia remanentibus præfatis Archiepiscopi Mechliniensis literis monitorialibus, Decretum, seu Sententiam prædictam à Concilio Brabantiæ emanatam, cujus tenorem, non quidem approbandi, sed penitùs, & omninò reprobandi animo, hic pro inserto voluit sufficienter haberi, & pro specificè declarato, habita super ea cum Venerabilibus Fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in totâ Republicâ Christianâ Generalibus Inquisitoribus deliberatione maturâ, & de eorum Fratrum consilio præfatam Sententiam cum omnibus, & singulis eam præcedentibus, & quomodolibet consequentibus, licèt ipso jure nulla, irrita, inania, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacua ab ipso initio fuerint, & sint, nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, auctoritate Apostolicâ damnat, improbat, cassat, irritat, & nullius roboris, & momenti fuisse, & esse decernit, & declarat, ac pro infectis haberi vult.

Mandat insuper Sanctitas Sua quibuscumque Personis cujuslibet gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, etiam speciali, vel specialissima nota dignis, ne præfato Decreto, seu Sententiæ, vel eam quoquomodo præcedentibus, aut consequentibus ullo pacto obediant, aut deferant, vel illa in judicio, aut extra allegare, seu iis uti præsumant, perinde, ac si illa non emanassent, sub

pœnis

pœnis, & censuris contra Violantes Ecclesiasticam libertatem, immunitatem, & jurisdictionem inflictis, à quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, beneficium absolutionis obtinere valeant.

Postremò prædicto Barbantiæ Consilio Sanctitas Sua mandat, & præcipit, ut prædictum Decretum, seu Sententiam cum omnibus eam præcedentibus, & quomodòlibet subsequentibus ex libris, codicibus, & regestis, in quibus descripta, & adnotata fuerint, tolli, aboleri, & cassari faciat cum effectu, ne alias contra eos Consiliarios, aliosque quotquot præfatæ Sententiæ cooperati sunt, aut quomodolibet consenserunt, pœnis, & censuris prædictis ea de causâ jam irretitos ad alia majora remedia procedere compellatur.

Præterea, ut à nemine ullo unquam tempore ignorantia hujus Decreti allegari possit, Sanctitas Sua vult, & intendit, quod affixum in locis solitis hujus Almæ Urbis omnes, & singulos, quos illud concernit perindè arctet, & afficiat, ac si unicuique eorum fuisset nominatim, & personaliter intimatum. Præcepit tandem sub pœnâ excommunicationis ipso facto incurrendæ, ne quis hujus Decreti paginam infringere, vel ei ausu temerario audeat contraire.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 10. *Aprilis* 1708. *supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

DECRETUM.

V. Quo Institutiones Theologicæ Gasparis Juvenin damnantur, earumque retentio, & lectio sub gravibus pœnis interdicitur.

Feria 3. *die* 25. *Septembris* 1708.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S.R.E. Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum habita in conventu Sanctæ Mariæ super Minervam, auditâ relatione, & censurâ factâ à Qualificatoribus Theologis ad id specialiter deputatis Operis in septem Tomos distributi sub titulo: *Institutiones Theologicæ ad usum Seminariorum. Autore Gaspare Juvenin Oratorij Gallicani Presbytero, & in Seminario Eminentissimi Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis Sacræ Theologicæ Professore. Parisiis, & Venetiis* 1704. & 1705. Præfatum opus de mandato Sanctissimi D. N. Clementis Papæ XI., cui relata fuerunt cum prædictâ Theologorum censurâ eorumdem Eminentissimorum vota, præsenti Decreto prohibet, & damnat, vetatque, ne quis cujuscumque sit status, & conditionis ullo modo, & sub quocumque prætextu iterum imprimere, neque imprimi facere, neque jam impressum, tam ex supradictis, quàm ex quacumque alia editione apud se retinere, aut legere audeat: Sed ipsum Ordinariis locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 9. *Octobris* 1708. *supradictum Decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

EDICTUM.

VI. Quo quibuscunque Personis sub excommunicationis latæ Sententiæ, & aliis gravissimis pœnis interdicitur, ne quem piam, cui Secretum S. Officij commissum est, ad illud ullo modo violandum adducere, vel etiam requirere audeant.

LA Santità di Nostro Signore PP. Clemente XI. che in mezzo all'immense cure del suo Pontificato rivolge i più serij pensieri al mantenimento della S. Fede Cattolica, maturatamente considerando quanto à ciò conferisca, & abbia conferito sin hora il segreto del S. Offizio, che nelle cause, tanto immediatamente, quanto mediatamente dipendenti dalla medesima, s'è inviolabilmente osservato da tutti quelli, à i quali è stato confidato, per maggiormente assicurarlo dalle insidie d'alcuni, che non avendolo legitimamente, ricorrono all'artificio, & all'inganno, per venire in cognizione delle materie, che ad esso appartengono: ed insinuandosi con le persone che l'hanno, procurano con fallaci, suggestive interrogazioni di sorprenderle, e d'indurle à manifestarlo, sottraendo anche dagl'occhi delle medesime le più gelose scritture, le quali leggano, ritengano, copiano, e poi communicano ad altri. Uditi sopra di ciò gl'Eminentissimi Signori Cardinali Generali Inquisitori, ordina con il presente Editto, il quale affisso ne i luoghi soliti di Roma, vuole, che abbia l'istessa forza, come se fusse à ciascuno personalmente intimato, à tutte, e singole persone legitimamente non ammesse al sopradetto segreto del S. Offizio di qualsivoglia grado, e condizione, benche degne di specialissima menzione, che non ardischino in avvenire di ricercare, e sotto qualunque pretesto, e colore investigare le notizie comprese sotto l'istesso segreto, procurare, leggere, retinere, e communicare ad altri scritture, manuscritti, & altre materie ad esso appartenenti, ed in qualsivoglia maniera sorprendere, ed indurre à rivelarlo le persone, nella fede delle quali è stato degnamente depositato sotto pena à i Contraventori della Scommunica maggiore di lata Sentenza da incorrersi ipso facto senza alcuna precedente dichiarazione, dalla quale non possino essere assoluti, se non nel solo articolo della morte, che dalla Santità Sua, e dagl'altri Sommi Pontefici suoi Successori, sospendendo, e levando sopra di ciò tutta la facoltà alla Sagra Penitenziaria, & all'istesso Eminentissimo Cardinale Sommo Penitenziere, e sotto pene anche corporali gravi, e gravissime ad arbitrio della Santità Sua, da estendersi sino alla Galera, secondo le circostanze delle trasgressioni, e le qualità delle Persone, che averanno trasgredito. Dato dal Palazzo del S. Offizio questo adi 24. Gennaro 1710.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Jnquisitionis Notarius

Die 24. *Januarii* 1710. *supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

DECRETUM.

VII. Super omnimoda, ac inviolabili observatione Responsorum alias in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinensium à Sacra Congregatione datorum, & à Sanctissimo approbatorum, cum aliis Ordinationibus.

Feria 5. die 25. Septembris 1710.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino Nostro D. Clemente divinâ providentiâ Papa XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Idem Sanctissimus Dominus Noster in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinensium, auditis tam in Congregationibus anno præterito non semel, quàm in aliis mense, & anno præsentibus pluries coram Sanctitate Sua habitis, præfatorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discusserunt, sententiis, decrevit, & declaravit responsa aliàs in causâ hujusmodi ab eâdem Congregatione datâ, & à Sanctitate Suâ die 20. Novembris 1704. confirmata, & approbata, necnon Mandatum, seu Decretum ab Eminentissimo, & Reverendissimo DD. Cardinali de Tournon tunc Patriarcha Antiocheno Commissario, & Visitatore Apostolico Generali in Imperio Sinarum die 25. Januarij 1707. hac de re editum ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inconcussè, & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis, observanda esse; Quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimum non obstante quacunque appellatione à quibusvis personis, sive Secularibus, sive Regularibus, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, ac quâvis Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, ad Sedem Apostolicam interpositâ, quam propterea Sanctitas Sua rejiciendam esse decrevit, ac reipsa rejecit. Porrò cùm idem D. Cardinalis de Tournon in suo Mandato, seu Decreto supradicto Apostolicæ decisioni die 20. Novembris 1704. latæ se expressè inhærere professus fuerit, Sanctitas Sua ulterius declaravit ipsum Mandatum, seu Decretum unà cum censuris in eo contentis ad normam eorundem responsorum accipiendum esse, itaut nihil per illud responsis præfatis additum, seu detractum fuisse censendum sit, ac omnia, quæ in eis insunt, etiam in Mandato, seu Decreto prædicto inesse intelligantur. Cæterum Sanctitas Sua, tametsi non sine ingenti animi sui mœrore acceperit, quod humani generis hostis multiplicia in dies zizania in latissimis illis regionibus superseminare non cessat, non tamen propterea in eis Catholicæ Religionis propagandæ saluberrimum, ac sanctissimum opus ullatenùs deserere volens, sed illud majori, qua potest, animi contentione, ac studio, iisque potissimum dissidiis, quibus inibi Christianæ fidei seges, veluti spinis suffocatur, prorsùs submotis, ardentiùs semper, & enixiùs promovere cupiens, congruam super præmissis, aliisque ad ea pertinentibus instructionem confici, illamque dicto D. Cardinali de Tournon, quatenus adhuc in illis partibus commoretur, sin minus illi, qui ejus loco deputatus fuerit, necnon Episcopis, & Vicariis Apostolicis earumdem partium transmitti mandavit, quâ non minus debitæ Apostolicorum decretorum executioni, quàm Missionariorum concordiæ, Evangelicæ veritatis prædicationi, atque animarum saluti opportunè consulatur. Demum, ut nimiæ illi de his rebus scribendi licentiæ, quæ non sine fidelium scandalo inter Partes diuturnâ contentione exasperatas invaluit, modus imponatur, Sanctitas Sua districtè præcipit omnibus, & singulis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus, aliisque quibuscumque Secularibus Personis tam Ecclesiasticis, quàm Laicis, cujuscumque tandem status, gradus, conditionis, & dignitatis existant, ut in posterum non audeant sub quovis quæsito colore, vel prætextu imprimere, vel quoquomodo in lucem edere libros, libellos, relationes, theses, folia seu scripta quæcumque, in quibus ex professo, vel incidenter de Ritibus Sinicis hujusmodi, vel de controversiis desuper, seu illorum occasione exortis quomodòlibet tractetur, sine expressâ, & speciali licentiâ à Sanctitate Sua, seu pro tempore existente Romano Pontifice in Congregatione supradictæ Sanctæ, & Uuniversalis Inquisitionis obtinenda. Ut autem ejusmodi prohibitio inviolabiliter observetur, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit Contravenientes quoscumque excommunicationis latæ sententiæ, Regulares verò etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnas ipso facto absque aliâ declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis subjacere. Libros porrò, libellos, relationes, theses, folia, ac scripta quæcumque, quæ in futurum præsentis prohibitionis tenorem edi contigerit (citra ullam aliorum hactenus editorum approbationem, super quibus opportunè providebitur) pro expressè prohibitis haberi voluit, absque alia declaratione sub pœnis, & censuris in Regulis Indicis librorum prohibitorum contentis. Impressores verò, præter scriptorum sic impressorum amissionem, pecuniariis, aliisque corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, teneri mandavit; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die prima Octobris 1710. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctæ Inquisitionis Cursorem.

LETTERA.

VIII. Scritta da Monsignor Assessore del S. Offizio al P. Generale della Campagnia di Giesù li 11. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Nostro Signore.

PEr riparo delle sinistre interpetrazioni, che contro la mente di N. S. da alcuni si danno al Decreto ultimamente publicato nella Causa de' Riti Cinesi, quasi che nella seconda parte di esso venga distrutto quanto si dispone nella prima, dichiarai nella settimana passata à V. P. Reverendissima per ordine della Santità Sua, che siccome la medesima non hà mai riputato, che il suo primo decreto dell'ano 1704. fosse condizionato, di maniera che l'osservarlo, ò nò, restasse in arbitrio di chi ne credesse, ò non ne credesse verificata l'esposizione; così vuole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di

Tournon, sì strettamente ingiunta nell'ultimo Decreto, non si possa eludere con tale pretesto, sotto le pene contenute in detto Mandato; aggiungendole, come le dissi, che apunto principalmente con l'oggetto di levare questo pretesto della pretesa condizionalità del primo Decreto, aveva la Santità Sua ordinato, che nel sudetto ultimo Decreto si mettessero quelle parole: *quovis contrafaciendi quæsito colore, seu praetextu penitus sublato*: Ubbidisco ora à un nuovo comandamento della Santità Sua, con significare, come faccio, à V. P. Reverendissima, che essendo oggi giorno di posta, ella si contenti, in occasione, che trasmetterà il sudetto Decreto a'suoi Religiosi nella China, di accompagnarlo anco con la notizia dell'acennata dichiarazione dà me fattagliene, affinche non abbia per conto loro, come pienamente confida Sua Santità, à venir ritardata in conto alcuno la puntuale osservanza del medesimo Decreto, che, come ella ben sà tanto preme à Sua Beatitudine; e le bacio divotamente le mani.

Di V. P. Reverendissima

Dal S. Offizio 11. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore.

Antonio Banchieri.

RISPOSTA

Del Padre Generale della Compagnia di Giesù.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

Ricevo con la dovuta venerazione i sentimenti, e i comandi di Sua Santità, esposti mi da V. S. Illustrissima in questa sua delli 11. stante; e la prego ad assicurar la Santità Sua, che mi conformerò ad essi, e gl'eseguirò colla maggior attenzione, e farò tutto il possibile, perche con egual puntualità siano eseguiti anche da gl'altri tutti della Compagnia. Spero di trovare in ogn'uno di essi in ciò la prontezza, che tutti dobbiamo à i cenni di Sua Santità; E riverendo V. S. Illustrissima con tutto il rispetto, mi rassegno.

Di V. S. Illma, e Rma

Dalla Casa Professa 11. Ottobre 1710.

Devotiss., & Obligatiss. Servitore.

Michel Angelo Tamburini Preposito Generale della Compagnia di Giesù.

LETTERA

Scritta da Monsignor Assessore del S. Offizio alli PP. Generali de' Predicatori, de gl'Agostiniani, e V. Commissarii Generali de' Min. Osservanti, e Riformati di S. Francesco li 17. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Nostro Signore.

Per riparo delle sinistre interpretrazioni, che contro la mente di N. S. da alcuni si danno al Decreto ultimamente publicato nella Causa de i Riti Cinesi, quasiche nella seconda parte di esso venga distrutto quanto si dispone nella prima, mi comanda la Santità Sua di dichiarare in suo nome, come faccio, à V. P. Reverendissima, che siccome la medesima non hà mai riputato, che il suo primo Decreto dell'anno 1704. fosse condizionato, di maniere che l'osservarlo, ò nò, restasse in arbitrio di chi ne credesse, ò non ne credesse verificata l'esposizione; così vuole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon, sì strettamente ingiunta nell'ultimo Decreto, non si possa eludere con tal pretesto, sotto le pene contenute in esso Mandato, aggiungendole, che appunto principalmente con l'oggeto di levare questo pretesto della pretesa condizionalità del primo Decreto, ordinò la Santità Sua, che nel sudetto ultimo Decreto si mettessero quelle parole: *quovis contrafaciendi quæsito colore, seu praetextu penitus sublato*: Vuole perciò le Santità Sua, che V. P. Reverendiss. in occasione di trasmettere a'Religiosi del suo Ordine Missionarij della Cina il sudetto Decreto, lo accompagni anche con la notizia di questa dichiarazione, affinche non abbia per conto loro, come pienamente confida, à venire ritardata in conto alcuno la puntuale osservanza del medesimo Decreto, che, com'ella ben sà, tanto preme à Sua Beatitudine; E le bacio divotamente le mani.

Di V, P. Rma

Dal S. Offizio 17. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore,

Antonio Banchieri

RISPOSTA

Del P. Generale de' Predicatori.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Osservandissimo.

Ricevo con li dovuti senti menti d'ossequio gl'ordini di N. S. notificatimi da V. S. Illustrissima nella sua delli 17. corrente, con i quali la Santità Sua mi comanda, che in occasione di trasmettere à Religiosi del mio Ordine Missionarij nella Cina il Decreto ultimamente publicato nella Causa de' Riti Cinesi, debba accompagnarlo con la notizia, che Sua Santità siccome non hà mai riputato, che il suo primo Decreto dell'anno 1704. fosse condizionato, così vvole, che qualunque sinistra interpretazione di pretesa condizionalità non possa impedire l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon. Eseguisco prontamente gl'ordini di Sua Santità, e son certo, che li Missionarii del mio Ordine nella Cina ubidiranno con tutta rassegnazione, come sempre hanno fatto; e le bacio riverentemente le mani.

Di V. S. Illma, e Rma

Minerva 18. Ottobre 1710.

Divotiss., & Obligatiss. Servitore.

Fr. Antonino Cloche Maestro Generale de' Predicatori.

RISPOSTA

Del Padre Generale de gl'Agostiniani.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

RIcevo il benignissimo foglio di V. S. Illustrissima, e Reverendissima, con cui mi comanda à nome di N. S., che nel trasmettere à i Missionari del Mio Ordine nella Cina il Decreto ultimamente publicato nella Causa de i Riti Cinesi, faccia loro sapere l'obligo, che hanno di esattamente osservarlo, senza far conto delle sinistre interpetrazioni, che da alcuni si danno, mentre la Santità Sua dichiara, che sicome non ha mai riputato, che il suo primo Decreto dell' anno 1704. fosse condizionato, così vvole, che l'esatta osservanza di esso, e del Mandato del Signor Cardinale di Tournon non si possa eludere con verun pretesto. Io mi darò l'onore di ubbidire à i zelantissimi comandamenti della Santità Sua; e bacio à V. S. Illustrissima riverentemente le mani.

Di V. S. Illm̃a, e Rm̃a

Da S. Agostino li 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, & Obligatissimo Servo.

Fr. Diodato Nuzzi Generale de gl'Agostiniani.

RISPOSTA

Del P. V. Commissario Generale de'Minori Osservanti.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signor mio Signore Padrone Colendissimo.

HO ricevuto la lettera di V. S. Illustrissima in data de 17. corrente spedita dal S. Offizio, con cui mi partecipa la dichiarazione di S. S. all'ultimo Decreto uscito sopra le materie de' Missionarii della Cina, & il commando, che in occasione di trasmettere à miei Religiosi Missionarii nella Cina il Decretto, vi unisca la not'zia della dichiarazione, accioche e l'uno, e l'altra sia inviolabilmente atteso, & eseguito, come richiede la qualità della materia, e l'ubbidienza prontissima, che si deve à N. S., & alla S. Sede. Nella contingenza della Risposta, che hò l'onore di dare à V. S. Illustrissima, di aver ricevuto la da me rivertissima lettera, devo afficurarla, che ubbidirò esattamente à quanto mi vien comandato nella medesima lettera, e nelle occasioni, che mi si offeriranno, ne darò à V. S. Illustrissima attestati della puntuale ubbidienza; e con riverentemente baciarli le Sacre mani, resto à comandi.

Di V. S. Illm̃a, e Rm̃a

Roma Araceli 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, e Divotissimo Servitore.

Fr. Celestino V. Commissario Generale.

RISPOSTA.

Del Padre V. Commissario Generale de' Riformati.

Illustrissimo, e Reverendissimo Signore Padrone Colendissimo.

IN esecuzione prontissima di quanto V. S. Illustrissima si compiacque comandarmi per ordine di N. S., l'accerto, che alla prima congiuntura, che vi sarà, di poter trasmettere nella Cina alli Missionarii del mio Ordine l'ultimamente emanato Decreto di Sua Santità, gli s'inculcarà la piena osservazione del medesimo, e gli si manifestarà la dichiarazione, e mente di Sua Beatitudine, affinche sia in tutto effettuata. Tanto m'accade in risposta della favoritissima di V. S. Illustrissima, alla quale ossequioso bacio le Sacre mani.

Di V. S. Illm̃a, e Rm̃a.

S. Francisco à Ripa 18. Ottobre 1710.

Umilissimo, & Obligatissimo Servo.

Fr. Antonio da Monte Buso V. Commissario Generalo.

DECRETUM. IX.

Super denegatione suffragiorum Ecclesiæ, & privatione Ecclesiasticæ Sepulturæ Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasten. defuncti absque ullo resipiscentiæ, ac pœnitentiæ signo in suâ damnabili contumaciâ, & inobedientiâ Decretis Apostolicis.

Feria 4. die 14. Januarii 1711.

IN Congregatione Generali S. R., & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ supra Minervam coram Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in totâ Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem generalibus Iuquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Lectis literis D. Nuncii Apostolici Coloniensis referentis, Dominum Petrum Coddæum Archiepiscopum Sebastenum in Hollandia gravi morbo detineri, non sine imminenti vitæ periculo, seque ad tollendum, si fieri posset, publicum scandalum, quod ex notoriâ, & diuturnâ, ejusdem Archiepiscopi inobedientiâ tot Decretis Apostolicis exortum crescebat in dies, transmisisse in Hollandiam Alexandrum Borgiam auditorem suum unâ cum paternis literis eumdem ad veram, & Catholico Archiepiscopo dignam resipiscentiam adhortantibus: & nihilominùs ipsum in suâ contumaciâ prestitisse; Ac propterea petentis ejusdem Sacræ Congregationis mandata, quid sibi agendum esset, quatenùs præfatus Archiepiscopus (quod Deus averteret) in eadem damnabili pertinaciâ moreretur: Eadem Sacra Congregatio, re maturè discussâ, die 30. Decembris 1710. censuit: *Eidem Archiepiscopo, quatenus sine debita pænitentia decesserit, aut decedat, deneganda esse à Christifidelibus scita suffragia, tanquam notoriè inobedienti, & refractario Constitutionibus, & Decretis Apostolicis, & privandum esse Ecclesiastica sepultura; eaque de re per eumdem D. Nuncium Coloniensem admonendos esse omnes Catholicos in Hollandiæ Partibus constitutos*, Quod quidem Decretum

tum à R. P. D. Assessore Sancti Officii Sanctissimo D. Nostro Domino Clementi Divinâ Providentiâ Papæ XI. eadem die in solitâ audientiâ relatum Sanctitas Sua approbavit, & executioni demandari jussit.

Cùm verò postmodum aliis ejusdem D. Nuncii, & pluribus aliorum literis Sacræ Congregationi nunciatus fuerit infelix, ac undequaque deplorabilis ejusdem Archiepiscopi obitus, absque ullo pœnitentiæ de præfatâ publicâ inobedientiâ signo, immò cum repetitâ novis; & enixis supradicti Auditoris adhortationibus repugnantiâ, atque obfirmatione, præsertim in denegandâ debitâ sujectione Decretis Apostolicis, ac subscriptione novissimæ Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri, quæ incipit *Vineam Domini &c.* adversùs Jansenianam hæresim; Eadem Sacra Congregatio die 14 Januarii 1711., rè iterum maturè discussâ, quamvis non sine maximo omnium Eminentissimorum Patrum dolore, censuit supradictum Decretum die 30. Decembris 1710. editum esse exequendum, & per eumdem D. Nuncium, non tam ad damnandam Defuncti memoriam, quàm ad aliorum Contumacium, ac refractariorum exemplum, & admonitionem, ut tremendi Judicii Dei memores, saluti Animarum suarum opportunè consulant, omnibus per Hollandiam Catholicis significandum esse. Quæ omnia, & singula per R. P. D. Assessorem eadem die in solita audientiâ Sanctissimo Domino Nostro relata Sanctitas Sua, prout idem R. P. D. Assessor retulit, in omnibus, & per omnia benignè approbavit, & executioni demandari jussit.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

DECLARATIO

X. Reverendissimi Patris Michaelis Angeli Tamburini Præpositi Generalis Societatis Jesu super Postulato unanimiter sibi facto à RR. Patribus Assistentibus Nationum, & Procuratoribus Provinciarum ejusdem Soc. Romæ Congregatis Mense Novembri 1711. Sanctissimo Domino Nostro Domino Clementi XI. Pontifici Maximo humiliter oblata ab eodem P. Præposito Gen. die 20. ejusdem mensis.

Die 20. Novembris 1711.

REverendiss. Pater Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis Societatis Jesu, provolutus ad pedes Sanctiss. D. N. D. Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. in Palatio Apostolico Quirinali, unà cum PP. Assistentibus Nationum, ac Procuratoribus singularum Provinciarum dictæ Societatis, obtulit Sanctitate Suæ per modum supplicis libelli scripturam tenoris, qui sequitur, videlicet:

Foris:

Sanctissimo D. Nostro Clementi Papæ XI.
Propræposito Generalis Societatis Jesu.

Intùs verò.

Inter Postulata, quæ Patres Procuratores missi Romam è singulis Societatis Jesu Provinciis ad consuetam Congregationem Procuratorum indictam in hunc mensem Novembrem anni 1711. proposuere, unum fuit præ cæteris summâ oblatum contentione, & acerrimis omnium studiis, votisque commendatum, tanquam longè maximi ad suarum Provinciarum pacem, & existimationem momenti.

In hoc Postulato significant Præposito Generali lacerari Societatis universæ nomen indignissimâ accusatione, quæ illi majorem inurit dolorem, quàm innumerabiles aliæ accusationes, obtrectationes; & calumniæ contrà eamdem fabricari; & disseminari solitæ; & quâ se fatetur ad vivum vulnerari, & pupillam oculi sui tangi.

Accusationem hanc vehementiores Adversarii his verbis informant: *Erga Decreta Pontificia præ cæteris exactam submissionem, cæcamque obedientiam buccinant Jesuitæ; ab ea tamen præ cæteris deficiunt, dum ad salivam decreta non sunt. . . . . . Religiosos Societatis præ cæteris inobedientes esse Constitutionibus Apostolicis.*

Eam ob rem prædicti Patres Procuratores ad refellendam omni ope tàm probrosam, quam à veritate alienam accusationem, simulque ad declarandum Societatis dolorem, cùm se tàm gravi, tàm acerbo vulnere petitam sensit; unâ voce postularunt, ac faciendum judicarunt, ut solemni; & legitimâ quadam actione, quæ vim, & locum obtineret cujuscumque Apologiæ, Præpositus Generalis Societatis nomine totius Ordinis confirmaret, contestaretur, ac declararet, provolutus ad Sanctitatis Suæ pedes, & coram Ecclesiâ universâ; constantissimam, immutabilem, invictam totius Societatis Jesu fidem in amplectendis, obeundis, & ad ultimum usque spiritum exequendis, quæcumque fuerint à Sede Apostolica præscripta; constituta, & imperata, & nominatim quod spectat ad Decreta per Suam Sanctitatem edita de ritibus Sinensibus tum anno 1704. die 20. Novembris, tum anno 1710. die 25. Septembris; Quæ quidem Decreta, etiam prout à Sanctitate Sua explicata, & exposita fuerunt in literis ejus nomine scriptis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Assessore Sancti Officii ad Reverendum admodum Patrem Præpositum Generalem Societatis sub die 11. mensis Octobris anno 1710. inconcussè; & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis ibidem expressis, sine ullâ contradictione, tergiversatione, aut cunctatione, quovis contrafaciendi quæsito colore, aut prætextu penitus sublato, sibi adamussim observanda, & exequenda, sponte, & ultrò admittit, & amplectitur Societas universa; atque ita obloquentium ora obstructum iri confidit.

Huic Postulato unâ cùm Patribus Assistentibus iidem Patres Procuratores Romæ convocati propriâ manu subscripsere.

Michael Dias Assistens Lusitaniæ.
Andreas Vvaibl Assistens Germaniæ.
Jo. Vincentius Imperialis Assistens Italiæ.
Guillelmus Daubenton Assistens Franciæ.
Ludovicus de Montesdoca Assistens Hispaniæ.
Matthias Karski Procurator Lituaniæ.
Richardus Plovuden Procurator Angliæ.
Stephanus Sczaniecki Procurator Poloniæ.
Joseph Vice comes Procurator Provinciæ Mediolanensis.
Carolus Franciscus Demachault Procurator Campaniæ.
Carolus Dauchez Procurator Franciæ.
Josephus Preiss Procurator Germaniæ Superioris.
Jo. Baptista Spinula Procurator Provinciæ Romanæ.
Antonius Milesius Procurator Provinciæ Venetæ.
Andrea Delmaz Procurator Rheni Superioris.
Joannes Petrus du Fornel Procurator Provinciæ Tolosanæ.

Gaspar Buhon Procurator Provinciæ Lugdunensis.
Balthasar Vveiman Rheni Inferioris Procurator.
Gavinus Silvester Lecca Procurator Sardiniæ.
Joannes de Bruyn Procurator Flandrobelgij.
Franciscus Rescalli Procurator Austriæ.
Joannes Capeta Procurator Bohemiæ.
Dominicus Viva Procurator Neapolitanæ.
Joannes Baptista de Fourmestraux Procurator Gallobelgicæ.
Antonius Franciscus Joseph Provana Procurator Sinensis.

BEATISSIME PATER.

TAm justis, tam gravibus, ac necessariis PP. Procuratorum Postulatis obsecundans Præpositus Generalis Societatis Jesu ad Sanctitatis Vestræ pedes humillimè provolutus, quocumque optimo, ac certissimo modo potest, cùm omni asseveratione, ac sinceritate suo, ac totius Societatis nomine profitetur, ac declarat Sanctitati Vestræ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, constantissimum obsequium, reverentissimam submissionem, & obedientiam cæcam, in amplectendis, & exequendis quæcumque per eamdem Sanctam Sedem decreta fuerint, & imperata; iisque potissimum, quæ circa Sinicos ritus edita sunt, tum anno 1704. die 20. Novembris, tum anno 1710. die 25. Septembris. Quæ quidem Decreta, etiam prout à Sanctitate Vestra explicata, & exposita fuerunt in Literis Sanctitatis Vestræ nomine eidem Præposito Generali scriptis ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Assessore S. Officij sub die 11. Octobris anno 1710. inconcussè, & inviolabiliter, sub censuris, & pœnis ibidem expressis, sine ullâ contradictione, tergiversatione, aut cunctatione, quovis contrafaciendi quæsito colore, aut prætextu penitus sublato, sibi adamussim observanda, & exequenda sponte, & ultrò admittit, & amplectitur Societas. Universa. Testatur autem idem Præpositus Generalis hanc esse vocem, hoc votum, hunc spiritum, Societatis Universæ, hunc, & futurum esse: sicut proculdubio semper fuit.

Quod si quis nihilominus è nostris esset ubicumque terrarum (quod avertant Superi) qui aliter sentiret, & loqueretur, aut locuturus esset: nam id omninò prævenire, aut impedire nulla satis potest humana prudentia, in tantâ Subditorum multitudine: declarat, asserit, ac profitetur Præpositus Generalis nomine totius Societatis, se jam nunc illum reprobare, repudiare; ac meritâ castigandum pœnâ, neque agnoscendum pro vero, & genuino filio Societatis: Illum tamquam degenerem, & non suum, habebit, ubi tales semper habuit, & modò habet Societas, & quantum poterit, semper compescet, comprimet, & conteret.

Ea mens, hoc propositum, ea contestatio, Societatis est, quam ejus totius nomine deponit ad Sanctissimos Pedes Beatitudinis Vestræ Præpositus ipsius Generalis; ut indè per universam disseminetur, ac spargatur Ecclesiam, Quod si ad exprimendam efficaciùs Societatis in hac protestatione mentem, inveniri verba possent clariora, & magis significantia, aut formulæ magis distinctæ, disertæque ad obstruendum omnem cavillationibus, & sinistris interpretationibus aditum; intendit, optat vult Præpositus Generalis, ut ea, quæ in hoc Scripto adhibet, verba vim omnem aliorum quorumcunque magis idoneorum habeant: fateturque sibi non occurrisse ulla meliora, & apertiora, quibus veram, & sinceram totius Societatis mentem declararet.

Ex Domo Professâ Romanâ die 20. Nov. 1711.
Ita fatetur, & protestatur.

Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis.

Idem verò Sanctissimus Dominus Noster supradictos Patres Præpositum Generalem, necnon Assistentes Nationum, ac Procuratores Provinciarum ejusdem Societatis, quam Sanctitas Sua in visceribus gerit paternæ suæ Charitatis, benignè, excepit: oblatamqu sibi Declarationem præmissam Typis mandari, ac pervulgari posse permisit.

DECRETUM

XI.

Quo tria Opuscula in Galliis adversùs Apostolicam Constitutionem *Unigenitus* evulgata proscribuntur.

Feria 4. die 2. Maji 1714.

SAcra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendiss. Dominorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum habita in Conventu S. Mariæ super Minervam: Auditis Censuris plurium Theologorum deputatorum ad examen infrascriptorum Foliorum Gallico idiomate nuper editorum: Ipsisque Censuris Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI. relatis unâ cum eorumdem Dominorum Cardinalium votis, de mandato Sanctitatis Suæ præsenti Decreto prohibet, & damnat eadem Folia.

Primum scilicet sub titulo: *Lettre Pastorale, & Mandement de Monseigneur l'Evêque de Boulogne au sujet de la Constitution de Notre Saint Pere le Pape du 8. Septembre 1713.*: quod incipit: *Pierre &c. Ce qui s'est passé &c.* & desinit. *Donné à Boulogne le 12. Mars 1714.* tanquam, ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum, redolens schisma, & in illud inducens, erroneum & sapiens hæresim.

Secundum sub titulo: *Lettre Pastorale, & Mandement de Monseigneur l'Illustrissime, & Reverendissime Evêque Comte de Chaalons, Pair de France au sujet de la Constitution de Notre S. Pere le Papedu 8. Septembre 1713.* quod incipit: *Gaston, &c. L'interêt, que vous avez pris*: & desinit: *Donné à Chaalons, &c. le quinzieme de Mars.* 1714. tanquam ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum, redolens schisma, & in illud inducens, erroneum, & sapiens hæresim.

Tertium demum sub titulo: *Lettre Pastorale, ou Mandement de Monseigneur l'Evêque de Bayonne au sujet de la Constitution de Notre Saint Pere le Pape du 8. Septembre 1713.*: quod incipit: *André &c. Des incommoditez*: & desinit: *Donné à Bayonne &c. ce 22. Mars 1714.*: tanquam, ut minimum, captiosum, scandalosum, temerarium, & Sanctæ Sedi Apostolicæ injuriosum.

Hæc itaque Folia sic prohibita, & damnata per idem Decretum, eadem Sacra Congregatio, de mandato, ut supra, vetat, ne quis cujuscunque sit status, & conditionis, quocumque loco, idiomate, & versione impressa, vel imprimenda audeat ullo modo, & sub quocumque prætextu iterum imprimere, vel imprimi facere, neque impressa apud se retinere, & legere licitè valeat; Sed ipsa Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Die 5. Maji 1714.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 5. Maji 1714. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij Sancti Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Sanctissima Inquisitionis Cursorem.

EDICTUM

XII. Quo quibuscumque personis sub Excommunicationis latæ sententiæ, aliisque gravibus pœnis præcipitur, ut S. Officio, vel locorum Ordinariis revelent, & denuncient reos criminum ad idem Sanctum Officium pertinentium.

Nos Nicolaus Episcopus Ostien. Acciajolus, Fr. Vincentius Maria Archiepiscopus Episcopus Portuen. Ursinus, Franciscus Archiepiscopus Epicopus Praenestinen. Judice, Galeatius tit. S. Laurentii in Lucina Mariscottus, Bandinus, tit. S. Praxedis Panciaticus, Joseph tit. S. Mariæ Traspontinæ Sacripantes, Fabritius tit. SS. Joannis, & Pauli Paulutius, Laurentius tit. S. Petri ad Vincula Casonus, Carolus Augustinus tit. S. Augustini Fabronus, Joannes Baptista tit. S. Stephani in Monte Cœlio Ptolomæus, Fr. Franciscus Maria tit. Sanctæ Priscæ Casinus Presbyteri; & Petrus SS. Laurentii, & Damasi Otthobonus Diaconus miseratione Divina S. R. E. Cardinales in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sancta Sede Apostolica specialiter electi, ac deputati.

Essendo a Noi per la continua esperienza manifesto, che molti per malizia, altri per inobedienza, & altri per ignoranza, non sodisfanno all'obligo, che hanno di denuntiare al Sant' Offizio li delitti spettanti ad esso, e che perciò succedono grandissimi inconvenienti, & errori; non solamente contro i buoni, e Cristiani costumi, ma ancora contra la Fede Cattolica. Noi pertanto, á quali specialmente deve essere a cuore la gloria di Dio, la conservazione, & augumento della Fede Cattolica, e la salute dell'Anime; volendo provedere à tanto disordine; con autorità Apostolica à Noi commessa commandiamo in virtù di santa obedienza, e sotto pena di Scommunica di lata sentenza, oltre l'altre pene prescritte da Sacri Canoni, Decreti, Constituzione, e Bolle de Sommi Pontefici, per tenore del presente Editto à tutte, & à ciascuna persona di qualunque stato, grado, e condizione, ò dignità, così Ecclesiastica, come Secolare, che frà il termine di un mese, dieci de quali per il primo, dieci per il secondo; e dieci per il terzo termine peremptorio, debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S. Offizio, overo à gli Ordinarii, tutti, e ciascuno di quelli, de quali sappino, o habbiano havuto, ò haveranno notizia.

Che siano Eretici, ò sospetti, ò diffamati d'Eresia, ò credenti, ò fautori, ò ricettatori, ò defensori loro, ò habbiano aderito, ò aderiscono à Riti de Giudei, ò Maumettani, ò de Gentili, ò habbiano apostatato dalla S. Fede Cristiana.

Che abbiano fatti, ò faccino atti, da quali si possa argomentare patto espresso, ò tacito col Demonio, essercitando incanti, magie, sortilegii, progendogli suffomigii, incensi per trovar tesori, & altri intenti, chiedendo da lui risposte, & invocandolo; & à questo effetto promettergli obedienza, e consacrarli pentaculi, libri, spade, specchi, ò altre cose, nelle quali intervenga il nome, & opera sua.

Che si siano ingeriti, ò ingeriscono in far esperimenti di Negromantia, o di qualsisia altra sorte di magia, con entrare ne' circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Crivello per trovar i medesimi Tesori, cose nascoste, rubbate, ò perdute, e fare altre simili, esuperstitiose attioni ad altri fini, massime con abuso de' Sacramenti, ò dicose sacre, e benedette.

Che senza licenza dovuta ritenghino scritti, che contenghino Eresie, ò libri Eretici, che trattino ex professo di Religione, ó che gli abbino altri, ò tenuti, ò stampati, ò fatti stampare, ò li leggano, tengano, stampano, fanno stampare, introducano, ò difendino, sotto qualsivoglia pretesto, ò colore.

Che habbino libri di Negromantia, Magia, ò continenti incantesimi, sortilegii, e simili superstitioni, massime con abuso di cose sacre.

Che contro il voto solenne fatto nella Professione in qualsivoglia Religione approvata, ò dopo aver preso l'Ordine sacro, habbia contratto, ò contraha Matrimonio.

Che vivendo la prima moglie pigli la seconda, ò vivendo il primo Marito, pigli il secondo.

Che contro li Decreti, e Costituzioni Apostoliche habbino abusato, ò abusino il Sacramento della Penitenza, servendosi della confessione, e confessionario à fini disonesti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia, & havendo con essi discorsi di cose illecite, e non convenienti al fine, per il quale è stato instituito.

Che habbiano proferito, ò proferiscono bestemmie ereticali contro Dio, la Beatissima Vergine, e Santi, ò procedino à qualunque atto di offesa, ò disprezzo contro l'Immagini, ò figure rappresentanti il medesimo.

Che habbiano tenute, ò tenghino òcculte conventicole, ò radunanze in pregiudizio, disprezzo, ò contro la Religione.

Che habbiano indotto qualche Cristiano ad abbracciare il Giudaismo, ò altra Setta contraria alla Fede Cattolica, ò impedito i Giudei, ò Turchi à battezzarsi.

Che non essendo ordinati Sacerdoti, s'habbiano con sacrilego ardire usurpato, ò si usurpino di celebrar Messa, ancorche non habbino proferito le parole della consecratione, ò habbiano presonto di ministrare il Sacramento della penitenza à Fedeli di Christo, ancorche, non si sia venuto all'atto dell'assolutione.

In oltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come si ordina col presente editto, non possino essere da alcuni assoluti, se non dal S. Offizio, dopo che haveranno in esso giuridicamente rivelato i delinquenti, al che non possino sodisfare con bollettini, ò lettere, senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti, de quali non si tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de casi di sopra da Noi specificati da rivelarsi, non si escludano gli altri casi spettanti al S. Offizio, che per altro sono compresi ne i sacri Canoni, Costituzioni, e Bolle de Sommi Pontefici; Ne meno col presente Editto s'intenda derogato all'altre provisioni canoniche, Apostoliche, & à gl'altri Editti degli Ordinarii, & Inquisitori.

Et à fine che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, commandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notifichi alli Vescovi delle Città vicine à Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo publichino, & ordinino, che li Parochi delle loro Diocesi lo legghino ogn'anno la prima Domanica dell'Advento, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si troverà in esse congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, e Sacrestie di esse un essemplare del medemo, per osservare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del Sant'Offizio questo di 31. Marzo 1718.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 9. Aprilis 1718. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatii S. Officii, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellium Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

EDICTUM

XIII. Plura præscribens ad coercendam temeritatem impugnantium Apostolicas Constitutiones *Unigenitus*, & *Pastoralis*.

Nos Nicolaus Episcopus Ostien. Acciajolus, Franciscus Episcopus Prænestinen. Judice, Joseph tit. S. Mariæ Transpontinæ Sacripantes, Fabritius tit. SS. Joannis, & Pauli Paulutius, Laurentius tit. S. Petri ad Vincula Casonus, Carolus Augustinus tit. S. Agustini Fabronus, Joannes Baptista tit. S. Stephani in Monte Cœlio Ptolomæus, Fr. Franciscus Maria tit. S. Priscæ Casinus Presbyteri, & Petrus SS. Laurentii, & Damasi Otthobonus Diaconus miseratione Divina S. R. E. Cardinales in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generales Inquisitores à Sancta Sede Apostolica specialiter electi, & deputati.

ESsendo à Noi specialmente à cuore la gloria di Dio, la conservazione, & augumento della Fede Cattolica, e la salute dell'Anime, e volendo perciò opportunamente provedere à quelli disordini, che suole produrre la malizia, inobedienza, ò ignoranza di taluni, li quali mossi dal proprio capriccio, ò mala intenzione procurano con false interpretazioni, e pretesti di eludere anche le Apostoliche Costituzioni, e specialmente quella, che per dare col suo Pastorale zelo un opportuno, e necessario rimedio alle molte perverse dottrine, che per varie parti si andavano disseminando con inganno de Semplici, e sotto falsa imagine di pietà, non senza pregiudizio della purità della Fede, e dell'unità della Santa Chiesa Cattolica, la Santità di Nostro Signore promulgò fin sotto li 8. Settembre 1713. che comincia -- *Unigenitus Dei Filius* -- e dell'altra, che in conseguenza di essa hà ultimamente aggiunta sotto li 8. Settembre dell'anno presente, che comincia -- *Pastoralis Officii* -- Quindi è, che Noi, inerendo à quanto viene disposto nell'Editto Generale del S. Offizio solito promulgarsi, e ultimamente rinovato li 31. Marzo prossimo passato, con Autorità Apostolica à Noi commessa commandiamo in virtù di santa obedienza, e sotto pena di Scommunica di lata sentenza, oltre le altre pene prescritte da Sacri Canoni, Decreti, Costituzioni, e Bolle de Sommi Pontefici, per tenore del presente speciale Editto à tutte, & à ciascheduna persona di qualunque stato, grado, condizione, ò dignità, così Ecclesiastica, come Secolare, che frà il termine di giorni trenta, dieci de quali per il primo, dieci per il secondo, e dieci per il terzo termine perentorio assegniame, debbano rivelare. e giuridicamente notificare al S. Offizio, overo all'Ordinarii (oltre li casi espressamente contenuti nel sopradetto Editto Generale) tutti, e ciascuno di quelli, de quali sappiano, ò habbiano havuto, ò haveranno notizia.

Che non ostante la proibizione sotto pena delle Censure Ecclesiastiche, & altre da incorrersi ipso facto, espressa nella detta Costituzione *Unigenitus* circa le Proposizioni cento una condannate, di non sentire, insegnare, ò predicare altrimente di quello, che nella medema Costituzione si contiene, ardiscano d'insegnare, difendere, ò divulgare le predette Proposizioni, ò alcuna di esse, ò delle medeme anco per modo di disputarne, in publico, ò in privato trattare, se non ad effetto d'impugnarle.

Che presumano lodare, difendere, fomentare, ò in qualunque altro modo favorire li Autori, Assertori, e Difensori delle predette Proposizioni condannate, ò di alcuna di esse, ò respettivamente l'Impugnatori, Contradittori, Disobedienti, Contumaci, e Ribelli à detta Costituzione.

Che all'incontro ardiscano di riprovare, biasimare, ò parlare senza il dovuto rispetto della condannazione santamente fatta di dette Proposizioni nella Costituzione medesima.

Che presumano leggere, ritenere, introdurre, copiare, stampare, o in altro modo spacciare, communicare, e divulgare Libri, Scritture, Epistole, o altri fogli tanto stampati, che manuscritti in qualunque idioma, nelli quali si parli direttamente, ò indirettamente contro la prefatà Costituzione *Unigenitus*, e s'impugni, si limiti, ò si eluda l'obbedienza ad essa dovuta da tutti i Christiani contro la proibizione già fatta di tutti detti Libri, e Scritture tanto fatti, quanto che si facessero in avvenire per Decreto di questo S. Offizio affisso, e publicato li 2. Marzo 1717. sotto pena di Scommunica da incorrersi ipso facto ad instar de Libri, e Scritti degli Eretici trattanti espressamente contro la Religione Cattolica.

E che finalmente in qualunque altro modo mostrino di contravenire, e non prestare la dovuta, & intiera obedienza, e riverenza all'istessa Costituzione -- *Unigenitus* -- & all'altra susseguente -- *Pastoralis Officii*.

Dichiarandosi, che contro tutti, e singoli i predetti Delinquenti si procederà secondo lo stile del S. Offizio nelle Cause di Fede contro gl'Eretici, Scismatici, ò sospetti in qualunque modo d'Eresia; ò di Scisma secondo la qualità della colpa.

Inoltre si dichiara, che quelli, li quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto, non possano essere da alcuno assoluti; se non dal S. Offizio, doppo che averanno in esso giuridicamente rivelato li Delinquenti; al che non possano sodisfare con Bollettini, o Lettere senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi incerti, de quali non si tiene conto alcuno nel S. Tribunale.

Et à fine, che del presente Editto non si possa pretendere, ne allegare ignoranza, commandiamo, che sia affisso ne' luoghi soliti di Roma à notizia di ciascheduno. Dal Palazzo del S. Officio questo di 19. Decembre 1718.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Die 22. Decembris 1718. supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basililicæ Principis Apostolorum, Palatii S. Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellium Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETUM

XIV. Quo Instructio Pastoralis Domini Cardinalis de Noailles Archiepiscopi Parisiensis damnatur, ejusque lectio, ac retentio sub gravibus pœnis prohibetur.

Feria 5. die 3. Augusti 1719.

IN Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino N. Cle-

mente

mente Divinâ Providentiâ Papa XI., ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in totâ Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI., cum accepisset non sine gravi paterni animi sui mœrore in lucem editum fuisse, & magnâ quidem Bonorum offensione, atque animarum periculo evulgatum Librum, cui titulus: *Première Instruction Pastorale de Son Eminence Monseigneur le Cardinal de Noailles Archevêque de Paris au Clergé Seculier, & Regulier de son Diocese sur la Constitution Unigenitus.* Parisiis impressum apud Joannem Baptistam Delespine anno 1719.: Habitis priùs plurium doctissimorum, ac insignium in Sacrâ Theologiâ Magistrorum, & Professorum, nec non memoratæ Congregationis Sanctæ Romanæ, & Uuniversalis Inquisitionis Qualificatorum; quos ad id specialiter deputavit, consultationibus, ut rei gravitas postulabat, ac subindè auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in totâ Republicâ Christianâ Generalium Inquisitorum, prohibendum, atque damnandum censuit, prout præsenti Decreto omninò prohibet, & damnat Librum præfatum, uti continentem Doctrinas, & Assertiones falsas, captiosas, seditiosas, scandalosas, præsumptuosas, temerarias, omnibus Catholicis Episcopis, ac præcipuè Gallicanis ipsique Apostolicæ Sedi multipliciter in juriosas, erroneas, hæreticis, hæresibus, & Schismati faventes, atque etiam schismaticas, & hæreticas respectivè.

Hunc itaque Librum sic prohibitum, & damnatum, Sanctitas Sua vetat, ne quis cujuscumque sit status, & conditionis, ullo modo, & sub quocumque prætextu iterum imprimere, vel imprimi facere, neque jam quocumque loco, & quocumque idiomate impressum apud se retinere, aut legere audeat, sed eum Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim, & cum effectu tradere, & consignare teneatur sub pœnâ excommunicationis per Contrafacientes ipso facto, absque aliâ declaratione, incurrendæ, aliisque pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Die 12. *Augusti* 1719. *supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatij S. Officij, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum S.mæ Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Juxtà temporis seriem digesta.

EPISTOLA

I. Encyclica ad Universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua illis veneratio, ac reverentia Ecclesiis debita impensissimè commendatur.

Premendo alla Santità di Nostro Signore di sodisfare alle parti del suo Apostolico Minesterio con andare estirpando, per quanto è possibile, dal Popolo Christiano le offese, che si fanno al Signore Dio, e quelle particolarmente, che cagionando publico scandalo, portano più irreparabile rovina spirituale alle anime, e provocano maggiormente l'ira Divina sopra di Noi, hà posto locchio fino dal principio del suo Pontificato in primo luogo sopra l'abuso ormai troppo universale del poco rispetto, che si usa alle Chiese, le quali, dovendo esser Case di Orazione, pajano per la irreligiosità di molti mali Christiani quasi ridotte à Case di libertà, e di peccati.

Mi hà però commandato espressamente la Santità Sua d'incaricare in suo nome à V. S., siccome à tutti gl'altri Ordinarii d'Italia, e dell'Isole adjacenti, che con ogni studio, e diligenza procurino di porgere rimedio all'inconveniente predetto, e di restituire alla Casa di Dio la riverenza, ed il rispetto, che l'è dovuto. Ed à tal l'effetto la Santità Sua rinovando con la presente tutte le disposizioni de'Sagri Canoni, Constituzioni, e Decreti Apostolici altre volte fatti, e promulgati da'Sommi Pontefici suoi Predecessori intorno all'istessa materia, vuole che V. S.

I. Per mezzo di Prediche, e Sermoni, ò con Editti, e Lettere Circolari istruisca, e faccia ben ponderare a'suoi Popoli, quanto dispiaccia alla Maestà di Dio l'irreverenza nelle Chiese, insinuando le minaccie della Sagra Scrittura, ed i castighi publici, come di Peste, Fame, Guerra, Terremoti, e simili, che per commune sentimento de Santi suole Dio specialmente mandare per vendicare gli affronti, che i mali Christiani vanno à fargli nella sua propria Casa: *Quoniam ultio Domini est ultio Templi sui.* In segno di che, come notano i medemi Santi, non si trova, che Christo Nostro Signore castigasse colle sue proprie mani altro peccato, che questo, mentre con i flagelli scacciò i Profanatori del Tempio.

II. Prescriva alli Confessori, che amoniscano seriamente sopra di ciò li Penitenti.

III. Faccia specialmente avvertire le Donne, che vengano alle Chiese colla dovuta modestia, ed umiltà, non con pompe, gale, vanità, ed ornamenti indecenti, nè con alterigia, e fasto più confacevole à i luoghi di libertà, e di feste profane, che al Santuario di Dio, ricordandosi che alla Chiesa deve andarsi per placare l'ira Divina, non per irritarla, e non per commettere, e cagionare nuovi peccati, mà per cancellare i commessi: Non potendosi udire senza orrore, che à cagione dell'immodestia feminile si siano in alcuni luoghi le cose ridotte à segno, che in vece di andare alle Chiese per trovarvi la divozione, convenga tal'hora fuggirne per non la perdere.

IV. Dove potrà farsi commodamente, si destini, ed assegni agli Huomini luogo distinto, e separato da quello delle Donne, nè si permetta che gli uni si fermino, e stiano in quello delle altre, di maniera, che resti tolta trà di loro ogni indecente communicazione.

V. Insista onninamente, che nelle Chiese non si facciano colloquii profani, circoli, ò strepiti, nè si trattino negozii, e molto meno si amoreggi; Riprendendo con santo zelo i Trasgressori, e castigarli severamente, con implorare anco in caso di bisogno l'ajuto del Braccio secolare.

VI. Specialmente invigili, che al Santo Sagrificio della Messa assistino tutti coll'attenzione, e religiosità, che conviene ad un Mistero sì vene-

rabile,

rabile, e mostrino anche estermamente di starvi presenti non pure col corpo, mà eziandio colla mente, e con divoto affetto del cuore.

VII. Ordini altresi agli Ecclesiastici, che nella divozione, modestia, e decoro in celebrare i Divini Uffizii, ed esercitare le altre Sagre Funzioni si portino in guisa, che non habiano à soggiacere alla maledizione intimata da Dio à chi fa l'opera sua negligentemente, e si tolga alli Secolari ogni occasione di scandalo, e di mal'esempio.

VIII. Proveda parimente, che la stessa modestia, e divozione si osservi dal Clero, e dal Popolo nelle Processioni Ecclesiastiche, le quali essendo istituite per implorar grazie, e misericordie dal Signore, e per ringraziamento de Beneficii da Sua Divina Maestà ricevuti devono essere accompagnate non da discorsi vani, e portamenti indecenti, che pur troppo si vedono, comme se si andasse à diporto, mà da orazioni, & altri atti di Christiana divozione, che possono essere graditi dal Signore Iddio, secondo l'intenzione di Santa Chiesa.

IX. Molto più si faccia ciò osservare, quando nelle dette Processioni si porta il Santissimo Sagramento, ò nelle Feste solenni, ò il Santo Viatico à gl'Infermi: Nella quale occasione sarà molto lodevole, che per quanto potrà, procuri d'introdurre nella sua Diocesi l'osservanza delle Regole, ed Istruzioni sopra di ciò promulgate in quest' Alma Città di Roma l'Anno 1695. per ordine della santa memoria di Papa Innocenzo XII., eccitando li Fedeli à rendere in quella Sacra Azzione ogni più divoto ossequio al Venerabilissimo Sagramento dell'Altare, anche per conseguire li tesori Spirituali delle Sante Indulgenze à tal'effetto concedute da'Sommi Pontefici, e specialmente dalla santa memoria di Papa Innocenzo XI., e sussegentemente dall'istesso Innocenzo XII.

X. Procuri, che le Feste, e Solennità si celebrino con modestia, e divozione, e senza spettacoli, conviti smoderati, e profanità vietate da i Sagri Canoni, e che nelle musiche si osservi il decoro Ecclesiastico, senza mescolanza di parole non usate dalla Chiesa. In tali solennità, ancorche maggiori, li Divini Uffizii, e Messe cantate si celebrino secondo gli approvati Sagri Riti, ed all'hore prescritte dalle Rubriche, in modo che le Messe cantate non si prolunghino più che al mezzo giorno, ed i Vesperi, e le Compiete, oltre il tramontar del Sole: Avvertendo, che alle 24. hore terminati siano tutti i Divini Uffizii, ed ogni altra sagra Funzione, e nella medesima hora siano serrate tutte le Chiese: E questa regola debba anco essattamente praticarsi nelle vestizioni, e velazioni delle Monache.

XI. In caso di trasgressione circa le predette cose minacci con publici Editti, ò in altre maniere, che stimerà più proprie gravi pene: & anco di prohibire le sopradette Funzioni, e Feste e di sottoporre in caso di bisogno all'Interdetto Ecclesiastico le medesime Chiese.

XII. Proibisca onninamente, e sotto gravi pene alli Poveri, ed alli Mendicanti l'andar cercando lim osina per le Chiese, nascendo da ciò un gran disturbo alli Divini Uffizii, ed elle orazioni de' Fedeli.

XIII. Ordini alli Parochi invigilare, e correggere li Delinquenti circa tutte le cose suddette, e bisognando il denunciarli al suo Tribunale, e castighi li stessi Parochi, quando in ciò manchino.

XIV. Intimi la medesima vigilanza, ed attenzione alli Superiori Regolari per le Chiese loro, ed in caso di contravenzione, negligenza, oltre gl'atri rimedii prescritti da'Sacri Canoni, ne dia parte à questa Sagra Congregazione, che punità i medesimi Superiori, anco con la privazione de'loro Uffizii, ed altre pene più gravi.

Confida la Santità di Nostro Signore, che basterà questo semplice eccitamento al zelo di V. S. per animarla à compire essattamente in questa parte al suo debito Pastorale, per non essere incolpata al Tribunale di Dio di haver taciuto, quando conveniva alzar le voce, e la mano contro i Profanatori del Santuario, e che però sarà ella per impiegare ogni studio, à fine di provedere ad un disordine sì importante, e sì scandaloso, che in realtà ferisce il Paterno cuore della Santita Sua, la quale è risoluta di fare quanto è possibile dal canto suo, acciochè, si tolga questa abominazione dal luogo Santo, e che la nostra Italia, in cui risiede il Capo visibile della Chiesa, e posta, come sotto i suoi occhi, possa anco in questa materia del rispetto alle Chiese servire di essempio à tutte l'altre Nazioni del Christianesimo, ed in tal maniera preservarsi da quei flagelli, che per castigo delle nostre colpe pur troppo ci vengono presentemente minacciati dalla Divina Giustizia. Roma 26. Luglio 1701.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

G. D. Paracciani Prosegretario.

EPISTOLA

Qua Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano jussu Summi Pontificis mandatur, ut omnibus Vicariis Capitularibus ejusdem Regni Pontificio nomine inhibeat, ne literas Dimissorias pro prima clericali Tonsura, aliisve Ordinibus cuicumque concedant, tametsi annus à die vacationis Ecclesiarum elapsus sit, absque speciali facultate Sacræ Congregationis.

LA Santità di Nostro Signore hà ordinato d'ingiungere à V.S. affinche con lettera circolare proibisca in nome della Santità Sua à tutti li Vicarii Capitolari di cotesto Regno il concedere le lettere Dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque sia passato l'annc della vacanza delle Chiese, senza speciale licenza di questa Sagra Congregazione sopra li negozii de'Vescovi, e Regolari; obbedisco al supremo comando di Sua Beatitudine. E le prego &c. Roma 9. Settembre 1701.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

G. D. Paracciani Prosegretario.

EPISTOLA

Qua præcedens Mandatum Nuncio Apostolico in Regno Neapolitano injunctum instauratur, & ad Vicarios Capitulares, & Apostolicos Ecclesiarum, quarum vacatio post illud contigerat, extenditur.

COn lettera delli 9. Settembre prossimo passato per comandamento espresso della Santità di Nostro Signore fù ingionto à Monsignor Arcivescovo di Cesarea Antecessore di V. S. di proibire in nome della Santità Sua à tutti li Vicarii Capitolari di cotesto Regno il concedere le lettere Dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque fosse trascorso l'anno

della vacanza delle Chiese, senza speciale licenza di questa Sagra Congregazione sopra negozii de' Vescovi, e Regolari; essendo per tanto vacate altre Chiese in detto Regno doppo l'Ordine accennato, Sua Beatitudine mi hà ordinato di rinuovarlo à lei, affinche faccia la medema proibizione agl'altri Vicarii Capitolari, ed Apostolici della Chiese, che doppo il prim'ordine restano vacanti; ed il Signore Iddio la prosperi. Roma 5. Maggio 1703.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

N. Grimaldi Segretario.

EPISTOLA

IV. Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua plura illis dantur Pastoralia monita, & plura itidem injunguntur ad vitiorum extirpationem, Christianarum virtutum cultum, & morum disciplinam pertinentia,

La sollecitudine Pastorale di Nostro Signore intenta sempre à promovere il bene spirituale del suo Gregge, siccome hà giudicato conveniente, che il Giubileo, quale poche settimane sono fù publicato con tanto frutto in quest'Alma Città di Roma, e susseguentemente nel Regno di Napoli, e in alcune altre Città, e Diocesi dello stato Ecclesiastico più gravemente danneggiate da' passati terremoti, si distenda anco à tutte l'altre Città, e Diocesi dell'Italia, e Isole adjacenti, per eccitare magiormente la pietà de' Fedeli à placare con una vera penitenza altre sante opere l'ira di Dio giustamente sdegnato per i nostri peccati, & ad implorare dalla Divina Clemenza la cessazione di tanti flagelli, che per tutte le parti ò attualmente travagliano l'afflitta Christianità, ò manifestamente gli sovrastano; così hà pensato à tutti li mezzi più proprii, onde abbia à ritrarsi maggior frutto dal medesimo Giubileo, con stimolare tutti à prenderlo con le dovute disposizioni, & à riumovere quegl' ostacoli, che potrebbero impedire gl' effetti della Divina misericordia. Che però la Santità Sua hà ordinato, che con la presente Lettera, che sarà circolare à tutti li Patriarchi, Arcivescovi, Vescovi, e altri Ordinarii nell'Italia, e Isole adjacenti sudette, si raccommandi efficacemente à V. S. d'insistere col suo Pastorale zelo per l'adempimento delle cose infrascritte.

Primieramente ricorda la Santità Sua à V. S. l'esatta osservanza di quanto con altra simile lettera circolare le fù già prescritto intorno alle venerazione, e rispetto dovuto alle Chiese, sopra di che per molto, che già si fosse detto à tenore della lettera sudetta, non però si farà mai fatto, nè detto à bastanza; tanto più che il vedersi presentemente porre in uso dalla Maestà Divina quei castighi, co' quali la medesima suole specialmente punire l'irriveranza alle Chiese, fà manifestamente conoscere quant'oltresi fosse avanzato l'inconveniente predetto.

Secondo. Vuole, che V. S. invigili singolarmente alla santificazione delle Feste, con fare intendere al Popolo, quanto grave torto si faccia alla Maestà del Signor Iddio, inpiegando quei giorni riservati specialmente al suo onore, in opere non solamente servili, mà, quel ch'è peggio, peccaminose. Procuri dunquè di far ben rifflettere al Popolo, che le dette opere servili sono vietate ne' giorni festivi, non perche si stia in ozio, ma affinche ci sia maggior tempo, e commodità di frequentare le Chiese, di assistere alli Officii Divini, di ascoltare la Divina parola, di ristorare le anime colle Orazioni, e Santi Sagramenti, e coll'esercizio d'altre opere di pietà, & in somma di attendere più di Proposito all'unico, & importantissimo negocio dell'eterna salute, secondo il detto dell' Apostolo: *Rogamus vos, ut abundetis magis, & operam detis, ut quieti sitis, & ut vestrum negotium agatis.* Dal che si vede quanto sia disdicevole l'abuso pur troppo frequente di quelli, chè non si vergognano d'impiegare i giorni consacrati à Dio in traffichi, giuochi, crapule, amoreggiamenti, & altre vanità mondane. Onde parè che le Feste ormai siano rese oggetto d'abominazione al Signor Iddio, secondo l'espressione terrible, che ne fa per il suo Profeta: *Odi, & projeci festivitates vestras & non capiam odorem cœtuum vestrorum;* Anzi si muove giustamente da simili profanazioni l'ira Divina à mandare publici flagelli di Guerre, Inondazioni, Terremoti, Pestilenze, e simili, dichiarandosi lo stesso Dio: *Sabbata mea violaverunt vehementer; dixi ergo, ut effunderem furorem meum super eos, & consumerem eos.* 1. Thess. 4. 11. Amos 5. 21. Ezech. 20.

Terzo. Considerando in oltre la Santità Sua, che una gran parte della depravazione de' costumi del Christianesimo procede dalla mala educazione de' figliuoli per la pochissima cura, che si pigliano i Padri, e Madri di allevarli nel timor santo di Dio, ordina espressamente à V. S. d'invigilare, accioche i Capi di famigli a adempiscano l'obligo strettissimo, che hanno di educarli bene con istruirli, correggerli, e sopra tutto dar loro buon essempio, il che se facessero come devono, si vedrebbe grandissimo miglioramento nel Christianesimo; essendo verissimo, che i figliuoli mantengono quei costumi, che apprendono da fanciulli: *Adolescens juxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea.* Ammonisca però seriamente i medesimi Padri, e Madri del gran conto che renderanno à Dio se trascuraranno di tener lontani i loro figliuoli dalle cattive compagnie, e li lascieranno assuefare ad abiti viziosi, e l'istesso inculchi, e faccia inculcare da' Predicatori e da' Confessori alli Padroni rispetto à loro Servitori, facendo a' medesimi ben ponderare la gravissima sentenza dell'Apostolo: *Si quis suorum, & maxime domesticorum curam non habet fidem negavit, & est infideli deterior.* Prov. 22. 6. 1. Tim. 4. 8.

Quarto. Dovrà V. S. specialmente invigilare, che da' Maestri di Scuola, e molto più dalli Parochi s'insegni con tutta diligenza, e particolarmente le Feste la Dottrina Christiana, e che si spieghino con chiarezza i principali Misteri della Santa Fede; al che saranno di grande ajuto anco altre persone pie, che a tal'effetto potrebbero deputarsi, come con tanto frutto praticò nella sua Chiesa di Milano S. Carlo, che ne prescrisse regolamenti sì utili ancho per le altre Diocesi. Et affinche in fanciulli colla dovuta frequenza, & applicazione attendino à questa sì necessaria istruzzione, V. S. non lasci di avvertire seriamente i Padri, & altri che ne hanno cura, dell'obligo di far loro imparare le cose necessarie alla salute, ordinando alli Confessori di non assolverli, se in ciò si troveranno notabilmente colnevoli, e contumaci.

Quintò. E perche pur troppo spesso si vedono più bisognosi d'istruzzione li Adulti, che i Fanciulli medesimi, dovrà V. S. ricordarsi dell' obligo, che hà insieme con tutti i suoi Parochi di pascere per se stessa, ò in caso di legitimo impedimento per mezzo de Predicatori colla divina

parolà

1703. parola i Popoli à se commessi, *non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis*, mà con proporre, e spiegare massime utili, & adattate alla capacità delli Uditori, affinche ogn'uno resti informato delle obligazioni del proprio stato, & eccitato ad adempirle con la dovuta esattezza. A' tal' effetto non lasci d'inculcare à Parochi, che sopra ogni altro si vagliano del tanto necessario, & util Libro del Catechismo Romano; invigilando specialmente, che li medesimi secondo, che vien loro prescritto dal sacro Concilio di Trento *nella sess. 24. de reform. cap. 7. Inter Missarum solemnia, aut divinorum celebrationem sacra eloquia, & salutis monita vernacula lingua singulis diebus Festis, vel solemnibus explanent, eademque in omnium cordibus postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Domini erudire studeant.* Rispetto poi a' Predicatori abbia particolar cura, che essercitino il loro uffizio con quello spirito di pietà, e con quel decoro, che si deve ad un Ministero sì Sacrosanto, e perciò usi tutta l'attenzione tanto in eleggere, quanto in procurare, che da quelli, a' quali appartiene, siano eletti à tal carico soggetti non meno per l'integrità della vita, che per la sodezza della dottrina in tutto degni d'amministrarlo, accadendo pur troppo spesso, massime ne' Castelli, e Luoghi piccioli, che una licenza, un mal'essempio, un neo del Predicatore non solo tolga tutto quel frutto, che egli avesse potuto mai fare con le sue Prediche; mà positivamente sia cagione di molti scandali, e di molti disordini.

1. Cor. 2: 4.

Sesto. Giovarà anco sommamente al profitto spirituale del suo Gregge, se V. S. introdurrà non solo ne' Borghi, e Ville della sua Diocesi, mà anco ne' Luoghi più nobili, e popolati l'uso delle sacre Missioni, sì per potere con questo mezzo più liberamente, e più utilmente riprendere quegl'abusi, che tal'hora nel suo popolo fossero maggiori, & in conseguenza più bisognosi di rimedio, come per supplire con ciò alla penuria, che si trova bene spesso nella Città medesima della parola di Dio, che da molti non viene predicata con la dovuta semplicità, e chiarezza; Havendo mostrato l'esperienza anco ultimamente in Roma, che quando si spiegano familiarmente, & in forma adattata al frutto per l'anima le cose di Dio, il popolo le sente con gusto, concorre con frequenza, e ne riporta grande utile con emendazione de' costumi, & edificazione universale. Non potrà però essere, se non ottimo consiglio, che V. S. cominci presentemente à valersi di tal mezzo per meglio preparare li Fedeli di cotesta sua Diocesi all'acquisto del Santo Giubileo, e specialmente, perche siano ben'instrutti, e pazientemente ajutati à fare una buona Confessione Generale, ad effetto d'applicare in tal guisa l'opportuno, e necessario rimedio al pur troppo grave, e frequente male di quelle confessioni, che potessero per l'addietro haver fatte invalidamente.

Settimo. Si raccomanda specialmente à V. S. la paterna cura delle Monache, che essendo *illustrior portio gregis Christi*, devono come Spose care al Signore essere in maggior pregio tenute, e con più sollecitudine custodite. Procuri perciò V. S., che ne' Monasterij non s'introduchino rilassamenti nell'osservanza Regolare, e sopra tutto, che vi si osservi la dovuta ritiratezza, togliendo à tal'effetto alle Monache la frequenza inutile delle grate, perche non siano divertite dal divino servigio, al quale si sono dedicate, e facendo loro esattamente osservare quanto a' colloquij con persone di fuori tanto Secolari, quanto Regolari quel, che sopra di ciò si dispone da' sacri Canoni, dalle Costituzioni Apostoliche, e da varii Decreti, e dichiarazioni delle Sacre Congregazioni in diversi tempi emanate, e publicate. Procuri altresì, che siano provedute di Confessori dotti, d'età provetta, di vita irreprensibile, zelanti, e disinteressati, ed à suo tempo di Predicatori essemplari, e ferventi, che le essortino con efficacia à mantenersi fedeli à quel Signore, che frà tante altre le ha elette ad un sì grand'onore, & ad una vocazione sì sublime. Si ricordi in oltre di far puntualmente osservare quel, che dalla san. mem. di Papa Innocenzo XI. fù ordinato, cioè che tutte quelle, che vogliono farsi Monache in qualsivoglia Monastero anco soggetto à' Regolari siano tenute fare gl'Essercizii Spirituali per dieci giorni avanti, che ricevino l'abito, e siano ammesse al Noviziato; e che li medesimi Essercizii si ripetino per l'istesso spazio di dieci giorni avanti che siano ammesse alla Professione. E perche l'istesso Pontefice ordinò parimente, che si procurasse con tutte le diligenze possibili, mà con modi soavi, e discretti, che ancora tutte le Monache Professe una volta l'anno almeno per qualche tempo, che si fosse stimato opportuno, facessero li medesimi Essercizii per la rinovazione dello spirito tanto necessaria à persone del tutto consacrate à Dio, vuole perciò la Santità Sua, che s'intenda rinovato anche tal' ordine, e quando sin'ora non se fosse stata introdotta la pratica in cotesta Diocesi, incarica specialmente à V. S. di procurarne l'introduzzione in tempo, e con l'occasione del presente Giubileo. 1703.

Ottavo. Quello poi, in che V. S. deve premere maggiormente si è il vivere regolato degli Ecclesiastici, affinche tanto nella decenza dell'abito, e portamento esteriore (nel che da molti si manca notabilmente) quanto nella vita, & onestà de' costumi spirino nella Chiesa di Dio quell'odore di santità, con cui possano tirar tutti soavemente, & efficacemente all'amore della virtù, siccome richiede la loro professione, e l'obligo, che gli viene imposto dal loro Grado. Si ricordino di essere nella Chiesa di Dio in alto luogo per essere considerati da tutti, come regola del ben vivere; Perche come parla il Concilio di Trento: *In eos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt, quod imitentur*; Che però è necessario, che in tutte le cose: *Nil nisi grave, moderatum, ac religione plenum præ se ferant*; Precedendo à tutti colla esemplarità della vita, e confermando coll'opere quello, che devono ad altri insegnare colle parole. Sess. 22. cap. 1.

Nono. E perche è certissimo, che quelle stesse orazioni, che fatte con la dovuta religiosità, & esattezza ci rendono degni delle celesti misericordie, se si fanno con trascuraggine, & irriverenza chiamano sopra di noi le maledizioni divine, secondo ciò che è scritto: *Maledictus homo, qui facit opus Domini negligenter*; E ci servono non di merito, mà di colpa, conforme all' espressione del Profeta: *Oratio ejus fiat in peccatum*; Perciò affinche per ogni parte si tolgano, quanto è possibile, le cagioni de' publici castighi sopra l'afflitta Christianità, e risplenda nella Chiesa il dovuto decoro, e maestà delle sacre Funzioni, vuole Sua Beatitudine, che V. S. inculchi premurosamente alli Canonici, Benefiziati, Mansionarii, Cappellani, Chierici, & altri Serventi tanto della sua Catedrale, quanto delle Collegiate della sua Diocesi l'obligo strettissimo, che hanno d'assistere in Coro con ogni riverenza, silenzio, e modestia, come conviene alla presenza della tremenda Maestà dell'Altissimo, e di salmeggiarvi con divozione di cuore, e distinzione di voci, senza precipitazione, ò troncamento di parole, in modo che una parte del Coro non cominci un versetto prima che l'altro non sia finito, e che il Popolo possa intendere quel, che si canta, & essere eccitato à divozione, e compunzione in

udire le divine lodi; Avvertendoli, che se in ciò notabilmente mancano, non adempiscono il debito del Ministerio loro, e però ingiustamente ne tirano li stipendii, e sono in conseguenza tenuti à restituirli. Sopra di che Sua Santità incarica gravemente la conscienza tanto di V.S. quanto de' Presidenti del Coro, se non faranno le debite diligenze, affinche si osservi quanto di sopra si è detto, è quello, che di più deve osservarsi secondo la forma de' sacri Canoni, e delle particolari Costituzioni di ciascheduna Chiesa; Volendo che li Trasgressori siano severamente puniti con puntature, & altre pene canoniche, e li Ministri, e Serventi amovibili anco con la rimozione. Maggiore poi di qualsisia espressione dovra essere l'attenzione, ch'Ella è tenuta ad usare, affinche il tremendo Sacrificio dell' Altare, di cui non vi è nel Mondo azzione più santa, ne più divina, si offerisca da' suoi Sacerdoti non solo con quella interna purità, che conviene à chi quotidianamente dee porgere all' Eterno Padre il celeste Olocausto del suo umanato Figlivolo, mà anco con quell'esterna divozione nell' esatta osservanza delle sacre ceremonie prescritte dalle rubriche, che si ricerca, affinche chi è posto tra Dio, gli Huomini per placare l'ira sua divina, non habbia con le proprie trascuratezze, e negligenze maggiormente ad irritarla.

Decimo. Per ultimo non potendosi negare, che il gran numero degli Ecclesiastici, non diminuisca molto la stima della Dignità Sacerdotale presso del Popolo, mentre non scorge in molti di loro quella prerogativa di merito, che corrisponde al Grado, perciò V. S. vada molto circospetta nel conferire gli Ordini, ricordevole dellammonizione dell'Apostolo: *Manus citò nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienæ*: guardandosi dall'ammettere nel Clero alcuno, come avverte San Leone, *ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinæ*, e rigettando assolutamente, e con petto forte coloro, che non per vero desiderio di servire al Signore Iddio, mà per umani interessi, e rispetti vogliono intrudersi nel Santuario del Signore. Osservi perciò esattamente quel tanto, che in questa materia si dispone da sacri Canoni, e specialmente dal Sacro Concilio di Trento, e procuri di fare scelta di Ministri idonei, e ben forniti di pietà, e di dottrina; Poiche, se ben questi son pochi: *melius est* (come si legge ne' Sacri Canoni, e si comprova colla esperienza) *Domini Sacerdotium paucos habere Ministros, qui possint dignè opus Dei exercere, quam multos inutiles, qui onus grave Ordinatori adducant*.

1.Tim. 5.22.

c. Tales dist. 23.

Con la osservanza delle sopradette cose confida la Santità Sua d'haver la consolazione tanto desiderata dal suo paterno cuore, di vedere mediante l'estirpazione de' principali abusi, e lo stabilimento di una vera pietà Christiana resa la nostra Italia libera dalle presenti calamità, e dalle maggiori, che la giustizia di Dio ciminaccia, e disposta sempre più à ricevere sì nello spirituale come nel temporale gli effetti abbondanti delle divine misericordie &c. Roma 16. Marzo 1703.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

N. Grimaldi Segretario.

V.

EPISTOLA

Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, quâ Monialibus sub gravibus pœnis interdicitur, ne Fenestellis, in quibus Sacra Communio ministratur, nec locis ad Confessiones sacramentales audiendas destinatis pro Collocutoriis abutantur.

Non tralascia la mente indefessa di Nostro Signore, quantunque agitata dalle calamità de' tempi correnti, di rimaner fissa nella continua Pastorali sollecitudine à procurare con ogni maggior studio possibile la salute dell' Anime, con isvellere fino dalle radici le minime occasioni valevoli à farle perdere, ò illaqueare nè peccati. Prevedendo pertanto la Santità Sua gl'inconvenienti, che possono accadere nell'abuso de' Confessionarii, e de' Fenestrini della Communione nelle Chiese di Monache, de' quali alcuni si servono per Parlatorii, senza riflettere, che quelli sono Tribunali di Penitenza, e luoghi sagri da venerarsi, e non profanarsi, ò deturparsi con cicaleggi, vani discorsi, e forse anche peccaminosi, hà ordinato espressamente d'ingiungersi à V. S. che sotto gravi pene proibisca à tutte le Monache de i Monasterii della sua Diocesi, che in avvenire non si servino de i Confessionarii, ò altri luoggi assegnati per udire le Confessioni Sagramentali, che per confessarsi de i loro peccati, e che non se ne vagliano altrimenti per Parlatorii; Ed inoltre, che le Chiavi de i Fenestrini, per i quali le Monache ricevono il Santissimo Sagramento dell' Eucaristia, si tengano sempre appresso le Abbadesse, e Superiore delle Religiose medeme, e che non si aprano, che alle occasioni, nelle quali le Monache stesse devono communicarsi, riportandosi immediatamente, e senza intervallo di tempo nelle mani delle sudette Superiore. Tanto dunque Ella eseguirà in ubidienza del supremo comando di Sua Beatitudine &c. e le prego &c. Roma 30. Ottobre 1706.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

F. Nuzzi Segretario.

VI.

EPISTOLA.

Quâ Vicario Capitulari Aquilano jussu Summi Pontificis mandatur, ut Sacerdotibus, & Clericis ejusdem Civitatis inhibeat, ne in Comediis cujusvis generis Interlocutorum partes agant.

EA Pervenuto à notizia della Santità di Nostro Signore, che in cotesta Città sia per recitarsi una Comedia in Musica, nella quale intendano d'ntervenire per Interlocutori alcuni Sacerdoti; E se bene la Santità Sua difficilmente si persuade, che Voi, quando seriamente riflettiate alle calamità universali, & anche particolari di cotesta Città, non vi possiate indurre à permettere a Sacerdoti, e Chierici, che comparischno ne Teatri, e Rappresentanze, le quali appena si tolerano nelle Persone Laicali, essendo ciò vietato da' sagri Canoni, e dalle resoluzioni di questa Sagra Congregazione, tuttavia hà stimato di strettamente injungere, che proibiate in nome di Sua Beatitudine sotto gravi pene à Sacerdoti, e Chierici d'intervenire, come sopra, in alcuna sorte di Comedie, ò Rappresentazioni, benche sagre, ò spirituali. Non mancherete per tanto dobbedire al supremo comando di Nostro Signore &c. E Dio vi prosperi. Roma 31. Ottobre 1706

G, Card. di Carpegna Prefetto

F. Nuzzi Segretario.

EPISTOLA

VII. Encyclica, quâ jussu Summi Pontificis universis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Italiæ, ac Insularum adjacentium Ordinariis, necnon Superioribus Generalibus Ordinum Regularium, quorum regimini Monialium Monasteria subsunt, districtè mandatur, ut Monialibus sibi Subditis inhibeant, ne occasione Officiorum, sivè antequam illa exercere incipiant, sivè postquam illis perfunctæ fuerint, ullos sumptus proprio, & peculiari earum nomine faciant.

LA Santità di Nostro Signore, che con paterno amore, & Apostolico zelo invigila incessantemente à togliere gli abusi, e promovere il bene spirituale di tutto il Christianesimo, non lascia di stender l'occhio della sollecita sua Pastorale attenzione alla buona direzzione delle persone Religiose, e specialmente delle Sacre Vergini, che con ragione si chiamano *Illustrior portio Gregis Christi*, sperando da essa, non solo di conseguire, la loro santificazione, mà ancora di poter ottenere per mezzo delle orazioni di queste dilette Spose del Nostro Signor Giesù Cristo, quando veramente attendano con tutto il loro spirito à quella religiosa perfezzione, à cui si sono consecrate, specialissimi ajuti dal medesimo Signore nelle gravissime, e pur troppo note calamità, che di presente affliggono per ogni parte la Santa Chiesa; Che però, avendo inteso da varie parti, che uno de' principali impedimenti al profitto spirituale delle medesime Religiose ne' Monasterij dell'Italia, & Isole adjacenti proviene dalle spese, che sono costrette di fare le Monache particolari in occasione de' loro Offizzij, derivando da ciò (oltre le vessazioni importune, che si danno alli Padri, Madri, e altri Parenti, quali tal volta non possono corrispondere) necessariamente la distrazzione dall'Orazione, e culto di Dio, l'inosservanza delle Regole, l'attaccamento biasimevole alli beni terreni, e tal volta anco con pregiudizio del voto della santa povertà, le continue inquietudini, li stenti, e le occasioni di trattare con troppa libertà, e frequenza con i Secolari con danno scambievole delle anime, e inconvenienti anco più gravi, de quali giungono frequenti, e quotidiani ricorsi alle orechie de' Superiori Ordinarij, delle Sagre Congregazione, e della stessa Santità Sua; E volendo la medesima, che onninamente si ponga un' efficace rimedio a' sudetti disordini, sicome hà commandato, che à quelli opportunamente si proveda rispetto alli Monasterij di quest' Alma Città di Roma con diverse ordinazioni contenute in un' Editto sopra di ciò publicato sotto il di 4. Giugno prossimo passato, così per curare con egual rimedio l'istesso gravissimo male anco negl'altri Monasterii d'Italia, e dell'Isole adjacenti, hà incaricato à me d'ingiungere strettamente in suo nome a V. S., e nell'istessa maniera à tutti gl'altri Ordinarij d'Italia, e dell'Isole sudette, comme parimente alli Superiori Generali delle Religioni presidenti a' Monasterij de Monache, che, fatti ben ponderare dalle Religiose à lei sottoposte i sopradetti disordini, e le pessime conseguenze, che da essi provengono, e quanto all'incontro sia per conferire alla loro religiosa quiete, & à liberarle da infiniti fastidij, rimorsi, e scrupoli, l'alienarsi affatto dal pensiere, e sollecitudine d'ogni privato interesse temporale; Ella seguendo l'esempio di quel, che si è fatto in Romà, incarichi sotto precetto formale di santa obedienza, con riservare à se la facoltà di assolverne, & in oltre sotto pena di privazione d'Officio, e della voce attiva, e passiva, e altre à suo arbitrio à tutte le Abbadesse, Superiore, Camerlenghe, Sagrestane, Rotare, & altre Monache Officiali di tutti li Monasterij, che non facciano, né permettano rispettivamente, che da altre si faccia spesa alcuna, ancorche ne fosse data loro commodità da' Parenti, ò da altre Persone, duranti li loro Offizii, nè meno quelli finiti, ò prima di essercitarli, né di dare cos'alcuna di qualsivoglia valore à titolo di celebrazione di feste, ò di donativo, nè sotto qualunque altro titolo, che abbia causa, occasione, ò dispendenza dalli predetti Officii, non solo alle Superiore, Officiale, Monache, Novizie, e altre, che dimorano nel Monastero rispettivamente (quali pure non dovranno riceverla) mà ne anche alli loro Superiori benche Regolari, Confessori, Deputati, Fattori, e altri Officiali del Monastero, anzi ne meno alla Chiesa, ò alla Sagrestia. mà qualsivoglia spesa da farsi nelli esercizii di detti Officij, ò per celebrare le loro festività, ò per occasione delle medesime, quale dovrà sempre essere conveniente, e moderata, si faccia colle rendite del Monastero senza contraere debito alcuno; Al qual'effetto dovrà V. S. efficacemente ingiungere tanto alle Superiore, & Officiali, quanto alli Deputati, Sindici, & Economi di ciaschedun Monastero di procurare, che le sudette spese, come sopra, moderate, si stabilischino dentro breve termine con li modi, che stimeranno più proprij, e convenienti, da approvarsi da lei, secondo le rendite de' medesimi Monasterij. Intende in oltre espressamente la Santità Sua, che la disposizione di quanto si contiene nella presente lettera, sia universale, e comune à tutti li Monasterij di Monache, eziandio governati da Regolari, e da qualunque altro Superiore, benche privilegiato, e privilegiatissimo, e degno di special menzione, ò in qualsivoglia altro modo esenti, ò anche immediamente soggetti alla Santà Sede, come parimente alle Case d'Oblate, benche non abbiano Clausura, nè Voti solenni. Così dunque V. S. dovrà far'osservare con tutta diligenza, e attenzione; Et in caso, per che conseguire pienamente l'effetto, che si desidera, quale sommamente preme alla Santità Sua, Ella abbia bisogno in qualche cosa delli oracoli, e autorità della Santà Sede, non manchi di ricorrere alla medesima, con certa fiducia di venire assistita con tutto quell'ajuto, e protezione, che si giudicharà espediente per ottenere onninamente il compimento di cosa sì necessaria alla quiete, e benefizio spirituale delle Religiose, e tanto importante al servizio del Signor Iddio, da cui le prego ogni maggior felicità. Roma 28. Luglio 1708.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

Ferdinando Arcivescovo di Nicea Segr.

EPISTOLA

VIII. Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios, nec non Monialium Superiores Regulares conscripta, quâ disposita in alia precedenti Epistolâ declarantur.

PEr provedere alla Religiosa quiete delle Monache, e liberarle da rimorsi, e scrupoli, come da ogni sollecitudine di privato interesse temporale, ordinò già la Santità di Nostro Signore con Editto, ò sia Lettera Circolare in data delli 28. del passato mese di Luglio,

che

chè tutte le ſpeſe degl'Officij ſi faceſſero con le rendite de'Monaſterii. Ora à fine di ſodisfare alle iſtanze di alcuni Monaſterij, che hanno in ciò ricercata qualche più chiara ſpiegazione, la Santità Sua, col parere d'una Congregazione ſpecialmente deputata, hà commandato e commanda, che in virtù delli Decreti Apoſtolici fatti per l'oſſervanza del Voto della ſanta provertà, i livelli, ò vitalizii ſi conſegnino, ò confondano nella Caſſa commune à diſpoſizione della Superiora, la quale ſomminiſtri alle Monache quanto gli occorre per le loro neceſſità Religioſe, & il rimamente converta in beneficio del Monaſtero per ſovvenirlo, & abilitarlo à ſupplire alle ſpeſe neceſſarie per gl'Officii, & altro; reſtando però ſempre nel ſuo vigore la diſpoſizione, e penelità del prefato Editto, ò ſie Lettera circolare: s'ingionge per tanto efficacemente à V. S. di procurare, che ſi metta in prattica ciò, che ſopra ſi è detto, nel che ſommamente preme il ſanto zelo di Noſtro Signore, che deſidera l'obedienza dovuta ad un' Ordine sì neceſſario, non meno per il profitto ſpirituale, che per la quieta temporale dell' animo di tutte le Religioſe. Glie lo ſignifico, & il Signor Iddio la proſperi. Roma 26. Gennaro 1709.

G. Card. di Carpegna Prefetto.

Ferdinando Arciveſcovo di Nicea Segr.

EPISTOLA

IX. *Juſſu Summi Pontificis ad Eminentiſſ. Archiepiſcopum Neapolitanum conſcripta, quâ illi ſignificatur, ut in Monaſteriis ejuſdem Civitatis diſpoſita à Sanctitate Suâ de ſumptibus à Monialibus occaſione Officiorum faciendis exactè obſervari mandet.*

ESſendo gionto all' orechio di Noſtro Signore, che in coteſti Monaſteri di Monache ſoggeti à Voſtra Eminenza contro gli ordini dati dalla Santità Sua col mezzo di queſta Sagra Congregazione à tutti i Monaſteri d'Italia con Lettera circolare de' 28. Luglio 1708. le Abbadeſſe, Vicarie, Celerarie, Camerlenghe, Sagreſtane, Rotare, & altre Monache Officiali, tanto nell'ingreſſo, che nel fine del loro Officio faccino ſpeſe ec. cedenti, anche ſopra la ſomma di ducati ottocento, e più à titolo di pietanze alle Monache, & à i loro Superiori, benchè Regolari, Confeſſori, Deputati, Fattori, & altri; E conoſcendo Sua Beatitudine, che da ciò deriva la tepidezza delle Religioſe nello Spirito, la diſtrazzione dall'Orazione, e dal Culto di Dio, l'inoſſervanza della Regola, e forſe tal volta il pregiu zio del voto della ſanta povertà; mi hà commandato di ſcrivere à Voſtra Eminenza, che ſi compiaccia d'incaricare ſotto precetto formale di ſanta obedienza, con riſervarne à ſe la facoltà d'aſſolverne, & inoltre ſotto pena di privazione d'officio, e della privazione di voce attiva, e paſſiva, & altre à ſuo arbitrio, alle Monache Officiali ſudette, che non facciano, nè permettino, che da altri ſi faccia ſpeſa alcuna, ancorchè ne foſſe data loro commodità da Parenti, ò da altre Perſone, duranti i loro Officii, mà nè meno quelli finiti, & eſercitati, nè anche à titolo di celebrazione di feſte, ò di donativo, ne ſotto qualſiſia altro titolo, che abbia cauſa, occaſione, ò dipendenza dalli predetti Officii, e come più amplamente ſi contiene nella ſudetta Lettera circolare de' 28. Luglio 1708., la quale vuole Sua Santità, che venga in ogni ſua parte pontualmente, e religioſamente oſſervata. Nell'obedir dunque agl'ordini ſupremi di Noſtro Signore col ſignificarlo à Voſtr'Eminenza, perche cooperi con tutto il ſuo zelo à sì ſanta, e pia intenzione di Sua Beatitudine, le bacio &c. Roma 26. Giugno 1716.

Ferdinando Card. d'Adda Pro-Prefetto.

V. Arciveſcovo di Damaſco Segretario.

EPISTOLA

X. *Juſſu Summi Pontificis ad Nuncium Apoſtolicum in Civitate Neapolitanâ conſcripta, quâ illi injungitur, ut in Monaſteriis Monialium ejus juriſdictioni ſubjectarum diſpoſita à Sanctitate Suâ de ſumptibus à Monialibus occaſione Officiorum faciendis inviolabiliter obſervari curet.*

PReme ſommamente à Noſtro Signore, che venghino eſattamente oſſervati gli Ordini traſmeſſi, anche al ſuo Anteceſſore con lettere di queſta Sagra Congregazione de' 28. Luglio 1708. circa la ſuperfluità delle ſpeſe, che ſi fanno dalle Abbadeſſe, Vicarie, & altre Monache Officiali duranti, finiti i loro Officii, sì nelle pietanze per le altre Monache, loro Superiori, Confeſſori, Deputati, Fattori, e ſimili altri Miniſtri, che nelle occaſioni di Feſtè ſi fanno Sentendoſi però, che ne'Monaſteri di coteſta Città ſoggetti alla Giuriſdizione di V. S., non ſolo non vengono oſſervati tali Ordini, mà che anzi venghino fatte ſpeſe e cedenti la ſoma di ottocento, e più ducati in pietanze, e celebrazione di Feſte contra la pia, e ſavia mente di Suà Beatitudine, che pur troppo prevede, quanto detrimento ſia con ciò per riſultare alle Religioſe nella via dello ſpirito, nella diſtrazzione dall'orazione, nel culto di Dio, nell' oſſervanza della Regola, e forſe anche tal voltà nel voto della ſanta povertà; mi hà pertanto commandato di ſcrivere à lei, che come Miniſtro Apoſtolico, à cui ſoggiacionoi Monaſterii eſenti dalla Giuriſdizione di coteſto Eminentiſſimo Arciveſcovo, dovrà dar'eſempio à quelli, che ſono immediatamente ſoggetti à Sua Eminenza, faccia precetto formale di ſanta obedienza, con riſervare à ſe la facoltà di aſſolverne, & inoltre ſotto pena di privazione di Officio, delle voci attiva, è paſſiva, & altre da arbitrarſi da lei, alle Monache, & Officiali ſudette di ciaſcun Monaſtero eſiſtente ſotto il ſuo governo, che non facciano, nè permettino, che da altre ſi faccia ſpeſe alcuna, ancorche ne foſſe data loro commodità da Parenti, ò da altre Perſone duranti, e finiti i loro Officii, nè anche à titolo di celebrazione di Feſte, ò di donativo, nè ſotto qualſivoglia altro titolo, che abbia cauſa, occaſione, ò dipendenza dalli predetti Officii, e come più amplamente ſi contiene nella menzionata lettera circolare de' 28. Luglio 1708. E ſuſſeguentemente procuri con tutta efficacia, che ſia il tutto eſeguito, e ſi proceda contro chi traſgredirà omninamente alle pene, eſſendo ſpecialmente ordine della Santità di Noſtro Signore, che V. S. in tal'affare facci riconoſcere la ſua vigilanza. Così Ella eſeguirà in oſſequio de' ſupremi cenni di Sua Beatitudine; E le prego &c. Roma 26. Giugno 1716.

F. Cardin. d'Adda Pro-Prefetto.

V. Arciv. di Damaſco Segretario.

EPISTOLA

XI. Encyclica ad Archiepiscopos, & Episcopos Romandiolæ, ac Provinciæ Urbinatis, necnon ad D. Cardinalem Abbatem Commendatarium Abbatiæ Nonantulanæ jussu Summi Pontificis conscripta, quâ Festorum dierum sanctificatio, ac irrepentium abusuum extirpatio illis impensè commendatur.

Essendo che la Santità di N. Signore sempre più coltivi nel suo cuore la sollecitudine, che nelli giorni festivi dedicati specialmente al culto di Dio, si esercitino li Fideli nell'assistenza a' Divini Officii, & opere di pietà, e siccome in essi è ingiunto dalle sacre pagine l'astinenza dall'opere servili, così maggiormente devesi ciascuno astenere dall'esercizio, & applicazione ad atti vani, & inonesti. Onde nella lettera circolare spedita nell'anno 1701. primo del suo Pontificato, giudicò essere delle prime cure del suo Apostolico Ministero ricordare à gl'Ordinarii il procurare l'osservanza delle Feste con ingiungere, che si celebrino con modestia, divozione, e senza spettacoli, e profanita vietate dalli sacri Canoni; Ora essendo giunto alle sue orecchie, che per aver più concorso di Popolo, che ne' giorni festivi si suol radunare nelle Città, e Luoghi, si pratichino ne' detti giorni spettacoli d'Istrioni, Ciarlatani, Maschere, e simili voluttuosi, e vani trattenimenti; Pertanto la Santità Sua m'hà imposto, che io eciti seriamente il zelo pastorale di V. S., come con questa eseguisco, à porgere rimedii à simili abusi, quando vi siano, e che onninamente con la sua autorita ordinaria, e con le pene dovute proibisca, che nelli giorni festivi si faccino maschere, nè spettacoli, e radunanze d'Istrioni, Ciarlatani, Saltimbanchi, e simili, anche con pretesto di solamente vendere, e distribuire medicamenti e dove per l'uso tolerato si faccino in giorni di festa nè si possa altrimente, e con prudenza, è soavità ovviare, almeno proibisca, che le cose espresse non seguano la mattina, mà dopo li Divini Officii, e Vespero, e che detti Istrioni, Ciarlatani, e Saltimbanchi non usino parole e gesti osceni ò distribuischino simili canzoni, nè che segua avanti, ò vicino le Chiese, e Monasterii di Monache, ò Conservatorii di Zitelle: Non dubito, che V. S. con tutta prontezza si conformarà al zelo di S. B., invigilando con tutta attenzione à quanto se le ingiunge &c. Roma 11. Gennaro 1719,

G. D. Card. Paracciani Prefetto.

V. Arciv. di Damasco Segretario.

EPISTOLA.

XII. Encyclica jussu Summi Pontificis ad universos Ditionis Ecclesiasticæ Archiepiscopos, & Episcopos conscripta, qua Monita aliàs data quoad Festorum dierum sanctificationem, & invectorum abusuum extirpationem instaurantur, eorumque executio ipsis enixè commendatur.

La Santità di Nostro Signore eccitata dal debito del suo Apostolico Ministerio, fino da' primi mesi del suo Pontificato, per fare à tutti palese quanto avesse à cuore la puntuale osservanza, e santificazione delle Feste, con lettera spedita da questa Sagra Congregatione in data delli 30. Luglio 1701. fè strettamente inculcare a' Vescovi di doverecon tutta la maggior attenzione procurare, che li giorni delle medesime Feste da' Fedeli commessi alla loro cura veramente si santificassero, con impiegarli nel culto di Dio, nell'assistenza a' Divini Officii, nell'ascoltare la divina parola, e in altri esercizii, e opere di pietà, dovendosi per tal cagione astenere dall' opere servili, e molto più da divertimenti vani, e scandalosi. L'istesso ricordo per ordine della Santità Sua fu rinovato à ditti Vescovi con altra lettera della medesima Sacra Congregazione in data delli 16. Marzo 1703. §. secondo Vuole &c. Susseguentemente avendo Sua Beatitudine considerato, che nel tempo del Carnevale si moltiplicano li occasioni de mentovati divertimenti troppo ripugnanti alla santità delle Feste con altra lettera similmente circolare delli 11. Gennaro 1716. fè insinuare a' medesimi Vescovi di proibere ne' sudetti giorni di Festa assolutamente, se fosse possibile, le Maschere di qualsivoglia sorte, come anco li spettacoli, radunanze d'Istrioni, Ciarlatani, e Saltimbanchi, ancorche questi si valessero del pretesto di voler solo dare qualche divertimento al Popolo, per più facilmente vendere, e distribuire li loro medicamenti; Quando poi per la lunga toleranza avutasi di simili abusi, eziamdio n'e giorni festvi, non si fosse giudicato opportuno di farne per detti giorni un' assoluta, e generale proibizione, come la Santità Sua averebbe desiderato, dovessero almeno onninamente, estrettamente ordinare, che in quei giorni tanto le Maschere, quanto le altre accennate azzioni non si facessero mai la mattina, mà solo potessero tolerarsi doppo pranzo, e doppo finiti li Vesperi, e altri Offici Divini, come parimente dovessero invigilare, che in qualsivoglia tempo da sudetti Istrioni,, Ciarlatani, e Saltimbanchi si osservasse la dovuta modestia, nè si usassero parole, atti, egesti osceni, anzi nè pure si distribuissero Canzoni simili; nè mai le accennate, ò altre somiglianti azzioni si permettessero in tale vicinanza delle Chiese, ò Monasterii di Monache ò Conservatorii di Zitelle che ò dall' une, ò dall'altre potessero udirsi li suoni, canti, ò altri strepiti carnevaleschi.

Non ostanti però gl' accennati ordini dati replicatamente, come si è detto, essendo pervenuto à notizia di Nostro Signore, che li medesimi in alcuni luoghi dello Stato Ecclesiastico siano poco osservati, nè dubitando la Santità Sua che da tale inosservanza siano provenuti, e provenghino quei flagelli, co' quali il Signor Iddio ci hà percossi, e c percuote, anzi giustamente temendo, che d'all'istesso fonte possino derivarne altri più gravi, che ci minaccia, come lo stesso Dio se ne dichiarò in Ezechiele: *Sabbatha mea violaverunt vehementer: dixi ergò, ut effunderem furorem meum super eos, & consumerem eos*: mi hà percio strettamente commandato la Santitàsua, che Io ecciti di nuovo l'attenzione, e zelo di V. S., come faccio, à invigilare dal canto suo, che puntualmente, eintieramente venga osservato tutto ciò, che si contiene nella sudetta lettera circolare, e che inoltre le notifichi, come parimente faccio, esser sua mente, che in niuna maniera, e in niun tempo sia permesso alli Ciarlatani, Saltimbanchi, e Istrioni di far recite, Comedie, ò Rappresentazioni, nelle quali operino, recitino, cantino, ò compariscano Donne, ancorch mascarate; scrivendosi perciò dalla Segretaria di Stato alli Signori Cardinali Legati, e dalla Sacra Consulta alli Governatori dello Stato Ecclesiastico, che debbano onninamente tutto ciò proibere sotto gravi pene. Non dubito che Ella sia per conforma, si pienamente, & esattamente. alle rette, e sante determinazioni del Sommo Pontefice, come ben richiede quell'ef- Ezech. 20. 13

fica-

ficacia, con cui per ordine della Santità Sua se le ne ingiunge l'essecuzione. E auguro à V. S. dal Signor Iddio ogni maggiore felicità. Roma 4. Gennaro 1721.

G. D. Card. Parraciani Prefetto.

V. Arciv. di Damasco Secretario.

DECRETUM.

Quo PP. Cappuccinis Sardiniæ facultatem conferendi Scapulare, seu habitum parvum cum cingulo S. Francisci Secularibus utriusque sexus, Tertiariis nuncupatis, competere declaratur.

XIII. IN Causâ vertente inter Patres Cappuccinos Regni Sardiniæ ex unâ, & Patres Minores de Observantiâ ejusdem Regni, seu &c. partibus ex altera, de, & super infrascripto Dubio: nempè, an Patribus Cappuccinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere habitum, seu Scapulare parvum cum singulo Sancti Francisci Secularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub Jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis, eosque dirigere in spiritualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis in casu &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit competere PP. Cappuccinis facultatem conferendi Scapulare, seu habitum parvum cum cingulo Sancti Francisci. Romæ 16. Novembris 1703.

Et die 29. Februarii 1704. denuò auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & PP. Minorum Cappuccinorum S. Francisci, referente eodem Eminentissimo Gabriellio Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c.

Die verò 6. Martii ejusdem Anni 1704. tertia vice proposita Causa per eumdem Eminentiss. Gabriellium, ad preces Procuratoris, Generalis, Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis Strictioris Observantiæ S. Francisci, eadem Sacra Congregatio censuit, ac decrevit extradendum supradictum Decretum. Romæ &c.

G. Card. Carpineus Præfectus.

N. Grimaldus Secr.

DECRETUM.

XIV. Sanctissimi, quo Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium facultas adimitur indulgendi Fratribus Cappucinis Ordinis S. Francisci, ut personarum secularium confessiones audire possint, nisi id eidem Sacræ Congregationi in casibus particularibus à Summo Pontifice pro tempore existente specialiter permittatur.

Ex Audientia Sanctissimi die 8. Augusti 1704.

SAnctissimus Dominus Noster justis, & rationabilibus causis animum suum moventibus præsentis Decreti vigore Sacræ Congregationi Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ adimit facultatem, & autoritatem Indulta concedendi Fratribus Cappuccinis Ordinis Sancti Francisci audiendi Personarum Secularium Confessiones, nisi de speciali Sanctitatis Suæ, vel Successorum suorum mandato, quo præsenti prohibitioni expresè derogetur, id benignè indulgeatur, vel indulgeri mandetur: ac propterea eadem Sacra Congregatio à similium Indultorum, & facultatum concessione cessare, & abstinere debeat in futurum, salvis tamen ipsorum Fratrum Cappuccinorum Constitutionibus, quas Sanctitas Sua servari mandavit.

Ita est V. Archiepiscopus Damascenus Sacr. Congreg. Secretarius.

DECRETUM.

XV. Pro Unione Monasteriorum Ordinis S. Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ consistentium, eorumque erectione in Congregationem titulo S. Crucis Polonam nuncupandam.

Tenor supplicis libell Pontifici oblati pro parte Monachorum Ordini S. Benedicti Poloniæ.

DEsiderantibus Monasteriis, & Monachis Ordinis Sancti Benedicti Regni Poloniæ pro restauratione collapsæ Disciplinæ Regularis, conservatione, atque augmento Observantiæ proprij Instituti, & boni Religionis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus in Congregationem, & unitatem reduci sub uno primario Capite gurbernandam, inhærendo Sacrorum Canonum, & Sacri Concilij Tridentini dispositioni, exemplo Congregationis Benedictino-Bavaricę, aliarumque plurium ejusdem Ordinis, recursum habuerunt circa annum 1687. ad Sanctam Sedem, assumptaque fuit desuper discussio in Sacrâ Congregatione Episcoporum, & Regularium coram nonnullis ejusdem S. R. E. Cardinalibus specialiter deputatis, quæ deinde intermissa hucusque remansit. Nuper autem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum factâ Autoritate Apostolicâ ex commissione Nuncij Apostolici per Abbatem Monasterij Sanctæ Crucis in Calvo Monte P. Stanislaum Mirechi, unanimi omnium Monasteriorum, & Conventuum consensu, pari restaurandæ, & conservandæ Disciplinæ regularis zelo, decretum extitit, ut instantia jampridem apud Sanctam Sedem introducta pro reductione ipsorum Monasteriorum Ordinis Sancti Benedicti Poloniæ, & Lithuaniæ in unam Congregationem, ut supra, omninò prosequatur, & ad optatum finem perducatur, datis ad eumdem effectum opportunis facultatibus Abbati prædicto S. Crucis, qui proinde Romam se contulit, & ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus, suo, suorumque Monasteriorum, & Monachorum nomine obsequenter supplicat, quatenus S. V. dignetur deputare particularem Congregationem aliorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium in locum aliàs deputatorum, & defunctorum, qui super præmissis discussionem reassumant, & ultimam manum imponant, ad hoc, ut sub umbrâ Paternæ Charitatis Sanctitatis Vestræ, ejusque Pastorali Clementiâ protegente, Monasteriorum, & Monachorum Oratorum pia desideria adimpleantur, eorumque reductio in unitatem, & Congregationem à Sacris Canonibus, & Sacro Concilio Tridentino inculcata, & uniformis regulari Instituto, nechon ad restaurationem Re-

ligiosæ Observantiæ, atque utilitatem Monasteriorum directa optatum effectum feliciter consequantur. Ut Deus &c.

Super hujusmodi Precibus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium remissis placuit deinde Sanctissimo Domino Nostro particularem Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium deputare, videlicet Carpinei, Abduæ, S. Clementis, Gabriellii, Sacripantis, Sanctacrucij, Paulutij, & Fabroni, exhibitisque consensibus omnium Monachorum degentium in infrascriptis Monasteriis juxtà Ordinem Fundationis nominatis, videlicet.

Monasterium Sanctæ Crucis Calvomontanum.
Monasterium B. virginis Assumptæ Siccoviense.
Monasterium Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli Tynecense.
Monasterium S. Adalberti Episcopi, & Martyris Plocense.
Monasterium S. Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicense.
Monasterium S. Mariæ Lubinense.
Monasterium ad S. Mariam Trocense.
Monasterium ad S. Annam Horodoscense.
Monasterium ad S. Crucem Hesuisense

cum quibusvis eorum membris, pertinentiis, dependentiis, annexis, & connexis.

Congregatio particularis Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata, audito P. Stanislao Mirechi Abbate Monasterij Sanctæ Crucis Calvomontani, Procuratore specialiter constituto à Monachis in prædictis Monasteriis degentibus, negotio maturè discusso, censuit per Literas Apostolicas in formâ Brevis ad ejusdem Stanislai supplicationem, ac etiam motu proprio expediendam unionem, & erectionem in Congregationem sub Titulo S. Crucis Polonam nuncupandam, Monasteriorum hujusmodi in Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ respectivè existentium, aliorumque Monasteriorum dicti Ordinis ipsi Congregationi, ut infra dicetur, aggregandorum concedi posse, cum illorum exemptione ab Ordinariorum Jurisdictione ad formam Congregationis Bavariæ, & cum eisdem Privilegiis, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, & habere quomodòlibet prætendentium; salvis tamen Ordinariis locorum quoad omnia Monasteria Juribus eisdem vigore sacri Concilij Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis, necnon cum facultate aggregandi prædictæ Congregationi de novo erigendæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis consistentia, quæ ipsi Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus Congregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen, si quæ sint in dictis Regno, & Magno Ducatu constituta, Monasteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) necnon Constitutiones pro bono regimine, & gubernio Congregationis hujusmodi in primo illius Capitulo Generali efformandi, ita tamen, ut nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquàm à S. Sede fuerint expressè confirmatæ. Executionem verò committi posse Nuncio Apostolico Poloniæ juxtà Instructionem eidem transmittendam. Romæ die 2. Maji 1709.

G. Card. Carpineus Præfectus.

F. Archiepiscopus Nicenus Secret.

XVI.

Subjicitur Breve Apostolicum super erectione prædictorum Monasteriorium Ordinis S. Benedicti in novam Congregationem sub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam, quòd cùm seriùs ad Collectoris manus delatum fuerit, suo loco poni, ac inter cæteras Clementis XI. Constitutiones in prima Operis Parte inseri non potuit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ sollicitudinis munere, in id præcipuè sollicitis studiis incumbimus, ut monastica, regularisque disciplina, sicubi collapsa est, modis congruis restitui, ubi vero Domino benedicente viget, firmius solidari valeat, eoque tendentia Religiosorum Virorum, Altissimi obsequiis sub suavi vitæ monasticæ jugo mancipatorum vota libenter exaudimus, ac aliàs Pastoralis Officij Nostri partes opportunis rationibus, interdum etiam per novarum Congregationum institutiones paternâ desuper charitate interponimus, sicut omnibus maturè consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium, ad monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum, & felicem progressum, spiritualemque Christi-fidelium ædificationem, & animarum salutem, expedire in Domino arbitramur. Cum itaque (sicut accepimus) Dilectis Filiis Monachis infrascriptorum Monasteriorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ respectivè consistentium, nempe S. Crucis Calvomontani, Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Sicuechoviensis, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli Tynecensis, Sancti Adalberti Episcopi, & Martyris Plocensis, Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mogilnicensis, Sanctæ Mariæ Lubinensis, ad Sanctam Mariam Trocensis, ad Sanctam Annam Horodescensis, & ad Sanctam Crucem Nesvisensis, pro regularis disciplinæ collapsæ restauratione, ac proprij Instituti observantiâ, & illius augmento, necnon felici, prosperoque tam in spiritualibus, quam in temporalibus, prædictorum Monasteriorum regimine, ipsa Monasteria juxta Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini dispositionem, in Congregationem sub uno primario Capite gubernandam, ad instar Bavaricæ, aliarumque similium Congregationum Monasteriorum dicti Ordinis uniri, & institui desiderantibus, non ita pridem in Visitatione generali dictorum Monasteriorum, per Dilectum Filium Christinum Stanislaum Mirecki Abbatem Calvomontani Monasterij prædicti, de mandato Venerabilis Fratris Nicolai Archiepiscopi Thebarum Nostri, & Apostolicæ Sedis in Regno Poloniæ Nuncij facta, unanimi Monachorum eorumdem Monasteriorum consensu, parique restaurandæ, & conservandæ dictæ regularis disciplinæ zelo, decretum extiterit, ut instantia jamdudum ad hanc Apostolicam Sedem pro unione, & institutione hujusmodi obtinenda, delata, & deinde intermissa renovaretur. Ac propterea dicti Monachi eundem Christinum Stanislaum suum ad id Procuratorem, cum opportunis facultatibus specialiter constituerint, ipseque Christinus Stanislaus ad hanc Almam Urbem secontulerit, dictamque unionem, & institutionem fieri magnoperè exoptet; Hinc est, quod Nos, qui monasticam, regularemque disciplinam confovere, atque promovere omni studio contendimus, piis, & religiosis ipsius Christini Stanislai, ac dictorum Monachorum desideriis Apostolicâ charitate benedicentes, eorũque singulares personas à quibusvis excommuni-

ca-

cationis &c. censentes de nonnullorum ex Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui illud maturè discusserunt, & prædictum Christinum Stanislaum desuper audiverunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ & Magno Ducatu Lithuaniæ respectivè existentia tenore præsentium in unum corpus unimus, & conjungimus, sicque unita, & conjuncta unà cum aliis Monasteriis ejusdem Ordinis illis, ut infra dicetur, forsan aggregandis in novam Congregationem sub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam ad instar dictæ Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem privilegiis perpetuò erigimus, & instituimus, ac ipsam novam Congregationem sic erectam, & institutam, ejusque Monasteria, & Loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque, ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinarium, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, Loca regularia, eorumque Abbtes, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem quovis prætextu, & ex quacumque causâ habere, & exercere non possint (salvis tamen eisdem Ordinariis Locorum quoad omnia Monasteria juribus eis vigore Concilii Tridentini prædicti, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tamquam Sedis Apostolicæ delegatis) harum serie eximimus, & liberamus, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, vel habere quomodolibet prætendentium; Prætereà eidem Cogregationi sic de novo erectæ, & institutæ, alia quæcumque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis consisten., quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen siquæ sint in prædictis Regno, & Magno Ducatu conjuncta, Monasteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis seù eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodòlibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ propter quas eædem præsenter emanarint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, judica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, reduci, seu adversùs illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliud ve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seù etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extrà illud uti, seù se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam &c. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum &c. judicari, & definiri debere, ac irritum, &c. attentari. Quocirca memorato Nicolao Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Sedis prædictæ in dicto Regno Nuncio, per persentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictæ novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Monachorum, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostrâ illos & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittens illos desuper à quoquam quâvis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet, & Rebelles &c. compescendos, legitimisque &c. secularis Non obstan. præmissis, ac fel. re. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo &c. non trahatur, nec non, quatenus opus sit nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis; generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, illorumque respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specificâ, & individuâ mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque &c. decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodòlibet in contrarium præmissarum concessis, ac pluries & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis &c. servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficiente expressis, & insertis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis &c. derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem &c. ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum 22. Maji 1709. Anno 9.

F. Oliverius.

DECRETUM.

XVII. Quo abolentur Indulta, & Privilegia Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Novitiorum concessa in Statutis Capitulorum generalium Toletani, Romani, & Victoriæ Ordinis Minorum Observantium Reformatorum S. Francisci, non obstantibus Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, & Brevi confirmatorio Venerabilis Servi Dei Innocenti XI.; ita tamen ut Regulares præfati Ordinis, qui dicta Indulta, & Privilegia legitimè hactenus consecuti fuerint, ac in eorum pacificâ possessione extiterint, iis uti, & frui pergant.

Die 18. Julij 1720.

EX Capitulo generali Toletano sub anno 1682. nonnulla concessa fuerunt Indulta, sive Privilegia Lectoribus Sacr. Theologiæ, Prædicatoribus, & Magistris Novitiorum Ordinis Minorum Observantium Reformatorum, qui scholastica exercitia, verbi Dei prædicationem, & Novitiorum Tyrocinium tempore, & modo præscriptis, respectivè expleverint, sub hac formâ videlicet: Capitulum generale perpendens, multos præmio magis, quàm pœna ad virtutes excitari, omnium Vocalium strictioris Observantiæ unanimi consensu, ac nemine discrepante, statuit eos, qui integrum Philosophiæ cursum, & Sacram Theologiam per duodecim annos laudabiliter docuerunt, vel in posterùm docebunt, ultimum locum, & præcedentiam obtinere inter eos, qui Ministri, aut Vicarii Provincialis per biennium, vel Guardiani Hierusalem, vel Secretarij Generales fuerunt. Qui verò totidem annis in Cathedralibus, vel in Suggestis conspicuis, vel generalibus in verbi Dei promulgatione præclarè se gesserunt, vel posthac se gerent, immediatè post Definitores actuales, & qui Magistri Novitiorum per octo annos fuerunt, vel erunt post, Ex-Custodes, & Pro-Ministros, qui in Capitulo Generali Hispaniarum legitimè suffragati sunt, locum habeant, ea tamen lege, ut unus ex Lectoribus, unusque ex Concionatoribus, & unus ex præfatis Magistris antiquior in suo quolibet munere expleto, præfata respectivè præcedentia, & loco absque jure subrogandi, eodem tempore gaudere possit; Præfati autem Lectores teneantur in posterum exercicitia scholastica facere ad præscriptum Constitutionum Generalium &c. Quod Toletanum Statutum, quoad Lectores Sacræ Theologiæ sub die 7. Decembris 1685. esse confirmandum Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium censuit, & successivè à Venerabili Servo Dei Innocentio XI. per literas in forma Brevis anno tum proximo sequenti pro eisdem Lectoribus Sacræ Theologiæ Apostolicâ auctoritate communitum fuit, salva tamen in præmissis memoratæ Congregationis facultate. In Capitulo pariter Generali Romano, sub anno 1688. Titulum *Emeriti* jam dictis Lectoribus attributum extitit, & in altero Capitulo Generali *Victoriæ* nuncupato, anno 1694. unus ex qualibet Provincis Conventus determinatus fuit, ubi Lectores, Privilegia consecuturi scholastica exercitia prosequi debe-rent.

Quoniam verò Superiores Generales jamdudum recursum habuerunt ad Sanctam Sedem exponentes gravia, quæ ex ipsis Indultis, & Privilegiis supervenerunt Regularis disciplinæ præjudicia, inter Religiosos jurgia, lites, & ambitus multùm ab humilitate, & simplicitate Reformati Ordinis abhorrentes, Sanctissimus Dominus Noster Congregationem particularem deputavit Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium Paulucci, Casoni, Paracciani Præfecti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, Fabroni, meique infrascripti ejusdem Sacræ Congregationis Secretarii, ut singula quæ ad adducebantur, sedulò examinarentur, & votum super prædictis Sanctitati Suæ deinde exponeretur.

Die igitur Jovis 18. Julij 1720. eadem Congregatione habita EE. PP. unanimiter fuerunt in sensu: Consulendum esse Sanctissimo Domino Nostro pro annullatione, & abolitione dicti Statuti Toletani super Indultis, & Privilegiis, Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Novitiorum, ut præfertur, concessis, nec non aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriæ editorum, non obstantibus Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium negociis præpositæ, & Brevi confirmatorio Venerabilis Servi Dei Innocentii XI. Sicque deinceps Lectores, Prædicatores, & Magistri Novitiorum prædicta Indulta, Privilegia, & Titulos consequi nullatenus valeant; Ita tamen, ut Regulares, præfati Ordinis, qui usque ad præsentem diem jam dicta Indulta, & Privilegia legitimè consecuti fuerint, in eorumque extiterint pacifica possessione, iis uti, & frui possint in statu tantùm, in quo reperiuntur, non tamen assequi valeant aliud Privilegium in casu loci vacantis privilegiati, atque nihil præsenti Decreto juri ex illis quæsito derogatum censeantur. Datum Romæ die 18. Julij 1720.

Die 20. prædicti mensis facta per me infrascriptum Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro Sanctitas Sua resolutionem, sive Decretum approbavit, ac expediri jussit Literas Apostolicas in forma Brevis.

J. D. Card. Peraccianus Præfectus.

V. Archiepiscopus Damascenus Secr.

CONFIRMATIO

Præcedentis Decreti, auditis rationibus à Lectoribus Ordinis Minorum Observantium Reformatorum deductis. XVIII.

Die 29. Augusti 1720.

CUm pridem sub die 18. Julij 1720. Congregatio deputata Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Paulucci, Casoni, Paracciani Præfecti Sacræ Congregationis, & Fabroni, meique infrascripti Secretarij, fuerit, in sensu consulendi Sanctissimo Domino Nostro pro abolitione Statuti Toletani, nec non aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriæ editorum super Indultis, & Privilegiis Lectoribus, Prædicatoribus, & Magistris Novitiorum Ordinis Minorum Observantium Reformatorum concessis, prout latiùs ex facti serie, & Decreto edito à Sanctissimo Domino Nostro approbatum fuit.

Nuper ex Lectorum præmemorati Ordinis parte eidem Sanctissimo Domino Nostro expositum fuit, quod aliàs sub die 21. Junij 1709. in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium hac eadem promota Superiorum Generalium Instantia super abolitione respectivè dictorum Privilegiorum, & Indultorum, Ponente claræ memoriæ Cardinali Sancti Clementis, rescriptum fuit, *nihil esse innovandum*, proindeque ex iis, aliisque prætensis rationibus, quæ à dictis Lecto-

ribus adducebantur, & in eâdem Congregatione particulari exhibitæ non fuerint, non esse locum abolitioni prædictorum Indultorum, & Privilegiorum dicebatur.

Hinc denuò de mandato Sanctissimi Domini Nostri, Congregatione habita die Jovis 29. Augusti 1720. & perpensis dicto Decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, aliisque prætensis rationibus prædictorum Lectorum, EE. PP. unanimiter fuerunt in sensu: *Standum esse in Decretis sub die 18. Julij proximè præteriti.*

J. D. Card. Paraccianus Præfectus.

V. Archiepiscopus Damascenus Secret.

DECRETA, EPISTOLÆ ET

Responsa Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentiss., & Reverendiss. DD. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum.

Juxtà temporis seriem disposita

DECRETUM

I. De celebratione Missarum in Oratoriis privatis.

QUoniam Sancta sanctè tractanda sunt, ac præsertim tremendum incruenti Sacrificij Mysterium, quod omni Religionis cultu, & veneratione peragendum est; Propterea super observandis, & evitandis in celebratione Missarum, Sacrosanctis Oecumenicis Conciliis, ac præsertim Tridentino sub cap. unico sess. 22. inter cætera statutum est, ut tantum Sacrificium solummodò in Ecclesiis, aut Oratoriis Divino tantùm Cultui dicatis celebraretur, præcipiendo Episcopis, & locorum Ordinariis, nè privatis in domibus, atque omninò extra Ecclesiam peragi paterentur: Ac subinde Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum E.R.S. Cardinalium ipsius Concilij Tridentini executioni, & interpretationi præpositorum sæpè sæpiùs per opportuna Decreta obrepentes abusus eliminavit. Modernis tamen temporibus innotuit Sanctissimo Domino Nostro, quòd nonnulli Episcopi, sub prætextu Privilegiorum Cappellis Episcopalibus competentium, & complures Regulares, sub prætextu Privilegiorum, quæ ipsis à Sancta Sede indulta noscuntur, per hujusmodi Privilegiorum dilatationem seu potiùs excessum, & abusum in nonnullis Diœcesibus, præsertim Regni Neapolitani, ac in ipsa Neapolis Civitate, ea sibi licere putant, quæ permissa non sunt, quinimò prohibita, siquidem nonnulli Episcopi etiam in alienâ Diœcesi, & extra domum propriæ habitationis in privatis Laicorum Domibus erigi faciunt altare, ibique per unum, aut plures ex suis Cappellanis vivificam Christi Hostiam immolare; Regulares verò in quibusdam Magnatum, seu aliarum Nobilium Personarum privatis Oratoriis, quæ certis quandoque ex causis à Sanctâ Sede Apostolicâ concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quàm in ipsis celebrare sit indultum, vel absque præsentia Personarum, quarum contemplatione gratiosa concessio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Constitutiones Diœcesanas, aut etiam per Decreta Sacræ Congregationis Concilij celebrari prohibetur, aut quæ in ipsismet Indultis Apostolicis excipiuntur, quominus in iis celebrari possit, aut etiam Altari portatili uti non verentur, in sanctarum Sanctionum contemptum, ac Sancti Sacrificij irreverentiam.

Quamobrem ad abusus hujusmodi eliminandos & ad instaurandam venerationem tremendo Ministerio debitam, idem Sanctissimus Dominus Noster ex unanimi voto S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, inhærendo declarationibus aliàs hac de re editis, expresè declarat, Episcopis, & his Majoribus Prælatis, etiam Cardinalatus dignitate fulgentibus, neque sub prætextu Privilegij clausi in corpore juris, neque alio quocumque titulo, ullo modo licere extra domum propriæ habitationis in domibus Laicis, etiam in propria Diœcesi, quod fortiùs intelligitur in alienâ, etiamsi Diœcesani consensus adhiberetur, erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, seu celebrari facere, ac pari modo in Oratoriis privatis, quæ per Sanctam Sedem concessa fuerint, non licere Regularibus cujusvis Ordinis, aut Instituti, seu Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscumque Ordinis militaris, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscumque Sacerdotibus, etiamsi essent Episcopi, in iis celebrare in diebus Paschatis Sanctissimæ Resurrectionis, Pentecostes, Natavitatis Domini Nostri Jesu Christi, aliisque anni festis solemnioribus, ac diebus indulto exceptis. In reliquis verò diebus prædictis Regularibus, seu Sacerdotibus quibuscumque, etiam Episcopis, in præfatis Oratoriis celebrare non licere, ubi etiam unica Missa, quæ in Indulto conceditur, celebrata fuerit, super quo celebraturus teneatur diligenter inquirere, & de eo se optimè informare; Atque illa etiam in casibus permissis celebrari nequeat post meridiem, demandando propterea ulteriùs, ac declarando in omnibus hujusmodi casibus, Personas quascumque dictas Missas audientes nullatenus Ecclesiæ præcepto satisfacere; Quo verò ad Altare portatile iterum inhærendo declarationibus supradictis, censuit licentias, seu Privilegia concessa nonnullis Regularibus in cap. in his de Privil., & per aliquos Summos Pontifices aliis Regularibus communicata, utendi dicto Altari portatili, in eoque celebrandi absque Ordinariorum licentia in locis, in quibus degunt, omninò revocata esse per idem Sacrum Concilium, & propterea eosdem Regulares probibendos, ne illis utantur, ac mandandum, prout præsentis Decreti tenore mandat Episcopis, aliisque Ordinariis locorum, ut contra quoscumque Contravenientes, quamvis Regulares, procedant etiam tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, ad pœnas præscriptas per idem Sacrum Concilium in d. Decreto sess. 22. usque ad censuras latæ sententiæ, tributa etiam eisdem facultate per hoc Decretum ita procedendi perinde, ac si per Sanctam Sedem specialiter concessa fuisset Et ita Sanctitas Sua declarat, & servari mandat. Romæ hac die 15. Decembris 1703.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

Jo. Dominicus Thomatus Episcopus Cyrenen. S. C. C. Secr.

Die 8. mense Januarij 1704. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Monte Citatorio Curiæ Innocentianæ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Nicolaum Vasellum SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Apost. Curs.

II.

DECRETUM.

Plura decidens Dubia quoad Missas, quæ in Altaribus privilegiatis celebrantur.

CUM in concessione Indulgentiarum Summus Pontifex soleat præfigere certum numerum Missarum celebrandarum qualibet die in Altari Privilegiato, pro parte nonnullorum Religiosorum porrectus fuit Sanctissimo supplex libellus pro resolutione infrascriptorum dubiorum, quo ad hanc Sacram Congregationem remisso sub die 23. Aprilis proximè præteriti rescriptum fuit; Exhibeatur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.

In executionem hujusmodi rescripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ est tenoris sequentis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam. Omnium saluti paterna charitate intenti sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorij pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur Ecclesiam Metropolitanam Mediolanen., in qua nullum aliud Altare Privilegiatum reperitur concessum, & in ea situm Altare S. Caroli hoc speciali dono illustrare, dummodo in dicta Ecclesia quinquaginta Missæ quotidiè celebrentur, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro Animâ cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad præfatum Altare celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragij Indulgentiam consequatur; Ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorij pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque, & præsentibus ad septennium tantùm valituris. Datum &c.

Ad futuram &c. Omnium saluti &c. Volentes igitur Ecclesiam Conventus Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum Civitatis Tusculanæ, in qua nullum aliud Altare Privilegiatum &c. illustrare, dummodo in dicta Ecclesiâ quatuordecim Missæ quotidiè celebrentur, auctoritate &c. confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infrà illius octavam, ac secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadæ pro Anima cujuscumque Christifidelis &c. ut supra.

His igitur præhabitis EE. VV. non dedignabuntur sapientissimè de more respondere.

Primo: An absentibus Religiosis ex causâ Prædicationis tempore Quadragesimæ, & Adventus, vel quando occasione Festivitatum, vel Funerum, aut similium à Superioribus ad celebrandum alibi transmittuntur Indulgentiæ concessæ cum certo numero Missarum, qui ob dd. causas adimpleri non potest, prorsùs cessent, vel pro eo tempore quo numerus non fuerit adimpletus, sint suspensæ, vel potiùs remaneant in suo robore.

Secundò: An idem sit statuendum, deficiente præfixo numero Missarum ob infirmitatem Sacerdotum, tam Regularium, quàm Secularium.

Tertiò: An pariter idem sit statuendum deficiente dicto numero Missarum ob absentiam ab Ecclesiis Secularibus Canonicorum, & Sacerdotum per aliquot dies, & menses.

Die 30. Julij 1706. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum ad primum quoad primam partem pro tempore Adventus, & Quadragesimæ censuit remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodò raro contingat Ad secundum censuit non remanere suspensas. Ad tertium satis provisum in primo.

B. Card. Panciaticus Præf.

Vincentius Petra Secr.

III.

DECRETUM

Super dubiis propositis in Causa

Aquen. Jurium Parochialium.

ÆGre ferens Joannes Franciscus Stranius modernus Præpositus, & Parochus loci Incisæ quosdam prætensos abusus fuisse invectos à PP. Carmelitis ejusdem Loci in præjudicium suorum jurium Parochialium, ad hanc Sac. Congregationem recursum habuit, à qua de more requisitâ informatione Episcopi, Vicarius Generalis illius juxta Relationem Parocho usquequaque favorabilem in Summario exhibendam, transmisit; Quo circa infrascripta Dubia concordata, Patribus hinc indè scribentibus, resolvenda EE. VV. proponuntur, una cum alio Dubio, quod est ultimum, nuper concordatum occasione, quod cùm PP. obedire detrectaverint Episcopi Edicto prolato, ubi prætenditur, pendente lite in hac Sac. Congregatione, demandanti, ut in funeribus accederent ad Parochialem, ad levandam Crucem, eorum tres fuerunt à Confessionibus audiendis suspensi, super quibus informans Episcopus eadem confirmat, & conqueritur eosdem tres Patres suspensos statim post declarationem cum spretu, licet semel tantùm, audivisse Confessiones. Quapropter ex utrinque deducendis humiliter postulant Partes ipsæ declarari.

I. An PP. Carmelitæ in Rogationibus possint ad Processionem accedere sine Cappis Albis.

II. An in solo numero duorum Religiosorum Cruce præcedente?

III. An teneatur Præpositus, qui est etiam Parochus in publicis generalibus Processionibus fieri consuetis, monitos facere dd. Patres, ut ad Processionem accedant, & quomodo?

IV. An iidem PP. possint liberè quæstuare in diebus Hebdomadæ sibi benevisis, absque restrictione alicujus diei?

V. An possint eamdem quæstuationem facere pro Confraternitatibus in eorum Ecclesiâ erectis?

VI. An possint in d. Ecclesia pro dd. Confraternitatibus exponere SS. Eucharistiæ Sacramentum occasione Novenæ SS. Natalis, & quadraginta Horarum in diebus sibi benevisis sine licentia Ordinarij?

VII. An easdem expositiones facere possint pro eorumdem Regularium devotione?

VIII. An possint benedicere Sponsos cum licentia Parochi, vel sine?

IX. An iidem Patres audientes Confessiones Infirmorum, teneantur ante, vel post dictam Confessionem illam Parocho notificare?

X. An

X. An poſſint in propriâ Eccleſiâ Mulieres poſt partum benedicere , & ad Purificationem admittere ?

XI. An vocati poſſint ſe conferre ad benedicendam Febrem cum Reliquiâ S. Alberti ?

XII. An vocati ad aſſociandum Defunctorum Cadavera prius convenire debeant ad Eccleſiam Parochialem cum eorum Cruce , & deinde ſe conferre ad Domum Defuncti , & quatenus negativè.

XIII. An ad eundem effectum ſub qua Cruce , & in quo loco dicti Patres expectare debeant Parochum , & alios exequiis intervenientes ?

XIV. An poſſint dare ſignum , & celebrare Miſſam in diebus feſtivis eodem tempore , antequam detur ſignum , & celebretur Miſſa Parochialis ?

X I. An præpoſitus habeat Jus interveniendi in redditionibus rationum faciendis per Confraternitates Laicorum in Eccleſiâ dd. Patrum erectas ?

XVI. An eiſdem Patribus Carmelitis liceat Proceſſiones facere extrà propria Clauſtra , ſeu diſtrictum , & intra limites Parochiæ , invito Parocho ? Et quatenus negativè.

XVII. An eiſdem Patribus liceat extra propria Clauſtra , ſeu diſtrictum per loca conſueta facere ProceſſionemBeatæMariæ Virginis deMonte Carmelo occaſione ſuæ Feſtivitatis, petitâ tamen licentiâ â Parocho, licèt non obtenta ?

XVIII. An Patres ſuſpenſi ſint reintegrandi ad audiendas Confeſſiones Sacramentales in caſu &c.

Diebus 19. Maji , & 9. Junii 1708. Sac. Congregatio Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum.

RESPONDIT

Ad primum : Negativè.
Ad ſecundum : Negativè.
Ad tertium : Affirmativè , ſivè per Nuncium,ſivè per Schedulam.
Ad quartum : Affirmativè.
Ad quintum : Negativè.
Ad ſextum : Negativè.
Ad ſeptimum : Negativè.
Ad octavum : Poſſe , cum licentiâ tamen Parochi , & ampliùs non proponi mandavit.
Ad nonum : Affirmativè ad formam Conſtitutionis Clementis X.
Ad decimum : Affirmativè.
Ad undecimum : Affirmativè.
Ad duodecimum , &
Ad decimum-tertium : In caſu , de quo agitur , poſſe convenire etiam in Eccleſia viciniori Domui Defuncti , & in Tumulatione Cadaveris ſub unica Cruce Eccleſiæ tumulantis.
Ad decimum-quartum : Affirmativè.
Ad decimum-quintum : Negativè.
Ad decimum-ſextum : Negativè.
Ad decimum-ſeptimum : Affirmativè.
Ad decimum-octavum : Affirmativè.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

DECRETUM.

VI. Super dubio, an Minoribus Obſervantibus Sancti Franciſci liceat in eorum Eccleſiis retinere Capſulas pro eleemoſynis Miſſarum.

QUemadmodum probos decet Religioſos , cupientes hujus Ordinis Patres non minùs eorum Regulæ puritatem cuſtodire , præcipuè circa paupertatis Votum tantoperè à Sancto Fundatore injunctum , quàm Apoſtolicis juſſis obtemperare , humillimè expetierunt hujus S. C. oraculum ſuper declaratione emergentis caſus qui eſt hujuſmodi. Urget ex unâ parte noviſſima Conſtitutio ſan. mem. Innocentii XII. ſuper Celebratione Miſſarum , quæ incipit *Nuper* cum decreto *irritanti* , & clauſula *ſublata* , nec non cum derogatione expreſsâ omnium Conſtitutionum Apoſtolicarum , & Statutorum Ordinum ; tàm Mendicantium , quàm non Mendicantium, atque Conſuetudinum immemorabilium , quæ inter alia provida Decreta , demandat , retentionem Capſularum pro Miſſis celebrandis per hæc verba ; *Debeant ulteriùs Regulares prædicti , omnes , & quaſcunque eleemoſynas , tum manualium , tum perpetuarum , & temporalium Miſſarum reponere in Capſa particulari ſub duabus Clavibus , quarum una penès Superiorem Localem , altera verò penès alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur , ac de eiſdem eleemoſynis , & celebratione Miſſarum coram Patribus Diſcretis , ſeù Conſiliariis , vel alio ſimili modo nuncupatis , ſingulis menſibus diſtrictam rationem exigere , & reſpectivè reddere.*

Obſtare ex aliâ parte videntur hujuſmodi Capſæ retentioni bina Decreta , alterum editum in Generali Congregatione Ciſmontanæ Familiæ habitâ in Conventu Aracœli Anno 1615. *relatum in Tom. 3. Orb. Seraph. pag. 613.* Alterum verò per eadem verba conceptum itidem in Generali Congregatione in eodem Conventu celebratâ Anno 1628. coram cl. mem. Card. Gypſio à ſan. mem. Urbano VIII. ſpecialiter delegato , recenſitum quoque in *Tom. 4. ejuſdem Orb. Seraph. pag. 11.* quod , & pariter eorumdem verborum texturâ relatum reperitur poſt Conſtitutionem *Injuncti nobis* prælaudati Pontificis 49. *in ordine Bull. Tom. 4. ſub dat. 14. Junii 1628. , & publicatum die 15. ejuſdem menſis , & Anni* , ibi : Capſæ , vel Trunci ad recipiendas eleemoſynas pecuniarias , etiam pro Miſſis oblatas , non ſolùm ab Eccleſiâ , ſed etiam à Sacriſtia , & à quacumqe parte , quæ ſit intra Clauſuram Conventus , omnino prohibentur ſub pœna inobedientiæ , & excommunicationis majoris ; *oblatæ autem eleemoſynæ pro Miſſis nullo modo intrà Clauſuram Conventus , aut intrà Eccleſiam , vel Sacriſtiam ab aliquo recipi permittantur , ſed ad Syndicum Apoſtolicum offerens remittatur ; Quod ſi id grave illi fuerit , & voluerit Tertiario , vel Servitori Conventus tanquam Syndici ſubſtituto illam tradere , ut ad Syndicum ipſum ejus nomine deferatur , id fieri poterit , ea tamen lege , ut intrà Clauſuram Conventus , aut Eccleſiæ , nec Tertiarius , nec Servus illam recipiat , & Guardianus , qui contrarium permiſerit , privetur Officio ſuo. Et ibidem infrà. Præterea nullo modo habeant in eorum Eccleſiis , vel Sacriſtiis , aut alibi Cippos , aut Truncos ordinatos ad offerentium , ſeu donantium pecunias , nec Capſulas pro eleemoſynis Miſſarum.*

Inſuper obſtare videntur typis traditæ Conſtitutiones editæ in Capitulo Generali celebrato in eodem Conventu Aracœlitano die 29. Maji 1700. Pro Ciſmontana familia , §. ad propoſitionem num. 1. pag. 30. ubi hæc habentur : *Ad propoſitionem factam in Diſcretorio Obſervantium an ſupplicari deberet SS. ut diſpenſare dignetur cum Obſervantibus in præcepto de retinendo Capſulas in Sacriſtia pro recipiendis eleemoſynis prò Miſſis , prout inſinuari videtur in Decretis , de Celebratione Miſſarum: Definitorium Generale attenta diſpoſitione Regulæ noſtræ cap. 4. ; ac Apoſtolicarum declarationum illius , aliorumque Pontificum Conſtitutionum præſertim Nicolai III. Exiit ; Clem. V. Exius , Pauli III. Exponi Nobis , die 30. Maji 1536. ; Innocentii XI. Solicitudo Paſtoralis , Innocentii XII. Aliàs à felici ,*

nec

nec non Decreti Sac. Congregationis Consultationibus hujus nostræ Familiæ præpositæ, approbante Sanctissimo, sub Dat. die 4. Junii 1628. declarat ejusmodi Capsulas statui, ac Professioni Fratrum Minorum de Observantia esse repugnantes, & proinde Fratres nostros non comprehendi sub præcepto hujusmodi de retinendis prædictis Capsulis in Sacristiis, vel suis Conventibus, & si opus fuerit supplicetur SS. pro confirmatione hujus declarationis per Officiales Familiæ: Harum autem Constitutionum legalitatem impugnat modernus V. Commissarius Generalis Familiæ Cismontanæ, antumans eas fuisse efformatas proprio marte mox Defuncti P. Generalis Ordinis, circa consensum Generalis Capituli; Sed earum loco, hoc aliud exhibuit documentum. In Regestro Curiæ Aracælitanæ facto ab Anno 1700. usque ad Annum 1704. *fol.* 22. *num.* 7. *inter alia sic legitur. Circa Capsulam pro conservatione eleemosynarum pro Missis celebrandis recipiendarum in Sacristiis omnium Regularium, etiam Mendicantium cum amplissimis derogatoriis omnium in contrarium quomodolibet disponentium à Sacra Congregatione Concilii in novissimis Decretis de Celebratione Missarum observari mandatam cum circumstantiis in ea materia dispositis, Discretorium Generale optat, ut supplicetur Sanctissimo pro dispensatione Observantium ab obligatione eas Capsulas retinendi; At Diffinitorium Generale rogat Reverendiss. P. Generalem, ut perpensis perpendendis, mandet id fieri, & respectivè supplicari, quod sibi melius in Domino, ac Ordini utilius videbitur expedire.*

Ancipites valdè sunt Religiosi præfati Ordinis, utram in partem se dent super hujusmodi Capsularum retentione, exindeque in varias abierunt interpretationes, cum præjudiciali difformitate regularis Instituti, utpote, qui Innocentianam Constitutionem servandam contendunt, Capsulas ad usum revocarunt, cæteri verò, qui supra relatis Ordinis statutis conniuntur, easdem abjecerunt; Propterea prænominatus V. Commissarius Generalis ad restituendam in hac parte debitam Regulæ uniformitatem, reverenter expetiti ab EE. VV. declarationem, an sui Religiosi observantes Regulæ D. Francisci comprehendantur sub primodicta Constitutione Innocentiana de Capsulis retinendis pro Missis celebrandis.

Eminentissimus Ordinis Protector informare desuper requisitus præallegatas dispositiones librando, non dubitat hosce Fratres Minores Observantes comprehendi sub d. Constitutione Innocentianâ, eo quòd illa specificè de Regularibus Mendicantibus loquatur, atque præmemorata Religionis Statuta ex adverso recensita non obstare, subdit, attenta speciali eorumdem derogatione in eadem Innocentianâ contenta, quin & ulterius Eminentiss. Relator allegando Indultum san. mem. Gregorii XIII. permittentis usum hujusmodi Capsularum in Sacristiis dd. Fratrum, pro asservandis eleemosynis in dies oblatis, quod refertur ab Auctore *Orb. Seraph. tom.* 3. *pag.* 382. *col.* 2. & *pag.* 446. *col.* 1. censet nullum se se deprehendere inconveniens in earum usu quoties tamen retineantur cum cautelâ, in locis non publicis, ne in apparentiâ offendatur paupertas, sed asserventur Claves, apud Sindicum Apostolicum, & Superiorem localem respectivè, ad formam Constitutionis Innocentianæ, ut latiùs in ejusdem relatione per manus circumferenda. His itaque expensis emergit dubium sapientissimè ab EE. VV. resolvendum.

An, & quomodò Minores Observantes valeant retinere Capsulas pro Missis celebrandis in casu &c.

Die 7. Julij 1708. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit negativè.

B. Card. Panciaticus Præf.

V. Petra Secr.

RESOLUTIO. V.

Plurium dubiorum Oeconomicam administrationem Archiconfraternitatis Sancti Hieronymi Charitatis Urbis, & pia Opera, quæ ibidem exercentur, respicientium.

Romana Operum Piorum.

PErlustrato per Eminentiss. Mariscottum jussu Sanctissimi Domini Nostri moderno statu omnium redituum, & onerum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis Urbis, non levia detecta fuerunt inconvenientia, propter quæ locus iste indies deterior fieri videtur cum maximo præjudicio Operum Piorum à Fundatoribus injunctorum, quorum exercitium hactenus defuisse, & posthac planè defuturum noscitur: Ad reparandum itaque, quo fieri potest, æquiori modo id grave detrimentum, Officiales & Deputati ejusdem Loci humiliter preces eidem Sanctissimo porrexerunt, ad hanc Sacram Congregationem remissas, hæc media desuper suggerentes.

I. Quod cùm præfata Archiconfraternitas gravata sit ingenti ære alieno pertingente summam scutorum 92201. 48 ex eo proveniente, quòd effectus, & reditus a piis Benefactoribus relicti erogati olim fuerint, & annuatim erogentur in aliis Operibus, quam ab eisdem Benefactoribus præscriptis, itaut anno quolibet Exitus Introitum superet in scutis 3140. 15. Ac vice versâ cum eadem Archiconfraternitas possideat Capitale liberum ad omni onere scutor. 41887. 94. ideòque supplicarunt pro facultate convertendi, & applicandi hoc Capitale liberum in extinctionem præmemorati debiti.

II. Admissâ hujusmodi petitâ applicatione, cum nulli alii supersint dicto Loco Pio reditus pro solvendis annuis scutis 459. quæ requiruntur pro mercede Ministrorum incumbentium administrationi redituum, idcirco exorarunt pro facultate detrahendi singulis annis ex proventibus cujuscumque hæreditatis, donationis, & legati ratam partem proportionabiliter usque ad constandam dictam summam annuorum scut. 459.

III. Cùm hactenus rationes omnium redituum tam liberorum, quàm oneribus obnoxiorum extiterint sub confuso, ita ut aliquatenus desiderium fuerit ab adimplemento Operum Piorum à Testatoribus præscriptorum, quin & ulteriùs plus expensum fuerit in adimplendis aliquibus oneribus, quàm essent reditus assignati, & vice versâ detractum aliis oneribus, quorum reditus illis correspondebant, licèt revera non aliàs, quàm in piis & charitativis operibus proventus expensi fuerint: Cumque modò ex rerum involucro, & temporis antiquitate prædicti excessus, & defectus liquidari nequeant, ac nimis ardua dignoscatur singulorum ad singula reintegratio quinimò adhuc omnibus liquidatis nulla quidem compensatio sequi potest ex notoria Archiconfratanitatis inopia, ideoque attenta eorum bona fide Oratores supplicant pro sanatione gestorum in præteritum, eorumque approbatione.

IV. Ad evitanda in posterum similia adsurda, rogant insuper pro reductione onerum Missarum,

ſarum, Subſidiorum dotalium, aliorumque piorum Operum eidem Loco incumbentium, attenta notabili diminutione redituum illis correſpondentium, vel ex naturâ rei, vel ex facto Principis ſequutâ.

V. Subjiciunt tandem preces Oratores ipſi, ut in futurum, quotieſcunque caſus eveniat diminutionis redituum, ipſiſmet fiat facultas faciendi congruas onerum reductiones.

Eminentiſſimus Mariſcottus Relator pro informatione requiſitus, rebus maturè penſatis quoad primam Inſtantiam cenſet, poſſe indulgeri modo expreſſo ab E. S. in folio aſſignando pro reintegratione cujuſlibet hæreditatis certa bona libera ejuſdem Oratricis, exprimendo, ſingula bona: Quoad ſecundam petitionem, admittendam eſſe putat, ſtante neceſſitate Miniſtrorum, indicatque E. S. proviſiones pro ſingulis Miniſtris: Quoad tertiam cenſet, ſi Sanctiſſimo placuerit, petitam abſolutionem concedi poſſe, cum exceſſus, & defectus enunciati ex rerum involucro, ac temporum vetuſtate in præſens liquidari non poſſint, & quatenus etiam liquidarentur, ob notam Archiconfraternitatis indigentiam exequi non valeant. Et demùm quoad quartam, & quintam pariter inſtantiam, onerum reductionem in futurum concedendam eſſe arbitratur, ad rationem redituum, juxta methodum per E. S. labore non parvo expreſſam in folio ſeparato, prout etiam attribui poſſe Eminentiſſimo Protectori dictæ Ven. Archiconfraternitatis facultatem moderandi onera in caſu minorationis redituum, & hoc pro faciliori rei expeditione, & celeri piarum voluntatum adimplemento, cùm certa, & invariabilis regula ſingulis quibuſcunque annis dari nequeat in futurum pro memoratâ reductione. Dignentur itaque Eminentiſſimi Patres eorum ſapientiſſimum Oraculum præbere.

An, in quibus, & quomodò petitis ſit annuendum &c.

Die 7. Julii 1708. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, attentâ relatione Eminentiſſimi D. Cardinalis Mariſcotti; quoad primam inſtantiam benignè commiſit eidem Eminentiſſimo, ut veris exiſtentibus narratis, & prævià Oratorum abſolutione à quibuſcunque cenſuris, & pœnis, petitam facultatem erogandi præfatum liberum Capitale ſcutorum quadraginta unius millium octingentorum octoginta ſeptem, & obulorum nonaginta quatuor in diſſolutionem, & extinctionem ſupra enunciati æris alieni pro ſuo arbitrio, & prudentiâ Oratoribus gratis impartiatur. Secundam petitionem benignè remiſit arbitrio ejuſdem Eminentiſſimi Relatoris, qui pro ſuâ prudentiâ ſuper gerat, ſtatuat, atque decernat, quod ſibi magis in Domino expedire videbitur. Quoad tertiam inſtantiam eidem Eminentiſſimo Relatori commiſit, ùt in præteritum geſta ſanet dumtaxat, atque convalidet. Quo verò ad petitam quarto loco reductionem Miſſarum, Subſidiorum dotalium, aliorumque piorum Operum, itidem Eminentiæ Suæ commiſit, ut vocatis, ſi qui fuerint vocandi, ac maturè penſatis omnibus, & ſingulis hujuſmodi Fundationibus, ſeu Legatis, firmis remanentibus oneribus congruam Eleemoſynam habentibus, ac provenientibus ex contractu inito cum Archiconfraternitate, necnon Miſſis, quæ à piis Fundatoribus, ſeu Teſtatoribus in eorum diſpoſitionibus fuerint prædilectæ, & ſubſidiis dotalibus antepoſitæ, ea dumtaxat Miſſarum onera, commutatis Anniverſariis in tot Miſſas lectas ad rationem Eleemoſynæ manualis, more Urbis inſpecto, ac ſubſidia dotalia, & alia pia Opera, juxtà proportionatam redituum quantitatem, dempto, ex eis obulo pro qualibet Miſsâ, in cauſam ſacrorum Utenſilium erogando, quatenus Eccleſia reditus ad hunc effectum aſſignatos non habeat, juxta *Conſtitutionem ſanctæ mem. Urbani VIII. de celebratione Miſſarum*, pro ſuo arbitrio, & prudentiâ moderetur, atque reducat, quæ taxativè à piis Fundatoribus concepta fuerint. Secus verò, ſi fundationes, ſeu Legata prædicta demonſtrativè concepta erunt, quo caſu eadem Sacra Congregatio cenſuit, non eſſe locum reductioni, ſed agendum eſſe contra hæredes Fundatorum ad perpetuam injunctorum onerum manutentionem, & ad ſupplendam ſummam deficientem, tam pro præterito, quam pro futuro tempore. Quatenus autem quoad onera demonſtrativè concepta, factis judicialibus, & poſſibilibus diligentiis, vel hæredes cogendo, vel Teſtatorum bona non reperiantur, ſuper quibus Oratorum conſcientia onerata remaneat, tunc cenſuit, *onera ipſa reduci poſſe proportionabiliter, ut ſupra*: Ita tamen, ut ſi quando reditus augea tur, augeri quoque debeat ad ratam Miſſarum numerus, & quantitas dotium, aliorumque piorum operum, non autem diminuantur in caſu diminutionis eorundem redituum, ſed in caſibus particularibus ad eamdem Sacram Congregationem recurratur, quod in actu præſertim viſitationis erit inſpiciendum. Ut autem in futurum cautiùs, & diligentiùs procedatur, tum im acceptandis piis Legatis cum onere Miſſarum, tum in adimplendis jam acceptatis, ſæpedicta Sacra Congregatio præfato Eminentiſſimo Relatori pariter commiſit, ut Deputatis & Officialibus prædictæ Archiconfraternitatis ſtrictè injungat obſervantiam dictæ Conſtitutionis ſanctæ mem Urbani VIII., & Innocentii XII. ſuper celebratione Miſſarum.

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

Romana Applicationis Miſſarum, & Subſidii Dotalis.

EXponunt Officiales, & Deputati Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis Urbis, quod olim PP. Minoris Obſervantiæ Provinciæ Romanæ dimiſerint in manibus ſanctæ memoriæ Clementis VII. Eccleſiam S. Hieronymi, ejuſque Conventum, Sacrarium, ſacra ſupe lectilia, multaſque domus adjacentes, quodque idem Summus Pontifex eamdem Eccleſiam cum ſupradictis membris univerit præfatæ Archiconfraternitati eâ lege, ut ibi retineri non poſſent, niſi Sacerdotes Seculares, qui tenerentur, vel per ſe, vel per alios Cappellanos celebrare ſaltem octo Miſſas lectas quotidianas, & diebus feſtis Miſſam ſolemnem canere cum Veſperis, & Completorio abſque expreſſione applicationis Sacrificij; Necnon, quod cum Joannes Baptiſta Foſſa duas dotes diſtribuendas reliquerit per dictam Archiconfraternitatem, his verbis: *Mandavit, quod de omnibus ſuis bonis prima vice tantùm exponantur in ornamentum, & beneficium Sacriſtiæ S. Hieronymi Charitatis ſcuta quinquaginta, & reliquis annis futuris de ſuis introitibus nubantur Puellæ duæ modo, & forma, prout aliæ nuptui traduntur ultrà numerum ſolitum à dicta Societate:* Hinc ſupplicavit declarari infraſcripta dubia, ſuper quibus auditus Eminentiſſimus Mariſcottus Relator rationes hinc inde adducit quoad primum, ſed votum non aperit. Quo verò ad ſecundum puta deberi dotes diſtribui non ad rationem ſcuttorum triginta pro qualibet, prout aliæ diſtribuuntur à dictæ

Archiconfraternitate, ſed ad ratam fructuum hæreditariorum, remittendo totum judicio EE. PP., qui exorantur reſolvere.

Primò. *An Sacerdotes hodierni Eccleſiæ S. Hieronymi numero octo poſſint Sacrificium applicare in ſatisfactionem aliorum onerum à Teſtatoribus injunctorum poſt unionem Archiconfraternitatis prædictæ, ſeu potiùs teneantur applicare pro Benefactoribus ante unionem in caſu &c.*

Secondò. *An duæ dotes diſtribuendæ ex diſpoſitione Joannis Baptiſtæ Foſſæ debeant eſſe in ſumma ſcutorum triginta pro qualibet, comprehenſa veſte, ſive prò intranti quantitate integri fructus hæreditatis prædictæ in caſu &c.*

Die 7. Julii 1708. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum reſpondit ad primum *Affirmativè quoad primam, & negativè quoad ſecundam partem*: Ad ſecundum *Negativè quoad primam, & affirmativè quoad ſecundam partem.*

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secretarius.

EPISTOLA.

VI. Encyclica ad univerſos Italiæ, Inſularumque adjacentium Ordinarios juſſu Summi Pontificis conſcripta, qua pium Exercitiorum ſpiritualium opus ipſis maximè commendatur, & Clericis, Sacerdotibus, aliiſque Eccleſiaſticis illa peragentibus plura ex Apoſtolicâ benignitate indulgentur.

Reverendiſſime Domine uti Frater. Inter graviſſimas Paſtoralis Officij curas, quibus Sanctiſſimus Dominus Noſter aſſiduè premitur, in eam præcipuo ſtudio incumbit, ut quicunque in ſortem Domini vocati ſunt, præſertim verò Sacerdotes, & animarum Rectores, tum ſacrarum Literarum, Divinarumque rerum ſcientiâ, tum etiam vitæ, morumque honeſtate cæteris antecellant, ac in omnibus, juxtà monitum Apoſtoli, præbeant ſemetipſos exemplum bonorum operum in doctrinâ, in integritate, in gravitate. Cum etenim ipſi ſint ſanctiora Eccleſiæ membra, Diſpenſatores myſteriorum Dei, Chriſtiani Populi Duces, & Magiſtri, Mediatores inter Deum, & Homines, lucernæ ſuper candelabrum poſitæ, ut luceant omnibus, qui in Domo ſunt; Nihil eſt, quod alios magis ad pietatem, divinumque cultum accendat, quàm illorum vita, & exemplum; Omnes ſiquidem in ipſos, tamquam in ſpeculum, oculos conjiciunt, ut inde ſumere poſſint, quod imitentur. Porrò cum diuturnâ experientiâ compertum ſit ad retinendam, conſervandamque Sacerdotalis Ordinis dignitatem, & ſanctimoniam maximè conducere, ut Eccleſiaſtici viri ſpiritualibus Exercitiis aliquando vacent, quibus quidquid ſordium de mundano pulvere contractum eſt, commodè detergitur, Eccleſiaſticus ſpiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur, rectè, ſanctèque vivendi norma vel inſtituitur, vel confirmatur; Proindè Sanctitas Sua pro eximio, quo flagrat, omnium ſalutis zelo vehementer exoptans, ut pium hoc, & ſaluberrimum exercitiorum ſpiritualium opus ubique locorum magnoperè frequentetur, ac vigeat, univerſos Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, cæteroſque tum Italiæ, tum etiam Inſularum adjacentium Ordinarios enixè admonet, ac in Domino hortatur, ut dillu in ſua quiſque Diœceſi, quo majori poterunt conatu, & ſtudio promovere ſatagant; præcipuè verò iis diſtrictè injungit, ac præcipit, ut, quæ dudum ſan. mem. Innocentius XI, P. M. per encyclicam Epiſtolam à Sacrâ Congregatione Epiſcoporum, & Regularium Conſultationibus præpoſitâ ad univerſos Italiæ, Inſularumque adjacentium Epiſcopos datam die 9. Octobris 1682. quoad hujuſmodi Spiritualia Exercitia à ſingulis Clericis decem dierum ſpatio antequam ad ſacros Ordines aſſumantur, peragenda mandavit, exactè, ac inviolabiliter obſervari, & exequi curent, & quos iiſdem exercitiis per antedicti temporis ſpatium minimè operam dediſſe cognoverint, à ſacrâ Ordinatione repellant penitus, & arceant, Prætereà Sanctitas Sua eoſdem Ordinarios admonet, & hortatur, ut fructu, qui ſanè uberrimus ex prædictis ſpiritualibus Exercitiis percipitur, opportunè propoſito, ac explicato univerſos ex Clero ſibi ſubjecto, ſed præcipuè animarum Rectores, Confeſſarios, Canonicos, alioſque Beneficiatos Chori ſervitio adſtrictos diligenter excitent ad eadem Exercitia ſaltem ſemel in anno peragenda in domibus Religioſorum Societatis Jeſu, ſeu Presbyterorum Congregationis Miſſionis, ſi adſint, ſin minùs in alia pia, ſeu Regulari Domo ab ipſis Ordinariis ad id deſignanda, & approbandâ. Ut autem alacriùs ad ejuſmodi ſpiritualem ſeceſſum ſinguli conveniant, Sanctitas Sua omnibus præfatis animarum Rectoribus, Confeſſariis, Canonicis, Beneficiatis, aliiſque Sacerdotibus, & Clericis, qui per decem dies ſigulis annis, eadem Exercitia peregerint in domibus præfatis, ibique diu, noctuque permanſerint, ac interea temporis verè pœnitentes, & confeſſi Sacroſanctum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, quoties id egerint, plenariam omnium ſuorum peccatorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino elargitur. Parochos inſuper per idem tempus ſemel tantùm in anno exercitiis hujuſmodi vacantes à reſidentiâ benignè abſolvit; Quod ipſum ſervari præcipit quoad Canonicos, Beneficiatos, alioſque perſonali reſidentiâ obſtrictos, & Chori ſervitio mancipatos, quos nihilominus lucrari decernit integros fructus, & quotidianas ſuorum reſpectivè Canonicatuum, & Beneficiorum diſtributiones quaſcumque, perinde ac ſi Choro, Diviniſque Officiis perſonaliter intereſſent, dummodò tamen eadem Exercitia peragant, obtentâ prius ab Ordinario licentiâ, à quo nullatenus concedenda erit Adventus, & Quadrageſimæ tempore, ac in ſolemnioribus Feſtivitatibus, nec unquam omnibus ſimul Canonicis, aliiſque Choro inſervientibus, ſed eo adhibito modo, ut Chori ſervitium nequaquam intermittatur, & quoad Parochos, idoneis prius ſubrogatis Oeconomis ab ipſomet Ordinario approbandis, qui animarum curam laudabiliter adminiſtrent. Mandat inſuper Sanctitas Sua, ut hæ literæ publicentur in iſtâ Diœceſi, & in Cancellariæ regeſtis pro perenni eorum, quæ in illis continentur, obſervantiâ deſcribantur, & ad hunc ipſum finem quolibet triennio earum publicatio in poſterùm renovetur.

Quæ omnia ita diligenter ab Ampl. tuæ vigili providentiâ, ac paſtorali ſollicitudine præſtanda fore confidit Sanctiſſimus Pater, ut à Sanctitate Suâ laudem, à Cœleſti verò bonorum operum Retributore condigna præmia valeat promereri; Et Ampl. tuæ copioſa divinorum Chriſmatum incrementa ex animo precor. Ampl. tuæ Dat. Romæ die 1. Februarij 1710.

Uti Frater.

Bandinus Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secret.

EPISTOLA

EPISTOLA.

VII. Encyclica ad universos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, ac alios locorum Ordinarios quoscunque data, qua illis de speciali mandato Summi Pontificis injungitur, ut Canonicos, Beneficiatos, Portionarios, & alios apud Ecclesias, quarum servitio addicti sunt, residere obligatos, necnon Parochos, & quoscunque alios animarum curam gerentes opportunis remediis, & canonicis pœnis ad personalem residentiam compellant.

Reverendissime Domine uti frater. Pastoralis Officii debito salubriter exequendo assiduè intentus Sanctissimus Dominus Noster in eam præ cæteris singulari studio incumbit solicitudinem ut omnes Metropolitanarum, Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum Dignitates Canonici, Beneficiati, Portionarii, aliique earum obsequiis mancipati, præcipuè, verò Ecclesiarum Parochialium Rectores, & quicunque alii animarum curæ præpositi, juxtà Sacrorum Canonum, & Sacri Tridentini Concilii Decreta, atque Apostolicarum Constitutionum præscriptum, personalis residentiæ munus, quo obstricti sunt, agnoscant, illudque bonâ fide, & quâ par est, sedulitate, ac diligentiâ præstent: Cùm autem Sanctitati Suæ non absque gravi animi sui mœrore dudum innotuerit, nonnullos præfatarum Ecclesiarum servitio, vel animarum regimini addictos, proprii oblitos Officii, huc illuc per menses, & annos divagari sine ullâ suorum Prælatorum licentiâ, vel etiam cum eâ, sed ultra tempus permissum, ac præter causas legitimas ab eisdem sacris Canonibus, & sacro Tridentino Concilio approbatas, & absque Apostolicis Indultis, quæ ab hac Sacrâ Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii interpretum justam discedendi causam habentibus concedi solent; unde non raro fit, ut divina Officia, & Ecclesiastica munia, quæ ab integro Ministrorum numero expleri debent, maximè negligantur, & animarum cura proprio Pastore destituta gravissimum patiatur detrimentum, nec sit qui parvulis petentibus Evangelicum panem frangat; Volens propterea Sanctitas Sua pro eximio, quo pollet, zelo, maximum hunc abusum è medio tollere, simulque opportunè prospicere, ut singuli Ecclesiarum Ministri deinceps iis debita fideliter exhibeant obsequia, & Parochialium in primis Ecclesiarum Rectores, pascendis ovibus sibi commissis assiduè, ac diligenter vacent; sicuti eâ de re saluberrima in Urbe mandata nuper edidit pro iis, qui alibi residere obstricti, inibi commorantur; ita etiam jubet, ac præcipit universis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac cæteris locorum Ordinariis quibuscunque, ut propriam quisque Pastoralem solicitudinem excitantes, prælaudata sacrorum Canonum, & sacri Concilii Tridentini Decreta adversùs prædictarum Ecclesiarum Canonicos, omnesque, & singulos Beneficiatos de jure, vel consuetudine residere obligatos, necnon adversùs Parochos, & quoscunque alios animarum curam exercentes respectivè edita seriò observent, ac observari faciant, eos opportunis remediis ad personalem residentiam compellendo, ut onera unicuique eorum pro divino cultu, & Ecclesiarum, animarumque servitio incumbentia sustinere commodè possint. Porrò in hunc ipsum finem eosdem locorum Ordinarios hortatur, ac admonet, ut hujusmodi Parochos, Canonicos, aliosque Beneficiatos, ut supra, residere detrectantes, pœnis à sacris Canonibus, & sacro Concilio Tridentino statutis, subtractionis scilicet fructuum, & crescente contumaciâ, privationis etiam Canonicatuum, ac Beneficiorum, quibus potiuntur, mulctare, & coërcere non omittant, ac in eos ulteriùs procedant juxtà formam *Decretalis Innocentii III.* relatæ *in cap. Ex tuæ de Cleric. non residen.*, implorato etiam ad id, ubi opus fuerit, auxilio, & ope Ordinariorum, in quorum Diœcesibus prædicti Refractarii commorantur. Ut autem hæc omnia suum exactiùs sortiantur effectum, Sanctitas Sua iisdem locorum Ordinariis injungit, ut quos ex Parochis, Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis ejusmodi in præsens, vel etiam in posterum quandocunque à propriâ residentiâ abesse compererint ultrà tempus permissum, & absque debitis Apostolicis Indultis, eorumdem Contumacium nomina, & Beneficia residentialia, quæ obtinent, ac insuper Diœceses, & Loca, in quibus ipsi moram trahunt huic Sacræ Congregationi per suas Literas incunctanter denuncient, & quoad Contumaces in Urbe degentes idipsum tam eidem Sacræ Congregationi, quàm Eminentissimo ejusdem Urbis Vicario significent. Mandat denique Sanctitas Sua, ut præsentes Literæ, ne ullo unquam temporis decursu obsolescant, aut in desuetudinem abeant, istius Cancellariæ regestis describantur.

Cumque in his exequendis, provida in primis Sacrorum Antistitum solertia versari debeat, confidit Sanctissimus Pater præmissa omnia ab Amplitudinis tuæ vigili zelo, atque studio ita præstanda fore, ut nedum tui Officii debito cumulatè satisfacias, verùm etiam nihil desuper Sanctitati Suæ desiderandum relinquas, & Amplitudini tuæ prospera, lætaque cuncta à Deo precor.

Amplitudinis tuæ.

Uti Frater

B. Card. Panciaticus Præfectus.

V. Petra Secret.

EPISTOLA.

VIII. Encyclyca methodum, ac normam præscribens observandam ab omnibus Episcopis, aliisque Prælatis facultatem habentibus indicendi Concursum ad Parochiales Ecclesias in examine, sive Concursu ad easdem Ecclesias, quoties earum vacatio contigerit, instituendo.

Reverendissime Domine uti Frater. Quò Parochiales Ecclesiæ dignioribus Personis gubernandæ traderentur statuit, ut notum est, Sacrosancta Tridentina Synodus sess. 24 cap. 18. ut, vacante Ecclesiâ Parochiali, indiceretur, & fieret Concursus; ac, postquam Concurrentes ab Episcopo, vel ejus Vicario Generali, atque ab Examinatoribus Synodalibus saltem tribus, examinati, & approbati essent, Episcopus eum eligeret, quem ætate, moribus, doctrinâ, prudentiâ, aliisque rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam necessariis, & opportunis, digniorem cæteris, magisque idoneum judicaret. Adjecitque ad hanc Concilii Sanctionem validiùs confirmandam, re, & nomine Sanctissimus Pontifex Pius Quintus, quod, si unquam Episcopus minùs habilem, postpositis magis idoneis, elegisset, possentii, qui rejecti essent, à mala ejusmodi electione ad Metropolitanum, vel, si ipse eligens Metropolitanus, aut exemptus foret, ad viciniorem Ordinarium, ut Sedis Apostolicæ Delegatum, vel aliàs ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac Prælectum ad no-

novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare; ea tamen cautione, ut appellatio non in suspensivo, sed in devolutivo esse deberet: quemadmodum in ejus Constitutione, quæ trigesima tertia est, latiùs cavetur; concludendo, quod, constito de prioris Eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, Parochialis Ecclesia magis idoneo conferatur.

Cùm autem neque Concilii Decreto, neque Pontificis Bullæ examinis in Concursu peragendi forma, seu methodus ulla certa, ac peculiaris servanda proponantur; difficile dictu est, quanta Examinum, aliorum alibi, diversitas extiterit, atque hinc occasio querelarum. Nam alicubi, cum non eædem omnibus Quæstiones, non iidem casus propositi fuissent: erant identidem, qui, vel in judicio, vel extra conquererentur; sibi quidem postpositis difficiliores, Præelecto autem faciliores ad solvendum Quæstiones obtigisse. Alibi verò eædem quidem omnibus Quæstiones propositæ fuerunt, sed neque hæ, neque datæ à Concurrentibus responsiones scripto, seu Literis, consignabantur. Cumque postmodum, nec rarò contigerit, ut è postpositis quispiam, jure Bullæ supradictæ, novum ad Examen coram Judice Appellationis, ejusque Examinatoribus Electum provocaret: Sacra Congregatio usque ad anno 1603. considerans gravamen non alia ratione, quàm novo examine probari posse; provocationem ad novum examen censuit admittendam, gravamine nec dum probato, & requisitis tantummodò probationibus in subsequenti judicio, in quo probato per novum examen Appellantis gravamine quoad doctrinam, probanda super est ejusdem præ jam electo in reliquis ad regendam Ecclesiam requisitispræstantia, ut de majori alterutrius ad Parochialis Ecclesiæ gubernium idoneitate sententia ferri possit, cum non continuò, siquis est doctior, is etiam aptior, seu magis idoneus ad id regimen habeatur, vel etiam habendus sit. Quam Sacræ Congregationis sententiam Scriptores, & Tribunalia laudarunt. Aliis demum in Diœcesibus laudabilis invaluit consuetudo, ut eædem omnibus Quæstiones, iidemque casus proponantur; ac (ne qua detur ansa Cancellario quidquam suo marte addendi, minuendi, mutandi) ut ipsemet Concurrentes, quæ interrogati fuerint, quæque responderint, sua manu perscribant. Atque Ordinarii, qui morem hunc longè optimum in examinando tenuere, Sacræ deinde Congregationi etiam, atque etiam considerandum reliquerunt, his, qui sic examinati essent, atque postpositi, in posterum, ut solent, Appellantibus, indulgenda nec ne statim Electi novum ad examen provocatio, nulla gravaminis prærequisita probatione, videretur; cumisti ex actis primi examinis gravamen Doctrinæ facilè alioquin probare possent; quod alii alter nimirum examinati probare, nisi secundo, seu novo examine non poterant. Nec defuere alii probitatis, ac peritiæ in administrandis diu Ecclesiis laude præstantes, qui monerent, frænum aliquod hujusmodi Appellantium licentiæ tandem injiciendum, eorumque jam nimis crebras novum ad examen provocationes esse reprimendas; quippe quæ vix unquam sinemagno Ecclesiarum damno contingunt. Nam cum novum examen coram Judice appellationis longè procul à Parochia peragendum sit; Electus ab Episcopo, quiprovocatur, Parochiam, quam possidet, cogitur interea temporis deserere, eamque OEconomo, vel Vicario cuipiam, veluti sponsam ignotis Custodibus, relinquere, Sponso non parumper, sed diu sanè absfuturo; dum nempe, implicita, ut fit, lite, terna etiam, vel quaterna, alia ex aliis, examina super præstantia primum doctrinæ, tum deinde aliorum, quæ ad integrandam idoneitatem opportuna sunt, contentiosè multiplicentur, & commodè, ne dicam otiosè, transi gantur, antequam deliberari possit, utri Concurrentium Parochia sit adjudicanda.

Ad tollendam ejusmodi non minùs quærelarum, quàm incommodorum occasionem, Sacra Congregatio Concilii Tridentini Interpres, post quam rem omnem à capite repetitam in geminâ Sessione prima Octobris, & 16. Novembris 1720. summo studio recognovit, tandem, Sanctissimo etiam annuente, statuit (quod per præsentes Literas encyclicas exequitur) omnes, & singulos Episcopos, aliosque Prælatos, penes quot sit jus, & auctoritas faciendi Concursum, hortari, ut examen ejusmodi instituere non graventur, quale jam, & multæ Diœceses, & Urbs ipsa observat, atque Apostolica etiam Dataria postulat, sive, cum, Sede vacante, vacat Ecclesia aliqua Parochialis, cujus collatio ad Sedem Apostolicam pertineat; sive, cum vacat Parochialis aliqua, ut dicitur juxta Decretum, sive demum, cum vacante in Collegiatis, aut Cathedralibus Ecclesiis Dignitate aliquâ majori, annexam habente curam animarum, faciendus est Concursus, atque ad Apostolicam Datariam transmittendus, ut notum est, atque in Literis, quæ de ordine Sanctissimi tunc è Dataria prodeunt, clarè præscribitur.

Vacante itaque Ecclesiâ Parochiali, quæ conferenda sit per Concursum, atque, hoc solitis formulis indicto, hæc, quæ sequuntur, ex Sacræ Congregationis Sententiâ, consilio, suasione servanda proponuntur.

Primum nempe, ut assignentur eædem omnibus Concurrentibus Quæstiones, iidem Casus, idemque Textus Evangelii, super quo sermonis aliquid perscribant, ad probandam dicendi pro concione facultatem.

Alterum, ut Casus, & Quæstiones resolvendæ dictentur omnibus eodem tempore, atque omnibus pariter eodem tempore Textus Evangelii tradatur.

Tertium, ut certum, idemque omnibus spatium temporis constituatur, intra quod Casus resolvant, Quæstionibus respondeant, Conciunculam componant.

Quartum, ut eodem Concurrentes omnes in Conclavi claudantur, unde, quandiu scri bent (dabitur enim omnibus scribendi copia) nemo eorum egredi, neque alius quispiam eò ingredi possit, nisi postquam scripta confecerint, & exhibuerint.

Quintum, ut omnes suâ quisque manu tum responsa, tum sermonem scribant, subscribantque.

Sextum, ut responsa quidem latinè, sermo autem ea, qua ad populum haberi solet, lingua scribatur.

Postremum, ut unumquodque responsum, & unusquisque sermo, cum ab unoquoque Concurrentium exhibebitur, non solùm ab eo, qui scripsit, atque à Cancellario Concursus, verùm etiam ab Examinatoribus, & ab Ordinario, vel ejus Vicario, qui Concursui interfuerint, subscribatur.

Peracto secundùm hanc formulam Concursu, collataque ei, qui magis idoneus, ac dignior judicatus fuerit, Ecclesiâ Parochiali, non admittatur Appellatio, aut à malâ relatione Examinatorum, aut ab irrationabili judicio Episcopi, nisi intra decem dies à die Collationis interponatur.

Si quis autem hoc intra spatium appellaverit, Actaque Concursus petat ad Judicem appellationis transferenda; mittantur vel acta ipsa originalia Concursus clausa, & obsignata, vel certè unum aliquod authenticum eorum exemplum, à Cancellario Concursus, atque altero Notario collatum & auscultatum coram Vicario, vel alio in Ecclesiasticâ dignitate constituto, quem eligat

Ordi-

Ordinarius, ad quem etiam Notarii Cancellario adjungendi electio pertinebit, necnon ab Examinatoribus Synodalibus, qui Concursui interfuerunt, subscriptum.

Ex quibus actis, vel authentico eorum exemplo nisi gravamen quoad doctrinam probetis, qui sic, ut præmittitur, examinatus, aut à mala relatione Examinatorum, aut ab irrationabilli judicio Episcopi appellaverit, novum ad examen provocandi facultatem à Sacra Congregatione frustra postulabit.

Quemadmodum, & in judicio appellationis persequi jus suum frustra tentabit is, qui forte se gravatum doleat quoad reliqua, nisi interpositâ maturè, ut dictum est, appellatione ab irrationabili judicio Episcopi, gravamen quoad illa ostenderit vel ex actis primi Concursus, vel saltem ex attestationibus, & documentis extrajudicialibus etiam, sed non levibus.

Atque ita quidem sensit Sacra Congregatio, & Sanctissimus assensit. At si quis tamen Ordinariorum aliter, ac supra descriptum est; Concurrentium examina instituere perrexerit, perget & Sacra ipsa Congregatio more pristino Appellantibus, qui se gravatos dixerint, provocationem ad novum examen, nulla gravaminis prævià probatione indulgere. Interim tamen, nè harum Litterarum memoria dilabatur, vult eadem Sacra Congregatio eas in uniuscujusque Ordinarij Cancellaria perpetuò conservari. Cujus interea consilium, tum voluntatem dum ego omnibus significo, Amplitudini tuæ fausta omnia è Cœlo precor. Romæ hac die 10. Januarij 1721.

Ampl. Tuæ.

Uti Frater.

P. M. Card. Corradinus Præfectus.

P. Lambertinus Secret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Quo Vicariis Apostolicis, & Missionariis in Anglia laborantibus injungitur, ut secularibus, politicisque negotiis nequaquam se immisceant, & Evangelico tantum Ministerio exequendo intenti sunt.

Die 26. Martij 1703.

SAcra Congregatio de Propaganda Fide, annuente Sanctissimo D. Nostro, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum vestigiis inhærente, præsentis Decreti tenore districtè mandat, & præcipit omnibus, & singulis Vicariis Apostolicis, aliisque Missionariis tam Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, seu Instituti, etiam necessario exprimendi Regularibus in Anglia laboranti bus, ut omninò se abstineant à Secularibus, & politicis negotiis, iisque præcipuè, quæ ad Statum Regni, vel Reipublicæ, sive temporalem eorum administrationem pertinent. Magistratibus Secularibus debitum obsequium præstent, modesti, pacifici, & quieti, quemadmodum veros Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiæ Ministros decet, illis dumtaxat occupationibus, quæ suæ sunt vocationis, intenti, scilicet orationi, prædicationi verbi Dei, Sacramentorum administrationi, & similibus pietatis officiis, pro Persecutoribus ipsis, si aliquando duriora pro Fide Catholicâ patiantur, orantes: nemini dantes ullam offensionem, nec ulli malum pro malo reddentes, sed Apostolorum, virorumque Apostolicorum vestigia sectantes, in omnibus se patientiæ, & charitatis exemplum exhibeant, ut non ab similem illis laborum, atque passionum suarum fructum, ac præmium à Divinâ Bonitate sperare meritò possint. Datum Romæ die, & anno quibus supra.

Carolus Cardinalis Barberinus Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECREEUM.

II. Quoad Juramentum ab Alumnis Collegii Urbani præstari solitum.

Die 4. Maji 1705.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Colloredo dubia quædam orta circa juramentum ab Alumnis hujus Collegii Urbani præstari solitum, quæ tam Alumnorum, quàm Rectorum pro tempore Collegii præfati conscientias non mediocriter vexare possent, quæque primum proposita in Congregatione Generali habita die 20. Aprilis præteriti coram Sanctissimo Domino Nostro, remissa fuerunt à Sanctitate Sua Congregationi Ordinariæ pro voto, Eminentissimi Patres re maturè perpensa censuerunt.

Primò expedire, ut Alumni, qui admittuntur completo ætatis anno decimoquarto, antequam juramentum præstent, expectent sex menses à die admissionis; qui verò admittuntur ante completum annum decimum quartum, expectent adhuc sex menses postquam compleverint eumdem annum decimumquartum.

Secundò pariter expedire, ut Sanctitas Sua dignetur remittere arbitrio Sacræ Congregationis prorogationem termini ad juramentum præstandum in casibus particularibus, ubi fuerit necessarium.

Quibus omnibus per R. P. D. Carolum Augustinum Fabronum Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis, Sanctitas Sua benignè annuit, & ita in posterùm servari mandavit quibuscunque non obstantibus in Audientiâ habitâ die 14. Maji 1705.

Joseph Cardinalis Sacripantes Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECRETUM.

III. In causa prætensæ depositionis, & privationis D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni.

Die 20. Martij 1713.

IN causa super prætensis criminibus, & excessibus contra D. Jacobum Patriarcham Antiochenum oppositis, & deductis, audita, maturèque in pluribus Congregationibus perpensa relatione Eminentissimi Fabroni, & signanter depositione Testium nulliter, & inordinatè contrà eumdem D. Jacobum examinatorum, nec non viso examine aliorum Testium à P. Lauren-

tio à S. Laurentio Delegato Apostolico pariter examinatorum, ac respectivè repetitorum, ac visis, & auditis literis ad Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem PP. XI., & hanc Sacram Congregationem missis ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Montis Libani Nationis Maronitarum, & audito D. Leniamino Archiepiscopo Edensi eorum Ablegato oretenus informante, visisque videndis, & consideratis considerandis, EE. PP. censuerunt dictum Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum à prætensis criminibus, & excessibus contra ipsum oppositis, & deductis, defensionibusque, prout omne jus exigit, eidem assignatis, tanquam non repertum culpabilem, nec de jure punibilem, absolvendum fore, & esse, prout absolverunt, nec dictos Episcopos, & Archiepiscopos potuisse, nec debuisse procedere ad depositionem, & privationem dicti Patriarchæ à sua jurisdictione, & à Patriarchatus dignitate, confirmando in hac parte Sententiam dicti Patris Laurentii Delegati Apostolici, ideoque ad bonam famam, ac personalem æstimationem reintegrandum, reintegratumque dictum Jacobum voluerunt, & mandarunt.

Quo vero ad manutentionem, sive reintegrationem ad Dignitatem, Jurisdictionem, ac Sedem Patriarchalem, decreverunt, causam in alia Congregatione Generali reproponi, ad effectum examinandi, & recognoscendi de viribus, & subsistentia renunciationis factæ ab eodem Jacobo Patriarcha, & interim ne fides Catholica, & Patriarchalis Sedes aliquod detrimentum patiatur, per modum provisionis authoritate Sacræ Congregationis senior in ordine Archiepiscopali, seu Episcopali administret, absque eo, quod hujusmodi Administratori aliquod jus quæsitum, seu tributum ad Pastoralem Dignitatem consequendam censeatur.

Et silentium desuper omnibus, & singulis imponendum, prout imponunt.

Et ad Dominum Secretarium, qui curet præsens Decretum exarari caracteribus, ac idiomate arabico, & in illis Partibus publicari non solùm dicto, sed & omni &c.

In solitâ Audientiâ Sanctissimi die Martis 4. Aprilis 1713. facta per me infrascriptum Secretarium relatione, lectoque præsenti Decreto Sanctitati Suæ de verbo ad verbum, idem Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI. benignè approbavit, illudque exequi mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

ALIUD DECRETUM.

IV. Super plenaria reintegratione antedicti D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni ad possessionem Patriarchatus, ejusque Sedi, necnon jurisdictionis, & jurium Patriarchalium quorumcunque.

Die 8. Maji 1713.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Fabrono merita causæ semper renunciatione, seu dimissione facta per Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum, cujus discussio reservata fuit in Congregatione Generali 20. Martii proximi præteriti, & maturè ponderatis, examinatis, ac discussis omnibus tam in facto, quàm in jure, ac visis reclamationibus, & recursu petito ad hanc Sacram Congregationem, & Sanctam Sedem Apostolicam ab eodem Patriarcha adversus dictam renunciationem, seu dimissionem, visisque videndis, & consideratis considerandis, Eminentissimi PP. censuerunt: ac decreverunt, dictum Dominum Patriarcham Jacobum manutenendum, & quatenus opus sit, reintegrandum, ac reponendum, seu restituendum fore, & esse, prout reintegrarunt, reposuerunt, ac restituerunt in possessionem, vel quasi Patriarchatus, ejusque Sedis, ac plenariæ jurisdictionis, omniumque, & singulorum jurium Patriarchalium, amoto exinde Administratore per Sacram Congregationem in alia Sententiâ 20. Martii per modum provisionis deputato, ac alio quocunque Detentore, seu Intruso, præfatamque renunciationem, seu dimissionem Patriarchatus factam, alteram die 13. Augusti 1711. immediatè post reintegrationem ad Thronum, seu Sedem Patriarchalem, & alteram die 14. ejusdem mensis in Hospitio Fratrum Minorum Arisæ per Patrem Laurentium Commissarium Apostolicum acceptatam, sicuti etiam prætensam electionem, seu deputationem exinde factam alterius Patriarchæ non obstitisse, neque obstare, easque uti nullas, & invalidas, ac insubsistentes revocarunt, ac nullius esse roboris, & momenti, & ac si factæ non fuissent, declararunt, & mandarunt, sententiamque P. Laurentii Commissarii Apostolici sub dicta die 13. Augusti latam in hac parte confirmarunt, approbarunt, & emologarunt.

Præcipientes, ac mandantes omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Clero, & Universo Populo Nationis Maronitæ, ut in virtute sanctæ obedientiæ non solùm dictum Dominum Jacobum in verum, legitimum, & unicum Nationis Maronitarum Patriarcham recognoscant, eique pareant; Verùm etiam, ut præsentem Sententiam, ac declarationem ab omnibus observari curent, & satagant, itaut, qui secus, aut contra quoad hæc omnia, & singula, & alia contenta in sententiâ latâ, & editâ 20. Martii præteriti, quam pariter in hac parte confirmarunt, fecerint, tenuerint, prædicaverint verbo, vel scripto asseruerint, censuris, & pœnis contra Inobedientes, ac Refractarios à Sacris Canonibus inflictis subjaceant, absolutione Sacræ Congregationi, ac Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XI. reservata, & ita decreverunt, non solùm dicto, sed & omni alio meliori modo.

In Audientiâ solitâ Sanctissimi die Martis 9. Maji 1713. relato per me infrascriptum Secretarium sententiæ supradictæ tenore de verbo ad verbum!, Sanctissimus Dominus Noster Papa Clemens XI. eamdem sententiam, seu Decretum in omnibus, & singulis suis partibus approbavit, & exequi præcepit, ac mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

INNOVATIO

Decreti san. mem. Alexandri VII. super residentia Episcoporum etiam Regularium Ecclesias tam inter Schismaticos, quàm inter Infideles constitutas obtinentium, cum ejus ampliatione, & aliis ordinationibus. V.

Die 17. Junij 1715.

REferente R. P. D. Silvio de Cavaleris Archiepiscopo Athenarum Secretario, Sacra Congregatio censuit, supplicandum Sanctissimo pro confirmatione, & innovatione Decreti san. mem. Alexandri VII. 26. Julii 1662. & ejusdem extensione ad omnes Regulares à Sede Apostolicâ, etiam ad nominationem, seu supplicationem Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei, ad Offi-

cia Vicarii Apostolici, seu Ecclesiæ alicujus Administratoris, vel Visitatoris promovendos, cum caractere Episcopali Ecclesiarum tam inter Schismaticos, quàm inter Infideles constitutarum, cum extensione etiam ad omnes alios certæ alicujus Regulæ, ac modi intra Claustra vivendi, adeò ut ejusmodi caractere, ac titulo insigniti, absentes ab Ecclesiis, seu Vicariatibus Apostolicis, aut absoluto officio Administratoris, vel Visitatoris, etiamsi sine eorum culpa, sed justâ de causâ, aut ex legitimo impedimento eos abesse contigerit, non possint exercere Pontificalia, cæteraque Ordini Episcopali competentia, etiam de consensu Ordinariorum sub pœnâ suspensionis ipso facto incurrendæ, & Romano Pontifici reservatæ, ut ex Decreto edito in Congregatione Generali coram Sanctissimo 28. Martii 1651. cum jurisdictio dictis Episcopis restricta, ac limitata sit inter fines Diœcesis, & Vicariatus, seu Ecclesiæ administrandæ, & ad actum visitandi respectivè, ac præterea reassumpto habitu propriæ Religionis, seu Instituti non secus ac cæteri alii Religiosi subsint suis Superioribus Regularibus.

Censuit etiam Sacra Congregatio juramentum de hujusmodi Decreto observando, quod aliàs præstari debuit in manibus Eminentissimi Cardinalis Ecclesiam in Consistorio propositurо, posse præstari coram Eminentissimo Præfecto, seu Secretario ejusdem Sacræ Congregationis ante consecrationem ejusmodi Episcopi, seu Archiepiscopi, transmittendum verò Decretum san. mem. Alexandri VII. cum extensione, ut supra, ad Secretariam Brevium, Consistorialem, ad Dominum Auditorem Sanctissimi, & ad Magistros Cœremoniarum, qui Eminentissimo Episcopo consecranti ante ipsam consecrationem affirment ejusmodi juramentum fuisse præstitum, eaque de re in suis registris mentionem faciant.

Forma Juramenti.

Ego electus ad Ecclesiam viso, ac maturè considerato per integram lecturam supradicto Decreto san. mem. Alexandri VII. & extensione cum innovatione, & confirmatione factâ à Sanctissimo D. N. Clemente XI., & singulis in eisdem contentis, & expressis, promitto ea omnia absque ulla tergiversatione observare, & adimplere sub pœnis in eisdem contentis, in quibus in casu inobservantiæ, toties, quoties liberâ, ac spontaneâ voluntate me subjicio, & ita tactis Sacrosanctis Evangeliis spondeo, voveo, ac juro omni &c. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Qua Sacræ Congregationis sententiâ per eumdem Dominum Secretarium Sanctissimo D. Nostro relata, lectis etiam per extensum prædictis Decretis tam san. mem. Alexandri VII. quàm Sacræ Congregationis 28. Martii 1651. Sanctitas Sua hujusmodi Sacræ Congregationis sententiam, atque Decretum in omnibus benignè approbavit, confirmavit, innovavit, ac extendit respectivè, & executioni mandari, ac observari præcepit in Audientiâ habitâ eâdem die 17. Junii 1715. Datum ex ædibus dictæ Sacræ Congregationis die, & anno quibus supra.

J. Cardinalis Sacripantes Præfectus.

S. Archiepiscopus Athenarum Secret.

Decretum verò san. mem. Alexandri VII., de quo supra fit mentio, est tenoris sequentis videlicet.

Quia Ecclesia N. inter Schismaticos constituta non sine magnâ rei Catholicæ jacturâ à pluribus annis Pastoralis solatio destituta reperitur, eò quòd illius Episcopi, licèt sæpissimè, ac seriò moniti, Canonicisque remediis pluries, ac diversimodè excitati in eâ minimè resederint, adeòque illius status deplorabilis evaserit, ut nisi extremis, & efficacioribus remediis hujusmodi malo succurratur, quod reliquum est, ibi Catholici nominis vestigium prorsus abolitum iri pertimeri posset, Sanctissimus Dominus Noster volens ex debito Pastoralis Officii, ac sibi impositæ Universalis omnium Ecclesiarum sollicitudinis sui muneris in tantâ necessitate partes omnes explere, matura desuper habitâ deliberatione censuit, ubi ordinaria remedia nequaquam profecisse compertum est etiam extraordinaria adhibere, malumque magis præcavere, quàm expectare curandum; quamobrem præsenti Decreto ultra pœnas à Sacris Canonibus contra non Residentes constitutas, pœnam quoque suspensionis ab executione Ordinis Episcopalis, etiam in propria Diœcesi ipso facto, & absque alia declaratione incurrendæ vigore præsentium futuris pro tempore ejusdem Ecclesiæ Episcopis imposuit, atque legitimæ causæ, vel impedimenti allegatio eosdem præservare, ac excusare valeat, nisi à Sede Apostolicâ, vel ejusdem in Regno Nuncio residente fuerit in scriptis approbata. Decernit insuper, ac declarat, Sanctitatis Suæ mentem nequaquam esse, eosdem Episcopos, si Regulares fuerint, ab obligationibus professione regulari, quàm emiserunt, annexis, per adeptionem dignitatis, ac muneris Episcopalis nullatenus absolvere, ac eximere, nisi quatenus ejusdem muneris, ac Curæ Pastoralis exercitio impedimenti sint, ideòque quotiescumque ex ipsorum culpa (quod absit) sive ex alia qualibet causâ, aut impedimento, quantumvis justo, ac legitimo in prædictâ Ecclsiâ, aut saltem Diœcesi residere, excepto tèmpore à Sacro Concilio Tridentino præfinito, aut noluerint, aut nequiverint, minimè absolutos esse, ac censeri ab obligatione, quam per professionem Regularem contraxerunt de vivendo intra Claustra, & sub obedientiâ Superiorum ejusdem Religionis, observandoque omnia, & singula, quæ à Regularibus intra Claustra degentibus, sive ex præscripto Regulæ, & Constitutionum suæ Religionis quomodolibet, & qualitercumque observari debent, ac solent, adeò ut quandocumque hac in parte defecerint, nec à S. Sede licentiam, seu dispensationem in scriptis obtinuerint, nec statim ad Claustra suæ Religionis sese contulerint, ad omnes illas pœnas, quæ contra Regulares extra Claustra degentes à Sacris Canonibus, atque Apostolicis Constitutionibus prolatæ sunt, adstricti censeantur: Superioribus Ordinis, ad quos spectat injungendo, ut ad Claustra eos revocent ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum contra Regulares extra Claustra degentes emanatarum. Ut verò insuper omnis prorsus eisdem Episcopis, postquàm ad Ecclesiam promoti fuerint, adimatur occasio extra Diœcesim divertendi, eadem Sanctitas Sua, inhærens Decreto aliàs pro similibus Episcopis à Sacrâ Congregatione de Propogandâ Fide coram san. mem. Innocentio X. ipsius Prædecessore lato, ac laudabiliter hactenus servato, vigore præsentium decrevit, & statuit nullatenus eisdem licere postquam ad Episcopatum fuerint promoti, sub pœnâ suspensionis ipso facto incurrendæ, sive resederint, sive non, in alienâ Diœcesi, etiam de propriorum Ordinariorum licentia munia Pontificalia quomodocumque exercere, nec etiam pro tempore, quo sive ex Indulto Sacri Concilii Tridentini, sive ex dispensatione Apostolicâ eisdem non residere permissum fuerit. Pro eò verò tempore, quo, ut præfatum est, ultrà tempus Concilii non resederint, nullatenus

eisdem liceat proventus ullos, aut fructus Ecclesiæ, tametsi alioquin beneficia legitimè ipsis fuerint collata, percipere, aut illis uti, & frui, etiam sub spe dispensationis obtinendæ, ad quos fructus, & proventus Sanctitas Sua ex nunc eosdem pro eo tempore incapaces declarat, atque inhabilitat, nec non ad pœnam restitutionis, aliasque contra Usurpatores, & injustos Detentores bonorum Ecclesiasticorum latas teneri declarat. Quòd si demum ex aliquo ingruente Bellorum, aut alterius cujuslibet gravis causæ impedimento, & per Sedem Apostolicam, ut præfatum est, in scriptis approbando alicui ipsorum minimè residere permissum fuerit, saltem in loco aliquo proximiori, & per eamdem Sanctam Sedem in scriptis designando residere omninò teneantur sub eisdem prorsus pœnis, quæ superius de residentiâ in Diœcesi dictæ sunt. Præsens autem Decretum idem Sanctissimus cuilibet ex præfatis Episcopis pro tempore, ante propositionem in Consistorio ad Ecclesiam notificari mandavit, ut ad omnium in eo contentorum observationem per juramentum in manibus Reverendissimi Cardinalis præfatam Ecclesiam in Consistorio propositurі, & sub rogitu Notarij Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide præstandum sese adstringant. ejusdemque Decreti, ac juramenti tenorem in Decreto Consistoriali, & in Bullis inseri mandavit. Die 26. Julii 1662.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Eminentiss., & Reverendiss. DD. Cardinalium Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

RESOLUTIONES

I. Variæ quoad Privilegiatos, & Clericos tam cælibes, quam conjugatos admissos, seu petentes admitti ad publica munera Communitatis.

EUGUBINA.

SAcra Congregatio super Immunitate Ecclesiasticâ & controversiis Jurisdictionalibus ad consulendum controversiis, quæ sæpè sæpiùs oriuntur in admissione Clericorum, & etiam Laicorum privilegiatorum ad Consilia Communitatum, nec non ad exercitium munerum publicorum decrevit.

Primò: Quòd Privilegiati gaudentes Privilegio Fori Ecclesiastici, & petentes admitti inter Consiliarios, admittantur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Consiliariatum tantùm non gaudeant privilegio Fori Ecclesiastici.

Secundò: Quod Privilegiati prædicti jam admissi inter Consiliarios renuentes intervenire Consiliis, quatenus non fuerint legitimè impediri, subjiciantur eisdem mulctis pecuniariis, quibus subjacent alii Laici non privilegiati, & easdem mulctas exequi possit Judex Laicus, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient absque spe reintegrationis in perpetuum loco quem habent in Consilio, ita ut amplius non possint admitti.

Tertiò: Quòd iidem Privilegiati habentes locum in Consilio possint etiam renuentu cogi à Superiori Laico suscipere munera Camerarii, Depositarii, Grascerii, Abundantiarij, & similia officia Communitativa eadem formâ, & pœnâ, quibus cogi possunt Laici non Privilegiati, dummodò ipsi Privilegiati actu non renuncient in perpetuum absque spe reintegrationis loco, quem habent in Consilio, ita tamen, ut ampliùs non possint admitti.

Quartò: Quòd iidem Privilegiati suscipientes præfata Munera non gaudeant Privilegio Fori quoad pertinentia tantùm ad præfata Munera ab ipsis suscepta, & contra eosdem procedi possit in omnibus Casibus, etiam expleto Officio.

Quintò: Quòd Clerici Conjugati, qui sunt de numero Consiliariorum, non incedentes notoriè in habitu, & Tonsura, quatenus renuant intervenire Consiliis, vel suscipere Munera Camerarii, Depositarii, Grascerii, Abbundantiarij, & similia Officia Communitativa, possint mulctari per Superiorem Laicum eisdem mulctis pecuniariis, quibus sunt subjecti alii Laici; Et in casu, quo iidem Clerici Conjugati, postquam renuerint, reassumpserint habitum, talis reassumptio nihil eisdem suffragetur pro evitanda præfatâ mulctâ.

Sextò: Quoad alios Clericos, tam Cælibes, quàm Conjugatos habentes requisita Cap. unic. de Cleric. Conjug. in 6. etiam admissos inter Consiliarios, si legitimè non impediti renuerint interesse Consiliis, Episcopi, aliique Superiores Ecclesiastici procedant ad omnem requisitionem etiam extrajudicialem Superioris Laici, vel Magistratus contra eosdem ad mulctas pecuniarias ab ipsis arbitrandas, dummodò non sint minores, illis, quibus subjecti sunt Consiliarii Seculares, & pœnæ applicentur locis Piis.

Episcopi procedant similiter contra eosdem Clericos, casu quo deliquerint in materiis pertinentibus ad Consilium Romæ hac die 27. Julij 1706.

G. Card. Carpineus.

P. Marefuscus Secretarius.

DECRETUM.

Quo absolutio ab Episcopo Astensi concessa nonnullis excommunicatis ob læsam Jurisdictionem, ac Immunitatem Ecclesiasticam nulla, ac invalida declaratur. II

ASTEN.

CUm Sac. Congregationi Immunitatis Ecclesiasticæ innotuerit, quòd Episcopus Asten., postquam sub die 16. Novembris 1711. per Decretum definitivum declaraverat, Josephum Talianum Loci Montatæ Fangi Asten. Diœcesis, Julium Cæsarem Maggiolinum Archipresbyterum Coadjutorem, Ambrosium Casalegnum Canonicum Ecclesiæ Cathedralis Asten., & Carolum Gabrielem Pictarellum Notarium, & Causidicum ejusdem Civitatis, ob recursus habitos, & respectivè factos ad Senatum Taurinen. in quadam controversiâ Beneficiali ortâ inter præfatum Talianum Provisum à Capitulo, & Franciscum Benedictum Burra Provisum Apostolicum, Excommunicationis Majoris pœnam, juxta disposita in Can. 16. Bullæ Cœnæ Domini, incurrisse; Ac etiam, postquàm demandaverat affigi publicas Schedulas, seu Cedulones ejusdem excommunicationis, prout affixæ fuerunt in locis publicis ejusdem Civitatis; Nihilominùs, impressis sub die 23. Novembris ejusdem anni quibusdam Literis Moniatorialibus, & respectivè Inhibitorialibus

Sena-

Senatus Taurinen., in quibus, nedum præfatus Episcopus, sub pœna reductionis bonorum, tam Episcopatus, quàm propriorum, monitus fuit ad revocandum infrà terminum quinque dierum supradictum Decretum, & Schedulas declaratorias ejusdem excommunicationis, tanquam nulliter, & insubsistenter prolatæ, sed ulteriùs inhibitum fuit cuicumque Personæ cujuslibet status, gradus, & conditionis, ne sub pœnis arbitriis ejusdem Senatus extenden. usque ad mortem, consortium præfatorum Taliani, Maggiolini, Casalegni, & Pictarelli, ut supra, excommunicatorum evitaret, neve aliquam molestiam, injuriam, aut damnum ex causâ supradictâ inferret: Hisce Litteris, & minis perterritus idem Episcopus, nullatenus attento, quod per editionem, & publicationem supradicti definitivi Decreti, expiraverat omnis ejus Jurisdictio, nec poterat ampliùs revocare declarationem incursus Censurarum, minusque præfatos Excommunicatos à Censuris absolvere, ob reservationem ejusdem absolutionis Summo Pontifici pro tempore existenti, præterquam in mortis articulo, contentam in præfatis Literis Apostolicis, singulis annis in die Cœnæ Domini legi & promulgari solitis, perperam, & nullo Jurisdictionis munimine fulcitus, ac sub aliis inanibus, & prorsùs insubsistentibus fundamentis, ausus fuit aliam proferre Sententiam, in quâ Declaratoriam incursus censurarum, per supra relatum definitivum Decretum ab ipso præcedenter factam, præfatos Talianum, Maggiolinum, Casalegnum, & Pictarellum, non affecisse, pronunciavit, eamdemque Declaratoriam penitus revocavit; Et (quod valde notatu dignum est) non sine maximâ terminorum contradictione, & implicantiâ, eos, quos in censuras non incurrisse in eadem Sententiâ declaravit, ab eisdem Censuris absolvit, in quantum ipse potuit, demandando ulteriùs publicationem, & affixionem ejusdem Sententiæ, prout publicata, & affixa fuit in locis publicis dictæ Civitatis.

Hinc est, quod eadem Sacra Congregatio Immunitatis Ecclesiasticæ, ad quam, ex Ordinationibus Summorum Pontificum, privativè pertinet cognitio prætensæ invaliditatis, seu Injustitiæ Declaratoriæ Censurarum à Locorum Ordinariis prolatæ, ex causâ læsæ Jurisdictionis & Immunitatis Ecclesiasticæ, ita ut, nec eisdem Ordinariis, post prolatam Declaratoriam, seu Decretum super incursu Censurarum, nec alteri Judici in gradu appellationis liceat ampliùs manus apponere, easdemque Censuras revocare, nec ab eis quoquomodo absolvere; Re maturè perpensâ censuit præfatam Sententiam fuisse nullam, invalidam, nulliusque roboris, & momenti, nec prædictam revocationem, & respectivè absolutionem à Censuris, ullo modo suffragari prænominatis Taliano, Maggiolino, Casalegno, & Pictarello, sed ipsos esse vitandos, & ab omni consortio, SS. Sacramentorum participatione, & Fidelium communione arcendos, donec ab eadem Sac. Congregatione, ad quam ab eis recurrendum est, supradictum Decretum super incursu Censurarum, nullum, vel injustum declarari obtinuerint, vel à Summo Pontifice absolutionem reportaverint.

Et factâ Sanctissimo D. N., per me infrascriptum Secretarium hac die 5. mensis Julii 1712. relatione supradicti Decreti Sac. Congregationis, Sanctitas Sua, nedum illud approbavit, & omnia in eo contenta servari mandavit, sed ut omnibus Christifidelibus idem Decretum innotesceret, ad valvas Ecclesiæ Cathedralis Astens., & alia loca publica ejusdem Civitatis illud affigi præcepit, ejusque transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu tamen alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Eminentissimi Præfecti Sac. Congregationis munitis integram fidem haberi voluit, & mandavit. Datum Romæ dicta die 5. mensis Julii 1712.

G. Cardinalis Marescottus.

Prosper Episcopus Cyrenen. Secret.

EPISTOLA

III.

Encyclica jussu Summi Pontificis ad Archiepiscopos Hispaniarum conscripta, pro tollendis abusibus eorum, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à locis immunibus, ad quæ confugerant, dolosè extractos fuisse allegare solent.

Illustris, ac Reverendissime Præsul, uti Frater.

CUm ad aures Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XI. plurimæ pervenerint querelæ fide dignorum testimonio comprobatæ, adversùs eos, qui ubi de mandato Judicum, sivè in criminalibus, sivè etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ad eludendam justitiam, falsò plerumque affirmare solent sese ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse; dictumque suum perjurio confirmare audent, ac insuper adhibitâ consanguineorum, vel amicorum suorum operâ, falsos testes inducere, & alia non minùs detestabilia patrare non verentur; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, datâ operâ, ab Ecclesiis, locisve immunibus prædictis sese extrahi fecerant, eâ spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas Sua graves ejusmodi abusus quibus justitiæ cursus inhibetur, animarumque salus in discrimen adducitur, pro Pastorali suâ sollicitudine, eximioque zelo, è medio tollere, ac radicitùs extirpare cupiens, audito priùs nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Romanæ Curiæ Prælatorum, super hac re specialiter deputatorum consilio, decrevit per organum hujus Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ, injungi Amplitudini Tuæ, quemadmodum per præsentes injungitur, ut publico speciali Edicto, tenoris in adjuncto folio expressi, moneat, denunciet, atque notificet, quod omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, qui actu confugerunt, vel in posterùm confugient ad Ecclesias, seu loca immunia istius Diœcesis, si illorum Immunitate gaudere velint, curent attentè in eis permanere, nec se ullo prætextu, causâ, vel quæsito colore seduci sinant ad discedendum ab iisdem Ecclesiis, seu locis immunibus; ubi etenim extrà illas, seu illa ipsos deprehendi contingat, minimè eis proderit allegare, & probare, quòd fallacibus suasionibus, blandis verbis, assecurationibus, dolosisve machinationibus extracti, seu abducti inde fuerint; Cum ad occurrendum fraudibus, & abusibus supra expositis Sanctitas Sua, de præfatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac Prælatorum consilio congruum, ac opportunum duxerit, firmiter decernere, & statuere, prout decernit, & statuit, quòd deinceps ii tantùm extra Ecclesias, & loca immunia, ad quæ confugerant, Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio gaudere pergant, qui ab Ecclesiis, & locis immunibus hujusmodi vio-

temere extracti fuerint, vel inde discesserint sub fide Salvi Conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel delegato concessi, & subscripti, non tamen, nisi ad tempus in eo præfixum, valituri. Jubet insuper præfatus Sanctissimus Dominus Noster, quod Amplitudo Tua, eodem publico Edicto, moneat, prout similiter annexâ formulâ cavetur, omnes, & singulos, si qui fuerint, in istâ Diœcesi, qui ante publicationem Edicti hujusmodi revera, blandis verbis, aut aliàs dolosè ab Ecclesiis, aliisve locis immunibus extracti fuerint, ut quatenus gaudere intendant beneficio Immunitatis eisdem Ecclesiis, & locis debitæ, debeant intrà terminum unius mensis à die publicationis ejusdem Edicti computandum, redire ad Ecclesias, vel loca immunia, undê extracti fuerunt, exposcendo ad hunc effectum, quatenus opus sit, ab Amplitudine Tuâ Salvum Conductum, pro tuo arbitrio, & prudentiâ limitatum, ac gratis concedendum; Additâ insuper declaratione, quòd si elapso prædicto termino in manus Curiæ inciderint, ità habebuntur, ac si ab iisdem Ecclesiis, & locis immunibus sponte suâ, nullâque prorsùs interpositâ fraude, discessissent, nec eis licebit ampliùs dolosam extractionem allegare. Cæterum cum hæc Sanctissimi Domini Nostri provisio non in tuâ tantùm, sed & in aliis istius Provinciæ Diœcesibus servari omninò debeat; Sanctitas Sua districtè Tibi præcipit, ut hæc omnia, quæ per præsentes Tibi injunguntur, etiam Episcopis Suffraganeis tuis, aliisque locorum Ordinariis Tibi Metropolitico jure subjectis accuratè significes, & ab eis exactè pariter, ac diligenter observari cures, & facias. Placeat igitur Amplitudini Tuæ ita exequi; dum ego interea deprecor eidem veriores felicitates. Romæ 20. Januarij 1717.

Amplitudinis Tuæ,

Uti Frater Addictissimus.

S. A. Cardin. Tanarius

Scipio de Ricciis Secretarius.

Formula Edicti promulgandi.

Cum ad notitiam Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus, à plerisque eorum invecti, qui ubi de mandato Judicum, sive in criminalibus, sive etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ut inde emittantur, allegare frequenter solent sese ab Ecclesiis, aliisve locis immunibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliàs dolosè extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam, non solùm in suis depositionibus facilè pejerant, sed falsos insuper inducunt testes, adhibitaque consanguineorum, vel amicorum suorum opera, etiam alia non minus damnabilia patrare non erubescunt; Quinimò aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum liberè vagandi, & forsan etiam impunè delinquendi, per Baroncellos, & Executores, aliosve similes Justitiæ Ministros, data opera, ab Ecclesiis, locisve immunibus prædictis sese extrahi curarunt, ea spe freti, quòd interim Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est quod Sanctitas Sua ejusmodi malis, pro eximia sua sollicitudine, ac zelo, occurrere intendens, speciali commissione, per organum Sacræ Congregationis Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præpositæ Nobis directa, & inferius registranda, districtè Nobis injunxit, ut ad præsentis Edicti promulgationem procederemus.

Apostolicis itaque Sanctitatis Suæ mandatis, qua par est, veneratione, & obsequio morem gerentes, vigore præsentis publici Edicti, monemus omnes, & singulas personas cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, quæ actu confugerunt, vel in posterùm confugient ad Ecclesias, & loca immunia, si beneficio Immunitatis hujusmodi gaudere velint, ne sub quovis prætextu exeant, vel discedant ab eisdem Ecclesiis, locisve immunibus, imò diligenter caveant, ne fidem adhibeant ulli assecurationi, quam sibi ad idà quavis persona, etiamsi fuerit Justitiæ Minister, offerri contigerit, nisi eis simul exhibeatur Salvus Conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel delegato concessus, ac subscriptus; quo casu Salvus Conductus hujusmodi, pro eo tamen duntaxat limitato tempore, pro quo concessus fuerit, ipsi suffragabitur.

Curent igitur omnes, & singuli confugientes ad Ecclesias, & loca immunia præcisè servare confugium; Quoniam si deinceps extra Ecclesias, & loca immunia hujusmodi capti, ad manus Curiæ devenerint, nequaquam eis proderit, ad effectum fruendi beneficio Ecclesiasticæ Immunitatis, allegare, vel etiam concludenter probare, quod blandis verbis, vel aliàs dolosè ab Ecclesiis, vel locis immunibus prædictis extracti, seu abducti fuerint, cum Sanctissimi Domini Nostri mens sit, quod de cætero eæ tantùm extractiones, seu abductiones extractis, seu abductis ad præfatum effectum suffragentur, quæ, aut violenter, aut sub fide Salvi Conductus, ut supra concessi, & subscripti secutæ fuerint.

Cæterum, ubi contingat in hac Nostra Diœcesi aliquam reperiri personam, quæ revera blandis verbis, aut aliàs dolosè ab Ecclesia, seu loco immuni extracta, vel abducta fuerit, serio illam per præsens Edictum admonemus, ut quatenus frui intendat beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ localis, redeat ad confugium intra terminum unius mensis, à die publicationis præsentis Edicti computandum, petito prius à Nobis Salvo Conductu, quem gratis concedimus; Quod si elapsos prædicto termino, extra locum immunem deprehensa fuerit, sciat se habendam esse, perindè ac si ab eodem loco immuni sponte sua discesserit, nec ampliùs audiendam super extractione dolosa, quam de præterito se passam fuisse allegaret, cum talis itidem sit mens Sanctitatis Suæ.

Volumus autem, hoc Nostrum monitoriale Edictum ad valvas Metropolitanæ Ecclesiæ hujus Civitatis affigi, & publicari, ac insuper in singulis Parochialibus Ecclesiis Nostra Diœcesis, inter Missarum solemnia promulgari, sicque affixum, & publicatum, ac respectivè promulgatum post mensem à die illius affixionis, & publicationis, ac respectivè promulgationis computandum, omnes, & singulos, quos illud concernit, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatum fuisset. Datum ex Nostro Palatio Archiepiscopali hac die......

EPISTOLA

IV.

Encyclica de eodem argumento conscripta Italico idiomate ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios.

Illustre, e Reverendissimo Monsignore come Fratello.

Essendo pervenute da più parti alla Santità di Nostro Signore molte querele, che pur troppo si sono riconosciute appoggiate alla verità, sopra gli abusi, ed inconvenienti, che frequentemente nascono dall'allegarsi da molti di quelli, che vengono carcerati tanto per cause Civili, quanto per Criminali, di essere stati dolosamente estratti dalle Chiese, e Luoghi Immuni; mentre li medesimi, per eludere la giustizia, bene spesso asseriscono falsamente di aver patita tale dolosa estrazzione, e per sostenerla, spergiurano ne'loro Constituti, inducono Testimonij falsi, e commettono altre simili enormità, coll'ajuto anco de'loro Amici, e

Congionti; anzi talvolta essi stessi sona quelli, che per potere liberamente vagare, e forse anco commetter' delitti senza perdere il benefizio dell' Immunità, che pretendono di continuare à godere si erano fatti à bella posta estrarre per mezzo de' Ministri subalterni della Giustizia dalle sudette Chiese, & Luoghi Immuni. Quindi è, che la Santità Sua, per provedere à tanti, e sì gravi inconvenienti, che accadono in pregiudizio della Giustizia, & in notabile aggravio dell'Anime de' Fedeli; Udito prima il parere di una particolare Congregazione di alcuni Signori Cardinali, e Prelati à tal'effetto specialmente deputati dalla Santità Sua, ordina, e commanda, che tutti gli Ordinarii de' Luoghi debbano ammonire, e notificare con publico Editto, che tutti quelli, che ora si trovano rifugiati, e che in qualunque tempo avvenire saranno per rifugiarsi nelle Chiese, e altri Luoghi Immuni, di qualsivoglia stato grado, e condizione siano, se vogliono goderne l'Immunità, avvertino di non partirne, nè si lascino indurre sotto qualsisia pretesto, causa, ò colore à uscir fuori di dette Chiese, e altri Luoghi Immuni, poiche uscendone, se capitaranno nelle mani della Giustizia, non valerà loro il dire, ò pretendere di provare di esserne stati estratti dolosamente, ò con fallaci suggestioni, ò assicurazioni; volendo la Santità Sua, che doppo la detta ammonizione non possa più allegarsi, ne allegandosi possa à chi si sia giovare l'estrazzione dolosa, mà unicamente possa allegarsi, e giovare l'estrazzione violenta, e quella, che fosse seguita sotto la sicurezza di Salvo Condotto conceduto e sottoscritto da qualche Giudice Ordinario, ò Delegato; quale però dovrà valere solo per quel tempo limitato, per cui sarà stato conceduto. Sicome parimente dovranno notificare publicamente, come sopra, che se alcuno veramente fosse stato per il passato dolosamente estratto da qualche Chiesa, ò Luogo Immune, & voglia godere del benefizio dell' Immunità Locale, debba ritornare al Confugio Ecclsiastico dentro un mese da decorrere doppo la publicazione del medesimo Editto, con chiedere à gl'istessi Ordinarii, quando gli occorra, per tal'effetto il Salvo Condotto, quale dovrà darseli gratis, e per tempo limitato ad arbitrio de' medesimi Ordinarii. Avvertendo inoltre, che se passato il detto termine d'un mese, sarà catturato fuori del Luogo Immune, dovrà considerarsi, come se volontariamente, e senz'alcuna fraude ne fosse partito; nè dovrà udirsi sopra l'estrazzione dolosa, che pretendesse aver Patita. Avendo però Nostro Signore ordinato, che se ne faccia Lettera Circolare, in essecutione de' supremi commandi della Santità Sua, partecipo il tutto à V. S, acciò possa adempire la mente di Sua Beatudine, con farne publicare Editto secondo la forma espressa nell'annesso foglio, che le trasmetto; come altresì sarà sua cura, che lo stesso si esseguisca da Vescovi suoi Suffraganei, e da altri Ordinarii dipendenti da cotesta sua Chiesa Metropolitana, a' quali perciò dovrà ella à tal' effetto pienamente significare quanto à lei stessa con la presente s'ingiunge. Ed Io in tanto col significarglielo, me le offro. Roma 20. Gennaro 1717.

Di V. S.

Come Fratello Affezzionatissimo

S. A. Card. Tanara

Scipione de Ricci Segret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Rituum Congregationis.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

Pro elevatione Ritus Officii S. Petri de Alcantara à Semiduplici ad Duplicem de præcepto pro Ecclesiâ universali. I.

Urbis, & Orbis.

Remisso à Sanctissimo D. Nostro Clemente Papa XI. ad Sac. Rituum Congregationem supplici Libello, quo Sanctitati Suæ à Fr. Alphonso à Sancta Mariâ Procuratore Provinciæ Sancti Josephi Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Francisci nomine ejusdem Provinciæ humiliter supplicabatur, quatenus Officium Sancti Petri de Alcantara, quod sub ritu semiduplici recitatur, per Universas Orbis Ecclesias, singulis perpetuis futuris temporibus sub ritu duplici de præceptò recitari benignè demandare dignaretur. Eoque ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali de Judice relato; Sac. eadem Rituum Congregatio ejusmodi supplicibus precibus, accedentibus Regiæ Majestatis Catholicæ Commendationibus, ac Serenissimi Magni Ducis Etruriæ ergà Sanctum paædictum ingenti devotione moti non minùs piis, quàm enixis Instantiis, petitam elevationem Ritus Officii Sancti Petri de Alcantara prædicti, à semiduplici, ad duplicem de præcepto pro Ecclesiâ Universali posse concedi censuit; Si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 16. Aprilis 1701.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro, relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 20. ejusdem mensis, & anni 1701.

G. Cardin. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

Quo Officium S. Ubaldi Episcopi celebrari sancitur sub Ritu semiduplici de præcepto in Ecclesia universali. II.

Urbis, & Orbis.

Exponens Episcopus Eugubinus diem Natalem S. Ubaldi Episcopi, plerumque infrà Octava Ascensionis Domini N. Jesu Christi ac Pentecostes occurrere, & propterea Officium ejusdem Sancti sub die 18 Februarii Anni 169. sub ritu semiduplici ad libitum pro Ecclesia Universali concessum, nunquam, vel raro posse recitari, Sac. Rit. Congregationi humiliter supplicavit, quatenus de præcepto sub eodem ritu semiduplici in posterùm recitandum præscribere benignè dignaretur; Et Sac. eadem Rit. Congregatio ad relationem Eminenissimi, & Reverenpissimi Domini Cardinalis de Carpineo, omnibus benè consideratis, annuendum censuit, & Officium Sancti Ubaldi Episcopi prædicti in Ecclesiâ Universali in posterùm sub ritu semiduplici

de

de præcepto recitandum esse duxit, si Sanctissimo Domino Nostro placueri. Die 3. Decembris 1701.

Et facta per me de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 10. ejusdem mensis Decembris, & Anni 1701.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius.

DECRETA.

III. Circa Jura Parochialia, Functiones, & Præeminentias controversas inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, earumque Cappellanos, & Officiales.

Urbis, & Orbis.

AD debitum imponendum finem controversiis, quæ inter Parochos, & Confraternitates Sæculares, earumque Cappellanos, & Officiales super Juribus Parochialibus, & functionibus Ecclesiasticis, nonnullisque Præeminentiis, seu prærogativis frequenter exoriri solent, in Sacrorum Rituum Congregatione ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Colloredo propositis infrascriptis Dubiis, videlicet.

I. An Confraternitates Laicorum legitimè erectæ in Ecclesiis Parochialibus habeant dependentiam à Parocho in explendis functionibus Ecclesiasticis non Parochialibus?

II. An dictæ Confraternitates erectæ in Cappellis, vel Oratoriis, tum publicis, tum privatis, annexis Parochialibus Ecclesiis, & ab eis dependentibus habent dictam dependentiam à Parocho quoad dictas functiones?

III. An Confraternitates erectæ in aliis Ecclesiis publicis habeant quoad easdem functiones aliquam dependentiam à Parocho, intra cujus Parochiæ limites sitæ sunt Ecclesiæ?

IV. An Confraternitates erectæ in Oratoriis tum publicis, tum privatis, sejunctis ad Ecclesiis Parochialibus, quoad dictas functiones Ecclesiasticas, habeant dictam dependentiam à Parocho?

V. An benedictiones, & distributiones Candelarum, Cinerum & Palmarum, sint de juribus mere Parchialibus?

VI. An benedictiones Mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovórum, & similium, sint de juribus merè Parochialibus?

VII. An functiones omnes Hebdomadæ Sanctæ sint de juribus merè Parochialibus?

VIII. An celebratio Missæ solemnis feria quinta in Cœnâ domini sit de dictis juribus Parochialibus?

IX. An prima pulsatio Campanarum in Sabbato Sancto sit de dictis juribus Parochialibus?

X. An celebratio Missarum solemnium per annum, sive pro vivis, sive pro defunctis, sit de dictis juribus Parochialibus?

XI. An expositio Quadraginta Horarum & benedictio, quæ fit super Populo, sit de dictis juribus merè Parochialibus?

XII. An expositio, quæ fit cum Reliquiis, vel Sacris Imaginibus, & benedictio, quæ cum eis fit super Populo, sit de dictis juribus Parochialibus?

XIII. An functiones in præsentibus octo dubiis, videlicet à dubio quinto ad duodecimum, expressæ, peragi possint in Oratoriis privatis, contradicente Parocho?

XIV. An in dictis Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres statis horis recitaris possint Horæ Canonicæ, cum cantu, vel sine, absque aliâ licentiâ Parochi?

XV. An in dictis Oratoriis privatis sit licita celebratio Missæ privatæ, assentiente Ordinario Loci, & contradicente Parocho?

XVI. An Cappelani Confraternitatum possint Populo denunciare Festivitates, & Vigilias occurrentes in hebdomadâ absque licentia Parochi?

XVII. An Parochus, invitis Confratribus, docere possit Doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, & Oratoriis publicis, vel privatis, à Parochiali divisis, & separatis?

XVIII. An in sæpedictis Ecclesiis publicis Confraternitatum possint haberi publicæ Conciones, etiam per totum cursum Quadragesimæ, vel Adventus, cum licentiâ Ordinarii, & absque licentiâ Parochi?

XIX. An in eisdem Ecclesiis possit celebrari Missa, sive lecta sive cantata, ante Missam Parochialem, sive lectam, sive cantatem?

XX. An ad Parochum spectet facere Officium funebre super Cadaveribus sepeliendis in sæpedictis Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum?

XXI. An intra ambitum earumdem Ecclesiarum fieri possint Processiones juxta cujusque Confraternitatis Institutum, absque interventu, vel licentiâ Parochi?

XXII. An eædem Processiones fieri possint extra ambitum dictarum Ecclesiarum, absque licentiâ illorum Parochorum, per quorum territorium transeundum est?

XXIII. An in dictis Processionibus Cappellani Confraternitatum possint deferre stolam?

XXIV. An Episcopo accedenti ad Ecclesias publicas Confraternitatum, quæ non sint Regularium, neque proprium Rectorem Beneficiatum habeant, porrigendum sit aspersorium à Parocho, in cujus territorio sunt sitæ dictæ Ecclesiæ.

XXV. An earumdem Ecclesiarum, & Confraternitatum Rectores, & Cappellano possit Perochus, cessante alio speciali, ac legitimo titulo, & ex solo Jure Parochialitatis compellere invitos ad assistendum functionibus Ecclesiæ Parochialis.

XXVI. An in sæpedictis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus, retineri possit Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sine speciali indulto Sedis Apostolicæ?

XXVII. Præsuppositâ facultate retinendi, an possit infrà annum publicè exponi, sine licentiâ Ordinarii?

XXVIII. An possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in sæpedictis Ecclesiis recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere?

XXIX. An in Ecclesiâ Parochiali Confratres, vel eorum Cappellani immiscere se valeant, invito Parocho, in ejusdem Ecclesiæ functionibus, sive Parochialibus, sive non Parochialibus?

XXX. An Confraternitates, sive sint erectæ in Ecclesia Parochiali, sive extra illam, possint pro libito, & juxta uniuscujusque peculiaria statuta Congregationes suas facere, absque interventu, vel licentia Parochi.

XXXI. An possint propria bona administrare ac de illis disponere, absque ulla dependentiâ à Parocho?

XXXII. Quando Parochus eisdem Congregationibus intersit de mandato Ordinarii, & tamquam ejus delegatus, an possit suffragium decisivum ferre; & quatenus Affirmativè?

XXXIII. An etiam suffragium duplex?

Sacra eadem Rituum Congregatio re maturè discussa respondendum esse censuit.

Ad primum : Affirmativè.
Ad Secundum : Affirmativè.
Ad Tertium : Negativè.
Ad Quartum : Negativè.
Ad Quintum : negativè.
Ad Sextum : Negativè ; sed benedictiones Mulierum, & Fontis Baptismalis fieri debere à Parochis.
Ad Septimum : Negativè prout jacet.
Ad Octavum : Negativè, prout jacet ; sed spectare ad Parochos.
Ad Nonum : Negativè, prout jacet ; sed spectare ad Ecclesiam digniorem, ad formam Constitutionis Leonis X. la 22. §. 14.
Ad decimum : Negativè prout jacet ; sed licere Confratribus dumtaxat in festivitatibus solemnioribus ejusdem Ecclesiæ, vel Oratorii, ut in Brundusina sub die prima Junii 1601.
Ad Undecimum : Negativè.
Ad Duodecimum : Negativè ; & quoad benedictiones cum Reliquiis, & Imaginibus, serventur Decreta.
Ad Decimum tertium, satis provisum in superioribus.
Ad Decimum quartum : Affirmativè ; nisi aliter Ordinarius statuat ex rationabili causa.
Ad Decimumquintum : Affirmativè.
Ad Decimum sextum : Affirmativè.
Ad Decimum septimum : Negativè.
Ad Decimum octavum : Affirmativè.
Ab Decimum nonum : negativè ; nisi aliter Episcopus disponat.
Ad vigesimum : Affirmativè, quando tumulandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium.
Ab Vigsimum primum : Affirmativè.
Ad Vigesimum secundum : Negativè, nisi adesset licentia Episcopi.
Ad Vigesimum tertium : Negativè, extra propriam Ecclesiam.
Ad Vigesimum quartum Negativè.
Ad Vigesimum quintum : Negativè.
Ad Vigesimum sextum : Negativè.
Ad Vigesimum septimum : Negativè.
Ad Vigesimum octavum : Negativè.
Ad Vigesimum nonum : Negativè.
Ad Trigesimum : Affirmativè, dummodo non impediant functiones, & Divina Officia.
Ad Trigesimum primum : Affirmativè.
Ad Trigesimum secundum : Negativè.
Ad Trigesimum tertium : Negativè.

Et ita salvis tamen conventionibus ; & pactis in erectione Confraternitatum forsan factis ; concordiis inter Partes initis, & à Sancta Sede approbatis, Indultis, Constitutionibus Synodalibus, ac Provincialibus, & consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenariis, declaravit, ac decrevit, si Sanctissimo Domino Nostro videbitur. Die decimâ Decembris 1703.

Et facta deinde per me Secretarium de prædictis Decretis Sanctissimo Domino Nostro relatione, prævia eorumdem integra lectura, Sanctita Sua laudavit, benignèque approbavit, & publicari, & non obstantibus quibuscunque aliis in contrarium facientibus, servari mandavit Die 12. mensis Januarii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM. IV.

Quo starium Magistros Cœremoniarum abstinere debere à munere imponendi, & auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappellâ Pontificiâ, nisi Diaconus, & Subdiaconus fuerint impediti.

ROMANA.

Cum inter Subdiaconum, & Præfectos Cœremoniarum Cappellæ Pontificiæ super Jure supplendi vices Diaconi impediti in explendo munere imponendi, & auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappellâ Pontificiâ, excitatâ Controversiâ, & ea ad Sac. Rituum Congregationem à Sanctissimo D. N. Clemente Papa XI. remissâ, ab Emo, & Rmo D. Cardinale Francisco Barberino infrascripto Dubio proposito.

An impedito Diacono munus auferendi Mitram, & Gremiale Celebranti in Cappella Pontificia, & alia ejusdem Diaconi munera spectent ad Subdiaconum, vel potiùs ad Cœremoniarum Magistros in casu &c.

Sac. eadem Rituum Congregatio sub die 26. Aprilis proximè præteriti censuerit respondendum : Dilata, & ad Eminentissimum Dominum Ponentem ad mentem, & mens fuerit, Quod Eminentissimus Ponens curaret, ut Magistri Cæremoniarum abstinerent in futurum ab imponendo, & auferendo Mitram, & Gremiale in casu &c. nisi impeditis Diacono, & Subdiacono.

Non acquiescente hujusmodi resolutioni Præfecti Cæremoniarum prædicti, pro nova audientia eidem Sac. Rituum Congregationi demissè supplicaverunt ; Et Sac. eadem Rituum Congregatio ad relationem ejusdem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Francisci Barberini, respondit : Nihil de nova audientia, & servetur Decretum sub die 26. Aprilis proximè præteriti. Die 7. Junii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM. V.

Quoad benedictionem Crucium Altarium, & Processionum.

URBIS.

Fratre Josepho Maria à Turribus Ord. Cappuccinorum supplicante demissè à Sac. Rituum Congreg. declarari :

1. An Cruces Atarium, seu Processionum, sint benedicendæ de præcepto ; &
2. An si non sint de præcepto ; possit simpiex Sacerdos eas benedicere privatè, & non solemniter?

Sac. eadem Rituum Congregatio censuit respondendum.
Ad primum : Negativè.
Ad secundum : Affirmativè. Et ita declaravit. Die 12. Julii 1704.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

VI.

DECRETA GENERALIA.

Circa Rubricas.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cùm multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit à Sanctâ Sede Apostolicâ, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, adventus, Vigiliarum, & Quatuor temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum; An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim à Sacrâ Congregatione; Quòd scilicet Festum duplex, vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed solâ communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Colloreda respondit.

Ad primum negativè, & hujusmodi indulta non habere locum in feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio nec in feria secunda Rationum, nec in illa feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum affirmativè.

Ad tertium negativè in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper, ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

VII.

DECRETUM.

Quo Officium S. Hedvvigis Reginæ Poloniæ Viduæ sub ritu semiduplici de præcepto in Ecclesiâ universali celebrari statuitur.

Urbis, & Orbis.

INdulta ab Innocentio felicis recordationis Papa XI. sub die decimâ septimâ Septemb. 1680. ad pias preces Serenifs. Joannis Tertii Regis Poloniæ facultate recitandi in Ecclesiâ Universali Officium Sanctæ Hedvvigis Reginæ Poloniæ Viduæ sub Ritu semiduplici ad libitum; Serenifs. modò Maria Casimira Regina Poloniæ Sanctissimo Domino Nostro enixè supplicavit, quatenus benignè concedere dignaretur, ut Officium prædictum in posterum sub Ritu duplici de præcepto, & cum Oratione propriâ, aliàs sub die decimâ tertiâ Augusti 1701. pro Congregatione Cisterciensi approbata recitetur, precibusque prædictis à Sanctitate Sua ad Sacr. Rituum Congregationem remissis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card. Gabriellio relatis, Sacr. Rituum eadem Congregatio posse concedi censuit, ut Officium Sanctæ Hedvvigis prædictum, hactenus sub Ritu semiduplici ad libitum recitatum, in posterum cum dictâ Oratione propriâ, sub eodem Ritù semiduplici, de præcepto tamen, recitetur. Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 20. Martii 1706.

Et facta de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die vigesima septima ejusdem mensis, & anni 1706.

G. Card. Carpineus Præfectus.

B. Inghirami Sac. Rituum Congreg. Secretarius.

DECRETUM.

VIII.

De prælatione Officii S. Marcii Officio SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi in casu, quo utrumque transferendum erat.

Urbis, & Orbis.

CUm anno 1707. proximè futuro Festum S. Marci Evangelistæ occurrat in feriâ 2. post Dominicam Resurrectionis, & similiter Festum Sanctorum Apostolorum Philippi, & Jacobi in Dominicâ in Albis, ac propterea, juxta Rubricas, utrumque sit transferendum; Quæsitum fuit à Sacr. Rituum Congregatione quodnam eorum deberet in translatione præferri, & priùs reponi. Et eadem Sacra Congregatio omnibus benè perpensis, referente Eminentifs. & Reverendifs. D. Card. Colloredo, censuit præferendum esse Officium Sancti Marci. Et ita declaravit, & servari mandavit. Die 17. Julii 1706.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

IX.

De Vigiliâ Nativitatis S. Joannis Baptistæ occurrente in festo Sanctissimi Corporis Christi.

Urbis, & Orbis.

REmissa à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. ad Sacrorum Rituum Congregationem discussione dubii.

An occurrente Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ in die festo Sanctissimi Corporis Christi, anticipato jejunio vigiliæ prædictæ in diem vigesimam secundam Junii, ad formam Constitutionis 232. fan. mem. Urbani Papæ Octavi, debeat in Officio diei vigesimæ secundæ prædictæ, ejusdem Evangelii nona lectio, recitari, & in Officio, & Missâ de eadem fieri Commemoratio?

Eadem Sac. Rituum Congregatio omnibus benè perpensis, & pluries consideratis, Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Colloredo referente: Nihil de Vigilia in Officio, & Missa peragendum esse censuit, si Sanctissimo D. Nostro videbitur. Die 18. Septembris 1609.

Et facta per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die secunda mensis Octobris ejusdem anni 1706.

G. Cardin. Carpineus.

E. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

X. Quo Officium S. Antonini Archiepiscopi Florentini sub Ritu semiduplici de præcepto in Ecclesiâ universali recitandum esse sancitur.

Urbis, & Orbis.

AD enixas preces nomine Serenissimi Magni Ducis Etruriæ Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI. porrectas, à Sanctitate Sua ad Sacrorum Rituum Congregationem remissas & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. S. Clementis relatas: Eadem Sac. Rit. Congregatio posse concedi censuit, ut Officium S. Antonini Archiepiscopi Florentini, hactenus sub Ritu semiduplici ad libitum in Ecclesiâ universali recitari concessum, in posterum sub eodem Ritu semiduplici, de præcepto tamen, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, recitetur: Si Sanctissimo Domino Nostro videbitur, die secunda Aprilis 1707.

Et facta per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, die 16. ejusdem mensis Aprilis, & anni 1707.

Pro Eminentissimo Card. Carpineo Præf.
L. Card. Colloredus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

XI. In Causâ Ferrarien. Beatificationis, & Canonizationis B. Luciæ de Narniâ Ordinis S. Dominici Fundatricis Monasterij S. Catharinæ de Senis Ferrariæ.

FActâ relationes ad humilimas, ac repetitas preces, & Instantias Magistratuum Ferrariæ, Viterbii, & Narniæ, ac Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, nomine ejusdem Ordinis per clar. mem. Card. Aldobrandinum, tunc hujus Causæ Ponentem, in Congregatione Sacrorum Rituum habita coram fel. recor. Innocentio Papa Decimo die 19. Januarij 1654. de contentis in duobus Processibus autoritate Ordinariâ confectis per clar. mem. Franciscum Mariam Cardinalem Macchiavellum, tunc Episcopum Ferrariensem; primo nimirum Anno 1647. super Cultu, scientibus, & tolerantibus Ordinariis, ab immemorabili tempore exhibito Beatæ Luciæ de Narniâ, quæ feliciter obdormiverat in Domino die 15. Novembris 1544., & casu exceptoà Decretis per san. mem. Urbanum Octavum editis in Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis, cujus vigore idem Cardinalis Macchiavellus per sententiam latam die 19. Decembris ejusdem Anni 1647. pronunciaverat constitisse, & constare de immemorabili Cultu dictæ Servæ Dei, & propterea non fuisse, nec esse controventum Decretis Apostolicis supradictis, & secundo de anno 1648. super Sanctitate Visitæ, Virtutibus, & Miraculis, cum exhibitione etiam nonnullorum antiquorum Documentorum super Stigmatibus, quæ inibi dicuntur impressa in corpore prædictæ Beatæ, visum fuit, signari posse Commissionem introductionis hujus Causæ, eidem Sacræ Congregationi directam, ut cognosceret an ritè, & rectè pronunciatum fuisset per supradictum Ordinarium Ferrariensem super casu excepto ex immemorabili, in cujus Commissionis sub inde à piæ mem. Alexandro Septimo signatæ executionem, ad humillimas perces Eminenssimi, & Reverendissimi Domini Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyteri Cardinalis Sacripantes etiam nomine Communitatis Narniæ suæ Patriæ, necnon Reverendissimi P. Antonini Cloche Magistri Generalis prædicti totius Ordinis Prædicarum, & Monialium S. Catharinæ de Senis Ferrariæ, prout etiam Rev.P.Magistri Thomæ Ripoll Sacerdotis Professi ejudem Ordinis Provincialis Terræ Sanctæ Postulatoris hujusmodi Causæ, propositum fuit in Congregatione Sacrorum Rituum ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Thoma Maria Tituli S. Clementis Presbytero Cardinali Ferrario in locum dictæ clar. mem. Cardinalis Aldobrandini deputato, seu subrogato, Dubium, an Sententia bon. mem. Cardinalis Macchiavelli super Cultu ab Immemorabili erga Beatam Luciam de Narniâ præstito sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur: Super quo auditis prius pluries in voce, & scriptis bon. mem. Joanne Baptista Bottino Fisci, & Cameræ Apostolicæ Advocato specialiter deputato ad supplendas vices Reverendissimi Archiepiscopi Myrensis Promotoris Fidei, & subinde Domino Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, nec non ejusdem Reverendissimi Promotoris Coadjutore; Eadem Sacra Congregatio censuit, sententiam Cardinalis Macchiavelli, ut præfertur, latam super Cultu immemorabili non esse infirmandam in casu, & ad effectum, de quo agitur, si Sanctissimo Domino Nostro videbitur. Die 16. Februarii 1710.

Et facta de prædictis per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die prima mensis Martii ejusdem Anni 1710.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM

XII. In Causâ Neritonen. Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Fratris Josephi à Cupertino Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

SAnctissimus D. Noster Clemens Papa XI. enixis precibus Patris Magistri Joannis Damasceni Ordinis Minorum Conventualium Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, & Sacrorum Rituum Congregationis Consultoris, nomine suæ Religionis eidem Sanctissimo Domino Nostro humillimè porrectis, benignè inclinatus, audito prius Voto Sacrorum Rituum Congregationis, concessit causam Beatificationis, & Canonizationis dicti Servi Dei Fratris Josephi à Cupertino prosequi, agi, & discuti posse super illius meritis usque ad totalem determinationem, non obstante, quod à die obitus illius sequuti die 18. Septembris 1663., seu &c. non sint adhuc elapsi quinquaginta Anni ad formam Decretorum san. mem. Urbani Octavi, quibus expressè in

in hac Causâ derogavit, & ita servari, prosequi, agi, discuti, & terminari mandavit, dictis Decretis aliis Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque Hac die 10. Julii 1711.

G. Card. Carpineus.

B. Inghirami Sac. Rituum Congreg. Secretarius.

DECRETUM.

XIII. In Causâ Viennen. in Galliâ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Joannis Francisci Regis Presbyteri Societatis Jesu die 27. Martii 1712. Festo Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi.

SAnctissimus Dominus Noster, absoluto Sacro solemniter à Sanctitate Sua celebrato in Basilicâ Principis Apostolorum, statim ac ad suas solitas mansiones Palatii Vaticani reversus fuit, advocavit ante prandium Dominum Advocatum Prosperum de Lambertinis Fidei Promotorem, ac me infrascriptum Prothonotarium Apostolicum, modò exercentem Vices R. P. D. Secretarii Congregationis Sacrorum Rituum, nobisque dixit, elapsis diebus, videlicet die 15. currentis mensis propositam fuisse in Congregatione habitâ coram Sanctitate Sua Causam Viennen. in Galliâ Beatificationis, & Canonizationis Ven. Servi Dei Joannis Francisci Regis Presbyteri Societatis Jesu, discussoque in ea dubio: An constet de Virtutibus ejusdem Servi Dei tam Theologalibus, scilicet Fide, Spe, & Charitate, quàm Cardinalibus, nimirum Prudentia, Justitiâ, Fortitudine, & Temperantiâ, earumque respectivè annexis in gradu heroico, in casu, & ad effectum, de quo agitur: Sanctitatem Suam distulisse resolutionem, ad effectum exposcendi prius in re tam arduâ Divinum lumen. Cùm autem id Sanctitas Sua jam fecerit, ac potissimùm hac die Resurgentem Dominum humiliter exoraverit, ut Cœlesti claritate mentem suam illustrare dignaretur; quacumque idcirco majori cunctatione postpositâ, suffragiis in eâdem Congregatione latis inhærere se velle declaravit, adeòque super præmisso dubio promulgari mandavit responsum affirmativum constare de Virtutibus tam Theologalibus, quàm Cardinalibus, earumque annexis in gradu heroico, in casu &c. & ita &c.

G. Card. Carpineus

C. Collicola Prothonotarius Apostolicus modò exercens vices R. P. D. Cong. Sac. Rituum.

DECRETUM.

XIV. In Causâ Hispalen., seuMarochitanâ Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Joannis de Prado Fratris expressè Professi Strictioris Observantiæ Excalceatorum Ordinis S. Francisci die 27. Martii 1712. Festo Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi.

SAnctissimus Dominus N. Clemens Papa XI. absoluto Sacro solemniter à Sanctitate Sua celebrato in Basilicâ Principis Apostolorum, statim ac ad suas solitas mansiones Palatii Vaticani reversus fuit, advocavit ante prandium D. Prosperum de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocatum Fidei Promotorem, ac me infrascriptum Prothonotarium Apostolicum, modò exercentem vices R. P. D. Secretarii Congregationis Sacrorum Rituum, nobisque dixit, jam ante sex menses, nempe 22. Septembris 1711. in Congregatione habita coram Sanctitate Sua fuisse propositam Causam Hispalen., seu Marochitanam Beatificationis, & Canonizationis, seu Declarationis Matyrii Ven. Servi Dei Joannis de Prado Fratris expressè Professi strictioris Observantiæ Excalceatorum Ordinis Sancti Francisci, ac primi Ministri Provincialis Provinciæ Beticæ Sancti Didaci nuncupatæ, ad annunciandum Evangelium, & docendas Gentes Regnorum Feze, & Marochii à Sacra Congregatione de Propagandâ Fide missi, in eaque discussum fuisse dubium: An constet de Martyrio, & Causa Martyrii ejusdem Servi Dei, ac de Signis, seu Miraculis in Casu, & ab effectum, de quo agitur; auditis tamen omnium suffragiis, nullam tunc à Sanctitate Suâ fuisse captam resolutionem, ut prius, de more, in tam gravi deliberatione Divinam Opem imploraret; Nunc verò, cum hoc jam peregerit, ad signanter hac ipsâ die ferventiores ad id preces in mox celebrato solemni Sacrificio ad Deum effuderit, nolle se diutiùs differe publicationem responsi ad Dubium supradictum, adeòque inhærendo suffragiis in eâdem Congregatione latis, promulgari jussit decretum, ut sequitur: *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, nec non de uno tantùm Miraculo tertii generis*, videlicet de 13. subitæ Sanationis Fratris Gabrielis Telles ab impotentiâ ad motum universi sui corporis. Et ita &c.

G. Card. Carpineus.

C. Collicola Prothonotarius Apostolicus modò exercens vices R. P. D. Secr. Congr. Sac. Rituum.

DECRETUM

XV. In Causâ Vratislavien. Beatificationis, & Canonizationis Beati Ceslai Odrovantii Ordinis Prædicatorum.

PRoposito per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Barberinum causæ Beatificationis, & Canonizationis B. Ceslai Odrovantii prædicti Ponentem, seu Relatorem in Sacrorum Rituum Congregatione ordinariâ Dubio: An sententia Reverendissimi Suffraganei Vratislavien. Judicis delegati latâ super Cultu immemorabili, & Casu excepto à Decretis fel. rec. Urbani VIII. sit confirmanda, vel infirmanda in casu &c. Sac. eadem Rituum Congregatio, ad instantiam Reverendissimi Patris Antonini Cloche Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, prout etiam R. P. Magistri Thomæ Ripoll Sacerdotis Professi ejusdem Ordinis Provincialis Terræ Sanctæ, & hujusmodi Causæ Postulatoris, audito prius tam in voce, quàm in scriptis D. Comite Prospero de Lambertinis Sacræ Consistorialis Aulæ Advocato, ac Fidei Promotore, censuit respondendum, sententiam Suffraganei esse confirmandam, si Sanctissimo D. N. placuerit Die 20. Augusti 1712.

Factaque deinde de præmissis per me Collicollam Prothonotarium Apostolicum, & modò exercentem vices Secretarii Congregationis Sacrorum Rituum Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis Augusti, & anni 1712.

G. Card. Carpineus.

C. Collicola exercens vices R. P. D. Secretarii Congr. Sac. Rituum.

DE-

DECRETUM

XVI. Quo elogium S. Pij Papæ V. pro Martyrologio, & nonnulla verba addenda tertiæ lectioni secundi Nocturni de eodem Sancto Pontifice approbantur.

Urbis & Orbis.

CUm Sacr. Rituum Congregatio sub die 28. Januarii 1713. Eminentiss., & Reverendiss. D. Cardinali S. Clementis proponente instantiam R. P. Generalis Ordinis Prædicatorum pro Elogio S. Pii V. in Martyrologio apponendo, nonnullisque verbis in lectionibus secundi Nocturni addendis remiserit: idemque Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis sequens Elogium pro Martylorogio videlicet: *Romæ S. Pii Papæ V. ex Ordine Prædicatorum, qui Ecclesiasticæ disciplinæ restituendæ, hæresibus extirpandis strenuè, ac feliciter incumbens, Vitæ, ac Legum Sanctitate Catholicam Ecclesiam gubernavit*, nec non pro tertia lectione secundi Nocturni, post illa verba, multis à Deo ejus intercessione patratis miraculis, infrascripta nempe: *Quibus rite probatis a Clemente X. Pont. Max. Sanctorum numero adscriptus est*; à se diligenter revisa, in eâdem Sac. Rituum Congregatione pro approbatione retulerit; Eadem Sacra Congregatio tum Elogium, tum verba prædicta approbavit, & in Martyrologio, ac Lectionibus apponi, imprimique posse concessit, si Sanctissimo placuerit. Die primâ Julii 1713.

Factaque deinde per me infrascriptum Prosecretarium Sanctissimo Domino Nostro de prædictis relatione, Sanctitos Sua benigè annuit, Die 8. ejusdem mensis, & anni 1713.

G. Card. Carpineus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rit. Congr. Prosecr.

DECRETUM

XVII. Quo Officium S. Agathæ V., & M. sub Ritu duplici ad Ecclesiam universalem extenditur.

Urbis, & Orbis.

CUm aliàs sub die 10. Septembris 1701. Sacr. Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo Domino N., Officium S. Agathæ Virginis, & M. die 5. Februarii sub Ritu semiduplici recitari consuetum, ut in omnibus Hispaniarum Regnis sub Ritu duplici celebrari posset, indulserit: Ad humillimas modò preces Episcopi Cataniensis eidem Sanctissimo Domino Nostro porrectas, & à Sanctitate Sua ad ipsam Sac. Rituum Congregationem remissas, quibus expositum fuit, ut idem Officium sub Ritu duplici ad totam Ecclesiam universalem extendere dignaretur, Sacra eadem Congregatio, referente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Albano gratiam petitam concedendam esse censuit, prædictumque Officium ab omnibus Christifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu duplici in posterum recitari, & ita in Breviario apponi, ac servari mandavit; si Sanctissimo D. Nostro placuerit. Die 26. Augusti 1713.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitas Sua benigne annuit, Die 29. ejusdem mensis, & anni 1713.

G. Card. Carpineus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rit. Congr. Prosecr.

DECRETUM.

Quo novum Officium S. Josephi Sponsi Beatissimæ Virginis Mariæ pro Ecclesiâ universali approbatur. XVIII.

Urbis, & Orbis.

AD confovendam, imò etiam augendam Fidelium devotionem erga S. Joseph Sponsum Beatissimæ Virginis Mariæ, ejusque Cultum ferventiùs semper promovendum, Sacr. Rituum Congregatio Officium cum novis Antiphonis, Versibus Lectionibus primi Nocturni, Responsoriis, & Capitulis, ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Albano in eâdem Sac. Rituum Congregatione relatum approbavit, ac ab omnibus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 19. Martii in festo ejusdem S. Jopseph in posterum recitari, & in Breviario apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit die 3. Febr. 1714.

Factaque deinde per me Prosecretarium de Prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 4. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. de Abduâ Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Prosecret.

DECRETUM

Quo Officium S. Joannis de Deo ad Ecclesiam universalem sub Ritu semiduplici extenditur. XIX.

Urbis, & Orbis.

PIis Cæsareæ Majestatis, Regis Christianissimi, nec non Magni Ducis Hætruiriæ precibus Sanctissimo Domino nostro porrectis, & à Sanctitate Sua ad Sacr. Rituum Congregationem remissis, quibus supplicatum fuit, ut Officium Sancti Joannis de Deo Ordinis Fratrum Hospitalitatis Fundatoris, jam aliàs pro eodem Ordine, ac pro Regnis Hispaniarum, & Lusitaniæ approbatum, atque concessum, ad Ecclesiam universalem extendere dignaretur, Sac. eadem Rituum Congregatio; referente Eminentissimo; & Reverendissimo D. Cardinali Casino, annuendun esse censuit, suprascriptumque Officium ab omnibus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 8. Martii sub Ritu semiduplici recitari, & in Breviario apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit die 21. Aprilis 1714.

Et facta deindè per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 5. Maji ejusdem anni 1714.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Prosecret.

DECDETA VARIA

XX. Ad Missarum celebrationem pertinentia summatim collecta, quæ in Missalli typis Sacræ Congregationis de Propagandâ Fidei novissimè impresso edita sunt.

Urbis, & Orbis.

CUm occasione Missalis Typis Sacræ Congregationis de Propagandâ Fide summâ curâ, ac

diligentiâ novissimè impressi, & prope diem publico usui exponendi Sacræ Rituum Congregationi enixè fuerit supplicatum, ut nonnulla ejusdem Sacræ Congregationis Decreta jam aliàs edita, & approbata, in prædicto novo Missali summatim apponi, & imprimi posse benignè concedere dignaretur, videlicet:

Missæ pro Defunctis, sive de Requiem in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani nullatenus celebrari debent. Quod si ex Benefactorum institutione Missæ hujusmodi celebrandæ incidunt in festum duplex, tunc, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento fit, in aliam diem non impeditam minimè transferantur; sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificii juxta mentem eorumdem Benefactorum die 5. Augusti 1662. approbatum à fel. recor. Alexandro VIII. eadem die.

Prædictum decretum ab ejusdem fel. recor. Alexandro VII. speciali Brevi, quod incipit: *Creditæ Nobis*: denuò fuit confirmatum, ac insuper statutum idem servandum esse quoad Missas in Altaribus Privilegiatis ex obligatione celebrandas, & Indulgentias per ejusmodi Privilegia concessas animabus in Purgatorio existentibus suffragari, perinde, ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum. Ac denique declaratum Anniversaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingentis, in prædicto Decreto die 5. Augusti edito minimè comprehendi, prout antea in una Novarien. 22. Novembris 1664. eadem Sacra Congregratio declaraverat. Die 22. Januarij 1667. Pontificatus XII.

Deinde fel. recor. Clemens IX. eadem Sacræ Congregationis Decreta alio Brevi, cujus initium: *Cum fel. recor.* iterum confirmavit, prædictamque Alexandri VII. dispositionem ad Altaria non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantùm hebdomadæ diebus nunc, & in futurum quandocumque privilegiata extendit. Die 23. Septembris 1669. Pontificatus III.

Tandem proposito dubio, an supradictæ Alexandri VII., & Clementis IX. Declarationes sibi locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & infra Octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus licet à festo duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ Defunctorum juxta Ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrari licet, servata cæteroquin Privilegiatorum forma, ad Altaria privilegiata celebrarentur; eadem Sacra Rituum Congregatio die 3. Aprilis 1688. prædictorum Pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta rubricas Missæ Defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse respondit, ejusque Decretum subinde confirmatum fuit à fel. recor. Innocentio Papa XI. speciali Brevi, quod incipit: *Aliàs postquam*; dato die 4. Maji 1688.

Decretum à Sacrâ Rituum Congregatione anno 1630. editum, quo permittitur posse in Ecclesiis recitari Officia, & Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, vel Reliquiæ insignes in eisdem asservantur, intelligendum esse de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodò constet de identitate Corporis eorumdem, vel insignis Reliquiæ; secus verò de Sanctis in eodem Martyrologio non descriptis. Quorum tamen Corporibus, & Reliquiis ab Ordinariis locorum approbatis debita à Fidelibus veneratio adhibenda est, sed absque Officio, & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præceptore citandi Officium, aliisque in Constitutionibus S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691., approbatum à fel. recor. Innocentio XII. die 19. Octobris.

Ad augendam Fidelium venerationem erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, ejusque cultum in toto terrarum Orbe promovendum, prohibitum est celebrari Missas votivas, vel pro Defunctis infra octavam Corporis Christi. Die 21. Junii 1670. Eadem die à fel. recor. Clemente XI. approbatum.

Item prohibitum est easdem Missas celebrari infra Octavam Nativitatis Domini; in Missis verò solemnibus pro re gravi infra eamdem Octavam celebrandis dicenda est Præfatio juxta rubricam generalem tit. 12. num. 4., die 25. Septembris 1706. jam à Sanctissimo approbatum.

Re verò in Sacrâ Rituum Congregatione ad relationem Eminentiss., & Reverendiss. Domini Cardinalis Barberini pluries discussa, & maturè perpensa, Sacra eadem Rituum Congregatio supradicta Decreta, tum ut Celebrantium instructioni, & usui sint, tum ut nonnulli abusus, qui in aliquibus locis irrepserunt, penitus evellantur, in post Missali rubricas generales apponi, & imprimi posse censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 15. Septembris 1714.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Suas sensum Sacræ Congregationis approbavit, eademque Decreta in Missali apponi, & imprimi mandavit. Die 29. Septembris ejusdem anni 1714.

F. Cardinalis de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparit. Sac. Rit. Congr. Pro-Secretarius.

DECRETUM.

XXI. Quo Causas omnes tam Beatificationis, & Canonizationis, quàm alias controversas, quæque quovis modo in Sacrâ Rituum Congregatione tractantur, ad Notarium ejusdem Sacræ Congregationis privativè quoad omnes alios, etiam Palatii Apostolici, A. C., aliorumque Tribunalium quorumcumque Notarios, spectare declaratur, & statuitur.

Cum Sac. Rituum Congregatio, ne tam Processus Causarum Beatificationum & Canonizationum, quàm alii, qui in causis controversis confici possunt, per manus Notariorum variorum Tribunalium dispersi vagarentur, usque ab anno 1625., pro actitandis hujusmodi causis Clearcum Buscum in proprium, & peculiarem ipsius Sacræ Congregationis Notarium nominaverit; Cumque hujusmodi declaratione minimè obstante, Notarii A. C., ac signanter Sac. Palatii Apostolici in prædictis causis controversis sese ingerere cœperint, denuò habito per Jacobum Saxum anno 1682. ad Sac. Rituum Congregationem recursu, eadem Sac. Congre gatio die 24. Januarii prædicti anni de communi EE. Cardinalium dictæ Sac. Congregationi Præpositorum voto censuit, & decrevit, omnes causas, penes ipsam controversas ac imposterùm controvertendas, ab eâque cognoscendas, illarumque acta omnino spectare ad Notarium ipsius Sacræ Congregationis privativè quo ad omnes alios Notarios quorumcumque Tribunalium, & ita observari mandavit, non obstantibus quibuscumque. Huic autem decla-

rationi,

rationi, ac decreto post aliquod tempus præmemorati Notarii minimè obtemperantes, varias supra recensitas causas actitarunt citationes, expedierunt, Processus confecerunt, aliaque peragere in præjudicium jurium, ac facultatum proprii Notarii Sacræ ejusdem Congregationis attentarunt. Proinde Cosmus Antonius de Bernardinis modernus ejusdem Sac. Congregationis Notarius, apud ipsam iterum institit, quatenus prædictis Sac. Palatii, vel A. C., & aliorum Tribunalium Notariis tum observantiam memorati Decreti, tum restitutionem scripturarum omnium, ac Processuum mandare dignaretur, iisdemque inhibere, ne in hujusmodi causis controversis, aliisque ad Sacram Congregationem Rituum spectantibus in posterùm sese ingerere ullo modo audeant, vel præsumant. Sacra verò eadem Congregatio hujusmodi instantiæ die 23. Martii 1715. rescribendum duxit: *Audiatus Notarius A. C. coram Eminentissimo Præfecto*; Citato itaque coram eodem Eminentissimo Sac. Palatii, & A. C. Notario Paulo Fatio, pluriesque, tam in voce, quàm in scriptis audito, juribusque hinc inde deductis visis, & maturè perpensis, propositaque denuo Instantia sub infrascriptâ die, Sac. eadem Rituum Congregatio iterum censuit, ac decrevit, causas omnes tum Beatificationis, & Canonizationis, tum controversas, quæque quovis modo in ipsâ Sacrâ Congregatione tractantur, earumque acta, Processus &c. spectare ad proprium illius Notarium privativè quoad omnes alios, nec non tum S. Palatii Apostolici, & A. C. tum aliorum Tribunalium Notarios inhibendos esse, ne ampliùs in causis jam enunciatis sese ingerere audeant, & præsumant sub pœnis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis infligendis, Et ita decrevit, & servari mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 6. Mensis Juli 1715.

Factaque deinde per me Prosecretarium de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 13. ejusdem mensis, & annis 1715.

F. Card. de Abduâ Præfectus.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus Sac. Rit. Congr. Pro-Secr.

Die 18. Julii 1715. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Baptistam de Capellis Apost. Curs.

Ludovicus Capellus Mag. Curs.

DECRETUM.

XXII. Quo Oratio de B. Joanne Francisco Regis pro Missa, & Officio approbatur.

ORATIO.

Pro Vent. Servo Dei Joanne Francisco Regis.

DEus qui ad animarum salutem Beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate, & invicta patientia decorasti, concede propitius, ut ejus meritis, & exemplis æternæ vitæ præmia consequamur, Per Dominum, &c.

Sacra Rituum Congregatio suprascriptam Orationem propriam in Beatificatione Servi Dei Joannis Francisci Regis Societatis Jesu Presbyteri solemniter decantandam approbavit, eamque postmodum in Officio illius, & Missa recitari posse concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 9. Maji 1716.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 30. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Secret.

DECRETUM.

Quo Elogium S. Fruilani Episcopi Legionensis pro descriptione in Martyrologio Romano approbatur. XXIII.

Elogium S. Fruilani Episcopi.

LEgione in Hispania Sancti Fruilani ejusdem Civitatis Episcopi, monasticæ vitæ propagandæ studio, beneficentia in pauperes, cæterisque virtutibus, & miraculis clari.

Legionem.

Suprascriptum Elogium proprium S. Fruilani Episcopi Legionensis ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Origo diligenter compositum, & in Sacrâ Rituum Congregatione relatum, Sacra eadem rituum Congregatio approbavit, ac in Martyrologio Romano sub die quinta Octobris apponi, ac imprimi posse censuit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 9. Maij 1716.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 30. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congregat. Secret.

DECRETUM.

Quo sancitur incidente festo Sanctissimæ Annunciationis in feriam V. Majoris Hebdomadæ Præceptum audiendi Missam, & abstinendi ab operibus servilibus non esse transferendum, sed omninò servandum, adeòque per locorum Ordinarios providendum, ut plures Missæ privatæ ante celebrationem Missæ Conventualis pro Præcepti adimplemento celebrentur. XXIV.

CUm Festum Sanctissimæ Annunciationis sequenti anno 1717. incidat in feriam V. Majoris Hebdomadæ, ideòque à nonnullis quæsitum fuerit, an Præceptum audiendi Missam, & vacandi ab operibus Servilibus ad Diem, in quâ ejus Officium celebrari debet, sit transferendum; an verò servandum sit in ipsâ feriâ v. Majoris Hebdomadæ, & per Locorum Ordinarios providendum, ut eo die aliquæ Missæ privatæ ante Conventualem pro Præcepti adimplemento celebrentur, prout in Camerinen., & pro Ecclesiis Almæ Urbis mendatum fuit, die 20. Martii 1660. Sacra eadem Rituum Congregatio, rè maturè discussâ; censuit, Præceptum audiendi Missam, & abstinendi à Servilibus non esse transferendum, sed omninò servandum esse in prædictâ feriâ v. Majoris Hebdomadæ, adeòque per Ordinarios Locorum providendum; ut eo die pro Civitatum, & Pagorum qualitate; ac Christi

fidelium in iis degentium numero plures Missæ privatæ ante celebrationem Missæ Conventualis pro Præcepti adimplemento celebrandæ non desint, sed tamen propterea antiquus mos Communionis Cleri in Missâ Solemni ejus diei, quo Ecclesia Sanissimi Eucharistiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit, summâ Religione hactenùs observatus, nullo modo, omittatur; Et ita declaravit, ac Decretum hujusmodi publicari, & imprimi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 12. Septembris 1716.

Factaque per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitas Sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis, & anni 1716.

F. Card. de Abdua Præfect.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparit. Sac. Rituum Congreg. Secr.

DECRETUM

XXV. Super extensione Officii, & Missæ Sanctissimi Rosarii ad Ecclesiam Universalem.

Urbis, & Orbis

Cum aliàs fel. rec. Gregorius Papa XIII. attentè considerans celebrem Victoriam, quam Christianorum Classis in virtute Domini Dei Sabaoth decertans, sub san. mem. Pio PP. V. ejus Prædecessore non longè à Corinthiaco sinu, die 7. Octobris MDLXXI., quæ eo anno prima Dominica ejusdem Octobris fuerat, de Classe Turcarum, numero licèt longè superiore, & præteritis elata Victoriis mirabiliter reportaverat, eâdem planè die contigisse, qua Sodalitates omnes sub Invocatione Sanctissimi Rosarii (quod etiam Psalterium Beatissimæ Virginis Mariæ nuncupatur) per universum Terrarum Orbem erectas, juxta earum laudabilia instituta, & consuetudines processionaliter incedentes, devotas ad Deum preces effudisse compertum erat, adeòque piè credi poterat, preces hujusmodi per intercessionem Sanctissimæ Virginis ad dictam Victoriam consequendam plurimum profuisse; ad illius memoriam perpetuò conservandam, agendasque eo nomine Omnipotenti Deo, ejusque Gloriosissimæ Genitrice perennes gratias, per suas litteras de prima Aprilis 1573. expeditas decreverit, ut ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus quâlibet primâ die Dominicâ mensis Octobris per Universi Orbis partes, in iis videlicet Ecclesiis, in quibus Altare, vel Capella ejusdem Rosarii foret, ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus festum solemne sub nuncupatione Rosarii hujusmodi sub duplici majori Officio, ad instar aliarum solemnium Festivitatum celebraretur, & sanctificaretur, eâque die Officium de eâdem Beatissimâ Virgine novem Lectionum more Ecclesiastico persolveretur, & recitaretur. Subinde verò rec. mem. Clemens Papa X. ad pias, devotasque preces clar. mem. Mariannæ, dum vixit, Hispaniarum Reginæ Catholicæ tunc Viduæ, per similes suas in forma Brevis litteras die 26. Septembris 1671. expeditas indulserit, ut Festum solemne Rosarii à memorato Gregorio XIII., sicut præmittitur, institutum ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus qui ad horas Canonicas tenetur, in omnibus Ecclesiis Hispaniarum, aliorumque Regnorum, Provinciarum, ac Dominiorum Regi Catholico subjectorum, etiamsi in dictis Ecclesiis non adesset Altare, seu Cappella ejusdem Rosarii, celebraretur cum Officio, ac Missâ propriis, & aliàs, prout in ambabus Apostolicis literis supradictis uberiùs continetur. ac successivè ejusmodi Indultun diversis temporibus à Sacrâ Rituum Congregatione ad plures tam intra, quàm extra Italiam Provincias, Ditiones, Civitates, & Diœceses pari modo extensum fuerit. Cumque postea eadem Congregatio ad enixas clar. etiam. mem. Leopoldi dum vixit, Romanorum Regis Imperatorem electi, humilesque P. F. Antonini Cloche Ordinis Prædicatorum Magistri Generalis supplicationis, piæ mem. Innocentio Papæ XII. porrectas, & ab illo ad dictam Congregationem remissas, in eâque ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Barberino relatas Officium, & Missam Sanctissimi Rosarii hujusmodi die ipsius festo ad Universalem Ecclesiam absque ullâ restrictione extendi posse censuerit, si ita eidem Innocentio XII. placuisset; Verùm hujus Decreti relatio memorato Innocentio XII. ob superventam ejus infirmitatem, ac deinde secutum obitum fieri nequieverit: Sanctissimus autem Dominus Noster Clemens Papa XI. ejus Successor quamcunque hac in re resolutionem hucusque distulerit; Novissimè Sanctitas Sua animadvertens nuperam insignem Victoriam ab Exercitu Augustissimi Caroli VI. similiter Romanorum Regis in Imperatorem electi de innumeris Turcarum copiis in Hungaria relata, die 5. Augusti proximè præteriti, hoc est, Festo Dedicationis S. Mariæ ad Nives, ac eo fermè tempore, quo Confratres Sodalitatis Rosarii publicam Processionem in hac Almâ Urbe, magno Populi concursu, & singulari devotione peragentes, pias ad Deum preces pro Turcarum depressione effundebant, atque ad id validissimum Deiparæ Virginis patrocinium in auxilium Christianorum humiliter implorabant, obtentam fuisse: Nec non insuper perpendens Civitatem, & Arcem Corcyrensem paulò post, videlicet in Octavâ Festi Assumptionis Sanctissimæ Virginis prædictæ ab immanissima eorumdem Turcarum oppugnatione feliciter libearatam fuisse: abeòque nedum præclara hæc beneficia ejusdem Deiparæ, ut pie credendum est, intercessione Nobis à Domino collata fuisse, verùm etiam sub illius præsidio (præsertim Christi-fidelibus Rosarium, prædictum, juxta adhortationes dudum jussu Sanctitatis Suæ factas, quotidiè, ac devotè recitare pergentibus) feliciores in dies eventus Christianis armis sperari meritò posse: ut corda Fidelium erga ipsam Gloriosissimam Virginem vehementiùs inflammentur, gratiarumque cœlitùs concessarum memoria nunquam extinguatur, Decretum Congregationis prædictæ benignè approbavit, ac Officium proprium sub ritu duplici majori, nec non Missum Rosarii die illius Festo, nempe Dominicâ primâ Octobris, ab Universis Christifidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur singulis annis recitari, & respectivè celebrari, ac in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit. Die tertiâ Octobris 1716.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Ep. Lipar. S. Rit. Cong. Secr.

DECRETUM.

Quoad cultum Coronæ ferreæ, quæ in Collegiata Ecclesiâ S. Joannis Baptistæ Modoetiæ Mediolane. Diœcesis asservatur. XXVI.

Cum Modoetiæ in Ecclesiâ Collegiatâ S. Joannis Baptistæ ab antiquissimo tempore inter cæteras

Sancto-

Sanctorum Reliquias Corona Ferrea, uno ex Clavis Domini Nostri Jesu Christi, ut piè creditur, in laminam, sive circulum compacto exornata asservaretur: Cumque Anno 1687. D. Tanchredinus Visitator cultum eidem Coronæ antea præstitum, quousque à clar. mem. D. Card. Vicecomite tunc Mediolanen. Archiepiscopo, aliter decerneretur, Decreto suspenderit; idem verò Cardinalis Archiepiscopus rei gravitate perpensâ anno 1688. recursum ad Apostolicam Sedem habendum esse, ab eâque decisionem expostulandam edixerit; Modoetienses verò actis nonnullis in Curiâ Archiepiscopali tunc peractis usque modò siluerint, ac solummodo tribus ab hinc annis Sac. Rituum Congregationi pro prædictâ Decisione supplicaverint: Hinc audito priùs R. P. D. Calcho Episcopo Lucano, tunc Vicario Capitulari Mediolanen. deinde verò Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Odeschalco moderno Archiepiscopo Mediolani, ac postremò tam in voce, quàm in scriptis R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Ptolomæus in infrascripta dubia declaranda proposuit, videlicet:

Primum. *An Capitulo Collegiatæ S. Joannis Baptistæ Modoetiæ liceat Coronam Ferream, de qua agitur, retinere intus Crucem, in qua fuit reposita, insimul cum aliis Reliquiis, & publicæ Venerationi exponere* & quatenùs negativè.

Secundùm. *An saltem eidem Capitulo liceat dictam Coronam Ferream exponere in Altari Majori; & processionaliter deferre, prout olim practicabatur*, in casu &c.

Et Sacra eadem Congregatio re maturè discussa, visisque eorum juribus, respondendum censuit.

Ad primum *Affirmativè.*

Ad secundum *Provisum in primo*, & ita declaravit. Die septimâ Augusti 1717.

Et factâ deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 10. ejudem mensis, & anni 1717.

F. Card. de Abdua Præfect.

N. M. Tedeschi Episc. Lip. S. Rit. Cong. Sec.

DECRETUM

XXVII. Extensionis Officii S. Spiridionis Conf., & Pont. cum lectionibus propriis, & Oratione de communi sub Ritu semiduplici ad universam ditionem Serenissimæ Reipublicæ Venetæ.

AD pias, enixasque preces Serenissimæ Reipublicæ Venetorum per Excellentissimum Dominum Nicolaum Duodo apud S. Sedem Oratorem Ordinarium Sanctissimo D. N. Clementi XI. porrectas, quibus Sanctitati Suæ humiliter supplicabatur, ut ipsa Officium cum lectionibus propriis pro festo Sancti Spiridionis Conf. & Pont. aliàs die 23. Novembris anni 1602. à Sacra Rituum Congregatione pro Civitate Corcyren. approbatis, & PP. etiam Congregationis S. Philippi Nerii Urbis, & Civitatis Neapolis die 22. Augusti 1699. concessis, in posterum in memoriam insignis liberationis Civitatis, & Insulæ Corcyren. ab arctissima Turcarum obsidione die 14. Decembris in festo dicti Sancti ad universum Clerum totius Dominii ipsius Reipublicæ extendere dignaretur, illasque à Sanctitate Sua ad Sacram Rituum Congregationem remissas; Sacra eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis de Abdua, audito prius R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, lectiones prædictas cum oratione de communi singulis annis in Officio diei festi ipsius Sancti sub Ritu semiduplici ab omnibus Christifidelibus utriusque sexus totius Dominii supradictæ Reipublicæ recitari posse concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 12. Junii 1717.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 14. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Lipar. Sac. Rituum Congr. Secret.

DECRETUM

XXVIII. Quo declaratur Confessariis, & Cappellanis Monialium licere Missas celebrare Sanctorum, de quibus ipsæ recitent Officium, sed cum Missali Romano, & de communi, non verò Missas proprias eorumdem Sanctorum variis Ordinibus à Sacra Congregatione concessas.

SUpplicantibus, frequenter Sac. Rituum Congregationi plerisque variorum Ordinum Monialibus, ut Confessario, & Cappellanis earumdem servitio addictis facultatem celebrandi Missas Sanctorum, de quibus prædictæ Moniales Officium recitant, benignè impertiri dignaretur; Sacra eadem Congregatio ad occurrendum his, & similibus Instantiis præsenti Decreto generali declarat: Licere in posterùm tum Confessario, tum Cappellanis tantùm quarumcumque Monialium servitio addictis Missas Sanctorum, de quibus ipsæ recitent Officium, celebrare, sed cum Missali Romano, & de Communi; non verò Missas proprias eorumdem Sanctorum variis Ordinibus à Sacra Congregatione concessas. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 20. Novembris 1717.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, & præfatam Sac. Congregationis resolutionem confirmavit. Die prima Decembris ejusdem Anni 1717.

F. Cardinalis de Abdua Præfectus.

N. M. Tedeschi Ep. Lip. S. Rit. Congr. Secr.

DECRETUM.

XXIX. Elevationis Officii S. Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis à Ritu semiduplici ad duplicem, cum præcepto, quòd in illius Missa dicatur etiam *Credo.*

Urbis, & Orbis.

AD pias preces Serenissimi Jacobi III. Magnæ Britanniæ &c. Regis Sanctissimo Domino Nostro porrectas, & à Sanctitate Sua ad Sac. Rituum Congregationem remissas, in eaque per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Gualterium Regni Angliæ Protectorem relatas; Sacra eadem Congregatio Officium S. Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis, & Angliæ Primatis, aliàs sub Ritu semiduplici de præcepto die ejus festo 21. Aprilis pro Ecclesia Universali recitari concessum, in posterùm ab

omni-

omnibus Christifidelibus tam Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur sub Ritu duplici celebrari debere; Et ut in ejus Missa, quæ incipit: *In medio Ecclesiæ*, dicatur etiam *Credo*, indulsit, ac ita in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 3. Februarii 1720.

Factaque per me Secretarium eidem Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 8. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Secret.

XXX. DECRETUM

Quo omnibus Ecclesiasticis Sacro Ordini Constantiniano S. Georgii adscripti, ac insuper omnibus aliis inservientibus Ecclesiæ Conventuali Parmen., & aliis ejusdem Ordinis Ecclesiis ubicumque existentibus permittitur, ut Officium de eodem Sancto Georgio sub Ritu duplici primæ classis cum octava recitare, & Missam de communi celebrare possint, servatis de rubricis Missalis, & Breviarii Romani.

NOn minus piis, quàm enixis precibus Serenissimi Ducis Parmæ, ac Magni Magistri Sacri Ordinis Constantiniani Sancti Georgii Martyris Sacræ Rituum Congregationis porrectis, ac per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Gualterium relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio Officium S. Georgii Martyris supradicti Ordinis Titularis cum lectionibus ejusdem propriis pro secundo Nocturno die 9. Maji 1693, ad relationem clar. mem. Cardinalis Colloredi jam approbatis ab omnibus Ecclesiasticis tam præfato Ordini adscripis, quàm omnibus aliis inservientibus, sive Ecclesiæ Conventuali vulgò nuncupat. della Steccata Civitatis Parmen., sive aliis ejusdem Ordinis Ecclesiis ubicumque existentibus, qui ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu duplici primæ classis cum octava in posterum recitari, & Missam de communi respectivè celebrari posse concessit, servatis tamen rubricis Breviarii, ac Missalis Romani, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, die 27. Julii 1720.

Factaque &c. Sanctitas Sua benignè annuit. Die 31. ejusdem mensis, & anni.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit Sac. Rituum Congregationis Secr.

XXXI. DECRETUM

In Causa Forolivien. Canonizationis Beati Peregrini Latiosi Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

PRoposita dudum videlicet die 26. Aug. 1702. in Congregatione ordinaria Sacrorum Rituum per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Barberinum Causa Canonizationis B. Peregrini Latiosi Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis super dubio: *An Sententia Episcopi Foroliviensis super cultu immemorabili, & casu excepto à Decretis san. mem. Urbani VIII. esset confirmanda:* prodiit rescriptum affirmativum, quod à Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa XI. approbatam fuit, ac subinde cum Titulo *Beati* publicatum, juxta resolutionem captam in eadem Congregatione die 2. Septembris ejusdem anni.

Datis postmodum remissorialibus, & compulsorialibus literis Episcopis Foroliviensi, & Tiphernati, fabricati fuerunt bini Processus ac compulsata quædam jura, quorum validitas in supradicta Congregatione ordinaria die 12. Septembris 1716. recognita fuit, ac successivè ab eodem Sanctissimo Domino Nostro approbata. Nuper verò in Congregatione generali eorumdem Sacrorum Rituum habita coram Sanctitate Sua die 16. Julii proximè præteriti per supradictum Dominum Cardinalem Barberinum iterum proposita fuit eadem Causa, discussumque dubium: *An constet de virtutibus ejusdem Beati Peregrini tam Theologalibus, scilicet Fide, spe & Charitate, quàm Cardinalibus, nimirum Prudentia, Justitia, Fortitudine, & Temperantia, earumque respectivè annexis in gradu heroico in casu, & ad effectum, de quo agitur:* Super quo Sanctitas Sua, auditis tam Consultorum, quàm Eminentissimorum DD. Cardinalium suffragiis distulit ea die resolutionem, ut prius cœlestis luminis opem tam suis, quàm aliorum precibus in tam gravi deliberatione de more imploraret. His peractis præfatus Sanctissimus Dominus Noster infrascripta die Sancto Philippo Benitio, eximio ejusdem Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Propagatori, sacra, accitis coram se R. P. D. Lambertino Fidei Promotore, ac me infrascripto supradictæ Congregationis Secretario, ad præmissum dubium de Virtutibus, dari, & promulgari jussit responsum affirmativum sequentibus verbis, videlicet: *Ita constare de Virtutibus prædictis, ut tutò in præsenti casu procedi possit ad ulteriora, nimirum ad discussionem miraculorum, & ita &c.* Hac die 23. Augusti 1720.

F. Card. Paulutius Pro-Præfectus.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rituum Congr. Secret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM I.

De initio septennii, ad quod Brevia Apostolica Altarium Privilegiatorum restringi solent.

DIscusso dubio in Sacrâ Congregatione Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositâ. An attentis verbis, quæ in Brevibus Indulgentiarum apponi solent *præsentibus ad septennium tantùm valituris;* Septennii initium à die publicationis Brevis desumendum sit; eadem Sacra Congregatio die 18. Maji 1711. declaravit, non à die publicationis, sed à die datæ Brevis, septennii tempus incipere. Et factâ relatione Sanctissimo Domino Nostro per me infrascriptum Secretarium die vigesimâ ejusdem Mensis, Sanctitas Sua Congregationis sententiam approbavit.

L. M. Card. Gabriellius Præf.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

DE-

II.

DECRETUM.

De Indulgentiis, quas gestantes Scapulare Conceptionis B. V. Immaculatæ, & Cincturati Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ consequi possunt.

PRæcipuas inter curas, quibus Sacra Congregatio Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita sedulo incumbit, ea est, ut Indulgentias, quæ à nonnullis interdum temerè evulgantur, maturè expendat, & quas, aut revocatas, aut falsas, & apocryphas esse deprehenderit, ne Fideles illarum assequendarum spe decipiantur, palam detegat, atque prohibeat.

Cum itaque Sacræ Congregationi delatum fuerit in libello quodam Veronæ impresso anno 1711., cui titulus: *Breve notitia del santo habitino, che si dispensa da Padri Teatini ad onore dell' Immacolata Concezione di Maria Vergine in virtù d'un Breve Apostolico di Clemente X. confermato con altro del Regnante Sommò Pontefice in data delli 12. Maggio 1710. Con le Indulgenze proprie; e dell'aggregazione alla loro Religione &c.* Plurimas Indulgentias falsò contineri, veluti à Summis Pontificibus concessas, aut quoquomodo communicatas, gestantibus Scapulare parvum cœrulei coloris, quod vocant Conceptionis Beatissimæ Virginis Immaculatæ. Ideò re maturè perpensâ die 22. Februari 1712. declaravit nullas alias Indulgentias pro gestatione prædicti Scapularis acquiri, nisi illas, quas Sanctissimus Dominus Noster literis in formâ Brevis desuper editis die 12. Maji anno 1710. clementer concessit his verbis: *Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, quibus Scapularia benedicta hujusmodi, ut præfertur, in posterùm distribuentur, die, quo illa primùm susceperint, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam; Nec non eisdem in cujuslibet eorum, mortis articulo, si etiam verè pœntentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu, ore si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint, itidem plenariam; Ac ipsis pariter verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis, vel Cappellam, sive Oratorium die festo ejusdem Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum &c. preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper prædictis Christifidelibus etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis Ecclesiam, vel capellam, seu Oratorium hujusmodi in aliis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus &c.*

Cumque pariter Sac. Congregationi innotuerit in alio libello Bononiæ impresso anno 1707. qui inscribitur; *Sacro Diario delle gratie, e Indulgenze concesse alla Compagnia della Cintura detta di S. Agostino, e di S. Monica &c.* Multas pro Cincturatis referri Indulgentias, quarum aliquæ, aut revocatæ, aut falsæ omninò sunt; Ideo Sacra eadem Congregatio prædicta die 22. Februarii 1712. similiter declaravit, Cincturatos nullas alias Indulgentias pro gestatione Cincturæ lucrari posse, nisi illas, quæ expresè continentur in Brevi à san. mem. Clemente X. desuper edito, quod incipit: *Ex injuncto Nobis cœlitus*, dato die 27. Martii 1675.

Et ut omnis in posterùm erroris, ac deceptionis occasio auferatur, districtè prohibuit, ne aliæ Indulgentiæ voce, aut scripto publicentur pro gestatione supramemorati parvi Scapularis, aut prædictæ Cincturæ præter eas, quæ in supradictis Brevibus Sanctissimi Domini Nostri Clementis XI. & sa. me. Clementis X. respectivè continentur. Ac insuper recensitos Libellos, alterum Veronæ, alterum Bononiæ impressum proscribendos censuit sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis.

Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis Sanctitas Sua Sententiam Sacræ Congregationis approbavit, & in omnibus servari jussit. Datum die 24. Februarii 1712.

Fr. Thomas Maria Card. S. Clementis.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secr.

Die, Mense, & Anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Baptistam de Cappellis Apost. Curs.

Ludovicus de Cappellis Pro Mag. Curs.

III.

DECRETUM.

Quo tria Summaria assertarum Indulgentiarum Confraternitatibus S. Rocchi concessarum proscribuntur, easdemque Confraternitates non aliis Indulgentiis gaudere posse declaratur, nisi illis, quæ à san. mem. Paulo V. in Brevi dato 3. Novembris 1606. concessæ reperiuntur.

CUm tria nuper Indulgentiarum Summaria Sacræ Congregationi Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ delata fuerint, in quibus quamplurimæ Indulgentiæ aut falsæ, aut apocryphæ, aut à nonnullis Romanis Pontificibus, signanter verò à fel. recor. Paulo V. Brevi dato 3. Novembris anni 1606. expresè revocatæ continentur, & quod longè deterius est, multæ etiam facultates, & concessiones, & nonnulla itidem privilegia, aut pariter revocata, aut omnino conficta non sine magno Fidelium scandalo, & Animarum periculo temerè evulgantur: Sacra eadem Congregatio, quæ fideli, ac prudenti cœlestis Indulgentiarum Thesauri dispensationi præest, die 12. mensis Martii labentis anni, re maturè perpensâ declaravit, Confraternitates S. Rocchi in quibusvis locis existentes, & Archiconfraternitati de Urbe aggregatas nullis aliis Indulgentiis, concessionibus, & privilegiis uti, & frui posse, nisi illis, quæ in supradicto Brevi sa. me. Pauli V. continentur, & quæ in aggregationibus ab eadem Archiconfraternitate expediri solitis de verbo ad verbum referuntur. Prædicta autem summaria, quorum unum ita inscribitur: *Sommario dell' Indulgenze concesse da Sommi Pontefici alla Venerabile Compagnia di S. Rocco di Roma, ed alla Compagnia di S. Rocco d'Ancona aggregata &c. In Ancona nella Stamperia Camerale* 1661. Alterum verò: *Sommario del Celeste Tesoro dell' Indulgenze, doni, grazie, facoltà, e privilegi concessi per molti Romani Pontefici, ed ultimamente confermati, ed ampliati dalla Santità di Nostro Signore Gregorio per la Divina Providenza Papa XIV. alla Ven. Compagnia, ed Ospedale di S. Rocco di Roma, da potersi concedere dalli Commissarii deputati à questo Sant' Offizio della publicazione di tante divine grazie à ciascheduno fedel Christiano, che vorrà entrare nella*

San-

Santa Confraternita di S. Rocco di Roma: In Roma appresso Paolo Blado Stampatore Camerale 1591. Tertium denique: *Sommario del Celeste Tesoro dell'Indulgenze, doni, grazie, facoltà, e privilegij concessi &c. à ciascheduna Fedel Christiano che verà entrare nella Santa Confraternita di S. Rocco di Roma, & communicare alla Confraternita del medesimo S. Rocco, e Sebastiano nella Chiesa della B. V. Maria di Loreto nelle Città di Roveredo: In Roma, ed in Roveredo, per Giuseppe Antonio Gojo* 1712. Sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis proscribenda esse censuit, atque insuper districtè prohibuit, ne aliæ Indulgentiæ, concessiones, aut privilegia pro supradictis Confraternitatibus S. Rocchi voce, aut scripto evulgentur, nisi ea, quæ in sæpe memorato Brevi Pauli V. concessa reperiuntur: Quam Sacræ Congregationis Sententiam per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatam Sanctitas Sua probavit, & executioni mandari jussit. Datum die 14. Martii 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphaël Cosmus de Hyeronimis Secret.

Die, mense, & anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Franciscum Bartholotum Apost. Curs.

Ludovicus Capellus Mag. Curs.

DECRETUM

IV. Quo declaratur Monasteria Monialium à curâ Regularium suorum Ordinum ad immediatam jurisdictionem Episcoporum translata, aut transferenda iisdem privilegiis, ac indulgentiis frui debere, quibus ante ejusmodi translationem fruebantur.

LIcet ab hac Sacra Congregatione Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositâ non semel declaratum fuerit, nonnulla Sanctimonialium Monasteria, quæ antea sub gubernio Fratrum sui Ordinis degebant, per hoc, quod Episcopum loci subjecta deinde fuerint, privilegia, & indulgentias, quibus antea fruebantur nullatenùs amisisse; Tamen cum sæpiùs alia etiam Monasteria, quæ simili modo sub immediatam Episcoporum jurisdictionem translata sunt, idem ab Apostolicâ Sede declarari humiliter postulaverint; ut nulla in posterum dubitandi ratio supersit; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussâ die 20. Aprilis 1711. declaravit: Monasteria omnia Sanctimonialium, quæ à curâ, & gubernio Fratrum suorum Ordinum sub immediatam jurisdictionem Episcoporum translata sunt in posterùm transferri aliquâ ratione contigerit, non ideò privilegia, & Indulgentias, quibus antea gaudebant, amisisse, seu amissura fore; Sed eodem modo cunctis prædictis privilegiis, & Indulgentiis, uti, & frui debere, ac si sub gubernio Fratrum suorum Ordinum actu existerent. Quam Sacræ Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster die 22. ejusdem mensis approbavit. Datum Romæ die 14. Maji 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secr.

Die, mense, & Anno quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Josephum Batialem Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

DECRETUM.

V. Quo bina Summaria Indulgentiarum, ut apocrypha, proscribuntur, eorumque usus interciditur.

SAcra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita die 13. mensis Julii anni 1714. maturè perpensis duorum Indulgentiarum Summariis, quorum unum ita inscribitur: *Sommario dell'Indulgenze, grazie, e doni concesse da molti Romani Pontefici, e nuovamente confermate dalla Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. alla Venerabil Chiesa, e Hospitale di S. Maria di Monserrato di Catalogna, & alli Confratri, e Consorore d'essa Madre Vergine. In Palermo presso Francesco Ciche* 1714. Alterum verò: *Sommario dell'Indulgenze concesse da diversi Romani Pontefici, ed ultimamente ampliate, & confirmate da Nostro Signore Clemente XI. alli Fratelli, e Sorelle del Sacro Reale, e Militare Ordine, cosi dell'osservanza, come delli Scalzi di Nostra Signora della Mercè. Opera della Redenzione de Schiavi Christiani frà gl'Infedeli. In Roma nella Stamperia della Reverenda Camera Apostolica. In Messina nella Stamperia della di Amico. Ed in Palermo per Felice Marino* 1710.: Dictorum Summariorum usum interdixit, illaque prohibenda esse censuit sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Quibus Sanctissimo Domino Nostro die 18. ejusdem mensis Julii per me Secretarium relatis; Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. Datum die 19. Julii Anni 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

Die 19. Julii 1714. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apost. Curs.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

DECRETUM.

VI. Quoad Indulgentias Rosariis; seu Coronis S. Brigittæ à Summis Pontificibus concessas.

Indulgentiæ, Rosariis, seu Coronis, quas S. Brigittæ vocant, à Summis Pontificibus concessæ.

LEo Decimus Pontifex Maximus per literas suas incipientes: *Ex Clementi*: datas Idus Julii 1515. concedit omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui per, & super Rosaria, seu Coronas S. Brigittæ devotè oraverint, pro qualibet Oratione Dominica centum dies, & totidem pro salutatione Angelicâ, & pro quolibet Symbolo, si dixerint, vel recitaverint, etiam centum dies Indulgentiarum: nec non pro quolibet psalterio (id est Rosario, aut corona quindecim Decadum Beatæ Mariæ Virginis)

super illis integrè per eosdem Christifideles, per se ipsos, aut cum socio, vel familiari, qui eandem Indulgentiam consequatur, dicto, vel recitato septem annos, & totidem quadragenas.

Sanctissimus Dominus Noster Clemens XI. Pontifex Maximus in suo Brevi, quod incipit: *De salute Gregis Dominici*: Dato 22. Septembris 1714. concedit omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus confessis, & sacrâ Communione refectis, ac pro Christianorum Principium concordiâ, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione orantibus, qui quotidiè per integrum annum Coronam S. Brigittæ, dummodo sit saltem quinque decadum, recitaverint, semel in anno die per unumquemque Christifidelem eligenda plenariam Indulgentiam omnium peccatorum, cum facultate etiam eandem plenariam Indulgentiam applicandi animabus in Purgatorio existentibus.

Ad lucrandum hujusmodi Indulgentias requiritur, ut Coronæ à PP. Superioribus Monasteriorum, seu ab aliis Religiosis Ordinis Sanctissimi Salvatoris, seu S. Brigittæ ad id specialiter deputatis benedicantur.

DECRETUM.

S. Congregatio Indulgentiis, & S. Reliquiis præposita die 26. Novembris 1714. censuit permitti posse impressionem præsentis Summarii Indulgentiarum concessarum Coronis, quas vocant, S. Brigittæ, addita declaratione, quòd omnes aliæ Indulgentiæ, quæ in præsenti Summario expressæ non continentur, sunt aut Apochryphæ, aut nullæ, aut à Sanctissimo Domino Nostro Clemente XI. revocatæ per supradictum Breve datum die 22. Septembris 1714.

Prohibet insuper eadem Sacra Congregatio, ne hujusmodi Coronæ vendantur, aut alteri commodentur, & si secus fiat, declarat supradictas Indulgentias cessare, & nullius esse roboris, vel momenti. Datum die 4. Decembris 1714.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secr.

DECRETUM.

VII. Quo Summarium Indulgentiarum Regularibus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nonnullas continens Indulgentias ad quæstum damnatur, & prohibetur.

QUamvis Indulgentiæ omnes pro porrigentibus manus adjutrices non semel ab Apostolicâ Sede, signanter verò à S. Pio V. *Constit.* 30. quæ incipit; *Et si Dominici Gregis* dat. 6. Idus Februarii anno 1567. revocatæ fuerint, Quæstoresque damnati, nonnulli tamen interdum docentes ea, quæ non oportet, Indulgentias ad quæstum evulgare præsumunt. Quapropter Sacra Congregatio Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita huic malo occurrere cupiens, Summarium quoddam, cui titulus: *Breve Sommario delle principali grazie, & Indulgenze concesse alli Religiosi dell'Ordine Santissima Trinità della Redenzione delli Schiavi, delle quali godono tutti quelli, che portano il Scapulario, ò vero Abitino, & visiteranno le Chiese, ò Cappelle di dett'Ordine &c.*, impressum Neapoli apud Hiacynthum Pittante anno 1703., ubi nonnullæ Indulgentiæ ad quæstum continentur, die 28. Januarii labentis anni 1716. sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis damnandum censuit insimul declarando, Confraternitates à Superioribus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum institutas, nullis aliis Indulgentiis gaudere, nisi illis, quæ expresè continentur in earum Summario, aliàs, nempe die 31. Januarii ani 1675, ad eadem Sac. Congregatione recognito, atque approbato, & deindè Romæ Typis R. C. Apostolicæ impresso anno 1682. Quibus Sanctissimo Domino Nostro per me Secretarium relatis, Sanctitas Sua Sententiam Sac. Congregationis probavit, & executioni mandari jussit. Datum die 11. Martii 1716.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

Die, mense, & anno quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Jo. Baptistam de Cappellis SS. D. N. PP. Cursorem.

Bartholomæus de Camillis Mag. Curs.

DECRETUM.

VIII. Quo declaratur necessariam esse delationem Scapularii ad lucrandas Indulgentias concessas Sodalibus Confraternitatum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

IN Sacrâ Congregatione Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita habita die 28. Aprilis labentis anni 1716. relatis precibus P. Joannis à S. Francisco Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ humiliter postulantis declarari, an Sodales Confraternitatum sui Ordinis loco Scapularii, quod plerique gestare solent, exiguum panni albi frustulum, cui parvula Crux rubri, & cærulei coloris acu intexta est, vesti assutum deferentes, lucrari valeant Indulgentias concessas iis, qui Scapularium deferunt. Eminentissimi Patres declararunt, non lucrari. Datum die 29. Aprilis 1716.

L. Cardinalis Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

DECRETUM.

IX. Quo declaratur Indulgentiam pro feriis sextis mensis Martii dari solitam comprehendi sub clausulâ. *Volumus autem* &c. quæ in Brevibus Apostolicis apponi consuevit.

NE contra veterem, & probatam in Ecclesiâ consuetudinem, Indulgentiarum numero nimis aucto, Ecclesiastica disciplina enervetur, sæpius in Brevibus apponi consuevit clausula illa: *Volumus autem, ut si aliàs Christifidelibus dictam Ecclesiam qualibet anni die visitantibus alia Indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, præsentes literæ nullæ sint*: Cum autem aliàs pro ejusdem clausulæ explicatione supplicatum fuerit, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita declaravit, *ea nullatenus comprehendi Altaria privilegiata pro Defunctis*, neque

neque Indulgentias, aut certo Personnarum generi concessas ut Confraternitatibus, Regularibus, & Capitulo, aut certum pium opus in ipsa Ecclesia peragentibus, ut Litanias, aliasque hujusmodi recitantibus, de iis, qui Christiana Doctrina erudiuntur, vel alios erudiunt, & qui Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti expositioni cum oratione quadraginta horarum intersunt, neque Stationum Urbis, & septem Altarium Indulgentias ad instar septem Altarium Basilicæ Vaticanæ concessas neque demum, quæ pro unica vice conceduntur Cæterum si alia Indulgentia sive plenaria, sive non plenaria in perpetuum, vel ad tempus, tum ab eodem, tum ab alio Romano Pontifice generatim Christifidelibus Ecclesiam, vel aliquod ejus Altare, seu Cappellam visitantibus eodem die vel diverso concessa fuerit, de qua non fiat in literis Apostolicis mentio, has literas ob dictam clausulam esse prorsus irritas, ac nullas: ut expressè habetur in Decreto ab eadem Sacra Congregatione desuper edito die 23. Junii anni 1673. Postea tamen eidem Sacræ Congregationi delatum fuit, non paucos esse, qui prædictum Decretum non rectè intelligentes sibi suadent, quod si in aliquâ Ecclesia jam concessæ reperiantur Idulgentiæ, quæ pro feriis sextis mensis Martii dari solent, & postea in eadem Ecclesiâ alia Indulgentia concedatur cum appositione in Brevi supramemoratæ clausulæ: *Volumus autem &c.* Indulgentia, quæ postremo loco data est, valida sit. Qua propter, ut omnis in posterum erroris occasio auferatur, eadem Sacra Congregatio habita die 18. Aprilis anni 1716. declaravit Indulgentiam ultimo loco ita concessam ob sæpe dictam clausulam *Volumus autem &c.* literis Apostolicis insertam, esse nullam. Datum die 11. Septembris 1716.

L. Card. Picus Præfectus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

X.

DECRETUM.

Quo Summarium quoddam Indulgentiarum Regularibus Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Christianorum concessarum, ut continens quamplurimas falsas Indulgentias, prohibetur, ejusque usus interdicitur.

Decet Sac. Congregationem Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositam Indulgentias aut revocatas, aut falsas, & apocryphas detegere, atque prohibere, ut quæ veræ sunt, à Fidelibus dignoscantur, & circumspectè prospicere, ut omnis in re tam sacra turpis quæstus prorsus eliminetur.

Maturè itaque perpenso Summario quodam Indulgentiarum, quod inscribitur: *Breve Sommario delle principali grazie, & Indulgenze concesse alii Religiosi dell'Ordini della Santissima Trinità della Redenzione de Schiavi Christiani: delle quali godono tutti quelli, che portano il Scapolario, ò vero Abitino, e visiteranno le Chiese, o Cappelle di detto Ordine, le quali Indulgenze sono state approvate da Sommi Pontefici, e di nuovo della fel. mem. di Papa Innocenzo XII., come si vede nella Bolla spedita l'anno* 1693. Et excipit *saranno privi di guadagnare le predette Ingenze:* impresso Neapolis anno 1716., in quo Summario, nedum quamplurimæ Indulgentiæ falsæ continentur, verùm etiam contra Apostolica Decreta pro earumdem Indulgentiarum assecutione pecuniæ solutio præscribitur. Sacra eadem Congregatio die 20. Decembris anni 1718. dicti Summarii Neapolis, ut supra impressi, vel denuo ubicumque imprimendi usum interdixit, illudque prohibuit sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Insuper declarando, nullis aliis Indulgentiis frui posse Confraternitates erectas, seu imposterum erigendas sub titulo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nisi illis, quæ habentur in Summario aliàs Romæ impresso, & ab eadem Sacra Congregatione approbato die 31. Januarii 1675.

Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis, Sanctitas Sua Sententiam Sacræ Congregationis approbavit. Datum die 22. *Decembris* 1718.

J. D. Card. Parraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secretarius.

Die 24. *Decembris* 1718. *supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Montis Citatorii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Bartholomæum Cammilli Apostolicam Cursorem.*

Joannes Triphelius Mag. Curs.

DECRETUM. XI.

Quo duo Summaria typis impressa, ut continentia nonnullas Indulgentias falsas, apocryphas, aut ab Apostolicâ Sede revocatas, prohibentur, eorumque usus interdicitur.

Cum Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita, re maturè perpensâ, deprehenderit, nonnullas Indulgentias falsas apocryphas, aut ab Apostolicâ Sede revocatas contineri in Libello impresso per Carolum Josephum Astorinum anno 1712. Papiæ, & Laude Pompeja, cui titulus: *Compendio della Regola del Terz'Ordine de' Penitenti del Serafico Padre S. Francesco confermata da Papa Nicolo IV. nuovamente per commodità de Terziarii, e Terziarie, che oggidì si trovano sotto la protezione del medesimo Santo Padre, ristampato ad istanza delli Fratelli, & Sorelle di dett'Ordine, eretto nell' Insigne Chiesa di S. Francesco di questa Città di Lodi, con l'aggiunta d'una breve notezia dell' Indulgenze, favori, & privilegi più conspicui concessi da Sommi Pontefici à quest'Ordine:* & in quodam Summario Indulgentiarum, edito Ulyssipone anno 1681. Typis Antonnii Craesbeech de Melo, quod inscribitur: *Summario do Thesauro Celestial das Indulgencias, gracas, faculdades, & privilegios concedidos por muytos Romanos Pontifices ao Sagrado, & Apostolico Hospital de Santo Spirito em Saxia da Cidade de Roma, confirmadas ora nuovamente pelo Sanctissimo Papa Gregorio XIII. nosso Senhor: as quaes se concedem pelos Commissarios, Collectores, Deputados por este Santo Officio, à todos, & cada hum dos Fieis Christaos, que quizerem entrarna Santissima Confraria da Casa, & Hospital de nossa Senhora da Victoria desta Citade de Lisboa:* Eadem Sacra Congregatio die 29. Januarii anni 1720. censuit, libellum supra enunciatum, prædictumque Summarium prohiberi, illorumque usum interdici debere sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis. Quam Sacræ Congregationis Sententiam per me Secretarium Sanctissimo D. N. relatam Sanctitas Sua approbavit die 31. ejusdem mensis. Datum 14. Februarii 1720.

J. D. Card. Parraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secretariis.

Die

Die, mense, & anno, quibus supra supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatium Apostolicum Cursorem.

Jo. del Rè Mag. Curs.

DECRETUM.

XII. Quo statuitur, ut pro aggregationibus Archiconfraternitatibus Almæ Urbis, seù potiùs pro illarum expensis nihil ultra unum scutum aureum recipi valeat.

AD tollendos nonnullos abusus, qui in expediendis literis patentibus aggregationum Archiconfraternitatibus Almæ Urbis retroactis temporibus irrepserant Sacra Congregatio Indulgentiarum Decreto edito die 6. Martii 1608. approbante san. mem. Paulo V. statuit, atque decrevit, ut pro expeditione prædictarum literarum aggregationum, seu potiùs pro expensis desuper faciendis, nempe pro pergamena, scriptura, sigillo, capsulis, cordulis, cera, Secretarii, Notariique labore, vel mercede, aliisque omnibus quibuscumque nihil omninò ultra scutum unum aureum pro singula aggregatione, institutione, vel confirmatione quovis prætextu, aut colore etiam meræ eleemosynæ exigi, aut recipi valeat, sub pœna ipso facto incurrenda nullitati aggregationis omniumque Indulgentiarum, & spiritualium gratiarum in aggregationibus contentarum, cum privatione etiam facultatis aggregandi, & privatione pariter Officiorum, & inhabilitate ad eadem Officia in posterùm obtinenda pro Ministris, Superioribus, Officialibus, aliisque contra prædictum Decretum facere præsumentibus; quæ à nullo alio, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente remitti valeat, aliisque etiam sub gravioribus pœnis arbitrio ejusdem Romani Pontificis pro tempore existentis imponendis. Ne autem longo temporis decursu prædicti Decreti oblivio induci, ac denuo abusus irrepere possint, Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita habita die 9. Aprilis 1720. decrevit, atque mandavit singulis Ordinibus, Religionibus, Institutis, & Archiconfraternitatibus, eorumque Superioribus, Ministris, atque Officialibus quocunque nomine nuncupatis, ut pro expediendis literis patentibus aggregationum, seu potius pro illarum expensis quibuscunque nihil ultra unum scutum aureùm sub quovis prætextu, aut quæsito colore etiam à sponte dantibus, aut titulo eleemosynæ recipere audeant, aut recipi permittant sub iisdem pœnis contentis in supra memorato Decreto edito die 6. Martii 1608., ne Confraternitates aggregandæ sumptibus nimium graventur, & ut omnes intelligant, cœlestes Ecclesiæ Thesauros non quæstus, aut alicujus lucri causa, sed ab pietatem Fidelium excitandam ex Apostolicæ Sedis benignitate aperiri. Quibus per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Clementi XI. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & in omnibus executioni mandari jussit. Datum die 10. Aprilis 1720.

J. D. Card. Paraccianus.

Raphael Cosmus de Hieronymis Secret.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Josephum Badialem Apost. Curs.

Jo. Triphellius Mag. Curs.

DECRETUM MEMORABILE

Sacræ Congregationis Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalium Ad Indicem Librorum, eorumque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Christiana Republica à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum.

DECRETUM

I. Sacræ Indicis Congregationis Decreto damnati, & prohibiti fuerunt infrascripti Libri ubicunque, & quocunque idiomate impressi, imprimendive; Nemo cujuscunque gradus, & conditionis eos imposterum vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis à præsentis Decreti notitiâ tradat, sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

LIBRI SUNT,

ACtorum Eruditorum, quæ Lipsiæ publicantur, Supplementa, Tomus IV. Lipsia MDCCXI.

La Coscienza illuminata dalla Theologia di San Tomaso d'Aquino, ristretta, e volgarizzata dal Conte Gio: Battista Comazzi. In Colonia. 1711.

Disputatio perjucunda, qua Anonymus probare nititur Mulieres homines non esse: cui opposita est Simoni Gedicci Sacrof. Theologiæ Doctoris Defensio sexus muliebris, quâ singula Anonymi argumenta, distinctis Thesibus proposita, viriliter enervantur. Editio novissima. Hagæ Comitis CIↃIↃCXLIV.

Divine vision, & Relation des trois Etats, l'Ecclesiastique, le Politique, & l'Oeconomique: laquelle Moi Jean Engelbert, de Bronsvvic, ai vue de mes yeux, & veillant, étant à Vvinsem, au païs de Lunebourg l'an 1625. Ecrite pour une seconde fois à Embden l'an 1640. par l'Auteur même en Allemand, & traduite en François pour l'édification &c. à Amsterdam CIↃIↃCLXXX.

De Fabulâ Equestris Ordinis Constantiniani Scipionis Maffeii Marchionis Epistola; Tiguri 1712.

Histoire du Regne de Louïs XIII. Roy de France, & de Navarre &c. Par M. Michel le Vassor. Second. Edition revuë, & corrigée à Amsterdam Tome premier MDCC. Second. MDCCII. Troisiême MDCCIV.

Jurisprudentia Ecclesiastica, seu Consistorialis Rerum, & Quæstionum &c. Definitiones succinctas, Jure Divino, Canonico, & Civili, Constitutionibus; & Ordinationibus Ecclesiasticis probatas, Rescriptis, Decretis, & Responsis Electoralibus corrobatas exhibens. Libr. III., Autore Benedicto Carpzou I. C. Consiliario &c. Hanoviæ MDCLII.

Liturgia, seu Liber precum communium, & administrationis Sacramentorum, aliorumque Rituum, atque Cœremoniarum Ecclesiæ juxtà usum Ecclesiæ Anglicanæ &c. Londini MDCLXXXI.

De non sperandâ novâ Monarchia Dialogus. Ratisbonæ An. Ch. 1681.

Sacræ Theologiæ Summa Joannis Duns Scoti Doctoris Subtilissimi, & Commentaria &c. Magistro Angelo Uulpes à Monte Piloso Ordin. Minorum Conventualium Authore &c. Tomus Secundus Partis Secundæ. Neapoli 1633.

Salomon, & Marcolphus Justiniano Gregoriani; hoc est, sapida, ac insipida, sana, atque insana &c. Autore 4. X. 4. Ego enim vitam meam non tàm verbis aliorum, quàm propriis meis factis studeo illustrare. Gala &c. Francofurti, & Dresdæ. 1698.

In quorum fidem manu, & Sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Sancti Clementis supradictæ Sacræ Congregationis Præfecti Præsens Decretum signatum, & munitum fuit. Romæ in Palatio Apostolico Quirinali die 15. Maji 1714.

Fr. Thomas Maria Ordinis Prædic. Card. S. Clementis Præfectus.

Fr. Augustinus Pipia Ordinis Prædicatorum Sac. Congreg. Secr.

Die 18. Maji 1714. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatii S. Officii, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem Apostolicum Cursorem.

Sebastianus Vasellus Magister Curs.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Super Disciplina Regulari Deputatorum.

Juxtà temporis seriem disposita.

EPISTOLA.

I. Encyclica ad universos Italiæ, Insularumque adjacentium Ordinarios jussu Summi Pontificis conscripta, qua ipsis districtè injungitur, ut vitam, mores, & disciplinam Regularium in parvis Conventibus degentium diligente inquirant, inobservantes corrigant, acubi resipiscentiæ spes non extet, eos Sacræ Congregationi denuncient.

PErvenuta la notizia à Nostro Signore, che i Superiori delle Religioni sogliono per ordinario collocare di stanza ne' Conventi più piccoli, e specialmente fuori di mano, li soggetti meno osservanti delle loro Regole, e che questi, per la licenza del luogo, divenuti più liberi, in vece di edificare, distruggono la Casa del Signore, Sua Santità per la premura particolare, che altamente nudrisce, che in ogni luogo si mantenga, e si accresca sempre più lo splendore delle Religioni, e si stabilisca in esse l'esatta osservanza Regolare, à tenore respettivamente delle loro Costituzioni, si è mossa ad ordinare, che per via di questa Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare s'ingiunga strettamente à V. S., come si fa colla presente lettera, pech'ella, usando il suo zelo, invigili attentamente, che Religiosi dimoranti pro tempore ne' sudetti Conventi dentro, e fuori di cotesta Città, e Diocesi osservino esattamente quanto devono al Signore in corrispondenza allo stato, à cui sono stati chiamati, e in virtù de' Voti da essi fatti solennemente; onde ella doverà paternamente ammonirli della mente di Sua Beatitudine, e della stessa Sagra Congregazione, e in caso di trasgressione correggerli seriamente secondo la dispositione del Decreto: *Ut in parvis*, emanato d'ordine della santa memoria d'Innocenzo X. li 10. Febraro 1654., e quando non si scorga in essi segno alcuno di resipiscenza, darne subito parte alla Sagra Congregazione, perche possa la medesima opportunamente provedere. Si serva pertanto Ella di quel zelo, che le somministra la causa, e di quegli eccitamenti, che le detta l'onore di Dio, pregandole dal Cielo vere felicità. Roma 26. Gennaro 1607.

G. R. Card. Imperiali Prefetto.

F. de Vico Segretario.

DECRETUM.

II. Quo disposita, atque sancita à P. V. Commissario Generali Ordinis Minor. Obser. Reformat. S. Francisci pro Conventibus Recessus, seu Recollectionis nuncupatis confirmantur.

SAcra Congregatio super Disciplinâ Regulari, expenso tenore Epistolæ circularis V. Commissarii Generalis Min. Observantium Reformatorum Sancti Francisci datæ die 9. Januarii 1707., in qua sub num. 7., ubi de Conventibus Recessus, seu Recollectionis agitur, hæc habentur: *E in detto Convento, ò Conventi, ne quali doverò attenderfi al solo spirito, divozione, & orazione, non vi potrà essere studio, ne Lettori, ò altro Religioso esente da qualunque atto commune.* Et maturè perpensis omnibus, & singulis deductis tam à dicto Vice-Commissario Generali, & Procuratore Generali Strictioris Observantiæ Sancti Francisci ex una, quàm à Patribus habitantibus in Conventibus Recessus Provinciarum Reformatarum Marchiæ, & Bononiæ Partibus ex altera, prò stabilitate Conventuum Recessus, sivè Recollectionis cum peculiaribus legibus rescripsit: Executioni mandetur in omnibus Provinciis prædicta Epistola Circularis Vice Commissarii Generalis sub die nonâ Januarii 1707. Et tam Superiores Generales, quàm Provinciales omninò provideant Conventus Recollectionis; aliàs Sacra Congregatio providebit. Dat. Romæ hac die 24. Martii 1708.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

MANDATUM.

III. Procuratoribus Generalibus omnium Ordinum Regularium injunctum, ut per Encyclicam Epistolam Ministros Provinciales singularum Provinciarum Italiæ, Insularumque adjacentium admoneant, ut per idoneum Virum regularem singulis diebus Dominicis in quolibet Conventu Professis Laicis, ac præsertim quæstuatoribus Doctrinam Christianam, Cathechismum Romanum, & aliquod Regulæ punctum explicari curent.

IN vigore della presente s'incarica seriamente al Padre Procuratore Generale &c. di scrivere una Lettera circolare à tutti li Provinciale delle Provincie d'Italie, ed Isole adjacenti, con ordi-

ordinar loro in coerenza della mente espressa della Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare, che in ciaschedun Convento della medesima si spieghi ogni Domenica da un Padre, che dai Superiori Locali rispettivamente sarà giudicato à proposito, la Dottrina Christiana, Catechismo Romano, e qualche punto di Regola ai Religiosi professi nello stato Laicale, e particolarmente ai Questuanti, con premere fervorosamente intorno à tutto ciò, che riguarda i doveri, & oblighi precisi, e proprii della Vita Religiosa, che professano. Si starà intanto attendendo di sentire in scriptis da V. P., che così si eseguirà speditamente senz' altro &c. di Casa 13. Novembre 1709.

F. de Vico Segretario.

DECRETUM.

IV. De instituendis in unaquaque Provincia strictioris Observantiæ Sancti Francisci Conventibus spiritualis recessus pro Religiosis ferventioribus ad præscriptum Epistolæ Circularis P. à Monte Buso Vice-Commissarii, aliàs à Sacra Congregatione confirmatæ.

CUm ad aures Sacræ Congregationis super Disciplinâ Regulari pervenerit, & multiplici fide dignorum testimonio fuerit comprobatum, in multis Provinciis strictioris Observantiæ S. Francisci per Italias, & Insulas adjacentes, Epistolam Circularem Vice-Commissarii Generalis à Monte Buso, datam 9. Januarii 1707. & ab hac Sacrâ Congregatione confirmatam 24. Martii 1708. plenum non sortiri effectum quoad demandatos spirituali Recessus Conventus: Volens propterea Sacra Congregatio, ne talis inobservantia in Regularis Disciplinæ detrimentum diutiùs protrahatur, opportunè, & efficaciter providere, re maturè discussa, auditisque pluries tum voce, tum scripto, Superioribus Ordinis, referente Eminentissimo Fabrono rescripsit: Pro omnimodâ observantia præfatæ Epistolæ Circularis Vice-Commissarii Generalis à Monte Buso confirmatæ, ut supra, à Sacra Congregatione, de instituendis in unaquaque Provincia supradictis Conventibus spiritualis Recessus pro Religiosis ferventioribus, & non concedatur licentia admittendi ad habitum, & professionem, nisi in Provinciis, in quibus Sacræ Congregationi constiterit, præfatos Conventus re ipsa institutos esse ac sedulò, & cum effectu à Superioribus promoveri. Et interim detur à Superioribus Generalibus notula, ubi sint respectivè instituti dicti Conventus. Romæ 10. Decembris 1714.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

V. Consimile præcedenti pro Minoribus Observantibus S. Francisci.

CUm ad aures Sacræ Congregationis super Disciplinâ Regulari pervenerit, & multiplici fide dignorum testimonio fuerit comprobatum in multis Provinciis Minorum de Observantiâ Sancti Francisci per Italias, & Insulas adjacentes, Breve sa. me. Innocentii XI., quod incipit: *Militantis Ecclesiæ* &c. editum die 22. Novembris 1679. plenum non sortiri effectum quoad demandatos Recollectionum Conventus: Volens propterea eadem Sacra Congregatio, ne talis in observantia in Regularis Disciplinæ detrimentum diutiùs protrahatur, opportunè & efficaciter providere, re maturè discussa, auditisque pluries tum voce, tum scriptis Superioribus Ordinis, referente Eminentissimo Fabrono, censuit: Supersederi pro nunc in expeditione novi Brevis; sed omninò servandam esse dispositionem Brevis san. mem. Innocentii XI. 22. Novembris 1679. de non concedenda licentia admittendi ad habitum, & ad professionem in illis Provinciis, in quibus plenè non constiterit Sacræ Congregationi supradictos Recollectionum Conventus institutos fuisse juxta formam in eodem Brevi præscriptam. Et interim detur à Superioribus Generalibus nota, ubi respectivè sunt Recollectionum Coventus. Romæ 10. Decembris 1714.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

Quo Officium prioratus Conventus S. Marcelli de Urbe Ordinis Servorum B. M. V. declaratur incompatibile cum Curâ animarum ejusdem Ecclesiæ, ac præfereà statuitur, ut prædicta duo munia, tamquam incompatibilia, in omnibus Conventibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & instituti seorsim, distinctisque personis demandentur. VI.

MAturè discussa in Sacrâ Congregatione super Disciplina Regulari habitâ sub die 28. Maji currentis anni 1715. Causâ Incompatibilitatis Prioratus Conventus Sancti Marcelli de Urbe Ordinis Servorum B. M. V., & Curæ Animarum ejusdem Ecclesiæ, unitim in persona Patris Hieronymi Allegri, Eminentissimi Patres, auditis Partibus, unanimiter censuerunt, prædicta duo munia esse inter se incompatibilia, & insuper nominationem præfati Patris Allegri in Priorem dicti Conventus esse nullam: Mandantes insimul, Sanctissimo Domino Nostro approbante, ut enunciata duo Officia seorsim provideantur in omnibus, & singulis Conventibus cuscumque Ordinis, Societatis, aut instituti, quibus Cura Animarum incumbit; aut incumbere contigerit. Et ita perpetuò, & inviolabilites observetur sub pœnis arbitrio ejusdem Sacræ Congregationis.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius.

DECRETUM.

Præscribens modum, quo Laici, seu conversi in Religione Minorum Conventualium Sancti Francisci recipi, ac admitti debeant. VII.

CUm ex parte Ministrorum Provincialium Provinciarum Italiæ Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium humillimæ preces exhibitæ fuerint Sacræ Congregationi super Disciplina Regularium, quatenus eadem Sacra Congregatio omni meliori modo, speciali suo Decreto validare, roborare, ac confirmare dignaretur determinationem quandam per

secreta suffragia approbatam in Congregatione Generali ejusdem Ordinis. Romæ habita in Conventu SS. XII. Apostolorum diebus 24. 25. & 26. mensis Maji currentis anni 1716. , circa Laicos , seu Conversos in posterum ad probationis annum in præfata Religione recipiendos, prout latiùs continetur in Regestro Decretorum existen. in Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis.

Sacra Congregatio super Disciplinâ Regulari, audito super expositis Procuratore Generali Ordinis Minorum Conventualium, annuente Sanctissimo Domino Nostro, benignè censuit, enunciatam determinationem fore validandam, roborandam, ac confirmandam, prout præsentis Decreti tenore, validat, roborat, & confirmat; Ita tamen, ut imposterùm nulli liceat ex Superioribus præfati Ordinis, pro tempore existentibus, Laicos, sivè Conversos, ad probationis annum admittere, nisi prius (expleta jam eorundem ætate viginti annorum, juxtà Apostolicas Sanctiones) per integrum postmodum triennium ad minùs in aliquibus prædicti Ordinis Conventibus in simplici Oblatorum, sivè Tertiariorum gradu, pro opportuno experimento, commorati fuerint, ibidemque Religiosè vixerint, sub pœna ipsius Ordinis Superioribus, si secus fecerint privationis Officiorum ipso facto incurrendæ, absque aliâ declaratione, vocisque activæ, & passivæ, nec non sub aliis pœnis, arbitrio ejusdem Sac. Congregationis infligendis. Constitutionibus Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 22. Septembris 1716.

J. R. Card. Imperialis Præfectus.

F. de Vico Secretarius

PROCURATORIBUS

Generalibus Ordinum Regularium renovatur prohibitio aliàs injuncta non procedendi ad fundationem novorum Conventuum, & Monasteriorum intra Italiam, ac Insulas adjacentes, nisi priùs Conventus, vel Monasterii fundandi redituum sufficientia, & subsistentia coram Sacrâ Congregatione justificata fuerit.

LA Sagra Congregazione sopra la Disciplina Regolare destinata dalla sa.me.d'Innoc. XII. à stabilire specialmente l'osservanza della Vita Commune, ed à riconoscere la sufficienza, e sussistenza dell'entrate per essa necessarie nelle fondazioni, che avessero avute à farsi di nuovo di Monasterii, e Conventi dentro l'Italia, ed Isole adjacenti, vedendo, che non viene in questa parte tanto essenziale in verun conto adempita la mente di sì zelante Pontefice, non obstanti le pene di privazioni di voce attiva, e passiva, sospensione dalle cariche, e dignità, e perpetua inabilità adesse a' Superiori pro tempore, a' quali appartiene simile incumbenza; e venuta in determinazione di ridurre à memoria di tutti i Superiori Regolari l'obbligo preciso, che loro ne corre, avvertendo di non tentare in avvenire fondazione alcuna senza prima giustificare, come sopra, la sufficienza, e sussistenza dell'entrate avanti la stessa Sagrà Congregazione sotto le pene enunciate, ed altre ad arbitrio della medesima.

Monsig. de Vico Segretario, che ne avanza la notizia al P. Procuratore Generale &c. per la dovuta esecuzione in ciò, che concerne l'interesse della sua Religione, starà attendendo il riscontro inscriptis della recevuta del presente Viglietto, unitamente colla nota dell'ultima fondazione, specificando il giorno, mese, & anno, in che segui, e di cuore lo riverisce. Di Casa questo dì 23. Febbrajo 1717.

DECRETUM.

De qualitate Vestis gestandæ ab iis, qui in Ordine Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Oblatorum gradum admittuntur. IX.

Eminentissimi, e Reverendissimi Signori.

ALcuni Religiosi dell'Ordine de'Minori Conventuali Servi umiliss. dell' EE. VV. ossequiosamente rappresentano, qualmente essendo stato publicato nella Religione medema il provido Decreto emanato da cotesta Sag. Congregatione sotto li 22. Settembre dell' anno prossimo scaduto 1716., in virtù del quale vien proibito sotto rigorose pene, che in avvenire non possano i Laici, ò sian Conversi esser ammessi all' anno della lor probazione, se prima dalla Religione in qualche Convento non saranno stati sperimentati nella loro vocazione, probità, ed abilità almeno per un intiero triennio in semplice grado di Oblati, ò sia di Terziarii, come più chiaramente si raccoglie dal sudetto Decreto, è stato susseguentemente da qualche Religioso promosso il dubbio, se i detti Oblati, che in avvenire saranno ammessi all'Oblatismo debbano essere vestiti intieramente dell'Abito dell' Ordine, cioè con tonaca, e capuccio, come per lo più si pratticava nella Religione, massime ne' tempi già scorsi, e come sembra prescrivano *le Sac. Constit. Urbanæ in Caput* 11. *Regulæ tit.* 23. *num.* 2. *de receptione Oblatorum* colle sequenti parole, *Vestem brevem, & religiose accomodatam gestent*, ed anche come si pratica da tant' altre Religioni, specialmente de Monaci, siccome da Padri Minori Osservanti, e da altri. Gli Oratori per tanto supplicano riverentemente l'EE. VV. voler degnarsi di stabilire, ciò che precisamente dovrà in avvenire praticarsi universalmente nelle Religione sul dubbio accennato, affinche non ne nascano mostruose deformità, il che succederebbe, se, divisi i pareri, fussero gli Oblati vestiti chi col capuccio, chi senza, ingiungendo a'Superiori in caso di trasgressione quelle pene, che d'all' EE. VV. saranno giudicate più proprie. Che della gratia &c. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio super Disciplina Regulari, audito Procuratore Generali Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci, statuit, atque decernit, ut omnes, & singuli in eodem Ordine ad simplicem Oblatorum gradum in posterum admittendi omninò vestem brevem sine caputio habeant, eamdemque vestem brevem sine caputio gestent, & gestare debeant, donec, & quousque in Oblatismo perseveraverint, prout præsentis Decreti tenore exequi mandat, ac præcipit Superioribus dicti Ordinis, sub pœnis, si secus fecerint, vel fieri permiserint, privationis Officiorum ipso facto incurrendæ absque alia declaratione, vocisque activæ, & passivæ, nec non sub aliis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis infligendis: Constitutionibus Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque minimè obstantibus Datum Romæ hac die 23. Februarii 1717.

J. R. Card. Imperialis Præf.

F. de Vico Secr.

MANDATA, EDICTA,

& Decreta Memorabilia Sacræ Congregationis Visitationis Apostolicæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

MANDATUM PONTIFICIUM,

I. Quo universis Basilicarum, aliarumque Urbis Ecclesiarum Vicariis, Dignitatibus, Canonocis, Beneficiatis, Clericis Beneficiatis, Cappellanis, aliisque Chori servitio quomodolibet addictis interdicitur, ne adscititiis capillamentis vulgò *Perucche* Choro, nec Capitularibus Processionibus, aut aliis Ecclesiasticis, functionibus intersint, & qui secus fecerint, pro absentibus habeantur.

Ex Audientia Sanctissimi.

Considerando la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. quello, che da Sac. Canoni, dal Sacro Concilio di Trento, e da altre Ordinazioni Apostoliche si prescrive sopra la moderazione, e congrua Tonsura de' Capelli delle persone Ecclesiastiche, e riconoscendosi dalla Santità Sua quanto ripugni alla dispositione de medesimi Sac. Canoni, e sia disconvenevole, & indecente à chiunque professa stato Clericale usare Capelliere finte, dette volgarmente Perucche, e specialmente à quelli, che essendo obligati al servizio delle Chiese, devono assistere à i divini Officii nel Coro; d'ordine espresso datoci à bocca, comanda, che in avvenire, principiando dal primo giorno di Agosto dell'anno corrente, niuno, che in qualsivoglia Basilica, ò Chiesa di Roma goda Vicariati, Dignità, Canonicati, Beneficiati, Chiericati Beneficiati, Mansionariati, Cappellanie perpetue, ò manuali, Prebende, & ogn'altro offizio, che con qualunque titolo habbia annesso il servizio della Chiesa, e l'assistenza del Coro, v'intervenza con Capelli finti, girelli posticci, ò Peruccchè, benche queste fossero liscie, corte, e moderate, ò con berrettini d'artificio straordinario, & insolito à praticarsi, e la Santità Sua espressamente comanda, che ciaschedunò de' sopranominati, che ardisse d'intervenire & assistere alle Messe, Divini Offizii, Processioni, & in ogni altra funzione Ecclesiastica con Capelli finti, girelli, Perucche, ò vero con berrettini d'artificio straordinario, & insolito à praticarsi, come sopra, terminato il mese di Luglio prossimo venturo sia tenuto, e reputato come assente, ò che dalli Puntatori si punti, come se non fosse in alcun modo intervenuto, e presente, lasciando nel suo vigore tutte le Ordinazioni, proibizioni, e pene respettivamente altre volte decretate contro gl'Ecclesiastici, che nudriscono chiome eccedenti e che usassero Capelli finti, e Perucche; & affinche il presente Ordine sia inviolabilmente osservato, vuole la Santità Sua, che da' Signori Cardinali Arcipreti, Titolari, e Diaconi, & altri Superiori Ecclesiastici si publichi nelle loro Basiliche, e Chiese respettivamente, e che un'essemplare del medesimo resti sempre affisso in luogo visibile, nelle Sagrestie di ciascheduna delle sopradette Basiliche, e Chiese sotto pena di scudi dieci d'oro da pagharsi da Sagrestani maggiori dell'istesse, da applicarsi la metà all'Accusatore, e l'altra metà à Luoghi Pii ad arbitrio della Santità Sua. Questo di 4. Maggio 1701.

Giosepppe Domenico de Totis Segretario della Sac. Visita Apostolica.

DECRETA.

II. Varia, & Instructio pro accurato perpetuorum onerum Missarum adimplemento.

Affinche gli obblighi delle Messe perpetue, ò à tempo, ò manuali, che dalla providenza de'Fedeli defonti prima di passare da questa all'altra vita, ò dalla carità de loro Congionti, & Amici, ovvero dalla divozione di pii Benefattori sono stabiliti con assegnamenti di certi capitali, ò con limosine quotidiane per la celebrazione di esse, vengano puntualmente adempiti da quelli, che avendo ricevuti gli emolumenti, sono à ciò tenuti, e le povere Anime purganti ricevano ne' debiti tempi i dovuti suffragii, la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. inerendò à i Decreti sopra la celebratione delle Messe emanati in tempo delle SS. MM. di Urbano VIII. e d'Innocenzo XII. suoi Predecessori, e rinovandone la puntuale osservanza sotto l'istesse pene in dette Costitutioni contenute, per comandamento espresso datoci à bocca ordina, e comanda à tutti i Superiori, Sopraintendenti, Deputati, Sagrestani, Cappellani, & à qualunque altra persona, che con qualsisia titolo, & ufficio presiede, al governo, regolamento, & amministrazione delle Chiese Patriarcali Basiliche, Collegiate, Parocchiali, Monasteri, e Conventi de' Regolari dell'uno, e l'altro sesso, Conservatorii, Congregationi, Ospedali, Confraternite laicali, e d'ogn'altra Chiesa, Cappella, & Oratorio di Roma, che tanto nel ricevere le limosine delle Messe, quanto nel sodisfare à gli oblighi nella celebrazione delle medesime sia inviolabilmente, & intieramente osservata, e praticata la seguente Istruzzione, sotto pena à quelli, che ò in tutto, ò in parte la trasgrediranno della sospensione à Divinis, se sarranno Preti Secolari, e della privatione della voce attiva, e passiva, e delle Cariche, & Ufficii, se saranno Regolari, & anche d'altre pene pecuniarie, e respettivamente corporali ad arbitrio della Santità Sua.

Istruzzione per le Messe perpetue.

Si formerà un Catalogo, nel quale si descriveranno distintamente tutti gl'oblighi di Messe Cantate, e piane, sì perpetui, come ad tempus, da che provengono, se per Testamento, ò per Donatione, ò in altra forma, con li fondi che sono stati lasciati per Dote di ciaschedun'obligo, e gl'Altari, in cui si devono sodisfare.

Il detto Catalogo doveranno esibirlo poi al Signor Angelo Stantelli Computista Deputato da Sua Santità, che gli sarà fatto l'esibito, e gli sara reso.

Doveranno in oltre tenere la Tabella distinta di tutti detti oblighi con la espressione del nome del Benefattore, & indicatione del Testamento, ò altro Istromento, che vi sia, cioè per quali atti, e di che tempo, e respartitamente con li suoi Colonelli distinti delle Messe Cantate, Messe quotidiane, Messe d'ogni mese, Messe d'ogni settimana, ò altri oblighi temporanei, che si sono lasciati che si celebrino con l'espressione dell'Altare, in cui si doveranno celebrare &c. Qual Tabella doverà esser riconosciuta, e sottoscritta da Monsignore Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, e Computista Deputato, e si debba tenere affissa nella Sagrestia in luogo patente, come dispongono le Costitutioni Apostoliche, e che da essa non si possa levare, nè aggiongere partita alcuna senza ritornare à riconoscersi, e sottoscriversi da medesimi, e succedendo infra

Annum qualche lascita si debba portare tanto il Catalogo, quanto detta Tabella per potersi notare.

Inoltre doveranno tenere due Libri, uno per l'oblighi perpetui, e l'altro per le Messe avventitie, come dispongono le medesime Costituzioni Apostoliche, e questi doveranno regolarsi nel mado, come si dirà appresso.

Il Libro delle Messe perpetue si doverà intavolare Anno per Anno, e doverà esser finito d'intavolare dentro il mese di Ottobre di ciascheduh' Anno per l'Anno avvenire, e nelli mesi di Novembre, e Decembre esibirli al Computista deputato da Nostro Signore, acciò riconosca, se sono ben intavolati, e li contrasegni, e faccia sottoscrivere à Monsignore Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, e li Libri vecchi in cui appariranno notate le celebrationi dell'Anno antecedente, si doveranno parimente esibire al medesimo dentro il mese di Gennaro susseguente all'Anno finito, acciò si riconosca, se sia adempito à tutti l'oblighi, e non essendo adempito in qualche cosa si deduca la Causa, acciò si possano pigliare quell'espedienti, che pareranno più proprii.

Il modo d'intavolare detti Libri sarà il seguente, cioè

Si debba tenere un Libro bislungo per le Messe perpetue, nel quale in prima carta si devono descrivere partita per partita gl'oblighi delle Messe perpetue, che vi sono, cioè.

	Messe Cantate	Messe basse
Per l'Anima di Pietro N. N. una Messa quotidiana bassa, & un'Anniversario il giorno della sua Morte, che fù li... come in Tabella num. primo	num. 1.	num. 365.
Per l'Annima di Paolo N. N. una Messa il mese bassa, come in Tabella num. 2.	num.	num. 12.
Per lascita di Francesco N. N. una Messa ogni Venerdi, come in Tabella	num. 3.	num. 52.
Per lascita di Gio. N. N. Messe 50. l'Anno, comme in Tabella num. 4.	num.	num. 50.
	num. 1.	num. 479.

e così di altre, che potessero esservi, andar notando sotto detto rigo ultimo, e chiudere poi la somma dell'intiero delle Messe, che si doveranno celebrare in tutto l'anno, e il medesimo se vi sono altri Anniversarii con la medesima dichiarazione, e succedendo poi infra annum qualche altra lascita aggiongerla, come sopra.

Si noterà poi nella carta susseguente à correlatione della nota sudetta giornata per giornata, cioè nel mezzo adì primo Gennaro, & in margine dire num. 1. Messa per l'Anima di N. N. e se sono quattro Messe quotidiane di diversi, notare sotto il medesimo giorno, quattro partite distinte per l'obligo, che vi è, e così andar seguitando, & in quella giornata che cade il Venerdì, Sabbato, ò altro giorno fisso, che vi sia qualche disposizione, aggiongere la partita in quel giorno distintamente, che in fin d'anno il numero delle Messe tirato in margine verà à corrispondere con la prima nota fatta in primo foglio del detto Libro del essempio.

Adì primo Gennaro 1705. Giovedì.

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Paolo N. N.

2. detto Venerdi

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Francesco N. N.
Num. 1. Per l'Anima di Gio. N. N.

3. detto Sabbato.

Num. 1. Per l'Anima di Pietro N. N.

In oltre debba ogni Sacerdote, tanto Cappellano fisso della Messa quotidiana, quanto ogn'altro, ch'haverà cura di celebrare per l'oblighi infra settimana, celebrato, che haverà la sua Messa, notarci dirimpetto alla sua partita dell'obligo per il quale hà celebrato, N.N. celebravi, & in questa forma resteranno adempite le dispositioni nel modo, che sono state lasciate, & apparirà chiaramente la celebratione.

Per ovviare à qualche disordine, che potesse succedere in quelle Chiese, dove vi è maggior numero di Messe per olighi fissi da celebrarsi, dove si può dar il caso, ch'escano più Sacerdoti à celebrare nel medesimo tempo, & uno ritornando prima metta il *celebravi* in quella partita, che havesse adempito un'altro; Si ordina che il Sacerdote quando và in Sagrestia per prepararsi ricorra al libro, e riconosca la sua partita vacante, dove deve metter il *celebravi*, per chi la deve dire, e metta subito in suo Nome, & Cognome, e celebrato che haverà, aggiunti al detto nome, *celebravi*, che in questa forma ogn'uno che arriverà, che non vederà la partita contrasegnata, come sopra, saprà quella doverà celebrare, e non ne succederà confusione.

In caso poi, che in quel giorno, che si deve celebrare per adempimento dell'obligo: fusse qualche Sacerdote accidentalmente impedito, onde in detto giorno non restasse celebrata la Messa, dovendosi rimetter doppo, noterà quello che celebrarà, N. N. celebravi sub die tali &c., perche senza detta dichiarazione non verrebbe à corrispondere alla giornata, che vi sarà il *celebravi*, come l'altre.

Per le Messe avventizie.

Si riterrà solito libro, nel quale si notano l'Elemosine, che vengono portate da Benefattori. e queste si doveranno descrivere distintamente, se siano Votive, ò pro Defunctis, & il numero esprimerlo dentro la partita in lettera con tirarlo fuori per abbaco, come per essempio.

Messe due per Defonti	num. 2.
Messe trè per S. Antonio	num. 3.
Messe 4. per S. Francesco	num. 4.

Le Messe notate in detto libro si doveranno poi riportare in un'altro libro da tenersi in Sagrestia, nel quale si doverà notare Messa per Messa ad effeto, che il Sacerdote possa all'incontro mettere il *celebravi* nel modo, come si è detto nelle Messe perpetue, e se ne da la norma come appresso.

Messe una per Defonti	num. 1.
Messe una per Defonti	num. 1.
Messe una per S. Antonio	num. 1.
Messe una per S. Antonio	num. 1.
Messa una per S. Antonio	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.
Messe una per S. Francesco	num. 1.

Quelle Messe, che non si faranno finite di celebrare in quell'anno, che si sono havute l'Elemosine, si doveranno riportare nell' anno susseguente, e notarle in prima partita con l'istesso ordine di sopra.

Procuri per tanto ciascuno di dare pronta esecuzione à quanto si ordina per espresso comandamen-

damento di Sua Santità, altrimenti si procederà contro è Trasgressori rigorosamente alle pene di sopra comminate. Et perche, niuno, possa in qualsivoglia tempo allegare ignoranza di quanto nella sopra espressa Istruzzione si prescrive, si doverà in ciascheduna Sagrestia delle sopranominate Chiese, & Oratorii tenere continuamente affisso in luogo visibile un'essemplare del presente Editto, sotto pena in caso di contravenzione di scudi dieci d'oro da pagarsi irremissibilmente dal Sagrestano, se sarà Prete Secolare, e della privazione della carica, & inabilità à qualsivoglia Ufficio per cinque anni, se sarà Regolare. Dato il 1. Ottobre 1704.

Giuseppe Domenico de Totis Segretario della Sac. Visita Apost.

Nicolò Pignatelli Commiss. e Fiscale della Sac. Visita Apost.

Paolo Fatii Not. delle Sac. Congreg.

EDICTUM,

III. Pro notitiis Missarum onera respicientibus, quæ Secretariæ Sacræ Congregationis à Notariis, & aliis infra statutum tempus exhibendæ sunt.

UNa delle cure principali, che sin dal principiò del suo Apostolico Ministero hà caggionata particolar sollecitudine nella santa mente di Nostro Sig. Papa Clemente XI. è sempre stata la premura, che restino adempiti gl'oblighi delle Messe, che con pia providenza i Fedeli hanno procurato, ò in vita, ò in morte di assicurarsi con l'impiego delle proprie facoltà per suffragio delle loro anime, ò de loro Congionti, Benefattori, ed Amici; e potendosi temere, che l'ommissioni, e le negligenze tavolta praticate nella sodisfazione di detti oblighi, habbiano potuto provocare la Divina Giustitia, che non solo faccia provare à i Popoli le gravi percosse del suo flagello, ma anche maggiori sempre più ne minacci; Per tanto la Santità Sua per sottrare il suo Gregge vivente dalle calamità, che gli sovrastano in questa vita, e l'anime de Fedeli Defonti dall' atroicissime pene, che soffrono nell'atra per mancanza de i dovuti suffragii comandò con ordine datoci à bocca, che si publicasse un Instruzzione, in cui era prescritto à tutte le Chiese, e Luoghi Pii di Roma un modo, e metodo universale di formare, e descrivere le Tabelle, ed i Cataloghi degl'oblighi delle Messe, ed intavolare i libri, dove si deve notare l'effettiva celebrazione di ciascheduna Messa di mano del l'istesso Celebrante.

Ed havendo noi sin sotto il 1. Ottobre 1704. Per obedire alli commandamenti di Sua Santità fatta personalmente presentare la detta Instruzzione à i Ministri di tutte le Chiese, e Luoghi Pii di Roma, dalla pronta esecuzione, che hà havuto, e dalla commune osservanza della medesima per due anni già terminati, si è riconosciuto di quanto profitto sia stata per assicurare la piena sodisfazione degl'oblighi delle Messe, con indicibile consolatione, e quiete dell'animo di Sua Beatitudine.

Mà perche nel confronto, che di ordine parimenti della Santità Sua si và presentemente facendo di detti oblighi descritti nelle Tabelle con i Testamenti, ed altri documenti d'onde derivano, si è trovato in alcuni qualche difetto, ò mancanza ne i nomi de i Notari nel tempo, e nella quantità con pregiudizio de sudetti suffragii; Ed affinche in avvenire le Tabelle, che di nuovo si formeranno, ò le addizioni, che si faranno nella gie formate de nuovi oblighi, che giornalmente sopravengono, sempre appariscano fatte con maggior legalità, e sicurezza, e di loro in ogni tempo si possa havere una piena verificatione.

La Santità di Nostro Signore, con ordine datoci à bocca, vuole, ed espressamente comanda, che tutti li Capo Notari, loro Sostituti, Giovani di qualsivoglia Tribunale Ecclesiastico, è Secolare di Roma, ed anche quelli, che senza haver Uffizio publico, si rogano nelle loro case private in detta Città, doppo quindici giorni, che havranno stipolato qualsivoglia contratto tra vivi, in cui vi sia ingionto obligo di Messe, ò perpetue, ò à tempo lungo, che passi il decennio, ò anniversarii, ne debbano portare, e lasciare nota distinta nella nostra Segretaria, ò de nostri Successori nell' uffizio di Deputato à riconoscere gl'oblighi delle Messe, e riportarne la fede dell'esibizione da darsegli gratis, e parimente doppo quindici giorni, che havranno aperto, e publicato qualsivoglia Testamento, Codicillo, ò donatione causa mortis di qualsisia persona anche privilegiata, ò privilegiatissima, della quale se ne dovesse fare special menzione, benché fosse Cardinale della S. R. C., dove siano ingionti pesi di Messe, come sopra, debbano portare, e lasciare l'istessa nota alla medema Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, sotto pena alli Trasgressori di venticinque scudi di oro da pagarsi per ciascheduna volta, che non haveranno adempito quanto di sopra si contiene, da applicarsi una metà all'Accusatore, il quale sarà tenuto segreto, e l'altra metà à poveri luoghi Pii, ed anche della sospensione, è privazione dell'uffizio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua; alle quali pene saranno ancora tenuti li Notari Padroni per i loro Sostitutie Giovani.

E di più vuole, e comanda, che tutti li Parochi, ò altri, che con qualsivoglia titolo esercitino cure d'anime, tanto amovibili, quanto perpetui Secolari, e Regolari, Confessori, Sacerdoti, e Religiosi di qualsivoglia Ordine, ed Instituto di qualunque Monastero, Convento, ò Ospizio di questa Città, doppo quindeci giorni dalla morte di qualsivoglia persona, come sopra, che gl'havrà confidentialmente lasciato qualche obligo di Messe perpetue, ò à lungo tempo, ò anniversarii, ò che in loro presenza secondo la dispozitione della ragione Canonica, havrà disposto legati di Messe, come sopra, ne debbano portare, e lasciare la nota alla sopradetto Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, come sopra, sotto pena à Secolari per ciascheduna volta, che mancaranno, di venticinque scudi d'oro da applicarsi, come sopra, ed à Regolari della privazione di voce attiva, e passiva, ed anche ad ambedue della sospensione dello loro uffizio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

In oltre comanda, che tutti li Camerlenghi, ed Uffiziali de i Capitoli di Patriarcali, Basiliche; e Collegiate di Roma, e tutti li Superiori, e Sopraintendenti, Rettori, Sagrestani, e Cappellani di qualsivoglia Chiesa, tanto de Regolari, quanto de Secolari, e Monasteri di Monache, e Conservatorii, e tutti li Prefetti, Guardiani, Proveditori, ed altri Superiori di Confraternite, Oratorii, Adunanze, Congregationi ed altri luoghi Pii Secolari in qualsivoglia modo nominati, benche erette in Chiese, e Case Regolari, che in caso, che da qualsivoglia persona, come sopra, confidentemente brevi manu; ò per scrittura privata gli fosse consegnata, ò in vita, ò in morte qualche somma di denaro di contante, ò qual-

che

che stabile, luogo di Monte credito, ò qualsivoglia altro Capitale con peso di celebratione di Messe perpetue, ò à lungo tempo, che passi il decennio, debbano doppo quindeci giorni, che ne sarà seguita l'assegna, portarne, e lasciarne la nota alla medesima Segretaria, e riportarne la fede dell'esibizione, come sopra, sotto pena à Trasgressori Secolari di venticinque scudi d'oro per ciascheduna volta da applicarsi nel modo sopra detto, ed alli Regolari della privazione di voce attiva, e passiva, & ad entrambi della sospensione, privazione del loro officio, ed altre pene ad arbitrio della Santità Sua.

Intendendo la medema Santità Sua, che nel presente Editto s'intendano compresi i Parochi, Vicarii perpetui, ò Manuali, ò altri, che sotto qualsivoglia titolo habbiano l'esercizio di cura di anime, Confessori, Sacerdoti Secolari, e Regolari, Superiori, Prefetti, Guardiani, Sopraintendenti, Notari, e Segretarii di qualsivoglia Chiesa, Confratenità ò altro luogo Pio, benche fosse Nazionale, e che godesse qualunque privilegio, esenzione, ò indulto Apostolico, benche fosse per titolo di dotazione, ò fondazione, e per qualsivoglia altra causa; alle quali tutte la Santità Sua per la piena osservanza di quanto di sopra si contiene con la pienezza della sua autorità specialmente deroga.

Procuri per tanto ciascuno di prontamente adempire quanto nel presente Editto si contiene, per non incorrere nelle pene nel medesimo comminate, che contro i Trasgressori saranno puntualmente eseguite; Dichiarando, che il medesimo Editto publicato, ed affisso ne i soliti luoghi di Roma, obligarà tutti, come se à tutti fosse personalmente intimato, questo dì primo Febraro 1707.

Giuseppe Domenico de Totis Deputato dalla Santità di N. Sig.

Paolo Fatii Not. A. C. e delle Sagre Congregazioni.

Die, mense, & anno quibus supra supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis consuetis, per me Angelum de Camillis Apostolicum Cursorem.

Pro Mag. Curs. Sebastianus Vasellus Curs.

EDICTUM,

IV. Quo plura statuuntur, atque mandantur pro sedulo Missarum onerum adimplemento, eorumque in destinatis libris descriptione.

Avendo la Santità di Nostro Sig. Papa Clemente XI. con Editto emanato sotto il primo di Ottobre 1704. già prescritto il metodo, che universalmente deve osservarsi nell'adempimento degli oblighi di Messe, tanto perpetue, quanto manuali; ed avendo con altro simil'Editto sotto il primo di Febraro 1707. providamente ordinato, che si diano nella nostra Segretaria le notizie de i nuovi pesi di celebrare negli Altari, ò Chiese destinate da Testatori, ò pii Benefattori; quindi è, che inerendo à gli accennati Editti con rinovarne la puntuale osservanza sotto le medesime pene in essi contenute, e volendo con il suo santo zelo sempre più provedere al totale adempimento de i sopranominati oblighi di Messe, per ordine espressamente datoci à bocca precisamente vuole, e comanda.

Che tutti li Capellani, e Sacerdoti, Canonici, Abbati, Rettori, Benefiziati, ed altri di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche privilegiati, e privilegiatissimi, delli quali sene dovesse fare speciale menzione, tanto Secolari, quanto Regolari di qualsivoglia Ordine, ed Instituto, comprese anche le undici Congregazioni, e li Padri Gesuiti, di qualunque Monostero, Convento, Ospizio, Oratorio, Chiesa, ed altro luogo Pio di quest'Alma Città di Roma, che hanno il peso di celebraro le Messe in un Altare certo, e determinato, debbano per l'avvenire celebrarle nel medesimo, e non in altro Altare, benche ugualmente, ò più privilegiato. Ed acciò apparisca tale adempimento, doveranno li sudetti, che averanno celebrato, notare di proprio carattere la celebrazione nel libro, che nelle Sagrestie si ritiene à tal'effetto con l'espressione dell'istesso Altare, come per esempio, se si hanno da celebrare la Messe nell'Altare di S. Francesco, devono scrivere di proprio carattere la celebrazione in questa forma, cioè: *Ego N. celebravi ad Altare S. Francisci:* overo, essendo notato l'Altare nel foglio contraposto, possono scrivere in questo modo: *Ego N. celebravi ad contrascriptum Altare:* e così doveranno fare di altro Altare, se l'obligo sarà in Altro Altare; altrimente incorreranno ipso facto nella pena dieci scudi d'oro per ogni volta, che contraverranno, da applicarsi la metà all'Accusatore, e l'altra metà à luoghi Pii, ad arbitrio della Santità Sua, e saranno tenuti à celebrare di nuovo le Messe celebrate, ò fatte celebrare in altro Altare, overo non notate nella forma già detta, come se non fussero in modo veruno adempite. E se saranno Regolari quelli, che in qualunque modo contraverranno à quanto nel presente Editto si contiene, incorreranno ipso facto nella pena della sospensione dall'uffizio, e della privazione della voce attiva, e passiva, ed anche tanto contro i sudetti Secolari, quanto Regolari si procederà ad altre pene, ancora maggiori, de arbitrio di Sua Santità. E contro i Sagrestani, ed altri Sopraintendenti alle Sagrestie, che non invigilaranno alla puntuale osservanza di tale adempimento, si procederà rigorosamente con simili, ò altre pene, ad arbitrio di Sua Beatitudine.

Similmente ordina, e comanda, che le Messe perpetue dalla pia disposizione de' Fedeli lasciate da celebrarsi in una certa, e determinata Chiesa, non possano in conto alcuno celebrarsi, ò farsi celebrare in altra Chiesa, e molto meno fuori di Roma, ancorche l'altra Chiesa tanto dentro la Città, quanto fuori, fosse dipendente dalla Chiesa, dove sono state destinate le Messe, ò fosse della stessa Religione, e dell'istesso Instituto. E quelli, che in qualunque maniera contraverranno, incorreranno nel medesimo modo nelle penè già sopra espresse.

Finalmente essendosi ordinato sotto il primo di Ottobre 1704. nel sopranominato Editto, ò Istruzione da osservarsi per l'adempimento degli oblighi delle Messe, che il libro delle Messe perpetue debba inta volarsi anno per anno, ed essere finito d'intavolarsi dentra il mese di Ottobri di ciaschedun'anno per l'anno avvenire, e nelli mesi di Novembre, e Decembre esibirsi al Computista deputato dalla medesima Santità Sua; ed essendosi per l'esperienza riconosciuto, che l'esibirlo in detto tempo genera qualche confusione, ed incommodo, perche molti portandolo nel fine del mese di Decembre, non possono poi subito per l'angustia del tempo, dentro in quale non può il Computista riconscere tanti libri, nel principio del nuovo anno riaverlo, & in conseguenza notare in esso la celebrazione delle Messe, mà sono

forzati

forzati à notare la celebrazione in foglio volante; perciò la Santità Sua non cessando di sempre più procurare il miglior, e più facile modo di adempire gli oblighi delle Messe, confermando in tutto, e per tutto il nominato Editto, ò Istruzione, e solo in questa parte moderandolo, espressamente ordina, e comanda, che li libri delle Messe perpetue per l'anni avvenire debbano intavolarsi dentro il mese di Settembre, ed esibirsi al detto Computista dentro il mese di Ottobre, sotto le medesime pene à i Trasgressori, già nell'accennato Editto contenute.

Avverta dunque ciascuno di puntualmente adempire quanto nel presente Editto si prescrive, altrimente incorrerà irremissibilmente nelle pene in esso comminate, ed anche in altre maggiori, ad arbitrio di Sua Beatitudine. Ed acciò nissuno possa in qualsivoglia tempo allegare ignoranza di quello si contiene in questo Editto, si doverà in ciascuna Sagrestia di tutte, e singole Chiese, e luoghi Pii di Roma tenere continuamente affisso in luogo visibile un'esemplare del medesimo Editto, sotto pena in caso di contravenzione di scudi dieci d'oro, da pagarsi irremissibilmente dalli Sagrestani, ò Sopraintendenti alle Sagrestie, se saranno Preti Secolari, e della privazione dell'uffizio, della voce attiva, e passiva, e dell'inabilità à qualsivoglia uffizio, se saranno Regolari: dichiarando però, che questo Editto publicato, ed affisso ne i soliti luoghi di Roma, obligherà tutti, e singoli, come se à tutti, e singoli fosse personalmente intimato. Questo di 25. Gennaro 1708.

Leonardo Antonio Ghezzi Segr. della Sagra Visita Apostolica.

Nicolò Pignatelli Commissario, e Fiscale della Sagr. Visita Apost.

Paolo Fatii Not. delle Sag. Cong.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ Montis Citatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Placentinum SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Sebastianus Vasellus.

DECRETA, ET ORDINATIONES

V. Variæ pro recta Hospitalium Urbis spirituali, ac temporali administratione.

Essendo pervenuti alla notizia di Nostro Signore Clemente XI. molti abusi, ed inconvenienti di alcuni Spedali di Roma, e volendo la Santità Sua con il suo vigilantissimo, e paterno zelo à quelli ovviare, e sempre più procurare il buon regolamento spirituale, e temporale di essi Spedali; Quindi per ordine espresso datoci à bocca premurosamente ordina, e comanda nella seguente forma, cioè.

1. Che li Religiosi destinati alla pia Visita delli Spedali, secondo la ripartizione prescritta nell' Editto stampato, prontamente ricevino questo incarico, e con tutta la diligenza, ed esattezza attendino alla cura dell'Infermi, non solo con udire le loro confessioni Sagramentali, con istruirli ne i misteri della Santa Fede, con farli esercitare atti di Fede, Speranza, e Carità, ed altri atti necessari alla salute dell'anime in conformità delle istruzzioni già impresse; Mà con esercitarsi ancora essi Religiosi nelli atti di carità in occorrenza de' bisogni corporali dei medesimi Infermi.

2. Li Confessori ordinari di essi Spedali, con il pretesto di aspettare li Religiosi destinati come sopra, non possano negare, ò differire, ò trascurare di udire le confessioni dell'Infermi, e di esercitare le altre opere di pietà, alle quali sono tenuti per il loro officio; Nè da questo s'intendano in modo alcuno disobligati per l'assistenza straordinaria delli sudetti Religiosi, stabilita in sussidio, e per maggior commodo di essi Infermi.

3. Li Priori, ed altri Officiali, e Ministri delli Spedali non possano impedire da esercitare questa pia Opera di udire le confessioni dell'Infermi quei Sacerdoti Secolari avventizi, li quali siano attualmente Confessori, benche solo approvati per una certa, e particolare Chiesa di Roma; Potendo anche questi tali in vigore di un Editto speciale della Santità di Nostro Signore udire le confessioni dell'Infermi nelli accennati Spedali, rimettendosi però alla prudenza de i medesimi Priore, ed Officiali l'ammettere li detti Confessori per li Spedali delle Donne.

4. Non essendovi probabile, ò prossimo pericolo di morte non si costringano à confessarsi l'infermi subito, che arrivano alli Spedali, e prima di entrare in letto: Ma debbano prima porsi à letto, ed'ivi per qualche tempo congruo farli riposare ad arbitrio prudente del Confessore assistente, il quale intanto con ogni carità, e diligenza procuri ben disporre li medesimi Infermi à far come si deve una buona confessione per poi degnamente, e con vero frutto ricevere questo tanto necessario Sacramento della penitenza.

5. Tutti li sopranominati Confessori degl Spedali per maggior tranquillità delle coscienze dell'Infermi, sappiano bene, ed esattamente osservino l'Indulto per i casi riservati, e per altre facoltà, ed indulgenze già concesso allo Spedale della Beata Vergine della Consolazione con Breve della santa memoria di Paolo Terzo sotto li 13. Giugno 1544., ed'hora riformato, e dichiarato con altro simile Breve della Santita di Nostro Signore Clemente XI. sotto li 12. Gennaro dell'anno corrente 1714. e communicato à gl'altri Spedali di Roma.

6. Li Confessori, e Cappellani ordinari delli Spedali giamai lascino, ò trascurino l'assistenza de i moribondi, e partircolarmente in tempo di notte, mà vestiti con Cotta, e Stola, continuamente debbano à quelli assistere, ed aggiutarli con pie, e devote esortazioni, ed orazioni secondo il Rituale Romano à conseguire l'eterna salute.

7. Li Priori delli medesimi Spedali, sotto pena della privazione de' loro uffici, e di altre ad arbitrio debbano con chiavi ben custodire il libro, nel quale si hanno da sottoscrivere li Religiosi per i giorni destinatili ad assistere, nè permettano che tali Religiosi si sottoscrivino, se prima non costa eh'eglino abbiano fatta la dovuta assistenza in conformità delle Istruzzioni sopra di ciò emanate.

8. Non sia lecito, nè in conto veruno si permetta alle Donne di entrare alli Spedali dove sono gli Huomini, nè all'incontro à gl'Huomini dove sono le Donne senza grave, ed urgente necessità, e licenza in scritto delli Custodi, ò Superiori deputati di essi Spedali, quale licenza debba farsi doppo la precedente Fede del proprio Paroco, che attesti della parentela, e consanguinità, e debba riconoscersi dal Priore dello Spedale, anche in caso dell'ingresso dell'Huomo allo Spedale delle Donne.

9. In

9. In niun modo si permetta all'Infermi tanto femmine, quanto maschi l'alzarsi dai loro letti, ed andare ignudi per lo Spedale, mà debbano essere decentemente coperti.

10. Il Santissimo Viatico si porti all'Infermi onorevolmente con i dovuti lumi, ad accompagnamento di tutti quei, che devono intervenirvi, ed in ogni modo si procuri da i Superiori, ed Officiali, che tutti gl'Astanti anche Ministri umilmente adorino un tanto Venerabile Sagramento con inginocchiarsi, e fare altri segni di culto Christiano, e Religioso.

11. Con la dovuta carità, e divozione dalli medesimi Spedali si osservi nel seppellire i morti quel pio rito di far precedere al Cataletto la Croce con alcuni Sacerdoti, ed alcuni lumi. Ne possano tali morti essere prima seppelliti se non doppo il dovuto spazio di tempo almeno diventi hore, ò anche più, secondo il prudente giudizio de Periti acciò che non possa restare dubbio alcuno sopra la loro morte, si come ammonisce il Rituale Romano.

12. Restino privi dell'officj, e soggiacciano ad altre pene anche più gravi, e maggiori ad arbitrio, secondo le circonstanze de casi tutti quelli, li quali per loro trascuragine, ò difetto di assistenza lasciassero morire gl'Infermi senza li Sagramenti.

13. Nelli Spedali sempre di giorno, e dinotte assistano alcuni Giovani di guardia in numero sufficiente, acciò possino esser pronti all'occorenze, e repentini casi dell'Infermi, e parimente in quelli delle femmine vi siano simili Donne di guardia, ed anche in ciascuno Spedale sempre di giorno, e notte à vicenda vi assista almeno un Confessore per i bisogni Spirituali dell'Infermi.

14. E finalmente essendosi dalla Sagra Congregazione della Visita Apostolica per ordine espresso della felice memoria d'Innocenzo XI. sotto li 4. Gennaro 1686., e successivamente dalla medesima Sagra Congregazione per simile ordine della Santità di Nostro Signore sotto li 13. Settembre 1712., già altre volte providamente ordinato: *Che arrivando alli Spedali di Roma malati di qualsivoglia sorte d'infermità, ò feriti debbano tutti indifferentemente dalli Soprastanti di essi Spedali essere con carità ricevuti, ed immediatamente posti ne i letti de medesimi Spedali senza che al loro arrivo si possino ricusare, e mandar via, con il motivo, che in detti Spedali non si curino malati di simil'infermità, ò feriti, e che debbanno ritenersi insinò à tanto, che dai Medici ordinari di essi Spedali sia riconnosciuto il loro male, ed allora con l'attestazione de medesimi Medici, doveranno li Soprastanti con tutta carità, e nella forma più commoda trasmetterli all'altri Spedali soliti à ricevere simili malati, o feriti*: Hora la medesima Santità Sua di nuovo approva, e conferma in tutto, e per tutto tale ordine, e decreto, e sotto le medesime pene in esso comminate premurosamente ne incarica la di lui totale, e piena osservanza.

Ed acciò tutte, e singole cose sopradette siano puntualmente, e con ogni esatezza osservate, nè possa in qualunque tempo allegarsi l'ignoranza di esse, perciò anche la medesima Santità Sua, con ordine speciale come sopra datoci à bocca espressamente ordina, e comanda à tutti li Priori, ed Officiali di tutti, e singoli Spedali di Roma sotto la pena della privazione de i loro offici, ed altre pene anche maggiori, ad arbitrio, che li presenti ordini, e decreti debbano perpetuamente, continuamente tenersi affissi in ciascheduno Spedale in luogo publico, e visibile. Questo di 31. Genn. 1714.

F. Vescovo di Lecce Pro-Secretario.

Nicolò Pignattelli Commissario, e Fiscale della Visita.

Paolo Fatii Notaro A.C., e delle Sagre Congregazioni.

VI.

EDICTUM.

Quo præcedentes Ordinationes instaurantur, ac plura insuper alia pro accuratiori onerum Missarum adimplemento statuuntur.

La Pastorale sollecitudine della Santità di Nostro Signore già mai si stanca di pensare à stabilire un perfetto regolamento, perche totalmente si adempiscano i Legati, e pesi delle Messe, e ne ricevano il dovuto, e pronto suffragio le anime de Defonti, ed ajuto, e grazie li Fedeli, che non li trascurano; Perciò avendo negli anni scorsi fatto publicare alcuni Editti, per mezzo de' quali si è ottenuto nella maggior parte il bramato fine, ne rinova ora con tutto il fervore, autorità, e commando quanto in essi viene prescritto: e sentendo tuttavia insorgere alcuni abusi nell'adempimento di molti Legati, à cui possa darsi più opportuno rimedio, con commando espresso dotoci à viva voce vuole, che si publichino gli ordini seguenti.

Primieramente per li Legati di Messe, che restano in arbitrio di poterli sodisfare in quella Chiesa, ò Chiese, dove parerà, e piacerà à gli Eredi, ò altri, che abbino per qualunque titolo l'obligo ingionto di adempirli, siano tenuti li detti Eredi, ò altri come sopra, tanto Ecclesiastici, quanto Laici di qualsivoglia stato, grado, e condizione in fine di ogni anno portare le giustificazioni del loro adempimento nella Computistaria della Sagra Visita, nella quale se ne riterrà registro in libro à parte, e verranno riconosciute da uno de' Computisti à tal fine deputato, e sottoscrite da Monsignor Segretario della Sagra Visita Apostolica pro tempore, sotto pena à Contraventori di scudi 25. d'oro da applicarsi la metà al Denunziante, che sarà tenuto segretto, e l'altra metà in benefizio de poveri luoghi Pii, e se saranno Regolari, incorrano nella pena della sospenzione dall'offizio, e della privazione di voce attiva, e passiva, oltre altre pene anche maggiori ad arbitrio di Sua Santità, e della Sagra Congregazione della Sagra Visita.

Ordinando, e dichiarando, che le giustificazioni da esibirsi, come sopra, debbano contenere la celebrazione delle Messe notata giorno per giorno dal Celebrante in un foglio, ò libretto particolare con la sottoscrizione in fine del Rettore, ò Sagrestano di quella Chiesa, ò Chiese, nelle quali si saranno celebrate; Et per la celebrazione delle Messe, che per disposizione de Benefattori, ò per speciale Indulto si facere fuori di Roma, le dette giustificazioni debbano esser legalizzate dagli Ordinarii de' luoghi, se li Celebranti saranno Sacerdoti Secolari, e se Regolari, da Superiori Maggiori della loro Religione.

E quando il Benefattore hà ingionto il peso à gli Eredi, ò altri di dichiarare la Chiesa, dove abbino à celebrarsi le Messe, siano quelli tenuti sotto le pene sudette dentro sei mesi determinare la Chiesa, nella quale abbia à farsi l'adempimento, e registrarsi nella Tabella di detta Chiesa.

Ordina parimente la Santità Sua, che tutti li pesi di Messe perpetui, ò à lungo tempo, che passi li dieci anni, li quali fino al presente non si trovassero espressi nelle Tabelle di quelle Chiese, in cui devono sodisfarsi, ò perche l'obligo di sodisfarli spettava ad altri, ò Secolari, ò Regolari, ò luoghi Pii, ò pure perche sin'ora si sono fatte sodisfare come se fossero Messe avventizie, per l'avvenire si aggiungano alle dette Tabelle, con l'espressione, che il peso di farli sodisfare spetta à tali Eredi, Legatari, ò altri. E per la più pronta, e facile esecuzione si ordina à gli Eredi, Legatari,

tari, ò altri, come sopra, che non trovandosi espressi gli accennati pesi nelle Tabelle di quelle Chiese, dove gli devono far sodisfare, nel termine di sei mesi ne portino la notizia in detta Computistaria sotto le pene di sopra espresse.

In oltre la Santità Sua vuole, e commanda, che l'erezione delle Cappellanie, ò essegnamento de' fondi per peso di Messe ingionto da' Benefattori, si faccia sollecitamente, e perciò nel termine di sei mesi dovranno gli Eredi, ò altri, come sopra, far costare in detta Computistaria l'erezione, ò assegna fatta de' fondi. E quando per qualche giusta, e ragionevol causa si richiedesse maggior tempo, dentro il medesimo termine di sei mesi dovrà impetrarsi una proroga competente.

Essendo per tanto tutti questi ordini diretti à togliere abusi, e mantenere con facilità, ed esattezza l'adempimento de' Legati Pii, procuri ciascuno prontamente eseguire quanto nel presente Editto si contiene, e per secondare con la dovuta ubbidienza la rettissima intenzione di Sua Beatitudine, e per non incorrere nelle pene in esso comminate, le quali irremisibilmente si eseguiranno contro li Trasgressori; Dichiarando, che il medesimo Editto publicato, ed affisso ne' soliti luoghi di Roma obligarà tutti, come se à tutti; e ciascheduno di loro fosse personalmente intimato: Ed acciò che in qualsivoglia tempo avvenire nissuno possa allegare causa d'ignoranza di quanto nel presente Editto si contiene, si dovrà in ciascheduna Sagrestia di qualsivoglia Chiesa, e luogo Pio di Roma tenere continuamente affisso in luogo visibile uno esemplare del medesimo Editto sotto le pene di sopra espresse in caso di contravenzione. Dato li 18. Settembre 1719.

A. M. Pallavicini Segretario della Sagra Visita Apostolica.

Gaetano Ivones Commissario, e Fiscale della Sagra Visita Apost.

Paolo Fat.i Not. A. C., e delle Sagre Congregazioni.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetus Urbis ut moris est, per me Hieronymum Erbam SS. D. N. Papæ Curs.

Franciscus Bartolottus Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Cæremonialis.

Juxtà temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Quo nemini licere declaratur Strata ad Ecclesias sibi deferri facere, exceptis dumtaxat Personis Regalibus, & si secus actum fuerit, graves pœnæ statuuntur.

PRoposito in Sacra Congregatione Cæremoniali quodam abusu inter alios, qui de recenti in Urbe irrepserunt, eadem Sacra Congregatio ad eum omninò tollendum, die 30. Maji currentis anni 1701. decrevit.

Non licere cuicumque Personæ quovis gradu, conditione, ac dignitate insignitæ, (ipsis Personis Regalibus tantùm exceptis) ad Ecclesias Strata sibi deferri facere, & si secùs actum fuerit, immediatè cessandum fore à Divinis. Quod nisi servetur, Rectores, cæterosque Ecclesiarum Ministros, ipso facto Excommunicationis pœnam, aliasque arbitrio Sacræ Congregationis incurrere, eamque Ecclesiam, in qua talis abusus permissus fuerit, habendam esse pro interdicta.

Et facta per me Pro-Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum præfatum approbavit, nec non promulgari, atque executioni tradi, & in omnibus Urbis Sacrariis affigi mandavit. Die 3. Octobris 1701.

C. Cardinalis Barberinus Pro-Præfectus.

Candidus Cassina Cærem. Magister. Pro-Secretarius.

DECRETUM.

Quo PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis Minorum S. Francisci de Paula locus conceditur in Cappellis Pontificiis post Generales, & Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, & bini sermones ibidem assignantur. II.

REmissis à Sanctissimo Domino N. ad Sac. Congregationem Cæremonialem supplicationibus Patrum Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula pro obtinendo loco in Cappellis Pontificiis, & binis sermonibus infra annum habentis, prout habent alii quinque Generales, ac Procuratores Generales Ordinum Mendicantium; Eadem Sacra Congregatio ad preces Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Albani præfati Ordinis Minimorum apud Apostolicam Sedem Protectoris, censuit concedendum esse locum in Cappellis Pontificiis PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula post alios Generales, & respectivè Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, assignatis Feriâ secundâ Paschatis Resurrectionis, & Festo S. Joannis Apostoli, & Evangelistæ pro Sermonibus habendis in Sacello Pontificio, si Sanctitati Suæ placuerit.

Et facta de prædictis per me Secretarium relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua benignè annuit, Decretum approbavit, & publicari mandavit. Hac die 26. Martii 1716.

N. Episcopus Ostien. Card. Acciajolus Præf.

Candidus Cassina Secretarius.

DECRETUM.

Super assignatione loci in Cappellis Pontificiis PP. Generali, & Procuratori Generali Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum post omnes alios Generales, & Procuratores Generales, qui jam tali prærogativa potiuntur. III.

CUM Sanctissimus Dominus Noster supplicationes à Patre Magistro Francisco Maria Bichio Vicario, & Procuratore Generali Ordinis

dinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm P. Magistri Pantaleonis Garziæ Troncon Generalis, quàm totius Ordinis prædicti nomine, humillimè Sanctitati Suæ porrectas, pro habendo loco in Cappellis Pontificiis, ac Sermonibus ibidem peragendis, prout obtinent alii sex Generales, & Procuratores Generales Ordinum Mendicantium, ad Sac. Congregationem Cœremonialem remiserit, Eadem Sac. Congregatio ad preces Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Otthoboni S. R. E. Vicecancellarii, ejusdem Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, censuit concedendum esse locum in Cappellis Pontificiis PP. Generali Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum post omnes alios Generales, & respectivè Procuratores Generales, qui jam tali prærogativâ potiuntur; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die 27. Januari 1718.

Et facta de prædictis relatione Suæ Sanctitati per me Secretarium, Sanctitas Sua benignè annuit, Decretum approbavit, & publicari, ac servari mandavit. Hac die prima Februarii ejusdem anni.

N. Episcopus Ostien. Card. Acciajolus Præfectus.

Candidus Cassina Secretarius.

EDICTA MEMORABILIA

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium Consultationibus Negotiorum Status Ecclesiastici Præfectæ.

Juxtà temporis seriem disposita.

EDICTUM.

I. In eos, qui deferre, retinere, conficere, vel in Ecclesiasticam Ditionem in vehere ausi fuerunt, parvos Cultros qualitatis, & mensuræ hic descriptæ.

Fabritio del Titolo de SS. Gio: e Paolo della S. R. C. Prete Cardinale Paulucci.

Richiedendo il servitio della publica quiete, e sicurrezza de' Sudditi, che si ponghino più pronti, e validi rimedii che sianno possibili per ovviare alla frequenza degli homicidii, che da qualche tempo in qua si commettono con coltelli ferratori, sì in Rama, come nello Stato Ecclesiastico tanto mediatamente quanto immediatamente soggetto. Quindi è che la Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI. usando della sua paterna vigilanza, e cura, attese le notizie pervenute à Sua Beatitudine, che tanto nella Città di Roma, e suo Distretto, quanto in altre Città, e Luoghi di tutto lo Stato Ecclesiastico tanto immediatamente, quanto mediatamente soggetti alla Santa Sede sia stata introdotta una nuova forma di coltelli ferratori, quali per la loro punta seguita, ò fatta à fronde d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte, benche non eccedino la lunghezza di un palmo di cana romana mercantile, e non habbino molla, cerchietto, ò altro ingegno, che fermi il manico con la lama, sono però fabricati in maniera, che pajono più tosto ordinati ad inferire la morte, che ad altro uso humano, hà ordinato con il parere della Sac. Consulta, che per riparare à tali delitti si publichi il presente bando da valere à beneplacito della Santità Sua, e della Santa Sede Apostolica, con il quale primieramente, ricordando la puntuale osservanza della Constituzione della san. mem. di Alessandro VIII. che comincia, *Et si cuncta*, fatta l'anno primo del suo Pontificato Idibus Augusti 1690. sopra la delatione, e retentione de pugnali, cotelli, & de qualunque altra sorte d'armi di minor misura di trè palmi di canna romana, e della sua dichiarazione publicata li 22. di Settembre di detto anno, come anco di qualunque altra Bolla, Constitutione, e Provisione, ò dichiarazione fatte fin qui da altri Sommi Pontefici suoi Predecessori, e delli Bandi d'ordine de' medesimi Sommi Pontefici in diversi tempi publicati sopra la delatione, e retenzione di simil sorte d'armi, il tenore delle quali tutte, e singole vuole, che si habbia qui per espresso, come se di parola in parola fussero state inserite, e respettivamente ampliando la disposizione della sudetta Constituzione di Alessandro VIII., e della sua dichiarazione, e d'ogni altra disposizione, come sopra, ordina, e comanda à chiunque si sia di qualsivoglia stato, grado, condizione, e preeminenza tanto mediatamente, quanto immediatamente sogetto alla Santità Sua, & alla S. Sede Apostolica, comprese anco le quattro Legazioni di Bologna, Ferrara, Romagna, & Urbino, & anco la Città di Benevento, che sotto pena irremissibile della Galera per sette anni da estenderfi ad arbitrio della Sacra Consulta, secondo le qualità, e circostanze de' casi, e delle Persone, anco fino alla perpetua, in avvenire non porti tanto di nascosto, quanto in palese, nè tampoco ritenghi in casa qualunque sorte di coltelli ferratori, anco ad uso da accommodar le pene, con punta di lunghezza maggiore di tre quarti d'un palmo di canna romana mercantile fra manico, e lama, come anco quelli, che se bene sono di tre quarti d'un palmo di canna, come sopra; e di minor lunghezza, sono però fatti con la punta seguita, ò à fronde d'oliva, ò con il taglio da tutte due le parti, e chiunque l'haverà in Roma, e suo distretto, anco in luoghi Baronali, li debba portare nel termine di quindeci giorni al Tribunale del Governo di Roma, e negli altri luoghi dello Stato Ecclesiastico frà trenta giorni a' Signori Cardinali Legati, ò Governatori, che non riconoscono nella Provincia Superiore, ò vero di spuntarli; e solamente si permette, che si possano ritenere, e respettivamente portare quelli cotelli ferratori, e temperini, che saranno di lunghezza non maggiori di tre quarti d'un palmo di canna come sopra, frà il manico, e lama, purche non siano à punta seguita, ò fatta à fronde d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte, e non habbiano molla, cerchietto, vite, ò altro ingegno, che fermi il manico con la lama.

Commanda in oltre sotto la medema pena à qualunque persona tanto Artefici, come Bottegari, e Mercanti, che non ardischino doppo la publicazione del presente Bando, fabricare, ò introdurre, ò ritenere nelle loro Botteghe, e Case, ne in mostra, nè nascostamente, tanto per uso proprio, quanto per vendere alcun coltello ferratore, e temperino, tanto con la punta seguita, ò fatta à fronda d'oliva, ò con il taglio dall'una, e l'altra parte di qualunque lunghezza, quanto con altra punta di lunghezza maggiore trà manico, e lama di tre quarti d'un palmo di canna romana, come sopra, dandosegli perciò tempo quindeci giorni dal dì della publicazione del presente Bando ò di mandar fuori dello Stato quei coltelli, che si troveranno havere con tal punta, e respettivamente di maggior lunghezza, ò vero di farli spuntare.

Dichiara, & in oltro vuole Sua Beatitudine, che in tutte le sopradette Ordinazioni, e prohibizioni, oltre l'intendersi compresi li Giudici, Notari, Barigelli, Birri, & ogn'altro Ministro di Giustizia, ancorche servissero à qualunque Curia, e Tribunale Ecclesiastico siano comprese ancora le persone Ecclesiastiche, & in qualcunque modo esenti, anco dell'Ordine Gerosolimitano, & ogni altra Persona espressa nella suddetta Costituzione della san. mem. d'Alessandro VIII. quali non ostante tale eccezzione, dovranno esser puniti, in caso di contravenzione, con la pena irremissibile della Galera per cinque anni, & anco maggiore, secondo le circostanze de'casi, e qualità delle Persone, cioè in Roma, da quelli Giudici, quali hanno, ò gli compete, ò possono esercitare la Giurisdizzione contro di loro, e fuori di Roma dagl'Ordinarii delli Luoghi tanto mediatamente, quanto immediatamente sottoposti alla Santità Sua, & alla Santa Sede, comprese anco le quattro Legationi, e Città di Benevento, come sopra.

Et ad effetto, che non sia trascurata l'osservanza del presente Bando, mà sia da tutti inviolabilmente eseguito, la Santità Sua vuole, ordina, e comanda, che alli Barigelli, & altri Esecutori, facendo la cattura di qualcheduno trovato in flagranti con detti coltelli serratori come sopra prohibiti per le Città, Terre, e Castelli, & in qualsivoglia altro luogo, se gli dia di premio, oltre la solita mercede della cattura, scudi cinque moneta da pagarsegli irremissibilmente dal Contraventore.

E finalmente Sua Santità vuole, che il presente Bando affisso, e publicato in Roma nelli luoghi soliti, astringa, e obblighi ciascuna Persona, come sopra in Roma doppo tre giorni, e nel termine di venti giorni per tutto la Stato Ecclesiastico mediatamente, & immediatamente sottoposto alla Santà Sede, come se ad ogn'uno fusse stato personalmente intimato. E per la contravenzione di esso si procederà etiam per Inquisitionem, & ex officio, come sarà più proficuo alla Corte, & al Fisco. Dato in Roma li 2. Gennaro 1708.

F. Card. Paoluoci.

C. Origo Segr.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Bandimentum affixum, & publicatum fuit ad volvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Benedictum Baldum Apostolicum Cursorem.

Laurentius Cristallinus pro Mag. Curs.

INDULTUM GENERALE.

II. Concessum Inquisitis, & Bannitis, qui in bello contra Turcas sub signis Venetorum militabunt.

Fabritio del Titolo de' Santi Gio., e Paolo della S. R. C. Prete Card. Paulucci.

All' inesplicabile afflizzione, che hà provata, e prova il paterno cuore di Nostro Signore per li noti formidabili progressi, che nel breve corso di poche settimane si sono fatti dalle Arme de' Turchi nel Regno della Morea, & in altri luoghi del Dominio Veneto, aggiungendosi il timore di più dilatate calamità, che quindi posso no derivare anco ad altre Provincie Christiane, e particolarmente a'Popoli dello Stato Ecclesiastico; la Santità Sua doppo il ricorso fatto in sì urgente bisogno al Divino ajuto con private, e publiche preghiere, e doppo gli Uffizii replicatamente passati nella più efficace maniera con tutti li Principi Christiani, per eccitarli alla difesa della publica causa, non hà lasciato di prontamente accorrervi Ella stessa con tutti quegli umani ajuti, che hà potuto, e che dalle pur troppo note angustie dell'Erario Apostolico gli sono stati permessi. Desiderando però di somministrarne altre più validi nella futtura Campagna, mentre ne và prendendo le necessarie misure, si è in tanto degnata di ordinare, che sia notificato, come col presente Editto si notifica à tutti, e singoli, che si trovano contumaci, inquisiti, condannati, e banditi in qualsivoglia luogo, e Tribunale dello Stato Ecclesiastico, mediatamente, & immediatamente soggetto, e per qualsivoglia delitto, eccetto che di ribellione, di lesa Maestà imprimo, e secondo capo, di monetarii, di Parricidii, Traditori, & Assassini di strada: Che se vorranno andare ad arrolarsi in qualitas de' Soldati per militare sotto le Insegne Venete contro il commune Nemico, e col buon servitio rendersi degni della grazia, e remissione: Doppo che si saranno presentati, e fatto registrare il loro nome da Monsignor Nunzio in Venezia: Quelli, che saranno banditi in pena di vita, à riserva di quelli sopra eccettuati, doppo che averannomilitato per il corso di cinque anni continui, & averanno ottenuto da' loro Capitani, e Commandanti il ben servito, e che il medesimo sarà stato riconosciuto da Monsignor Nunzio in Venezia, otteranno la total remissione dalla pena, alla quale erano stati condannati. Agli altri poi, che si trovano banditi in pena di Galera in perpetuo, si concederà parimente la grazia, doppo che averanno militato per lo spazio di trè anni; Et alli Banditi di Galera ad tempus, quando averanno militato per due anni, riportato però che si sia da ciascheduno delli sopranominati il ben servito riconosciuto, come sopra, da Monsignor Nunzio. E perche è molto conveniente, trattandosi di cause sì importante à tutta la Christiana Republica, & alla Cattolica Religione, di derogare per il publico bene al dritto della privata sodisfazione, si dichiara, che l'istessa grazia, e remissione conseguiranno quelli ancora, che adempite le condizioni suddette, non averanno ottenuta la pace, nelli casi, ne'quali la medesima è necessaria, con la riserva però dell'esilio dal luogo del delitto, e suo Territorio, fin tanto che l'ottenghino, sotto pena di nullità della remissione, edi rimaner sottoposti alli pregiudizii di prima in caso di contravenzione. In oltre per facilitare, quanto sia possibile, l'intento desiderato, si notifica, che quelli li quali per andare in Venezia, ò altro luogo destinato per Piazza d'armi ad arrolarsi, averanno bisogno di passare per lo Stato Ecclesiastico dentro in termine di quattro mesi supplichino la Sagra Consulta per ottenere un libero Salvo Condotto, con dare in nota i loro nomi, cognomi, delitti, luoghi, e tempi della loro condanna, che gli sarà concesso con quelle cautele, che pareranno più convenevoli all'istessa Sagra Consulta, tanto in ordine al tempo, che doveranno durare detti Salvi Condotti, quanto in ordine alli luoghi, per i quali doveranno transitare, ad oggeto, che possino senza verun timore di scandalo, e d'inconvenienti portarsi liberamente alli luoghi destinati dalla Republica, per assoldar le Milizie. In fede &c. Dat. in Castel Candolfo 12. Ottobre 1715.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, Mense, & Anno, quibus supra: Supradictum Indultum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Curiæ Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Franciscum Baldum SS. D. N. Papæ Cursorem.

Andreas Græcus Mag. Curs.

EDICTUM.

III. Quo aliàs sancita de Privilegiatis vulgò - *Patentati* - Ditionis Ecclesiasticæ confirmantur, nec non casus, & conditiones declarantur, quibus illi privilegio Fori gaudere debent, cum aliis ordinationibus.

Fabritio del Titolo de' SS. Gio., e Paolo della S. R. C. Prete Cardinal Paulucci.

ANcorche con risoluzioni, e decreti altre volte publicati, particolarmente ne tempi d'Urbano VIII. Innocenzo XI. & Innocenzo XII. sia stato dato opportuno provedimento all'eccessivo numero de Patentati, & all'esenzione del Foro abusivamente pretesa, ò introdotta dalli medesimi; Ad ogni modo, perche l'esperienza hà fatto conoscere, che tuttavia continua, anzi si và giornalmente accrescendo un tale abuso, non solo nel numero, e qualità dell'istesse Patenti, che sotto diversi titoli di ministerio, d'offizio, di rimunerazione gratuita, overo sotto puro nome di familiarità si concedano, ma anco nella pretensione, che hanno simili Patentati, ò privilegiati d'essere indistintamente in tutte le loro cause esenti dal Foro, e giurisdizione de i Giudici ordinarii con notabilissimo pregiudizio del retto, e spedito corso della giustizia, e della publica quiete, il che deriva principalmente dall' erronea intelligenza, e sinistra interpretazione delle sudette risoluzioni, e Decreti, intorno alla total comprensione di detti Patentati di qualunque specie essi siano. Quindi è, che nostro Signore, il quale in mezzo alle gravissime cure, nelle quali si trova la sua Pastorale sollecitudine, non lascia d'invigilare con paterna, & indefessa clemenza al buon regolamento della giustizia, e suoi Tribunali, & all'indennità, e commodo de suoi sudditi, dopo avere udito il parere di una particolare Congregazione di Signori Cardinali, e Prelati specialmente à tal'effetto deputata, inerendo à quanto dalla medema Congregazione adunatasi nel giorno delli 14. di Giugno prossimo passato con l'oracolo della sua viva voce à noi sopra di ciò communicato, hà ordinato, che si publichi il presente Editto, con cui riducendo alla memoria, & incaricando la piena, e totale osservanza degl'enunciati Decreti, e risoluzioni de i mentovati Sommi Pontefici, e specialmente d'Innocenzo XI. sotto li 7. Novembre del 1676. e d'Innocenzo XII. in data delli 28. Settembre 1692. il tenore de'quali vuole, che si abbia per espresso, come se di parola in parola fosse quì registrato, per togliere affatto in avvenire ogni abuso, e qualsivoglia pretesto di sinistra interpretazione, stabilisce, dichiara, ordina, e commanda, che à tutti li Patentati, come sopra, li quali in virtù delle loro Patenti particolari, e non per altro titolo giuridico, pretendono esse re esenti della giurisdizione de'loro Giudici ordinarii, tanto in Roma, quanto in tutte le Provincie, e Legationi dello Stato Ecclesiastico, anco di Bologna, e Ferrara, benche siano Patentati, e Privilegiati de Signori Cardinali, degl'Arcivescovi, e Vescovi, de' Signori Cavalieri della Sac. Religione di Malta, e de' loro Commendatori, e Priori, e di altri Ecclesiastici anco Regolari, e di qualunque altra persona di qualsisia qualità, condizione, dignità, e preeminenza, e che meritassero individua, e specialissima menzione, quali tutti la Santità Sua vuole, e commanda, che s'intendino compresi, come se individualmente, e ciascheduno di loro fusse quì nominato, niuno affatto eccettuato (non compresi unicamente gl'Offiziali della Sac. Congr. della Santissima Inquisizione) suffraghi il privilegio del Foro solamente nelle cause, tanto civili, quanto criminali, e miste concernenti in qualunque modo il loro Offizio, e ministero ò che abbiano causa, annessione, e dipendenza dall'istesso Offizio, e ministero, e non in altre cause: Di modo che se contro questa dichiarazione, disposizione, & ordinazione, si proferissero in alcun tempo Decreti, ò Sentenze, e concedessero inibizioni, ò si attentasse qualunque altra cosa in contrario, tutti, e singoli detti atti s'intendino, e siano de fatto irriti, nulli, di niun valore, e come se non fussero stati fatti, e possino respettivamente, e senza incorso d'alcuno attentato impunemente disprezzarsi. Vuole in oltre la Santità Sua, che tutte le Persone di sopra nominate, alle quali in qualsivoglia modo compete il Jus di concedere le sudette Patenti, e Privilegi (non derogando punto alle Risolutioni, Decreti, Editti, & altre provisioni in diversi tempi emanate intorno al registro delle Patenti, anzi quelli approvando, confermando, e quanto faccia di bisogno rinovando) siano tenute dentro il termine di due mesi dalla publicazione del presente Editto à trasmettere in Segretaria di Stato la noto distinta dell' Offizii necessarii, per i quali intendano di dare le dette Patenti, col numero determinato, e qualità precisa di detti Ufficiali; Avvertendo alli dd. Patentati, e Privilegiati, che se non sarà stata trasmessa la nota sudetta in Segretaria di Stato, ò che essi ritenghino Patenti concesse per altro Offizio diverso da quelli, che saranno stati espressi in detta nota, ò che siano di numero eccedente al già determinato nella medesima, non suffragherà à i medesimi alcun privilegio di Foro qualcunque sia la causa di cui si tratti, e si considereranno tali Privileggi, e Patenti come senon fossero loro state concesse.

Rispetto poi alli Patentati Camerali, essendo stato con altre particolari disposizioni bastantemente proveduto al registro delle Patenti, alle facoltà di portar l'armi, & al privilegio del Foro, si ricorda, e si incarica loro strettamente senz'altra innovazione, l'osservanza di quanto in esse si contiene, e specialmente nel Bando del Cardinal Panfilii delli 4. Marzo 1645. nell' Editto della sa. me. d'Innocenzo XI. in data delli 7. Novembre 1676. e nelle risoluzioni prese dalla Congregazione deputata li 28. di Settembre 1714. e successivamente dalla Santità Sua approtate sotto li 4. Ottobre dell'istess'anno.

E quanto si dispone, & ordina nel presente Editto vuole Sua Santità, che si osservi in tutto lo Stato immediatamente, e mediatamente soggetto alla S. Sede, e che publicato, & affisso, che sarà ne i luoghi soliti di Roma, e di quelle Città ancorda, ove risiedano li Presidie Provincie, e nelle quattro Legazioni di Bologna, Ferrara, Romagna, è Urbino, obblighi ogn'uno all'osservanza, come se gli fusse stato personalmente intimato. Dato in Roma li 4. Aprile 1718.

F. Card. Paulucci.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit in Curia Innocentiana, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem.

Andreas Grecus Pro Magistro Curs.

PROROGATIO.

VI. Termini in præcedenti Edicto assignati illis, quibus Jus competit concedendi Privilegia, seu Diplomata *Patenti* nuncupata pro eorum exhibitione in Secretaria Status, una cum notulâ Officialium ab ipsis deputatorum sub pœna amissionis Privilegii.

Fabrizio del Titolo de' SS. Giovanni, e Paolo della Santa Romana Chiesa Prete Cardinal. Paulucci.

PRemendo sommamente alla Santità di Nostro Signore, che la Giustizia habbia il suo corso, con l'osservanza di quanto si prescrive nell'Editto publicato li 4. Aprile 1718. per la dichiarazione di quelli casi, e di quelle condizioni, che devono essere adempite, acciò li Patentati, e Privilegiati possino godere il Privilegio del Foro; E perche trà le altre condizioni veniva principalmente ordinato, che tutte le persone in esso nominate, alle quali in qualsivoglia modo compete il Jus di concedere le Patenti, e Privilegii fossero tenute dentro il termine di due mesi dalla publicazione dell' enunciato Editto trasmettere in Segretaria di Stato la nota distinta degl'Ufficii necessarii, per i quali intendevano di dare le dette Patenti col numero determinato, e qualità precisa di detti Uffiziali, con avvertire alli detti Patentati, e Privilegiati, che se non fosse stata trasmessa la nota sudetta, ò che essi ritenessero Patenti concesse per altro Officio diverso da quelli, che fossero stati espessi in detta nota, ò che fossero di numero eccedente al gia determinato nella medesima, non gl'avria suffragato alcun Privilegio di Foro, e si sarebbero considerati, come se tali Privilegii, e Patenti non fossero loro stati concessi, e come pià amplamente si dispone in detto Editto, al quale in tutto, e per tutto si habbia relatione; Mà ciò non ostante da molti e stata trascurata dentro il termine ivi prefisso la detta trasmissione: Onde tutti li Giudici, e Tribunali per altro competenti sono rimasti in piena libertà di procedere in qualunque Causa tanto civile, quanto criminale, e mista di simili Patentati senza verun riguardo alla loro pretesa esenzione; Tuttavia la Santità di Nostro Signore usando della sua paterna clemenza si è degnata di prorogare per un altro mese dalla data della presente il termine alle persone sudette per trasmettere in Segretaria di Stato l'enunciata nota, dopo il qual termine intende, e vuole, che senza alcun ritardo si proceda liberamente nelle cause come sopra, e respettivamente contro li Patentati, e Privilegiati di quelle persone, che non l'averanno trasmesse senz'altra dichiarazione, decreto, ò resoluzione di qualsisia Giudice, Tribunale, ò Congregazione: E senza speranza di altra Proroga, ò ulterior dilazione. Et acciò ad alcuna delle sopradette Persone non possa giovare la scusa, ò preteste d'ignoranza, ò di figurata tolleranza; Ordina, e commanda la Santità Sua, che la presente Notificazione publicata, & affissa che sarà ne'luoghi soliti di Roma, e di quelle Città ancora, ove risiedono li Presidi delle Provincie, e nelle quattro Legazioni di Romagna, Ferrara, Urbino, e Bologna obblighi, & astringa ogni uno in tutto lo Stato immediamente, è mediatamente soggetto alla S. Sede, comme se in ciascun luogo particolare anco mediato fosse stata publicata, & ad ogni persona particolarmente intimata. Dato in Roma questo di 7. Febraro 1719.

F. Card. Paulucci.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradicta Notificatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ Innocentiam, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Batialem Apost. Curs.

Joannes Trifellius Mag. Curs.

EDICTUM.

V. Cautelas præscribens observandas à Gubernatoribus localibus, & Custodibus Portarum quoad testimonia sanitatis, cum aliis Ordinationibus ad arcendum à Pontificia ditione pestilentiæ flagellum opportunis.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Pauluccio.

ANcorche dalla Santità di Nostro Signore siano state fin'ora prese tutte quelle misure, e precauzioni, che nelle presenti calamitose contingenze del consaputo mal contagioso introdotto in Marsilia, conveniva di prendere per preservare la salute de' proprii Sudditi da qualunque pericolo; riflettendo nondimeno con la sua paterna vigilanzá, che la più forte, e più efficace di ogni altra cautela, è quella di togliere, per quanto sia possibile i pretesti, e l'occasioni di poter contravenire ai precedenti Editti, per mezzo dei quali è stato interdetto, ò sospeso alla detta Città di Marsillia, e ad altri Paesi, e Luoghi in essi descritti il commercio con lo Stato Ecclesiastico, hà stimato indispensabile di rinuovare, e di confermare, sicome col presente Bando rinuova, e conferma, tutto ciò, che n'egl'altri già publicati sotto li trè, dieci, quattordici, e quindeci del corrente è stato disposto, e di render più sicuro il loro adempimento con l'introduzione de i bulletini di Sanità, di modo che non possa alcuna persona di qualunque stato, grado, e condizione, che sia, benche Ecclesiastica, tanto Secolare, quanto Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente, la quale avesse bisogno d'individua, especial mentione, ancorche provenisse da Paesi non interdetti, nè sospetti, entrare nello Stato Ecclesiastico, tanto per Mare, quantó per Terra senza esser munita de' predetti bullettini, ò fedi di Sanità. Vvole dunque la Santità Sua, che ciascheduna di dette persone nel primo ingresso, che farà nel Dominio Pontificio da qualunque parte, che ciò segua, si presenti avanti quel Governatore, ò Jusdicente, che sarà più prossimo al Luogo, per dove avrà avuto l'ingresso nel mentovato Dominio, che si esibisca al medesima l'accennate fedi, nelle quali dovranno essere esattamente descritte non solamente le persone istesse dei Passaggieri, e la loro età, e Luoghi di dove saranno partiti, mà ancora le mercanzie, animali, & altre robbe, che seco conducessero, quantunque fosse notorio, che procedessero da Paesi liberi, sopra i quali non potesse cadere veruna, benchè minima ombra di sospetto, e che volendo proseguire il loro viaggio per il rimanente dello Stato, faccino una simile esibizione in ogni luogo, per cui passeranno, sotto pene corporali gravissime da estendersi anche à quella della vita secondo le circostanze de'casi, nelle quali incorreranno tanto i principali Contraventori, quanto qualunque altro, che desse loro ajuto, ò assistenza per contravenire, e della perdita delle loro mercanzie, animali, & altre robbe. E sicome sarebbe più grave il delitto, e più fraudolenta la contravenzione, se per elù-

dere la presente disposizione, uscissero dalle strade maestre, e caminassero per stradelle, e viottoli communemente non praticati, così dichiara Sua Beatitudine, che anche in questo caso incorreranno nell'istessa pena non solamente i principali Delinquenti, mà quelli ancora, che daranno loro fomento, & ajuto.

§. 1. Dovranno bensì i Governatori, e Jusdicenti locali spedire con ogni maggior sollecitudine i sopradetti Passagieri, e confermare loro gl'attestati di sanità, che esibiranno senza alcuna sorte di emolumento, sotto quelle pene, che alla Santità Sua parrà di dover loro imporre, secondo la qualità de' casi, e delle circostanze, che accompagneranno la loro contravenzione. La conferma poi, ò sia attergazione delle Bullette si farà nella forma seguente: Vista nel tal Luogo: esprimendosi per appunto quello, in cui si farà l'attergazione, e specificandosi il giorno, e il mese, e poi seguirà la sottoscrizione del Governatore, ò Judiscente locale, il quale osservando fedi alterate, ò ragionevolmente sospette d'alterazione, dovrà trattenere in luogo separato con tutte le necessarie cautele le persone, che l'esibiranno con tutte le loro mercanzie, animali, & altre robbe, e darne senza dilazione ragguaglio alla Sagra Consulta, che sopraintende alla conservazione della publica salute, e nell'istessa forma appunto dovrà contenersi, se le persone, che capiteranno da Paesi forastieri, saranno affatto prive di fedi di sanità, ò apparirà dalle medesime, che procedino da luoghi interdetti, ò sospesi, Vuole anche la Santità Sua, che partendosi i suoi proprii Sudditi,& altri, benche Forastieri dimoranti nel Dominio Pontificio, dalle loro Patrie, e da altro Luogo dello Stato Ecclesiastico, in cui si troveranno, ad effetto di trasferirsi in Roma, ò in altra Città, e Luogo tanto dell'istesso Dominio, quanto di diverso Principato, prendino anch'essi l'attestato di sanità, in cui dovranno descriversi le loro Persone, Nome, Cognome, età, e luogo di dove partiranno, si come anche le mercanzie, animali, & altre robbe, che seco condurranno; E s'avvertano sopra di ciò i Governatori locali, ai quali appartiene di sottoscrivere detti attestati di non ritardarne la spedizione, nè prendere veruna mercede, sotto le pene anche più gravi ad arbitrio di Sua Beatitudine, e della Sagra Consulta, in caso, che trasgrediscano. Non saranno però dette Persone obligate à confermare l'accennate fedi nelle Città, e Luoghi, per i quali passeranno, mà basterà, che l'esibischino in Roma al Custode di quella Porta, per dove entreranno, da cui riconosciute, che siano, sarà loro permesso liberamente, e senza indugio l'ingresso; E l'istessa esibizione appunto dovranno fare al Governatore, ò Jusdicente d'altra Città, ò Luogo, in cui si trasferiranno per trattenervisi; Se poi i Custodi delle Porte in quanto à Roma, e i Governatori, ò Jusdicenti in quanto all'altre Città, e Luoghi, trovassero dette fedi alterate, ò sospette d'alterazione, ne renderanno subito ragguagliata la Sagra Consulta, trattenendo, e assicurando colle solite cautele l'Esibitore, ò Esibitori di esse.

§. 2. E perchè tali alterazioni è molto più probabile, che possino farsi da i Forastieri procedenti da Paesi stranieri, che da i Sudditi Pontificii, e dalle Persone, le quali da lungo tempo in quà dimoranno nello Stato Ecclesiastico, e può ragionevolmente dubitarsi, che chi si serve di tali mezzi abbia intenzione d'introdursi in Roma più, che in qualunque altra parte di questo Stato, dovranno i sopradetti Custodi delle Porte considerare con particolar' attenzione quelle fedi, che riceveranno da i primi ragguagliando l'istessa Sagra Consulta di qualunque falsità, ò alterazione, che troveranno, e assicurando, come sopra, con le dovute cautele le Persone, che l'avranno presentate con tutte le Mercanzie, animali, & altre robbe, che condurranno, sotto le pene anco corporali ad arbitrio di Sua Beatitudine, e della detta Sagra Consulta in caso, che contravenghino. Per evitare inoltre la confusione, che potrebbe nascere dal non essere i Governatori locali ben informati, se le persone, che passano per le loro giurisdizioni provenghino da Roma, ò da altre parti, giachè può facilmente succedere, che per evitare la sopradetta esibizione di Bullette, si asserisca da qualche Passaggiere d'esser partito da Roma, benchè provenga da altri luoghi forse interdetti, ò sospesi, intende la Santità Sua, che qualunque Persona di qualsivoglia stato, grado, e condizione ancorche Ecclesiastica Secolare, e Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente debba in occasione di partire da Roma, provedersi di fede di sanità da dispensarsi gratis in Campidoglio à fine di essere amessa à pratica, dove le converrà di passare, e respettivamente trattenersi. Conoscendo poi la Santità Sua, che nelle presenti circostanze, e sommamente pernicioso il permettere agl'Oziosi, e Vagabondi di entrare in Roma, e nello Stato Ecclesiastico, e di trattenervisi à quelli, che già vi sono, ordina espressamente, senza però derogare all'altri Bandi sopra di ciò publica dal Governo di Roma, che tali persone, le quali non anno veruna applicazione, ò nell'esercizio di qualche arte, con cui si procaccino il vivere, ò non sono impiegate in servizio di altri, che dia loro la necessaria sussistenza, ò pure che non abbino entrate sufficienti à vivere senza industria, e fatica, in maniera che siano affatto inutili al publico, debbino nel termine di trè giorni doppo la publicazione del presente Bando partirsi da Roma, e suo Distretto, e nel termine di quindeci dal rimanente dello Stato Ecclesiastico: sotto pena di cinque anni di Galera da incorrersi irremissibilmente da i Trasgressori, e sotto l'istessa pena proibisce à simili persone di entrare tanto in detta Città di Roma, e suo Distretto, quanto in qualunque Città, ò altro luogo del Dominio Pontificio. Dichiara finalmente, che nel presente Editto si comprende qualunque Persona Ecclesiastica Secolare, e Regolare, ed in qualsivoglia modo privilegiata; ed esente, benchè avesse bisogno d'individua, e specialmenzione, e che publicato, che sia ne i luoghi soliti di Romo, abbia la medesima forza, come se fusse publicato in ciascun luogo dello Stato Ecclesiastico, e che nel termine di trè giorni in quanto à Roma, e suo Distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico, astringa tutti, come se ad ogn'uno fusse personalmente intimato. Dato in Roma 27. Agosto 1720.

F. Card. PAULUCCI.

A. Banchieri Segretario.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Orsinum Apostolicum Cursorem.

Joannes del Rè Mag. Curs.

ALIUD EDICTUM.

VI. Quoad testimonia sanitatis tam ab Exteris, quàm à Subditis Pontificiis loca ditionis Ecclesiasticæ ingredientibus exhibenda.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

BEnchè nell'Editto publicato sotto li 27. di Agosto prossimo passato sia stato di ordine espresso di Nostro Signore prescritto l'uso de i Bullettini di sanità, tanto à quelle Persone, che da Paesi forastieri si transferiscono nello Stato Ecclesiastico, quanto à i Sudditi della Santità Sua, che da un luogo del Dominio Pontificio passano all' altro per proseguire il viaggio verso Roma, ò verso qualunque parte, tanto dell' istesso Dominio Pontificio, quanto di diverso Principato, e siana stati strettamente incaricati i Governatori, & Jusdicenti locali di osservare, se detti Bullettini siano falsi, ò sospetti di alterazione, trattenendo in luogo separato le persone, che gli averanno esibiti; Riflettendosi nondimeno dalla Santità Sua, che simili falsità sono ugualmente facili à succedere, che capaci d'introdurre, nel suo Stato la contagiosa infezzione, da cui con l'indefessa sua vigilanza l'hà fin'ora preservato, e volendo nelle forme più proprie, ed efficaci impedire un tale eccesso, e togliere qualunque scusa, e pretesto di commetterlo, ordina, e dichiara con il presente Editto, che nessuna Persona, ancorche Ecclesiastica tanto Secolare, quanto Regolare, ed in qualsivoglia modo privilegiata, ed esente, benchè il di lei privilegio fosse di tal natura, che avesse bisogno d'individua, e special menzione, ardisca di falsificare, ed in qualsivoglia modo alterare i mentovati Bullettini di sanità, siccome anche di esibirli, benchè falsificati, ò alterati da altri, tanto in Roma, quanto in ogn' altra Città, Terra, e Luogo dello Stato Ecclesiastico, sotto pena della vita da incorrersi egualmente da i principali Trasgressori, che da quelli, che dassero loro assistenza, ed ajuto; E perchè l'esibire i sopradetti Bullettini fatti per altri, che per chi gli presenta è ugualmente pregiudiziale alla publica salute, che il falsificarli, e l'alterarli, intende, e vuole, che nell' istessa pena della vita incorra ogni Persona quantunque Ecclesiastica, Secolare, Regolare, e come sopra privilegiata, ed esente, la quale si servisse di tali fedi di sanità, benchè in se medesime non false, nè alterate, fatte per diversa Persona da quella, che l'esibisce. E parimenti proibisce ad ogn'uno, che averà il proprio attestato di sanità, di prestarlo, venderlo, ed in qualsivoglia modo concederlo à altri, sotto pena della galera di dieci anni da estendersi alla perpetua, ed anche alla morte naturale ad arbitrio della Sag. Consulta, la quale sopraintende alla preservazione della commune salute, secondo la qualità, & circostanze de i casi. Vuole finalmente, che publicato, che sia quest'Editto ne i luoghi soliti di Roma abbia la medesima forza, come se fusse publicato in ciascun luogo dello Stato Ecclesiastico, e che nel termine di trè giorni in quanto à Roma, e suo distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico astringa tutti, comme se ad ogn'uno fusse personalmente intimato. Dato in Roma li 8. Ottobre 1720.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, Urbis per me Josephum Batialem Apostolicum Cursorem.

Joannes del Rè Mag. Curs.

E D I C T U M.

VII. Quo Deputatis Portarum Urbis sedula Officii cura sub gravibus pœnis injungitur, ac in illorum numero quoscumque Privilegiatos, etiam Equites Hierosolymitani Ordinis, comprehendi declaratur.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

COnsiderando la Santità di N. S. quanto abbia fin'ora conferito alla conservazione della publica salute in questa Città il non ammettere dentro la medesima le persone, le quali non abbino legittimi attestati di Sanità, e riflettendo nell'istesso tempo alla necessità, che vi è, che le Persone, le quali assistono alle Porte, ad effetto di esaminare detti attestati, sodisfaccino pienamente al loro dovere, ordina, e dichiara con il presente Editto, col quale non solamente non intende di revocare, mà di confermare tutti gl'altri precedentemente publicati in materia di Sanità, che tutte le sopradette Persone, ò siano Deputati, ò Commissarii, ò Vice-Commissarii, ò altri Offiziali, prestino alle Porte, che sono state per il passato, e che saranno per l'avvenire loro destinate, tutta la dovuta assistenza, sotta pena della disgrazia della Santità Sua, e d'altre anco corporali gravissime ad arbitrio della Sacra Consulta, la quale sopraintende alla custodia della commune salute, in caso di contravenzione; E perche l'importanza dell'affare richiede, che nessuna delle mentovate Persone, e particolarmente i Signori Deputati non si esimano per qualunque causa, che possino addurre, dall'accettare, e dall'esercitare tale deputazione, intende, che nel numero di essi deputati venghino compressi i Cavalieri tanto dell'Ordine Gerosolimitano, quanto di qualunque altro, che avesse bisogno d'individua, e special menzione. Per togliere finalmente a' Trasgressori il pretesto di allegar l'ignoranza del medesimo Editto, vuole, che affisso, e publicato nei luoghi soliti di Roma obblighi, & astringa le Persone in esso enunciate doppo il termine d'un giorno, come se à ciascun di loro fosse stato personalmente intimato. Dato in Roma 12. Novembre 1720.

F. Card. Paulucci.

A Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Cursorem.

Barth. de Camillis Mag. Curs.

E D I C T U M.

VIII. Quo præterita Mandata ad arcendum à Pontificia ditione pestilentiæ periculum pertinentia confirmantur, & norma præscribitur à Gubernatoribus, ac Deputatis locorum in concedendis Sanitatis testimoniis observanda.

Fabrizio Vescovo d'Albano della Santa Romana Chiesa Card. Paulucci.

Sono sempre più funesti i riscontri, che si hanno del mal contagioso di Provenza; Onde corris-

pondenti al pericolo, che sovrasta alla commune salute, devono essere le precauzioni per evitarlo. Premendo però alla Sacra Consulta, la quale sopraintende alla conservazione della Santità tanto in Roma, quanto nel rimanente dello Stato Ecclesiastico, di tener lontano da'Domini di Nostro Signore così orribil flagello, con il presente Editto espressamente approvato dalla Santità Sua riduce à memoria di qualunque Persona; benche Ecclesiastica, tanto Secolare, quanto Regolare, e in qualsivoglia modo privilegiata, & esente, ancorche il di lei privilegio fosse di tal natura, che avesse bisogno d'individua, e special mentione, i Bandi publicati sotto li trè, dieci, quattordici, quindeci, eventisette d'Agosto, sotto li due, quindeci, e vinticinque di Settembre, sotto gl'otto d'Ottobre, e sotto i dodici, ediciannove di Novembre del prossimo passato anno, e confermando tutto ciò, che in essi è stato disposto, dichiara, che in avenire si darà a'medesimi una pronta, & esatta esecuzione, e si procederà contro i Contraventori militarmente, e all'uso di guerra, senza, che per evitare le pene in detti Bandi stabilite, possa loro suffragare nei casi di contraventione alcun motivo, ò pretesto di ignoranza: E perche oltre alle disposizioni ne'medesimi Bandi già fatte è necessario diprovedere, che dai Governatori, Jusdicenti, e Deputati de'Lunghi tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede non si spedischino bullettini di Sanità à Persone forastiere, le quali da lungo tempo non abitano in detti luoghi soggetti alla loro giurisdizione (giache con la soverchia facilità di munire d'attestati di Sanità Gente non cognite, s'espone ad evidente pericolo la publica salute) proibisce l'istessa Sagra Consulta sotto pene corporai gravissime da estendersi fino alla Galera ad tempus, & anche in perpetuo, e all'istessa morte, ad arbitrio, secondo la qualità delle Persone, e circostanze della contravenzione a'mentovati Governatori, Jusdicenti, e Deputati di concedere attestati di Sanità à persone, delle quali non abbino piena cognizione, e che per lo spazio almeno di dui mesi non abbino abitato nell'istesso luogo, dà dove esse Persone partiranno. Dovranno bensì mentovati Governatori, Jusdicenti, e Deputati confermare nelle soliteforme i bulletini di Sanità alle Persone anche forastiere, che li esibiranno, ad effetto, che possino liberamente proseguire il loro viaggio, purche non siano sospetti di falsità, ò alterazione. Dichiara finalmente, e vuole, che il presente Editto affisso, e publicato, che sia ne'luoghi soliti di Roma, astringa tutti nel termine di trè giorni in quanto à Roma, e suo Distretto, e di quindeci in quanto al rimanente dello Stato Ecclesiastico, come se à ciascuno fosse personalmente intimato. Dato in Roma 7. Febraro 1721.

F. Card. Paulucci.

A. Banchieri Segretario.

Die, mense, & Anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Andream Placentinum Apost. Curs.

Jo. del Rè Mag. Curs.

DECRETA MEMORABILIA

Congregationis Reformationis Tribunalium Urbis.

IN CONGREGATIONE

Habita die 9. Februarii 1708.

PRimò fuit resolutum Sacerdotes, etiam Clericos in majoribus Ordinibus etiam Beneficiatos residentiales non posse patrocinari Causas in Curia Capitolina, in aliis quoque Curiis etiam Ecclesiasticis non posse patrocinari, nisi de licentia Sanctissimi sub pœnis scutorum centum monetæ, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ. I.

Secundò firmis remanentibus provisionibus omnibus aliis circa dilationes quinquennales per Decreta hujus Congregationis Reformationis etiam Particularis disponitur per novum Decretum, quòd in omnibus Tribunalibus etiam Ecclesiasticis servetur dispositio Statuti Urbis *cap.* 161. *lib.* 1. cum declaratione etiam quòd non admittatur cautio juratoria.

Die 11. dicti mensis Februarii facta per me infrascriptum præfatorum Decretorum, & resolutionum relatione Sanctissimo Domino Nostro Clementi Papæ XI. idem Sanctissimus dicta Decreta approbavit, eaque imprimi, publicari, & observari mandavit.

F. Caffarellus Gub., & V. Camerarius.

Julianus Fantivecchius Sec.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradicta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Curiæ Innocentianæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum de Cappellis Apostol. Curs.

Pro D. Magistro Curs. Sebastianus Vasellus.

Consentaneum visum est pro coronide, & complemento Operis hìc adjicere duo Chiographa majoris momenti à san. mem. Clemente XI. expedita, quorum altero Emus, & Rmus D. Joseph Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis Sacræ Congregationis Boni Regiminis Præfectus cum solitis, ac aliis amplioribus facultatibus constituitur. Altero autem omnium locorum Baronalium Ditionis Pontificiæ Communitates prædictæ Sacræ Congregationi subjiciuntur.

Deputatio Eminentissimi D. Cardinalis Imperialis in Præfectum Sac. Congregationis Boni Regiminis cum solitis, & aliis amplioribus facultatibus. I.

REverendiss. Cardinale Giosеppe Renato Imperiale. Sin'dal principio del Nostro Pontificato uno de maggiori pensieri, che avemmo, fù quello di provedere al buon governo, & amministrazione de Beni delle Communità del Nostro Stato Ecclesiastico, e che le Cause, e negozii, ne quali avessero interesse, fossero speditì con tutta la

cele-

celerità possibile per sfuggire ogni sorte dispense; E perciò essendo appieno informato della vostra sperimentata attenzione, e del zelo, che sempre avete avuto, particolarmente à favore delle Communità, vi deputammo senza segnarvi il Chirografo, per Prefetto della Nostra Congregazione del Buon Governo; & ora volendo, che non si possa dubitare della validità di quello, che sin'ora, come Prefetto, avete fatto, e per l'avvenire farete, abbiamo determinato deputarvi di nuovo, come in appresso; Onde con il presente Nostro Chirografo, avendo per espresso, e di parola in parola inserto il tenore di qualunque cosa necessaria da esprimersi, e che ricercasse specifica, & individua menzione, di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra assoluta Potestà, di nuovo vi eleggiamo, e deputiamo per Prefetto della detta Nostra Congregazione del Buon Governo, con tutti li onori, pesi, giurisdizioni, preeminenze, autorità, e facoltà solite goderſi da simili Prefetti, e rispettivamente concedureli tanto da Clemente VIII. nella Bolla dell'erezione di detta Congregazione, quanto da altri Nostri Predecessori, & in oltre (non però per le Cause contentiose, quali vogliamo, che si debbano cognoscere nella piena Congregazione nel modo sin'ora pratticato) vi diamo facoltà di poter tenere in vostra Casa Congregazioni particolari, & ivi pigliare le provisioni, e fare le risolutioni, che stimarete espedienti, & utili per la buona economia delle dette Communità; & ancora di potere tanto nelle Congregazioni piene, quanto nelle dette particolari ordinare riparazioni di mura de' Luoghi, Strade, e Ponti, conforme astringere à contribuire ò con denari, ò con Persone secondo le loro qualità per l'opere dette del commune qualsivoglia, ancorche privilegiato, & esente, non ostante li loro privilegii, & esenzioni, e di commutare, e trasportare qualche Datio, ò Colletta, che si pagasse di presente, in altro, che si giudicasse profittevole, & utile à dette Communità, e di ordinare l'esecuzioni di tali risoluzioni nel modo, che vi parerà, come se fossero state fatte nelle piene Congregazioni, essendo questo mente, e volontà Nostra espressa; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo da registrarsi in Camera, secondo la Bolla di Pio IV. de registrandis, abbia il suo pieno effetto, e vigore, non ostanti qualsivoglia privilegii, esenzioni, costituzioni, & ordinazioni Apostoliche Nostre, e de Nostri Predecessori, leggi civili, e Canoniche, statuti, riforme, usi, stili, consuetudini, & ogni altra cosa, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendo il loro tenore qui per espresso, per questa sol volta, e per l'effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano. Questo di 4. Maggio 1701.

CLEMENS PAPA XI.

DECLARATIO.

II. Comprehensionis Communitatum omnium Locorum Baronalium in Pontificia ditione existentium sub Constitutione Clementis VIII., & aliis Apostolicis ordinationibus rectum regimen earumdem Communitatum respicientibus: cum expressa abrogatione Indultorum, & Exemptionum quibuscunque Baronibus tam Secularibus, quàm Ecclesiasticis, etiam Regularibus, ea de re concessarum, & cum decreto, quod antedictæ Communitates Locorum Baronalium quotannis proprias Tabellas ad Sacram Congregationem Boni Regiminis transmittere teneantur.

Reverendiss. Cardinale Imperiale Præfetto delle Congr. de Sgravii, e Buon Governo delle Communità del Nostro stato Ecclesiastico. Per togliere Noi gli abusi, e dat opportuno rimedio à i gravi pregiudizii, che dai Baroni del Nostro Stato Ecclesiastico, ò loro Ministri erano stati introdotti, e si apportavano alle Communità delle Città, Terre, Castelli, & altri luoghi da essi Baroni posseduti nel detto Nostro Stato, particolarmente nel ripartimento de pesi Camerali, rinovammo la Congregazione particolare altre volte dalla sa. mem. di Innocenzo XI. Nostro Predecessore deputata per decidere, e terminare la controversia trà le dette Communità, e i loro Baroni sopra di ciò da lungo tempo ancora indecisa pendente, nella quale più volte esaminatesi, e maturamente consideratesi le ragioni dedotte per parte delli detti Baroni, finalmente nel di 19. Decembre 1702. à tenore della resoluz ione presasi, fù pronunciato essere li detti Baroni tenuti al pagamento del Sussidio Triennale, e di altri pesi Camerali, come sono tenuti, & obligati gli altri Cittadini di essi luoghi, tanto per li beni posseduti nel tempo dell'Impositioni di detti pesi, quanto per gli altri doppo acquistati, e da acquistarsi, alla qual Sentenza vogliamo sempre si abbia relazione; dalla qual Sentenza appellatisi i detti Baroni alla Nostra Signatura di Grazia, parve à questa, tenutasi avanti di Noi nel giorno 22. Mag. dell'anno 1703. prossimo passato, di negare alli detti Baroni, anche in devolutivo, l'appellazione, emanandone rescritto: *Nihil*, e desiderando Noi, che con la maggior possibile sollecitudine havesse il detto Giudicato il suo effetto, coll'astringere i detti Baroni al pagamento delli pesi sudetti, deputammo altra Congregazione particolarmente per esaminare il modo, con cui potesse più facilmente, e speditamente ottenersene l'esecuzione, quale tenutasi avanti di Voi essendo stata di parere doversi deputare, e trasmettere i Commissarii, e Visitatori Apostolici in ciascuno Città, Terra e luogo Baronale, con facoltà di far stimare, allibrare, e descrivere ne publici Catasti tutti i Beni da essi Baroni in quelli posseduti, di riveder le Tabelle di dette Communità, correggerle, e riformarle, e di nuovo ordinarle, e di far tutt'altro, che da detti Visitatori si fosse giudicato necessario, perche siano i Beni di detti Baroni tassati egualmente, che gli altri de i Cittadini e Abitanti de i sudetti luoghi, e che siano altresì i medemi Baroni astretti al pagamento de pesi per la rata ad essi toccante, e riferitoci da Voi il sentimento di detta Congregazione, ci compiacemmo d'approvarla, sicome acciò fosse pienamente eseguito, deputammo per Commissarii, e Visitatori de sudetti luoghi, diversi Prelati, concedendo loro ogni necessaria, & opportuna facoltà, & autorità di ricognoscere lo stato delle Communità, di detti luoghi, riformare, e coreggere i Catasti in quelle esistenti, e dove non si trovassero, ordinare, che di nuovo si facessero, prendendo l'assegna de' Beni, tanto dagl'Ecclesiastici, quanto da' Baroni, e da' altre qualsisiano Persone, e facendo quelli stimare, allibrare, e descrivere ne' publici Catasti, di far nuove Tasse, e ripartimenti de pesi Camerali sudetti, di modo che al pagamento di quelli debbano concorrere tanto gli Ecclesiastici Secolari, e Regolari, quanto ogni Barone, e qualunque altra Persona, benche privilegiata, di rivedere le Tabelle di esse Communità, correggerle, riformarle, e di nuovo ordinarle, e con altre facoltà diffusamente espresse ne i Nostri Brevi sopra ò di-

ciò spediti, à quali in tutto, e per tutto debba aversi relazione; Et avendo non senza gran Nostro dispiacere sentito, che nella visita de' detti luoghi siasi riconosciuto, che la maggior parte delle dette Communità siano state notabilmente pregiudicate per la cattiva amministrazione de' Ministri, & Officiali de Baroni, e delle sudette Communità, anzi in alcuni contratti fatti con i medemi Baroni enormissimamente lese, e che ne i detti luoghi Baronali non vi siano Tabelle, ò quelle formate senza la dovuta buona regola. Et essendo stati rappresentati li detti pregiudizii, & altri abusi in danno delle sudette Communità nella Congr. avanti di Voi tenuta, la medesima sia stata di sentimento, non obstante qualunque osservanza in contrario, espressamente comprenderle, ed à quelle stendere, & ampliare la detta Constituzione della sa. mem. di Clemente VIII. sopra il Buon Governo delle Communità, come à loro favorevole; Onde compassionando Noi lo stato di dette povere Communità, e sudditi, & invigilando col nostro paterno zelo al sollievo di essi, & à togliere affatto li sudetti pregiudizii, & abusi in grave danno delle Communità causati, & introdotti, habbiamo per provedere all'indennità di esse, e sudditi in avvennire, inerendo alla prefata risoluzione, determinato dichiarare tutte le Communità de' luoghi Baronali esistenti nel Nostro Stato Ecclesiastico, per comprese, e come fossero espressamente, & individualmente nominate nella detta Costitutione di Clemente VIII. nell'istesso modo, e forma, che sono tutte le altre Communità del Nostro Stato Ecclesiastico. Quindi, avendo nel presente Nostro Chirografo per espresso, e di parola in parola inserto il tenore di tutte le risoluzioni, e decreti emanati nelle Congregazioni suddette (quali, e tutt'altro per l'esecutione di quelli fin'ora fatto, di nuovo approviamo, e pienamente confermiamo) della detta Costituzione di Clemente VIII., ed altre Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche successivamente emanate sopra il Buon Governo delle Communità del Nostro Stato Ecclesiastico, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria ad esprimersi, rivocando primieramente, & annullando colla pienezza della Nostra Potestà Pontificia tutti, e qualsivoglia Privilegi, esenzioni, facolta, immunità, e prerogative alli detti Baroni del detto Nostro Stato, tanto Ecclesiastici, quanto Secolari, & ancorche, Cardinali, Arcivescovi, Vescovi, anche Assistenti alla Nostra Cappella, Chierici di Camera, Camerali, Ministri, & Officiali del Nostro Palazzo Apostolico, Cavalieri di Malta, Regolari delle undici Congregationi, e di qualunque altro stato, grado, e condizione, ancorche fossero tali, che per comprenderli avessero bisogno di speciale, & individua menzione, in qualsivoglia modo, e sotto qualsivoglia titolo, causa, colore, e capo concedute da qualsisiano Sommi Pontefici Nostri Predecessori con qualsisiano parole, e clausole insolite, e derogatorie di derogatorie, & anche Consistorialmente, di Nostro moto proprio, certa scienzia, e pienezza della Nostra Potestà Apostolica; dichiariamo, che tutte le Communità di qualsisiano Città, Terre, Castelli, & altri luoghi Baronali esistenti dentro il Nostro Stato Ecclesiastico, siano, e s'intendano comprese, & individualmente, e singolarmente nominate nella detta Costituzione di Clemente VIII., e vogliamo, e decretiamo, che siano tenute, & obligate di trasmettere, e fare, esibire ogn'anno alla detta Nostra Congregazione del Buon Governo le loro Tabelle, e che soggiacciano, e debbano soggiacere à tutte le medeme regole, ordinazioni, e leggi della detta Congregazione, alle quali à tenore della detta Costituzione di Clemente VIII., de i Chirografi, Moti proprii, e d'altre Costituzioni, & Ordinazioni Apostoliche Nostre, e de' Nostri Predecessori, sono sottoposte le altre Communità del Nostro Stato Ecclesiastico, come se dal principio fossero state comprese, & espressamente nominate, ò che da loro medesime si fossero spontaneamente, e validamente sottoposte, ordinando alli detti Baroni, loro Governatori, e Podestà, che in avvenire sotto le pene ad arbitrio della detta Congregazione del Buon Governo, Vostro, ò de Prefetti pro tempore della medema Congregazione, & ad esse Communità, che sotto le stesse pene, & altre contenute nella detta Bolla di Clemente VIII. non ardiscano in modo alcuno contravenire alla dispositione della detta Bolla, anzi debbano quella, i Chirografi, & altre Costitutioni, & Ordinazioni Apostoliche emanate sopra il Buon Governo delle dette Communita in tutto, e per tutto inviolabilmente osservare, & eseguire, e per il pieno effetto di questa nostra determinazione publicarete Editti, anche penali, e farete quelli affigere dove, e quando à Voi parerà, e darete tutti gli Ordini, che sopra di ciò stimarete necessarii, & opportuni, per esser tale la mente, e volontà Nostra espressa. Volendo, e decretando, che al presente Nostro Chirografo, ammettendosi, e registrandosi in Camera secondo la dispositione della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore de registrandis, non si possa mai opporre di subrezzione, obrezzione, ò difetto della nostra volontà, & intenzione, nè d'alcun altro vizio, ò difetto sì sostanziale, come formale, mà che debba havere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, e come se la detta Nostra determinazione fosse stata da Noi fatta in pieno Concistoro, e di consenso di tutti i Reverendissimi Cardinali, & in ogni altro migliore, e più valido, e legitimo modo, & ancorche non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti i detti Baroni, le Communità, è qualsisiano altre Persone, che vi avessero, ò in qualsivoglia modo pretendessero d'avervi interesse, e che così, e non altrimente debba sopra tutte, e singole cose sudette giudicarsi, definirsi, & interpretarsi da qualsisiano Giudici Ordinarii, Commissarii, Delegati, e Subdelegati della Nostra Camera, e Ruota, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e da altri Reverendissimi Cardinali, benche de Latere Legati, togliendo ad essi, & à ciascheduno di loro la facoltà, & autorità di giudicare, definire, & interpretare altrimenti; dichiarando Noi preventivamente d'adesso, per quando venisse il caso, irrito, nullo, & invalido tutto ciò, che in contrario si facesse, non ostanti qualsisiano Privilegi, Indulti, Esenzioni, e prerogative alli detti Baroni, & altre Persone privilegiate sopra espresse concedute con le derogatione delle derogatorie, restituzione in integrum, in qualsivoglia modo, e forma, e clausole amplissime, e decreti irritanti, e che per comprenderli fosse di bisogno farne speciale, & individua menzione, Chirografi, Moti proprii, Concilii Generali, e Provinciali, decreti, e risoluzioni fatte in essi, leggi civili, e canoniche, là regola della Nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, e qualsisiano Statuti, benche confermati dalla S. Sede, usi, stili, consuetudini, ed osservanze antichissime, e qualunque altra cosa, che facesse, ò potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, di Nostro moto proprio, certa scienzia, e colla pienezza della Nostra Potestà, supplendo à qualunque vizio, e difetto sì sostanziale, come formale, che sopra ciò potesse intervenire, per questa volta sola, & all'effetto predetto amplamente deroghiamo Dato dal Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo li 1. Ottobre 1704.

CLEMENS PAPA XI.

IN-

INNOCENTIUS XIII.

PONTIFEX CCXLVIII.

ANNO DOMINI MDCCXXI.

INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michaël Angelus anteà dictus, Caroli de Comitibus Filius S. R. E. Presbyter Cardinalis Titulo SS. Quirici & Julittæ. Die 8. Maji 1721. Summus Pontifex Romæ est Pronunciatus & Die 18. coronatus. Creavit Cardinales tres, obiit Romæ 8. Martii 1724. Vacavit Sedes menses duos Dies 22.

Assertio Juris Sanctæ Sedis Apostolicæ in Regnum Siciliæ, Hierusalem & Terræ citra Pharum per investituram ejusdem regni factam Carolo VI. Romanorum Imperatori à SS. D. N. D. Innocentio Papa XIII.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à tuendis Sedis Apostolicæ & Ecclesiæ juribus.

INscrutabili illius, per quem Reges regnant, & legum conditores justa decernunt providentia, ad Supremi Apostolatus fastigium, meritis licet imparibus evecti, sicuti Spiritualibus Dominici Gregis Nobis divinitus commissi utilitatibus, atque incrementis promovendis, jugi studio, assiduisque laboribus incumbuere non desinimus, ita etiam oculos mentis Nostræ ad Temporalia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Sponsæ Nostræ ac Sedis Apostolicæ Jura sartatecta tuenda, & præsertim Regnorum, ac Dominiorum, quæ ad illam pertinent proprietatem, debitamque subjectionem conservandam convertere, iisque more Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum opportuna ratione consulere compellimur, prout in Domino expedire arbitramur.

Infeudatio Regni Siciliæ, Hierusalem & terræ citra Pharum Ferdinando Aragoniæ Regi à Julio Papa II. facta.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Julius Papa II. Prædecessor Noster Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Civitate Nostra, tunc sua Beneventana cum ejus Territorio, & pertinentiis dumtaxat excepta, ad jus & proprietatemejusdem Ecclesiæ pertinentia, & tunc ad ipsum Prædecessorem, & dictam Ecclesiam devolutum, quovis modo, & ex quavis causa illud ad eamdem Ecclesiam devolutum esset; aut aliàs ejus dispositio ad prædictum Prædecessorem pertineret, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis clar. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriusque Siciliæ, ac Hierusalem Regi pro se, suisque in dicto Regno Aragoniæ Successoribus, & Hæredibus tam masculis quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, certe tunc expresso modo natis, & nascituris, in Feudum perpetuum proannuo censu, & sub diversis conditionibus, modis, formis, adjectionibus, permissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordiuationibus, etiam tunc expressis, sine tamen præjudicio juris ipsi Ferdinando Regi aliàs in eodem Regno forsan competentis, cui tunc noluit derogari de fratum suorum consilio pariter, & assensu, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessit, & elargitus fuit, dictam Civitatem Beneventanam cum ejus Territorio, Districtu, & pertinentiis per ipsum Prædecessorem, seu Romanum Pontificem distinctis, seu distinguendis, cum eorum Incolis, prout illam sibi dudum anteà præfata Ecclesia retinuerat, & reservaverat, sibi, & Sedi Apostolicæ specialiter reservando, prout in ipsius Prædecessoris desuper confectis Literis, in quibus idem Prædecessor inter alia voluit, quod dictus Ferdinandus Rex, & sui in d. Reguo Siciliæ, cum Terra intra Pharum Hæredes, & Successores darent Prædecessori, & Ecclesiæ præfatis eorum Privilegium aurea Bulla bullatum, in quo proprio juramento faterentur, & recognoscerent expresè Regnum Siciliæ, & Hierusalem, & totam eorum Terram, quæ est citra Pharum usque ad confinia ejusdem Ecclesiæ, exceptà Civitate Beneventanà præfata cum Territorio, districtu, & pertinentiis suis ex sola gratia, & mera liberalitate Sedis, & Prædecessoris præfatorum sibi, suisque Hæredibus, & Successoribus fuisse concessum, ac eos recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi à Prædecessore, & Ecclesia prædictis, sub pactis, modis, & conditionibus tunc, ut præfertur, expressis, plenius continetur.

Facta Carolo V. Romanorum Imperatori à Leone Papa X.

§. 2. Et deinde piæ mem. Leo Papa X. etiam Prædecessor Noster Regnum Siciliæ cum terra citra Pharum clar. memor. Carolo Romanorum Imperatori semper Augusto, tunc Romanorum, & Hispaniarum Regi Catholico, in Imperatorem electo, in Feudum eisdem modo, & forma, quibus per prædictum Julium Prædecessorem præfato Ferdinando Regi concessum fuerat, & sub prædictis, quæ tunc per eamdem Sedem remissa non apparerent, & certis aliis tunc expressis conditionibus de novo concessit, & de eo etiam ipsum Carolum Imperatorem investivit; Et dictus Carolus Imperator per quondam Joannem Emanuelem aurei Velleris Equitem tunc in humanis agentem, & ipsius Caroli Imperatoris apud Leonem, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem specialem promisit, & se, & omnes Regnum ipsum Siciliæ vigore illius concessionum, tam per Julium, quam per Leonem Prædecessores hujusmodi factarum pro tempore obtinentes obligavit ad inviolabiliter observandum, & adimplendum omnia in Literis Julii Prædecessoria contenta, super quibus de dispensatione, aut illorum remissione per eamdem Sedem non constaret, seu appareret, & solvendum singulis annis in perpetuum Cameræ Apostolicæ septem mille ducatos auri de Camera in Festo B. Petri, ultra solitum censum Parafreni albi pro recognitione veri, & directi Dominii ipsius Regni Siciliæ, & ad Leonis Prædecessoris, & Cameræ prædictorum requisitionem delinquentes in Terris eidem Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis ad dictum Regnum, & illius Civitates, Terras, & loca confugientes capi, & ad Urbem, vel alium locum remitti faciendum, sub pœnis in Literis Julii Prædecessoris hujusmodi contentis, dummodò idem Leo Prædecessor & Successores Sui Romani Pontifices, ac præfata Camera ad ipsius Caroli imperatoris, & Officialium suorum requisitionem delinquentes in Terris, & locis dicti Regni ad Terras, & Loca Ecclesiæ confugientes

res pariter ad eos remitterent, prout in Instrumento publico desuper confecto, & in certis ipsius Leonis Prædecessoris Literis de verbo ad verbum inserto plenius continetur.

§. 3. Ac successivè rec. mem. Julius Papa III. Prædecessor etiam Noster prævia renunciatione dicti Caroli Romanorum Imperatoris semper Augusti dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra citra Pharum usque ad confinia Romanæ Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & Districtu, ut supra, inclytæ mem. Phillippo II. tunc Angliæ Regi, & Hispaniarum Principi, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fœminis, ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus Julii, & Leonis comprehensis, & per eos vocatis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum auri de Camera, & unius Parafreni albi solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quæ per eamdem Sedem remissæ non apparerent, similiter concessit, & de eo ipsum Philippum Regem investivit; Et dictus Philippus Rex per quondam Ferdinandum Franciscum Avalos de Aquino Marchionem Piscariæ tunc in humanis agentem, & ipsius Philippi Regis apud Julium Prædecessorem, & Sedem prædictos Procuratorem specialem, obedientiam, homagium, & juramentum fidelitatis consuetum præstitit, prout in ipsius Julii Prædecessoris Literis plenius continetur. Quæ omnia idem Philippus Rex successivè per Bullam suam auream sub datum Bruxellis anno Domini 1555. die prima Octobris manu sua subscriptam approbando & acceptando confessus fuit, & recognovit.

Philippo II. Angliæ Regi & Hispaniarum Principi à Julio Papa III.

§. 4. Posteà vero fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, eodem Philippo II. viam universæ carni ingresso, Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra prædicta citra Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Romanæ Ecclesiæ, exceptâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, districtu, & pertinentiis per se seu ejus, & Nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac eorum incolis, quam sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo III. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus, tam masculis, quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & naciscituris, ac aliis personis in concessionibus utriusque Julii, & Leonis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis, in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis utriusque Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quorum remissionem per Sedem prædictam factam fuisse non appareret; præstitis tamen prius eidem Clementi Prædecessori, & Sedi, & Ecclesiæ præfatis nomine ipsius Philippi III. Regis per bon. mem. Antonium de Cardano, & Corduba Ducem Suissæ, Sornæ, & Vænæ, Comitem Cabræ, & Palamos, Vicecomitem de Ubregar, & ipsius Philippi III. Regis Consanguineum & Consiliarium apud eumdem Clementem Prædecessorem & Sedem prædictam Oratorem & Procuratorem, ac mandatarium suum specialem & per eumdem Clementem admissis obedientia, atque homagio, & juramento fidelitatis, sub certa, tunc expressa forma pariter concessit, & elargitus fuit, ac Regnum ipsum præfato Philippo III. Regi modo & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Clementis Prædecessoris sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quinto Idus Septembris Pontificatus Sui Anno Octavo expeditis Literis plenius continetur.

Philippo III. Hispaniarum Regi à Clemente Papa VIII.

§. 5. Subindè autem defuncto Philippo III. Gregorius XV. Prædecessor etiam Noster idem Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra præfata citrà Pharum usque ad confinia Terrarum Ecclesiæ Romanæ exceptâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, districtu, & pertinentiis per se, seu ejus & Nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac loco Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo IV. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessione utriusque Julii, & Leonis, ac Clementis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi solvendo ut supra, & sub conditionibus, modis, & formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis dictorum Julii II. & III. ac Clementis, quarum remissionem per Sedem Apostolicam factam fuisse non appareret; præstitis tamen, prius eidem Gregorio Prædecessori, & Sedi, & Ecclesiæ prædictis nomine ipsius Philippi IV. Regis per quondam Franciscum de la Cueva Ducem de Alburquerque, apud eum, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem ac mandatarium suum specialem & per eumdem Gregorium admissâ obedientiâ, atque homagio, & juramento fidelitatis, sub certa tunc expressa forma concessit, & elargitus fuit, ac Regnum hujusmodi præfato Philippo IV. Regi modo, & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Gregorii XV. Prædecessoris sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctum Petrum V. Kalendas Decembris 1621. Sui Pontificatus Anno Primo expeditis Literis plenius continetur. Quæ omnia idem Philippus IV. Rex successivè, per Bullam suam auream sub datum Matriti V. Novembris 1622. manu sua subscriptam approbando & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Philippo IV. Hispaniarum Regi à Gregorio Papa XV.

§. 6. Postremò verò dicto Philippo IV. Rege ab humanis exempto piæ mem. Alexander VII. Prædecessor itidem Noster præfatum Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citrà Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, excepta prædicta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & districtu, & pertinentiis per se, seu Romanos Pontifices distinctis, una cum Terra Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter reservavit cl. m. Carolo II. Hispaniarum Regi Catholico tunc in minori ætate constituto, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis quam fœminis ex eo recta linea descendentibus natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus utriusque Julii, Leonis, Clementis, ac Gregorii Prædecessorum hujusmodi conprehensis, & per eos vocatis, in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, & ordinationibus in Literis

Carolo II. Hispaniarum Regi in minoribus constituto ab Alexandro Papa VII.

utrius-

utriusque Julii, Clementis, ac Gregorii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissione per Sedem præfatam factam fuisse non appareret, concessit, & elargitus fuit; ac Regnum ipsum eidem Carolo Regi infeudavit, eumque de illo investivit; Et dictus Carolus Rex mediante cl. m. Marianna ab Austria Regina Hispaniarum ejus matre Tutrice, atque Gubernatrice per B. M. Fridericum, dum viveret, Tituli Sancti Petri ad vincula Cardinalem Sfortiam Procuratorem & mandatarium suum specialem eidem Alexandro Prædecessori, ac Sedi, & Ecclesiæ prædictis obedientiam, homagium, & juramentum fidelitatis præstitit, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris Literis pariter sub plumbo apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1666. 13. Kalendas Junii Pontificatus sui Anno XII. emanatis uberiùs continetur. Quæ omnia idem Carolus II. Rex postmodùm tam per Suam Bullam auream sub datum Matriti 29. Martii 1667. à memorata Marianna Regina ejus Matre, Tutrice, ac Gubernatrice subscriptam, quàm per aliam similem Bullam sub datum pariter Matriti 7. Aprilis 1676. propria ipsius Caroli Regis interim majoris ac sui juris effecti manu signatam approbando, & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Clemens Papa XI. Carolo II. sine liberis defuncto ejusmodi investitura supersedit.

§. 7. Cum autem, sicut Deo placuit, jam tum ab anno millesimo septingentesimo dicto Carolo II. Rege sine liberis è vivis erepto, Europa fermè tota inde in partes divisa diuturno bello conflagraverit, ac felicis recordationis Clemens Papa XI. Prædecessor etiam Noster justis, & gravissimis causis adductus, infeudatione, atque investitura dicti Regni Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra citrà Pharum concedenda, tametsi pluries oblato etiam censu præfato ad id requisitus fuisset inter sævientis belli ejusmodi motus supersedendum esse duxerit, salvis tamen, & illæsis remanentibus juribus sibi, & dictæ Sedi super eodem Regno competentibus, quæ per plura Chirographa propria ejus manu signata, in quibus itidem cautum fuit tempus, & tempora non currere, luculenter præservavit, prout etiam Nos per simile Chirographum anno superiore præservavimus.

Carolus VI. Romanorum Imperator pro obtinenda præfati regni investitura præstito fidelitatis juramento supplicat.

§. 8. Nunc verò Charissimus in Christo Filius Noster Carolus VI. Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, qui in dicto Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra citra Pharum successit, & illud de præsenti possidet, volens debitam obedientiam, ac fidelitatis, & homagii juramentum in manibus Nostris præstare, & ea, quæ ratione ipsius Feudi tenetur, adimplere, Dilectum Filium Nostrum Michaëlem Fridericum Tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem de Althaun Procuratorem, & mandatarium suum specialem fecerit, constituerit, & deputaverit specialiter, & expresse ad se nomine prædicti Caroli VI. Regis, quoties opus fuerit, coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia præsentandum, ac à Nobis Investituram Regni hujusmodi petendam, eamque acceptandam, necnon Nobis nomine ejusdem Caroli Regis pro præfato Regno Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum debitam obedientiam exhiberi, ac etiam fidelitatis, & homagii juramentum ratione Feudi dicti Regni præstandum, quod requisitum necessarium, & opportunum foret ex ipsius Feudi natura, & quemadmodum illud præstitum fuerat à Carolo II. Rege atque ab aliis Prædecessoribus Suis in eodem Regno solitum fuerat præstari; & dictus Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun Procurator, in vim Constitutionis, & Deputationis hujusmodi, ad præmissa omnia, & singula nomine prædicti Caroli Regis peragenda, & exequenda coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia sub die 17. mensis Maii proximè præteriti se præsentavit, & in Generali Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregatione sub hac die Martis IX. mensis Junii præsentis Anni, quæ coram Nobis in Palatio Nostro Apostolico Montis Quirinalis ad hoc specialiter convocata, & habita fuit cum pluribus Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælatis ibi assistentibus, nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ prædictis obedientiam, atque homagium, & juramentum fidelitatis sub forma inferiùs adnotata præstiterit.

Quæ à Sanctitate sua sub certis modo, forma & conditionibus ei conceditur.

§. 9. Nos considerantes ipsius Caroli Regis hæreditariam regnandi consuetudinem, & quod sciet, & volet commissos sibi Populos in pacis amœnitate, & Justitiæ cultu confovere, ac Nos & Romanam Ecclesiam ipsius Regni Proprietarios, ac directos Dominos grata devotione, fide sincera recognoscere; Nec diutiùs volentes à concessione investituræ, & infeudationis præfatæ, ac directi Dominii Nostri usu, & exercitio abstinere sed potiùs novis, ac justissimis ex causis ita suadentibus, præsentique rerum, & temporum statu accuratè perpenso, Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærendo, Nostra, & ejusdem Sanctæ Sedis Jura, per novam concessionem hujusmodi asserere, & conservare intendentes, habita super his cum eisdem Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus prius in eodem Consistorio, & deinde etiam in alia simili Congregatione Generali ad hoc nominatim habita sub die Sabbathi sexta ejusdem præsentis mensis Junii in eodem Palatio Nostro, ibique mandato Procurationis ipsius Caroli Regis in Imperatorem electi publicè, & alta voce perlecto, & diligenter inspecto, deliberatione matura de ipsorum fratrum consilio pariter, & assensu, & ex certa Nostra scientia, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine, In Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti Obedientiam ab eodem Cardinale de Althaun Procuratore, nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi, & Cameræ prædictis, ut præmittitur, præstitam, itemque homagium & juramentum fidelitatis hujusmodi læto, atque hilari animo admittimus, ac Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra prædicta citrà Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, exceptâ prædictâ Civitate Beneventanâ cum ejus Territorio, & districtu, & pertinentiis per Nos seu Romanos Pontifices distinctis, ac eorum Incolis, quam Nobis, prout illam sibi dudum prædicta Ecclesia specialiter reservamus, eidem Carolo Hispaniarum Catholico, & Romanorum Regi in Imperatorem electo cui per Nostras in forma Brevis pridie expeditas Literas concessimus, ut dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, ac totam Terram citrà Pharum una cum Imperio & Romanorum seu Theutoniæ Regno quoad vixerit, retinere liberè, & licitè possit, & valeat tametsi in utriusque Julii, Leonis, Clementis, Gregorii & Alexandri prædictorum, & ante eos diversorum aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis id expresse, & districtè prohiberetur; pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus tàm masculis, quàm fœminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascitu-

ris, servata inter ipsos descendentes prærogativa sexus, ita quod masculi ex masculis omnibus fœminis earumque descendentibus maribus, & fœminis, cujuscunque lineæ sint, aut gradus semper præferantur, & inter ipsos masculos primogenituræ ratio & lineæ prærogativa prævaleat & observetur, quæ prærogativa locum quoque habeat, & prævaleat inter dictas fœminas, earumque Descendentes in casu deficientiæ omnium descendentium masculorum ex masculis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille ducatorum similium & unius Parafreni Albi, ut præfertur solvendo, & cæteroquin in omnibus & per omnia sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus & ordinationibus in Literis utriusque Julii, Clementis, Gregorii, ac Alexandri, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissionem per Nos & Sedem prædictam factam fuisse non apparebit omni meliori, quo possumus, modo concedimus, & elargimur, ac regnum ipsum dicto Carolo Regi modo, & forma præmissis infeudamus, eumque de illo per ipsius Michaëlis Friderici Cardinalis Procuratoris ad osculum pedum Nostrorum admissionem investimus: Volentes, & intendentes, ut infra annum à data præsentium computandum, idem Carolus Rex Privilegium suum Bulla aurea bullatum in quo proprio juramento fateatur, & recognoscat expresse Regnum Siciliæ, & Hierusalem, ac totam Terram eorum quæ est citra Pharum usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ Romanæ, exceptis Civitate Beneventanâ, & loco Pontis Curvi, cum illius Territoriis, districtibus, & pertinentiis, quæ eidem Ecclesiæ remaneant præfato Carolo Regi, suisque Hæredibus, & Successoribus dicti Regni Siciliæ Regibus ex sola gratiâ, & mera liberalitate Sedis Apostolicæ, & Nostra fuisse concessa, eosque recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi à Nobis & dicta Romana Ecclesia sub pactis, modis & conditionibus supradictis, Nobis seu Romano Pontifici pro tempore existenti dare, & tradere teneatur. Per præmissa autem non intendimus Juribus quibuscunque in aliquo præjudicare.

Gratiosa censuum sui pradicti regni ratione hactenus non solutorum remissio.

§. 10. Demum ut idem Carolus Rex in Imperatorem Electus eo magis ad sinceræ illius, quam in Nos, & hanc Sanctam Sedem profitetur devotionis, & observantiæ debita argumenta Nobis, & eidem Sedi exhibenda excitetur, quò Nos & Romanam Ecclesiam in eum propensiores, & munificentiores invenerit, scientia & potestatis plenitudine paribus ipsi Carolo Regi omnes & singulos census ratione supradicti Regni hactenus decursos, & non solutos ex speciali dono gratiæ liberaliter remittimus & condonamus, ipsumque de illis absolvimus, quietamus, & plenariè liberamus, & ex causa dictorum censuum hucusque decursorum à quocumque nullatenus molestari posse decernimus, dummodò tamen in proximo Festo Sancti Petri, & sic successivè perpetuis futuris temporibus singulis annis ipse Carolus Rex, ejusque Hæredes, & Successores præfatum censum Nobis, & Successoribus Nostris cum solis solemnitatibus integrè persolvere omninò debeant.

Formula juramenti ab Imperatoris Mandatario præstiti.

§. 11. Forma autem Juramenti per dictum Cardinalem præstiti, talis est. Ego Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun Serenissimi Domini Caroli Hispaniarum Catholici & Romanorum Regis in Imperatorem Electi, Dei gratia Regis Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum Procurator ad hæc omnia specialiter constitutus speciali modo per dictum Carolum Regem sub die X. mensis Augusti Anni proximè elapsi coram Archiepiscopo Valentino, Comite Philippo de Sizendorf & Marchione de Rofrano ipsius consiliariis, ac respectivè Secretariis subscripto, plenum homagium, Ligium, & Vassallagium nomine dicti Caroli Regis faciendum vobis Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XIII. & Ecclesiæ Romanæ pro Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra, quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ exceptâ Civitate Beneventanâ, & toto Territorio, & omnibus districtibus, & pertinentiis secundum antiquos fines Territorii, & pertinentiarum & districtus Civitatis ejusdem per Romanum Pontificem distinctos, & imposterum distinguendos, in animam dicti Serenissimi Caroli Regis principalis mei, juro, quod idem Serenissimus D. Carolus ab hac hora in antea fidelis, & obediens erit Beato Petro, & vobis Domino Innocentio XIII. vestrisque Successoribus Romanis Pontificibus canonicè intrantibus, sanctæque Romanæ Ecclesiæ Apostolicæ. Non erit in consilio, consensu, vel facto, ut vitam perdatis, seu perdant, aut membrum, seu capiamini, vel capiantur mala captione, consilium verò quod sibi credituri estis per vos, aut Nuncios vestros, vel per Litteras, ad vestrum, vel eorum damnum scienter nemini pandet, & si sciverit fieri, vel tractari seu procurari aliquid quod in vestrum vel eorum damnum cedat, illud pro posse impediet, & si hoc impedire non poterit, illud vobis, vel eis significare curabit. Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri tam in Regno Siciliæ prædicto, quàm alibi consistentia adjutor vobis, vel eis erit ad defendendum, vel retinendum ac recuperandum & recuperata manutenen dum contra omnem hominem. Vestras & singulas conditiones supradictas, & quascunque alias in Literis fel. record. Julii Papæ II. super ipsius Regni & Terrarum infeudatione, sive investitura confectis contentas, ac omnia, & singula, quæ in eis continentur, plenariè adimplebit, & inviolabiliter observabit, & nullo unquam tempore veniet contra ea, nec procurabit per se, vel alium, seu alios quoquomodò ut assumatur, vel nominetur in Dominum Lombardiæ, seu Thusciæ, excepto tamen, quod Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum una cum Imperio, & Regno Romanorum seu Theutoniæ, quoad vixerit, retinere possit juxta concessionem, quam à Vobis desuper obtinuit, & si assumptionem, vel nominationem ad dominium Lombardiæ, & Thusciæ, aut majoris partis earumdem fieri contingat, nullum hujusmodi assumptioni, seu nominationi assensum præstabit, nec intromittet se modo aliquo de eorum, vel alicujus eorum regimine, nec de Civitate Beneventana, & suis Territoriis, Districtibus, & pertinentiis, seu Campania, neque de Maritima, Ducatu Spoletano, neque Marchia Anconitana, Patrimonio Beati Petri, & Thusciæ, Massa, Trebaria, Romandiola, Alma Urbe, in Civitatibus Perusina, Civitatibus Castelli, Bononiensi, Ferrariensi, Avenionensi, & Comitatu Vanaissino, seu aliis Terris quibuscunque Vestris, & Feudis ipsius Ecclesiæ ubilibet constitutis ex successione, vel Legato, seu donatione aut venditione, seu alio quovis titulo, vel contractu nihil unquam sibi acquiret, seu vindicabit, vel poterit acquirere seu quomodòlibet vindicare, & nihil unquam recipiet, vel habebit, seu retinebit, vel poterit recipere, habere, vel etiam retinere in illis, nec ullam Potestariam, Capitaniam, vel Rectoriam, nullumque aliud Officium recipiet, seu recipere poterit in eisdem, seu ipsorum aliquo, nec etiam occupabit, vel occupari permittet seu faciet præmissa vel par-

tem

tem aliquam eorumdem, neque illam offendet, aut molestabit, neque etiam Romanam Ecclesiam quoquomodo sub censuris pœnisque spiritualibus, & temporalibus in conditionibus, & infeudatione præfatis contentis, quas hic haberi volo in singulis suis partibus aliàs pro specificè expressis, & repetitis. Schismatico, aut Hæretico cuicumque, vel à Fide devio, ab ipsa Ecclesia præciso, ejusque sequacibus, & dantibus eis auxilium, consilium, vel favorem, non dabit quovis modo per se, vel alium seu alios directè, vel indirectè, publicè vel occultè auxilium, consilium, vel favorem, nec ab aliis quantum in eo erit, si impedire poterit dari permittet, sed eos juxta posse suum donec convertantur persequetur, & impugnabit. Et ulterius promitto, quod ipse Carolus Rex infra annum, omnia, & singula mediante aurea Bulla ratificabit, sic dictum Carolum Regem Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Juravi ut suprà Ego Michaël Fridericus Cardinalis de Althaun.

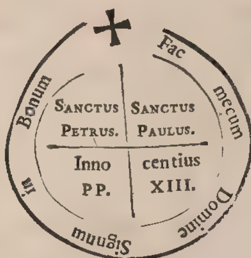
Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ reservationis, admissionis, concessionis, elargitionis, infeudationis, investituræ, voluntatis, vel intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 9. Junii 1722. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctam M. Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo Vigesimo Secundo quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

✠ Ego INNOCENTIUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Joannes Episcopus Tusculanus Cardinalis Judice.
† Ego Joannes Episcopus Albanensis Card. Paulutius.
† Ego Joannes Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.
† G. Cardinalis Marescottus.
† Ego Joseph Tituli S. Praxedis Presb. Card. Sacripantes.
† Ego Laurentius Tit. S. Petri ad vincula Presb. Card. Corsinus.
† Ego Ph. A. Tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Gualterius.
† Ego Joseph Tituli S. Mariæ Angelorum Card. Vallemanus.
† Ego C. A. Tituli S. Augustini Presb. Card. Fabronus.
† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presb. Card. Zondelarius.
† Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presb. Card. Corradinus.
† Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in monte Cælio Presb. Card. Tolomeus.
† Ego B. Tit. S. Petri in monte Aureo Presb. Card. Scottus.
† Ego Nicolaus Tit. S. Sixti Presb. Card. Spinula.
† Ego Georgius J. Sanctæ Agnetis Presb. Card. Spinula Card. Sanctæ Agnetis nuncupatus.
† Ego Josephus Tit. S. Susannæ Card. Pereyra de la Cerda.
† Ego Michaël Fridericus Tit. S. Sabinæ Presb. Card. ab Althaun.
† Ego J. B. Tit. S. Priscæ Presb. Card. Salernus.
† Ego Albarus J. Sancti Bartholomei in Insula Presb. Card. Cienfuegos.
† Ego B. M. J. Sancti Bernardi ad Thermas Presb. Card. de Comitibus Major Pœnitentiarius.
† Ego B. Sanctæ M. in via lata Diaconus Card. Pamphilius.
† Ego Petrus S. Laurentii in Damaso Diaconus Card. Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.
† Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.
† Ego L. S. Agathæ in montes Diac. Card. de Alteriis.
† Ego Annibal S. M. in Cosmedin Diac. Card. Albanus S. R. E. Camerarius.
† Ego Curtius S. Eustachii Diac. Card. Origus.
† Ego Fabius SS. Viti & Molesti D. Card. Oliverius.
† Ego Alexander S. Adriani Diac. Card. Albanus Card. Alexander nuncupatus.

P. Card. Prodatarius.

P. Card. Oliverius.

Visa de Curia J. G. Archiepiscopus Amasenus.

L. Martinettus.

Die Lunæ 15. Junii 1722. suprascriptæ Litteræ Apostolicæ in plena Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt, illæque Illustrissimo & Reverendissimo Domino Guidoni de Palagio ejusdem Cameræ Apostolicæ Clerico commissæ cum facultate admittendi, deinde verò sub die 26. ejusdem Mensis, citato desuper Illustrissimo & Reverendissimo Domino Joanne Carolo Piancastello dictæ Cameræ Commissario Generali ex decreto ipsius Cameræ idem Illustrissimus & Reverendissimus D. de Palagio C. A. Clericus & Judex deputatus admisit, & registrari mandavit, & registratæ fuerunt in libro signaturarum Sanctissimi sub fol. 45.

Dominicus Antonius Galosius R. C. A. Secretarius.

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX CCXLIX.

ANNO DOMINI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. feliciter regnans, Romanus: Vicentius Maria Ferdinandi de Ursinis Filius S. R. E. Presbyter Cardinalis Titulo S. Sixti Episcopus Portuensis & Archiepiscopus Beneventanus. Die 29. Maij 1724. Summus Pontifex Romæ est pronunciatus & die 4. Junii coronatus. In hunc usque diem creavit Cardinales 17. Hunc Deus incolumem servet in multos annos.

I. Edita A. D. 1724.

Confirmatio, & innovatio Litterarum, à san. mem. INNOCENTIO PAPA XIII. editarum super Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum cum aliis Ordinationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

IN Supremo Militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio constituti, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Ecclesiasticam disciplinam sartam, tectamque tuendam, & ubi collapsa est instaurandam providè disposita esse noscuntur, Apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter constabilimus, novisque præsidiis, ut exactius serventur, corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, specialemque Christifidelium ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Literæ fel. rec Innocentii PP. XIII.

§. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. PP. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro Litteræ tenoris, qui sequitur; videlicet.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Procemium de servanda & instauranda disciplina Ecclesiastica.

Ad perpetuam rei memoriam. Apostolici Ministerii, quod Nobis, licet immerentibus, imposuit Superni dispositio consilii, ratio præcipuè exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ, aut ubi opus fuerit, restaurandæ, juxta sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos identidem germinare quotidiana experientia edocemur: quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Supplicationes.

Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginensi ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Oecumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis Inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque ut opportunum remedium adhiberetur à Nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed & alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Litteris, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus à Nobis deputatorum rem omnem sedulò examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententiâ ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit; de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infrà sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac Nostra perpetuò valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Requisita admittendum ad primam tonsuram

I. Primùm igitur, cum à Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissimè animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus Sacra Ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri Fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur; proptereaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non secularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, ut pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione; ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quàm quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit; aut quos constiterit Litterarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde Majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

De adscriptione Tonsura initiandorum, ad Ordines promovendorum & promotorum.

II. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quàm in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita; nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episco-

Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modò reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint: Episcopi adscriptionem hujusmodi, vel à seipsis, vel à Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minùs quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quàm quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui à Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt, causa ediscendi Litterarum scientias in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa à suo Episcopo approbata, vel approbanda; absentes reperiantur.

De officio Clericorum in Episcopalibus seminariis educatorum.

III. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad Litterarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque à Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assiduè incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantùm festis Cathedrali, aliisve loci Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, nec non ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque Appellatione, aut Inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel ei piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportunè provideri valeat.

Ad sacros & Presbyteratus ordines admittendorum necessariæ qualitates.

IV. Præterea cum maximè deceat eos, qui propiùs ad Sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint: Episcopi nonnisi eos ex Clero tam Seculari, quàm Regulari ad Sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu verè dignos per diligentem inquisitionem compererint; adeo ut satis non sit illos, qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Cathechismo instructos esse, atque aptè respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui verò ad Presbyteratum erunt assumendi, idonei priùs per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta; & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem: quod quidem ut rectè præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantùm ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

De ordinandis ad titulum Beneficii quod habent in diversa ab eorum Domicilio Diœcesi.

V. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium verò in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est: Episcopus Domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt, super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Litterarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate moribus, & vita juxtà Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Speculatores* obtinendarum; addito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem Litteris: hæque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minimè possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad Ordines promoveri: sique secus fiat, Ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, Ordinatus verò à susceptorum Ordinum executione, quamdiù proprio Ordinario videbitur expedire eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quàm si Beneficium prædictum sit ejus reditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus, sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad Sacros Ordines vigentem in loco prædicti Beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat,) sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta moram in alio loco Domicilii vigentem.

De puniendis Clericis officia Clericalia non explentibus.

VI. Porrò ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minùs momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quàm quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ sanctitati suscepti instituti respondeat, multòque magis, quod abstineant iis, quæ à Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis. Statuimus propterea, atque decernimus, quod, qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut Loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Scola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione, eos privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ anteà factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad Sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servatâ formâ à Sacris Canonibus traditâ, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi verò reperiantur Clerici Cappellanias, vel Beneficia cujuscumque etiam tenuis reditûs, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potiùs, quàm ædificet, vel concubi-

narii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica Immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium à Laicis non exemptis solvendorum temerè abutentes, vel qui demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quàm merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad pœnas à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & à Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Cappellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio à Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus posthabitis, procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas, Deo vindice, pœnas persoluturos.

Clerici intersint Missæ Conventuali secundis Vesperis & collationibus super casibus conscientiæ.

VII. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequiis supremo Numini exhibendis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant; plurimùm in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tàm in minoribus, quàm in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes, superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebratæ, nec non primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque Festis assistant. Quin imò enixè hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesium, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis sacris intersint.

De Cappellaniis in Hispaniarum Regno sufficienti reditu destitutis.

VIII. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Cappellanias etiam de Jurepatronatus vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo tenui, ut nec ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendat; malis haud quidem levibus indè erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Cappellaniarum, quæ nullum certum reditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis verò Beneficiis, & Cappellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam Congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Cappellaniis. Utque Patronatuum jura, quantùm fieri possit, salva remaneant; liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quàm Laicis ad dicta Beneficia, & Cappellanias nominare, non tamen veluti ab Beneficia Ecclesiastica requirentia in nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati, tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera à Fundatoribus injuncta.

De Animarum Cura.

IX. Non sine gravi Nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ legis præcepta, Fideique Dogmata, puerosque ejusdem Fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeò sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi à se amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstari necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium Sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scholis, vel in compitis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, distinctè præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitimè impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si verò aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios à se deputandos sumptibus Parochorum minùs idoneorum opportunè suppleri curent: & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi verè idoneis ad memorata Officia per se ipsos adimplenda conferantur.

De vero Constitutionis Pii V. sensu.

X. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat, declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: nec non portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quàm centum, nec minori, quàm quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

De deputandis Coadjutoribus & Vicariis temporariis eorumque congrua.

XI. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi à Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redituum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, nec non inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, sive Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint, poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint, auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii à Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, ante-

quam

quam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quoad ad Confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum rectè exercendam opportunis præditi noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios verè idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos liberè spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

De Casu quo Parochiani ad Parochiales Ecclesias Divini cultus gratia accedere nequeunt.

XII. Verùm quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur, sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempè ob Locorum distantiam, sivè itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant; tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum Cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias à veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere, assignata ex reditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocunque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tamquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

De honore Episcopis exhibendo.

XIII. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiosè, ac perpetuò observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantùm obligent auctores.

*De Religiosorum numero ultra redit	uum vires non multiplicando.*

XIV. Præterea, ut claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ Nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad religiosum habitum admittantur, quàm vires redituum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quàm Mulierum, sive Bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quàm qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisve quibuscunque obventionibus, in commune tamen conferendis, commodè possit sustentari.

De Regularibus ad Ordines promovendis, eorum Litteris dimissoriis ad Episcopum Dioecesanum dirigendis & Ordinationibus ab eo habendis.

XV. Quoties verò Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omninò Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum à piæ memoriæ Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam Nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium, quàm ad Episcopum Diœcesanum Literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione à suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu, quo Diœcesanus à Diœcesi abesset, vel ordinationes non esset habiturus; quo etiam casu in Litteris Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus: exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium à Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut à quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo Indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis à jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publicè habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, & præsente Clero ejusdem loci. Ne verò incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se ordinationes esse habituros, adeo ut quoties denunciatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum Ordinationes ea vice minimè esse habiturum, sibique idcircò licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum Litteris Dimissoriis suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superiùs expressa.

De servandis in mulierum Monasteriis.

XVI. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcussè observari curent, quæ circa Sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quàm in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris Nostri edita Idibus Januarii anni millesimi quingentesimi septuagesimi quinti providè ordinata sunt.

De obtinenda à Sacerdotibus Ordinariorum approbatione & licentia pro confessionibus audiendis.

XVII. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis rectè exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Seculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad genus Personarum, vel quoad tempus, non posse pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus], vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni millesimi septingentesimi expeditas Litteras decreverit Sacerdotibus tam Secularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, à quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione

Ordinarii illius Loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiam ab Ordinariis aliorum Locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi Pœnitentes Ordinariis illis, qui Confessores Electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respectivè exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso jure suspensos esse: Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Secularibus, quam Regularibus ad Confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocunque alio Privilegio electis suffragari minimè etiam posse, quòd approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in quo Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis ampliùs non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur; sed necessariam omninò esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat, approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

De confessionibus Monialium.

XVIII. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diœcesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacunque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

De deputando extraordinario pro Monialibus Confessore.

XIX. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum Superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta toties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem aut Secularem, aut Regularem alterius diversi Ordinis Professorem: in his casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quovis titulo, aut prætextu à Superioribus Regularibus valeat impediri.

De removendis abusibus contra [illegible] emoniale [illegible] tuale [illegible] Mis[illegible] Breviarii.

XX. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Secularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, studeant omninò removere. Et, si adversùs ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem, etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpotè irrationabilem, de jure non posse: executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constituta sunt diligenter incumbant; nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Et contra [illegible] ilii Tri[illegible] de [illegible] um ce[illegible] ione [illegible]ecretum.

XXI. Sedulò pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsàn, tam quoad Ecclesiasticos Seculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversùs Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo decreto ipsis indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in devolutivo super quocunque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium S. R. E. Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Confirmatur & declaratur Decretum Clementis Papæ XI. de celebratione Missarum in Oratoriis privatis & usu altaris gestatorii.

XXII. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii, à recol. memor. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam Nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem Statuta etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque Decretum in suis respectivè Diœcesibus, ut faciliùs omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione, ne in privatis Regularium Cellis, sivè Cubiculis erigatur Altare pro re Sacra ibidem facienda, & contra quoscunque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacunque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ sacrificium celebrare, sive celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi fortè occasione Visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus à Jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes à Domo propriæ ordinariæ habitationis, moram idcircò faciant in aliena Domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Servanda quæ in sess. 25. cap. 25. ejusdem Syn. Trid. præscribuntur.

XXIII. Præcipimus quoque accuratè attendi, ac adimpleri quæcunque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi sess. 25. de Regularibus, & Monialibus. Cumque in cap. 25. amplissimè derogetur omnibus contrariis Privilegiis sub quibuscunque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus, vel Præscriptionibus, etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantùm referri, quæ in prædicto Capite continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis superioribus Capitulis ejusdem sessionis constituta sunt.

De appellationibus in causis criminalibus ab Ordinariis locorum ad Nuncium Sedis Apostolicæ seu Metropolitanos.

XXIV. Ad hæc, ut recta in Judiciis ratio servetur, præcipimus, quod ubi in Causis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio, hoc est non ad ullius querelam, sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum Sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit; tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam suis criminibus debitam effugiant), Procuratores Fiscales Tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ, & respectivè etiam Curiæ Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias Sententias in gradu appellationis proferri contigerit;

iste

istæ prorsùs nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quin immo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perindè ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Servanda generaliter quoad appellationes & inhibitiones Decreta Innocentii I Papæ IV. & Urbani VIII.

XXV. Cæterùm cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones satis provisum fuerit per Constitutionem piæ mem. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam Nostri in Cap. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. à Congregatione Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & à præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, die videlicet 5, Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statuitur, diligentissimè per omnes iis comprehensos observetur in Causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum; quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam Inhibitiones nuncupatas temporarias penitùs excluso.

Quoad Civilia innovantur Constitutiones Innocentii IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV.

XXVI. Quo verò ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Causis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolatè custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus fel. rec. Innocentii IV., Alexandri IV., Bonifacii VIII., Gregorii XV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, nec non in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque locorum Ordinariis litteras suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Finalis ad Concilii Tridentini observationem exhortatis & obstantium remotio.

XXVII. Enixè denique, & ex intimo Paterni Cordis Nostri sensu omnes è religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exactè, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio post hac ullo modo impediatur, aut retardetur; decernimus, ac declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem à Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum; itemque obstare non posse ullum Statutum, vel Concordiam, quæ à prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit admissa à competenti Judice per tres Sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum, quibus etiam tamquam Exequutoribus præsentium nostrarum litterarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas, ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuò, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus à Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privativè facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, explicandi, ac declarandi eamdem nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenùs illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis Dubio consultatio promoveri possit. Decretis verò, & Declarationibus à prædicta Congregatione faciendis, postquam Nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit, statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omninò cessare, perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Decreta pro firmitate.

Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Institutis & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet Personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seù aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specia-

specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nou autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides, tàm in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Maii 1723. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Die 13. Maii 1723. P. A. secundo.

Confirmat ut in rubr.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, tametsi præmissa à memorato Innocentio Prædecessore maturo, ac saluberrimo fuerint constituta, & ordinata Consilio, illa nihilominus, nec dùm plenariæ executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proindè optatos fructus usque quaque proferre valuerint; Hinc est, quòd Nos probè considerantes, nihil magis alios ad veram Pietatem, & Dei Cultum assiduè instruere, & excitare, quàm eorum vitam, & exemplum, qui se Divino Ministerio dedicarunt, facilèque fieri posse, ut Populus in via Domini prosperè, & feliciter progrediatur, si Clerus illi præluceat, ac suavem in eo Sanctioris Disciplinæ, bonorumque Operum odorem diffundat, ac propterea eorumdem præmissorum ad hunc tàm pium, & salutarem finem tendentium subsistentiæ, ac paratæ executioni, sublatis quibusvis impedimentis, quantum cum Domino possumus, Pastorali nostra cura, & sollicitudine consulere cupientes, præinsertas Innocentii Prædecessoris Litteras, & quæcumque in eis constituta, ordinata, sancita, decreta, & declarata, ac aliàs quomodòlibet contenta, & expressa, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac quatenùs opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus, & declaramus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Mandatum pro Executione.

§. 3. Nec non tam Dilecto Filio nostro, & Sedis præfatæ in Regnis Hispaniarum Nuncio nunc, & pro tempore existenti, quoad ea, quæ ad ipsum, ejusque Tribunal pertinent, quàm Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam Dilectis Filiis utrique Clero Seculari, & Regulari eorumdem Regnorum districtè, ac sub interminatione Divini Judicii Auctoritate præfata harum Serie præcipimus, & mandamus, ut illa omnia, & singula omni mora, dilatione, & cunctatione sublata, debita Obedientia exequantur, & accuratè, ac exactè servent, faciantque respectivè illa ab iis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum eadem Auctoritate omnimodæ executioni demandari, & inviolabiliter observari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 4. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & Auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Innocentius Prædecessor in Litteris suis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium publicatio intimationis personalis vim habet.

§. 6. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum Exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctari, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transsumptorum fides.

§. 7. Utque ipsarum Litterarum transsumptis, seù Exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1724. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 23. Septembris 1724. P. A. primo.

F. Card. Oliverius.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die verò Prima Octobris, Pontificatus SS. D. N. D. BENEDICTI, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum, S. Joannis in Laterano, & S. Mariæ Majoris, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ, & in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Franciscum Baldum, & Dominicum de Martinis Apostolicos Cursores.

Joannes del Rè Mag. Curs.

II.

Litteræ in forma Brevis ad universos Fratres Ordinis Prædicatorum Professores adversus Calumnias Doctrinæ SS. Augustini & Thomæ intentatas.

Romæ MDCCXXIV.

Dilectis filiis universis Fratribus Ordinis Prædicatorum Professoribus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Demissas preces, & æquissimas conquestiones vestras, quas dilectus filius Augustinus

stinus Pipia totius ordinis Magister Generalis Religiosæ vitæ exemplis, ac doctrina prudentiaque commendatissimus; supplici libello ad Nos detulit, ea benignitate complexi sumus; quam & vestra in Catholicam Religionem amplissima merita, & Nostra, quam dudum professi sumus erga ordinem Prædicatorum observantia filialis, Nostræque demum humilitati impositum paternæ caritatis, & sollicitudinis officium postulabant. Quod igitur ægrè admodum, ut par est molesteque feratis erroribus à fel. rec. Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro per Constitutionem, quæ incipit *UNIGENITUS DEI FILIUS*, saluberrimo, & sapientissimo judicio rejectis damnatisque Augustinianæ & Angelicæ Doctrinæ nomen obtendi, indeque audeque audere nonnullos Apostolicæ auctoritati, ac vestræ existimationi detrahere, quod ipsa vestrarum sententiarum capita ejus Constitutionis censuris, notisque inusta esse calumnientur; Justam quidem animorum vestrorum offensionem laudi damus; qua nimirum vos germanos S. Thomæ discipulos maximè probastis. Magisterio enim tanti Doctoris imbutos nihil decet magis, quam ut in addictissima huic Sanctæ Sedi Fide obedientiaque præcipuum studiorum suorum fructum, & laudem collocent; & absonas refragantesque Apostolicis Decretis opiniones non aversentur modò, sed per arma etiam lucis, & veritatis dissipent, & evertant. Tantum tamen abest ut vicem vestram doleamus, ut vobis potius gratulemur, quod hac etiam in parte causa vestra ab hujus Sanctæ Sedis rationibus sejuncta esse non potuerit; quodque alienæ prorsus calumniosæque interpretationes ad constandam memoratæ Constitutioni invidiam temerè excogitatæ ad injuriam quoque vestri nominis redundarint. Cæterum non adeò vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quod cum ipsis Divinorum librorum oraculis, & Apostolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium studio passim vis afferatur, hac eadem contentionis pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quod tam praepostero consilio in hac causa locus esse potuerit, ubi Sancti Thomæ exploratissimis sententiis, damnati errores disertissimè confutantur. Quandoquidem omnipotentis Dei providentia factum est (a), ut Angelica Doctoris vi, ac veritate Doctrinæ, non solum innumeræ, quæ vel ipsius ætate, vel antea grassatæ sunt, sed multæ etiam deinceps exortæ sunt hæreses, confusæ, & convictæ dissiparentur. Magno igitur animo contemnite Dilecti filii, calumnias intentatas sententiis vestris de gratia præsertim per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita prædestinatione ad gloriam sine ulla prævisione meritorum, quas laudabiliter hactenus docuistis, & quas ab ipsis SS. Doctoribus Augustino, & Thoma se hausisse, & verbo Dei summorumque Pontificum, & Conciliorum Decretis & Patrum dictis consonas esse schola vestra, commendabili studio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde satis constet, ipsique calumniatores, nisi dolum loqui velint satis perspiciant SS. Augustini, & Thomæ (b) inconcussa, tutissimaque dogmata nullis prorsus antedictæ constitutionis censuris esse perstricta, ne quis imposterum eo nomine calumnias struere, & dissentiones serere audeat, sub Canonicis pœnis districtè inhibemus. Pergite porrò Doctoris vestris opera sole clariora sine ullo prorsus errore (c) conscripta, quibus Ecclesiam Christi mirâ eruditione clarificavit (d) inoffenso pede decurrere, ac per certissimam illam (e) Christianæ Doctrinæ regulam sacro Sanctæ Religionis veritatem incorruptæque disciplinæ sanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc sunt enim Dilecti filii quæ Prædecessores Nostri de Sancti Thomæ doctrina senserunt, & prædicarunt; quæque Nos non modò ad curarum vestrarum lenimentum, sed ad animi quoque Nostri solatium libentissimè usurpamus; & præconio Apostolicæ vocis efferimus. Inclytus enim ordo iste cui nomen dedimus; & quem expresse, Domino miserante, professi sumus eodem Angelicæ doctrinæ lacte Nos aluit, ac licet impari institutionis fructu, ad gerendam Ecclesiarum sollicitudinem eduxit; ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento edificere potuerimus, quod ex Apostolatus specula per hasce Litteras annunciamus. Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit; supplices rogate, ut sincero Angelici Doctoris studio, omnes in simplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectu conspicere, atque in unitate spiritus, & caritate fraternitatis quæ ille egit imitatione complere. Ac Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Novembris 1724. Pontificatus Nostri anno primo.

Carolus Archiepiscopus Emissenus.

(a) Pius V. in Bulla Mirabilis Deus 1567.
(b) Alexander VII. in Brevi incipiente Litteras 1660.
(c) Clemens VIII. in Brevi incipiente Dilecti Filii 1603.
(d) In Collecta fest.
(e) Pius V. in Bulla ut supra.

CONSTITUTIO III.

Qua locorum Ordinariis Italiæ, Insularumque adjacentium districtè mandatur, ut Seminariorum erectionem sedulò promoveant, eorumque honestæ substentationi provideant Taxâ, & subsidiariâ respectivè unione Beneficiorum juxtà modum à Sacro Tridentino Concilio præscriptum; ac insuper nova instituitur Congregatio Seminariorum nuncupanda, quæ recto illorum regimini, & administrationi præsideat, cum aliis ordinationibus, & clausulis, ac derogationibus opportunis.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

CREDITÆ Nobis cœlitus dispensationis Officium salubriter exequi, adjuvante Domino, satagentes, ad ea mentem, curasque Nostras libenter convertimus, per quæ sedulæ Clericorum institutioni opportunè prospicitur. Ubi enim illi à teneris annis, seu plantæ novellæ, benigniori culturâ educentur, Litterarumque scientiam in Seminariis accuratè informentur, cum posteà ad laboriosa Ecclesiastica Ministeria in Viam Dominicam transplantantur, Ecclesiarum regimini, populorumque saluti maximè fructuosos, ac utiles esse diuturnâ plurimorum annorum experientiâ satis compertum habemus. Exordium à suis pro sedula Clericorum Institutione curis.

§. 1. Cum

Præcipit ut in rubr.

§. 1. Cum itaque Seminarii Ecclesiastici erectio à Sacrâ Tridentinâ Synodo *cap.* 18. *sessione* 23. *de reformat.* Episcopis omnibus tantoperè commendata, & ad Ecclesiasticam Disciplinam conservandam adeò necessaria, in pluribus Cathedralibus Ecclesiis, quemadmodùm non sine gravi animi Nostri mœrore accepimus, huc usque neglecta fuerit; Nos pro Pastorali vigilantiæ Nostræ debito pium hoc, & sanctum opus strenuè promovere cupientes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine universis, & singulis Locorum Ordinariis Italiæ, Insularumque adjacentium, hac Nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione districtè injungimus, præcipimus, & mandamus, ut in Cathedralibus, in quibus Seminarium hactenùs erectum non fuit, illud quamprimùm erigi, ac omninò institui curent; Ubi verò jam reperitur erectum, sed congruis reditibus ad Alumnorum, Magistrorumque sustentationem necessariis instructum non est, de iis, ut infrà, opportunè provideant. Utroque igitur casu, nimirùm tam pro erectione novi Seminarii, quàm pro supplemento redituum Seminarii jam erecti, Taxam cum consilio duorum de Capitulo, & totidem de Clero conficiant à memorato Tridentino Concilio *cap.* 18. *sessione* 23. *de reformat.* præscriptam, incipiendo ab integris fructibus Mensæ Episcopalis, & absque ullo discrimine prosequendo juxtà normam ibidem expressam, & providè constitutam. Eidem verò Taxæ omnia, & singula Beneficia Secularia, & Regularia per quoscumque, etiam Venerabiles Fratres Nostros Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, nec non Nostros, & pro tempore existentis Romani Pontificis Familiares, & Cameræ Nostræ Apostolicæ Clericos, Ministros, ac Officiales quoscumque præsentes, & futuros obtenta, & in posterum obtinenda, ac omnia insuper Beneficia Secularia Prioratibus, Commendis, vel Bajulatibus Ordinis Fratrum Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque unita, aut de cætero unienda, nec non fructus, ac reditus Confraternitatum Laicorum, ex certis fundis, & capitalibus provenientes (non autem summas pecuniarias, quæ à Confratribus quolibet mense, vel anno, vel per modum eleemosynæ, vel in vim Statutorum contribuuntur) subjici, & ad illius solutionem perpetuò teneri decernimus, statuimus, & mandamus; Declarantes ab eâ exemptos esse debere Regulares pro iis tantùm Beneficiis, vel fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes disertè, ac expressè, & ex causâ verè, ac propriè onerosâ indulsit, ut ab onere Taxæ pro Seminario exempti sint.

Taxæ summa & Exactor.

§. 2. Porrò ejusmodi Taxa juxta locorum qualitatem respondere debeat summæ scutorum trium pro quolibet centenario proventuum Beneficii, & si necessitas urgeat, augeatur etiam usque ad summam quinque pro centenario, ita numquam minor scutis tribus, neque major sit scutis quinque pro quolibet centenario, & anno; ac in illius confectione regula à Tridentino Concilio in prædicto *cap.* 18. sancita accuratè, & ad amussim observetur. Donec autem nova hæc Taxa confecta, & à Congregatione à Nobis deputata, ut infrà dicetur, approbata fuerit, alia Taxa, quam Seminarium anteà exigere consueverat, omninò persolvatur. Cæterum novæ Taxæ exactio semper committatur personæ fide, & facultatibus idoneæ ab Episcopo, & Cathedralis Ecclesiæ Capitulo specialiter approbandæ, ac deputandæ, ita quidem ut quoties Exactor hujusmodi negligens, aut minus idoneus repertus fuerit, illius culpam idem Episcopus, & Capitulum præstare debeant, & pro non exactis, atque deperditis respectivè de proprio teneantur, liceatque Seminario tam contra Exactorem, quàm contrà Deputantes eorumque hæredes, quocumque tempore agere nedùm pro deperditis, sed etiam pro non exactis ad præcisam Taxæ faciendæ normam, & quantitatem.

Ejus solutio.

§. 3. Prætereà Episcopi, & Capitula portiones, seù quotas sibi obtingentes juxtà præfatam Taxam quolibet anno realiter, & cum effectu deponere teneantur penes Exactorem deputatum, qui eas solvat, seu eroget in sumptus pro Seminarii manutentione necessarios, & tam hujus depositi, quàm successivæ solutionis, seù erogationis, simulque cujuslibet alterius exactionis non factæ, & qua de causa, documentum per eosdem Episcopos, & Capitula ad antedictæ Congregationis Secretarium quotannis transmittatur.

In casu insufficientiæ prædictorum, Ordinarii alia Seminario Beneficia unire possint.

§. 4. Quod si in aliqua Diœcesi computatis propriis Seminarii reditibus, si qui sint, nec non Beneficiorum anteà cum effectu illi unitorum, ac fructibus parvorum Conventuum suppressorum præcedenter applicatis (quas quidem tum Beneficiorum uniones, tum applicationes fructuum parvorum Conventuum firmas esse volumus) per hujusmodi etiam Taxam erectioni, & sustentationi Seminarii ad necessitatem nimirum uniuscujusque Diœcesis, & Alumnorum, non autem ad pompam, & voluptatem, sufficienter provideri nequiverit; tunc, & eo casu, ac in subsidium tantùm, Ordinarii locorum eidem Seminario unire, & applicare possint, ac debeant Beneficia simplicia cujuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, etiam Jurispatronatus Ecclesiastici, vel quomodocumque affecta, & dispositioni Sedis Apostolicæ reservata, sine tamen ullo divini cultus, ac illa obtinentium præjudicio. Hæc porrò unio fiat statim, & ante eorumdem Beneficiorum vacationem: nempè uniantur Beneficia primo loco vacatura usque ad certam annui reditus quantitatem in ipsâ unione specificandam, quæ computatâ Taxâ insufficienti, satis esse possit sustentationi certi numeri Alumnorum pro unoquoque Seminario designatorum, ipsaque unio, statim ac Beneficia prædicta quomodocumque vacaverint, debitum, atque integrum sortiatur effectum, fel. rec. Clementis VIII., ac Urbani pariter VIII., nec non aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus, vel Decretis in contrarium facientibus non obstantibus.

Præservantur Beneficia pro congrua Sedis Apostolicæ Ministrorum sustentatione commendata.

§. 5. Cæterùm considerantes Monasteria, Prioratus, & Beneficia Consistorialia, nec non aliqua alia indispensabiliter necessaria esse, ac fore pro congruâ sustentatione S.R.E. Cardinalium, & Ministrorum Romano Pontifici, & Sedi Apostolicæ actualiter inservientium, volumus, & declaramus, quod Abbatiæ, Prioratus, & Monasteria Consistorialia, seù Beneficia quovis modo Apostolicâ autoritate commendata, & ad præsens obtenta, ac in futurum obtinenda per antedictos S.R.E. Cardinales, seu vetos, & proprios Papæ Familiares, Nuncios Apostolicos, & Prælatos, Congregationum, quibus iidem S.R.E. Cardinales intersunt, Secretarios dumtaxat, memoratis Seminariis uniri, & applicari numquam possint, & uniones, quas forsan fieri contigerit, nullæ, ac irritæ prorsùs sint, firmâ in reliquis remanente libertate, & facul-

facultate uniendi (servatâ tamen forma superius expressâ, & non aliter) cætera omnia Beneficia, etiam, ut præfertur, affecta, & reservata, vel aliàs ad provisionem, ac dispositionem Sedis Apostolicæ quomodòlibet pertinentia.

Erigitur Congregatio Seminariorum cum opportunis facultatibus.

§. 6. Cùm autem, sicut accepimus, Seminaria plerisque in locis ideò erecta minimè reperiantur, vel quia Episcopi Taxam conficere detrectant, ne illam à semetipsis inchoare cogantur, vel quia Beneficia simplicia, quorum dispositio ad eos liberè spectat, occurrente illorum vacatione, suis Familiaribus, aliisve personis sibi gratis, & benè visis conferre volunt; Hinc est quod Nos omnes scopulum, ac obicem impeditivum boni spiritualis ab ejusmodi Seminariorum erectione provenientis è medio prorsùs tollere, ac removere intendentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, Congregationem Seminariorum nuncupandam, in qua Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Congregationi super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, nec non Congregationi Interpretum Concilii Tridentini præfati, utriusque Congregationis Secretarii Datarius, seu Prodatarius ac Subdatarius, nunc, & pro tempore existentes esse debeant, tenore præsentium perpetuò erigimus, ac instituimus, ejusdemque Congregationis Secretarium illum ipsum, qui Congregationis Concilii prædicti Secretarius pro tempore fuerit, constituimus, ac deputamus; prædictæque Congregationi, ac illius Secretario omnium, & singulorum Seminariorum in locis, ubi adhuc erecta non sunt, erigendorum, & ubi erecta quidem sunt, sed sufficientes non habent reditus, iis pro modo indigentiæ, ut præfertur, augendorum omnimodam curam committimus, ac demandamus, nec non ejusdem Congregationis Deputatis prædictis semel singulis mensibus, & quoties opus fuerit, se congregandi, dictorum Seminariorum erectionem promovendi, jam erectorum statum, & proventus recognoscendi, eorum necessitatibus opportunè consulendi, Taxas approbandi, reformandi, & augendi, numerum Alumnorum in singulis Seminariis taxandi, & præfigendi, eumque pro modo redituum augendi, & minuendi, Statuta pro recto, felicique eorumdem Seminariorum regimine, & administratione condendi, eaque mutandi, variandi, corrigendi, ac toties quoties illis expedire videbitur, de novo faciendi, emergentes controversias summariè, solâque facti veritate inspectâ, cognoscendi, & definiendi, Visitatores etiam, qui ejusmodi Seminaria diligenter perlustrent, & an rectè, atque fideliter administrentur, ac in iis potissimum regulæ à Tridentino Concilio præscriptæ sedulò adimpleantur, inspiciant, & recognoscant, ubi, quando, & quoties opus esse judicaverint, facto tamen prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore existente, delegandi, ac deputandi, aliaque in præmissis necessaria, & opportuna pro datâ ipsis à Domino prudentiâ, decernendi, & gerendi, & exequendi, plenariam, atque omnimodam facultatem, potestatem, & autoritatem tribuimus, concedimus, ac impartimur.

Mandatum ad Episcopos de taxa conficienda & præfatæ Congregationi transmittenda.

§. 7. Universis itaque Episcopis, quorum in Diœcesibus non adsunt, vel congruis reditibus instructa non sunt, Seminaria, per præsentes injungimus, & mandamus, ut quamprimùm præfatam Taxam sedulò conficiant, eamque ad antedictæ Congregationis Secretarium infra sex menses à die publicationis præsentis Constitutionis computandos omninò transmittant una cum distinctâ, & accuratâ relatione omnium Beneficiorum suarum Diœcesum, eorumque annui valoris, nec non locorum, animarumque, & Ecclesiarum in illis existentium cum suis qualitatibus, ad hoc ut eadem Congregatio, omnibus maturè perpensis, statuere possit, an prædicta Taxa approbari, necne debeat, simulque numerum Alumnorum in unoquoque Seminario retinendorum, & summam pro singulorum substentatione necessariam præscribere, & reliqua tandem omnia, quæ rectâ eorumdem Seminariorum administratione, sedulaque Alumnorum institutione utilia, ac opportuna judicaverit, salubriter decernere valeat.

Inhibetur iisdem usus inservientium seminario cum præservatione Episcopi Pontificalia exercentis.

§. 8. Omnibus insuper Episcopis præfatis, ne de cætero pro se, vel suis Vicariis, aut Familiaribus quibuscunque, sub quovis colore, & prætextu, habitatione, coquinâ, famulis, Ministris, aut Officialibus Seminarii, vel Lectoribus, Magistris, Sacerdotibus, Clericis, quoquomodo inservientibus eidem Seminario, & Alumnis, vel à Seminario salariatis, & substentatis, ac quomodòcunque retentis, uti audeant, districtè sub pœnâ Interdicti ab ingressu Ecclesiæ vetamus, ac inhibemus: Non tamen per hoc prohibere intendimus Episcopo Pontificalia exercenti, ne Cæremoniarum Magistro, vel Sacerdotibus à Seminario retentis, uti possit: imò ut eorum operâ, ac assistentiâ in hujusmodi sacris functionibus liberè uti valeat, plenam ipsi Episcopo tribuimus facultatem.

Studia quibus in præfatis seminariis incumbendum.

§. 9. Postremò saluberrimæ præfati Concilii dispositioni inhærentes, volumus, præcipimus, & sancimus, ut in omnibus Seminariis tam hactenùs erectis, quàm in posterùm erigendis, Alumni Grammatices, Cantus Gregoriani, Computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium tantum disciplinâ erudiatur, & Sacræ Scripturæ, Cathechismi, aliorumque Ecclesiasticorum Librorum, præsertim verò de Sacramentis, Sacrisque Ritibus, & Cæremoniis tractantium, lectioni diligenter incumbant, ut cum ad Vineam Domini excolendam vocati fuerint, dignos, peritos, utilesque Operarios sese probare valeant, fructumque ei reddant uberrimum temporibus suis.

Decretum roborans, irritans & Clausula sublata.

§. 10. Decernentes præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec non præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodòlibet spectabit, exactè, & inviolabiliter perpetuò observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacunque potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac autoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus quatenus opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscunque, & præfatis Clementis VIII., & Urbani pariter VIII. Prædecessorum Nostrorum aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcunque personarum editis generalibus; vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum dero-

gatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis mandatum & fides transsumptorum.

§. 12. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque earumdem præsentium Literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatis, sanctionis, prohibitionis, institutionis, deputationis, præfectionis, commissionis, mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, septimo Idus Maij Pontificatus Nostri Anno I.

D. 9. Maij 1725. P. A. Primo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amesanus.

Loco † Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die verò 8. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetu per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Cursorum,

IV.

Constitutio qua san. mem. Gregorii Papæ XIV. Literæ Apostolicæ certa excipientes delicta, & casus, in quibus Inquisiti Laici Ecclesiasticâ Immunitate gaudere non debent, confirmantur, declarantur, & ad alia etiam delicta, & casus extenduntur, ac ampliantur: Necnon Curiis Ecclesiasticis forma in eorumdem Inquisitorum extractione à locis immunibus observanda præscribitur, cùm aliis ordinationibus, & clausulis, ac derogationibus opportunis.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à sua sollicitudine pro tuendis Ecclesiarum Immunitatibus.

Ex quo, divinâ disponente clementia, ad supremum universi Christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur, Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem sartam tectam, inviolatamque ubique custodiendi inter graviores suscepti Apostolici Ministerii curas meritò recenseri: diù, multumque rationes, ac media Nobiscùm expendere non omisimus, quibus ipsa Immunitas in pristinum venerationis, & reverentiæ locum restitui posset, ac in omnibus Orbis Catholicis regionibus ita observaretur, quemadmodùm prisca Majorum Nostrorum disciplina, & vetus Canonicarum Sanctionum norma præscripsit.

Tenor Constitutionis Gregorii Papæ XIV.

§. 1. Dum hæc sollicito animo revolveremus, in oculos primùm incurrit celebris illa Constitutio à fel: rec. Gregorio Papa XIV. Prædecessore nostro edita, quæ incipit *Cum aliàs*, qua quidem Constitutione idem Gregorius Prædecessor pro Pastorali zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates, & Indulta à quibusdam Romanis Pontificibus, ac præsertim à S. Pio V., & Sixto etiam V., Prædecessoribus itidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magistratibus extrahendi, ac abducendi ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatusque fuit; Simul autem delictorum frequentiæ, unde publica tranquillitas maximè perturbatur, occurrere volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora à pravis hominibus patrarentur sub certâ impunitatis spe, quam ex confugio ad loca immunia sibi parabant, nonnulla expressit, & explicavit crimina, & casus, in quibus laicos delinquentes Ecclesiasticâ Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac insuper Judices constituit, qui in occurrentibus casibus, an delictum esset, nec in eadem Gregorianâ Constitutione exceptum, cognoscere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium à locis immunibus observandam stabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuò observari mandavit, quemadmodùm in prædicta Constitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591. nono Kal. Junii promulgatâ ulteriùs continetur.

Confirmat, innovat & extendit prout in rubr.

§. 2. Quoniam verò post editam hujusmodi Constitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium sententias, & variam itidem Curiarum Ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero, rectoque ejus sensu inter Ecclesiastica, & Secularia Tribu-

nalia

nalia exortæ fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac præsertim piæ me. Clemens IX. Clemens X. & Clemens XI. Prædecessores similiter nostri de præfatis contentionibus dilucidâ casuum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberarunt, faciliorem que insuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejusdem Gregorii Prædecessoris mens pleniùs executioni demandaretur, Curiis Ecclesiasticis præscribere cogitabant; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte præventi, destinata perficere nequiverunt. Hinc igitur est; quod Nos omninò expedire arbitrantes; ut ejusmodi controversiis finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædecessorum pio; atque salubri proposito inhærentes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuò valitura Constitutione, in primis providam memorati Gregorii Prædecessoris Constitutionem cum omnibus, & singulis in eâ contentis; atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenùs opus sit, criminum in illâ exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramus. Præterea non absque gravi animi Nostri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invalescentem perversorum hominum malitiam sæpè, ac sæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minùs, quàm illa in Gregorianâ Constitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejusmodi delictorum frequentiam; quantùm fieri poterit, coërcendam; pro Apostolici muneris nostri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

Unicus actus Latronem efficit.

§. 3. Cum itaque prædictâ Gregorianâ Constitutione cautum sit; ut publicis Latronibus, viarumque Grassatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur; Immunitas Ecclesiastica minimè suffragetur; non levis autem inter Doctores emerserit controversia; an quis ex unico actu publicus Latro, & Grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur: Nos ejusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantùm grassationem in viâ publicâ, aut vicinali admissam sufficere ad hoc, ut quis publicus Latro, & Grassator dici valeat, dummodò tamen grassati mors, aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore præsentium definimus & declaramus.

Extensio quoad homicidia & mutilationes in Ecclesiis committentes.

§. 4. Insuper ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus; & pro exclusis, atque repulsis haberi volumus nedum eos; qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Ecclesiis, earumve Cœmeteriis committere audent, quemadmodùm in Gregorianâ Constitutione sancitum est: verùm etiam eos, qui stantes in Ecclesia, vel Cœmeterio, interficiunt stantes extra Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut ipsis membrum mutilant: Nec non eos, qui stantes extrà Ecclesiam, aut Cœmeterium, occidunt stantes intrà Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem; qui confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab Ecclesiis, aliove loco immuni violenter extrahunt, & abducunt: Declarantes in quatuor præmissis casibus ejusmodi Reos non illius tantùm Ecclesiæ, quam violarunt, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesiæ Immunitate gaudere nequaquam posse, aut debere.

Privantur immunitate Assassinii Mandatarii & Mandantes.

§. 5. Ad hæc in crimine Assassinii non modò Mandatarios, qui in ipsâmet Gregorianâ Constitutione apertè excipiuntur; sed etiam Mandantes, qui certùm præmium; aut mercedem sive in pecuniâ, sive in aliis rebus tradiderint; aut promiserint; quamvis promissio nullum habuerit effectum; dummodò Assassinium re ipsâ patratum fuerit ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, ac pro exclusis perpetuò haberi volumus, & mandamus.

Exclusio variorum ab eadem immunitate.

§. 6. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejusdem Immunitatis privilegio Interficientes Proximum suum animo præmeditato, ac deliberato: Falsificantes Literas Apostolicas: Ministros Montis Pietatis; vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depositis Principis, privatarumque personarum destinati, furtum, aut falsitatem in prædictis locis committentes; cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur; ut pœnæ ordinariæ locus sit: Conflantes, adulterantes, vel detondentes quascumque Monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotiescumque in loco, aut provincia, ubi crimen admittetur, liberum habeant usum, & commercium: vel ipsas monetas conflatas, adulteratas, aut detonsas scienter ita expendere, & erogare præsumentes, ut fraudis conscii, atque participes censeri possint: Illos demùm, qui sub nomine Curiæ sese introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque re ipsâ committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domesticis earumdem ædium, vel etiam extranei, quem ibi fortè reperiri contigerit, dummodò homicidium, vel membrorum mutilatio sequatur.

Abolentur interpretationes & declarationes contrariæ.

§. 7. Cæterùm cum diuturnâ experientiâ compertum fuerit Curias Ecclesiasticas in casibus; qui hactenùs evenerunt, difficulter probare, & consequenter declarare potuisse delictum; pro quo quis ad Ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum; propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædecessoris mentem quoad normam ab ipso præscriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretari voluerunt: statuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuscumque interpretationis ejusdem Gregorianæ Constitutionis; quæ à quocumque Doctore prodierit; neque pravis à quibuslibet Curiis, aut Tribunalibus invictæ, imò nec quarumcumque declarationum; quæ ab hujus Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, sive etiam à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ præpositorum emanaverint; quatenùs præsenti nostræ Constitutioni adversentur; sed in occurrentibus casibus normam hic à Nobis præscribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus, & sancimus.

De modo delinquentes è locis immunibus extrahendi.

§. 8. Quotiescumque igitur Curia Ecclesiastica à Curia Seculari fuerit requisita, ut Laicum aliquem delinquentem è loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate, ac personæ reiterate subministrata, vel acquisita sint indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc Curia Ecclesiastica ad ejusdem Delinquentis extractionem ab Ecclesiâ, aliisve locis immunibus, ope,

ope, ac medio suorum Executorum, implorato etiam, quatenùs opus sit, brachii secularis auxilio, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad suos Carceres asportati, ac ibi sub tutâ custodia detineri curet, & faciat. Ubi verò ex Processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto, ac insuper adversùs eumdem extractum talia resultent indicia, ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit (quæ quidem indicia juxta regulas Juris vocantur ultra torturam) eo tandem casu præfatum Extractum Ministris & Officialibus Curiæ Secularis tradere, & consignare possit, ac debeat, exactâ tamen, receptâque prius ab ipsis obligatione in formâ Juris validâ restituendi Extractum Ecclesiæ sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici reservatæ, quatenùs idem Extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget, ac diluat Quod si ea minime purgaverit, & verè delinquens repertus fuerit, Curiæ Sæculari in ipsum tali casu, ut juris esse censuerit agere, atque procedere liceat.

Confirmatur Gregoriana Constitutio quoad inhibitionem secularibus ullo modo in præfatis se ingerendi.

§. 9. Præterea considerantes sæpedictum Gregorium Prædecessorem in suâ Constitutione optimo quidem jure sanxisse, ut soli Episcopi, & non alii Episcopis inferiores, etiamsi locorum Ordinarii sint, aut nullius Diœcesis, aut Conservatores à Sede Apostolicâ specialiter, vel generaliter deputati, cognoscere, & declarare valeant an delicta, pro quibus Inquisiti ad loca immunia confugerunt, & in eis se receperunt, sint, nec ne de genere, ac numero exceptorum: Nos providam ejusmodi dispositionem approbantes, & confirmantes, eique inhærentes, motu, scientiâ, ac potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium quibuscumque Magistratibus, Officialibus, & Ministris Secularibus, nec non quibusvis aliis personis cujuscumque gradus, & conditionis existant, etiamsi Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis mundana Dignitate, aut auctoritate præfulgeant, districtè interdicimus, ac inhibemus, ne hujusmodi causis vel conficiendo processus, vel Inquisitos extrahendo à locis immunibus, vel declarando crimina ab eis admissa esse de exceptis in Gregoriana, aut in præsenti nostra Constitutione, ullo pacto sese ingerant, aut immisceant. Quod si secùs quidquam attentare præsumpserint, ex nunc omnia in contrarium præmissorum gerenda irrita, & inania, nulliusque roboris, vel momenti perpetuò fore, ipsosque Attentantes in Censuras, & alias pœnas à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversùs eos, qui Jurisdictionem Ecclesiasticam quoquo modo lædunt, ac violant, inflictas incurrere decernimus, & declaramus: volentes, intendentes, ac expresè mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregoriana Constitutione exceptis, & à Nobis superius explicatis, tùm etiam de aliis, quæ in præsenti nostra Constitutione adjicienda, & similiter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Episcopos tantùm, privativè quoad omnes alios, perpetuò spectet, atque spectare debeat; & donec ipsi in occurrentibus casibus declaraverint delictum esse de exceptis, & cætera omnia à Nobis superiùs constituta adimpleverint, Inquisitos Ecclesiæ, vel alterius loci sacri, ad quem confugerunt, immunitate gaudere tuto debere, ac in ea conservandos, & manutenendos esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

Exhortatio ad Executores.

§. 10. Universos demùm, & singulos Venerabiles Fratres Nostros Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, quos hujus nostræ Constitutionis Executores, deputamus, in visceribus Domini Nostri Jesu Christi hortamur, & paterna charitate admonemus, ut quanti momenti sit hoc negotium, seriò cogitantes, in occurrentibus casibus qualitatem testium, & probationum pondus summo studio, ac vigilantia scrutentur, omnemque fraudem, dolum, procul arceri satagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotiescumque opus fuerit, iis omnibus obsistant, qui ejusdem præsentis Constitutionis executionem, ac observantiam quomodòcumque temerario ausu impedire præsumerent. In reliquis porrò casibus tam in hac nostra, quàm in Gregoriana Constitutione non exceptis, memores quàm acriter semper, & qua eximia, ac prorsùs singulari animi fortitudine Majores nostri pro Ecclesiastica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque sacris juribus labem ullam irrogari patiantur, sed ea pari sane zelo, atque constantia tueri curent: ab omni tamen tumultu, ac perturbatione caventes, ne jactantiæ causa potius, quam miserationis, & justitiæ titulo, Ecclesiastica Privilegia asserere velle videantur.

Decretum roborans, irritans, & clausula sublata.

§. 11. Decernentes easdem præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque integros, atque plenarios effectus ubique sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodòlibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusè observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve, quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, ac functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 12. Non obstantibus quibuscumque Cancellariæ nostræ Apostolicæ Regulis, nec non quorumcumque Prædecessorum Nostrorum Litteris Apostolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibusvis Personis etiam speciali mentione dignis, & quavis quantumcumque sublimi dignitate, & authoritate fulgentibus, & ex quibusvis etiam gravibus, ac urgentissimis causis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs quomodòlibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio facienda; aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, inser-

insertis, ac servatis respectivè habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes publicandæ & transsumptis fides adhibenda.

§. 13. Ut præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant; & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim; & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transsumptis; seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides tam in judicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 14. Nulli ergo omninò hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, declarationis, confirmationis, præcepti, decreti, mandati, prohibitionis, & derogationis infringere; vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, sexto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. 8. Junii 1725. P. A. secundo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco ✝ Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die verò 15. mensis Junii; Pontificatus autem SS. in Christo Patris; & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Cursorum.

V.

Constitutio pro Civitate Beneventana, ad quam, variis terræ motibus labefactatam, extenditur Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. incipiens: *Quæ publicè utilia*, ad ornatum Urbis Romæ augendum edita A. D. 1574.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Inter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris Literis contra peccata hominum immittenda, in quæ sanctorum Patrum monumentis sæpe numero immissa nunciantur; terræ motus magnos præcipuo loco numerati didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate in pastorali ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussi. Nam & civitatem Nostram commovisse; potentiæ fuit, & firmasse, benignitatis. Non enim mortem peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræ motus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus Nostris supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio Nostri Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum summe terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit, Nos cum toto Episcopio prostrati & consepulti; brachio Excelsi, & præsenti ope beati Philippi Nerii Confessoris, Cleri & civitatis patroni, inter communes ejulatus ex lamentabili strage & ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus Nostris, ædificiorum mole obrutis & extinctis. Siquidem præter episcopium utraque basilica metropolitana, & beati Bartholomæi Apostoli, collapsæ sunt; ædes quoque virginum Deo sacrarum, cœnobia ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ civitatis cum mœniis & turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo Nostro clarissima civitas in tristitiam & luctum conversa est.

Beneventum terræ motibus, divinæ ultionis flagellis concussum.

Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. pro Urbe Roma, ad civitatem Beneventanam extenditur.

§. 2. Nos ergo inscrutabili Dei providentia ex sede Beneventana ad Petri cathedram evectos decere arbitramur, post multas & graves pastoralis muneris curas hanc nequaquam negligere, ut civitas, in qua Dominus per totos octo triginta annos sedere nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus Nostri largitatem experiantur. Quamobrem memoria repetentes damna, à tribus terræ motibus, & præsertim à primo, quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque, beati Petri Apostolorum principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ; instaurationi pro debito officii Nostri in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus almæ Urbis Nostræ ædificiis ornandis ampliandisque, per felicis recordationis antecessorem Nostrum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum & commodum extendere decrevimus. Itaque quum novarum ædium, à Romanis civibus dilatandarum reædificationi, absque vicinorum jactura idem Gregorius antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium: *Quæ publicè utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi jure vicinorum domos, quædam à jure congrui non recedentia, sed æqua eidem & consona, in judiciis hac de re habendis, observanda, disposuit atque decrevit, ut in jam dicta Constitione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præsenti huic Nostræ, veluti de verbo ad verbum insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eandem Nostram civitatem Beneventanam, beati Petri fidelissimam filiam, verè paterno & nunquam, nisi nobiscum interituro amore complectimur, eandemque in dies per generosos cives novis ædificiis sacris & civilibus ornari & augeri cupimus, ut hoc facilius & alacrius peragatur; debitaque juris honestate servata promoveatur; prædictam Gregorianam Constitutionem, ómniaque & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis vicinorum domibus causa dilatationis, ampliationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad civitatis Beneventanæ utilitatem & beneficium perpetuò extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus & retractibus domuum, sternendisque ejus-

dem civitatis viis & plateis, erigendisque privatis & publicis ædificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana Constitutio semper & ubique observari debeat; judicesque in causis coram se ventilandis, ad formam ejusdem Constitutionis, & non aliter, definire & judicare teneantur.

In emendis retrahendisque vicinorum domibus pro locis Deo dicatis instaurandis, justum pretium tantum, & non amplius solvatur.

§. 3. Sed quia in eadem Constitutione Gregoriana expressè cavetur, ut, si quis in propria domo, fundo, solove ædificare voluerit, vicini suas domos, & loca, ejusmodi ædificiis utilia, seu necessaria, ut pote eidem domui, fundo, & solo contermina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei vendere omnino cogantur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum & congruum ejus æstimationis pretium faciendam; sique ædificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo quæpiam domus, à proprio domino habitata sive hortus, aliusve locus, muris cinctus, tali ædificio exstruendo cohæreat; tunc, eo jam cœpto, & à duobus saltem lateribus domui, horto vel loco ejusmodi cohærente, cujus æstimationem quadruplo ædificium illud sit excessurum, domus, horti vel loci dominus, etiam in illis habitans, cogatur ea vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo; nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, ædes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque hujusmodi pretio & augmento absolvimus, eximimus, & liberamus, Ecclesiasque, monasteria, aliaque loca pia, volumus & statuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac solo vicina, juste æstimata fuerint, pro tali emptione & retractione solvere teneantur.

Hæc Constitutio in partem Beneventanæ civitatis ornatui magis favorabilem, semper explicanda & interpretanda.

§. 4. Ubi vero hæc omnia & singula, præsentibus Apostolicis Literis Nostris comprehensa, atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum in controversiam adduci contigerit, volumus & decernimus, in eam partem explicari debere; quæ civitatis ornatui magis favere videatur, semperque sive in judicio, sive extra judicium, ubique favorabilia censeri; atque ita ab universis judicibus, etiam Nostri Palatii Apostolici, & S. R. E. Cardinalibus, sublata quavis aliter explicandi, interpretandi & judicandi potestate, explicari, interpretari & judicari debere: sique secus fiat, id totum fore irritum & inane.

Pro hac Constitutione firmanda cæteris quibuscunque derogatur.

§. 5. Hæc autem fieri volumus atque statuimus, non obstantibus quibuscunque, & felicis recordationis Symmachi & Pauli II. antecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictæque civitatis Beneventanæ, & Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque religiosorum, sive piorum, ordinumque, bona ejusmodi possidentium, statutis, & consuetudinibus, nec non testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam jurejurando, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque & Literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & locis, eorumque superioribus, capitulis & conventibus, seu populo Beneventano, & aliis quibuscunque, concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicæ indulgentiis: per quæ præsentium executio, & per eas tributæ jurisdictionis explicatio posset quomodolibet impediri vel retardari: quibus omnibus, eorum tenores pro plenè & integrè expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamus cæterisque contrariis quibuscunque.

Hanc Constitutionem nemo violare audeat.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis, concessionis, sanctionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, in dignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 12. Decembris 1725. P. A. secundo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa de Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

VI.

Constitutio pro Tertiariis Ordinis Sancti Francisci.

Universa privilegia toti Tertiariorum cœtui, in tres status distincto, à Summis Pontificibus concessa, confirmantur; ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, pro tempore exstituri, denuo subjiciuntur, & commendantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sedis Apostolicæ amor erga Dei famulos Tertiarios præsertim Beati Francisci.

§. 1. PAterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines, sub habitu humilitatis & pœnitentiæ Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices antecessores Nostros impulit, pro eorum solatio & commodo pridem concessa approbare, & renovare, & jam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo sæpius essent ejusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc, ut Ordinis *Tertiariorum*, Beati Francisci *de Pœnitentia* nuncupati, qui in tres status divisus, secularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie proferre satagit, quieti, regimini, atque incremento probè consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus Nostris complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediatè, & directè, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum, concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Motiva hujus Constitutionis.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessiones, ampliationes, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejusdem Ordinis, & illius professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur; asserentibus nonnullis, gratias, & indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit; sive Tertiarios tantùm Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in seculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque sexus Christifidelibus in ipso seculo, & in conjugio, propriisque domibus manentibus, à Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo, in

Ita-

Italia præsertim, ad statum religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios hujusmodi ab Ordinariis locorum alicubi controversiis, & litibus in dies molestari, ac perturbari contingat, non sine ejusdem instituti, & Fratrum ipsorum detrimento, & quietis jactura.

Lites, & controversiæ quæcunque abolentur, & extinguuntur.

§. 3. Ideo Nos, attenta consideratione pensantes, quantum utilitatis Catholicæ religioni, morumque instaurationi per humilitatis, suique abjectionis exempla Ordinis prædicti professores hactenus attulerint, & imposterum, juvante Domino, afferre valeant; ac proindè volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de Nostra mera liberalitate, & ex certa Nostra scientia, ratione eorum, quam profitentur, altissimæ paupertatis, omnes, & singulas lites, ac controversias tum in prima, cum etiam in secunda, & ultima instantia actu pendentes, ac coram quibuscunque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemptis, & privilegiatis, etiam prævia commissione manu Nostra signata, vel coram Palatii Apostolici causarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Nostris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipsasque, earumque status, nomina, & cognomina judicum, & conlitigantium, aliorumque, necessario exprimendorum qualitates, & circumstantias præsentibus Literis Nostris pro sufficienter expressis habentes, & ad Nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus, & abolemus, perpetuumque silentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Omnia privilegia à Summis Pontificibus Tertio Ordini S. Francisci concessa approbantur & renovantur.

§. 4. Quascunque insuper Literas, & gratias, tàm spirituales, quàm temporales, concessiones, indulgentias, exemptiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remissiones, & similia, tam in genere, quàm in specie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, aut aliis, quovis nomine nuncupatis habitationibus, Ecclesiis etiam, Oratoriis, & Cappellis vel immediatè, & directè, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præsertim Fratrum Minorum, à Romanis Pontificibus antecessoribus Nostris, quomodòlibet concessa, quorum tenorem, ac si de verbo ad verbum his Nostris Literis insereretur, haberi volumus pro expresso, harum serie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apostolica auctoritate singula de novo concedimus, & largimur.

Triplex Tertiariorum status [illegible], & eundem Tertium Ordinem, sanctum, meritorium, & verum, necnon confraternitatem componit : quorum regula denuo confirmatur.

§. 5. Ut vero detractorum calumniis adversùs hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur, occurramus, Antecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam summis laudibus extulerunt, Nos eundem sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Secularibus, aliisque collegialiter viventibus, & Regularibus promiscuè compositum, & à quacunque Confraternitate ex comprehensis in Bulla recolendæ memoriæ Clementis PP. VIII. omnimodè distinctum, utpote qui sub propria Regula, ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Professione, & Habitu sub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi consueverunt, dispositus reperitur, fuisse semper & esse decernimus, & declaramus; atque motu simili, Regulam prædictam à felicis recordationis Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriusque sexus, & cujuscunque status, sive Ecclesiastici, sive Laicalis, quomodòcunque in seculo sub proprio tecto, ac in conjugio ipso degentibus, 16. Kalendas Septembris 1289. approbatam, à Clemente V. 3. Kalendas Septembris 1308. atque à Gregorio XI. 8. Idus Februarii 1372. aliisque in forma specifica confirmatam; necnon per Leonem X. pro personis; tria substantialia vota emittentibus, accommodatam, & appropriatam per quasdam suas Literas incipientes : *Inter cætera &c.* sub dat. Romæ 20. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur illis adjicimus.

Minister Generalis totius Ordinis Minorum, & Secundarii Superiores confirmantur in auctoritate supra omnes Tertiarios utriusque sexus.

§. 6. Sed quia accidit olim, & non sine animi Nostri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis, Seculares præsertim, Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium respectivè, quorum curæ, & jurisdictioni hæc Sancta Sedes eos subesse voluit, obedientiam, & regimen detrectantes, & non parere, ut debent, sed imperare, quod non possunt, sæpius affectantes, omnia susque deque vertant; Regulamque prædictam, ac statuta, atque adeo Nostrorum etiam Antecessorum Constitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectant in sensus suos, & multoties Ordinariis locorum, aut sponte sua, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum instantiam, mittentibus, & quo prohibiti sunt, extendentibus manum in non suam hanc messem, pro bona fruge, quæ, ut desideranda est, etiam expectanda esset, zizania tantummodo producantur. Nos memoria recolentes, primum hunc Tertii Ordinis statum, Secularium nempe sub proprio tecto degentium, dum Institutis suis obedienter insisteret, non tantum pravos populorum mores in melius reformasse, sed etiam Sanctitatis egregiæ fructus uberrimos protulisse, cupientesque ipsum ad pristinæ observantiæ, quem tenuit apicem, revocare, motu simili, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & quascumque Literas Apostolicas, per quas aliqua superioritas, præeminentia, & auctoritas in ejusdem Instituti Fratres, & Sorores primario Ministro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliisque secundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præsentium tenore non solum approbamus, & confirmamus, verum, & concessa renovamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus; speciatim verò quæ in Literis Innocentii PP. IV. incipientibus : *Vota Devotorum &c.* sub datum Lugduni Idibus Junii 1246. in aliis Nicolai IV. incipientibus : *Unigenitus Dei Filius &c.* sub datum apud Urbem Veterem 6. Idus Augusti 1290. in aliis Martini V. incipientibus : *Licet inter cætera &c.* sub datum Romæ 9. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus : *Romani Pontificis Providentia &c.* sub datum Romæ 18. Kalendas Januarii 1471. in aliis Alexandri PP. VI. incipientibus : *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 16. Maii 1500. in aliis Julii II. incipientibus : *Exponi Nobis fecistis &c.* sub datum Romæ 15. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus : *Superioribus diebus &c.* sub datum Romæ 14. Maii 1517. in aliis denique Beati Pii PP. V. incipientibus : *Ea est officii Nostri &c.* sub datum Romæ 5. Nonas Julii 1568. continentur, auctoritate,

& tenore præmissis de novo confirmamus, & renovamus.

Privilegia Apostolica Congregationum particularium extenduntur ad universum Tertium Ordinem.

§. 7. Extendimus deinde ad universum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apostolica Indulta, aut privilegia, regimen, & directionem hujusmodi respicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari aliàs vulgata, & speciatim, quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibusdam Joannis, in sua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus; *Cum privilegiis, & Litteris Apostolicis ambigitur &c.* sub datum Bononiæ 16. Kalendas Julii 1414. & aliis Pii II. pro Tertiariis regnorum Castellæ, incipientibus: *Pia Deo, & Ecclesiæ desideria, &c.* sub datum apud Abbatiam S. Salvatoris Clusii III. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis Universæ Hispaniæ, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 14. Septembris 1537. aliisque ejusdem Pauli III. similiter pro Hispaniis, incipientibus: *Ad fructus uberes &c.* sub datum Romæ 5. Nonas Julii 1547. ac aliis Alexandri VII. pro Hispanis, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub dat. Romæ 28. Julii 1657. sicuti, & aliis Innocentii XIII. pro Brasiliis, incipientibus: *Ordines, & Congregationes &c.* sub datum Romæ 23. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & similia, directionem, & regimen Ordini Fratrum Minorum attribuentia, Apostolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipsum universum extendimus, & ampliamus.

Omnes Tertiarii, non tamen Regulares Italiæ subjiciuntur directioni Fratrum Minorum.

§. 8. Mandamus propterea universis, & singulis hujusmodi instituti professoribus, per universum Mundum existentibus, præsentibus, & futuris, cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, ac tam in seculo sub proprio tecto, vel in conjugio ipso, quam collegialiter congregatis, aut etiam sub clausura sub tribus votis essentialibus degentibus, ut sicuti cum primo & secundo Ordine, Minorum scilicet, & Clarissarum, unum, & eundem Institutorem, Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eundem ipsiusmet Fundatoris legitimum Successorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Francisci primarium Generalem honorent, observent, & recognoscant; ejusque secundarios Delegatos, sive Provinciales, sive Guardianos, aut etiam Commissarios Visitatores, tanquam suos legitimos, & veros Superiores venerentur, ita ut ipsorum judicio in dubiis, aut controversiis circa Regulam, & Statuta se conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipsum, nec Regulæ sunt contraria, illis pareant, & obediant: quod si secus fecerint, ab eisdem cassari, atque habitu spoliari possint; imò nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Constitutioni felicis memoriæ Sixti PP. V. Antecessoris Nostri, incipienti: *Romani Pontificis Providentia &c.* sub datum Romæ 29. Martii 1586. sed eam in suo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela ipsam de novo confirmamus; idem omnino statuentes circa Moniales, tria Vota essentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conservatoriis communiter tantum viventes, ut scilicet pleno jure visitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum subjaceant, nisi aliter ab hac Sede reperiatur specialiter ordinatum.

Ministro generali totius Ordinis Minorum injungitur propagatio Tertiariorum per universum Orbem, eidemque Ministro facultas conceditur statuendi, quæ bonum eorum respiciunt.

§. 9. Injungimus autem eidem Generali Ministro totius Ordinis, ut Beati Francisci Patris sui vestigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per universum Orbem eidem commissas, hujusmodi Tertii Ordinis Congregationes Seculares, tam Fratrum, quàm Sororum per patentes Litteras suas, vel sui Commissarii Generalis erigere, ipsasque sic erectas, juxta Constitutiones, seu Statuta à felicis recordationis Paulo PP. III. Antecessore Nostro approbata, vel secundum alia in speculo Seraphico contenta, atque Directorio trium Ordinum inserta, nec non per recolendæ memoriæ Innocentios PP. XI. XII. & XIII. confirmata, quæ etiam præsentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, studeatque; nisi tamen eidem Generali Ministro, & Capituli Generalis Patribus, aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero statuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere possunt; dummodo tamen Regulæ præfatæ, sacrisque Canonibus non adversentur, ad tenorem litterarum Clementis PP. VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* sub datum 15. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus atque largimur.

Solis Superioribus Minorum competit quoscumque recipere ad Tertium Ordinem, eisque Confessarium, & Visitatorem, qui præsideat & rationes examinet, adsignare.

§. 10. Insuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus inhærentes; eidem Generali Ministro privativè quoad alios quoscumque, concedimus, ut per secundarios Superiores, ad id opportuna, & necessaria facultate suffultos, utriusque sexus Christifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commissarium etiam Visitatorem, seu Confessarium, moribus, vitæ sanctimonia, & ætate idoneum, qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, ac de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, seu Congressus convocet, & in ipsis, ac aliis quibuscumque actibus, & functionibus præsideat; duplex etiam in paritate suffragium ferat, assignare possit, ac valeat; nec non easdem Congregationes, & earum Domos, Conservatoria, Hospitalia, Cappellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per seipsum, vel per Ministros Provinciales, aut etiam Commissarios Visitatores, seclusis locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque personis cujusvis status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque auctoritate fungantur, visitare, ac instruere, & paterne corrigere, ac reformare tam in capite, quam in membris, ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, quæ correctionis, aut reformationis officio cognoverit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, juxta ejus Constitutiones ordinare, & exequi, sicuti in Domino expedire animadverterit; & speciatim, ut quoties sibi placuerit, per Visitatores suos libros, & rationes redituum, ac bonorum ipsarum Congregationum examinare, & recognoscere possit, quin in eorum administratione, aut eleemosynarum perceptione, vel distributione se ingerant; sed tantùm, an videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac legatis, oneribusque præfatæ Congregationi injunctis, atque impositis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore satisfaciant, concedimus, & indulgemus; & pro potiori cautela, piæ memoriæ Innocentii PP. XI. dispositionem per suas litteras in forma Brevis, incipientes: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 10. Februarii 1688. circa rationem redituum per omnia Monasteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expresse confirmamus, & ad universas Tertii Ordinis Congregationes, sive Fratrum Secularium sub proprio tecto, sive etiam Sororum, collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

§. 11.

Tertiarii possint sub proprio habitu, & Cruce, vel sub Cruce Minorum publicis processionibus, & associationibus interesse: nec in loca, ubi jam sunt, alii introducantur.

§. 11. Volumus proinde, ut Tertiarii ipsi, sub proprio tecto viventes, in omnibus se præbeant hujus seculi contempores, atque eorum exemplo cæteri alliciantur, & ad humilitatem incitentur, ut sub propria Cruce, vel etiam sub Cruce Fratrum Minorum, ad publicas processiones, & ad associanda cadavera, aliasque Ecclesiasticas functiones se conferre, & sub proprio habitu, per Ordinis Constitutiones designato, incedere valeant, ac possint, tenore præsentium concedimus, & largimur; præcipientes pariter, ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus & singulis, etiam inter Subditos prædicti Generalis Ministri non comprehensis, & facultate pro fundandis Tertiis Ordinibus secularibus prædictis per Sedem Apostolicam concessa gaudentibus, ne quocumque prætextu audeant uti hujusmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad se recipere, si à Conventu recedere, apud quem, & sub cujus directione, ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata, quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines istos, aut innovari, aut mandari contigerit contra hanc nostram Constitutionem, Tertiosque Ordines memoratos in posterum erigendos ubi jam alii erecti, & fundati sunt, aut à Conventu, apud quem existunt, transferendos ad alium, præsertim eidem Generali Ministro nequaquam subjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apostolica Sede habendos non esse, minusque gaudere Indulgentiis, & privilegiis Tertio huic Ordini per eandem Sedem Apostolicam impertitis.

Confirmantur indulgentiæ Tertio Ordini concessæ.

§. 12. Ut autem Christifideles sacrum hoc Institutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiusque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis, à Beato Francisco in Regula sua præscriptis, omnes, & singulas concessiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, indulgentias præsertim per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujusmodi, sive secularium, sive collegialiter viventium, sive etiam Religiosorum, eorumque personis, atque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, Ecclesiis, Hospitalibus, Cappellis, & Locis quibuscumque, tam directè & specificè, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum scilicet, Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Augustinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, nec non cum Archiconfraternitatibus Cordigerorum, & Confalonis de Urbe, sub quacumque forma, & expressione verborum concessas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; singulatim vero illas, quæ leguntur in Litteris felicis memoriæ Antecessorum Nostrorum Clementis PP. V. incipientibus: *Cum illuminatum sit &c.* sub datum 8. Maii 1305. & aliis Sixti PP. IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordines &c.* sub datum Kalendis Augusti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dudum per Nos accepto &c.* sub datum 10. Decembris 1519. atque etiam aliis Clementis VII. incipientibus: *Ad uberes &c.* sub datum 1526. sicuti & aliis Pauli PP. III. incipientibus pariter: *Ad uberes fructus &c.* sub datum 8. Novembris 1584. aliis etiam Clementis PP. VIII. incipientibus: *Ratio Pastoralis Officii &c.* sub datum 20. Decembris 1597. atque aliis Pauli PP. V. incipientibus: *Cum certas &c.* sub datum 11. Martii 1607. Eas præterea, quæ aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii PP. XI. incipientibus: *Universis &c.* sub datum 30. Septembris 1681. & *Ecclesiæ Catholicæ &c.* 28. Junii 1686. atque etiam: *Exponi Nobis &c.* 5. Septembris, & *Alias emanavit &c.* 10. Octobris ejusdem anni, nec non *Exponi Nobis &c.* 15. Maii 1688. sicuti & aliis Innocentii PP. XII. incipientibus: *Ad ea &c.* sub datum 24. Decembris 1692. *Et debitum &c.* sub datum 19. Maii 1694. nec non: *Sua Nobis &c.* 17. Kal. Januarii 1695. & *Cum sicut Dilectus &c.* 21. Novembris 1696. atque: *Exponi Nobis &c.* 3. Decembris 1697. sicuti: *Ex debito Pastoralis &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Litteris in favorem dicti Ordinis expeditis, continentur, auctoritate, & tenore præmissis renovamus, & confirmamus.

Clausula pro hujus Constitutionis observatione.

§. 13. Decernentes has nostras litteras Apostolicas semper & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque toto plenarios, & integros effectus obtinere, & sortiri debere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observandas, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, & qualibet causa, quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmissis, & circa ea quomodòlibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem Præsentes litteræ prodierint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente, defectu; sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua, resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nusquam appareret, seu aliàs probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris; aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seù quomodòlibet, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, impetrato, seu vulgato uti, vel se juvare in judicio, vel extra, posse; neque ipsas præsentes Litteras Apostolicas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore extituros, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum ad Summi Apostolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa scientia, ac consistorialiter, & ex qui-

quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis; etiamsi de eisdem præsentibus Litteris Apostolicis, eorumque toto tenore, ac Data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehensas, sed semper & omninò ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data concessas esse, & fore, Sicque, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis judicio, & quavis instantia, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane decernimus, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ministro generali totius Ordinis Minorum injungitur hujus Constitutionis executio.

§. 14. Quocirca dilecto Filio actuali Ministro totius Ordinis Minorum, ejusque Successoribus pro tempore extituris per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel per se, vel per suum Commissarium Generalem, sive per Judices, Conservatores ipsius Ordinis, aut etiam per alios quoscumque sibi benevisos, & ab ipso Delegatos; præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, tanquam Commissarius Apostolicus ad hunc effectum speciatim Delegatus, easdem præsentes Litteras, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari; omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes litteræ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere; non permittens, illos super his à locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque, quavis auctoritate fungente, quomodòlibet, & indebitè molestari, perturbari, vel inquietari; nullum, & insubsistens declarans quidquid sit, aut fuerit in contrarium factum; divisiones, obstacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præsertim secularium, & contra ipsos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmisimus, subjectos, insimulque rebelliones, ac sublevationes adversùs Superiores, & Religiosos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem superioritatem, correctionem, jurisdictionem, & privilegia sub quocumque prætextu, ratione, vel causa exortas, latas, & deductas, non permittens; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis, servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogatur.

§. 15. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus Dietis, dummodò ultra tres Dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur; aliisque quibusdam forsan in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Tertii Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium eorundem præmissorum concessis, approbatis, innovatis, & confirmatis; etiamsi in eis caveatur expressè, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu proprio, ac consistorialiter, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, nisi hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per diversas literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, ac specificatis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singularum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissimè, & plenissime, ac sufficienter, nec non specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Constitutionis transsumptis habenda fides.

§. 16. Volumus præterea, ut earumdem præsentium literarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii generalis dicti Ordinis, sive Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitutionem violare audeat.

§. 17. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, concessionis, extensionis, ordinationis, largitionis, Decreti, voluntatis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei,

ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. 10. Dec. 1725. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

Loco † Plumbi.

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

VII.

Constitutio Apostolica qua BENEDICTUS XIII. declarat & præcipit omnibus & singulis Congregationibus Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum ut inter ipsas servetur uniformitas in Cantu Gregoriano, Rasura Barbæ, & Caputio Rotundo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Declarat & præcipit ut in rubr.

§. 1. Cum, sicut accepimus, inter dilectos Filios Fratres Congregationum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum multiplex, & magna diversitas tam circa recitationem Divini Officii in Choros, quod in quibusdam Conventibus, & Regionibus cum Cantu, & nota celebratur, quàm circa Habitum Regularem introducta sit; Quidam enim Religiosi Caputio Rotundo, alii verò acuminato utantur, ac denique alii Barbam oblongam deferant, alii è contrà eam totaliter radant. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii nostri debito servetur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis Filiis Vicariis Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus Prioribus, ac universis Fratribus Discalceatis Ordinis, & Congregationum hujusmodi, ut tàm ipsi, quàm cæteri omnes, & singuli earumdem Congregationum Religiosi Professi uniformitatem in Cantu Gregoriano, Rasura, & Caputio Rotundo omninò servare teneantur, harum serie præcipimus, & mandamus.

Clausulæ præservativæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transsumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. 22. Januarii P. A. secundo 1726.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1726. Pontificatus Nostri anno secundo.

F. Card. Oliverius.

Copia hæc cum suo Originali concordat de verbo ad verbum, in cujus rei fidem Nos subscripsimus. Fr. Eustachius a Sancta Agnete, *Procurator Generalis Augustinorum Excalceatorum Congregationis Gallicanæ. Romæ 2. Febr. 1726.*

VIII.

Pro recta justitiæ administratione, & litigantium, præsertim pauperum, utilitate de visitandis Causidicorum, & Notariorum officiis publicis, archivis, & curiis forensibus universis per S. R. E. Cardinalem, quolibet decennio eligendum: cui muneri obeundo nunc deputatur Eminentissimus Dominus Cardinalis. Vincentius Petra.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Summus Pontifex litigantium vexationes tollere satagit.

§. 1. Summi Apostolatus officium, divinitus humilitati nostræ commissum, eam sollicitudinem nobis imponit, ut per Antecessorum Nostrorum vestigia incurrentes, præter fructuosam Dominici agri culturam, negotia pariter, quæ in hujus almæ Urbis Nostræ publicis Magistratibus, judiciariis tribunalibus, & curiis forensibus per Notarios, Cursores, causarum Procuratores, & quoscumque Actuarios geruntur, incorruptè, sincerè, & minori, quo fieri potest, litigantium dispendio & incommodo, majorique eorumdem tribunalium, totiusque generalis curiæ decore, atque ornamento peragantur, ut litibus ad finem optatum perductis, ipsi litigantes ab indebitis vexationibus, assiduisque molestiis atque impensis tandem liberi evadant.

Diuturnæ litium ambages, & subterfugia omnino abolenda.

§. 2. Hæc nobis cogitantibus recti viri & justitiæ percupidi per suos libellos supplices, non fine magno animi nostri mœrore, significandum curarunt, quorumdam paucorum calli-

calliditates, nullo pacto ferendas, eò devenisse, ut in easdem forenses curias, ac tribunalia urbana, licet probis & spectatis viris frequentia, sensim irrepserint: quæ, nisi illis mox occurratur, immodico justitiæ detrimento eo respicere videntur, ut litigantes diutissimè exagitent, litesque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductæ, dolosis subterfugiis interminabiles & perpetuæ reddantur, ita ut exiguam nummorum alteri creditam summam recuperaturus, diuturno judiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, summam, sibi debita longè majorem, impendere, & persæpe, quod dolentes dicimus, à pecuniis & amicis imparatus, ob angustiam rei familiaris in desperationem adactus justam causam prorsus deserere, & rem suam amittere cogatur.

Clemens XI. Pont. Max. ut fraudes forenses evelleret, generalem visitationem curiarum & officiorum faciendam decrevit.

§. 3. Hæc quam dedeceant tabellionum & causidicorum nomina, quibus fides alieni juris commissa est, seriò Nos perpendentes, deque fori & curiæ urbanæ honore solliciti, quæ toto orbe suspiciente, viris integerrimis, scientia & probitate conspicuis, sub Pontificibus Antecessoribus Nostris maximè floruit, Ecclesiasticis appellationum causis celerrime expediendis ex universis Christianorum provinciis ad eam confluentibus; ne unquam, Nobis ipsis videntibus, pauci, suo nomine prorsus indigni, cæterorum probitatem & virtutis famam dehonestare videantur, gliscenti malo consulere decrevimus, cui alias felicis recordationis antecessor Noster Clemens XI. pro sua sapientia consulere studuit. Is enim, ut hac in re publico bono prospiceret, fraudesque omnes in damnum litigantium latentes, vel emergentes, funditus evelleret, suo speciali decreto, seu rescripto, dato die 1. Decembris anni 1702. dilectum filium Galeatium Sacræ Romanæ Ecclesiæ tituli sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Mariscottum nuncupatum, virum cana fide, justitiæ zelo, rerum usu, cæterisque virtutibus commendatum, deputavit, qui singulas forenses curias, & publica officia sedulo inviseret, quemadmodum vigilanti studio, nec dispari pietate & religione, quindecim mensium spatio præstitisse compertus est.

Nova singulis decenniis curiarum, & officiorum forensium visitatio per S. R. E. Cardinalem facienda.

§. 4. Sed cum raro contingat, ut inter triticum zizania & lollium non pullulent ac succrescant, Nos iterum eo rem processisse intelleximus, ut corruptelæ postmodum introductæ nova remedia ex pastorali munere Nostro vehementissime flagitent. Idcirco ad reipublicæ utilitatem, incorruptæque justitiæ normam sanctè custodiendam, mentis Nostræ oculos paterna caritate intendentes, præmissorum consideratione, populis imperio sancti Petri subjectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati & solatio, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, motu proprio, ex certa Nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præsentibus Apostolicis Literis Nostris decernimus & sancimus, singulis decenniis per Nos & successores Nostros Romanos Pontifices, aliquem ex venerabilibus fratribus Nostris Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, doctrina & rerum peritia insignem, diligendum, qui auctoritate Apostolica, tantæ rei necessaria, plenissimè instructus, & huic muneri aptus, curias judiciarias visitet, ac diligentissimè recognoscat, an decreta, & sanctiones, de iis benè gerendis per Romanos Pontifices antecessores Nostros editæ, impleantur, novosque abusus, si qui sint, tollere satagat, prout ejus prudentia opportunum censuerit.

Modus visitationis quomodo faciendus.

§. 5. Hujusmodi autem generalem visitationem formalem & materialem, omnium & singulorum archiviorum, omniumque, & quorumcunque officiorum, & curiarum, in urbe existentium, cum facultatibus necessariis & opportunis reformandi, corrigendi, statuendi & decernendi peragere valeat. Ad hæc, omnia & singula Notariorum cujuscunque curiæ, tribunalis & magistratus tam Ecclesiastici, quam secularis; Secretariorum Cameræ Apostolicæ, cursorum & mandatariorum officia, per seipsum visitare, inspicere sibique omnia exposita & patefacta rimari & contrectare possit, diligentissime exploraturus scripturas, codices, & earum forulos & pluteos, ut plenè videat, an ea, qua decet fidelitate observentur, suæque executioni mandentur ordinationes, ab Antecessoribus Nostris vulgatæ, præsertim vero quæcumque idem Cardinalis Mariscottus in jam dicta visitatione sua observanda mandavit.

Cardinalis Visitator quid facere debeat.

§. 6. Ad eumdem pariter Cardinalem Visitatorem, nunc & in posterum deputandum, pertinebit extrajudiciales informationes, quibus exactè instruatur, accipere, & quærere etiam, utrum recursus ad Nos facti, eidemque Cardinali communicandi, vel alii, durante visitatione, faciendi, circa quoscunque abusus & defectus in easdem curias introductos, vel introducendos, justitiæ & terminationi causarum, præsertim pauperum litigantium, ob futuros, vere inolescere, & existere comperiantur. Quos si Cardinalis visitator veros esse deprehenderit, vel fortasse alios etiam sine cujuscunque recursu, in rebus judiciariis vigere observaverit, eidem incumbere volumus, ut de personis, actisque secreto edoctus, unde ejusmodi abusus, debitum justitiæ cursum pro pauperibus litigantibus impedientes, oriantur, eos omnino tollere valeat, decretisque & statutis suis opportunis prospicere, ne amplius introducantur. Notarios quoque, substitutos, cursores, mandatarios, & causidicos, cæterosque in dolo repertos ad tempus ab officio sine ordine judiciario, & ex conscientia informata, suspendere possit; sique perpetua suspensione opus fuerit, de hoc Nos vel Successores Nostros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus quotiescumque crimina, quibus gravior pœna debeatur, in eadem Visitatione detegentur. Denique Cardinalis Visitatoris oculata cognitio & circumspecta prudentia Nobis Nostrisque Successoribus suggerere debebit quidquid amplius tanta res pro bono reipublicæ, & populi Nobis commissi tranquillitate postulare videbitur.

Aliæ facultates Cardinalis Visitatoris.

§. 7. Ut autem celerius & expeditius, quo fieri potest, vota Nostra, justitiam & æquitatem respicientia, suum exitum consequantur, Cardinali Visitatori facultatem impertimur mandata quæcunque, etiam vivæ vocis oraculo ex Nobis accepta, illis, ad quos pertinebit, referendi, & oretenus per Nos imperata executioni mandandi: quibus relationi & mandatis, jussu Nostro factis, plenam & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, & firmiter obtemperari, tanquam mandatis Nostris Apostolicis, omnino volumus & jubemus. Præterea eidem Cardinali, omnium curiarum visitatori, facultatem his Litteris Nostris concedimus eligendi pro eadem Visitatione materiali & formali alios convisitatores rerum peritos, seu Prælatos, seu forenses & curiales viros, suo arbitrio, pro diversitate curiarum visitandarum, mutandos: qui convisitatores suffragio consultivo in rebus & casibus ex arbitrio Visitatoris pendentibus, potiantur. Idem etiam Cardinalis Visitator sibi Notariorum in munere cancellarii sumat, & Cursorem, quos ex quacunque curia sibi sumendos judicaverit, eorumque opera in Visitatione utatur ad conscribenda, & quibus opus fuerit nuncianda decreta & acta: eosdemque Notariorum & Cursorem pro arbitratu suo mutabit secundum curiarum diversitatem. Idem porro

Noa-

Notarius & Cursor à Cardinale Visitatore secum assumpti, exactè & fideliter suum munus in visitatione exequantur, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur, ab initio ejus computandum, Nobis reservata facultate eam prorogandi, ut res postulare videbitur.

Amplissimus Cardinalis Petra primus Visitator deputatus.

§. 8. Jam vero primum hujusmodi Visitatorem, præmissis facultatibus, muneri opportunis, instructum, post maturam deliberationem, unum ex pluribus per Nos putavimus eligendum, dilectum filium Nostrum Vincentium Sacræ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Onuphrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, virum utraque jurisprudentia eximium, pari animi virtute atque integritate præstantem, rerum experientia & consilio apud recolendæ memoriæ decessores Nostros, utrumque Innocentium XII. & XIII. & eo amplius apud Clementem XI. Nosque ipsos, in plerisque hujus Romanæ Sedis gravibus negociis adhibitum & probatum, quodque hac in re magni refert, olim in curia forensi judicem. Hic ergo auctoritate Nostra munitus easdem curias visitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda censebit, emendare, corrigere, & moderari sataget, & litigantium utilitati, juxta animi Nostri sensum, propensamque ad sublevandos populos Nostros voluntatem, consulet, volentes, ut quæcunque ab eodem Cardinali Visitatore decreta, statuta, emendata, correcta, ordinatave fuerint in præmissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset, si Nos ipsi eadem mandavissemus.

Clausulæ derogatoriæ hujus Constitutionis.

§. 9. Præsentes vero Apostolicas Literas Nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod forsan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacunque alia causa, quantumvis legitima & juridica, ac etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, aut in jus vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscunque aliis constitutionibus & Literis Apostolicis in contrarium, etiam pari motu, & consistorialiter editis, vel edendis, aut aliis quomodolibet contrariis dispositionibus, nullatenus comprehendi posse, sed validas & efficaces semper fore & esse volumus: sicque, & non aliter per quoscunque judices, etiam causarum palatii Apostolici auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane, decernimus; non obstantibus eorumdem officiorum, archiviorum, & curiarum forensium erectionibus, constitutionibus Apostolicis, aliisque earumdem curiarum reformationibus, statutis, consuetudinibus juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis & renovatis: quibus omnibus, aliàs in suo robore permansuris, hac vice speciatim & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. 4. Febr. 1726. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum pridie nonas Februarias anno Dominicæ Incarnationis millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta, die verò 19. mensis Februarii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D.N.D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Cursorum.

Regulare & claustrale institutum professos omnino prohibens quacunque de causa transire ad profitendam regulam alterius ordinis, in quo regularis & claustralis observantia non vigeat: item cujuscunque ordinis hospitalarii, aut militaris, vel etiam hospitalarii simul & militaris, licet in eis regularis & claustralis observantia vigeret. Facultas hujusmodi transitus imposterum concedendi reservatur uni summo Pontifici, præterea nemini. IX.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam

Quid Tridentina Synodus, & Sanctus Pius V. statuerint de recipiendis ad professionem regularem.

§. 1. Licet sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinæ regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscunque ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in claustro perpetuo maneat: & licet Pius Papa Prædecessor Noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque ordinibus, monasteriis hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque, quamvis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi imposterum ad habitum & professionem regularem admitterentur, etiam perpetuo manere & vivere deberent in claustro; nihilominus viri pietate & prudentia conspicui Nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui, Deo favente, hac ipsa die regulare institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones & cautelas pro recta ordinum regularium disciplina, adversus calliditatem & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem compluries contigit, & in dies contingere videmus, quospiam, ordinis regularis, & claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiares ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare & impetrare consuevisse à propriis Superioribus, se privilegium subditis suis regularibus eumdem transitum ad alias religiones concedendi, habere jactantibus; vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare à S. R. E. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali majori Pœnitentiario, & non raro à Nostræ civitatis Avenionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus venerabilium Fratrum Nostrorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negociis Episcoporum & Regularium præposita, & sacri Concilii Tridentini interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alterius

Sessione XIV. cap. 11. Sessione XXV. cap. 19.

Const. XXXIX.

rius religionis, in qua nulla vigeat claustralis & regularis observantia; vel in aliam religionem hospitalariam, aut militarem, vel hospitariam simul & militarem, ubi etiam vigeat claustralis & regularis observantia, compluribus decretis earumdem Congregationum, & optimo statui ordinum regularium maximè opponitur.

Professi ordinem regularem & claustralem prohibentur transire ad ordinem in quo regularis & claustralis observantia non vigeat, atque etiam ad ordines militares, & hospitalarios, in quibus regularis & claustralis observantia vigeat.

§. 2. Quare præcipua sollicitudo nostra erga omnes regularium familias, quas veluti acies castrorum, ad excubias militantis Ecclesiæ ordinatas, magno & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præsenti Constitutione, in suo pleno robore & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem regularium disciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere studeamus. Itaque omnibus & singulis Regularibus, in quocunque Regulari & claustrali ordine professis, transitum ad quemcunque alium ordinem in quo claustralis & regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus. Transitum etiam ad quemcumque ordinem hospitalarium, vel militarem, vel hospitalarium simul & militarem, etiamsi in hujusmodi ordinibus claustralis & regularis observantia vigeret; ac etiamsi ageretur de apostata, vel non apostata, à primævo suo ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscunque Superioribus regularium, S. R. E. Cardinalibus Legatis ejusdem R. E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi Cardinalium, negotiis Episcoporum & regularium præpositæ, sacrique Concilii Tridentini interpretum, per præsentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcunque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines, ejusmodi transitum concedendi cuicunque regulari claustrali, apostatæ, vel non apostatæ, quacunque de causa; quamvis etiam consensus, tam Superioris, in cujus ordine antea professus fuerit, quam alterius Superiores in cujus ordine novam professionem emittere voluerit. Nobis autem nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus pro tempore exstituris similes concessiones penitus reservamus, itaut in posterum S. R. E. Cardinales Legati, ejusdem S. R. E. Cardinalis major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatu Avenionensis, prædictæque Congregationes in examine libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino decernere possint, nisi nostro vel Romani Pontificis pro tempore exstituri speciali rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam nobis, & pro tempore exstituro Romano Pontifici, totius rei distincta & accurata relatio facta fuerit, & postquam à nobis ipsis vel à Romano Pontifice, pro tempore exstituro earumdem causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerit.

Transitus regularium, non observata hac Constitutione, nulli & invalidi.

§. 3. Eisdem vero præsentibus litteris nostris quoscunque transitus, non observato ad unguem harum tenore, imposterum faciendos, nullos & invalidos fore & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eamdem facultatem procedendi in eos, qui deinceps, præsenti Constitutione non observata ad alium ordinem transire, ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in regulares extra monasteria vagantes, & crimina committentes.

Sessione VI. cap. III

Decreta pro firmitate

§. 4. Decernimus quoque præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacunque ratione, tanquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque sanctiones, jam pridem usu receptas, facientes, aut quovis alio quæsito colore, in jus & controversiam vocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci, non posse; sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas; sicque in præmissis universis & singulis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; nec non irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ

§. 5. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentes solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis quibuscunque: nec non ordinibus ejusmodi, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: privilegiis quoque, indultis, Litteris Apostolicis, eisdem ordinibus, illorumque superioribus & fratribus, quomodolibet, etiam plures concessis & approbatis: quibus omnibus & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 13. Febr. 1726. P. A. secundo.

Datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Idibus Februariis, Pontificatus Nostri anno secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa De CURIA J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo sexto, Indictione quarta verò die 19. mensis Februarii Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D.N.D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo Supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Bartolottum Apostolicum Cursorem.

Nicolaus Capellus Magister Cursorum.

Constitutio

X.

Constitutio Renovatoria Bullæ *Apostolici Ministerii* circa disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii sollicitudo nos admonet in his vigilantiæ, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, ut quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem providè constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum.

Querela de dictæ Constitutionis inobservantia & contra eam hactenus gestorum annullatio.

§. 1. Cum itaque quamplurium ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis conservatione, & instauratione à fel. record. Innocentio PP. XIII. Prædecessore Nostro die 13. Maii 1723. post maturum consilium editam, quæ incipit: *Apostolici Ministerii &c.*, ac subindè à Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas litteras, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inseruimus, confirmatam, & innovatam per nonnullos præsertim Regulares in dd. Regnis degentes haud omninò, ut par erat, servari, quinimo ejus executionem variis artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi; graviter commoti fuimus, nec defuimus conceptum inde dolorem, ac indignationem Nostram cum Superioribus generalibus ipsorum ordinum communicare, eisque disertè explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, ut memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis pœnis animadverteretur: Ipsi vero Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt, prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus S. Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine intimo animi sui mœrore accidisse Nobis, ingenuè declararunt, vehementer etiam improbantes quidquid contra eamdem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam à Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea facienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleantur. Licèt autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum, quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequimur familias, in quarum altera, inclito nempè Fratrum Prædicatorum Ordine diù versati sumus à pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstineamus, nihilominùs quæcumque hactenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem à nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quandocumque sequuturis, auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

Uberior declaratio dispositionis.

§. 2. Prætereà graviùs mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districtè, ac in virtute sanctæ Obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab Universis Christifidelibus debitæ, harum, serie denuò præcipimus, & mandamus, ut exactè, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsùs sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tùm Secularem, tùm Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxtà formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos tàm Virorum, quàm Mulierum plures Personæ reciperentur, quam quæ vel ex proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sivè ex consuetis eleemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commodè substentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sivè Clericis, sivè Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quàm in eo juxtà modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sivè Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit, statim transferat; Quatenùs verò numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciæ respectivè excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodiè viventium illo redactus sit, ut commodè ali valeant: Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio seriò injungentes, quatenùs sedulò curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

super Religiosorum numero ex obventionum sufficientia metiendo.

De observatione Decretorum super collatione Ordinum.

§. 3. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, decretum piæ memoriæ Clementis PP. VIII. Prædecessoris etiam Nostri, juxta memoratam Constitutionem accuratissimè observetur, districtè quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, ne eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diœcesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diœcesis fuerit, litteras dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii Prædecessorum prædictorum dispositione.

De Sanctimonialium clausura custodienda.

§. 4. Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denuò præcipimus, ut quibuscunque mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quàm etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu, tum in Sacri Concilii Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memor. Gregor. PP. XIII. Prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius Prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

De confessionibus Regularium.

§. 5. Porrò injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis observantiam circa Confessiones à Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex

ex alio quocumque privilegio expediendas absque praecedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis loci, in quo Sacramentum poenitentiae ministretur, servata quoque limitatione, quae in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus Personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus praedictis confessiones aliter factae, & respective exceptae nullae, atque invalidae, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt.

Super Episcopi Dioecesani approbatione obtinenda pro audiendis Monialium Confessionibus.

§. 6. Ad haec rursùs prohibemus, atque interdicimus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subjectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi, ultra licentiam suorum Superiorum Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Dioecesano; Et si secùs factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore itidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus Superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium sibi tamen subjectarum dumtaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Dioecesani audire licitè, & validè possint, permittimus, & indulgemus.

Poena contravenientium Decreto circa deputationem Confessarii extraordinarii pro Monialibus.

§. 7. Et quia mentis, ac intentionis Nostrae est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione praecisè serventur ea, quae in eadem Innocentii Praedecessoris Constitutione super assignatione, seù deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Praelatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut Superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel praetextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directè, aut indirectè praebuerint, ipso facto suspensionem ab eorum Officiis, nec non privationem vocis tam activae, quam passivae incurrant.

Itinfringentium Decreta de Oratoriorum privatorum Missis & usu Altaris portatilis.

§. 8. Eisdemque poenis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subjicimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis tum à rec. memor. Clemente PP. XI., tum ab ipso Innocentio Praedecessoribus quoad celebrationem Missae in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, nec non usum Altaris gestatorii, seù portatilis qualitercumque contravenerint, seù minimè obtemperaverint.

Clausulae praeservativae.

§. 9. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter, & inconcussè observari debere; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis praefatae Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 10. Non obstantibus praemissis, ac quatenùs opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisvè quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac praescriptionibus quantumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis praedictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisvè quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum evprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem praesentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque.

Publicationis Mandatum & transsumptorum fides.

§. 11. Ut autem eaedem praesentes litterae ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiae Lateranen., ac Basilicae Principis Apostolorum, nec non Cancellariae Apostolicae, Curiaeque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos quos illae concernunt, perinde arctari, & affigere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatae fuissent; utque ipsarum litterarum transsumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extrà illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae. Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1726. Pontificatus Nostri anno secundo.

Die 27. Martii 1726. P.A. secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Indictione quarta, die verò 28. mensis Martii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D. N. D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papa XIII. anno secundo supradictae Litterae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariae Majoris, Cancellariae Apostolicae, Montis Citatorii, & in Acie Campi Florae, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Marchetti Apost. Curs.

Nicolaus Capelli Mag. Curs.

Litterae

X. Literæ quibus gratiæ, & privilegia à fan. mem. Clemente PP. XI. aliàs concessa Academiæ Theologicæ in Archigymnasio Sapientiæ de Urbe erectæ confirmantur, & innovantur, aliaque plurima pro salubri ejusdem Academiæ directione, præsidio, & incremento conceduntur, cum diversis ordinationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Excelsa Sedis Apostolicæ specula constituti, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ad excitanda Sacrarum Literarum, & bonarum Disciplinarum studia, debitumque virtuti honorem rependendum, prudenti dispositia consilio, & felici, faustoque inchoata esse noscuntur principio, prosequi, & quantùm Nobis ex alto conceditur, perficere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinà perpensis, rationi, ac recto ordini consentaneum fore in Domino arbitramur.

Tenor Constitutionis Clementis XI. emanatæ ad favorem Academiæ Theologicæ. §. 1. Aliàs siquidem emanarunt à fel. rec. Clemente PP. XI. Prædecessore Nostro, ad favorem Academiæ Theologicæ nuncupatæ non ità pridem in Urbe institutæ, Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Clemens Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. Inscrutabili Divinæ Bonitatis, atque sapientiæ providentià ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licet imparibus, evecti inter multiplices Pastoralis vigilantiæ Nostræ curas, Sacrarum Literarum, ac præsertim Theologicæ Facultatis studia, per quæ depulsà ignorantiæ caligine mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ Fidei puritas ab Hæresibus, pravisque Dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & Divini Cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur, ubique locorum, ac præcipuè in hac Alma Urbe Nostra, ex quà Doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assiduè promanant, quantùm Nobis ex Alto conceditur, promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinà perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque Decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque aliàs, nempè ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut aliàs graduati ad pleniorem, & sublimiorem Sacrarum, Divinarumque rerum cognitionem aspirantes, Sanctæ Theologiæ, nec non Historiæ Ecclesiasticæ Disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenùs navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis Nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis Conventibus habendis, & functionibus peragendis, sub certis modo, & forma tunc expressis assignaverimus, & concesserimus, & sicut plurimorum præstantium Virorum testimonio, imò etiam nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, qui Literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpiùs interfuerunt, relatione accepimus, Dilecti Filii Academici eidem Academiæ adscripti, notabiles in prædictis Disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore ut dicta Academia, benedicente Domino, non solùm majora in posterum suscipiat incrementa, verùm etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesià Dei quandoque proferat, in eumque finem prædicti Academici pro recto, ac felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seù Statuta, quæ per bon. mem. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalem Ferrarium Sancti Clementis nuncupatum jussu Nostro revisa, & subindè approbata fuerunt, jam pridem condiderint, quorum tenor est, qui sequitur videlicet. *Constitutiones Academiæ Theologicæ. Academiam Theologicam solùm illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt. Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis bis in hebdomada scilicet feria tertia, & sexta de Sacris, Divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis historica disputatio erit; identidem verò vel ad Nostræ Religionis dogmata pertinentes controversia, vel ad Sacras Literas disceptabuntur. Ab exercitationibus vacatio erit à Dominica Sexagesima ad Dominicam Quadragesimæ; à die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & à decimosexto Kalen. Octobris ad decimam quintam Kalen. Decembris. Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipuæ quæstiones à Censoribus selectæ triennii disputationibus absolventur: eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quave in alteram tantùm decernetur. Ordo in Theologicis ad summam Divi Thomæ; in Historicis ad seriem temporum accommodabitur. In quocunque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primùm ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit; dùm duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acutè refellet, & confutabit. Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit; sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit. Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores quà disputando, quà in solemnibus disputationibus accuratè disceptando sustinebunt: Completo triennio proximum à Censoribus locum, ac Sedem honoris ergo habebunt, de omnibus; quæ ab Academicis consciscentur, suffragium ferent. Quicumque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus. De controversiis disceptandis Censoris judicium erit; unus minùs solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt: quid de illis sentiant, judicabunt; suffragia occulta erunt, soli Academico à secretis nota, ut possit, cum fuerit opportunum, doctrinæ cujusque testimonium perhibere. Academicus à Secretis qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus unà cum duobus aliis Censoribus præerit, non solemnibus, tunc cùm Censorem non adesse contigerit. Diem solemnibus disputationibus statuet; eum pro iis habendis designabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit, annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur. Certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere, eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet mense in tabella descriptas exponet, scriptoresque, qui de illis uberiùs, & luculentiùs disserunt, indicabit, Acta omnium, quæ geruntur conficiet: Academicorum nomina in albo describet; & tempus quo adscripti fuerint adnotabit. Academicorum doctrinam, labores, Censorum judicio probatas disputationes publicis Literis pro cujusque meritis testabitur.* Ac proindè sicut memorati Academici exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non

non minùs ejusdem Academiæ erectionem, seù institutionem, perpetuique usus loci eis, sicut præmittitur, assignati concessionem, quàm Constitutiones, & Statuta præinserta, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & aliàs desuper Paternæ providentiæ Nostræ partes interponi plurimùm desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorumdem exponentium votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, benignè annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine, quàvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus dicti Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatas, nec non Constitutiones, & Statuta præinserta, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica, tenore præsentium, sine tamen Universitatis Studii Generalis ejusdem Urbis, ac cujuscumque alterius præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscumque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodòlibet intervenerint, amplissimè supplemus. Et nihilominùs dictam Academiam Theologicam, quatenùs opus sit, auctoritate, & tenore similibus itidem perpetuò erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfati denuò concedimus, & assignamus. Porrò ne unquàm in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut præter, & ultrà eos in ejusmodi Statutis, & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores nunc, & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, Officium Censorum in dicta Academia pariter obtineant: Præterea, ut Academici nunc, & pro tempore similiter existentes, mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis eo impensiùs, solertiùsque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulò, ac laudabiliter adimpleverint, in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem in cujusque ipsorum Patriis respectivè providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romanâ Curiâ, quàm extrà eam præferri volumus, & mandamus; seriò idcircò requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios Nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seù Locorum Ordinarios, ac quoscumque Beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi exteri, & ex diversis Nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supradictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis Literis testimonialibus Manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque Sigillo munitis, docuerint, in collatione eorumdem Beneficiorum, quatenùs ipsi reditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus cæteris paribus similiter præferant; quia vero etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimum adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus deinceps quoque allaturi sunt, idcircò eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi volentes, earumdem tenore præsentium decernimus, ut postquàm iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi, de Superiorum suorum consensu, omnes Academicorum partes per sexennium rectè, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perindè ac si Sacram Theologiam in suis respectivè Monasteriis, Conventibus, seù Domibus Regularibus per triennium actu legissent, ita tamen ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex unoquoque Monasterio, Conventu, seù Domo Regulari de Urbe præfata ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur, à suis respectivè Superioribus deputentur, ad hoc ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant: iis autem transacto sexennio alii duo, & non plures subrogentur, sicque de sexennio in sexennium servari debeat. Demum ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, nec non Academicorum commodis, & utilitatibus uberiùs consultum sit, promptumque & paratum eis suppetat præsidium, dilectos filios Nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum Sanctæ Anastasiæ Paraccianum, Carolum Augustinum Sancti Augustini Fabronum, Joannem Baptistam Sancti Stephani in Monte Cœlio, Prolomeum titulorum Presbyteros, nec non Annibalem Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, Nostrum secundùm Carnem ex fratre germano nepotem prædictæ Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quàm quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem, Secretarii, & Censorum deputationem & amotionem spectantia, ac generaliter omnia & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, & conducere videbuntur, agantur, statuantur, & ordinentur: Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per Nos, & Sedem Apostolicam pariter deputandis plenam, liberam, & amplam ad præmissa facultatem, & auctoritatem, harum serie, tribuimus, & impartimur. Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum

Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit Urbis, & Gymnasii præfatorum, ac quorumcumque Ordinum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodòlibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1718. Pontificatus Nostri Anno 18. F. Cardinalis Oliverius. Loco ✝ Annuli Piscatoris.

Fructus uberrimi in Ecclesiam ex præfata Academia promanentes laudantur.

§. 2. Cum autem Nos, qui, dum Cardinalatûs honore fungebamur, prædictæ Academiæ functionibus, & exercitationibus summâ cum animi Nostri jucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi Prædecessori magnopere commendavimus, ac re ipsa adjuvare non defuimus, nunc ita disponente Dei providentiâ, qui vocat ea, quæ non sunt, tanquàm ea, quæ sunt, ad Supremi Apostolatus fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio evecti, ac providè considerantes quantum splendoris, atque ornamenti Almæ Urbi præfatæ, nec non utilitatis universæ Reipublicæ Christianæ accederet, si eadem Academia novis, validioribusque præsidiis constabiliretur, quorum ope firmius subsisteret, majoresque in dies progressus faceret: Sic namque multi (ut meritò sperare licet) nedùm in Urbe prædicta, sed in aliis etiam Christiani orbis partibus degentes, qui consueto Sac. Theologiæ cursu in Scholis absoluto, illius studium prorsus abjiciunt, ad hanc Academiam convolantes; Sacrorum Dogmatum, Historiæ Ecclesiasticæ, ac Scholasticæ Theologiæ studia alacri animo prosequentes, seu aggredientes, ad Ecclesiastica munia ritè, & rectè obeunda in primis idonei redderentur, puriori, solidiorique scientiæ pabulo enutrirentur, & in sana Doctrina eruditi, illam in suis respective regionibus docere, & propagare, atque adversùs profanas vocum, sententiarumque hisce præsertim temporibus admodùm increbescentes novitates strenuè propugnare possent: Illi verò, qui censuræ gradu post diuturnos labores in dicta Academia adepto in eadem Urbe commorarentur collatis inter se consiliis, aut in confutandis libellis, qui nimiâ temeritate adversùs Orthodoxæ Fidei puritatem, sanctioraque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sedis Apostolicæ jura, ac probatas, & à majoribus Nostris receptas traditiones, & Sententias passim circumferuntur, aut in vetustioribus SS. Patrum codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem Catholicam, ac Literariam tueri, & illustrare valerent; hos proinde, aliosque uberiores ab eo qui incrementum dat, & preces, ac vota humilium excedit, fructus ex eadem Academiâ præstolantes, gratias, & privilegia ei ab ipso Clemente Prædecessore, sicut præfertur concessa ampliare, & extendere decreverimus.

Confirmatio de qua in rubr.

§. 3. Hinc est, quod ejusdem Academiæ statui, conservationi, & incrementis opportunè prospicere, ac dilectos filios illius Academicos specialis favore gratiæ prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, præinsertas Clementis Prædecessoris Literas, ac omnia, & singula in eis contenta & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentiam perpetuò approbamus, & confirmamus, ac quatenùs opus sit innovamus, & de novo concedimus, statuimus, & ordinamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus.

Subsidia pro pauperibus.

§. 4. Præterea cùm, sicut accepimus, plerique ex eis qui eidem Academiæ hactenus nomen, & operam dederunt, rei familiaris angustiâ pressi, à cœptis absistere, & aliò studia sua convertere debuerint, pluresque ne prædictæ Academiæ adscriberentur, hac ipsa de causâ deterriti fuerint, indeque factum sit, quod dicta Academia optatos progressus hucusque minimè facere potuerit, quin etiam timeri possit, ne sensim decrescente Academicorum numero tandem omninò deficiat, & concidat, nisi aliquot ex benignitate Apostolica depromptis subsidiis fulciatur, atque sustineatur; volumus, ut partim ex illis qui actu dictæ Academiæ adscripti reperiuntur, partim ex iis, qui eidem adscribi cupiunt, viginti pauperes Ecclesiastici, qui saltem per quadriennium Sacræ Theologiæ assiduè studuerint, per Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales ipsius Academiæ Protectores nunc, & pro tempore existentes deinceps deligantur, eorumque singulis, donec aliter per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros provisum fuerit, summa quinquaginta scutorum monetæ Romanæ per Datariam Apostolicam ex pecuniis Romano Pontifici pro tempore existenti ex eadem Datariâ obvenien. quotannis ab initio præsentis Anni incipien. assignetur, & persolvatur, donec expleto sexennio censuræ gradum assecuti fuerint, ac subindè alii per prædictos Cardinales in eorum locum subrogentur, quibus enarrata pecuniæ summa itidem subministretur.

Paræneſis ad Censores.

§. 5. Censores autem ipsius Academiæ pro tempore quoque existentes seriò hortamur, & monemus, quatenùs non ea tantùm, quæ in ejusdem Academiæ Constitutionibus sibi injunguntur, fideliter, ac sedulo adimpleant, verùm etiam in errores refutandos, Ecclesiæ, & Sedis prædictæ jura asserenda, & vindicanda, ac Ecclesiasticam historiam illustrandam juxta modum, & formam sibi à nobis, vel Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, aût Cardinalibus Protectoribus præfatis præscribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo, & Ecclesiæ se devovere, ac jugiter deservire procurent.

Academici præsertim Censores in Beneficiorum collatione anteferendi.

§. 6. Et quia debitus Justitiæ ordo exigit eos, qui Sacrarum Literarum studiis se dedunt, aliisque in Divinarum rerum scientiâ præcellunt, condignis ab hac Sancta Sede gratiarum muneribus donari, cumque idem Clemens Prædecessor in præinsertis Literis Academicos prædictos in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum aliis anteferri monuerit, Nos ipsius Clementis Prædecessoris vestigia sectantes, omnes, & singulos quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores similiter requirimus, ut quos diùtiùs in dicta Academiâ cum laude versatos esse constiterit, aliis in ejusmodi collatione, cæteris paribus præferant, præcipuè verò eosdem Romanos Pontifices Successores Nostros enixè rogamus, ut secum reputantes quantopere Academia Theologica præfatam Almam Urbem ornare, quotque uberes in Ecclesia Dei fru-

ctus, benedicente Domino, afferre possit, si eam maximè vigere, ac florere contigerit, in Canonicatibus, aliisque Beneficiis hujusmodi conferendis, pensionibusque Ecclesiasticis reservandis, & aliis gratiis impertiendis, dictos Academicos, præsertim si Censores fuerint, præ oculis habere velint, prout singulorum merita postulaverint, quemadmodum nos facere non omittemus.

Commendandi ad varia munia ecclesiastica.

§. 7. Ad hæc cum æqui bonique rationi conducere dignoscatur, certis muniis exercendis adhibere, qui tutum adeò Doctrinæ experimentum palàm dederunt, maximèque deceat honoribus etiam augere, qui omni cura, ac studio ampliorem sibi sapientiam comparere, Academiam prædictam in publicum Ecclesiæ bonum, ac commodum colere, servare, & augere non desinunt, dimensosque sibi litterarios labores pro veritate tuenda, dictæque Sedis dignitate asserendà ultrò suscipiunt, & tolerant, eisdem Cardinalibus Protectoribus injungimus, ut quandocumque novi Philosophiæ, aut Sacræ Theologiæ Lectores publici in prædicto Gymnasio Sapientiæ, vel in Collegio de Propagandâ fide nuncupato de eadem Urbe constituendi venient, aut etiam quoties novi designandi erunt in Urbe præfatâ Examinatores ad Confessiones, Sacros Ordines; & Beneficia, Qualificatores Officii Inquisitionis adversùs hæreticam pravitatem, Consultores Congregationum eorumdem Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus, Indici librorum prohibitorum, & expurgandorum, ac Indulgentiis, Sacrisque Reliquis præpositarum, aut Examinatores Episcoporum in facultate Theologicâ; Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti commendare non prætermittant Censores Academiæ prædictæ, sivè Ecclesiastici Seculares, sivè Regulares fuerint, idemque præstent, cum de promotione ad Episcopales, aliasve Ecclesiasticas Dignitates faciendâ agetur, ut singulorum meritis debitâ circumspectione libratis eos eligamus, quos ad majorem Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem in Domino expedire censuerimus.

Requisita Censorum.

§. 8. Quoniam autem, ut Nobis quoque innotuit, multis ex Academicis prædictis antehac Censoris Academiæ hujusmodi munus delatum fuit, Volumus quod præter eos, qui jam Censoris gradum obtinuerunt, nemini imposterum hoc munus deferatur, nisi illis Academicis, qui exacto laudabiliter sexennio, & sex peractis publicis disputationibus juxta præfatæ Academiæ Constitutiones, nomen, & officium Censoris dictæ Academiæ Theologicæ sibi promeruerint.

Confirmatio & subrogatio Protectorum.

§. 9. Cæterùm cum idem Clemens Prædecessor memoratos Cardinales dictæ Academiæ Protectores, & Defensores constituerit, ac deputaverit, quibus fel. rec. Innocentius Papa XIII. Prædecessor etiam Noster Dilectum Filium Nostrum Bernardum Mariam tit. S. Bernardi ad Thermas ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis decesserint, Nos ipsos Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ prædictæ sic Deputatos, ac de præsenti existentes, auctoritate præfata confirmantes, in locum defunctorum Venerabilem Fratrem Nostrum Fabritium Episcopum Ostien. & Veliternen. Paulutium Sacri Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum, ac Dilectum Filium Nostrum Ludovicum tituli S. Silvestri in Capite, ipsius S. R. E. Card. Picum respectivè nuncupatos, auctoritate præfatâ subrogamus, ac in Protectores, & Defensores hujusmodi pariter constituimus, & deputamus.

Decretum roborans & clausula sublata.

§. 10. Decernentes quoque easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunquè spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 6. Maji 1726 Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

F. Card. Oliverius.

CONSTITUTIO

XII.

Per quam confirmatur Erectio Conservatorii pauperum Puellarum Oppidi *de Guimarens* Bracharen. Diœcesis in Monasterium Ordinis B. V. MARIÆ de Monte Carmelo, eademque, quatenus opus sit, suppleto quocumque defectu sanatur, & convalidatur; Moniales verò à Jurisdictione Archiepiscopi, & Parochi perpetuò liberantur, & Superioribus Fratrum dicti Ordinis immediatè subjiciuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium à fovendo & confirmando pauperum Puellarum Monasterio.

SAcrosanctæ Militantis Ecclesiæ Gubernacula ex Summi Sacerdotii cathedra Nobis, meritis licèt imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim sub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conservatorii viventes, tandem spretis hujus infelicis seculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accensis lampadibus obviam ituræ Sponso Jesu, eadem Domo in Monasterium erecta, assumptoque Regulari habitu perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatudinem consectari valeant, ac exindè honoris flores, & honestatis fructus, Regularisque Vitæ propagatio deveniant, propensis studiis intendimus, & ne in posterum de hujusmodi erectionis validitate hæsitari contingat, sed litium anfractibus, & dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuò imponatur, ac personæ in ea degentes Divinis laudibus ea, quæ par est mentis puritate, & cordis sinceritate liberius insistant, erectionem Monasterii hujusmodi Apostolicæ confirmationis munimine roborantes, Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum hujusmodi ac locorum & temporum qualitatibus matura consideratione

pen-

pensatis in Domino conspicimus salubriter expedire.

Conservatorii fundatio, professionis emissio & in Monasterium erectio.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto, seù alio veriori tempore in Oppido de Guimarens Bracharen. Diœcesis simplex Conservatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quondam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seù juxta ejus sub qua ab humanis decessit dispositionem Testamentariam fundatum, & erectum extiterit, Subindè verò scilicet de anno ejusdem Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo Puellæ præfatæ habitum, & institutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus ejusdem Ordinis Superiorum susceperint, adauctisque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante constructa, quàm annuis redditibus, & Tertiariarum numero, tunc existens loci Ordinarius non tantum Ecclesiæ de ejus licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponi; Claustra benedici, nonnullas Sepulturas pro eisdem Puellis aperiri concesserit; dictæque Puellæ sese noviter Jurisdictioni, & Gubernio tunc existentium Superiorum ejusdem Ordinis submiserint, ac sub Regimine Dilecti Filii Fratris Antonii de Incarnatione tunc existentis Commissarii Generalis dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis spatium permanserint. Cumque in Constitutione Pii Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Circa pastoralis*, *&c.* caveatur expresse, quod Puellæ in hujusmodi Conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum solemnem emittere teneantur Professionem, aut Conservatoria hujusmodi dissolvantur, & supprimantur, proptereaque de anno pariter Domini millesimo septingentesimo quarto, seù etiam alio veriori tempore, cum tunc existentes Puellæ præfatæ opportunum situm Clausuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Suppellectilia Sacra, & profana, necessariosque annuos reditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibusque in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione Conservatorii præfati in Monasterium Monialium præfati Ordinis, earum solemnem Professionem in manibus præfati Commissarii Generalis specialiter ad id à tunc existente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expresse emiserint; qua solemni professione trium substantialium Votorum, ac perpetuæ Clausuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis juxta Constitutionem præfatam, ut præfertur emissa licet dictum Conservatorium formale Monasterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis respectivè evaserint, & ab omnimoda Jurisdictione Ordinarii exemptæ Superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad annum ejusdem Domini millesimum septingentesimum septimum pacificè gubernarunt subjectæ extiterint, nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam à Venerabili Fratre moderno Archiepiscopo Bracharen. quàm à Dilecto etiam Filio moderno Parochialis Ecclesiæ ejusdem Oppidi Rectore eo sub prætextu, quod Puellæ præfatæ per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub prætensione, quod ipsæ verè Moniales non existerent, nec à Jurisdictione ejusdem Ordinarii exemptæ essent varias litium molestias passi fuerant; quapropter habito per Dilectas in Christo filias Modernas Priorissam, & Moniales præfati Monasterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apostolicæ Portugallen. recursu de anno similiter Domini millesimo septingentesimo octavo, in libera possessione exemptionis ab Ordinarii præfati Jurisdictione, prout erant manuteneri obtinuerunt, & deindè ad Sedem Apostolicam pro approbatione & confirmatione Erectionis præfati Monasterii, ac quatenus opus esset cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuisset sanatione recursu etiam desuper habito de anno pariter Domini millesimo septingentesimo decimo octavo, à Dilecto etiam Filio Nostro, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictusque Archiepiscopus ab indè citra se opposuerit sub prætextu, quod Conservatorium præfatum absque Sedis Apostolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii consensu nulliter in Monasterium Monialium erectum fuisset, ac Priorissa, & Moniales præfatæ utpote nulliter professæ sub illius Jurisdictione adhuc remanere deberent.

Ordinarii ejusmodi erectioni se opponunt & Moniales ad Nunciaturam Apostolicam recurrunt.

Laudatur earum in observando sui Ordinis instituto assiduitas.

§. 2. Nos igitur, qui quantùm in Domino possumus personarum quarumlibet præsertim Monialium Regularis Vitæ disciplinam servantium quietem, & tranquillitatem, litium jurgiorumque perturbatione semota Paternis, & sinceris desideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conservatorii hujusmodi, ut præfertur in Monasterium præfati Ordinis Erectio, & Institutio usque, & de præfato Anno Domini millesimo septingentesimo quarto earum plenarium sortitæ fuerint effectum, ac Priorissa, & Moniales præfatæ in eodem Monasterio ad formam Erectionis, & Institutionis præfatarum Altissimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deservierint, & deserviant de præsenti, & ab indè citra Constitutiones, seu Ordinationes, aut Regulæ secundum earum institutum pacificè, & absque ulla contradictione per eas observatæ fuerint.

Confirmatio de qua in rubr.

§. 3. Nihilominùs ne de Erectionis, & Institutionis hujusmodi viribus, ex quo illæ Apostolica auctoritate factæ non fuerint, ac expressus Ordinarii loci hujusmodi desuper consensus non intercesserit, & ne de ejusdem Monasterii stabilitate ullo unquam tempore hæsitari contingat, Monasterii præfati statui, & stabilitati, dictarumque Priorissæ, & Monialium conscientiarum quieti, & tranquillitati in præmissis opportunè providere, easque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Erectionem, & Institutionem, ut præfertur factas, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit sanamus, & convalidamus; ac dicti Monasterii Priorissam, & Moniales nunc, & pro tempore existentes ab omnimoda Jurisdictione præfati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediatè pro tempore existentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, à quibus actu reguntur, & gubernantur Jurisdictioni, ac Regimini subjicimus, cum facultate eisdem Superioribus Regularibus pro tempore existentibus tradendi Priorissæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore existentibus tàm probationis, quàm Professionis Velum, ità ta-

men, ut Moniales, quæ in eodem Monaſterio ſub illius Regula recipientur, & admittentur in futurum habitum per alias Moniales præfati Ordinis geſtari ſolitum ſuſcipere : & tempore probationis elapſo Profeſſionem per eaſdem emitti conſuetam expreſsè emittere, Regulam, necnon perpetuam Clauſuram, ac Ritus, mores, conſuetudines, & Regularia Inſtituta præfati Ordinis ſervare, Diviniſque laudibus, & Officiis inſiſtere debeant, & teneantur.

Exemptio bonorum à decimis.

§. 4. Et inſuper eidem Monaſterio, illiuſque Prioriſſæ, & Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque Cenſus, Terræ, Domus, Poſſeſſiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoſcunque Chriſtifideles in perpetuum, vel ad tempus, ſimulque, vel ſucceſſivè pro augmento bonorum Monaſterii hujuſmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, ſeu alicujus earum intuitu, vel contemplatione, ac etiam titulo eleemoſynæ, vel aliàs quomodòlibet donata, aſſignata, & erogata, ac in poſterum donan. aſſignan. & eroganda ex nunc prout, & poſtquam donata, aſſignata, & erogata fuerint, libera, immunia, & exempta à decimis & aliis quibuſcunque oneribus, & impoſitionibus eſſe debeant; Ita quod liceat Prioriſſæ, & Monialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, Juriùmque, & pertinentiarum quorumcunque poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios earum, ac dicti Monaſterii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, arrendare, locare, diſlocare, ac in communes earum, & dicti Monaſterii uſus, & utilitatem convertere, Diœceſani loci vel cujusvis alterius licentia deſuper minimè requiſita.

Communicatio privilegiorum aliarum Monialium.

§. 5. Quodque Prioriſſa, & Moniales nunc & pro tempore exiſtentes præfatæ omnibus, & ſingulis Privilegiis, facultatibus, Immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis univerſis tàm ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in ſpecie, etiam per viam ſimplicis communicationis, aut aliàs quomodòlibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ſimiliter, & pariformiter, ac abſque ulla prorsùs differentia uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, dummodò tamen illa ſeù illæ ſint in uſu, & non revocata, ſeù revocatæ, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa, & comprehenſæ, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, dictique Ordinis Inſtitutis non adverſentur, eadem Apoſtolica auctoritate ſimiliter perpetuò concedimus, & indulgemus, necnon Conſtitutiones, aut Ordinationes, ſeù Regulas hujuſmodi pro firmiori illarum validitate, & ſubſiſtentia Apoſtolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam, adjicimus, illaſque ab omnibus ad quas nunc ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere volumus.

Sanatio defectuum erectionis.

§. 6. Omneſque, & ſingulos tàm Juris, quàm Facti, & ſolemnitatum, aliosque quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in Erectione hujuſmodi quomodòlibet intervenerint eadem auctoritate ſupplemus; præſentes quoque nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Noſtræ, ſeù alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per Nos, & Sedem Apoſtolicam præfatam ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis etiam motu ſimili, & de ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus pro tempore factis; & facien. comprehendi, vel confundi, ſed tanquam ad majus Divini Cultus augmentum factas, & emanatas ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacunque poſteriori data per nunc, & pro tempore exiſtentes Prioriſſam, & Moniales Monaſterii præfati quandocunque eligen. conceſſas, ac validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque, & non aliàs per quoſcunque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Et ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane Motu pari decernimus.

Deputatio Executorum.

§. 7. Et inſuper quatenus opus ſit pro præmiſſorum obſervatione Venerabilibus fratribus Archiepiſcopo Lacedemonien. & Epiſcopo Tagaſten. ac Dilecto ſimiliter Filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Eccleſiæ Elboren. motu ſimili per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeù alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcunque ubi, & quandocunque opus fuerit, & quoties pro parte Prioriſſæ, & Monialium nunc, & pro tempore exiſten. præfatarum requiſiti fuerint ſolemniter publicantes, eis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate Noſtra illas, & in eis contento hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat; & pro tempore ſpectabit inviolabiter obſervari, illiſque pacificè, frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex Prioriſſa, & Monialibus nunc, & pro tempore exiſten. prædictis deſuper quomodòlibet indebitè moleſtari, Contradictores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, ſervata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Derogatio contrariis.

§. 8. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodò tamen ultra tres dietas aliquis vigore earumdem præſentium extra ſuam Diœceſim ad Judicium non trahatur & quibuſcumque prætenſionibus prædicti Archiepiſcopi, ſive ejus Promotoris Fiſcalis, & quacumque lite in quocumque Tribunali, aut Congregatione, Urbis & de Partibus indeciſa pendente, ac quibuſvis Apoſtolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Univerſa-

salibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Privilegiis, quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eidem Monasterio, ac quibusvis aliis Superioribus, & personis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum forsan quomodòlibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expresse, nec non opportunè, & validè, hac vice dumtaxat motu simili leque scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1726. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. 3. Aug. 1726. P. A. tertio.

P. Cardinalis Prodatarius.

I. B. Archiep. Nisiben. Subdatarius.

A. Magister Brevium.

Loco † Sigilli.

O. de Carconiis.

XIII.

Binæ Apostolicæ Litteræ in forma Brevis expeditæ.

In quarum primis ejusdem Constitutio: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia* pro Tertiariis Ordinis S. Francisci anno 1725. quarto Idus Decembris emanata ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. V. extenditur, & ampliatur; Ita ut à Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximantur, & Priori Generali ejusdem Ord. pro tempore existenti Curæ, & Superioritati subjectæ omninò sint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior, & Procurator Generales Fratrum Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, quòd cum ipsi longa experientia cognoverint nonnullas molestias, vexationesque, quas ejusdem Ordinis Tertiariæ tolerant, ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarias ad eorum dependentiam, seù superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, & spiritus dispersionem, atque prædicti Ordinis Superioribus non modicam inquietudinem parere, dicti Exponentes, quò similibus inordinationibus occurrant, Litteras Nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri anno secundo expeditas, per quas inter alia Tertiariæ Ordinis Sancti Francisci à Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarias primò dicti Ordinis per Nos extendi summopere desiderant, præsertim quia hunc Ordinem à fel. rec. Innocentio PP. VIII. Prædecessore Nostro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admissum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Extensio de qua in rubr.

§. 2. Nos igitur ipsos Priorem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Litteras Nostras prædictas, per quas Tertiariæ secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini earum Ministri Generalis subjiciuntur, ad Tertiarias primò dicti Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, & ampliamus, ita ut illæ Prioris Generalis pro tempore existentis hujus Ordinis curæ, & superioritati subjectæ omninò sint.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit primò dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ad de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1726. Pontificatus nostri anno tertio.

D. 8. Aug. 1726. P. A. tertio.

F. Card. Oliverius.

XIV.

In secundis verò perpetuis futuris temporibus locus Consultoris Sac. Rituum Congregationis uni ex Professoribus ejusdem Ordinis decernitur, & ordinatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtio Justitiæ exigit, ut Religiosorum Virorum Ordines in Ecclesia Dei piè, sanctèque instituti, qui multos pro Religione labores continuò substinent, congruis honoribus, & gratiis decorentur.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui unus ex Consultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositæ existit, locum fixum Consultoris hujusmodi, eidem suo Ordini assignari summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrà, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur erga prædictum Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis, aliquod pa-

Decernit prout in rubr.

Paternæ nostræ benevolentiæ monumentum exercere cupientes, ipsumque Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus Consultoris prædictæ Congregationis Cardinalium, succedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis professoribus concedi, & assignari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decretum roborans & irritans.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Die 8. Aug. 1726. P. A. tertio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1726. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XV.

CONSTITUTIO

De recta administratione Hospitalium, & Montis pietatis Civitatis Cæsenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Commemorat suam pro Ecclesiæ Cæsenate, tùm pastoralem olim, tum. p. t. Pontificalem sollicitudinem.

§. 1. QUotiescumque cogitamus (hoc autem sæpe contingit) nos Ecclesiæ Cæsenati sex & quadraginta ab hinc annis pastorali officio præfuisse; toties memoria repetimus regulas, instructiones, edicta, & synodales constitutiones, quibus illius episcopatus rebus, & præcipue locorum piorum administrationi pro nostri ingenii viribus providere curavimus. Postquam vero ineffabile Dei consilium, nullis exigentibus meritis nostris, in cathedra beati Petri Apostolorum principis sedere nos voluit, sæpenumero ad eandem dilectissimam olim sponsam nostram Ecclesiam Cæsenatem oculos pontificiæ caritatis convertimus, ut aliquod nostræ pro ea sollicitudinis argumentum ostenderemus; dumque se nobis primo obtutu Seminarium Clericorum Secularium episcopatus obtulit, statim de illo amplificando, novisque reditibus augendo decrevimus, ut adolescentes, militiæ ecclesiasticæ nomen daturi, in eo moribus & literis, quæ decent sacros ministros, commodius imbuantur.

Hujus Const. motiv. est deplorandus Hospitalium & Montis pietatis Cæsenæ status.

§. 2. Quum vero nuper haud modica animi nostri perturbatione rursus nobis innotuerit, quod cæteroquin oculis nostris olim adspeximus, atque hisce manibus contrectavimus, Xenodochia nimirum, sive Hospitalia, & Montem pietatis Cæsenæ ob incuriam & culpam laicorum, non ea, qua decet cura & vigilantia gubernari; eorum reditus, in peregrinorum & pauperum beneficium convertendos, Dei timore postposito, dissipari; quæque pii eorumdem auctores Dei obsequio & religioni destinaverant, jam dudum dilapidari; nos huic malo remedium aliquod allaturi, præsentem Constitutionem nostram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem Xenodochiorum, sive Hospitalium & Montis pietatis tutiori administratione imposterum observanda, ne amplius ea, quæ peregrinis & pauperibus Christi veterum Cæsenatium pietas danda esse voluit, in alios usus, contra eorum mentem manifesta Dei offensione, transferantur. Capita vero, quæ diximus, huic nostræ Constitutioni inseri volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam possint. Hæc autem sunt.

PRO HOSPITALI SANCTISSIMI Crucifixi.

Priorum numerus, ordines & electio.

I. Priores, ad regimen Hospitalis sanctissimi Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus sint decem tantum; horum quinque sint ex ordine Ecclesiastico seculari: unus ex canonicis Ecclesiæ cathedralis decretorum doctor, qui Primicerii vocabulo utatur: duo alii sint ex numero Parochorum: cæteri duo ex numero simplicium Presbyterorum. Quinque reliqui, de more, sint ex laicis, Quinque vero illi Ecclesiastici ab Episcopo eligantur, ad nutum ejusdem Episcopi quandocunque & quomodocunque ipsi placuerit, inde amovendi. Sed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, à publico & generali cœtu consiliariorum civitatis eligantur.

Officiorum inter eos distributio.

II. In quocunque munere & officio, quod inter Priores ejusdem Hospitalis sanctissimi Crucifixi distribui contigerit, nunquam bini aut singuli tantum laici habeantur, sed unus ex Ecclesiasticis, alter ex laicis.

Rationarii electio, Officium & stipendium.

III. Inter Ministros Hospitalis sanctissimi Crucifixi Rationarius seu Calculator & Director ejus redituum, sit semper extraneus, à solo Episcopo eligendus, cujus etiam nutu, ex officio suo removeri possit. Ad eumdem Rationarium & Calculatorem pertineat examinare & recognoscere administrationes, quæ fiunt in cæteris locis piis civitatis: quæque propterea eam portionem in annuum ejusdem Rationarii stipendium, de suo conferant, quam Episcopus ei tribuendam, & conferendam judicabit, omni recursu & appellatione remota.

PRO HOSPITALI SANCTI TOBIÆ.

Priorum Ordo & electio.

IV. Ex duodecim Prioribus, ad regimen Hospitalis sancti Tobiæ deputatis, perpetuis futuris temporibus sex sint ex ordine ecclesiastico seculari, nimirum duo ex canonicis Ecclesiæ cathedralis, duo ex Parochis, duo ex simplicibus

Presbyteris. Hos sex solus Episcopus eligat, semper ejus nutu inde amovendos. Cæteri sex sint ex ordine laicorum, eo modo eligendi, quem Constitutiones ejusdem Hospitalis præscribunt.

De prompta prædictorum executione.

V. Ut hæ nostræ sanctiones plenum & citissimum effectum obtineant, venerabili fratri nostro Joanni Baptistæ Episcopo injungimus, ut statim ac præsentem nostram Constitutionem acceperit, ex Prioribus laicis, regimini ejusdem Hospitalis sancti Tobiæ deputatis, sex solos antiquiores in suo officio relinquat; sed pro sex reliquis recentioribus, itidem laicis; ipse eligat sex alios ex ordine Ecclesiastico, ut superius dictum est.

Abolitio trium prandiorum, Eleemosynarum & sumptuum inutilium.

VI. Ne reditus Hospitalis, qui Christi pauperibus & peregrinis alendis sunt adsignati, deinceps in commessationes, compotationes & convivia impendantur, primo volumus, atque harum tenore jubemus & declaramus, ut tria prandia, sumptibus ejusdem Hospitalis sancti Tobiæ, sub prætextu viatorum, quotannis parari solita in festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, feria v. in cœna Domini, & in festo Resurrectionis Dominicæ, omninò aboleantur, nec amplius parari possint. Secundò, omnes eleemosynæ tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum, quæ hactenus bis in anno, hoc est in solemnibus Natalis & Paschatis Christi Domini distribui consueverunt, pari pacto aboleantur. Tertiò omnes sumptus inutiles, & omnino supervacanei in prandiis, jentaculis, comessationibus, conviviis, cœnis, refrigerationibus, & cæteris hujusmodi voluptatibus, occasione congregationum, processionum, recognitionum & bonorum visitationum, fieri soliti, omnino aboleantur, sub pœna singulis transgressoribus centum scutorum argenteorum ipso facto incurrenda, & eorumdem ære pro rata solvenda: quæ Seminario Clericorum secularium ejusdem episcopatus applicabitur.

Ex necessariis sumptibus residua Clericorum Secularium Seminario applicanda.

VII. Completo anno administrationis ejusdem Hospitalis sancti Tobiæ, & statim recognitione facta, quæcumque ex annuis & necessariis sumptibus ejusdem Hospitalis supererint, volumus, ut perpetuò eidem Seminario Clericorum secularium adjudicentur.

Jus Episcopi in æqualitate suffragiorum.

VIII. Quotiescumque ejusdem Hospitalis Priores congregari contigerit, ut de rebus ad Hospitale pertinentibus aliquid secretis suffragiis decernant, eorumdemque suffragia fuerint numeri utrinque paris, rursus ad nova suffragia non procedatur, sed Episcopus ipse, vel ejus Vicarius generalis jussu & nomine ejusdem Episcopi suo proprio suffragio possit & debeat illorum suffragiorum æqualitatem tollere, eique parti adhærere, cui pro sua prudentia & arbitrio sibi adhærendum censebit. Nullus verò actus, nulla congregatio sine præsentia Episcopi, aut ejus Vicarii generalis fieri possit. Hoc sub pœna omnium actorum nullitatis observandum indicimus: atque hoc idem caput etiam de Hospitali sanctissimi Crucifixi dictum intelligatur.

Solutio pensionis annuæ.

IX. Idem Hospitale & Confraternitas sancti Tobiæ, cæteræque duæ sanctæ Mariæ à Populo, & sanctæ Mariæ à suffragio, quibus singulis per Litteras nostras Apostolicas in forma Brevis, editas die 30. Maii elapsi anni 1725. injunctum fuit onus perpetuæ pensionis scutorum argenteorum monetæ Romanæ quinquaginta, Seminario Episcopali Clericorum secularium, perpetuis futuris temporibus persolvendæ, ejusdem pensionis medietatem singulis semestribus anticipato solvere debant. Si octiduo ab elapso semestri aliqua ex iis tribus Confraternitatibus medietatem ejusdem pensionis anticipato solvere neglexerit, tunc duplicatam pensionem solvere omnino debeat.

PRO MONTE PIETATIS.

Æstimator pignorum ejusque merces.

X. Cæteris ministris & officialibus Montis pietatis adjungatur æstimator pignorum, semper à solo Episcopo eligendus, eidemque subjectus, atque inde ejus nutu & arbitrio amovendus. Huic autem ministro, uti reliquis, eam mercedem solvat Montis pietatis, quæ ab Episcopo solvenda censebitur.

Eligendi duo Præsides Ecclesiastici.

XI. Præter duos præsides laicos ejusdem Montis pietatis; publico & generali cœtu Consiliariorum civitatis eligendos, Episcopus duos alios eligat ex ordine ecclesiastico seculari, ejus nutu & arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera & emolumenta dabuntur, quæ duobus præsidibus laicis dari consueverunt.

Episcopi circa regimen facultates.

XII. Episcopus perpetuis futuris temporibus independenter à quocunque, plena & libera facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi Constitutiones, ordines & capitula, pro bono regimine ejusdem Montis pietatis sancita, & statuta, quibus non tantum ministri & Officiales ejusdem Montis subjaceant; sed etiam officiales civitatis in omnibus & quibuscunque rebus ad eumdem Montem pietatis pertinentibus sub pœnis, quæ in iisdem Constitutionibus vulgabuntur.

Derogatio contrariis.

§. 3. Hactenus capita duodecim ad Hospitalia sanctissimi Crucifixi, & sancti Tobiæ, ac ad Montem pietatis Cæsenæ pertinentia, perpetuisque futuris temporibus inviolabiliter observanda, non obstantibus quibuscunque consuetudinibus, & quatenùs opus sit; Seminarii, Hospitalium & Montis pietatis prædictorum, respectivè, fundatione, erectione, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, eorumdemque Seminarii, Hospitalium & Montis pietatis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia, respectivè, roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis & Litteris Apostolicis, eis, & eorum cuilibet, respectivè quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque, respectivè, tenoribus expressa mentio habenda esset in his nostris litteris, ad præmissorum omnium & singulorum effectum, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè, & plenissimè ac speciatim, & expressè, hac vice dumtaxat, Apostolica auctoritate, respectivè derogamus, & derogari volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, decreti, statuti, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. 15. Aug. 1726. P. A. tertio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ 1726. 18. Kalendas Septembres, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Alia

XVI. Alia Declaratio Constitutionis fa. me. Innocentii Papæ XII. super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque inferiorum Prælatorum Regni Neapolis à Spoliis, Cameræ Apostolicæ debitis, ac bonorum, per eos ex reditibus Ecclesiasticis acquisitorum, applicatione in commodum Ecclesiarum, illis commissarum, editæ, & à Sanctissimo D. N. ad casus, in quibus dicti præsules extra residentiam decesserint, ampliatæ; quod scilicet illa comprehendat etiam bona hujusmodi, de quibus iidem Præsules per Donationem, aliumve contractum inter vivos, cum reservatione eorum fructuum, usus vel alterius commoditatis ad sui vitam aliter, quam favore Ecclesiarum prædictarum disposuerint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanum decet Pontificem æqui, bonique Supremum assertorem in terris a Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta sua, ac Prædecessorum suorum providentia piè, sapienterque processerunt, cum aliorsum, quam justitiæ ratio postulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut sequioris, & ab eorum intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Causæ & tenor Constitutionis Innocentii XII. §. 1. Alias siquidem felicis recordationis Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes, præerant, congruis pro majori parte carentium reditibus, adeoque illa, quam Dei domus exposceret, majestate, & eleganti structura, nec non decenti suppellectili Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutam; Simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborant, à Subcollectoribus Spoliorum sub prætextu assecurandi Jura ad Cameram Nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbari consueverant, per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Inscrutabili aeternæ Sapientiæ:* Anno Incarnationis Dominicæ 1693. tertio Kalendas Februarii, Pontificatus sui anno tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apostolicam prædictam, ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis eatenus spectasse dignoscebatur, percipiendi, exigendi, habendi, assequendi omnes, singulas, & quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existerent, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex reditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Ecclesiarum quomodocumque verè, & propriè acquisita, Spolia nuncupata, nec non fructus naturales à solo separatos, civiles, tempore mortis perceptos, seu exactos ex reditibus earumdem Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemptos, & liberatos esse, & fore censeri voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non aliàs, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad supradictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfedissent, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias, eorum regimini commissas, spectare, & ad earumdem favorem, beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari deberent.

§. 2. Ac subindè per Nos accepto, quod postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Cameræ præfatæ Thesaurarius, ac Commissarius generales, nec non spoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore existentes, prætenderent sub eadem Constitutione minimè comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque spectantium ad Archiepiscopos, & Episcopos, & Prælatos inferiores ejusmodi, decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Nos æquum fore censentes, ut nullum hac in re constitueretur discrimen inter Præsules extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minimè deberet Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifestè colligebatur, propositum in primis fuerat, statuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, expeditasque super præmissis ejus Litteras suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos prædictos extra residentiam obire contingeret, & quatenus opus esset, easdem Innocentii Prædecessoris Litteras ad omnes, & singulos ejusmodi casus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfati Innocentii Prædecessoris, quam in Nostris anno itidem Incarnationis Dominicæ 1724. quarto Idus Julii Pontificatus Nostri anno primo confectis desuper Litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Ampliatio ad casus quibus Episcopos & Prælatos extra residentiam decedere contigerit.

§. 3. Cum autem, sicut ad Apost. latus Nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas Literas Apostolicas minimè obsistere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex reditibus suarum Ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum Ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, seu usu, aut commoditate, inter vivos donare, sive aliàs de eis disponere valeant. Nova Declaratio de qua in rubr.

Nos

Nos animadvertentes, non aliam præfati Innocentii prædecessoris, ac Nostram in præmissis mentem, atque consilium fuisse, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum necessitatibus subveniretur, ipsæque Ecclesiæ, post Præsulum suorum obitum, ex bonis eis è reditibus earumdem Ecclesiarum quæsitis, aliquod levamen recipere, illisque juvari, instaurari, ornari, rebusque ad divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; facilis verò præberetur aditus, saluberrimas ejusmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictasque Ecclesias earum effectu, destinatoque sibi inde subsidio frustrandi, & defraudandi, si per donationem, seu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eisdem Præsulibus de dictis bonis, cum reservatione eorum fructuum, usus, vel commoditatis, donec viverent, disponere liberum esset; quandoquidem ex ejusmodi dispositione ipsi nullum pene incommodum sentirent; Ecclesiæ autem præfatæ ingens acciperent detrimentum, ac proptereà omnem, quæ hac in re enasci posset, controversiam, & ambiguitatem tollere, ipsarumque Ecclesiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictas Innocentii Prædecessoris Literas per Nos ampliatas, & extensas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam mobilia, quam stabilia per Archiepiscopos, Episcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex reditibus, & proventibus suarum Ecclesiarum acquisita, de quibus ab eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis per donationem, seu alios contractus inter vivos, cum reservatione illorum fructuum, usus, vel cujusvis alterius commoditatis ad sui vitam, aliter, quam in prædictarum Ecclesiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet dispositum fuerit, seu disponi quandocunque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præsentium declaramus, nec per ejusmodi donationes, contractus, & dispositiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Ecclesiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut posse perpetuò statuimus.

Decreta pro firmitate.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta etiam ex eo, quòd quilibet, etiam speciali, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodòlibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, sussi ienter aut ullatenus adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacunque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, quamtumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversùs illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse; Sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata & Decretum irritans.

§. 5. Sicque in præmissis, censeri, atque ita, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, necnon omnibus, & singulis, quæ tam Innocentius Prædecessor, quam Nos in Literis præfatis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Pontificatus Nostri Anno tertio.

D. 12. Octobris 1726. P. A. tertio.

Pro D. Card. F. Oliverio.

Carolus Archiepiscopus Emissenus.

FINIS.

INDEX

INDEX
RERUM ET MATERIARUM OMNIUM,
Quæ in hoc Octavo Volumine continentur; Alphabetico Ordine digeſtus.

D

E

L

Privile-

Q

R

S

T

U

F I N I S.

